

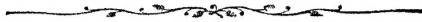
உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவேற்காட்டுப்புரானம்.

இஃது

அஷ்டாவதானம்

புவை - கவியானசுந்தரமுதலியாரால்

பாடவையிடப்பட்டு,

ஸ்ரீமான்

வாயலாநெல்லூர் - மிட்டா ஜமீன்தார்

நாகை-சொக்கலிங்க-திருமுடிப்பிள்ளை

அவாகனரால்

சென்னை.

பண்டித மித்திர பந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சோபகிருதுஸ் துலாரவி.

1903.

விலை அறு எட்டு.

திருஞானசாரபந்தமுர்த்திசுவாமிகள் திருவாய்மலாநகுரளிய திருவேற்காட்டுத்தேவாரம்.

1111 - 1112 நகுரகாரகா.

திருச்சிறந்தமபலம்

- ஞானினுள்ளக்கதிக்காமிவனெனெரி வெள்ளியானுறைவேற்கா
ஞானியாருயாதாரிவவுலகின்ற நெனளியாரவாதேவகேர (அ)
- ஆடனுகமசைத்தனவிலலசோ வேடங்கொண்டவனவேற்காடு
பாடியுமபணிநதாரிவவுலகின்ற சேடராடியசெவலகேர. (உ)
- பூதம்பாடபுநங்காட்டிடையாடி வேதவித் தகனவேற்காடு
போதுஞ்சாநதுமபுகையுங்கொடுத்தவாக கேசமெயதுதலிலலையே (ங)
- ஆழகட்டெனக்கங்கைகரந்தவன வீழ்சடை யினனவேற்காடு
தாழவுடைமனததாரபணிநதேத்திடப பாழபடுமமவாரவாமே (ச)
- காட்டிஒலுமயாததிக்காலனை வீட்டிஒலுநுறைவேற்காடு
பாட்டிஒலுபணிநதேத்திடவலவ ரோட்டிஒலுநையொலலையே (ரு)
- தோலிஒலுடைமேவவல்லானசுடா வேலிஒலுநுறைவேற்காடு
நூலிஒலுபணிநதேத்திடவலவலா மாலிஒலுநையேமாயுமே. (சு)
- மலலனமுமதினமாய்த்ரவெய்ததோ விலலிஒலுநுறைவேற்காடு
சொல்லவலவசுநங்காமனத்தவா செல்லவலவாநிககமே. (ஏ)
- மூரவெணமதிருடுமுடியுடை வீரனமேவியவேற்காடு
வாரமாயவழிபாடுந்நைந்தவா சோவாசெய்கழறிணைமே (ஐ)
- பரக்கிஞாபடுவெண்டலையிறபலி விரக்கிஒலுநுறைவேற்காட்டு
ரரக்கனாணமையடரபட்டானிறை நெருக்கிஒலுநைந்நைமினே (க)
- மாநிலாமலராடுமொலவன வேறலானுறைவேற்கா
டறிலாமொழியேமொழியாவெழில கூறிஞாக்கிலைகுறறமே (கௌ)
- விண்டாமமொழிவருமதிருவேற்காடு கண்டநம்பனகழலபேணிச
சண்பைஞானசம்பநதனசெந்தமிழ் கொண்டுபாடகருணாமே (கக)

திருச்சிறந்தமபலம்.

சுவாமி - வேற்காட்டுநாதா. தேவி - வேற்கண்ணியமமை.

நம்பியாண்டார் திருவாய்மலர்ந்தருளிய திருவந்தாதி.

தண்டலைகுழ்திருவேற்காட்டுமனதருகவறறா
கொண்டவலலாயமவனகுதரைவென்றுமுனைகொண்டபொருண
முண்டநனனீற்றனடியவாக்கீடபவனமூரககனென்பா
கண்டலைநீரொண்குடகதையினமேவுநகுதனையே.

அருணகிரிநாதசுவாமிகள் திருப்புகழ்.

தானந்தா தனசான தானந்தா தனசான
தானந்தா தனசான—தனதானு.

ஆலம்போ லெழுநீல மேலங்காய வரிகோல மாளம்போ செயராய	விழியாலே
ஆமபா றொடைசால வானுகோ புரவார ஆடம்பா குவிநேய	முலையாலே
சாலநதாழ் வறுமால வேலங்கோ பிடியாய வேளங்கா துடிப	இடையாலே
சரதஞ்சார விலனைய கேங்ககா யமன்மீறு காலந்தா றெழிவேறு	நுவலாயோ
பாலம்பான மணநாடு காலங்கே யிறிலாத மாதம்பா தருசேய	வயலாரா
பாடம்பா திரிசூல நீடநகர கரவீர பாசுந்தா திருமாவின	மருகோனே
வேலம்பா நுறமாத மேலுமபா தருமாதா வீறங்கே யிருபாலு	முறவீரமு
வேதநசா வபிராம காசுந்தா வருன்பாலு வேலங்கா இறைசே	பெருமானே

தாசுதாதன தானன தானன தாசுதாதன சானன தானன
தாசுதாதன தானன தானன—தனதானு.

காசசாரகுழ லாவிழி யாரயி லாபபாலமொழி யாரிடை நூலெழு வாசசாரின நீரமுலை மாசாகன	மயலாலே
காழங்காதல தாமன மேநிக வாங்காமுக னுயுறு சாதக மாபபாதக னுமடி யேனைநி	னருளாலே
பாபபாயலை யோவடி யாரொடு சோபபாயலை யோவுன தாரருள கூபபாயலை யோவுமை யாடரு	சுமரேசா
பாபபாவல ரோதுசொ லானமுது நீபபாரினின மீறிய கீரணா யாபபாயுன் தாமரு ளாடுலாசொ	லருளவாயே
வாபபேரரு னேபொழி காரண நோபபாவச காரண மாமத வேறபாடிக ளேயழி வேயுற	வறைகோண
வாக்காசிவ மாமத மேமிக ளுக்காதிப யோகம தேயுறு மாததாசிவ பாலகு காவடி	யவாகாழ்வே
வேறகாடவல வேடாக்க மாமக ளாக்காரவநன மாமகி னுதிரு வேறகாடுறை வேதபு ரீசுநா	தருசேயே
வேட்டாமக வானமக ளானவ ளேட்டாதிரு மாமண வாரொளி டைட்டாபெரு வாழ்வென வேவரு	பெருமானே.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வடவேதாரணியமென்னும்

*திருவேற்காட்டுப்புரணம்.

காப்பு.

வலம்புரிவிநாயகா.

நலம்புரிவாரணந்தரிதகநாதனிகமேச்சுவளநவிலத்தானச
சலம்புரிவாரணத்தூதிககைகதந்திமுகாநுநுடற்றுஞ்சமருமனனோனத்த
குலம்புரிவாரணப்பபடையுவுகுமைததெழில்சேருநதுருமேறகுறுநதாளவை
வலம்புரிவாரணக்குரிசினமலரபபதமெயம்மனவாககாலவணங்குவோமே.

பாயிரம்.

சபாநாயகா.

திருத்திலகனித்திவகாமசவுந்தரிவிழிகளசிறககநாரு
மருத்தியுடனையபத்தேமாவடிவாகியதுகொடுநல்லருளாற்பஞ்ச
கருத்தியமேமசெய்தருளிப்பணிமுனியும்புலிமுனியுங்கிளாவுற்றேத்த
நிருத்தமருளெமமானெயொளானுமனமனநினிறுவாறமால். (க)

திருவேற்காட்டேச்சுரா.

மணிகொண்டநெடுங்கடலிறகண்டியிலுந்தனெயபமாரபத்தேகாநுங
கணிகொண்டமறையவனுங்காணபரியசுடருருவங்காட்டிலவாநும
பணிகொண்டகுலையமுமபணியேத்ததச்சுருட்டிபரமபரையாயோங்கும.
வணிகொண்டவேற்காட்டிலருள்பொழிவேற்காட்டையாமகத்துளவைப்பா

சாநநாயகி.

முத்துபெருங்கருணையிறைப்பாமுதலாஞ்சத்திகளாயமுறைமைத்தாக
வைந்துபெருந்தொழினடத்திமுன்னுதிந்ததானமுலமகறமியாள
விறதுமுதனமுனருகிளங்குமுபாதானங்கணமேவிலிணனோ
வந்துபணிவேற்காட்டிலவாநுராதநாயகிதானமனத்துளவைப்பாம. (ங)

கலியாணசுந்தரா.

தென்திசையிறெலவழங்குகுறுமுனிவனநனக்காகச்செவ்வேவிலேறதிக
கனுறுமுரினமடேராகுகிறதவினசெயமதரிநெடுங்கடகன்னியோடுந
துன்றுபனிவரையகன்றுசுடாமகுடநதரிததுநுநநதொடையலுடி
மனறலவளநதிடவிருநதமணவாளசுநதநனைவணக்கஞ்செயவாம. (சு)

தகஷணமுத்தி

கடவாதமபடவாதமடவாதமெனக்கழித்துக்கருத்திலோநீதோ
திடவாகுமுப்பொருளினுணமையெனத்தேதோசனகாதியாநாலவாசகுத
திடவாணபபொருளோமெயஞஞானமுத்திசூயாநறழிகழகாடடி
வடவாலினீழிருந்தங்கமுநாதநபெருமானைவணக்கஞ்செயவாம. (ரு)

விநாயக்ககடவுள்.

அண்டரிடாககடலகருக்கியகரரிடாககடலபெருக்கியவனிவாரி
யுண்டவனைக்கழங்கையபடுவாடியெடுத்தெயிர்தாடியுமையாள்கௌவன
றெண்டாகளன்பளிமுரன்றுதுநைநதாடக்கருணைமதஞ்சொரியாநினேறா
கொண்டலவிளங்கெழிலகாட்டுங்குஞ்சரனசேவடிமுடிமேற்கொளருவோமே

குமரக்கடவுள்

சதகோடியாயிரங்கன்படைத்தவனுக்குதவிச்சாசரனாவீட்ட [போ
மதகோடியுருமபரம்பொற்கடஞ்சாரியுங்குறிநுறியவையங்கெமமான
னிதகோடிவரமெனினுநெடிதளிப்பவவனித்கடுநிலேவலண்ணல
பதகோடிநான்குபுராககோடியுமாததுமயாமபணிகுவோமே. (எ)

வைரவக்கடவுள்

ஆரணவலசெருக்கொழியவவனறலையிலொன்றதனைங்ஙகைகோடுதி
நாரணசெங்குருதுகடலெனவாங்கியதினிரப்பிரடுமுரபுலத
தோரணமாயவருடலநாலவிலையாட்டயாநதொலிலொனகொனதைத
தாரணிநறசுவபெருமாறகனபுநாமவயிரவனருடலேமேற்கொளவாம. (அ)

திருநந்திதேவா.

அள்ளியெடுத்ததனிநீறழிவலையுண்டாமிலங்கவங்கைகாநகிற
றுள்ளிநெறித்தெழுந்திரிசோடடிநிலைமழுப்படைபிரமாபுகரிகைதாங்கிந
தெனஞ்சுதிமிலைசுஞ்செஞ்சடையானநிருவாயமெனறுத்திநாளும
வெள்ளிவரைத்தலமகலாநந்திராயகனநிருத்தாளவீருமாமிவோமே. (க)

அகத்தியமுனிவா

திருக்கோலமிடுமபொருளாயெழுமாட்டாநகேவாறையிலக்கணத்தை
மருக்கோலித்தமிழ்பாயிரவாநததுமலைமசுளாநாமருவநினற

பெருக்கோதமவுலிபுனையருளாளன்பெறுமியொடுபெறுகல்யானத்
திருக்கோலங்கண்டுமகிழுகத்தியனாசரணமலாசிரமேமறகொளவாம். (௧௦)

திருஞானசம்பந்தமுதநிகவாமிசுள்.

புனனிரண்டுதிருப்பெயருமபடைத்தபழமபதியிலவளர்பதும்மேபோலுந்
சுனனிரண்டுசீரடியாறபையநடநதிலங்குபொயகைத்தலத்தினமேவி
முனனிரண்டுசுவருமவந்தருந்முத்தருந்தியமணமுலவேரு
மெனனிரண்டுவினையினதுபெருவேருங்களைந்தவனையிற்றஞ்சிவாமூலாம். (1)

திருநாவுக்கரசுகவாமிசுள்.

அள்ளனமனக்குண்டரிடுநாறுதிருநீறணிவோககன்றமிடாமற
அள்ளிடைபூறுகனும்பொருந்தாவெனதுணாகவருமுறுதிக்கொண்டே
தெளநுதமிழ்க்கடலன்றித்தினையெழியுங்கருங்கடலுந்திருந்தநீரும
வள்ளலெயம்பெருமான்திருநாவுக்கரசுநீணயாமவணங்கிவாமூலாம். (௧௨)

சுந்தரமுத்திகவாமிசுள்.

அடியவருக்கெளியனென்பதனுமானமுதலியனவலவெனேறயிப்
படியயியக்காட்டுதற்காமபடிவடெடுத்தாரூரிறபரவையெனநு [தனாக்
தடியிடைவெண்ணைக்கச்செவ்வாயரகடரிழைப்பெண்டனகித்தஞ்சொறு
கடிதினிலெமயிறவனிருகாலேசப்பப்பணித்தவனைக்கருதனுவைப்பாம்.

மாணிக்கவாசகவாமிசுள்.

கருக்கோவையாகழிக்கக்கருதினீவாரவாகளசெவிக்கட்படாமுன
னுருக்கோவையாமனனையொழிதியவறையலையினியிருகாயாக
விருக்கோவையாபலமுமபெற்றனமென்றெண்ணியெண்ணியின்பமாரத்
திருக்கோவையாமொழித்திருவாதூரபதஞ்சிரமேமறகொளவாம். (௧௪)

மூக்கநாயனார்.

ஆர்க்குமயிவரியபொருளடியவருக்கமுதாட்டலன்றினறென்று
நீர்க்கடலொழ்வையமதினிலவுறுமேபயிதுவென்றுநிலவக்காட்டி
யாராக்கும்அகரமுரனுஞ்சோலைசெயிலேறகாட்டிலவதரித்த
மூக்ககரணநாயனாதிருவடித்தாமையுளத்தினமுன்னுவாமால். (௧௬)

சண்டேசநாயனார்.

பொன்னிந்திப்புனல்பரந்தமண்ணியினிறிமலாலாறபூசையாறந்
வுன்னிமணலாலயஞ்செய்தமமணலாடெய்யிறைவறமுருங்ககாட்டித்
தன்னியமநிறைவெழித்தநகைத்தாள்குறைவெழித்தனடியானேன
மணியமெய்ப்புகழ்பரவிசிலவடியாதிருவடிபையனைக்குவோமே (௧௭)

திருவேற்காட்டுப் புராணம்

மற்றையதிருத்தோண்டர்கள்.

வேறு

புயலவளாபிடற்றானறன்பாறபொருந்தியவூற்றத்தாலு
மயலசெயற்குரியாராகவளியினமவருமெனெண்ணி
யயலறியாதேமானவானநதமருளப்பெற்றே
ரியலினைப்பரவித்தொண்டினழியுமிறைஞ்சுவோமே. (௧௭)

சேக்கிழார் சுவாமிகள்.

வேறு

தீக்குணமுடையகஞ்சிமண்டையஞஞ்சிவகணசரிதநன்றன்று
நோக்குறுநுதலோனருளுடையடியானோற்றெழுசரிதையேமேன்மை
யாகுமெனறனபரயனறனகருளியருடிருத்தொண்டா மாபுராணம்
வரகினுனமலாநதசேக்கிழாருபயமலாப்பதஞ்சென்னிசோததுயவாம். (1)

சந்தானகுரவா.

வேறு

வானநாடாவழுத்துமபரசிவ
மானவானபொருளவாழ்வைநாமார்ந்திட
ஞானமாரகநலம்பெற்றநாட்செந
தானவாரியாதாடலைமெற்கொள்வாம். (௧௯)

வாழ்த்து.

வேறு.

தாரணிவேந்தாவாழ்கதணபுயன்மறாதுபெய்க
சீரணிசெங்கோலோங்கதிருவருள்செழிக்கவெண்ணி
ருரணவேளவிபலகவருமறையோர்கண்மலக
வாரணவுரியோனசைவமன்னுகவையமெல்லாம். (௨0)

அவையடக்கம்.

வேறு

திடங்கொள்செழுந்தமிழ்க்கடலினகரைகண்டாசுந்
தெவிட்டாதமதுரமுஞ்சித்திரமுமேலுந்
தடங்கொள்புவிதழைத்தேதாங்கவுரைககினேராபாற்
றமியனுஞ்சொற்றொடைதொடுக்கசாராநிறற்
விடங்கொளண்டம்படைத்தளிப்போனென்றுமுள்ளா
னிநுக்குளத்தனறிநுக்குளத்தனெட்டான்முன்னர்

மடங்கொண்மனத்தனவானதெய்வந்தாமும்
வரங்கொடுக்கக்குறித்தெழுந்தவணமைபோலும். (௨௧)

கலைக்குறையுமுயற்கறையுங்கருதாராகிக்
கவகையுடன்மதியமவைத்துக்காட்டலானு
மலைக்குமறிவினரேனுஞ்ஞடநாடா
மத்தமலரிதழியுடனவைத்தலானு
நிலைக்குமரும்பொருட்பதியினனுவுமேலா
நிருத்தசபைபதனிலவிளங்கிற்றலானு
மலக்கியமுமபயினறுதெளிந்தறியேனனனே
னெழிறசரிதந்தமிழக்கவியாலிசைக்கினறேன. (௨௨)

பாயிறு மற்றும்

ஆகச் செய்யுள் - ௨௩

புராண வரலாறு.

நலம்பெருங்கயிலாயநாதனந்திக்கடவுளுக்குநவிலவையன
றலம்பெருகத்தவம்புரியுஞ்சனற்குமரற்குதவவியாசனுககனனேனசேர்
வலம்பெருகவாதராயணனருத்தனுக்குரைப்பவகுத்தியார்க்கும
பலன்பெருகவவன்புகலுமபதினெட்டுப்புராணவகைபகருங்காலே. (௧)

வேறு.

பகர்பிரமமபதுமமவிண்ணுசைவமபாகவதம்
பவுடிகமார்க்கண்டயநாரதம்பயிலாககிளைய
மகிழ்பிரமகைவதத்தமவளரிலிங்கமவாயந்த
வராகமேகாரத்தமவாமனங்கூரமமச்ச
மிகலருங்காருடமேலாமெழில்கொளபிரமாண்ட
மிவைபதினெண்புராணமிவற்றியலபுளந்தகிரந்தந்
திகழ்தருநாலிலக்கமிதிற்சிவகதைமுனறிலக்கந்
திருமாலபங்கயனிரவிதேயுவினுக்கிலக்கம் (௨)

திருந்தசனற்குமரமேகரசிகஞ்சோமஞ
சிவதருமந்தருவாசந்திகழநாரதீயம்
பெருந்தகைசோநந்தியுசனங்கபிலனசரிதம்
பெட்புறுமானவமவருணமபிறகுமெழிற்காளி
பரிந்துயிராகளபயிலவசீட்டருசாமபவமேசவுரம்
பராசரமாரீசமேபாக்கவமீரோனபான

வீரிக் தவுப்புராணமியைவியோரிலககமெனேற

விளம் முன னூலநதநியவிரும்புநெஞ்சத்தவாககே. (ஈ)

வேறு

நீறகண்டபபெருமானசீரத்திதிறுவியபுராணநோமை

நூறகண்டமனமவாழ்சைவறுவல்பவடிக்கேமநுநாமை

மாறகண்டமில்ககங்காநதமவாரகமவாமனமேமமபசநு

ருறகொண்டறுதிககுங்காமமபிரமாண்டநதொகையீரைநதே. (ஈ)

வேறு

காருடனமாலசரிதமவினிகொருடநாரதமெழிறபாகவதநானகாம

பாருடனகீழேமெலகமபடைபபாறகுபிரமமொடுபதுமமாகும

மேருடனசீரகத்பவளிகுமபிரமகைவததகததீரோனபெருமைகூறு

நீருடனபாரமசலநிறைநதுநகரதழற்காககியேயமாமே. (ஈ)

இவ்ணுரைத்தபுராணமீரோனபதனிறிவசரிதமில்லகீனாரதுரு

சிலெனவாககுமதிகனெனத்திருநூபிரமாணமதாசசெபபுஞ்சீரால [ப]

புலனிமிசைபகனறவாகளமெயிமடுதேதராககின்பமிகப்புரிநது முனவா

பவமகறமீமலானபதவியினிலீறறிருககப்பண்ணுநதானே. (ஈ)

கவினுறுமாயிரங்கிரணமபரபியிருளசீததெழுந்தகதிரிறநாய

வவீருமொளியுமிழநுமெஞ்சுடராழிப்படைகமநதினனருளகூரதாசில

பவனியளித்திமொடோனபுகழுககாதையொருநான்குமபுண்டரீகத

கவிசினனுக்கதிகனெனறுஞ்சகத்தினுககுப்பதியெனறுஞ்சாற்றநதானே.

ஊனமருவிப்பிறவீபெனுமபெருங்கடலிலமுந்தாமலுறுதிரலகு

நானமறையுமவீரிததுலகமியலபுறவேபடைத்திடுநானமுகறகுவாய்தத

மேனமையுரைத்திடுஞ்சரிதமோரிரண்டுமகவானினமேலோனெனறம

பானமைபெறுமரியானுமபங்கயனுஞ்சமமெனறுமபகருநதானே. (அ)

ஒழுகொளிரசெயதெழுமபருதிவானவனறன்புகழ்சசரிதமொன்றுங்காலைப்

பொழுதினமலரயனெனவுமபொருநதுறுநாபகலதனிறபூவைப்போதி

னெழிலகனிரதுகொழிககுமரகதவண்ணெனவுமிறங்கநநிமாலை

விழுமியசீருருத்திரனெயெனவுமுமொத்திகளாகவிளம்புமாதோ. (ஈ)

கொந்தழவினபுகழுரைகருங்கோதிலசரித்திரமொன்றுங்குலவுநதெண்ணி

சிறைகபுடித்திடுநூயசெகதீசனெனவுமுரைதிகழாரினேற [ச]

யந்திமதியணிரதபிரானமுகுதிருமேனியதாயமாரதவாற்றான்

முநதுதனிககண்படைத்தமுனவனினுருபியெனறுமொழியுநதானே. (ஈ)

கொள்திநதரசிவகைதயிறகாநதேமாரிலககஞ்சங்ககைதயாநைமபான
களங்கமசலகாண்டமுதற்சனற்குமரஞ்சுதஞ்சங்ககரமேவிண்டு
வளநதநியிறபிரமஞ்சூரியங்கிரந்தமைமபதிநைநதாறுமுப்பான
விளங்கிடுமோரைந்தொருமுனறெனவிவையாயிரமதிததுவிரவுநதானே. ( )

காட்சிபெறுஞ்சனற்குமரசங்ககைதயிறகாளிகாகண்டநாப்பண
மாட்சிபெறுமருநநீரத்தமகததுவத்திறநிகழுமெனமனைகணுஞ
மாட்சிபெறதகவமபுரியவருவேதவனமாகியமாரதவாற்றற்ற
சூட்சிபெறுமேவதகாட்டினபெருமைமீனைமுதுநூலகமதிசுருமாதோ. ( )

ஆநதமில்மெய்ப்பொருள்விஞ்சனற்குமரமேவதவனமமராபோற்றறு
மிநதநககாங்கெயம்பராசரமாழியகததூயமேயிலுஞ்செவவி
முநதுபரசிராமமடிமுடிதேடலவலமபுரியேமுனிவாபூசை
பந்தமகநதிறிபெனமேபறுகநதோற்றலசருக்கமிவைபதினானகாமே. (கூட)

ஆதவனபொற்கணிவிளக்குங்கலிநாலாயிரத்தெனணூற்றறுபததொனபா
மீனுவனபுளசகணுண்டாயிரத்தோரறுநூற்றினமேறெனணூற்றறின
சீதவயற்பொழிலும்ததச்சகாழிவடுகேரனந்ருதகாளன்போற்றறின
வேதவனபெருமைமிகுமவடமொழியைததமிழ்மொழியாலவிளம்பலுற

புரணவரலாறு முற்றும்

ஆகச் செய்யுள் - ௩௭

மெய்ப்பொருள்விஞ்சச்சருக்கம்.

கமபைமாரதிசூழ்தருங்காஞ்சிமாரகரி
னமபுயாசனனபகைப்புலனைநதையுமடக்கிக்
கொம்பனுபகரணங்களுமுறிப்பறிநுதவா
செமபொனமேமருவிலையனைபருசசனைசெய்தான. ( )

தொல்லைநானமறைவிரிஞ்சனதிணையடிதொழுதே
யலவிமாமலாககரங்குவிததடிகளகேளடிபே
மிலவினவாழநசைசெய்திருந்தனமகநதணையிறு
வல்லதோவவம்பகடுநமாதவாவருத்தார (உ)

கருப்பநீர்க்கவையருசசனையிறுநிறியகரத்தாற்ற
றருப்பையொனநிணையெடுகதிநைநீநிபாரசசனையததுப

பொருப்பகழ்ந்திடவிடுதல்தனபினனரேபாமின்
விருப்பினிற்சுமவ்வனத்திருமின்னெனவிதிததான். (௩)

அககணத்தினிலருந்தவரயன்றனைவணங்கி
மிககவெற்றிசேரொறறையாழியினுடனவிராநது
புககபெற்றிவிணவீதியிற்போதருங்கதிரோன
பெககணத்ததிததுலகினமேறசேருதனமானும. (௪)

தய்யமாதவருளுறியதொலலைலவினைக
ளொய்யெனத்திரணடாலைவருப்பொலிரேமி
வெய்யவனவலம்புரிதருமேருவினெறனபாற்
செய்யபலவககாவினுடசென்றுநின்றதுவே. (௫)

பூமியுற்றெழீஇயனையாகள்சூழ்தரப்போரத
நேமிநிறறலானிடுகுயிப்பெயரினைநீக்கி
நாம*நைமிசாரணியமெனயிலபெற்றாடடி
யேமமாதவம்புரிந்திடமுனிவாடொக்கிருந்தார. (௬)

வேறு

பரவுபசுமபிடிமிடைந்தபனைமீதிறபலமுசுபாகுங்கொடடி
நிராநிராசாலகளுசெய்யநெறிதெழுநாகமுமவிளங்கிநிறகுங்காட்சி
மரகதபநதரிதரபவளமணிதொங்களுறியாசெயிநதுமனனுந
தரளமணிககொத்ததுமணிபெறத்தெரிநதுகைபுனைந்ததனமைபோலும. (௭)

விப்பாவுமபஞ்சரத்தினவிரிமலரும்புனனாகவிடபமீன்ற
நற்போதுமொழுபுசுநதேறலிடையிடவிழுநலங்கொள்காட்சி
கற்பாருமவனமாதபுனநெறிததுமுனிவரகாக்காணபாளவேணடிப்
பொற்பூவுமிரகித்ததாற்புனைவிசிறநறுமலரும்பொழிதலேபோலும. (௮)

புகமலராககாவதனுட்பொலிதடந்தணிநுதரங்கமபுடைப்பமேவும
பங்கயநாணமுக்கிசிறையிறபசசைமணிககதிராவிரவிப்பரப்பதேதோற்றம்
கங்கையெனுமங்கைவளாமறைதெரிபூசுரநயனங்களிப்பவாய்ந்த
மங்கலபூரணகுமபங்கரத்தேந்திநிறகின்றவணமைபோலும. (௯)

பனிமுக்கபசணபகத்தினபனைமருவிபலவவழுமபலமுந்தாங்கி
நனிபுஷியினவனோதுவனோதெழுதருமாமிரக்கோடடினலங்கொடோற்றம்
மினியவனமடந்தைசடாவிளக்கமைத்தேயிலங்குகுனியெழிறகைதாங்க
முனிவரகடிருவடியைத்தனித்தனியேவணங்குகின்றமுறைமைபோலும.

இவ்வடவிப்புடையாவுமவெள்ளிடைகளினறிமுறியிலங்கத்தாங்கிச்
செவ்விமிசுஞ்செயலைதுன்னிப்பணைததொன்றோடொன்றுபின்னித்திகழு
நவ்விவிழிமிளிாபுறவசங்கையனோககிடையுறுநண்ணாபண்ணைநங்காட்சி
திவ்வியசெநதழலதனாவிஞ்சியிழைத்திடுகின்றதிறமைபொலும். (கக)

வேறு.

பருஞ்சினைப்பலவினமுசிப்பழுகுமுட்கனியின்பாங்கர்
சுரும்பொமிருமிநநேதனுஞ்சூழ்ந்துபாணமிழறுநதோற்ற
மிரும்பொருளபுகைத்தேனவாசலிடந்தனிலேகியேகித
தருந்தருமெனநுநாடித்தமிடசொல்லுந்தகைமைபொலும். (கஉ)

சுத்தவசசிரமாணிககசுசுடாபொதிநென்னத்தோற்றும்
வித்தமாமாதுளத்தினமிசுகுகனிவனங்கனமெய்நநூ
லுத்தமாமணியுள்ளேமென்றுளத்தினிலிற்றுமபேபாரா
ரெத்தகைத்தாயனானுமென்றசொற்பயனையேறகும். (கங)

திருந்தியவண்டங்காணசெனறிடுஞ்சினையகாவில்
வருமபசுமபுரவித்தேரோனவரற்கஞ்சுமாற்றமோரா
திருமபுவியிலுருந்தெக்கணையனமெனவுமேனைப
பெருமபயனளிககுமுத்தராயனமெனவுமபேசும். (கச)

அடைசிறிதினறிப்பம்பியடாநதுபூத்தருகிறசோதி
விடபிரிந்தொளிரவோங்கிவிண்ணுறுமவேயினகாட்சி
படுசுடரெறிககுஞ்செய்யபவளமாபடிவநந்திக
கடவுளெம்பெருமானசாலககாத்திடுங்கயிலேபோலும். (கரு)

சுந்தனந்தாழ்வாழைசுதாபலஞ்சாதியாதி
பந்தமாவனத்திற்கொணமுபடிந்ததுபொழியாப்பண்பு
சுந்தமாளிகையுமேபாதுங்கலந்துகாரகாலந்ததுச
சுந்தரப்பிரசமாரிசொரிந்தெனவெளகேற்றும். (கக)

சூட்டுமாமஞ்ஞகாளகண்டமஞ்சுக்ம்வாழ்கான்றி
கோட்டுமாவரிமாதைமமகொடுவரிசூட்டுங்காட்சி
யேட்டுவாரித்திசூடியிருபதமுன்னியினபங்
காட்டுவாரிடத்ததுமிலைபகையெனக்காட்டலபோலும். (கஎ)

இனையபல்வளஞ்சூழ்கானத்தெழிறனையிருந்ததாய
முனிவாகண்முழுதுநோக்கமுறுவலபூத்தனிகணமுசு
நனைமலாப்பழுவநாப்பண்ணண்ணிவாணுணாவநலகுந
தனிமகமுஞ்றவீதுசாலவுநதக்கதெனறே. (கஅ)

எண்ணினாயாகசாலையிலபெறவியற்றவென றுந
தண்ணொழுமுகைவிண்டு றுந, தடஞ்சினைத் தருககண்மன னும்த
விணைகமுதலயாவுமெவருமனத்தாறொய்தற
குணமையாமவிசுவகனமனநன்னையுளத்திறகண்டார. (கக)

ஆன்னதுமுழுதாராமுனவன்கரமுதிழ்ததனனோகண்
முன்னாவநொருபானிறபமுறுவலித்திவணிநமுறற
நனமகசசாலையெய்தியெனறனுஞாயிலண்ட, த
தினமுகடுரிஞ்சொங்ககரெங்கணுமபொறியியற்றி. (௨௧)

வாரியும்கித்திதனாயவனைமையுமெறுமுமனன
வாரியுமபொருநதரசோத்திவருங்கடிப்பாறறிநன்னிற
சீரியநாஞ்சிலபொழநத்திருநிலத்திடடைபொகுகப
பாரியவயிரத்தாணமேறபகமபொறுத்திறககனபாவ. (௨௨)

பொருத்திமாணிககப்பாககறபொறபுறப்பரப்பிபூவல்
விரிகுமவித்துருமங்கோட்டிமீமிசைக்கொடுங்கையாரத
திருத்திநீடதனிபுப்பண்சிகரநனகமைத்துத்திண்கா
ழிருத்தியேகுடங்காசாலவெழிறரவியற்றிப்பினனா. (௨௩)

அரணிகானநீடுவெழுந்தவங்கியங்கடவுளானறு
பரவுத்திதயங்களெல்லாமபடைத்துமேகலைபாறேழுறறத
திரமுறுமயூபத்தாருத்திகழ்தரத்தனடிலாதி
விரவிடவிழைத்துசுநபமெயநநெறிவிதிவழாதோன. (௨௪)

ஒன்றினோடொன்றுமலுபகரணமுமேலுள்ள
வென்றிகொளபொருளுமேவறுவேறெடுத்தமைப்பமிக்க
வனறியனமண்டபங்களவானமுகடளநதுமன்ன
வென்றுமவானவாவிருமபியிருக்குமநதிரமிலங்க. (௨௫)

தெற்றிசேதிமங்கடோறுநதென்றலங்குழவிச்செலவ
னுறுமெயயுருப்பமாறறவொளிகொளசாளமுமோங்க
விறறெனக்களத்தறகெட்டாவெழிறிகழனனசாலே
மற்றதுநிருமித்தனனோமலரடிவணங்கிநின்றன. (௨௬)

நன்றுநனநெனவியநதுநானமறைநலனகளாய்நத
துன்றிருமுனிவரெல்லாநதுணென்னவெழுநதுகுழிப்பாய்த
தன்றுணையகன்றயாகசாலையெனவெறுததாழா
தின்றுநமவிரத்தேமணமெய்திடுமெனவேமுறறேற. (௨௭)

வேறு.

இருக்குரைவீதியினாலிலககுதுமபரஈ
கருகுகொடுகருவமுனேசாமவலலியுந
தருப்பையும்பறபலசமித்துஞ்சாரதர
வுருககுருயததகமபுநினறொளிரசசெயதனன. (௨௭)

பாங்கரினறுகவையடிசில்பாளிதந
தேங்கமழண்டகைகருணைதிங்கறி
யோங்குறதேதவருமவிழையுததமந
தாங்கியதேதனுந்கறிநதுதநததால. (௨௮)

மன்னியவீணையுமகாயாழகளுஞ்
சின்னமுங்காளமுஞ்சிறந்தியமபவே
யினனமாமகத்தவினுகாதற்கெண்ணுபு
பொன்னகாகுகிறமுதறேறவாபோநதலா. (௨௯)

இத்திறமெங்கணுமென்றுமோபெறசு
சுத்தமாகியமகசுமுழறசாலையிற
பைத்தெழுபறபைபகளபரப்பியன்னவா
மெயததருமவேளவியைவேடபமேயினார். (௩௦)

விட்டபுலங்கமுமுறவேதலோசைக
ண்டபுளபசுவினேவேடநானமறை
துடபமதுணாநதவாநேரற்றனமுறறியே
யொடபமுமோகையுமுளத்திறகண்டனா. (௩௧)

தேங்கமழகூவிளந்திருச்சடாடவி
தாங்கியேரடம்புரிசைவநாயகன
புங்கமுறறுணைமனப்போதிற்றேபாதர
வீங்கனலவேளவிசெயதிருந்தேயாகரில. (௩௨)

விதுவணிசடைமுடிவிலனமெய்ப்பதப
பதுமமதுன்னியேயபாளிநாடொறுங்
குதுகுலவுவரியினமுழகநகூரிய
சதுமறைநலனபெறுஞ்சவுனகாதிபன. (௩௩)

அறைகமுலவிளங்குதாளாணலாதுலா
குறையஃதகனநீடகுகொண்டேயாததிளி
னிறைதரதனமுதற்புதல்வெனெமுற
மறையுரைத்தமகிழுவரிடமாதவன. (௩௪)

புரையிடற்கரியபொறபொருப்பைப்போனமெனத்
தரையுரைத்திடவளர்வநதநதாழ்தர
வனாடுநாடிப்பொழுதினிழைத்தியங்கையிற்
குரைகடலடக்கியகுமபசம்பவன.

(௩௫)

சுதநதெழுதாலனைககாயநதுகாரநிகா
மதநதபூவியகரிவகொநதுபோததுவா
னிதநதொழுவருடருநிமலனமபுயப
பதநதொழப்புவிசசரணபடைததபண்ணவன.

(௩௬)

சீற்றமதுறமிடிற்றிறங்கொள்கூற்றுவ
னூற்றமுஞ்சிதைபடவுரப்பியோங்கலகுழ்
நாற்றிசைசுவாககமுநாகேலாகமும
வீற்றுவிற்றுகவேவிதிக்குங்கோசுகன்.

(௩௭)

கன்னியாதுகிலொழீஇக்கங்கையாடிய
வன்னிலேபோதருநெறியிலாரதும்பா
பொன்னுலகிழிதருமபூவைமராகளாற
நன்னிலைவழாசசுகத்தருமமாதவன.

(௩௮)

தேனிணுமினியசொற்சசியைத்தோநதெழின
மேனகையாதேபாரவென்கிமாழகுற
வானவாகுகிறைபுவிமடநதைமோசமாய
நானிலத்தினிலவரபபணித்தநாரதன.

(௩௯)

முடிபுனையெதுகுலமுதலவனபுத்திர
ரடிகளேளகருப்பமீதாணகொலபெண்கொலோ
கடிதினிற்சூறெனநகருமபொற்றண்டு
மடிவிரென்றுரைத்ததுவாசமாதவன.

(௪௦)

கண்ணுவனமுலப்பியனகற்கனகாசிபன
பண்ணமாகலேதெரிபருவதாகுகினி
வணமைசூழ்ந்திலகுசமவாததமாதவன
றணமைசோகுசுறுவந்தாகுகியதாபதன.

(௪௧)

இரசனிராசிகேதரியமதகுகினி
வரநிறைநககரனவாமேதுவனவான
பரவியவசசுரவபபடிவனமாமகந
திரமுறசெய்யுமாத்திரேயபுகவன.

(௪௨)

இவைவதனாசுவலாயனனிராபபிபன்
புரைதவிராணிமாண்டவியன் பூமபொழிற்
றரைபுகழிலிகிதன் குணியுத்தாலக
னுரைசெயற்கரியசாண்டிலலியவுத்தமன்.

(சந)

வென்றிசேரரசிகர்த்தாவிளங்கெழிற்
றுனறுபுவளாகனசசேபன்கநதர
நின்றொளிரபுலத்தியுனிருமலனபத
மெனறுமேத்திடுஞ்சுனப்புச்சுனெனபவன்.

(சச)

வேறு

காதாருழையெமபெருமானைக்கருத்திலிருத்திக்கமலமலாத
தாதாவறியாவொருமுதலேதமியேனகவலைதனைக்க
நாதாவாங்காடுபனபரவிராணகலையினலநதோர்த
வேதாரணியமுனிவரனையீறுயினருமவேறுளரும.

(சரு)

இனியசைவநதழைப்பமிகுமிருள்சீத்தெழுநதவிருகோட்டுப
பனிசெய்மதியமொருமுனறுபதிரதாலனையபன்புளவாய்த
தனியதிரிபுண்டரமவயங்கத்தயங்குமுளத்திற்கைத்தலத்தி
னினையவரியவளுசெழுத்துமக்கமணியுநிறைநதிலவக.

(சசு)

மெய்யின்முழுதுநீறணிந்துமேலாம்பதவினார்தளிகருந
சுய்யநயனத்துளிரமணியுஞ்சூழ்துபடருந்துகாவேணி
யையயனமருநதலத்திலவசுத்தனநதககாலமஞ்சசனைகள
செய்யவிழையுமனமவிளங்கசெசெநிரதாரதிருமாமணித்தலத்தில.

அங்கன்மறைகொருநான்கோடங்கமிருமுன்றளநதமாநத
துங்கமுனிவாயாவாகளுஞ்சூட்சிதுணைத்தமனத்தினராய்த
திங்களணிந்தோன்றிருவடிசையசேசருநெறியைத்திகழ்வாயமை
தங்கமனத்திறபலவிதமாத்தககவாறுசுநதித்தே.

(சஅ)

நீங்கற்கரியவவாவெனனுநெடியவனைத்திவினைநிலத்தி
னோங்கிப்பிறவியேவாவிழத்தவோவாவிருப்புவெறுபபுலவைப
பாங்கிறசினத்திவளிமுசுப்பல்குமபாவப்பழமயாவுந
தாங்கிறெடியகொடுவிருக்கத்தனமைதோற்றத்திழைத்துநினேற.

நறுநதார்கிலாததலிலதாயநசுகமரத்ததநநிரோகசு
செநிரதாரிதனையிறைவனருட்டிருக்கோடரியாநதினபடையா
லெநிரதாநய்நதாநெனபதனையேதங்காணுவுளத்திலெண்ணி
யநிரதாரதனைப்பெறுமாரநகமறிவானவருமபியாயகினறா.

(ரு0)

வேறு

புரைக்கிடமவிலக்கியவியாசாபுகமுற்றே
யுரைத்தனவுணராதயாதேபோதனனுளத்தே
திரைபபுனலணிரதிடுமுமாபதிதிருத்தா
மரைப்பதநினைநதுருகிமாசினையொழித்தே. (டுக)

அக்கமணிமாலைகளணிர்திலகுகின்ற
மெய்ககடுணுளிரெவன்பொடிபுனைநதுமிளிரசெமபொன்
றொககசடைநோபெறவனைநதனதுளங்கக்
கைக்கடுணுளிரதனடொடுகமண்டலம்வயங்க. (டுஉ)

மாயவினைநீடியமரங்கடியநின்றே
யாயுமறையோரகளவிழியமபுயமலாந்தே
பாயுமொளிவீசவளாபாரிடையிழிந்தே
தூயகதிரோனைநிகாசுதமுனிவந்தான. (டுங)

வேறு

புவிக்கிதமபுரிசூதமாமுனிவரன்போதக
குவித்தகையினராயெதிரசென்றகங்குழைநது
செவிக்கிதமபெற்றதுதித்தனாசுதித்தனாசிறந்த
வனிக்கமைநதிசொலையினுயத்தனரமமா. (டுச)

துடங்குநூலணிமாரபினாபலகலைநணுகக்
மடங்கலுமபருத்தறிந்தமாதவனவசுத்தருள
மடங்கமுங்கியபீடிகைவைத்தடிவணங்கி
யிடங்கொளபூமியினின்றருக்கியமுத்தலெனைதனம். (டுடு)

நற்றிறம்பெறவுதவியேரானிலம்படைத்தேரான
சொற்றவாசகங்கொண்டுவீணுற்றநைதூயோ
யிறைநூனறுனைத்தருதலாற்றவப்பயனயாயும
பெற்றனமபிறப்பிதுபவத்திரமிப்பெற்ற (டுஊ)

என்றுபறபலவிழைவறுமுகமனுமியம்பி
யொன்றுகேட்டருணலவீனையுன்னியிலலறத்தி
னின்றுபூருவந்தவமபுரிந்தனநெடுமபொழுது
துன்றுநானமறைப்பொருள்களுஞ்சிறிலதேதாயத்தேம். (டுஐ)

ஓதுகின்றவிப்பொருள்களினுமுதுணர்நது
நீதிக்கண்டவாவாயமொழியாஹிராசயித்தேநம்

திதுநீங்கியதிகமபரன்றிருவருணமுததிக
கேதுவென பதையையேனதுவரறகெண்ணி.

(ருஅ)

சிக்கமுறமிடுகநதையராயினேநதெளியத
தக்ககுடசியொன்றருளுதிதரும்மீமமுதலாய
மிககநான்குமேவதாகமநெறியுமெய்யுணர்நது
திக்கனைத்தினினமற்றுளபொருள்களுநதெளிரதேதாய.

(ருக)

என்றருநதவரியமபலுமிருகணீரிதைப்பத
துனறுரோமுஞ்சிலிரத்திடசகடாவிடுபசுமபொன
மன்றுளாடினோனமலரடிமனத்தினுளிருத்தி
யொன்றுமோநதிலனுரைப்பருமபரவசமுற்றான.

(ரு0)

கனியுமாதவனகருணையாறகணமலாதிறநது
முனிவிரகீவிராகளனைவிருமுடிவிலாபபொருளோத
தனிவிருமபினீராதலாற்றரணியினுமைப்போ
லினியமாதவமவிரதமுதிதைநதவரெவரே

(ருக)

இநதமெய்ப்பொருளிருகடரினைவிழியுடைய
வநதிவண்ணனமெய்யனபொருவடிவமாயமாநத
நநதிவானவன்றிருசெவிக்குரைத்தனனவங்கொள்
புநதிமேவியசனற்குமரணுககொன்புகன்றான

(ருஉ)

தொல்லையமபுவிபுரநதிமாயவனனாப
பலகலைபொருள்பகுத்திடப்படிமிசைப்போநது
மல்லலேலாகியவாதராயனனெனவநதா
னல்லனீக்கியவயனமகனவறகவிதளித்தான.

(ருங)

பட்டமயாவருமபெற்றனரனநதபானமையினை
நிடடைமேவியேவியழையுநரிருப்பவுநினைநதே
கிடடொனாபபொருள்வனுதவினனகிடைத்தே
னெட்டையென்பதுபொருநதினீர்விடுமினெனறியமப.

(ருச)

பார்த்தளமபடமவிரித்திடவணிரதிடுமபரமன
வாய்ந்தசீரத்திகணமேவியபுராணத்தினவயங்குங்
காநதமுன்னநிறசங்கிதையடுததெழிலகலப்பத
தோயரதுநினறுயாசனற்குமாரத்தினிறறொனமை.

(ருரு)

மருவுகாளிகாகாண்டத்தினீடியமகிமை
பெருகுதிரத்தநன்குரைத்திடுமகாதையிறபிறங்கு

திருவேற்காட்டுப் புராணம்.

மொருசிவத்தலததுற்றிடுமுயாபெருங்காலை
முருகுசிறந்தயிறசொலலுவனமுனிவிராகாளென்றான். (௬௬)

உளங்கனிரதுகேட்குநா களுமுறபவமொழிப்ப
விளங்குமெயப்பொருளவினாசருககத்துளமெயமை
வளமபுகனறனமபொனனெளிபரப்பிமட்டுயிராகுந
தளங்கொடா மரைக்கிறைமகனசரிதஞ்சாறறுதுமால். (௬௭)

மெய்ப்பொருள்வினாச்சங்கம் ழற்றிற்று.

ஆகசெய்யுள் - ௧0௪.

சனற்குமாரச்சருக்கம்.

அனனவாசகமுனிவராகேட்டகமகிழ்ந்து
சென்னிமேற்கரங்குவித்துநறசிவமறித்தறலோ
யினனவுணமையத்திராததமுககியத்தினிலிதமாய்
முன்னமோதரலேத்திறமெனறலுமொழிவான். (௧)

ஒருபதிறெருடாருயிரமயோசனையாழ்ந்திவ்
விருபத்தினமேலெண்பத்துநானகிணையிணைந்து
மருவுமாயிரமயோசனையுயரந்துமாட்சிமைகூட
தருமநகாடொடுதமனிபககிரிதயங்கிடுமால். (௨)

இலககமயோசனைபரப்புளதாமெழிறகுரிய
நலத்தைதயீந்திடுநாவலந்தீவினினுபபண்
வலத்தைமேவியவிமயமேமுதலவளரேழ்
குலப்பருப்பதஞ்சுழ்தரவமமலைகுலவும. (௩)

வேறு.

காமருகணங்கொளவலாகவின்லங்கனியநின்ற
சேமவானமணிகளசூழ்ச்செம்பொலன்கிரியினகாட்சி
யேமமாரிமையவெற்பிலிறைமணககோலங்காணப்
பூமகளமைத்துவைத்தபூரணகுமபமபோலும். (௪)

காறறும்பசியவல்லிக்கவினகொடிபடரத்தாவி
மேறறிசைகடநதுநின்றமேருவின்விளங்குகாட்சி
பாறகடல்கடையுமுனனம்பசியபொன்னிறங்கொண்மேனி
தோற்றவேமாயோனமார்பில்வாமைதோய்ந்திருத்தல்போலும். (௫)

கருமணிபெய்க்குஞ்சோதிக்கதிரடிவரையிறகுழ
மருவியதேசுவாயநதவளாபொலன்கிரியினரேற்றந
திருநிலமடநதைநீங்காச்செறியிருடபிழம்புநீங்க
விரிகதாவிளக்கொனரேற்றத்தியப்பற்றவைததலேபாலும். (௬)

குலவுபொற்கொடிகின்றெங்குகொடுமுடிதோறுஞ்சுற்ற
விலகுபொற்கிரியினமீதிடுழிநமுகிறப்பயிலுங்காட்சி
யலமறுமாற்றனமேவுமனநதனுமணிலன
வலனுறுகோவுநதோளினவலிமையப்பார்த்தலேபாலும். (௭)

வனறிற்றகீழ்பாற்றாயமந்தரசயிலமன்னுந
துனறுதெற்கினிலேசமபுகிரியதுகுழுமேலபா
னின்றிடுங்குமுதவெற்புநிகழ்வடதிகையினீங்கா
வென்றிகொள்கிருங்கவெற்புவிளங்குமேலிவைகண்ணகில். (௮)

இதந்தருஞ்சுதஞ்செயயவிணாவீடுகொங்குநாவற
கதம்பமாலசெறிந்தெஞ்ஞானறுங்கனிபழமுதிராநிறகுஞ
சுதைந்தடுமவற்றிற்போந்ததேனபரந்தோடித்தேவா
நிதம்புகழந்திடவேகீழ்பானிறசொரிந்தியாவோடும். (௯)

தயங்குதென்றிசையினின்றசம்புவினகனிவாய்விண்டு
கயம்பொரவீழ்நதுபாயநதுவிண்ணெலாங்கவினவாறு
யியங்கியவிடங்கடோறுமெழிறபசுமபொன்னதாகக
நயங்கொளவமருஞ்சாமபூந்தமெனநிலநிறகும். (௧௦)

குடதிகையதன்றிப்போந்தகுமுதவாண்கிரியினமேவுந
திடமுறுகதம்பமீதிறசெழுங்கனிவிழத்தேற
லிடனெலாமபரநதுநெய்பாடுழிறறயிராறையோடிக
கடவுளாக்கென்றுமின்பங்காட்டியேநிறகுமாதோ. (௧௧)

விரும்புமுத்தரத்திலோங்கியனுறவிளங்காநின்ற
சிருங்கவெற்பத்தன்றிசோந்தகிழ்வடதருவினமீதி
னெருங்குசெங்கனிவழிநதுநீளவரையதலிலீழ்நது
கரும்பிழிநசுவையாறுக்ககாலபரந்தோடுநாளும். (௧௨)

வேறு.

மதமொழித்தூறக்கதிருமிமலைமருங்கிற்
சுதசிருங்கமெனறொருபெயாவாயநதவித்தலத்தி
னிதமுமவானவாதானவாசுத்தருநீங்கா
ரெதிரில்கினனரரிசைமுறைபிறழ்ந்திடாதிமயப. (௧௩)

அண்ணலங்கிரியதனிடையபபருமவகையி
 னண்ணுமஞ்சினைத்தருக்கள்வானளரதுநாடோறும்
 விண்ணிலவாழ்பவர்தமதுளமகிழ்ந்திடவிளங்கு
 மெண்ணுகாவதற்கிறத்திருப்பெயரினையிசைப்பார.

(கச)

வேறு

பலவளந்தித்தருபழுவநரப்பணிற்
 பலகதிர்ப்பருதிவானவறகுமபானமதிச
 செலவவாணறகுமேறழிகழ்ச்சிகாடடியே
 மலகுநானமுகனபெயரகரமவைவகுமால்.

(கரு)

ஆங்கமலத்துறையஞ்சுதனகத்தினி
 லோங்கொளரிவளாசனற்குமரனென்றுரை
 தாங்கியபுங்கவன்றவங்கனோற்றிதப
 பாங்குளசுகித்தலமபடாதனமேயினான்.

(கக்)

அன்னகல்லதனிவாழ்பவருமன்னவன்
 றன்னுடனசெனமிவண்டகையதாமென
 மன்னினரவாகுறிசிலாமனமிறைவனி
 லுன்னினாதவமுடனயோகமாககமே.

(கௌ)

தவமபுரிவார்க்குறுநதன்மையாகிய
 விவாதவநீரகசையினமைநீடன்ற
 சிவந்திடுமெவப்பமுந்திகமுந்தபமு
 முவந்திடுமனத்திறுந்தொறுத்தலாயினர்.

(கஅ)

தேசுறுமிடம்வரையறுத்தறிவ்விப
 வாசனநதனைவரையறுத்தலனறியே
 பேசுதலிடையிடுமொழிதலபினனெரவ
 வரசைவரயீற்றினவாளாமவைத்தனார்.

(கக்)

என்வகையங்கமுமியற்றிநாடோறுங்
 கணமனங்கதுவவேகவினகொண்டோங்கிய
 பண்ணவன்பாங்குறிப்பலாகளேகியே
 தின்மைகொண்ணெனறிதெளிதனமேவினர்.

(உ0)

இயமமோரைந்தையுமியற்றினாசிலா
 நியமமோரைந்தையுறித்தினாசிலா
 நயனுறுமாசனநான்குமனறியெப
 பயனுறுஞ்சமையமுமபகுத்துநதார்சிலா.

(உ௧)

எளிரிலையிரண்டையும்தித்திட்டாசிலர்
தெளிதொகைநிலைதனைத்தெரிந்துய்ந்தாரசில
ரளிபொறைநிலைதனையாய்கின்றாசிலர்
நளிர்ஐறுநிலைவினைநாட்டினாசிலர். (௨௨)

பொங்கியசமாதியைப்புகின்றாசிலர்
அங்கமொரெட்டையுமனுட்டித்தாசில
ரிநகனமுறைத்திடுமெட்டினுறபயன்
றங்கடுமேயாகமேநான்குஞ்சாத்தினர். (௨௩)

தனமதாசாரமந்திரந்தனைத்தன
தினன்திதேவதையித்தினுடைய
முன்னுறச்சத்திமானசமபின்முற்றுறப்
பன்னிரண்டங்கமுமபகுத்துய்ந்தாசிலர். (௨௪)

கோதகலிலையோகத்திற்கூறிய
நாதவுறபத்திசெய்மாராகநண்ணியே
வராததீர்பரவியமானனறன்னுடன்
நீதகல்சித்தமொன்றிடயுநதாசிலர். (௨௫)

பெருகடையோகுசெய்பெறநிநாடுபு
குருவனுக்கிரகித்தகொள்கைத்தாய்மிக
வரியவெண்ணங்கமுமனுட்டித்தநிலை
புரிபவரெங்கனுமபொருந்தவையனும. (௨௬)

பொன்னிதழக்கடுக்கைவாழ்பூரணனறனைத்
தன்னிதயபடேபாதினிலிருத்தித்தானறப்
பன்னெடுந்தினந்தவமபயிலுங்காலையி
லுன்னருங்கொழுந்தன்னவராமத்தேராதினம். (௨௭)

வேறு,

முறசெயுங்கருமெல்லாமுறைவழாதரிதினமுற்றிக
கறபகச்சுண்ணமபூசுங்கங்கையினமுழக்கையாற
றறபணந்தேவாமுலாமுனிவராபிதிராகடங்க
ளிறகுநன்கருத்திக்கருபவெரியினினிறெழுந்த. (௨௮)

திவவியதிருவெண்ணிறதைத்திழ்பஞ்சப்பிரமத்தாலு
மொவ்வேவரிசித்தஞ்சாபாலுபனிடத்தோதுமந்தர
மவ்விதமறவாதங்கியாதியேழ்மனுவினாலும
வவ்விதையதாவணத்தினவாகியமொன்றினாலும. (௨௯)

வரமுறுகரத்தினமுககானமந்திரித்தமைததுபபஞ்சப்
பிரமமந்திரத்தாற்பூசிப்பினனுமாததாதிபாதந
திரமுறவணிநதுசாலத்திகழ்திரியமபகத்தா
லனருளியமூலத்தாலாசமனமுஞ்செய்தப்பால.

(௩௦)

ஆகநனமிருந்தநீற்றிலமுதினையளளியோசித
தெங்குமுககியமதாகவினையறுமாதிரியமப
கககவினபெறுமூலத்தாறகரத்தினிறகுழைத்தசுண்ண
துகமுறறிமூவனனிகரபரமுனறினோடு.

(௩௧)

எண்டருமுடமுனருகியிசைகுணமவருணமுமமை
தினடிற்றசெகமீமயீருசெபபியயாவுமான
புண்டாரந்திருந்தசசாததிபொருத்தியதவங்களுள்ளா
கொண்டுருவமைந்தமெய்யிறகுலவுமுவைந்திடத்தும்.

(௩௨)

விலங்கபெற்றறித்தறித்துமிகுமவினையிருளேவிட்டிச
சலங்கொளுகடவினினறுதருபபணங்கவினமேவா
மலங்குளைப்பசியபாய்மாவாத்திடுங்கொடிஞ்சித்தேரோன
வலங்கொளவுதயஞ்செய்யுமாரக்கவானறிசையைநோக்கி.

(௩௩)

வேறு.

சீலமேநிறையுஞ்சகாசனத்திருந்துதிகழ்தருநியாசமுஞ்செயது
காலிருபரியவிரலினைப்பறறிககவைத்திடுமீருருககவின
மூலமேறபகருமூரத்தமதளவுமுற்றவோருருவாங்கண்டந
தாலுலேபுருவருடுவாடுபிரமந்தனித்தவோரார்திடந்தன்னில.

(௩௪)

கொடிநிகரிடைபிங்கலைகளினுடனேகூடியமறுகின்றபொன்னின
வடிவுளதாகிநமோந்தமாயுணமேலவழியமுதுகுசமுமுனையி
முடிவுசெய்யிதையமாதியைந்தினிலேமுதுளமுண்டகமேதாமுகத்திற
படியலுங்காரஞ்சொலிபதாயிதயபங்கயமலரினினினைந்தே.

(௩௫)

இடநாசியினிறபூரகஞ்செய்தெயழிலபெறச்சிறந்தவூங்காரத
துடனமனதொன்றப்பவனையென்றுமபட்டெனவுச்சரித்தைந்தாற
கடிமுனைமலரச்சோடிகையதனறகண்டுமனதின்றசலனந
தடைபட்டமதித்துப்பிங்கலையதனறகைந்திடுமருதுவைவிய்தே.

(௩௬)

தேசறவடககியிதயபங்கயத்திறமிருந்துதாரகைநிகர்சாரத
பீசதனமயமைபுருடனுமோங்கப்பிறங்கன்றிகையினைப்பிரியா
வாசனாபுரியட்டக்கதினின்றகனறுமன்னிவாழபஞ்சகநிலைக்க
காசகலவிறதுபூததனமயினகாங்கியேநிராமயனாக.

(௩௭)

அகமதினீனைநீதயிதயத்திலவாங்கியடக்கியவாயுலவையெழுப்பித்
தகைகொளசககாரமுத்திரையதறைறங்கிடுமனுவினையெடுததே
யிகழவிலாவினபதுகருவாணுகவினையமாதிகளினுனெடுபாய்த
தொகைபெறுமானமமந்திரமதனறுவாதசாரதசகடாவிழியில் (௩௮)

கூட்டியேயதனபினவனிகந்தத்திற்குளிரபுனலிரசத்தினெடுகழி
வாட்டமிலுருவத்தினிறபரிசுத்திலவாயுவரதரஞ்சுத்தமதனில
நாட்டமுற்றதனையொடுக்கியேமுறையினலங்கொடனமாததிரையையநது
மீட்டுதாமதவாங்காயத்திலொடுக்கியிரசதாங்காரத்திறகனம். (௩௯)

இருகிரியதகையொடுக்கியேசுத்தஞானவிரதியமனமொன்றே
டைந்தையுஞ்சாதுவித்தத்தினிலொடுக்கியடக்கங்காரங்காளதி
பந்தமுற்றிடவப்புத்தியைக்குணத்திறபத்தியாருணமபிரகிருதி
சுருதுசெய்திடவப்புருடேனூடாகந்தயங்கிடுமவிதையிபமுறை (௪௦)

கலையினிலொடுக்கிக்கலையொடுநியதிவிரதைநற்புருடனினநான்கு
நிலைபெறுமாயையிடத்தினிலொடுக்கிநீடியசுத்தவித்தைதயினைத
தலைமைபெற்றிடுமீசுரத்தினிலொடுக்கித்தயங்குசாதாககியந்தனனி
லிலையமுற்றிடேவயாதியாஞ்சத்தியிடத்திறசாதாககியமொடுக்கி. (௪௧)

சுத்தித்ததுவத்தைதசசிவத்தினிலொடுக்கித்தனித்திடுசிவத்தினைசசிறந்த
சுத்தமாயையினிலொடுக்கியேயதனிறறனித்துதேகத்ததுரிசுத்தனைச
சித்திசேசராரானருள்வழியதறைறெறிரதுசேசாதனையதுதிராது
நித்தியமாகிநிறைவியரபகமாயநிகழ்சுத்தமாயையாயநினறு. (௪௨)

பினவலக்காலிறபருவிலதனிறபிறங்குகாலாககினியதனை
நனமதியடைவையுமபடாரதிரத்தைநராவினிலுசசரித்தெழுப்பிக்
கனமேதகத்தினறுரிசினீர்த்ததுககாணவவுசடந்தமூலத்தார
பனனிரங்குலிமேறசத்தியினமுத்தமபரநதுசொட்டிடுவதாயநினைந்தே (௪௩)

சுத்தமாமியத்தினிறமிரிகலையாறசூழ்பிரணவத்தாலான
வித்தியாய்மமாமபங்கயாசனத்தைங்ருமபிவைத்ததனகரணிகையி
லுத்தியாயுவுப்பிரணவத்தாலொளிரபுரியட்டகவுடலை
வைத்ததனமீதைககலேப்பிரணவத்தாலவகைபெறுமங்குசமதனல். (௪௪)

அனிலனைப்பூரித்தடக்கிமெலமுப்பியடாரதபினறுவாதசாரத்ததிற
பனிமதிபரமனுடனுறையனுவைப்பாங்குளசிருட்டியினமுடிவைத
தனிரப்பிரித்துவைத்தினைப்பாறசசுத்தமந்திரத்தைதயுசசரித்தே
யினியரலலமுத்தமாட்டிமேலங்கமெழின்றுரியாசமங்கியற்றி. (௪௫)

வேறு.

அக்கரமானவநதனமாதிரிகைசெய்வான
புகழ்முனமுலாதாரமபொருநதியசுவாதிடடானந்
தகக்கோமணிமுனனுபூரகந்தயங்குநதனமை
மிகக்ஞகதமவிசுத்திவிபனோடாக்கிணையாராறில. (௪௬)

ஈரிணாடிருமுன்நீரைநதீரநீரெட்டிரண்டு
வாரிணரிதழ்களாடுவருணமுமருவகுகண்டே
சீரினங்குசனவேதாமாறழிகமுநுத்திரானமேகச
னூரியசதாசிவனாறுனூதியரறுவாககம்மா. (௪௭)

ஒகைகூதரநிசசுவாசமுசசுவாசங்கடம்மை
பாகுபாடாகுசெய்துபரிநதனித்தனனமேலாக
வாகையிறசமுனையோடுவகுத்தனனகூறுமுனறு
மேகநீங்கியசீவானமாவீசறகுநதேசுகற்கும. (௪௮)

முறைதிறமபாதுமுனதைததனித்தனிமுககூறுககி
யுறுதியங்கிசததைசசாலவுசசரித்துதவியுளளக
குறையறமானத்ததாறகோதிலானறனைபூசுதிதுப
பெறுமவைவவிழநதுபினனாபபெகிருமாதிரிகைசெய்வான். (௪௯)

சிறுதனைததிரங்களசெவித்துணையாககிராண
மிருகபோலங்ககோடடமிரணடுவாயண்ணநதாலு
பிரமரநதிரமீரெட்டிறபிறங்கியவகரமாதிரி
வரமுறுபதினாறுகுமககரிதித்தமனனும. (௫௦)

வலககரநதோணமுழங்கைமருவுகைவிலினமுலம
நலத்தகுமிரேகையீறபினண்ணியிவ்வராயிவ்வண்ண
மிலககனநதிசுழாரினறவைநதைபுநதனக்குமேற்குந
கலககமிலகடியேசானுகவினபெறுங்கணைககாலகாலின. (௫௧)

விரலடிதுதியினமீதினமேமவியவகைகணமேலை
யுரைசெறுமிடதுதாட்குமுறும்வலப்பக்கநதனனிற்
பரவியவெரிநிடப்பாறபாங்குறுமிதையங்கண்ட
மருவியபிடரினோடுவலககரமவலதுபாதம. (௫௨)

இடதுகையாதியநதமிமமுறையிருதாணபி
யுடலபடுமுதரநதனனோடுமுதலாதியநதம
வடிவுறுசிரத்தினுதியநதமேவயங்குநதான
மடலுளவாராறுதமவவ்விடநிலைகடனனில. (௫௩)

ககரமேயாதியாககருதுமககரங்கடனனு
னிகரொழிநியாசஞ்செயதுநினைநதிடுமபிராணயாம
மிகலொழிமுனிவனீரெட்டியற்றியேயனநதாததி
லகனிவராதரவேகரயத்திரியிணையனபிணோடும.

(௩௪)

மனத்தினிலுன்னியககமாலைகளணியாயபபூண்டே
யினத்தினுககினமதாகவேற்றிழிபகலபபுசசங
கனத்திடுமுகத்திணைதுககைபுணைமாலைதாங்கித
தனித்தவனெடடெருகசசகத்திரமுருசசெபித்தே.

(௩௫)

வேறு.

அன்னகாலையிற்கனலுமிழலாகதிராவெந்த
னின்னதனமையாலவனபுகழ்க்கிடுககணத்திழத்தே
மனனுமவைகிருடகுறுமபாதமவலிதொலைத்திடுவா
னுன்னியவெணடினாசுருட்டுமவாருதிமுகட்டுத்தித்தான்.

(௩௬)

கனலிதோன்றலுங்காலசெயகடனெலாங்கழித்தே
யினியயோகுசெய்வதற்கிடைபூற்றமற்றேறனைத்
துனிகள்யாவையுறதுலைத்திடசசுடாவிடுநதூய
பனியிளம்பிறைதுளக்குமங்குசனறனைப்பணிந்தான்.

(௩௭)

பணிந்தமாதவனசெங்கதிரப்பருதிமண்டலத்துந்
தணிந்தெருசினுற்றண்டிலமிலிங்கமதாதி
யணிந்துபினமலரங்குட்டமாத்நிரமாகத்
துணிந்துசோதியையிதையபங்கயத்தினிற்றெழுதான்.

(௩௮)

இலங்குநான்மறைமுழுவதுமுணாந்தவனினிய
வலம்புரிந்திடுமரியேயாகத்துளமாராககப
புலனகளாய்ந்துமுனசாங்கியந்தாரகமபொருவி
னலந்திகழ்தரத்தெதாளிரமனத்துணைமயுநயந்தான்.

(௩௯)

பினனநாசுவரியமரதிடுயவைகளுமபிறற்கும்
பொன்னெனத்திகழ்மாவயிராகியப்பொகுடடும
வன்னயககவாமாதிகேசரங்களுமலர
வன்னமாதவன்மருத்துவைவாங்கியேயடக்கி.

(௪௦)

அந்தமாருதமலர்த்தியவியதவம்புயத்தில்
விந்துநாதனைமேதினியாவையுமவிதிக்கு
முந்திரான்முகனமாலுருத்திரனுருக்காட்டிப்
பந்தநீக்கிடுமய்ஞஞானவாருதிதருமபரனை.

(௪௧)

தேவதேவனைத்திரிபுவனேசனைத்திகழு
மூவருடிருநயனனைமுமமலங்கடந்தோ
ரேவாநெஞ்சினுமிடையறுதினிதிருப்பவனை
மேவுசினமயப்பொருளெனவிளங்குமவேதியனை.

(கூஉ)

முன்னாவளவியிற்றோத்திரஞ்செயப்படுமுதலை
யன்னதனமையிலவிசெலுத்திடப்படுமுதை
பன்னருமபரபிரமனைத்திகழ்பரபரனைச
சனமகத்தினிலவிளங்கியசத்தகோசரனை.

(கூந)

காளகண்டனைமுககுணத்தனைக்கவினென
டோளனைத்தனிநூலணிமார்பனைத்துவனறி
வாளவிருந்திடுநீற்றனைமனனுயிராகுயிரா
யாளுமறபுதவமமையாமமபிகையுடனே.

(கூச)

முன்னிடுஞ்சகமுளரியினமுறைவழாதிருத்திக்
கனமபூமியினமாயையினவாழ்க்கையைக்காணுன
றனையும்மறந்துகிட்டைசெய்தனனவ்வாறு
நன்னலமபெறவியற்றிடுமலலையாராளில்.

(கூநூ)

வேறு.

கன்னலங்கழனிசுழக்காசியேமுதற
றொனமைசோபதிவளந்துவனறியாததிட
மன்னியபுலகெலாமகிழ்வுபூததுடன
றனனைநேரரியவனசாரதற்கெண்ணினன்.

(கூகூ)

துதித்தனாவானவாதொழுதுபோற்றினர்
கதிக்கதிபதிகளாங்கணங்களயாவையுங்
குதித்தனகுணபிகடகுறடகிருத்திமம
விதிக்கருமலாமழவிண்ணமபெயத்தால்.

(கூஎ)

முழங்கினகுடமுழாமபடகந்தக்கையுந்
தழங்கினவாகுள்திமிலிதண்ணமுங்
கொழுங்கனிகண்டினுங்குணங்கணமேம்பட
வெழுந்தனபுரிநரமபிசைகளெங்கணும.

(கூஅ)

கடல்களாரந்தென்னவேகாகளங்களு
மிடையிடையொலித்தனவிவைகளயாவையு
மிடைதரவெண்குடைவிளங்கிவிண்ணெலா
மடைவுடன்தரவெழுந்தருளினுனரோ.

(கூக)

தருமசாககிரமெனுந்தனிவெள்ளேறறினமேற
திரிபுரமெரித்தவனசெலலுருசென்னெறி
மருவியமாதவனமனத்திலுன்னிய
பரிவுறுநலனறனைப்பகுத்துநோக்கியே.

(௭௦)

தீங்கருமபணுககியசெலவியோடுமைத
தாங்கினனுளததெனத்தழவுங்கூதர
வேங்கியகயிலையங்கிரியிலுறறன
வாங்குதெண்டிநாயெனமறைமுழங்கவே.

(௭௧)

பொனமலையணங்குடன்போநதவண்ணலை
பனமுறையுறுப்பினுறபணிநதெழுந்திலன
றனனிருவிழிமலாதயங்ககணடின
மன்னியவொட்டகவடிவநதோற்றமேவ.

(௭௨)

இருத்தலசெய்தனனிவறமகனனவாற்றமென
றுரைபபருமெவபபமுதூரவோங்கிய
மருத்துவாமுதலியவானவாதமககெலாங்
சுருத்தனாநதியங்கடவுட்சிறிஞன்.

(௭௩)

மடித்ததுசெவ்வீதழமணிகணசேநதன
பொடித்தனவெயாமிகப்புருவங்கோட்டின
விடித்ததுகடுங்குரலெழுந்ததனறபொறி
துடித்தனசெங்கரநதோட்டிடைத்தவே.

(௭௪)

இனையசெஞ்சடைச்சிலாதரனறநுந்
தனையனுக்குறுமோசலனமில்லனைத்
தினையளவொழுககிலாச்சிவத்துரோகியிற்
றுனையெடுங்கமுத்தலாயத்துவளதியெனறனன்.

(௭௫)

வேறு.

ஆசையெட்டுநிலைமாறுபட்டவனிகுறுபட்டலரிதண்கதிர்
வீசிவட்டமதிசெய்கட்டழிலவீறுகொட்டவருமெயனு
மாசையுற்றறிதேசொழிபநடைமாறுபட்டுதிமாழ்கிலா
வீசனைப்பரவுநேசனத்திரிமெயெய்திணைதுவெழுந்தயா.

(௭௬)

பொறையுச்சியினையெறறியெற்றிவருபொற்புடைப்புயலயிரப்பேம
றுறுறுறையுலகத்தினிற்பவரொப்பினைக்கடிதகற்றியே
கொற்றமிகவயிரத்தபறசினைகுழைத்தபத்திரவகத்தவாய்
நிறறலுற்றதருவத்தமுறறுநிலைநெககவுண்டதிரநினறதே.

(௭௭)

வேறு.

திடங்கொண்மாமறையோநானகையும்விரிததசேவலீர்திமத்திறையனை
கடந்தனிலொருக்காற்போந்தன்னனனாட்கானகமவானகங்காட்டி [ப
முடஞ்செறிபசியதெங்கினைப்பொருள்முழங்களந்தனையசைத்து
நடந்ததுமுடுகிநடத்தலுமிவணிண்ணியதெவனகொலோடுவனறான.

என்றுநாயாடித்தேறுதலிலனையகலவ்வுழைப்போந்த
மனறவங்கமலமலரவனசிறந்தமத்தகந்தனிபுத்தலை
நின்றிருநானகுதிருட்டியுமபதித்துநெடுமெப்பாழுகத்தினுனையித
தன்றித்தனைவனெனவுணர்ந்தனையசாபமவந்துறறுமறிந்தே. (எக)

அயயவேவாவெனறென்றறறிமட்டுயிரத்தையணிமுறுககவிழ்த்திழலாதது
செய்யகோகருகஞ்சொரிமணியேயப்பசிருக்கிடைச்செறுபுனறுளிப்ப
மெய்யெலாந்தபன்னவிழ்க்கிதகதினவீழ்த்தியபலவமெதிப்ப
வ்யயுமரிலையநின்றினறிநிறங்கியுள்ளையொழித்தனனமமா. (அ௦)

மேயவர்குலத்தோனெண்ணரிதாகிவிரிநதிடற்கமைந்தவலவீனையை
தூயபேரறிவான்வயங்கினரெனினுந்தயத்தவத்திடிற்றுலைப்பரிதா
லையவிவ்வினைக்காரியாகியெனப்பனகொடுவெனறுளத்தினிறெறளிலெய்தி
யாயினுமிமிலெற்றணலைவாழ்த்தினிர்தேராவெனத்ததுமெனறூயந்தான.

அன்னவன்மந்தாகினிப்புனலாடியருங்கடிமழலாச்சொரியும
பன்னகோட்டரத்தபரையங்குசத்தபழுவநின்றீசனைக்குறித்தே
மன்னுமமபுலனினசெயலறவொடுக்கிமனத்தனைத்தனவசமாககி
யுன்னுதற்கரியபூசனைபுரிந்தேயுருகியேதுதித்திடலுறறான. (அ௧)

வேறு

ஆலமதைக்கந்தரத்தவெருத்தங்கோட்டி
யசைந்தமணிக்ருழைக்காதவமுதம்பிக்கும
வாலைத்ததிடுஞ்சடையவளவாயமலாந்த
செந்தாமரைமுத்தவளாழுககண்ண
சூலமுமொண்கடாமழுவுமுழையுமேந்தித்
துள்ளிவருமெவளளேறறிற்றேனறாநிற்குந்
கோலதரமறையோலமிட்டுங்காணுக
குஞ்சித்ததாளிணையனறிகொளகையுண்டோ. (அ௨)

சூட்டரவிழையுசுமக்குமுலகினமீதிற
துணாமலாக்கற்பகநாட்டிற்றுலங்குமவானில்

வேட்டனநதமுனிவராகளனநதபேத

வேள்வியெய்துமபலயோகமவினைத்துககாண்ப
பாட்டளிகேததைநதுமுரனறணவாநிதரும
பங்கயசசெஞ்சரணமனறிப்பகரினமறேறா
தாட்டுணைகளடியேனுககுளதோநாதா
சரணமேகதியென்றுதாழ்நதுநினறான.

(அச)

பணிநதினையமொழிதுதிப்பபரமனேறுறழிப்
பங்கயநீவிழைநதவரமபகாதியெனேற
தணிநதருளவவனவணங்கிததமியேனபெறறத்
சனற்குமரனசதசிருங்கசசயிலதேதாராபா
லணிநதுபலநறுநதளிநுமபகநதேனபிலக
வவிழ்ந்தகலிகையுமீசறககத்தின்முன்னித
துணிநதரியயோகுபுரிநதிருநதானங்கட
டோனறல்வரவயிநதிலறறறெழுதனீத்தான.

(அரு)

நெட்டிலையமணிசஞ்ஞற்றங்குகையா
னெடிதுயிர்த்துக்கடுங்கோபநெருப்பின்முழுகி
யொட்டகமாகுதியென்றானறவத்தோசிற்ற
மொருகணமுநதவிரதாலுடையனான
வட்டமலாககொன்றையநதாராதரிததநாதா
மனனுயிரகடகாரமுதேதமணியேமாலோ
னெட்டரியசரணடிமககினிலேறுணடோ
விவ்வுருவநீக்கியருளெநதாயென்றா.

(அக)

அனைத்துயிரினகுணமயாலுமறியுமபெமமா
னருடசைவநெறியினிநறவடியாராதககன
மனபபெருமைபுலகறியசெய்வெனேற
வாககுறுதிகாட்டவெனேறமறையோய்கேட்டி
சினததையறவெறிநதுபுலனடைககிவாயமை
திறமபாதநமதுதொண்டாருளையெமமா
லெனைததுமகறறுதநகரிதுபிறிதோரதோற்ற
மிலதுநநதிவானவனபாலெய்தியென்றான.

(அள)

பல்லுயிரக்குநதனுகரணபுவனபோகம்
படைததளிததுமழிககவல்லபரமன்றான
நல்லுறுதியடியேறகெனறிறைஞ்சிப்போநது
நணுகுமவினைப்பழுத்திலதோநாடெனேறவே

னெல்லையிலாப்பொதிரப்பிடுகுமவிரதமபூண்டே

யிருநிலத்திலிருந்துதவமிழைத்தானங்கண்
கலடொடகநிலையுருகிமெலியப்பனடை

கலைமக்குங்குமத்தனநதேராயகவினகொடோளன.

(௮௮)

வேறு

சதுமுகனுளுற்றியதவங்கண்டனபொடு

கதுமெனநந்தியங்கடவுட்போந்தனன

றுதிபலசெயதுநினெருமுமபறகையனே

கதிபிறிதுண்டேராகமலமனறியே.

(௮௯)

பிழைத்தனயாவையுமபொறுததுப்பேரறு

டழைத்திடினய்குவன்றமியனென்றவன

கழற்றுணையிறைஞ்சியேகரமுகிழ்த்தன

னமுற்பொலிகரத்தினுன்பயநலகியே.

(௯௦)

தெண்ணிலாககொழுந்தினைதிகழத்தாங்கிய

பெண்ணொருபாக்ணையிறைஞ்சிபடுபணிய

விண்ணவாமுதுவணையநதுநொக்கியே

தண்ணமுதெனமொழிசாற்றுக்கின்றன.

(௯௧)

நின்முனையெடுங்கமுத்தெனநீடிய

கனமேவடத்தினைக்கழித்தனநதர

மனனுமெனசீடனுவளங்கொணமாமறை

யுன்னருமபதிரிலையுணமையொருவான.

(௯௨)

மற்றையகலைகளினஞானவண்மையுந

தெற்றெனமுறைமையிறற்றெரிக்குவானெனக

கொற்றவனசெவவியகோனடாததிடுங்

கற்றையஞ்செஞ்சடைக்கடவுட்போந்தனன.

(௯௩)

சயம்பிறும்புதென்னுஞ்சலகிழுமுகியே

வயங்கியகணங்களைவருமினென்றன

னயமபுகன்றனையவாநண்ணினூரிவ

னியங்கியவொட்டகமுருவமெய்திய.

(௯௪)

அந்தனன்றனைச்சிலாதரனளித்திடு

மைந்தனவாமுனைமுச்செலவைத்துமீள்திரென

றுயந்திடபுகன்றதனனுலகிற்போயினன

சுந்தரமுனிவராதொழுவென்றேருதினன.

(௯௫)

வேறு.

பலகலைக்கேள்வியாய்நதுபறபலதவனகணீட
நலனிறைசனற்குமாரனறறிநநவினரூமிப்பாற்
றலமதிறசிறந்ததென்றேறசனகரனசாறறசெமபொன்
மலைமகள்வினமுமவேதவனத்திறமவபுக்கலுறறம.

(௬௬)

சனந்தமாரச்சுருக்கம் முற்றும்.

ஆகசெய்யுள் - ௨௦௦

வேதவனச்சுருக்கம்.

நிட்டைசோசுதனவ்வுரைநிகழ்த்தலு
மெட்டைதீரதரமுனமியமபுமுணமையிற
கட்டணிரநதியகடவுளாறபெறு
மொட்டகப்பதைதயிணையொழித்தவண்மையும.

(௧)

தவனருமறைபபொருட்டன்மையோநதுயா
சிவனருட்பெறுநகத்திதெருட்டமாட்சியு
முவமையைத்தூரநதவாடுலாழுககினநதண
ரெவனெறியருளெனவியமபனமேயினுன.

(௨)

அஞ்சயநதாங்கியவருத்தசசாரலி
னஞ்சயநதாங்கியநாதற்கனபராய்
நெஞ்சயநீத்திடுநியதிவானவா
விஞ்சையருகருமவீணைவல்லரும.

(௩)

பறபலகணங்களும்பனிவிசும்பிலவா
முறபுறுமுனிவருமரியயோகருளு
சிறபரனருள்பெறுஞ்சித்தாசாததியா
மற்படுமருத்தவாவசுக்களெண்மரும.

(௪)

குழுமிநின்றிறைஞ்சிடககுறித்தகணமெலாங்
கழுமலசெய்தரமழுககாதகிலநதியே
விழுமியபிடினைகமீதிருநதன
னெழுமையுநதவிரத்தருணநதியெம்பிரான.

(௫)

அவ்வுழைமுதுமொழியண்ணாண்டிய
செவ்வியகணங்களுசெனநிறைஞ்சிசெனகையி

னவ்விநின்றொளிதருநாதவெமமனோ
கவ்வைசெய்தெழுமபவககடனினேற்றேவெ. (௬)

அருடபொழியையநின்னலாநததாமரைக
குருக்களாபதஞ்சனற்குமரனேபாறழிநல
லுருபபெறவுய்மினெனறுரைத்தவேதனவாய
வீருப்புறுமொழியினுலமவினோடுமென்றா. (௭)

என்றுரைத்தவ்வுழிவிடுதிறைஞ்சுபு
வன்றிறற்கணநதுழாயமாரபத்தண்ணறன
பொன்றிகழுநதியங்கமலமபூத்தவன
றன்றிருச்சரணடொழ்ச்சாராதலுற்றேவெ. (௮)

வேறு.

வீருமபிவானவர்களேபாறறுமேருவினவெருடசிதாங்கி
வருஞ்சுனற்குமரனறனைவளங்கெழுநந்தியெனனு
மருநதவனழைத்துநோக்கவவனைவத்திரியினேவெடங்
கருமபொன்றிகுளிகைசோநதகாட்சியைப்போன்றதமமா. (௯)

சிகியினின்றொளிநுஞ்செல்வன்செப்பியசாபநதீர்ப்பச
சகியின்ததிறநதமாரனறனுப்படைத்தெழுதலேபாலு
மகியினமேனமணியேபாலுமாதித்தெனையேபாலு
மெகினமீதுறையுமண்ணலினறவனுதையஞ்செய்தான. (௧௦)

வேறு.

உதித்தபண்ணவனந்தியங்கடவுளையுளத்திற
பதித்தருச்சுனையதுபனமுறைபணிநதெழுநதே
துதித்தநின்றடியேனவினையூட்டியதுலைத்தாய்
கதித்தமோலியாயபிழத்தனபொறுத்தனின்கடனே (௧௧)

மைவிளங்கியகந்தாவென்றனவாழமுதலே
துயவிளங்கியபடிற்றென்னுளத்தினிறேறயிற
பொயவிளங்கியவுறப்பபுணரிநந்தியேன
கைவிளங்கியகாதவக்கடற்றனைக்கடப்ப. (௧௨)

பணித்தியென்றவனபத்ததுணைமீட்டுமேபணிந்தான
மணித்திருப்பிரமேபநதியவளளன்மாதவன்ற
னணித்துறநோக்கியெயொருதனிககரங்குவித்தயனுங்
கணித்திடற்கருமகிலவ்தைதயுககசிறதுதவ. (௧௩)

திருவுளத்தினிறகண்டுமுப்பரந்தெறுஞ்செலவன்
றருமகத்துவநிறைதருபுராணமுநதலைத்துப
பெருகுமுத்தமநியாயமீடாஞ்சையுமபிறவு
மருவுசந்தசூரவவியாகரணமுவகைய.

(கச)

கணிதநூற்றிகழகற்பகுத்திரங்கலந்தெழுநூ
வணமிலங்கிருக்கெசுருசாமமமதாவணமு
நுணுகுமாயுதவேதமுனுவறணுவேத
மணிகிரமபுகந்திருவமுமருத்தசாததிரமும.

(கரு)

எயதுதற்கரிதாகியசெயகையேயெனினு
முயபுமாராககமாயமுறைமைபிறற்றிரநூநனஞரைததா
னயயனவாய்மலாநதருளசெயவிதியுளியபிறத
நுய்யமாதவனிவறநினிறற்றெளநதுசொற்புகலவான.

(கசு)

அதககேணமதிப்புன்புலசசிறியனுககளித்த
விததைமீதினின்மெயபுணாவுடையவாவிழைநது
சித்திசோதரத்திகழநதுமேலவளாசிவஞான
முத்திமாராககமாயமொழிதரப்பட்டதுமாதோ.

(கௌ)

நிலையிலயாக்கையினினுமெயசசுடரதாய்நீடு
மலகிலானறனையவையவத்துடனநிறதினனற
நிலதநீங்கியபசுத்துவஞ்சிவத்துவமாரு
முலகிலித்திரஞ்செயவதற்குணாச்சியதொழிநதோன.

(கபு)

சோதிருபமாயத்துகளறத்தொழுகுவனாகில்
வீதசோகனையமகத்துவமபெறுவனவிளளரிதாய
நாதவிநதுவாயெவறநினுநண்ணினனாகுத
திதறத்தெரிசித்தவனநிவவியனவான.

(கக)

ஆககையான்மனமவாககினுலநியொண்ணனி
நோககினுமபுலப்படுவதேயிலனெனநுணுகித்
தெக்குஞானவாருதியருளாறற்றிரித்ததோன
மோககவிட்டினிலவசித்திடுமுத்தனாகுவனே.

(உ௦)

எனறனேகமாயினனமவிட்டினுககேது
நனநுகுநினைபீதலானவியுடலெடுத்தோன
நுனநுநோயைநீத்தினபமேதயசுருவதிலன்போல்
வெனநிசோதிருவருடபெறானவீடுபேயிலனே.

(உக)

எனவுமோதினையாதலாலினையெலாமுணர
மனவுவாழ்நடஞ்சுவனவலலுநரரிதாற
கனவினுநதொழறநெயிவவாயிவறநிணுட்கணிததே
புனதுமிகாண்டாகனய்யெவொன்றருளெனவுரைத்தான. (௨௨)

திடெதமிநதிமுனிவரன்றெரிததுரைசெய்ய
நாதனநதிபங்கடவுணனெனசசிஹநகைசெய்
தேதாதேவிலேருலுலகினுக்கிதமுரைத்தனையால
வேதநனபுறுகநதனென்றுரைத்திடுமேலாய் (௨௩)

முககணவானவனாதியினவிதித்திடுமுறைமை
மிககபூசராவேதவாசசிரமநூலவிதிபாற
றககேவாதிபேயினறுணாததுதறனககதிபா
தொககபினனவிரோதியேதுடங்குதறகுரிய. (௨௪)

சதுராமந்திரசாததிராதிகடனக்குரியா
விதித்திடபிலாவிவறநினுலவிமலமாகுவாபேபான
மதிக்கொள்பண்ணவபிரமசாரியமுதலவரித்தே
யெதிசனுககுணவருத்திவாழிலலறமிரண்டே. (௨௫)

வரத்தைநாடுபுமனைவியோடகமகலவானப்
பிரத்தமுனறகப்பறறப்பேபையெடுமொருவி
விரத்தனாகியெடுமெயவரலுணர்வீனையளிகரும்
பரத்தினமோகமாயசசனனசித்திடுதனற்பாலாம். (௨௬)

வேறு

அளநதவாசசிரமிநானகினரிபசனனியாசிலேவதத்
துளநதனைப்பகுத்ததுசசாலவொண்டொருளுணர்நதுபினனா
வளங்கொளபூருவத்திறகனமபதநதனைவகுத்ததுநீன்றே
விளங்குமுத்தததிறபிரமெடுமெயபபதமவிரித்ததுககூறி. (௨௭)

சுருதியேயிலிங்கம்வரக்கியநதொலபிரகரணநதானம
வருசமாகக்கியமோராறுமவளருபககிரமத்தேதாடு
தெருணிறையுபசங்காரநதிகழுமப்பியாசஞ்சிறத்தி
தரியவாய்மியபூவேவாததரபலமருத்தவாதம். (௨௮)

பொங்குறுபத்திபாறுமபூருவோத்திரத்தினமீதி
லங்கமாயமுறைமைத்தாகவடுத்தமீமாளுசையத்தின்
றுங்கமாமபெலதையாய்நதுசொற்றநிசசயத்திற்சிறதை
தங்கவேசெலுத்தலன்னோன்றனக்குநூல்கிதியதாகும். (௨௯)

உயா பிரணவத்திற்போதவுட்பொருளுணரநதுநெஞ்சி
னயாவறநிடடைசெய்தற்கமைந்திடி லமலனேறாறுறித
துயரதசெயவனனனோனசொலதருமகதானந்த
மியலுறப்பெறுவனவீடுமெளிதினிற்சுடைக்குமனேற.

(௩௦)

இன்னெறியொழுககமயராக்குமெய்துவதரிதாமாற்றா
ன்னெறியுரைப்பினமேலாநாதனவாழபதிகடமின
மன்னியேவாசஞ்செய்தலவருபுலையனுக்குமறைப
புனமாஞ்சிதனீராகப்பொருநதுபலலுயிராகுமெனறா.

(௩௧)

தேசிகனுரைத்தமாற்றநதெனடினாயமுதமென்ன
வாசகனமுனிவன மாந்தியையேனையருளிச்செய்த
நேசமாந்தலத்திவைவாசநெடியவுமினியதேயா
லேசனமுதூரினமேனமையெய்தியதலமயாதெனறா.

(௩௨)

கஞ்சவாகனனசேயகூறககணந்தியானிததுமுன்னாப்
பஞ்சினமெல்லடியாட்காகப்பகாதலமுரைப்பனகேண்மோ
விஞ்சையாமுனிவாசித்தாவேழமா முகத்தககேமா
னஞ்சிறைமயிலேமெலவாமுமாறிருபுயத்தினும.

(௩௩)

எண்ணருமுலகமபூத்தவிறைவியுஞ்சூழுவென்றும
வெண்ணிலாசொரியுநதூயவெள்ளரியங்கிரியினமீதிற
றணமலாகுகொன்றையநதாரதரித்தசெஞ்சடி லநாத
னண்ணலம்பீடந்தன்னிலழகுறவிறறிருநதான.

(௩௪)

இருந்தேபரவையிலோரோபேரதேவவாசருமெனகூந்தற்
பரிநதெழிமெருத்தங்கோடடிப்பனிமதியணிநதநாத
திருந்தியமுத்தியேதுதிகழ்சிவஞானமெனேற
யருந்திறதூலகளகூறுமமைதியாலகிலமீதில்.

(௩௫)

நசகிவண்டரற்றுங்கஞ்சநாண்மலாபிரமணதி
கசசமிறவத்தேதாரயோகர்க்குலெதரிபவாவேதாந்த
நிரசயாதமக்குமவாயத்தனோமையாஞானநோற்றற
கசசையிலபலகீடாதிக்கெயதரிதனேறாவெனனா.

(௩௬)

இமகிரியளித்ததூயவிளநிலாவெறிகுருமுர
லுமையவள்பகரயாவுமுறுநெறியுரைப்பககேளா
யமைவருதோளியாரேடரியபூரணமதாகித்
தமைநிகரபரமாகாசமாகவேதயங்கநிறபேம.

(௩௭)

மனபெறுபரமர்சுவாசமுககூறுநீங்க

வுன்றனைக்கலந்தெயங்குமுறைதிகழொருகருகி

யினபுறநின்றேறேமனையிலங்கியதலத்திலென்று

மனபாபநாய்நீங்காதணிபெறவமாவேமனன.

(௩௮)

இருசெழிற்றலத்தினோபாதிருப்பினமுககரணத்தெயதூர

தூரிசெலாநதவிருமென்றானசோதிமாமலையரினென்று

மருவளர்கருமெனகூந்தனமடமயிலையாடுணொரு

முருகியெத்தலத்தினுதாவுறைகுலதுனாசெய்யென்றான்.

(௩௯)

வேறு

இருமருங்குங்கருங்கடலுழந்தேதலமில்லங்கமணியேந்திப்போற்ற

வருன்னமுதலிமையவாகளவணங்குதலமபகருதளபமாபததனைல

பிரமகத்தினைப்போககிப்பேறளிகருந்தலமத்தினைப்பேசுகினோகரு

தருமனிடரினைத்திராகருந்தனுக்கோடிவளாசேதுத்தலமதாமே

(௪௦)

ஒன்றுளத்தலத்துதித்தசராசரங்களனைத்தமவிடையூதியாகும

பொன்றிகமுமுமபாதனக்கேணியெனசேசோபானமேபாறபசசாஷ

வென்றிறிநிறத்திரிசிரசினவிலங்கல்லளாதருஞ்சிறந்தவிமலையோடு

மென்றுமரகதவண்ணன்றிருவங்கத்திருநதுதொழுதேத்ததுமுதா

(௪௧)

மட்டுண்டமலேரந்திமணிகொழிகுமவைகைவரந்தியின்பாககா

கட்டுண்டபுகாமுகத்துக்கல்லரின்தனக்குவளாகருமபொன்றிர்த

தொட்டுண்டவகென்றுமதஞ்சொரியசெய்துலகருதுதிப்பக்காட்டி

யெட்டுண்டமதித்தலாயிலங்கியிடமதுரைநகாககிணைவேறுண்டோ.

(௪௨)

கம்பமுறுமொருசிலம்பிவாயநூலாறபந்தரிடக்கண்டுதூய

வம்புவனிபணிசெய்யவரசளித்தத்திருப்பணியினருமைகாட்டிப

பம்புநுந்தனிராகுழத்தேயெஞ்ஞானமபலமுதவிப்பணைத்தபாணிசெ

சம்புவளாந்நிடவிளங்குமாணைக்காததலப்பெருமைபாறறலாமே.

(௪௩)

காசகன்றங்கைந்திவழிபடுமுதூர்தனிநகருத்தாலுன்னிப

பூசைசெய்யினோலிங்கமபுவித்தனிளிராதுசதம்பொருந்தானினற

தேசுடையசுவதலங்களிழைத்தபலனுதவுமதிநேற்கநீப்பி

னீசனெனுமவிலங்கெனினுங்கிருமினெழுருத்திரனாயநிலவுந்தானே.

பாராந்துகந்தனைப்பெற்றிருந்தவனோகந்தனைப்பெற்றிருந்தோனமுன்னா

காராந்துகந்தநையுமபடிககருளசெய்யெனக்கொடுப்பக்கைக்கொண்டே

பாராந்துகடப்பதனமுனகயமுகனலைமப்பவளாபதியதாகு

[கிப்

மோராரதுபாதகுமொழித்திடுங்கோகன்னமென்னவுனாகொண்முதா.

தண்டரளமணிகொழித்துச்சாதிக்கிற்சுநதனமுநதகாததுவாரி
மண்டிவருகொள்ளிடத்தினவடபாலிறகொகருயிரத்துமலாநதுகம்பாப்
புண்டரிகபுரமெனுமோதலமுளத்ததலத்தைதயொருபேதிநகண்ணுற
கண்டவருக்கரியமறைகாணுதபொருளெளிதிநகாணலாமே (சசு)

கொழுதியளிமுரனநணவுநறுமலாச்செருயயானகுவலவப்பாங்க
ரழகியமுததாநதிசோபழமலையெனறொருதலமுண்டதனினமீதில
விழுமுடலகளைத்ததுமவலசசெவியேமலாயிறகுமவினைவிடடிமலாஞ்
செழுமைமெறுபரபோகமளிக்ருமதநகிணையுலகநகிமிதுமினறே. (சஎ)

ஆகியுக்குமுதனைகிலன்னமணிபொனகிலையுருவமாகுமவெற்பு
மீதுவளாநதிடவிளங்குமொருதலமுண்டதனாமவிளம்பிறோகரும
வானதபுரிமுமமலமுமவலியிழசுகுமெனிலதனிலவகிதேகார்கண்டோங்
கோதுபலன்பிமிதுண்டோவவரனறோவினமுததருலகினமமா. (சஅ)

காஞ்சியெனுமொருதலமுண்டதிநகாமக்கோட்டமவளங்கவினுநிறகும
வாஞ்சையுமின்னநதகித்திலழங்கிமுற்பவநேராயக்குமருநதாங்காயம
போளுசெயலேததவிரத்தபியாதிருக்கவிழநதிடலொறமியொனறேபொ
தாஞ்சிமிதுநதடையிலதாயத்திருமயிலேமுதகிடுகிறிதழைக்குமாதோதுந்

மையாருங்காளத்தியிடைமருதூரகழுக்குன்றமவயிதயநாத
மையாறுதிருச்சயிலமவானமியூருச்சயினியாலங்காடு
செயயாறுமவடமுலலைவலிதாயஞ்சித்தவடநதிக்குகேகார
முய்யானநிறைவிரிஞ்சைவிர்பாககம்பிரபாசமொளிகேசேரோததூர். (௫௦)

ஓங்கியமந்தரசயிலங்கடுமபனிகளிடையறாற்றாநிறபத்
தாங்கிநிமிரிமையகிரிதணகயிலேமுதலனநத்ததலங்கடோற்று
மீங்கிவற்றினபெருமமெயலாஞ்சதுமறையேதுகிசெய்யுமியவற்றிறநங்கிற்
றேங்குவளைவிழிமயிலேதிருவருளபெறமிடுமென்றானேசேமேனினுன.

விததகனத்திறமொழியினாகமழ்செநதுவரிதழ்வாய்மிமலினோக்கி
யதகலங்கடொறுமவசித்தநகாரணனையிமையோரக்குமீரிதேயனறோ
விததரணிமானிடாகடகெளிதாமோவாயினுமெவ்வுயிரக்குங்கூட
வுத்தமமாகியதலமொனறுரைத்தருளசெய்யெனப்பணிநதாளுலகமீனருள.

வேறு.

உரைசெயமகிழந்துனககிவகோதியதலத்தினினறும
பரமபுண்ணியமாவகாஞ்சிபகாதலபிதனினமீதுங்
சருகினாககெளிதினமுததிகவினுறவளிப்பதாக்கி
விரவியகாஞ்சிதனனினமேவியமேன்மைததாக்கி.

(௫௩)

பாபுகழ்காஞ்சியேகாமபரற்குயோசனையோமூன்று
நோபெறுமீசானத்தினீடுபூருவத்தின்வாரிக
கோகொள்யோசனைமேற்பாலிலெழற்றிருப்பாஞ்ஞாககங்கி
யார்திசைதனிறகபாலீசசரத்தினுககனிலதக்கில. (௫௪)

பூருவந்தன்னிலெமமாறபொருதற்ப்படைப்பதாக்கிச
சீருடனழிகழுமுதூரோன்றுளவதனினசெவ்வி
நேருறமுமுதுங்குறநெடியவுமரிதேயாகு
மேரணநிலனகள்வரயப்பவின்னுநீவிழநதவாறனு. (௫௫)

வேறு.

நிச்சயமதாய்மொழிவெனெறொருகணப்பொழுதுதின்னுதிசுநெறழிவிழி
னிசசையறமுகத்திருமுரதுதனக்குமுனிபறகைபெறுநாமகரணங் [யா
கசசமிதெற்கரிதனுதனுணயவறழிடைகணிததுறுதிசெயவ்வுமைகேள்
பசசைமணிவண்புரமென்றுபெயாடுதனகயிலைபானுபுரியென்றுபெயரே.

மலலனிறையுமபரசிராமபுரமென்றுபெயாமாபிரணையத்திலுலக
மொலகியபடைககுமலைவலலிநகொன்றுபெயரேதருமிராகவபுரஞ்
செலவநிறைகுமபமுனிவாசபுரமென்றுபெயாசெயயமணவாளநகாநீ
டலலெலாழிமுத்திரகொன்றுபெயாதேவநகராதிபுரியென்றுபெயரே.

தாதிதழிபுண்டரிகமாநகரமென்றுபெயாசாரணரியக்கரிமையோரா
நாதபுரமென்றுபெயாசோதிநிரியென்றுபெயாஞானநகரென்றுபெயாவே
மாதவசியற்றுநகரென்றுபெயரத்திபனமாநகரமென்றுபெயாசீர் [னா
வேதபுரியென்றுபெயாபொன்னுலகநீடுதிருவேலவனமென்றுபெயரே.

தீயவடவாவனலனாழியலைகாலபடாநீமைபுரியாதநகரங்
காயுநெடுமாவிடவுபாதிபசினோயகன்பினிகாதுகல்செய்யாதநகரம்
போயரியமாதவாகனாழிநுடனையமபதமாபுரைபுரிதேவநகர
மாயவினீதிரநகரமென்றுபெயாநீடுமயுகவாசநகரென்றுபெயரே. (௫௬)

இததகுதிபெற்றிடுதலத்தினிமிடப்பொழுதிருப்பினுமவிருப்பினொருகாற
சித்தமதிலுன்னினுமெடுததுவமைசெயயினுமவழிப்பயணமீதுசெலினு
முகதாமுரைக்குமளவிறபிரகியோதிடினுமொனபுவிபரிததரசராயப
புகதிரபவத்திரகளத்திரருடனபயிலவாபோதுவாபிணமுத்தநகரம். (௫௭)

வேறு

என்றுநாயகனிதமபெறமொழிநதுமேலிலகு
மன்றலசோதருங்குமுதவாயநயப்பிறமலாநது

வென்றிமேவுமித்தலதகினமாணலநதனைவிரித்து
நனறுகூறுவலகேனமெனநவிலனுற்றனனூல்.

(௬௧)

வண்ணவான்முகிறகற்பகககாவீனிலவளரு
மண்ணல்லேசரயிராவதமெனவீசுமபகனறு
கண்ணகனறதெனடினாபெயறிகருங்கடனமடுந்து
விண்ணிலவாழ்தருமிநதிரனமெனமீண்ட.

(௬௨)

சூழாமாமழையனவனசுநதரநகரத்தில்
வாழாமசசிரமவிதிராதெனமின்னிடையங்கப
பாழியானறிருவிலலினைப்பணபுறககாடடித
தாழுறுதவவ்வீனமணியெனவதிராதனவே.

(௬௩)

அனையவனபருப்பதத்தினீளசிறைதனையரிய
நினையனனாடபாழியமபினவீழ்காட்சியைநிகாப்ப
மனதினேடருநந்தியங்கிரிதனைவீனாது
புனைநலநதருங்குளிரசசிகொளமபினைப்பாழிநத.

(௬௪)

எழுநதுவிண்ணொருநதியங்கிரிதனிலிலக
வழிநதுபொதுமவெள்ளருவியினவளங்கெழுகாட்சி
செழுந்தலத்தினாடொழுஞ்சுநதிதிருநிலத்திற
றழைந்தசெவ்வியைநோக்குறவருகுதற்குமாள்

(௬௫)

வேறு.

எழுமலையுருவுமேவலையேந்தியகண்ணீரரையர
செழுமைசோசெய்யமேமனிதிருந்தகைகாட்டுமாறறு
லழகியபாலீந்ததமளப்பருமகிழ்ச்சிபொங்க
முழுதுலகவிககுமேலாழுருகனைப்போலுமாடோ.

(௬௬)

வேறு.

அருங்கடமுகத்தினிறருங்கியாகுமேற
நிருந்தவேவருதலாறுறுதிககைசோதலாற
பருங்கிரிநின்றகலபாலிமாநதி
பெருந்திறற்பிரணவப்பிள்ளைபோலுமாள்

(௬௭)

காசிதனிறககாகடநதுநிறறலாற
பேசருமரங்ககைமேவ்வளங்குமபெறயியாற
நேகருநந்திமேவளருஞ்சிறப்பினை
வீசனைப்போலுமாள்வளகுமபாலீயோ.

(௬௮)

கோவினையிரட்டிசைசெயகொளகையாற்றிகழ்
காவலருடனகலநதிருக்குங்காட்சியான
மேவியவகங்கைநீர்துட்செய்மேன்மையாற
றேவியைப்போலுமேதிருநதுமபாலியே.

(௬௬)

மணிசொரிக்கோட்டினைமருவித்தாமலை
யணிபெற்றேவந்தலாலாழிமேவலாற
பணைமுகக்கரிசுழலபாலிமாநதி
குணமிகுமலாமகன்கொழுன்னபோலுமால்.

(௬௭)

தாமரைபொருந்தியத்கைமையாற்றிகழ
நாமகணமருவியநலத்தினுறசது
மாமுகனென்னவேவயங்குமபாலிநீர்
பூமிசையம்பினினவிரைந்துபோதுமால்.

(௬௮)

குடிவமேபுரிந்திடுங்குறுமபாநாட்டினைத்
தொடுகமுனமன்னவனஞ்ஹையடியே
விடுகிலானசிறைசெயவெவ்விடலேபாற
றடமதமாககளைத்தளளிச்சேறுமால்

(௬௯)

மலையெனமுறிபடுமரங்கனென்னவாண
டுலைவுறுமரக்காதமுடலமென்னநீ
டலையெனமலைவெனவல்லதாமெனக
கொலைபுரிபாநதலைக்கொண்டுபோந்ததால்.

(௭௦)

மாற்றருந்துபுறமுமறுபுலத்தினா
மேறசெலுங்காலையவ்வைந்தனச்சேனைக
கோற்றுமவ்வொழுககளைத்துணைப்பமள்ளாகள
வீற்றுவிற்றுகுவெகாபபுமேவனொ.

(௭௧)

ஆரிருளுருவமாயமைந்தமள்ளாகண
முரியங்களைத்தனைமையததுகின்றூராயக
காருறுமழைமுகிறகுமையாராததென
வாருதிகிலாந்தெனவாபவிட்டாராததனா.

(௭௨)

கலிப்பறைமுழக்கியேகாக்குமள்ளாத
மொலிப்பிணைபபுடஞரேலாதநீர்கருமான
மலித்தெழுமதனையேவயங்குபாலியி
னலைககரமெழிமணியமலைபோக்குமால்

(௭௩)

மணிபுனைநெடுமுடிவையங்காவலா

தணிவருபுதுபுனற்சாராதமாட்சிகேட

டணிகிளாபதாதிசுளவில்குழதர

விணையகலபாலியங்கரையிலெய்தியே.

(௭௭)

வெள்ளிசெம்பொன்னினுலவிளங்குமபோதினைக

களவழிததொளிருமெனகமலக்கையினு

லள்ளியேசொரிந்துபொன்னடைசாததியே

கொள்ளைகொணமகிழ்ச்சியிறகுலவியாடுவாரா.

(௭௮)

சேநிறைவேதியாடுகங்கனகாயதனை

யோபெறவிட்டுநிறமிலங்கமுழகுவாரா

பார்கெழுமவணிகாக்களபூம்பாலக

ராராதருநிதியளித்தாடலசெய்குவாரா.

(௭௯)

சுந்தனமபுழுகொடுசுவாதுமானமதஞ

சுந்தாங்குங்குமஞ்சிறப்பவேந்தியே

வந்துபாலியினளித்தாடிமங்கையா

சுந்தரநீர்தனைத்தொய்யிலசெய்குவாரா.

(௮௦)

வேறு.

நிதிபலகொள்ளைகொண்டுநெறிப்புடனடக்கூந்ததஞ

சுதைசெய்வாயத்தலையைமுட்டிச்சுழித்ததுநின்றெழுந்துதுய

மதிநெடுங்கதூகளபேரலவயங்குகாலபரநதுமள்ளாக

சுதிசயமவிளைத்துச்சாலவம்பினினவிரைந்தவனேற

(௮௧)

வேறு

விறனமிகுநூலாகொடுவிரைந்தவெள்ளநீர

மறங்குந்திணடிநனமனரையினுஞ

சிறுகிழைலாடுங்குவரெனத்தெளித்தலபாற

பொறையொடுகோட்டகம்புகுந்துநின்றவே.

(௮௨)

புள்ளினமிரைத்தெழுந்துமுனிபேரநதிடும

வெள்ளநீர்சிறைசெயுமோதைமேவிய

மள்ளாதமார்பபொலியங்கித்தோனறுமா

டுள்ளாருங்கமுனியினபரப்பதெங்கணும.

(௮௩)

தடமருப்பெருமையின்போதைச்சாராதுந்

திடமுற்பபூட்டியிருநீரணையேத்தியே

மடலவிழ்தாமரைகிழியவாலவளை
புடனெரிநதிரையேயுமுதனமேயினோ. (அச)

வண்ணநீண்மயிரமுடிவணங்குகார்முதிற்
மிண்ணியவுருவினைச்செயிநதுபாமிசை
நண்ணியதாலெனவேவாநடாதுவ
ரெண்ணினூரூயிரமுமுநரீட்டமே. (அதி)

துடிப்பனநளினமேற்றுளளிவானைக
ளொடிப்பனகருமபிணையுழுமபகடடினங்
குடிப்பனகடகளைக்கடிமளளாகள
வெடிப்பனவிப்பிவெண்ணிலவுகாலவே (அசு)

ஊரவனசங்கினைமுமுதசேசறமினிற்
சார்வனமரசுதப்படிமபுதண்கரைச
சோவனமுததொடுசெமபொனமாமணி
யாரவனநாராவெனகுருகொடனனமே. (அள)

பொறபுறுபரம்பிணைபூட்டிச்சேறுசெய
நறசேறுவொப்பவேநடத்திக்கிரியின
பறபதமாகியபருவவானமுனை
மற்றருங்குத்தினுலவித்திவாழ்த்துவாரா. (அஅ)

பதமிதுநன்றெனப்பறிப்பாமளளாகண
முதிரவிலாக்கடைசியாமுனையிறஞாநதெடுத்த
தெத்திரெதிரெறித்திடநடுவரினசொலா
லதிரெநடுவருவைவிட்டளிப்பரினபமே. (அக)

சிறையினைநீங்கியேயிலஞ்சென்றுவந
துறைகுநாதமக்குறுமபொலிவினோங்கியே
கறுகறுத்தெழுந்தனகமுனிமீதினி
னறுறுத்தற்கடைசியாநட்டநாறெலாம. (க௦)

தளாவுறமடநடையன்னஞ்சாலிகள்
புளகிதமுடனெறித்தேதாங்கப்பூங்கழை
வளைவுறவண்டினஞ்சுழல்வாராகுழ
விளமுலைக்கடைசியாகுழாங்கொண்டெய்துவாரா. (கக)

தெளிபுனறகமுனியிறசென்றுமுத்தியர்
களைகடிபொழுதுதங்கண்ணிறேற்றமிய

நளினமுங்குவலையுமவளைகைநாட்டலும்
வெளிவராநொளித்தலினமீளவாசுழ்குவாரா. (கூஉ)

வானவாதுதிக்குமவேற்காட்டினமன்னிய
வானசோபுகழினவேளாளநதனா
மேனலஞ்சிறந்தகைமீதிறசெய்திடுந
தானநீராயதரத்தழைக்கஞ்சாலியே. (கூங)

நாறிருங்கட்டினன்னிகுடித்ததின்
நேறியேககாமிசையிருக்குமன்னமும
வீறுயாவரைப்பினிலவிளங்கஞ்சங்கமுஞ்
சேறினாநெரித்திடமயக்கஞ்செய்குமால். (கூச)

தழைத்திடுஞ்சாலியுந்தயங்குபூகமுங்
குழைத்தெழுந்திலகுபூங்கருமபுகூறுநா
லிழைத்துணாநதோபிரித்தெண்ணேறடினும
பிழைப்பதுகாட்டியேபிறங்குமெங்கணும். (கூடு)

பொருநதொருதோட்டினிற்போதுசாலிக
டிருந்தியகருள்விரித்தெழுந்தேருற
வருமபரத்தையினிறுமாரதுகாயத்திதந்
தருங்குலமகளிர்போற்றலைவணங்கின. (கூசு)

வேறு

பாடொளிமுத்தஞ்செய்யபைங்கழைசாரியப்பைம்பொன்
போடொளிநூலியன்னமபொருந்தியவேவல்கேட்பச
சாலியினகதிரினகற்றைசாமனாயிரட்டசசங்கம
வாலியவெற்றிகூற்றமருதம்வீற்றிருக்குமாதோ. (கூஎ)

விசுமெய்ப்புகழ்களோங்கிவிளங்கிடுந்நீருவேற்காட்டி
நேசமாய்வாசஞ்செய்யநினைந்திடுமவாகடமெனநூந்
தேசதுவினாவதெனத்திருந்தேவவினோதனனோகள்
பாசமதொடுங்குமாதோற்படிந்தனசாலியெல்லாம். (கூஅ)

வேறு

பிறைத்தலைககருவியாற்பிறங்குசாலியைக்
குறைத்துவிழ்க்கூடுநெடுவூவியலாரப்பொடு
செயுத்தலைக்கீடியைகனத்திற்சோததுவா
மருத்தவிமருத்தேமனமலையெழுந்தென. (கூக)

சினமிதகருங்கடாத்துவைப்பச்செநநெல்க
 ளினமுறவைதனைப்பெருக்கியெண்ணிலாக
 கணைகுரற்பண்டியிறகவினவேற்றியே
 மனைதொறுஞ்செலுத்தொலிமலியுமெங்கணும். (௧00)

அஞ்சிறைத்தும்பிகள் பாடவாய்பிழி
 மஞ்சரியூற்றிடமணிப்பொன்னுஞ்சனமேற்
 செஞ்சொலாரேறிநின்றாடசூரநலம்
 விஞ்சுபைங்கிளிசொல்லிளங்குஞ்சேரலையே. (௧0௧)

வேறு

மருவிரிதளிரகடாங்குமாவின்விழுகனியுமவாயநத
 'விரிசினைநாவனினறும்விழ்நறுங்கனியுமேலைக
 கிரணமாமணியுருதுயுகளரொளிரொரியாநிற்குங்
 கருநிறமணியுமெனன்ககாட்டுமெவவிடங்கடோறும். (௧0௨)

பருவராற்பாயப்பூகப்பாளைவாய்ச்சொரிசெநதேனு
 நெரிசூலையரமைவாயநதநீள்கனியுகுகருந்தேனு
 மரியினமிதிப்பப்போதினணிமுகையவிழ்ந்தேனும்
 வருபுதுப்புனலினீத்தமான்வேபரக்குமாதோ. (௧0௩)

நவிலருமறைகணுன்குரலநதருமங்கமயாவு
 விவிதவானறருக்களாகிமேயவானளநதுமேலா
 யன்ரொளிரிவிரிகுமிஞ்சியமைந்தெனவலகிலாத
 கவினெழிறகாட்டினறுகலிதனைக்கடியுமன்றே. (௧0௪)

வெற்றியேசாநதிலங்காநின்றமேதகுமினையமுதூ
 ருறறகீழ்த்திசையேமலபாலுத்தரநதென்பாலினன
 சொற்றருமபரப்பினெலலைதாற்றும்மேயாசனையதாகி
 மற்றருமதனிஒப்பணமறுகுகள்விளங்குமாதோ. (௧0௫)

முழுவொலிமதம்பாய்கைமாமுழக்கொலிமூரித்திண்டோ
 பழகுமா வொலியாழ்மீட்டுமெபண்ணெலிபவளவாயா
 ரிழையொலிகாததிறகிள்ளையிசைப்பொலியெழுந்தவேலை
 மழைமுக்கிலாலியுமஞ்சமறுகொலிமலியுமாதோ. (௧0௬)

வேறு.

துய்யமாமணிமாடத்திறஞ்ஞநதொளிர
 செய்யதோரணமாடுதலதேதவாநா

டெய்துநேரினையிலையிதற்கெனக
கையினுறறள்ளிக்காட்டுதலபோலுமால்.

(க0௭)

பொங்குமாமணிமாடப்பொருப்பின்மேற்
றங்குநீர்கொடிதாக்கலினுலனேறு
திங்கணமேனிகறுத்திடமேற்செலான
றுங்கசாளரத்தாடபுகுளுஞ்சியே.

(க0௮)

தாதுலாமலாசசாளரவாய்தலிற்
சோதியிருதுஞ்சுடரும்வதிதான
மாகராடுமணிததுகாப்பநதினை
மீதியாமெனவைததலவிளங்குமால்.

(க0௯)

வேறு

வலம்பெருகுமறையோதலோதுவிததல்
வளாவேள்விபுரிதல்பிறாவளாப்பசசெய்தல்
நலம்பெறவேயீதலுடனேற்றலாறு
நயநதுசெய்துசுரர்மனையினுள்கடோறு
மிலங்குநறுநெய்சொரிந்தகனலினினறு
மெழுந்தபுகைகொழுநதுவிட்டேபறிவிண்ணிற்
றலங்கடொறுமபரநதுமணங்கமழுமென்றற்
றகுதிவளரமமறுகாரசாற்றவல்லா.

(கக0)

விழுமியநான்மறையோதலவேட்டலீதன்
மிகபுவிதனைக்காத்தன்மேவுநதண்டஞ்
செழுமைபெறச்செய்திடுதலிவையோரைநதுந்
திகழரசர்மனுநீதிசெலுதனும்விதி
தொழுதுமறுபுலத்தரசரொருபானிற்பத்
தொகையில்திறையளித்தவர்க்குழந்தொருபானிற்ப
வுழுமைமதகரிபொருதியொருபானிற்ப
வோங்குபெருநலஞ்சிறப்பவொளிருமன்றே.

(கக௧)

உரைபெறுநானமறையோதலவேள்வியாற்ற
லோங்குபுகழ்வேளாண்மையுவந்துசெய்தல்
பரவியவாணிகமுழவுநிகாகளோம்பற்
பகராயநிறைவணிகாபயிலுமவிதி
மரகதமாணிககமொபதுமராகம
வசசிரங்கோமேதகமேவாலவாயம
விரவியசெம்பவளமொடுதரளரீல
மிளிரபசுமபொனபலகலனும்கிளங்குமாதோ.

(கக௨)

இனமேவுமறையொழிபல்கலைகளோத
 லீதலுழவுடனினாகனிலங்கவேமபற்
 றனவாணிகத்தினுடனவழிபாடாறுந
 தழைக்குமுயர்வேளாள்தங்கள்வாய்மை
 புனைமேலாங்கிலியாராகோத்திரத்திறேறறிப
 புனிதமுறுமூர்க்காமரபுள்ளோவீதி
 யனமாரிமணிமாரிசொன்னமாரி

யணிகலன்மாரியும்பெருகவளிக்குமன்றம்.

(கக௩)

உரம்பெறுமண்டிலமாக்களுழவீத்துண்ணு
 மொளிரவாகைபுனைவரெனுமுயாவேளாளர்
 திரம்பெறுநீள்வீதிதனிற்றெவ்வாமீதிற்
 செனறவர்களபொருபடையசெயித்துப்போநத
 நிரந்தெழுக்கெதனஞ்சவளமபொறித்துவாய்ந்த
 நீடியதேதாரணம்பலவுநிறையுமல்லாற்
 பரந்தபகைவயிற்பிரிவுபற்றியீட்டும
 பலநிதியினகுவிபல்களுமபரவுமாதோ.

(ககசு)

முன்னமுரைத்தவரேவற்றொழிலகடன்னை
 முற்றுறவேசெய்துநின்றமுநநீஞ்ஞ
 மன்னியவம்புவிடிலுமுதுண்போரென்னும
 வளரிந்துதிவேளாளாவாமுமவீதி
 செந்நெலினவானகுவிபனமிதைக்குவியற்செயய
 தினைக்குவியற்றிலக்குவியற்சிவந்ததூய
 சொன்னலுயாகுவிபனமுறகஞ்சூரமாடந
 துவவாமுதற்பலகுவிபற்குமுநதானே.

(ககரு)

வெண்ணிலவுசொரிதரளமணிகடமடான
 மிளிரபவளத்தாற்கலனகள்விரவலானமுன
 னெண்ணரிபதினாதவமுமதனற்றாய
 விலக்குமிவாசத்தினிலிரங்கமுநநீர்க்
 கணணகனற்கடவபொருமாவணநீளவீதி
 கருப்புரங்கத்தூரிசெரசைகலவைச்சேரூய
 நண்ணினாதங்காலகனவமுவமுதேதேயோட
 நவமணிகளிடையுறுததற்கலக்குமாதோ.

(ககசு)

வேறு

வருணமோரநான்கினிறுமவகைபெறப்பிரிநதேதாவாமுந
 திருநெடுவீதிசாலத்திகழவுறுமவெவவேறுகத

தருணகுங்குமஞ்சேர்கொங்கைதானென மலேகடாங்கும
பொருணசைமடவாவிதிபேரகபூமியினிற்பொங்கும.

(கக௭)

விரிகதிர்மணிகள்வாரிவெணடினாகொழிததுவீழு
மருவிசூழ்பாவிரீததவமைதியுமடியாரங்கட்
புரிசிவபூசைதன்னிறபொருநதபிடேகளுசெயது
வருநறுமபாலும்வேறையவகுத்திடவரியதாமால.

(கக௮)

பூத்தபங்கயங்களுக்கும்பொருவுமவெங்கயங்களுங்கு
நீத்தமாமுனிவரெங்குநிறைதவமுனிவரெங்குங்
கோத்தருமபாலையெங்குகுளிரகருமபாலையெங்கு
நாததருமபாடலெங்குநலங்கொளபொற்பாடலெங்கும.

(கக௯)

இனமுறவளங்களுக்குழவிலங்குமித்தலத்தினுப்பண்
டனிலுயிராகமுதமென்னததழைக்குநாநடனஞ்செயயுக
கனகவாலையமகேகாயிறகண்ணினிதுறைவோமெனறும
புணைசுடரிவிங்கமாகிபுகழ்பெறுமெசுவேதத்தின

(க௨௦)

அமராதமமதிபென்னேறயவ்வுருப்பகரநிறகு
மிமையவாபரவுஞ்சாநதோக்கியத்திலித்தலத்தினுமந
தமைநிகர்பரமாகாசத்தனிரகரெனறுநதாவில
விமலமார்பிரமமுதுரெனறுமேவீளமபநிறகும.

(க௨௧)

இலங்கதாவணத்திறசொற்கேலாகமெனநிசைப்பநிறகும
வலனசெய்யாகமங்கடோறுமவளருபரிடத்தினமீது
நலநதரத்ததிப்பநிறகுமெனறநனவினறானெனேற
துலங்குநநநதிவானெனசொற்றனனதலுலமமா.

(க௨௨)

கமும்ல்செய்தரவேசாலககருத்தினுணாநதோவைகல
விழுமியவிதனையோதுமவித்தகாவீதியாறகேடடோ
ரெழுதினோபாகநதுயத்தேயிறையருடபெறுவரெனறு
முழுதுணாநதிலங்குஞ்சுதமுனிவரனமொழிதலசெய்தான.

(க௨௩)

அவ்வியங்காணுநஞ்சததவருறைதொண்டைநாடடி
லொவ்வுதலகறநிறினறவுயாவேதவனத்தினுணைமச
செவ்விகள்புகனறுமிப்பாற்கிறநதிநதேவாகோமா
னெவ்வமதகறதசெய்யுமியனெறியியமபலுறறும.

(க௨௪)

வேதவனச்சுருக்க முற்றும்

ஆகசெய்யுள-௩௨௪.

இந்திரச்சூகம்.

சூதமாமுனிவனவிளம்பிடவுணர்ந்ததுகளிலாவருதவாதுவன்றி
யோதருமுத்திறெய்தனைவிளங்கவுணர்செயப்பெற்றவுன்னடியேயம்
வேதமாபுரியினவைபலஞ்சாலவிரித்திடவிழந்தனமென [ல்.
முதுணாதவதேதானனெனமகிழந்தேற்றுறைபெற்றமொழிதனமேயினு

மணியினுகொளிரேபான்மன்னுபூசுராகுலளரிருக்காதிமாமதைபோற்
கணிதாகடகெண்பாலரசியறனகஞ்சுகண்ணெனுரியாயநூலதுபோ
னணுகியவிரதிகுறுதிபோற்சொற்குநாதத்திறம்பாமைபோலமைச்சாக்
கணிகொணுமதிபோலெண்ணிலாவுயிர்குமறிவுடனெழுககமேபோல.

கசிவுறுமனத்தனசுருதியாறககங்கலையொருபுராணமாகமமு
நிசிதமாயுணர்ந்தோடுருவனதிருதாடுணஞ்சுகததழுத்தியநேசன்
சசிகரநிறந்தமுண்டகமதனிற்சூயநீற்றணிந்தவனநூலங்கு
குசிககோத்திரத்திலுதித்தவனபிரமகுலமெலாமவிளங்கிடுங்குணத்தேதான

கற்றிறந்தோர்கள்கருத்தினுறுதிக்குங்கவுசிகனெனுமபெயருடையோன
சொற்றன்னவேதபுரியுள்ளார்கேடகதேதாமகலகெள்வியீர்தனை
முற்றுறுமக்குமொழிசுவனகேணமினமுனவனவிழாவணிகாணபான
வற்றருநுதலினமெல்லியனமதலேமமபடுகையுடனபோந்தான். (ச)

வேறு

முளரியினுடனேசென்றமுதுணாமறையோனறனை
வளநிறத்திருவேற்காட்டிலவாமுமந்தணாகேணுகி
யளவிலாமுகமனகூறியஞ்சலிபுரிந்தேயங்கம
புளகிதமபூப்பவனேனைபொன்னடிவணங்கிசொல்வார. (ரு)

அருமறைப்பொருளாயநின்றவையநீபோந்தவாற்ற
லிருவினையீட்டமெல்லாமிரிந்தனவிண்ணினவாயந்த
திருவடித்துகளாலெங்கஞ்சென்னசாகரங்கரோந்த
வருதினமதனிலீந்நாள்வாயந்திடுகதினமதென்றா. (சு)

நீற்றணிமுன்நூன்மார்பாரீண்மனைக்காட்டிசசூழ்போ
யாறுசெலவருத்தநீக்கியறுசுவையடிசினலகி
நாறுசெஞ்சாரதம்பூசினானமுங்கோட்டிச்செய்ய
தேறலாரலங்கலசூடிச்சிவியாற்பணிநீர்வீசி. (எ)

தண்ணிலாகக நறைகா லுநதரள மா மணியினகோவை
நுண்ணியகயிலாவளளிநுடங்குபொறபுரி நூலார
மொண்ணிதிகுருவைபுநலகியுளமகிழவுநறபினனாப
புண்ணியபொருளாயநின்றய்புணரிசூழபுடவீமீதில. (௮)

திருக்கிளாகமலபபுததேதளசிருடடியாலமயாதேனு
முருக்கிளாவாலிதாயவுளத்தினுலமைககவலலே
யிருக்கொசுருதியங்கயிலகியபுராணமெனறும
விரிததுணாகினேறயமேலைமயப்பொருணிலையாராய்நதோய். (௯)

எனசசிறுவைகலங்கணிநுநதுரையாடியனனேன
மனசுறுப்பிணாரதுநூயோயமநைகளாகமங்கணமற்றைத
தனிப்பெருங்கலைபுராணநதனனகததுணமையாகி
வினைப்பவநதவிரவாய்ததமேயவானபொருளகடனனில். (௧௦)

மட்டவீழ்கமலவாவிமணியகரைகடோறு
நெட்டிலைககதலீதேமாநெருங்கியதிருநேவறகாட்டி
சிட்டாகபரவுஞ்செலவனசிறப்பொடுதலத்தினமேனமை
யிட்டமாயடியேமுபயவியம்பிடேவண்டுமென்றா. (௧௧)

என்றவருரைத்தலோடுமிளகியமனத்தனுகித
தெனறிருநீறறுமேனிசசிவகலைவிளங்கநின்ற
வன்றிறறகணங்கள்போன்றிரவளங்கெழுவாயமதாங்கிக்
கனயியகலிதோடங்க்கள்கடிநதனிரென்றுபினனா. (௧௨)

தௌளுமேவதியராரோககிசசிவராசதானிமீதில
வெள்ளியங்கிரியினிறுமேனமையதெனவேபோந்தி
ருள்ளமுமடங்கேநாறநீருமமேனாரேபால்வராயாரே
விள்ளருமவிரதமபூண்டவேதியாதினகாமேலை. (௧௩)

அறநெறிநின்றீருமமேமாடனுதினமபயினறுசரல
மறுவகறலத்தினீனாவசிக்கிடவீருமபிவநதே
முறுதிகொளமுதுநெஞ்சததுதித்திருநதனவுமறமு
பெறுவனன்தனமேலுண்டோவெனுமுரைபேணிசசொல்வான (௧௪)

இந்திரன்முதலாயுள்ளவீமையவாருமுவுமேனைச
செந்திருமாலுமெனறோடேசயிழைவாணியென்னுங்
கந்தவார்குழலிடைனகணவனுங்கணிததுநீனுட்
சிறதனைசெயினுங்காணுத்திறத்ததுதேதாரதுகெனமின். (௧௫)

கோலமா காஞ்சினிறுநகுலவியவீசானத்தில
வேலமாவிருக்கமாகவேதநின்றவணிலயார்க்கு
மூலகாரணமாய்வாமுமூர்த்தியைவணங்குமாற்றன்
ஞாலமேவறகாடுவேதநாயகனென்றுகூறும, (கசு)

கின்னராமுனிவாசித்தாகெருடாகநதிருவாபோற்றப்
பொனமலைகவத்தாறபெற்றபுதுமதுக்கமழுங்குநதன்
மின்னிடைகருணைகூர்வெழமாமுகத்துக்கேகாமான
கன்னிவேற்குமரனவிண்ணோகைதொழக்கணமுனறுள்ளோன்.

உறைதருகினறகோயினமுன்னையேதாவாமாயைச
சிறைவிடக்கருதுவோர்களேசோநதிடுதலமதாரு
நிறைமனதுடையூர்போகநேடினாககளித்துப்பினனாக்
கறைமிடறழிறைவனசெய்யகழறறுணையதனிற்சோகரும், (கஅ)

வேறு.

ஆயிடைதெற்கிலைமபொறியடக்கிய
மேயவாமனமெனத்தெளிந்துமேலேநாண
மாயவன்றேடலுமவலிமைகாட்டிய
னாயவனபதமெனவாழநதேதாறமியே, (கக)

திரமுறுமேவதமெயத்திரத்தமொன்றுள
துரைசெயற்கரியமானியமுடைத்தத்திற
றரணியிலுறைபவரனழித்தாவிசீ
ரிரணியவுலகினரெவருநீங்கலார, (உ0)

உருக்களிற்றுகுறைந்தவரெனினுமொண்கதி
ரருக்கவாரந்தனின்முழுகிலக்கணந
திருக்களாகருப்புவிற்றிகமுடுவநதிய
மருக்கமழைகணைமாரனாகுவார, (உக)

துதைமலாதததத்தினீராடிசகுழ்குட
ருதையகாலந்தனிலொருதருப்பண
மிதையமோடளித்திடினெண்ணிலபாதகரு
சிறைதரமுத்திவிடெனிறுநேசாகருமால், (உஉ)

சுநதரத்திரத்தநீரதுளியருந்திணை
சுநத்திவேண்டினுநதருந்தனத்தினமேற்
சுநதனைசெயவரேற்றிறுநகவேயளித்
திருத்திரபோகமுமிலங்கநல்குமே, (உ௩)

பிரசமாபொயகையிறபிதிாதினாதனில
விரவமுததருப்பணங்கொடுபினவெவ்விய
நிராயசாகரத்தினிறகிடந்தநீளகுல
மிரசுதக்கிரியினிலிருப்பககூட்டுமால்.

(உச)

வேறு.

ஒலலையரும்பாதகமுமொழிசுருமெனேற
யுரைபெறுமித்தடத்தினினறுமொருகுறோசத
தெலலைவிடவடகிழககிலிமையோவீவந்த
னியற்றுதலமுளத்தனசிரிசைப்பககேணமின
மல்லனிறைந்திலகுமவராகத்தில்வீவதா
வயங்குகுறபந்தனிலாருமணுககாலத்திற
பலகிரணமிமைக்குமணிமவுவிசூட்டும
பாழியந்தோடசுபியெனனுமபருதிவேலான்.

(உரு)

மடலபொதுளுங்கறபகநாட்டரசனுகி
வானமராவரனமுறையினவணங்கிப்போறறப
படவரவவலகுலுருப்பசியாழமீட்டப
பானலங்கட்டிலோததமைமின்படிக்கமேந்தச
கடரினழமேனகையடைக்காயுதவமெனேறூட
சோபனைசாமரையிரட்டசசுருமபாருந்த
வடலயிலீவறறடங்கணமிளிரமபதூய
வமபொனமணிததுகிலிசிறவமுதமெனசொல்.

(உசு)

வெண்ணகைச்செருதுவரிதழ்வாயமதுரவாணி
வினாகமமுநறுமபனிநீர்வியப்பவாங்கித
தண்ணமுதநதுளிப்பனபோறபிலிறறப்பைமபொற
றகடுபடுமணிவிசிறிதனிராககையேந்திப
பண்ணமைத்தமழலைமொழிசசுமுக்கிமெல்லப
பசியசிறுதெனறவவரப்பணிப்பவானத
தொண்ணுதனமங்கையாகனிரதுவிசையமபாட
வொளிமுறுவலவிபுலைபலலாண்டுவந்துகற.

(உ௭)

பகைகடந்தசினவேலானறடந்தோளவெறபிற
பயிலகுதலைச்சசினிழிமானபாயந்துதாவத
தொகையிறந்தபுனியாளுமுடிசூழவேந்தா
தொழுதிறைஞ்சவினனரமபினறுழனியாப்ப
முனையவிழந்தகறபகப்பூநறியமாலை
மொய்த்தகுழலிலங்கமணிமுறுவனமினத

தகைநெடுங்கணரமகளிர்கனிந்துபாடத்
தக்கவருந்தவராசிதழைந்துகூற.

(௨௮)

திருக்கிளருமிருநிதியுமணியுங்காம
தேனுவுங்கட்கடையேவறசெய்யத்தேவ
மருத்துவர்கின்னரருரகர்விசுவதேவர்
வசுக்கணவக்கிரகமசுவனிதேவநக
ருருத்திரரொண்பூவைநிறத்திருமாலான.

வுபேந்திரனவானுடுக்கணங்கொற்றநாகூதா
குருத்திகழாதித்தர்கலைமதியத்தேவுந
குவித்தகரத்துடனிறைஞ்சிககுழியிற்ப.

(௨௯)

வடவைபடாகடலுலகமினிதுவாழ
வயம்படுதிண்டுபொருப்பினவரிச்சிறகாயாவுஞ்
சுடருமிழுந்தடங்குவிசப்படையாற்போககித
துணைமுலைவானவாமகளிராதுயமெய்த
விடர்புரியுமபிறையெயிறறுக்கனறகடசீற்ற
விருணிந்ததவசராகினையிறப்பவிட்டித
தடவுபடுமணிகுயிறறுமரிமானபீடந
தனிலிருந்துமுறைபுரிந்துதழைக்குநாளில்.

(௩௦)

வேறு.

தண்ணறவுசொரிகமலத்தடமபணைசூழ்மருதநிலத்தலைவனவேனி
லண்ணம்மலர்க்கணையதறைபுலன்வழிபாயஞஞானவளறுநனென
றெண்ணியதிலவிமுநதுழக்குமெரிவிழிசசூகரமாகியிருந்துமாயப்
பெண்ணெனுமவாளரவினதுபெழவாயிலிருந்துமவெளகாபபெற்றியமமா.

இறப்பவுமேயழகிதெனநிலையாமைக்குணங்கண்மெய்யிலியல்பாய்த்தோன்ற
துறத்தலபுரிபவரொழுக்கமாடியுறுமபொருளதனிறறுலங்கத்தோன்ற[த
மறத்தலபுரிந்திருந்தனமிவ்வரையுமிதையெனுமவெருடசுவநகிக்தோன்ற
வறத்தவிரும்பியகுறிப்புமனந்துடித்துதுடித்தெவராகுமறியத்தோன்ற.

சுரும்புமுரலகருங்கூரதலரமகளிர்மதுரவிதழ்ச்சுவையுமேவய்த்தோட
கருங்கயற்கட்ச்சிரலனுங்கறபகபூங்கொம்பாரிதங்கவின்கொண்டுறுந
திருந்துபசுநதேனுமுயாசெம்பொனுவகரசாட்ச்செழிப்புமனதே
வருந்துயிலிலுறுகனவாய்மதிததுநிலைதளரமிகமாழ்க்கினறான்.

(௩௩)

வேறு.

கலங்குமாயிரங்கண்ணினனகருதினனகணித
நலம்பகாரததுலாயுளினிலைமைசொன்னாளி

னிலநதனிற்மிகழ்மானிடாநியமமார்வருடந்
துலங்குமவிண்ணவாககோதினமாடுமனததுணிந்தான். (நட்ச)

வன்றிறறமிகழ்தேவர்கடகுரைத்திடுமாத
மொனமினுக்குமுன்னேனாகியமானிடாக்குற்ற
நின்றவசசரமுப்பதுநீடியதேவாக
கன்றமைத்திடும்வருடமதொனமினுக்கம்மா. (நடு)

முறைகொள்பூமியின்மனிதர் தமவருடமுன் னூரோ
டறுபதிற்றுவான்மராகளாண்டுநுறதனுக்
குறுமனிததாதமவருடமாயிரமுடிவுறவே
நிறையமுன்னரினிகமுமாறுநினமிடுமால். (நட்ச)

அநதமவானவர்க்கியம்பியதேவநூராகி
லிந்திரற்குநாளொன்றினுக்கிததகுதேவம்
பந்தமுற்றவொனமிருபதிற்றிரண்டின்மேற்பற்றி
வந்துதோற்றிடுமவானவாமாதமோரெட்டும். (நௌ)

மருதநன்னிலத்திறையவன்மாதமொன்றினுக்கும்
பரவுதிவ்வியமோரெழுநூற்றெடுபத்தா
மரியவிண்ணகாகசனவாழ்வருடமொன்றதனுக்
குரியதிவ்வியமுரைப்பிடுனெண்ணியிமுடனே. (நௌ)

ஐந்திடுதிநூற்றுடனிருபதாமனனோன்
சிறதைநண்புறுமவருடநூற்றினுக்குயாதேவம்
வந்தவெட்டெனுமிலக்கமோடைமபதமுநி
முநதுமோரிரண்டாயிரத்தொகையுடனமுற்றும். (நௌ)

ராகுகுரைத்திடுநதிவ்வியமானமதியல்புற்
றோங்குமவசசரநூறுமெயாழிவறநிறையிற்
றேங்கொள்கற்பகநாட்டுறைதேவவேந்தனுக்கு
நீங்குநாளொன்றெடியவுமனத்தினினினைந்தான். (சௌ)

உரைக்கிழநதொளிராகிருதமாயுகமுறுமனிதம்
பரவிடுமபதினேழிலக்கத்திருபதின
யிரமடுததவெண்ணுயிரநதிவ்வியமெண்ணின்
விரவுமீரிரண்டாயிரமேலுமெண்ணூறும். (சக)

வளாதயங்கியதிரேதமாயுகமபறுமனிதங்
களங்கநீத்தபன்னிரண்டிலக்கத்தொடுகவின

வளநதுபோந்ததொண ணூரெடா றுயிரமாகும
விளங்குதேவமுவாயிரமேலறுநூறும்.

(ச௨)

துரிசகற்றிடுநதுவாபரயுகஞ்சொலினமனித
மரியவெட்டெனுமிலககமோடறுபததுநானகின
மருவவாயிரந்தொகைபெறுநதிவவியமவகுப்பின
பெருகுமோரிரண்டாயிரமயின னூநா னூறும்.

(ச௩)

நானினுறகலியுகஞ்சொலினமனிதநாலிலகக
மேவுமுடபதினாயிரமனறியேமேலும
பாவுமோரிண்டாயிரந்திவவியமபரவு
மோவிலாதவோராயிரத்துடனிருநூறும்.

(ச௪)

முத்துமலாயபமைசோகிருதமாயுகந்தனிமுறைகொள்
சுநதுகககவெண ணூறதாந்தழைத்திடுந்தேவம
வந்தமறையமுனறினுநிறைநிறைவகையா
னந்தநின்றுகொறுசேராதூநானகிரண்டே.

(ச௫)

ஞானறுகூடியநானகுமனிதநாற்பத்திறறின
முனறிலககமோடிருபதினாயிரமுறறுந
தோனறுநானகினுஞ்சொலப்படுதிவ்வியத்தொகைநா
னூறற்பன்னிரண்டாயிரமாமெனவாய்ந்தான.

(ச௬)

இடம்காயுகந்தனிலுக்கப்பிரளையமெய்துளு
செமமைசேருமீதெழுபதிறெழுதரதிரும்பின
றமமைநேரருமொருமனுக்ககாலமாந்தயங்கு
மமமனுப்பதினாகுபேரிற்றதிடி லமமா.

(ச௭)

அனத்தினமேலவறகொருபகலாகுமாயிடுககாற்
றினப்பிரளையஞ்செய்யுமுன்னவனறுயிலசெய்வா
னனைத்தமோகிலனாகியேயிறைதுயிலெல்லை
தனக்குமிமமனுக்ககாலமேதனைவுபெற்றறிடுமால்.

(ச௮)

உறங்கீளபெருநதுயிறனையொழித்ததுநின்றெழுந்தே
யிறநதுபோயினமனுககையியலபெறப்படைப்பான
திறந்தவோரிரண்டாயிரஞ்சதுருகந்திரும்பி
னிநவகொணுமலாககடவுளுக்கோதினநிறையும.

(ச௯)

ஹீனையநாளொருமுப்பதுகூடிலிப்பெரியோன
றனதுமாதமாந்தகைபெறுந்தனமைகடழைத்த

வனையமாதமீறொருவருடமல்வருடம்
புனையுமைம்பதுபூருவபராததமாய்ப்பொருதும். (௫௦)

மிக்கவைம்பல்துத்தரபாரத்தமாய்விளங்குந்
தககவோரிருபார்த்தமுஞ்சாரதிடுங்காலத
திக்கனைத்துநீண்டமுஞ்சிருட்டிசெய்ப்பிமன
புக்கபூரணவயதெனப்புகியிலுணர்நதான. (௫௧)

பொறபுலாவியபொன்னிதட்டாமரைக்கிறைவன
கற்பகாலமாயிருபராததங்கலந்திடுநாட
பறபணைணிப்பாரதனமேறபள்ளிகொண்டவனுக்
கெறபராவியகற்பொழுதிரவுமித்தகைத்தாம. (௫௨)

ஏனும்புத்தருநாள்கண்முப்பதுசெயிநதெய்தின்
மாலவற்கொருமாதமமாதமீறறு
கோலியுற்றிடிவருடமொன்றமுதகூடு
நாலிருப்திறைநதுநாரணற்குவாழ்நாளாம. (௫௩)

வேறு.

இத்தகையநெடுங்காலமிருந்தவரும்பயனிலதாயிற்றுதியெய்தச
சித்தமயக்கியமாயாப்பிரவஞ்சசெயலழகிதெனவேதோநது
வைத்தத்தியுறுஞ்சிறியமததெனவேசமுனறுபிறிவறியாகுகி
மொய்த்ததயருமனத்தினததனையோநினைத்ததவைமொழியப்பாறே

சேடுவவுஞ்சதககிருதுதெண்டிரைமுலகியல்புதெரியிறகால
நீடுமிறப்பெதிரவுடனெனிகழ்வெனமுப்பெயாதரிததுநினறியாவும
பீடுமேவபடைத்தளித்துப்பின்னெழிவித்ததினினறுமபெயாநதொன்ற
பீடுபிறிதிலவாகவிருக்கின்றதெனவுமுளததெண்ணுகின்றன. (௫௪)

வேறு

ஆதலினிததுடாபனைதுநீக்கியே
திடெதாழிமுத்தியைசசோகருநனெறி
யாதிறமுத்திடிவ்ருமெனறுநாடரு
மேதகுசுவனைவ்வவுன்னினுன. (௫௫)

எண்ணியபுரநதரனிருந்தபேரவை
விண்ணவாயாலருமவிதிரப்பயிர்க்கொளத்
துண்டெனவெழுந்தபொன்றையநதமநதிரத்
துண்ணிமீருவளகமுறைதனமேயினுன. (௫௬)

சிறதனைபிறிதினிகசேறலுற்றதால்
வந்தடிபணிந்திடுமவானநாடரைக
கந்திகெறிற்றினுன்கண்ணினோகுகில்
னந்தணரமைச்சணையழமினென்றனன்.

(௫௮)

காவலனுரைத்தலுங்கடிதினொற்றாபாய
மேவருஞ்சிறுகலாமவினாகருநாடழை
தேவாகள்குரவனின்சேறலவேணொ
னேவினன்றொழும்படியேமையென்றனர்.

(௫௯)

ஒற்றாவாய்புதைத்ததுநின்றிறாபபவேராநதுணர்
பொற்றிறுப்பெயரினாபுளகமபூததிடத
தெற்றெனவெழுநதுசேணகடநதுசெயயவேற
கொற்றவன்கோயிலிறகுறுகினுனரோ.

(௬௦)

ஆண்டளபபவனிவண்ணுகினென
மாண்டகுமவாயிலகளவணங்கிப்போற்றலுங்
காண்டகுமவிருப்பினுறகவினகொணமாமலி
பூண்டபொற்பீடிகையிழிந்துபோந்தெதிர.

(௬௧)

விழைதருமுகமனுமவியநதுகூறியே
கழைசுளிகந்திகெளிரலயாணையான
பிழைமிகவிட்டினனபெறுவகாண்கில
னிழையணிமாராபிணையிடசியென்றனன்.

(௬௨)

குருதிபாய்நெடியவேற்றுகிசிலகூறலு
மருவியவெழுபொழிலவளாகருமன்னவ
கருதிடினினனுளககாட்சிகெய்துற
வரியவானபொருளுமுண்டாங்கொலென்றனன்.

(௬௩)

என்றலுஞ்சுதமகனிணையேபாகமுந
துன்றுநானமறையவன்குழ்ச்சிவாழ்க்கையும
மன்றலேசாபசுநதுழாய்மாரபனசெலவமற
றொன்றிலுமவிழைவேலெனுகொள்புங்கவ.

(௬௪)

உறபவந்துடைத்திடவுன்னினேனகலை
கற்பினங்குதவுமோகாயமுற்றனி
ன்றபினங்குதவுமோருடியமாதவம
பறபலவிழைத்திழைப்பலித்தலசெய்குமோ.

(௬௫)

தன்பொழிகிருச்சரஞ்சுழினைருமோ
தென்படுகிருதுகளசெயயிறகட்டுமோ
வெனசெயிறகட்டுமென்றிறங்கிகேட்டனு
மன்புறுதியானநெஞ்சமைத்துக்கூறுவான்.

(௬௬)

போகநீததருமகம்பொருந்தவாற்றினும
பாகசாதனைதிபலித்தலினறென
வாகுமாறருளபுரியமலவென்றவன
சேகுதீர்திருவடிசிரத்திறகுட்டினுன.

(௬௭)

வேறு

முழவினைதாளினுநெனமுததெழுமுறிப்புமயாக்கைக்
குழுவணிநிலையாதென்னுங்கொள்கையுங்கோமானுள்ள
மழலுறுமெழுகாய்நின்றவமைதியுமமைச்சேனாகுப
பழவினைகளையேவந்தேபரம்பொருளொன்றுண்டாமர்ல.

(௬௮)

அப்பொருளானுதியாகவாணவமாயைகனம
முப்பெருமலமுநீங்கிமுத்தியினுருவமாகி
யிப்படிமுதலாயண்டமென்தையுமளித்தியார்க்கும
வைப்புமாயொன்றாயவேறாமென்னுமுனறுயிருமுயய.

(௬௯)

நவந்தருடேபதமானநாடகநடித்துத்தேசார
சிவம்பராசத்தியென்னுஞ்சிறப்புடைநாமமலேய்ந்தது
நிவந்தவெண்குணத்தவாகிநித்தமாயவெறுப்பிடுனாடு
முவந்திடுமவிருப்புநீங்கியொழிவினாவின்பமாகி.

(௭௦)

அளவிடற்கரிதாய்நின்றவதிசயமாகியென்றும்
வளநிறைபுநநதானந்தமாகியேவயங்குமுத்த
ருளநிறைப்பொருளதாகியோங்கியவண்டமயாவு
மிளகுறப்பிண்டமாக்குமெழினமிகுதித்தத்தாகி.

(௭௧)

தயங்கியப்பொருண்முன்னுதிசருக்கமீதினிறபிதாவாய்
நயங்கினாமலாமேலவாமுநானமுக்ககடவுடனனைப
பயந்தனன்பின்னாச்செம்பொற்பன்னகாசனையீன்றான
வயங்கெழினமவுலிசூட்டுமவானவரையும்படைத்தான.

(௭௨)

முநதுபொருளினாலமுடிவிலாவினபமாடுனன்
பைநதுழாயலங்கனமாரபன்பசியப்பொன்னுலகின்வாழு
மிந்திரனமுதலாயுள்ளவெழிலகொள்ளண்ணவாகட்டுக்கல்லாஞ்
சுந்தரச்சுருதியாவுநதுகளறவுரைத்தவசெய்தான்.

(௭௩)

விரிதருமொளியாய்நின்றேனவிளங்குமன்னவரினின றுந
திருமலருறையும்வேதாசசெஞ்செவிறையநீண்டுட்
சுருகியாறங்கநதூயதங்கமாரவிதையாவுந
தெரிதரவுபடேசககள்செய்தனனநிகழுமவேலைய. (௭௪)

வளையறையகற்றநின்றவான்பொருளவளரநிறகுங்
கருணைபாறகற்பநதோறுங்கமலநாண்மலாமேல்வாழும்
பிரமணைப்படைத்துமீண்டுமெபருமறைப்பொருளகளெல்லா
முறைபெறவருளிசெய்யேதயொளியதாய்விளங்குமாதோ. (௭௫)

ஆனனதாலீவாகளகாலதகப்படுகின்றோகாலந
தனணைநீத்திவாகடகெல்லாஞ்சறகுருவாகியார்க்கு
முன்னுமாயமுதலீயினமிழநிர்வாடினினமரீக்கி
புனமனாதிதமாகியுறைவனப்பொருளாயநின்றேன. (௭௬)

ஏகனயிருநதுமெல்லாமழிபவனவனெனெயனறும
மோகமாபநதநீக்குமுததனுமவனெனவேத
சாகைகடுதியாநிறகுநதனிப்பொருளவனேசாரும்
போகமுமவீடுநல்குமபுனிதனுமவனெனபூமேல. (௭௭)

தேசுறுஞ்சிவசொருபனதெரிகிலனாகித்திராப
பாசமதகலமுததிவிருமபினைபரிவுதேரின
விசுவானபனிகணமாலுமவிசுமபிணைசசருமமாக
வாசையாறசுருட்டறகெனனுமழிவினனறகைமையற்றல். (௭௮)

பகைப்புலனடக்கமேன்மைபடைத்திடுநதலத்திறபூசை
தகசெயினவீடுநல்குஞ்சாருமாழிலேவேறெனறு
னகைப்பொலிவேலானகேளாநனெறனமகிழநதூநாதந்
முறைப்பொழிலுடுததபாரினமுததிசோதலமயாதெனறான். (௭௯)

வேறு.

நிருபனங்குரைப்பக்கேட்டருளபரியோனெடியதண்பணைபலநிறைநத
பொருவருமவேதபுரிதணையடைநதுபுனிதமாமவேததிர்த்தத்ததிற்
றுரிசறத்தேதாயநதுவேதநாயகனறனறுணையடிதொழுதியெனறருளத்
திருகறுமுளத்தேதானினைத்தனுமபுளகஞ்செனிப்பதற்கேதெவனென்றான்.

காமபூங்கமலககாடெனவிளங்குககணமலாபொலிதரநினற
கோமகனகூறவுணாநதிடுபுனிதனகொறறவேறகுரிசிலகேண்முன்ன
மேமமராசாசிலிவதினனத்திலிலகிடமுழ்கினையதறை
மேமலரலககற்சசினலனுகாநதுசெய்யப்பொன்னுலகமும்பரித்தாய். (௮௦)

சுரந்தியதனிற் றாயதாயவிளங்கிதெருடுகடலெனத்திசுழ்வேதச்
சரசினிலொருகாணமுழ்கிடிற்பாகசாதனனாவாமறிநுகாற்
பரவியேபடிநதோவிரிஞ்சனாகுவாமுப்பாலதிறேறய்தவாபகுவா
யரவணைததுயினேறனாகுவாநாற்பாலாடினாமுத்தியையடைவா. (அஉ)

இன்னதானினசுருத்திருவருள்கிடத்தலேனெனவியம்பலுமெழுந்து
பொன்னரிசுமந்தபீடிகைமீதிற்பொற்புறவைத்துதினறுவனை
மன்னவனாகிவாழ்தியெனறுரைத்துமலரடிவணங்கியேவிடைகொண
டநநிலமிழிந்துவேதமாபுரியையாண்டகையொலலைவந்தடைந்தே. (அங)

விடுசுடாபரப்புமணிபலகொழிகுமவேதவானசரசெனுந்தேவா
மடுவினிற்றேறயந்துதித்தியகருமடவரனமுறையாற்றிவானளகரு
நெடியகோடநகனபரந்தெவனவேவிநீழலவாழ்வேதநாயகன்ற
னடியிணையிறைஞ்சியிலிரமொழியாளஞ்சிலம்பரந்துதானவணங்கி. (அச)

அலையெறியமலையளககாவாயப்பிறந்தவமுதெனகெழுமியவேதங்
சலிலீராடிவேதநாயகற்குத்தக்ககூருவந்தனிற்சயில
மலைவழுவயங்குஞ்சினகரமிழைத்துவானியுமமைத்துவாழ்விங்க
நிலைபெற்றிருமித்தமைத்துநாணமலரானெடுமெப்பாழுதருசசனைபரிந்து.

அரியவெண்ணீறுமெய்யெலாமணிந்தேதயழுகியநெற்றியினமீது
திரிகொள்புண்டரமுந்தரித்துருத்திரமந்திரசெப்பராயணாகி
யிருதயகமலத்திருத்திரேந்தரியவிற்றைவனைமுறைமையினெண்ணிப்
பரிவுடனுருகியருகியகரைத்துபன்முறைத்துதித்திடலுற்றான். (அசு)

வேறு.

மாயவனகமலசெங்கணவாழ்ப்தாமபுயனேபோற்றி
தீயமுமலங்கடாநதோசிறதைசெய்செலவாபோற்றி
மேயதோபரமாகாயவெளியதாபவிளங்காநின்ற
நாயனேப்பாற்றிலைகநாயகாபோற்றிபோற்றி. (அஎ)

வானவாதலைவாபோற்றிமாலவிடையூர்திபோற்றி
போனகமாகநஞ்சையருந்தியுபுனிதபோற்றி
தானவாபுரமுன்றட்டசதுரனேபோற்றிதாவிவ
ஞானநாயகனேபோற்றிநாதனேபோற்றிபோற்றி. (அஏ)

எண்ணருமுயிரகடகல்லாமிரங்கியேயருளாநின்ற
வண்ணலேபோற்றியண்டமனைதையுங்கடந்தாய்போற்றி
தண்ணிலாமதியஞ்சூடுஞ்சைவநாயகனேபோற்றி
புண்ணியப்போருளேபோற்றிபோற்றியெனறுரைக்குமபோதிஃ.

வேறு

கருமுகிலூர்தியுறுதியையுவுநதுகறைமிடறநிறையவனகலைமான
றிரியிலைச்சுலமில்க்கிடுமழுவுஞ்செழுமலாககரவளிற்றுகி
வெருவறவையுபவரதமுங்காட்டிடுமலவியலுடனெழுந்தருளிப்
பரிவினீசெய்தபூசனைமகிழ்தேதம்பகருதிவிழைநதனவென்றான். (கூ௦)

பையராவேணிப்பரஞ்சுடாசெக்கூப்பணிபடுமுதவாய்மலரத
னய்வானந்தப்பெருக்கிடைமூழ்கிததுடாநதுமாலயனறியாத
செய்யசேவடியாய்திருவடிபிழைத்தகிறியனெனசெடியுடலகற்றி
யுய்யவேயினையவில்க்கமீதுறைந்தேதயுலகடியேனபெயருரைப்ப. (கூ௧)

அருள்செய்யவேண்டுமெனப்பிரார்த்துவமுனதுவிண்ணாளுதியதன்பின்
தெருளுறுகணங்கட்கதிபதியாகத்திகழ்வரமளித்தனந்திருந்து
கிருபகின்றனகருக்கருமீவொப்பதனினீங்குதற்கரியவீடத்தைத
தருகுவமினையவிலிங்ககினனாமந்தழைக்கவெனறதனிடையசாரந்தான்.

வேறு

அண்ணலந்தோளிணுமவ்வுழைநீங்கியாய்ந்த
புண்ணியன்கமலப்பாதம்பொருந்தியமனத்திறுநகி
விண்ணவாநறவழறறுமவினாமலர்மாரிபெய்யத
தண்ணுசசொரிமந்தாரதருவளாநாட்டைச்சாரந்தான். (கூ௩)

அரன்நிருவர்க்காலேரதுமமைதியாலகிலத்தேதோகள்
புரந்தரபுரமதென்றும்பொருந்தும்பெயரானவாய்தது
வரந்தருமிலிங்கமென்றுமவழங்கினர்வாழ்த்தியின்ன
பரன்றையிரந்திரதீர்த்தம்படிந்தபூசனைசெய்தாராகள். (கூ௪)

நீடியபோகருதுய்த்துநீணிதிகுகிறவராகித
தேடருமதலையெனனுஞ்செலவசம்பத்தினைடு
கூடியேவழிகளவாழ்க்குடிநெறியோம்பிப்பினரை
நாடுதற்கரியதாயநாதனவாழ்கயிலேசேவார. (கூ௫)

இலங்கியவேதநாதற்கெய்தியதென்கிழாதி
நலஞ்செய்சானமீரூய்நவிலுறுநதமதுதிகுகிற
றுலங்கனற்கடவுள்கற்றுச்சுடாவிடுமயில்வாளேநது
முலங்கொடோணிநுகிமுநநீருவரியினரசனோடு. (கூ௬)

வரமுறுபவன்னறாயவசசிரவண்ணனென்போன
பரவுமீசானனினோபகாஞ்ஞநதொட்டுவெவ்வே

அநாசெயாலையமுஞ்செயதேயுரனுறுந்தமதுபேரா
லரணையங்கமைத்துச்சாலவருச்சணைவீதியாலாற்றி.

(க௭)

அளபபருங்காலேநாற்றேறையனதருளிணிலே
துளக்ககனறிலங்காநின்றருமுதிசைக்கதிபராணு
ருளத்தெதாடித்தலத்திறபூசையுருற்றினேரோங்குந்தீர்த்தம
வளத்துடனாடலெசயதேராமன்னுவாசிவலோகத்தில*

(க௮)

இமமுறையதணையாகாலெழுதினரெழுதுவிதேதார
செம்மலர்ணிந்துபேரறிச்சிநந்தையாறபூசைசெய்வோர
தமமனமமையக்கேட்டோசாறறினோதரணிமீதிற
கொமமைவெம்முழையாசசோரதுகொள்வாமேறகதிபினனென்றான.

*வேறு

எண்ணினாதமக்குவீடுயத்தகூட்டிய
விண்ணவாக்கிறத்திறனவிளம்பிப்போந்தனன
கண்ணுதலரனறிருக்கண்ணிறேற்றறிய
சணமுக்ககடவுடனசரிதஞ்சாறறுவாம.

(க00)

இந்திரச்சருக்க முற்றும்.

ஆகச் செய்யுள்-சஉச.

காங்கேயச்சருக்கம்.

ஆதிநானமறைக்கவுசிகனணையரைநோக்கி
யோதுத்தருமபரஞ்சுடராகியெயொளிரும்
வேதநாயகன்பாங்கரினமேவரிமேதைச
சீதநீழலிறுனமொன்னுளத்தனறிருப்பேர்.

(க)

ஆழிமாலவையுடுத்திடுமவனியோரமரா
பாழியம்புயப்பாகசாதனனமுதற்பலாகருளு
ருமுமினலைகடுகைத்திடத்தேதாறுசணமுகனறன்
வாழிநாமமேவையங்கிடுமதனலமவருப்பாம.

(உ)

வேறு

வின்படாலானோபேற்றுமவெளியங்கிரியின்மீதிற
கணகவாவனப்புவாய்ந்தகருமுகில்படிந்தகாட்சி
பண்பருள்கருணைநாதன்பாலகொளவெண்ணீறுதாங்கித்
திண்கரியுரிவைபோததுத்திருந்தவிற்புத்தலபாலும்.

(ங)

மேறழிசைக்கங்கையெனனவிரைதிழிகலுழிடுவெள்ளங்
காற்றொறுமபரந்துகுழந்தையிலையங்கிரியினகாட்சி
பாற்கடலதனிலன்றுபரந்துமேலெழுந்தபொங்கித்
தோற்றியேயழகுவாய்ந்தகவைதருமமுதம்போலும். (௪)

அதிரதிரைகருட்டுந்தெண்ணீராழிக்குழ்புடவீமீதிற
கதிரொளிபரப்பிவானறைய்கயிலையங்கிரியினகாட்சி
யெதிரிலாடிபாராதங்கொழிற்சிவகணங்களையாவுஞ்
சதிரபெறவுருவந்தாங்கித்தழத்துமேலெழுந்தலேபோலும் (௫)

கண்ணகையிலீமீதிறகருமுகிப்படிந்துபெய்து
வெண்ணிறந்தாங்கிரீங்கிவிண்ணிடைப்படாந்தகாட்சி
வண்மைசோதவத்திறோபாலனித்திடாகளங்கமாற்றி
யெண்ணருமவர்தந்தன்மையெய்திமீண்டேகலேபோலும். (௬)

கோழையைகின்மந்தாரங்குங்குமஞ்செருந்திகொன்றை
மாழைமாஹரங்கோங்கமாதனிவனனிநீபங்
காழறுசாதிசாரந்தங்காஞ்சிமாவிவஞ்சிவஞ்சி
வாழமுஞ்சினைப்புள்ளுகம்வடதருமன்னுமெங்கும். (௭)

அவிரொளிமணிகளவாரியருவிகளொருபாலோடும
விவிதநகனிகள்விண்டுவிழ்நருவொருபாலோடும
குவிமுகையவிழ்ந்தபோதினகுறாமதுவொருபாலோடு
செவியினைககளிக்கப்பாடிச்சிறையளியொருபாலோடும. (௮)

மேக்குயர்கிரியிறசாலவிளங்குசோபானமீது
நீக்கருநிமையோதங்கண்ணமுடியொன்றோடொன்று
தாக்கலுமுதிருந்துவிழ்ந்தகண்கதிமணிகளபின்னாப
போக்கலசெய்வாகடகின்னற்புளிக்தமிரணடுங்காடடும. (௯)

வளத்தினுகக்கமதானவானகிரியதனிலெங்கு
மளப்பருங்கறபங்காணுமருந்தவரரியேயாகம்
வினைத்துவலவினையைநீக்கிமெயவரலுணாவுதாங்கி
யுளத்தினுலிறைவனபாதமுணாநதுணாநதுருகிறபாரா. (௧௦)

இனையபல்வளங்கள்முந்நதவிசைக்கங்கிரியினமீதிற
கனியிதழுமையாளபாகன்கனலவிழியதறைபோந்த
தனைநிகாப்பரியசெவ்வெவச்சதங்கைகள்கறங்கலோடி
நனைவருமுலனனாணலங்களாமடிமேலாகால. (௧௧)

வேறு

வீற்றிருந்திருசுவருமகிழ்வுறவீரையாட்
டாற்றியனனவரவிரிழையரமாலிகைக
ளேறமாகியபலபணியணிந்திடவெழுந்தே
தோற்றுசெங்கதிராப்பருதியங்கடவுளிறேருன்றி (கஉ)

பிறறைவாசலிலீனிதமாபிறையெனத்திகழு
மொறறைவெணமருப்பேபந்தியவொளிராபுகாமுகத்த
வெற்றிலைமாமுகத்தவனவினாகமழ்கமலப
பொற்றிருப்பதமபணிந்தனபணிதலுமபுகழ்ந்தே (கஉ)

மாலேதாழ்புய்க்குமரணைமாபுறத்தழுவி
யாலுமும்மதன்சிநுவீரையாட்டயாந்திருந்தா
னேலுமேவலையிடெண்ணருமவிண்ணவாசுழ
மேலேவானபுவிவித்திதிமேவதனமேவினனால. (கச)

சொரிந்தபனமணிசடாசெய்தேசாபானநெனியாற
பரிந்துமுனனவனபதமலாபணிந்திடப்படாத
விரிஞ்சனவவுழைவீற்றிருந்தருளமேவலவனைத்
தெரிந்திலாதவனபோலவேகடிதின்றசென்று. (கடு)

முதற்பெருந்தடையகத்துறைநந்திபானமுறைசெய
த்தற்பினனனவனனுமதிபெற்றரவணிந்த
நுத்தகனையகனுவலுத்தகரியநுண்ணியபொற
பத்ததில்வீழ்நதுவீழ்ந்தெழுந்தபற்பலதுதிபகாரத்தே. (கசு)

ஆண்ணேனக்கமதளித்திடுமளவையுமயனோ
மொண்ணமினமியேயெழினமுகநோககிநின்றைஞ்சிப்
பெண்ணையோபுறமவைத்தவனபெருளபெற்று
நண்ணுமவாசலாழிந்தவானவரொடுநடந்தான. (கஎ)

வேறு

வதுறவிறைஞ்சிமீண்டேகுமேவலையு
நீணிலைககோபுரவாசனினநிடு
மாணியைமுறைந்தனைவனகசுஞ்செயகிலன
காணியினமையாறகஞ்சனமேவினன. (கஅ)

மேலியவிரிஞ்சனவினுடவினமேம்படு
மாவியினெட்டுணையவிவிலாமைபு

பாவிசெய்திடுமவமதிபுடம்பரா ததொளிரா
மூவிருமுகத்தினைமுறுவலெசய்துபின

(௧௯)

சேறியவிரிஞ்சணைசெயிரா ததுநீநாககியே
நீடுறழவிழித்துநெட்டுயிர ததுநீநரிய
நாறிதழவிழத்திடுநளினகையிறை
கூயினனமீளெனகெகாறறவேலினுன.

(௨௦)

விராதமவிரனமீளெனப்பணித்தலுஞ்
சீரியசெங்கரங்குவித்துசெச்சென்னிமேற
பாராநினமிதஞ்செயுமபகவலமீண்டனன
யாராநீநின்றொழிலயாதுணாநதிடும.

(௨௧)

கலைபெவைநீயுறைகடிக்கொளவைபமயா
துலைவறவுரைசெயெனறுரபிக்கூறு
மலைவளர்கொடிதருமைந்தவாழியா
னிலகியபிரமனெனறிசைப்பாயாவரும.

(௨௨)

உத்தமனகருணையாலுபபிலிசீறிய
முத்தொழிலதுதனிமுதனமைபெற்றனன
வித்தைகளயாவையுமேவெப்பெற்றனன
சத்தியவுலகமயானசாருநீளபதி

(௨௩)

இன்னறத்தாளித்திடுமிதழிகாங்கிய
மின்னவிரட்டாடவின்மலனமெயப்பதஞ்
சென்னிமேற்கொள்ளுவானசேறலுற்றன
னன்னவனறிருவருளளிப்பமீண்டனன.

(௨௪)

கோலமராசடககாக்குமரநாடிக
சாலநின்றயவுமேதங்கிறறாதலான
சிலமரகியதுடறசெல்லவேண்டுமயான
காலநீடியதெனமுறுவலகாட்டியே

(௨௫)

நின்னுரையழகிதுபிரமன்கொலேரா
மன்னியவிறைவனாலவரமபிலபகலை
தனனையுமறிந்தனையாதைழத்திடு
மன்னவித்தையினமுத்தெலமுத்தெனன்னதின்.

(௨௬)

நனறிகொளருத்தடுமன்னவிலற்பாலைநீ
யென்றனெனலுமேயிருக்ககூப்பியே

நின் றிறையவனருள னறிந டி னு
மொ ன னு ள ி தா வெனக் கு ண ரு ம வி தை த க ள . (உ௭)

ஆ தி மா வெ மு த து ம வ் வெ மு த து ண ர த தி ரு
தீ த னு பொ ரு ண ம யா ன றி கி லே ல ன மி க மு
நா த ி ன க ரு ணை செ ய நா ள க ண ி டி ன
பொ து த ல ி வ ண டி மெ ன றி னை வ ன பு க க ன ன . (உ௮)

அ வ ன னு செ ய த னு மா தி ய க க ர
மு வ னை ம யி ல த னை பொ ரு ணு னா செ ய யா ம னி
நி வா த ரு மி வ ஷு னை மீ ள கு வா யெ னி ற
சி வ ப த ம றி ய வெ ன ரு ணை செ ப டி ன ன . (உ௯)

பு க ன மொ ழி கே ட ட னு மீ பா த ன னு சி யே
ச க ல மு ம றி ந தி ரு ச து ர ச ணை மு க
வி க லி லெ ன ற னை க கு மி த தி து செ ர ற பா ல ி தா
வ க ற ர ச செ ய தி யா ன றி ர த க னு கே க ன . (௩௦)

தா வ ரு ளு ச க ல னு ற ன க ரு மு னெ னை மு த
தா வ ி தா க க ர ம த ரு த த க ஸ றி டி
னே வ ரு ந து தி செ ய வி ல க ரு னா ல க ள ன
மூ வா த ம ப ர மெ ன மு னை ற யி றே றா ர த ன ன . (௩௧)

உ ள ன க ணி ர த ரு ம க ம பு ரி ந த யோ கா த ம
வ ள ர த னை மு யி ரு த ய க ம ல ம த தி யி ற
ற ள ர தி டா லே வ த மெ ய் ச ச ர தி ப மாய
வி ள ன கி டி ம றி வ த ற க ரி ய மே னை ம யாய (௩௨)

ரா க கி தி யா ன றி கி ன றெ த ன ன லு ந
தா ற க ரு ம வெ கு ளி ய க க ட லி ற ரு மு ந தெ ழி இ த
தீ க ரு னா செ ய தி னை ச மு க ணை ப ப ற றி யே
வா ற க ரு ம ரு ளு சி னை வ மி னெ ன ற ன ன . (௩௩)

வி ற லி ன ன க ல னு ம வி தி யை ப ப ற றி யே
ம று வ ற ரி மி ர க ஷு மா ர வெ ற் பி டை ச
சி று வ னை த னி றெ ப ரு ரி க ள னு சோ த தி னா
கு று கி ன ர வ ஷு னை மு க க ண ன க ள கோ டி யே . (௩௪)

க ண ணி னை சி வ ப பு ற க க ன ன று கூ றி ய
பு ண ணி ய ன ம ப த த ரு ந து மீ பா த னு க

செண்ணிறவொழிதனைநென்றுகூறியே
தூண்டெனக்கருதமாகிரியிற்சூழ்ந்துபின். (நகூ)

குண்டுகைகரத்தினிலேநதிகேகாலமார
தண்டமுநதாங்கியேதனைமதித்திடு
முண்டகாசனென்னமுரிவேலினுன
பண்டைவாணுலகெலாமபடைத்துவைகினுன். (நகூ)

புடைவருகணங்கண்மேற்புலம்பியாழ்தினைக்
கடலெனக்கிளர்ந்துதென்கயிலேவெறபெனுந்
தடவரையதனிடையசாரந்துதாக்குதற்
கடைவருமச்சமோடபயமென்றுபின். (நகூ)

வேறு

விண்ணினிறபடராநின்றமேயவானபுறங்கணமுன்றும்
நண்ணியநகையாற்காய்ந்தஞானநாயகனேயோலம
பெண்டெனுருபாகாவோலம்பினைவளராசடிவேல
மண்ணலேயோலமெநதாயையனேயோலமோலம. (நகூ)

மேலைவானவாகள்பொற்றுமெயப்பரஞ்கடையோல
மாலமுண்டவனேயோலமருமனைபொருளேயோலந
காலனைப்புவிடிலவிழக்காயந்தகணனுக்கலேயோல
சூலபாணியனேயோலநதாயனேயோலமென்றா. (நகூ)

வேறு

ஆயத்தொகாலையிலகிலின்றவ
னாயகனமுத்தகடைநண்ணுநத்திதன்
றாயவஞ்செனிகளிறுசூழ்தலுற்றதா
லேயகாரணமிடெதனெகாலோவென. (சூ)

பொருக்கெனவேறுமாமுத்ததனேபாந்தனன
மருக்கமழ்மலரடிவணங்கிப்பொற்றினா
வெருக்கொளுங்கருமமயாதெனவிளம்பலுந
திருத்தகநிகழ்ந்தவைமுழுதுஞ்செப்பினா. (சூ)

வருகணமுறையிடுமவார்த்தைநனகுணாந
தொருகணபொழுதிவனுறைமெனென்றுபொ
யருகணைநதமலனுக்கறிவித்தனனவ
நிருகணமபெருமகிழ்வெய்தச்செய்தனன. (சூ)

நலமபெறச்செய்திருநதிவானவன்
கலங்கியகணங்களைக்கயிலைநாயக
னிலங்கியதிருவடியிறைஞ்சப்போககலு
நிலநதனிலவிழுந்தெழிஇநினறுநேசனை.

(௬௩)

வரன்முறைதுதித்துவாயபுதைத்துவரதுமீள்
பிரமனதியலபெலாமபிறழநதிடாமனன
குராசெயதுமெயநடுகுறறுநின்றன
ரரனருந்தவாநளபாலுட்கேணைக்கியே.

(௬௪)

முனிவீரகாண்மூலமாவெழுத்தினமுறறுறு
மினியதுணபொருட்குரையாதுகூறினான
பனிபடுமலரவனபகருந்தோறுமே
கனியநானமறையெமைக்குகளைச்சாற்றுமால்.

(௬௫)

வேறு.

தெளிவுறச்சுருதிபினனுந்திழ்பலகலைக்குந்திண்பா
ரளிபிரமனுகுமனனேனைதிபற்குமதிபனுகி
வளர்பரப்பிரமமாகிமன்னவேயிருந்துசால்
வொளரிசிவனபிரணவத்தினுரூபியெனறெம்மையோதும்.

(௬௬)

இப்பிரெறியேயனறியிலகுமெயக்கியங்கடோறும்
தப்பிலாவாயமைதங்குமபிரணவசகிதமாகச
சுப்பிரமணியவேனறெசொல்லுமுககாலுமற்ற
லப்பதநதனையுமெனனேனாவறிவழிந்தறியானான.

(௬௭)

முமமையுமுணர்வீரசாலமுத்துடறியாயாநின்ற
விமமுமுகனையெனனேனவிடுத்திடவிசைப்பதென்றே
தமமுகமவெயாததானபினனுந்தயவினறையிலனீனற
செமமலையழைத்துநோக்கிச்செய்யவேனாலகிறசெனறே.

(௬௮)

வேதனையுறறுநின்றவிரிஞ்சனமேலுருப்பமவேண்டா
மாதரம்வைத்தேதயனனேனருஞ்சிறையகலசெய்யெயன்
றேருதியெவிடுவித்திப்பாவொல்லையிறகலவிரீத்த
போதனைக்கொணர்தியெனறெபுண்ணியனபுகலுற்றான்.

(௬௯)

துள்ளுமான்மறியோமுககட்டோனறல்பாலவிடைகொண்டன்னேனான
வெள்ளியங்கிரியினீங்கிவிஞ்சையாமிடைநதுகுழ
வள்ளிலெடுடுவேறகந்தனண்ணலவானுலகினண்ணிக்
கள்ளவிழ்பதுமமபோன்றகழறுறுணைவணங்கிசொல்வான.

(௭௦)

அந் திவானி தத்தோன செல்வ வயன சிறை விடுவித்தாங்கு
வந்திடப்பணித்தான் யாரும் வணங்குபொற்பதத்தானென்னக்
கந்தவேணகைத்துசசீமிககனறநெறவிழித்துநோக்கச
சிறனையிலயிரத்தவெள்ளிசசிலமபிடைசசெனறுநின்றன. (௧௧)

ஏற்றுமா முகத்தோனஞ்சியிரிதலுமிலங்குமுரிக
காறறுமுழினைபோலக்கணமெலாங்கண்ணுறது
வீற்றுவிற்றுகியோடிவெளியங்கிரியினமீது
தோற்றினினறென்றோடொன்றுசொல்லினவய்நதோமென்றே. (௧௨)

நந்தியங்கடவுணுதனனினவாணமுகத்ததேநாககி
பெயநதைநீகூறிநெல்லாமியமபினனியமபுமுனனாச
செந்தழலகதுவசசெவ்வேளசினத்தனனதனுலஞ்சி
நொந்திவண்மீண்டேனென்னுண்ணியனமுறுவலசெய்தே. (௧௩)

எழுந்தனனுமையாளோடுமிசைத்திடப்படகமொந்தை
தழுகுறத்தகுணிசினனஞ்சலலரிதிமிலையார்ப்பச
செழுந்தவமுனிவாபோற்றத்திகழ்சிரோசனத்திறபெய்த
வழ்நதுருளளவைப்போதினறுறனனகுக்கனவாழ்நெற்பில். (௧௪)

மழவிடையேறும்வள்ளல்வருமுனமைந்தனோபோய்த்
தொழுதடிவணங்கிற்பசசுந்தரிகுறங்கிறேசாததித
தழுவிடையுச்சிமோந்தாளசங்கரனகைத்துநோக்கி
யழகியகலைகள்வலேலாயயனசிறைவிடுத்தியெனறன. (௧௫)

அங்கண்ணையகூறவாறுமா முகத்தோனீங்கி
மங்குறேறய்சிறைசெய்கூடம்வசுத்திடுமலரோனகாலிற்
சங்கிலித்துடாபைநீக்கிசசன்னிதானத்திறசோத்தித்
திங்கள்சோசடையானமுன்னாசசிறுமணிகறங்கநின்றன். (௧௬)

குருதிபாய்வடிவேற்காளைகுறுகலுஞ்சிறுவமுனனாக
கருதியநமதுவாததைகடநதனையதனுவலேவத
புரிதனையடைந்தேநாறுப்பூசனைபுரிதியெனறே
யிருவருமபிரமனைத்தவிரசதக்கிரியிறபோந்தாந. (௧௭)

வேறு,

மாதிரெருபாதிபுதைநாதனருண்மைநதன
வேதபுரிகண்ணுறுமவிருப்பமிகலாலோ
ரேதுசிறிதிலல்வரினேகமுதலாகிப்
பாதநளினங்கள்வளர்பாருறநடந்தான. (௧௮)

கண்ணகல்பாற்றைகடந்தயாகடத்தி
 ண்ணணியபிராறுகளிழிந்தவனவகரயும
 வண்மைகொளபுலிச்சரணமாதவனவகிருகு
 மெண்ணருநலத்தகுமிருக்கையதுகண்டான.

(௫௯)

கண்டுமகிழ்வெய்திநிமிர்கண்டலவளாகாவும
 வண்டுலவுசோலையுமிழிந்தமணநாறு
 முண்டகநிறைந்தசுனையைந்தருகினமுற்றமும
 புண்டரிகபாதனுரைகின்றவுழைபுககான.

(௬௦)

முந்தமலையத்திலெழுந்தெனறலிடைமேத
 வந்தளிராகுழைத்துநிமிர்கொம்பினமயிலாறு
 சந்தூநிறைந்தகாவினுறைத்தகமறைவல்லேலா
 னிர்துளபுயத்தனுறலகண்டெதிரெழுந்தான.

(௬௧)

வேறு.

நன்றுளமுனிவனோபாய்ந்தனின்புத்தனெனீ
 ளினறிவன்படிந்தவாற்றாலிவவுழைமுழனித்தமாயிற்
 றெனறுமுற்பவங்குளயாவுமொழிந்ததுனகருணைநோக்கால்
 வென்றிசேரினையவைகனமேமபடுவைகமென்றான.

(௬௨)

திருமுனிகுமரவேளைத்திருந்துபீடிகையிறசேர்த்தி
 மருவுயிரத்தலாந்தேபாதாலவணங்கிரினமலாததானோவ
 வீருமுதுகுரவாநீங்கியிவவுழைத்தனியனுகி
 வருகுவெதவனகொலயயாடுவனறலுமாற்றஞ்சொல்வான.

(௬௩)

ஆசகனமுனிவவனனோரனுமதியதனாசாலத்
 தேசுனைத்திருவேற்காட்டிந்தசென்றருந்தவங்கனோற்றே
 யீசனைவணங்கவெண்ணியெழுந்தனனதனினசோமை
 பேசுறவிழைந்ததெனென்பபெருந்தவனமகிழ்ச்சிபூத்தே.

(௬௪)

குன்றினுகுகிறைவனானகுரிசினினனுத்திறேறயா
 நினறதுமுளதாங்கொல்லேலாநிகழ்வதுவியையாட்டேனு
 மொன்றுமேவாயுயேனோதற்காயினுமுனதுநோக்காற
 னுன்றியசிறப்பினினறுமறிந்தனெசொல்வென்றான.

(௬௫)

சொற்றிடுமுனிவன்வேதவனத்தனைதகடனாரோக்கி
 யிறநெனக்கிளத்ததெலாண்ணுவெறுமுடையிலகொள்வேலைய்
 மற்றருமலகமயாவுமபிரளயத்திலோகா
 னுற்றெடுங்கினவேகன்முயிரிடத்தொடுங்குமாபோல்.

(௬௬)

லன்னலூதியைமுன்னீனருளந்திகழவாமரதன்னை
பன்னகப்பாயனமேமவுமபகவணையுயிர்ததாளனதே. (எச)

உட்கிடவிளங்குமேனியுருத்திரனறனைத்திககாலுங்
கட்பொறியதனினைறுவகருங்குழலளித்தாணீண்ட
முட்பொத்திலங்குமபைநகாணமுளரிவாயமுகத்தினின்றும
பெட்புறுமுமமையாமமபிறவகழற்கடவுடனனை. (எரு)

சுதந்திகழ்ந்தொளிருங்காயத்திரிவளாசந்தந்தனைப
பதமபெறுஞ்சாமம்பினனாப்பயிலுந்தந்திரமபாரப்பாரைக
கதந்தெழுமவருடைதனைககழவளாபரியமெனதேரு
ளிதந்தருங்கனிவாயத்திஞ்சொலேலவாரகுழலியீனருள. (எசு)

பசுரிளங்கழைத்தேதாணின்றுமபகாபஞ்சுமெதசத்தேதாமத்தை
வசசிரபாணிமன்னாவருந்திறைடுவமாஞ்சந்த
மசசமிலபிரத்திராசாமழகிபசாமந்தனைக
கொச்சையையளித்தாளவாயந்தகுலகிரியனையேதாளாய. (எஎ)

அரமபவாயகுறங்கினின்றுமருமபதினெழுபாற்றேறமந்
திரமபெறுமவிகுவதேவாதேவாசாகதமாஞ்சந்தம
வரங்கொள்வையுபசாமமறபடுமவசியாதமமைச
சுரந்துபாலளிகுமபீனச்சுரபியையளித்தாளமமா (எஅ)

முருகவிழ்மலாத்தாணின்றுமுற்றுமோரிருபாடுனறை
மருவியதேதாமதூயவயிரசசாமந்தனை
யரிறவிரந்தெழுந்தவாயந்தவனுடுவசசந்தேசாடும
பெருகுருத்திராபாய்மாவைப்பிறைதுதலுயிரத்தாளனதே. (எக)

வெண்ணகைத்துவாவாய்வேயத்தேதாணமெல்லியனமயிரக்கானின்று
மெண்ணருந்திரணமபைங்குழிலகியதுருமமபூத்தாள
பண்ணையிலந்தகடுகாடிபடருயிரத்தேதாழுதுநலக
யண்ணலபாலுறைந்தாள்வாயந்தவள்ளிலைநெடியேவேலாய். (அ0)

பண்ணாமாமகதியாமும்படருமமிழற்றுந்திஞ்சொற்
பெண்ணரசுறைத்தேலாமெபெருமபடைவிழியாற்றேபாந்தோர்
கண்வளாந்தெழுந்தாரெனனககவின்கொளும்விவினெடுந
துண்டெனவெழுந்தாங்குற்றேசாதியைத்தொழுதுதேபாற்றி. (அக)

கயல்விழியளித்தயாங்க்கடமைகொள்பணிகடமமை
யியல்பெறவருளவேண்டுமிலங்குநினனிருதாடனனை

மயலறநீங்காதேத்தவரநதரவேண்டுமென்னச
செயறநும்பெரியோனீவீர்செப்பியதனித்தேதாமென்றான். (அஉ)

அணையவர்க்குதவுமவள்ளலயன்முதலோனாரோககி
நினைவருஞ்சுருதிமார்க்கநிலைகொண்முத்தொழிலுநீவீர்
முனமொடுநடுவீடுறல்லாமுறைதடுமாறறமின்றித
துணைவுறப்புரிதிரென்னசசுருதியரதையவென்றார். (அங)

அன்றவர்பகராளுலமருட்பெறவிலிங்கமாகி
வென்றிசேர்சுருதிதமமைவிளம்பிமைவைகணுஞ்
நன்றுறுளுலமாதிராதமீளுனயாவு
மென்றுணையறியுங்கொல்லோவெனத்துதித்திரங்கப்பின்னர். (அச)

அவ்வவ்பொருளினின்றுமவையவையறிவிற்கெட்டாத்
திவ்வியவடியேமுய்புருதிருனருளெனவுநீவி
ரெவ்வரம்விழைநீரகேண்மினென்றனமெனலுநீங்காப்
பவ்வமதகற்றுங்கோவேபணிகளாயணிதெயன்ற. (அரு)

அன்னதேயாகவென்றேயவற்றினுக்குதவிப்பார்மேற்
றன்மபாவங்கட்கெல்லாஞ்சாட்சியாயிருத்தீராமமைப
பொன்னிதழ்க்கமலமேலோன்புகரறத்தெரிவனபின்னர்
முன்னரேயாதியாகமுவருமுணர்தல்செய்வார். (அசு)

உணர்ந்தவர்க்கரசவடித்தரபக்கநதன்னிற்
றணநதுவிட்டிடுவாரறுதிவகண்மேற்றறிப்பாசிங்கத்
திணங்குபூரணையிலிஞ்ஞான்றெதிராசாத்திரங்கடனனைக்
கணம்பயின்றேறுதினலுங்கணிபபருநரகிலவீழ்வார். (அஃ)

தேசறும்விதுவைச்சாலத்தெரிதாச்செய்தவாற்ற
லாசினுமெயரும்வேதமானவென்றவைகட்கின்ன
நேசமார்பியமங்கூறியிசுதுமுசுத்தகேண்மோ
வாசநீர்ப்பழனஞ்சுழந்தமாரிலவரைப்பின்மீதில். (அஃ)

எவ்வுறுவெடுத்தேதேமணுநீவிருயிலங்காநின்ற
வவ்வுருக்கிதமதாகவிருத்திரெனறளித்தேதயாமித்
திவ்வியதலத்திறசோதியிலிங்கமாய்ச்செயிநதுநின்றேறு
மொவ்வரும்வெவ்வேவலாகவுறைந்தனவவையுமபாராய். (அஃ)

முருதொருயுகத்திற்போதன்முதலியவிமையோர்க்கெல்ல
யிந்தவாலயத்தின்றென்பாடுலழிப்பெறவினங்காநின்ற

கந்தவானதியாம்பாலிக்கரைதனில்வேதநதன்னை
புருதிடேவாதிவிதேதாமாதலாலுயருநதொன்னூல். (கூ0)

வளருமத்தியாபகேசசென்னெறமைவகுத்துககூறு
முளமகிழ்தரவேயன்னவுத்தமதீரநதனனி
லளவறுமுனிவாதூய்நீராடியேயோதுமாறறற்
தெளிவுறத்தேவர்கண்டமடுவெனசுநிறதேதார்பேர். (கூக)

திரிபுராதகித்தவேலைதொக்குறுமபரியதாக
மருவின்மபுளினனாகிவனத்தினிற்சரித்தகால
மெரிவிழிமுடுவலாகவிண்ககினமிவண்முனனாக
வருநடஞ்செய்தபேர்திலஞ்சிலம்பாகப்பூண்டோம். (கூஉ)

கனைத்தியலவன்முகுமுங்கவினகொடாருகமாங்காவி
லனைத்துநாட்பலிசெய்போதிழகுசேகரவனமாயப்பூண்டோ
மெனககனரிதுரைத்துப்பினனரிவ்வுழையிருநதோமேனு
நனைப்பொழிலுடுததபாரினண்ணியமனிதற்கெல்லாம். (கூஉ)

தோற்றுவுதறியோமவேதசஞ்செய்ப்வாகட்கோராகா
னீற்றொளிமேனிகாட்டிநிறகுவநீவிரபூசை
யாற்றுமினெனறுகூறியவ்வின்கத்தினமீதின
மாற்றலர்புரமுனறட்டோனமறைநதனனமறைதலோடும். (கூச)

வேறு.

விரிஞ்சனாதியமுவருமேதினிவிளங்கத்
திருநதுமுத்தொழிலியறறுவானசேசுசெலுமவேற்கீட்
பரிநதுமேவியவின்கநாயகனறனைப்பரவி
வருநதியருச்சனைபுரிநதுலகளித்தனாமன்னே. (கூரு)

பின்னிலங்கியகருங்குழற்பேரமாமதாக்கட
பொன்னவாஞ்சுணங்கிளமுலைப்பொற்றொடித்தனிராக்கை
யன்னமென்னடைமின்னிடையசசரமடவார
கன்னவினசுவையுமையெழிறகண்மீமோகிதராய். (கூசு)

தழைத்தமேறசிவசாயுச்சியநதனைப்பெறவிழைந்தே
குழைத்ததெழுந்தவேற்காட்டினுடகுலவவேராரிலிங்க
மிழைத்தருச்சனைபுரிந்துறுயிறைஞ்சியேயேயநதி
யுழைக்கணமங்கையரவவின்கத்தினிலுறைநதாரா. (கூஎ)

அன்றுதொட்டுவாழஞ்சிறையளியினமுரலத்
துன்றெழிறழிகழிவின்கமேற்றுணரிதழவிழ்த்து

நின் நகரபகப்பூமணநெடிதுமே மகமமும்
வனழிற்றன்பொலிமாருதியுடனகலநதெழுந்தே. (௯௮)

இலங்குசெவ்விசேரிநதிரன்விருத்திரனென்னு
முலங்கொடோளிநுன்றையொழித்தனநெழித்தலுமே
வலன்செய்கீரத்தியானறனைப்பிடித்ததுபிரமகத்தி
கலங்கியன்னதுபாககுவானகாசினிமீதில. (௯௯)

எண்ணிலபறபலதலமெலாஞ்சஞ்சரிதேதகி
யண்ணலவானறஞ்ஞமுமேவறகாட்டிணையடுததா
னண்ணுமுன்னமேசிறிசிலவாகவேவநநது
திண்ணிதாகியபிணிகடாநதோடிஞ்செயலால. (௧00)

ஓதுதநகருமகிழ்ச்சிசேருளத்தனகி
வேத்திரத்தநீர்படிநதுபாவிண்ணவரிறைஞ்சுஞ்
சோதிராயகனறுணைமலாததாளிணைகொழுதே
யேதநீக்கிடுமிலிங்கம்யாவதுமபணிநதேத்தி. (௧0௧)

வணங்குமாயிரங்கண்ணினனவசிக்திடுமுனிவர்
கணங்களைததெரிசனஞ்செய்துநினறனனகண்டே
யிணங்குமிவவுழையெய்தியெகனகொடுவனநிசைத்தா
ருணங்குமனவனகேட்டலுமுறுவாரோர்க்கி. (௧0௨)

வேறு

தெரித்தருந்தவசெய்யுந்திகழுமாமுனிவிர்போரில
விருத்திராசரணவீழவீட்டினவீட்டலோடும்
வருத்தியேபிரமகத்திவநதெனைப்பிடித்தவாற்றற்ற
யிருபபுவிமீதிடெலங்குநதிரிநதனனநீராதலகானேன. (௧0௩)

போர்தனனென்றோர்வாரத்தைபுகனறனன்புகலக்கேட்ட
தோநதவிாமுனிவரிங்குசுசூழ்நதுமாதவாகண்முனனான்
வேந்தனேபூசைசெய்துமேறகதிபெற்றாறறால்
வாய்நதருசசனைநீசெயயில்வருத்தமவலவினைபோமென்றா. (௧0௪)

உரிமையாயநிகதகோமாடுனாங்குமிவ்விவங்கமீதிற
பரிமளசுகந்தவாடைபரவுவதெனகொடுவென்று
னரியமாதவாகண்முனனாசசரமடவாரபூசை
பரிவுடன்செய்துட்சார்ந்தாரதுமுதற்பயினறதென்றா. (௧0௫)

பகுத்தாசெய்யக்கேட்டபாழியநதோளானங்கு
வகுத்தொருசிவலிங்கத்தைமதுமலரலங்கல்சாததி

மிகுத்திடுமபிரமகத்திளிட்டுகனேரூடக்கண்டே
யிகத்தெதாபெரத்தமவேணடுமிட்டசித்திகளும்பெற்றான். (க0க)

தாங்கரும்புகழ்சேர்வேதசனமனென்றுலகமேபாற்று
மோங்கியமறையோனமுனனாளுந்நருநவசுசெய்தே
தெகமழுகொன்றைகுடுஞ்செலவனதருளிணுவே
பூங்கைமுமதனனேபேரமபுத்திரனறனைப்பெற்றான். (க0௭)

அன்னபுத்திரமகுச்சாதகனமேமயாதியாக
மன்னியசடங்குசெய்தேதமறைமுதல்கிலவிதை
தனனைபுமோதுவித்தானசுதூரனானனோபினனா
நன்னெறிதெரிந்தோதமபானவிநருமவாதஞ்செய்தான். (க0௮)

மிடைப்படாவிதைதமபானமேவியசெருககாற்போந்த
வுடற்றிறமுயிரினசெயகையுடையவனுணமையாயந்தோ
ரிடத்தினினைமுறைமைநீக்கியெதிர்த்துமாருமொற்று
லடறகொளுமாபுன்றபமாயிடக்கடவதென்றா. (க0க)

அறிவாகளையகூறவருமறைமுனிவனீன்ற
சிறுவனமேலஞ்சிமீண்டேசிறதைநொந்திருந்தானோர்நா
ணைறவிரிபுறவமீதின்றசமித்தொடிப்பானவேணடிக
குறுகலுங்கொடியவேங்கைகோடபடுத்தியதனனோனை. (க0௯)

வேறு

நீடுகோவீனமேயுத்தவணினறகோவலாகள்
பாடுசெய்ததுகண்டுளம்பதைபதைத்ததிடவே
யோடிவாதுநின்புதலவனைககதந்தெழுநதுமுனை
கோடலசெய்ததென்றாரைத்தனாகோதிலவேதியன்மூன். (க0௧)

அனையதிடுமாழிகேட்டலுமருமறைமுனிவ
னினையாரதுநெட்டுயிரப்பெற்றதோடியநெடிய
வனம்துறையிரநீங்கிடக்கிடந்திடுமநதன
றையெடுத்தனைத்திரங்கியேசரலவுங்கலுந்நதான். (க0௨)

அன்னபேரதசரீரிவாகருமறைமுனிவன்
மன்னுமஞ்செவிகேட்டிடவளாவடமறைககா
டுடனனுமுத்தமதலத்தினிலியற்றியோரிலிங்கந
தனையாசசனைசெயிற்றருமெனவெழுந்ததுவால. (க0௩)

விண்ணினினைறமுமவாக்கினைபுணாந்துவேதியனசீர
நண்ணுமேவதமாபுரிதனையடைந்தூராரிய

புண்ணியன்பதம்மீபாற்றியேயவ்வுழைப்பொருநத
வெண்ணிலன்புடனிலிங்கமொன்றியற்றியேயிறைஞ்சி. (ககச)

தூயநெஞ்சினன் றுணைவிழியருவிநீரசொரிய
நேயமோடுரைநதுருகியேதுதித்தலுநிமலன்
பாயுமவெள்விடைமீதுணிற்றேனாநிநீபயநத
வாயுமைந்தனைப்பிடித்ததுவேவகையதனேற. (ககரு)

முனிவாசாபமென றுரைத்துமுதுணாநதவனபோற்றத
தனியிறநதிடுமதலையவாவெனசசாற்றி
யினிதிலிங்கமீதுறைநதனெய்தினனசி றுவன
புனிதவேதியுபுதலவீனாடிருககையிற்போருதான. (ககசு)

என றுவாய்மையபுவிச்சரணமாதவனிலைகொள்
வெனறிவேலவனகேடடிடவிளமபலுமவேநத
னை றுநனறெனமுனிவனைவிடைகொடுநடநதே
துன றுசோபுனைவேதமாபுரிதனைசூழ்வேய. (கக௭)

படியினமேதகுவேததீர்த்தத்தினிற்படிநது
துடிகொள்சிறழிடைவாலையாசனையிருததுணைத்தாட்
சுடிகொள்போதினாலவணங்கியேயவ்வுழைக்கவினு
மடிகுள்பாங்கரினமரகதவிலிங்கமொன்றமைத்தே. (ககஅ)

பொங்கிமீறுமாராமையாறபுணரிசூழ்புயி
னெங்குளோகளுநதுதித்துநின்னைறஞ்சிடன்லகுநு
செவகைபன்னிரண்டையவனளபபருஞ்செவந
தங்குகாநதநாயகனெனவொருபெயாதரித்து. (கக௫)

இயங்குபூருவதிசையின்மநதரகினியென்றோ
வியங்கொடாததழுழ்குதற்கமைத்திலிங்கமெற்பாலிற்
செயங்கொளவேலிறைகூபமுநதொட்டதிறேறவா
வயங்குமனிஞ்சையாககரியதெள்ளமுதினைவாரி. (க௨௦)

கிரப்பியெம்பிரானமுடிதனிறசொரிநதுநெஞ்சருக
வருககநினறொளிராமேனியானருச்சனைபுரிநது
சிரத்திறைபலமுறைபணிரதெழுநதுசேனைளந்த
பருப்பதம்பொலிநூணமவாழ்கோயிலிற்பன்னாள். (க௨௧)

வேறு

திரியுங்காவாயிருகோட்டுச்செய்யசெழியகலைமானி
னூரியுங்குழைத்தநெட்டிலையவொளிவாய்ததெழுநதவுயாமவுஞ்சிப்

புரியுநதரித்துச்செபவடமுமபுனைநதுகரகங்கரதேதந்தி
யரியயோகுபுரிநதிருநதானாறுமுகத்தேதானளப்பருநாள். (கஉஉ)

ஐநதுபுலனினவழியொழுகாரகத்தினுறைபுமண்டாபிரான்
கந்தனுளுறுந்தவத்தினிலைகண்டுசுனிவாயுமையுடனே
யிர்துத்தமுஞ்சுடையவிழுவிலிவகமதினின்றெழுந்தருளி
வநதுகருணைமுகமலாநதேதமைந்தனமுன்னாநின்றனனூல். (கஉ௩)

தண்ணூமுதநதுளிகுயின்சொற்றலைவியைபுந்தறபரனறனையு
மெண்ணுறிரண்டுபுயமுடையானிருகைகுவித்துபவணிதலுமே
பண்ணாடொழியாடுளெடுத்தணைத்தாளபரிநதுமடியினமீதுவைத்துக
கண்ணையனறுநமதாணைகடந்தபாவககடந்ததெனறூன். (கஉ௪)

மகரக்குழையானமறைபிரமமாதிபதியாமவரக்கயத்தாற
பகாதற்கரியபிரணவமெனபரமேயாகுமபானமைபெறப
புகரற்றெழுந்தகிருதுமுககாறபுகழ்சோசுபபிரமணியவென்றே
தகரிற்பொலிலோயநினைமுலசுகிதமாகசசாற்றுவதால். (கஉ௫)

அயில்வாழ்நீயப்பிரணவத்தினருத்தமாமெனநடலசர
ரெயின்மூனறடாதேதானகருணைபுரிநதினவனினதுவமகிழ்நதோஞ்
செயலாராவரகங்கள்கேட்டியெனசிரத்திறகுவித்தகரத்தினனய்ப்
புயலாமிடற்றேரூய்நின்றாணைபாற்றுகிழ்தலபொருத்தருள். (கஉ௬)

வேண்டுமிணையிலிவகமிதலவிரும்பியுறைநதுமேதினியிற்
நீண்டியருசுகித்தேதாதமக்குத்திகழுமேபாகமபலவதவி
நீண்டசடையையுஞ்ஞககரெனுநிகமமபயிலுமபூசரர
யீண்டேமுத்திபெற்றவேண்டுமெளியேனிறைமுத்ததடமிதனில். (கஉ௭)

ஆடினோகளபிதிதினத்திலன்பிறற்றப்பனுகிதமை
நீடவளிதேதார்பிதிராபிண்டரெயிறபுரிநதோபிதிராகளருள்
கூடககருணைசெயலவேண்டுமெனலுங்கோமானகொடுத்தருளி
நாடந்தகரியமரகத்தத்தானலங்கொளிலிவகநயநதுறைந்தான். (கஉ௮)

வேறு

முககணவானவனுறைதலுமுருகவேண்மகிழ்நதே
தகககந்தமாசயிலமீதுறைந்தனனறகைவாயக
தொக்கமானிடாசோமவாரத்துடனறுடகரு
மிககவாரலிறகந்ததிரத்தந்தனைவிரும்பி. (கஉ௯)

படிநதுகாந்தநாயகனபதம்பரவியேபணிந்தோர்
விடுஞ்சுடாப்பொலிகந்தவெறுபுறைகுலாவினைக

டடிநதுவேதமாபுரி தனிலவாழ்சு துமறையீ
ரடுநதொழிற்புரிபதகராயினுமெனவறநதே (கந௦)

லளளிநாயகனகாறையைவகுத்தவாவரைந்தோ
தெள்ளிதாகவேகேட்டவாகேட்டசெய்தோ
ரௌளிடப்படும்பவத்தொகையெனைதையுமவிடடி
வெள்ளிவெற்பிலவாழ்குவெனக்கவுசிகனவிரித்தான. (கந௧)

வேறு.

அராவணைததுயிலுமானமருகனாழிசூழ்
தராதலமதிற்றவவேடநதாங்கியே
நிராமயனறனைப்பணிநியமங்குழினும
பராசரன்சரித்திரமபகருவாமரோ. (கந௨)

காங்கேயச் சநக்க முற்றும்

ஆகச செயபுள் - ௫௫௬.

பராசரச்சநக்கம்.

கண்ணகல்புவனம்போற்றுகவுசிகன்வதனநோககிப
புண்ணியத்தலத்தினமேனமைபுரிநதனைபுகழ்சோபாலி
யண்ணலநதிரமேவுமரியதானைகடத்த
முண்மைகளனைததுஞசாலவுரைத்திடவிழைந்தமென்றா. (க)

திருமறைக்காட்டிலவாழுஞ்செவவேதியர்கள்கூற
வருமறைதெரிந்தோனனறெனறுசிகள்பகாநதுபாரமேற
பொருவருமினையபாலிப்பூமபுனனேகைகிணோககும்
வருபலனவகுக்கொணுதவளங்கெழுமாட்சித்தாமால. (உ)

வேறு

தேவாசேனாபதியாகசெயயவேற்
காவலாகணிமுடிபுனையுங்காலையின
மேவியநநதிநியெனனுமேதகு
மாவதுபொழிந்தபாலையவெற்பினில. (ங)

தண்ணறும்பாலினைத்தயங்கும்பனனிர்ண்
டண்ணலந்தோளினாறுசெனனிமே
லெண்ணருங்குடங்களாலெடுத்ததுப்பெய்தலு
நண்ணினபாலிமாநதியதாகவே. (ச)

வேறு

நந்திமாலவனாயினின்று நலமபெறவின்காநிற்கும்
வந்துவானவாகளேபாற்றுமவநதிகிணையதாரு
மிந்தமாநிலத்தோரககெல்லாமீட்டியசெலவமேபாலுஞ்
சிறந்தயாடுலாருபோதாடிற்சுவகுகியெளிதிறேசாகமும. (ரு)

இத்தகுநதிதீரத்திலண்ணருமிலிங்கமவாழு
முத்தமதானஞ்சொல்லவுளசிலவுரைப்பனகேணமி
னகதிரிபிருகுஞ்சாணுகிரனவசிட்டேனாடு
சித்திசேகவுதமனகாசிபடுன்னசசிறந்தவேழவா. (க)

இமையமாலவனாயைநண்ணியிணையகனறெழுந்தேயோங்குஞ்
சிமையமீதிருநதுவாயநதுசிறத்தனெதளிவுற்றேருங்க
நமையறவிறுமபினோற்றாரநானமறைக்கிழவனேருனறி
தமைகிகாவரியோநீவிர்தவஞ்செயலென்னையெனருன. (எ)

அறவாகளையோனகூறவடியிணைவணங்குநான
முறுமறியிலேலோவேதேகோதுதற்குரியரலேலார்
பிறவிலேவறுக்குமாககமபேசுறவிறழந்தேமென்னச்
சிறுநகைகாட்டிககேணமினறிகமுமா தவத்தீரெனருன. (அ)

வேறு.

என்றுரைசெயமறைவிறிஞ்சனிருநிலத்திறுமிசிறதெல்லுமபிறுகத
துன்றுமவயக்கடகரியேழுமுதலாகத்தோற்றுமுயிரத்தொழுதியாவும்
வென்றிபெருமபெருந்திருவைமேயுதற்கேதிரண்டுளதுவிளம்புககாலை
யன்றிறைவனவித்ததபசுதருமமுடன்றியசுவதருமமாமே. (க)

இலகுமிருவகையறத்திறபசுதருமமவிரதாதிபாகமீட்ட
னிலவுபொழிறகுளந்தொடறண்ணீர்ப்பந்தலகன்னிகையையித்தித
லவகிலுயிராகுணவளித்தனமுதலாகவனநதமுளவதனினமேலாம
பலமுதவிந்தியமாம்பதிதருமஞ்சிவதலத்திறபரிவுகூரந்தே. (க0)

இறைத்துணையசெங்கலகொண்டொரெள்விதையிறபிரமாணமில்வகுமவெ
துறப்பணிகள்செயவமெனவுன்னுவதேதமுதலாகவுணமேயாராகனணசாந்
சிறப்பவ்விந்தமாரதருளுந்திருப்பணிகளசெயதலசுவாராசசனைகளசெய்த
லறத்தினெறிபிறழாமறசிவலிங்கப்பிரதிட்டையமையசெய்தல. (கக)

வேறு.

அருமறைமுனிவிரகேண்மினதனினுமதிகங்கோடி
கருமிடறிறைவனசெய்யகஞ்சநாணமலர்ந்தாடுனஞ்சின்

மருவியவடியார்தங்கண்மடப்பிரதிட்டையேற்றித்
திருவமுதளித்தன்னேனாகடிருவுளமகிழ்ச்செய்தல. (கஉ)

நலத்தகுமதனிற்கோடியதிகமாநாதனவாமூர
தலத்தினிலடியாரானோதமைப்பரிபாலனஞ்செய்
தலக்கணதனைத்துநீங்கவாடையரபரணநலகல்
சொலப்படுமிவற்றினின்றநனயதோரூழ்ச்சியுண்டால். (கங)

நீடுமவேற்காட்டின்மீதினிகழ்ச்சுலமெனையேன
மாரவணிநதோனன்பராகியவடியார்தம்மைத்
தேடியேவாசஞ்செய்யசெயின்முனஞ்செப்புகூற்றிற்
கோடிகோடிகண்மேலாமாற்குவலையத்தினைவேறுண்டோ. (கச)

இன்னதான்முனிவீரநீவிர்க்கெளிதினினமுத்தநலகற
கன்னதொன்றனறியென்றனறிவினிலடங்காநின்ற
மன்னியதலங்கடெல்லாமவருநதியுநாடிககாரேன
னுன்னரும்வேதம்வேறெனறுரைப்பதுங்காரேனென்றான். (கடு)

வேறு.

சீதமலர்க்கடவுளவைதெரிந்துரைப்பவிடைகொண்டுசெய்மைநீங்கி
வேதநறும்புனல்படியதுவேற்காடனறிருவடியைவிருமபியேத்தித்
தாதுமலாமணிகொழிகுருதண்புனலுழ்பாலிரத்தித்தடங்கெர்மரத்
தோதரியநிகமேசனுறைந்தருளும்பொற்கோயிலோங்குஞ்சார்பில். (கசு)

தனிமமிகுமறைமுனிவரெழுலர்களுமணிமனறஞ்சமைத்துஞான
வொளியையமைத்தருசசனைசெய்தொருவறிருவருக்கரியாயுமர்க்கண்ண
வெளியவடியவாகளிதுபச்சிலையையிடினுமவரககெண்ணிலேபேரக
மளிசெய்கருணைகடலெயென்பபலவுநதுத்திறறஞ்சுமனையவேலை. (கௌ)

பொருப்பரசியிடப்பாலிற்பொருந்தமுழவிட்டையேற்றிற்பாந்துநீவிர்
விருப்பமுறுமவரமயாதுவிளம்புமென்பபணிநதுவினைப்போகத்தெய்துங்
கருப்பமறசெயலவேணடுங்கண்ணுதலையிலங்கமதிநகலந்துநீங்கா
திருத்தலுபிரந்திடவேண்டுமியன்றபணிபூசனைசெய்தேத்தினோகரும.

பாசறைநீரத்தெண்ணரியபலேபாகமுதவியருமபகைகண்க்கி
யாசிலகதிகொடுத்தருளெவண்டுமெனத்தநதேதமென்றனித்துநீவிர்
தேசுறுமவைவசகதனாமனுக்காலவநநதரத்திறேறவபூமி
நேசமுறவெழுலரெனநிலைமபெறுமிருடிகளாய்நின்றபினனர். (ககூ)

மீளாதகதியுறைவிரொனவிளம்பியிலங்கமதிலவின்னோபொற்றத்
தோளாதமணியனையான்மறைந்தனனத்தலங்கடனிறெண்ணெடுசெய்தோர்

வாளாருந்திகழ்கயிலைமையுறைவரிதனபாகாமனனாநிற்கு
நாளாரின்மலரணிநீதானலங்கொள்பராசரன்றானிலவலென்றன். (௨௦)

வேறு.

ஆனதோகாலைப்பன்றோடியிணைவணங்கசுசொல்வான
பானலாராதலகட்செவ்வாயபாரதிபுணருநதோளான
மானசுகுமரனானவசிட்டமாமுனிவனறனை
வேனிலானகணைதீரகாதிமெயசசுதனவிசவாமித்திரன். (௨௧)

எய்தருமபகைகளசாலவிழைந்துநொந்திருநதுதீரப
பையுளமீதுவாடிப்பரிபலமடைந்துலெல்லுஞ்
செயகையாயருதெண்ணுகாலைத்திருநகரேயாததிமன்ன
வெப்பவனகுலத்ததித்தவிறசவுதாசனெனபோன. (௨௨)

வரிசிலைகுனித்துக்கானினமாடுவட்டமாடுகாலக
தெரிவிழியரக்காமுனவருதெதிர்த்தனரிருவாமுனனோன
யிருகுலெருகினககூவாளிகதிக்கியாநாடின்னோன
வெருவிமானிடனாய்வேந்தனவிழைவறவணங்கரினன. (௨௩)

வணங்கினனவஞ்சமோரானவருநதொழிலபகாதிமென
விணங்குறவடிசிலசெயவனெனயியம்பினனியறமென
றணங்குவேலரசனகூறவனனவனபுரியுராளிற
கனங்கொடனபுலத்தீதாரககூடுகாலமவநதுறதன்றே. (௨௪)

பன்னரும்பிதிரதினத்திறபரிந்தனமவசிட்டறகீர்தா
ன்னனவனுசருமன்னத்தரக்கனமானிடனூனபெய்தா
னின்னவலலடிசிலசெயதோனியைழைத்திங்கெனவேரான்
மன்னநீகிருதனாகிமனிதருனறுயத்தியெனன. (௨௫)

குருதிகொப்பளிகருமவேலான்கொடுந்திறலரக்கனக்
யருமுனிசாபந்தனனூலரிப்படுமடவிமீதிற
யிரிதரகாதியினறசெமமன்னகுணாதனனோன
வருகுதிவசிட்டனசெயபுமாதவஞ்சிதைத்தியெனன. (௨௬)

செந்தழறகதுவசசென்றுதேனுவுமேவலகேடகு
மந்தணனறவத்திறேறறுமருமறைசசத்தியாதி
மைந்தாநூறுறுவாகட்டமைவியதிண்கரத்தாறபறயி
புருதினெறெத்தெடுதேதெயொழிவறவிழங்கினால். (௨௭)

வேறு.

செழுந்தவனமைந்தனாயரக்கனசினத்துவிழுங்குதுமுனிதிருந்தநோக்கி
கொழுகதெரியிற்படுங்கிருமியெனத்துடித்தானமனங்கலங்கக்கொதியாந்ந

திழிந்ததுகிலழிந்தவெழித்தளநதநிலைபுரண்டவுடவிரத்தமாரி
பொழிந்தவிழியெழுந்ததுகாசசெவ்வீதமும்துமுமபுலாந்தவன்றே.

ஆருந்தவமேவியவசிட்டவரமுனிவன்மூாசசைதெனிரதரிபாயகூந்தற
கருந்தடங்கடசதிபுட்டேனகரைந்துகரைந்துரைத்துகாகவலீநீங்கான்
பெருஞ்சுவனவரைசசிமையந்தனிலேய்க்குவலயத்திறபெயாந்துவிழ்ந்தா
னிருமபுவனிசசெந்தவாவாயிலவவிதழக்கொடிகரத்திலேநதிநினறாள்.

கேழ்மைமிதருதிருமுனிவன்களக்கலருஞ்செயல்புரிந்துங்கேதநீங்கான்
சூழ்மையெழித்துணம்படைத்தோனசொல்லியுண்மறைந்தனனோவந்தோ
வாழ்மைபுறுமவிழிமயில்கள்வருந்துதயர்யிறதிலனோவந்தோவந்தோ
தாழ்மைபெறவொருகாலந்தனிநூறுறுவருமிறந்தாரந்தோவந்தோ. (௩௦)

இனையவுரைபல்காலுமேகருறுநெஞ்சினனாகியிசைகதானவாடித்
தனையியாதுடலபகைப்பதகயங்குசிறுமகளிரெல்லாந்தரைமேலவிழ்ந்தா
புனைமலாசசுத்தியினமனைவிபொருமிவிமமிக்கருவயிறறிற்புடைத்துத்தேமபி
நனைமதுவாயிருக்கூந்தற்புறத்தவிழ்ப்புரண்டமுதுநலனைநீத்தாள. (௩௧).

கோதிலகொழுங்கனியனையாழங்குதலுமுனிதுயரங்கொண்டுபேதாய்
வாறையெனதுயாதவிராதிருப்பமிவருந்துமெனமறுகினினறான
பேரதமிதருசிறுசூழ்விபுடைத்தவினாலவருந்துவதுபுலம்பாநிற்கும் [டான.
வேதமுணாபெருந்தவத்தோனெனகொல்திசயமெனவேவியப்புகொண

வேறு

துயயமாமுனிவனமுனனாததுளபமாமணித்திண்டோளா
னொய்யெனத்தோனயிரினதேயுனசுத்தனவத்திலவாயத்தோன்
செயத்தேராதனங்காணினைற்றீருதிசுவனபாலன்பா
யெய்துவனெமக்கொப்பானவெறுழ்கலந்திலங்கவெனறான. (௩௩)

நீலமாலவரைபொலங்கணின்னுரைவழங்கியாதி
மூலகாரணமாயநின்றமுகுருகனெகுதலுமனனோன
சாலவுமபவித்திரனாயசந்ததிநிந்துத்தியாக
ஞாலமேறசவுதாசனேபோரைந்திடச்சிந்தைசெய்தான. (௩௪)

அத்தகுமமையந்தனனுலருமறைப்பருதிமானச
சத்திமாமுனிவனுமந்தழைக்கிடத்தரணிமீதிற
புத்திரனுதித்தானனனாபொழிந்தனவிரத்தமாரி
நித்தியமுணராத்தியிருந்தாதனனகரமயாவும. (௩௫)

தகைநிறவசிட்டனயந்துசாதகனமாதிரசால
வகைபெறச்செய்துநாமமவளாபராசரெனனோதி

யகமகிழ்தரலுஞ்செல்வனடுபுலியேறுபோல
வுகலினாககின்னலகாட்டியிருககுணர்நாளிலோர்நாள். (௩௬)

தககியதுயரககூறுநதாய்மடியிருநதுநோககி
மககலவீனமாகிவருநதுவதென்கொலமமா
விகுரைபெயவறநுலயயனிநந்தனனெனறுகேட்ப்ப
பொகருகணகலுழிமெய்யிற்போத்திடப்புகலலுறநுள். (௩௭)

சிறுவகேணுநதைமுனனுட்டயவலலரக்கனவாயிற
குறுகினையானீடுனபுகொளகலமாகியிருப
பிறிவுறநினேறேனேதோபெருந்தவநினைப்பெற்றே
னறிவுமினென்போற்பாவியாருளநெனறுசோநதாள். (௩௮)

இறுதியிலகற்பவாயநதவிநநதவாமனையேரனை
யறிவாபததினிகணமேலாமருநததிமுதலாயுள்ளோர்
மறுகினரனையவேலைவளர்சராசரங்கமெல்லாம
வெறுவிதாயநினறுகண்ணீர்வித்ததுளமெலிநதவனேற. (௩௯)

அமமனையினையகூறவனறநெறவிழிததுநோக்கிக
கொமமெனவெழுநதுநினேறகொண்டனவிரதமாதோ
செமமலாபபகழிமாரறசினததவனறிருததாளன்பாற்றி
யிமமியினவைப்போதிடெலிககுவன்புலியையென்றே. (௪௦)

எனறலுமுனிவகேககியிகமபுரியுலகநதனைக
குனறநீவெகுணடுகூறலகொளகையனறககனகேள்க
கொளநொழியாமலவீட்டவுருத்திரககுரிசிறீனனை
மனறலகமலப்போதாலவணககுதியெனலுருசொலவான். (௪௧)

அய்யனையரற்குநேசமாகியப்பொழுதின்மீதே
துயயதாமபலனைநலகதொல்லெநுறபகராரின்ற
மெயபெறுஞ்சிவதலததைவிளம்பிட்டேவணடுமென
வெயதருமபொருளுநலகுமிமமையினவேற்காடாமால். (௪௨)

அததிருமுதூர்தனனிலனநதநாணிலவியாககன்
முததழிலோம்பிடேநாறறுமுன்னியகதிகள்பெற்றேரு
சித்தாக்கினரரியககாதேவவேமுதலாயுள்ளோர்
நித்தமுமகலாரொனருநெஞ்சகமுவநதுநினறன. (௪௩)

வேறு.

கொநதணவுநெடுமபொழில்சூழ்வேற்காடடிநசிறுமுனிவன்குலவிவாய்ந்
கநதநதிப்புனல்படிநதுகாநதநாயகன்னாயகமலப்பாதம [த

வந்தனை செய்ததன் வடபான மன மிழைத்த திலிங்கமவரித்துப்பூசித்
தந்தமிழ் லாற் றனை மனத்திலை மத்திரியது திமலருமளிககலுற்றான. (சச)

வேறு

ஆரணமுடிவாய்நின் றவை யனை சரணந தூய
பேருணாவாகிநீடும்பி ஞ்ஞகாசரணநாலவாய்
வாரணவிரிவைபேரா ததுமனனுயிர கருயிராய்வாழும்
பூரணசரணமெந் தாய்புண்ணியசரண மாமால். (சசு)

செருக்கிமூலமென் னுஞ்செறியிருப்பிழம்பிறபட்டு
நெருக்குறுமுயிரகணமுன் றுநீடியவுணாவுவாய்தேக
யிருட்டனையொழிப்பமாயயிசையுமா மாயைதனனி
லுருக்கரணத்திலகருமொருவனே சரணமென்றான். (சசு)

சுருதியினையியாராயந ததூயமாமுனிவனெஞ்ச
முருகியேனுதித்தலோடுமுததமனசுருணைகூரது
விரியொளிரிலவுகா லுமெவண்ணகையுன மயாடனனைப
பிரிவிலனாகியனனோனபெருமகிழ்சிறப்பினிறே. (சஎ)

வேறு.

வளர்மறையோயநீவினழந்தவரமயாதுபகரென லுமவணங்கியேத்தி
யினமதிவாழ்திருச்சடி லெவனதுகுரவனையடாததெவரிநோருஞ்சி
யளவீனிருத்தாயினையதலமீதிற்சினைதப்படுந்நியருளசெய்யெனனை
குளமதினிறேகோவுடையானசுகதயாகமபுரிநதுகோநீயென்றான். (சஅ)

ஒங்காரத்துறையினறவன்பினனருநின் பூசனையபுலரதுகாண்பா
னீங்காமெலமதிடத்தினினையளிதேதான னுணைவொடுநிறறலபாராய
தாங்காழிபுடைவளைந்ததாணியினினன்றான் மதிற்றங்கினோக
டங்காயபகையொழிப்பாடுநனவீனமபியிலிங்கமதிற்சேரலுற்றான். (சக)

தனையவிழுககொன்றையநதாரதரிதகபிரானகநதருளததக்கதூய
வளமருவுமபெருநீவளவீவரனமுறையிற்புரிநதசராவாழாநின்
கிளைமுழுதுஞ்சினைதததுமனக்கேதமதுநீங்கியின்பங்களைத்தேதோங்க
வளவீல்பெருமகிழ்ச்சிபொங்கவமமுனிவனறமயிருககையதனைசாராதா [ன.

வேறு

செழுமைசோபுனியினமீதிற்சிவனுரைத்தருளுமாற்ற
லெழினமிசுபராசரனநனனிலிங்கநாயகனையோகாற
றெழுதவாகுலமேமாரேமுநதுன்னலவீனாகருநதுப
முழுவதுமொழிப்படுநனேறமுனிவனமொழிதலசெய்தான். (சுக)

மகலிணையிழைத்துத் தூயவாலறிவுடையனாகி
பிகலினாககடந்தசெஞ்சொலெழிற்பராசரன்றன்மன்மைப்
புழினைப்புகளறுமிப்பாறபூமகடபுணருநதோளாண்
மிகிரியொன்றுடைமேவணடிசெய்திறஞ்செப்பலுற்றும். (௫௨)

பாரசரீச்சருக்கமுற்றும்.

ஆகச் செயுள் - ௬௦௮.

திருவாழிச்சருக்கம்.

மறைவளாவனத்தினமீதிலவாமுமந்தணனாரேநாககி
சுறைவளாகளத்தோனன்பன்கவுசிகனகமுறலுற்ற
னிறைவளாமுன்னூனமார்பிரெடுநதிகொழிககுமபாலித்
துறைவளாசிறையினமறேறாசூழ்தலஞ்சொல்வனென்றே. (௧)

பூருவகாலந்தன்னிற் பொங்கெரீகதுவுங்கண்ணன்
வாருதிபொருவுமாரபானமலைபுறழ்வலியதோளா
னேரணிமாயோன்றாயவிருபதாமபுயங்களைத்துந
தாரணிலேவருதுக்காகத்ததிசிமாமுனிவன்மீதில. (௨)

சருமுகினிறத்தோன்செய்யகலுமுன்மேறேறன்மின்று
பொருவினனந்தம்வாளிபொழிறதனன்பொழிறதுபினனா.
நிருதார்பேருடலமேபாழ்நதுநிணமபிலகுநேமிதூண்டிப
பருதிபன்னிருவரொன்றபபடாந்தெனவிடுததானமாதோ. (௩)

மற்படைவயிரக்காயனாதலானவாய்மமுங்கி
விறபொலிவகன்றுநிறபலிககருமவிதனந்தாங்கிப்
பொற்புளர்மார்பன்வெய்யபொருகளமதனைநீங்கி
யறபுறுமமரர்சூழுவரியபாசனையைசசாராதே. (௪)

எல்லுடனிரவுதோறுமெழுந்திடுமானமென்னு
மல்லலகூாமனத்தனாகியமுன்றுநெரகதிருந்தான்பினனாச
செல்வவானவனாரேநாககித்திருந்தியதிகரிவாய்த்தந்
கொலையிலேலாருபாயமுளதஃதுரைப்பலென்றான. (௫)

ஆழிவாய்த்தயிலுமாயனவ்வுரைவழங்கிக்கேண்மின்
பாழிசேர்ப்படைகடங்கன்பலாபலந்தெரியநின்ற
தாழிருஞ்சடையான்முன்னுட்சலந்தரன்றனைக்காய்வான்
வாழிசெங்கதிரோனன்னமன்னியமாட்டித்தாகி. (௬)

வளர்சுதரிசனமென்னும்வான் படைபயமைத்தானன
துளதுயாமன்னேன்பாதமொளிமலரதனறேபாற்றி
றளரியலுமையாளோடுந்தயங்குறதேதானறிநிற்ப
னனவினமமிசசையாவுமமைவுறவளிபபன்னறி.

(61)

அரியமாதவத்தீரகேணமின்னனலேமநதியேகாமானறன்
கருணையானமகவான்மேலாங்காரணேசுராகளெல்லாம
விரிதருபுவனமோடுவிழைநதனபெற்றாரயாணும
வரிமுறுளபமேவிவளருமவைகுண்டமபெற்றேன.

(62)

அத்தகுபெரியோனிசசையனறியேயணுவிருக
வெத்திறத்தனவேயேனுமெமமேனூரியககங்கூடா
சித்திரலகவனினமேலாநதெய்வமினறவனனேனுகா
லித்தராதலதையாணுமிரட்சைசெய்திருக்கினேறனல்.

(63)

அன்னதாலகண்டாகாரமாகியகருணைநாதன
றன்னையேயடைவேமனனேனறனககதிபிரியமாகி
யிர்நிலத்தவாகடகெல்லாமீடியதவங்களாகி
மன்னியேவற்காடுஎன்றாவளங்கெழுமூதூருண்டால்.

(64)

ஆரணமுழக்கநீங்காவத்திருமூதூரானின
மாருததிசையின்மீதினமராநாட்டினாகள்பொற்ற
வேரணிபவளமேனியிறவனெனறிலங்காநினற
காரணநாமமபூண்டகருணைசேரிலிங்கமவாமும.

(65)

என்றுரைத்தனையமூதூராகெய்துவடுமமுமினென்றே
மனறலங்கமலஞ்சுமுவடமறைககாட்டிலவாமூர
துளதுமையிறத்தவாயுதேதானறறனதிசையினமேவிற்ப
பனறியாயிடரதுங்காணப்பவளமால்வரையெமமாணே.

(66)

உரன்பெறுதவத்துவானேருயாமறைமுனிவரோரா
யிரஞ்சதுயுகம்பூசிப்பவிலங்கியபெருமானறண்ணே
நிரந்தெழுகாதலவெள்ளமெருஞ்சகமடங்காதேதாங்கப்
புரந்தரன்முத்தேலார்போற்றுமபூவையினவண்ணைகண்டான்.

(67)

வேறு.

இணையகன்றெழுந்தசைவநாயகனையமுலகன்தவனெடிய
துணைவிழிபொருந்தக்காண்டனுமமமாசொலறகருபரவசமாகி
மணமலிதுளபமாலிகைவயங்குமார்பிறகண்மணிவடந்தரித்தே
யணிகிளர்ந்தொளிருநெற்றியின்மீதிழுகியதிருவெண்ணீறணிநதான்.

(68)

திருவாழிச்சுருக்கம்.

215

கரியமால்லா யின் வெண்குதில்படியுங் காட்சிபோற் கதிர்களெண்பொடியைப் புரிமுன னூற்றிகழுமெய்யெலாமுனை துபொருவருகவசகுண்டலகுகள வெரிநுறவொலகியசைநதிடவணிக னுள்ளெண்ணெவ்வெலசெய்திருப்பத திரிகடரிபங்குமாழிதனகரத்திறீசாரதிடவிரும்புசிறந்தையன். (கரு)

ஓரபதினென நூனாபெற்றிந்நேயொளிநுபசாரமதுடனே
சோநிநறநதிலவகுஞ்சிவசகத்திரமநதிரமதைத்திருநதவுச்சரித்தே
யாராவளாசயுலவண்ணநனபத்திலாயிரங்கமலமாமலரா
லோபெறும்னுலொனறத்தகொருமலராயெடுத்தருச்சனைநிதம்புநிந்தான்.

ஆன்னை,காக்காலைபுணமைசோதிப்பவம்புயமலரிலோமலரை
புணமனாதிதன்கரந்திடப்பணிதகாணுரைததிமஹுவினொனமினுக்குப் [து
பொன்னிதழ்க்கமலம்பொருநதுவதிலதாற்புனகணுற்றிரங்கினனறெளிக
பின்னைதனவல்லனெழுயகணணிநடந்துபிறங்கிடவரிசச்சுனைபுரிநதான். (க௭)

வேறு

தாறுபார்கவுட்டாநதியவகிர்கதிஞ்சுதூ
தூறுயேசனைப்பரபெலாதுவகெரிகதுவ
வேறுசெங்கதிரிலவகுமண்டலத்தினினறெழுந்தான
வீறுவீறுசென்றோடின பணிபுரின்னோ.
(கடி)

ஆயகாலையில் ஞானவாடையெனவமாந்த
மாயனமாமறைவரமபயிராமலாத்தாளி
னேபமோடுவீழ்ந்தெழுந்தருளுகருகவேதின்று
தூயநாதனைவணங்கியேதுதித்திட-ஹிறுன. (கக)

வேறு

தான் பிறமாதிகடன் றிணைததெழுந்தசெருக்கனைத்துஞ்சொல்லாதோட
வன்றுவடவானிழறீழ்மாதபரமாணுவையுமசைததலக்டா
கெனறுமுனதிசசையனறியெனககாடிபுயிரினவைததவிரக்கநதனாற
றன்றிருநோக்கருணமீண்டுதயவுசெய்தபரமபொருளேசரணமாமால.

பேரகருவரவிரண்டிலில்லாப்பூரணகாரணசரணமபுவனமெல்லா
மாக்கியளித்தழித்தடைவிலொடுக்கியுள்புரிநதகலாவனமதிதனனை
நோக்கியொடுக்கியவுலகநனைமீளப்படைததனுக்கணுகாசசியாவுந
தாக்கியவற்றினுக்கியன்றதனுகரணமளிகுமெந்தாய்சரணமாமால். (உக)

மேவரியபரஞானவொளியதனுவிரவகன்றுவெயிலுநீங்கி
மூவகையபொழுதொழிந்துமோனவெளியீற்றிருக்குமுத்தரான

வோவிலருந்தனுவவைவகட்குயிர்யாடுனன் றருள்செய்தவைபுனூற்றாநின்ற
தாவில்பணியவைதமையுந்தனதாக்குமபெருமானேசரணமென்றான.

வேறு.

குன்றமேந்தியன்டெற்றமுழுகிலகாததிடுங்கோமா
னின் றநாத்நையிமமுறைதுதித்தலுநிமல
னனறுபூசனைபுரிந்தனைமகிழ்ந்தனநளின
மின்றுவேண்டியேநினதுகண்ணிடந்த்நையிதனூல். (௨௩)

காலையம்புயமலரெனநினவிழிகவினச்
சாலவேநினக்களித்தனநதரணியின்மீதி
லேலுமித்தினமுதனினக்கிலங்கியபெயரும்
மேலதாகியபதுமேலாசனனெனவிளங்கும். (௨௪)

வினையகற்றிடுமிவ்விடம்விண்டுதன்புரமன்
றெனையருந்துதிததேத்திடக்கடவெதன்றிசைத்துத்
தினகரச்சுடர்செய்கதரிசனமாய்த்திகமு
மனையவாழியொன்றுளததுமளிக்குவமென்றே. (௨௫)

அரக்கனின்னுயிர்குடித்தெழுந்தவாழியைத்
திருப்பொலிமார்பினனசெங்கையேநதிடப்
பரித்தெடுத்தளித்தரும்பகைகளியாவது
முருக்குவைவென்றொருமொழியுங்கூறினான். (௨௬)

தினாக்கருங்கடலெனசசெவ்விராய்ந்தநீ
யுரைத்திடுஞ்சகத்திரநாமமோதியே
தனாக்குளித்தினமுதற்றயங்கப்பூசைசெய்
விருப்பினர்வினையைவீழ்த்துவமென்றோதினான். (௨௭)

குன்றவில்லேந்தினைனையகூறலுங்
கனறினூல்விளவெறிகமலைநாயக
னின்றியான்பூசைசெய்யிலிங்கநாத்நைத்
துனறுமெய்யன்பிறாறுதித்தயாவரும். (௨௮)

திருத்தருமுனிவாகள்சித்தாவிஞ்சைய
ரரிசசனைபுரிதலமனைததுமபூசனை
பரித்திடும்பலன்பெறப்பணிப்பவேண்டுமென்
றுரைத்தனனளித்தமெனறுவைவழங்கினான். (௨௯)

வழங்கியகாரணன்பவளமால்வரை
தழைந்தெனத்திகழ்தருசுகளமீதினி

லெழுந்தருளினாபடையேநதிமாயவன
செழுந்தவாபோற்றிடச்சேறலுற்றனன. (௩௦)

மற்பொலிதடம்புயமாயனகண்ணிடந
தற்சனைபுரிதலமீதிலனநதநா
ஞற்பவததொடாபிணையொழிககவெண்ணினோ
பொறபுடனோதினமவசித்தலபோதுமால. (௩௧)

இத்தலமதனிடைமருவியெண்ணரு
முத்தமவீரதமுமுநுறமுமலாயமையான்
முத்தாகணீவீரெயெனறுமுதுணா
சித்திசோகவுசிகனறெநிரந்நுசெப்பினுன. (௩௨)

தெறுகதிராழியினசெவ்வீராயமையை
யறிஞார்களசெவியினையாரரெயதன
மறுவகலவனாககடறபருகிமன்னிய
குறுமுனியெனுந்தவனகொளகைகூறுவாம. (௩௩)

திருவாழ்ச்சருக்கமுற்றும்.

ஆகச் செய்யுள் - சுசக

அகத்தியச்சருக்கம்.

சுந்தரமாமணிகுயிறுஞ்சுடாமருடமுனிவராகளஞ்ஞந்திபோற்று
மெநதைநிகமேகரனுக்கீசானத்தொருதானமில்லகாநிறகு
முநதுமறைப்பிலலாயமமொழியுடையீர்தனபெருமைமொழிவென்னே
யந்தனாதவகுலதிலகனகவுசிகனுமறைமுனிவனதைதலுற்றன. (௧)

கஞ்சமலரயனுதவுநாரதமாமுனிவனெருகாலேவிலை
நஞ்சணியுமணீமிடறெறமபெருமானறனமணங்காண்பானளிர்நுண்டு
மஞ்சலவுமவானமீதிற்படாநதன்னவாழ்வநதைதவவடிவந்தாவகி
யஞ்சலிசெய்தருக்கியமுமளித்தளித்தலுமகிழநதேயருளசெய்கின்றன.

அதித்தமக்குபகரிக்குநின்றனக்குமவமதிப்பதநேதாவாழ
தித்தசுந்தராலியற்றுவதொன்றுளத்தனைநீணேதாறுநதிவாயப்பெய்த
கொகிமெழுககெனவிறையமுருகுதெனறனகிரியுணர்நதுகோதிலகேள்வி
மதிக்கொண்முனிவரிநசிறந்தமறைப்பயினுரதன்கமலவதனமேநாககி. (௩)

அந் தரத்திறமீரிகின்றவதிதிசுதரவமதிக்கலானேனன்றோ
வெந்தனையெதேதவதைகளிகழ்ந்தனர்தெனையவிதமிதற்குரானே
முநதுபரிகாரமதுமுடிப்பனனித்தருளசெயெனமொழிந்துமீண்டும
வந்தனையெதமமுனிவன்வனசமலாத்திருவடிபைவாழ்த்திறநன்றே. (ச)

இறைஞ்சுதலுமுனிபுகலவானிதியாசிபலகலைகளைத்தினுலு
மநததவிருமுறுவாதிருவாய்மைமொழியாலுமமமாவளருமேரு
நிறைநதபுகழ்மிகுநீயுநிகரெனவேபகாந்திருநதுநின்றைநீக்கிச [மறே.
சிறந்ததுபொற்பொனவரைகருசெய்திடுமனடைததைத்தனைசெசெப்பறபா

ஆயினுநீயசெசெயற்குப்பரிகாரஞ்செய்வெனவரைந்தவாற்ற [ன
நேபமுறுநாபனுமாயிருந்தலினுனமறைமொழியைநிகழ்த்தலசெயவே
நாயபொலங்கிரிக்கிசனசுரா முனிலிரிநுடியாகளஞ்ஞநாஞ்
வேயு அகோஞ்ஞமையுடனேவிறுநிககப்பெறுமகிழ்ச்சிமிகவுமுண்டால்.

நித்தமிருபதிறெழுதாரகையுமவருடைமுகனிகமுமீன்
மித்திரனுமவெணமதியுமுதலாகவலஞ்செய்யுமவியப்படுநாககி
பித்தகையபெருமைநினக்கிலையெனவேயெண்ணினாமேமலினைகாணுநின்
சித்தமெனப்புகன்றுமுனிதெனநிசையினினறுமவடத்சையிறேபாநதான்.

பண்ணாமகதிமுனிவரன்புகன்றுபடாதலுமநின்றையமொருப்புக்
கண்ணகனுவகையிடநதுபாதலத்திறகவைத்திடுமேவாபரநதோட
விண்ணெலாநெருங்கியிரவொருபுத்திலவெயிலொருபுத்தினிலெறிப்பத்
துண்ணென்பபுமுங்கிவெகுளியெயுருவாய்ததுருவனினுயாந்ததுமாதோ.

வேறு.

இனையவீரதைப்பருப்பதமீண்டிய
முனைவாசெய்கைமுழுதூததவிரத்ததா
னனைகொளகற்பகநாட்டுறைமனைனமுன
ளனைவருஞ்சென்றறைமுறைகூறினா. (க)

விண்ணிலவாழ்த்தருவேந்தனவெரீஇயெழுந
தெண்ணிலகோடியிருடியாகுழ்வர
நண்ணிராணமலாமேலுறைநாதனமுன்
னண்ணிலவபயமென்றடைந்தனன. (க0)

பனைநிலத்திறைவனபகவனறனைத
துனைமலாக்காகுப்பியின்சொல்லினா
நினையிரண்டிறுநிறங்கொளுலகினி
லிணையுமெலலுநிறவழிநந்ததால். (கக)

இருதுதிக்களிலகியபககமுட
வருதினநதிதிமறறதுநதின
சுருதிதெய்வநதொழுதலகனமாதிகள
கிருதுயோகமுங்கிழப்படுகினறதே.
(கஉ)

இன்னவாதலினுலடியமிகக்
கினனமானசராயினகுகேணமதி
பொன்னினவாயநதுயாபொறபுறுதூவிய
வனனமேலுறையையவெனேருதினன.
(கங)

நிகழ்ந்தகூறலுநீடியவிறதையப
பகுமபடிகுருப்பகவண்ணநதித
னகநதைதீர்ப்பனகத்தியனென்றுயா
சிகண்டிசனறனேநாக்கினனசெப்புவான.
(கச)

திறங்கொள்விண்ணவாதேசிகுகேணமதி
நிறைந்தகங்கைநிலவியகாசியி
னுறைந்தகுமபமுனிவனுடன்றெழு
மறங்கொள்வெறபினமதங்கெடசெய்குவான.
(கரு)

யானபகாந்தனனென்றுநீர்செனறிகல
வானபகார்தெழுவிந்தவலியது
தானறவிரகதிடச்சாறறியகத்தியன்
போன்றவாய்மைபுகழுதினெறனன.
(கக)

என்றபோதனீரெய்தியங்கோதுழி
நின்றுதாழவுறனேரினுநேருமா
னனறியானசென்றுநன்குசெய்வேனென
வென்றியோதிமமேற்கொண்டெழுந்தனன.
(கௌ)

பனிவிசும்பினமரபடர்தரக்
கனிவினோடுயர்காசியின்மேவியப்
புனிதனாமவிசுவேசனைப்போற்றியே
முனிவனவாமுமிருககையைமுறறினான்.
(கஅ)

வேறு.

நிறைந்தவமுனிவர்விஞ்சையருகநிகரில்கந்தருவர்விண்ணவர்க
டி.றனமிகுமகவான்முதலிமையவர்கடிருண்டுபின்சென்றிடப்போந்த
முறைதெரிபகவறகாண்டலுங்கும்பமுனிவரனகமிகமகிழ்ந்தே
நறைமலிந்திலங்குமருக்கியமுதலிரலத்தகுமுதமனுரவின்ருன்.
(கக)

ஒகைபூத்திருந்தவழிவணீரோககியுநதியங்கமலமீதுதித்தோ
னாகம்வாழ்வேணீரமபனைப்பொருவுதயனகளாமுனிவரவாரோ
பாகசாதனனுமபடருதவிரதப்பருப்பதனகாவிதமாகி
யேகிடுஞசுடருமிந்துவுநதுயமெய்தவேயெழுநதநினைதவால. (௨௦)

இன்னதாஅலகினெல்லீராககருமயினையவுமபிறழநகனவிவகு
நின்னருட்கிடையநிலைபெற்றவேண்டுமீலாறபிழிதிவர்தனு [ப
லுன்னிவர்தனநீபாநததனசெருக்கையொழித்திடவேண்டுமென்றுரைப
வன்னிலைமுனிவன்முத்திமாநகராலகனமீடெனகாசிவிட்டுஎனருன. (௨௧)

பண்ணவன்குறநானமுகக்கடவுள்பகாநதுகருமமேயினைய
தண்ணலசீரடியாதமக்குமுவுலகத்தமாமுனிவராககுமயாவருக்கு
நண்ணியிடுககணகளைதருநதகையானபிணாருமுனிவரமறுத்தவ
புண்ணியப்பாலவனுபுகவாகள்புகிக்குடலமுபகரித்தார. (௨௨)

நறும்புனலபடாநதகாசுமாரகரினலததகுமவடமறைககாடொன
றுறும்பவமொழிப்பவொளிதருநதாமாநதொலையிறிசேறுதியடாமுக
குறும்பினையெயித்தகுமபமாமுனிவகுணிபபருமெனமையுமபடைத்தே
பநநதழத்தேதாங்குமரியதண்டமிழமவவுழைப்பெறுகுவையெனருன.

கேட்டலுமுனிவனவினழநதநெஞ்சினனுககெழுமியமேதினிபடைத்தோ
ருட்டிணைவணங்கிவேதமாபுரியைத்தனனகத்திருத்திவானமீதில [ன
வாட்டடங்கண்ணியுடனபடாதலுமேவாரியுண்டவென்னமதித்துக
கோட்டமுறநிருந்தவிரதநற்பொருப்புகுறுவெயாபொடித்திடநடுங்கி.

விளங்குவட்டிலைபாடொடுங்குவாமனமாயவிராநகெழுநதருக்கியமுதவி
யாளநதிடறகரியவருநதவநினகேகயடிமைபூண்டேவினவனைத்துந
தளாநதிடாகிழைப்பபென்னலுமுனிவனறயங்கியதேவதாநகருமம
வளாநதிடத்தெனபாறசேறலுறறனனயாவவநதிடுமவவாயுமிவவடிவம

தாங்கியேயிருவென்றுறுதியாயமைத்துத்தாமரைகுகளிராகையாலுதுதி
வரவகுதெண்டினையினமேறயிசைவிளங்குமவடமறைககாட்டினிற்பாநது
கெவகமழ்வேதநறுமபுனலாடிதகிசுழிகிரதருப்பணஞ்செய்தே [ன
பாங்குறவொருநாட்பகித்திருநதிறைவனபதிகள் பற்பலவெலாமபணிந்தா

வேறு

வேதவான்புனவினமுழ்குவென்பொடியணிரதுமேலாஞ்
சோதியேயுருவமாகிதலைங்கியபரமாகாச
மீதுறைபொருளதாகிவேலமாவனத்திலவாமு
தாதினையருக்கித்தேத்தியனுமதியதலைமமா. (௨௭)

வண்மைசேரவின்கேமேலாமனத்தினுற்றுதியாநிற்கும்
பண்ணவனுருகுமன்பாறபாரிடைவிளங்கியோங்கு
மண்ணலவானசிற்படிமேவுமகத்தியவிலிங்கமென்றே
பெண்ணருமீசானத்திலிங்கமொன்றியறறியேததி. (௨௮)

தன்னியறபெயராதசெய்ததாணுநாயகற்குச்சரால்
மனவியவுபசாரங்களவான்முறையாறறிநீண்டு
பன்னுமுறசெனனகதீடும்பவமெலாததோலையாநின்ற
செனமுமுஞ்சிறந்ததென்றேபெப்பியேதுதிசெய்கின்றன. (௨௯)

அய்யிர்புயத்தபோற்றியாறணிசடிவோற்றறி
செய்கவழ்கருமெனகூந்தேனரிழைபாகபோற்றி
மொய்புலனடக்கிநீங்காமுமமலங்கடந்தேதாரககென்றுஞ்
செய்யபங்கயத்தாணலகுஞ்செவ்வீனபோற்றியேபாற்றி. (௩௦)

நீற்றொளிபழுதகேமனிநிருமலபோற்றியீவான
காற்றுருவாகிநின்றகறமிடற்றிறைவோற்றறி
மாற்றலாபுரமுன்றட்டமாசிலாமணியேபோற்றி
சீற்றவெள்ளேற்றாபோற்றிதேவனேபோற்றியென்றான். (௩௧)

இவ்வகைதுதித்தலோடுமிறையவனறியானாகித்
திவ்வியவிலிங்குகின்றனுஞ்சிற்பிடைபுடனேதோன்ற
வவ்வியமகற்றுநெஞ்சினகத்தியனன்னோன்பாதம்
பவ்வசாகரங்கடரபபணிநதுபின்பகரலுற்றான். (௩௨)

அறத்திறன்றிறமபல்செய்யாதனுதினஞ்சிவசம்போடுவன்
றிறைப்பொழுதேனுநதாழாதியம்பிநாட்கழிக்கவேண்டும்
பிறப்பினுதினதுசினனம்பிறழ்ந்திடாதிருத்தல்வேண்டு
மறைப்பரம்பொருளையெங்கண்மன்னியகுலங்கடன்னில். (௩௩)

ராசனைத்தலைவனென்றேயெண்ணிலாக்குழவியொன்றுந்
கேசுறப்பிறககலாகாசெனிப்பினுநதீரவேண்டு
நேசனைகருப்பமவாயத்தறிபினுமுயிரத்தேதனும்
வாசமாகுமுலாரஞ்சமரித்திடவேண்டுமென்றும. (௩௪)

திருவடிபிழையாத்தனமைதிருந்தேவயிருத்தல்வேண்டு
மரசரசம்போடுவன்றேயன்பிடுநோற்றானபினனா
விரவியவுவகைபூத்துமிக்கேதாராகாசினீங்கி
வரமுறுமறைக்காடெய்திவாலிதாமனத்தனான். (௩௫)

மன்றலங்கொனறவேய்நதமறைப்பரமபொருளேவானோர்
நின்றுநேடநியதூயநிருமலவடியேனெஞ்சி
லொன்றுளநியமநீணாறுதித்திருக்கின்றதனன்
தினநெனகசுருளவேணடுமெனையதாமனையதெனனிவ. (௩௬)

அப்பயின்னருளினுலையளித்திடப்போந்தியார்க்கு
மெய்துதலரிதாய்நின்றவினியசெநதமிழையென்னுல
வையகமீதினேன்மைவளந், தரளிளங்கவைத்தல
செய்குவதாருமென்றேதிருமுனிசெப்பினுல. (௩௭)

நலத்தகுமுனிவன்பின்னுநாதநிற்கிதமாயே, தந
துலைத்திடுநதென னூடென்னுஞ்சுருதிபன்னிரண்ம ரொன்பான்
விலக்கருமவருணநதன்னிலிளககமுற்றரியவினேனோ
நிலத்துறைபவாகள்யார்க்குமநிறைமகிழ்செய்வதாகி. (௩௮)

விளங்கிடுமேவதமபாலவிமலநீரிரியமாகி
யுளங்கனிரதுனாத்தேதார்க்கெல்லாமுறுவரமளித்தல்வேண்டும்
வளங்கொளத்தமிழாற்போந்தமநதிரஞ்செயித்தேபாகரு
மளநதமிவருமபரின்பவானநதமளித்தலவேண்டும். (௩௯)

நிரல்வளைபாகாடுவன்றேநிகழ்த்துமுனிவனின்ரு
னரனவன்பரிவுநோக்கியரியதன்னருளாற்போந்த
திரமுறுநதமிழேவததனத்தெனநிசைவிளங்கடுவன்றே
வரமுறுசெவியின்மீதினமகிழநதுபதேசஞ்செய்தான். (௪௦)

இன்புறுமுனிவனகாதிவினையவனிசைத்தபின்பு
தென்புவிதனக்குநதூய்தாநதிராண்டசுருதிக்குமபே
ரன்புறுமாசானுகியவைவளாத்தருள்வாரெயனே
தன்புகடுழாருவாகேகாதித்தகவிறுமபியதுநல்கி. (௪௧)

வேறு.

மிளிரகின்றவிலிங்கமிசைப்புக்குப
புளகநதிகழமமுனிபுண்ணியன
னுளமின்புறவுறறவருநதமிழால்
வளருமபடிமுன்னிவசுத்தனனா. (௪௨)

வேறு.

அமையுமவேலையிலருந்தவா வசுத்திடுமிமையச்
சமையமீதினிறநிருமணஞ்செய்திடுஞ்செயல்கேட

டிமையநாட்டினர்யாவரும்போதரலெண்ணித்
தமைதிகர்ப்பருமுனிவனுங்காவினிற்சாராதான. (௪௩)

எண்ணிலாயிரமுருத்திரகணங்களுமெய்த
வண்ணலவெள்ளியங்கிரிதனையகன்றுமாலவிடைமே
னண்ணிமாலயனிந்திரனஞ்ஞவநலனேசா
விண்ணுலாவியதன்பனிவரையேமவினனால. (௪௪)

பாழிமொயம்புறழிமையமீதியாவருமபடாந்து
சூழநிறறலாறநெலைபொறையுறறதுதோற்ற
வாழமுறறதுவடதிகைசதவிரத்திடுமதுபோல
வாழிதெனறியசையுயாதலுமவெருவினாவானோ. (௪௫)

தாவிலேபரிறைமீக்கொளுமவானவாசரணந
தேவநாயத்திகைதனமபடுகாடுகொளசெயலா
லாவதேதினநினயிருவருளினாலனறி
யேவரேசமஞ்செயசுவிரடசியெனறியைத்தாரா. (௪௬)

எலலைகாணருமிறைவனீரியமபியதியற்ற
வல்லர்யாரினியாளுசெலவேண்டுமற்றெமகஞ்சு
சொல்லினேருறுநதகைமையனறுலங்கியதென்பா
லொல்லேசெயசுவனென்றசமமுறுமெனவுரைத்தான. (௪௭)

தியங்குமவானவிரமலநீதெனறியைக்கேசு
னயங்கொள்வாயமையவல்லதானனிபொருளினாக
ளியங்கிடுநதிணைநிலத்திணையினுமிலரெனவே
பயன்கொணாமறைபகாதலாற்பயந்தனமெனறா. (௪௮)

செற்றநீக்கினாசெப்பறுஞ்சிறுநகைகொட்டிசு
சொற்றதுணமையேதாமகல்கேளவியீரெமமை
யுற்றசோமையனுரைபெறுமகத்தியநெருவன
மற்றுவேறிலரென்றனனமாதவாமகிழந்தாரா. (௪௯)

சிறந்தநன்மணத்தெரிசனஞ்செயலிழந்திருநத
வறந்தைமுத்திடுமுனிவனைதெனறியைக்கணுக
விறைஞ்சியாமபலவேததினுஞ்செலவனெனவே
நிறைந்தமாதவாநினைந்திடுமேவலையினிமலன. (௫௦)

வேறு

திதகலுங்குறுமுனிவனமுகநோக்கிமுறுவலித்துத்தினைகள்விசு
முதுவரிதனையருந்திவிந்தகிரிமுனையழித்தமுனிவாவானோ

பாதலாபூதலத்துறையோராயநதவிரத்தாயிதுபொழுதுமபரிவுகூர்ந்தே
மேதகையதெனபொதியிலுறைநதுபுவிசமஞ்செய்யவேண்டுமென்றான்.

மணிசசிரகங்கரத்தேநதுமாமுனிவனையவுறாமனத்தோராமுன
கணிசசிவளாகரதலத்தானகழலவணங்கித்திருமணஞ்செய்காட்சிநோக்கி
யணித்திதுறையருந்தவாகள்கிருதாரததராகவநதோவடியேனபாவப
பிணிககிடனுமுடலெடுத்தேதெனனப்பணிநதமொழிகூறிப்பினனுஞ்சொல்வான்.

எண்ணரியபெருநலஞ்சேர்மறைக்காட்டிலிருத்தியெனவிசைத்தீரமுன்னக
கண்ணுதேலயவைநீத்துக்கானகத்தபொதியமலைகடிதின்மேவப
பண்ணமைத்ததிருவாகுப்பகாகினநீரெனமெலிந்தானபரிவுநோக்கிப்
புண்ணியக்குறநையபிரானறுயரொழியவொருவாய்மைபுகலுற்றான்.

அரியகமிழ்சசுருதிரெயியநிந்தவகத்தியமுனிவவணையமுதாரப்
பொருவரியவரிமேதத்தருமூலத்தனிற்றிகழ்நதுபுகழேமவுந
திருமணமணடபமதனிலுமைபுடனையெமைக்காண்டலெசுப்பீதேயாகை
புரிசுவநின்பொருட்டாகப்போலுவமெனொருநவாகுப்புகளுபின்னும.

வளாயாண்டுகொறுமதனினமணபுரியமபங்குநிரனமாத்தமீதென [தகி
றிளஞானறுமதிபுனைந்தோனவிடைகொடுத்தானமுனிவனவனினைத்தாளே
யுளமவாய்நதுதெனபொதியிலுறைநதனனபூமியுமுனபோலுறைநதவா
புளகாகமுற்றிருந்தாபுவனியுறைபவருமகிழ்பொலிவுமபூததார. [தேர்

வேறு.

தளரவுநீங்கலுந்தயங்குபனமணிகளாற்சமைநது
வளமிசுத்திகொலணத்துயாமணவறையி
லொளிர்முநிரநீலமவாயநதோங்குபீடிகையை
யளவிடற்கருநாயகனணிபெறவடுத்தே.

(௫௬)

தேனினுஞ்சிறந்தமிழ்தினுமினிப்புறுஞ்செஞ்சொன
மேனையென்பவளபாலினாலவிளக்குமெலவடிபைத்
தானெடுத்தவைத்தேதமீயேதமனியமுடிசு
மேனைவானவாயாவருதுத்திதிவிருந்தான.

(௫௭)

அண்ணலவீற்றிருந்தருள்செயுமளவையாண்டுற
திணணிகாகியவீரபத்திரனசுடாததீப்பொ
னணுருத்திரனுடிகேசுரனயனளினக
கண்ணிரந்திரமுனிவராதேவாகள்கணங்கள்.

(௫௮)

தத்தமக்குறுமுறைமைகடமக்கியலபுறவே
வைத்தபீடிகைமீயிசையிருந்தனாவயங்குஞ

சுத்தவெண்மகிககடவுளைச்சூழ்ந்ததாரகையை

யொத்ததிமபடியோதருமொருவளைச்சூழ.

(ருக)

பூவறு.

ஆயதோர்காலரதன்னிலகிலமீனறவட்குமீனை

சேயமஞ்சளநீராடடிச்சோதருமீரமேபாககித

தோயுருவயளககோதிததூயமலரணிநதுபின்னி

யேயபூநதுகிலைகொய்தியெழிலபெறவுதித்தபின்னா.

(கூ0)

அயயிரபரந்தகண்ணிறகஞ்சனமெழுதிக்கூத்திற்

யுயயபொற்றேருகிசாததிசகடாமணிச்சுடடிகடடி

வெயயவனமுன்னாவைத்தவிளக்கெனக்கலனகணமின்னச

செயதனாதையலராகளசிறந்தபெண்ணாசிக்கமமா.

(கூக)

செந்திருவடபையேந்தத்திருந்தமரம்பசெய்யச

சந்தரப்பெயரினாள்வெண்சாமையிரட்டத்தண்ணா

கந்தவாரசூழலஞ்சுத்தக்களையாசிவிகைதாங்க

வந்தனளாச்சுமபொனமேயந்தமணஞ்செயகாவணத்தினமீதில.

(கூஉ)

போந்தவணமனத்தாலண்ணலப்பொன்னடிவணங்கிநிறுள

காரதுமேகலைஞ்ஞழலகுறகலைமகணமுதலாயுளவேளா

வாய்ந்திடுததவிசினமீதிலவளமபெற்றதிருத்தியென்னக்

கூந்தலமபிடியினனஞ்சுலககொடியிருந்தாளன்றே.

(கூங)

இருத்தலுமிமையத்தண்ணலிசைவினாமைமீனையென்பாண

மருக்கமழ்சாரந்ததூயமஞ்சனமலாகணலக

விருப்பினுலிறைவனபாதமவிதிமுறைவிளக்கிப்பேபாற்றி

யருச்சுணையுரிந்தசாலவகமகிழ்ந்திறஞ்சிப்பினனா.

(கூச)

அடங்கலுந்தெரிந்தவாசாநருமறைமுனிவாசூழ

வடங்கொடாமலாமேமலவாமுமிறையனவளளாததுமன்றற

சடங்கினைமுறையிறசெய்யச்சலலரிதியிலையாபப

மடநதையாநடனஞ்செய்யமங்கலமுழுககுவிமம.

(கூரு)

தூன்றுபலபுவனமீனறசுந்தரிக்ரததைநாதன

றனறனிக்கரத்திறசோத்தித்தகவுறுமிவனையன்பா

யுனறனக்களித்தேதென்னேறயுயாமறைமனுக்களோதி

மனறலச்சேருத்தகமபெய்தானமலையினுக்கிறைவனமமா.

(கூசு)

அதுபொழுதமாவின்மேலலர்மழமாநிபெய்தார

முதிபவனமுன்னாப்பினனாமுகுந்தனமேமனமகவானப்பா

லெதிரில்கின்னரர்கள்வாரோர்யாவருமிறைஞ்சிநின்றார்
பதமிதெனயிமையததண்ணலபணிநதனனிகளைகளோடும். (௯௭)

பாதமேற்பணிவோர்க்கெல்லாமபரிநதருணலகிசசேசமே
னாநினனேறமிமாதநலமபெறததழுவிக்கையா
லோதருங்கோடிகோடியுருத்திரகணகளுகுழ
வேதபாராயணங்களவிமயிமேலெழுதுபொங்க. (௯௮)

பலலியமியமபவெங்குநபாரிடததொகுதியாரபபச்
சிலலரிசசிலமபுதாங்குநதேரிவைபலலாணபுகுற
வலலறீரடியாரனனோனருட்டிற்றமெடுத்தபபாட
வெலலைகாண்பரியவள்ளலெயதினன்றிருவேறகாட்டில். (௯௯)

தண்ணளிதுதைந்துபாடுநதாழிருங்குழலாரகையி
லெண்ணருநதட்டையேநதியிலங்குடசசுழறமிநிற்
விண்ணவாமலர்கள்பெய்யவிடையினிநிழிநதுமேவங்
கண்ணுதனமணஞ்செய்கோலங்காட்டிலீற்றிருநதானமன்னோ. (௧௦)

செழுநதமிழ்வளாத்துததெனபாறசோநதிமுனிவதை
னெழுநதருளுதலுமேவறகாடெயதியேயிறைஞ்சிக்கண்ணீர்
பொழிநதிடததுதிததானநதப்பொருவருமபுணரிமீதி
லழுநதியினபுறறுபபினனராரமவாழ்பொதியுஞ்சாரநதான். (௧௧)

வேறு

கும்பமுனிவரனமலையமலையிழிநதுமணவாளககோலந்தாங்குரு
செமபதுமமலாதிகழுமேவறகாட்டிலவளாரதருளுநதேவாகோவைநாளு
யமபிகையைப்பணிநதுருகிததேரிசனஞ்செய்தொருமுஞாததமமாநதந
முமபாதொழுநதமிழ்மறையாலுளங்குளிரததுதிததுமலையுறைவனனேற.

வேறு

குமபமா முனிவனபூசைகொண்டருள்பெருமானறனை
வமபவிழமலராற்போறமிவணங்கினாகயிலைவாழ்வா
ரிமபரினிதனைககேட்டோரெழுதினோபடித்தோயாரு
மமபுயமாதினசோபெற்றருளேமேறபெறுவெனறான. (௧௨)

புலனிகண்முழுதுமேபோறமிப்புக்குறுமுனிவனாறு
முலமையிலசரிதநதனையுரைத்தனமுலகுக்கெட்டாச
சிவனுடனவாதுசெய்துதிருநதியேயாகமீட்டுந
தவமுனிபரசிராமனசரித்திரஞ்சாற்றுவாமே. (௧௩)

அகநீதியச்சுருக்கழற்றும்.

ஆகசெய்யுள் - ௧௧௫

பரசிராமச்சுருக்கம்

பொறைவளாதிருவேற்காட்டி றபொருநதுமேவதியனாரோக்கிக்
கறைபணிமிடறநேரேனசன்கவுசிகனகருணைபூதது
நிறைகருங்கவகைசூடுநிகமநாயகற்குக்கீழ்பா
லுறைதருநதூயதானமுளதெனவுகாககலுறறன. (க)

அகழ்திறைக்கடலஞ்ஞபாரிலருஞ்செமதகனிபாரி
புகழ்நீரணுகையெனநேரதுமபொறகொடியவிறயினமேவி
யிகழவறுபிருசூபாயிசைநதிடுமகனனமாயோன
றிகழ்பரசிராமனுகத்திருவவதாரஞ்செய்தான. (உ)

அன்னவனறநதைகூறுமாணையசிரமேறகொண்டி
தனனையினெடுதததாயினறலைதனைததடிநதுவீசிப்
பனமறையுனாரநதோனபாதமபணிர்தனனபணிதேலாடுஞ்
சென்னிமோநதெடுததுகக்கோபநதீரநதருநதபச்செய்தான. (ங)

வெடிபடுசொல்லான்காரததவீரியாரசசனனென்றேறு
மடுதிறலரசனனேனணனிமுடியறுததானமைநதன்
பொடியெழுகனனறுசீறிபொங்கெரிகதுவநோக்கித்
தடிசுவனவடிவேனமனனாதவஞலமனைததுமெனறன. (ச)

என்றவனுருபபநீங்காதெழுந்தனநவங்குளிட்ட
மனறலங்கமலஞ்சூழுவவடமறைக்காட்டினமன்னும்
வெனறிகேசாவேததீரததமபடிநதரிமேதழலந
துனறியசுடனாரோக்கிததொழுதடிபணிர்துபோறறி. (ரு)

பூருவதிகையின்மீதிறபூமபுனலவாவியொன்று
சீருநவமைததுமேறபாறிருநதுமநதாரங்கோங்கம
வேரிமாமலாசூழுகொன்றமேமபடததைழப்பவைத்தேத
வாரிருமுலகமேமததமணிநெடுங்கோயிறசெய்து. (ர)

ஆயிடைபுருகுமனபாலழகியதனதுபேராற்
றாயதேதாரிலிங்கஞ்செய்துதுணரிதழலங்கலசாத்தி
நாயனையடியேனெஞ்சினயநதவவருளசெய்யெனறே
காயதழலதனினினறுங்ககறறெழுநதபச்செய்தான. (எ)

சதுமறைதெதிரநதோனோர்காற்றணகடனமுகடடனமீதிற்
கதிரவனேற்றறுமுன்னாககாலேசெய்கடனகளாறறி

நதிநெடுங்கரையே ம்விநணபகற்சாநதிசெயவான
வதிதலுமன்றேறாகாணவநதன்வகுத்தலசெயவாம. (அ)

புள்ளுவம்புரிந்ததியபுரவலனைபுரங்கன்யாவு
மொளளெளிபாயநேறறவுயாமறையவணேநோக்கி
நளளிநுளாநொதனைநெனைமகிழ்நதுநணபன்
நெள்ளியவுறுதிவாய்மைமதெரித்திடவெழுநதானமமா. (க)

இறைச்சியோகரத்திலநதிவேலவாரகுழலாளேபாத
மநித்திருமைநதாமுனனாமைமுடுவலைகொண்டோடக
குறுத்தடிக்கொடுவாடகொண்டுகுறநனஞ்சரபிக்கூட்ட
மறுத்திடுமவனுமேபாலவையனவநதெய்திநினுன. (கஉ)

எய்தலுமிராமன்றாயவிருநிலமதனைநோக்கி
வைதிகமுறைமைககேறபவாரத்தைகளுநாயானாகிக
கையினொசாடைசெயதானகண்ணுறுதவணேபேபால்ப
பொய்படுமருங்குலோடுமபூசுநுழையிறபுககான. (கக)

வேறு.

ஆமாமகிசத்தைப்பழித்தபடமுதையகிலமளித்தவளை
வாமாமகிசத்திலவைத்தபிரானவலிவிறகவடமாய்நெருங்கச
சாமாமகிசத்தகோபமுடனறமுலிறபுமுலிறபதைபதைத்துக்
கோமாமகிசத்தைத்தினுமபாவிகுறுகவாராதேயெனறான. (கஉ)

அகலநிலலாதடுக்கினறுயாணமைநினைக்கெனனடாவென்றே
யிகலியிலனைப்புடைப்பதனுகெவருங்காணெமெனக்கனனறான்
புகலும்வாரத்தைசெவிப்படலுமபுரமுனநெறித்தோனபொருவரிய
சகலமறையுமினிதுணாநதுதவளுசெயமுனிவனநனைநோக்கி. (கங)

மடிக்கொள்செவியவெளளெயிற்றுலளைந்தவுகிரககாற்சுணங்கனவை
முடுகித்தூண்டிமேலெறமுனிநதோனபேரலவுகபபுதலுங்
கடுக்ககுமரரிருவோருங்காடியுமறையோனகையிரண்டு
மொடியப்பிடிப்பார்போனெருங்ககவொன்றுமுதியாதிருநகனனால. (கச)

வேறு.

அமைதரும்மேலையதனிலேமுலகுமளித்தறமவளாத்திடுமரிய
வுமையவளகவருமுடுவனன்கிணையுமுபத்திரஞ்செய்திடரேதாட்டி
யிமையவாதமக்குமரியமாதவளுசெயதிருந்தமாதவனநனைநோக்கிச
சமைமிதுஞ்சன்னியாசியோநிறகத்தனைமகடமுநதவைதிகேன. (கரு)

யாவனீடுந்நுள்ளென்னலுமினிபவிராமனீசுரனறனேநாக்கி
பேவனயானுகவென்னைநீதினடிவெய்திடுநீகாடமெவ்வுசைத்தான
காவலனேருடமென்பதுநினக்கோகணித்துனாடுயெனநெனக்கேசயா
கூவுதியென்னைபூசுரன்கொலிலோகூறுகவொழிந்தவன்கொலிலோ. (கசு)

உந்தனைப்பார்க்கிவென்கீரோபாலவுண்மையாய்தீதானமுடுதெனறுநாதா
நந்தனனசெமதக்கினிமகனுவருந்தவனயாலகாகயலில
வந்தனைசெய்தேயிருகருநீயெனனைமதித்துநின்சனமெனவழங்க
வெந்தவாணமையினுலெனநன்னதனுககீசுரனேபேசியதிசைப்பாம். (கஎ)

திருந்தியசெமதக்கினிமகனெனேறசெப்பினையிதுபொழுததனால்
நெருங்கியசுற்றமாயினையெவற்றாலெனயிடினிகழததுவனகேணமின
வருந்தியெநினையீனநேரணுகையெனமனையவடனக்கதிபிரிய
மிருந்தவநினனைக்கண்டவபொழுதேயெனமனமமகிழ்ந்ததின்கெனறன.

இவ்வுரைகேட்டவிராமெனஞ்சமுனேறயிழிந்தசண்டாளனீயெனையபாராத
தவவுரைசொன்னுயதற்குநின்னுவையறுத்திடவேனுடுமெனநிறீந்தான
கொவ்வவையப்பார்க்கிரங்கிலைதாயைகொன்றிடுமபாவிநீயெனனைச
செவ்வைதீவாராததையுரைத்ததற்குனையெனவருநததிததுனையெனவாரா.

ஆனயிடுககீரையநிந்தசெய்தேதாரையதஞ்செயவேனுடுமெனநலக
ன்னறுளபனுவலுரைத்ததானினனைநானவிடஞாயமொனறிலேத
யெனறுபினினிறநாயகனையவனமேலவீயேயோடடினாலெலநீந்தான
வெனறியோமறையோனெறையினுலதனைவிலக்கியேவருட்டொளவடித்தான்.

பின்னருஞ்முற்றிப்பிள்ளைகணமீதிமெபலனுறவெறிந்தன்னசாடு
முன்னமேமெண்டையிரண்டொருகமுறித்தனநீலமுமாழுகத்தேதா
ன்னன்தனமையைக்கண்டினகலாகியதகாலமுற்றசாரிந்தாலெனசசிறி
யெனமகன்றனைப்புலையசிகனசேடியினையிடுமதமேவையடிப்பாய். (உக)

வேறு

இதுபொழுதினினமிகுமொதநதயுதம்மயானெதாதபவினையெனதுகொன்றகுத்தியே
யதிரயமிகவுலகங்களுக்கெல்லாமடபிரிசுவெனநிறைநிரத்தனன
சதுமறைபவனமிகவஞ்சியெட்டியதபணியுமதிரநடநதுபுககன
விதுவணிசடைமுடிநம்பனவடசெயிமிகுசினமுடுவலககோநதுவிட்டனன்.

அவைதுதாரவளாசெங்கைபறநின்னதுபொழுதுவனமனமினபமுற்றது
தவனதுபெருகயுமின்றசுத்தம்வந்ததுவெனமனமிகநொருநதுநததுவாழ்
சிவனுலகுயமகிழ்ந்திருக்கவுந்திகழ்மறையவனைவலிந்துதொட்டனை
நவைபடுமுனதுகிரங்கனத்தினிவெறவெலுபடுமெனறுசெப்பினன்.

மறமிசமுனிவனவிளம்பிநிறநலுமலைமகளகொழுநனீயினறுநாத்தது
நிறைமறையவனெனிலவந்தடுத்தேநீநிலவிடுநிலிடுமெனறுசெப்பிமே
லிறைருவனெனிலடவன்சைகிறபடவிலையெனையிசுழமொழிவினடிசைத்தநீ
யறிகுலைபுலையனீநினழிபபுறுமதமனைநிகருநையெனறுசொற்றனை.

வேறு.

குணுங்கனிற் குணுங்குணைகொள்ளையானீயெனபாவி
விணங்கியபணிசெய்ரொணுநீருநதேனையடைதியாகி
லுணங்கிடாதுனனைநீககிவிடுவெனெருளிநாமேபழுவா
யணங்கரவசைத்தேநானகூறவருமறைமுனிவனசீழி. (௨௫)

செம்புலியாடையனறித்திசுமுத்தருநதிரைசுகனென்னு
மமபரம்புனைநதேநானகனனமதிராதரவடித்தானபின்ன
ரெம்பிரானிலங்கிராமனிருசையுமொன்றாற்பற்றிக
கொம்பியேயனனேனானகனங்குறுங்கிடவடித்தானமமா (௨௬)

வலமுறுமிராமனறுளளிவள்ளலைப்புடைப்பவள்ளல
சலமுளோனனீபாலவனனேனாற்றையடித்திடுகவிவவா
றிலகிருவோரினினறுமெநதைகையுபாதறனை
நலனுறைநதொளிருஞ்செவவாயநாயகிநுநதேநாககி. (௨௭)

தேங்கமழ்கொன்றைநுநதேநவனைகற்றமனனேரு
வாங்கருங்கொபளுசெயினமரித்திடநேருமெனறு
ளாங்கவள்பகாதேலாடுமையனுமன்பயப்பையத
காங்குறுமளவைத்தாகத்தானடித்திடானமமா. (௨௮)

தளரவுறுமுனிவனனசகித்திடமாட்டானகி
யிளங்கியயிறநதுபேரவோமெனறுளத்தசையவெண்ணி
யளவிலாவுருப்பநகாங்கையுபாபிமான்றடி
யெனியவனமாரபினமீதிவிடிகனனியேற்றஞ்ச. (௨௯)

தாக்கலுமிறைவனகொபத்தழலிடைப்பவருநகொவபொல
நேரககியாராகரத்தாற்றகைபெநாறுநிடப்பிடித்தவிழத்தி
யாககையைக்குமைத்துப்பிடைமாககிபையடாநதுகாலாற
றுககிநீளவிசம்பிடுவறசுதுண்டெனெவையிநதானமமா. (௩0)

வேறு.

புலையெடமெடுத்தபுராரிகரத்த
தலைஞாளிகளன்னவனைககறுவி

நிலமீதினினின்று பதுங்கிநெடுந
துலைநூர்மெழுநதுடாநதனவே. (௩௧)

மெய்யுறறிடுமேவதியனன்னிடைபரி
லெய்தசசிறுபாலாதனிராககிணைய
கைகொட்டிநகைதகனாகாணுறவே
மெய்யுறிறெழுமேவரிமலாபபெயழிலவாய (௩௨)

விடரிசசகுனத்திடைமேவியில
விடைகுபாற்றலுறறுவிழுநதிவரு
முடைதபயியுணாரசியயாததுயிரி
மடையக்கிடந்தன்னவனையினே. (௩௩)

அளிநூங்கிசைபாடி மிதிப்பவளிழ்
சளிநூங்கியகாமுறுதாமமதுத
துளிநூங்கியசேரலையிறுடுவளி
நளிநாதிமபுனறநீகாநணனியெழும. (௨௪)

மநதாநிலமவகதுதைவநதுணாவு
தருதேததனுமுபரதுதெளிநதுகபங்
கைநகைதாடுபிணைநதழகாநதசையு
நெநாதாநகணிகேனாகிதுடங்கிழையான. (௩௫)

மறைநனகுதெரிநதுவளாததுமகத
துறைநின்புறநினறுதெசாலநகரிய
விறைநெகாநநிவருநதுமிருநதவனவாழ்
நிறைநெருநினைநெடானறுநிகழ்ததுவனல். (௩௬)

வேறு

மகததானவல்லதுறப்பெற்றேறநதேதா
மானமிழநதேசனீனமவாதெவநினதே
னகைப்பாரேனனுயாகுலத்திறிதருதேகைபாவி
நனமைநெழிபனுடயுநதேதனையுனபதிநத
சுசுதகாநகவாகநகநுநபங்சந
தொகுதடுமவிததைசெனனைததுநதுலகககற்றே
னிகததேதாக்கினரெனையினதாபை
யிரககமலமணிமகமுததையிரநதேதவளால. (௩௭)

வெனயிபெறுமுலகதனிதகமேவணடி
மேலானவருநதபகவினைசுருமேபாதி

டெலான் றுபழிமுன்பினனுமிலீதயாக
 வுயர்தாதைதமுடியைமனனெழுதிக்கக்கண்டே
 டென்னநக்கோவுயிர்தீங்குநகாலமென்ப
 தினன்மவரக்கண்டிலனீதெல்லாந்சண்ம
 நின்றதுடலசீசெயன்றிகழ்ந்துகழி
 டெனடிதானதுபரமிகநினைந்தானபின்னும.

(ந.அ)

வேறு

சிவன்றனையுறுதியாகசரிந்தனைசெய்யாநிற்ப
 வவநதருமபாயமவந்கதென்கொலாசசரியமென்றே
 கவநதிடுமனத்தனுககண்ணுதலடியாககென்று
 மிவநதிடுமின்னல்வாராதென்பதுமிறந்தீதயால.

(ந.க)

உருத்தெழுந்தாண்மைசெய்யுமுயர்பவமொழியென்றுந
 றுரத்தலாற்கருதிபேற்றத்துலங்குருத்திரனென்றோபேர்
 தரித்தநற்சகமுண்டாகருந்தன்மையாறசமபுவென்றும
 அருட்சகமளிக்குமாறறலரியசங்கரனுமென்றும.

(ச0)

பன்னுறுநாமத்தன்மைபாவியேனிடத்திலாதான்
 முன்னரினீட்டாநின்றபழவினைமுதிராததெனறே
 நன்மைசோமனத்திறேறாநதூலிதருமிதுவநநேதாட
 முன்னவனபதமேயின்னங்குமித்தியானமுற்றுமராககம்.

(சக)

ஆசறத்தெரிந்தவ்வாறறலருநதவமிழைத்துதீராப்
 பாசவேரகறமீமலாமபரசுகமபெறுவெலனறே
 நேசமார்மனத்திறசாலநிசயஞ்செய்துநீடு
 மீசனின்கருணைசெய்வியலபினையெண்ணுற்றான்.

(சஉ)

சிருட்டியேமுதலாயைதுஞ்செய்பவனெவ்வினூதீரா
 விருட்டடைபாசமுத்தியெனையனாலாமோயாவ
 னருட்டருவடியைநெஞ்சிலழுத்தினககணத்திறறானே
 மருட்டவிரத்திடுமோவனனமகிமையையுடையோனறனனை.

(சங)

இணாவிரிபுறவஞ்சுழந்தவியேவறகாட்டினமீதின
 மணமலிமலராறபேற்றிமனத்துறுமவாஞ்சையாவும்
 புணாகுவதனமிவாளாபோகுவதிலேனெயனறே
 புணர்வினிற்றிடஞ்செய்கனறனுணர்நதிறையுவகைபூத்தான்.

(சச)

வேறு.

மனவலிகாண்டலுமவையமீன்றிடும
புணையிழைமுகுமராகள்பொறபிறேறானறவே
தனதுளமகிழ்நதுதன்னுருவங்காட்டியே
முனைவனையெடுத்தனனமுளரிககையினால்.

(௪௫)

கறறையருசெஞ்சடைக்கடவுடகைத்தலம்
பறறலுங்குருதியாய்ப்படிவமடைபங்கழை
விற்றொலிமதென்னவின்வகிதகேகாறறினன
மற்றவனறனைவிழைவரமென்னென்றன.

(௪௬)

ஆலமாமணிமிடறறையனகூறலு
நீலமேனியனறுயாநீங்கிநீததன
காலசெநதாமரைக்கழலிறருழநதுபின்
வாலியபணிமொழிவழங்கலுற்றனை.

(௪௭)

மாமறைசாலவுமவருநதிககாணருந்,
தாமரைவாட்டியதண்ணஞ்சீறடி
பூமிச்சநடநதுமெய்ப்பொலிவுகண்ணுற
வேமமிடெனையுருமித்தெழுநதுங்கண்டிலை.

(௪௮)

அனனையாயுலகமுனறளிததுப்பேரறந்
தனனையுமவளாததிடுஞ்சாரதநாயகி
யெனனையுமொருபொருளாகவெண்ணியே
துனறுகானகத்தினிறஞ்சூநதுநதோநதிலை.

(௪௯)

அலகிலாமுனிவரரகத்தினேடரு
முலவையொன்றேநதியவுமபனமாமுகன்
கலவமாமயின்மிசைக்கலந்தகாவலன
புலனிலேலலுய்நதிடப்பேரநதுங்கூகிலை.

(௫௦)

பிழைமொழிபெருகவுமபிதற்றினேனறிக
முழலவளாகரத்தவெனனறிவிலைமகனை
முழுவதுமொறுத்திடவேண்டுமுன்னவ
விழுதையெனவேண்டுவதினனமொன்றுள.

(௫௧)

அருட்கிடனாகவேயளித்தலவேண்டுமென
றிருட்பொலிமிடறறையிழைஞ்சிபினைநருக
குருத்தெழுமுருப்பமதடக்கககூறுவான
மெருட்செமதக்கினியென்னுஞ்சீரமையான.

(௫௨)

களங்கொழிதவமபுரிநதிருநதுகாசினிக
குளந்தழையிதமபலவுஞறிநிற்கவு
மளந்திழைநரசரினதமனென்றுரை
விளங்குமுறகாராததிசோவீரீயாராசனன.

(௫௩)

வேறு

செல்வமாழுமுயற்றுத்தனைகறுத்தனைமிகமுந்
தொல்லைநானமறைத்தொடாநதறிவருஞ்சுடாபபொருளே
மல்குமென்பிதிரவனைதெய்யமன்னாநமழுவே
மெல்லையுறறவங்கசுந்தமுந்நிதவாரிதியில.

(௫௪)

இறந்தவைவனுக்கிலங்கியதருப்பணியற்றக
குறைந்திடாவரங்கொடுத்தருளென்றுரைகுறித்தான
சிறந்தவாசகங்கேட்டலுஞ்செக்காவானமதிய
முறைந்தவேணியனவனமுனமொருகணப்பொழுதில.

(௫௫)

அரியவங்கிசமாகியபரசைநோக்குகலு
முரியவப்பரசதினினுமொருபரசமைதது
மருவுபாறகவனமலர்க்கரத்தளித்ததுவள்ளல்
தரியலாரதமைச்செயித்துவாழ்வனவுரைத்தான்.

(௫௬)

உரைசெய்நாயகனினுதொடமினக்குமுனனோங்கு
நராசராதிபர்நன்றுபாறகவனெனுநாமம்
விரவலன்றியேவிண்ணகத்திருநிலமிசையும்
பரசிராமனென்றிலங்கிடத்தகுமென்பகாரதான்.

(௫௭)

வாங்குபாறகவன்மலர்க்கரஞ்சிரத்தினமேல்வைத்துப்
பூங்கனழ்ச்சிலைவேடனைவிழித்திடும்பொருளே
யீங்கிழைத்தவிசசிவலிங்கமெளியவென்பெயர
லோங்கவேணுமிவ்வருவினிலுறைந்தருள்செய்து.

(௫௮)

பொருந்தவாசசனைபுரிந்தவாபரிந்தவாபோற்றி
யிருந்துளோர்களுமெண்ணருமபோகமதெய்தித்
திருந்தவாரதமைச்செயித்துவாழ்ந்திறுதியிறமிகழ்நின்
விரிந்தபங்கயத்திருவடிசோதரவேணும்

(௫௯)

வேறு

சுமியனெனியற்றியதீரத்தமீதின்ற
குறுமுயலவனசுடாங்குமெகாலையி

னுறுமதிதினத்தினிலுவநதுமுழ்கினின்
னவிவருதிருவடியனபினேததினோ.

(க0)

செழியமாலிலத்தினிறழிருநதுசெலவராய்
வழிவழிபுத்திராமலசநல்கெனத
கொழுதனனிறவனுமனிததுதேதாறழிய
விழுமியவிலிகததினமேயினுனரோ.

(கக)

இனையமானபியநதனையெழுதுகின்றவா
மனநயனுறமிடவாசுதேததினா
சினமிசுமறலிதன்றிமைநீரநதுதி
வினைதவிரப்பாரெனவியநதுகூறுனா.

(கஉ)

படிமிசையோபுகழ்பரசிராமனின்
மிடமுறுகாதையைசெபபினுமினிக
கடிகமழ்மலரவன்கரியமாயவ
னடிமுடிதேடியவமைதிசூறுவாம்.

(கங)

பரசிராமச்சருக்கமுற்றும்.

ஆச்சசெய்யுள் - ௭௭௮.

அடிமுடிதேடியசருக்கம்.

ஆயுநானமறைக்கவுசிகனகமகிழ்ந்தினிய
தூயதானமொன்றுள்தனறுலங்கியநாமங்
காபுங்குற்றினைக்கடிநதகாரணப்பெயாகவினு
மேயவாயமையீர்விளமபுவன்கேணமெனவிதிததான்.

(க)

தொலைஞானுசிறசிலமுனிவரர்களாழ்பிறவி
வலலிவாழ்க்கையினிறுதியைவரமபறவொழிப்பா
னலலிமாமலாயன்றனைக்குறித்தபாபருநா
ளெல்லையிலதோருநதவமிழைத்தனரினிதாய்

(உ)

இசையுமயோகிநுறறரிப்பிலனாகியேரிலங்கு
திசைமுகத்தவனவவுழைக்குறுகியேசெழிந்தோ
நசையினோநீர்விழைநதனபகாமெனநவிலக
குசைகொளகையினாகுறறினைக்கடிவரங்கொடுப்ப.

(ங)

வீருமபினோமெனவ துவரறகே துவெணமதியம
பொருந துநாதனைவேதமாபுரி தனிற் பேரநது
பரிந துபூசனைசெயிற் பவித்திடுமென பபகாந தான
மிருந துபண்ணவாவிரி ஞ்சனை விடைகொடுசெனறே. (௪)

மாறிலாதவான்புகழ் மறைக்காட்டினைமருவி
பூறுமன பினுலவேதவொண்புன லுவநதாடி
நீறுதாங்கிராமலரி னுனிற்றமன துருகி
யீழிலாமொழியாளிடப்பாகனையிற்றஞ்சி. (௫)

பேரநதவாயமைசோகாநதநாயகனுறைபுடவிக
கேயநதகொயமபுறழிங்குலனறிசையிலாரிலிககம
வாயநதிடுமபடியமைத்தருச்சனைசெயதுவணங்கிச
சேநதநீவிழித்தெனறிரைக்கறைவனைச்செயித்ததா. (௬)

வெற்றிமேவியசுவேதனென்றுரைபெறுமேலான
செற்றநீக்கியெயவ்வுழைத்திகழ்சிவலிகக
மறறையொனறருச்சனைசெயதுமறவிதனவாதை
யறறுநித்தியவாயுளுமபெற்றமிருநதனனூல. (௭)

வலனுயர்த்தமாராககண்டயனென்றுரைவழங்கும
புலனடக்கியமாதவனாயிடைப்பொருநதத
திலதமுற்றதோசிவலிககமருச்சனைசெயதே
நிலவுகாலனைநீத்திடநிறைவரமபெற்றான. (௮)

சாலங்காயனாபவித்திரனபூசராசாபத
தாலங்காயுளபேரகுத்தலுமசசிறுவனையளித்தோ
னீலமாமணிமிடற்றனையிறஞ்சியேயடுடிய
காலனறனையுங்ககடிநதுயிரளித்தனன்கணத்தில. (௯)

இன்னவாறுபறபலாமிருத்துவைச்செயித்தீசன
றனனையாச்சனைசெய்துதீரக்காயிகசாரநதா
ரன்னதானமீதமாநதருச்சனைசெயுமவாகண
மன்னுமாயுளபெற்றடுமறவியினவதைமாயப்பார. (௧0)

வேறு

காந்தநாயகநீசானமுத்திரத்திறகலநதிடுநாபபணிறகவினும
பாந்தளாபரணம்புனைநதிடுமுககடபரணமகாலிகநாயகனான
சோநதிடுநதானமொன்றுளவதனிற்செங்கணமாலவிரிஞ்சனுஞ்செயிந்து
பேரநதவண்பன்னாட்டூசனைபுரிநதாரபுரிநருநெறித்திறமபுகலவாம. (௧௧)

முனநெருஞ் றுதினபபிரளையத்தினமொய்வரையசலீயமுதலாய்
மனனியபொருளுமுலகமுமுவரி மடுததெழுந்தாரத்திடத்திமிர்
தனவசப்படுததவனையவனநெரிநதுசத்தியவுலகினிறுமரினற [நதே.
பொனனிதழககமலத்தனணலங்கடவுடபொருக்கெனப்படைத்திடவெழு

தெனடிநாசுருட்டுமகரவாருதியிறழிகழநதொளிர்சேடனமேறறுயிலுந
தனாழாயமாபனறியிலகற்றிச்சாறறுதிபாவனீயெனனக
கொண்டெழுமுருப்புமடக்கியெதிசமுங் குவலையகாரணமான
வினடெனவறியலலையெவனலுமவெகுரியங்கடலிடையாழந்தான.

ஆழ்தவனவடவாழகஞ்சதுமுகங்கொண்டாணவப்பொழிகளைத்தாங்கிச
சூழநதெழுமபொழுதிநகறியிப்புகைபாறறுசுஞ் றமவடிவினைசொலித்து
விழந்திவகோடககனறபொழியதனைவீரித்திடினமரகதவண்ணம [மால்.
பொழந்திருநகறறுங்கவுததுவமணியைப்போனமெனப்புகனறிடத்தகு

ஆனனவனவாராயமாலெனுநாமத்தடங்கியபொருளவீரிகுத்தியோ
வெனனைபேயனறியகலகாரணெனனின்னமீவெருருவனுமுளேன
சொன்னசொற்காறறலெனகொலோவெனறுதுணெனததுளளிந்நராத்தான
பனனகப்பாயனமாயவனவெகுணபிபனிவரைபொடிபடநகைத்தான (கரு)

ஏனுபிமமுறையாறகூரதுதேடினுமெட்டுணையேறறிழிபினறி
மாலுநானமுகனுமொயவிலாவாகுலாதேம்புரிசுதுமாமறைக
ணுலேநடரிதாயநாதமுங்கடநதஞானவாருதினைநாலவாக
காலுறைநதருநுமணணலமாயினுலளவிலாமேகிதராகி (கசு)

வேறு

வருவாதிறுவரிதழகடித்தணிவலையமற்புயனாரயினமே
லிருகைகொட்டுவரிடிவெருக்கொளவெயிறிறுகருவரினனவா
ருருவருக்கொருவாகனெதித்தனருயரினிகத்திறையொளிமிசுந
திருவினலாததிடுபுருவநெறியினமிசைகுனித்தனாசினவினா. (கௌ)

நிமிரபுயக்கிரிநெரிதரத்தழுவுவாரெருக்குவாசுழலுவார
திமிர்வெறபுடனிமைபவெறபொருசிகமுருக்கொடுபுளவலோ
லமாவினமற்பகைமுன்மவினாததனாசினகதினரமைவருஞ்
சமாவினாததிடவலிமைபறறியதனுவெடுததனாகரமிசை (கஐ)

தொலைதறகருமையினதொடுதொடரலுறறனரடலகெழுஞ்
சிலைவளைத்தமைமெதொடைதொடுகெகாலீசெனிபடடிமுதலவ்விடுத
திலகுடுக்கணையிறைமுகககணையெழிலகொணமுடகணையிவையெலாங்
கொலைபழுத்தெனமிகவிடுததனாகுருதிக்ககிடவுறறினா. (கக)

வேறு.

ஒழுக்கொளிபரப்பிநிறைமுருகுவிசிபதுமமலருறைதனிசெனப்பிரியமாய்
முழுதுலகளித்தெழுதவரிபமறைபறபலவுமுறைபெறவிசித்தமுதியோன
செழுமைகொளனறபொற்களசிதறிடுகழறபகழ்சிறறுபுவிப்படுநடியோன்
விழுமியமழைக்கடவுள்கணைதனைவிடுதனனவிவன்செபெறவிழுத்துமிசையே

அடையிருநிரத்திவளரலாகதூவிரிததுநிறையமுதினையுருத்ததுமருவு
முடுபகிசுரத்தைபுரனுடனிறையெடுத்ததரியினுரமிசைவிடுகதனைவன்
கடவிடையுதித்துவளரகனலென்மகிசுக்கிசுதூவெயிலப்பரப்புக்கிலான
படைதனையெடுத்ததுநியிரவரிசிலகுனிததுவருபடையசைவிடுதனனேரே.

உரமிசைபடப்படவிருதலைகுனித்தசலவுறுகணைதொடுபபமலரோ
னரவினினடித்தகருமுகிலுமனிப்பபடையபதினமிசைநடத்தினன்வளர
வரமுறுபெயாக்கணையயபன்விடவெதிரத்தரியுமவருபெயாதரித்தபகழி
பெருமையினவிடுததலகிசைவுரியபுயப்பெருமைபெருகவுமுறைத்திகலினுன.

இனையவைகபதுமமலாநயனனுடறத்திருவன்றையவன்விடுபரவவனு
மனகினினினைப்பரியமறுகணைதொடுத்துவிடவருசமமுறச்சினவியே
பனிமதிமுடித்தபசுபதிபெயாதரித்தகணைபதுமமலரிருகிறயவன்
முனிவுடனவிடுததனவதொழுகனலபழுத்துவிழுமுதிரசினமிகசுகிறுமால்.

வசியொருகரத்தின்மணிவிளையொருகரத்திலொளிவிளையொருகரத்திலசுரா
தசையறநொறுக்கிநியிரகதையொருகரத்திலவளரதனுலொருகரத்திலனிலோ
னிசைபெமுருத்திரமதனைவிடவெதிரத்திறுதியிதுபொழுதடுதததெனவே
கிசையொருபதிற்றுமனலசொரிதரமலைத்தலைகளிசுத்தமிடவுடறறியதுவே.

வேறு.

வந்துநானமுசனலெப்பொடுவிட்டிடுமண்பொசுபதப்பெயர்நற்கணை
சிறதையாலவளரபொறகொடியைப்புணாசெங்கணமாயனடத்தமுருத்திர
மநதமீதுகனறறனலுறமெனவண்டகோளமவெடிப்பவெளித்திசை
யுநதியென்னாவெறழிபெறத்தசுமொன்றுமாயிரமவாசசரமுடறறின்.

வேறு

மாகமீதினிலிரண்பொணமுமலைதுதினறுபொரவல்லையி
லேகநாயகனிலங்குமோசுடரிலிங்கமாகவெழுநிறை
னாகழநிருவியண்டகோளசைநடுத்திறகதிடவிளங்கலுளு
சோகமோடுமிகவஞ்சினிறைநூநதவாளிகளிரண்டுமே.

(௨௬)

ஆனபொதிலரியயனுமவெஞ்சமரகறறியினறித்தையறிவமென்
நேனருபமுடனெகினமாகியடியீறுமேமுறையினைடினார்

போனகிழ்ப்புவிசகத்திரவாசசரமிடநதுபுகுமறியாமையான்
மானமவீரமுமறநதுமேதினியிலவநதுநின்றனைமவண்ணே. (௨௭)

வாணிநாயகனுமேமாடியோடிமனநைநதுவாசுகிறையொடிநதிட-
வேணுடேவவருடததிலாயிரமியங்குநேடியுமறநதிலான
காணுமேமகொலரிடெனறுநொநதுபுவிமீதுசேராவொடுகலநதன
னீணிலநதனையனநதமாயவனுநேடிவலாநெனவநிந், ௨௮) (௨௮)

வேறு

தமைமதித்திருநதேவதனறளநதரிமுகுதகைகேநாகுக
வமைவருநதுபரமினபோடயனமுகமவனுமபாசுதா
னிமையளவேனுநதாழாதசைநதபினிதனைககாணே
கமதெழினனநெனநெண்ணிநனுக்குமோகததாறபினனும. (௨௯)

வருமனநதளரசெய்யினமாட்சியதனறூலின
மொருசுரமபாபபேமெனேறயுரைததனருரைகுங்காலை
யிருவருளுசெவியிறேகடபவிலிங்கமீதெழுநதவினசொ
லுருவமதாசுததாயவுரைகொளோங்காரமொன்று. (௩௦)

அம்மொழியதனிநின்றமாதிரிமாமறைகணமுன்றிந
கொமமெனவெழுநதவறறைகமுறித்திடவலலாராணா
செமமைசேருருவநதாங்கித்தினைகதவாநெருட்சிகூர
முமமைபுமுனாததுகின்றமுறைமையைமொழிவலேகணமின். (௩௧)

பூசுராகிருதினேடிபபோறநிபபடுவனயாவன
நேசினூலிரவியாதிதிகழதரசெய்வனயாவன
மாசகனமகிழ்வானவையமகிழ்தரசெய்வனயாவன
பேசருங்கருணைதனனாறபெருமபதமளிப்பனயாவன. (௩௨)

அணையவன்வீரமோகமகந்நிவானவிரும்பியொலலை
மனதினுநினைதற்கெட்டாமாட்சியவளாசசிகாட்டி
யிணையசெநதழலாரசேரதியிலிங்கமாயெழுநதானெனேற
அணைவுடனவாக்குதேதானறசொசொன்னதாஸிருக்குவேதம். (௩௩)

வலததொடுவாமாங்கத்தினவரனுமையளிதேதானயாவன்
னலத்தகுமிதையமானநளினமீதிருநதுநீடு
முலப்பருமபிரவஞ்சுத்திலுறைநதனுபவிப்பனயாவன்
சொலப்படுமதனைமெயயாசசூழ்நதிக்கின்றோனயாவன. (௩௪)

அப்பிரவஞ்சமுறறுமறநதுமேயறியானயாவன
செப்பமாரனேனுமபாறசெனித்திடுமோகநதிரப்பான்

வெப்பவாகணையினுப்பணவிளகனறபிழம்புபோத்த
விப்பரஞ்சுடரானுன்னையமபியமெதகருவேதம்.

(நடு)

வேறு

பெரிதானதிரமபதமவிணடுபதமபெற்றபபணிததெரியோனயாவன்
வருமுனறுசகதிசுடகுமதிட்டி கஞ்சுகினமயிதனவடிவமாகி
விரிவானதிரவஞ்சகமகம்மதிட்டி,கனுகிவினிரவனயாவ
நெருஞானறுநினைத்தவுடனுயாகதிதக,தஞஞானமொழிப்பனயாவன்.

பரந்தசராசரங்கனவையனை,ததுமவழிபாடுசெயப்படுவனயாவ
னிரந்தரமாயமுத்தியுள்ளபவனயாவன்னுமதுமேமாகநீக்கச
சொரிந்ததழுவிலிகமென,தே,தாறயினென்னறுயாசாமநதுலங்ககக,மி
விரிந்தவிருகதெசுருடெனவிளங்கு,தழுவிலிகமதினமேவிறன்றே. (நட)

வேறு

மறையொருமுனறுமன்னவகுத்தினமறகலோடு
மிறநெடுமாலுநீங்ககாதெழுத்திடுமேமாகநீங்க
யுறையுமிவவுருவநமாலுணர்வுறறகெளரியதனறு
கறமமிடறயிறைவனென்னேற்கருதியதுதிக்கலுறறா.

(நடவு)

எண்ணருங்காலமவானிலிருநிலம்பரப்பிறழி
லண்ணலவானகிரியினிறுமருந்தவரியறயிறோகருங்
கண்ணினிறகாண்டறகெட்டாககாரணவடியேமுடிய
விணமுக்கடளநதுநின்றவிமலனேசரணமெந்தாய.

(நடக)

முடிவிலானபமானமுதலவனேசரணமுனனாட்
கடுறுகாநகெமமனேறாககாதனைசரணநகாலன
படிமிசைவிழக்காய்கபதாமபுயசரணமபணிபி
லடியனேமயிவிலானமயகறயினைசரணமாமால்.

(ச0)

ஆனிகதியமகறயிநின்றவாறுவானபொருளிலொன்றாய
நினைப்பகாந்திடினுமினபாயினறனைசரணநீங்கா
தனைசசுமிதேகலுங்காட்டாகனையங்காட்டிநிறகும
வினைத்திறலிருநோகீக்குமவித,தகாசரணமென்றா.

(சக)

வேறு

பரவியிடுமவாகாணப்பானமதிபஞ்செனவிவைத்தபாமனேருன்றக
கரகமலஞ்சிரமீதிறகவித்துமலரடியின்றஞ்சிகுணவிரிந்த
வரனுமதுபெருமேமாகமகனறனவாவிருகொழிநகாயவனியிதில்
வரமுறமுறபவஞ்செயதீரனறலவாவிவனவேனெடுமவரமயாத்தென்றான்.

செங்குமுதமலர்வாக்குத்திறநதுமதுததுளிததெதனசசெப்பலோடு
மககமெலாமபுகிதமாயாத்திவீவாரணஞ்செய்தவமுதைநோக்கிக்
கககைநதிதவழ்சடைபோயநீயெனபாறநிறநதுவருகதபநீதாறுந
தங்கியவிமமோகமதுகவிரநதுவினைததொழிறசெய்யததருதியென்றான்.

கஞ்சமலரயன்னனவுனாசெய்யப்படிடரிக்ககண்ணினு
மஞ்சலிசெய்தழுகியநினைககிரியாசசனைக்கிடையூறணுகாவண்ணம
வஞ்சமிசுத்திடுமோகமீயவமவநதுகாவண்ணககாது
நஞ்சணியுமிடறறேனயருளசெய்யலெனமெனநினைநுனமமா. (சச)

வேறு

சூடவனாகரத்திலநதுகருளிரபுயலவண்ணக
விடபவாகனமுகநதவிதைவனவாயமலாநதுவீ
திடமுறவினழநதுபூசைசெய்திடககடவதனி
மடலகொனாநதருநாடோருமவழிபடக்கடவதனே. (சரு)

அறந்தழைநீடுவறகாடடினதனிடையவருஞ்சோதி
சிறந்திடுமீலிககமாகத்திகமுலஞ்செகத்தினமீது
நிறைநதவாகாண்டசெய்யநெடியவுயரிதானீ
மறந்தபக்ககண்ணிறேற்றமவடிவமாயவனத்தினபாங்கா. (சசு)

இலிககமொன்றமைததுப்போற்றியிருந்தொழிற்பெறுமினென்று
துவகருமனத்தினுற்றதுகளறவீவாரோற்றம
நலந்திகழிலிககதனைநவின்றவாகொழுந்தோராநு
நிலந்தனினமருட்சிககிகீடியதுயரநீப்பா. (சஎ)

தென்றிசைக்கிறவனசீறுஞ்சிறறமுஞ்சிறதுகாணா
வனநிறலிககானினறமாகிலப்பரபினமீதற
றுனறியபோகமயாவுநதுயததுயாவாணோரும
வென்றிசோகயிலைவறபினமேவுவானநதவகாலம். (சஅ)

நிலநதநிறறவஞ்சனனியாநியதிகள்கிருதுதான
நலமபெறுமவிரகந்தனமநவின்றயாவாதேகரி
விலகருமோநிலிககமபூசையியறறுநாககெயதாநின்ற
பலநதநிறகோடிகுறறோபகருறுமபலனிறகொவ்வா (சக)

எவ்வகைக்குலததாரேனுமிலிககமொன்றருசகிதேதார்க்குப்
பவ்வசாகரங்களிலைபாரமிசைசசெனிததாரேனுங்
கெளவைசெய்காலவ்வாதகரணகுவிதிலைமோச
மவ்வியநதுயரமற்றமவாகஞ்சுக்கிலையாமால். (கூ)

வீசுமெய்ப்புகழ்சேர்விண்ணோர்விஞ்சையரசுராடெட்சர்
நேசநாலவருணாதேதாஹுனிகழ்சிவராசசனையினமீதி
லாசறத்திகமுமெய்யிலஹுதினமணியவாய்தத
தேசுறுமமெவண்ணீறக்கமணிதனினைமோகநதீரநதோன்.

(ருக)

கடையெஹுமபுலையனிலலங்காததிடுகருஞ்சுவான
வுடலுஹுமவரினின்றுமொழியவுமிழிவரெனேற.
படரொழியபனமால்கேட்பமுமமுறைபகாநதுபாநதான
றிடமுறுமயஹுமாலுநதிருநதுமலேறகாட்டின்மேவி.

(ருஉ)

லேகவானபுனலினமுழ்கினங்குமவெளவேலினமூலச
சேதநீழவிநசிறநதசெலவனைப்பணிநதேயனன
நாதஹுக்கிசானத்தினலன்செயபுததரத்திபபண
னோதருமிலிங்கநதனையுண்மையாயமைததேயமமமா.

(ருங)

வருமகிழ்சிறநதேபருமாசிலாமனியென்றோதிச
சுருதியினமுறையாறபோறறித்துயமஞ்சனரீராட்டி.
முருகவிழ்பள்ளிததாமமுறைமுறையருசசிதேததிப்
பெருவரமபெற்றுமீண்டுபெருலகனிததாரமனோ.

(ருச)

இநதமான்மியததையோர்காலெண்ணினரெழுதினோகள்
சுநதனைசெய்தேதாரபாரமேற்றிருந்தியபோகமாரநதே
நந்தியெமபெருமானகாகருநன்மலையுறைவரெனேற
முநதுநானமறைகடோநதமுனிவரனமொழிநதானமமா.

(ருரு)

அலககனற்சுடராய்நின்றவண்ணாமுறையையாய்நதே
பொலன்சிறையெகினதேதாஹுமபூவைமாமேனியாஹு
முலைதுலைநதோடிததேடுமுணமையையுநாத்தாமிப்பால்
வலமபுரிநெடியோன்பெற்றவணமையவகுத்தல்செய்வாம்.

(ருசு)

அடிமுடிநேடிய சருக்க முற்றும்.

ஆகச செயபுள் - அகச.

வ ல ம் பு ரி ச் ச ரு க் க ம்.

நிலவுமிழ்பலமணிசொரிநதுநீடிய
வலைதவழ்பாலியககரையிலனறியே
நலநிறைமரகதநாதனகீழத்திசை
தலமுளதெனமுனிசாற்றனமேயினான்.

(க)

வேறு.

தாதவிழ்வாகைத்தரித்ததனுததசுரதன்மைநதன்
மூதெயிலஞ்முயிலங்கையின்மன்னவனமுடிசாடிப்
போதருபாவவிமோசனமாகப்புனைபேராற
சேதுவிலேராசிவலிங்கமமைத்தாசசனைசெய்தான்.

(௨)

அத்தகுமவேலையிலாளுடைநாயகனவனெய்திக்
கொத்தலாமேவீமதுசசொரிபைமபொறகொடியோடு
நித்தியபத்தியினாசசனைநெறிபுரிரகுராமன
சித்தமுத்திதவரத்தையளித்தருளசெய்கின்றான்.

(௩)

அருளுமவிடைகொடியிறைவனகைத்தடுகிலேவீரர்
மருளகடவிராதனைபுயாகதிபெற்றறிடவளர்வேதப்
பொருளவனமுற்றுகினழிலகொடிருத்தகுபுனைபேராற்
றெருளுமணிசசிவலிங்கமருசசனைசெய்வென்றான்.

(௪)

காமுறுமேழுமராமரமுருவக்கறைமேவுங்
கேழுவொளிதொடுததுவிடுததிடுகளர்தாமப்
பாழிநெடும்புயமன்னனெழுநுபணிந்தேகி
வாழியசீதையினோடுவிமானத்திடைமன்னி.

(௫)

வல்லுளியெண்குவயப்புலிமரைகடுவாய்சீயம்
பல்பலமண்டியதிலலமகன்றுமுபடாமள்ளா
கல்லெழுசுமமையதண்பனைநாடுகடந்தாரு
மொலலைவளர்தருமவேதவனந்தனிலுறைகின்றான்.

(௬)

வேறு.

வண்டுமுரல்செழுங்கமலமலாவிழியானேறவாகண்டமெயிற்றேராய்ந்து
கொண்டலெழுவதுமானவெழுநதுகிகேமசனடிசுமபிடேத்தித்
கண்டாளமணிசொரியக்காரதநாயகனகொயிறகவினுங்கிழ்பா
லெண்டிசையுமபுகழ்பரப்பியிலங்குமிராமேசனெனறோரிலிங்கஞ்செய்தான்.

நறவுதுளித்திடுநதெரியனறுமலராலுளங்கனிநதுநயநதுபோற்ற
விறைவனுமையுடனவெளிசின்றியற்றுமருசசனையுளநேதமெய்தாநின்ற
சிறைகொள்பவசெடமுழுவதுநதீரநதசீதைதொடுநதிருந்தசுருழ்போ
யறைபதினாயிரமவருடமணிமாடவயோத்திதனனிலரசாளென்றான்.

(௭)

மழுவினெடுத்திரிகோட்டுமறியேந்துமலர்க்கரத்தான்வழங்கசசெவ்வி
தழுவுநெடுமதினுடத்தவயோத்திநகர்தனைசொரநதுதயங்கும்பைமபொ

னொழுகுமெழிலொளிபரந்தமுடிசூடியகிலமெல்லாமொருகோலோசசி
பெழிலகொண்மணிப்பீடிகையினினிதாகவாண்டகைவீற்றிருந்தானமன்னோ
மன்னனுயிர்புரந்தளித்துவளாகாலந்தனிலோகாலவரம்பிலசீர்த்திப்
பொன்னியிருமணிக்கழல்சோபுதல்வரிருவருமவனதன்னுளாற்போந்து
கன்னலகமுடுகனத்திகழுங்கழனிவளாவேதவனங்கண்ணுற்றோருருந்
தன்னிகரிலமுதமெனத்தயங்கிநிறைதருமவேதசரசினமூழ்கி. (க0)

ஏடாருமிதழியந்தாரினிதணிந்தநிகேமசனிருதாள்போற்றி
நீடாழிசூழ்ப்புவிபினைபுகழ்சேரகுராமனியமஞ்செய்த
பீடாரும்பெருமானுககங்கிதிசைதனிலிலிங்கம்பிறகசுசெய்தே
நாடோறுமவளாந்தேற்குசுசெனனபோனருசசனைகணயநதுசெய்தான்.

திருநதலர்தம்முயிர்குடித்துநெய்தவழுங்கதிரிலேவெற்செம்மேறவ
ரருநதுமமுடுகனவுயிராகட்கருளகூருமில்வனென்போனநதண்காவீர்
பொருந்தரகுபதியமைத்தபொருவில்சிவன்நனக்கீசத்திசையிற்போற்றி
வருந்தியொருசிவலிங்கமவகுத்துமருமலர்தனாலவணக்கஞ்செய்தான்.

அடுபுலியின்குருளையெனவளருமிருவருநெடுநாளரியதேவா
மடுவதனிப்படிந்தாடிவளாவேதவனப்பெருமான்மலாத்தாள்வாழ்த்திப்
பொடிகொடிருநீடுநனவேபுனிதமுறுமனத்தினவிழைபோகமயாவும்
வடுவுற்றழைநகண்ணிப்பங்கனளித்தருளப்பெற்றுமிகமகிழ்வுபூத்தார. (க௭)

அண்ணலநதோண்மணிமார்பாமுலர்களுமமைத்ததலமதனையோகா
லெண்ணுநர்க்கந்தபகநாட்டிழையாவர்த்தலத்தினினிதாயோங்குந
கண்ணுகலைவழிப்படுவோர்கயிலைதனிவளப்பரியகாலமவாழ்வார
வியனுலவுமவேனமூலமதனிலுளதொருதானமவிரிப்பலெனறான். (க௮)

வேறு

முநதொருகாலந்தன்னினைமுகிழ்த்திகழ்வாடாதோங்கு
முத்தியங்கமலமீதின்தித்தநானமுகனுமனனோன
நநதையுமகவானவிண்ணோர்சாததியாகுமுமிடுநஞ்சி
நொந்தனரசராயெய்யுநோனபுகள்பலித்தனோக்கி. (க௯)

வண்ணபாக்களகிலகோடியனுவினுக்கனபுகாநத
நனைவருமுரற்பாகனனினநாணமலாததானெஞ்சி
னினைவுசெயநேசராகிநினறுநனனியதியாவு
முனைதபுமாற்றறசாலமுற்றுதலகூடவனறி. (க௯)

பொருநனைப்பொருவுநதிண்காற்பொகியிருநடலராகி
நிந்தனைநிகழ்த்திநிறகுநிருதர்கணினைத்தயாவு

நந்தவிக்கினங்கள்செய்யுநாயகற்றருதலெண்ணி
மந்தரகிரிக்குச்செனறுமழுவலானறனைநோக்கி.

(க௭)

மேயவரவாய்மையென்னுமெய்நெய்விவிலககாநின்ற
தீயவைமபுலனாமேவடாதிண்டிறலடக்கச்சிநதை
நேயமோடுருக்கக்கண்ணினிகழ்புனலபெருகநீங்காத
துயவாலறிவுபொங்கத்துதித்திடலுற்றாமமா.

(க௮)

வேறு

உழைவாண்மழுவெம்படையாய்சரணமொளிகேரிதழித்தொடையாய்சரண
மிழையாபுரிநூலணிவாய்சரணமெளியாய்வலியாய்சரணஞ்சரணங்
குழையாசெவியாய்சரணஞ்சரணங்குமியோகுணமிலவனேசரணங்
கழைமெவியேதாளுமையாளுநையுங்கருணாநிதியேசரணஞ்சரணம்.

(க௯)

மறைநேடரியாய்சரணஞ்சரணமவயமாவுரியாய்சரணஞ்சரணங்
குறையாதெழுநஞ்சமுதாய்துகருங்குருமாமணியேசரணஞ்சரணம்
பிறைநீர்மலிசெஞ்சடையாய்சரணமபெருமால்விடைமேலவருவாய்சரண
மிறைவாசரணஞ்சரணமபியியாதெமையாளுடையாய்சரணமென்றா.

(௨௦)

வேறு.

அணையர்கடுதிகேட்டின்புற்றையனோநின்றநீவிர
மனதினிலெண்ணிநின்றவரமெவனென்னயாங்க
ணினைவறுகருமங்கடநிசாசராரினைத்தயாவு
முனைதபவொருவற்றததுமுன்னவவருள்செயென்றா.

(௨௧)

தேவாகள்பெருமாளோக்கிச்சிறுநகைகோட்டிவாடு
நீவிரகணினைத்தயாவுநிலைபெறககடவதெனேற
மாவற்றழ்கண்ணுள்பாற்றமறைநதனனமறைத்தேலாடு
மேவருமிருக்கையெய்தியிருந்தனரினையேவலை.

(௨௨)

வேறு

துங்கமந்தரகிரியதனிறறேற்றிய
திங்களினறுஞ்சதைதீற்றுமாடமேற்
பொங்கியேவாவியமபொறித்தசாலையின
மங்கலையுடனிறைமகிழ்ந்துபுககனன.

(௨௩)

பல்லவமருட்டியபாததாமரைச
சில்லரிச்சிலம்பொலிசிலம்பபபோதரும
வல்லிதுண்மருங்கின்மாமயிலுககோவிய
மெல்லவேகரத்திறுதகாட்டிமேவினா.

(௨௪)

காருறுமகிற்புகைகமழுமாடமே
 லோரோமுகோடிமந்திரத்தினோற்றைந்
 தேருபமனுக்களுமிருத்தலமாட்டினு
 னேரிழைபடைக்கணுனெடிதுநோக்கினுள். (௨௫)

கயல்பொருநெடுவிழிகதுவநோக்கிய
 புயலவளர்கொந்தளப்புவைமுன்னிற்
 செயலுறுமிருபிரணவத்தின்செவ்விபாந்
 தியலுமிவ்விரண்டும்யாடுதன்றுகூறினாள். (௨௬)

வேறு.

மய்யுண்கண்ணிமடந்தைபகர்தலு
 மய்யன்கைபுனையய்வனோகேண்மதி
 மொய்கொண்முன்னதுமுவர்வழிபடற்
 கெய்துந்தானமதெமபரமென்றனன. (௨௭)

தடங்கனாத்திரிசத்தியளிப்பநீ
 யிடங்கொடானமதுன்பரமெனறுமேற்
 ழிடங்கொள்வேதநதிரிவிதமானவை
 யடங்கலுமிவ்விரண்டிலடங்குமால். (௨௮)

வேறு.

இனையதன்மையாயிருவருமபுணரந்தினிதிருப்பேம
 வனைமலர்க்குழல்வருதியெனறுமபனமாழுகத்த
 தனைநிகர்ப்பருபிரணவமுருவமாயசசமைநதே
 யனையகாலையிற்சமபவித்திருந்தனனதனாள். (௨௯)

அண்ணல்யானைமாழுகத்துடனெருசுதனகிலம்
 விண்ணமபாதலநதுதித்திடவுதித்தனன்விழைநது
 நண்ணுமைநதனைககாண்டலுநனினவாணமுகத்து
 வண்ணவாருமுலெடுத்தணிமடியினமேலவைத்தான. (௩௦)

குழவிலெண்மதிதவழ்தருங்கொன்றைவாராவேணி
 யழகனுசகிமோநதவினொளிரவமணியமுத்தி
 யெழுதிமேய்நதொளிபீடிகைபீதிலவைத்தினிதாய்த்
 தழுவிையனமெய்யெழிலெலாம்பாரதனாநதழைத்தான. (௩௧)

வேறு.

முருந்திளமுறுவலனனாழுகிழ்நிலாக்கற்றைகான்று
 வரும்பனித்திங்கள்சென்னிமலைமிசைதவழ்தனமான

விரிந்தசெங்காந்தளங்கைமெல்விரலதனூள்ளித்
திருந்தெழுபொழிலகாப்பாறகுத்திருநீற்றுக்காப்பிட்டார்கள். (௩௨)

பெய்வளைவயிறுவாய்த்தபிரணவப்பிள்ளையாதங்
கைவிடுமரக்கர்தமமைக்கறுவிடுமாறுபோல
மைதிக்குதுதிக்கைதூங்குமணிமுடியெடுத்துவாய்ந்த
தெய்வவுத்தியுரினாடசசெங்கீரையாடலசெய்தாரா. (௩௩)

பண்ணமைகுதலைத்தீஞ்சொற்பார்மகள்பனுவலாட்டி
யண்ணுமனாமேலவாழுமவிரிழைவடந்தொட்டாட்டத்
தன்மலரமளிமீதிற்றாதியாவளாததிவாழ்தகிக்
கண்வளர்கண்ணெயென்றுகனிரதுதாலாட்டினார்கள். (௩௪)

சுட்டிபொற்பதக்கமாடத்தீதாள்வளையாளுண்மினன
மட்டவிழ்கமலககையினமணிவளைவாய்விட்டாராப்ப
வட்டியிருடலந்தின்னுமகராதமமெண்ணமெலலாந
த்த்டுவமென்பார்போலசசப்பாணிகொட்டினினா. (௩௫)

வேறு.

பின்னற்றிகழுங்கருங்கூந்தற்பிடியோரபாகனெருநிலத்திற்
றன்னைப்பொருநேரிலராகத்தானேயுவமைதனக்காக
மனனப்பயந்தபிள்ளையாவருஞ்சில்லோதிமடவரற்குக்
கனனற்கனிதேதனசருக்கராயிறகனிவாயமுததமுள்ளினா. (௩௬)

ஆனாமறைகள் பலகலைகளைத்தீதாருருவரவாதமமைத
தேனென்கனியேநவரசமெதள்ளாரமுதேசிரோமணியே
பூனேயுயிரேயுயிராகுயிரேயுமபலுருவேசற்குருவே
வாரோருகுறைதீரகற்பகமேவருகவருகவெனவழைத்தாரா. (௩௭)

செய்யமலாமேனாறபிரமணசுருட்டிநினைசெய்திடுமபோது
கையரதுடையபெருமானைக்கருதாதமைததானதினனேரு
மெய்கள்வெனாததுசிலகருகிடுமலிந்துகுறைந்தாயகுறைதீர்
வையனுடனையமபுலிநீயாடவாவெனறழைத்தாராகள். (௩௮)

அலையார்புனற்செஞ்சடைப்பெருமானளித்தவருமைப்பிள்ளையா
கலையார்மதிபாலவிளங்குமுகாககாலிற்சதங்கைமணிகறங்க
வுலையாதோடிமுகத்தினவெயாவொழுக்கப்பழுதியுநதாடிச
சிலைவாணுதற்பேதையரிழைத்தசிறிநிழைமுழுதுஞ்சிதைத்திட்டாரா. (௩௯)

இனிநமமிடர்களுழிந்தவெனவிமையோதுதிப்பவிதைதுதிப்பப்
பனிகொள்விக்மபிறபடர்கணங்கள்பலருதுதிப்பப்பசுந்துளப்ப

புனிதன் றுதிப்பப்பொன்னுலகமபுரப்போன்றுதிப்பப்புவிதுதிப்ப
முனிவாதுதிப்பசகிறுபறையமுளரிககரத்தான்முழக்கினார். (ச0)

உம்பர்க்குயர்மந்தரகிரியிலுதித்தவோடைபுகாமுகத்திற
றுமபிக்கரமொன்றேந்திவருதோனறறுணைவாபுடைசூழ
விமபக்கனிவாயிதழுமையாளவேறகண்களிப்பவிநாநதோடிச
செம்பொறபருதிபூட்டிவளர்சிறுதேருருட்டியருளினார். (சக)

வேறு.

தவத்திலுதித்திமெதலைவினாயாமெவ்வேலைசாரதழுழ்க்க
குவித்துநெறித்தெழுந்துமணிவடஞ்சுமந்தவிளமுலைதன்கொழுநன்பாற்சென்
நெவர்க்குமறிவரியானேநின்புதல்வனகண்திபாமறறேனையோக்கு
நவப்பிரமர்தமக்குமதிபதியாகவேண்டுமெனநவின்ருளமமா. (சஉ)

முகையவிழ்ந்துமதுத்துளிக்குங்கூநதவிளம்பிடிமொழியமுன்னோனோக்கி
நகைபுரிந்துமறைமுனிவர்விண்ணவர்மாலிநதிரனுநளினதேதோனுந
தொகையகன்றவண்டமிசைத்தவமியற்றுஞ்சுரரதிபருநதுவன்றியார்ப்புத்
தகைநெடுங்கட்கடைகாட்டியருளினனகணத்திலவர்சாரநதார்மன்னோ.

குழுமுதலுநதுடையில்வைத்துக்குலவுசிவனிவனண்டேகாளமாத்ரி
விழுமியபற்பலவுலகமனைத்தினுக்குறுங்கட்கும்வேந்தகைச
செழுமுடிசூட்டிடத்தகுவதெனமகிழ்ந்துசிறந்ததிரவியககொல்லாம்
வழுவறவேயமைத்திடலுமணிசசிவகாதனத்திறைவன்வைத்துப்பினனர்.

கறங்கியதெண்டிரையுடுத்தபூதலம்பாதலநதிகழாகாயமீதி
லறம்புரிநதுவளருநாக்குமளப்பருமவிககினங்களுக்கும்திபனாக
நறும்புனமநதாகினிரீபரிநதாட்டிசசெழுங்கலைவநானகோட்டிச்
சிறந்தமணிமுடிசூட்டித்திருமுகமண்டலவகாட்டிசசெப்பலுற்றான். (சௌ)

நீவிர்நினைத்தனகருமகிலைமைபெறப்பிறையெயிறுநினைக்கடோய்ந்த
தினிழிககாப்சினவாககாசெயலனைத்துமவிக்கினமேசெய்யச்செமபொற்
புவிவிலாஸிமுடிதரித்தேதமெனவிநைவனமகிழ்நதுரைப்பத்தனாக்கைகூப்
மேவியவானவாகண்மலாமழைமாரிபொழிந்திறைஞ்சிவியப்புற்றாகள்.

பீடிகைமேலினிதிருக்கும்வேழமுகப்பெருமானைப்பின்னுமேத்தி
வாடியபைங்கூழ்தளிாப்பவானவழங்கிறெனவடியேமனத்தின்மீது
நீடியதுன்பனைத்தினையுநீக்குநினதருள்வாழிநினருள்வாழி
விடுபெறநினையளித்தோன்மிகவாழிநெயவாழ்த்திவிடைகொண்டார்கள்.

தேவர்பிரிதலுங்கடுக்கைகிழ்சடிஸப்பெருமானன்றிறுத்தான்போற்றிப்
பூவைதிருவடியிறைஞ்சிவிடைகொண்டுபொருவிஸகணம்புடையிருமு

மூவுலகுமொருநொடியிற்கறங்கெனவேசுமுன்றுமிக்கண்மூவொன்பானு
மேவல்செயவளர்மதியமிர்வையுமபிடித்தாடியிருக்குநாளில். (சஅ)

வேறு.

சந்திரப்பிறையிற்றேற்றுநதடமருப்பிலங்கத்தாங்குஞ்
சிறதூரானதேதோனறாநீரத்திருவினையாடலசெய்யக்
கொந்தழற்கதுவுஞ்சீற்றக்குணகெட்கணங்கள்சூழ
மந்தரகிரிபோலேற்றுமறிதிரைக்கடலிறசார்ந்தான. (சக)

தன்னைநர்வரியநாதனருவிவல்லளங்கள்சூழ்ந்த
வன்னவமதனைநீராககியணிமுடியசைத்துததாண்டி
நன்னிதிசிதற்பபாய்ந்தாலிதரவுழக்கிவாரிப்
பொன்மலையதனிலவிசிபபுடைத்தனனபுடைத்தலோடும். (சூ)

மொய்கொணார்த்தரங்கநதாவிமூரியங்கரைமேலேறி
கைநடுக்குற்றுமீளுங்காட்சியக்கடற்குமனன
னுய்யுமாறிலமெனறெண்ணியோடுதலபோலுமாடு
மையனூங்காரநதன்னுலலறியேமீடலபோலும். (சூக)

உநதுநீரபபுணரிமேயவுன்னிவானிடையினமன்னி
வந்தமாழுகிலோபாலினமடுததுவானேறுங்காட்சி
முந்தைநாளுவரிமீதினமுழுகியேகிடவாநின்ற
வந்தமைநாகமஞ்சியண்டமீதேதாடனமானும். (சூஉ)

வலமுறுமையனசோதிமணிவளையெழியவாளிற்
றலையக்குற்றுமீண்டுசலதியிறபடியுங்காட்சி
யலாகதிரபரப்புமவெயயோனவிாமதிவெருவிசுரு
நிலைதடுமாறிவீழுநெறிதனைநிகாக்குமாநோ. (சூங)

புடைவருகணங்கள்விழப்பொங்கிமேலெழுந்ததாவு
முடைதிரைமிசரினருலுமொண்கொடிப்பவளக்காட்சி
யடையலாபுங்கணுறுமையனவாழ்மதலைக்கஞ்சி
வடவைநீள்விசுமபிலேலாடவழிகள்பாரத்திடுதனமானும். (சூச)

நீடியவினையவேலைநீரொலாகொதிப்பநீங்கா
தாடியபெருமான்சீறியாகிருடிகருங்காலைச
சேடுறழ்மகரம்வன்மீனறியிங்கலகலத்திடுதல
பிடுசோகமஞ்சுற்கொண்டற்பிறங்கொளிபெருகுமாயோன். (சூடு)

ஒங்கெழிலுந்திமீதினத்தித்தநானமுகனுமாரிற்
றுககியதிருவுஞ்சேடசயனமுஞ்சலத்திற்போதத

தூங்கியதுதிக்கைத்தும்பிற்குழந்துமேலாடிவிழந்து
மாங்கவன்பட்டதுன்பமறிந்தியாரகுணிக்கற்பாலார்.

(10௬)

வேறு.

வெருவவினாயகர்புனலைபெறிந்தேவினையாடத்
திருவொடுமாலயனீடுமனநதனறிகழ்பாராமேன்
மருவியபலபலதிசையினிழநதேவநதேபின்
நெருபுடைகூடுவருநதனமென்றேயுரைசெய்வார்.

(10௭)

மத்தகெசானனனத்திறலசெய்தேவருகின்ற
வீததறுவாயினின்மொய்த்திடுபூவையினிதழ்வண்ணன்
கைததலமேவியவெற்றிசெயைமபடைகாணுது
சித்தமகாவிதனத்தொடுதேதிதல்கெய்கின்றார்.

(10௮)

அலலலுழந்துமெலிந்தவர்தேடலுமவைமீதி
னலலியனமேவியநான்மையுநேருறறனநாதம
புலலியவால்வளைபோயதுபேரகபபுயல்வண்ணன்
சொல்லருமலலலெனுங்கடனமுழுகித்துயர்கின்றான்.

(10௯)

வேறு.

கடகயமுகத்தினுன்வெண்கயிலையங்கிரியைச்சார்ந்தான்
படாதருநாளிலாராட்பரவைபோற்குமிறககேட்டு
நெடியவனமதுசங்கரிசசயமென்றுநீங்காப்
புடைபடுகணங்குண்டப்போயினகணங்களம்மா.

(௧10)

இறுதிநாணம்மேனூர்க்கென்றெண்ணியேபோதாநின்ற
விறலுடைக்கணங்களைங்கும்வீளியினுணர்ந்துமீண்டு
பிறிதியாதுரைப்பதென்னெபெருங்கணநாதன்வாய்மை
யுறுதிகொளகணங்கடமபாலுறறதென்றுரைத்தாரன்றே.

(௧1௧)

வகுத்தலுஞ்சூழ்போயுமபலவதனைக்கேளாணுகித்
தொகுப்பருங்கருணைநாதறொழுதியாமபெறுவமென்றே
பகுத்துநீளசிறையசெங்கட்பன்னகவயிரிமீதிந
சுகத்தினையளிசுகுஞ்செய்யதாமரைக்கண்ணனேறி.

(௧1௨)

சந்தமென்றளிரும்போதுநதழைநதநகனிகடாங்குங்
கநதவார்பொழில்கள்சூழங்கயிலையங்கிரியைச்சாரநது
நந்திபான்முறைசெய்தேகநாதனைப்பணிந்துபோற்றி
யெநதைநீயடியேறகிட்டவிணங்கியபணிசெய்கின்றேன.

(௧1௩)

ஆண்டு வெண்மருபபேதநதுமாமபனமாழகததுமைந்தன்
 ருண்டியதரங்கவாரித்தண்புனல்குடைநதானனேனோ
 னீண்டிடுநதுதிகைகததூமடிலைநதியானபிழைநதுநீங்கி
 மீண்டனமீனாமேவலைவீழ்ந்ததுபணிலமென்றன.

(கூச)

மாசகனிலவுகாலுமவாலவளைமந்தனசூழற்
 மேசுறுகணகடம்பாறசோந்ததுசிறியேனமீதி
 சேசமவைவதருளவேண்டுமிருமலவென்றுநிற்பப
 பூசல்வண்டறறுங்கூத்தற்பொற்கொடிவதனேநாககி.

(கூடு)

பொருகெனநகைததுந்நற்புண்டீகாடசபோநத
 தருபபமேயெனினுமெமமாஸககியமாகுமறறற
 றிருபபொலிவேற்காடெய்திசசேணளநதொளிருமவெளவேல்
 விருகமூலத்தினமீதேவியைகனபூசசெயயில.

(கூகூ)

பூஞ்சிலம்பரறறுமென்றட்பூமகளகொழுனபோன
 பாஞ்சசன்னியததைமீளப்பணிகஞ்ஞென்றுபாவுங்
 காஞ்சிமேகலைசூழல்குறகருங்குமுலுமையாராகன
 வாஞ்சையோடுரைப்பவனேனவடமறைக்காட்டிறசாந்தே.

(கூள)

மேயவானவாகள்போறறுமேவததீர்த்தத்திழைமூழ்கி
 யாயிடைத்திகழுமேவறகீழைகரப்பெருமானறனை
 நேயமோடமைத்ததுபோறறியினைநிதிநிகழ்த்துமாறறற்
 றாயவாசசனைகள்செய்துநுகறறத்ததுதிகலுறறற.

(கூஅ)

தானவநினைத்தயாவுந்தடைபுறத்தசராரினை
 வானவாமகிழுவந்தவள்ளிலசரணமவாய்த
 கூனலவெண்பிறவாழ்செனனிககொற்றவசரணமயானை
 யானனசரணமுககணையனசரணமென்றன.

(கூகூ)

மாயவன்றுதித்தலைபுகிழ்ந்தவனமுனனாத்தோன்றி
 நாயகனினறனனேனானினநான்மலாததாளபொற்றி
 நேயனேகணங்களைபுரிநினையாடுமேபாது
 மேயவாருதியிலெனகைவெளவளைத்தவறிவீழ்ந்த.

(கூ௦)

ஆனனதுகணங்கடம்பாலமாகின்றத்தனைமீள்வித்
 தென்னிடத்தனித்தலவேண்டுமென்றுநின்றியம்புலோடு
 துன்னியமதம்பாயகின்றசுவட்டுடைக்கடவுளனேனோ
 னின்னநீர்தரவேவாங்கியேந்தியகரத்திலீந்தான.

(கூ௧)

அளித்தலுமூலகமேழுமளர்தவன்மகிழ்நதுவாங்கிக்
களிப்பறுமனத்தனாகக்கவின்கொள்பாறகடலிறசாராதான்
றுளித்திடுநவநாங்கிசுருமபிமிர்தாமஞ்சூழம்
வெளிற்றுவேனமூலமீதிலேவழமாழுகத்தேதானபோர்தான்.

(௭௨)

உலவையதேநதுநாதனுற்பவசெயலையோர்கா
லிலகவேயோதினோகளையதுமவிககினகணங்கி
நிலமிசையனநதேபாகநிலேபெறதுகாரதுநீடு
வலனுறுங்கைலேமீதிலவாழ்வெனறுரைத்தானனே.

(௭௩)

முருந்தினமுறுவற்செவ்வாய்முற்றிலாழுலையாளீனந
வருநதவககளிறுநினவாயமையருட்டிறமுரைத்தாமிப்பால
வருமபுனற்பாலியாற்றினமல்லலககையிலவாயத்த
திருந்தியமுனிவீரபூசைச்செயற்றனைதெரித்தலசெயவாம.

(௭௪)

வ ல ம் பு ரீ ச் ச ரு க் க மு ற் று ம்.

ஆகச செயபுன - கூ0௮.

முனிவர் பூசைச்சருக்கம்.

படர்புனற்பரந்ததுயபாலிமாநதியினபாங்க
ரடல்பொருமசுராமூவாருசசனைபுரியாரின்ற
மிடலகெழுதானமேவெறெனறுளதெனவிளங்குநதீமபாற்
கடல்படுமுதமேபாலககவுசிகனகருதிசுசொலவான.

(௭)

மேயமுப்புரத்தின்மூவர்விரிஞ்சனமெய்த்தவத்தாற்போந்த
வாயுராரதனறனலுமவ்வுழைப்பவக்தனன
மாயவனவசனத்தாலுமயங்கிலராகியெனறுந
துயபலகணங்களேபாற்றததுவாரபாலககளாநூர்.

(௮)

அன்னவரியற்றாநின்றதானமதெனலுமனனேன
றனையநதணாகனோககிசசாற்றியமாற்றமநதோ
வென்னவற்புதமபாரமுற்றுமிலங்கியமாயோன்மாயைப்
பிணனுறுமவலையிறபட்டுப்பிரபஞ்சமயமாய்நிறப.

(௯)

இனையர்களனைநீங்கியெழுபொழிலிசுருநாதன்
றனையடைநதுயப்பபெற்றதகுதியெவ்வாறேருவெனநப்
புணையிழைதுடங்குமாபன்புகலுவனகேணமினபோர்த
மனதினூலியற்றுநதொண்டினமாக்கமோரிருபாலாகும்.

(௧௦)

காமிகமுத்தியெனநேகருதுமிவ்விரண்டிற் காம
மேமநீததெழுந்தபிஞ்சுகிதமெனவெருகூறப்
பூமிசைவிளங்கிவெடப்பொலிவினைக்காட்டிச்சினனாட்
பாமரிடத்தினின்றுபாடலமலரிற்றேற்றமும.

(௫)

தெளிவுறுமுத்திமார்க்கஞ்சிவராசசனைபுரியச்செய
துளிமதுககமழுங்கூந்தற்றேறாகையாமையனீக்கி
நளினபத்திரத்திறபெய்தநறுமபுனலபோலப்பாவ
மளியவன்னவாகடம்பாலபித்திடாதியற்றுமென்றான்.

(௬)

வேறு.

மேயவாபணித்திறனவிரித்துரைசெயவேனாற
றாயொளிபரப்புமதிவகுழந்திரிபுரத்தின
மாயனொருபுத்தனவடிவாகியடலவீரா
மூயநெறிதட்டழியமோகமுறுவித்தான.

(௭)

இன்னிசையளிக்குமகதிககிறவனாறு
மன்னாமிசுகாமுகாகளாயினரவாக்குட
டொன்மைமொகாள்சசீரெனோதூயமையசுகனமன்
மன்னியசுபுத்தியெனவாழ்கராழ்வா.

(௮)

தன்னறிவினன்றுசிவசத்திபதிவுற்றே
துன்னசரரோடுமருவுற்றனாதுடங்கும
வனமையதனா மயலவலைப்படுவதினறிக
கனமலைவிலானகையழற்பகைகடிந்தார.

(௯)

மூன்றுவிழியானவாகணமூவரையுநோக்கி
யானறுசினவுற்றநமமுற்கணைபிழைத்தே
தோனறினமையாற்புவிதொழுகுதகுதவத்தி
ரேனறவரமெனகொலிசைமினனெனவிசைத்தான்.

(௧௦)

வாலையுமைபாகனதுகூறலுமவணங்கிச
சாலவுறுநொயதவீரவேதனுவினோடே
சூலகரசனனித்திறறறிகழ்துவார
பாலகாகளாகவருள்பாலியெனநின்றார்.

(௧௧)

தண்ணமுதுகுக்குமதிதககுசடிலகதுப்
பண்ணவனகைத்ததுபலித்திடவிளங்கும
விண்ணுலவுசோலைதிகழ்வதவனமேவு
மெண்ணரியசோதிசெயிலிங்கமவளாகோயில்.

(௧௨)

கேதனமிசுத்தொளிசெயகோயிலதுகிழ்பா
 லேதமுனிதமபெயரிலிங்கமதமைத்தே
 போதிருகைகொணவெளாபூசைபுரிமினகண்
 மாகினுடன்வந்தருளவெனநிறைமறைந்தான். (கங)

வென்றிநிறைமுலவாகளுமேவதவனமேவி
 நன்றுதருமபெயர்ந்திப்புனலபடிந்தே
 கன்றுமழுமானமருவுகந்தபுரிநாதன
 நன்றுணைமலர்ப்பதமவணங்கிமுடிதாழ்த்தாரா. (கச)

மலலுயர்தடம்புயமவபகசுரர்பினன
 ரெலலிபடுகுகுகினிலிங்கமதமைத்தே
 பல்லவமிசுத்தனுநிமிரபைந்தருவுயிராதத
 வலலிமலரானிதமருசசனைபுரிந்தாரா. (கரு)

அத்தகையவேலையெனையாளுடையநாதன்
 முத்தமுறுவற்கொடிகனித்திடமுனைத்தே
 பத்திபுரிக்கொண்டாமனதுறநபணித்தாரா
 னித்தனதுசனனிதியினேசமுடனினாரா. (கசு)

வேறு

திசுழந்தகாரணத்தாலவையந்திரிபுராதிசனெவறே
 புகழ்தவத்தலத்தையோகாறப்போற்றினுமபுணகணீங்கி
 மகிழ்ந்துதென்கயிலைமீதிலவாழ்வாகளதனிநிறைபாற
 சுகந்தொழுவீளங்கித்தோற்றுந்தானமொன்றுரைப்பென்னுன். (கஎ)

மடல்விரிபசியபுற்றார்வளர்பலராமனெனப்போன
 படாசினகொடுக்கீககாலுமபாரதயுத்தநகனனி
 லடலகெழுக்கோளர்கூடியயுத்தமேமதுடங்கிநிறை
 அடல்பதைத்திடவேதீர்த்தவனுமொளயாததினாகஞ்சசென்றான்.

உடைதினாககடலந்தானையுடுத்தமாநிலத்தினமீதிற
 குடைபுன்றிர்த்தமாடிக்குவவுவெண்கொடிநீர்த்தத்திற
 படிதலுமிறைவன்கோயிறப்பலவிருத்தகேனகி
 வடமிசைகதுயிலவேனமுதகாலவலஞ்செயதுவணங்கலுற்றான். (கசு)

வணங்கியமுழவுத்தோளானவசிகதமாதவனாரோக்கிக
 குணங்குறிகரலந்ததேகாதிலானபிரியமாக
 விணங்கியதானம்பாராமெலனைதுளவதனிநினுந்
 தனந்திடாதென்றுமின்பந்தருந்தலமயாவதென்றான். (உ௦)

நிலவுமிழ்பணிலமாதிரெடியவைமபடையுநீக்கி
யலமுறுபடையதாகவடலபொரவணிநதுபொந்த
வலியதிண்டோளனகூறமாதவாமகிடசிபூததே
நலனிதைவாய்மைபொகநயமபெறநவிலுற்றா.

(உக)

வேறு

மேவுமேருவின்சமபுவினகணிநருவினகரு
நாவலமபெருந்திவியோசனைநவியுதம
பாவுநீட்சியிப்பாரினைப்பணபுறவலைததுத்
தாவுவராகடற்பரப்புமாரிலக்கமாததைத்தாம.

(உஉ)

பிலட்சதிவிரண்டிலக்கயோசனைப்பெருமபரப்பாளு
சிலைப்பெயாத்திருமரமிருநூறுபினறிகழ
வுலப்பிலாயிரமேயோசனையுரமாயோங்கி
நிலைப்பநாப்பணினிறறலானிகழ்ததபபெயரே.

(உஊ)

பன்னுதற்கருமவளங்கொளுமபாரினவாமுநாகரு
வனனிதைவதமாகியேவருமபவனளிகரு
மினனபூவையீரிலக்கயோசனைப்பரப்பினதாயக
கன்னலினசுவமலிதினாக்கடலவலைநதிடுமால்.

(உச)

இலங்கிடுவகுசைததிவுநாலிலக்கமேயோசனையிற
றுவகுருநீளபரப்பிதனிடைதமேதாற்றியோதருப்பை
வலனசெயோரிரண்டாயிரமற்றிருநூறு
நலன்கொளையோசனைவளாதலானவினறனரப்போ.

(உரு)

இனையபூமியிலவளாதருமனிதாகளியற்றும்
வினையறிந்தவாகருறுபவனளிப்பவனவெய்யோ
னனைமலாததருப்பொதுளுமிப்புலியைநாலிலக்கம
புனையுமேயோசனைப்பரப்பதாயமதுக்கடலபொருநதும.

(உௌ)

நீடுமெட்டெனுமிலக்கயோசனைதனைநிரமபிப
பீடுசோகிரவுஞ்சமெய்ததிவதுபிறவரும
நாடிப்பெயாவெற்புநாலாயிரநாலூற
ரேடுபததுயோசனையுயாநதிருத்தலினுரைத்தா.

(உஎ)

இத்தலத்தினின்மருவியவரக்காகளியற்றும்
தத்தமவலவினையறிந்தனிப்பவனகடற்றலைவ
னத்தலதைதெயுடிலக்கமேயோசனைபரநதாழ்நது
சுத்தநெயக்கடறுலங்கழுகொழுகிடசுருமும்.

(உஅ)

இனமபெறப்பதினாறெனுமிலக்கமயோசனைத்தாய்க்
கனமபரப்பொடுசாகநறநீவதுகவினு
நனநதலைத்திகழ்ச்சிரையோதணடுவானண்ணி
யனநதமயோசனைவளர்தலினப்பெயரமைத்தார்.

(௨௯)

அன்னபூமியின்வளாமனிதரைப்புரந்தருளவேன
சென்னிழுவிரண்டிலகியசெய்யவேளாமாற
பன்னுதற்கருவெண்டயிரக்கடலபதினாற
அன்னிலக்கமயோசனைபரந்தப்புவிஞ்ஞம்.

(௩௦)

உனாதகினமுப்பதிற்றிரண்டுயோசனைப்பரப்புளதாய்க்
குணத்தினோசெறிசானமலித்தீவதுகுலவுந
துணைத்தடுவண்ணகன்றனநதமயோசனைதனைசூழ்ந்து
பனைத்துயர்ந்ததோரிலவுநிறறலிறபெயாபகாரதார.

(௩௧)

பொங்குமிப்புவிநாலவகைவருணமுமபுரந்து
துங்கநலவரமளிப்பவனசெங்கதிராதேதானற
லங்கண்மாரிலப்பாங்காழுப்பானிரண்டதனைத்
தங்கிலக்கமயோசனையகலபாறக்கடறயங்கும்.

(௩௨)

பலமிகுத்தகனறொருபதிற்றோடுநான்கிலக்க
நிலவுயோசனைபுடகரத்தீவதுநிறகு
மிலகுபூமியிலையிரண்டாயிரமிதழ்சேர்
சலசரீடலிற்றகவுறத்தழைநததப்பெயலோ.

(௩௩)

தரைக்குண்மேன்மைகொளதனிடைத்தேவர்சஞ்சரிப்ப
நிரக்கமுற்றுமாயவனவாககருளுவனினதனை
யுரைப்பினோறுபதிற்றுநான்கிலக்கமயோசனைத்தாய்ப்
பரப்புமேவியநறும்புனற்பரவைஞுழதருமால்.

(௩௪)

வேறு

துய்யவித்தினினபாங்காசுடர்விரித்திருநீரீகருளு
செய்யபொன்னுலகமப்பாறமினகரனுறையுமெவற்பு
வெய்யவெற்பத்தினினபாங்காமேமலிடுமலோகாலோக
மெயதருமிதனிறகப்பாலிருப்படுமுலகமாமால்.

(௩௫)

வரும்பகலெனபதினமிவளரிருட்பூமிக்கப்பாற்
பெருமபுறக்கடலாமப்பாறபிறங்கிடுமண்டப்பித்தி
திருந்தியவிவற்றிறகெலலாநதிகழ்வுறுஞ்சமபுத்தீவே
பொருநதுமித்தினினமேவுமபுகழ்நவகண்டத்துள்ளும்.

(௩௬)

சீரியமுனிவர்தேவர்க்குத் தாகளவிழவதென றும்
பாரதகண்டமினபகாரவகண்டததுளளுக
கூரியகருமஞ்செய்யக்கூடுதல்குமரிகண்ட
மேரணிகுமரிகண்டமிதற்கிண்புவனத்தினேறே.

(௩௭)

மேவுதற்கரிதாமின்னவியப்புறுதலத்தினமீதிற
நேவாதநதானஞ்சாலசசிறப்புறவிளங்கிநிறகு
நாவலாதுதிப்பவாயதநறறலமதனிநின றும
பூவையினவண்ணமாயோனபொருநதிபதலங்கண்மேலாம.

(௩௮)

இததலநதனிலுமாநதரியறறியவிலிககத்தான
முததமமதனிநின றுமுயாநதிடுநதேவாசெய்த
நித்தனவாழ்தானமனநியதிசேசாதலத்தினின றுஞ்
சுத்தமாஞ்சயமபுத்தானமவறறினுடல்குருங்காசி.

(௩௯)

சிறநதிடுங்காசிதனநிறழிகழகருங்காஞ்சிபன
வறநதழைதலத்தினின றுமதிகமாமேவறகாடங்கட்
பிறநதவாவசுதேதாரபேசுமபெறறியாமரிதேதாரெலலா
நிறைநதேபரினபவிட்டினிலவுவாரீங்காடுதன்றா.

(௪௦)

வேறு.

கேட்டலும்விநிலோனுவகையகடலினமுழ்கியேகழ்குளரவாத
நாட்டுணைகமலநலமலிசரணநனிதொழுதகன றுவேறகாட்டி.
னீட்டமாரிறைவன்நலமெலாமவணங்கியெழினமிகுவேதநீராடித
தோட்டலரதனஞ்சாரநதநாயகனைதுதித்தடிதொழுதுதெனறியசையில. (௪௧)

இம்பரினுபமன்னியப்பெருநதவனாலிலங்கியதிககைபெற்றினிய
தமபெயரதனலிலிககமொனறமைததேதசாலவுமருசசனைபுரிநதா
னம்பிகையுடனையிடபேறதேரோனறியங்கணனவனெனாடுவளிப்பபட்
டும்பாகடகரியவொழுககிணைமனத்திலுதித்திடுமவரமுனாடுயன்றன. (௪௨)

நீலமாமிடற்றுநிருமலனபகரநேசனேநின்பதமடியேன
காலகாலங்கடொறுநதொழுதினைஞ்சக்கதியளித்திவ்வுழைக்கலந்த
கோலமாரிலிகமீதிடுவெஞ்ஞான றங்குலவவிற்றிருநதுகூறினரு
ஞாலமேற்போகமபொருநதிராற்கதிபுநலமபெறவருளெனநவீன்றன்.

இறைவனுநநெனநெழிலவரமுதவியிலிகமீதுறைநதனனிதனபா
னினைசுவதலங்களநதமுண்டதனினைருவனசிலறிறுவினாபோ
மறைதெரிவாலகிலலியாவீரசாமருவீரதாக்கினிவசிடடா
பொறைமிகுகபிலாபராசர்பயிலாபுகமுநிறையாதிசமபுத்தி.

(௪௩)

சனகாநிரமாணிசனாதனாமதனாசனாசனாதனாசனற்குமரர்
வனமுறைநிருமர்காசிபாடிணடிவயிச்சுதாசகட்டிணுவாலி
பனககங்கண்ணைப்பணியுமவானமீகாபாரசுகவாவியாக்கிரபாதர்
தினகரனபோலுஞ்சாததுதாசுகோதராததியாயாகெளதமருசனர். (சடு)

சத்தியதபர்முண்டசுரரபததமபாசாததியாயனாகற்கர்
சித்திசோசத்தியாசசுவலாயனாபொனறிகழநராபயுததுதர்சிறந்த
சுததமாநிரகாகிறுதாசமபராமேற்றலங்கினசுகிழவியாசுதர்ம
ரெத்திசைசேதாறுமபுகழ்சிறைகன்னிலகுபாண்டவாசிபியெனபோன்.

ஆறுசாத்திரங்களரியநாலவேதமாகமுடனவககிரகம்
வீறுயாபதினெண்புராணமேவாய்ந்தவெறவிசோமகாவெலிவாணன
கூறினாமுதலூறதைமபதிற்றைவாகுலவியவேதமெய்ப்பெயாசோ
நாமிருமபுனலிற்படிநதுதமபெயரானலநதிகழிலிங்கமுமமைதே. (சஎ)

தண்ணாசுசொரிநதுதனையவிழ்தொளிராமநதாரமேமுதலியமலரா
லெண்ணாருவகாலமருசசுனைபுரிநதேயிறையருளவீட்டிலெய்தினாகள்
கண்ணகன்புலியிலிசசிவதலகககண்டடிதொழுதுபோற்றினாக
ளண்ணாருளரியவின்பெய்துவரெனநருமறைககவுசிகனறைநதான். (சஅ)

வேறு.

நினைத்தலினனமைசோநெறியிற்கூட்டிடு
முனைத்தவாபூசனைமுறைமைகூறினாந
தினைததுணையிறைவனுக்களிப்பிறேசாகதி
தனைப்பகாபலனபெறுசருக்கஞ்சாறதுவரம். (சக)

முனிவர் பூசைச்சுருக்க ஸ்ரீநம்.

ஆகச செயபுள - கூடு.

ப ல ன் டெ ப று ச ரு க் க ம்.

தன்னிகரிப்புதழ்படைத்துத்தயங்குதிருவேற்காட்டிற்றழைத்துவாழும்
பொன்னணிநூன்மணிமாபாகவுசிகன்றனமுகநோக்கிப்புலனமீதி
லினனியல்சோதலபபெருமைள்ளங்கவருளினையிலிங்கமியற்றமபேறு
மனனுமவிழாவணிவளரச்சுகளமியற்றிடுமபேறுமவகுத்துககூற. (க)

விழநதனமென்றவாபகரவுளவகூந்துமுதுமறையோன்விளமபலுற்றான்
குழைநதுதிகழ்வாலறிவோகோதினவமணிசிலையாறகுலவுமபொன்றான்

றழைந் துவளரி லிங்க மமைத்தி டும் பல னாற் பிரமாண் டந்தகர் துநிங்காப் பழங்க ணைத் தையு மகற் றிப் பகர ரியசிவ பத்தன தைய டைவா ர்பா மேல்.

விரத மொடு தவ மிழைத் தல வெ ண்டினா கள் சுருட்டி நிமிர் வே லையா டல் சுரந்தி யிற படி தல பல றுந் தீர்த்த மா ட று க டாந் த யாக ம புரி தலி வைய னை து மொ ருசிவ லிங்க மமை ப ப த னை மொ ருந னும் பேற் றிற் பரவு மொ ருநீ கோ டி பங்கி டொ ரு கூ று தனக் குநிகா பக ரொ ணு தே. (ங)

வண் டொ பந றுந் தெ ரியன மணி மாப பன வி ரி னுச டொடு வா னோ ர்கோ மா னண் டரி ருடி கண் முனி வ ரி லிங்க மமை த தே த ப த விய டைந தா ர்பா மேற் றெ ண்டினா னுத் தீர மதி றயி க முந தி க க னா மீ தி ற சிலையி னமீ தி ற பண் டெ போ தன ரி லிங்கா ரச ணை புரி ந் தா ர த கையா த பரி வு கூர்ந் தே. (ச)

கரு த ரிய க தி லு ரும் பு மனி தா பி ர தி டை ப ண ண க கட வா டெ ச ய் யி ற புர மு ட னை சிவ னு வா பு க ல் ப ல னெ த த ல த தி னு மா ம்பு வியி னமீ தி ற றிரு வ ன ரு ம வே த வ ன ந் தனி ற பூசை புரி ந் த ன ரே ற சே ரு ம பே று பெ ரு கு ச து ம றையா லு ன க ணி ப ப ரி த த் த ல ம த னி ற பெ ரி யோ ரா மு ன ன ம.

பூசை புரி சிவ லிங்க ந் த னை யொ ரு கா லி றை னு சி ன ரே ற பு வ ன ம யா வும் விசு பு க ழ் து தித் து நின் று மி க வ ண ன க மி னி ர ப ச ம பொ ன வி மா ன மே றி வா ச வ னை மு த லா ன வா ன வா க ள் க ர ப க ப பூ மா ரி பெ ய் ய வீச னு றை திரு க் க யிலை மலை மீ தில னப் ப ருநா னிருப் ப ர ம மா. (ஈ)

வேறு

உ மையு டெ னு ரு பீ டத் தி னு றை ப ர ம பொ ரு னை வி ண் ணி லி மைய வா ரீ ங்கா டெ ந் று மி னை னு சி டு ம பொ ரு மா ன ற ணைத் த மை நிகாப் ப ரி கா யோ ன கித் த னை ழத் தி டு ம வே த மு தா ி ர மை த ர ச டெ ய் தே ரார் மே லா ம ரு டெ றி பெ று வ ர ன றே. (எ)

இ ர தி ர த னு வி ண் வா ய் ந் த வெ ழி ற றி ரு து த லி னை ய ர த மி லு ல க மீ ன் ற வ ம மைய ய மை த தா ராகு ர சந் த தி வி ன க க மே லா ந் த கை மை சோ போ க மா ர் கி டு செ ந் திரு மா ர ப ன கா ணு த திரு வ டி பெ று வ ர ன றே. (அ)

ப த ன் ச லி பு ண் ட ரீ க பா த னு ம ப ரி வு கூ ற க க த ம ப ரு ன் கு ம ச சே ரா டு வ க தி ர மு லை க ணி க் க க் க னு ச ம வ தி ந் தி டு பா த ந து க் கி ம ன யி னு ளா டு ன் கோ வை யி த ம பெ றத் திரு வே ற் கா ட டி லி ப ற றி ன ரி ன ப ன் சே ர் வா ர். (ஊ)

பிர ம ன ம பு வ னி லே த ம் பி ற ன கி ய மே ரு மா யோ ன ம ரு வு சா ர தி யை வ ய ம வா ம் ப ரி த னு க் கோ லா க த

திரிபுரமெரித்தேதான் றனனைத்திருநதும்வேறகாட்டிற்செய்தோ
ரிர்சமேலேறிநீங்காதிருப்பாகளெவிலோகத்தில. (க0)

தங்கியமுடிவுகாலநதனிவெழுந்திருமேலே
பொங்கியதெனவேவாறோபொதாபுறப்போதாநின்
கவகையைத்திலையாகக்கற்றைவாரசடைமேலவைத்த
வங்கணைநனைவேறகாட்டிலமைத்தவாமுத்தராவா. (க1)

தானநீத்தெழுந்தவாய்ந்தசனகனையாதிபான
வானவாநாலவாக்கனறுவடதருநிழற்றிழ்ஞான
போனகமளித்தேதானநனைப்பொருந்தேவியிற்பினமேலா
ஞானபாரசுயத்தனாயநனெறிபெறுவனமமா. (க2)

ஏருறைதவகளீட்டுமிருடியாமனையாவாமூ
தாருகவனத்தினமீதிற்றனிப்பலியேற்பசசார்த்
நீருறைசடையானநனைநீடியதிருவேறகாட்டிற்
சீருறவமைத்தோநீங்காச்சுவகத்தனைச்சோவா. (க3)

திவசமதறியக்காட்டுஞ்செங்கதாபோலுமேனிக்
குவிசுவுட்சிறுகணுவாய்க்குஞ்சாமுகத்தினுனைப
புனிபுகுத்திருவேறகாட்டிற்பொருவருமுருவமவாயநு
கவ்னுறவமைத்தாலனனெனகாமுறுகணககளாவா. (க4)

குனறமவாழ்கொடியிலேகுதுவியேதவயானை
பெனநிருமயிலுநீங்காதிருபுறத்தமரத்தேதாக்கை
வெனநிமாமனனெனமீதினமேவியிறமேலானநனை
நனறுறவமைத்தாராயினனனுவாகுமரலோகம். (க5)

வேதமாபுரியினமீதிலவெண்ணிலாவணியுமேவணி
யாதிராயகனறன்கோயிலணிகொளசனனிதிமுனனாக
வோதருநதுவாரபாலொளிபெறச்செய்யிறறாய
நாதனவாழகயிலேவெறபினலத்தகவ்ருப்பரமமா. (க6)

உத்தியங்கமலமீதினுத்திதநானமுகக்கோமானை
கந்தமாபுறவநீடிககவ்னபெறுதிருவேறகாட்டிற்
சுநதையாடமைத்தாராயிறபினறுறசெகத்தினமீது
சந்தத்திகழ்நீண்டசத்தியவுலகஞ்சாவா. (க7)

தளங்கொடாமரைபூத்தெனனத்தகைபெறுமவிழியினுனை
விளங்குதேகாநண்டேநமிவெங்குதையொளிவாளசங்கம்

எளங்கொள்செங்கரத்தினுனைவணங்கியேயமைத்தமேலோ
ருளநதழைபாகமாரதியுறைவாவெருண்டமீதில.

(கஅ)

பயின்மரகத்ததேமனிப்பண்ணவாங்கலினப்பாய்மாந்
துயலுறப்பூட்டுநதிண்காறசுடாவிடுகொடிஞ்சித்தேதோமேல
வெயிலவிரித்தெழுந்தகோவைவேதமாபுரியினமீதி
லியலபெறப்பதித்தேதாரமமாவீரனீமண்டலத்திலவாழ்வார்.

(கக)

வெள்ளைபங்கமலமீதினமேவுமவென்கொடியைவாழ்த்தி
யள்ளமபண்ணுழ்வேற்காடதனிடையமைத்ததுயேரா
தெள்ளுநாககனையேதீம்பாறசீனிகறகணடுபொல
வள்ளியமதுரப்பாடனமழைதனைச்சொரிவாமாதோ.

(உ0)

அரககெறிநதொளிநுஞ்செய்யவமபுயமலாமேலவாழ்ந
திருக்கிளாகுமுதச்செவவாயத்திங்களவாணமுகத்தினுனை
புருக்கொளவியறறியேனாகளுலகெலாமபணியச்செங்கோற்
பரித்தரசாளவாபொகம்பறபலநுகாவரனேற.

(உக)

துலங்கனறபொயிக்குச்சிந்தச்சொலிசுருமுவினவேவற்குலம்
வலனறருபாசந்தாங்குமவயிரவககடவுடனனை
நலமபொலிதிருவேற்காட்டினண்ணுறவமைத்தேதாரென்று
நிலந்தணிறபூதகோட்டிநீங்கிநனனெயியினிறபார்.

(உஉ)

வாலியப்பணிலமீனறமணிகொழித்தொழுகாரின்ற
பாவிசூழ்திருவேற்காட்டிற்பகாந்தனவொழிநதுபொந்த
கோலமாரதெய்வந்தனைக்குலவையியறறியேனாகனை
மேலைவானவாசூழனனோவியன்பதமேவ்வாழ்வார்.

(உ௩)

மண்ணினறறருவாறசெநதுவயிரொழிசெங்கறனனற
றிண்ணியருங்கலவெள்ளிசெய்யபொனமணிகளாலு
மண்ணலலைபங்களசெய்யினவறறவறறதிகங்கோடி
புண்ணியமருவ்ப்பன்னாடபொருநதுவாசிவிலாகத்தின.

(உ௪)

முன்னுரைசெய்யாரின்றமுாததியையணையகோயி
றன்னிலாவியத்திலனுந்தயங்கியபடத்திலெனு
மன்னவெயெழுதிப்போறறிவணங்கினுமுத்திகூடு
மின்னமெயத்தலத்திறசெய்யிலெண்ணருங்கோடியாமால்.

(உ௫)

பாற்கவைநாறுஞ்செவ்வாய்ப்பாலரித்தலத்தின்மீதி
ஞேற்றியமணலாலோகாற்கூழ்சிவாலயங்களபொல

வேற்றினுமனந்தங்காலமிலங்கியசிவலோகத்திற்
கூற்றினைக்கடிந்தோன்மானககுலவிவீற்றிருப்பர்மாதோ. (௨௬)

வாரணவுரிவைபார்த்தவானவர்பெருமான்வாழுஞ்
சீரணமானகோயிற்றிருந்தவேசெயயிறசாலத
கோரணவாயினுற்றித்துகளறப்பித்தாய்ச்செயத
வேறணிபலனினுறபாலேறறமதாருமமமா. (௨௭)

பண்டுமாலயன்காணுதபரமனவாழ்கோயினமீதி
னுண்டியினபொருட்டாறசாலலேவாங்கியதொழில்செய்தோரு
மண்டாருமுனையகோயில்திற்பணிவிடைசெய்தோரு
மண்டுமீகாமயததாறபூசிவளமபெறவலகிடோரும. (௨௮)

சாந்திராயணநதூய்தாகச்சகத்திரமிழைத்தியாகம்
போந்ததூயிறற்றாநின்றபுண்ணியப்பலனைமேவிப்
பார்த்தளாபரணமபூண்டபரமனவாழ்சிவலோகத்தில்
வாய்ந்தசோததொண்டேராமெருவுவரனந்தககாலம். (௨௯)

நிகமநனகுணாநதுதூயநீற்றொளிதழைக்குமேனி
யகமுளராகிமேலாமக்கமாலிகையுமபூண்டே
யிகபரமிரண்டெல்குமிநைவணையருச்சிதேகதது
மகிமைசோமநையோதனைவடமநைககாட்டின்மீதில். (௩௦)

வசித்திடசெய்துவாழுமாட்சியகிரகநல்கிப்
பசித்தயரகற்றிககேணமின்பண்புளமநையோமுன்ன
மிசைத்தநற்பலனகள்யாவுமெய்திடுமிலங்காநின்ற
திசைசகருவான்புகழேயாகச்சிவகதிசோவரனநே. (௩௧)

முத்தமுலோமபாநின்றமுனிவாகளசிறுவாககனன
மித்தலமதனிலீநீந்தெயழிநைமநையிலங்கவேவாது
வித்தவனைநதேபாகமேதினியதனிறறுத்ததுச
சித்தாவிஞ்சையாகள்குழுஞ்செம்பொனவாநுலகையாள்வார. (௩௨)

தனுவினுறேறாறாநின்றசாகுயிலெனையேனு
முனிவுடனுவகைநீத்தமுதலவனைத்தெதிரிந்தனானிக்
கினியதோராகவளமனனமீந்திடுமெண்ணிலகோடி
புனிதமாமகத்தினபேறுமபொருநதுதலரிதாமன்றே. (௩௩)

வேறு.

முருகவிழ்த்திடுமலரிமாமலாக்குமுதுணர்ந்த
பிரமனையதிதேவதைபிறங்குகொங்கினுகு

வரமளித்திடும்வாணிமா லூரவண்டளிரிற்
குருவின்மிக்கதோ திருவெனுமொன்கொடியாமால். (ங்ச)

மருககமழ்ந்தமந்தாரநாண்மலாகுமால்வளரு
மருககமாமலாக்கைககரனவிழந்தசண்பகத்திற
கருக்குநேடருமுருகவேவெழிலவலம்புரிககுத
திருச்சடாடவிதிகழ்சிலாதானதச்சேயே. (ங்ட)

இலஞ்சினமலாக்கிந திரன்வழைமலாக்கிலரு
நலங்கொளுஞ்சிவகணங்களாநநவளாசமிககு
வலனறிகழ்ந்தொளிராகாமஞ்சரியதற்குத
துலங்கிடுஞ்சடாளித்திடுஞ்சுதனெனசொ லுமால். (ங்டச)

வாகைமென்றளிதகடலபொருநிருதியாய்வுழங்கு
நாகமாமலாககசைந்தெழுமருத்தெனநலிலா
சேகுதீரதுயாசெழியசெநதாமரைமலரிற்
கேகநாயகன்பனையிசைத்திடப்படுமால். (ங்ட௭)

சிவந்தெழுந்தநாண்மலாகுநாசிறந்தவிசான
னவிழந்திடுவகுமுத்ததினுக்கலாகதிரமதியந
குவிந்தசெங்கழுநீராகுவிண்குலவுஞ்ரியன
நிவார்தவெண்ணிறத்தாமரைக்கமலனநியமம். (ங்ட௮)

கருநிறத்தநெய்தலிறகறமவளர்த்திடுகனனி
புரிமுனனுறிகழ்மாரபினரீவவுழைப்புகனற
வருமலாக்கிதேவதையனையாகளாகும
விரிநிலத்தினிலிவாகளாறபெறுமபயனவிருமபின. (ங்ட௯)

வேதவானபுனல்தனிடைப்படிநதுவேறகாடன
பாதமீதினிலிமமலருச்சண்பண்ணி
னேதுநீர்விழந்தனவெனவனையாகளினசொ
லோதியேயவாககளித்துளமுலப்புறவுநைவரால். (ச௦)

வேறு

மாயிருஞாலமேததுமவளர்மறைக்காட்டிலவாழுஞ்
சேயபொற்சடித்ததாற்குத்திலதயிலத்தேதார்தீபம்
பாபொளிகதுவைதேதார்பனிவிசுமபமராபேற்ற
வாயிரமசுவமேதவருமபலனபெறுவானேற். (ச௧)

தயிலமேகலவைச்சாந்தந்தயங்குபான்றுநெய்யாதி
யெயில்கண்முனறெரியாநினறவிநைவனுக்காட்டினோகள்

பயிற்ராதலத்தின்மீதுபறபலபோகமாந்திக
கயிலைமாலவனாயிற்பன்னுளகவினபெறவாழ்வாமன்னே. (சஉ)

அனலமொன்றேநதுநாதற்கறுவைபட்டாடைமுநதூற
கனகனம்பரங்கன்சாத்துங்காட்சியரவற்றினமீது
புனையிழையளவுகாலம்புண்ணியமுனிவரபோற்ற
நினைவருஞ்சிவலோகத்தினைசமுதயிருப்பரமமா. (சங)

வேறு

முல்லைவான்முக்கையெனத்திகழ்முரலினறுநெய்
மலகலோரறுசுவையுடன்போனகமறைக்காட்
டெல்லையாழதருமிறைவனுக்களித்தவரென்றுஞ்
செல்வராகியேசிவபத்ததுறைவாகடிண்ணம். (சச)

ஏலமோடுதககோலமேயிலவங்கமிசூதாம
பூலமீசனுக்களித்தவாபுணரிசூழ்புனியிற்
சாலநீடியபோகபோககியந்தனைப்புகித்துக்
கர்லனவராதையுங்கடந்துவெண்கயிலையிலுறைவார். (சடு)

தருங்கண்ணாடிவெண்சாமரஞ்சத்திரந்தால
விருந்தமாதிகளிறைவனுக்களித்திடுமேலோர
பொருந்துமனனதானமுறைமுறைபாற்றிடப்புனியான்
டிருந்துபோகமுதுகாந்துவிடெயதுவரனே. (சசு)

வளமிகுத்தவைகாசியினவசந்தமங்கலமு
மிளமைநீக்கியவேனிலினமுதெனவிலகுங்
குளிர்புனற்செயமங்கலமுமுன்னிருதுவிறகுணித்தே
யளவிடற்கருமபவித்திரமங்கலமுமன்புடனே. (சசு)

கூத்திரென்றுரைகொண்டிமிருதுவிறகுளிராசசி
வாதநீக்கனனமாலமங்கலமுமுன்பனிநாட
பாதமொனலினிவனயிருப்பழிசசிமங்கலமு
மோதுபினபனியிருதுவிலுஞ்சனமங்கலமும. (சஅ)

மருவுபுானமையிறசெய்துநித்தியமபக்கமாச
மிருதுவச்சரந்தோறுமிமுறைவழாதுயற்றி
யொருவனுக்குயாபங்குணித்திங்களிவிலகம்
பரிவினோடுதாததிரமபுரிந்தனுதினமபகர. (சக)

படகமொந்தைகளாகுளிபண்ணுநின்றதிக்
கடல்கிளாந்தெனத்துநதுமிசலவரிகற்றக

விடையிலவேய்குழற்காகளஞ்சின்னமுமியமபக
கொடியிடக்கயஞ்சத்திரஞ்சாமராகுலவ.

(ரு0)

அங்கண்வானிலத்தரமபையரழகினுஞ்சுநந்த
குங்குமச்செழுங்கொங்கையாநடஞ்செய்குலவு
மிங்கித்தந்தருமேழிசையின்னரமபுளரப
பொங்குபனமுகத்தீயின்வத்திகளபுடைமிடைய

(ரு௧)

நீதிவேதியாவேதபாராயணநிராநின்
நேரத்தெய்யடியவாகணின்றுருகியேதுதிப
வேதநாயகனறனக்குயாதிருவிழாமிருந்த
காதலாற்புரிந்திரத்தெய்க்காட்சியுங்கவின்.

(ரு௨)

தக்கோகொளவைபவததுடன்செயிறசத்தகோடி
புககவேளவிசெயபலன்றவபலனெலாமபொருந்தித
தொக்கபூமியிறகுழ்கருபாகமுந்தயத்தது
மிககவிண்ணுலகனைத்தையுமளித்துவிறறிருந்தே.

(ரு௩)

கோடிகோத்திரத்ததுடன்சிவபுரிதனைக்குறுகி
நேடுதற்கருஞ்சிவபதமடைகுலாநிறைந்த
செடுமன்யவணினலனறெரிசனஞ்செய்தேதா
பீடுசோசிவகணங்களாயப்பிறங்குவரன்றே.

(ரு௪)

இணையசீர்பெறுசருக்கநன்குரைத்தவரியமப
மனமுவரதுகேடக்குநரெழுதினாநறுமலராற
மினமருச்சனைபுரிபவாதிருநிலம்பரித்தே
பனக்கங்கண்ணுலகின்வாழ்குவரென்பபகாரத்தான்.

(ரு௫)

சுருதியாகமமளவிடற்கரியதாயததுலங்கி
வருபலன்பெறுசருக்கமீணிரைத்தனமன்னுங்
கிருதமாதிராலுக்கங்களுங்கிளாமதிபுனைந்த
வொருவனுமலாபபதந்தொழுமபரிசீனையுரைப்பாம.

(ரு௬)

பலன்பெறு சருக்க முற்று

ஆசுசெய்யுள்-௧௦௧/௩

உகந் தோற்றிய சருக்கம்.

மினனவிரசெஞ்சடைவீவதநாயகன்
நன்னிடத்துதவினாசாருங்காட்சியை
மன்னியமறையவாவதனேநாககியே
பின்னருங்கவுசிகனேபசனமேயினுன. (க)

ஏழுறுபபிலகியநிலத்திறேயதரப்
பாழிசேசருக்காடெவன்பணிலமொய்த்தென
வாழொளிசொரியவெணமருப்புநீண்டச
சூழிசேசமத்தகமவளாசசுதேதாற்றவே. (உ)

சிரனமிகுகண்ணிணைசிறுவாயப்புற
வுரைகொளன்பானமுழநீண்டொச்சியும
விரவுமேழமுழத்ததாயவிளங்குமயர்ணையைப
பரமகாரணனநனக்களிகருமபண்பினா. (ங)

இலங்கியவிமானமேலேறியெண்ணரு
நலமொறுமுலகெலாநண்ணிநாட்பல
புலன்களாலிழைவுறுபேகமாநதியே
வலனொபாலிவெளரியங்கிரியிலவாழ்வரே. (ச)

துவமகலைகத்தேதாற்றுமவெண்ணிறக்
கவனவாமபரிதனைபளிக்குங்காட்சிய
ரவனிமேற்பேகமுமருந்தியையனவாழ்
புலனமீதனநதநாளுறைவாழ்ப்புடன. (ரு)

வாலுகமபுவிதனிற்படியமாமவாழ்
காலொருநான்குமவாக்கணையஞ்சேதரக்
கோலமாரபுனிற்றிளங்கோவைவேலதின
முலமீதுறைபவாககளிகருமுன்னவா. (ஈ)

இரணியக்குப்பிகளிலகுங்கோட்டதாய
வரமுறுஞ்சேவினைககொடுததமாட்சியா
தரணிகண்முழுவதுநதானஞ்செய்தனா
திரமுறப்பெறுபலனசேவர்திண்ணமே. (ஏ)

திருத்தகுபுவியினாசிறிதுநேககினுந
கருத்தொடுகண்ணிணைகவருங்காட்சிய

நிருத்தசுநதரிதனைநிலவுபல்கலன
மரிததுவேறகாடனுக்களிகஞுநதனமையா.

(அ)

நீதிசாபுகழ்நிலைநிறுத்திப்பூதல
மீதினிற்புத்திராவழிவிளங்கவே
கோதுலாமுனறநாககோடிகுறபநா
ணதனவாமுலகினினயநதுவாழ்வரே.

(ஆ)

புகழ்நிறைவேதமாபுரியினமேவிய
நிகழ்மதிதரிததருணிமலற்கென்றுள
மகிழ்வொடுசெநநெலங்கழனிமாநிலந்
திக்கிழ்சிலாசாதனஞ்செய்தளித்தவா.

(க0)

துனறியவருடமொன்றினுகஞ்சசொற்பெற
நின்றதுவிளைவுநெல்லினவானறோகையை
பொன்றினுககாயிரங்கறபமுத்தம
வனறிறதகயிலையிலவாசஞ்செய்குவாரா.

(கக)

வருநதுயிரதமக்கருளவாலேநாயகன்
விருமபிவாழாலையிசித்திரநதனைப்
பொருநதுறப்படத்தினிலெழுதிப்போற்றுநர்
திருநதியசிவகதியடைவாதிண்ணமே.

(கஉ)

மிககதெனகயிலேவாழ்வேதநாயகன
றககசோசசரிதையைமெழுதிசுசன்னிதிப
பககநினறினபுறப்படிக்கினறோகஞுந
தொக்கமானமியநதனைதுதிப்பித்தொகஞும்.

(கங)

அனவிலாபபாகபோககியங்களாரநதுபி
நெளரிசரித்திரவெழுத்தொன்றிறகாயிர
மிவிரதருசறபகாலங்கணமேதக
வளாசிவலோகத்தினவாசஞ்செய்குவார்.

(கச)

வேதநாயகனவிளைநிலனைமனமைகொண
மாதனங்கேதனமவாகனாதிபையத
திதுறாதிசைசெய்சனாகளசெவ்விறா
யீதலிறபதின்மடங்கெயதிவாழ்வரே.

(கஞ)

நீடுகநதுகங்கரிநிராகளேமுதல்
வாடுறாதிசைசெய்தனாகள்வாழ்ந்துபின்

கோடி நூறு யிரங்குலங்கடன்னுடன்
தேடருஞ்சிவகதியத்னைச்சோகுவாரா. (௧௬)

அரவகங்கணன்பொருளணுவிற்பாதிபுங்
கரவுசெய்தனர்விழைந்தனாகளகாட்சியர்
பரவியகுலம்மன்பாழிவாய்ப்புக
நிராயசாகரந்தனிற்சுளித்துநிற்பரே. (௧௭)

பூவினிற்றிகழ்ந்தொளிர்புகழ்கள்சாலவு
மேவுமித்தலத்தினின்விளங்குகுபழும
வாவிபுமமைத்தவர்கயிலைமனையே
சேவுறைசெலவனமுனசெயிந்துநிற்பரே. (௧௮)

பவமகறமிடவளாபதியின்பாங்கெலாங்
கவினுறுநதருக்களவைததளிககுங்காட்சியர்
புவனியிற்புகழ்வளர்த்திருந்துபொறபுறுஞ்
சிவனுலகதனிடைவசிப்பாசேயநாள். (௧௯)

மன்னியவீதியினமடங்கணமண்டபு
மன்னசத்திரம்புனலனிககுமபநதரு
நன்னயமுறவமைத்தனாநயந்துளத
துன்னியபதவியுறுறுவாழ்வரே. (௨௦)

புண்ணியத்தலந்தனிற்புகழுமன்பினு
ணணுநந்தனவனநயந்துவைத்தவர்
வணமைசோபலனறனைக்கோடிவசசர
மெண்ணினுமமைவதற்கெளிதனறாகுமால். (௨௧)

வேறு.

ஈசனடியவர்தமக்குக்குவலையங்களகனுடனேயிலங்குநதேனு
தேசடையமடமமைத்தாலதனபலன்கள்பகாவதற்குச்சிவனேனல்ல
னேசமுடன்தித்தமககனமடையளித்திடினாஸிமுநலகும்
வீசபுகழ்தினின்றுமொருகோடிபலன்திகமேவுநதானே. (௨௨)

இத்தகையவறமனைத்துமயாவாகடகுங்கலியுகத்தினியற்றொண்தான
முத்திரெயிவிருமபினாகள்வைதவனந்தனிலவசுத்தனமுறைமையாகு
மத்தலத்திற்கனமவசுத்தேதாரகொடுமபாவமபுரிந்திடினுமயலானமானதச
சித்தமதினினேந்துயினுநீராதகொலைகளவுசெய்தாரேனும். (௨௩)

ஆதபன்செங்கதிர்காணுமிமபடலமெனநீங்கியரியவாரேனார்
சீதமலாமழைமாரிபொழிதரநனெறியடைவாசெகத்தின்மீதி

உகந்தோற்றிய சருக்கம்.

கங்கு

லோதுகலியுகமதனிற்சராசரங்களனைத்தினுகருமோவாதோகரும
வேதவனம்வசிப்பதினுமேலானதொருதருமவேறின்றாமால். (உச)

கிளாகலியின்றுரிசுதனற்சருகிறெறிருருசிடக்கிரமநீங்கி
வளாதருமவைதிகமாதகம்பிறழ்வாசிவனபானமறையினறன்பா
லொளிகழ்வெண்ணிறமின்பாலுருத்திரனகனமணியினபாலுள்ளநதீர்து
வளமையெனவிழைகமாதசித்திரபாசண்டமத்தினமீதும. (உரு)

பங்கமுறுபாளுசரத்திரிமாயாவாதத்தம்பவுததமீதுந
தங்குதுரிசகலாதசாருவாகனமத்ததுநதழத்தேயாங்குந
துங்கமறைப்பிலவாய்மைககவுதமன்றிமொழியாலுநதுயமைமேசிப்
பொங்குமுறிவினையொழித்தாடெனககலியாததனறோடமபுகலயாதென்றார்
ஆம்மொழிகேட்டருமறையேரனபகாகின்றமுன்பொருகாலகிலமயாவு
மெமபிறைவனிடமீதிலைபமுற்றவதைமீண்டுமியற்றியோகாந்
செமமைதிகமுக்கநானகுஞ்சிருட்டிசெய்தானவையுருவத்துடனேசென்று
விமமுமலாப்பொழிலுடுததேவதவனநாதனடிவிருமபியேத்தி. (உஎ)

மாலயனுமறிவரியகாதநாயகனறனக்குவளருநதென்பாற
பாலிநதித்திருக்கையிலிலிங்கமமைததருமலராதபணிநதுபாறறி
யாலமவளாமிடறமுனைமலைகளவாழிடத்தானேயருட்கண்ணே
குலமணிகரத்தானையெனத்துகிப்பவவைமுன்னநதோனறிநினறே. (உஅ)

உரிமைபெறவிழைதவரமுரையினகடுளவிறைவனுமைகாணு
நிருமலனையுலவாததாபரசங்கமமாகிநிலவாநினற
கருமபுவிதனிலிமையாசலமுதலாயவளாசேதுக்காறுமயாங்கள்
பருவமுறவைதப்பகுத்துப்பாதுகாத்திடக்கருணைபாலியென்று. (உக)

வேறு

என்றலுங்கிருத்தனனோடிசையுறுநதிரேதமீதி
லொன்றிறிந்துவாபாததோடுநதகலிதமைபுநோக்கி
வென்றியேறுகைத்தநாதனவிளம்பியபாகமுன்னு
ணின்றவதத்தைதேதயாகவென்றவைநிகழ்த்தலுற்றன. (ரு0)

நிரநிறைவகையனீரேநர்மையமுத்திதனமம
பரவிடுமருத்தங்காமமபடிவமாகவுமபாப்பாரோ
டரசனேவணிகன்ருத்திரனாகவுங்காமருபந
திரமுறுங்கலிதானுங்கள்சீடனாகவுமேமெமமால். (ருக)

ஒதிடப்படுகின்றீரகளொளிபெறுமுங்கண்ணானறின
மீதிநிறறருமமென்னுமவெள்ளைடபாதநான்கு

மாதியிலூன்றுமேன்மூன்றதன்பின்னோரென்மொன்றும்
பூசலமதனிநிற்ப்புகழ்நதுமைககாக்குமனறே. (ந.உ.)

முற்றுமுறைமைத்தாகமுவாகளுள்ளீனமீதும்
பொற்றருநூவியனனம்பொருந்தியபோதனசெய்ய
கற்றைவெககதிரோன்மாலுங்காததிமதிபனுவர்
குற்றமால்கலிகியாமேகூழிரடசகளுவோமே. (ந.ந.)

வேறு

நீவிர்முவிருமிககலியுடனகூடநிகழ்த்துநமமொழியினற்கமல
வாவிசூழ்வேகவனநதனிவாகத்தினமருவியவவததையுங்கலியின
மேவிமெயிசுநகவேதாடமுமிலராயனீழநதுறைமின்களென்றுரைத்தே
சேவினமேமறேருன்றுஞ்செலவனவவிவிகஞ்சென்றுறைநதருளினனம்மா.

அகமபுறனென்றாயமைநதவாலொழுக்கினருமறைமுனிவர்காளதறை
நிகழ்ந்தொளிர்முத்தநவமணிசொழிகஞ்சிறந்தபலவனங்கொடெண்டிசைசூழ்
சகநதனினமேமாகமவிருமபினரினையதலநதனிலவசித்திடக்கடவ
நிகநதனினமறேருரிடத்தினுமபலியாதிமமொழிசத்தியமென்றான். (ந.நூ.)

அருமையாய்க்கூறுங்கவுசிகனபின்னுமநதணரலாமுகநோக்கிச்
சுருதியாகமத்தாலுந்தரானிறசுநதரவேதமாபுரியின
வருநலஞ்சருக்கிக்கூறினும்விளங்கவகுப்பதற்கீசனேவல்ல
னுருகுமெயத்தவத்தானீவிரிககதையினுணமையவண்மையாயுணர்ந்தீர்.

இணையகன்றெழுநதவினியமெய்க்கதையயிரநிலப்பரப்பினிலேலாபோ
துணாவிறப்படித்தோகேட்டவாசிருட்டிககுடையவனாகுவரிருகான்
மணமலிலலராலவணங்கியேகேட்டோர்மழமுகில்வண்ணமாலாவார்
நுணுகியவறிவான்முழையாய்நதோநுவலரும்வீட்டினைப்பெறுவார்.

என்றனைகலவிரலமபலதெரிநதேதயிலகியபூசராமகிழ்நது
துன்றுநன்னிதியாலருசசனைபுரிந்தாரொசொற்றிடுமுனிவரன்றுலங்கும்
வெனறியேறுகைத்தவேதநாயகநறனவினாமலாததாளிணைவணங்கி
நின்றவநதணாகள்விடைதரப்போநதுநிலவுதனனிருககையசசாரநதான்.

எனப்பெருநலனேசாகுதாமுனிவனிலகியசவுண்குழதலாய்
நனைத்தருநிறைந்தனைமிசாரணியநானமறைமுனிவனானோககித்
தனிப்பெருமகிழ்ச்சிதழைத்திடபுகனருன்றக்கசீரருநதவனபின்னும்
வனப்புறுநதூயமைநிறைமொழியொன்றுவழங்குதலுற்றனனம்மா.

விசுவளரிதையககவுசிகன்விரித்தவேதநாயகநருட்சரித
மதனைவாழ்முத்திகாரணமீதென்றாய்நதுமககனித்தனமுணர்ந்தீ

உ
சிவமயம்.

சேக்கிழார் சுவாமிகள் திருவாய்மலர்ந்தருளிய திருத்தொண்டர் புராணத்தில் மூர்க்கநாயனார் புராணம்.

மன்னிப்பெருகுமபெருந்தொண்டைவளநாடதனில்வயல்பரப்பு
நன்னிதிலவெண்டினைப்பாவிநதியினைவடபானலங்கொளபதி
யனனப்பெடைகளாகுடைவாவியலாபுககாடவரங்கினிடை
மின்னுக்கொடிக்கிற்றொடிகளவிழுவிறகாடுவேறகாடு. (க)

செமபொறபுரிசைத்திருவேறகாடமாநதசெய்யசடைக்கறறை
நமபர்க்குமபாககமுதளித்தூநஞ்சையமுதுசெய்தவருக்
கிம்பாததலத்திலவழியடிமையென்றுநகுளமுலியலடிலவருந
தம்பறறுடையநிலவேளாணகுலத்திறறலைமைசாராநுள்ளார. (உ)

கோதின்மரபிறபிறநதுவளர்ந்தறிவுகொண்டநாடொடங்கி
யாதிமுதலாநதிருநீற்றினடைவேபொருளென்றறிந்தரனார்
காதலியாராகமுதாக்கிபமுதுசெய்யக்கண்டிணை
நீதிமுறைமைவழுவாதநிதிபூண்டநிலைமையார். (ங)

தூயவடிசினெய்கனனற்சுவையினகறிகளவையமைதது
மேயவடியாராதமைப்போற்றிவிருப்பாலமுதுசெய்தவிததே
யாயபொருளுமவாவேணமெபடியாலுதவியனபுமிக
வேயுமாறுநாடோறுமினையபணிசெய்தின்புறநார். (ச)

இன்னசெயலினொழுதுநாளடியாரமிகவுமெழுந்தருள
முன்னமுடைமையானபொருண்முழுதுமாள்வடிமைபுடன
மன்னுகாணியானநிலமறுமுள்ளதிறமவிறதே
யன்னமளிதீதேமனமேலுமாராமனத்தாராயினார். (ஊ)

அங்கணவலூதமக்கொருபற்றடியாரதங்கட்கமுதாக்க
வெங்குங்காணுவகைதோனறவிலம்பாடெய்தவிருந்தபாவார்
தங்குமவகையற்றமுனபுகற்றதனமைந்தருதாற
பொங்குமபொருளாகவுமங்குபபொருவாரினமையினிற்போவார்.

மூர்க்கநாயனார் புராணம்.

பெற்றமேயிப்பலிக்குவருமபெருமானமருந்தானங்க
 னூற்றவனபாற்செனறெய்தியுருகுமுள்ளததொடும்பணிந்து
 கற்றகுதானியதியாககருமமுடித்தேகருதாரூர்
 செற்றநிலையார்திருக்குடந்தையடைந்தாராவதுசிலநாளில். (எ)

இருளாருமணிகண்டாடியாராகின்னமுதனிககப்
 பொருளாயமெய்துதற்குபபுகழ்க்குடந்தையம்பலத்தே
 யுருளாயசஞ்சூதாடியுறுமபொருள்வெனறநம்ப
 ஈருளாகவேகொண்டங்கமுதுசெய்வித்தின்புறுவார். (அ)

முற்குதுதாந்தேதாற்றுமுதற்பணயமவர்கொள்ளப்
 பிற்குதுபலமுறையும்வென்றுபெருமபொருளாக்கிச

நற்குதாமூரககரெனும்பெயாபெற்றாரானிலத்தில. (க)

சூதினில்வென்றெய்துபொருடுரிசற்றநல்லுணர்விற்
 றீதகலவமுதாக்குவாரகொள்ளத்தாநதீண்டார்
 காதலுடனடியார்களமுதுசெய்யக்கடைப்பநதி
 யேதமிலாவகைதாமுமமுதுசெய்தங்கிருக்குநாள். (க0)

நாதன்றனடியார்க்குநல்லடிசினுடோறு
 மாதாவினாவுமுதுசெய்வித்தங்கருளாலே
 யேதங்கள்போயகலவிவவுலகைவிட்டதற்பின
 பூதங்களிசைபாடவாடுவாரபுரமபுககார. (கக)

மூர்க்கநாயனார் புராண முற்றிற்று.

உமாபதி சிவாசாரியர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

புராணசாரம்.

தொண்டைவளநாட்டுவளர்வேற்காட்டுவாழ்
 தொல்லுழவாநற்குதர்குதுவென்று
 கொண்டபொருள்கொண்டனபர்க்கமுதனிக்குங்
 கொள்கையினர்திருக்குடந்தைகுறுகியுள்ளார்
 விண்டிசைவுகுமுறுமொழிவீணாமாள
 வெகுண்டிடலான்மூர்க்ககொனவிளம்புநாம
 மெண்டிசையுமிகவுடையாரண்டாபோற்று
 மேழுலகுமுடனாருமியல்பினாரே.

உகந்தோற்றிய சருக்கம்.

கசக

ரிதனைநாத்திகன்பாசண்டனீசுரன்பா லெட்டுணையன்பிலான்றனக்குப்
பதிவுறக்கூறும்பான்மையதாகாபகர்ந்திடி.றபதிதனாகுவனே. (ச0)

ஈண்டியநலன்சேர்மகத்துவந்தன்னையெவ்வுழைப்படிப்பினுமகிழ்ந்தே
யாண்டிமையுடனேவேதநாயகாபேரந்தகனறிடாதிருநதுகேட்டருள்வர்
வேண்டியவரமுமளிப்பரோசெய்யுள்விருமபிலைமபாதகமுதலாய்த
தாண்டிடுமுழுதுங்கேட்பினீசுரனன்றயங்கியவுருவமாகுவரே. (சக)

வேறு.

தூன்றுமிக்கதைதூயமுனிவிராகள்
வெனறிமேவுமவியாசனருளின
லன்றெனுள்ளமமையவறிந்தன
னென்றுசூதமுனிவனியமபினுன. (சஉ)

உகந்தோற்றிய சருக்க முற்றும்.

ஆகச செய்யுள்-க0௩௩.

திருவேற்காட்டுப்புராணம்

முற்றுப்பெற்றது.

மெய்கண்டதேவா மெல்லடிவாழ்க.

சிவஞானமுனிவா திருவடிவாழ்க.

உ
சுணபதிதுணை.
திருச்சிற்றம்பலம்.

பார்க்கவபுராணமென்னும்
விநாயகபுராணம்.

உபாசனாகாண்டம். } 1899 ஞா } முதலாஞ்சஞ்சிகை.
ஜனவரி மீ }

சென்னைக் கிரிஸடியன் காலேஜ்

தமிழ்ப்பண்டிதர்

ஈ. இரத்தினவேலுமுதலியார்

இயற்றிய பொழிப்புரையுடன்,

இராயப்பேட்டை

இரத்தினவேலு முதலியாரால்,

சென்னை :

பண்டித மித்திர யந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

விலை அனா 4.

Registered Copy Right.

உ-
கணபதிதுணை
திருச்சிற்றம்பலம்.

விநாயகபுரணம்.

காப்பு.

திங்களணி சடைபபெருமான் பூசையாற்றித்
திரிமதிவாங் கடந்திடமுன னினறான யாவன
றங்குகடற் புவிவரைப்பி னெடியோ னாகி
சகலருக்கு முறுத்தவிரங் கினறான யாவ
னங்கவனமெய்ச சரிதமொழி பெயாப்ப வேண்டி.
யவனடியே சாணாக வடுதது னேற்கு
மங்கலசின மயமதுரந தமிழா ரொம பாடல
வாரிமட மடைபுடைத்து வளரு மனறே.

(இதன்பொருள்.) திங்களையணிந்த சடையினை யுடைய சிவபெருமான பூசை செய்து முமமதிலகையுஞ் சயிக்க முன்னின்றவன் எவனோ, கடல்புடை சூழ்ந்து விளங்கும் பூமியினிடத்தில திருமால்முதலிய யாவருக்கும் (அவரவா வினைவழியடையும்) துன்பங்களை (தனை யாராதிததலால்) விலக்குகின்றவன் எவனோ, அந்தப் பெருமானது உண்மையாகிய சரித்ததை (வடமொழியினின்றும்) மொழிபெயர்க்க விரும்பி, அந்த விராயக்ககடவுளது திருவடியையே அடைக்கலமாக அடைந்துள்ள அடியேனுக்கு, மங்கலகரமும் ஞானமயமும் மதுரமும் பொருந்திய செந்தமிழ்ப்பாடலாகிய சாசரம் (எனது) அறியாமையாகிய தடையினை யுடைத்து (அவனருளால்) பெருகாந்தரும் என்றவாறு.

பூவம் தக்கன புதலவிபா இருபானெழுவரையு மணந்த சந்திரன் அவர்பாற் சமநோக்குவையாது அவருட்சிறந்த அழகமைந்த உரோகணி யெனப்பவனையே அதிகமாக விசுவாசித்து ஏனையோரை முகநோக்காது காலங்கழிப்ப, அஃதுணர்ந்த தக்கன பலவாறு மதிக்கு மதிக்கறியுங் கேளாமையின, அவனைச் சினந்து கலைகுறைகவெனச் சபிக்க, அச்சாபமேற்ற சந்திரன் தன் குறைவுநீங்கும்படி இந்நிரன் முதலிய இமையவர்களோடுதானும் அந்நினை தீர்ப்பாரிலளைய, திருக்கையையடைந்து சிவபெருமானைப்பணிந்து விண்ணப்பிக்க, இறைவர் அவனது எஞ்சிய கலையொன்றினைத் தமது சடையிலணிந்து அருளினமையின “திங்களணி சடைப்பெருமான” என்றும், பிரமாதீதவாகளும் சனத்தொராதி முனிவர்களும் சிவபெருமானைப் பூசிப்பதன்றி அச்சிவபெருமான ஒருவரையும் பூசியாதவராயினுங் விராயகப்பெருமானை விகிப்படி பூசித்து அவரருளபெற்றமையின “பூசையாற்றி” என்றும், சிவபெருமான் விராயகக் கடவுளையாராதித்து அவர்ருளால் திரிபுரங்கையு மெரித்தருளினமையின “திரிமதிவாங் கடந்திட முன்னின்றான யாவன” என்றும், இவவுலகம் கடல்புடை சூழ்ப்பெற்றுள்ளமையின் “தங்குகடற் புவிவரைப்பில்” என்றும், திருமால் திசைமுகனைத் தேவா

கோன முடியோயா யாவரும் தமக்கிடிகணவந்தவிடத்து இவ்விறைவனை வணங்க, அவர்கள் துயில்கினங்களை விலக்கியருளுகின்றமையின், “நெடியோளுதி சகலருக்கு மூறுக விரகமினேருன யாவன்” என்றும், ஆவ்விநாயகப்பெருமானது சரிதம் சிந்தாமனியாது நாப்பியங்கள்போலக் கட்டுரையனருகலின் “அங்கனை மெய்சசரிதம்” என்றும், தவவிதைர புதமும் பார்க்கவழிவனூ வடமொழியிற புதலபட்டினள மயில அநனை அமிழ்தினு மினிய தமிழ்ப்பாகக்ளாக யாககவேண்டுதலின் “மொழி மயாபபபணடி” என்றும், ஒருநூல் செயயப்புருவோ முதலில் ஐங்கரகருரிசிலடி மலா பரவிட பின்னாத தமது வழிபடுகடவுளை வழிபடுவாராகவின, யான அவ்வாறின்றி அவனையே வழிபட்டு அவனருளால் அவனசரிதையையேகூற அவனையே யாதரவாக வடைந்தனென்பா “அவனடியே சரணாக வடுததுளேறகு” என்றும், மங்கலப் பொருளாகிய சிவபெருமானே அகத்தியமுனிவருக் குபதேசித்ததாதலாலும், திரு நெறித் தமிழ்தேசங்களுநியன யாவும் ஞானம் பயக்கச்சககவையாடலாலும், தமிழ் என்பதற்கே மஹமென்பபொருடரலாலும் “மங்கல சிளமய மதாரச் தமிழ்ச் செம பாடல்” என்றும், தமிழாகிய கடனமடை பெருகுதற்கு மடமாகிய தடை அவனருளா லுடைபடுமென்பா “வாரிமட மடையுடைத்து வளரும்” என்றும் கூறினா

இச்செய்யுள் செயவவணக்கமுரு செயப்படுபொருளு முறைத்தாம். என்னை, “தெய்வ வணக்கமுரு செயப்படு பொருளு - மெய்த வுரைப்பது தற்சிறப் பாகும்” என்றும், “வழிபடு செயவ வணக்கங் கூறி, மங்கல மொழிமுதல வகுத்தெத் துக்கொண்ட-விலக்கிய விலக்கண மிடுககணி நறி-யின்தி முடியு மெனமனா புலவா” என்றும், குத்திரமாகலின் விநாயகரது பிரபாவத்தை மொழிபெயர்ப விராயக்கட வுளைப்பணிந்தேனெனரா இனி, கடவுள் வணக்கம், வழிபடு கடவுள் வணக்க மென்றும் எத்புடைக்கடவுள் வணக்கமென்றும் இருநிறத்த தாயாயினும் ஈண்டுக்கூறப் பட்டது விநாயகரையாதலின், அவவிரண்டுமாம் என்க.

இச்செய்யுளில், திங்கன மங்கலமொழி இதனை

வச்சீணந்திமாலே

“சீரெழுத்துப் பொன்பூ திருமணிநீர் திங்கனசொற

காபரிதி யானை கடலுலகம்—தோமலைமா

கங்கை நிலம்பிறவுங் காண்டகைய முனமொழிகு

மங்கலமாரு சொல்லின் வகை” —என்பதனானுணாக.

(க)

கடவுள்வாழ்த்து.

விநாயகா

அகரமென வறிவாகி புலக மெங்கு மமாரந்தகர வுதரமக ரங்கடம னாற, பகருமொரு முதலாகி வேறு மாகிப் பல்வேறு திருமேனி தரித லாக கொண்டு, புகரில்பொரு ணைகிணையு மிடாரிந தெய்தப் போறறு நடுந் சுறகருணை புரிந்தல லாகக்கு, நிகரினமறக் கருணைபுரிந தாண்டு கொண்டு திருமலனைக் கணபதியை நினைந்து வாழ்வாம்.

(இ - ள்.) அகரத்தைப்போல ஞானமயமாகி உலகமுழுதும் [சாவலியாபியாய்] அமாந்து, அகர உகர மகரங்களாற [பிரணவசொருபியாய்] சொல்லப்பட்ட ஒப்பற்ற முதலவராகிபும், வேறுகியும், பலவகைப்பட்ட வெவ்வேறு திருமேனிகளைத் தாங்கிக்

கொண்டு, குற்றமற்ற (அறம் பொருள் இன்பம் வீடெனனும்) நான்கு புருஷபாசங் களையும் (தமக்குச் சம்பவிக்கும்) இடுக்கண்களைக் களைந்தடையுபபடி, சம்மை வணங் குவோருக்கு அறக்கருணை புரிந்து, சம்மைப்பண்ணியாதவாக்கு ஒப்பிலலாத மறக்கருணை புரிந்து (எல்லாளாயும்) அடிமைகொண்ட மலாகிதராகிய கண்ணசூர சதியைத் தியானித்து வாழ்வோம் எ - று

“அகரவெனவறிவாகி” என்றதை “அகர வுயிர்போ லறிவாகி பெருகு - நிகரிலிறை நீறகு நிறைந்து” என்னுந் கிருவந் டியானும், “அறிவுகு சிவமு மிமண டென்ப ரறிவிலா, அறிவு சிவமாவ சாரு மறிகிலா, அறிவு சிவமாவ சாரு மறிய பின், அறிவே சிவமா வமாத்நிருப்பானே” என்னுந் கிருமந்திரத்தானுமுணாக “அகர வுதர மடங்கன” என்றது அமழாநெழுந்தருள்கரு மொன்று கூடிய ஒம் எ - ற்பராம அறிவே பிரணவமுதற்பொருள். “அகர வுதர மதரங்க டமமாற பகருமொரு முத்தலாகி” என றதை, “பிரணவப் பொருளாம் பெருந்தகை யைங்கான்” என்கூறிய ஆனந்தரா திருவாகாணுணாக அறக்கருணை - சம்மையடைந்தோரை யருளவழியாருதலென றும், மறக்கருணை-குறந்தருசெய்தோரைத் தண்டித்தாட்டுகொளுத்தலென்றுங் கொள்க கணங்கள் பதினெட்டுக்கும் இவரிறைவரசலின் கணப்பதியென்றா

பூரவத்திற கயமுகாசுரன தான பெற்றாள் வரத்தி னிறுமரப்பாற் பிரமாதி தேவர்களுக்கெல்லாம் விபத்துச்செய்துவர, தேவர்களுளை சச்சியாடலாளிகி ஒரங்கு கூடித் திருக்கையாயமலையைய நது நிருநதிதேவரனுலுளையா டுடசென்று சிவ பெருமானைத் தரிசித்துத் தமக்குநோத குறைகளை விண்ணப்பஞ்செய்யு முறையிட, சிவபெருமான “அவன என்னை நோக்கி அரியதவஞ்செய்து தேவராலும் மனிதராலும் அசுரராலும் மிருகங்களாலும் இறவாநிருக்க வரம்பெற்றானை ஆளுந் தனதாருவாடு வருவோனா இறவாவரங் கேட்டானின்ன ராம் மாறுபட்ட திருமணியாக யானை முகத்தொடு சென்று அவனை யடங்குவோம்” என்றவாகடகு விடைகொடுத்தனுப்பிப் பாரவதிதேவியாரோடும் அமாலைஞ்சசமீபத்திலுள்ள சித்திராசாலையையடைந்து அங்கு விஸாகருமனா லெழுதப்பட்டுள்ள மந்திரவடிவமாகிய சித்திரங்களைப் பாரவதி தேவியாருக்குக் காட்டி “பெண்ணே! முசிலுள்ள பிரணவாகரமாகிய இரண்டு யானைகளில் முறப்பட்டது திரிமூர்த்திகளை யுத்தந்தது அஃதெனதுவடிவாகும் அமித் தது சத்திகளமுதலாயுப்பெற்றது அது நீயது வடிவாகும் ஆதலின் யாம் அப்பிரண வச சித்திரங்களின் வடிவ மாகுதும்” என்று திருவுள்ளஞ்செய்ய, உமா தேவியாரும அக்கருத்துக்கிணைந்தனா அப்பொழுது இறைவா ஆங்கோ திருவிளையாடலைச் செய்ய ஆத்தலப் பிரணவவடிவத்தினின்றும் விராயகா திருவவதாரஞ்செய்தனா பிறகு விராயகமாக கைலையையிறுமொண்டிருந்து மருடனருட்டி “உனைவணங்க உனக்குள கொண்டு செய்யுங்கருமங்களை நிறைவேற்றவும, வணங்காதுசெய்யுங் கருமங்களைத் தவிரக்கவும், உனக்கு விக்வினவிராயகனைப்ப பெயா தந்தோம்” என்று கூறித் தேவர்களைப் பார்த்து “இவன நமது மூத்தபிள்ளை இவனை யெம்மையப்போன றுபசரி யுங்கன” எனச் சிவபெருமான திருவாய்மலாதருளினா பிறகு தேவர்கள் விராயகக் கடவுளை யுபாசிக்க அவர கயமுகாசுரனுடன் போர்புரிந்து அவனெவ்வகை யாயுதங் ளாலு மிறவாதவனாதலின் தமது கொம்பை யொட்டித்தெரிய அவன் பெருசாளாளியடி வாயின்ன அதனை விராயகா வாகனமாகக்கொண்டனா —என்பது சரிதம்.

“முராரியாதியதேவர்களுமுதலுறுமுழுதுல்கினி லுள்ளோர் விராவியாதாருகாரியமாயினுமவிளங்குறச்செய்வெனேற் பராவியுனருச்சனை செய்வோமனத்துறுபானமைத்தருளுன்ன பராதுசெய்பவாகாரியமுறுசெய்திடுதினெனறிவைசொன்னான்.” —எனச் சிவ

பெருமான் கொடுத்தருளிய வரத்தின்படி, சம்மையடைந்தோர் விரும்பியவற்றை நிறைவேற்றி, வணங்காதா காரியங்களை விக்கினஞ்செய்வோராகலின் “போற்று நடுக்கறக்கருணை புரிந்தலலாக்கு நீகரின் மறக்கருணை புரிந்தாணுகொண்ட நிருமலன்” எனப்பட்டனா

கணங்கள் பதினெட்டென்றதை,

சீகாந்தபுராணம்

“கருடாகந் தருவா தாரா கணநதயித் தியாகன விசசா
தாரிராக் கதரே சித்தா தாபத் ரசர ரேகிம
புருடாகின னாரி யக்கா பூதாவே தாளா தேவ
ருரகரா காச வாச ரொடுபோக புவியு ளாரே” —என்பதனான்கு.

இச்செய்யுளில் யாமெனனு மெழுவா யெஞ்சிரினந்து

(க)

சி த தி பு த் தி.

வேறு

கருணைமதம் பொழிமுதந்து கணேசரவா தமங்குழிந் தொழிலு
மான, வருளுமுணை மையையெவரு மழியவவ ருமையினவ தரித்த ஞா
னறு, மொருமுனியோம் பியதமுலி னவதரித்த ஞானறுமுட னாகித் தோ
னமித, திருவுளத்தின வழிநிறகுஞ் சித்திபுத்தி யெனுமிவாதாள் செனனி
சோப்பாம்.

(இ - ள்.) கிருபையையே மதமாகப் பொழிகிற முகத்தினையுடைய கணே
சப்பெருமானுக்கு ஞானமுங் கிரியையுமாகிய திருவருளென்று சொல்லப்படுமுண்மை
யையாலு முணருமபடி, அப்பெருமான உமாசேவியாரிடத்திற் திருவவதாரஞ்செய்த
காலத்திலும், ஒப்பற்ற (கபில)முனிவா வளாத்தடாகாக்ஷினியில் திருவவதாரஞ்செய்த
காலத்திலும், அவருடன் அவதரித்த, (அவவிறைவனது) திருவுளங்குறிப்பின்படி
நடக்குஞ் சித்திபுத்திகளெனனு மிவாகளது திருவடிக்களைச் சிறகினமேற் பொருந்தச்
செய்வாம் எ - று

அறக்கருணை மறக்கருணை யெனனு மிரண்டையு முடையாராகலானும்,
ஏனைய வுலகயானைகளபோல முமமதமுடையாரல்லராகலானும், விநாயகக்கடவுளு
டைய உத்தமாவகம் யானை வடிவாகலானும் “கருணைமதம் பொழிமுதந்து கணேசர்”
எனலா, விநாயகருக்குற்ற விரும்பங்கள் பரஞானம் அபரஞானமெனக் கூறப்படும்.

ஒரு முனியோம்பியதழலினும், உமையினும் அவதரித்தது

தமிழ் நாட்டிபுணை அபிசித்தென்னுமரசன புதவிரப்பேறுவேண்டி வைசம்
பாயன முனிவரா லுபதேசிக்கப்பெற்ற பஞ்சாக்ஷாமந்திரத்தைப் பத்தியோடு தியா
னித்துத்தவஞ்செய்தவருகையில், அதற்குமுன்னா அவ்வைத்தில சவஞ்செய்துகொண்
டிருந்த பிரமண ஓர் நாள் தன்மனைவி சரசவதிதேவியினமேன மையல்கொள்ள அத
னால வீரியஞ் சித்தி விரவின தடாக்ஷீராவ அவவரசன மனைவியாகிய குணவதி தாக
மிகுதியாலருந்த, அதுவே கருப்பமாய நகரமடைந்த பின்பு உதித்த கண்ணென்பவன
மகா பராக்ஷிரமசாலியாய வளாந்து பரமசிவத்தை நோக்கித் தவஞ்செய்து அகண்ட
வரப்பிரசாதியாய விஷ்ணுவும் பிரமனும் நடுங்கத் திரிபுவனங்களையும்வென்று, எசுசு
கிசுசுவரனாயரசாசி நடாத்திவருகையில், ஓர்நாள் வேட்டையாடிமிண்டு அயாவுயிர்ப்
பாலும், தங்கிய அவவனத்திற கபிலமுனிவரைக்கண்டு சம்பாஷித்து அவரால் நிரூபி
யாயிடவுண்ட அவவிருந்து சிந்தாமணியாலமைத்திட்டது கண்டு வியந்து, அவாமிகு

தியா லதனைக்கேட்டதனமேல, அது விண்ணினிடத்திற் பெற்ற இரத்தினால் தனக் கருமையாகக் கிடைத்த வரலாற்றினைக்கூறி, அம்முனிவர் தற்கொவ்வாமையாய் மறு துணைத்தவுடன் சற்றும் யோசியாமல் அதனைப் பலவந்தமாய்க் கவாந்து செனற்பின் மிகவு மவாமனமவருநதி யவனுயிரக்கிறுதியாமபடி. செயத் வேளவியினின்றும் இரத் தினகிரீடம் குண்டலம் தோளணி முததுவட முதலிய ஆபரணங்களோடு, சேசாரது வனப்பெய்தியிருக்கின்ற திருவுருவமும் லேழமுகமும் கருணைபொழிந்த திரிநேத் திரங்கனும், மோதகம் சாமனாமலா மழுவாயுதம் பூமால் இவற்றை ஏந்தின நான்கு திருக்கரங்களும், அடியாக எந்தியகமலத்தி லுலாவுஞ்சேவடிகளும், சித்தி புத்தி சமேத் மாகச் சிங்கவாகனருடராய விராயகமூர்த்தி எழுந்தருளினதுகண்டு அம்முனிவரவரை மகிழ்வாகவோராதனத்திருத்தி வசித்திருக்கையில், அன்றிரவில் தூகனவுகண்ட கணராஜன் உடனேஎழுந்து சேனாசமேதனாய் அககிலமுனிவர் ராச சிரமத்தை நெருங் கின சமயத்திலு, சித்திதேவியாரை சிருட்டிக்கப்பட்ட பூதப்படைகளும் அரசனபடை களு மொன்றோடொன் றெதிர்த்துப் போர்செய்கையில், அச்சித்திதேவியாரா திருவரு ளாலவநத் இலக்கனென்னுமோர் மகாவீரன் அச்சத் துருதன் ததைநாசஞ்செய்து அந்தக் கண்ணுடைய புத்திராடனான சூலபாணி சுலபனிருவனாயுந் கைப்பிடியாகப் பிடித் துச்சென்று சுவாமியிடமாகச்சேரக்க, அச்செய்திடமிந்தக் கணராஜன் அவ்வாசசிர மத்தை யணுகி யங்கெழுந்தருளியிருந்த கணேசரது நெற்றி புயம் பாதங்களிற் பாணப்பிரயோகஞ்செய்ய, அதுபொருட்டா யக்கடவு ளாதனமவிட்டெழாமல் திரு நோக்கஞ் சாத்தற்கெழுந்த மழுவாயுத்ததா வவன் மடிந்தனனாக, மறுநாள் அவன் பிதாவான் அபிசித்தரசன் வந்து பிரார்த்தித்தவாறு அவன் பெந்ததிரங்களை விடுத்து, அவ்வரசனாவதந் சிந்தாமணியைக் கபிலமுனிவர் பிரார்த்தித்தவாறே விராயகமூர்த்தி தரித்தருளினா சிந்தாமணியைத் தரித்தருளினவாற சிந்தாமணி விராயகரெனவும், கபிலராத பூசிக்கப்பட்டனவாற கபில விராயகரெனவும், மலாரத் திருமுகத்தோ டெழுந்தருளினவாற சுமுகரெனவும், இம்மூர்த்திக்குத் திருநாமங்கள் வழங்கும்

முன்னொருகாலத்திற் பிரமதேவனது கொட்டாவியில் தோன்றின சிந்துர னெனப்பவன் மூவுலகத்து எரிச்சித்த விடங்கள்ளிருக்கவும் எதிர்த்தவர்களைக் கையாற் றமுவினவனவி லவாக எரிதக்கவுமான பல வரங்களைப் பிரமனாற் பெற்றுக்கொண்டு, பூலோகத்திற்கு வந்தபின் தவமின்றிக் கிடைத்ததால் ஐயங்கொண்டு சோதிப்பானாக, பிரமனை யடைந்து தழுவச்செல்ல, அதைப் பிரமன் கண்டு கோபித்து விராயகரா வவ னழியத்தக்கதாகச் சபித்துக் கரந்த விஷ்ணுவிடத்திலு தனகுறை சொல்லிநிற்கையில், அச்சிந்துரன் அவ்விஷ்ணுவைத் தேடிவந்து யுத்தத்திற்குழைக்க, அவர் இதவாாததை யாடி உருத்திரமூர்த்தியிடஞ் செல்லுமபடி சொல்ல, அவனும் அவவகையே கைலையை நோக்கிச்சென்று அங்கு உருத்திரமூர்த்திகள யோகநிலையிலிருந்தனராக, அவர் தேவி யாரைக்கண்டு காமுந்றெடுக்க எண்ணங்கொண்டு நெருங்க, அதையறிந்தவா முறையிட உருத்திரமூர்த்திகளும் யோகமவிட்டெழுந்து அவனெதிரா செல்ல, சிந்துரன் அவனாத தழுவ நெருங்கும்போது கணேச ரவலிருவரிடையிலோ ரத்தணராயத் தோன்றி னின்று, தமது மழுவை நடுவே நாட்டி அவலிருவனாயு நோக்கி மலவயுத்தஞ் செய்வதை விட்டு வேறு யுத்தஞ்செய்யமின்கனெனச் சொல்ல, அவ்வாறே யவலிருவரும் யுத்தஞ் செய்யுங்கால, சிந்துரன் மீறி முன்போற் றழுவப்போகையில், மழு அவனைப் போக வொட்டாதுதடுக்க, அதுபோதிலு உருத்திரமூர்த்திகளோடு போர்செய்யலாகாதென்று விராயகராகிய அந்தணரும் அச்சுறுத்த, அதுகேட்டவனஞ்சியகனற்பின்னா உமா தேவி யவ்வரத்தணரைப்பாரசது நீராரென, அவர் தமது திருவுருக்காட்டி இனிச் சிந்துரனை யழிகும்படி குமாரனாக உமது திருவயிற்று வருவோமென தருளிப்போயினா பின்பு

பிரமன் முதலியோர் சிந்துரன் செய்யுங் கொடுமைகடாற்றாராயக் கணேசமூர்த்தியைப் பிரார்த்திக்க, தாம் கஜானனரா யவதரித்துச் சிந்துரனைக் கொல்வதாக அவர்களுக்குத் திருவாக்கருளி உமாதேவியார் திருவயிற்றிற் கருவாகப் பிரவேசித்து வளர்த்துவருநாளில், அவரக்கருவாலுண்டாகிய பெப்பந்தணியப் பூயியிற் பரியலி எனும் வனத்தில் உருத்திரமூர்த்திகளோடு சென்று அவனமைத்த இரத்தினமண்டபத்தில் வசித்திருந் குமராளில் மயேசுரனென்னுமோரசன் சிவபக்தியிலும் நீதியிலுஞ் சிறந்தவனாய் யரசு புரியுங்காலத்தில், பிரகற்பதிதேவா அங்குவரக்கண்டு அவ்வரசனவரை வணங்கிநீங்க அத்தற்கவர் மகிழ்ந்து உன்றலை தேவா முனிவா முதலிய யாவராலும் வணங்கப்படுவதாகவென ஞ்சோதித்ததுச சென்றனா பின்பொருநாள அவ்வரசன் தன்னகலாவிட்டுச் சேனைக ளோடு செல்ல அவரு நாரதர் எதிராகவரக்கண்டு அவன் வந்தனை வழிபாடு செய்யாமையைக் குறித்தவா சபித்தவாதே யானைக்குழாத்துட கயமுகசுரனென அவ ணுதித்திருக்கையில் ஓர்நாள அம்மண்டபத்தைக் கோட்டிஞ்ஞல அவன் முட்டியெடுத்து நில்லத்தில் விழுத தாளனலும் அம்மை யஞ்சு உருத்திரமூர்த்திகள் சூலத்தாலவன் றலை மையத் துணிக், அப்போது அவனசிவாயநமவென்று சொல்ல நில்லத்தில் வீழ்ந்துகண்டவரிடமிருந் அவனுக்குச் சாஸ்பதமளித்து அதுமுதலாகக் கிருத்திவாசரென அவன் றேலையையாவினுதித்திச சிரசைவைத்துப் பூசித்துவந்தனா அதுநிற்க அசுரிந்துரன் எல்லா வுலகங்களையும் அதப்படுத்தித் தனக்கெதிரிலையென அகங்கரித்திருக்குயநாளில் அசுரீரியால் தனக்கிதுதிசெய்யக் கணேசா உமாதேவியார் திருவயிற்றில் வளாவதாகச் சொல்லக்கேட்டு அங்குச் சென்றவா சுழத்தியிலிருக்குந் தருணமறிந்து வாயுவுடிவாயு ணுணுழைந்து அக்கருவின் சிரசைக்கொய்து விந்தமலைக்கடுத்த நருமதைநதிநீர்த் திவ்வைத்துச் சென்றனன் பின்னா அக்கரு சிரமிழந்தும் அவ்வாதே வளாநதுவர உமாதேவியாரும் பததுத்திங்களுநிரப்பிக் கைலைக்குச் சென்றனராக அவகே கணேசா பஞ்ச முகத்தோடும் சித்தி புத்தி சமேதரா யுமையமையாக்குத்தரிசனைகொடுத்த நாமுமக்குப் புத்திரராயினோமென றுரைத்தருளி மறைந்தவுடன் மகாதேவியார் மயங்க அங்கே சிரசிலலாத தோர் குழந்தை பிறந்திருக்கக்கண்டு அம்மை வருந்திநீங்க உருத்திரமூர்த்திகளை மறந்த தேவர்களும வந்து கண்டு கலைமிககாராகி அவர்கள் காணவேண்டி ஓராசனத்தின் மீதமாதினவுடன் அக்குழவி தமது சிரமிழந்த காரணத்தைக்கூறி உருத்திரமூர்த்திகளாற் பூசித்திருந்த யானைத்தலையைத் தாமே வரச்செய்து தமது திவ்விய வுடலோடு சோத்தருளிக் கஜானனரா யெழுந்தருளியிருக்குஞ் சமயத்தில் வந்த மாகக்கழைத்த அவவசுரனை விசுவரூபவகோண்டு துறிக் கரத்தாலெடுத்துச் சாநதாக்க குழைத்துத் தமது மத்தகத்திற் பரிமளி க்கப்பூசித் தேவாகளிடக்கண்டொலைத்தருளினா னென்பது சரிதம்.

(உ)

ப ர சி வ ம்.

பூமாத தனைமணந்த புயலெண்ணெய் பெருமானும் புலவா போற்றுந் நாமாது தனைமணந்த நானமுதனும் போரமாத நயக்கு மெனனோட கோமானுந் தானேபென றுணர்த்துத்தமகே பிரணவகுஞ்சரமாய்த் தோன் மாமாவின் முகத்தானே யுயிர்த்தானே நினைந்திறைஞ்சி வருத்தது வாமே [றி

(இ - ள்.) திருமகளை மணஞ்செய்த மேகநிறம் பொருந்திய திருமாலும், கல்விமான்கள் துதிசெய்யுங் கலைமகளை மணஞ்செய்த சதுரமுகப்பிரமனும், வீரமகள் விரும்பும் எட்டுபுயங்களை யுடைய உருத்திரனும், தாமேயென்று (எவாக்கும்) அறிவித்தறப்பொருட்டே, பிரணவாகார யானையாக விளங்கி, பெருமைபொருந்திய யானை முகவிநாயகப்பெருமானைப் பெற்றருளிய பரசிவத்தைத் தியானித்து வணங்கித் துதிப்பாம் - எ - று.

தானென்னும் படர்க்கைப்பெயா பரசிவத்தை யுணர்நீயது

பூமாத - செந்தாமரையில் வசிகஞ்ரு திருமகன நாமாது - பிரமன நாவில் வசிக்ருக கலைமகன போமாத - போரில லால் தூக்கை பரசிவமே திருமாலும் பிரமனும் உருதகிரனுமாக விளங்குபவரென்பதை யாவருமுணரப் பிரணவவடிவாய்ச் சித்திரித்த யானையின்கண் அயிப்பவித்து அதினின்றும் விநாயகப்பெருமானே யுண்டு செயது, (தாமும் அவையாசசித்தாக) கருணைபுரிந்தனா எனப்பது கருத்து

நினைந்திறைஞ்சி வழுத்துவாம எனப்பதற்குத் திரிகரணங்களாலும் பணிவா மென்பது பொருள் மனத்தால் நினைந்து, காயத்தாலிதைஞ்சி, வாக்கால் வழுத்துவா மெனக்கூட்டிக்கொள்க

புலவா எனப்பதற்குத் தேவரெனினுமமையும்

தானே திரிமூர்த்திக்ருமெனறதை,

சிவருானசித்தியார்

“யாதொருதெய்வங்கொணா ருதெய்வமாகியாங்கே

மாதொருபாகளுதாமவருவாமற்றதெய்வங்கள்

வேதனைப்படுமிறகருமபிறகருமேலவினையுஞ்செய்யும்

ஆதலாலிவையிலாநான்றிருளசெய்வனனறே.”—என்பதனுனறிக. (க)

தேரேறி வருமபரிதி மண்டிலத்துஞ்ரு ரெழுமதிமண டிலத்துஞ்ரு சீரகொன

டேரேறி வருங்கனனமண டிலஞ்சத்தி மண்டிலத்து மெணை னுனு

நீரேறி வருமரியு முருத்திரனு மகேசசுரனு நிலவச செயது

நாரேறி வருமவாத முளத்தமரென குணத்தானே நயந்து வாழ்வாம

(இ - ள்) தேரிலிவாந்து வருகின்ற சூரியமண்டிலத்திலும், செழியசுந்திரமண டிலத்திலும், சிறப்புற்று அழகுபொருந்திய மேடவாகனமேறி வருகின்ற அக்கினிமண்டி லத்திலும், சத்திமண்டிலத்திலும், (முறையே) எண்கண்களையுடைய பிரமனும், திருப் பாரகடலி லறியுலகொளந்ரு திருமாலும், உருத்திரனும், மகேசசுரனும் (ஆகிய இவாகளை) பொருந்தச்செய்து, அன்புமிக்குந்ரு வருகின்ற அவாகளுடைய இத்தத்தி லெழுந்தருளிய எண்குணங்களையுடைய பரசிவத்தைவிரும்பி வாழுவோம் எ - று

என குணங்களாவன —தன்வயத்தஞ்ருதல், தூயவுடம்பினஞ்ருதல், இயற்கை யுணர்வினஞ்ருதல், முற்றமுணாதல், இயல்பாகவே பாசங்ளினிங்குதல், பேரரு ணுடைமை, முடிவிலாற்றலுடைமை, வரம்பிலின்பமுடைமை இத்தனை,

“தன்வயத்தவன தூய வுடம்பினன றுனி யற்கை யுணர்வின னஞ்ருதல்

பன்னு முற்ற வுணாத லியல்பினன பாச நீக்குதல் பேரரு ளாருதல்

மன்னு மீறில் வாற்ற லுடைமையும் வரம்பி லின்பமு மாகிய வெண்குண

மின்ன தாக்கசை வாகம் மோதுமெம் மீசன றுனையெப் போதும் வணங்குவாம்”

என்பதனுணாக அன்றியும், அணிமாவை முதலாகவுடையனவெனவும், கடையிலா வறிலை முதலாக வுடையனவெனவும் உரைப்பாருமுளா. (சு)

சிறு சத்தி.

வேறு

சத்தியாய விந்துவாப் மனோமனியாயத் தயங்கிய மகேசையா யுமையாய் நித்தில வடந்தாழ் முகிழ்முலைத் திருவாய ரெடுமபுகழ் வாணியாய வேறு யெத்திற மிறைவ னின்றன னவனுக் கியைதர வத்திற நின்று [ம. மெத்திய வுயிரின் மலவிருள கெடுதது விளங்குபூ ரணியையேத தெடுப்பா

(இ - ஈ) சந்தியாயும், விநதுவாயும், மனோனமனியாயும், விளங்கிய மகேசையாயும், உருத்திரராணியாயும், முததுமாலை தங்கிய அருமபிய தனசையுடைய நாராயணியாயும், அழியாத ஷோத்திரையையுடைய பிராமியாயும், வேறாயும், பரசிவன் எவ்வடிவாக நன்னனேறு அவனுக்கேற்ப அவவடிவாக விளங்கி, மிகுந்த ஆனமக்களின் மலமாகிய இருநாயுழிந்து விளங்குகின்ற பரிபூரணியாகிய சிறத்தியைத்தோத்திரஞ்செய்வாம் ஏ - று

சத்தி - வல்லமை. இச்செய்யுளின் கருத்தை,

சிவநானந்தியார்

“சிவஞ்சத்திராதமலிந்தசுதாசிவனறிகழுமீச
ஐவந்தருளுருத்திரனருனமாலயனென்றினெனருப
பவந்தருமருவகாவிவகுருவநாஸுபயமொனரு
வந்தருபேதமேகநாதனைட்டிபபன்னபார

சத்திபாயவிந்தசத்திபாயமனோனமனிதானுதி
யொத்ததுமகேசையாகியுமைகிருநாரணியாகி
வைத்தாறுஞ்சிவாதிவங்கனவருஞ்சத்தியொருத்தியாகு
மெத்திறந்தருனீசனத்திறமவருந்தபள்” — என்றதனால், சிவத்திறஞ்ச

சத்தியாகியும், நாதத்திறஞ் விநதுவாகியும், சதாசிவத்திறஞ் மனோனமனியாகியும், மகேசனுக்கு மகேசையாகியும், உருத்திரனுக்கு உமையாகியும், கிருமாலுக்குத் திருவாகியும், அயனுக்கு வாணியாகியும், எழுவகைப்பட்டுப் பரமசிவன் சிவபேதமேழினுநின்று நடாத்தமாறெல்லாம் அவனுடன் தாதானமியமாய் நிற்கும் ஒருத்தியாகிய பராசத்தியும் இச்சந்திப்பதோழியுநின்று அவனுக்குத் துணையாய் நடாத்துதலின், “சத்தியாய் * * * பூரணியை” என்றார். (இ)

நடேசா

வேறு

முத்தமகனிடத்தாராவ மீனறெடுக்த பிதாமகற்கு முதிரு மாற்றற
பூததபொழிற் சென்னைநகரப் பஞ்சநாபி சன்னமுகப் புகழே ளைப்
ரேததெடுப்பப் பிரசன்ன மாயிருக்கு மாலயத்து ளெய்தி மனறுட
கத்தியற்ற நிர்ணயபாறுஞ்சிதம்பரேகராமலாதநாள குறித்து வாழ்வாம்.

(இ - ஈ) பெறறெடுத்த பிராவூக்கு முததபிள்ளையினிடத்தில் ஆசையானது அதிகரிக்குந் தன்மையால், மலாந்தசோலை குழந்த சென்னைநகரத்திலவந்து, யானை முகத்தையுடைய பிரசன்ன விநாயக்காடவுள் (தமமை) அடியாகுள் துதிக்கும்படி பிரசன்னமாக வெழுந்தருளியிருக்குந் திருக்கோயிலுடைந்து, பொன்னம்பலத்தில் (பஞ்சகிருத்திய) திருநடஞ்செய்யும் இரூபபலையாற்றிக்கொள்ளரும் நடராசப்பெருமானது மலாபோன்ற திருவடிமையத் தியானி, “து வாழ்வோம் ஏ - று”

பிதாமகன் - நந்தன், இங் கோமனென்பது போலாம் பிரசன்னமுகம்—யானைமுகம் இத்திர பிரசன்னமென்றது வடசொல்

மனறு - சபை. விவெருமான நடனஞ்செய்த சபைகள் ஐந்துளவாயினும், சிதம்பரேசரென்னுங் குறிப்பாற் பொன்னம்பலமென்றும், மலாததாளென்றது அனுகிரகம் புரியுங் குஞ்சிதபாசத்தை.

ஐந்து சபைகளாவன —

இரட்டையி ழிலுக்கூடம்பநர்

“கடல்விட்டதுகாநகாசினியிலிங்கங்காஞ்சிமாநகருறையிலிங்கங்
காவிரிவடபாலவருநிருவானைகாவிரினிலபுலிங்கமசாம்
வடதிசையண்ணமீலயினிலிங்கமவன்னியினவடிவுகாளத்தி
வாயுலிங்கமதாஞ்சிதம்பரலிங்கமாசிலாகாயலிங்கமதாங்
குடதிசையதனிமருவகுற்றாலங்கோதறுசித்திரசபையாங்
குற்றலிலகுணங்கிறபழயனூராமன்றங்குலநவரத்தினமனறென்பா
ரடலவிடைப்பாகனெல்லையம்பதியிலமபல்தாமிரசபையா
மாலவாயமதுனாவெள்ளியமபலமேமயணினிலலைசெம்பொனமபலமே” — என
வருவதனாலும்,

பஞ்சாகரத்திருமேனியோடு பஞ்சகிருத்திய நிருடஞ்செய்தலை,

உண்மைவிளக்கம்.

“ஆடும பழகேணல மமபலத்தி லையேன

நாடுந் நிருவடியி லேநகரங்—கூடு

மகர முநரம வளாதேன சிகரம

பகரு முகம வாழுடியப் பார

தோற்றங் துடியத்திற் றோயுந் திதியமைப்பிற்

சாற்றியிடு மங்கியிலே சங்கார—மூற்றமா

ஆனறு மலாபபத்தி லுற்ற திரோதமுத்தி

நாற்ற மலாபபத்தே நாடு” — என வருவதனாலுமுணாக.

(க)

சிவகாமசுந்தரி

நீதாநந் திரவிலையுந் தினகரவெம மையுநகனலிற் செழிந்த தேதம
போதாவு நறுமனமும போலிறைவன குணமான புனிதை வேறாய்க்
கோதாவு முயிசிவநகைக் காமுறவே சிவகாமங் கொண்டு நின்ற
காதலுங் கருந்தடங்குட் சிவராம சுந்தரியைக் கருத்துள் வைப்பாம

(இ - ள்) தண்ணிய சந்திராநிடங்கிற பொருந்திய கலையும், சூரியனிடத்திற்
பொருந்திய வெப்பமும, அங்கினியினிடத்திற் பொருந்திய ஒளியும், மலரினிடத்துப்
பொருந்திய நல்ல வாசனையும்போல, இறைவனுடைய குணங்கொண்டுள்ளவளான
புனிதையாகியும், (சிவத்தினின்றும்) வேறுபட்டு (ஆணவாதியல்) குற்றம்பொருந்திய
ஆனமாக்கன (அக்குற்றத்தினின்றும்நீங்கி) பரிசுத்தத்தை யடையும்பொருட்டே சிவப்பெ
யாநிடத்து விருப்பங்கொண்டு (அவரது நிருடத்தைக்) கண்டுநீர், காத்தே பஞ்சாவடி
நீண்ட விசாலமான கண்ணினை யுடைய சிவகாமசுந்தரியாரைமனநிலிபுத்தொடர்வார்.

பூவுமணமும, அங்கினியு முகணமுமபோல, சிவமுந் சத்தியும் ஒர் உண்
மையாகவே நிறைவின், “இறைவன்குணமான புனிதை” என்றா

சிவகாமசுந்தரி யென்ற ன் சிவபெருமானது நிருவடியை, ஆனமாக்கனடைய
வேண்டுமென்றுங் கருணையால, இறைவியார தமது நிருவியையசகாயத்து அவரது
குஞ்சிதபாத்ததைக்கண்டு களித்து நிறைவினைகை இதனை,

உண்மைவிளக்கம்

“உரையுணாவுக் கெட்டா லொருவனமிகு பஞ்சாக

கரத்தால வமைமகடான பாதி—பரையிடமாக

காணும் படியே கருணையுருக கொண்டாடல்
பேணும்வாக குண்டோ பிறப்பு —என்பதனானிக்.

(61)

சென்னைமல்லிகர்

ஒன்றுகிப பலவாகி யுருவாகி யருவாகி யுபய மாகி

நன்றுகித் தீதாகி நானமறைதரு மெட்டாத நலத்த தாகித்

தொன்றுகிப புதிதாகிச் சுடராகி யிருளாகித் துகடர்ந தன்பா [ழவாம்.

சென்றாடுஞ் சுவைககடலாஞ் சென்னைமல்லி சுராமலாத்தாள ரோந்துவா

(இ - ள்) ஒன்றுகியும், பலவாகியும், உருவமாகியும், அருவமாகியும், உருவருவமாகியும், நன்றுகியும், தீதாகியும், நான்குவேசங்கட்கும் அதீதப்பட்ட நன்மையுடையதாகியும், பழமையதாகியும், நூதனமானதாகியும், ஒளியாகியும், இருளாகியும், அன்பா(மல)குறந்தநினைநிலங்கி, அடைநது திளைக்கும் மதுரககடலுமாகிய சென்னைமல்லி சுரந்து தாமரைமலாபோன்ற திருவுடையை(சுரணை)அடைந்து வாழ்வோம் என்று.

அண்டாண்ட பிரமாண்டங்களின் கிருஷ்டிககுமுன்னும், சாவசங்காரகாலத்தும் இறைவராகிய சிவபிரானே தனித்து நிற்பவராதலின் “ஒன்றாகி” என்றும், சிவஞ்சத்திரந்தம் விந்து சதாசிவனமகேசன் உருத்திரன் விண்டு பிரமன் பிறதேவர் முதலிய பல நாமரூபங்களை யடைதலின் “பலவாகி” என்றும், போற்றிப்பட்டுறைடை “நன்னெறி விஞ்ஞானகலா நாடுமல மொன்றினையு, மந்நிலையே யுண்ணின் றறுத்தருளிப்—பின்னைபு, மேவா விளங்கும் பிரள யாகலாககுத், தேவாய மலகனமந தீர்த்தருளிப்—பூவலயந், தன்னின்று நீங்காத சகலாக கலாபோல, முன்னின்று முமமலந்தீர்த தாட்கொல்கை—யன்னவனுக், காதிகுணம்—” என்றபடியே, ஆணவம் கனமம் மாயையென்னு முமமலங்களில், ஆணவமலமொன்றினையுடைய விஞ்ஞானகலாககு அருணமயமாக வேயவருளளத்திருந்து அதுக்கிரகித்தலின் “அருவாகி” என்றும், ஆணவகனமமென்னுமிருமலங்களைபுடைய பிரளயாகலாககு மான மழு சதாபபுஜ காளகண்ட முதலிய வறறுண்ட திருவருள் புரிந்தும், அமலமுன்றையு மொருங்கேயுடைய சகலாசுக்ருமானைக் காட்டி மாலைப்படிப்பது போல ஆசிரியத்திருவுருவேற்று அதுக்கிரகித்தும் விளங்குதலின் “உருவாகி” என்றும், சிவஞ்சத்திரந்தம் வீந்துஎன அருவமாகியும், மகேசசுரன் உருத்திரன் விஷ்ணு பிரமன் எனவுருவமாகியும் விளங்குதற்கேற்ப, அருவமும் உருவமுங் கலந்த சதாசிவமாக நிறநலின் “உபயமாகி” என்றும், தமமை வழிபட்ட அடியவருக் கிடுகணவந்தவிட்டது அருளசெய்ய நிறுணையாக நிறநலின் “நன்றாகி” என்றும், திருவருளுக்கொவ்வாத தீததொழில் புரிவோலாச செஞ்சது அவ்வாயருளலின், “தீதாகி” என்றும், வேதங்குந நான்காசுலாணுஞ் சில கீழமக்கட்கு மறைக்கப்பட்டு விளங்குதலானும் “நானமறை” என்றும், “வேதங்குந யாவெனவேவாகிய யாழநதகன்ற துண்ணியனை” என வாநபூரடிநரும், “குளதாமறைச சென்னியுந் தொடததொடநீண்ட நீள” என்று பரஞ்சோதி முனிவருங்குறியபடியே, வேதங்கட்கும் அதீதப்பட்டதாதலின் “நானமறைசரு மெட்டாத நலத்ததாகி” என்றும், “முன்னைப்பழம் பொருட்கு முன்னைப்பழம்பொருள்” என்றறபோல எல்லாவற்றிற்கும் முற்பட்டவனாகலின் “தொன்றாகி” என்றும், இனியுளவாம் புதுப்பொருள்களிலும் புதிதாகவிளங்குபவனென்பா “புதிதாகி” என்றும், தமது திருவிழிகளைத்திறந்க காலத்துச் சூரிய சோமாக்கினிகளைப் பிரகாசிக்கசெய்தும் அவற்றை மூடியகாலத்தி் விருளைப்பரவசசெய்தும் அவற்றின் சொருபந தாமேயாக விளங்குதலின் “சுடராகி யிருளாகி” என்றும், ஆணவாதிமலபரிபாகமும் இருவினையொப்பும் ஆணமாக்களடைய விரும்பின தமமையே சுரணுறலின் “துகடலாததன்பா சென்றோம்” என்றும், இப்பூமியை யடுத்த

உவாகசடலும், பிறதீவுகளையடுத்த பாறகடல முதலிய கடல்களும் போலனறிகளாணி னுங் கேட்பினுங் கருதினுங் களிதரும் பெருஞ்சுவைச்சாகரம் போலவாராகலின் அவ னாததரிசித்து அவர்பால மனதைச்செலுத்ததலே யதில மூழ்குதலாமென்பா “சென ருடுஞ் சுவைக்கடலாம்” என்றும், அவவகைய இறைவா செனனை நகரி லுள்ளவரும் மலலீசரரென்னுந் திருநாமமுடையவருமாகலின் “சென்னைமலலீசரா” என்றும், அவ ருடைய திருவடி “பூவெண்ப்படுவது பொறிவாழ்ப்புவே” எனமுற்போல மேம்பாடுற தாமரைமலர் போன்றதாகலின் “மலர்ததான்” என்றும், அத்திருவடியே அதுககிரகஞ் செய்பு மாற்றலுடைமையின் அதனை யடுத்தல் கடமையென்பா “சோந்ருவாழ்வாம்” என்றுங் கூறினா.

(அ)

பிரமராம்பிகை.

ஆரணனு நாரணனு மாரணத்துக் கெட்டாத வரனு மென்னுங் காரணாகண மூவனாயுந் தரித்ததுயிரத்த வடையாளங் காட்டு மாபோற் சீரணவுந் திருவயிற்றின் மூவனாவாரந் தழுகெழிகருஞ் செலவத் தாயைப் பேரணவுஞ் சென்னைநகரப் பிரமராம பிகைமயிலைப் பேசி வாழ்வாம்.

(இ - ள்) பிரமராம, விண்டுவும, வேதங்கட் கதீதனை உருத்திரனும் எனக் கூறப்படும் (சுருட்டியாதி முத்தொழிலகட்கும்) காரணாகளாகிய திரிமூர்த்திகளையும் (கருத்) தரித்துப்பெற்ற அடையாளத்தை வெளிப்படுத்தும் வகைபோல, சிறப்பு வாய்ந்த அழகிய வயிற்றில் மூன்றிந்திரைக்கள கொண்டு அழகினை வீசுஞ் செலவத்தை யுடையதாயாகிய கோத்திவாய்ந்த செனனை நகரிலெழுந்தருளிய மயிலின சாயலையுடைய பிரமராமபிகையைத்ததித் துவாழ்வோம் ஏ - று

திரிமூர்த்திகளையும் பெற்றதற் கடையாளமாகவயிற்றின் மூன்றம்மடிப்பினை யுடையாளென்றா இதனை,

சொந்திரியலநி

“மூவருக்குமுதற்பிறப்புநின்முககுணக்கடலென்றுமுன்
சேவடிக்கணிநுப்பவாசென்னிகுவித்த செங்கைப்பிரிகிவார்
பூவெடுத்தவாசென்னிவைத்திகுபோதமுற்றவரமமைநின்
காவலாப்பொதிதாளிலவைக்கவுமூவாசென்னிகளிகருமே” — எனபச்சுனறிக்.

பிரசன்னவிநாயகா.

முருகோடு மனப்பிவிற்று நறுங்கடுககை முடிக்கணிநத் முதலாவற் காமைக் கருகோடு மயித்தணிநத் கண்பதியை யொருகோடு கரத்தில வாங்கி யொருகோடு முகத்தணிநத் பிரசன்ன விநாயகனை பூற்றுந் தான மருகோடு மணிமாபத் தராவணிநத் நிராமயனை யகத்துள வைப்பாம்.

(இ - ள்) வாசனையோடு தேனைச்சொரியும் நல்ல கொணைமாலையை முடியிலணிநத் முதலவராகிய சிவபெருமானுக்கு, (திருமாலாகிய) ஆமையின்கரிய ஓட் டினைப்பறித்துத் தரித்தவரும், ஒரு கொம்பினைத் திருக்கரத்திலேற்று, ஒருகொம் பினை முகத்திற்பெற்ற பிரசன்ன விநாயகரும், பொழிகின்ற மச்சலமானது பக்கங்க ளிற் பாய்கின்ற அழகிய மாப்பிணித்திற சாப்பங்களை யணிந்தவருமாகிய கடவுளை மனதிலிருத்தவாம் ஏ - று

நிராமயன—நோயற்றவன் கடுககை—முதலாகுபெயர்.

கருகு+ஓடு கருகோடு

முதல்வற்காமைக் கருகோடுபறித்தணிந்த கணபதியென்றது.

தேவர்களும் அசுரர்களுங் கூடித் திருப்பாற்கடலைக் கடைந்தபொழுது திருமால் கூடாமவடிவேற்று மத்தாகிய மந்தரகிரியைத் தாங்கி நின்று, அப்பொழுது தோன்றிய அமுதைத் தேவாக்களித்தது அதனால் இறுமாப்படைந்து கடல்களையெழுவ கலகித்திரிவது கண்ட தேவர்கள் அதனைச் சிவபெருமானிடத்து முறையிட, சிவ பிரான விருப்பின்படி விநாயகக்கடவுள் பாற்கடலை யடைந்து ஆமையாக நின்ற மாயோனது ஒட்டினைப் பறித்துக் கைலையை யடைந்து கண்ணுதலிடங் கொடுப்ப, அவா அதனை மாபகத்தணிந்தனரென்பது உபதேசகாண்ட சரிதம். (க0)

கு ம ர வே ளா

மரந்துளைத்த கணையானுஞ் சோடுவெறிந்த திறலானு மதிக்குந் தோறுஞ் சிரந்தாளகக வலைகடலுஞ் சேணிகந்த பெருவரையுந் திறத்திற குன்றக் கரந்துளக்குங் குறுமுனிகுருங் கருத்தினமயல் பூட்டியகை தவஞ்சாலவெறிபு னுரந்துளைத்த சேயிலைவேல வலனுயாதத் விளையவனை யுள்துள் வைப்பாம்.

(இ - ள்.) மராமரத்தைத் தொளைத்த கணையையுடைய திருமாலும், (திரி புரத்தின) முமமதிலகையுழிந்த வல்லபமுடைய சிவபெருமானும் நீனைக்குமபொழு தெல்லாஞ் சிரக்கமபனஞ்செய்ய, அலைகளே வீசங்கடலும் ஆகாயமளாவிய பெரிய விந்தமலையுந் தமதுவலிஞ்ஞறுமபடி, கையினையசைத்த அகத்தியமுனிவனுந் கும, மன சிவ மயக்கமவிளைத்த வஞ்சுகமிஞ்ஞத் சிரவுஞ்சுகிரியின் மரபகம் போழ்ந்த செவ்விய அச்சவடிவாகிய வேறபடையை வலப்புறத் துயாததிய இளையபிள்ளையாண (நமது) மனதிலிருந்ததுவாம். எ - று.

மராமரத்தைத்தொளைத்தது—திருமால் இராமாவதாரத்தில் தன்னைச் சரணடைந்த சுகுமரீவன் தனதாற்றாடணருமாறு கணையிலிடுத்துத் தொளைத்ததென்றும், சோடுவெறிந்தது—சிவபெருமான முமமதிலகையும் அழித்ததென்றும் கொள்க

அலைகடல்திறத்திறகுன்றியதாவது.

இந்திரன் தனது செல்வசெருக்கிலை அனங்ககந்ததெய்திய ஆசிரியரைத் தக்கபடி மரியாதைபுரியாமையின் அவாமறைய, இந்திரன் அவரைத்தேடிக் காணாது பிரமன் சூழ்சரியால் திரிசிரனைக் குருவாக்கி, அவன் வருசனையாக யாகஞ்செய்யக் கண்டு அவன் சிரத்தைச்சோதித்து, பிரமகத்தியடைந்து, மாதா மரம் நீர் நிலங்கடரு அதனைப் பகிராதுகொடுத்துப் புனிதனாயினன் இந்திரன் திரிசிரனைக்கொன்ற துணாந்த அவன் பிதா துவஷ்டாவென்பான் ஓயாகஞ்செய்து அதிறேருன்றிய விருத்திரனை இந்திரன்மேலேவ இந்திரன் தனது வச்சிராயுதம் வலியற்றதாயிருந்தமையின் விண்டு விண் சூழ்ச்சியால் ததிசுமுனிவரது முதுகூர்த்தனடெனபைவாங்கி விசுவகமனஞல வச்சிராயுதமாகிக்கொண்டு விருத்திரனையெதிராக்க, அவன்போசெய்ய வலியின்றிக் கடலிலாழ்ந்தான் அவனைக்கண்டுபிடிக்குமாறு வேண்டிக்கொண்ட இந்திரன்கருத்துக் கிணங்கிய அகத்தியமுனிவா அவனொளித்திருந்த சமுத்திரத்தைப் பாளஞ்செய்தனா என்பதாம் இதனை,

திருவிளையாடப்புராணம்.

“என்றவனிகெக்கண்டாபபானிகலபுரிபுலன்கரைந்தும்
வென்றவனெடியோன்றனைவிடையவனவடிவமாகிக்
நின்றவனறிவானுந் தமெயாநமயாயந்நைந்தவெள்ளி
மன்றவனுழிச் செந்திவடிவினை மனத்துட்கொண்டான்.

கைதவன்கரந் துவைகுங் கடலைவெறப்படக் குங் கயிற்
பெய்துமுந்தெலலைதந் தாகிப்பருகிணைபிறைசோசெனனி
யையனதருளைப்பெற றூர்க்ககிசயமிதென்கொனமுனறு
வையமுததொழி லுஞ்செய்யவல்லவரிவ ரேயனே” —என்பதனானறிக.

துளக்கவென்றதனால கரத்தைநீர் மிதத்திய காலத்துக் கடலைக்கரத்திலேற்று
ஆசமயனீஞ்செய்தனவெனவும், கரத்தைத்திருப்பிக்கவிழ்த்த காலத்து விர்த்ததையடக்
கினவெனவுஞ் சொல்லாற்றல்காண்க.

பெருவரைதிறத்திற குன்றியதாவது.

அகத்தியமுனிவா தென்றிசைநோக்கிச் செல்லுகையில், கிரவுஞ்சன் என்ன
மசுரன் மலைவடிவாகநின்ற தன்னுமாயையால் வழிதெரியாதபடி அலைக்க, அகத்திய
முனிவா கோபங்கொண்டு “நீ இவ்வாறே மலைவடிவாகக்கிடந்து குமாரகடவுள் வே
லாயுத்ததிற்கு இரையாகு” எனச்சபித்தேகிளை அதுமுதல், கிரவுஞ்சன் மலைநாடார்
கவேயிருந்தான். அப்படியிருக்கையில், சூரபன்மனது தம்பிமாகளில் இளையோனாகிய
யானைமுகம்பெற்ற தாருகாசுரன் அதில் வசித்திருந்தான். முருகக்கடவுள் சூரனைச்
சங்கரிக்கச்செல்லுகையில் அவ்விருத்தநாதங்களை யுணர்ந்து தமது திருக்கரத்திலுள்ள
வேலாயுத்ததால் தாருகையும் மலைவடிவாகவுள்ள கிரவுஞ்சனையும் வதைத்தனா இது
நிறக பின்னா விரதமலைநாதன் குழ்ச்சியால், மேருமலையைப் பகைத்து ஆகாயவழி
யைமறைத்து உயர்ந்து வழிதோன்றது நிற்ப, அகத்தியமுநர்வா வழிவிடுகவென, அது
மறுத்துரைக்க, முனிவா தமது தவமகிமையால் அதனை நிலத்திலழுத்தினவென்பதாம்.
இதனை,

கந்தபுராணம்—திருக்கல்யாணப்பாடலம்.

“ஆனமுனிகேகொருநீயிவவசலநீங்கித்
தேனாமருதவளமேயதெனனாநெண்ணி
வாறாபொதியமலைமேவுநிலையமெல்லா
மேனனெனவேநீகராகிவிளங்குமென்றான்” —எனவும்,

ஷை. கிரவுஞ்சப்பாடலம்

“மாணமதிபெருகுமெய்யோயமற்றநீனெரு னமைநீங்கி
நீணமலையாகியண்டேர்நன்றுதீயவுணாககெல்லா
மேணமிருமிருக்கையாகியிருந்தவத்தோருடேயனைச
சேணமலிகடவுளோருநீத்தொழிலிழைத்திபனனான்”

“மாற்படுமதுபாணிவலிரொழுதண்டா லுன்றன
பாற்படுழைகளயாவும்பற்பலமாயைக்கெல்லா
மேற்புடையிருக்கையாகவெம்பிராணுதவுஞ்செவவேள்
வேற்படைதனனிறபினனாவிளிருதிவிரைவினென்றான்” —எனவும்,

ஷை. தாருகர்வதைப்பாடலம்.

“தாருகனமார்பமென்னுந் தடம்பெருவரையைக்கீண்டு
சீரியகிரவுஞ்சத்திறசோநதுபட்டுருவிசசென்று
வீரமும்புகழுகொணடுவிளங்கியசென்னவங்கட்
சோரியுந் துஞ்ஞாடித்தன்னெண்ணீண்டதனே” —எனவும்,

ஷை. வீர்தம்பீலம்புதுபாடலம்.

“எறிகதிரமதியினுகருமேகருந் திறத்தாலவான
நெறியினையடைத்துதெனாலெந்நடியமாலேபானுந்நேறன

குறியநிற்கஞ்சியாறுகொடுப்பனுவெனதுதோற்ற
மறிகிலைமீண்டுபாக்கென்றவவனாமொழிந்ததனறே.

அற்புதம்மராகொள்ளவாற்றவுந்ருறியோனவிந்த
வெறபினதுமபாதனனினமீயுயரகுடங்கைசேர்த்தி

வற்புறநுநவலலேமறந்தபுலிககட்டாழ்நது

சொற்பிலம்புகுந்துசேடனெனனிலையுறந்தனறே” — எனவும் வருவன
வற்றானநிக. (கக)

சேயஞ்ஞாப்பிள்ளையா

மறைநெறியிற பிறழாத வேதியரான பால்கறந்து வல்வுந் திங்கு,
முறைபுரியத் தககதென வடுததடிததுப பாற்கலத்தை முனிந்த தாதை,
பொறையுடன்மண ணிடைபபுரள விருதாளு மறவெறிந்த பொல்லாத
திங்கு, மிறையவனமெய்ப பணியாக விருமபதத்தை யடைந்தவனா
யிறைஞ்சி வாழ்வாம்.

(இ - ள்.) வைதிகமார்க்கத்தினின்றித் தவறாத அந்தணர்களுடைய பசுவின்
பாலுக்கறந்து அபகரிகின்ற தீமைக்கு முறைப்படி (தண்டஞ்)செய்யத்தக்கது என்று
சமீபிதது அடிததுப பாற்குடத்தை எறிந்த தந்தையாகிய எச்சத்தனை சாந்ததுடன்
நிலைமிசைப் புரளுமபடி அவனது இருகால்களுந்துண்டாயுமபடித்தடிந்த பொல்லாத
பாவத்தையுஞ் சிவபெருமானது உண்மைதொண்டாகச் (செய்து) சிறந்த சண்டேச
பதவியை யடைந்தவனா வணங்கி வாழத்துவோம் எ -று

திருச்சேயஞ்ஞாபில வேதியாருலத்தில எச்சத்தத நென்பவனுக்குப் புத்தி
ரராக அவதரித்த விசார சாமா சனமாந்தர அறிவுத்தொடாசசியால வேதாகமங்களை
யோதா துணாநது சர்வானமாக்களித்ததும் அன்பினவழியொழுகி வருகையி லொரு
நாள அவ்ஞா அந்தண்சகிழுவரோடும் பசுநிரையோடும் கூடிச்செனநனர் அப்பொ
ழுது ஓர்மறுப பசுவொன்று அதனை மேயப்பாளைக் குத்தப்போக, அவ்வாயன அத
னைக் கோலாற் புடைத்தனன். விசாரசாம ரதுகண்டு மனம்பொழுது அவ்நோக்கி,
பசுக்கள எல்லாதேவார்களும், தீர்த்தங்களும், முனிவர்களும் பிரியாது சூழ்ந்திருந்
தும் உறுப்புக்களை யுடையன திருமஞ்சனத்திற குரிய பஞ்ச கௌவியங்களைக்
கொடுப்பன. திருவெண்ணீற்றிறகு அவற்றின் சாணமே மூலம் ஆதலின் நீ இனிப்பசுக்
களை மேயக்கவேண்டாம் யானே மேயப்பேனென்று அவ்ஞா ரனுமதிபெற்று
அருகிலுள்ள மண்ணியாற்றங்கரையிலும் புலலுள்ள விடங்களிலும் மேயத்து நீர
காட்டி வெயிலவேளையில் நிழலிலிருத்தி மாலையில் அவரவா வீட்டிற்கணுப்பித் தம்
வீடுசோவாராயினா. அப்பசுமபால திருமஞ்சனமாதலைக் கருதி, சிவாரசனையில்
ஆசைகொண்டு ஆற்றங்கரையில் ஓராததிமரத்தின் கீழ் மணலாற் சிவலிங்கநியமித்ததுப
பாலிலைபிடேகிதது, பத்திரபுஷ்பங்களா லாசகித்தது சிவபூசைசெய்துவந்தனா அத
னைக்கண்ட அவ்ஞா நெருவன விசாரசாமர் விளையாடுவதாக நினைத்து ஊராருக்கு
அறிவிக்க, அவர்கள் எச்சத்தனை வருவித்து விஷயத்தை வெளியிட்டனா. எச்ச
த்தன் அஃதுணமையாயின யானே கண்டுபிடித்துத் தண்டிப்பேனென்று கூறி, தன்
மகனுக்குத்தெரியாது பின்சென்று குராமரத்தேறி யொளித்திருந்தனன் விசாரசாமர்
பாற்குடங்களை நிரப்பித் திருப்பள்ளித்தாமஞ் சேகரித்து மணலாற் சிவலிங்கஞ்செய்து
அதற்குப் பாலுலப்பிடுஷ்கிக்க கண்டு மரத்தினின்றி மிறங்கிப் பல கொடுஞ்சொற்கள
கூறித் தண்டித்தாற்புடைத்தும் அவாமனம் சிவாரசனையி லிருத்தலின் உணாநதிவா.
எச்சத்தன் அவரதுணமையறியாது பாற்குடங்களைக் காலாவிடற், விசாரசாமா கண்டு

அவ்வாறு செயதவன் பிதா குரு பிராமணன எனறுகருதாது, அருகிருந்த வோர கோலையெடுக்க அது மழுவாக, அதனாலவன் காலகளை வெட்டிச் சிவபூசையை முடித்தனா. அவர பகதிகு மகிழ்ந்த சிவபெருமான இடபாருடராய்க் காட்சியளித்து நம முடைய தொண்டாசனங்கெல்லாம் உனனைத்தலைவனாகக் கிராமேற்றக்கொண்ட அழுதும் பரிவட்டமும் புஷ்பமும் உனக்கே தந்தோம் என்று கூறித் தமது சடையிலணிந்திருந்த கொன்றைமாலையை யவருக்குச் சூட்டிச் சண்டேசுரபதவி தந்தருளினரென பது சரிதம். இதனை,

பெரியபுராணம்.

“தொடுத்தவிதழிக்குழ்சடையாதுணைத்தாணிழற்கீழ்விழுவதலவா
யெடுத்தேநாகநிமம்பொருட்டாலீனறதாதைவழிவெற்றிநா
யடுத்ததாதையினியுன்கருநாமெனறருளசெய்தனைத்தருளி
மடுத்தகருணையாற்றடவிபுச்சிமோநதுமகிழ்ந்தருள.

அண்டாபிராணுந்தொண்டர் தமக்கதிபனாகியனைத்தநா
முண்டகலமுமுபிப்பனவுஞ் சூடுவனவுமுன்ககாக்ச
சண்டேசனுமாமபதநத்தோமெனறங்கவாபொற்றடமுடிக்குத
துண்டமதிசோசடைக்கொன்றைமாலாவாகிசூட்டினா” —என்பதனாலுணர்க.

தந்தையின் காலவெட்டுதல பாவமாயிருப்பினும், இறைவன் திருவடிகளை
புடைமையோடு அதுபுண்ணியமாகவே முடிந்தது இதனை,

சிவபூரணத்தியார்

“அரண்டிக்கன்பாசெய்யுமபாவமுமற்றதாசும்
பரண்டிக்கன்பிலாதாபுண்ணியம்பாவமாகும்
வரமுடைத்தகனசெய்தமாவேளவியீயதாகி
நாரினிற்பாலனசெய்தபாதகனமையாயத்தே” —என்பதனாலுணர்க. (கஉ)

திருநந்திதேவா

வேறு

வெள்ளி மாலவரை விமலனா விளம்பிய வேதந
தெனா மாகம் புராணங்கள் செழுங்கலை பிறவு
முள்ள வாறுதோந துலகெல்லாம் வழங்கமுன னுரைத்த
வள்ள லாகிய நந்தியங் குரவனை மதிப்பாரம்

(இ - ள்) பெரிய வெள்ளிமலையாகிய திருக்கயிலாயகிரியிலெழுந்தருளிய
மலரகிதராகிய சிவபெருமானா அருளிச்செய்த நான்கு வேதங்களும், தெள்ளிய
(பொருளையுடைய) இருபத்தெட்டுச் சிவாகமங்களும், செழிய பிறகிலுள்ளும் ஆகிய
இவற்றையெல்லாம் உள்ளபடியே தெளிந்து, உலகமெங்கும் வழங்கும்படி முதலிற
கூறிய வள்ளலாகிய அழகியதிருநந்திதேவரெனனு மாசிரியரைத்ததிப்பாரம் எ - று.

வேதமென்பதற்கு ஞானம் பயப்பதென்பது பொருள் விதம் ஞானம், வேதம்
நான்காவன — இருக்கு - சொ - சாமம் - அதாவணம் ஆகியமெனனு மொழியில்
ஆவென்பது ஞானமும், மவ்வென்பது மோக்ஷமும், மவ்வென்பது மலநாசமும். ம.
ஆகவே ஞானமாகக்ளுக்கு மலத்தை நாசஞ்செய்து ஞானத்தையுதிப்பித்தது மோக்ஷத்தைக்
கொடுக்கவல்லதென்பது திரண்டபொருள் சிவாகமம் இருபத்தெட்டாவன — காமி
கம் - யோகசம் - சிந்தியம் - காரணம் - அசிதம் - தீபதம் - சூகசுமம் - சகத்திரம் -
அஞ்சுமான - சுப்ரபேதம் - விசயம் - நிசுவாசம் - சுவாயம்புவம் - அனலம் - வீரம் -

ரௌரவம் - மகுடம் - விமலம் - சந்திரஞானம் - முகவிமயம் - புரோதகிதம் - இலளிதம் - சித்தம் - சந்தானசாவோத்தமம் - பரமேசுவரம்-கிரணம்-வாதுளம் என்பனவாம்.

புராணம்—வேதாகமங்களின் உட்கருத்தை விளக்குவது பதினெண்புராணங்களாவன—பிரமபுராணம் - பதுமபுராணம் - வைணவபுராணம் - சைவபுராணம் - பாகவதபுராணம் - பவிடியபுராணம் - நாரதீயபுராணம் - மாககண்டேயபுராணம் - ஆக்ஷீனயபுராணம் - பிரமகைவாததபுராணம் - இலிங்கபுராணம் - வராகபுராணம் - கந்தபுராணம் - வாமனபுராணம் - மறசபுராணம் - கூடம்புராணம் - காருடபுராணம் - பிரமாண்டபுராணம் என்பனவாம் அன்றியும் உப்புராணங்கள் பதினெண்டு, அவையாவன.—ஆதித்தியபுராணம் - கந்தபுராணம் - சோமபுராணம்-கபிலபுராணம் - கௌசிகபுராணம் - சாமபுராணம் - சிவதனம்புராணம் - தெளவாசபுராணம் - நாரசிங்கபுராணம் - நாரதீயபுராணம் - பராசரீயபுராணம் - பாககவபுராணம்-பிரமாண்டபுராணம் - மாரீசபுராணம் - மானவபுராணம் - வாசிடபுராணம் - வாயவியபுராணம் - வானுபுராணம் என்பனவாம் இவ்வுப்புராணங்கள்தம்மை யியற்றிய அவ்வா பேரால் விளங்கும்

கலை—நற்றற்குரியது கலைஞானம் அறுபத்து நான்குவகைப்படும். அவையாவன —அகரவிலக்கணம் - இலிங்கம் - கணிதம் - வேதம் - புராணம் - வியாகரணம் - நீதிசாத்திரம் - சோதிடசாத்திரம் - தருமசாத்திரம் - யோகசாத்திரம் - மந்திரசாத்திரம் - சகுனசாத்திரம் - சிற்பசாத்திரம் - வைத்தியசாத்திரம் - உருவசாத்திரம் - இதிகாசம் - காவியம் - அலங்காரம் - மதுரபாடனம் - நாடகம் - நிருத்தம் - சத்தப் பிரமம் - வீணை - வேணு - மிருதங்கம் - தாளம் - அதிதிரபரீக்ஷை - கைகபரீக்ஷை - இரதபரீக்ஷை - கசபரீக்ஷை - அசுவபரீக்ஷை - இரதசிற்பரீக்ஷை - பூமிபரீக்ஷை - சங்கிராமவிலக்கணம் - மலபுத்தம் - ஆகருடனம் - உச்சாடனம் - வித்துவேடனம் - மதனசாத்திரம் - மோகனம் - வசிகரணம் - இரசவாதம் - கந்தருவவாதம் - பைபீலவாதம் - கவுத்துகவாதம் - தாதுவாதம் - காருடம் - நடம் - முட்டி - ஆகாயப்பிரவேசம் - ஆகாயகமனம் - பரகாயப்பிரவேசம் - அதிசியம் - இந்நிரசாலம் - மகேந்திரசாலம் - அக்கினித்தம்பம் - சலத்தம்பம் - வாயுத்தம்பம் - திடடித்தம்பம் - வாக்குத்தம்பம் - சுகிலத்தம்பம் - கக்ஷத்தம்பம் - க்ட்கத்தம்பம் அவததைப்பிரயோகம் என்பனவாம்.

வேதாகமபுராண கலைஞானங்கள் உலகத்தில் வழங்கும்படி முதலிலுரைத்த வள்ளலென நந்திதேவாராபுராதந்தென்னெனின், வேதாமாறிகோ முதலிற் சிவபெருமான பாவதிசுவியாருக்கும் நந்திதேவருக்கும் உரைப்ப, நந்திதேவா சனதகுமாரமுனிவருக்கும் சனதகுமாரமுனிவா வியாசமுனிவருக்கும், வியாசமுனிவா ருத்முனிவருக்கும், ருத்முனிவா ரைமீசாரணியவாசிக்ருடாகும், அவர்கள் உலகினருக்கும் உரைத்தனரென்பது வரணமுறையாகலினெனம்

வள்ளல—வரையாது கொடுப்போன

(கக)

சமயகுரவா

பருவ மேதுமி லாராபுரம் பரமநப பொருள்கள்

கருதி யோமபவொண் னாதெனக் கண்ணுதற் பெருமா

னருளி னறைபல வதிசயர செநநமிழ பாடிப்

பொருளி தாடுமதை தெரித்தநால் வாகையும புகழ்வாம்

(இ - ள்) பரிபக்குவஞ் சிறிதுமில்லாதவாகள பிரவேசிக்கும் அன்னிய சமயப்பொருள்கள் மதித்துப் பாதுகாக்கவொண்ணாதென, நெற்றிக் கண்ணையுடைய சிவ

பெருமானது திருவருளினால், செந்தமிழாலாகிய பல அற்புதங்களை வீணாக்காதக (கிருநெறித் தமிழ்வேதமாகிய) பாசுரங்களைப்பாடி, இதுதான் (உண்மைய) பொருளாகுமெனது உணரத்திய (சமயாசாரியா) நாலவாகளையுந் துதிசெய்வாம் ஏ -று.

கண்ணுதல்—அனமொழிதென்கை.

சிவபெருமானுக்கு நெற்றிக்கண் வந்ததாவது—ஒருகாலத்திற் சிவபெருமான் கையில்கிரியிலுள்ள ஓர் நந்தனவனத்தில் உமாதேவியாரோடன உலாவிக்கொண்டிருக்கையில், உமாதேவியார் ஓர் வீரையாடல் கருதி இறைவா பின்பென்று ஒன்றுமுனையாது இறைவரது இருவிழிகளையும் இருகரங்களாற்பொத்த, அண்டமுழுவதும் இருணமயமாயிற்று. அவ்வந்தகாரத்தினால் அகிலப்பிராணிகளையாவும் வருந்துவது கண்ட சிவபெருமான தமது நெற்றியினிடிலே ஓர் திருவிழிதோன்றுவித்துச் சூரியசந்திராதி களுக்கு ஒளியுண்டாக்கி உலகுக்குற்ற துயரினையொழித்து நெற்றிக்கண்ணெனப் பெயரெய்தினர் என்பதாம் இதனை,

கந்தபூரணம்

“ராகையொருநூன்மம்மையெழில்பெறுகைலேககாவிரி

பேசலனாடலுன்னிப்பினவரவிழியிரண்டி

தேசுறுகரத்தாற்பொத்தச்செறிபுவனங்களையு

மாசிருள்பரந்ததெல்லாவயிராகனமவருத்தங்கொள்ள

ஒங்குதன்னுதலிபுபபெருந்தனிநாட்டநலகி

யாங்குதுகொண்டிருந்தனருள்கொடுநோக்கியாண்டு

நீங்கருநிலைமைத்தாக்கின்றபேரிருளை மாற்றித்

திங்கதிர்முதலானோருககுச்சிறந்தபேரொளியையீந்தான்.”—என்பதனுந்.

நாலவாகள்—ஆளுடையபிள்ளை-ஆளுடைய வரசு - ஆளுடைய நம்பி-ஆளுடைய வடிகள். செந்தமிழெனது தேவர திருவாசகங்களை. அதிசயம் - திருநாள் சம்பந்தமுநீதிநாயனார் ஞானப்பாலருந், பொற்றாளம்பெற்று, முததுச்சிவிகையிலிவந்து, முயலக் கோயையகற்றி, பொற்பந்தல் பொற்கிழிபெற்று, அரவினவிடமகற்றி, படிக்காசுபெற்று, மறைக்கதவையடைத்து, பாண்டியன் வெப்பகற்றி, அனல்வாதம் புனல் வாதுகளிலவென்று, சமணரைக்கழுவிவெற்றி, புத்த நந்தியிலே இடிவீழ்த்தி, ஆண்பணையைப் பெண்பணையாக்கி, ஏனப்பெணைகசு செய்தவை முதலியனவும், திருநாவுக்கரசுநாயனார் தமக்குற்ற சூலேநாயகற்றி, சமணர்களிட்ட நீற்றறை-விடம் - இடறச்செய்தயானை - கலலோடீழ்த்தியகடல் - இத்தையரங்குளினினு நீங்கி, குலமுத்தினாயும் இடபமுத்தினாயுந் தரித்து, அப்பூதிநாயனார் மணக்குற்ற அரவின விஷத்தைகற்றி, படிக்காசுபெற்று, மறைக்கதவைத்திறந்து, திருவையாற்றிற் கையைய தரிசனஞ்செய்தவை முதலியனவும், சுந்தரமூர்த்திநாயனார் தமது திருமணத்திற் சிவபெருமான் அடிமைசீட்டுகாட்ட வனெருண்டராகி, திருவதிகையில் திருவடிசூட்டப் பெற்று, திருவாளரிற் பறவையாராமணந்து, திருத்தொண்டத்தொகை யோதி, குண்டையூறிற் கொடுத்த நெனமலையைப் பரவையார் மனைக்கு வருவித்து, செங்கலலைப்பொன்குகி, மணிமுத்தாற்றிவிட்ட பொன்னைக் கமலாலயமென்னும் வாவியிலெடுத்து, திருவொற்றியூரிற் சங்கிலியாராமணந்து, அத்தொற் பரவையார் கொண்ட ஊடலதீரச சிவபிரானைத் தூதுனுப்பி, காவிரி வெள்ளத்தைவிலக்கி, முதலையுண்ட சிறுவனை வெளிப்படுத்தி, வெள்ளானையிலிவந்து திருக்கைலாயமடைந்தவை முதலியனவும், மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் குருந்தமரசத்தடியில் இறைவனுலுபதேசிக்கப் பெற்று, நரிகளைப்பரிகளாக்கி, புத்தகளைவாதிற் வென்று, ஊமைப்பெண்ணைப் பேசு

வித்து, தாம் ஓதிய திருமுறையைச் சிவபெருமானையேழுதி அழகிய திருச்சிற்றம்பல முடையானெனக் கைச்சாத்திடச்செய்தவை முதலியனவும் எனக்கொள்க. (க௯)

மெய்கண்டதேவர்.

சிறிய வாடியிற் பெரியமால் வரைப்பொருள் செநிறநாங்
கறிவு நூல்களின முடி வெலா மகப்படுத தவற்றி
னெறியெ லாமவிளக கியசுவ ஞானபோ தததைக
குறிசெய் தீந்தமி ழாலுரை குரவனைப் பணிவாம்.

(இ - ள்.) சிறிய கண்ணாடியில், மிகப்பெரிய மலையினபொருள்கள் விளங் குவனபோல, ஞானசாஸ்திரங்களின முடிந்தபொருள்கள் எல்லாவற்றையும் தன்னகப் படுத்தி, அவற்றின் மாகங்களை யெல்லாம் (நனகு) விளங்கச்செய்த சிவஞானபோத மெனனு நூல்க்குறித்த மதுரமாகிய தமிழ்ப்பாக்களாலுணராதருளிய ஆசிரியராகிய மெய்கண்டதேவரை வணங்குவாம் எ - று.

ரௌரவாகமத்துப் பாசவிமோசனப் படலத்துக்கூறப்பட்ட சிவஞானபோ தத்தை, சாவிவாகன சுகம கசகரு-ல மெய்கண்டதேவா செந்தமிழில மொழிபெயர்த தருள்ளரெனபது. (க௯)

நமச்சிவாயதேசிகர்

வேறு.

இருவினை யனுதி நிறற் கேதுவு மிருள னுதி
மருவிய செயலு நீங்கும வண்ணமு மறறுந தேற்றி
யருளபதித தெனையு மாடகொண் டாவடு துறைக்கண் வாழும்
திருவளா நமச்சி வாய தேசிகன மலாததாள போற்றி.

(இ - ள்) இருவினைகள் தொன்றுதொட்டே நிற்பதற்குக் காரணமும், ஆண வாதி மலசம்பந்தம் அனுகியாவே (பசுக்களை) பொருந்திய செய்கையும், (அது) நீங் குநதன்மையும், பிறவற்றையும் உணர்த்தி, கிருபை வைத்து (புலவறிவினனாகிய) என னையும் அடிமைகொண்டு திருவாவடுதூறையில வாழ்கின்ற சிவஞானச் செல்வம் வளர்ப்பெற்ற நமச்சிவாயதேசிகரது மலாபோன்ற திருவடி துதிக்கப்படுவது. எ - று.

கடவுளவாழ்த்து முற்றிற்று.

அவையடக்கம்.

சிற்பதூல் வழியிற் செயத வருவெனச் சிற்பரு சாராப்
புறபொரு ளுருவு மைங்கைப் புண்ணியன புணரது நிற்பி
னரபுதப் பூசை கொள்ளு மவன்புகழ் நிறைத லாலே
நற்பதம் புணரத் தாவென பாடலு நலத்த தாமே.

(இ - ள்) சிற்பதூன் முறைப்படி யியற்றிய திருவருவத்தைப்போல, சிற்ப லக்ஷண மமையப்பெரு த அற்பமாகிய பொருளினுற் செயத வருவத்தையும் ஐந்து திருக்கரங்களுடைய புண்ணியசொருபியாகிய கணேசப்பெருமான் கலந்துநிற்பாரா யின், (அடியார்கள் செய்யும்) அழகிய பூசையைக் கொள்ளும் அவ்விறைவனுடைய

கீர்த்தி நிறைதலினாலே, நல்ல பதங்களைப் புணர்நிராத் எனது பாடலும் நன்மை யுடையதாகும். எ - று.

புற்பொருளென்றது கோமயத்தாற் செய்தது. அற்புதப்பூசையாவது.— ஆகமவிதிவழி செய்யப்படுவது நற்பதம் என்றது சொற்குற்றம் பொருட் குற்றமுத வியன் நீங்கிய சொற்களெனக்கொள்க. (க)

ஒருபொருண் முழுதுங் காணு ருப்பொரு ளியலபு கூறக
கருதுவ ரல்லா மேடை கண்ணுதற பெருமான றுனு
மருவிடை யூறு கண்டு வணங்கினு னென்ற லந்தப
பொருவின கதையான் கூறப புகுந்தது நகைய தாமே.

(இ - ள்.) ஒரு பொருளை முதறமுதமுதவர்கள் அப்பொருளின வியற்கையைச் சொல்ல நினைக்கமாட்டார்கள். முற்காலத்தில், நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவபெருமா னும் (தமக்கு) இடையூறு உண்டானதைக்கண்டு பணிந்தாரென்று சொல்லுமிடத்தில், அந்தச்சாமானமற்ற விநாயகப்பெருமானது சரித்ததை யான் எடுத்துச் சொல்லப்புகுந் தது நகையதாகும். எ - று

உப்பொருளென்றதில் உகரம் சுட்டிடைச்சொல்.

விநாயகனென்பதற்குத் தனக்குமேல் ஓநாயுனிலலாதவனெனப் பொரு டரவின் பொருவிவெனக்கூறினா.

நகையதாகுமெனது காண்டி சிலைடை வகையால் நகையினை விளைப்ப தாகுமென்றும், ஒளியினைச் செய்வதாகுமென்றும் பொருளபிதம். (உ)

சிறப்புப்பாயிரம்.

வேறு

வீறுபெறு மாவடுதென் டெற்றநமச்சி வாயனருண் மெய்ஞ்ஞா னத்தின்
கூறுதெரி கச்சியப்ப முனிவரனருண் கோதிலெழுத் தாதி யென்னு
முறுசுவைப பாரயிரெய் தேனகழைநீ ராழிகடைந் துலகிற செய்யு
ளேறுசுவை யமுதளித்தான விநாயகமான மியனிரத மினிப்ப மாதோ.

(இ - ள்.) பெருமைபெற்ற தடபமாகிய திருவாவடுதறையி லெழுந்தருளிய நமச்சிவாய தேசிகருளிய உண்மைஞானத்தின் கூறுபாடுகளை யுணர்ந்த கச்சியப்ப முனிவர் குற்றமில்லாத் எழுத்து - சொல் - பொருள் - யாப்பு - உணர் யென்று சொல் லப்படும ஊற்றெடுக்குஞ் சுவையினையுடைய பால் - தயிர் - நெய் - தேன் - கருப்பிர சம் ஆகிய கடவினைக்கடைந்து இந்நிலவுலகத்தில், சுவையேறிய அமுதமயமாகிய செய்யுட்களாகிய விநாயகமானமிய மென்னும் இரசத்தினை (புலவாகடகு) இனிக் குமபடி யுதவினா. எ - று. (க)

வேறு

சொல்லார்ந்த புகழ்தொண்டை வளநாட்டிற் சிறந்த
துளுவாகுல சிகாமணியாக கந்தப்ப னருளும்
வல்லாண்மைத் தடம்புயத்தோன ஞானதைபூர் வள்ளன
மாமேரு காவலனும் வரம்பிலபெரும புகழோன

வில்லாராத வருட்சிவபுண ணியககொழுந்தா யுலகில்

விளங்குசிதம பரபூபன் விநாயகமான மியத்தை

யெல்லாரு முயத்தமிழா லருளுகெனத் தந்தா

னிருந்துறைசைக கச்சியப்ப வெல்லையினமா தவனே.

(இ - ன) (கவிவாணா செய்த) பாக்களிற் பொருந்திய கீர்த்தியையுடைய வளமமைந்த தொண்டைநாட்டில், சிறப்புற்ற துளுவவேளாளர் குலத்திற்கோ சிரோ ரத்தினமாகிய கந்தப்பமுதலியார பெற்ற வலிதங்கிய ஆணமையினையுடைய பூரித்த புயங்கன் வாயநதவனும், குளத்தூரில் (வாழ்ந்த) வளனலும், மகமேருவைப்போலக் காததற் றெழிலில் வல்லவனுமாகிய எல்லையிலலாத பெரிய கீர்த்தியுடையவனும், ஒளிவாயநத அருணமயமாகிய சிவபுண்ணியக கொழுந்தாய உலகில் விளங்குபவனு மாகிய சிதம்பரபூபன், விநாயகப்பிரபாவத்தை, யாவருங்கடத்தேற்றமபடித் தமிழ்ப் பாக்களாலுள்ளிசசெய்க வெனக்கேட்க, பெருமை வாயநத திருவாவடுதுறையி் லெ ழுந்தருளிய அளவிலலாத சிறந்த தவத்தினையுடைய கச்சியப்ப முனிவா செய்தரு ளினா எ - று.

“ஆக்கியோன பெயரே வழியே யெல்லை - நூற்பெயர் யாப்பே துதலிய பொருளே - கேட்போர பயனோ டாயென பொருளும் - வாயப்பக் காட்டல பாயிரத் தியலபே” என்றும், “காலங் களனே காரண மென்றிம் - மூவகை யேற்றி மொழிநரு முளரே” என்றுஞ்சூத்திரமாகலின், “இருந்துறைசைக கச்சியப்ப வெல்லையின மாத வனே” என்றதால் ஆக்கியோன பெயரும், “விநாயகமானமியத்தை” என்றதால், வட மொழிப் பாரகக்வபுராணத்தின் மூலமாகிய வழியும், “எல்லாரும்” என்றதால், குண கடல குமரி குடகம் வேங்கடமென்னு நானகெல்லககுட்பட்ட தமிழ்நாடு வழங்க லாகிய எல்லையும், “விநாயகமானமிய” மென்றதனாலேயே நூற்பெயரும், “தமிழால்” என்றதால் விருத்தப்பாக்களாகிய யாப்பும, “உய” என்றதால் துதலிய பொருளும், கேட்போரபயனுங் கூறினொரெனக் கொள்க.

இனி, காலமென்றதை இவா சாலிவாகனசகம் கசுசௌ-ல இருந்தவரெனவும், களனென்றதைச் சென்னைநகரில் ஸ்ரீபிரசன்னவிநாயகா சந்நிதியில் அரங்கேற்றியதெ ன்றும், காரணமென்றதை “சிதம்பரபூபனவிளம்புகென” என்றதால் அவரார் கேட்கப் பட்டதென்றுங்கொள்க

(௨)

ஆ_ திருவிருத்தம் - ௨௧.

திருநாட்டுப்படலம்.

வேறு.

அடுத்த விககதை பிரசன்ன விநாயக நுருளற்
றெடுத்த லாலவ னாடெனுந தொண்டைநாட டிணையும்
விடுத்தி டாவவன் சென்னைமா நகராபு மேனமை
மடுத்த நாவலா வியததக முநதுற வகுப்பாம்.

(இ - ள்) பொருநதிய இசசரிதமானது பிரசன்ன விநாயகப்பெருமானது
திருவருளிற் பாடப்படுவதால், அவ்விறைவனெழுந்தருளிய நாடெனக்கூறப்படுந்
தொண்டைநாட்டினையும், அக்கடவுள் பிரியாத சிறந்த சென்னைநகரத்தினையும், மே
ன்மை தங்கிய நாவின் வன்மைவாய்ந்த புலவர்கள் களிக்குமபடி முற்பட (எடுத்ததுக்)
கூறுவாம். எ - று.

வேறு.

அண்டரும் புகழ்துண் டெ னுண்டுதுண் டெ நாடாய்த்
தண்டகன் பின்ன ராண்டு தண்டக நாடாய்ப் பின்னாத
தொண்டைமா னுண்டு தொண்டை நாடெனத் துலங்கிற் றென்ப
பண்டயன படைப்புத தொடடுப் பயிலுமித் தொலை நாடு.

(இ - ள்) பூரவத்திற் பிரமதேவனது சிருஷ்டி காலந்தொடங்கிப்பொருநதிய
இப்பழையநாடானது தேவர்களும் புகழுந்துண்டரன் அரசுசெய்துதுண்டெரநாடாயும்,
அதன்பின்னா தண்டகன அரசுபுரிந்து தண்டகநாடாயும், அதன்பின்னா தொண்டை
மான் அரசியற்றித் தொண்டைநாடாயும் விளங்கியதென்று சொல்லுவா. எ - று. (உ)

கயிலையி லிழைத்த குறறங் கழுவுதல் வேண்டிப் போந்த
மயிலிய லுமையா ளாறு நகராபும வழியிற் போககி
யுயரிய நகரி தெனறே யுறறமா காஞ்சி மூதூர்
செயிரறத தனபாற கொண்டு சிறந்தது தொண்டை நாடு.

(இ - ள்) திருக்கைலாயகிரியில் (சிவபெருமானது திருவிழியைப்புதைத்த)
குற்றத்தை நீக்குதல விருமபிப (பூவுலகுக்கு) வந்த மயிலின சாயலையுடைய
உமாதேவியா (புண்ணிய புரிகளில்) ஆறுநகரங்களையும் வழியிலேவிடுத்தது (தா
ண்டி, அவ்வேழுனுள்ளும்) சிறப்புற நகரமிதுவேயென்று பொருநதிய சிறந்த
காஞ்சியெனனும் பழைய நகரத்தைக் குற்றமறத் தன்னிடங்கொண்டு மேம்பட்டிற்
றது தொண்டைநாடு. எ - று.

உமாதேவியா சிவபெருமானது திருக்கண்புதைத்த காலத்தில் ஆன்மக்கள்
இருளா லல்லஹறமை கருதி, நீதென்றிசை சென்று எமமை யாசசித்துப் பாகம் பெ
றுகவென்றமையின் அக்கட்டளையைக் கடவாது காஞ்சியிற் றவஞ்செயது சென்றன
ரென்பது சரிதம்

புண்ணிய நகரங்கள் ஏழு. அவற்றை,
காசிகண்டம்.

“காசிமாயாபுரியவநதிகாஞ்சிமற
ரேசைகொளயோத்திவணடுவரையொப்பறு

மேசிலாமதுளையென்றிசைக்குமேழபுவி
மாசறுமுததியைவழங்குமென்பவே.”—என்பதனாறிக்.

(ங)

நாட்டினுக் கியலபு கூறப் புகுநதநா வலாக னெல்லா
நாட்டினிற் சிறந்த தொண்டை நாட்டினை நோக்கிப் போலும்
வாட்டமி லிருநீர வாய்ந்த மலைபரண் வருநீ ராதி
கோட்டமில் பொருள்க னெல்லாங் குறித்தெழித் துணைத்த வாறு.

(இ - ள்) நாட்டுக்குச் சிறப்புணாககப் புகுநத கவிவாணர்கள் யாவரும், குறை
வில்லாத பெருமிதம் பொருந்திய மலையரணும் வருகின்ற நீரரணுமுதலிய கோணுத
வில்லாத பொருள்களையெல்லாஞ் சுட்டி யெடுத்துச் சொல்லியவகை. நாடுகளிற் சிற
ந்த தொண்டைநாட்டின் சிறப்பு நோக்கிப்போலும். எ - று.

நாடுகளி லெல்லா மேம்பட்ட தொண்டைநாடு இருநீர்வாய்ந்த மலையரண்
முதலியன பொருந்தி நின்றலைக்கண்டிதான கவிவாணா பிறநாடுகளின் சிறப்பையுரைத்
தனர்போலு மென்பது கருத்து (ச)

மழைவளம் வறந்த போது மணலகழிந் துழுவ ரெல்லாம்
விழைபுனல் கொள்ளு மாறு வேறுவே ரொழுகு மேலுந்
தழைபுனற் பாலி தேனுத தருபயத் தொழுகுஞ் சீராத
பழையதுண் டர நாட்டைப் பாலிநா டெனவுஞ் சொல்வார்.

(இ - ள்) மழை வளப்பங்குன்றிய காலத்திலும் உழவர்கள் யாவரும் மணலி
னைத் தோண்டித்தாம் விருமபிய நீரினைக் கொள்ளுமபடி. (கால்முதலிய வருவேறு)
வெவ்வேறாக ஒழுக்குமாயினும், பெருகுகின்ற நீராயுடைய பாலாறுனது காமதேனு
சொரிந்த பாலினொழுக்கு சிறப்பால், பழமையாகிய துண்டரநாட்டைப் பாலிநா
டென்றுஞ் சொல்வார்கள. எ - று (இ)

வேறு.

மாலெ னப்படு மேகமால் வாரிதி யடுத்துச்
சில மெய்நிறம வேறுமாயத் தேவருக கமுதஞ்
சால நல்கினன சாரதாரு வேறுமாய் நாழு
ஞால நல்குது மமுதென நரலேநாக கினவே.

(இ - ள்) மாலெனறு சொல்லப்படும் மேகம், திருமால் (பாற்) கடலைச்சேர்
ந்து, சிறப்புற்ற தனது தேகநிறமவேறுகித் தேவர்கட்கமுதத்தை மிகுதியாகக்கொடுத்
தனன். (ஆதலின்) நாமும் (அங்குச்) சென்று உருவம் வேறுபட்டு உலகினருக்கு அமு
கொடுப்போமென்று கடலைக்கண்டன. எ - று.

மாலென்பது மேகத்திற்குந் திருமாலுக்கும் பெயராகலின் நமது பெய
ருடைய வொருவனியறியவாறு நாமுஞ் செயவோமெனறு கருதியதாக வருவகஞ்
செயதார். அமுதமென்பதும் அவ்வாறே அமிர்த்தத்திற்கும் ஜலத்திற்கும் பெயர். (ங)

திருவு மறறவு முநதுறச் செறிநதுயிர் தேமப
வுருவ வலவிட முதனிய பாற்கட்டன மறநது
மருவி லேமென வொழித்தொரு மாதவற குணவாய்ப்
பொருதி பைப்பெருங் கங்கைதோய புணரிசார நனவே.

(இ - ள்) திருமகளையும் ஏனைய பொருள்களையுந் தன்னிடத்துடைத்தாகி, முத்துற உயிராகத் துக்கிக்குப்படி நிறமமைந்த வலிய விடத்தைக்கொடுத்த திருப்பாற் கடலை மறந்துஞ் சேரோமென்று நீக்கி, ஒப்பற்ற அகத்திய முனிவனுக்கு ஆபேசனமாகி, மோதுகின்ற அலையையுடைய பெரிய கங்காநதி பாய்கின்ற ஜலசாகரத்தை யடைந்தன. ஏ - று.

“திருவுமற்றவுஞ் செறிந்தது, உயிரதேமப வருவவல்லிட முத்துற உதவிய”
என்றநவயஞ்செய்துகொள்க (எ)

எமமை யூராதரு மிரதிர னினமலைச சிறகு
தமமை யீராதநாட டப்பிவந தெரளித்தமை நாக
விமம லோங்கலை வெளிசெய்வா மெனவிழைந் தனபோற்
சுமமை மாகடல குழிபடத் தோயமவாய மடுத்த

(இ - ள்) எமமை வாகனமாகக்கொள்ளும் இந்திரன் தொகுதியாகிய மலைகளின் சிறகுளையிரந்த காலத்தில், (அவன்கண்கடகுப் புலப்படாது) தவறிவந்து ஒளித்துக்கொண்ட யூரித்த மைநாகமலையை (இப்பொழுது) வெளிப்படுத்தவோ மெனது விரும்பியனபோல, ஒலிபொருந்திய பெரிய சமுத்திரமானது குழிப்படுமபடி சலத்தைப் பருகின. ஏ - று.

மைநாகமென்றது இமாசத்தின மகன (அ)

வெளிப்ப தெதினும் வெருவிவந தொளித்தமால வரையை
யளிப்ப தல்லது மானவே விரதிர னடுத்தது
விளிப்ப தினமையை நினைந்துவெண் டிசாபபுனன முழுதுங்
களிப்ப வுண்டிடா தெழுந்தன கறுத்துமா மேகம்.

(இ - ள்) வெளிப்படுத்தினாலும், அச்சமுற்று வந்து (கடலிலொளித்த அப்) பெரியமலையை மாட்சிபொருந்திய வச்சிரவேலேந்திய இந்நிரன் (இனி) காப்பதல்லது சமீபித்து அழிப்பதிலலை யென்பதைக்கருதி, வெள்ளிய அலையையுடைய கடனீர் முழுவதையுஞ் சந்தோஷமெய்தப் பருகாமல், பெரிய மேகங்கறுத்தெழுந்தன. ஏ - று.

அச்சமுற்றுக் கடலிலொளித்த அமலையை இனி யிமசைசெய்யானாதுவின் அதனை வெளிப்படுத்தாதொழிந்தன வென்றா கறுத்து என்றதற்குக் கருநீற்றமுற்று என்றும், கோபித்து என்றும் பொருளபடும்.

“வெளிப்படுத்தினும் * விளிப்பதினமையை நினைந்து * உண்டிடாதெழுந்தனமேகம்” எனமுடித்துக்கொள்க. (க)

வெளிறு நீரரும் பெரியபா மேவிடி னவர்த
மொளிறு நீரெலா முறுவரென பதுகிட முவரி
குளிரு நீருமவண் ணமுங்குருடத் தழுவும்பே ரொலியுந்
துளிசெய் மாட்சியும் பெற்றன தோயநதவெண் மேகம்.

(இ - ள்) வெளிற்றுத்தன்மையுடையவாகளும் மேலோரையடைந்தால், அப் பெரியோருடைய சிறந்த தன்மைகளெல்லாவற்றையும் அடைவார்களென்பது நீச்சயம் (அதுபோல) சமுத்திரத்திற் படிந்த வெள்ளியமேகம் (அதனது) தட்பமும் சலமும் கருநீற்றமும் செவ்விய அகிலனியும் பேரிணாச்சலும் துளிக்கின்ற மேம்பாடும் (ஆகிய இவற்றை) பெற்றன ஏ - று.

வண்ணம் - நிறம், ஈண்டுகருமை. தழுவென்றது கடலில் வடவாமுகாக்கி
னியும் மேகத்தில் நெருப்புமென்க. பேரொலிகடலினாச்சலும் மேககாச்சனையுமாம்.
மற்றவை வெளிப்படை. (க0)

குங்கு மங்குலாஞ் சிலைறுத லோடுகோ மளமா
ரங்க மெங்கனும் பசப்புறச சூறபொறை யாற்றாற்
தங்கு மின்னிடை நூடங்கவா யறறெலி தழங்க
மங்குன் மங்கைநீ ரெனுமகப் பயப்பவான் பரந்தாள்.

(இ - ள்.) குங்கும் விளங்கும் புருவமாகிய விலலோடும், இளமைவாய்ந்த
தேகமுழுவதும் பசிலேறிமெய்தவும், காப்பசுகமைபொறுது விளங்குகின்ற மின்ன
லாகிய இடையொசியவும், வாயினாலினாச்சலிடம் ஓசை விளங்கவும், மேகமாகிய
பெண் நீர் என்னுங் குழந்தையைப்பெற ஆகாயம் (ஆகியஇடத்திற்) பரவினாள் ஏ-று.
குங்கும் - செம்மைநிறம். ஆற்ற - ஈறுகெட்ட எதிர்மறை விளையெச்சம்.

கவாபொ ருட்படு நூலகளின் கரிசெலா மகற்றி
யிவாபொ ருட்டி மிதுவென வியமபுமா ரியாபோ
லுவர கற்றியொண மெபுன லுயிரெலாம் பருகத
துவரும் வெப்பறச சொரிந்தன சுரந்துகா ரெழிலி.

(இ - ள்.) குற்றமாகிய பொருள்கள் பொருந்திய நூல்களின் குற்றங்களுையல்
லாம் விலக்கி, மேன்மையாகிய பொருளினற்றிமிது தானென்று (அளவிட்டு) உரைக்
கும் மேலோர்போல, கரியமேகங்களை (சமுத்திர நீரின்) உப்புத்தன்மையை விலக்கி,
ஒளிய மதுரமாகிய சலம் (ஆக்கி, அதனைப்) பிராணிகளையாவும் பருகும்படி, துன்புறுத்
தும் (வெயில்) வெப்பமொழியும்படி ஊற்றெடுத்தப் பொழிந்தன. ஏ - று.

காரெழிலி - காகாலத்ததித்தமேகம் (கஉ)

திரைய டங்கலுஞ் சொரிந்தன தேமலாப் பண்ணைத்
தரைய டங்கலுஞ் சொரிந்தன தண்ணிழற கான
நிரைய டங்கலுஞ் சொரிந்தன நெடுமபுன லருவி
வரைய டங்கலுஞ் சொரிந்தன வள்ளியோர போல.

(இ - ள்.) (மேகங்களை) கொடையாளிகளபோல, சமுத்திரமாகிய நெய்தநில
முழுதும் பொழிந்தன; தேனமைந்த மலர்கள் பொருந்திய வயல்களையுடைய (மருத்)
நிலமுழுதும்பொழிந்தன; தண்ணிய நிழலைச் செய்கின்ற வனமாகிய (முல்லைநில) வரி
சையெல்லாம் பொழிந்தன; நெடிய நீரையுடைய அருவியாற்றமைந்த மலை (ஆகிய குறி
ஞ்சி) நிலமுழுதும் பொழிந்தன. ஏ - று. (கங)

உரிய தாகிய பருவமில் வாறெழிந் ததற்பின்
கரிய வாகட னீரானசை கதித்தகா ரணத்தாற்
பரிய மாமழை மகிதொறு முமமுறை பருகிச
சொரியு மாகடன பூண்டன சுராகநங் களிப்ப.

(இ - ள்.) உரியதாகிய (காப்) பருவம் இவ்வகையாகச் சென்றதன்பிறகு
நெடிய கருங்கடற் சலத்தில் விருப்பமுற்ற காரணத்தினால் விரும்பும் சிறந்த மேகங்
கள் மாதந்தோறும் முமமுறை (அதனைப்) பருகி, தேவர்களுஞ் சுந்தோஷிக்கும்படி
மழை) சொரியும் வகையாகக் கடமையைக்கொண்டன ஏ - று.

மதிதொறு முமமுறை பருகிச் சொரிதல் - மாதமும மாரிபெய்தல் அதுண
பதுதினங்கள் கழிந்தபின்னா பத்தாநாளில் மழைபொழிதலென்பது ஆனந்தோர் உரை
யிறகண்டது. (கச)

மாயை காரியப் பொருள்களை யடியாபால் வழங்கித்
தூய வானபொரு ளெளிதுறுஞ் சகுணரே போலத்
தீய தாமபுனற் ரெழுமுகற் களித்திருந் கடலும்
பாய தீமபுன னதிகளாற் பருகின மாதோ

(இ - ள்) மாயாகாரியமாகிய பொருள்களை அடியவர்கட்குக் கொடுத்து, சிற
ந்த மோகப்பொருளை யிலேசாகப் பெறும் நற்குணமுடைய மேலோபோல, பெரிய
சமுத்திரமும் தீய (உவா) நீரைச் செழிய மேகங்களுக்குக் கொடுத்துப் பரவிய மதுர
மாகிய நீரை (கங்கையாதி புண்ணிய) நதிகளாற் பருகின எ - று.

மாதோ - அசை

(கடு)

அருவி வீங்கின மலைகளான யாறுமிக கார்த்த
பொருளில் கானகம் பூம்பண்ணை பொய்கைகா லாறு
மருவு மேரிக ணிறைந்தன மருந்தவைப் பிடங்கள்
பெருக லுழினை கேணிகள் பெருங்கடற் கனாககே.

(இ - ள்) மலைகள் (பொருந்திய குறிஞ்சிநிலங்களில்) அறுவியாறுகள் பெரு
கின ஒப்பிலாத முலலைநிலங்களில் காட்டாறுகள் மிகுந்து ஆர்ப்பரித்தன மருவு
நிலங்களிற் பொருந்திய பொய்கைகளும் காலவாய்களும் ஆறுகளும் ஏரிகளும் நீண்ட
தன பெரிய (நெய்தல்மாகிய) கடற்கரையிலுள்ள கிணறுகள் (நிறைந்து) பெரு
குமபடி யூற்றெடுத்தன எ - று

(கசு)

மலாத லைபுவி யுயிராகளும் வானவர் குழுவு
மலகி லின்புற வுதவிசெய் தருளுமா மழையி
னலனு ராததன நலத்தகு நானில் வரைப்பிற
குலவு மைந்திணை வளமினிக் கூறுது முறையால்.

(இ - ள்) இடமகன்ற பூமியிலுள்ள பிராணிகளும், தேவாகூட்டமும், குற்ற
மில்லாத இன்பத்தை துக்கும்படி யுதவிசெய்கின்ற பெரிய மழையினுடைய சிறப்
பினைச் சொன்னேனும் நன்மைபொருந்திய நாலவகை நிலங்களாகப் பட்ட பூமியிற்
பொருந்திய ஐந்திணை வளங்களை யினி முறைப்படி (எடுத்துக்) கூறுவாய் எ - று

திணைகள் ஐந்து அவை குறிஞ்சி - முலலை-மருதம் - நெய்தல்-பாலைஎன்ப
படும அவற்றுடகுறிஞ்சி - மலையும்மலேசோந்தநிலனும், முலலை-காடுங் காடுசேர்ந்த பூமி
யும், மருதம்-விளநிலனும் வரசனதலமும், நெய்தல் - கடலுங் கடற்கரையுங் கழியுங்
கழிக்கானலும், பாலை - இந்நாலவகை நிலத்து நிகழ்வதுமாம் (கஎ)

குறிஞ்சி

வேறு

வெள்ளிவெற பிறையைத் தாங்கி விளங்கிய துமையைத் தாங்கித்
தெள்ளிய விமைய வெறபுஞ் சிறந்தது முவாழ்தாங்கி
யொள்ளிய மேரு வெறபு முயாந்ததென றோங்க லெல்லா
மாளிலை வேலற் றாங்கி யருமபயன படைத்து நிற்கும்.

(இ - ள்) வெள்ளிமலையாகிய திருக்கைலாயகிரி சிவபெருமானைத் தரித்து (ஏனைய மலைகளில்) விளங்கியுள்ளது புனிதமாகிய இமயமலையும் உமாதேவியாரைத் தரிசித்துச் சிறப்புற்றது ஒளிபெருந்திய மேருமலையும் திரிமூர்த்திகளையுந் தரித்து உயாவுற்றதென்று கருதி, மலைகள் யாவும் கூடரிய வெற்றிலைபோன்ற வேறபடையேந்திய முருகக்கடவுளைத் தரித்து அரியபிரயோசனத்தைப் பெற்று நிற்கும் எ - று

அரும்பயன படைத்தநிற்குமெனந்து, கைலாயம் இமயம் மேரு இவற்றைப் போலன்றி, அந்நிலத்திற்கேயுரிய கடவுளைத் தமபாஹுறப்பெற்றமையானெனக் (கடி)

பன்றியைத் தொடர்ந்த வேடன் பயந்தசே யிவனு மாய
வன்றியை வேட்டை யாடி மருப்பொன்று வாங்கும் லோட
னென்று முகவன் வைகு மியுமபுகூழ் பசும்பொற் சாரந்
ருன்றக் கென்று மெங்குங் குடிக்கொளும் லோடச் சாதி.

(இ - ள்) முகாசுரனென்னும் பன்றியைக் (கொன்று ஆரக்கனைக் காக்க முடிய) தொடர்ந்த வேட்டுருவங்கொண்ட சிவபெருமான பெற்றருளிய இவனும், (திருமாவின்வதாரமாகிய) மாயப்பன்றியை வேட்டையாடி (அதன்) தந்த மொன்றினைப் பறிகுறும் வேடுவன் என்று, குமாரக்கடவுள் வசிக்கும் குறுங்காடுகள் சூழ்ந்த பரியபொன்னையுடைய சாரல்களமைந்த மலையிடங்களிலெல்லாம் எப்பொழுதும் வேட்சாதி குடிக்கொண்டிராநிற்கும் எ - று.

பன்றி - வன்றி. “பவயேரபேத” எனபது விதி.

இறங்குகூழ் எனப் பாடமுமுண்டு இறுங்கு = சோளத்தி லோவகை (கக)

மலைவரு முமையான் முன்கை வளாகினி யினமா மென்றே
யலைகிறைக் கிளியு மென்று மணிவகை கிழவ னுரதி
யுலைவறு மயிலா மென்றே யுலப்பிலா மயிலு மீண்டி
யிலைவாள் சாரந் சோலை யினத்தொடும் பயிலா நிற்கும்.

(இ - ள்) இமாசலத்திற்கேற்றிய உமாதேவியாரது முன்கையில் வளாகின்ற கிளியானது(சமக்கு) இனமாகுமென்று கருதியே அலைகிறை ஏறகையுடைய கிளிகளும், அழகிய குறிஞ்சி நீலத்தலைவனாகிய முருகக்கடவுளுக்கூடியாகிய கெடுதலற்றமயில(தமக்கினம்) ஆகுமென்று கருதியே கணக்கிலலாத மயில்களுக்கூட, தளிரகள் வளராந்நர மலைச்சாரலிலுள்ள சோலையில் எக்காலமுந் தம்மினத்தோடுஞ் சஞ்சரிக்கும். எ - று

கிளியும் மயிலும் இனமாகுமென்றே சோலையில் என்றும் இனத்தொடும் பயிலாந்நரும் எனக்கூட்டுக. (உஉ)

மாயையில் வல்ல சிங்க மதமலை பன்றி வென்ற
துயவன் சூழல் வைகிற றேலவியில் வலியுண்டாமென்
றாயின் கருத்தி னோடு மடுத்திருந் தனவே போன்ற
மோசின மடங்கல் வேழம் பன்றியும் வேங்கை மற்றுங்

(இ - ள்) மாயத்தொழிலில் வல்ல சிங்கமும் யானையும் பன்றியுமாகிய இவற்றைச் சயங்கொண்ட புனிதனாகிய முருகப்பிரான் வசிக் குமிடத்தில் (நாடும்) வசித்தால், தோலவியல்லாத வலப்பமுண்டாகுமென்றத்கொண்ட கருத்துடன் சிங்கமும் யானையும் பன்றியும் வேங்கையும் பிற (காட்டு) மிருகங்களுஞ் சம்பித்திருந்தார்போன்றனவாகிப் பொருந்தின எ - று.

மதமலை = மதத்தை யுடைய மலை சிங்கமென துது சிங்கமு காசரனையும், மதமலை தாரகனையும், பனறி திருமாலின் வராகவுருவையு முணர்த்தி நின்றன.

தோலவியல் வலியுண்டாமென தறகுத தோலவியடையத்தக்க காலமவரின் இப்பெருமானருளால் வலியுண்டாமென தும், தோலவி தேவகதியாக வருமாயினும் நங்காச வலியுளதாயிருக்குமென்றும் பொருளபடிம தோலவியல் வலியெனவே வெற்றியெனக்கொள்க (௨௧)

வெய்கமழ் நகச சூழல் வெய்மத நாகந துஞ்சும்
முயிவளா வேங்கைச சூழன முதுகின் வேங்கை துஞ்சுரு
செய்யிலைச சேவின சூழ மிரிதரு சேசக நெடுங்க
கயிவள ரில்லரு சூழல் கானவ ரில்லந துஞ்சும்

(இ - ள்) மணமலீசுங் குங்கும மரத்தடியில் வெறிகொண்ட மதத்தை யுடைய யானைகள் துயிலுபுரியும் தவிர்கள வளாகின்ற வேங்கைமரத்தடியில் முநிரந் சினசுதையுடைய வேங்கைகள் துயிலாந்ற்கும நெருங்கிய இலையையுடைய செம மரத்தடியில், நிரிகின்ற எருதுகள் துங்கும் மிளக்குகொடிபடர்ந்த தேற்றாமரத் தடியில் வேங்கை சிறுநில்கள் பொருங்கியிருக்கும் எ - று (௨௨)

முருகவேள வலியென சொல்கேன முநதுப பணியும் வேடா
திருகுவார முகத்து ரோமநு ரெனறொரு கணையாற சிங்க
மருவிபாய மதமலை யானை படலநெழு கேழல் வேங்கை
வெருவாவே வேட்டை யாடி மீள்குவா நாளு நாளும

(இ - ள்) (குறிஞ்சிவேந்தாகிய முருகப்பிரானது) திருமுனா வணங்கும் வேடாகள சமது முகத்திடுள்ள திருகிய நீண்ட உ ரோமத்தினின்று கு சென்ற ஒருபா ணத்தினை சிங்கமும், மதசலம் அருவியாகப் பாய்கின்ற யானையும், வலிமைமிக்க பன றியும், வேங்கையும் (தமமைக்கண்டு) பயப்படுமபடி வேட்டையாடித் தினைதோறுந லிருமபுவாகள் (ஆதலின்) குமாரக்கடவுளுடைய வல்லபத்தை யாதென்று (அளவிட் டுக்) கூறுவேன எ - று

அநிலிந்து வசிக்ரும வேடா விலமுதலியன வேண்டாது சமது மீசையை முறுக்கி அதன்கண், கணையவைத்து எய்வெனக்கூறுதல் காண்பரம்பரையில் கேளவி அன்றியும் “வேடா முகத்துரோமந் திருகுவா சென்று ஒருகணையால் * * * வேட்டையாடி மீளவா” என அவ்வருசெய்து, மீசை முறுக்கி வேட்டை யாடி வருவா எனப்பொருள் கூற்றினும் பொருளும் (௨௩)

சந்தன மகிலகற் பூரங் குங்குமத் திருநகன் ராடிச்
செநநீனை வீத்துவாசகன் செழுங்குனை மடுக்குந தோறுந்
கொந்துகொண் டெழுந்த துமங் குன்றக முழுதும் போரத்திட
டந்தரத் தமரா தூய வாககையுங் கமழ்ப் போரக்கும

(இ - ள்) சந்தனமும் அகிலும் கற்பூரமும் குங்குமமுமாகிய மந்தலனை வெட்டியெறித்து, செவ்விய தினையை விதைப்பாக்கள். (அவ்விற்றில்) மீட்டெடுத்தோறும் கூட்டமுற்றெழுந்த புகையானது மலையிடமுழுவதும் மூடிக்கொண்டு ஆகாயத்தி லுள்ள தேவர்கள் து புனிதமாகியசரீரத்தையும் பரிமளிக்கும்படி மூடாந்ற்குடி எ - று

அமரா—இறப்பற்றவா

தேவருடல்கள் மணஞ்சொரிதலுக்குஞ் சிறுவாணா வெட்டியெறிந் தச்சந்தன முதலியவற்றி னிரந்தனத்தில் மீட்டெடுதலே காரணமெனக் குறித்துணர்த்தனா (௨௪)

ஆரமு மகிது மறறு மாருயிர மடிந்துங் கந்தரு
சேரவிண் ணவாகரு நலகுரு செயகையுந தமககல் வாறு
கூரற மிலாத வாறுங் குறித்தெழுரு சமழ்ப்பான முற்றும்
வேரலக ஞ்ரிஞித தாமே வெந்தமுன மூழகா நிற்கும்.

(இ - ள்) சந்தனமரமும் அகினமரமும் பிறமரங்களுந் தமது அரிய உயிர்
நீங்கியும், தேவர்களுக்கு வாசகதைப்பொருந்தக கொடுக்குஞ்செயலையும், தமக்கு அவ
வண்ணமாக மிக்க புண்ணியமில்லாத வகையையுங் கருதித்தோன்றிய வருத்தத்தி
னால், முதிர்ந்த மூங்கில்கள் (ஒன்றோடொன்று) உராயநது தாமே வெவ்விய அகினி
யில மூழ்கும் ஏ - று

மூங்கில்கள் ஒன்றோடொன்றராயநது தீப்பற்றியெரிதல, சந்தனமுதலிய
மரங்கள் தேவாகடகுதவியாதலேபோல யாம பயன்பட்டிலோமெனனும் மனவருத்தத்
தாலெனக்கூறினா (உரு)

இருமபனை வெளிற்றின புனசா யெனமலி மயிரி னாகைக
கருமபெருங் கரடி. வேயகால கனலினை யஞ்சிச சாரத
தருமபசந தேற்ற பூங்காத தனபெயா குறித்து வானம்
வருமபுயல் லனைததுச சித மலிந்தத னுயிராக காக்கும்.

(இ - ள்) வெளிற்றினையுடைய கரியபனையின் புல்லிய செறும்புபோன்ற
(சுருந்தையுடைய) மிகுந்த மயிர்பொருந்திய உடலையுடைய கரிய பெரிய கரடி
யானது மூடச் சொரிந்த நெருப்புக்குப் பயந்து (தன்பால்) அடைய, பசியதேனைச
சொரியும் பூஞ்சாலையானது (காவெனனாக) தனபெயரை நினைத்து, ஆகாயத்திலுழ
லும் மேகத்தைவளைத்துத் தட்பமிக்குது அதனுயிரைப் பாதுகாக்கும் ஏ - று
தனபெயா குறித்து என்றது சோலைக்குக் காவென்று பெயராதலின

“இருமபனை வெளிற்றினபுனசாயெனமலிமயிரினைகை” என்றதை, தீந்
முநகாந்நிப்படை “இருமபனை வெளிற்றின புனசா யனன - குருஉமயி ரியாககைக்
குடாவடி” எனபதுபோல “வெளிற்றின இருமபனைபுனசாய எனமலிமயிரினைகை”
என அவையங்கொள்க. (உச)

நரையக முழுதும் விற்குரு சந்தனப் பொதுமப ருளளால்
வினாதுகா விருப்பாற சால மெவிய வராவி னுசசி
வினாமணி யிருளகால் சித்து நீடொளி விரிகருங் காட்சி
வராயர மகளிர வைத்த விளககமே மாணு மனதே.

(இ - ள்) நிலவுலகமுழுவதும் விலைகொளருரு சந்தனச சோலையில், வாச
த்தை நுகாநலாயிய இசையைஇல மிகுத்துசசென்ற சாப்பங்களின் உச்சியிலுள்ள
வரிசையாடிய மாணிக்கவரன (ஆங்குள்ள) இருளினையகற்றி நெடிய பிரகாசத்தை
யுண்டசெய்யுந் தோற்றமானது, அசுருநிஞ்சி நிலத்துள்ள அரமகளிராகள் தாபித்த
விளக்குகளையேபோன்று விளங்கும் ஏ - று.

நாகரத்தினங்கள் அரமகளிர வைத்த தீபங்கள்போன்றிருந்தனவென்பதாம்
வெந்திற லவுணாத தாககி விண்ணை சளித்த நம்பி
சந்தையின மகிழ்ச்சி கூரச சோந்தவன செவவி நோக்கி
மந்தன மான வெல்லாம வருத்துரைத் திருத்தி யாலென
நிறந்தி னேவப் போந்தாங் கினமுகி நவழா நிற்கும்.

(இ - ள்) சொடிய வலியமைந்த (குரபனமனாதி) அசுரர்களைச் சங்கரித்து தேவராசசியத்தை (எனக்குக்) கொடுத்த முருகக்கடவுள் மனதிற்களிப்பு மிகுமபடி (ஆங்கு) அடைந்த காலம்பாத்தது அவரிடம் இரகசியங்களை யெல்லாம் விளக்கிக்கூறியிருப்பாயாகவென்று, இந்நிரை கடாவுச்சென்றன போலக் கூட்டமாகிய மேகங்கள் (அம்மலைகளிற்) சஞ்சரியாநிற்கும் ஏ - று

நம்பி - பெருமையுடையோன் மந்தனம் - மறைபொருள். (உஅ)

பைத்தபா வடியின் வேழம் பரிவுற மடங்கு னோர்து
மத்தகங் கிழியத் தாககி மருப்பின் வே ரருந்தச் சிந்த
நித்தில முங்கின முதத் திரந்தன வறுமீன பால
னுத்தமன கருணை வேண்டி யுடுத்தி எடுத்த போலும்

(இ - ள்.) சிறந்த பரவி அடியையுடைய யானைகள் துன்புறுமபடி, சிங்கங்கள் நெருங்கி (அவற்றின்) மத்தகங்கிழிப்பொறு அறைந்து தந்தங்களின் வேரினைப்புகித் தலால் (அத்தந்தங்களினின்றும் சிந்திய) முத்தங்களும், முங்கிலினின்றும் திரந்த முதத்தங்களும் வரிசையாகவுள்ள காட்சியானது குமாரக்கடவுளாகிய உத்தமனது கிருபையை விருமபி நகத்திரத்தொகுதிகள் சமீபித்தனபோலும். ஏ - று

மருப்பினவோ—யானைக்கொம்பின் குருத்து அதாவது அடிப்பாகம். மென்மைகருதி விருமபிய பொருள் எனக்கொள்க.

முத்துகள் யானைத் தந்தத்தினின்றும் மூங்கிலினின்றும் தோன்றுமோ வெனின் முத்துச் சனித்தற்குரியன இருபதிடங்களாம் அவற்றை,

“நந்திவராகமருப்பிப்பிபூகந்தனிககதலி
நத்துசலஞ்சலமீன நலகொகருளினமினனா
கந்தரஞ்சாலிகழைகன்னலாவின பலகடசெவிகார
இந்துவுமெபுகராமுத்தமீனுமிருபதுமே” —என்பதனாற்றிக

அறுமீன பாலனெனத்து, முருகக்கடவுள் ஆறு குழந்தைகளாகச் சரவணப் பெயரையில் விளையாடிக்கொண்டிருக்கையில் விண்டு முச்சலானா அவரைப் பத்துத் திசைகளிலுங் காத்திருந்து, காதற்கை நகத்திரமாகிய ஆறுமாதாக்கையும் பால கொடுத்து வளக்கச்செய்தனராதலின் அவருக்குக் காரணப்பெயராயிற்று. இதனை,

கந்தர்பூணம்

“ஆறுருவாத்லோமெறுவருமகிழ்ந்துவேறு
வேறுதாமெடுத்ததுத்தத்தமவியத்தருதுணைமெனகொங்கை
பூறுபாலமுதமனனோறருநவனுமுறுவலசெய்து
மாறிலாவருளாலாற்றவருநதினைபோலவுண்டான்” —என்பதனாற்றிக

மீன - நகத்திரம் அறுமீனகளாகிய காதற்கை மாத்நிரம் முருகப்பிரான் கருணை பெற்றமையின் யாமும் அவனறிருவருளே பெறுதுமென்று ஏனைய நகத்திரங்களும் வந்திருந்தாற்போன்றன வென்பதாம் (உக)

நெருப்பவிரை தனைய காரத ணிராநிரா மலாந்து நிற்பச்
சுருப்பின் நெருப்பென நெண்ணித் தூரத்தே யகலுங் காட்சி
பருப்பதச் சிலைகை நாதன பயந்தவன முடிக்க னோற
விருப்பன் வென்று முசா திடையொழிந் தகலவ போன்ற.

(இ - ள்) நெருப்புப் பிரகாசித்தது போல, வரிசைவரிசையாகக் கார்தண் மலாகள் விசித்தது விளங்க, வண்டு கூட்டங்கன (அவற்றையணுகாது) நெருப்பென்று கருதி, தூரமாகச் செல்லுங் காட்சியானது, மலைவிலைக்கையிலேந்திய சிவபெருமான பெற்றருளியமுருகக்கடவுளது திருவடியில் (அம்மலாகள்) ஏறம்படியிருப்பன வென்று கருதி, (அவற்றிற்) படியாமல் இடமவிட்டுச் செல்வன போன்றிருந்தன. எ - று (௬௦)

தத்தமக கியனற டெய்கை பிறாக்கெலாந் தகாத தேனு
முதநம மாவ தெனறே டுணாதுமேரா சானற் தாகச
சித்திரத் துருவு நேராத திருத்தரு மகளிரா தமமை
வைத்தனா குறை நாடா வளா தின் காதகு மாறே.

(இ - ள்) அயலாக்கெல்லாந் தகாததாயிருப்பினும், தங்கடங்களுக்குரிய இயற்கைசெயல் உத்தமமாகுமென்றே யறிவிக்கின்ற வேராசாட்சி போல, குறிஞ்சிநீல மாந்தாகா (தமது) சித்திரப்பதுமையும் ஒப்பாகாத் அழகமைந்த மகளிரை, வளாகின்ற திண்ப்பியினைக் காதகுமபடி (காவல்) வைத்தாக்கா எ - று. (௬௧)

மயில்களுங் கிளியுந் தமமை வளரியன மொழியால வாட்டு
மயிலொடு பணத்த வடக ணணங்களுக கணங்கு செயயப்
பயிலிய தொழிலே போலற் பனமுறை புனத்துச் சேற
லுயிரினை யோமப வேறு முணவுக விருப்ப விடமே.

(இ - ள்) மயில்களுங் கிளிகளும் தம்முயிரினைக் காக்கப்பலவேறுணவுகளு மிருப்பவும், விடுத்தது (நினைபு) புனத்திலே பலமுறைசெல்லுதல், (தமமை) வளர கின்ற சாயினாலும் சொல்லினாலும் வருத்தப்படுத்துகின்ற வேறபடையோடு மாறு கொண்ட கூடமையாய்ந்த கண்களையுடைய அப்பெண்களுக்குத் துன்புசெய்யச்செல் கின்ற செயலே போன்றிருந்தன எ - று.

‘மயில்களுங் கிளியும் (தம்) உயிரிளையோமபவேறுமுணவுகளிருப்பவிட்டே புனத்துப் பனமுறை சேறல் தமமை வளரியன மொழியாலவாட்டும அயிலொடுபகைத் தவாட கண்ணங்காக்கணங்கு செயயப்பயிலிய தொழிலே போன்ற’ என முடித்துக் கொள்க (௬௨)

கறபினுக் கெதிரில் லாத கதிர் ததவச சிரமு மூரற்
பொற்பினுக் கெதிரில் லாத பொழிகுதிர் முதலுஞ் செங்கை
புற்பல விரலிற் றுளகு முறுகவண வைத்துச் சிறறிப்
பற்பல புளஞ் மோட்டும பாவையா பணனை யெங்கும்.

(இ - ள்) கற்பின வணமைக்கு எதிரில்லாத ஒளியையுடைய வசசிரமும், பற்களின் அமுஞ்சுஞ் எதிரில்லாத் தொவிசிற்தம் முதல்களும் (முதலிய) இவற்றைச் செயலிய் கரத்திலுள்ள செங்குழிராமலாபோன்ற விரலிற் றுங்கியுள்ள பொருந்திய கவணில் வைத்துச்சுழற்றி நாளுக்கையாகிய பற்கைகளை யோட்டுகின்ற பாவையா களது பண்ணைகள் எங்குமுள்ளன எ - று.

பண்ணை - மாநாகுட்டம் கவண - கல்லெறிகயிறு. (௬௩)

மணியல் விமைமருங் குன்ற வானாகள விளைத்த வேனல்
நாணியில்பல வளனுங் கொய்யத் தகவுறு காலத்தோடு
மணியல் வணிரது மறை லாற்றாறு காலங் காட்டிக்
கணியென நின்ற வேங்கை சற்பக நிகரப் பூங்கும்.

(இ - ள்.) பலரத்தினங்கன பிரகாசிகின்ற மலையில் வாழுவ குறவர்கள் வித்தியதினை முதலிய குறைவிலலாத பலவளங்களையும் அறுபத்தற்குத் தகுதியாகிய பருவத்துடன், பலஆபரணங்களையும் பூண்டுமணம் புணருங்காலத்தையுங்குறித்துச் சோதிடனைப்போலவிளங்கும் வேங்கைமரமானது கற்பகமலரைப்போலமலர்நீர்கும் எ - று.

கணி—வேங்கைமரத்திற்கும் சோதிடனுக்கும் பெயர்

வேங்கைமலருங்காலமே பயிர்களையுறுக்குங்காலமுங் குறவா மணம்புரிகாலமுமா மாதலின, வேங்கையைச் சோதிடனெனக் குறிப்பித்தது “கணியென நின்ற வேங்கை” என்றும், கற்பகமலர்போல வேங்கைமலரிலும் வண்டுகள் மொய்க்கானையான “கற்பகநிகரப்பூக்கும்” என்றுங் கூறினா.

(௩௪)

மெல்லெனத் தவமுந் தெண்ணிர் விங்கிவா ரருளி பாய்ந்து
கலையுந் குழிப்பக் கல்லுட சுதுவிய தேரைப் பாகங்
ரொலலைபாய் துழலா நிறகு முற்றுகே வலத்தினீங்கி
வல்லவ னருளா லாவி சகலத்தின வழங்கு மாபோல

(இ - ள்.) மெனமையாத தவமுநின்ற தெளரிய நீராணது அதிகரித்துப் பெரிய அருவியாகவோடிப் பாதைகளையுங் குழிய்செய்ய, (அந்தப்) பாதையினுள்ளே பொருந்திய தேராயானது, உயிர்கள் கேவலாவதத்தையினின்றும் நீங்கி, எல்லாமவல்ல இறைவன நிருவருளாற் சகலத்திற பிரவேசிப்பதுபோலப் பக்கங்களில் விநாந்து பாய்ந்து (விசாலமாகச்) சுஞ்சரியாநிற்கும் எ - று.

அருவிப்பெருக்கற் பாதைகள் குழிபட, அப்பாறையுள்ளிருந்த தேரைகள் பக்கங்களிற்பாய்ந்து விநாந்து சுஞ்சரியாநிற்குமென்பது கருத்து

கேவலம் - தனிமையாயிருத்தல். சகலம் - கலந்துநிறைவு

இச்செய்யுளால் குறிஞ்சியின் நீர்வளங் கூறினார்

(௩௫)

சண்பக நறுமபூந் தாது ததைந் ததண் டலைபா லாவின்
மண்பக முதுநாத் வேகக்கோட பழத்தது வாகம் வீச
நண்பகத் துனியி னீடு நாயகி செவவி நோக்கும்
பண்பக முடையான போலப் பமரங் களணுகா நீங்கா

(இ - ள்.) வாசனைபொருந்திய சண்பகமலரின் மகரநதப்பொடிகள் பழந்த சோலையிலுள்ள பலாமரத்தின, தண்பிளவுபட வேறிடபற்றிய முற்றிய பழத்திலுற்ற வாசனைவீச, விருப்பமுடைய மனநிலை துன்பமிருந்த [ஊடல்கொண்ட] நாயகியின் (ஊடல்நீங்குங்) காலத்தைப்பார்க்கும் நன்மனத்தையுடைய நாயகனைப்போல வண்டுகள் நெருங்கவுமாட்டா, நீங்கவுமாட்டா எ - று.

நாயகி ஊடலுற்றகாலத்து அவளைப்பிரியினும் நெருங்கினும் ஊடல் பெருகுமாதலின் நீங்காமலும் நெருங்காமலும் நீற்குமாறு, வண்டுகள் பலாப்பழத்தின் வாசனையைவிரும்பி நீங்காமலும், வேங்கையின் வாசனைக்காகச் சமீபியாமலும் நின்றன வெனக்கொள்க.

(௩௬)

இருப்பது தோலி னுண்ப திருங்கனி கந்த மூலம்
விருப்பபொடு வீனோத்த வேனன மிருந்தவை வனமே தோரை
பருப்பதம் வாழ்வ தெனறும் பருருவ தருவித்து நீர்
பொருப்பரைப் புகழா தியாரும் புல்லிய ரெனப் தென்னே.

(இ - ள்) (மாண்புலிமுதலியவற்றின்) தோலில் இருப்பது பெரியகனிகளுங் கந்தமூலங்களும், விருப்பமாகப் பயிசெய்ததினையும் மிகுதியாகிய மலைநெல்லும் மூங்கிலரிசியும் புசிப்பது, மலையிலே வசிப்பது புனிதமாகிய அருவி நீரை யெப்பொழுதும் பருகுவது. (இவ்வாறு புனிதமாயிருக்க) எல்லோரும் குறிஞ்சி நிலமக்களைப்புகழ்ந்து பேசாது இழிந்தோரெனக் கூறுவது யாதுகாரணம்? எ - று.

இருப்பது வாழ்வது பருகுவது எனலும் அஃறிணை யொன்றன்படக்கைக் குறிப்பு வினைமுற்றுக்கட்கேற்ப உண்பனவெனக்கூறாது, உண்பது என்பபராமுகமாகக் கூறினரெனக்.

(௧௭)

பெறுங்குளத் திரதந்தை காணான பேதுறு மிராமனபோல
வறுங்குளத் தெய்தி மாழகி மாதரை யிலலின பாங்கு
ருறுங்குளத் திபாந்த தெயநு முத்தமா நுகரு மினப
நறுங்குளம் புயற்கு மாற்கும வலரிக்கு நணனு ருதே.

(இ - ள்) தானடைந்த மனைவியைக் காணாதவாகித் துன்புற்ற இராம மூர்த்தியைப்போல வறுங்குளத்தை நாடித்துன்புற்று, தலைவியின் வீட்டிற்குநிலுள்ள சோலையில் நெராததிரியிலடையுந் தலைவர்கள் அதுபவிக்குஞ் சுகமானது வாசனை வாய்ந்த தேனையுடைய தாமரைமலரில் வாழும் பிரமனுக்கும் விணடுவிகும இந்திரனுக்கும் பொருந்தமாட்டாது எ - று

அநப்போநுள் வாகும்

“இவ்வகை யிகந்தது பகற்குறி யிரவுக்குறி - யில்வரை யிகவா வியலபிற ருகும்” —என்று சூத்திரமாதலின், “இவ்வின பாங்கு ருறுங்குளத் தியாமத் தெயதும்” என்றார்.

வலாரி—வலாசுரனை ராசுகரித்தவன், இரத்திரன் அதாவது,—

முற்காலத்தில் வலாசுரனென்போன சிவபெருமானை நோக்கித் தவரு செய்து பெற்ற வரத்தினுணடான வலிமையால தேவர்களைத் துன்புறுத்திக்கொண்டு திரிந்து, இரத்திரனை யறங்கூவிசெய்ததனை இரத்திரன் இவனைத் தந்திரமாக வெவலவேண்டுமென்றுட்கொண்டு வலாசுரனை நோக்கி நீ எனது நண்பனே! பகை வனல்லன் ஆயினும் உனவல்லபத்திற்கு மகிழ்ந்து சில வரங்கள் கொடுக்க விரும்பியிருக்கின்றேன். யாது வேண்டுகின்றன? என, வலாசுரன் இரத்திரனை நோக்கி ஆ! ஆ! நன்கு கூறினே. நீயடைந்த வெற்றிபோலவேயுன் வரமும் பயன்பெறும்போலும் யான் சிவப்பிரசாதத்தாற் பெருவரங்களைப் பெற்றுள்ளேன் நீ வேண்டிய வரங்களிருப்பின் என்பாற் கேட்டுப்பெறுக அவ்வாறு கொடாவிடின் உன்னைப்போலப் போருமுனையில முதுகுகாட்டி யோடினவன் பெறுநீந்தையை யடைவே நென்றனை இந்திரன் இதுவே சமயமென்றுட்கொண்டு களித்தது, வலாசுரனே! வல்லப்புருஷனே! யானைகையாகிரிசுரரலில் ஓயாக்குசெய்யப்போகின்றேன், அப்பொழுது நீயாகப்பசுவாக வரவேண்டுமென வரங்கேட்க, வலாசுரன் அவ்வாறே யாருகவெனுகூறி, [தேவர்கள் பொருட்டுத் தத்தி முனிவா கொடுத்த முதுகந்தண்டெலும்பு வச்சிராயுதமாக அவர் கொடுத்த பூதவுடம்பின் கொடையாலடைந்த புகழுடம்பு அமுமுனிவனுக்கு ஒன்றே] பிறராயுதங்களாலழியாத என் உடலுறுப்புக்கள் யாவும் நவமணிகளாகப் பூதவுடம்புநீர்த் கொடையினாலும் புகழுடம்பு எனக்கு இரண்ணெடாகுமென்று தன்னுட்பணிந்து, அவ்வண்ணமே யிந்திரன்செய்த யாகத்திற பசவாகி யுயிர்த்தனை உலனைத் தந்திரமாகக் கொன்றமையின் இரத்திரன் வலாரி யெனப்பட்டனன். இதனை,

திருவிளையாடற்புராணம்.

“நாறிலானளித்தநல்லவரமெனக்கிருக்கநின்பால்

வேறியானபெறுவதுணைவேணவெதுனக்கியாதென்பாற

கூறுநீயதனையின்னென்கொடுக்கலெனினின்போற

பாறுவீழ்களதறிப்பட்டபழிப்புகழ்பெறுவெனென்றான

மாதண்டவவுணன்மாற்றமகபதிகேடவெனது

கோதண்டமேருக்கோட்டிக்கொடுமபுரம்பொடித்தானவெள்ளி

வேதண்டமெய்தியாங்கோவேனவியானபுரிவனீயப

போதண்டாக்கட்டவாவாயப்போதுவாயவல்லையென்றான.”--என்பதனானறி. ( )

கைக்கிளை பொருநதாக காமவ காதலை திணையிம மூன்றுட்

டொக்கவைந திணையு மேலாச சொல்லுவ ரிவறநி னுளநு

மிககதாம புணாசசி யினபம வியததக வெவரு மெய்தித

தககவா ரெழுமுகும வெறபின மகுதியார முழுதுஞ சொல்வார்.

(இ - ள்) கைக்கிளையும், பொருநதாககாமமும், ஆசையுடைய ஐந்திணையுமாகிய இம்மூன்றனுள், தொகுதியாகிய ஐந்திணையையும் உயர்வாக வுரைப்பார்கள. இவ்வைந்திணையினுள்ளும் மேம்பட்டதாகிய கல்விசக்தத்தை யாவருஞ் சந்தேஷிக்க அடைந்து, தக்கபடி நடக்கின்ற குறிஞ்சியின நன்மையை முற்றஞ்சொல்ல வல்லவாயாவா? (ஒருவருமில்லா) எ - று.

கைக்கிளை பொருநதாககாம மென்பவற்றை அகப்பொருள் விளக்கம் “கைக்கிளையெனப் தொருதலைக காமம்” “பொருந்திணையெனப்பது பொருநதாக காமம்” எனவருஞ் சூத்திரங்களானறி காதலைந்திணையெனந்து குறிஞ்சியிற்புணாதலும், பாலையிற பிரிதலும், மூலையில் இருத்தலும், மருத்தலில் ஊடலும், நெய்தலில் இறங்கலும், நிகழ்தலெனப்பட. இதனை,

அகப்பொருள் விளக்கம்.

“புணாதலும் பிரிதலு மிருத்தலு மூடலு - மிரங்கலு மிவற்றி னிமித்தமுமெனவாங் - செயதிய வுரிப்பொருளையிருவகத்து”--என்பதனானறி (௩௯)

அலாமணித தவிசி னானையடித்தருஞ் சிறையி லிட்டு

மலாதலை யுலகம பூத வரதனு கிடமா'யென்று

நிலவிய குறிஞ்சி சொற்ற நினமலக குமரி நாளு

நலமுற விருகுகும பால வளமினி நவிறு வாமால்.

(இ - ள்) அழகிய தாமரை மலாப்பீடத்திலுள்ள பிரமதேவனைத் (திருக்கரத்தாற்) குட்டி அரியசிறைச்சாலையி லிடுவித்து, இடமகன்ற வுலகத்தைச் சிருஷ்டி செய்த சிற்றம்முருக்ககடவுளுக்கிடமாகி யென்றும் விளங்கிய குறிஞ்சியின வளத்தைச் சொன்னோம் அமலையாகிய தூக்கை எககாலத்தும் நன்மையோடெழுகதருளி யிருக்கும் பாலநிலத்தின் வளப்பத்தை இனி யெடுத்துரைப்பாம். எ - று.

பிரமணீ சீறையீட்டி

ஸ்ரீ முருக்கட்டவுள், நவவீரா முதலிய சமது துணைவருடன பலவகையாகிய திருவிளையாடல்களோச ரெய்துகொண்டு ஸகந்தகிரியில் எழுந்தருளியிருக்கையில், ஒருநாள் பிரமணமுதலிய தேவர்கள் திருக்கைலாயமலையையடைநது சிவபெருமானை வணங்கித் திருமயினா அப்பொழுது குமாரக்கடவுள், அவர்களில் தலைவனாகிய பிரம

னைக்கண்டு, வருகவென வழைத்து “நீயா? உன் செயலென்னே?” என, பிரமன் நமஸ்கரியாது கைகுவித்து “நான் பிரமன் சிருஷ்டித்தொழில் செய்பவன்.” என, “நீ எதைக்கொண்டு சிருஷ்டிக்கின்றாய்” என, “பெருமான செயதவேதத்தைக்கொண்டே படைக்கின்றேன்” என்றான். அதுகேட்ட இளையபிள்ளையார் “வேதந்தெரியுமாகிற சொலக” என, பிரமன் இரூக்கு ஒதும்படி நினைத்து முதலிற பிரணவத்தைக் கூறினான். முருக்ககடவுள் “போதும். அதுவரையிற பொருள் கூறி மேலே சொலக” என, பிரமன் பொருளுணராத மயங்குதலால், அவனைக் கோபத்தாற் றலையிற குட்டிக் காலாலுதைத்துத்தள்ளிச் சிறையிலிடுமபடி பரிசனாகளுக்குக் கட்டளையிட்டு, தாமே பலநாள சிருஷ்டியைச் செய்துவந்தனர் இச் செய்தியறிந்த விஷ்ணு, தேவா முனிவர் பலரொடுங் கைலாயமடைந்து கருணாநிதியாகிய எம்பெருமானை வணங்கி “என புதலவனைச் சிறைநீக்கி வைக்கவேண்டும்” என்று பிரார்த்திக்க, சிவபெருமான திருநந்திதேவரை விளித்து “நமது கட்டளை யென்று சொல்லிப் பிரமனைச் சிறைநீக்கிவை” என்று திருவுள்ளஞ்செய்ய, திருநந்திதேவா அவ்வாக்கியையைச் சிரமேற்கொண்டு அவ்வாறே ஸ்கந்தகிரியை யடைந்து குமாரக்கடவுளை வணங்கித் திருவாணையை விண்ணப்பஞ் செயய, அவர் மறுத்ததனால ஒன்றுஞ் சொல்லமாட்டாது திருமபினா, பிறகு பெருமான திருவோலக்கத்துடன் எழுந்தருளி இளையபிள்ளையாருக் குறாததுச சிறைநீக்குவிப்பித் தனா என்பதாம் — இதினை,

கந்தபுராணம் - அயனைச்சிறைபுரிபடலம்.

“எட்டொ னாதவக் குடியையின பயனினைத் தெனறே
கட்டு னாதிலை மயங்கலு மிதன்பொருள் கருதாய்
சிட்டி செயவதித் தனமைய தோவெஞ்ச செவவேள்
குட்டி னனைய னைந்தமா முகங்களுங் குலங்க

மறைபு ரிந்திடுஞ் சிவனருண் மதலையா மலாமே
லுறைபு ரிந்தவன் வீழ்தரப் பத்திநு லுதைத்து
ந்றைபு ரிந்திடு பரிசன னைக்கொட்டே நிகளச்

சிறைபு ரிந்திடு வித்தனை கந்தமாஞ் சிலம்பில” — என்னுஞ் செய்யுள்

களானுணாக.

(சு)

பாலை

வேறு.

கொற்றங் குறித்த மறக்கோபங் கொடுக்கு முகத்தாள் பலபடையும்
பற்றுங்கரத்தா ளெனையாண்ட பண்ணம் பணத்தி பிறநிலங்கள்
சற்று நிலையா வலிமுறித்துத் தழல்கொப் பனிகும பரணமுரம்பு
முற்றுஞ் சுரமே யிடமாக முடித்தாள வினையை யிடித்தாளே.

(இ - ள்.) வெற்றியைக்கருதிய கொலைத்தொழிலையுடைய கோபமானது கொதிக்கின்ற முகத்தையுடையவனும், பல ஆயுதங்களையு மேந்திய கைகளையுடையவனும், வினைசம்பந்தத்தை யொழித்தவனும் எனனை யாட்கொண்டவனாகிய பண்ணம் பணத்தியானவள், ஏனைய (குறிஞ்சி முதலிய) நிலங்கள் (தன்னைத்தாங்குதற்கு) சிறிதும் நிலையாதவனமை [வலியினமை] யையெண்ணி, நெருப்பைக் கொப்பனிகும பரலடித்த உயாநிலம் பொருந்திய பாலை நிலத்தையே (தன்னைத் தாங்குதற்குத் தக்க) இடமாகக்கொண்டனள் எ - று.

பண்ணம் பணத்தி - தூங்கை

(சுக)

தண்ணம் பணத்தி னராவளைத்த துவளமதிககீற றெளிராசடி.லப |
பண்ணம் பணத்தி திருமுன்னாப பயிலு மாற்ற மமக்கெய்தும்
வண்ணம் பணத்த திறத்தானே வருநதுஞ் சுரத்துக கானையாகள்
கண்ணம் பணத்த மாத்ரோடுங் கலந்து வாழுங் கடன பூண்டாடா.

(இ - ள்.) பட்டத்தையுடைய பாம்பினால் வளைத்த தட்டமாகிய அழகிய வெண்
ணிறம் வாயந்த பிறைச்சந்திரன் பிரகாசிக்கருஞ் சடையினையுடைய தூக்கா தேவியின்
சநந்திதான் விசேடமானது தமக்குண்டான அழகிய அழிக்கக்கூடாத வல்லமையினாலே
(யாவரும்) வருந்தத்தக்க பாஸ்யிலே மறவான அம்பினையொத்த கண்களையுடைய
மனைவியரோடுகூடி வாழுகடமை பூண்டாகள் எ - று. (சஉ)

தாரா யணியா யெதிர்பொருநா தசைக ளெமக்கு முணவாக்க
வாரா யணியாய் மலாததுமபை வாராநது திருகு மருப்பிரலைத்
தேரா யணியா யெனச்செநநாய் சேனங் கழுடுகென மிவைபலவு
நாரா யணியை யடுத்தனபோ னண்ணி வாழுஞ் சுரத்திடையே.

(இ - ள்.) ஆபரணமாகத் துமபைமலா மாலையணிநது நீண்டு வளைந்த கொம்
பினையுடைய கலை மானேறையுடையவளே! அழகிய தாயே! தாராயும் அணியாயும்
எதிர்கின்ற போவீரர்களது தசைகளையெங்கடும் இரையாக்குமபடி வாராய் என்று,
செநநாய் பருந்து கழுடு முதலிய இவையாவும், தூக்காதேவியை யடுத்தனபோலப்
பாலை நிலத்தையடைநது வாழாநிற்கும் எ - று

தாராய் அணியாய் எனபதில, தா-தூசுப்படை அணி-பெருமபடை எனக.
இவவிரண்டும சைனிய பேசுங்களான வகுப்பு - எமக்கும் என்ற வுமமை உன்னோ
டுள்ள பூதகணங்கடனறி யெங்கட்கும் எனப்பொருடரலின் இறந்தது தழீஇயது.

இரலைத் தேராய் என்றதில தோ - வாகனம் இகனை,

கந்தாநுபூதி

“காமாமிசைகாலனவரிதகலபத

தோமாமிசைவந்தெதிரப்படுவாய்”.—என்றதனுதிக (சக)

பொருள்கள் விளைபபா ரீங்கிலலை பொருநதி வாழு நிலத்தெயினா
மருவு நெய்யி னடப்பாரா வருத்திப் பறித்தே டியிரவாழுந்
திருவை யுடையா ரெனமதித்துத் தினமுஞ் சிறுகல லினாதேருங்
கருவி முகில்கள வழங்காத கனலசோ சுரத்துப் புறவினமே

(இ - ள்.) (நெனமுதலிய)பொருள்களை விளைக்கின்றவாகள் இந்நிலத்திலிலலை.
(இப்பாலை நிலத்தில்) இருந்து வாழ்கின்ற எயினாகள், பொருந்திய வழியில் நடப்பவா
களை வருத்தப்படுத்திப் பொருளபறித்தலினாலேயே சீவித்திருக்குஞ் செலவுமுடைய
வர்கள் (ஆதலால், நமக்குவேண்டிய இரையிங்குகிடையா) என்று யோசித்து, உலகத்
திறகுத் துணைக்கருவியாகவுள்ள மேகங்கள் பொழியாத நெருப்புப் பொருந்திய பாலை
நிலத்திலுள்ள புறக்கூட்டங்கள் நாடோறும் (ஆங்குள்ள) சிறுகற்களை இரையாகத்
தேடாநிற்கும். எ - று

சிறுகல இனாதேரும்-சிறுகுன்றுகளில் இனாதேடுமெனபா அல்தொவ்வாது.

நெய்யி னியங்கி வருவாரா நெடுநதூ ரத்தே பெநிநோகுகி
மழியு மிடுமபைத் திருநிலத்தின வருதல வேண்டா மெனவியம்பி

யுறுதி காட்டி நிற்பனபோ லுயாவா னோங்குஞ் சினைகடொறு முறுக வுலாநெற் றினிதொலிக்கு முருகு விரிமென மலாவாகை.

(இ - ள்.) வாசனையோடு விகசித்த மெல்லிய மலாகளையுடைய காட்டுவாழை மரங்கள், வழியாக நடந்துவருவோரைப் பெருந்தரத்திலேயே யெதிர்த்துப்பார்த்து, மறிதலாகிய துன்பத்தையுடைய இரதப்பாலை நீலத்தில் வருவது வேண்டாமென்று கூறி, உறுதியைக்காட்டி நிற்பனபோல உயாத ஆசாயமளாவிய கிளைகளிலெல்லாம் முற்றவுலர்ந்த நெற்றுங்கள் இனிதாக வொலியாநிற்கும். எ - று.

மரியுமென்றது எதுகைநோக்கி மறியுமென நின்றதெனக்கூறி இறக்கச் செய்யுமெனப் பொருள்கூறினுமையும.

இடும்பைத்து—அஃறிணை யொன்றைப்படாகைக் குறிப்பு வினையாலணந்த பெயர். (சுரு)

அருப்பு முலைமா தரினெயின ரமர்தற் கீர்தின் வேய்ந்தமைத்த கருப்பை சிமிது மூடாடாக காமா குரம்பைக குறுமபுதொறுஞ் சுருப்பி னினமுந தேனினமுஞ் சுழன்று துதைந்து தாத்தருந்து மிருப்பை மலரி னறுவாச மினிது கமழு மியலபினதே.

(இ - ள்.) அரும்பிய தனத்தையுடைய மங்கையருடன் எயினர்கள் தங்கி வாழ்ந்தரு நாதினான் மூடப்பட்டியற்றிய எலிகள் சிமிதுஞ் சுருசரியாத அழகிய சிற் றிலகையுடைய குறுமபுகளிலெல்லாம், சுருப்புத்தொகுதியும் தேன் வண்டுகளின் தொகுதியும் சுழன்று மிதித்து மகரந்தத்தைப் புகிசுகும் இருப்பைமலரின நல்ல வாச மானது இனிதாகப் பரிமளிக்கும இயலபினையுடையது எ - று.

சுரும்பு - வண்டில் ஓவகை இதனை யான் வண்டென்பது முண்டு.

கருப்பை-காரெலி, குறுமபு - பாலைநிலத்தார் இருப்பை - இலுப்பை (சுசு)

இரும்பொ னுருகுஞ் சுரத்திடைநின் றெனறுழ வெயிலிற் புரிதவத்தின வருமபுண் ணியத்தா லெயிறறியாத மணிநித் திலநதாழ் குவிமுலைபோ லருமபு மவாத மிளமுலைமே லவாநத திதலை நிறமேபோல விருமபு மலரிற் றாநிறமும் விரவி விளங்கு முயாகோங்கு.

(இ - ள்.) உயாத கோங்கமரங்கள் வலிய பொன்னுந்து உருகத்தக்க பாலை நீலத்திற் சூரிய வெப்பத்தினினறு செயத தவத்தின வழிகிடைத்த புண்ணியத்தினால் எயிறறியாகனது அழகிய முததுமாலையணிந்த சுவீரத தனத்தைப்போல அரும்பா நீரும், அமங்கையரது முறந்த குயத்தினமேற்படாத தேமல் நிறத்தையே போல, (யாவரும்) விருமபும் (தனது) மலரில், புனிதமான (பொன்) நிறமும் கலந்து விளங்கும். எ - று.

கோங்கமரங்கள் அரும்பலும் மலரிற் பொன்னிறம் வாய்ந்திருத்தலும், அப் பாலை நிலத்து வெயிலினினறு தவஞ்செய்தபலனால், அந்நிலமாதர் குயத்தைப்போலும், அதிற்படாத தேமற்போலும் எனரா. (சஎ)

ஆறறி னியங்கிப் பெருந்தாக மடுதது ளாராகண் முகநதுணைச் சேற்று மணமே மிகவீசுஞ் சினனீர் முழுதுஞ் செழுமபைந்தே னூற்று மலாகள் சொரிந்துமண மூட்டித் தரும் முறச்செய்யுந் தோற்று மலரார காயகனிக டோனறக குறித்த பாடலமே.

(இ - ள்.) தோற்றிய மலாகளாற காய்களுங் கனிகளுந் (தன்பால இனி) தோன்றும்படி கருதிய பாதிரி மரங்கள், வழியில நடந்து மிகக் தாகமடைந்தவாகள் அள்ளிப் பருகும்படி, சேற்று நாதத்தையே மிகுதியாக வீசுஞ் சினனீர்களிலெல்லாம், செழுமையாகிய பசியதேன் சொரியும் மலாகளைச்சிந்தி வாசனையுற்செய்து தருமமுண்பாகச் செய்யும். ஏ - று.

பாதிரியரும்பி மலாதலையன்றிக் காய்கனிகளை யுண்டுசெய்தவிலையாதவின், தான் புண்ணியஞ்செய்தேனும் இனிக் காய்கனிகளைப் பெறலாகுமெனனுங் கருத்தால், வழிநடப்போர் சேற்று நீரைப்பருகாது தன்மலரை வீழ்த்தி அதனை மணமுட்டாநிற்குமென்றா.

சினனீர் - பாலையிலுள்ள நீர்நிலை.

(சஅ)

ஒருபான் மரவ மரமபூபப வ்யாசெவ் வணிகாட் டெவ்வல்லவ
மொருபாற பாவை குரவ்யியாபப வொளிராவெள் ளணிகாட் டெழுருங்கை
யொருபால் விரவி நறுங்கோங்க முறுபொன வழங்க மதுமாந்தி
யொருபால் வண்டு படைடாட வொருபால் வேம்பு மணக்குமே.

(இ - ள்.) ஒரு பக்கலிற் குங்குமமரங்கள் பூப்பிளையடைய, வில்லவமரங்கள் செவ்வணிகாட்டுவன ஒரு பக்கலிற் குராமரங்கள் பாவையைத்தர முருங்கைமரங்கள் பிரகாசிக்கின்ற வெள்ளணிகாட்டுவன வாசனைபொருந்திய கோங்கமரங்கள் ஒரு பக்கலிற் கலந்த (தன்னிடம்) பொருந்திய பொன்னைக்கொடுக்க, ஒருபக்கலிற் வண்டிகள் மதுபானஞ்செய்து பண்ணொலிசெய்ய, ஒருபக்கலிற் வேப்பமரங்கள் மணஞ்செய்யாநிற்கும். ஏ - று.

குங்குமமலாகளால் வில்லமரஞ் செவ்வதும், குராபபாவையால் முருங்கைமரம் வெளுத்துத் தோன்றின. கோங்கமலாகள் பொன்னிறமாதலின் அதன் வீழ்ச்சியைப் “பொனவழங்க” என்றா. மணக்கும - மணமவீசும் மணமுரியுமெனப் பொருளபடும்.

தலைவன் பரததையிற் பிரிந்த புறத்தொழுதுதலைக கேள்வியுற்று நாயகி துன்புறுவதைப் பாங்கிதெரிந்து அசகிற கலகந் தணிக்குமபொருட்டுத் தலைவி பூப் படைந்தாளென்பதைத் தலைவற்குணாத், தோழி செம்பட்டுத்ததுச் செம்மலாகுடிச் செஞ்சாந்திட்டுச் செவ்வணிபூண்டு பரததைவீதியிற் போகலாதனைத் தலைவனுணர்ந்து தலைவிபூபுறநளெனன்று மனைக்கடனிற்குப் பரததையினின்று பிரிந்து தன்மனைக்கு வருவதும், ஊடல் விளையத்தலைவன், பரததையோடு சோந்ததைத் தலைவியுணர்ந்து கவலைகூர்ந்தலைப் பாங்கியறிந்து அது தணிக்கத் தலைவி மகவையின்று நெய்யாடினளெனத் தலைவனுணர்ந்து குழந்தைமேற் காத்தல்கொண்டு பரததையினின்று பிரிந்து தன் மனைக்குவரப்பாங்கி வெண்பட்டுத்தது, வெண்மலாகுடி, வெண்சாந்திட்டு, வெள்ளனியணிந்து பரததையா வீதியிற் போவதும் அகப்பொருள மரபு.

பூத்து நீராடிய தலைவியை அதுமுதற் பன்னிருதினங்கள் அவள் கருப்பங் கொள்ளுங்காலமாதலால் அவளைப்பிரியாதொழுகல மனைக்கடன, இதனை, [மனைக்கடனிற்குப் பரததையினின்று பிரிந்து] என்றா நச்சினுக்கினியர் இதனை அகத்திணையியல் “பூத்த காலையிற் புணையிழை மகளிரை - நீராடியபின் னீராறு நாளுங் - கருவயிற்றுறாஉங் கால மாதலிற் - பிரியப் பெறாஅன பரததையிற் பிரிவோன” என்னுஞ் சூத்திரத்தானாக.

தோழிசெவ்வணி யணிநது செல்வதையும், பாங்கிவெள்ளணி யணிந்து செல்வதையும்,

திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார்

“செவந்தபொன்மேனிமணிதிருச்சிற்றம்பலமுடையான்
செவந்தவந்தாளணியூற்றுகல்கியலாறுணாப்பான
செவந்தபம்போபாதுமஞ்செம்மலாபபட்டுங்கட்டார்முலேமேல்
செவந்தவஞ்சாந்தமுந்தோனறினவந்துதிருமனைக்கே.”—என்பதனானும்,

அம்பிகாபதிக்கோவை

“துதையுஞ்சுரும்பறைமல்லிகைவேயந்துதுணைசுபுனைந்
திறையங்களிவரந்திலம்புண்டெதிராந்தாருடலம்
புதையம்பனையவிழிமடமாதாபொற்புண்புதலவன
உதையம்புகவலகலமுன்னேடினனூரணுககே.”—என்பதனானும்

இச்செய்யுளில் விலவமாகிய தோழிமரவமாகிய தலைவியின் பூப்பையுணர்த் தச் செவ்வணியும், முருங்கையாகிய பாங்கி குராவாகிய தலைவியின் கருவுயிர்த்தலையு ணாதத வெள்ளணியுமணிந்தனரெனக. (சக)

பிரிநது கணவ னுடனேன்கும பெரிய மழைக்கண மடவார்க்குப்
பரிநது பசிரோய் தணிப்பதற்குப் பாலை நயி கனிவழங்கும்
விரிநத தாகந தணிப்பதற்கு வியனமென சினையி னுமலகந
தெரிந்த கனிகண் மிகவழங்குரு சோநத சுரமு மிசைபெறவே.

(இ - ள்.) பிரிந்து கணவனுடன் செல்லும் விசாலமான குளிர்த் த கண்களை யுடைய மாதர்க்கு மணிமரங்கி (அவாகளது) பசிப்பிணியை யடக்குதற்குப் பாலை மரங்கள் நல்ல பழங்களைத் தராநிற்கும் (அவாகளது) அதிகரித்த தாகவிடையை யடக்கு தற்குப் பெரிய மெல்லிய கிளைகளையுடைய நெல்லிமரங்கள் (உள்ளும் புறமுமொப் பத்) தெரிந்த பழங்களை, தாரு சோநதுள்ள பாலைவனமுங் கீர்த்திபெறும்படி உதவா நிற்கும். எ - று

பிரிந்து என்றது நற்றாய் செவிலித்தாய முதலியோரைப் பிரிந்தென்க. (இ0)

செவிலித் தாயு நற்றாயுந தீரத் துறந்த பெருந்தயுருகு
சுவலிற் றுழு மணிகுருதம்பைத் தோகை மடவா ரிசைமொழியாற்
கவலைத் துறையிற் படிவிததுக கலக்குந துயரு மாற்றும்
லவலித் தரற்ற விடமிதுவென றடுத்த போன்ற கூக்குயிலே.

(இ - ள்.) செவிலித்தாயையும் நற்றாயையும் நீங்கப்பிரிந்த பெருந்தன்பமும், இரத்தினக் குதம்பைகள் தோளிற்படியும் மயிலின சாயலையுடைய மாதாக்களது பண் ணைசை போன்ற சொல்லால் (தமமைத்) துன்பககடலிலாழ்த்தி வருத்தந் துககமும் பொறாமல், வருநதி வாயவிட்ட ரற்றுதற்கு இது (தருநத்) இடமென்று, கூவுதலை யுடைய குயில்கள் அடுத்தாற்போனன. எ - று.

செவிலித்தாய - வளர்த்த தாய நற்றாய் - ஈன்றதாய். சுவல்-தோண்மேல். குதம்பை - ஓர தக்கையணி; இது தொங்குந தன்மையது. ஈண்டுச் செவிலித்தாய - காக்கை நற்றாய் - குயில். இது கோகிலத்தின செயல். (இக)

வனாயும் வனமும் வயனிழமும் வளைகண் முரலுங் கடலுமென
வுநாசெய் நிலநான கினுங்காலத் துதிக்கும் பாலை வளமுழுதும்
வனாசெய துரைப்பா ரெவாதெரிந்த வாறு சிறிது வகுத்துரைத்தாம்
புரையில் வனப்பின வளாமுலலைப் பொருளிற தெரிந்தது சிலபுகலவாம்.

(இ - ள்.) (மலையாகிய) குறிஞ்சியும், (காடாகிய) முல்லையும், வயல்கள்
பொருந்திய நில (மாகிய மருத) மும், சங்குகளொலிக்குங்கட (லாகிய நெய்த) லும்
எனச்சொல்லப்படும் நான்கு நிலங்களிலுங் காலங்களில் தோன்றும் பாலையினது
வளங்குளையெல்லாம் அளவிட்டிசு சொல்லவல்லவா யாவா? (ஒருவருமில்லாதவின்)
அறிந்தவகையாகச் சிறிதினை விளக்கியுரைத்தாம் (இனி) குற்றமில்லாத அழகுடன்
வளாகின்ற முல்லை நிலப்பொருள்களிற சிலவற்றையெடுத்துச் சொல்லுவோம். ஏ - று.

முல்லை

வேறு

சுரந்த வார்நறும் பானிறை சனாமுலைச் சுரபி
நிரந்து நாடொறும் வாழ்தரு நெடிபடு கானத்
தரந்தை தீர்தர வாழ்வதே யறமெனத் துணிரந்து
பரந்த பாறகடற் பள்ளியான தெய்வமாயப் படாநதான்.

(இ - ள்.) ஊறெறெத்தொழுகின்ற நல்ல பாலநிறைந்த உட்டுளைப்பொருந்
திய முலைகளையுடைய பசுக்கள் பரவித் தினாதோறும் வாழ்கின்ற சிளவண்டுகள் பொ
ருந்திய முல்லைநிலத்தில, துன்பமொழிய வாழ்வதே தருமமென்று துணிவுகொண்டு,
பரவிய பாறகடலிற் பள்ளிகொள்ளநூ திருமால் (அந்நிலத்திற்குத்) தெய்வமாகச் சென
றனா ஏ - று. (இங்)

சுனா - உட்டுளை, நெடி - சிளவண்டு.

கழுகை வென்றொளிர் கந்தரக கருங்கய நெடுங்கண்
குழுதம் வென்றசெவ வாயின ரோடுகோப புரக்கு
மமுதா வானவ ரமுதராம படியமு தனித்தவ
வமுதன் வாழிடம் பொருநதுவ தாமென வமாததான்.

(இ - ள்.) பாசுகுமரத்தை வென்று பிரகாசிக்குங் குழுத்தையும், கரிய சேற்
கெண்டையை வென்ற நெடிய கண்களையும், ஆம்பனமலரை வென்ற செவ்விய வாயை
யுமுடைய ஆய்ச்சியரோடு பசுவினைக் காக்கும் அமுதாக்கள், தேவர்கள் அமுதார்களாகும்
படி (அவாகட்டு) அமுதத்தைக்கொடுத்தி, அவ்வமுதம் போன்றவனாகிய திருமாலவாமும்
இடம் நாம் வாழ்வதாகுமென்று, (அம்முல்லை நீலநில) தங்கினார்கள் ஏ - று.

கோபபுரக்கும் அமுதா எனப்பில், அமுதா - அமுதத்தால் வாழ்வோரென்
றும், வானவரமுதராமபடி எனப்பில் அமுதா - அமுதப்பானஞ்செய்தோரென்றும்,
அமுதனித்த எனப்பில் அமுதா - பாற்கடலிறோன்றிய அமுதென்றும், அவ்வமுதன்
எனப்பில் அமுதன் - அமுதம்போன்றவனென்றும் பொருளபடும். அளித்த அவ்வமு
தன் என்றதில் அகரவீறு தொகுத்தல் அமுதா அமாதாரெனக் கூட்டுக. (இங்)

புடைவி ராவிய விடையொடு பழகிய பொலிவால்
விடையு மாயினன் விரைநறுந துளவமா லிகையா
னிடைய ரோடுமப் பழகலா லிடையனு மாகித்
தடையி லாவகை காத்தனன் நக்கவா னிரைகள்.

(இ - ள்) வாசம்பொருந்திய நல்ல துளவமாலையணிந்த திருமால் பக்கத்திற் பொருந்திய இடபங்களோடு பழகிய விளக்கத்தால் இடபமுமாயினன; இடையாக னோடு பொருந்தப் பழகுதலால் இடையனுமாகி, தருதியாகிய பசுமந்தைகளைத் தடையிலாத வகையாகக் காத்தனன். எ - று.

துளவமாலையையான விடையுமாயினென்றது சிவபெருமான் திரிபுரதக னஞ் செய்யச் சென்றபொழுது தேவர்கள் போகருவிக்களாகத் தாம் நிற்பது கருதியிருமாப்புற்றதால் இறைவர் தமது திருவடிவிரலையுடைய அத்தேரின அச்சினை முரிக்க, திருமால் விடைவடிவாக அவரைத் தாங்கினரென்பது சரிதம். இதனை,

திருவாசகம்.

“கடகரியும்பரிமாவுந்தேருமுகந்தேருமே

யிடபமுகந்தேறியவாறெனக்கரியவியம்பேடி

தடமதிலக்கொருமூனநுநதழுவெரித்தவநாளி

லிடபமதாயத்தாங்கினுநிறுமாலகாணசாமுலோ” — என்பதனுணர்ச்சு.

இடையா - குறிஞ்சிநிலத்திற்கும் மருதநிலத்திற்கும் இடைநிலத்தில் இருப் போரென்று பொருள். இடையன் - பிரமன் விஷ்ணு உருத்திரன் என்னு மூாதிகள் மூவரில் இடையிலுள்ளவனென்றும், கண்ணனாகத் திருவவதாரஞ்செய்து இடைக் குலத்து வளராதவனென்றும், இடையர் வாசமாகிய முல்லைநிலத்திற்குத் தெய்வதமாயுள்ளவனென்றும் பொருள்படும் (இரு)

அண்ட வாணரு மண்டாக ளரையனு மவரைக்

கண்ட நான்முகக் கடவுளுங் கைதொழு திறைஞ்சுங்

கொண்டன் மேனியான குடிக்கொளு மிருக்கையில் வாழுவோ

ரண்ட ரேயெனத் தெரிபபதா லாயாத மொருபோ.

(இ - ள்) ஆகாயவாசிகளாகிய தேவர்களும், தேவர்களுக்காகிய இந்திரனும், அவர்களெல்லானாயும் படைத்த சதாமுகப்பிரமனுங் கைகூப்பிப்பணியும் மேக வண்ணனாகிய திருமால் வாழ்மிடத்தில் வாழ்பவர்கள் அண்டங்களே (ஆதலால்) ஆயக்கருடைய ஒரு பேர் (அண்டரென்று) தெரிவிப்பது. எ - று.

அண்டா - தேவர்களுக்கும் ஆயக்கருடக்கும் பொதுப்பெயர்

திருமால் வசிக்குமிடத்தில் வசிப்போ அண்டங்களாதலாலும், ஆயர்களுக்கும் அண்டங்களெனப் பெயருளாதலாலும், முல்லைநிலத்துத் தெய்வதமாகிய திருமால் அண்ட வசித்தலாலும் “ஆயாத மொருபோ அண்டரேயெனத் தெரிபபது” என்றார். (1)

செய்ய நீயிடு மானறசை தினனுந்தே வருகரும்

பொய்யி லானவயிற னாறுமபுத தமுதுபொங் கெகரிவைத

துயய வேறுக ராயக்கு மண்டரென் னுரைப்ப

ரைய வானகொலை யமரருங் காயருக் களித்தல.

(இ - ள்) செந்நிறமமைந்த(யாகத்)நீயிவிட்ட பசவினது தசையைப் புசிக்குந் தேவர்களுக்கும், கெடுதலில்லாத பசவின வயிறறிவூறிய புதிய பாலை எரிகின்ற அக்கினியில் வைத்து உய்யும்படி புசிக்கின்ற ஆயக்கருடரும் அண்டங்களென்று (பேர்) சொல்லுவா. பசவினைக்கொல்லும் அமரர்களுக்கு (உரிய அப்பெயரை) ஆயருக்குக் கொடுத்தல ஆச்சரியம். எ - று (இரு)

மருவி நினறொளிர மணிக் கெதிர மணியென மருமத்

திருவு மனபடுகு டெனிருங் கானகத் திருக்குரு

திருவி னுயகி மாடுனெடும பழகிய சிறப்பாற்

பொருவி லாதபொன மானுமாய்ப் பூததன னொருபெண்.

(இ - ள்) பொருநதிறின்று பிரகாசிக்கின்ற கவுத்துவமணிகரு எதிர்மணியைப்போல (தன்னை) மார்பகத்திலிருந்திய கணவனுடனே பெரியமுலலை நிலத்தில வசிக்கின்ற ஐசுவரியாதி காரியாகிய திருமகள் (அமமுலலை நிலத்திலுள்ள) மான்க னோடும் பழகிய மேம்பாட்டினால், சமாஸமில்லாத பொனமானுமாய் (வடிவெடுத்து) ஒப்பற்ற (வள்ளிநாயகியாகிய) பெண்ணைப் பெற்றனன். எ - று.

திருவினுயகி பொனமானுமாய்ப்பூததன னொருபெண் எனறது. விஷ்ணு மூர்த்தியே சிவமுனிவராகவும, திருமகளே பொனமானாகவுமிருநது வள்ளிநாயகியா னைப் பெற்றனரென்பது புராண வரலாற்றெனக் கொள்க. இதனை,

தணிகைப்புராணம்.

“மானாக மலர்த்திரு மாதவ னுகி மாயோ

னனவொளி நாமுற வள்ளியை யீனற வாற்றல்.”—எனக்கூறுமிடத்துங்காண்க

குரங்கு னைப்பரி யாகுநாட கொளளுமைங் கதியுள

வரங்கொ னுஞ்சச கதியினில் வல்லுதற பொருட்டே

யிரங்கு தெண்கடற் பாயலா னினமுய லுகளு

மரங்கு டினறிய வனத்திடை வதிநருஞ் செயலே.

(இ - ள்.) வளைந்த புறமயிரையுடைய குதிரைவடிவாகக் கலிகாவதாரஞ்செய் யுங்காலத்திற் கொள்கின்ற ஐங்கதிகளில், மேன்மைகொளளுஞ் சசகதியில் வனமை யடைதல் காரணமாகவே, ஒலிக்கின்ற தெளவிய அலைகளையுடைய திருப்பாற்கடலில் அறிதுயில்கொளளுந் திருமால் கூட்டமாகிய முயல்கள் சஞ்சரிக்கும் மரங்களடங்காத வனத்திவ வாழ்கின்ற செயலாகும். எ - று

ஐங்கதி —மல்லகதி, மயூரகதி, வானரகதி, சசகதி, சரகதி என்பனவாம். சசம்=முயல் வணம்=முலலை நிலம்

திருமால் தாம் செய்யவேண்டிய சசாவதாரங்களில் இறுதியிலுள்ளது குதிரைவடிவாதலால், அதனையெடுக்கும்பொழுது அதற்குரிய ஐங்கதிகளில் முயறகதியைப்பெற விரும்பி அதிற் பழகும் வணணம் முயற்கூட்டங்ளை வசிக்ரும வனத்திவ வாழ்கின்றனரென்பதாம். (ருக்)

வற்ற மங்கையா காய்த்தொறும் பாலசவை மலிநது

பெற்றி வேறுசெய காலையும் பெருஞ்சுவைத் தாயமந்

துற்று முக்கடுநய திரண்டெரி புறுதொறுந் தெளியு

முற்றி மெபையாற குணங்கெடா முதுக்குறை வினாபோல.

(இ - ள்.) பாலானது (தன்னை முலலை நிலத்திலுள்ள) ஆயமாதாகள வற்றும் படி காய்ச்சுந்தோறஞ் சுவைமிருநது, [தயிராக] தன்மை வேறு படுத்ததுங்காலத்தும மிக்க சுவையுடையதாகி, மத்தினைப்பொருத்திகடைய நெய்யாகத்திரண்டு, நீமடுக்குந் தோறும், துன்பங்கள் முநிதலால் (தமதுநற) குணங்கெடாத பேரறிவினாப்போலத் தெளியாநிற்கும். எ - று.

பால, மங்கையா (தன்னை) வற்றக்காய்த்தொறும், மலிநது, பெருஞ்சுவைத் தாய், திரண்டு, முதுக்குறைவினாபோல, தெளியுமெனக் கூட்டுக. (சுக);

கங்கை நாயகி யூடவுங் கதிர் பொழி யிமய
மங்கை நாயகி யூடவும வள்ளலபா னுமுந்
தங்கி வாழுவதோ தகவெனத் தணநதநா யகியாஞ்
செங்கண் மாலுயிர் தாங்கவே திகழ்நததாங் கிதழி.

(இ - ள்) கங்காதேவியார் ஊடல்கொள்ளவும், கிரணங்களைச் சிந்தும் இமய மங்கையாராகிய உமாதேவியார் ஊடல்கொள்ளவும், வள்ளலாகிய சிவபெருமானிடத் தில் (இச்சமயத்தில்) நாமும் பொருந்தி வாழ்வது தகுதியோவென்று பிரிந்த நாயகி யாகிய செந்தாமரைக்கண்ணையுடைய திருமால் உயிர்தாங்குமபடி (சிவபெருமானால் அனுப்பப்பட்டதுபோல) அவவிடத்திற் கொன்றைமரம் விளங்கும் ஏ - று.

இறைவரது சடாடவியில் வாழுங்கனகையும், வரம்பாகத்தில் வாழும் உமையும் ஊடல்கொண்டிருப்ப,நாமிச்சமயத்திங்கே தங்கியிருப்பது தகுதியுடையதெனச் திருமால் நீங்கியதாகக் கூறினார். கொன்றை ஆகுபெயராய் மலரை யுணர்த்திநின்ற தென்றம், பிரிந்த நாயகியாகிய திருமால் உயிர்தாங்கச் சிவபிரானால் அனுப்பப்பட்ட தென்னுமமையும்

சிவபெருமானது சகதியே திருமாலாதலின், நாயகியாகு செங்கண் மாலென் றார். இதனை,

திருநாவுக்கரசுவாயிகள்.

“எரியலா லுருவமில்லையேறலாலேறலில்லை
கரியலாற்போவையிலைகாண்டகுசோதியாற்குப்
பிரிவிலாதமராகூடப்பெருந்தகைப்பிரானென்றேத்தும்
அரியலாற்றேவியிலையையனையாறனாககே.”—என்பதனானும்,

இரட்டைப்புலவர் - திருவாமாத்தூரீகீதம்பதம்

“வருக்கைத்தடம்பொழிலாமாதையாககுமாசொன் றிலலா
முருக்கொத்தமெனியழகியநாதாகுமூச்சரவத்
திருக்கைக்கமலவரனாககரிதிருத்தேவியனறேவ
அரிக்குப்பொருளுரையாகெடுவீராமமறிவினமையே ”என்பதனானுமறிக.()

பிரண வப்பொரு ளயனென வரியெனப் பெரிது
முரணை புறறவா முநதகவிழ தாமதின மூனறுந்
திரண மொப்புறச் செறறவா தெரியலாங் கடுககை
தரணி நின்றபுல பிரணவ வருச்சமைப் பனவே.

(இ - ள்) பிரணவப்பொருள் பிரமனென்றும் விண்ணென்றும் மிகுதியுங் கோணுதலுற்றவர்களது முகங்களிறங்குமபடி,முமமதிலகளுந் திருணம்போல அழித்த சிவபெருமானது மாலையாகிய கொன்றைமரங்களை யூமியினமேல் நின்று பலபிரணவ வடிவு (பொருந்திய மலர்) களை உண்டாக்குகின்றன ஏ - று

கடுககை - கொன்றை ாண்மொத்தையுணர்த்தியது. தெரியலென்னும் விசேடணம் சினையையிதத்தது. முகங்கவிழதரல் - நாணமடைதல் (சுஉ)

உண்மை நாயகன் புணர்நதினப் முதவிடாப் பதத்துப்
பெணமை யோடுமிற பிழைவரு மென்பதே பேணி
வணமை யானென வணத்தமா வளைககையாள் கற்புத்
திணமை நாடியே செயிந்தன கற்பெலா மாங்கே.

(இ - ள்.) உண்மையாகிய (அன்பினையுடைய) கணவன் (தன்னைக்) கூடிச் சுகத்தைக்கொடாத காலத்திற் பெண்டனமையோடு வசித்தாற் பிழைபாடுளதாகுமென்பதையேகருதி, வணமைபொருந்திய நாயகனாகிய திருமாலேப்போல, அபமுல்லை நிலத்தில் (அவனுடன்) பொருந்திய வளையலையணிந்த கையையுடைய திருமகனது கற்பினவன்மையே தற்பெலாம் அங்கேகூடின. எ - று

கற்பு = மங்கையர்க்கற்பு, முல்லைச்செடி. (சுந)

நிரந்த மாதவிப பந்தாமென ஸீழலிற் கவரி
சுரந்த நீண்முலை சுவைத்துணுங் கனறினவாய்க் கடையிற்
பரந்து வாரந்தமிழி பாலினைப் பருகிவான கோழி
யரந்தை தீர்த்ததென் ததனெனா சிறைவிரித்த தாமெ.

(இ - ள்) பரவிய மாதவிப்பந்தரினது மென்மைவாய்ந்த நீழலில், கவரிமானது சுரந்து நீண்ட முலையைச் சுவைத்துப்பருகுங் கனறினது கடையாயினின்று பரவி நெடுகியழிகின்ற பாலினை வானகோழியானது பருகித் (தனதுபசித்) துன்பத்தை யகற்றியதென்று (களித்து) அதற்கெதிரில் தனது சிறைகை விரித்தாடாநிற்கும் எ - று.

மாதவி - குருக்கத்தி; வசந்தகால மலலிகை. கவரி - மானவகையிலொன்று. வாய்க்கடை - கடைவாய—இலக்கணப்போலி. சிறைவிரித்தாடுதல் அதன்களிப்பா லெனக்கொள்க மெனமை - ாண்டுக குளிர்ச்சியை யுணர்த்தியது (சுச)

புழுகின் வாசமும பொருவிலகத் தூரியின் மணமு
மொழுது பூமது வாசமு முடன்விராய்ப் புதாக
ளெழுது பூண்முலை மாதாமெய் யெனக்கமழ் தவினான்
முழுது மாதவா மையலின் மூழ்குவா தேரூர்.

(இ - ள்) புதாகள புழுகின்மணமும், சமானிலலாத கத்தூரியின் வாசனையும், சிந்துகின்ற மலாதேனின் பரிமளமும் ஒன்றாகக்கலந்து, (தொய்யில்) எழுதிய ஆபரணமணிந்த முலையையுடைய மங்கையாகனது உடலைப்போல மணமவிசுதலால், புருட்கள் (மங்கையரோபுத்தரோவென்று) தேரூராகி முற்றுக காம மயக்கத்தி லாழ்வார்கள். எ - று

புதாகளில் மணம்விசுலானும், “செண்பக மலரெனச் சிவந்த மேனியான்-விண்படா நறுமணம் வீச மெய்யினன்” எனக்கூறியபடி, பதுமினிப் பெண்கட்குத் தேகத்தில் இயற்கை மணங்கமழ்தலானும் அவற்றினைத் தேரூது ஆடவா மையலுண் முழுகுவரெனரா. (சுரு)

நீரி னினறலால் விளைதரா நெல்லினை விடுததுக்
காரி னனற்றுற விளைதருங் கமபுட னிறுநகு
சிரி னினயிடுஞ் செழுமபய ருதிக ளெல்லா
மேரி னனற்றுற விளைத்திட மிலாவகை நிறைப்பார்

(இ - ள்) நீரில் நின்றலலாமல் விளைராத நெற்பயிரை விலக்கி, மேகத்தால் நன்றாக விளைய, கம்பும், சோளமும், சிறப்புறது நின்றிடுஞ் செழிய பயறும முதலிய யாவும் அழகுடன் நன்றாக விளைவித்து (தமதிருக்கையில்) வெற்றிடமில்லாத வகையாக (பண்டங்களை) நிறைப்பாக்கள (அமுமுல்லை நிலமாக்கள்) எ - று.

காரின்னற்று எந்ததற்கு மேகமண்டலத்தை நன்றாகப் பொருந்த எனப் பொருள் கூறலும் பொருந்தும். (சுச)

பறையொ லித்திடப் பலர்குழீஇப் பார்த்திட வொருநா
 ணிறைசி னத்தெதிர விடையினைத் தழுவிய நீரார்
 பிறைம றைத்தவா ணுதலினர் பெருமுலை தினமு
 நறைம லாத்தொடை மாபுறத் தழுவிநண் ணுவரால்.

(இ - ள்.) முல்லை நிலப்பறை முழங்கவும், பலா குழுவிக் காணவும், ஒப்பற்ற
 (மணமுடிகு) நாளில, கிணங்கு கிணங்குதலையுடைய விடையினைத் தழுவிய தன்மை
 யையுடையவர்கள், பிறைச்சந்திரனை (தமதொளியால்) மறைத்த ஒள்ளிய நெற்றியை
 யுடைய ஆயச்சியரது பெரியமுலைகளை நாடோறும் தேன்பொருந்திய மலர்மாலையணி
 க்த மார்பிற பொருந்தும்படி தழுவி யணைவார்கள். எ - று.

மறைத்தவென்பது உவமையுருபுமாம்.

விடைதழுவுவென்றது.—

“ஒரிடத்து ஒரு பெண் பிறந்தால் அப்பெண்ணைப் பெற்றவர் தம் தொழு
 வில் அன்று பிறந்த சேங்கனறுள்ளனவெல்லாம் தன்னாடடியாக விட்டு வளர்த்து அப்
 பரிசினால் வளர்த்த ஏற்றைத் தழுவினொருவனுக்கு அப்பெண்ணைக் கொடுத்தல்
 மரபெனக்.” என்றா பேராசிரியர்

திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார்.

“படையாகருங்கண்ணிவண்ண பபயாதரப்பாரமுதுண்
 ணிடையார்மெலிவுங்கண்டண்டாகளீமுல்லைவேலியெமமூர்
 விடையாமருப்புத்திருத்திவிட்டாவியன்றெனபுலியு
 ருடையார்கடவிரைவதுபோலுமுருவினதே”—என்பதனானிக (சுஎ)

கொமபை வென்றமெல் விடையவர் குழைபணி செவியி
 லுமப ருககிறையூதியி னெலியுறு காலு
 நமபு மனபனா தேரொலி நண்ணிய காலு
 மமபை வென்றகண் ணாறுதன வருவிரீ ரொழுககம்

(இ - ள்.) பூங்கொம்பைச் செய்தத்த மெல்லிய இடையையுடைய மாதர்களது
 குண்டலமணிந்த செலியில் மேகமுழக்குற்ற காலத்திலும், நமபிய அன்பையுடைய
 கணவரது தேரொலிபொருந்திய காலத்திலும், (அவரது) அம்பைச் செய்தத் தகண்கள்
 அருவி நீர்ப்பெருக்கம் நீங்காதனவாம். எ - று

உம்பருக கிறையூதி - தேவாகட்கரசனாகிய இரதிரனது வாகனம் ; மேகம்.
 மேகவொலியால் துகடித்தும், கணவா தேரொலியாற் களித்தும், கண்ணருவிபாயு
 மெனக்கொள்க.

இச்செய்யுளிற் கூறியதை,

தணிகைப்புராணம்.

“வாாகண்டமுலைத்துணைவாணமுமங்கைநல்லா
 காகண்டெவித்தவிழிப்புனல்காலசெய்தன்பா
 தேர்கண்டிமிழோகைவிழிப்புனலசேரவாறும்

ஊாகண்டநெடும்பண்ணசெனறினிதோமபுமன்றே”—என வருஞ் செய்
 யுளிலுங் காண்க. (சுஅ)

குருநது கூவிளங் கொன்றைபைந துழாய்குள விகளுந
 திருநது மெல்லையிற் சிவபிரான் பூசைசெய முனிவா

வருந்து நீமைகண் டுரங்கியா னினஞ்சொரி மலிபால்
பொருநது தண்பனைப் பாலிபோற நவழ்நதுபோயப் புகுமால்.

(இ - ள்) குருந்து வில்வம் கொணை பசியதுளவு (முதலியவற்றின்) சளிர்
கருந்திருத்தமுறுறு காலத்தில், சிவபூசைசெய்யும் முனிவாகள் (நீரினறி) வருந்துந் தன
மையைப் பார்த்து, பசுக்கூட்டம் மனமிரங்கிச் சொரிந்த மிக்க பாலானதுபாலிநதி
யைப்போலத் தவழ்நது, தன்மை வாய்ந்த வயல்களிற் சென்றுபுகும். எ - று

பத்திர புஷ்பங்கள் திருந்திய காலத்திற் சலமுமிருக்கின், சிவபூசை செய்
யலாமென வருந்தினரெனக்கொள்க. (சுக்)

மழைவ ளாதரு சுற்பினா மாலையாங் சுற்பின்
குழைம லாகக்காடி. முகையவிழ் கொல்லைசோ முலலைத்
தழைபெ ருமபொருண முழுவதுஞ் சாற்றுலா ரெவரே
வீழைவ யறபெரு வளத்தினுட் சிலவினி விரிப்பாம.

(இ - ள்) மழைவளப்பத்தைத் தரத்தக்க சுற்பிளையுடைய மாதர்களது மாலை
யாகிய முல்லையின் தளிர்சேறையும் மலர்களையுமுடைய கொடிகள் அரும்பவழிகின்ற
கொல்லைகள் சேர்ந்துள்ள முல்லை நிலத்தின் தழைத்துள்ள பெரியபொருளாக ளெல்லா
வற்றையுஞ் சொல்ல வல்லவா எவாதாம்? (ஒருவருமிலா) விருமபததக்க வயல்களையு
டைய மருதநிலத்தின் பெரியவளங்களுட் சிலவற்றை இனிச சொல்லுவாம் எ - று.

வயல - மருதம் - ஆகுபெயர்.

மழைவளந்தருகற்பினர் எனறதை,

திருக்குறள்.

“தெய்வந்தொழாஅள்கொழுந்தொழுதெழுதவான்
பெய்யெனப்பெய்யுமழை” —என்பதனானும்,

தி ரீ க டு க ம்.

“கொண்டான்குறிப்பறிவாள்பெண்டாட்டிகொண்டன
செய்வகைசெய்வானறவசிகொடிதொரீஇ
நல்லவைசெய்வானரசனிவாமூவா
பெய்யெனப்பெய்யுமழை” —என்பதனானுமுணாக. (எ)

ம ரு த ம்.

வேறு.

திப்பிய போகமே தினைக்கு மிரதிர
னெப்பறு போகமே யுகக்கு நீர்ப்பனை
வைப்பினுக் கமரனாய் வதிதன் மேதரு
துபபென வைகலுஞ் சூழ்நது காககுமே.

(இ - ள்.) திவ்விய போகங்களையே யதபவிக்கும் இரத்திரன், நிகரற்றபோகங்க
ளைக்கொண்டிருக்கும், நீரவளமுடைய வயல்கள் பொருந்திய மருதநிலத்திற்குத் தெய்
மாகவாழ்வது மேம்பட்ட வலிமையென்று நாடோறு மாலோசித்துக் காவல் புரி
கின்றான். எ - று.

திப்பிய - திவ்விய வெனனும் வடசொற்றிரிபு. உகத்தல் - கொண்டிரு
த்தல். வைப்பு - இடம். (எக)

அனாக்கண மாயினு மறலி னீங்குரு
மரைக்கணம் பயிரெலாம வளர்ப்ப வெண்ணியே
தினாக்கடன முகந்தெழுஞ் செல்லு முந்நதன்
வினாகருமு மதமபொழி லேழத் தண்ணலே.

(இ - ள்.) அனாவநாமயேனும் சலத்திரபிரியாத தாமனாக்கட்டங்களையும், பயிர்க ளெல்லாவற்றையும் வளாக்ககருதியே, மணமவீசும் மும்மதங்களைச்சொரியும் யானை வாகனத்தையுடைய இந்திரன், அலைகள் பொருந்திய கடனீனா முகந்தெழுந்த மேகத்தையும் வாகனமாகக் கொண்டனன். எ - று.

இந்திரன் பயிர்களைவளாகக் வெண்ணி மேகத்தை வாகனமாகக் கொண்டு தன் சுவாதீனஞ்செய்து கொண்டன னெனரார்.

வேழமெனறது ஈண்டு ஐராவதம் அது நான்கு கொம்புகளையுடைய வெள்ளாணை. இது திருப்பாறகடலிறேறூன்றிய பொருள்களிலொன்று.

“ஐராவதஜ்ஜாருடமஸ்வாணவாணங்கிரீடநம்

ஸஹஸஸஹஸரயனமசக்ரமவஜுரபாணிமவிபாவயேத.”—எனபது காசிபசிந்ரம்.

முநதுதவ குலத்திடை வந்த மொயம்புடை
யிரதிரக கடவுளுந் கினிய வைப்பிடைத்
தநதொழில் புரிவதே தக்க தாமென
வெந்திறற் களமாகள வினைஞ ராயினார்.

(இ - ள்.) வெவ்விய வல்லமையுடைய பள்ளர்கள், முற்காலத்தில் தமது குலத் தில் தோன்றிய வலியுடைய தேவேந்திரனுக்கு இனிதாகிய மருதநிலத்தில், தமது தொழில்களைச்செய்வதே தகுதியுடையதாமெனறு தொழில்செய்வோரானாகள் எ-று.

களமாகுலத்து இந்திரனுதித்தது.

சூரியகுலத்தில் தோன்றிய முசுருந்தென்னுமோரசன நெடுங்காலம் கந்தவிரதமிருந்து அப்பெருமானைப் பிரத்தியக்ஷமாகத் தரிசித்து அளவில்லா ஆற்றலும் குமாரக்கடவுளுடைய சைநியங்கள் யாவும் தனக்குச் சைநியங்களாகவும் வரங் கொண்டு, கருஞ்ஞாயடைத்து அரசுபுரிந்திருந்தனன். அக்காலத்தில் அமரருலகை யநேக வகையிற் றுனபுறுத்திய வலாசுரனை இந்திரன் வெல்லமுடியாது நிலவுலகிற் பேராற்றலுடைய முசுமுகமன்னனுக்கறிவிக்க, முசுருந்தச சுகிரவாத்தி தனது தானையுடன் அநாட்டை யடைத்து வலாசுரனையும் அவனது சேனையையும் அழித்தனன். அதனாற் களிகூர்ந்த இந்திரன் முசுருந்தனுக்குத் தனது பாககியங்களைக் காட்டிக்கொண்டு செல்கையில், தனக்கு விஷ்ணுமூர்த்தியாற் கொடுக்கப்பட்ட ஆணமாதநாய கறையுங்காட்ட, அவா கைலாயகோலமாகப் பாவதி ஸகந்தருடன் தரிசனமனமாக, முசுருந்தன்களித்துப் பலவிதமாகத் துதித்தனன் அப்பொழுது நாயகர் எனைப் பூமியிற் பிரதிட்டைசெய்து அரசுசிக்கவென இந்திரனுக்குணராது கட்டளையிட்டனா, இந்திரன் தனது பூசையைமுடித்து, நிலவுலகமன்னனுக்கு விருந்திட்டு வஸ்திரம் ஆபரணம் தேவாஸ்திரங்கள் முதலியவற்றைப் பரிசுகொடுத்தது இன்னும் யாது வேண்டும்? என, முசுருந்தன் நீ பூசிகு மூர்த்தியைக் கொடுக்கவென, இந்திரன் யான் பெரும்பிரயாச முற்றுத் திருமாலிடம் பெற்றது. ஐயோ! அதனை யென விருப்பின்படி கொடுக்கப் படாது. விஷ்ணுமூர்த்தியின கட்டளைபெற்று வந்தால் அம்மூர்த்தியைக் கொடுப்பேனென, முசுருந்தன் அவனவனே சென்று விடைபெற்று வந்துணாதத், புரந்தரன் அம் மூர்த்தியைக் கொடுக்க மனமின்றி விசுவகனமனால அதுபோன்ற ஆறுதிருவுருவங்

ளமைத்து, அவற்றிலொன்றை முசுருந்தனுக்குக்காட்டி அது அன்று என, அங்ஙனமே மற்றைந்தையுங்காட்டி அன்று அனெனக்கூற, இறுதியில் விண்ணின் மார்க்கத்து நடித்திருந்த மூர்த்தியைக்காட்டி அம்மூர்த்தியின் திருவருளால் முசுருந்தனியை இர்திரன மேலே ஒன்றுஞ் சொல்லமுடியாது அம்மூர்த்தியையும் விசுவனமூலிய ற்றுவித்த ஆறு மூர்த்திகளையும் முசுருந்தனுக்குக் கொடுத்தனுப்பினன. முசுருந்தன் “கடனாகை நன்னாறு காரையல கோளரிபூ - மடனாக முத்தீனும் வாயமிபூ மறைக கானம்” என்னும் ஆறுநகரங்களில் ஆறுதியாக மூர்த்திகளையும் திருவாரூரிற சுவாண மூர்த்தியையும் பிரதிட்டைசெய்து, திருவிழாமுதலியன வியற்றினன இர்திரன தனது ஆனமார்த்த பூசாமூர்த்தியைப் பிறனுக்குக்கொடுத்த பாவத்தாற செல்வமியூந்து புலையுருவேறுத்து திருவாரூரையடைந்து அநேக காலங்கழித்து, அவ்விறைவரருளாற பண்டைய செல்வத்தையும் அம்ராவதியையு மடைந்தன்னென்பதாம். இதனை,

கந்தபுராணம்.

“அந்நாளிலிமையவாகோனருசசனைசெய்பரம்பொருளைக்
கொனனாவேனெனவனவனகைக்கொடுத்தொருகொடுமபவத்தாற்
பொனனாட்டிற்றிருவிழந்துபுலையுருவந்தனைத்தாங்கிக்
கைநநாகமிசைபூநதுகமலையெனுமபதியடைந்தான.
ஆரூரின்மேவியபினனமலனவிழாபபொற்றுத்தற்குப்
பாரூருநதிரையூருமபவபூருமவருகவெனறே
வாரூருமுரசெறிநதுமதக்களிற்றினமிசையேறித்
தேருருஞ்செம்பொனமணித்திருவீதிப்புடைகுழந்தான்.
ஆண்பெலவப்பதியிலமலன்விழாசசேவித்துக்
காண்டகையதவம்புரிநதுகடைஞாவடிவீணீங்கித்
தூண்டகையதேசானமகவானறெலவருவந்தனைப்பெற்று
மீண்டுசெராதிபுருந்துவிபவமுடனவீற்றிருந்தான” — என வருவனவற்றானாக.

திருமகள் கலைமகள் சிறந்து வாழுவது
பெருகுரும பசுகெடப பேணு நீரது
குருமலாத தாமரை குழிஇய வைபபெலா
மருவுவ தியலபென வாழு மனனமே.

(இ - ள்) இலக்குமியும் சரசுவதியுஞ் சிறப்புறறுவாழ்வது. மிகுகின்ற நமது பசியொழியக் காக்குந்தன்மையுடையது நிறமமைந்த மலாகளையுடைய தாமரைகள் நெருங்கிய இடமுழுவதும் பொருந்தவது (இந்நிலத்து) இயற்கையென்று (அங்கே) அன்னங்கள் வாழாநிற்கும். எ - று.

திருமகள் செந்தாமரையிலும், கலைமகள் வெண்டாமரையிலும் வசிப்பா ஆக வின், குருமலாததாமரையென்பதில குரு - நிறம் எனப்பட்டது. (எசு)

அம்புயத் தவிசுடை யரச வோறிமம்
பம்புவு தாமெனிற பாறறு நீர்தோ
வம்பவிழ் வயனில மெனவண டானமுந்
கம்புனூ மேனவுந் கலந்து வாழுமே

(இ - ள்) தாமரைப்பீடத்தில (நமது) அரசனாகிய அன்னம் வாழ்வதாமா யின், வாசம் வீசும் வயலிடங்களில், மெல்லிய நானாகளும் சம்பங்கோழிகளும் பிற பறவைகளும், (எம்மை) ஒட்டுவதோ. (ஒட்டாது) என்று (அவ்விடத்திற்) கூடி வாழா நிற்கும். எ - று.

கம்புள் - வானம்பாடி பெண்ணுமாம்

(எடு)

கொலையுழு தொழிலினுற் கூடு மாயினுற்
தலையளி காலனுஞ் செயபுந் தன்மையா
லுலைவரு மவனுடை யூதியின்குல
நிலைபெறு மெருமைக ணிரந்த ரித்தன.

(இ - ள்.) உழுதொழிலினுற் கொலைதொழில் வரக்கூடுமாயினும், இயம
னுஞ் சிறந்த கிருபை (ஒரோவழி) செயபுந்தன்மையால, கெடுதலற்ற அவனுடைய
வாகனத்தின் குலத்தில் நிலைபெற்ற ஏருமைகள் விருத்தியாயின. எ - று. (எசு)

செழுமலாத தருவினுட் சிறந்த கற்பகப்
பொழிலவளா நகரிறை போற்றும் பண்ணையிற
கழிசிறப் புறுமெனக் கலந்து வாழுமே
வழிமதுக் காஞ்சொடி மருதும் வஞ்சியும்.

(இ - ள்.) செழியமலாகளையுடைய மரங்களிற சிறந்த கற்பகச்சோலை வளர்
கின்ற அமராவதிக்கிறைவனாகிய இரதிரன் காவல்புரியும் வயல்களில் தேன்சொரியுங்
காஞ்சியும் மருதும் வஞ்சியும் (ஆகிபமரங்கள்) மிகக் சிறப்புண்டாகுமென்று கூடி
வாழாநிற்கும். எ - று.

கழி - உரிச்சொல், மிதிப்பொருட்டு. என்னை “சால் வுறுதவ நனிகுர்
கழிமிகல்.” என்றது குத்திரம். (எடு)

அரையருக கரையன மமரன் காப்பது
தனாபதிக கரையன நகரஞ் சாரவது
வினாமலாக கரையன நாழு மேவுதல்
புனாடெனத் தாமரைப் பலவும ளுககுமே.

(இ - ள்.) அரசாக்கரசனாகிய இரதிரன் காவல்செய்வது. நிலங்களிலுள்ள
ஊர்கட்கெல்லாம் அரசனாகிய நகரஞ் சாரதுள்ளது. (ஆதலின் இவவிட்டமே) வாசனை
பொருந்திய மலாகட்கு அரசனாகிய நாமும் பொருநதுதல ஓக்குமென்று பலதாமரை
மலர்கள் மலரும் எ - று.

“வினாமலாகக்கரையன தாமரை” என்றதை, திருநானகம்பந்தழர்ந்திசுவா
மிகள் “பூவினுக் கருங்கலம் பொங்கு தாமரை”.—என்றதனுறிக.

குறிஞ்சியிலுள்ளது குறிச்சியென்றும், பாலையிலுள்ளது குறும்பென்றும்,
முல்லையிலுள்ளது பாடியென்றும், மருத்ததிலுள்ளது பேருரென்றும், நெய்தலிலுள்
ளது பாக்கமென்றுஞ் சொல்லுவது வழக்கு. (எடு)

பங்கய வரசினைப் பாங்கிற் சூழ்ந்தெனக்
கொங்குயிர சூமுதமுங் குவளைக் கூட்டமுந்
தங்கிய வனிச்சமுந் தழைத்த வள்ளையு
மங்கல வபைப்புற மலரு மெங்கணும்.

(இ - ள்.) தாமரையாகிய அரசனை நாற்பக்கனுஞ் சூழ்ந்தாற்போல, வாசனை
வீசும் ஆம்பலும் குவளையும் பொருந்திய அணிச்சமும் செழித்த வள்ளையும் ஆகிய
தொகுதிகள் மங்கலம்பொருந்திய அழகுண்டாக எவ்விடத்தும் மலராநிற்கும். எ - று.

வேறு.

பெருமபொருளுடைய பெரியவா தினமும பேரறம் வளாததிடு திறனு, மிருமபய னுறுவார பெருமபொரு னெயதா ராயினு மேனறமாத் திரமே, யருமபொரு ளளிகும வண்ணமுங் காட்டு மகனவயல் வளாகு மே ரிகளும், விரும்பினா குடைந்து முகநுண நிற்கும வெழிகழ் பொ ய்கையா திகளும்.

(இ - ள்.) விசாலமாகிய வயல்களை வளாக்கின்ற ஏரிகளும், இச்சித்தவாகள் மூழ்கி அள்ளிப்பருக நிற்கும் மணமலீசும பொய்கை முதலியவைகளும், பெருஞ்செவ வதையுடைய பெரியவாகள் நாட்டாறும் பெரிய தருமங்களை வளாக்கும் வலிமையும், பெருமபலனை யடைபவர்கள் பெருஞ்செவவதையை யடையாதவராணலும் (தமமார) கூடிய அளவே அரியபொருள்களை யுதவும் வகையும் (இதனனமையின வெனக்) காட்டாநிற்கும் எ - று

பெருமபொருளுடைய பெரியவாகு ஏரிகளும், பெருமபொருளெய்தார் ஏனறமாத் திரமலீசுதற்குப் பொய்கையா திகளும் உவமிக்கப்பட்டன.

ஏன்ற - இயன்ற வென்பதன மரூஉ

(அ0)

அறிதரு மறைக ளாகம புராண மனைததுமுன னருளிய விறைவ னெனியுளி யுலகின் முததொழி றுனே நிகழ்த்திடும வண்ணமு மடுத்த வெழிகழ் மலரோ னுதியா வழியால வினேத்திடும வண்ணமுங் காட்டுரு செறிபொரு டாமே வளாததுமே ரிகளாற நிகழ்தர வளாததுமவார நதிகள்.

(இ - ள்) அறியத்தக்க வேதங்கள் சிவாகமங்கள் புராணங்கள் (முதலிய) எல்லாவற்றையும் ஆதிசாலத்தில் திருவாயமலாநதருளிய தலைவனாகிய சிவபெருமான முறைப்படி உலகின் (சிருஷ்டியாதி) முததொழில்களைத் தானே யியற்றுவகையும், (தனை) சமீபித்துள்ள மணமலீசுந் தாமரைமலரில் வாழும் பிரமன முதலியோர் வழியாகச் செயவிடும் வகையும், நெருங்கிய பொருள்களைத் தாமே வளரச்செய்தும் ஏரிகளாலே விளங்கும்படி வளரச்செய்தும், நெடிய நதிகள் காட்டாநிற்கும். எ - று.

தாம் எனறது நதிகளை, வாராதிகள் - ஒழுக்குநதிகளெனினுமமையும், (அக்)

வேறு.

துன்னிய நான மாடித் தொலைவிலா வேத மோதி
மனனிய தான மாக்கள வநதுகைந நீட்ட வோடி.
முனனுரச செநதி யோம்பி முதல்வரை யடியிற றுழ்ந்து
பன்னரு மறையோ போலப் பதிதொ றும் படரும் வெள்ளம்.

(இ - ள்.) வெள்ளமானது நெருங்கிய கத்தூரிலிய மூழ்கி, நீங்காத குற்றங் களையகற்றி நிலைபெற்ற மதம்பொழியும் யானைகள் வநது கையை நீட்டுமபடி யோடி முனவருமபடி செவ்விய யாகாக்கினியாற் காக்கப்பட்டு முதலில் மலையடியிலிருங்கி (வருதலால்), [(ஆகமருஷணாதிமநதிரங்கள்) மிகுந்த ஸநானஞ்செய்து, நெடுதலற்ற வேதபராயணஞ்செய்து நிலைத்துள்ள தானகொடுப்போல (தம்பால்) வநது கைந் நீட்டி (கொடுக்குமபடி) படாந்து, முதனமைபெறுமபடி செவ்விய நீத்தியாக்கினியை வளாததி, சிவபெருமானைத் திருவடியிற் பணிந்து] சொல்லுதற்கரிய வேதியாகளைப் போல நகரங்கடோறுஞ் செல்லாநிற்கும். எ - று.

வேதமோகி யென்றதை வேதமோதப்பட்டு எனறும், ஏதம் மோதியென்றும் வேதம் ஒதியென்றும் பிரிக்க மன்னிய தானமாககள் எனறதை நதியினபக்கவில் மன்னியதானங்களிலுள்ள மாக்களெனினும் பொருந்தும். (அஉ)

மணிமுடி யணிந்து தண்ட மருவிமால் யானை யுநதி
யணிபடு மாரந தாங்கி யருங்கனி குமரி யெய்தப்
பிணியவிழ் வெட்சி யாதி பேணிமண முழுதுங் காததுப்
பணிதரு மொழுககிற சென்று பாரததிபா புரையும் வெள்ளம்.

(இ - ள்.) வெள்ளமானது முதலுக்களை முடியிறருங்கி நாட்டையடைந்து, பெரியயானைகளைச் செலுத்தி, அழகமைந்த சந்தனத்தைத் தாங்கி அரிய கள்ளியுங் கற ருழையும் பொருந்த முருககவிழ்ந்த வெட்சி முசுவியவற்றை யணிந்து, நிலமுழு வதையும் பாதுகாத்து (யாவரும்) தாழ்த்தக்க வழியிறசென்று (வருதலால்), [இத்தகினை கிரீடமணிந்து யானைசெல்லும் வழியைப் பொருந்திப் பெரியயானையைச் செலுத்தி, அணியத்தக்க முத்தாரத்தை யணிந்து, விஜயலக்ஷ்மியானவள் அதிக களிப்பினையெய்துமபடி, விக்கித்த வெட்சிமுசுவிய மாலைகளையணிந்து, நிலவுலகிலுள்ளார யாராயுங் காதது (யாவரும்) பணியத்தக்க நல்லொழுகத்திற சென்று] (விளங்கும்) அரசகையொக்கும் எ - று

தண்டம் - நரி, யானைசெல்லுமவழி களி - கள்ளியென்பதிடைகுறைந்து நின்றதென்றும், களியென முதனிலை தொழிற்பெயரென்றற்கொள்க குமரி - கற் ருழை, விஜயலக்ஷ்மி. வெட்சியாதியென்றது, நதி அம்மலாக்கைக் கொண்டுவருவ தாலும், மணர்ச்சயங்குறிகக் வெட்சியணிதல் மரபாதலால் மென்க. (அங்)

பலவகை மணியும் பொன்னும் பாழிமால் யானைக் கோடு
நிலவகை நியமத் தீட்டி நிறைதரு வகையேற போர்கஞ்சுச்
சொலவகை சுருங்கும் வண்ண நுகளற விசைத்து நல்கி
நலவகை வணிகா போன்று நடப்பது நதியின் வெள்ளம்

(இ - ள்.) நதிப்பெருக்கானது பலவகை மாணிக்கங்களும் பொன்னும் வலிய மதமயக்குடைய யானையின் கொம்பும் நிலைபெழும் வகையாக [மருதநீலத்தூரில்] நன னியமத்திற சோதது நிறைதருவழி வேண்டுபவாகஞ்சு சொல்லிவகை சுருங்கும் வழியாகக் குற்றமற் விசைத்துக்கொடுத்தது, நலவழியையுடைய வணிகரையொத்து நடப்பதாகும் எ - று.

நியமம் எனபதற்கு நதியினபக்கவில் மருதநிலத்துரென்றும், வணிகாபக்க வில் நன்னியமம் அல்லது கடைவீதியென்றும், நிறைதருவகை - நதியினபக்கவில் நிறையும்படி யென்றும், வணிகாபக்கவில் நிறையெய்த வகையென்றும், சொலவகை சுருங்கும் வண்ணமெனபதற்கு நதியின பக்கவில், ஆங்குப் பூர்த்து சொலவகையி னேசை குன்றும்படியென்றும், வணிகாபக்கவில், டயர் ண்டோ வணிகரென்பதாகு அஃதுண்டாயின் உண்டென்றும், திலையாயின் அவர்களை முன்ன உழுதனை டென்றும் சொற்கள் பெருக்காது சுருங்கும் வகையாகவென்றும், விசைத்து என்பதில் நதியின பக்கவில் ஓசையுற்றென்றும் விசையுற்றென்றும், வணிகாபக்கவில் சொல்லி யென்றும் பொருளபடும். (அச)

புரவல னேவ லாற்றற போரககளம் பலவுங் குத்தி
யிரவல ரோடு மேனைப் பகலல ரின்ப மெய்த

வீரவளி யாங்குக் காட்டி விசைத்தகு மிசைமிக் கீட்டிச்
சுரர்மகி முன்ன மலகச சூத்திரா நிகரும் வெள்ளம்.

(இ - ள்) வெள்ளமானது, இந்நிரன கட்டளைப்படி போர்க்கள முதலிய பல விடங்களையும் பறித்து, (அல்லிமுதலிய) இராமலாகளோடும், (தாமரைமுதலிய) பிற பகன்மலர்களும் இனபமடையப் பொருந்திய வண்டுகளை அவ்விடத்திற்காட்டி விசையோடுகூடிய ஓசையை மிகுதியாகக்கொண்டு, தேவர்கள் களிகும் அன்னப் பறவைகள் அதிகரிக்க (செல்லுதலால்), [அரசன் ஆக்கினைப்படி போர்க்களத்தில் (உல் முதலிய பலவற்றையுந்) துவைத்து யாசகாகளோடும் பிற அத்திகளும் மகிழ்வடையப் பொருந்திய கிருபையை அப்பொழுதுகாட்டி விளைந்து செலலத்தக்க கீர்த்தியை மிகுதியாகத்தேடித் தேவர்கள் மகிழத்தக்க அவிசமிகும்படி] (விளங்கும்) சூத்திரரை யொத்திருக்கும், எ - று.

பகலலா - பருதலற்ற வுறவினர், அத்திகள்.

(அரு)

பலவுயி ராக்க லானும் பலவுயி ராகாத லானும்
பலவுயி ராக கலானும் பலவுயி ராக மறைத்த லானும்
பலவுயி ராகாசரி முறைப் பலவுமுயத் தருள லானும்
மலரவ னுதி யான வைவரும் புனையும் வெள்ளம்

(இ - ள்) வெள்ளமானது பலவுயிர்களைச்சிருட்டித்தலாலும், பலவுயிர்களை யிரட்சித்தலாலும், பலவுயிர்களைச் சங்கரித்தலாலும், பலவுயிர்களை மறைத்தலாலும், பலவுயிர்களை நுகாசரிமுற்றம்படி பலபொருள்களையுங் கொடுத்தருளலானும் (சூறையே) தாமரைமலரில வசிக்கும் பிரமன முதலிய ஐவனையும் ஒத்திருக்கும் எ - று.

அலரவனுதியைவா — பிரமன, விண்டு, உருத்திரன், மகேசன், சதாசிவன் எனப் படுவா இவாமுறையே படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அதுக்கிரகித்தற் றெழில் செய்வோர்.

(அசு)

ஆற்றலசான மரசுங் கூடம் மடக்கிவன கேழல வென்று
தோற்றஞசான மடங்கல ராயத்துத் துன்னுமவா மனரை மோதிப்
பொற்றலாற் சாத்த னைங்கைப் புண்ணியன முருகன் வீரன்
மாற்றரு மதுனைய காரி யைவரு மாணம் வெள்ளம்.

(இ - ள்) வெள்ளமானது வலிமைமிகக் மசுத்ததையும் ஆமையையும் அடக்கி வலியுபன்றியை வென்றிகொண்டு, பாவையிருந்த சிங்கத்தைக்கொண்டு நெருங்கிய குள்ளையடித்து (பலனையும்) காப்பாற்றுகலால், சாத்தா - ஐந்து திருக்கரங்களை யுடைய விநாயகா - முருகக்கடவுள் - வீரபத்திரா - நீக்குத்தருகரிய வலியையுடைய வைரவா (ஆகிய) ஐவனையும்போன்றிருக்கும் எ - று

மசுத்ததையடக்கிச் சாத்தனையும், கூடமத்தையடக்கி ஐங்கைப்புண்ணியனை யும், கேழலவென்று முருகனையும், மடங்கலசையத்து வீரனையும், வாமனனாமோ திக்காரியையுமானும்—எனமுடிக்க.

விண்வின தசாவதாரங்களில், மசுசாவதாரமஐயனாரைப்பறிக்கப்பட்டும் கூடமாவதாரம் விநாயகக்கடவுளால் ஒடுபறிக்கப்பட்டும், வராகாவதாரம் முருகக்கடவு ளாற் கொம்புமுரிக்கப்பட்டும், நரசிங்காவதாரம் வீரபத்திரரால் சோலுரிக்கப்பட்டும், வாமனாவதாரம் வைரவரால் முதுகெலும்பு பறிக்கப்பட்டும் தண்டிக்கப்பட்டனவென பது புராணங்களின் கூற்று.

(அஎ)

அன்னமே கருடன் மஞ்ஞை யரிகரி விடையும் பாங்கர்
மன்னுபோ தியினவாழ் பேயுங் காட்டுப் வளன்கை காது
பொன்னுரு முத்த மூரற் பூங்கைகோங் கருப்புக் கொங்கை
துன்னிவார நதிகண் மாத ரெழுவருந் தொகக் தொக்கும.

(இ - ள்.) ரெடியநதிகள் அன்னமும் கருடனும் மயிலும் சிங்கமும் யானையும் இடபமும், பக்கத்தின்பொருந்திய அரசமரத்தில் வாழ்கின்றபேயும் (ஆகியஇவற்றையடித்துக்கொண்டிருந்தலாற்) காட்டி, வளனையாகிய காதும் அழகிய வடிவமும் முத்தமாகிய பலலும், (தாமரை)மலராகிய கையும், கோங்கும்பாகிய கொங்கையும்பெற்று, சத்தமாதாக்களும் ஒன்று சேர்ந்திருந்ததை நிகாக்கும். ஏ - று

சத்தமாதாக்கள் - அபிராமி - மாயேசுவரி - கௌமாரி - நாராயணி - வராகி இந்திராணி - காளி எனப்படுவா. இவர்கள் வாகனம் முறையே அன்னம் - இடபம் - மயில்-கருடன் - சிங்கம் - யானை - பேய் இவையையுடைய தன்னிடத் தடித்துக்கொண்டு வளன்காதும், முத்துபலலும், பூங்கையும், கோங்கும்புக் கொங்கையும் பொருந்திய பொன்னுருவேற்றிருத்தலினதிகள் மாதரெழுவருந் தொகத்தொக்குமெனப்பட்டது. (அ௮)

விண்ணவ ருளமுங் காதல் வேசைய ருளமுங் காம
நண்ணின ருளமு முக்க ணையக் ருளமு மேபோற்
றிண்ணிய தடையொன றினறிச் செழுங்கரை யுடைத்து வெள்ளந்
தண்ணடை பலவு மஞ்சத் தலைத்தலை பரந்த தனறே

(இ - ள்.) தேவர்களது மனமும், ஆசையையுடைய வேசையரது மனமும், காம முற்றவர்களது மனமும், திரிநேத்திரங்களையுடைய சிவபெருமானது திருவுளமும் போல, வெள்ளமானது வலியசடை சிறிது மில்லாது, செழியங்களையையுடைத்து, மருதநிலத்தூர்கள் யாவும் அஞ்சுமபடி இடங்கடோறும்பரவியது ஏ - று

தேவர்கள் மனம் அவிக் கொடுக்குமிடத்தும், வேசையருளம் பொருள கொடுப்போரிடத்தும், காம நண்ணினருளம் எல்லா மாதரிடத்தும், முக்கணையருளம் அன்புடையாரிடத்தும், நீனைத்தவை தாழாது முடிக்கச்செல்லுமாறு வெள்ளமானது பரந்தது என முடித்துக்கொள்க (அ௯)

முனிவரா சாபம் போன்று முடிவிலசெல்வத் தந் போன்றுங்
கனிமொழி மாதா தமமுட காரிகை மிக்காரா போன்று ம
பனிவரு மலாக்க ணைபா பயிலபெரும் பத்தி போன்று
நனிமகிழ் களம் ரெல்லா நண்ணின ருடைப்புத் தோறும்.

(இ - ள்.) முனிவர்களிட சாபத்தைப்போலவும், அழிவிலலாந் செல்வ முடையோரைப்போலவும், மதுரம் பொருந்திய மொழியையுடைய மாதாக்களில் அழகின் மிக்காரைப்போலவும், ருளிச்சிபொருந்தியமலாபோன்ற கண்ணினையுடைய அன்பாக் செய்யும் பெரிய பக்தியைப்போலவும், மிக்க மகிழ்ச்சியையுடைய மள்ளா கள் யாவரும் உடைப்புக்களிலெல்லாம் பொருந்தினார்கள் ஏ - று

முனிவரா சாபம் தடையினறிச் செல்லுமாறு தடையினறியும், செல்வத்தந் பரிசுநருடன் செல்வதுபோலத் தமதாட்களுடனும், காரிகைமிக்கார செருக்குடன் செல்வதுபோலப் பயிர்வையுமென்னுஞ் செருக்குடனும், அன்பா பத்திபோல விசுவா சத்துடனும் உடைப்புத்தோறும் தடையினறிச் சென்றனாகளமரென முடித்துக் கொள்க, (௧௦)

உடைகரை யடைக்கு மள்ள ருரப்பிய பறையி னேதை
யடைகரை குத்திச் செல்லு மழிபுன லார்க்கு மோதை
விடையிடைப் புதுநீ ராட வெய்துநா களிக்கு மோதை
கடையெழு கடலே யெனனக கடவுள ரயிரப்ப நீடும

(இ - ள்.) இடிகளையைத் தூக்கும் மள்ளாகள் முழக்கிய மருதநிலப் பறை
யொலியும், அடைத்த களையைக் குத்திக்கொண்டு செல்லும் அடங்காரீரின் ஆரப்
பரிப்பொலியும், இடங்கடோறும் புதுநீராடுமபடி புருவோர் சந்தோஷங்களுக்கோஷ
மும், உகாந்த காலத்திலெழுந்த சத்தசாகரமே போல, தேவர்கள் சந்தேகங்குமபடி
மிகும். எ - று

மருதநிலப்பறை - கிணை.

(கூக)

பூம்பொழிற பண்ணை யாடிப் பொய்கையி னடி வரச்சு
தேம்பொழி மலர்கள் கொய்து திரிதரு நீத்தக கன்னி
கூம்பொழி கிழமை யாளா கூடினா வரைந்து நலக
வோம்பெழிற புணரி யனப னுவைகுமா றெழுகா நிற்கும்

(இ - ள்.) அழகிய சோலையிற பண்ணையாடி, பொய்கையின் ஆடி, வாசம்
பொருந்திய தேனைச்சொரியும் மலர்களைப்பறித்து, திரிகின்ற வெள்ளமாகிய பெண்
(அன்பு) குவிதலொழிந்த உரிமையாளா கூடிவரைந்து கொடுக்க, அழகுமிக்க கடலா
கிய தலைவன் களிக்குமபடி செல்லாநிற்கும். எ - று

பண்ணை - வயல, மகளிர் விளையாட்டு. ஆடி - விளையாடி, பொருந்தி
கிழமையாளா - தாய்தந்தையர், உரிமையாளர் வரைந்து - மணஞ்செய்து, அவ்வராக
கேற்ப அளவிட்டு—எனப்பொருள்கள் படுத்தின முறையே மங்கைக்கும் நதிக்கும்
பொருத்திக்கொள்க.

பொய்கையினடி எனப்பதைப் பொய்கையில் நாடி யெனப் பிரித்துப்
பொய்கையிற பொருந்தி எனவும் பொருள் கூறலாம் (கூஉ)

எம்பிரா னிடத்தி னீங்கி யிமயவெற படுத்த மீண்டு
தம்பிரா னிடமே சாராத தையல்போற கடலி னீங்கி
யும்பாருழ் வரையி னெய்தி யுறுகடன மீண்டு சாரும்
பம்பிய வுயிரக ளோம்பிப் படாதரு நதியிற ஹாரீர்.

(இ - ள்.) நெருங்கிய வுயிரகைகாத்துச் செல்லுகின்ற நதியினது புனித
மாகிய நீராணது, சிவபெருமானிடத்திற பிரிந்து இமயமலையையடுத்து மீளவுரு சிவ
பெருமானிடமே சோந்த உமாசேவியாராப்போல, சமுத்திரத்தினின்றும் நீங்கி,
ஆகாயமளாவிய மலையையடைந்துபொருந்திய சமுத்திரத்தை மீளப்பொருந்தும். எ - று.

நீருக்கு உமாதேவியையும், கடலுக்குச் சிவபெருமானையும் மலைக்கு இமய
மலையையும் உவமித்துக் கூறினா. இமயவெறு - பனிமலை, தம்பிரான் - ஒப்புயாவற
றவன். வரையெனது ஈண்டு நதிமலையை (கூங்)

வண்டினை விளைப்ப தேனும் வரம்பிலாப் புனத்தி னீங்கிக்
கண்டன புல்லே யனழிக காலுறப் பணியா வனமை
கொண்டுகொல் லையுங்கை விட்டுக் குலவிய வரம்பிற செமமை
விண்டிடா வயலக் ளோம்ப வெள்ளங்கால கொண்ட வாறே.

(இ - ள்.) வெள்ளமானது வளவியதினைப்பயிரை விளைப்பதென்றாலும் வரப் பில்லாத புனத்திலிருந்து நீங்கி, பாப்பவை புறகளேயன்றிக் காலவாய்கள பொருந்தப் பணிக்கையற்ற வன்மைகொண்டெள்ள கொல்லையிலிருந்தும் பிரிந்து, விளங்கிய வரம்பி னது செமமைநீங்காத வயலகளைக் காக்கும்படி காலகொண்ட விதமாகும் எ - று.

கால்கொண்ட - குடிகொண்ட, காலகளாக வுருக்கொண்ட எனப்பொருள்.
புனம் - குறிஞ்சியெனலும், கொல்லை - முல்லைஎனலும், வயல் - மருத மென்றுவகைகள்.
(கூசு)

தத்துவ மாயை நல்காத தத்துவ மொன்றி னென்று
கொத்ததறத் தோற்று மாப்போற சூலநதியினிது நலக
வொத்தெழுந திரைநீரக காலக ளொன்றிநென நனநத மாகி
விததக மாகப் பணனை விளைத்திடுங் கடனமை பூண்ட.

(இ - ள்.) மாயாதத்துவமானது கொடுக்க, தத்துவங்கள் ஒன்றிலிருந்தொன்று கட்டடமாகத்தோன்றத் தன்மைபோல, சிறந்த நதியானது இனிதாகக்கொடுக்க, நெருங்கி எழுகின்ற அலைகளையுடைய நீரைப்பொருந்திய கால்வாய்கள் ஒன்றிலிருந் தொன்றாக (ததோன்றி) எண்ணிறந்தனவாய் அசிசயமாக வயலகளிற (பயிர்களை) விளைச்செய்யுகு கடனமையைக் கொண்டன. எ - று.

மூலமாயையினிறுந் தத்துவங்கள் ஒவ்வொன்றாகப் பெருகுமாறு நதியி னின்றும் பல கால்கள் ஒவ்வொன்றாகப் பிரிந்து எண்ணிறந்தனவாய்ப் பயிரை வளர்க் கும் எனபது கருத்து.
(கூடு)

வலனமிகு மொருவன மாதா பலாதமை மணக்கு மாப்போற்
பலவயற கொருநா லாகப் பாயபுனல் வழங்கா நிறகு
மலாபுகழ்க் கணை னொப்ப வாய்க்குடி தொறுநின் றுங்குச
சிலவயன மடைக ளொப்பத திறநதுநீர் வழங்கா நிற்கும்.

(இ - ள்.) வெற்றிமிருந்த ஓராடவன பல மாதாக்களைக் கலப்பதுபோல, பல வயல்களுக்கும் ஒரே காலவாயாகப்பாய்கின்ற நீரானது செல்லாநிற்கும் பரந்த கோத்தி யையுடைய கிருஷ்ணமூத்தியானவா ஆயா வீடுகளிலெல்லாம் சமானமாக நின்றாற் போல, நீரானது சில வயல்களின் மடைகளைச் சமானமாக (ஒருசேர)த் திறந்து தவகா நிற்கும். எ - று

நின்றாங்கு இதில் ஆங்கு உவமவுருபு
(கூசு)

சுநதர மதுரை மூதுராச சோமசுந தரனு ரேவச
சிறதுவாய மடுகருந் தோறுந் தீமபுனல் வழங்கும் வையை
புரதிபு மெச்சப் பணனை யுறுவிடா மடுகருந் தோறுந்
தந்நிரும புனலி னாவந் தணிப்பன காலக ளெல்லாம்.

(இ - ள்.) அழகிய மதுரையாகிய பழயூறிற சோமசுநதரக்கடவுள் கட்டளை யிட, குறட் பூதமானது பருகுநதோறும் மதுரமாகிய நீராகக்கொடுக்கும்வையை நதியும் மெச்சுமபடி காலவாய்களெல்லாம் வயலகளிற பொருந்திய வெடிப்புகள் குடிகருந் தோறுவகொடுத்து மிக நீரேவடையை யடக்குவன எ - று.

மதுரையிற் சோமசுநதரக்கடவுள் தடாதகைப்பிராட்டியாராத் திருமணஞ் செய்தகாலத்தில், அப்பாண்டிய குமாரியா திருமணத்திற்குச் சமைத்த அன்னமுதலி யன செல்வாகாதிருக்கின்றனவெனத் தமது செல்வப்பெருக்கைக்கூற, இறைவா ஓர் திருவிளையாடல் செய்வாராய்ச் சமீபித்திருந்த குண்டோதரன வயிற்றில் வடவாக

கினியைப் புகுத்தி, பெண்ணே! நமது குடைதாங்கும் இக்குறுங்காற் பூதனுக்குப் பிடி சோறுகொடு என்று அனுப்ப, அவன் தேவியாளைப் பினரோடாந்து மடைப்பள ளியையடைந்து ஆங்குமலை நிகாததன்வாகச சமைக்கப்பட்டிருந்த அன்னம் கறிவகை முதலியவற்றையும் இனிச சமையலசெய்யச் சித்தஞ்செய்து வைத்திருந்த அரிசி காய கறி நெய் பால் தயிர்முதலிய எல்லாவற்றையும் புசித்தும் பருகியும் பசிதீராது சோம சுந்தரக்கடவுளிடஞ்சென்று பசிதணியாது வருந்தா நின்றேனென முறையிட, இறை வா பூமிதேவியால் அன்னக்குழி வருவித்தளித்துப் பசிதணித்து, தமது சடையிலிருந்த கங்கையை வையையாககி அவனது தாகத்தைத் தணித்தருளினரென்பது சரிதம்

அடங்காத நீர்வேட்கையையுடைய குண்டோதரனது ஓர் விடாபோறை வாயாற் பருக நீரளித்தது வையையாயிருக்க, இதனொண்டை நாட்டிக் காலவாய்கள வயல்களிற் பொருந்திய அநேக விடாகளாகியவாய்கள நீர் பருருநதோறும் நீரினை யளித்தது அவற்றின் வேட்கையைத் தணித்தலால், இறைவா கட்டளையால் வந்த வையை இவற்றின் ஆற்றல்கண்டு மெச்சவாயிற் நெனக்கொள்க. (கௌ)

வேறு.

கண்ண னுககொரு காதலி மாரபகம்

புண்ணு றுத்தலப புண்ணியனமுனவரு

மண்ணல கைப்படை யல்லதில் லாமையை

யெண்ணி மள்ள ரலப்படை யீட்டினா.

(இ - ள்) திருமாலின் அவதாரமாகிய கிருஷ்ணனுக்கு ஒருநாயகியாகிய பூ தேவியின் மார்பினைத் துன்புறச் செய்வது, அப்புண்ணியனுக்கு முன்தோன்றிய சுவேத ராமனது கையிலுள்ள அலப்படையல்லாமல் (வேறொன்று) இல்லாமையைக்கருதி மள்ளர்கள் கலப்பையாகிய படையைக் கொண்டாக்கள் ஏ - று.

கிருஷ்ணமூர்த்தி பாரதப்போரை யுண்டசெய்து பூபாரந்தொலைக்கவேண்டு மென்றும், பலராமன் போர்புரிந்தால் அநேக நிறக்கநேரிடுமாதலின் அதனை விலக்க வேண்டுமென்றுங் கருதினவாகளாதலின், பூதேவியைத் துன்புறுத்த நனைத்தவன் பலராமனென்று புலப்படுத்தி, அசுசுவேதராமனுடைய அலப்படையைக்கொண்டு பூதே வியின் மார்பைப் புண்ணுறுத்தலாயினா மள்ளர்களென்றா

இளையான் மனைவியை மூத்தோன் கலத்தற்குரியென்றும், இது வியாச முனிவரால் திருநாட்டி ர பாண்டு மன்னர்கள் ஜனித்தமைபோலு மென்றுங் கூற்றினு மமையும். (கூஅ)

நடுவ ஹாதுயி னலலிமை பூட்டுபு

நடுநு கத்தி னலப்படை நண்ணுநீஇ

நடு நிறுத்திய நல்லவ ராயினு

நடுவ வாக்கிலை நன்றுமுங் காலையே.

(இ - ள்) இயமனது வாகனமாகிய எருமையின் கலல இனத்தைப்பூட்டி துகத்தறியின் இடையில அலப்படையைப்பொருட்டி, சமமாகச்செலுத்திய நல்லவா களானாலும், அவர்கள் நன்றாக உழவுத்தொழில்புரியசையில் (அவர்கட்கு) நடுநிலைம யென்பதில்லையாம். ஏ - று

நடுவன் - இயமன்; சமனென்றாற்போல

(கூக)

மேழி வைத்தகை போனடு மேவுறு

வாழி மறறை வலக்கை யொருபுடை

தாழி னுஞ்சுமன் செய்திரு பூணியு
மூழி னுநது முழுவ ருளம்பொர.

(இ - ள்) மேழிபறிய கரத்தினைப்போல, நடுத்தன்மை பொருந்தாத வாழ்வு பொருந்திய மற்றவலக கரமானது ஒரு புறநதாழ்ந்து கிடக்கினும், இருபூணியையுஞ் சமன்செய்து, தமது மனம்பொருந்த உழவாகன (அவற்றை) ஒழுங்காகச் செலுத்து வராகள் எ - று.

வலககை சமமினறித தாழ்ந்து கிடக்கினும் இடக்கையே சமனசெய்து செல்லும் என்பதாம். பூணி - பூட்டப்பட்டது, எருது (க00).

வடக்குந தெற்கு நடத்தி வளர்வியுங்
குடக்கு மறறைக குணக்கு நடத்தியு
மிடக்கு மளள ரெழுப்பிய பாடடின
னடக்கும் பூணிக ணன்று களிகுமே.

(இ - ள்) தெற்கும் வடக்குமாக நடத்திவளர்வதும், மேற்குங் கிழக்குமாக நடத்தியும் (கமுனியை) உழுகின்ற மளளாகள் எழுப்பிய பாடல்களால், உழுகின்ற எருதுகள் நன்றாகச் சந்தோஷிக்கும் எ - று. (க00)

நெல்லின வித்தினை ந்ததலுங் குறறுணு
நல்ல செவ்வத்தி னண்ணிய மளளாகள்
புலலு ரும் லுழுதுபினபூணியைச்
செவ்வ வுத்தனா தீம்புன லாடடியே.

(இ - ள்) நெல்லின விதைகளை நாடோறும் குற்றிப்பூசிக்கின்ற சிறந்த செவ்வத்துடன் பொருந்திய மளளாகள் (புலத்திற) புறகன பொருந்தாமல் உழுது, பிறகு எருதுகளை நல்ல நீரில் முழுகாட்டி [கழுவி]ச் செவ்வ வித்ததாகள் எ - று

ந்ததலுங் குறறுணும் செவ்வாகுநதோறுங் குற்றிப்பூசிக்மும். (க00)

உழுத சேறறினை யாடியி னொத்திடப்
பழுதின மளளா பயிறறி வலாரியைத்
தொழுது வெண்முனை தூவித்தெ ளிரதபின்
முழுது நீரைக கவிப்பபா முறைமையால்.

(இ - ள்) குற்றமில்லாத மருதநிலத்தாட்கள் (தாம்) உழுதசேற்றைக் கண்ணடி போல (சசமனோக்கு) ஆக்கி, இந்நிரைப்பூசித்தது, வெள்ளிய முளைகளைத்தெளித்தது, (நீரானது) தெளிந்தபின்னா முறைப்படி நீராமுழுதும் (உலாகால் வழியாகக்) கவிப்ப பராகள் எ - று. (க00)

குருவி வெண்முனை கூட்டுணப் போந்தவை
வெருவி யோடவெருட்டுநா வேறிலை
திருவின மள்ளா சிறுபந தடித்திடும
பொருவி லோதையப் புள்ளின மோட்டுமே.

(இ - ள்) வெள்ளிய முளைகளைக்கொள்ளை கொண்டுண்ணுமபடி வந்த குருவி களை அஞ்சியோடுமபடி துரத்துபவா வேறினா. (ஆனால்) செவ்வம்பொருந்திய மள்ளாக ள்து சிறுவாகள் பந்தடித்து விளையாடுஞ் சமானமில்லாத வோரை அந்குருவிகூட்டடங் களை யகற்றுகிறதும் எ - று.

வெருட்டுநா - இதில், ந - நிகழ்காலவிடைநில.

(க0௪)

முனைகள் சேற்றிற் பதிநது முதிநதிநெ
களைநெ மெபனை சாரநதுந ருபென
வளவி னுக்கமை வுற்ற வளவையிற
களமா மென்புனல காற்றிந தூட்டுவார.

(இ - ள்) களமாகள், முனைகள் சேற்றிலேபதிநது முதிநதினற தளைகளை யுடைய நெடிய வயலில, நற்றூயைப்போலச சாரநது (அவற்றின்) அளவுக்குப் பொருந்திய அளவாக மெலவிய நீரைக் காலவாயகளைத் திறந்து பாயச்சுவார்கள. எ - று.

அளவினுக்கமைவுற்றவளவையில எனறது பயினை உயாச்சிக்குத் தக்கபடி என்பதாம். நற்றூய் - ஈனறமாதா, நலல தாய எனினுமமையும். (க0ரு)

வெள்ளை மேகம் விழுப்புன லுண்டுமுன
கொள்ளும் வண்ணம் பசநதெழு கொள்கைபோ
லளளல வெண்முனை யகாரதற லுண்ணலு
முள்ள வண்ண மொழிநது பசநதன.

(இ - ள்) வெண்ணிறத்த மேகமானது முதலிற் சிறந்த (கடல்) நீரைப்பருகி, (பசுமை) கொண்ட வகையே பசுமையுற்றெழுந கொள்கையைப்போல, சேற்றிற் பட்டந்த வெள்ளிய முனைகள் பொருநதி நீரைப்பருகலும் (தமக்கு) உள்ள (வெண்மை) நிறமொழிநது பசப்புறநன். எ - று.

வெண்மேகம் கடனீரைப் பருகிப் பசுமையுற்றெழுநதாற்போல, வெண் முனைகள் நீரைப்பருகிப் பசுமையுற்றெழுநதன் (க0சு)

சேறு செயயுஞ் செயலின ரோப்புற
நாறு வாங்கி நடுபல ரோப்புறம்
வேறு வெண்முனை வித்துந ரோப்புற
மாழில பைங்குழ வளாக்குந ரோப்புறம்.

(இ - ள்) சேறுசெய்கின்ற தொழிலினையுடையா ரொருப்புறமும், நாற்றினைப் பிடுங்கி நடுகின்றவாக னொருப்புறமும், வேறாக வெள்ளிய முளைகளை விதைப்பவாக னொருப்புறமும், கெடுத்தலிலாத பசிய (நெற) பயிரை வளர்ப்பவாக னொருப்புறமும், (ஆக மகளாகள் விளங்கினார்கள்) எ - று (க0௪)

வேறு

காமவேள சிலைகோலிக கணப்பொழுது மொழியாமே
நாமவா ளிகளாககி நமையலைப்பக காரணமாயத
தாமறா திருப்பவெனத் தணப்பினை நெருக்குவபோ
லேமமா மலாபலவு மெழுந்தமலா வண்பனையின்.

(இ - ள்) மனம்தன் விலலாகவிளைத்துக் கணநேரமும் விலகாமல் நமமை அசைந்தரும் பாணங்களாகச் செயது துன்புறுத்தக் காரணமாகி, தாம் நீங்காதிருப்பன வென்று, தண்ணிய நெற்பயிரை நெருக்குவனபோல, அழகு பொருந்திய பல மலர் களும் வயல்களில தோன்றி மலாகின்றன எ - று.

தாம எனபது பயிர்கள்.

“கருமபல நெலவென்னக் கமுகல்ல கரும்பென்ன” என்ற திருத்தொண்டா பராணமபோல, நெற்பயிர் கரும்பென்று சொல்லுமபடி யுயர்திருத்தவின, அதனையே

மன்மதன வில்லாகவளைத்துத் தம்மைப் பாணங்களாக்கிச்செலுத்த நிகழுமென்னுங் கருத்தால், தாமரைமுதலிய மலர்கள் அப்பயிரை யடக்கவெழுந்தனவென்பது கருத்து.

உரதிரநதா மரையொன்றே யுடையவரி தனைநோக்கி
யெந்தமைநே ராயென்றே யெழுந்தபசும பயிரப்பண்ணை
சந்தமலி பலகமலந தாமலாநது வளையுயிரத்த
கொந்தொளிந்த திலவொழுங்காற குறுநகைசெய் திடுமனறே.

(இ - ள்.) அழகிய உந்திக்கமல மொன்றையேயுடைய திருமலைப்பாற் று எமக்கு ஒப்பாகாய் என்றுயாநத் பசிய பயிரையுடைய வயலகள், அழகு மிகுந்த பல தாமரை மலர்களை மலாநது, சங்குகள்பெற்ற கூட்டமாகப் பிரகாசிக்கின்ற முததுக் களின் வரிசையாற் புன்னகை செய்யாநிற்கும் ஏ - று. (௧௦௯)

கொத்து - கொந்து, மெலித்தலவிகாரம்.

இடையிடையே செழுங்கமல மெழுந்துமலா பசுமபண்ணை
யடையலாத முயிராகுடிக்கு மழலுமிழவசு சிரப்படைக்கை
யுடையவளை யுளத்திருத்தி யோங்குமவன சாருபந
தடையறப்பெற ருயிரங்கண டகவிழித்த திறங்காட்டும்.

(இ - ள்.) இடங்கடோறும் செழிய தாமரைகளெழுந்து விகசிக்கப்பெற்ற பசிய வயலகள், சத்துருக்களது பிரண்ணைப்பருகந் தீயைச்சொரியும் வசுசிராயுத்தத் தைக் கையிலேநதிய (தமக்கிறைவனாகிய) இந்நிரனை மனதிற நியானித்து உயர்ந்த அவனது சாருபத்தைத் தடையின்றி யடைந்து ஆயிரங்கண்களோடு தகுதியாகவிழித்த திறத்தினைக் காட்டாநிற்கும் ஏ - று. (௧௧௦)

தாமாக்கும் பொருட்குத்வி தனைப்பூரிவ ரதற்கிடருந்
தாமாக்கி னவா தமமைத் தணவாமே யிடாக்கோவார
தாமாக்கும் பயிராகுறய்த் ததைக்கோயு நிலநீருந்
தாமாக்க வவைமுனிவார களைமுனிவார தகுமுழவா.

(இ - ள்.) தாமியற்றும் பொருளுககு உதவியைச் செய்பவர்கள் அப்பொரு ளுக்கு இடையூறுந் தாமேசெய்வார்களாயின அவர்களை நீக்காமலே (அவர்கள் செய யும்) இடையூற்றினை (மாததிரம்) விலக்குவார்கள் (அதுபோல) தகுதிபபாட்டினை யுடைய மள்ளர்கள் தாமசெய்கின்ற பயிருக்கு நிலமும்நீரும்(உதவியெய்வனேபாலவே) அதற்கு இடையூறுந் நெருங்கிய களைகளையும் உண்டாக்க, அந்நில நீர்களைக்கோபியாத வாகளாகிக் களைகளை (மாததிரமே) கோபிப்பார்கள் ஏ - று.

நானகாம வரியில், தாம் - அசை.

(௧௧௧)

மங்கையர்க் எவயவத்தின வளங்கவரிந தீவரமும
பங்கயமுங் கைரவமும பலவுமட னமக்காரா
தங்கவாக்கே தக்கதென வகதெண்ணின களைகளையத்
தங்குமவயற நெழினமளளா தையலரைச் செலங்கித்தார.

(இ - ள்.) பொருந்திய வயலகளில் உழவுத்தொழில் புரியும் பள்ளர்கள் மாதா களதுறுப்புக்களின் நலத்தினைக் கொள்ளுகொள்ளுங் கருங்குவளையும் தாமரையும் அலவியும் (முதலிய) பல வற்றையும் அழித்தல் நமக்குத்தகாது, (பகைபாராட்டலால்)

அம்மாதர்கட்கே தக்கது என்று மனதிறகருதிக் களைகளையும்படி மாதர்கட்குச் செலவு கொடுத்தார்கள். எ - று

கருங்குவளை - விழியையும், தாமரை - முகம் கைகால கொங்கை முதலிய வற்றையும், செவ்வல்லி - வாயையும் நிகாத்தலிற் பகைமையெனக் கொள்க பலவு மெனதால் வள்ளை - செவியையும் பிற பிறவற்றையும் நிகாகுமாதலின் அவற்றையு மெனக. (ககஉ)

தமதுறுப்பி நெழிலகரவிற் றுங்கவரும் பிழையானுளு சமரமதன் றெழிலவளாகருந் தண்பயிராத தெறலானு மமரிடைவந் தெதிராத வலாபபகையைத் தாரநொடாநதே குமரியுயிர் குடிப்பதற்குக் குறுகினா வயனமாதா.

(இ - ள்). வயலிற் றெழிலுபுரியும் பள்ளப்பெண்கள் தமது அவயவங்களி னழகை வஞ்சகமாகத் தரிக்க உண்டாகின்ற குற்றத்தினாலும், காமப்போர்புரியும் மன்மதனது செயல்களை வளாக்கின்ற (கருமபுபோலுள்ள) தண்ணியபயிரை யழித்தலி னாலும், (தமமை) போரில் வந்தெதிர்க்காத மலாகளாகிய பகைகளைத் தாம் நெருங்கி (அவற்றின்) அழியாத வுயிரகளை யழிப்பதற்கு அடைந்தார்கள் எ - று

அமரிடை வந்தெதிராத எனபதை, எதிராது அமரிடைவராத என விசுவாசி பிரித்துக் கூட்டி, எதிராதுப்போருக்கு வராத எனப்பொருள் கூறினுமையும். அம ரிடை - அமருக்கு ; உருபுமயக்கம் குமரியுயிரா எனபுழி - இளமையுயிரா என்றுமாம். அவை யப்போது களையப்படினும் மீண்டி முளைக்கும் ஆற்றலுடைமையின் அழியா வுயிரா எனக்கோடலே சிறப்பு

சமரமதன் றெழில்வளாகருந் தண்பயிரா எனறது கருமபுபோல விளங்கும் நெற்பயிரையெனக (ககங்)

எங்களுக்குப் பகையாகி யிலஞ்சிமுத லாமிடத்திற் றங்கியிருப் பதற்கேதுளு சாற்றிலமற் றதுபொறுத்தே மெங்கள்கண வரைப்பகைத்திங் கிருந்திடவொட டேமென்று மங்கையர்புங் கயமுதலா மலாகளையத் தொடங்கினா.

(இ - ள்) எங்களுக்கு விரோதமாகித் தடாகமுதலியவிடங்களிற் பொருந்தி யிருப்பதற்கு ஒன்றற்கு சொல்லமாட்டோம். அதனைப் பொறுத்தோம்(ஆயினும்)எங்க ள்கணவர்களைப் பகைமைகொண்டு இவ்விடத்திலிருக்கவிடமாட்டோம் என்று, அம்மள்ள ஸ்திரீகள் தாமரை முதலாகிய மலாகளைக் களைந்தெறிப் ஆரம்பித்தார்கள். எ - று.

மற்று - அசை. கணவரைப் பகைத்தலாவது - அவர்கள் நெற்பயிரைப்பெருக் கக் கருகியதற்கு மாறுபடச்செய்தலெனக (ககச)

வேறுவே றுளத்தெண்ணி வேறுபடுங் கயவாகுளா லூற்று தெனிலவரை யொறுப்பாரா ருறுப்பொடெதிரா கூறுமோ திமம்பணிலங் கூாமமவரால் கயனஞெண்ணுஞ் சிறுமா லிலரொளிக்குளு செயலானுந் தொடாநதிலரால்.

(இ - ள்) (தமது) மனதில் வெவ்வேறாகக் கருதிமாறு படுகின்ற கீழ்மக்களால் (தமக்கு) தீமைவியாதாகில், அவர்களைத் தண்டிப்பவா யாவா? (ஒருவருமில்லா) தம தவயவங்களுடன ஓபபாகச்சொல்கின்ற அன்னம் சங்கு ஆமை வரால் கயல் நண்டு முத

வினவற்றைக் கோபியாதவர்களாகி (அவை) ஒளித்துக்கொள்ளுஞ் செயல்களாலும் (அவற்றைத்) தொடர்திலா (அம்மங்கையா.) எ - று.

ஒதிமம்-நடைக்கும், பணிமம்-கழுத்திற்கும், கூர்மம்-புறந்தாளுக்கும், வரால்-கணைக்காலும், கயல-கண்ணுகும், நெண்டி-முழந்தாளுக்கும் சமானப்பொருள்கள்.

சைவலந்தா மனாகுவனீ தனகுமுதங் கொடிவனீ
தெய்வமணங் கமழ்நீலந் திகழனிசச மெனும்பகைகட்
சூய்வகைசெய் யாதவாக ஞடனிருந்த பெருமபிழையாற
கைவலத்திற் பறித்தெறிந்தா கதுவியபுல் லாதிகளும்.

(இ - ள்) கொடிப்பாசி - தாமரை - செங்குவனீ - தண்ணிய அலலி - வள்ளைக்கொடி - திவ்விய மணமலிசங் கருங்குவனீ - விளங்குகின்ற அலிசசமென்று சொல்லப்படும் பகைகளுக்குப் பிழைக்குமவகை செய்யாமல், (அவற்றுடன்) தங்கிய பெருங்குற்றத்தால், பொருந்திய புல முதலியவற்றையும், ஆற்றுககாலாட்டியா(தமது) கைவலமையாற பறித்தெறிந்தனா. எ - று

சைவலம் - கூந்தலுக்கும், தாமரை - முகமுதலியவற்றுக்கும், குவனீ - கண்ணுகும், சூமுதம் - வாய்க்கும், வளனீ - காதுக்கும், அனிசசம் - பாதத்திற்கும் உவமையாற பகைப்பொருள்கள். (கக்க)

சிரஞ்செவிதோள் கண்முனகை திணிமுலைமெல விடைபாதம்
வரஞ்செறிமென் மலாபலவும் வகுத்தணிந்து மீண்டவாக
ஞரஞ்செறியும் பகைசவடடி யொண்டலையா திகளணிந்த
புரஞ்சிரித்த புண்ணியரே போன்றனாமள ளாகளபுகழ்

(இ - ள்) தலை - காது - தோள்கள் - முனகை-(அழகு) முற்றிய முலைகளுண்ணிய இடை - கால (முதலியவிடங்) களில், மேனமைபொருந்திய மெல்லிய பலமலாநீயும் வகைப்படுத்தி மளளாகள புகழும்படி திரும்பிய ஆற்றுககாலாட்டியாகள வலிமைமிக பகைகளையுறித்து ஒளிய சிரமுதலியவற்றை (அறிஞறியாக்) அணிந்த திரிபுரங்களைப் புண்ணையாற பொடித்த புண்ணியராகிய சிவபெருமானே யொத்தார்களா. எ - று.

மீண்டவர்கள் - வினையாலணையும் பெயர்;

மலாபலவு மளளாகள புகழுவகுத்தணிந்துமீண்டவாள்***டகைசவடடி***
அணிந்த புண்ணியரே போன்றனா - என முடித்துக்கொள்க (ககௌ)

சீரறிவா றையமுடைய தேவமுத லீனவேராகும்
வாரறிபூண முலைமாதா மகிழ்செய்வ ததிசயமோ
வோரறிவா கியபயிரு முழுத்தியாகைத் தலந்தோயப
பாரறிய மிகத்தெளிந்து பரந்தெழுந்து வளாவனவால்.

(இ - ள்) கச்சினத்தறிந்த ஆபரணமணிந்த முலைகளையுடைய மாதர்கள் சீர்த்திபொருந்திய ஆற்றிவினையுமுடைய தேவமுதலிய வெல்லாருக்கும் மகிழ்ச்சியையுண்டிசெய்வது ஆச்சரியமோ. ஆற்றக்காலாட்டியாரது கைத்தலம்படிய, ஓர்றிவினையுடைய பயிராகும், உலகினரறியும்படி மிகச்செழித்துப் பரவியெழுந்து வளர்க்கின்றன. (ஆதலின் ஆச்சரிய மன்று) எ - று.

ஆற்றிவுயிர் தேவா (மாந்தா) முதலியோ ரென்பதையும், ஓர்றிவுயிர் பயிர் முதலியன வென்பதையும்,

ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார்

(குத்திரம்) “ஒன்றறி வதுவே யுறறி வதுவே
இரண்டறி வதுவே யதனொடு நாவே
மூன்றறி வதுவே யவற்றொடு மூக்கே
நான்கறி வதுவே யவற்றொடு கண்ணே
ஐந்தறி வதுவே யவற்றொடு செவியே
ஆறறி வதுவே யவற்றொடு மனமென
நேரிதி னுணர்நதோ நெறிப்படுத தனரே” — எனவும்,

“புல்லு மரனு மோரறி வினவே
பிறவு முளவே யக்கிளைப் பிறப்பே,
நந்து முரளு மீரறி வெனப
பிறவு முளவே யக்கிளைப் பிறப்பே,
சிதலு மெறுமபு மூவறி வெனப
பிறவு முளவே யக்கிளைப் பிறப்பே,
நண்டு தும்பியு நான்கறி வினவே
பிறவு முளவே யக்கிளைப் பிறப்பே
மாவும் புளளு மையறி வினவே
பிறவு முளவே யக்கிளைப் பிறப்பே
மக்க டாமே யாறறி வுயிரே
பிறவு முளவே யக்கிளைப் பிறப்பே” — எனவுங் கூறியதனானும்.

அரவமலி நறுநதெண்ணீ ராறுதின முறப்பாயத்திப
புரவுபுரி தரவுமூலா புரையறவோங் கியபயிரின
விரவுமடல கிழிததெழுநது வெண்குதிராகள வளாதோற்ற
மரகதப்பா றையினமுளைத்து வளாவயிரக கொழுநதனைய.

(இ - ள்) உழவுதொழில் செய்வோர் ஓசைமிக்க நல்லதெளிவாகிய நீரை
நீங்காது நாடோறும் பொருந்தப் பாயச்சிக்காத்தல் செயயக குற்றமற வுயாநச் பயிரி
னது நெருங்கிய மடலின்க கிழிததெழுநது வெள்ளிய கதிராகள வளாகின்ற தோற்ற
மானது மரகதப்பாறையினின்று முளைத்து வளாகின்ற வயிரக்கொழுநதினை வயாத
திருநதன ள - று.

பயிரை மரகதப் பாறையாகவும், கதிரை வயிரக்கொழுநதாகவும் உவமித்துக்
கூறினா. (கக்க)

தயங்கியதன னிறங்காட்டித் தனக்கதிப னெனத்தனனுள
வயங்குமரி திறம்பினனா மருவுபயிரக கருள்கரந்து
பயங்கதுவு மமுதுறுத்திப் பணிகக திரோன் றினமவளாப்ப
வியங்கியவெண் கதிமுதறபோ லெழுநதுபசந தனபெரிதும்.

(இ - ள்) தண்ணிய கிரணங்களையுடைய சந்திரன் பொருந்தும் பயிருக்கு
விளங்கிய தனது (வெள்ளிய) நிறத்தைக்காட்டி, தனக்குத் தலைவனென்று சொல்
லுமபடி தனக்குள்ளே விளங்கும் விவ்வுணுமூரத்தியின (பசுமை) நிறத்தைப் பின்னா
அருளமிருந்து, உருகியாயநத அமுதத்தைபுறுவித்து நாடோறும் வளாகக், பிரகாசித்
கின்ற வெள்ளிய(நெற)கதிராகள் முதற்பொருளாகிய பயிரைப்போல வெளுத்தெழுநது
(பின்னா அப்பயிர பசுமையுற்றபோல) மிகுதியும் பசப்புற்றன ள - று

பயிர்கள் சந்திரனால் வளர்க்கப்படுகின்றனவென்பது சுருத்து. இதுபற்றியே பயிருக்குச் சசியமென்றும் பெயர் (சசி - சந்திரன்.)

சந்திரனிடத்து விட்டுணு விளங்குதலை,

“தேரேறிவருமபரிதிமண்டிலத்தாருசெழுநீர்திமண்டிலத்தாருசோகொண்டேரேறிவருங்கனன்மண்டிலஞ்சத்திமண்டிலத்துமெண்கண்ணு நீரேறிவருமியுமுருத்திரனும்மேகசுரனுநிலவசெயது

நாரேறிவருமவந்தமுளத்தமரெண்குணத்தானையநதுவாழ்வாம்” — என இந்நூலில் வருவதுணுணர்க. (௧௨௦)

விண்ணிவந்து மதிக்கடவுள் விளங்குகதூக்க் கரத்தனைப்ப வுண்ணெகிழ்ந்தது கருத்தரித்துட டுருப்பசுந்த கதிர்ச்சாலி பெண்ணினிந்த தமைத்தாங்கும் பெற்றியினா தாயரென மண்ணறலென நிரண்டிணையு மன்றவெதி நோக்கின்வே.

(இ - ள்.) சந்திரபகவான் ஆகாயத்திலுயர்ந்து, பிரகாசிக்கின்ற (தனது) கிரணங்களாகிய கைகளாலணைப்ப, உண்ணெகிழ்ந்தது கருத்தரித்து உருவம் பசுமையுற, கதிர்களையுடைய நெறப்பியா, மாதாகட்டம் (தாம் கருவியாக்கையில்) தம்மைத் தாங்குகின்ற தன்மையையுடையவாகள தாயமாகளே யென்று (அவர்களை) நோக்குமாறு, பூமியும் சலமும் என்று சொல்லப்படும் இரண்டினையும் (நிலபெறு) எதிர்நோக்கிநிலபெற்று நின்றன. எ - று.

உண்ணெகிழ்ந்து என்பதில், உள - கருத்தரித்தற்குரிய உள்ளிடம், மனம் எனக்கொள்க. (௧௨௧)

மகளிரிடை யொவ்வொருத்தி வந்தியென நிற்பதுபோற
றகவுறுமா சிரியனரு டாங்குமுப தேசத்தி
னிகவிலரு ளொவ்வொருத்த னிமுதையென நிற்பதுபோ
லுகலருமபல் செயலொத்து மொரோவொன்று பதான.

(இ - ள்.) மாதாகளில் ஒவ்வொருத்தி மலடி யென்று சொல்லுமபடி நிறறல போலவும், மாட்சிபொருந்திய ஆசிரியனது அருளமைந்த உபதேசத்தின நீக்கமில்லாதவர்களில் ஒவ்வொருத்தன கீழ்மக்கனை நிறறலபோலவும், (கதிராகளுள்) கெடுதலற பல செயல்க ளொத்துநின்றன சில பதாகளாயின எ - று.

ஒவ்வொன்று எனபது சிறுதொகையை யுணர்த்தவின், சிலவென்றும்.

சாத்துவித நிறமுனையத் தாமதத்தி னிறமபினு
யேத்துமவகை யிருந்தபடி யெதிர்நோக்கி யிராசுந்தநா
னீத்தலரு நிறஞ்சால நிரமபியது போறகதிராகள்
காத்திநீர்ப் பண்ணெதொறுங் கதிாத்துமிகச சிவந்தனவே.

(இ - ள்.) சாத்துவித நிறம் முன்னேவாயநது, தாமதத்தின் நிறம் பின்னே யாகிப் பொருந்தியவகை யிருந்ததன்மையை இராசதமானது எதிரேப்பாத்தது, (தானும் வந்து கலந்து) நீக்குதற்கரிய (தனது) நிறத்தை நிரப்பியதுபோல, (நெற்) கதிராகள் சிறைகோலிய நீரையுடைய வயல்களிலெல்லாம் ஒளிவிட்டு மிகுதியுஞ்சிவந்தன. எ - று.

சாத்துவிதம் - வெண்மையும், தாமதம் - கருமையும், இராசதம் - செம்மையும் மாமென்பர். (௧௨௨)

மண்புனல்கால வெளிபரிதி மதிமள்ள ரெனவீசாக்
கொண்படிவ மெனுநதானு மோமபவழல் குளிரநதடுத்த
பண்பெனவு முகிர்வினவின பசையீரம் வாங்கவுறு
நண்பெனவும வயனமீட்டு நளினமொடா ம பலுமலாநத.

(இ - ள்) மண - சலம் - வாயு - ஆகாயம் - சூரியன் - சந்திரன் - ஆன்மா,
(ஆதிவஹறைப்) போல, சிவபெருமானாகு ஒளரிய வடிவமென்னுந் தானும் காக்
கும்படி, அக்கினியானது குளிரசெயுற்று அடுத்ததன்மைபோலவும், முற்றிய விளைச்ச
லின ரததைப்போக்கவந்த நட்பாளனபோலவும், வயல்களில் திருமபவந் தாமரைபு
டன் ஆம்பலமலர்களும் பூத்தன எ - று

தான் - அக்கினி பசைாரம் - இருபெயரொட்டு கம்பரி - காமவே
ளென்பனபோல.

சிவபெருமான் மள்ளராகவந்தது.

மூசந்தரமூர்த்திராயனா சிவபெருமானால் தடுத்தாட்கொள்ளப்பட்டுப் பங்
தலங்களிலுஞ் சென்று அநேக அற்புதங்களைச் செய்துகொண்டு மேலேசெதம்பர
மாகிய பேரூரையடைகையில், சிவபெருமான தமது தோழருக்கோ திருவிளையாடல்
செய்யத் திருவுள்ளங்கொண்டு, உயாதிணைப்பொருளும், அஃறிணைப்பொருளுந் தாமே
யென்று வேதங்கள் எடுத்தோதுதற்கேற்ப, முன்பு வேதியராய்த் தம்மைக் காட்டிப்
பயனைக்கொடுத்தருளிற்றபோல இழிந்ததுங் காட்டத் திருவுள்ளங்கொண்டு, பள்ளனாகி,
திருவிளையாட்டினால், வயலிற் சென்றனா. உமாதேவியாரும் பள்ளியாகி, கழனியிலே
தொழில் செய்யத்தொடங்கினா. விநாயக்கடவுளும், முருகக்கடவுளும் பள்ளசகிரு
ராய், வயலின்கண் விளையாடினா அரிபிரமேந்திராதி தேவர்கள் துகளும், கலப்பை
யும், மேழியும், கொழுவும், வாரும், கயிறும், கோலும், கடாவும், வித்தும், நாரும்,
ஆகிய எல்லாமாகி, வந்தார்கள் சிவகணநாதர்கள் ஏவல்செய்கின்ற பள்ளங்களாய், சிவ
பிரானாகிய பட்டிப்பள்ளர் ஏவல்வழி உழுகின்றவரும், நீராய்ச்சுகின்றவரும், வரப்
பின் அருகு சேக்கின்றவரும், பரமபடிகின்றவரும், நாற்று நடுகின்றவரும், விதைக்
கின்றவரும் ஆனாக் இலக்குமி, சரசுவதி, இந்திராணி முதலாயினோ பள்ளிகளாய்,
உமாதேவியாகிய பச்சைப்பள்ளியோடு நாற்று நடடார்கள். இவ்வனம் இவர்கள் கழ
னியிலே, தொழில் செய்துகொண்டிருந்தபோது, ஆலயத்திற் சென்ற சுந்தரமூர்த்தி
நாயனார் சிவபிரானே அங்கே, தரிசிக்கப்பெறாமல் இடபதேவனா வினவினா. அதற்கு
இடபதேவா வனரெண்டனாகு ஒன்றுஞ் சொல்லவேண்டாமென்று சிவபிரான் ஆஜ்
ஞாபித்தபடியால், கண்ணினுற் காட்ட, அக்குறிப்பினவழியே நாயனா வயலிடத்தே,
ஆராய்ந்துவந்து, சுவாமியையும், அம்மையையும் கண்டு வணங்கினா. நாயனாரோடு
சிவபெருமான களாயேறி, காஞ்சிநதியில், ஸ்நானஞ்செய்து, ஆலயத்தை அடைந்து,
இடபதேவா முகத்தை மண்டொடு கருவியாற் சேதிக்க, அதற்கு இடபதேவா அஞ்சி,
வணங்கிக் கொம்பினாலே ஒரு தீர்த்தம் அகழ்ந்து, சிவலிங்கந் தாபித்துப் பூசித்து, குற்
றத்தினினுற் நீங்கினா. பின்னாச் சிவபிரான் வெள்ளியமபலத்திலே, திருநடனஞ்
செய்தாரா.—என்பது சரிதம் இதனை,

பேரூர்ப்புராணம் பள்ளுப்படலம்.

“அராவணிகுடல்பள்ளனார் தோழருக்கவந்தமையறியார்போற்
பராமுகத்தினராய்ப்பள்ளிகளபள்ளர்தம்மொடுமபயின்றிருந்தொழிலி
னுராவூரீர்ப்பணையினுழி தரனோக்கியுறப்பணிநெதமுந்துதோழமையால்
விராவியவன்பாமகிழ்ச்சிமீக்கிளைப்பவியப்பொடுமசுதியாடுவரால்.

மறையவனரசனசெட்டிதன்முதையவரு நூறகுதிரன்புலவம்
பறைதருநலவசங்கரனவேடனபணிசிவனவிளங்குமுககணக்க
னறைசெயம்பட்டனகமதுபுறத்தேகாலியாட்டரவமாரிடையன
பறையனுமுன்னரானீயினறுபள்ளனுனமைதெரிந்தேனயான.”— என்பதனூ
ணர்க. (கஉச)

முறுகவினே தவனிமிசை முடிசாய்த்துக கிடக்கின்ற
மறுவிலவினே வினேநோக்கி வயலவினேநா மகிழுவெய்திக்
குறுகினாதண் னுமையியம்பக குயமேந்தித் தலைகுனிந்தா
ருறுபலங்கொள் ளுநாவணக்க மோம்புவது மரிதேயோ.

(இ - ள்) வயலிறொழிலுபுரியும் பள்ளகன முதிர் வினாவெய்திப் பூமியின்
மேல் தலைசாய்த்துககிடக்கின்ற, குறறமில்லாத பயிணாப்பாத்தது, களிப்படைந்து
முழுவொலிக் அரிவாள் தாங்கிசெனறு தலைகுனிந்தாகன பொருந்திய பலனைப்
பெறுவோர் பணிதல செய்தலும் அருமையோ? எ - று

“உறுபலங் * * * அரிதேயோ” என்றது கவிக்கூற்று குறுகினர்-முறநெச்சம்
எல்லார்க்கும் பயன்படுவா ரெனசெயினும் பொறுப்படுவா
நல்லாக ளுணாப்பொருளை நாட்டியது கதிர்சசெநநெ
லொல்லாரின வளாததவரே யொறுத்துவரிந தெடுத்தேகி
வெல்லாத களத்திட்டு மிதித்திருமபேரா செயப்பட்டே.

(இ - ள்) கதிர்களை யுடைய செநநெறபயிரானது (தமமை) வளர்த்தவர்களே
சத்துருக்களபோலறுத்துக் கட்டிக்கொண்டு சென்று, களத்திலிட்டு மிதித்தப் போ
செயப்பட்டி, யாவாக்கும் பிரயோசனப்படுபவா (தமமைப் பிறா) யாதுசெய்யினும்
பொறுப்பாக்கனென்று, நல்லவாக்கள் கூறிய சொற்பொருளை நீலேநிறுத்தியது எ - று.
வெல்லாத களம் - நெற்களமெனக் (கஉச)

கையிறை பிடித்தடிததுங் கடாவிடியிற படுத்திட்டும
வைபெலாந் தண்பபித்தது மருவுபதா நவைநீக்கிச
செய்பெலா மிக்ககுவிக்குரு நெந்நெலவள நோக்குதறகே
மெபயெலாம் விழிப்படைத்தான விண்ணவனு மிரதிரனே.

(இ - ள்) கையிறை பற்றியடித்தும், கடாக்களின் காலகளிற் படுத்தியும்,
வைக்கோலகளையெல்லாம் பிரிப்பித்தும், பொருந்திய பதராகிய குறறத்தை விலக்கி,
வயலமுழுதும் மிகுதியாகக் குவிக்கின்ற செந்நெலவின வளப்பத்தைப் பாப்பதற்காக
வே, அந்நிலத்தையவதமாகிய இந்நிரன உடன்முழுதும் விழிகள பெற்றனன. எ - று

தென்புலத்தார தேவாவிருந தினாசோசுற நமுநதாமென
றைமபுலத்தா றினிதேதாமப வைங்கூறு கொண்டுழுவ
ரினபுறநா னிலம்புரக்கு மேந்தலுக்கோர பகுப்பாக்கித்
தமபகுப்பால விழைந்தேனைத் தருமமுஞ்செய வார தினமும்.

(இ - ள்) பிதிரரும் தேவரும் அதிதியரும் பொருந்திய உறவினருந் தாமு
மென்று ஐம்புலத்துஞ் செல்லும் அந்நெறியை இனிதாகக் காக்கும்படி ஐந்து பங்கு
களை யெடுத்திக்கொண்டு, இன்பமுண்டாம்படி பூமியைக் காக்கின்ற மன்னவனுக்
கோப்பங்கு செய்து (கொடுத்த), தமமுடைய பங்கைக்கொண்டு ஆசையுற்றுப் பிற
தருமங்களையும் நாடோறுஞ் செய்வாக்கள் மானாகள். எ - று.

“ஐம்புலத்தாநினிதோம்ப” என்றதை, திருக்குறள் “தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்க ருனென்றாங் - கைம்புலத்தா ரோம்பறலை” என்னுமவெண்பாவா னுணாக, “தென்புலத்தார் - பிதிரா. இவா படைப்புக்காலத்து அயனாற படைக்கப் பட்டதோர் கடவுட்சாதியர் அவாக்கிடம் தென்றிசையாதலின் தென்புலத்தாரெனப் பட்டனர் விருந்து - புதியராயவந்தோர். அவா இருவகையினா பண்டறிவுண்மையிற் குறித்துவந்தாரும், அல்தினமையிற் குறியாது வந்தாருமென எல்லா அறங்களுந் தானுறைய நின்று செய்யவேண்டதெலின் தனனை யோம்பலும் அறறையிற்று.” என்றா பரிமேலழகர்.

தென்புலத்தார் முதலியோர் பங்கினை அவ்வவர்க்களித்துத் தம் பங்கில எஞ்சியதுகொண்டு பிறதரும்ங்கையுஞ் செயவாக்கெனப்பா “தம்பகுப்பால விழைந்தேனைத் தரும்முஞ் செய்வார்” என்றா. (௧௨௮)

தொறுவியாமத தானமொத்தித் தூணத்தி னுறப்பிணிக்த
மறுவுடையா னெனமாலே வணங்காதா ரெவர்களமா
தெறுவினையிற் பட்டதெனச் செநநெல்லாழிப் பாரிலலை
புறுவாமுத வியவுலக முவந்தளிகுருக காரணத்தால்.

(இ - ள்) (உலகிற்குக் காப்புக்கடவுளாதலின் திருமலை, ஆயச்சியா மந்தா லடித்துத் தூணினிடத்துப் பொருந்தக்கட்டிய குற்றமுடையவரென்றுபணியாதவர்கள் எவர்? ஒருவருமில்லா. அதுபோல) முனிவருலகமுதலிய வுலகங்களைக் களித்துக் காக குறவாரணத்தினால், செநநெல்ல (உழவரது) தெறுவினையாறப்பட்டதென்று நீக்கு பவா ஒருவருமில்லா. எ - று

தெறுவினை - கடாவான் மிதித்தல் முதலியன

திருமால் கிருஷ்ணாவதாரத்தில் ஆயாவீடுகளில் உறியிற்சேமித்த வெண் ணெயைக் களவாடி வியோயாகையில ஆயச்சியா முறையிட்டதாற்றது, அசோதைப் பிராட்டியார் கயிறுநூல் யாத்தனரென்பதும், ஆயச்சியா மத்தாலடித்தன ரென்பதும் சரிதங்கள் (௧௨௯)

கனனன னுரு செழுமபாகுங் காய்கனிபா றயிரிழுதுஞ்
செநநெல்லு தொடுமிசைநது செழிவாசப் பாகடைதுயத்
துன்னலருங் களிப்பெய்தி யுமபாகளு நறுமுறுப்ப
நனனலத்தின வாழ்குநரே நகாதோறு மூாதோறும்

(இ - ள்) சாகக்காயும், வாசனையுடைய செழியபாகும், காயும், கனியும், பாலும், தயிரும், நெய்யும்(கூட்டி)செநநெல்லாலாகிய அனைத்தோடும் புசித்து, மிக்க வாசனையுடைய பாகு (வெற்றிலை [தாமபூலம்] நின்று, அடைத்தற்கரிய சந்தேதாஷத்தை யடைந்து, தேவார்களும் முறுமுறுக்கும்படி நல்ல சிறப்போடும் வாழ்பவர்களே நகரங்கடோறும் ஊர்கடோறும் (உள்ளார்கள்) எ - று.

நறுமுறுத்தல் - முறுமுறுத்தல்

(௧௩௦)

வேள்விபுரி சடங்குகளும் வியத்ததும்ங் கலவினையு
நாள்விழவு மதிவிழவு நலத்தகுமான டின்விழவு
மாள்வினையா டவாங்களி ரருநதுனிதீரத் துறவாக்குந்
தாள்வினையு மறுவெனவே தயங்கியதன் ணடைத்தோறும்.

(இ - ள்) யாகஞ்செய்யுஞ் சடங்குகளும், கனிக்கத்தக்க விவாககாரியங்களும், தினேற்சவமும் மாசோற்சவமும் நன்னைவாய்ந்த வருடோற்சவமும், தொழில்புரியும் பள்ளாகளும் பள்ளிகளும் கியவர்களது அரிய துண்பத்தை யொழித்து உறவாக்குகின்ற தாளாண்மையும் நீங்காவென்று சொல்லும்படி மருதநிலத்தூர்கடோறும் விளங்கின. எ - று. (௧௬௧)

உண்ணுவது மருந்தொருநா னுபெப்துவந் தருவினதே
நண்ணுவது மந்தரமே நல்குவதும் வாய்மொழியாம்
பண்ணவாவைப் பிணைப்புரதும் பயனபெரிதின் மையைக்குறித்தே
மண்ணாருக கமரனென வானவாகோ னமாந்ததுவே.

(இ - ள்) (சந்திரன் பூரணகலையொருநதிய) ஒருநாளில், புசிப்பதும் [அமுதம்] ஒருநாறு, தரிப்பதும் [சந்திரனொருநாறு] மரவுரியே தங்குவதும் [ஆகாயமே] ஆதரவாற்றிடமே. கொடுப்பதும் [இந்திராயநம் எனனுஞ் சொல்லே] வாயளவாகியமொழியேயாம். (ஆதவின) தேவலோகத்தைக்காத்தும் மிக்கபிரயோசனமில்லாமையே நினைத்தே இந்திரன் நிலவுலகிலுள்ள மருதநிலத்தூர்கடோறும் விளங்கி மென்று பொருந்தியதாகும். எ - று. (௧௬௨)

போகமிது விண்ணுலகம் புரப்பவனே தெய்வதமாய்
மேகமிது புனலவழங்க விருப்பினொடுங் காகுகின்ற
பூகமலி வயலவளமும் புகனமொழியி னளவைத்தோ
நாகமலி பொழிநெய்த னலநதெரிந்த வாறுரைப்பாம்.

(இ - ள்.) போகங்கா மிருந்த தேவலோகத்தைக் காகும் இந்திரனே தெய்வதமாகி, மேகமானது மிக்கநீராகக்கொடுக்கும்படி, ஆசையோடுகாவலபுரினின்ற கமுக மரங்கள் மிருந்த மருதநிலத்தின் வளப்பமும் சொல்லுகின்ற சொல்லையுடையதோ? (அன்று) புனனாக மரங்கள் மிருந்த சோலையையுடைய நெய்தனிலத்தின் மேம்பாட்டையுணர்ந்தபடி (இனி) கூறுவாம். எ - று.

வயல வளமு மெனறதில், உமமை - உயாவு சிறப்புப்பொருளது.

அளவைத்தோ எனறதில், ஓகாரம் - வினாவோடெதிர்மறையுமாம். (௧௬௩)

நெய்தல்.

வேறு.

இருமபுனற கதிபதி யென்னும் வானவன
சுருமபுனா நெய்தலவாழ் கழிக டோற்றிய
பெருமபுனற கடனிலம் பேணாத தக்கதென
றருமபிய விருப்பினொடு கமாதன மேயினான்.

(இ - ள்) மிக்க நீருககிறவெனன்று சொல்லப்படும் வருணதேவன், வண்மை கிணங்கின்ற நெய்தன் மலர்கள் பெருந்திய கழிகள் விளங்கிய பெரியபுனலாகிய கடலையுடைய நெய்தனிலம் காக்கத்தக்கதென்று தோன்றிய ஆசையுடன் அவ விடத்திற பொருந்தினான். எ - று.

வருணை நெய்தன் மலாவேட்கையனாதலின் அதனைக் காகக் விருப்பினொன்றா சுருமபுனா - சினைக்கேற்ற அடை (௧௬௪)

குமபமா முனிபுணுங் கொள்கைத் தாயது

பமபுமா நதிபலபடியுந் தாயதென

றம்புரா சியினமருங் கடுதது வாழுமால்

கொம்பனா னுமைவளா கோதில சாதியே.

(இ - ள்) பூங்கொம்பை யொத்தவராகிய உமாதேவியார் உதித்த குற்றமில்லாதபரதசாதி, பெருமை பொருந்திய அகத்தியமுனிவா பருகுந் தன்மையுடையதாயுளது. நெருங்கிய பெரிய பலந்திகள் படியும் புனிதமானது என்று சமுத்திரத்தின் பக்கலிற் சேர்ந்து வாழாநிற்கும். எ - று.

கும்பமுனி - அகத்தியர் - இவர் கும்பத்தினின்றுந் தோன்றினவராசலின் அப்பெயரெய்தினார் இந்நிறை தன்னைப் பகைத்தொளித்த விருத்திரனைக் கொல்லக் கருதி அகத்தியமுனிவரை வேண்ட அவர் அதனை ஆசமனீயஞ் செயதனா எனபது சரிதமாதலின் “அம்புராசி கும்பமாமுனியுணுக கொள்கைத்து” எனக்கூறப்பட்டது. இதனை,

திருவினையாடற்புராணம்.

“கைதவன் கரந்துவைகுந் கடலைவெற படக்குந் கையிற்

பெய்துழர் தெல்லாத தாக்கிப் பருகினான் பிறைசேர் சென்னி

யையன தருளைப் பெற்றோக கதிசய மிதென்கொன மூன்று

வையமுத தொழிலுஞ் செய்ய வல்லவ ரிவரே யனரே” — என்பதனானறிக.

வருணனுக் கூாதியா மகர மீனுநத

மொருகுல மென்றவ னுறையும் வைப்பெலாளு

செருவலி திமிங்கில கிலந்தி மிங்கிலம்

பொருமக் ரம்பல மீனும புலனுமே.

(இ - ள்) வருணதேவனுக்கு வாகனமாகிய சுரமீனுந் தமது ஒப்பற்றகுலமென்று, அவன வசிகுமிடமெல்லாம் [கடல்முழுதும்] போசெய்கின்ற வலியுடைய திமிங்கிலகிலம், திமிங்கிலம், போ புரியும் மகரம் (முதலிய) பலவகை மீன்களும், பொருந்தும். எ - று.

திமிங்கிலகிலம் - திமிங்கிலம் என்பன மச்சவிசேடங்களாம்.

(ககக)

பிணக்குவைப் படுமபெரு மனனா போரிடை

பிணக்குவை யுண்ணவு நீலக் கண்ணினு

ருணக்குறு மீனெளி துணவு மோங்குமைங்

குணக்கரும் கொடியினங் குழுமி வாழுமே.

(இ - ள்) பிணக்குவியலபடுகின்ற பெருமையாய்ந்த அரசாசனத்து யுத்தகள்தில், கொழுப்பின் குவியலைப்புகிக்கவும், நெய்தன் மலரை யொத்த கண்ணையுடைய பரத்தியா உலாத்துகின்ற மீனை எளிதாகத்தின்னவும், உயாவாகிய ஐந்து குணங்களையுடைய கரிய காக்கைக்கூட்டங்கள் கூடி (அந்நிலத்தில்) வாழாநிற்கும் எ - று.

காக்கையின் ஐங்குணங்கள் — மறைந்த புணாச்சித்ததாலும், கலங்காமை யும், பொழுதிறவாதிடம் புகுதலும், நெடுக்ககாண்டலும், மடியின்மையும் — என்றார் பேராசிரியர், திருக்கோவையாரான். அன்றியும்,

“காலே யெழுதல் காணும் வின்புறுதல்

மாலை குளித்த மனைபுகுதல் - எலவே

உறரூரோ மென்ன லுறங்க லிவையந்துங்

சுறரூய்வாய் காக்கை குணம். — எனக் கூறுவதுமுண்டு.

(ககக)

பரத்திய ரூறுப்பிணைப் பயந்தொ ளித்தமீ
னரத்தவித துருமமுத் தனைததும் பேணிபு
முரத்தினை யுளததுறப் பயத்தி னேதமும்
வரத்தினை யுறரென மறுகு மெங்குமே.

(இ - ள்) நெப்தனிலமாதர்களுது அவயவங்களுக்கு அச்சமுற்று ஒளித்துக் கொண்ட மீன் செந்நிறத்தபவனம் முதது முதலியவற்றையும் (தன்னிடத்திற்) கொண் டிருந்தும் ; மனதில வன்மையடைந்திராத பயத்தினை யுடைமையால், சமுத்திரமும் வரத்தினையடையார்போல எங்குஞ்சுழலும். எ - று.

பயத்தின என்பதிலு, பயம் - நீர் ; அச்சம் என்றும், வரத்தினை என்பதில் வரம் - சிரேஷ்டம், வரப்பிரசாதம் என்றும் பொருள் கொள்க.

மீன் அவர்கண்ணுக்கும், வித்துருமம் இதழுக்கும், முததுபலலுக்கும் முறையே அஞ்சினவெனக்கொள்க. (௧௬௮)

உருநல மிலாதவ ருதவு நனபொரு
ளொருவுந ரிலையுவா நாறறக காராககடன்
மருவுறு தீர்த்தமாய் வானும பற்பல
பொருள்களும் யாவரும் போற்ற நலகுமே

(இ - ள்.) உருநலமில்லாதவாகள கொடுத்த நற்பொருள்களை விலக்குவார் (ஒருவரும்) இலா (அதுபோல) உவா நாற்றத்தினையுடைய கரியகடலானது பொருந திய தீர்த்தமாகி, தேவர்களும் (மாதுடாமுதலிய மறறையோர்) எல்லாரும் (தனைத்) துநிக்க, பற்பலபொருள்களையுந கொடுக்கும் எ - று.

உருநலமிலாதவா - குருபிகள், வான் - ஆகாயம், நாண்டு இடவாடு பெயராய்த தேவரை யுணர்த்தி நின்றது (௧௬௯)

அடுத்திடப் பட்டவா பெரிய ராயினு
மடுத்தவா சிலாகுண மவாரு ணத்தியன
மடுக்குமோ வளாகழி மலாநத நெய்தல்கள்
விடுத்தில நறுமணம் வீசுக காத்தமே

(இ - ள்) அடுத்திடப்பட்டவர்கள் மேலோராயிருந்தாலும், அடுத்தவர்களிற் சிலரது குணமானது, அவ்வடுத்திடப்பட்டவரது குணத்தின றன்மையைக் கொள்ளு மோ ? (கொள்ளாது, அதுபோல) பெருகுகின்ற கழிநீரிற் புட்பித்த நெய்தற் பூக்கள் (மணமவீசுந தமதியறகைக்குணத்தை) விடாதனவாகி, நன்மணத்தைக் காத்தூரம் வீசாநிற்கும். எ - று.

அடுத்திடப்பட்டவர் கழியும், அடுத்தவா நெய்தலுமென்க கழியின் மலாந்த நெய்தல அதன் புலான் மணத்தையேற்காது தன் மணத்தை வீசியதெனபது கருத்து.

“நெய்தல்கள் விடுத்தில நறுமணம் வீசுகாதம்” என்பதை, “நெய்தல்கள் காதம்வீசுந நறுமணம் விடுத்தில” என்றனவையுணராமையும. (௧௭௦)

சேரியின் புறமெலாந தீய நாற்றமே
யாரினும புணையு மலாநத கைதையும்.
வேரியின் ஞாழலும் வீசு மாமண
மூரியும் புரத்தினின றுயநத மூவாபோல.

(இ - ள்) பரதவா சேரியின பகவிலெல்லாந் துன்மணமே பொருந்தினும், புன்னையும், பூத தாழையும், தேனையுடைய ஞாழலும், வலிய முப்புரத்தினின்றும் பிழைத்த (தாரகாகண் - கமலக்கண் - வித்யுனமாலியென்னு) மூவனாயொத்தத (துன்மணத்தினின்று நீங்கிச்) சிறந்த மணத்தை வீசாநிற்கும். எ - று. (கசக)

வலையினுன் மீன்பல வாருளு செய்கையா
ஞலைவிலா மணிபல குளித்து வாழ்வாக
ஞலைவிலா தொற்றினு லொற்றி நுண்பொருண்
மலைவிலா வொற்றுமா யொற்று மனனாபோல.

(இ - ள்.) கெடுதலிலலாத ஒற்றாகனாலாராயந்து, நுட்பமாகிய பொருள்களை (தாமே) மயக்கமிலலாத ஒற்றனுமாகி யாராய்கின்ற அரசரைப்போல, பல மீன்களை வலையினுல வாருகின்ற செய்கையுடைய பரதாகன் (சீர)ஞலைதலிலலாத பலமுத்துக்களை (தாமே) மூழ்கி (எடுத்து) வாழ்வாகள் எ - று.

மனனா ஒற்றாற் பயனடைதலபோலப் பரதாவலையால் மீனையடைந்தும், அவாதாமே சிறைப்புறத்தோதுமெனப் பொற்றோடுணையாத தெரிதநது பயனடைவாரா போலத்தாமேகுளித்து மணிகளையெடுத்தும வாழ்வரெனக்கொள்க. (கசஉ)

விழியினுற பரத்தியா வெல்லப பட்டதோ
செழிகட றினாககையாற் றிறைக ளாகவே
பொழிகதூ மணிகளும் புலவு மீனகளுங்
கழிபவா சேரிமுன கலநது வீசுமே.

(இ - ள்.) பரத்தியரது கண்களால் வெல்லப்பட்டதாகிய ஒரு செழிய கடலானது (தனது) அலையாகிய கரத்தினுல், கிரணஞ்சொரியும் முத்துக்களையும் புலான மணமுடைய மீன்களையுங் கலந்து கப்பணங்களாக, பரதவா சேரியின முன்னே வீசாநிற்கும். எ - று

தோற்றவா வென்றவருக்குத் திறைகொடுத்தல் முறையாதலின பரத்தியா விழிக்குத் தோற்றகடல அவாகட்கு மணிமுதலியவற்றைத் திறையாக வீசுமென்றா, கலந்து எனபது விண்டு எனறற்போற் பொதுவினை. (கசக)

அளவாக னுபபமைத் தளககு மோதை||
நுளையாகள கலனகட னாககு மோதையும்
வளைமணி மீனவிலை மதிககு மோதையுங்
களமலி கடலெதிர கடலகள் போன்றலே.

(இ - ள்.) பரதாகன் உப்புப்பயிரிட்டு அளக்கின்ற ஓசையும், நுளையர்கள் மரக்கலங்களைக் கடலிற் செலுத்தாமோசையும், சங்கு-முத்து - மீன (முதலியவற்றை) விலைசெய்யும் ஓசையும், கருமைமிகுந்த கடலை எதிராகின்ற (பல) கடல்களபோன்று விளங்கின. எ - று

கடல் - கடலொலியென்க அளவர்கள் - நுளையாகள் என்பன நெய்தனிலமாக்களை. (கசச)

சுரங்கடந தவாதமைத் துன்னு ருமையா
லிரங்குறு மாதரோ டிரங்கி வெளவளை
தரங்கமென சுரங்களிற் றள்ளி வேலையு
மரங்குளா களாவரு மயிற்து போதுமே.

(இ - ள்) (பொருண் மேற்காதல கொண்டு) பாலை நிலத்தைக்கடந்த காதலர் தமமை (மீண்டும்) அடையாமையின் (பிரிவாற்றாமல்) துன்புறுகின்ற மாதாளுடன்

கடலும் இரக்கமுற்று, வெள்ளியவளைகளை அலைகளாகிய கரங்களினின்றும் தளளி, மரங்கள் செறிந்த களையில் வரநிற்கும் மீண்டு செல்லாநிற்கும். எ - று.

அகப்பொருள்விளக்கம்.

“பரத்தையிற் பிரித லோதற்குப் படர்தல்-அருட்டகு காவ லொடு-தூதிற் ககறல்-உதவிக கேக னிதியிற் கிகததலென் - றுணாபெறு கறபிற் பிரிவறு வகைத்தே.”—என னுஞ் சூத்திரப்படி, கற்பின்கட்பிரிவு அறுவகைத்தென்க. (கசடு)

பற்பல தேயமும் படாந்து பல்கலத
தற்புதப பொருளெலா மடங்க வாரிவந
துற்பவத் திழிநரு முமபா போகத்தி
நிற்பவ ருயர்ந்தவா நீரமை யென்சொல்கேன்

(இ - ள்.) பலபல தேசங்களுக்குஞ்சென்று, பல மரக்கலங்களில் அற்புதமாகிய பொருள்களையெல்லாம் மிகுதியாக வாரிவநது, பிறப்பினால் இழிந்த பரதமாக்களும், சேவபோகத்தில் நிற்பார்கள். (அந்நிலத்) தலைவாகளது தனமையை யாது சொல்லு வேன. எ - று. (கசசு)

அளக்ககா நீந்தினு மளக்கா நலகிய
துளக்கமில் பொருளெலாநு சொல்லு வாரெவா
விளக்கின மைநதினை விளம்பு நானிலத
துளப்படு மயக்கமுஞ் சிலவு னாத்துமால்.

(இ - ள்.) சமுத்திரத்தை நீந்தி (ககாகண்டா) னாலும், சமுத்திரமானது அளித்த கெடுதலில்லாத பொருள்களையெல்லாநு சொல்லவல்லவர் யாவா? ஐந்தினை (வனங்) களையும் விரித்தாம். சொல்லுகின்ற பூமியில் ஒன்றுகூடிய (கினை) மயக்கங்களுஞ் சில சொல்லுவாம். எ - று. (கசஎ)

தினையக்கம்.

வேறு.

வரகு பேரிடை வளாவளா மந்திகள் பாய
விரவு மாதவி நிழலவளா வாரணம் வெருவி
புரகம் வாழ்மலை முழையிடை புறுமபயந துயிரைப்
புரவு பூணுவாரா புகுதரு மிடமறி யார்போல.

(இ - ள்.) குறிஞ்சியில் வளர்கின்ற குரவருகள் (முல்லை நிலத்திலுள்ள) வரகு பேரிற் பாய, நெருங்கிய (முல்லைநிலத்திலுள்ள) குருக்கத்தியின நிழலில் வளாகின்ற கோழிகள் பயநது, பயமுற்று உயிரைக்காப்பவரில் செல்லத்தக்க இடமறியாதவார்போலப் பாம்புகள் வசிக்கின்ற மலைக்குகையிற் சேரும் எ - று. (கசஅ)

காலை யாய்ச்சியர் தயிரகடை யோதையைக் கழனிச
சோலை வானரம வேங்கையின் குரலெனத துளங்கு
மாலை யோதையை மழையென வண்டாக டொழுவின்
மாலை யானிரை புகுத்துவா வழக்கமுண் மையினால்.

(இ - ள்.) காலைப்பொழுதில் (முல்லைநிலத்திலுள்ள) ஆயமாதர்கள் தயிர்கடை கின்ற வோசையை, மருதநிலத்திலுள்ள சோலையில் வாழும் வானரமானது (குறிஞ்சி நிலத்திலுள்ள) புலியின் குரலென்று நடுங்கும் (மருதத்திலுள்ள) கரும்பாலையின ஒசையை (கேட்ட முல்லைநிலத்திலுள்ள) ஆயாகள் மழை (ஒசை) என்று கருதிதொழுவது

களில் வரிசையாகப் பசுமந்தையைப் புருத்துவார்கள். (மழை பெய்கையில் பசுகளைத் தொழுவதற்குக் கடமெ) வழக்கம் உளதாதலால் எ - று (௧௪௬)

கோழி யோசகிய வழத்தியா குழைபரத தியாக
ளாழி வேலையி லுணக்குமீன பரப்பினை யழிகும
வீழி வாய்ப்பரத தியாகொடி வீசிய வளைபாயப
பாழி யூருமுத தியாகனெற பரப்பினை யழிகும.

(இ - ள்.) முல்லை நிலத்திலிருந்து வந்து மேய்கின்ற) கோழியை யோட்டிய (மருதநிலத்திலுள்ள) உழத்தியர்களது குண்டலமானது, சமுத்திரத்தையுடைய நெய்த நிலத்தில துளைச்சிடர் உலாத்துகின்ற மீன்பரப்பினைக் கலைக்கும். வீழிகளினியை யொத்த வாயையுடைய பரத்தியாகள (அந்நெய்தநிலத்திலுள்ள) காகத்தையோட்டிய வளையானதுசென்று, பெருமைவாய்ந்த மருதநிலத்தூரில ஆறுதக்காலாட்டியா தொகுத்த நெறகுவிடையழிக்கும் எ - று.

பாழி - மருதநிலத்தூரெனினுமாம். குழை - தழையெனவுமாம். வாய-ஆகு பெயராய் இதழை யுணாகியது வளை - வளையலுஞ் சங்கும சங்குவளையலுமாம்.

ஊட்டு கனறுறு வயிறறினை நிரப்பியு மொழுகுங்
கோட்டி ருங்கவை யத்தினம் பாலுணக குறிஞ்சி
மாட்ட நம்புகும வளாவளா யுகமா லைகளி
டைடி ருங்கழைப புனலுண வயலினை யடுக்கும்

(இ - ள்.) ஊட்டுகின்ற கனறினதுவயிறறை நிரம்பச்செய்து மொழுகின்ற கொம்பினையுடைய பெரிய காட்டுப்பசுவின் முதிராத பாலேப்பருகும்படி குறிஞ்சி நிலத்துக்கு (மருதநிலத்திலிருந்து) அன்னமானது செல்லும் குறிஞ்சிநிலத்தில் வளாகின்ற கருங்குரங்குகள் ஆலைகளில் ஆடுகின்ற கருப்பிரசத்தைப்பருக மருதநிலத்தைச் சேரும். எ - று. (௧௪௭)

அருவி தூவுமவெண் ணித்தல மலைகடற் கரையின்
மருவும் வாரதிகாக கடலெறி நித்தில மலையின்
பொருவில் சாரலிற பொலிதரும பூவையா பிறந்த
திருவி னாமனை யொழிந்தயற் சோந்துவாழ் வதுபோல.

(இ - ள்.) மகையைப் பிறந்த செலவமுடைய மனையைநீங்கி அயலா மனையை யடுத்து வாழ்வதுபோல, (குறிஞ்சிநிலத்திலுள்ள) அருவியாறுகள் சிந்துகின்ற வெள்ளிய முதத்துக்கள் ஆலைகளையுடைய சமுத்திரக்கரையிற் பொருந்தும் சமுத்திரமானது ஆலைகளால் வீசுகின்ற முதத்துக்கள் மலையினது ஒப்பிலந்தசாரலிற் பிரகாசிகும எ-று.

கொல்லை மானிளங் குழுவியை விடைச்சிஞ்ஞா கொடுப்ப
மெல்லென மீனகளை துளைச்சிஞ்ஞா விழைநதெதி கொடுப்பா
முல்லை நீணமுதை முல்லைவாழ் சிறுமியா கொடுப்ப
நல்ல வாரநோ துளைச்சி று மியாகணல குவரால்

(இ - ள்.) முல்லைநிலத்திலுள்ள மான்களின் இளங்கன்றுகளை ஆயச்சிறுவர்களளிக்க, பரதச்சிறுவர்கள் மெல்லிய மீனகளை ஆசையுற்று எதிராகக் கொடுப்பார்கள். முல்லைநிலத்திலுள்ள சிறுமியாகள் நீண்ட முல்லையரும்பைக் கொடுக்க, பரதச்சிறுமிடர்கள நல்ல முததுக்களைச் சமானமாகக் கொடுப்பார்கள் எ - று. (௧௪௮)

தொல்லை நாவல ரனைவருந தொடுதெடுத் துணாத்து
மெல்லை காணரும் வளங்கிற தொண்டைநாட் டியலப்பின்

வல்ல வாசிறி துறாததன மினிவகுத் துறாப்பாஞ்
செலவ நீடிய செனனைமா நகாவனந தெரிந்தே.

(இ - ள்.) பழமையாகிய நாவின் வன்மையுடைய புலவர்கள் யாவரும் பாக்க
ளாக்கி யெடுத்துக்கூறியும், அளவுகாண்டற்கரிய வளங்களறிந்த தொண்டைநாட்டின்
தன்மையுள் கூடியவனாயிற் சிலவற்றைச் சொன்னேம. இனி, செலவமிசூரத பெருமை
வாய்ந்த சென்னை நகரின் வளங்களை யுணர்ந்து சொல்வாம் - ௭ - று.

இயல்பின ளெறதில், இன - ஏழனுருவு. புறனடையாற்கொள்க. (கருசு).
திருநாட்டுப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகந்திருநீந்தம் - கருசு

திருநகரப்படலம்.

திருத்தகு தொண்டை நாட்டிற், நேவாக னுடைய மேலாம
விருத்திர னுயிரை மாட்டும் விண்ணவ நகரு நாண
வுருத்தகு காஞ்சி மூதா ரெலையி னுளதா யும்பா
வருத்தமுந தவிரகருந செனனை மாநகா சிறநதுவாழும்.

(இ - ள்.) சிறப்புதங்கிய தொண்டைநாட்டில் தேவலோகத்தினும் மேலாகிய
விருத்திராகர னுயிரைக்கொன்ற இரத்திரனது அமராவதிய நானமடையும்படி, அழ
கமைந்த பழமையாகிய காஞ்சிநகரத்தின் எலையினுள்ளதாய, தேவாகளது துயரத்
தையுமொழிகும் பெருமைவாய்ந்த சென்னை நகரமானது சிறப்புற்று வாழாநிற்கும்.

விருத்திர னுயிரை மாட்டும் விண்ணவனெனறது.

பூவம் அமராவதியிற் கொலுக்கொண்டிருந்த இரத்திரனது அவைகளைத்தில்,
பிரகந்தி முனிவா வர, இரத்திரன தனதாசிரியருக்கு வந்தன பூர்வமாக வழிபாடுசெய்
யாது தையலா மையலில் மாழ்க்கிடக்க, அதுகண்ட தேவகுரு அங்குநின்ற மறைந
தனா. அதனால் இரத்திரனது செலவங்குறைய, அவன் தனது துயரப்பிரமணபாற்கூற,
பிரமன் நீயுன் குருவைக்காணுமெலையும், விசுவவுருவனென்னும் இத்திரிசிரனைக்
குருவாகக் கொள்கவென, இரத்திரன் அதற்கியைநது தனது நகரிற்குக் கூட்டிவந்து,
தனது செலவமிசூரபடி ஓயாகஞ்செய்கவென, திரிசிரன அவ்வாறே யாகுவெனக்
கூறி, மனமவேறுபட்டுத் தேவா செலவங்குறையவும் அசுரா செலவ மிகவும் யாகஞ்
செய்தனன். அதனை யவன் செய்யுங்கிரியையா லுணர்ந்து அவனது முச்சிரத்தையும்
வச்சிரத்தாற் கொயது பிரமகத்தியடைந்து, தேவர்களது தந்திரத்தினால் நீலம் நீர்
மரம் மாதாகட் களித்துப் புனிதனாயினன் தன்மகனை இரத்திரன கொன்றதுணர்ந்த
துவட்டா ஓயாகஞ்செயது அந்நேரேனறிய விருத்திராகரனை இரத்திரன மீதேவ, இந்
திரன அவனுடன் போர்செய்து அவனை வெல்லவல்ல ஆயுதமினமையின் விண்ணு
னுடன் கூறி, அவா கூறியபடி தந்திரமுநிவரையடைந்து அவா முதுகத்தண்டெனப்
பிராகராகளது ஆயுதங்கள் கூடியிருந்தமையின் அதனைப்பெற்றுப் புதிய வச்சிராயுத
மாக விசுவகனமன்ற செய்துகொண்டு விருத்திரனை யெதிராகடி, அவன் போபுரிய
ஆற்றறுதகடலிலொளிக்க, அகத்தியமுனிவராத கடலை வற்றச்செய்து அவனைக்கொன்று
புகைதீர்த்தனென்பது சரிதம்.

(க)

தம்பிரா னருளா லெனபைத தனிரியன மடந்தை யாகரு
முமபாருழ நகரு மேட்டி னுறுவரி நெருக்கி யிட்ட

வெம்பிரா னகருந தெற்கும வடக்குமென றிரண்டு பாலு
நம்பிவாழ் தரவே நாபப ணயக்குமந நகர மென்றும்.

(இ - ள்) சிவபெருமானது திருவருளால் (திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுலாமி
கள்) ஏழம்பிணை மாநதளிப்போன்ற மேலியையுடைய பெண்ணாகிய தேவர்கள் சூழ்
ந்த திருமயிலை நகரமும், எட்டிற் பொருந்திய வரியை நெருக்கியெழுதிய எமது எழுத
தறியும் பெருமானெழுந்தருளிய திருவொற்றிநகரமும் (முனையே) தெற்கும் வடக்கு
மென்று சொல்லும் இருபக்கலிலும் நம்பி வாழும்படி, அச்செனை மாநகரம் எக்கால்
மும் நடுவிற பொருந்தும் எ - று

எனபை மடநதையாகருநகா திருமயிலை என்றது

திருமயிலையில் வணிகாகுலத்துதித்த சிவநேசரெனப்பவா தமது தவப்புதலவி
யானாத திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகளுக்கென்று நியமித்துக் கன்னிமாடமொன
றமைத்து அதிலமாததிப் போஷித்துவருகையில், அப்புதலவி யோநாள மலா கொய
கையில், அராத்திண்டி யுயிர்துரப்ப, சிவநேசா நாயனருக்கெனத் தீர்மானித்தமைக்
கேற்ப எனபையேனும் அவாக்குதவவேண்டுமென்று தகனஞ்செய்து அவ்வெழைபக்
குடத்திட்டு மாதத்திற் சேமித்துவைத்திருந்தனா பள்ளையார் பல அம்! தங்கையு
மியற்றிக்கொண்டு மயிலையையடைந்து, வைசியா கருத்தை யுறிந்து அக்குடத்தைச்
சுகந்தானவாயிலிலிருத்தித் திருப்பதிகமோகிப் பெண்ணுருவாக்கி, தாமெழுப்பின
மையின மகணமைக்கொண்டு சென்றனா. எனபதாம்.

‘மட்டிட்டபு ள்ணையங்கானன்மடமயிலை

கட்டிட்டங்கொண்டானகபாலீசரமபாநதான்

ஒட்டிட்டபண்பினுருத்திரபலகணத்தார்க

கட்டிட்டலகாணத்தோதியோபூமபாலாய”- எனபது முதலாகவுடைய
திருப்பதிகம் அக்காலத்தோதியதென்றிக.

எட்டிணுறுவரி நெருக்கியிட்ட நகா திருவொற்றியென்றது.

சூரிய மரபிவ்வித்த மாநதாவெனனும் அயோத்தியமன்னன் மூப்புப்பருவ
மடைந்து வினாவிலிறக்கவிரும்பி அருஞள்ளானா நோக்கி, நானிரகஞ்ஞான்ற தெரிந்து
சொல்லுங்கனென, சிவவஞ்சகா உமது புண்ணியம் அழியும் மாககங்களைச் செய்யு
மென்றனா மன்னன் கருணைக்கீழ்ப்பாராத்து - யான் தலங்களிற் செய்யுந் தருமங்களைக்
குறைத்தெழுதுகவென, அவன் அவ்வாறே யெழுதி மாநதாவுக்குக் காட்ட, அரசன்
அவற்றிடையில் “திருவொற்றியூர் நீங்கலாக” எனறெழுதியிருக்கக்கண்டு, அவனது
குடெனவெஞ்ஞா, கணிகன் அரசனே! இஃதென்கை யெழுத்தன றென்று வேறுபாட்
டினையுங் காட்ட, மன்னன் அவ்வரியைக் கிறுக்கி அக்கணக்கைத் தன் வசமாகவைத்து
மறுதினம் பாகக், அப்பொழுதுந் “திருவொற்றியூர் நீங்கலாக” எனறெழுதியிருப்பது
பாத்ததுத் திருவருளே வியந்து, அதற்குவொற்றியூரையடைந்து மந்திரிமுதலியோர்
கைலாசுதரப் பிரம்மாத்தத்தில ஸ்ரானஞ்செய்து அங்கே வசித்துத் தானும் மனைவி
யும் இளமைப் பருவ மடைந்தார்களா. அதனல் இளமைத்தந் பெருமான என ஓர் சிவ
லிங்கம் பிரதிட்டைசெய்து, தமது நகரத்தையடைந்து சிலகாலக் கழித்து முத்திபெற
தனரென்பது சரிதம்.

(உ)

தன்னினந் தளரா வண்ணந் தாங்குத் தரும மென்றே
நன்னகா பலவும் வாழ் நயந்நுதன னிடத்தில வாழவு

மன்னிய செல்வா தம்பால் வளமிகக கொடுத்தது தன்பா
லெநநகா வளமுங் காட்டி யிருப்பதந் நகர நாளும்

(இ - ள்) தன்னினத்தை வருந்தாவகையாக ஆதரிப்பது தரும்மென்று கரு
தியே, நகரங்களெல்லாம் வாழவுறுமபடி விரும்பி, தன்னிடத்திற் பொருநதெசிகுஞ்
செல்வார்களிடத்தில வளத்தைமிகக் கொடுத்து, தன்னிடத்திலே எல்லா நகரங்களின்
வளங்களைபுகாட்டி, அச்சென்னை நகரம் என்காஹிருப்பது. எ - று (க)

இதற்கு நகரபோல வாழ்வாக கிருமபொருள கொடாத வாறறு
லத்தகு துறக்க வாண் ஸலைக்கட லமுது மிங்கே
புத்தம் நுதவும் வேளவி யுணவுநகொண் டொருவன் ரெயது
வைத்திழிம் பழைப் விலலின் வாழத்தருங் கடனமை பூண்டா

(இ - ள்) இஃதத் தகுதியாகிய நகரத்தைப்போல (பிறநகரங்கள் தம்பால்)
வாழ்பவர்களுக்குப் பெருமபொருளைக் கொடாததன்மையால், அந்தத் தகுதியாகிய
சுவாகவாசிகள் இந்நகரத்தில் அலையையுடைய சமுத்திரத்திறந்ரேனறிய தேவா
மிதமும, உத்தமங்கள் கொடுக்கும் யாக அய்சம் பெற்று, ஒருவன் செய்துவதைத்
பழைய கோயிலில் வாழ்கின்ற கடனமையை மேற்கொண்டாக்கள் எ - று (ச)

தாங்குமிந் நகராவாழ வாரபோற றருமங்கள் புரியாத் தாழ்வா
லாங்குள் வமர ரெல்லா மருமகப் பேறு காணா
தேங்கமழ மாலே வேறு சோதரா தென்று வாட்டா
பாங்குரெய வாரில லென்றே படமமுக குறாமற் சூழ்வார

(இ - ள்) (அடுத்தவர்களைத்) தாங்குகின்ற இந்நகரத்தில் வாழ்பவர்களைப்
போலத் தருமங்களைச் செய்யாத குறைவினால், அச்சுவாகத்தில் வசிக்கத்தேவர்கள்
யாவரும் அரிய புத்திரப் பேற்றினைப்படையாசன வாசம் வீசம் மலாமாலை வேறே
யடப்படாதென்று (அதனை) உலாததாக்கள் பக்குரஞ்செய்வாரிலரென்றே (சூழ்ந்து) வத்
திரம் அமுககுப்படாமலணிவாக்கள் எ - று

அமரா - மரியாதைகள்

(இ)

வாராவளா மலைமென கொங்கை வளைகட லுடுகக்கை செல்வா
பாாமகண் முகமே யாகும் பரவுமுத தமிழ்சேரா நாடு
சோவறு துதலே யாகுந் துலங்கிய தொண்டை நாடு
சோவளா திலக மேயாரு சென்னைமா நகர மாநோ

(இ - ள்) துதிகத்ததக (இய வசை நாடகமென்னும்) முதத்தமிழ் வழங்கும்
தமிழ்நாடு, சச்சுனிநத் மலைபோன்ற மெல்லிய கொங்கையையும் வளைநத் கடலை
யாடையாக வணிநத் செல்வத்தையுமுடைய பூமிதேவிக்கு முகமேயாகும், விளங்கிய
தொண்டைநாடானது குற்றமற்ற(அவளது)நெறியேயாகும்; சென்னை மாநகரமானது
(அமமுகத்திலணிநத்) சீர்த்திமிகத் திலகமேயாகும் எ - று

முதத்தமிழ் சோநாடு என்றது தமிழ்நாடு அது “குணக்கடல் குமரி குடகம்
வேங்கட மெனுநான் கெல்லையி னிருநதமிழக கடலுள்”—என்பதனுடைய

தொண்டை நாட்டெல்லையை,

“மேற்குப் பவளமலை வேங்கட கோவடக்காம்

ஆரக்கு முவரி யணிகிழக்கு—பாக்குளைய

‘தெற்குப் பிணை திகழ்நுப் தினகாதம்

நற்றொண்டை நாடெனவே நாட்டு’—எனறதனலறிக.

(ஈ)

தத்தமக குரிய விண்ணோ தமககிட மாவ தனறி

யித்கு நகரம் போல வினாமோ னுடாயா வாககு

முந், தலை ருலக தண்ணை முருநதனை கரனவே ளாதி

யு, நகமா தமககும் வைப்பா யுறுவதோ துறகக வைப்பு.

(இ - ள்) மோகூலோகமானது, ததகமக்குரிய தேவர்களுக்கு இருப்பிட மாவதல்லது இந்நத சுகுதியாகிய நகரத்தைப்போல (தனை) அடைகின்ற மாநகர யாவாகும், முச்சிற்றமைந்த குலப்படைசாங்கிய சிவபெருமானுட, திருமாலும், ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய விநாயகமூர்த்தியும், முருகக்கடவுளு முதலிய உத்தம (தேவர்) களுக்கும் இடமாகப் பொருந்துவதோ? (அன்று) எ - று

(எ)

தேவாகண் முனிவா திததா சிறந்தனே தியாக னேனை

மூவரும் பிறரு மென்று மொய்ந்துடன் வாழு மாறு

மாவள ரிடங்க ணல்கும் வளநகர யாவ ரேனு

‘வேறுமி னிடமா முநதி வீடலா னிகர தனறே

(இ - ள்) தேவர்களும் முனிவர்களும் சித்தர்களும் சிறந்த அந்நகரங்களும் வேறாகிய திரிமூர்த்திகளும் பிறரும் எப்பொழுதும் ஒன்றுகூடி வாழும்படி, செவ்வய பெருகும் இடங்களைக் கொடுக்கின்ற வளமமைந்த சென்னைநகரமானது எவரேனும் (தன்னிடத்து) வந்தால் (அவர்கட்கெல்லாம்) வாசஸ்தானமாகும். (அதனை) மோகூ வீடல்லாது (வேறேனும்) ஒப்பாகமாட்டாது எ - று

அன்று - ஏ - அசைகள்

(அ)

வளமணி மழையுரு செம்பொன மழையுங்கைம் மாறு வேண்டா

தாவில வாரிசு செனை யகநகர மாநத ரெல்லா

முளமகிழ சிறப்பி னுரு முதவுந னேககி நோக்கி

விளாநிறம் படைகருந தெண்ணீ ரல்லது வீசா மேகம்

(இ - ள்) அழகிய மணிமழையையும், செம்பொன மழையையும் பிரதியுப காரங்கருதாது அளவிலலாம் லெதெது, செனை நகரத்துள்ள மாநகர யாவரும் மனங் களிப்புறாது சிறப்புடன் நாடோறுங் கொடுப்பதை மிகவும் பார்த்து, மேகமானது வெள்ளிய நிறத்தைத் தாங்கும். செள்ளியநீரை யல்லது வீசாது எ - று.

அந்நகரவாசிகள் தமமையதெதோர்க்கு மணியையும் பொன்னையுங்கொண்டு, அய்டேக்குச் செய்வது நோக்கிய மேகமானது சானும் அவர்கள் போலச் சொரியக்கருதி வெண்ணிற மமைந்தும் நீராயன்றிப் பொழியா தென்பதாம்,

மேகம் ஏழு - சமவாதசம் ஆவாததம் புட்கலாவாததம் சங்காரிததம் துரோ ணம் காணுகி நீலவாணம் இவைமுறையே மணி - நீர்-பொன-பூ - மண - கல - தீ - எனப்பறைப்பொழியும்

(க)

மருங்குறு கடலின மொண்டு மழைக்குல மகளி மைம்பாற

கருங்குழ னிகாப்ப வெண்ணிப் பனமுறை கறுத்துப் பாரக்கு

மொருங்கி வலாகு நாளு முதவுமிந நகரின் மாநகர

பொருங்கொடை நிகாப்ப வெண்ணிப் பனமுறை பெய்து பாரக்கும்.

(இ - ள்) மேக கூட்டங்களை பககத்திலுள்ள சமுத்திரத்தில (நீரை) மூகநது மாதர்சனது ஐந்தது பகுப்பிணையுடைய கரியகூந்தலையொப்பகருதிப் பலமுறைகருமை வாய்ந்துபார்க்கும் யாசகர் யாவர்க்கும் தினைநதோறுங்கொடுக்கின்ற இநநகரின மாதூரது பெருங்கொடையை நிகாக்ககருதிப் பலமுறை வருஷித்துப் பாககும் ௭ - று.

ஐம்பால் - முடி-கொண்டை-சுருள்-குழல்-பனிச்சை. இவற்றுள் மயினாயுச் சியின முடித்தலேமுடி - பககத்தின முடித்தலே கொண்டை - பின்னே செருக்கலே சுருள் - சுருட்டிமுடித்தலே குழல்-பின்னிவிடெலே பனிச்சை யெனப்படும் (௧௦)

அருமைகண் வெப்புச் செய்யா ரமாதுவாழ் மலையிற கானின்
மருவியென பயனென நெண்ணி மணங்கம முகிலுரு சநதுங்
குருமலாச சணப கங்குல கொன்றைமல லிகையு மற்றுந்
திருநகராப புறத்தி னெங்குஞ் செழிந்தெழில் காட்டா நிற்கும்.

(இ - ள்) மணம் வீசும் அகிலும், சந்தனமும், நிறமமைந்த மலையுடைய சணபகங்குலம், கொன்றையும், மலலிகையும் பிறவும், (தமது) அருமையைப்பார்த்துக் களியாதவாகள் பொருநதி வாழ்கின்ற மலையிலும் வனத்திலும்பொருநதி(யிருப்பதால்) யாது பயனென்று கருதி, சிறந்த சென்னையகரின பககலிவ எவவிடத்தும் நெருங்கி (தமது) அழகைக் காட்டாநிற்கும். ௭ - று.

தமதருமையை யுணதாரிடையிருந்து பயனிலலை யெனக்கருதிய அகின் முதலியவை மலையுடையானுமொழிந்து நகாப்புறஞ்செறிந்து எழிலகாட்டுமெனக் (௧௧)

இயலினைக் கறக வெண்ணி யினததொடு மயிலுஞ் சால
நயமொழி கறக வெண்ணி நன்குளி சூயிலும் போந்து
செயலையந் தளிர் னாதஞ் செவவிப்பாத துறையா நிற்கும்
வயலபுற முடித்த சோலை வளநதவய யான மெங்கும்.

(இ - ள்) வயல்களைப் புறத்திலுடுத்த சோலைகளும் வளநத பூநதோட்டங் களும் (ஆகிய) எவ்விடத்திலும், அழகிய அசோகநதளினா யொத்த மேனியையுடைய மாதர்களது சாயலைக் கறகவிருப்பிக் கூட்டத்தோடு மயில்களும், மிகக் இனிமைவாய்ந்த சொற்களைக் கற்கவருமபி நல்ல கிளிகளும் குயில்களும் வந்து சமயம்பார்த்து வாழாநிற்கும் ௭ - று. (௧௨)

கந்தர மிகுந்த விந்தத் தொன்னகா விடாது நோக்கச்
சுந்தையி னாவங் கொண்டிரு தினைநமைப் பூசை செயவாக
கந்தமில் வரங்க ணலகி யளிப்பது குறித்துந் தேவா
வந்தனா மலாக டோறும் வதியுமா ராம மெங்கும்

(இ - ள்) தேவர்கள் அழகுமிகக் இநதப்பழமையாகிய சென்னை நகரையிடைவிடாது பாக்கமனதில் ஆசைகொண்டும், நாடோறும் தமமைப்பூசிப்பவர்களுக்கு அழிவில்லாத வரங்களைக் கொடுத்துக் காப்பது கருதியும் வந்து, பூக்கடோறும் வாழ்கின்ற சோலைகளெங்கும் (உள்ளன.) ௭ - று (௧௩)

முத்தலைச் சூலத் தாரபோன மூன்றுகண் படைத்து மாதர்
முத்தலை முலைநே ராமன முடிகவிழ் குருமபைத் தாழைக்
கொத்தொடு கழுநங் காடு மாதனை குழலொப் பாம்பூ
வைத்திடும் வாழைக் காட்டின மருங்குள வளாவி நிற்கும்.

(இ - ள்) முததலைச சூலததையுடைய சிவபெருமானைப் போல மூன்று கண்களைப்பெற்றும், மாதாகனது முதது வடமலையும் முலையை யொவ்வாது (நாணித்) தலைகுனிந்த குருமபையையுடைய தென்னந்தோப்போடு, அழகிய சமூக காம மாதாகனது கூந்தலை யொப்பாகிய பூவையுடைய வாழைக்காட்டின பக்கங்களில் அள வளாவிற்கும் ௭ - று

கொத்து - கூட்டம். ஈண்டுத்தோப்பு.

(கச)

நகருறை மைந்த ரெல்லா நல்லுருக காம ரென்றே
யகமுற நினைத்துக் கன்ன லவாகளகைச சிலை ளாகப்
புகரறு வயலக ளெங்கும் பொதுளமல் வாறே யெண்ணிப்
பகழிக ளாக நீலம் பங்கயம் பலவும் பூக்கும்.

(இ - ள்.) சென்னை நகரத்தில் வசிக்கும் மாநர்கள் யாவரும் நல்ல வடிவ மைந்த மனமதாகளென்றே மனதிற்பொருந்த நினைத்துக் கருமமானது அவர்களது கைகளிற சிலைகளாமபடி, குற்றமற்ற வயலகளிலெல்லாம் நெருங்கி நிற்கும் அவ் வகையே, நீலம் - தாமரை முதலிய பலவும் பாணங்களாகக்கருதி மலரும் ௭ - று

மனமதன்கணை ஐந்து-தாமரை மா அசோகு முல்லை நீலமெனபன அவை செயயுவததை-சுப்பிரயோகம் விப்பிரயோகம் சோகம் மோகம் மரணம். இவற்றை, சூத்திரம்.

“வனசஞ் சூத மசோகு முல்லை

நீல மெனமதன பெயகணை யைந்தே” — எனவும்,

“சுப்பிர யோகம் விப்பிர யோகம்

சோகம் மோகம் மரணமுந் தோற்றும்.” — எனவும்,

“சுப்பிர யோகஞ் சொல்லு நினைவும்

விப்பிர யோகம் வெய்துயாத திரங்கல்

சோகம் வெதுப்புந் துயப்பன தெவிட்டலும்

மோக மழுங்கலு மொழிபல பித்தற்றலு

மரண மயாப்பு மயக்கமுஞ் செயயும்” — எனவும் ஒருவனவற்றானறிக.

மதனை இவ்வைவகணைகளை,

“நெஞ்சி லரவிந்த நீளசூதங் கொங்கையினில்

துஞ்சும் விழியி லசோகமாம்—வஞ்சியாதஞ்

சென்னியிலே முல்லை திகழ்நீல மலகுலிலே

யென்னவே ளெயயுமியல பாம்.” — என்றபடி யெய்வெனக்கொளக (கஈ)

நீரள வாகி நின்ற நெடுகொடி யளவே யளறிச

சீரம் நிலையும் பூவுந் தினந்தொறு மொப்பக காட்டுஞ்

சாரின்ப பொருளுக கேற்ப வாழ்ந்துதண் கவிகை யொப்பப்

பாரிடை யளிகு மிந்தப் பதியொடும பழகுந் கஞ்சம்.

(இ - ள்) சலத்தின அளவாகி நிற்பது நெடிய கொடிமட்டுமே யல்லது, சிறப்பமைந்த இலைகளும் மலர்களும் நாடோறும் (அதற்கு) சமானமாகவே காட்டும். பூமியில் (தன்னை யடுத்தோனாக்) காக்கும் இநதச் சென்னைநகரோடு தாமரையானது சாராத தன் இனப்பொருள்களுக்குச் சமானமாக வாழ்ந்து தண்ணிய குடைபோல விளங்கும். ௭ - று.

(கச)

பாணையர் தாழை புதும பாகுநாழை கதலி யெண்ணங்
தோளறு வளைகளை காணக் குழித்தொரு பாகாகக் காடு
மாளிகை வளைகள் காண மதித்தொரு பாகாரசு குன்று
நீளினிட வந்து நிறப் நெடுநகர ரெலவ மலகும்

(இ - ள்) பாணையபுடைய அழகிய தெங்கும் கமுதும் பசியகரும்பும் என்று சொல்லுவ காடுகளைக்காண நீண்டதொரு பக்கவிநகாமெ, மாளிகைகளாகிய மலைகளைக் காண்கருளி யொருபக்கவின மலையும் நெடுநதூரத்தில் வந்து நிற்க, நெடிய சென்னை நகரமானது செலவமுற்று விளங்கும் எ - று.

காடு எனறது திருவேங்கடம், குன்று எனறது திருநீலமலையும். பிருங்கி மலையெனபது இக்காலத்துப் பரங்கிமலையென மருவி வழங்குகின்றது. (௧௭)

பொருளபல விளைத்து நாளும பொலிதலாற கதிராசெஞ் சாலிப
பெருநில துகரி னோபாற பெட்பொடு சூழ்நது நிறகுங்
கருதிய பொருளக் கொல்லாங் கவாத்தொறுங் கொடுத்தசு செலவ
மருகுவ தினமை யாலே யலையுமோ பாகாரசு சூழும்.

(இ - ள்) பலபொருள்களை விளைத்து நாடோறும் விளங்குதலால், கதினா யுடைய செவ்விய நெறப்பிர பொருந்திய பெரிய மருதநிலமானது (அச்சென்னைநகரத் தின்) ஓர் பக்கவிந சூழ்நது நிற்கும் நீண்டத பொருளக்கொல்லாவற்றையும் கைக் கொள்ளாதோறுங் கொடுத்தசு செலவங் குறைவதினமையாலே அலைகளும் [சமுத் திரமும்] ஓர் பக்கவிந சூழ்நதிருககும் எ - று

சென்னை நகரத்தைச் சூழ்நது ஓர் பக்கவில் மருதமும், மற்றொருபக்கவில் நெய்தலும் விளங்குமெனபது கருத்து (௧௮)

கொடையொடு பயிலு மினபக குளிராக நெலலை யுள்ளே
மிடைதரு வளத்துட சிலல் விளம்பினம் பொதுமை தன்ன
லடைதரு வளத்தை வேறு வகைமையி னறையப் புகுபு
புடைநகர வளத்தை முன்னாப் புகலுதும் புலவா தேர

(இ - ள்) கொடைத்தொழிலிற் பழகுகின்ற இனபமைநத தன்னைய சென்னை நகரத்தினெல்லையில், நெருங்கிய வளப்பங்களிற் சிலவற்றைப் பொதுத்தனமையாற் சொன்னோம் பொருந்திய வளங்களை வேறுவகையிற் சொல்லப்புகுநது புடைநகர வளத்தைப் புலவர்களறியுபடி முதலிற் கூறுவாம் எ - று (௧௯)

புறநகா

வேறு

கிரிசரசு களிறு நதிசரசு களிறுங் கிளாந்தெழும் வனசரசு களிறு
முரிமையிற் பயிலும் பறபல தேயத் துளைவளா சுவற்பரி மாவும
புரிமணி யிரத வுறுப்புகள் பலவும் புரையறு தாணையும் படைபுர
தரியலா பணிபபச சுமந்துவந் தளிகுருந் தணடுறை தொறுங்கலம் பலவும்.

(இ - ள்.) மலையிற் சஞ்சரிக்கும் யானையும், ஆற்றிற் சஞ்சரிக்கும் யானையும், காட்டிற் சஞ்சரிக்கும் யானையும், உரிமையுடன பற்பல தேயத்திற் பயில்கின்ற புற மயிவளரும் பிடரியையுடைய புரவியும், அழகிய மணிகட்டிய இரத்தவுறுப்புக்கள் பலவும், குற்றமற்ற சேனையும், ஆயுதங்களும் (முதலியவற்றை) பகைஞர் நடுங்கும்

படிதாங்கிவந்து, தடபம் பொருந்திய துறைமுகங்கூர்லெல்லாம் பல மரக்கலங்களும்கொடுக்கும். எ - று

கிரிசரம் - நதிசரம் - வனசரம் என்னும் அடைகன யானையின் வீசேடங்களை யுணர்த்தின. (௨௦)

அலப்படை யனைய தூங்குவாய நெடுங்கை யலைநெய் வாரணம் பழககு, நலப்பெரு வனப்பின் கைமந்தாக்கடமது நனவையு போதத்தி வலிக்கு, வலப்படு மதமால யானையு நிகரா வாயமையைத் தெரிப்பதே போலப், புலப்படப் புகன று மொ று ததுமணா டிலமாப் போதத்தேநா நட ததுவா பலரும்.

(இ - ள்) அலாபுதம்போன்ற தொங்கிய வாயையும் நீண்டகையையும் அசைகின்ற காதையுமுடைய யானைகளைப் பழக்கச்செய்கின்ற பெருமைவாயந்த நல்லழகையுடைய ஆடவர்கள் குற்றமற்ற தமது போரத்திறத்தின் வலிமைக்கு வெற்றி பொருந்திய மதமங்களுடைய யானைபுந்கராத உணமையை யுணர்த்துவதேபோல, வெளிப்படக்கூறியும், தண்டித்தும், மண்டிலமாக நடத்தி ஒழுகக்கூர் செலுத்துவா பலரும் (உளா) எ - று (௨௧)

குழியிடைப் படுத்தாது சிலபக லுணவு கொடாமலு மினத்தொடுசோத்துங், கழிபெரு நிகளங் காலுற யாநதுங் கதந்தணித தணிநடா புதுததும், பொழிமதக் களிற்றை வினைஞாக்க பழகுகும் போரத்தொழின் முன்னமே மதித்ததூ, ரெழிதரு முளத்துப் பயத்திறு போலுந் திணைக்கரி புறங்கொடுத ததுவே

(இ - ள்) மதம்பொழிகின்ற யானையை, படுகுழியில் வீழ்த்தியும், சில திணைகள் ஆகாரமுதவாமலும், (பிறகு) இனத்துடன் கூட்டியும், மிகப்பெரிய சங்கிலியைக் காலிற் பொருந்தக்கட்டியும், கோபத்தைச் சீணித்து அழகிய நகரத்திற் புகுத்தியும், யானைப்பணிக்காக்கள் பழக்குகின்ற போரத்தொழிலை முன்னமேயோசித்து, உள்ளத்திற் பொருந்திய அச்சத்திற்றேபோலும் திகஞாயன்கள் (எட்டும்) புறங்கொடுத (திரிந்) தன. எ - று.

புறங்கொடுத்தது - முதுகுக்காட்டியது திகஞாயன்கள் வெளிப்புறத்து முகத்தைவைத்து நிறநலின் புறங்கொடுத்ததென்றா அவயான்கள் தமமையும் இந்நகரவாசிகளியவாறு செய்வரெனலும் பயத்தாற் புறங்காட்டினவெனக்கொள்க (௨௨)

இருப்படுநெ டெழுக்கண முரலங்க ளாகங்கி யெதிதெதிரா தாக்குபு தெழித்து, மருப்புடல் புதைய வெள்ளறனை யொன்று மறுகுறக் குத்துபு தெழித்தது, செருப்படு மிருப்புத் தொடக்காரு சுழற்றிச் சென்றெதிரோச்சுபு தெழித்தும், பொருப்பின் மலைநா லெனக்கரி யினங்கள் போரத்தொழில் பழகிடம் பலவா

(இ - ள்) யானைகூட்டங்கள் இருப்பினுற்செய்த நெடிய வளைதடிகளையும் இருப்புலகைகளையுங் கொண்டு எதிரெதிராக மோதியடித்தும் ஒன்றோடொன்று தந்தங்க ளுடலிற் புதையுமபடி குத்தியாப்பரித்தும், போர்புகின்ற இருப்புச்சங்கிலிகளைக் கரங்களாற்சுற்றி எதிரெதிரே நடித்துப் போச்செய்தும், மலைகூட்டங்கள் மாச்செய்தாற்போல, போரத்தொழிலிற் பழகுமிடங்கள் எண்ணிறந்தனவாம் எ - று.

இருட்டை யொழுதும் பருமணி யிரட்ட விழிமதக் கலுழியங் கரடக
கருஞ் சிறிபபச சென்று நீர் முககருங் களிற்றின துணைகைகளை வீசி
மருவிய விதைதோ டாட்டயா வனப்பு வாரிதி மடுத்தெழு புகிலு [னவே.
முருவுகன பீலவாயத தம்முளே நெடுமேபோ ருவப்புறப் புரிதலேபோன ர

(இ - ள்) இருபக்கலிலுந் தொன்குவினற பந்தமணிகள் ஒலிக்கவும், இழி
கின்ற கன்னமதப்பெருக்கிவ அழகிய கரியவண்டுகள் சத்திக்கவுஞ் சென்று நீரைமுகக்
கின்ற யானைத் தொகுதிகள் துதிகைகளால் நீரை வீசி, பொருந்திய தம்மினத்துடன்
வீளையாகின்ற அழகானது, கடனீரைப் பருகியெழும் மேகங்கள் பலவுருவங்களாய்த்
தமக்குள் பெரிய பேரரினை விநோதமாகச் செய்தலைப்போன்றன. எ - று. (உச)

தண்டமுஞ் செண்டு வெளிபுஞ்சே வசமுந் தனோத்திடுங் கூடமும் பலவு
மண்டிய தாரை மதப்பெரு மழையால் வைகலுஞ் சேதக மாகஞ்
திண்டிறற் களிற்று மிகுக்குங் கன்றறுஞ் செவிறகு மொட்டகக் குழாமுந்
தண்டலை மருங்கும் வயற்கள் மருங்குந் தண்கடன் மருங்குமெண் ணிலவே.

(இ - ள்) தண்டமும், செண்டு வெளியும், சேவகமும், கட்டப்படுகூடமும்
பிறவீடங்களும், நெருங்கிய மதப்பெருக்காகிய மழைத்தாரையால் நாடோறுஞ்சேரு
கருகின்ற மிகக் வலியுடைய ஆண யானைகளும், பெண யானைகளும், கோபிக்கும்
நெருங்கிய ஒட்டக்கூட்டங்களும், சோலையின் பக்கலிலும், வயலிலிட்ட (நெற்)
களங்களின் பக்கலிலும், தண்ணிய கடலின்பக்கலிலும் எண்ணிறத்தனவாம். எ - று.

தண்டம் - யானைசெல்லுமவழி செண்டு வெளி - குதிரைசெல்லும் வையாளி
வீதி சேவகம் - யானைதுயிலுமிடம் கூடம் - யானைகட்டிமிடம். (உடு)

வேறு.

இந்திர னுவகமு மிரவி லோகமுந்
சந்திர திசையின னுலகுந் தாமெலம்
வந்தொரு நகரென மருவி னுமபரிப
பந்தியின புடைநகரப் பாத மொக்குமோ.

(இ - ள்) இந்திரலோகமும், சூரியலோகமும், சந்திரதிசையினாகிய குபே
ரனது லோகமும், ஆகிய இவைபெயர்லாம் (ஒன்றுசோந்து) வந்து, ஒரு நகரமெனப்
பொருந்தினாலும், குதிரைப் பந்தியையுடைய புடைநகரின் கார்பாகத்தை யொப்பா
குமோ? (ஒப்பாகாது) எ - று.

சந்திரதிசையினுன் - குபேரன் என்றதை,

தணிகைப்புராணம்.

“துலாமணிநதவர் சூளிகைத்தலைத்

துலாமிவந்தெழுந் தோமதிக்கின

னிலாவிருமபெரு ணிறைந்தாமென

நிலாவுமதலை யிவந்தாநிற்குமே” — என்னுஞ் செய்யுளிலுங்காண்க (உச)

வரையறு பேரிடை வாவ்ச சென்று மீண்

டனாயருக் குவப்பினை யாககு மாமொடு

கரைவருந் தொறுமுருக கரைந்து மீள்கலாக்

குரைகடற் பெருநதிரைக் குலமு மொக்குமோ.

(இ - ள்) வரையறுபோரில், தாவிச்சென்று திருமபி மன்னாருக்குக்களிப் பையுண்டாக்குங் குதிரையுடன், கரையில் வருமபோதெல்லாம் உருக்கனாந்து (வந்த வருவுடன்) திருமபிச்செல்லாத ஒலிக்கின்ற கடலின் பெரிய அலைத்தொகுதிகள் ஒப்பாருமோ? (ஒப்பாகா) எ - று

வரையறுபோர எனபதற்கு வரையறுக்கப்பட்டுள்ள போர என்றும், அளவிடப்படாத போர என்றும் பொருளபடும (உள்)

முகங்கவிழந் தனவென முனிவு செய்கலா
தகங்களி சிறப்பொடு மரைய ரசசுவரு
சகம்புகழ் தரமிகத் தலைப்ப ரொட்டலா
முகங்கவிழ் தரசசமா முடிப்ப தெண்ணியே.

(இ - ள்) மன்னாருள் (தமது) குதிரைகள் முகங்கவிழ்தனவென்று சோபியாமல், பகைஞாருளது முகங்கள் கவிழ்ந்படி போரா வெற்றிசெய்தலு கருதி, மனத்திற் பெருமகிழ்ச்சியுடன், உலகமானது மிகவுமபுகழும்படி (அவற்றைப்) பூட்டுவார்களென்று

குதிரைகள் முகங்கவிழ்தலுக்கு மனம் வருந்தாது சத்தருக்களை வென்று வருவோமென்னுந் தைரியத்தால், அக்குதிரைகளையே பூட்டுவார்களென்றா. (உள்),

விசையொடு மைங்கதி விளைக்குங் கொய்யுளை
திசைகளுங் கடந்திடுஞ் செலவு நோக்கியே
திசைகளைப் புரந்தனா தேவ ரெணமரு
மசைவிலென கரிகளு மரவொ ரெட்டுமே.

(இ - ள்) வேகத்துடன் ஐங்கதிந்வினுஞ் செலலும் புரவிகள் அட்டதிக்கு களையுந் தாண்டிச் செலலுஞ் செலலுகையை நோக்கி, திகஞ்சுப்பாலாக் கெணமரும, அசைவிலலாத திகஞ் யானைகளெட்டும், திகஞ்சுநாகங்களெட்டும், எட்டித் திசைகளைக் காத்திருந்தார்கள் எ - று

ஐங்கதி - மல்லகதி, மயூரகதி, வியாககிரகதி, வானரகதி, விடபகதி யெனப்படும கொய்யுளை-கொய்த புறமயிரையுடைய புரவி இது வினைத்தொக்கப்பறத்துப் பிறந்த அனமொழி

தேவரெணமா - இஃ, திரை அகவினி இயமன நிருதி வருணன் வாயு குபேரன் ஈசானன் எண்கரிகள் - ஐராவதம் புண்டரீகம் வாமனம் குமாதம் அஞ்சனம் புட்பதந்தம் சாவழும் சுப்பிரதீபம் எட்டுநாகங்கள் - வாசுதி அநந்தன் தகடன சங்கபாலன் குளிகன் பதுமன் மகாபதுமன் சாங்கோடகன் இதேவையுடைய யானைகளும் நாகங்களும் முறையே கிழக்குமுதல் வடக்குக் கோடு பொருந்தி, இப்புரவிகள் திசைகளைக் கடவாவண்ணம் காக்கின்றன என்பது

“உயர்தினை தொடாந்த பொருளுமுத லாறு - மதனெடு சாத்தினைத் தினை முடிபின்” என்றாகலில், தேவரெணமரு மென்றதற் கேற்ப, கரிகளும் அரவு மெனப்பவற்றையு முடன்கொண்டு புரந்தனென உயர்தினைமுடிபு கொடுக்கப்பட்ட தெனக் கொள்க. (உள்)

வந்திடும் வழியிடை மறித்து மீளவகை
சிறந்தயிறு நோக்கலாத தினக் கனபரி
நொந்திடத் திசையெல்லா நொடிகு முனரெலுஞ்
சுந்தரப் புரவியின் நோக்கல் சூழந் தவே.

(இ - ள்) வருகின்ற வழியினின்று திரும்பி மீளும் வகையை மனதில் நேராத சூரியனது எழுபுரவி (மனம்) வருந்தும்படி திசைகடோறும் கணப்பொழுதிற்கு முற்பட்டே செல்லும் அழகிய குதிரைகளைப் பூட்டிய தோகை சூழ்ந்தள்ளன எ - று.

சூரியன் புரவி திரும்பிச்செல்ல வகை யறியாமையின், திசைகளெல்லாம் விநாடியிற் சுழலும் வல்லபமுடைய புரவிகள் பூட்டிய தேரைக்கண்டு மனநாணுமென்றாயிற்று. (௩௦)

நித்தலும் பன்முறை நேருந் தானவ
வித்தக ரற்சசமா விளைததி டாக்கதி
ருததமன நேரைவின னோடு நோநதவர்
கொத்தொடு முறைமையிற் குமைகருந் தோகளை.

(இ - ள்.) சமீபித்த (பகை) வாகளை, கிளையுடன முறைப்படி யழிக்கின்ற தேர்களை, கடோறும் பலமுறை யெதிராகின்ற அசுரர்களாகிய மாந்தேயர்கள் நீங்கும் படி. போபுரியாத சூரிய பகவானது தேரை ஆகாயத்திற் செல்லச் செய்யும். எ - று.

சூரிய னுதிக்கையிலும் அதகமிக்கையிலும் அவனது வருகையை மாந்தேயர்களென்னும் அசுரா தடுப்பா அப்பொழுது அந்தணாகொடுக்கும் அாககியம் வாளாகச்சென்று அவர்களை விலக்கி வழி செய்யுமென்பது புராண சரிதம். (௩௧)

ஒருமுறை யடைந்திடி னென்ன லாருயிர்
பருகுமித் தேரெனப் பாயி ருட்பகை
கருவொடு மறப்பொராக ககனத தோமிசை
வருபவன மறையுரு வாயி னுனரோ.

(இ - ள்.) ஒருமுறை யெதிர்த்தால், பகைஞரது அரிய வுயிரை இந்த (நகரத்திலுள்ள) தோகை குடிக்குமென்று, சூரியன் வேரோடழியப் போபுரியாத ஆகாயத்திற் செல்லத் தேரில் வருபவனாகி மறையுருவடைந்தவ னானான். எ - று.

பாயிருட்பகை - பரவிய விருளுக்கும் பகைவன்.

மறையுரு - வேதவடிவு, மறையத்தக்கவடிவு. (௩௨)

தெழிந்துமண ணிடைப்படை பயிற்றுஞ் செல்வார்முன
னிழித்திமைப புறுமென வெண்ணி நானமுகன
விழித்தகன னாகவே விதித்திட டானரோ
பழித்தலெய தாவகை பண்ண வாககெலாம்.

(இ - ள்) ஆர்ப்பரித்துப் பூமியிற் படையைப் பயிற்றுஞ் செல்வமுடையோர் முன்னே, இழிவுற்று இமைகொட்டிவ ரென்று யோசித்து, நான்கு திருமுசைகளை யுடைய பிரம்மேசுவரன், பழிப்பயதா வகையாகத் தேவாகட்கெல்லாம் விழித்த கண்ணாகவே படைத்ததுபட்டனன் எ - று.

இந்நகரிலுள்ளா படைபயிற்றுவது கண்டிமையாது காணவல்ல ராகாதிருப்பின் அவர்குப் பழிவருமென்று அதனைத் தீர்ப்பான கருதிய பிரமன் அவர்களை இமைகொட்டாத [இமையவர்] களாகப் படைத்தன னென்றான். (௩௩)

தெய்வதப படையினுற நெவ்வ ராற்றலைக
கொவ்வது தகாதென வவையு நித்திடாக

கைவளா வெற்றியே கருதித் தானைக்
 ளெய்வது மெய்வது மினிது கற்குமே.

(இ - ள்.) தெய்வீகம் பொருந்திய அதிசயங்களால், பகைஞர் வல்லபத்தை யடக்குவது தருதியன்றென்று, அவற்றைக் கருதாதனவாய்கையினால் வளரும் வெற்றியையே (பெறக்) கருதி, சேனைகள் எய்வதும் எறிவதும் (ஆகியவற்றை) இனிமையோடு கற்கும். எ - று.

(நக)

உரைத்திடும் படைகளுக குறுப்பெ லாமிகத்
 தரைத்தலை விளங்குறச் சமைத்து நலகுபு
 புரைத்தபு வினைஞரக ளொருநதி வாழ்தர
 நிரைத்திடுஞ் சேரிக ணிலவு மெங்கணும்.

(இ - ள்.) சொல்லுகின்ற படைகளுக்கு அங்கங்கள் யாவும் பூமியில் மிகவும் விளங்கும்படி படைத்துக்கொடுத்து, குற்றமற்ற (அவற்றின்) தலைவர்கள் பொருந்தி வாழும்படி வரிசைப்படுத்திய சேரிகள் எங்கும் உள்ளன. எ - று.

(நடு)

விலங்கலும் வனங்களும் விரிந்த பண்ணையு
 சலங்கொடுத் தளித்திடுந் தலைமை நாடியே
 நலங்கிளர பொருள்பல நலக்க காரக்கடல
 கலங்கன்றி சுமந்திருந் கரைக்க ணுயக்குமே.

(இ - ள்.) மலைகளும், காடுகளும், பரந்த வயல்களும் (தமக்கு) நீரைக்கொடுத்துக் காக்குஞ் சிறப்பினைக் கருதி, நனமை விளங்கும் பலபொருள்களைக் கொடுக்க, கரியகடலானது மரக்கலங்களிற் சுமந்து (வந்து) பெரிய கரையின்கண் (அவற்றைச்) செலுத்தாநிற்கும். எ - று.

மலைபடு திரவிய முதலியன மரக்கலங்களில் வருமென ஞராயிற்று மலை படு திரவியம் - மிளகு கோட்டம் அகில தக்கோலம் குங்குமம் காடுபடுதிரவியம் - இரூல தேன அரசு மயிற் பீலி நாவி நாடுபடு திரவியம் - செந்நெல் சிறப்பறு கரு மபு வாழை செவ்விளிரீ எனக்கொள்க இவையேயன்றி, நகாபடு திரவியம் கடல்படு திரவியங்களுடன் திரவியம் ஐவகையெனப்பது வழக்கு அவற்றுள் நகாபடு திரவியம் - அரசன பித்தன மந்தி யானை கண்ணடி, கடல்படு திரவியம் - உப்பு முதது பவளம் சங்கு ஒக்கோலையெனப்படும.

(நக)

மடுவுறும் வலாரியை யழைப்ப வானவா
 தொடுகரை யடுத்தமை சூழ்நது வெறபெலாம்
 படுகட லொளித்தவப பரம்பைக் கூவுவான
 புடையடுத் தனபெரும் பொருளின குப்பையே

(இ - ள்.) மடுவிற பொருந்திய இந்நதிரை (வெளிவருகவென்று) அழைக்கத் தேவர்கள் சமுத்திரக்களையை யடைந்தமையை மலைகள் யாவும் யோசித்து, ஆழமாகிய கடல்லொளித்த அந்த மைநாக்கிரியைக் கூப்பிடுமபடி சமீபித்து வந்தனவற்றை (ஒத் திருக்கும் ஆங்குள்ள பல) பொருள்களின் குவியல்கள். எ - று

இந்நதிரன் தனக்குப் பயந்து கடல்லொளித்தது தவசெயலிலிருந்த விருத் திரைவதைத் பழியினால், சாமரை மடுவில் ஓர்நாள ததின்னிடையே புருந்து தன்புற்று நிற்கையில், இமையவருலகு அரசனின்றி வருந்தி, பிரகற்பதி முளியவாயுடன் கொண்டு கடலையடைந்து, அவனை விரித்தமை யுண்மையின், “மடுவுறும் வலாரியை யழைப்ப

வானவர் தொகரை யடுத்தமை” என்றும், கடற்கரையிலுள்ள பொருட்குவியல்கள் மலைகள் போன்றிருத்தலானும், இந்நிர்ணய மலைகளின் சிறகுகளையரிந்து இடம் விட்டுப் பெயராதது செய்து வருகையில், அவனது வசசிரத்திற்கஞ்சிய மைநாகங்கடலிலொளி ததுகொண்டமையானும், இந்நிர்ணய மைநாகத்தைக்கண்டவிடத்து அதன் சிறகையுங் கொய்ய நேரிடுமாதலானும், தன்னினத்தைக்காக்க அவையழைத்தனபோலுமென்பார் “வெறபெலாம் * * * பொருளின் குப்பையே.” என்றுவகூறினா (௯௭)

பலகிய படைகளும் பறபல பண்டமு
மலகிய புடைநகா வகுத்து முற்றுமோ
வெலகழ லாடவா மின்ன னொரோடு
புலகுறு மிடைநகா புகலு வாமரோ.

(இ - ள்) பெருகிய படைகளும், பறபல பண்டங்களும் அதிகமாகவுள்ள புடைநகாச்சொல்லி முடியுமோ? (சொல்லிமுடியாது) வெற்றி பெருந்திய வீரக கழலணிந்த ஆடவர்கள் மின்னலபோலுரு சாயலையுடைய மாதர்களுடன் கூடவாழும் இடைநகா (வளத்தை இனி) கூறுவாம். ௭ - று (௯௮)

இடைநகா.

வேறு

புரினத்திர ளொடுசெய்தொளிர் பொற்குணறுகள் பலவும்
வளியுறுளா மணிமேடையும் வருநீரினை தடமு
மரிமொய்ததிடு முயயானமு மலரபங்கய மடுவந
கனிமுற்றுற வெதிரவேரிரு கண்ணுநதினை கொள்ளும்.

(இ - ள்) வெண்மணற் குணறுகளுடன் பிரகாசிக்கின்ற அழகிய பல செய் குணறுகளும், (தென்றற்காற்றப் பொருந்தி வீசுகின்ற அழகிய மேடைகளும், வருகின்ற சலிநிறந்த தடாகங்களும், வண்டுகள் மொய்க்கின்ற சோலைகளும், மலர்ந்த தாமரை மடுக்களும், பெருங்களிப்படையக காண்பவாகளது இருவிழிகளையுங் கப்பங்களாகக் கொள்ளாந்தரும் ௭ - று (௯௯)

கடுபாலையி லுறுவோராவ யுனனுமபதி சோநதாந
கடுபோரினை புடைமாநந ரதிவனகுர னுழைய
படுவாரெயி கிளிபூவைகள் பமரங்குயின் மயிலக
ளொடுகூவிய குரலினனிசை யுணருங்களி புணரும்

(இ - ள்) சுடுகின்ற பாலில்லத்திற பொருந்தினவர்கள் மருதநிலம்மைந்த நகரத்தைச் சோநதாநபோல, மோதுகின்ற போரொலி நிறைந்த சிறந்த புடைநகரத் தில், அதிகின்ற வலிய சத்தமானது னுழையப்படுபவா செவியில், கிளிகளும் நாகண வாய்ப்பறவைகளும் வண்டுகளும் குயில்களும் மயில்களும் கூவிய குரலாகிய இனிய இசையையுணர்ந்து களிப்படைவார்கள் ௭ - று

அதிரவன குரவொலி பாலவழிநடப்போ துயருக்கும், கிளிமுதலியவற்றின் இனனிசை வயறுனனும் பதியடைந்தோ சுதத்துக்கு மொப்பிடப்பட்டன (௧௦)

வண்டாடுவ மலருமபல மலரிற்கரு மேகங்
கண்டாடுவ களிமாமயில கதிராமாணி மேடை
கொண்டாடுவ கிளிபூவைகள் கூறுமபனி மொழியைத்
தண்டா துட னுழையுங்குயி றமதினனிசை யோநதே.

(இ - ள்.) மலர்கின்ற பல பூக்களில் வண்டுகளபடியும், கரிய மேகத்தைக் கண்டு களித்த பெரிய மயில்கள் நழுகும் கிளிகளும் நாகணவாய்ப்புட்களும் ஒளி வீசிய பெரியமணி மேடைகளிற் கொண்டாடுவனவாகிய குளிராத சொலலைக் குயில்கள் தமது இனிய இசையைபுணரது நீங்காது உடனவாடும் ஏ - று. (சக)

கொந்தாடிய மலாமெனகுழல் குலையக்கலை கலையச்
சந்தாடிய முலைமேலவளா தளத்ததொடையிலை
வந்தாடவா விழியுங்கனி மனமுநதினிற நல்கப்
பந்தாடுவா கழலமமனை பலவாடுவா மடவா.

(இ - ள்) கொந்தாடிவளர் மலர்களை யணிந்த மெல்லிய அளகமானது அசையவும், ஆடையானது (உடுத்தமுறை) கலையவும், சந்தனக்குழம்பு பூசியமுலையினமேல் வளாகின்ற முததுமலை அசையவும், புருடாகள் (ஆங்கு) வந்து (தமது) கண்களுங்களித்த மனமுந் திறையாக்ககொடுக்கவும், மாதாள் பந்தாடுவார்கள, கழங்கு அமமனை (முதலிய) பல ஆட்டங்களை யாடுவார்கள் ஏ - று

பந்து - கழங்கு - அமமனை யென்பன ஒவ்வொன்றாக யாடல்கள். (சஉ)

கழுமாமணி யணையாகமு கிடுமுசலி னுடச
செழுமாமணி யொளிநுங்குழை செவியுசலி னுடுங்
குழுவானர நோக்கிச்சிறு கொடியுசலி னுடு
மெழுகாணையா மனமாமய லெனுமுசலி னுடும

(இ - ள்) (மாசு) கழுவிய சிறந்த மாணிக்கமபோன்ற மாதர்கள் கழுமமரத்திலிட்ட வுசலில் விளையாட, செழுமைதங்கிய சிரந்த இரத்தினங்கள் பிரகாசிக்கின்ற குண்டலங்கள் (அவர்களது) செவியாகிய வுசலிலாடாநிற்கும், தொகுதியாகிய வானரங்கள் (அவற்றைப்) பாடத்து, சிறு கொடிகளாகிய ஊசல்களிலாடாநிற்கும். இளம் பருவமுடைய ஆடவர்கள் எழுகின்ற மனமுந் சிறந்த காமமயலென்னும் ஊசலிலாடாநிற்கும். ஏ - று

கழுமணி - சாணியிட்ட மணியென்க. (சங)

வெள்ளோதும் மலாமேலவினை யாடுங்கய மாடி
முள்ளோடெழு கொடியமபுய முருகாராமலா குவளைக்
களளோடலா குமுதங்கொடு கண்டாராமன மறுகாற
புள்ளோடணி தொடைசெய்குவா புனமாமயி லணையா.

(இ - ள்) வனத்திற் சஞ்சரிகளுக்கு சிறந்த மயிலினை (சாயலால்) ஒத்த மாதர்கள், வெள்ளிய அன்னங்கள் மலர்களினபேரில் விளையாடுகின்ற கயங்களில் மூழ்கி, முள்ளோடு முளைக்கின்ற கொடியிற் பூத்த தாமரைகளையும், வாசனைபொருந்திய மலர்களாகிய குவளைகளையும், தேனோடு விகசித்த அல்லிகளையுங்கொண்டு, கண்டவர்களது மனதையும் வண்டுகளோடு (சொத்து) அழகிய மலை கட்டுவார்கள். ஏ - று

அறு கால் - ஆறு கால்களையுடையது, வண்டு இது பண்புத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அனமொழி. தொடை - தொடுக்கப்படுவது.

இச்செய்யுளில், நீர்விளையாட்டும் மலா கொய்தலுங் கூறப்பட்டன. (சச)

வண்ணந்தரு கனகத்தொடு மணியுங்கறை பெயது
திண்ணந்தரு முசலங்கொடு செங்கைத்தொடி யுழலச

சண்ணஞ்செயு மடவாரிடு துகினீங்குபு கொங்கைக்
கிண்ணமவிழி படவாடவர் கிண்ணந்தன நோவார.

(இ - ள்.) அழகுசெய்கின்ற பொன்னுடன் மணியையும் உரலிற் பெய்து, வலி
மைவாய்ந்த உலக்கையைக்கொண்டு, செவ்விய கரத்திலணிந்த லோகனிலையும் படி (பொற்)
சண்ணமிடிக்கும் மடவார்கள் இட்டிள்ள மேலாடையானது நீங்கி (அவர்களது) கொங்
கையாகிய கிண்ணமானது (ஆடவர்) விழிகட்டுத்தொரிய, (அவர்கள்) கிண்ணமளவாகிய
தனத்தை (அமமாதாக்குக்) கொடுப்பார்கள். எ - று

கனகமு மணியும் பெய்து என்றதனானே சண்ணமென்பதைப் பொற்
சண்ணமென்றும், இச்செய்யுளிற பொற் சண்ணமிடித்தல் கூறப்பட்டது. (சடு)

கிள்ளைத்திரள் பூவைத்திரள் கிளர்கூட்டிடை யுய்த்தது
வள்ளததன மான் பாடலோடு வைத்தாட்டுபு மறைபோன்
மெள்ளப்பயில வித்தினனிசை மெனசொற்களை மாத
ரெளளற்றிற மினியினறெம தினசொறகென மகிழ்வார.

(இ - ள்.) மாதர்கள் கிளிகளின கூட்டத்தையும், நாகணவாய்ப் புட்களின்
கூட்டத்தையும் விளங்குகின்ற கூட்டில் வீடுதது, கிண்ணங்களிற சாதமும் பசும
பாலும் வைத்தாட்டி, இனிய இசைபொருந்திய மெல்லிய சொற்களை மந்திரம்போல
மிருதுவாகக் கற்பித்து, இனி எமது இன்சொற்கட்டுக் குறைகூறுநதிறமில்லையெனது
மகிழ்வார்கள். எ - று. (சக)

சிலைவாணுதன் மடவாராதில் கழும்வாராகுழன் மலரு
முலைமேலணி களபங்களு முணனுங்களி செய்யுங்
சுலைநீனிய கலவித்தொழில் கதுவித்தம் திபல்பு
குலைவாகிய பின்னுங்களி செய்யுங்குண மிருநதே.

(இ - ள்.) விலைப்போன்ற ஒளியிய புருவத்தையுடைய மாதர்களது திலத்
மும், நெடிய அளகத்திலணிந்த மலர்களும், தனங்களிலணிந்த கலவைச்சாந்த முதலிய
வைகளும் (கலவிக்கு) முன்னரும் விருப்பையுண்டுசெய்யும். ஆடையை நீக்கிய புணாச
சித்தொழில் பொருந்தித் தமதியற்கை யழிவாகிய பின்னரும், குணமிருந்து மகிழ்புண
டாக்கும் எ - று. (சஎ)

ஊடிச்செலு மடவார்த்தம தொளிராமேகலை பறவி
வாடித்தளா வுறுமைநதர்கள் வாங்கக்கமழ் சண்ண
நீடிகளிரா திபங்கெட நேரோசசியும விழிகண
முடித்தலை குனிவாராமணி முறுறுநதிவண் மாடம்.

(இ - ள்.) முற்றும் நவரத்தினங்களால் விளங்குகின்ற மாளிகைகளில், ஊடல்
கொண்டு செல்லும் மங்கையாகனது பிரகாசிக்கின்ற மேகலையை, மனவாட்டமுற்றுத்
தளாச்சியடையும் ஆடவர்கள் பற்றியீர்க்க, (அமமாதர்கள்) மணமவீசும் (முத்துச்) சண்
ணத்தை மிக்க ஒளிவிளங்குந் தீபமணையுமபடி நேரேவீசியும், கண்களைமூடி (நாணத்
தால்) தலைகுனிவார்கள். எ - று.

மேகலை - எழுக்கோவையணி. சிலர் எண்கோவையணி யெனவுங்கூறுவர்.

நச்சினுக்கியர்

“எண்கோவை காஞ்சி யெழுக்கோவை மேகலை

பண்கொள சலாபம் பதினாறு - கண்கொள்

பருமம் பதினெட்டு முப்பத் திரண்டு
விரிசிகை யென்றுணரத் பாற்று” — எனப் பத்துப்பாட்டுளாயிலும்,

“என கோவை மேகலை காஞ்சி யிருகோவை
பண் கொள கலாபமிரு பத்தொன்று - தண்கொள்
பருமம் பதினான்கு முப்பத் திரண்டு

.” — எனப் பிறருங் கூறுவதானுணர்க. (ச.அ)

வேறு.

மலர்ந்த மகிழ்வா லாடவாதம் வடிவம் வரிப்பான படமெடுப்பக்
கலந்த பரத்தை யொருத்தியிருக கவினத் தீட்ட முயன்றிரேன
.. மலர்ந்த கமலச சீறடியொன றணிபூங் குஞ்சி முடிசூட்டிப்
புலந்து போவார மேகலையும் பொன்னஞ் சிலம்பு மோலிமே.

(இ - ள்) ஆடவாகள் பரந்த மகிழ்ச்சியால், தமதுருவத்தைச் சித்திரிக்கும்
பொருட்டுப் படத்தையெடுக்க, (ஒ! ஒ! நீர்) கூடிய வேசையொருத்தியின் வடிவம்
அழகுபெற வெழுதமுயன்றிரேனது, மலர்ந்த தாமரைபோன்ற சிறிய பாதமொன்றை,
அழகிய மலாகுடிய முடியிற் சூட்டி [உதைத்து] ஊடல்கொண்டு செல்லுமங்கையாக
ளது மேகலாபரணமும், அழகிய பொற்சிலம்புகளும் ஒலிமே, எ - று.

சீறடி = சிறு + அடி. இது முதனீளாதாயின சிற்றடியெனவரும். (ச.க)

கலவி யிடத்து நீராடுங் கருமத் திடத்துங் கழிக்கின்ற
கலனு முடையும் போலாத கையில் வளைசோர் வனநோக்கிப்
பலரை மணந்தம போலிவாக்குப் பகைத்தீ ரோடுவன ரூடவாகள்
பலநன குரைத்துத் துணிதிருத்தும் பாவை யனையார் குழுடுவங்கும்

(இ - ள்) புணர்ச்சிகாலத்தும், நீராடல் செய்யுங்காலத்தும் விலக்குங்
ஆபரணங்களும் ஆடையும் போலாத கையிலுள்ள வளைகள் சோர்வனவற்றை ஆட
வாகள் பாடத்து, (வளைகளே! நீரும்) எமமைப்போற் பலரையுங்கூடி இவர்களைப்
பகைத்தீர்களோ? என்று பலவாரத்தைக்களை நனரகக்கூறி, கோபந்தணிக்கும் பொற்
பதுமைபோன்ற மங்கையா தொகுதியெங்கும் (உள்ளன்.) எ - று. (இ.உ)

ஊடும் பொழுது மடவாரக ஞ்ணாதத வுணராதத தமளியினமேற்
கூடும் பொழுது மார்ப்பொய்கை குடையும் பொழுதும பசுமபொழிலி
னமும் பொழுதுஞ் சிதாநதுவிழு மணங்க ஞர்தங் கலனிரவு
நீடும் பொழுது மிருள்பருகி நெடுவான புரையு மிடைநகரே.

(இ - ள்.) மங்கையர்கள் ஊடல்கொள்ளுங் காலத்திலும், புலவிகை ஊடல்
தவிர்த்து பஞ்சசயனத்தின்பேரிற் கலவிசெய்யுங் காலத்திலும், மலர்த்தடாகத்தில் மூழ்
குங்காலத்திலும், பசிய சோலையில் விளையாடுங்காலத்திலும், சிதறிவிழுக்கிற மங்கைய
ரது ஆபரணங்கள், மிக்க இரங்காலத்தும் இருளையொழித்து (கிறறலின்) இடைநகர
மானது நெடிய ஆகாயத்தை யொத்திருக்கும். எ - று.

ஐந்தமளிகள் - இலவம்பஞ்ச - செம்பஞ்ச - வெண்பஞ்ச - மயில் - அன்னத்
துவி யெனப்படும். (இ.க)

தண்ணர தரளங் கலந்தமண றதைநத பொழிலும் பலநீரும்
வண்ணந தழைசந் திரகாந்த மணிமா டமுமல குதலாணுந

திண்ணந தகுரு ரியகாரதத திரண்மே டையுமல குதலானும்
விண்ணந தநவே யறுபருவம் வினாகுரு துயரு மிலததுவே.

(இ - ள்.) குளிராத அழகிய முததுக்கள கலந்த மணலமைந்த சோலையும், பலரீரும், அழகமைந்த சநதிரகாரதக கற்களாலாகிய மாளிகையும் மிகுந்திருத்தலானும், வலிமைவாய்ந்த சூரியகாரதக கற்களாலமைந்த மேடைகள் நெருங்கியிருத்தலானும் ஆகாயத்தைப்போலவே ஆற்றிநுதக்களும் வீளைக்குரு துயரங்களும் அவவிடைநகரம் உடைத்தாயிலது. எ - று. (௫௨)

நாக மணக்கு நாகமுழை நண்ணி நவைதீர முனிவோரகள
யோக முழக்கு மாறேபோல யோக மிகுந்த வினையாரகள
போக முழக்கு மிடைநகரம் புகுனறா மினியுண ணகரகழி
மாகநிவககு மதினமுதலா வரிசை யாக வுராசெய்வாம்.

(இ - ள்.) ஆகாயமளாவிய மலைமுழையிற் பொருந்தி, குற்றந தீர்த்தமுனிவர்கள் யோகத்திற் பயிலுமவகையே போல, இளைஞரகள புணாசரி மிகுந்து போகங்களைத்தயயக்கும இடைநகர (வளங்களை) சொன்னேனும், இனி, உண்ணகரத்தில அகழியும் ஆகாயமளாவிய மதிலும் முதலானவற்றை வரிசைபடக் கூறுவாம். எ - று. (௫௩)

உண்ணகர்.

வேறு

நெய் கலந்த வோதி மாதா நெஞ்சி ஞாந்த வஞ்சமு
மெய்க லந்த ஞான யோக மேவி ஞாக ஞள்ளமுந
கைக லந்து முகக ஞானக டைகக ணீகரும் வண்ணமு
மைக லந்த ளக்கி னுமம ளககொ ணாககி டங்கரே.

(இ - ள்.) நெய்பூசிய கூந்தலையுடைய மாதர்களது மனத்திற் பொருந்திய வஞ்சகமும், உண்மைகலந்துள்ள ஞானயோகத்தைப் பொருந்தினவர்களது மனமும் திரிநேத்திரங்களையுடைய சிவபெருமான கைகலந்து திருக்கடைக்கண் சாததும் வகையும், அழகுபெற அளவிட்டாலும் (அநகரத்து) அகழி அளவுசெய்யப்படாது எ - று.

உறுபடுப திரந்த கஞ்ச மாம்ப லுற்ப லங்கள் வளனைகண்
மறுபப டாவ னிசச மோடு மற்று மாத ரேவலா
லிறுபப வேறகை மளளா சூழநத தென்ன மெனம் லாக்குலம்
வெறுத்த தணகி டங்கின மாடு வேழம் பூதது நிற்குமே.

(இ - ள்.) அவயவங்களை யெதிரந்த தாமரைமலர்கள் ஆம்பன்மலர்கள் உற்பலமலர்கள் வளனைக்கொழுகள குற்றமடையாத அளிசசமலர்களுடன் பிறவற்றையும் மங்கையா கட்டளைப்படி தண்டிக்க, வேறபடைதாங்கிய மளளர்கள் சூழ்ந்தாற்போல, மெல்லிய மலாககூட்டங்கள் விசேடித்து விளங்குக தட்பமாகிய அகழியின் பக்கவில், காணல்கள் விளங்கிநிற்கும். எ - று. (௫௪)

தெளிந்த தணகி டங்கு மாதா சோந்தி மெஞ்செ யறகையாற்
குளிரத்தி னிககு நீர தாயககொ ழுங்கண் மீர்ம ணத்தினை
டொளிரந்த லாந்த பூவ தாயு லாவும வண்டி. னேசையால
விளிந்தி டாம லைமொ ழிக்கும வேண வாவி னைக்குமே.

(இ - ள்) தெளிந்த தண்ணிய அகழியானது மாதாகள் சேருகின்ற செயற்கையாலும், குளிர்ச்சியுற்று இனிகுரு தன்மையுடையதாயிருத்தலாலும், கொழுவிய சிறந்த தேனமணத்தோடு பிரகாசித்து மலாந்த பூவினையுடையதாயிருத்தலாலும், உலாவுகின்ற வண்டியினெலியாலும், ஐம்பொறிகும வேண்டிய ஆசையைக் கெடாமற் கொடுக்கும். எ - று.

ஐம்பொறிகும அவாவினேததல — மாதாசெயற்கையால்-பரிசுமும், இனிப்பால் - இரதமும், மணத்தால் - கந்தமும், பூவால் - ரூபமும், ஓசையால் சந்தமும் உண்டாகருமெனக்கொள்க. (இசு)

துள்ளு கெண்டை வாளை முட்சு ருவ ரான்ம லங்கும்
னெளளு ஞெண்டி டங்கா கூடா மெண்ணி லாவு யிரத்தொகை.
யுள்ளு லாவ மேலெ லாழு வகரு மாண்பின லைகலால்
வெள்ள நீராகி டங்கு மனற வேசை மாதா போலுமே.

(இ - ள்.) துள்ளுகின்ற கெண்டைமீன்கள் வாளை மீன்கள் - முள்ளையுடைய சுறாமீன்கள் - வராலமீன்கள் - மலங்குமீன்கள் - இழிவாகிய நண்டுகள் - முதல்கள் - ஆமைகள் (முதலிய) கணக்கிலாத உயிரத்தொகைகள் உள்ளே யுலவாநிற்க, மேலிட முழுதுங் களிகளும் மாட்சிமையுடனிருத்தலால், மிக்க நீர் பொருட்சிறுள்ள அகழியானது நிலைபெற வேசைமாதரை யொத்திருக்கும் எ - று.

அகழியானது மேலே நயங்காட்டி உள்ளே வஞ்சகமடைந்துநிற்கும் வேசையைப்போன்றிருக்கும் என்பது கருத்து (இள)

அளகக ரொத்த தண்கி டங்கு கனற நொச்சி யோடுதான
விளகக முற்று நீக்க மினறி மேவு நடபி னாதமைத
துளகக லினறி யொட்ட லாதது ளங்க வென்று நிறறலா
விளககு ரும திறகு வாய்தத விலவின மாது போலுமே.

(இ - ள்) சமுத்திரம்போன்ற தட்பமாகிய அகழியானது விசாலமாகிய மதி லுடன் பிரகாசித்து, நீக்கமில்லாது பொருந்திய நடபாளரை நீங்குதலின்றிப் பகைஞர்களை நீங்குமபடி சயித்தது நிறறலால், வன்மை வாய்ந்த மதினுக்குப் பொருந்திய மனைவிபோன்றிருந்தது. எ - று. (இடி)

நாகா வாழும் வைபு முடபா நண்ணி வாழும் வைபுமிப
போக பூமி யொககு மேற்பு குந்து காண்கு மென்றுசென
றோகை யோடு கீழு மேலு மொண்கி டங்கு நொச்சி
மீகை யாளா கீர்த்தி யெனன வென்று நினறி லங்குமே

(இ - ள்) நாகங்கள் வாழும் பாதலலோகமும், தேவர்கள் பொருந்திவாழ்கு சுவர்க்கலோகமும், இந்நப் போகபூமியைப் போன்றிருக்குமாறா காண்போமென்று, ஒள்ளிய அகழியும் மதிலும் (முறையே) கீழும் மேலுஞ் சந்தோஷத்தடை சென்று, தொடையாளிகள் சீர்ததியைப்போல எக்காலமும் பொருத்தி விளங்கும் எ - று

கிடங்கு கீழும், கொச்சிமேலுஞ்சென்று எனக்கூட்டிக் கொள்க (இசு)

என்மை மாறி ரத்தி னுரி மைத்தி டாத பாலையாற
றிண்மை யாக ஆறு வந்து சேரு மிந்த காககென
வுண்மை நாடி யேய மைத்த தொககு நொச்சி யின்னுளா
வணமை நோகக மாற்ற வேம லீந்த தெங்கும் வாரகொடி.

(இ - ள்.) மதிலானது எட்டெதிகுப் பால்களது இமைகொட்டாத நோக்கத்தினால், இச்சென்னை நகரத்திற்கு வலிமையாக இடையூறுவதெயுமென்று உண

மைகருதியே (அதனை யவர் நோக்கம்படாது) அமையச்செய்தது போன்றிருக்கும். ஆகாயத்திலுள்ள(வீணை)சேவாகளது வளவிய திருஷ்டியை மாற்றும்படிக்கே நெடிய கொடிகள் எங்கும் நிறைந்தன (ஆகும்). எ - று.

தேவர்களில் அட்டிசைகளிலுள்ளார கண்படாது மதிலும், விண்ணிலுள்ளார் கண்படாது பதாகையும் மறைகருமென்பது கருத்து. (௧௦)

மாறு கொண்ட மன்னா போராகு வரதி டாமுன் சென்றவாக
கீறு கண்டு மீளும் வீர ரெண்ணி லாந்து வனமுற
நீறு தீற்று மாட மூடு நிறற லானு மிரகநாக்
கூறு தீர்ப்ப வேயிழைத்த தாகு மோங்கு மாமதில.

(இ - ள்.) பகைமைகொண்ட அரசர்கள் போர்புரிதற்குவராமுன்னரே (எனினு), சென்று அவாகட்டு இறுதிசெய்து திருமபுக கண்ககில்லாத (யுத்த) வீரர்கள பொரு நதிவாழ, சுண்ணாந்தீற்றிய (சுவாத்தவங்கனையுடைய) மாளிகைகளை உள்ளே நிற்பதா லும், உயர்ந்த பெரியமதிலானது இச்செண்ணை நகரத்திற்கு இடையூறு தவிர்க்கவே செயவித்ததாகும். எ - று.

பகைஞரை யெதிராசென்று வென்றுவரும் வண்மையுடையார், மாளிகைகளில் உள்ளேவாழவும், (பகைவரால்) நகருக்கிடையூறு வேண்டாது மதிலானது (தானே) உயர்ந்தநிற்கும் எனபது கருத்து (௧௧)

நொச்சி யுச்சி வேயநது நீண்ட நொச்சி யோடு போரசெய
விச்சை யுறறு மன்னா வநதெ திராகும வண்ண முண்டெனி
னச்சு மிரந காக்கண வாழு நல்ல வீரா வேண்டுமோ
மெச்ச வெநதி ரங்க னேவி னாரது போரவி னைக்குமோ.

(இ - ள்.) நொச்சிமாலையை முடியிற்குடி நெடிய மதிலுடன் போர்புரிய விரும்பங்கொண்டு (பகை) அரசர்கள் வந்து எதிராகின்ற வகையுளதாயின, விரும்பத் தக்க இச்செண்ணை நகரத்தினகளை வாழ்வினற நல்ல (போர்) வீரர்களும் வேண்டப்படு மோ? (வேண்டவதில்லை, ஏனெனில் அமமதிலிற் பொறித்த) யந்திரங்களை (கண்டோ) மெச்சும்படி விரைந்து போரசெய்யும் எ - று.

மதிலினை முற்றுகைசெய்யவந்த மன்னவன் நொச்சிமாலையணிந்துவந்தன், மரபாகலின் “நொச்சி யுச்சி வேயநது” என்றார். (௧௨)

வநது மன்னா நொச்சி முற்றின் வாரந்த தண்ட மோச்சியே
வெந திரக்க டாகக ளிறழி னங்க திராத தேரடு
முநத வோடி மாம டங்கன முற்றும் வேழ மடடுடேழு
குநத மள்ளா வாமப ரிக்கு லஞ்ச வடடும வேங்கையே.

(இ - ள்.) (பகை) அரசர்கள் வந்து மதிலினை முற்றுகைசெய்தால், மதஞ் சொரியும் எந்திரயானத்தொகுதிகள் தண்டாயுதங்களைவீசி ஒளிவிடுதேர்களை யழிக் கும். சிறந்த சிங்கப்பொறிகள் முழுதும் முறப்பட வோடி யானைகளைக்கொன்றெழும். வேங்கைப்பொறிகள் ஈட்டியேந்திய மள்ளக்கையுற தாவிச்செல்லுங் குதினைத் தொகு தியையும்ழிகும். எ - று

மதிலிலுள்ள பொறிகளில் யானைப்பொறிகள் பகைஞர் தேர்ப்படையையும், சிங்கப்பொறிகள் யானைப்படையையும், வேங்கைப்பொறிகள் ஆட்படையையுங் குதி னைப்படையையும் அழிக்கருமென்றார் (௧௩)

எழுக்கள் கப்ப ணங்கள் வேலி ருப்பு லக்கை நாந்தகங்
கழுக்க டைக்கு லங்குயங் கதைக்கு லங்க லப்பைகள்
மழுக்கள் பிண்டி பாலம் வராவில வாரி சூல நேமிகள்
முழுக்க வுய்கு மோடி நீரு மொய்ம்பி நெனநி ரங்கனே.

(இ - ள்.) (அம்மதிலின்) வலியுடைய யந்திரப்பொறிநக, வளைதடிகள் - இரு
ப்பு நெருஞ்சினமுட்கள் - வேறபடைகள் - இருப்புலக்கைகள் - வாட்கள் - ராட்டித்
தொகுதிகள் - அரிவாட்கள் - கதைக்கூட்டங்கள் - கலப்பைகள் - மழுக்கள் - பிண்டி
கள் - பாலங்கள் - நெடியவிறகள் - அம்புநள் - சூலங்கள் - சக்கிரங்கள் - (முதலிய
வற்றை) முழுதுஞ்செய்ததாநிற்கும், ஓடாநிற்கும், திருமபாநிற்கும். எ - று. (கூச)

செருப்பு கன்று வந்த மனனா சேனை மேலு ருக்கிய
விறப்பு நீர்கள் செப்பு நீர்க ளிய மோடி பைப்பை
நெருப்பி னோடு கலனு லோக நீளி டைச்செய்ததுவ
வுருப்ப மிகு யாவு மங்கு லப்பி லாத மலகுமே

(இ - ள்.) போர்புகன்று வந்த அரசர்களது சேனைகளினபேரில், உருக்கிய
இருப்புநீர்களையும் செப்புநீர்களையும் ராயநீர்களையும் இறைப்பனவும், நெருப்புடன்
கலனும் உலோகங்களும் உட்டினமிருந்து நெடுநூரத்திலெறிவனவும், (முதலிய)
எல்லா யந்திரங்களும் அம்மதிலில் அழிதலிலலாதனவாகி நிறைந்திருக்கும் எ - று.

மாசை யைக்கு மித்த விந்த மாந காகக ணுமபாகாரன்
பூசை யைக்கு மித்த லாது போரது மித்த நேனமி நென்
றாசை யைக்கு மித்த நொச்சி யங்கை யானம் மித்தலபோ
லோசை யைக்கு மித்து நீடு மொண்ப தாகை யாமமே.

(இ - ள்.) பொன்னைக்குறித்த[செலவமவாந்த]சிறந்த இச்செவனை நகரத்திற்
பூசைபெறுதலைக் கருதியலலது, போர்செய்தல் கருதிவராநீர்கள் தேவர்களே என்று,
திசைகளே யளவிட்ட மதிலானது அழகிய தனது கைகளால் தடுத்தலபோல, சோத்தி
யைக்குறிப்பிட்டோநத ஒளரிய துவசங்கள் ஆடாநிற்கும் எ - று (கூச)

எண்ணில் படடி. னங்க ளுக்கு மேந்தன மனன னாகவே
பண்ணி யிந்த வொப்பி லாத பட்டி. னத்தை மறமித்
ணுண்மை யாரு மோரநது கொள்ள வொங்கு மோலி சூட்டிய
வணமை காட்டி. நிற்கும் வின்வ ளாநதொ ளிர்ந்த கோபுரம்.

(இ - ள்.) (இச்சென்னைநகரில்) ஆகாயமளாவி உயர்ந்து பிரகாசிகுருங் கோ
புரமானது, இந்தச் சமானமில்லாத சென்னைநகரத்தை, கணக்கில்லாத நகரங்களுக்கும்
பெருமைவாய்ந்த (கூச) ராசனாகவே செயது, இன்னது உண்மையை எவரு மறிந்து
கொள்ளுமபடி, உயர்ந்த கிரீடத்தைத்தரித்த வணமையைக் காட்டிநிற்கும் எ - று.

உடுக்கள் கோளக ணுள்கண மறறை யுமப ராரும் வானவழி
விகுக்கி னுமவி டாது நாளு மேவு மாறு காலமு
மடுக்கு நாறது லத்த ருமம் டாநடுகு முநது செல்லவே
தடுக்கு மாறி லாது றுந்த யங்கு வாயதல் யாவுமே.

(இ - ள்.) விண்மீன்கள் - கிரகங்கள் - நகரத்திரங்கள் - பிறதேவர்கள் முத
லியோரும் ஆகாயவீதியை விடுத்தாலும் (தாம) விடாது தினைத்தோறும், பொருந்திய

சிறுபொழுதாறிலும் (தம்பால்) வரும் நாற்குலத்தது தோன்றியவாகளும் நெருங்கித் தோன்றிச் செல்லும்படி தடுக்கும் வகையில்லாமற் பொருந்திய வாயில்களெல்லாம் (அந்நகரில்) விளங்கும். எ - று.

கிரகங்கள் - சூரியன் சந்திரன் முதலிய நவகிரகங்கள். கோள்கள் - அசுவனி பரணி முதலிய இருபத்தேழு நக்சத்திரங்கள். சிறுபொழுதாறு - மாலை யாமம் வைகறை விடியல நண்பகல் ஏறபாடு எனப்படும்.

நாற்குலத்தர் - பிராமணா அரசா வைசியா சூத்திரா. (சுஅ)

வந்தெ தீர்ந்த தெவ்வின மனைந் மாம ணிடமு டித்தலை
முந்து றப்ப ணித்தி ருமபொன முற்றும் வங்கு நொச்சியின
சந்த மினன துற்ற மைந்தா தம்பொ ருள்க வாரதவா
சிறதை யுமப ணிகு மாதா சேரி வணமை செப்புவாம்.

(இ - ள்) (தனை) வந்தெதிரந்த பகையரசாகளின் சிறந்த மணிகளிழைத்த கிரீடமணிந்த சிரங்களை முதலிற் பணியசெய்து (அவர்களது) பெருமபொருண் முழு வதையும் வாங்குகின்ற மதிவின அழகு இத்தகையது. (தம்பால்) வந்த ஆடவர்களது செல்வத்தை யபகரித்து அவா மனதையும் பணிவுறச்செய்யும் பரததையா சேரியின் வளத்தைக் கூறுவாம். எ - று. (சுக்)

வேறு

போர்த்தொழிலிற் றமைவென்று பொருள்கொளவெண் ணுநாககது
பாத்திபருங் குழையவிழிப் படைவிடுத்துள் ளாயிரோடு [செய
கூத்தபொரு ணிலமுழுதுங் கொள்ளுகொண்டு மவாகுறித்த
சீரத்தசுக மளித்துவப்புக செய்பவாசே ரிகளபலவால்.

(இ - ள்) போர்த்தொழிலாற் றம்மைவெற்றிகொண்டு (தமது) பொருளை யபகரிக்க நினைப்பவாக்கு, அவ்வண்ணம் (தாமே) செய்கின்ற அரசார்களும் மனிமிக விழியாக (வேற) படையைச்செலுத்தி, உள்ளிடத்தள்ள உயிருடன் மிக்கபொருளும் நிலமும் (முதலியவற்றை) முழுதுங் கொள்ளுகொண்டு, அவர்கள் கருதிய சிறந்த சுகத்தைக்கொடுத்துச் சந்தோஷப்படுத்தும் பரததையா சேரிகள் (அந்நகரத்திற், பல வாகும். எ - று.

ஆல் - அசை (எ0)

இந்திரனா புலோ மசையோ டுனிதமாபள ளியுநாண
வந்திளங்காற் றவழந்தசைய மலாமாலை பலதுங்கச
சந்தனங்குங் குமம்புகாற் றரைவழித்து மணிபபந்தா
சந்தரமா யெவாவிழிகஞ் சுகமவிளைக்கும் வாய்தறொறும்.

(இ - ள்) தேவேந்திரன் அயிராணியுடன் இனிதாகப் பொருந்திய நகரமும் நாணமடையும்படி (பரததையா சேரிகள்) வாயில்கடோறும் மந்த மாருதம் வந்து தவழ்ந்தசையவும், பல மலாமால்கள் தொங்கவும், சந்தனம் குங்குமம் புழுகு முதலிய வற்றாற்றமைமுகியும், முத்துப்பந்தங்கள் அழகாயும் (விளங்குதலின்) எல்லா கண் கட்டுஞ் சுகத்தையுண்டிசெய்யும். எ - று

இளங்கால் தவழந்தசைதல் - இளங்காற்றுமெல்லென நடந்து வீசுதல். (எக்)

தூமத்தி னறுங்கூந்தற ரெழுககைமட வாரிடததுக
காமத்தை விழையாத கருத்தினரா நாமபொய்க்குந
தாமத்தி னறுங்கனியிற நவழிளநதென நலிறகினியின்
வாமத்தி னிருஞ்சுகமே வளாபபதவா மாடமுமே.

(இ - எ) (அகிற்) புகைபூட்டிய மணமமைநத அளகததையும் விலையலணி
ந்த கையையுமுடைய அப்பரசதையாகளிடத்தில், ஐம்பொறிகளுக்கும் காமங்கொள
ளாதவாகள யாவா? (ஒருவருமில்லா, ஏனெனில்) அவர்கள் மாளிகைகளும், மலாமால
யாலும் நல்ல பழங்களாலும் தவழ்கின்ற இளநதென்றலாலும் கிளிகளாலும் அழகாலும்
பெருஞ்சுகத்தையே வளரச்செய்வது (ஆதலின்) எ - று.

ஐம்பொறிகளுங் காமத்தை விழைதலை,
திருக்குறள்.

“கண்டுகேட் டெண்ணியாத துறறியு மைம்புலனு

மொண்டொடி கண்ணே யுள.”—என்பதனுன்றிக

(எஉ)

மாடகத்தின யாழெடுத்தது வாரநரம்பு தகப்பண்ணி

யாடகப்பன மணியாழி யங்குலியி னிசையெழுப்பும்

பாடகத்தி னடிமடவார பயிலரங்கி னுடையரு

நாடகத்தைக் கண்டவாக ணல்லுளமு மரங்காமே.

(இ - எ) முறுக்காணியையுடைய வீணையை யெடுத்து, நெடிய நரம்புகளைத்
தகுதிசெய்து[சுருதுகூட்டி] ஆடப்பொனனாசெய்த பலரத்தினங்கனிழைத்த மோதிர
மணிநத விரலாற் பண்ணேசையை யெழுப்புகின்ற பாடகமணிநத காலையுடைய பரத
தையா பழகுகின்ற சபையில் நடனஞ்செய்யு நாடகத்தைப் பாரத்தோரது நல்ல மன
மும (அவர்கள்) நடனசாலையாகும், எ - று.

மாடகம் - முறுக்காணி யாழ் - வீணை. இது பேரியாழ் - மகரயாழ் - சகேட
யாழ் - செங்கோட்டியாழ் - என நாலவகைத்து இவற்றுள், பேரியாழ்க்கு நரம்பு இரு
பத்தொன்றும், மகரயாழ்க்கு நரம்பு பதினேழும், சகோடயாழ்க்கு நரம்பு பதினாறும்,
செங்கோட்டியாழ்க்கு நரம்பு ஏழுமாம். இவற்றை,

“பேரியாழ் பினனு மகரஞ் சகோடமுடன்

சோபொலியுஞ் செங்கோடு செப்பினா—தாரபொலிநது

மன்னுந திருமாப வண்கூடற கோமானே

பின்னு முளவே பிற.

ஒன்று மிருபது மோரேழ்மேற் பத்துடனே

நின்றபதி னுறேழு நேடுங்காற - குன்றாத

நால்வகை யாழிற்கு நன்னரம்பு சொனமுறையே

மேல்வகை தாலோ விதி.”—என்னும் நச்சினுக்கினியர் உதாரணச் செய்
யுள்ளானறிக.

நரம்பு தகப்பண்ணுதலாவது, பாட நினைத்த பண்ணுக்கு இணை கிளை பகை
நட்பான நரம்புகள் பெயருந் தன்மை மாத்நினாயறிந்து வீசுதலாகிய பண்ணல்-அவ்
வீசுகின்ற நரம்பை விரல்களால் அகமும புறமுங் கசணஞ்செய்து தடலிப்பாத்தலாகிய
பரிவட்டணை - ஆரோகண அவரோகணவகையால் இசையைத் தெரிதலாகிய ஆராய்
தல் - அதுசுருதியேற்றதலாகிய தைவரல் - ஆளத்தியே நிரம்பப்பாடுதலாகியசெலவு-

பாட நினைத்த வண்ணத்திற் சந்தத்தை விடுதலாகிய வினையாட்டு - பாட நினைத்தவண்ணத்திற் செய்த பாடலெல்லாம் இன்பமாகப் பாடுதலாகிய கைழும் - குடகச செவவுந் துள்ளற்செவவும பாடலாகிய குறும்போக்குமுதலிய கலைத்தொழில்களால் நரம்பினைத் தகுதியுற்ச்செய்தல்.

இசையெழுப்புதல் - வார்த்தல் வடிததல் உந்தல் உறழ்தல் உருட்டல் தெருட்டல் அள்ளல் பட்டடையென யெண்வகை. அவைமுறையே எடுத்தல் படுத்தல் நலிதல் குமபித்தல் உருட்டு ஒலி குறுலம் தூக்கு எனப்படும். இவை யாவும் இசையிலக்கண மாதவின அந்நூலுட் பரக்ககாணாக. (எக)

புளகமெழு முலைவருடிப புயத்திலிணைத் திதழ்பருகி
வளர்நுதனை வரலாதி புறத்தொழிலு மணியலகு
லுளநெகிழும் கரிகரலீ லைகளாதி யுட்டொழிலு
மளவிலவுஞ் சித்திரத்தி னமைத்தனரா வணமேபோல்.

(இ - ள்) மயிர்க்குசெறியும்படி முலையைவருடி, தோளிவீணத்து, இத் தைச்சுவைத்து வளர்கின்ற நெற்றியைத் தடவுதல் முதலிய புறத்தொழில்களும், அழகிய அல்குல மணங்களிக்குங் கரிகரமுதலிய லீலைகள் ஆகிய உட்டொழில்களும் எண்ணிலலாதன (பிற)வும், (அந்நகரப்பரததையர்களு) கடைவீதிபோலச் சித்திரங் களாற் பொருத்தியுள்ளார்கள். எ - று.

கரிகரம் - யானையின்கை. அது வீரனுனியை வீளத்துச் செய்வதோர் கிரீடையெனக். இவ்வகை விடயங்களை இன்பநூலுட்கண்டு கொள்க. அலதேற் றணி மையிற் கற்றோரிடங் கேட்டுணாக. (எச)

சித்திரத்தி னவாதொழிலைச் சென்றெதிர்நோக் கினுமறிவு
பொத்தியமெய் யுளத்தினரும் பொறியைந்து நிலைகலங்கப
பித்தினரா குவரென்றற பெருமழைக்கட் பரததையாதந
நித்திலப்பூண் முலைபுணாநதோர நீங்கினுயிர வாழ்வாகளே.

(இ - ள்) அறிவமைந்த உண்மை மனமுடையவருஞ்சென்று அப்பரததை யர் செயல்களைச் சித்திரத்தில எதிர்கண்டாலும், ஐம்பொறிகளும் நிலைகலங்குதலாற் பித்தராவாறென்றால், பெரிய குளிர்ந்த பாவையுடைய பரததையர்களது முததா பரணமணிந்த முலையை யணைந்தவாகள (அமமங்கையடைப்) பிரிந்தால் உயிர் தாங்கு வாகளோ? (தாங்கார்கள்) எ - று. (எடு)

குலமகளிர தமைமணநத கொண்கணிய லாறபிறர்பாற்
கலவியுயி னவாதமமைக கறுத்தடக்கு மரையர்களும
பலலாமணந தனரென்றே பாறநிலராய்ச் சிறப்பருள
நிலவுமர சவையடுப்பா நித்தியமங் கலமடவார.

(இ - ள்) கற்பின் மடவார்கள தம்மை மணம்புரிந்த கணவியைவல்லாமற் பிற ரிடத்திற் புணர்ச்சிசெய்யின, அமமங்கையாகளைக் கோபித்தடக்கும் அரசர்களும, பல கைக் கலந்தாகனென்று கோபியாதவராய்ச் சிறப்புச்செய்ய நித்தியசுகமங்கலிகளாகிய வேசைகள் விளங்கிய அரசசபையை யடைவார்கள. எ - று. (எசு)

உறுப்பினற் பெருவணப்பா லொள்ளணியா லிளமையினுன்
மறுப்படாக குலமகளிர வழியெழுதித் தருஞ்சுகமும

வெறுப்பேவ காணையாககு மிகுபொகம வினைககின்ற
சிறப்பினுற் பொருண்முழுதந திறைகொள்வா விலைமாதர்.

(இ - ள்) அவயவத்தாலும் பேரழகாலும் ஒளிபொருந்திய ஆபரணத்தாலும் இளமையாலும் குற்றமடையாத நற்குலத்ததித்த மனைவியர் நலவழி நடந்து கொடுக்குஞ் சுகமும் வெறுக்குமபடி, விலைமாதர்கள் இளமாதர்கட்கு மிக்கபோததை யுண்டு செய்கின்ற சிறப்புடன் எல்லாப்பொருள்களையுங் கப்பமாகக்கொள்வார்கள். எ - று.

முன்னொன்றப் பொருள்கொடுத்தது முயங்கினவா கண்ணெதிரே

மின்னொன்று மிடைமாதா விலைசெய்த முலைமீட்டும்

பொன்னொன்று தசஞ்சதமா யிரமாதி புகன்றெவாகரும்

பின்னொன்ற விலைசெய்தும் பிழையுமிலா பழிபுமிலா.

(இ - ள்.) மின்னல்போன்ற இடையையுடைய மாதர்கள் முன் (தம்மைக்), கூடப் பொருள்கொடுத்துக் கலந்தவர்களது கண்ணெதிரிலே (அவாகட்கு) விலைபடுத்திய முலையை மீளவும் ஒருபொன், பத்துப்பொன், நூறுபொன், ஆயிரம்பொன் முதலாக (விலை) கூறியும், பின்னர் எல்லோர்க்கும் பொருந்த விலைசெய்துங் குற்றமுமுடையவரல்லா; பழிப்புமுடையவரல்லா. எ - று. (எஃ)

விலைகொடுத்தா வணத்தெழுதும் வினைஞ்ஞஞசெய் யானொனினே

தலையளியாற பொருள்கொடுத்தது தமைவிறகுங் காணையாகுள

கலைதிருத்தி யணியணிந்து கானமலருந் தைவந்து

நிலைதருவாய்த் தமபலமு நிததலுமவா யாறகவாவா.

(இ - ள்.) விலைகொடுத்து (முறிச்) சீட்டுடமுதம் அடிமைகளும் (இப்படிச்) செய்யமாட்டார்கள் சிறந்த அனபுடன் பொருளைக்கொடுத்துத் தமமை (தாமே) விறகுங் (காமுகர்களாகிய) காளைப்பருவமுடைய ஆடவர்கள் (அபரததையாகளது) ஆடையைத் திருத்தி ஆபரணங்களைப் பூட்டி, பாததாமரையையும் பிடித்து, நிலைத்த வாய்த் தமபலத்தையும் நாடோறும் (தமது)வாயினுற் கொள்வார்கள். இஃதென்ன ஆச்சரியம். (ஆ! ஆ!) எ - று. (எஃ)

தொடியணிகைப் பொருணிறைத்துஞ் சூழுளத்தை நிறையா கருக்

கடிதலிலா வேவலர்கள் காமமிசுங் காணையரே

படியகமு மவாவாயே பள்ளியுமற றவாமாரபே

வடிவுபுறந் தோன்றாமல் வைப்பிடமு மவாமனமே.

(இ - ள்) வளைவலணிந்த கைப்பொருளை நிறைவாகச் சேர்த்தும், யோசிக் கும் மனதை நிறையாத பரததையாககு, காமமிக்க இளமைப்பருவமுடைய ஆடவர்களே நீக்கமில்லாத அடிமைகள்; அவர்கள் வாயே படியகமுமாம்; படுக்கையும் அவர்கள் மார்பகமே; தமதுருவம் வெளியே தொன்றாமல் வைத்தறகுரிய இடமும் அவர்கள் மனமேயாம். எ - று.

படியகம் - தம்பலப்படிக்கமென்றும் பூமியென்றும் பொருள்பயக்கும். (அடி)

ஆடலினுற் பாடலினு லவினயத்தாற் பணிமொழியான்

மாடகநல் யாழிசையால் வல்லுவினே யாடலினு

லூடலினுற் கூடலினு லொன்றானுந் குறைவினயி

நாடரிய பொருள்பலவு நாணுந் மீட்டுவரால்.

(இ - ள்.) ஆடலாலும் பாடலாலும் அவியததாலும் குளிரந்த மொழியாலும் முறுக்காணியையுடைய நல்ல வீணைநாததாலும், சூதாட்டதாலும், ஊடலாலும், புணர்ச்சியாலும், ஒருவகையிலுங் குறைவில்லாத, தேடற்கரிய பல பொருள்களையுந் தினந்தோறும் தேடிவார்கள் (பரததையாகன.) எ - று. (அக)

ஹ்ருதவாகு முடனமுமுதுந தோயினாரத முதுமையாக்கு
மறநதலைநின றுக்குநாகு மழிபினியி லுழக்குநாகுக்கு
சிறநதபரத் தைபாகலவி செயயாமை புறுமேனு
மறநதழையு மொவிழிக்கு வாடாத மனமில்லை.

(இ - ள்.) ஹ்ருதவாகும, தேகமுமுவதும் மீநதோல் தினாந்த விருத்தர் களுக்கும், தருமவழியில் நினது (புண்ணியங்களைச்) செய்பவர்களுக்கும், துன்பப்படும் வியாதியில வருந்துபவர்களுக்கும், மேம்பட்ட பரததையர் புணர்ச்சியைச் செயயாமை கூடுமாயினும், பாவமிருநத அப்பரத்தையா கண்களுக்கு வருந்தாத மனம் (ஒன்றேனும்) இல்லை. எ - று. (அஉ)

அருங்கலமா கியமான மறவிட்டுச் சுகப்பொருளே
மருங்ககலராக கினிதுதவும் வணாவிலாசே நிகள்புகன்ற
மொருங்களவி லாப்பொருளு மோவாமே விலைசெய்தும்
பெருங்கலமா கியமானம பேணுநரா வணமபுகலவாம.

(இ - ள்.) அரிய ஆபரணமாகிய மானத்தை யறவேவிடுதது, தம்மைவிட்டுப் பிரியாதவர்களுக்குக் காமசுகததையே இனிதாகக் கொடுக்கும் வணாவின் மகளிராகிய பரத்தையரது சேரிகளைச் சொன்னோம் எண்ணிலாத பொருள்களையுந் கெடாமல் ஒருசேர விலைசெய்தும், பெரிய ஆபரணமாகிய மானத்தைக்காகும் வைசியாக ளுடைய வீதியைச் சொல்லுவோம் எ - று. (அச)

வேறு

காவண மருங்கிட்டுக் கடிமலா பலசிறத்தித்
தூவண மணிமாலை னூக்கினா ளினாயூட்டிப்
பூவணாக் குலைவாழை பூகமு முறநாட்டு
மாவண நேரக்குநாக ளமரநின வேறலரே.

(இ - ள்) பக்கங்களிற் பக்கவிட்டு வாசம்பொருந்திய பல மலர்களைச் சிந்தி, பரிசுத்தமாகிய அழதிய முததுமாலை தொங்கவிட்டு, வாசனைபூட்டிவளைந்த பூக்குலையை யுடைய வாழையுங் கமுகும் பொருந்த நாட்டிய வைசிய வீதியைப் பாப்போர் தேவர் களைக்காட்டிலும் வேறலர். எ - று (அச)

வனையவும் வனத்தனவும் வயலவுங் கடலனவும்
வினாசெலற கலனபலவும் விணைநிடை வெளிமாயத்
தினாதவழ் கடற்பாங்காச சோததிட வெயின் மழையிற்
புனையறு தவமாறயிப் புகப்படு மாவணமே.

(இ - ள்) மலைப்பெருளும், காடுப்பெருளும், நாடுப்பெருளும், கடல் பெருளும் (ஆகியவற்றை) வினாந்து செல்லுதலுடைய பல மரக்கலங்களும் ஆகாய வெளியு மறையும்படி [மிகுதியாக] அலைகள் தவழுங் கடலின்பக்கலிற் சேர்க்க, கடை வீதிகள வெயிலிலும் மழையிலும் குற்றமற்ற தவத்தைச் செய்து (தமபாற் அவற்றை) அடையும் எ - று (அரு)

தொகையறு பொருளபலவுந் தூக்குபு வரைவுசெயுந்
தகைபெறு தராசினெடுந் தங்கலின் வணிகரெலாம்
பகையென வுறவென்னப் படாதரு நொதுமலென
வகைவகை விலைசெய்யா வழங்குவ ரொருவிலையால்.

(இ - ள்) கணக்கற்ற பல பொருள்களையுந் தூக்கி அளவிடுந் தகைமைபெற்ற தராசினெடும பொருந்தியிருத்தலால், லைசியா யாவரும், (பண்டங்களைக்கொள்ள வருவோர்) பகைவரென்றும் உறவினரென்றும் விரிந்த பற்றிகலின்மையென்றும் (அவரவர்கேற்ப) வகைவகையாக விற்கமாட்டார்கள், ஒருவிலையுடன் (யாவாக்கும்) விற்பார்கள் எ - று.

தராசு “ஐயந் தீர்ப்பொருளை யுரைத்தது - மெய்நடு நிலையு மிகுநிறை கோற்கே” என்ற சூத்திரப்படி நடுநிலைமையைக் காட்டுமாறு அச்சுனை யடைந்தவர்களா தலின் யாவாக்கும் ஒருவகையாகவே விலைசொல்லி விற்பா என்றா. (அசு)

தினையள வைப்பொருளுஞ் சிதறுவ திலையாக
வனைபுகழ் வணிகாபொருள் வைகலு மீட்டிபுது
மினையவ ரிரவலாபா லிமையவ ராதியாபாற
பனையள வைப்பொருளும் பையாதர மெனப்பொழிவா.

(இ - ள்) அலங்கரித்த புகழையுடைய வணிகர்கள் தினையளவாகிய பொருளையுஞ் சிதறவிடுதலிலையாக நாடோறும் பொருளைச்சேர்த்தாலும், இவர்கள் யாசகர்களிடத்திலும், தேவர்கள் முதலியவர்களிடத்திலும், பனையளவாகிய பொருளையும் மேகம்போலச்சொரிவார்கள் எ - று.

தினை - பனை - ஆகுபெயர்கள். இமையவராதியாபால் என்றதில் ஆதியொன்றதால், செனபுலத்தா ஓக்கல் முதலானாயுட்கொள்க (அசு)

கொடுப்பதுங் குறையினறிக கொள்வது மிகையினறிக்
தொடுப்பவா தமக்கெல்லாரு சுருக்கிய விடைநலகி
விடுப்பதுங் கலனின் று விழுப்பொருள் கொணார்திலலின்
மடுப்பது மல்லாது வணிகா கண மறறியா.

(இ - ள்) லைசியர்கள் (தம்பாற கொள்வோர்க்கு) குறைதலில்லாது கொடுத்தலும், (தாமாங்குப்பவர்களிடத்தில) அதிகமில்லாமல் வாங்குதலும், (சமமை) வினாவாரெல்லாருக்கும், சொற சுருக்கமாகிய விடைகொடுத்து (அவர்களைச்செல்ல) விடுத்தலும், மரக்கலங்களினின்று சிறந்த பண்டங்களைக் கொண்டுவந்து வீட்டிற் சேர்த்தலும் அல்லாமல், பிறிதொன்றையும் மறியமாட்டார்கள். எ - று.

“கொடுப்பதுங் குறையின்றிக கொள்வதும் மிசையின்றி” என்றதை, திருக்குறள் “வாணிகளு செய்வார்க்கு வாணிகம் பேணிப்-பிறவுந் தம்போற செயின்” என்ற விடத்து, “பிறவுந்தம்போற் செய்தலாவது சொளவது மிகையுங் கொடுப்பது குறையுமாகாமல் ஒப்ப நாடிச்செய்தல்” எனக்கூறிய பரிமேலழகரு, யானுணாக. (அசு)

பாடிய பொருண்முழுது மீட்டுந் ரயியினலாற
கோட்டமி லிமையவருங் குறித்தது தரமாட்டா
நாடிய பாவலாக னாவலா தொடுத்தவெலாந்
திட்டுதற் கமைவுபெறு செழிப்ப பனையிலையும்.

(இ - ள்.) தேடிய பொருள்களையெல்லாம், தேடினவர்க ளுணர்தாலன்றிக் கோடுதெல்லாத தேவர்களும் யோசித்து அறியமாட்டாதவாக னாவார்கள். (அவர்கள் புகழ்) நாட்டிய பாவலர்களும் நாவலர்களும் பாடிய வற்றையெல்லாம், நெருங்கிய பல பனையெடுகளும் எழுதுதற்கு (இடம்) பொருந்துதல பெற. எ - று.

எட்டுநா - வினைப்பெயர். இதில நகரம் நிகழ்காலத்தை யுணர்த்தியது (அக்)

உடுப்பன சுற்றுவன வுடனுறப போர்ப்பனவும்

படுப்பன வெனப்பலவும் பன்னிறத துகினவுடை

யடுப்பன வொருபாலா மவிரமுடி குழுபாரர

தொடுப்பன வளைமற்றுந னுதைவன வொருபாலாம்.

(இ - ள்.) உடுப்பனவும், சுற்றுவனவும், உடலிற பொருந்தப போர்ப்பனவும், படுப்பனமுதலிய பலவும், பலநிறங்களமைந்த வஸ்திரமும் (ஆகியவை) ஒருபக்கலிற் பொருந்தி யிருப்பனவாம் பிரகாசிக்கின்ற கிரீடம் - குண்டலம் - முத்துமாலே - தொடுப்பனவாகிய வளை முதலியனவும் ஒருபக்கலில் நெருங்கி யிருப்பனவாம். எ - று

உடுப்பன - ஆடைகள் சுற்றுவன - பாகைமுதலியன போர்ப்பன - உத்தரீயம் துப்பட்டி முதலியன படுப்பன - பஞ்சணைமுதலியன பன்னிறத துகினவுடை - திராடைமுதலியன. துகினம் - சந்திரகாந்தி (கூ0)

உண்பன பருகுவன வுலபபொடு நகருவன

நணபொடு கடிப்பனவு நலத்தகச சுவைப்பனவுங்

கணபடு முனஞ்சேய்க்கட கடிவிடுத துறுவோராத்

மொணபடு மனமலாங்கு யீணடுவ வொருபாலாம்.

(இ - ள்) உண்பனவும், பருகுவனவும், களிப்போடு நகருவனவும், ஆசை யோடு கடிப்பனவும், நன்மைபெறச் சுவைப்பனவும் (ஆகியபோசன பதார்த்தங்கள்) திருட்டி படுதற்கு முன்னரே தூரத்தில வாசனைவீசி, வருபவரது ஓளவிய மனைத யீழுத்து, ஒருபக்கலிற் பொருந்தியிருப்பனவாம் எ - று.

இச்செய்யுளில, உண்டி நாவவகையுங் கூறினா உண்ணல-சோறுமுதலியன. பருகல - பாயசமுதலியன நகல-துவையலமுதலியன கடித்தல-கறிமுதலியன (கூக)

வருககையின கலிவாழை வணகனி மாங்கனிக்

ஞருக்கிளா பேரீர்தி லெண்கனி முந்திரிதைத்

தருக்கிளா கனிதாழைத் தண்கனி யெலுமிசைத்

திருக்கிளா கனிபலவுரு ரெழிவன வொருபாலாம்

(இ - ள்) பலாபழங்கள் - வணமைதங்கிய வாழைப்பழங்கள்-மாம்பழங்கள் நிறமமைந்த ஓளவிய பேரிச்சம்பழங்கள் - முந்திரிகைப்பழங்கள் - தண்ணிய தேங் காய்கள் - சிறந்த எலுமிச்சம் பழங்கள் - (முதலிய) பலபழங்களும், ஒருபக்கலில் நெருங்கி யிருப்பனவாம் எ - று

வருககை - பலா விசேடம் தருக்கிளா - மரத்திலவிளங்கும். தாழை - தாழையுந் தெங்குமாம். (கூஉ)

கிழங்குகெனப் படுமயாவுங் கிளாகொடி தருபுத்தாகள்

வழங்குபல காயட்கு மலிவன வொருபாலாந்

தழங்குதண் புனனமலருந் தமைலா கொடிமலரு

முழங்குகித் தருமலரு மொய்ப்பன வொருபாலாம்.

(இ - ள்) கிழங்கென்று சொல்லப்படும் எவையும், விளங்குகின்ற கொடிகளும், மரங்களும் புதாகளுந் தந்த பல காய்களும், கீனாகளும் ஒரு பக்கலில் மலிந்தனானவாம் ஒலிக்கின்ற தட்டந்தங்கிய நீர்ப்பூக்களும், நீலப்பூக்களும், கொடிப்பூக்களும், வண்டுகளொலிக்குங் கோட்டிப் பூக்களும் ஒருபக்கலில் நெருங்கி யிருப்பனவாம் எ - று

மலர்கள நாலவகை அவற்றுள் தாமரைமுதலியன நீர்ப்பூ மலலிகை முதலியன நீலப்பூ முல்லை முதலியன கொடிப்பூ பாகிரிமுதலியன கோட்டுப்பூ எனப்படும்

குங்குமங் கத்தூரி குரவமல கியபுமுரு
பொங்கிய நறுவாசப் புதுப்பனி நீராநது
தங்கிய பொறசுண்ணந் தழைத்திடும விநாசகண்ண
மெங்கணு மமைமவிசி றீண்டெவ் வொருபாலாம்.

(இ - ள்) குங்குமமும், கத்தூரியும், வாசமிகக் புழுமும், மிக்க நறுமண மமைந்த புதியபனிரீரும், சந்தனமும், பொருந்திய பொரசுண்ணமும், வாசமிசுத்த சுண்ணப் பொடிகளும், எவவிடத்தும் மணத்தைவிடுத்த ஒருபக்கலில் நெருங்கியிருப்பனவாம் எ - று (௯௪)

பொன்னினும் வெள்ளியினும் புகழ்நவ மணிகளினும்
மன்னிய செம்பினிலும் வயங்குகளுந் சங்களினும்
மின்னுபித்த தலைகளினும் வேறுவேறு றுறச்செய்த
கன்னலொண குடமாதி கருலுவ வொருபாலாம்.

(இ - ள்) பொன்னாலும், வெள்ளியாலும், புகழ்பெற்ற நவரத்தினங்களாலும், நிலம்பெற்ற செம்பாலும், பிரகாசிக்கின்ற வெண்கலங்களாலும், மின்னுகின்ற பித்தலைகளாலும் வெவ்வேறுகச் செய்யப்பெற்ற கரகமும், ஒளரிய குடமுமுதலியன ஒருபக்கலில் நிறைந்திருப்பனவாம். எ - று

கன்னல - கரகம்.

(௯௫)

தோளொடு தோண்முட்டத் தொடையொடு தொடைமுட்டத்
தாளொடு தாண்முட்டத் தலையொடு தலைமுட்ட
வாளொடு மாண்முட்ட வாணுமபெண் னெடுமுட்ட
நீளொளி மணிவீதி நிரந்தரித் தனசனமே.

(இ - ள்) தோளுடன் தோண்முட்டவும், தொடையுடன் தொடைமுட்டவும், காலுடன் கால்முட்டவும், தலையுடன் தலைமுட்டவும், ஆணுடன் ஆண்முட்டவும், ஆணும்பெண்ணும் உடன் முட்டவும், நெடிய ஒளிவாயந்த அழகிய வீதிகள் எப்பொழுது சூனிறைந்ததுள்ளன. எ - று

முட்டுதல - தொடுதல ; நெருங்குதல்

(௯௬)

பூசிய சந்தனமும் புதுப்பனி நீரோடு
வீசிய விநாப்பொடியு மேவிய வாடவாதந்
தேசிக மணிமாபஞ் செழிந்தவ ஞாதப்பிப
பேசிட விலதாயும் பெருமணங் கமழ்கிறகும்.

(இ - ள்) பூசிய சந்தனமும், புதிய பனி நீரும், (வாசம்) வீசிய சுண்ணப்பொடியும் அணிந்த ஆடவர்களுடைய ஒளிதங்கிய அழகிய மாபத்திற் பொருந்தினவா

கள் செவ்வதொழிந்து, (கோபத்தாற்) பேசவில்லாமலும் (அவை) பெருமணத்தைக் கமழாநிற்கும் ஏ - று.

ஆடவர்பூசிய சந்தனமுதலியன, மார்பிலிடித்துக் கொண்டவர்கள் நடப்பதொழிந்துநிற்கவும் இடித்துக்கொண்டதற்குக்கோபிடாமலும் அரங்கங்களிக்க மணமவீசும்.

வழுத்தப வருநீறு மஞ்சளு முடனகூடி.

விழுத்தக வேறறுருவாய விளங்கிய வாறேபேர

லெழுத்தொலி யுளாவேற மெழுத்தொலி யுளாகூடி.

முழுத்தலின கடலேபோன முழங்குவ வாவணமே.

(இ - ள்.) குற்றங்கெட வருஞ சுண்ணமும் மஞ்சளும் ஒன்று சேர்ந்து, சிறப்புடன் செம்மையாகிய) வேறறுருவமாய விளங்கின வகையேபோல, சொல்லுகின்ற எழுத்தொலிகள், சொல்லுகின்ற வேறுகிய எழுத்தொலிகளுடன் கூடி மூழ்குவித்தலால், கடைவீதியானது சமுத்திரத்தையே போல ஒலியா நிற்கும். ஏ - று. (கூடி)

அரிப்பவ ரொருநானை காயிரத் தோரிரட்டி.

தெரிப்புறக கைக்கொள்வர் சிறதிய விழுககலனும்

பரிப்பவா கைவழுககிப பாரிடை விழுமபொன்னும்

விரிப்புறு மொளிமணியும் வேறுபல பொருள்களுமே.

(இ - ள்.) அரித்தற்றெழில் புரிவோர் நாளொன்றிற்கு இரண்டாயிரமாக, சிறதியுள்ள சிறந்த ஆபரணங்களும், சுமந்து செல்வோர் கைதவறிப்பூமியில் விழும பொன்னும், பரப்புகின்ற வொளியையுடைய இரத்தினங்களுட, வேறுவகைப்பட்ட பல பொருள்களுந் தெரிதலுறக கைக்கொள்வார்கள. ஏ - று. (கூக)

தணிவிலபல பொருளவிற்துத தமனிய விலைகொள்வா

ரணிவளா நியமத்தை யறைநதன மறத்தாற்றான

மணிமுத லியநலகி வானவா கதிகொள்ளுந

துணிவினா தொகுவீதித தொல்வன மினிச்சொல்வாம.

(இ - ள்) குறைவிலலாத பல பண்டங்களைவிற்துப பொன்னை விலையாகக் கொள்பவாகளது அழகுமிருகின்ற கடைவீதியைக் கூறினும் தருமமுறையாக மணிமுதலிய வறறைக்கொடுத்துத் தேவபதவியையடைபுந் தணித லுடையவாகள சோநதுள்ள வீதியின பழமையாகிய வளங்களை இனிச்சொல்லுவாம். ஏ - று (க00)

வேறு

குண்டகரே கோளகரே கானீனா குலவியசீ ரந்த ராளா

மணடுவிராத் தியாபிரதி லோமரணு லோமரிவா வகுபபு வெவ்வே

றெண்டகுதத தமக்கியனற தொழிலாறழி யிரத்திரனெக கழுத்ததக குனற

வண்டாகளு நறுமுறுபப வமாநதுவாழ் தருமறுகு மனநத மாசும்.

(இ - ள்) குண்டகர்கள் - கோளகர்கள் - கானீனர்கள் - சிறப்புப்பொருந்திய அந்தராளர்கள் - நெருங்கிய விராததியாகள - பிரதிலோமர்கள் - அதுலோமர்கள் (ஆகிய) இப்பிரிவினா வெவ்வேறுகிய எண்ணத்தக்க தங்கடங்களுக்குச் செய்யக்கூடிய தொழிலகளைச்செய்து, இத்திரனுடைய இறுமாப்பு குறையவும், தேவர்களும் மொறுமொறுக்கவும் பொருந்திவாழ்கின்ற வீதிகள் எண்ணிந்தனவாகும் ஏ - று.

குண்டகன் - கணவற்பிழைத்துப் பெறுமகன். கோளகன் - விதவைபெற்ற மகன் கானீனன் - கன்னியிற் பிறந்தவன் அநதரானன் - அதுலோமததாணும் பிரதி லோமப்பெண்ணுங் கூடிப்பெற்றமகன் விராததியன் - அதுலோமப்பெண்ணும் பிரதி லோமததாணும் பெற்றமகன் பிரதிலோமன் - உயராதபெண்ணும் இழந்த ஆணுங் கூடிப்பெற்றமகன். அதுலோமன் - உயராத ஆணும் இழந்தபெண்ணுங் கூடிப்பெற்ற மகன்

பிங்குலநினைவே.

“கொண்டோற் பிழைத்துப் பெறுமகன் குண்டகன்” — என்றும்,

“விதவை பயந்த மதலைகோளகன்.” — என்றும்,

“கன்னியிற் பிறந்தோன் கானீன னாகும்” என்றும்,

“அதுலோம கூட்டத் தாணினு மவவழி

பிரதிலோமகுலப் பெண்ணினுமிக்க

வியந்த கூட்டத் தவந்த ராளா” — என்றும்,

“அதுலோ மாகுலப் பெண்ணினு மவவழி

வியந்த கூட்டத் தவா விராததிய ராகும்.” — என்றும்,

“உயராத வாணினு மிழந்த பெண்ணினும்

வியந்த கூட்டத் தவாது லோமா” — எனனுஞ் சூத்திரங்கானதிக (௧௦௬)

அளகையாகோன பொனவெள்ளி யடுக்கலுற வாராவமடா வேணுநதாமே வளாகனக்க கிழிகொடுப்ப மதியாம் லறங்குளெலாம் வளாப்பத் தேவிக குளமகிழு மேகமப் பிரநாழி நெற்கொடுக்கு முயாவு பூண்டு களமிலுழு தொழிறகுரிய காராளா வீதிகண்க கிளவி மலகும்.

(இ - ள்) அளகாபுரிக்கிறவனாகிய குபேரனாற் பொன்னையும் வெள்ளியையும் மலையளவாகப்பெற விருப்புதல் (தோழனெனினும்) தகாலாயினும், தாமே வளாகினற் பொற்கிழியைக்கொடுத்ததற்கும் (பொன்னுதலிடலற்றைப் பொருளாக) மதியாது, தருமங்குளையெல்லாம் வளாததற்பொருட்டு, தேவியாராகிய காமாட்சியம்மையாருக்கு, உள்ளங்களுக்கிற ஏகாமப்பேசுவரா இருநாழிரெலலை (பொருளாக) க்கொடுத்த அவையாறையே கடைப்பிடித்தவர்களாகி, கள்ளமில்லாத உழவுதொழிறகு உரித்தான வேளாளா வீதிகள் அளவினறி நிறைந்திருக்கும். எ - று (௧௦௭)

வேறு

பொருள்வரு வாயினைப் புரியுமாட்சியு

மிருநிலங் காவலு மிருவா வேந்தரை

மருவுறச் சந்தாசெய மறுவில வண்ணமுங்

கருதிய மன்னராற் கைக்கொள வாரரோ.

(இ - ள்) பொருள் வருகையைச்செய்யும் மேம்பாடும், பெரிய பூமியைக் காத்தலும், இரண்டரசாங்களைப் பொருந்த (தாதுசென்று) உறவாக்கும் குற்ற மில்லாத வகையும், நினைத்த அரசாவிருப்பால் மேற்சொளவாக்கள் எ - று. (௧௦௮)

மந்திரித் தலைமையு மருவி வாழ்குவா

வெந்திறற் படைத்தொழில் வீறும் பூணுவா

தந்தொழி லுழவினுஞ் சாலச் செல்லுவா

பிரதிய வருணத்துப் பிறந்த மைந்தனே.

(இ - ள்.) பிற்பட்ட குஷத்திற் பிறந்தவர்களாகிய வேளாளர்கள் மந்திரித் தன்மையின்றலேமையும் பொருநதிவாழ்வார்கள வெவ்விய வலியுடைய படைத்தொழிலபயிலும் மேம்பாடும் மேற்கொள்வார்கள , தமதுதொழிலாகிய உழவுதொழிலிலும் மிகுதியாகச் செலவார்கள். எ - று. (க0௪)

களமலி யெருமைபுங் களத்துச் செநநெலும்
களமலி யொட்டலா கனக மாதிரும்
வளமெனக் கொண்டுபின் வந்த மைந்தாக
எளவில் வறங்களு மளிகு ரீரமையார.

(இ - ள்.) கருமைமிகு எருமையும், களத்திறேறானிய செநநெலும், போக களத்தமைந்த பகைஞர்களு டு பொனமுதலியனவும் (ஆகிய இவற்றைச்) செலவமாகக் கொண்டு, பிறப்பப்பிறந்த வேளாளர்கள் எண்ணிலாத தருமங்களைபுங் காக்குந் தன்மையுடையவர்களாவார்கள் எ - று (க0௫)

வணிகர்க்கு மனைவியா மைந்தா தமமொடுந்
தணிவில்பல வளத்தொடுந் தங்கி வாழ்தருந்
துணிகதிர் மணிபல துலங்கு மாளிகை
யணிவளர் வீதியு மனந்த மாருமால்

(இ - ள்.) வைசியர்கள் தங்கள் மனையாடிகளோடும், புதல்வர்களோடும், குறைவில்லாத பல வளங்களோடும் பொருநதிவாழ்கின்ற பல ரத்தினங்கள் பிரகா சிக்கின்ற மாளிகைகளால் அழகுவளங்கிடை வீதிகளும் எண்ணிறந்தனவாகும். எ - று.

துணிகதிர் - விடுவிட்டொளிராதல் (க0௬)
வேறு.

ஒருவ னுயிரைப் பிறாசெகுப்பி னூழி யூழி யவர்நரகின்
மருவி யழிவா பழியுமிக வளருங் களத்து மருவல்லாக
கருவி கொடுகொன றுயிரவித்துக் கதியிற் றுமு மினிதெய்துந்
திருவி ரைசா குடிதுவனறுஞ் செலவ வீதி பலவாகும்.

(இ - ள்.) ஒருவனுடைய உயிரைப் பிறாகொலவாராயின், அக்கொலைபுரிந் தவர் பல்லுழிகாலம் நரகத்திற் பொருந்தியழிவா. (அன்றியும், அவாக்குப்) பழியும் மிகுதியாக வுண்டாகும் (அல்லவோ? அவ்வாறன்றி) போகக்களத்திற் சத்தருக்களை ஆயுதங்களாற் கொன்று உயிரழித்துத் தாழும் வீரசவாககத்தில் இனிதாகச்சேருஞ் சிறப்பமைந்த மன்னவர் குடிநெருங்கிய செலவம்பொருந்திய செருக்கள் எண்ணிறந்தனவாகும். எ - று (க0௭)

வேறு

உயிரொடு வதைத்துப் பெற்ற மொள்ளெரி வாயிற் பெய்துஞ்
செயிரொடு பழியு மினறிச் சிறந்தபுண ணியுமு மேலா
மியலபுறு புகழுங் கொண்டே யாவரும் வணங்கிப் போற்றப்
பயிலுறு மறையோ வீதி பறபல வாரு மனதே.

(இ - ள்.) பசுக்களை உயிருடன் வதைப்புகு ஒளிவாயந்த அககினியில் வீழ்த்தியும், பாவமும் பழியுமில்லால், சிறப்பற்றபுண்ணியத்தையும் மேனமைத் தன்மை

வாய்ந்த கோத்தியையுங் கைக்கொண்டு, எல்லாரும் வணங்கித் துதிக்கும்படி யொழுது
கின்ற அந்தணர் வீதியனந்தமாகும் ஏ - று.

பெற்றம் - பசு. ாண்டு யாகதநிறகமைந்த குதினா மேடமுதலிய வெல்லா
வற்றிற்கு முரிய பொதுப்பெயரொனக கொளக. (௧௦௮)

காலங்க டொறுந்தப பாமற் கடவுளாக கவியூ ணலகி
ஞாலங்கொண டாட வந்த நல்லிருந தினரை யோம்பி
யாலங்கொண மிடற்று நாத ராதியா தமைப்பூ சித்துச
சீலங்கொண மறையோ வீதி செழுமறை முழுகக் ருதால.

(இ - ள்) தவறும்படி, காலங்களிலெல்லாந் தேவர்களுக்கு அவிப்பாகமா
கிய உணவையளித்து, உலகினா புகழுமபடி வந்த நல்ல வீருநதினரைப் பாதுகாத்து,
ஸ்ரீ கண்டபரமேசுரா முதலானாரை யாசசித்து, உத்தமராசரத்தைக்கொண்ட வேதி
யா வீதிகளில், செழிய வேதவொலி நீங்காதிருக்கும் ஏ - று

ஆலங்கொண மிடற்றுநாதா-ஆலகாலவிஷத்தைக் கொண்டுள்ள கண்டத்தை
யுடைய சிவபெருமான காலங்களைனந்து-கால யுச்சி மாலை யாதிய பூசாகாலங்கள்
அவி - யாகத்திலுண்டாகிய வுணவு. வீருநதினா - அதிதிகள். ஏ - று (௧௦௯)

நயத்தகு வேத மோதி நல்லவா கமங்க டேற்றிப்
புயத்தலைச ஞ்ஞம் வைத்த புனிதாபூ சனீயாற பேறு
வயத்துறு தமக்கு மேனை வைபுகத் தெவர்க்கு மாக்கும்
வியத்தகு மாதி சைவா வீதியு மாங்காங் குண்டால்.

(இ - ள்) நனமை பொருந்திய வேத பாராயணஞ் செய்து, நல்ல சிவாகமங்
களைப் போதித்து, திருப்புத்தின பேரிற் குலத்தை யமாதிய மலரகிதராகிய சிவ
பெருமானுடைய அரசசனீயாற் (சிறந்த) பேறுகளை, (சிவபுண்ணிய) வலிபொருந்திய
தங்கட்கும் உலகிலுள்ள பிறாயாவாக்கும் உண்டாக்குகின்ற மேனமை தங்கிய ஆதி
சைவா வீதியும் அவ்வவவிடங்களிலுண்டு ஏ - று

ஆகமமெனனு மொழியில் ஆ என்பது ஞானமும், க என்பது மோக்ஷமும்
ம என்பது மலநாசமுமாம். ஆகவே ஆனமாகட்கு மலத்தை நாசஞ்செய்து ஞானத்தை
யுதிப்பித்து மோக்ஷத்தைக் கொடுத்தலால் ஆகமமெனப் பெயராயிற்று.

ஆகம * மிருபத்தெட்டனுள் முதலிற் கூறிப்பத்துஞ் சிவபேதங்களுள்ளும்,
ஏனைய பதினெட்டிம் உருத்திரபேதங்களுள்ளுஞ் சொல்லப்படும். அவற்றுள்,

காமிகம் - யோகஜம் - சிந்தியம் - காரணம் - அசிதம்-எனனு மைந்தையும்
சத்தியோசாதமுக்கத்தினினறு கௌசிக வீருடியின் பொருட்டிம், நீர்த்தம் - குக்கு
மம் - சகசசிரம் - அஞ்சுமான - சுப்பிரபேதம்-எனனு மைந்தையும் வாமதேவமுக்கத்தி
னினறு காசிபவீருடியின் பொருட்டிம், விசயம் - நீசகவாசம் - சுவாயம்புவம் - ஆக்கி
நேயம் - வீரம்-எனனு மைந்தையும் அகோரமுக்கத்தினினறு பாரததுவாச வீருடியின்
பொருட்டிம், இரௌரவம் - மகுடம் - விமலம் - சந்திரஞானம் - முகவீமபம் - என்னு
மைந்தையும் தற்புருடமுக்கத்தினினறு கௌதம வீருடியின்பொருட்டிம், புரோற்கீதம்
இலளிதம் - சித்தம் - சந்தானம் - சாவோக்தம் - பாரமேசுவரம் - கிரணம் - வாதுளம்

ஆகமங்களின் பெயர் முறையைக் கரு-ம பக்கத்திற்காண்க.

என்னு மெட்டையும், ஈசானமுகத்தினின்று அகத்திய விருடியின்பொருட்டும் அருளிச்செய்தனா எனபதும் தூலவழக்கு.

அனறியும், காமிகம் திருவடி, யோகஜம் கணைக்கால, சிந்தியம் திருவடி விரல்கள், காரணம் கெண்டைக்கால, அசிதம் முழந்தாள, தீப்தம் தொடை, சூகசுமம் சூயம், சகச்சரம் கடித்தானம், அஞ்சுமான முதுகு, சுபரபேதம் கொப்பூழ், விஜயம் உதரம், நிசுவாசம் நாபி, சுவயம்பூதம் மூலை, ஆகநேயம் கண, வீரம் கழுத்து, ரௌரவம் செவி, மகுடம் திருமுடி, விமவம் கை, சந்திரஞானம் மாடபு, முகவிமபம் திருமுகம், புரோதகீதம் திருநாகு, இலளிதம் கபோலம், சித்தம் நெற்றி, சந்தானம் குண்டலம், சர்வோகதம் உபவீதம், பாரமேசுவரம் ஆரம், கிரணம் இரத்திபைரணம், வாதுளம் பரிவட்டமுமாம். இவை யொவ்வொன்றும் ஞானபாதம், யோகபாதம், கிரியாபாதம், சரியாபாதம் என்று தனித்தனி நான்குபாதங்களுடையனவா யிருக்கும்.

இவற்றை, ஞானபாதத்தில், பரமசிவனுடைய சொரூபமும், விருஞான கலா பிரளயாகலா சகலரெனனும் ஆனமாக்கின சொரூபமும், ஆணவம் காமியம் மாயேயம் வைந்தவம் திரோதான சத்தியெனனும் பாசங்களின் சொரூபமும், சத்தியின் சொரூபமும், சிவத்தத்துவமுதற் பிருதிவித்தத்துவவரை முப்பத்தாறு தத்துவங்கள் துறத்தியும், இவை ஆனமாகக்ள் பேரகம் புசிக்கைக்கு கருவியா முறைமையும், புவனங்கள்-புவனேசா சொரூபங்களும், புவனங்களின் யோசனைப் பிரமாணங்களும், அதம்பிரளயம் மத்தியம்பிரளயம் மகாப்பிரளயங்களின் சொரூபமும், அந்தப்பிரளயங்களின் பிணைச சிருட்டியா முறைமையும், பாசபதம் மகாவிரதங் காபாலமுதலிய மதங்களின் சொரூபமும் கூறப்படும்.

இனிச் சரியாபாதத்தில், மந்திரங்களினுத்தாரணஞ் சந்தியாவந்தனம் பூசை செபமோமங்களும், சமய விசேட நிருவாண ஆசாரியாபிடேகங்களும், புத்திமுத்திக ளுக்குபாமமாகிய தீக்கையுக்கூறப்படும்.

இனி யோகபாதத்தில், இந்த முப்பத்தாறு தத்துவங்களும், தத்துவேசர நும், ஆனமாவும், பரமசிவனும், சத்தியும் சகத்துக்குக் காரணமாகிய மாயை மகாமாயைகளைக் காணும் வலலமையும், அணிமாதி சித்திகளு னடா முறைமையும், இயமம் நியமம் ஆசனம் பிராணாயாமம் பிரத்யாகாரம் தியானம் தாரணம் சமாதிகளினுடைய முறைமையும், மூலாதார முதலிய ஆகாரங்களின் முறைமையும் கூறப்படும்.

இனிச் சரியாபாதத்தில், பிராயச்சித்த விதியும், பவித்திர விதியும், சிவலிங்க விலக்கணமும், உமாமகேசுர முசுவிய வியத்தாவயியத்தலிங்கங்களி னிலக்கணமும், நந்திமுதலிய கணகாதரிலக்கணமும், செபமாலே யோகபட்டம் தண்டம் கமண்டல முதலியவற்றினிலக்கணமும், அந்தியேட்டி விதியும், சிராதத்தலிதியு கூறப்படும்.

சைவா—அநாதிசைவா - ஆதிசைவா - மகாசைவா - அதுதசைவா - அவாந்சர சைவா - பிரவரசைவா - அநநியசைவரென ஏழு பகுப்பினர். அவருள், அநாதிசைவா சிவபெருமானும், ஆதிசைவா சிவத்துவிசுரம், மகாசைவா சிவதீக்கைப்பெற்ற வைதிகப் பிராமணரும், அதுதசைவர் கூத்திரிய வைசியரும், அவாந்சரசைவா சூத்திரரும், அனனியசைவா அன்னிய சாதியாருமாவா இவருள் ஆதிசைவா சிவபெருமானுடைய ஊர்த்துவமுகத்திற் பிறந்து அவராலேயே தீக்கைசெய்யப்பெற்ற கௌசிகா காசிபர் பரத்துவாசர் அத்திரி கௌதமரெனனும் பஞ்சரிஷிசுவரத்து வந்தவர்கள். அவர்களே எல்லாவருணத்தவர்களுக்கு சிவதீக்கையாலதுக்கிரகஞ் செய்யப்பாச திராகள். (கௌ)

இருண்மலப் பரத நீங்கி யிருமையுங் கானற் றோழறி
னருவருந் தகலத் தளவரி யருளொடு மாவளரவிப்
பருதியிற் கலந்து நிறத் து டாயொளி விழியே போலத்
தெருளொடுங் கலந்து நிறகுஞ் செலவாதம் மடமு முண்டால்.

(இ - ள்) (அ. ஞான) இருளாகிய ஆண்மலப்பரத நெருங்கி நின்ற மனம்
மறுமைப்பலன்களையுங் ககையுங் சோறுபோல அருவருப்பற்றத் தூரவிலக்கி, திருவருள்
வழிசோந்து, சூரியனுடன் கலந்து நிதும் பரவிய ஒளியையுடைய கண்ணைப்போல,
ஞானத்துடன்கூடி நிறகுஞ் செலவானச் செலவாகவா வாழ்ந்நருமடங்களும (எண்
ணிற் றதன்) உண்டாம். எ - று. (ககக)

எழுத்தில்க் கணமுன னுன விலக்கன மைந்து நெருங்கி
எழுத்தப் விளங்கு மறறை க கலை நும வல்ல ந லிலை
குழுத்தக் விருந்து நானுங் கோத்து நாலக ளாயும்
விழுத்தக் குழந் நாலவா விதிந் தோறு டெவும்.

(இ - ள்) எழுத்திலக்கணத்தை முதலாகவுடைய ஐந்திலக்கணங்களையும் தேர்
ந்து, குறமற்ற விளங்குகின்ற பிறநூல்களிலும் வன்மைவாய்ந் தல்லபுலவாக்ககூட்ட
மாக விருந்த, கிணங்கேதாறுங் குறமற்ற நூல்களை யாராயசரிசெய்யும் மேன்மைபொரு
ந்திய கலவிக்கழகமானது நாமருவந்தவாறா செருக்களிலெல்லாம் பொருந்தும் எ - று.

ஐந்திலக்கணங்கள்—எழுத்திலக்கணம் - சொல்லிலக்கணம் - பொருளிலக்
கணம் - யாப்பிலக்கணம் - ஆணியிலக்கணம் என்பனபடு. (ககஉ)

எங்கணும் புராணஞ் செல்லோ ரெங்கணும் புராணம் கேட்போ
ரெங்கணும் தரும் சாலை யெங்கணும் வேளவிற் சாலை
யெங்கணும் தான மீலோ ரெங்கணும் தான மேற்போ
ரெங்குமங் கலங்குங் கொய்லோ ரெங்குமங் கலங்குங் காண்போ.

(இ - ள்) எவ்விடத்திலும் புராணம் பிரசங்கிப்பவார்களும், எவ்விடத்திலும்
புராணசிரவணஞ் செய்பவர்களும், எவ்விடத்திலும் தரும்சாலைகளும், எவ்விடத்தி
லும் யாசாலைகளும், எவ்விடத்திலும் தானங்கொடுப்பவர்களும், எவ்விடத்திலும்
தானம்பெறுபவர்களும், எவ்விடத்திலும் மங்கலவினைகள் செய்பவர்களும், எவ்
விடத்திலும் மங்கலச் சடங்குகளைப் பாப்பவர்களும் (ஆக அநகர விளங்கும்) எ - று.

பூரண சூம்பம் வைத்த புதுமலர் பரத ரெங்குந்
தேரண விரையிற் றாகுஞ் சுடாமணி க் கோவை யெங்கும்
வாரண விரையில வைத்த கொடுகரத் திரைக் கொங்குந்
சாரண நிருநதெயப் பாறுந் தமனிய மடம் மெங்கும்

(இ - ள்) பூரண சூம்பங்களையுமே, புதிய மலர்பந்தார்களும், தேரண
விரையில சொங்கவிட்ட பிரகாசிக்கின்ற முத்திக் கோவைகளும், சுடல் வரிசை
போலக்கட்டிய நெடிய துவசத்தொகுதிகளும், சாரணங்களிருந்து இளைப்பாறுகின்ற
பொன்னுலாகிய மாளிகைகளும் எங்கெங்கும் உள்ளன எ - று.

சாரணம் - ஓவத்தை தேவசாதியா.

(ககச)

சினிகை புங் களிறு மாவுஞ் செழுமணிச் சகடு வட்டக்
கவிகைபுங் கருவி மள்ளக் கணங்களு மறு, விதி

யவிராமணி மாடச் தோடு மவிரவன வாழி யோடு

புவிபுகழ் மலைகள் போர்க்குப் புக்கபா சறையே போலும்.

(இ - ள்.) பல்லக்குகளும், யானைகளும், குதிரைகளும், செழிய இரத்தினங் களாற்செய்த தோகளும், வட்டமாகிய குடைகளும், ஆயுதங்களுையேந்திய மளளர் கூட்டங்களும் நீங்காத (அந்நகர) வீதிகள், பிரகாசிக்கின்ற இரத்தினங்கள் பதித்த மாளிகைகளோடும் விளங்குவன, சமுத்திரத்துடன் உலகமானது துதிசெய்கின்ற பர் வதங்கள் யுத்தஞ்செய்தற்குப் புருத பாசறையையே யொத்திருக்கும் எ - று

பாசறை - போர்மேறசென்றோ ருறைவிடம்

(ககடு)

பம்பிய மாடந் தோறும் பரிசன மருங்கு குழுக

கம்பலம் விரித்து மேலாற கதிராமணி விதானஞ் செய்து

கொம்பன ராடல பாடல குலாவற விருக்கின றாநா

முமபாரா டாள்வோ ரெல்லா மொருங்குவந் திருந்தா ரொத்தார்.

(இ - ள்.) நெருங்கிய மாளிகைகளிலெல்லாம் பரிசனாகள் பக்கலிற் குழும் படி, கம்பலங்களை (கீழே) பரப்பி, மேலே ஒளிவீசுகின்ற இரத்தின விதானங்கட்டி, பூங்கொம்பை யொத்தமாதாகள் ஆடலபாடலங்கள்விளங்க(அவற்றைக்கண்டுக்கேடும்) இருக்கின்றவர்கள், தேவலோகத்தை யரசு செய்பவர்களுள்ளல்லோரும் ஒன்றுகூடிவந்தி ருந்தவர்களை யொத்தார்கள். எ - று.

விதானம் - மேற்கட்டி.

(ககசு)

நஞ்செழு முன்னாத தீமபா னரலையி லெழுந்தோரா வானே

தஞ்சமென மிருப்பத தூய தண்ணமிழ் தெழுந்த பிணை

விஞ்சுறு வனப்பிற றோனறி மேதினி யுரித்தென பார்போன

மஞ்சணி மாட மெங்கும் வதிஞவா மங்கை நல்லா.

(இ - ள்.) (அரம்பையாகள்) விடந்தோனறு முன்னோ, மதுரமாகிய பார் கடலிற் பிறந்து. ஒப்பற்ற தேவலோகமே (நமக்கு) திருப்பிடமென்று வசிக்க, பரிசுத்தமாகிய தண்ணிய தேவாயிர்தமானது பிறந்தபிறகு, பூமி (தூய, நமக்கு) உரியதென்று மேம பட்ட அழகுடன்தோன்றி வந்தோரோடே, மேகந்தவழும் மாளிகைகளிலெல்லாம் நல்ல மாதங்கள் வசிப்பார்கள். எ - று.

பாற்கடலிற் பிறந்த அரம்பாஸநிரீகள் அநில நஞ்சுந்தோன்றினமையின தமது பிறப்பை விஷத்துடன் தோன்றியதாக அமைதித்துத் தேவலோகத்தில வசிட திருந்து, பிணை அநில அமுதப்பிறந்தது கருமிமதித்துப் பூமியிலேயே வந்து வசிப் பாரோல மங்கையாகள் வாழ்வார்கள் எனக்கொள்க (ககசு)

ஒருங்குகி லார மாடத் துள்ளுறப் புகைத்துப் பிணைச

சுருங்கைக டிறப்ப நீளுந் தூரநும புகையி னோடு

மருங்குறத் தவழு நீல மழைகருலம் வேறு காட்டா

நெருங்கிய மாடங் கறபி னேறிழை யவரைக காட்டும்.

(இ - ள்.) அகிறகட்டையையுஞ் சந்தனக் கட்டையையும் மாளிகைகளின் உள்ளே புகைபோட்டுப்பிணைச சாளரங்களைத் திறப்ப, ஒன்றாக அதிகரிக்கின்ற பரி சுத்தமாகிய நல்ல புகையினுடன் பக்கங்களிற் பொருந்தத் தவழுகிற மேககூட்டங்

கூளை வேராகக்காட்டாத நெருங்கிய மாளிகைகள் கற்பினையுடைய மாதர்கள் (செயலாக) காட்டா நிற்கும் ஏ - று

மாளிகைகளிறேனறிய கற்பினையுடைய மாதா பிறமூடததற்றுக் கணவனைக்கலக்குமாறு, மாளிகையிறேனறிய புகையானது சாளரவழியாகச்சென்று மேகத்தைக்கலக்கும் எனக (ககஅ)

மேனிலை மாடத திட்ட விளநகொடு சலன மின்றேல
வானிடை யுடுவை வேறு வகுத்தறி தரவொண் ணுது
கானிவா திலக முண்டேற கன்னியா நுதலி னோடு
கூனிளந திங்கள வேறு குறித்தறி தரவொண் ணோடு.

(இ - ள்.) அசைதலிலையாயின, மேனிலையையுடைய மாளிகையில் வைத்த தீபத்துடன், ஆக"யத்திலுலாவும் நகத்தகிரத்தை வேராகப் பிரித்தறிய முடியாது, மாதாக்குடைய நெறியுடன், வாசமவிசந்திலகமிருகமுமாயினவளைந்த இளசசந்திரனை வேராகக் குறிப்பிட்டறிய முடியாது ஏ - று.

மேனிலைகள் நகத்திரமண்டல மளாவியும், மங்கையா முகங்கள் பூரண சந்திரனைப்போன்றும் விளங்குமெனபது கருத்து (ககக)

வதுவைசெய காலே யனபன மருவுமுன நம்பாற போகப்
புதுநல நுகாவித தாரப பூரிதது விட்ட பண்பால
விதுவிளச கிரண்டின் முன்னும் மெய்யவன றிருமுன போலக
கதுமென நாணுக கொள்ளார கலவியிற றிலோக்கு மாதா.

(இ - ள்) கணவன் மணவினை நடத்துகையில் கலத்தற்கு முன்னா, தம்மிடத்துள்ள போகமாகிய புதிய சுகத்தை நுகரச்செய்து மிகப்பூரிப்புற்ற குணத்தினால், சந்திரகாந்தியுந் தீபவொளியுமாகிய இரண்டின் முன்னரும், சூரியசந்திரனத்தனைப்போல, போகத்திறறினாத மாதர்கள் சிறிதும் நாணமடையார்கள். ஏ - று. (ககஉ)

கலவியிற றிலோக்கு மாதா கதிபொழி வதனச செவவி
நிலவினைக் கரந்து வெளவி ந்ததலு நீங்கு மாற்றான
மலாதலை புலக மெள்ள மறுவொடு பயின்று திங்க
ளிலகிப் வருவந் தேபவ தீசகரன சார்பு பெற்றும்.

(இ - ள்) சந்திரனாவன், புணர்ச்சியிற களிக்கும் மங்கையார்களது கிரணங்களைச் சிறதும் முகத்தின் அழகாகிய சந்திரிகையை நாடோறும் மறைந்து அபகரித்தச செவலுநதன்மையால், சிவபெருமானுடைய சார்பினையடைந்தும், பரந்த இடத்தையுடைய உலகினா இகழுமபடி குற்றத்தடன சஞ்சரித்து உருவந்தேயாநின்றனன. ஏ - று.

கற்றைமென குழலி னாகள கன்னிமைப் பருவந் தனனிற்
பொற்றொடிக் கரங்கள் கூப்பும புரத்திபா வகத்தி னுது
மொற்றைநாள வதுவைக காலத துவப்பினி தளித்த லானு
மற்றவா றுறமுற் றிங்க ளாககமும பயின்ற தனதே.

(இ - ள்) தொகுதியாகிய மெல்லிய கூந்தலையுடைய மாதர்கள் தமது கன்னிப்பருவத்தில், பொன்னாலாகிய வளையலையணிந்த கைகளைக் குவிக்கின்ற புரத்திபாவகத்தினால், மண்காலத்தில ஓற்றைத்தனியிற் சந்தோஷத்தை இனி, ராக

கொடுத்தலாலும், சந்திரனானவன தேயந்த வழியே தேயாமல வளாதலையும் பெற்ற
னன் ௭ - று.

புருதிபாவகம் - மனதினனபை வெளிப்படுத்தல (௧௨௨)

கலவீசெய காலத தாணங் கதிநகை முறுவ னல்லார
புலவீசெய காலத தாணங் பொருகசெனச சிதாந்த கோவை
யிலகொளி மணியீழ்ந் திட்ட வினையடி வருந்த நோக்கி
நிலனுற னடபே'பா வீதி நெடுங்கழ ரெட்டாநது செல்லார்.

(இ - ள்) ஒளிவாயந்த முத்துப்போன்ற பற்களையுடைய மங்கையாகன புண்
ர்சசிசெய்யுங் காலத்திலும், (கணவருடன்) ஊட்டல கொள்ளுங் காலத்திலும் வினாந்து
சிறதிய கோவைகளிலுள்ள ஒளிவிளங்கும் இரத்தினங்களை வீழ்த்தி, (கிடத்தலால், நீல
மிசை' வைத்த இருபாதங்களின வருத்தத்தையுங் கருதி, பூமியிற் பொருந்த நடப்பவா
கள் வீதிகளில் நெடியகாலக்ளவீசி நடவார்கள் ௭ - று

கோவை - காஞ்சி மேகலைமுதலியன கழல தொடர்ந்து - வீரககழலணிந
தென்னுமமையும்.

“நெடுங்கழரெட்டாநது செல்லார்” எனப்படாமாயின, (அவையுறுத்தாது)
செருப்பணிந்து செல்வார்கள் எனக (௧௨௩)

ஒருவாமே லொருவா வீசு மொளளிய வாசச சணமை
பெருகிய புழுதி யானும் பேதையா சிவிறித தூநீ
ரருவிபாயந் தொழுக லானு மளளாறு நடாபொன வீதி
மருவிய கழற்கா லாகருகு வருத்தஞ்செய தூரதி யேற்றும்.

(இ - ள்) ஒருவாமேலொருவா வீசுகின்ற பொளளிய வாசனை தங்கிய சண்
ணப்பொடி பெருகிய புழுதியினாலும், மங்கையர்கள் எழிகின்ற புனிதமாகிய சிவிறி
நீராகிய அருவியானது பாயந்து செல்லுதலாலும், நெருங்கிய பொனமயமான வீதி
யானது சேறுபட்டு, பொருந்திய வீரககழலணிந்தவர்களுக்கு (நடக்க) வருத்தத்தை
யுண்டிசெய்து (அவர்களை) வாகனங்களி லேறச்செய்யும் ௭ - று,

சிவிறி - நீரவீசுந் துருத்தி (௧௨௪)

சூழுமிய செமபொன மாடச சூடமபைவாழ சூருவிக் கூட்டம்
வழுவுறு மணியாற் பொன்னுல வன்னிலம் படுதத முற்றம்
புழுதிவீ வின்மை யாலே பூவைய ராட்டிற் சேறும்
விழுமிய சண்ணை பூழறி மிக்ககுடைந் தாடிச சேகரும.

(இ - ள்) கூட்டமாகிய செம்பொன்னாலாகிய மானிகைகளிலுள்ள கூடு
களில் வாழுக சூருவீசுதொருதிகா, குற்றமற்ற இரத்தினங்களாலும் பொன்னாலும்
வலிய தளவரிசைசெய்த முற்றங்களில் கே.ற் புழுதி யில்லாமையினால், நாகணவாயப்
பற்கைபோன்ற மாதர்கள் விளையாட்டில் வீழ்த்திய சிறந்த வாசச சண்ணமாகிய புழு
தியை மிகுதியும் மூழ்கி விளையாடிச் சிவக்கும். ௭ - று. (௧௨௫)

மகிழ்நாதம் புணாபபி னினப வாரியிற படியும் பெற்றறி
முசினிதங் கொண்டு வாடகண் மொழிதரா வியாவு மெய்யி
னெகிழுநந் தளக்கங் கேறக நிகழ்ந்துகாட்டாது பொற்பு
ணகில மாத ரெவ்வா ரெப்பரிந் நகர்நல லாணி.

(இ - ள்) கணவருடைய புணர்ச்சிக் காலத்தில் இடைக்கடலிலுழங்குந் தன் மையை, ஒளியகணங்கள் கூடபுதுறழ் வெளியிடா உருகியமனத்திற் போப உடலில் வெய்யுண்டாகி விளக்காத (ஆதலால் தீச்சுவாகய) அழகிய ஆபரணப் பணிநத முலையையுடைய தேவமாதர்கள் இந்நகரமாதர்களை யெவ்வாறு ஓட்பாரகள்? எ - று

சுந்தர மகளிரா தங்க டொடி கசையாற பனிரீசு வாகக்
சுந்தன மெருப்பெய தோம்பத் தவிர்த்தருட ரினா தென்னுரு
சுந்தையின் மகிழ்வான் மன்றல் செயப்படு முலை செலவ
மைந்துறு நிறையுள் வார்பால் வளாகொடி யாருளு ளாவாரா.

(இ - ள்) அழகிய பெண்களுடைய வீளையலணிந்த சையாற் பனிரீசையொ முக்கிசு சுந்தனத்தை யெருவாக விரித்த பாதாக்கக்; தவிரவிட்டு அருமபெடுத்த தென்னும் மனமகிழ்ச்சியினால், முலைச்செடிகள் மணஞ்செய்யப்படும செலவ வன மைப்பொருந்திய நிறையுள்ளாரிடத்தில் வளாகின்ற கொடியாருளு சாவாரசன் எ - று.

மைந்துறு செலவ நிறையுள்ளார் பால் வளாகொடியாருளு சாவாரா - அழியாத செல்வநிறைந்துள்ளவரிடத்து வளாகின்ற கொடியவர்களுளு சோவாரசன் நிறையுள்ளார் பால் வளாகொடியாருளுசாவாரா - முலைக்கொடியாரிடத்து, வளாகின்ற கொடிபோலும் மாதர்களும் சோவாரசன் இது வேற்றுப்பொருள் வைப்பு (கஉஎ)

அந்தர நெய்க ளாக வளிகதிர முதலாங் கோளு
முந்தொளி நாளு மறு மறுமெழி னுளு நோக்கி
நந்தன முயல் திருந நகரமே துறக்க மனது
வந்திடுங் கதியு மந்த வானப்பொருட் டவறுறு கின்றே

(இ - ள்) பிரகாசகின்ற சூரியன முதலாகிய கிரகங்களும், முற்பட்டொளி செய்யும் (அசுவினிமுதல் இருபத்தொரு) நகரத்திரங்கனும், பிறநகரத்திரங்கனும் ஆகாயவழியாகப்பொருந்தி, (இந்நகரத்து) அழகை நாடோ ழும்பாத்து, நந்தனமாகப் பொருந்தியுள்ளது இந்த நகரமே (அல்லாமல்) சுவாசமென்று அவற்றிற்கிடப்பொழுது (ஆகாயவழியாக) வருந்தையும் அந்த அமுதங்காரணமாக (அன்றி, அவருள்ள அழகு பற்றியன்று) எ - று. (கஉஅ)

தடங்கையி னடங்கும் பூவுந் தனங்கவராயத் தளந்த மாப்பு
மிடங்கொளுளு செலவ மங்கை யிசசையா பிருந்து வாழ்
வடங்கரு வனப்புச செயத வாடக மாடர் தோறுங்
குடங்கையி னகன்ற வாடகட கோதைபா விழா நுதால்.

(இ - ள்) விசாலமான கையில அடங்கும் மலராகிய கொங்கையும், ஆக கொங்கைகள் பாயந்து அளவுசெய்த மாபும், இடமாகக்கொண்டு வாழ்ந்திருமுகன் மன விருப்பினபடி பொருந்திவாழ், அளவிலலாத அழகு படுத்திய பொன்னாளிகை களிலெல்லாம், உள்ளங்கைபோலும் பரந்த வொள்ளிய கண்களையுடைய மங்கைய ருடைய மங்கலச் சடங்குகள் நீங்கா எ - று

தடங்கையினடங்கும் பூவுந் தனங்கவராயத் தளந்த மாபும் இடங்கொளுளு செல்வங்கை—மாநா கொங்கையையும், ஆடவாமாபையும் இடமாகக்கொண்ட திருநகரப்பதாரம். (கஉஅ)

ஐந்துமுன றெக்கி யிட்ட வமனியிற றுயிலு ருத
மைந்தாக எரிலை யாகு மாதரு மனைய ரானு
லெந்தரத தடங்குநு கொல்லோ வெழினகா வனாக ளங்கு
மந்திர மியற்பிர செனனை மல்லீசா வாழ்கின ருரால்.

(இ - ள்) மூன்றெக்கியிட்ட பஞ்ச சயனத்தில் நித்திராபுரியாத ஆடவரிலர். அதுபோலவே மங்கையரும் அதக்கையினராயின, அழகிய அச்செனனை நகரவளங் கள் (எடுத்துச் சொல்வதற்கு) என்னுடைய தரத்திலடங்குமோ? (அடங்கா!) அவ்வி டத்தில், செனனை மல்லீசரா திருக்கோயில்கொண்டு வாழாநின்றனா எ - று.

ஐந்தாமர்—இலவமபஞ்சு, செம்பஞ்சு, வெண்பஞ்சு, மயிற்சூவி, அனனத் தாவியெனப்படும. இவை மும்மூன்றிட்டன வென்பா “ஐந்து மூன்றெக்கியிட்ட வமனி” என்றா. (௧௧0)

புண்ணியம் புரிந்தோ வேறாய்ப் புகப்படுகு சிவலோ கந்தான
புண்ணிய வுருவுக காணப் போந்திருந தனைய தாகு
மண்ணலா லையமவ வாறே யடுததுவை குருகந தானு
நண்ணிய தனைய தாகு நாரணன கோயி லாங்கே.

(இ - ள்.) சென்னை மல்லீசரது திருக்கோயிலானது சிவபுண்ணியங்களைச் செய்தவர்கள் வேறாகப் புகப்படுகின்ற சிவலோகமானது, புண்ணிய வடிவத்தைபுங் காணும்படி வந்திருந்ததையொக்கும் அவ்வண்ணமே செனனைகேசவா திருக்கோயில் அங்கு வைகுந்தமும் வந்திருந்ததையொக்கும். எ - று. (௧௧௧)

செனனைமல் லீசா செனனை கேசவ ரிவரை யப்ப
னன்னையென றறிகது பததி யாறபணி புரிகின ருரு
முன்னுறப் பணிகின ருரு முறைமுறை துதிக்கின ருரு
மினனராய் வாழ்த லுறற ரிருநில மாந்த ரெல்லாம்.

(இ - ள்.) செனனை மல்லீசரா - செனனைகேசவா ஆகிய விவாகளை, (முறையே) தந்தையெனவென்று தெரிந்த பததியோடு பணிவிடைசெய்வோரும், திருமுன்னர்ப் பொருந்த வணங்குவோரும், முறை முறையாகத் தோத்திரஞ்செயலோரும் (ஆகிய) இத்தன்மையராய், பெரிய வுலகிலுள்ள மாளுடையாவரும் வாழ்வாராயினா எ - று

அதற்கு கோயிற பாங்க ரவாமணிக கோயில் கொண்டு
சித்திபுத் திகளவேட டோராகுரு சோகருநதன் னருளே தனபாற
சித்திபுத் திகளாய் வைகத் திகழ்பிர சன்ன வைவகை
புத்தம னிருந்தான மும்மை யுலகமும போற்றி யுபய.

(இ - ள்) அந்தத் தகுதியாகிய (சென்னைமல்லீசர் - செனனைகேசவர்) திருக் கோயிலின (தென) பக்கலில, பிரகாசிக்கின்ற அழகிய திருக்கோயில யிடமாகக் கொண்டு, விரும்பினவர்களுக்குச் சித்திபுத்திகளை யளிக்குந் தமது திருவருளே தம் பச்சலிற் சித்திபுத்தி தேவிகளாய் வீற்றிருக்க விளங்குகின்ற ஐந்து திருக்கோயிலை யுடைய உத்தமராகிய பிரசன்ன விநாயகக்கடவுள் மூவுலகமுந் துதித்துப் பின்பு படி எழுந்தருளியிருக்கின்றனா எ - று.

பிரசன்னவிராயகா திருக்கோயில், சென்னைமல்லீசுரா சென்னையேசுவரர் திருக்கோயிலின் நென்பகலில், திருமகிலுக்கு நான்கு கஜதூரத்தில் தக்கிணமுகமாக விளங்காநிற்கும்.

(௧௧௩)

வேறு

நங்காவத திருநதருளும் பிரசன்ன விராயகாதா மிறைஞ்சு மனபாக காவகாவரு வாகுகொடுத்தது விளையாடுவ கதைமுழுது மகிலை தேரப் பாங்கான வடமொழியிற் றெடைசெய்த பிருகுமுனி பரமற் போற்றி நீங்காம னெடுங்கால மிருநதுமகிழந் ததுமிநத நிகரில் வைப்பாம்.

(இ - ள்) இவ்விதமாக அனபுகொண டெழுந்தருளியிருக்கும் பிரசன்ன விராயகப்பெருமான தம்மை வணங்கும் அடியவாகட்டி (அவர்கள் விருமபிய) அவ்வவ் வகையே வரங்களை யளித்துத் திருவிளையாடல்க ளியற்றுஞ் சரிதமுழுவதையும் உலகின் ருணருமபடி, அழகான ஆரியபாடையிற் சுலோகரூபமாகச்செய்த பிருகு முள்வா, அவ்விராயகக் கடவுளைத் துதித்து நெடுங்காலம் பிரியாதிருந்து களித்ததும் இந்நச் சமனமில்லாத இடமேயாம் எ - று.

(௧௧௪)

மாதாமணி முலைச்சுவடும வளைத்தழுமபு மினிதணிந்து மாவின் மூலத் தேதமுயித தொகைக்ககற்ற விருநதருள மெகமப ரெதிரே வைக மாதவமுற் றியகுமப மாதவனற் றமிழ்விதித்து வழங்குங் காஞ்சிக [௩. கோதியிடுங் குணக்கெல்லை யாய்சசிறந்து வாழ்வதுமில் வுரைத்தவைப்பா

(இ - ள்) (காமாட்சி யம்மையாருடைய) அழகிய முததாரமணிந்த முலையின் சுவடும, வளையின் தழுமபும இனிதாகத் (தமது திருமேனியில்) தாங்கி, ஓடப்ற்ற மாமரத்தின்கீழே பிராணகோடிகளுந் துன்பங்களையகற்ற எழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாமபரேசுரா திருமுன்னே வசித்திருந்து பெருந்தவனு செயதுமுடித்த பெருந்தவசியாகிய அகத்தியமுனிவா நல்ல தமிழ்ப்பாஷையைப்பரவச்செய்து வழங்கச்செய்தகாஞ்சி நகரத்திற்குச் சொல்லுகின்ற கிழக்கெல்லையாய்ச சிறப்புற்று விளங்குவதுங் கூறிய இந்ந இடமேயாம் எ - று.

ஏகாமபநாதா உமாதேவின் முலைச்சுவடும வளைத்தழுமபுமணிந்ததை,

காஞ்சிப்புராணம்.

“மணிமுலைக்குவட்டி னெடுவளை உகையா நெருக்கிப் புல்லித் தணிவருங்கா தலவிமமக்கா சலிதழுவுட் லாடுந் தினியிருளறுக்குஞ்சோதித் திருவுரு கஞ்சுந் தகாடடி யணிவளைத்தழுமபி னெடுமுலைச் சுவடணிந் தானாயா.”—என்பதனாலும்,

அகத்திய முனிவா காஞ்சியிலிருந்து தமிழ் விரித்ததை,

காஞ்சிப்புராணம்.

‘காசியி னினறும் போந்து கமபாதா மருளப் பெற்று மாசிலாக கச்சி மூதூர் மணனிவீற் றிருந்து பூமே லாசிலாத தமிழ்ப் ரபபி யருந்தமிழ்க் குரவு பூண்ட தேசினுன மலய வெற்பிற் குறுமுனி திருத்தாள் போற்றி.”—என்பதனாலும்,

விளங்குந் தாள்.

(௧௧௫)

இயம்புமிரு தொடர்பான பீங்கிருத பிரசனை விதையர் நல்கு [ள நயம்புணரின் நருளாது நவையறுக்கும் வடமொழிபு னடைபெற றுள வயம்புணரும் பாரககவததைச் செநதமிழாப் புனைநிருத வள்ளுணைமேற பயம்புணரையையகம்பேறாபுசாந்திநினைமேனவினைபையபாபுறனேன.

(இ - ள்) சொல்லிய இவ்விரு சம்பந்தங்களாலும், இச்செனை நகரத்தி லெழுத்தருளிய பிரசனை விநாயகப்பெருமான அருளிய நன்மைபொருந்திய இனிய திருவருளாலும், குற்றத்தை யொழிக்கும் வடமொழியில நடைபெறவுள்ள வெற்றி பொருந்திய பாரககவபுராணத்தைச் செநதமிழ்ச் செய்யுள்களாற் செய்து, இத்தப பெருமானுடைய திருவடியில், கடல்குழ்த உலகி றா துதிக்கும்படி, வினையை யொழிக்க நின்றவனாகிய அடியையன சொல்லத் தொடங்கினேன் எ - று (௧௩௬)

திருநகரப்படலம் முற்றிற்று.

சூத்திரவித்தம் - ௩௩௬.

நைமிசப்படலம்.

திருத்தகு மாபாபா லேதன சிவபிரான மூவ ரோடு
விருத்திர னாவி யுண்டோன விண்ணவா பலரு மேவி
யிருத்தலின் முனிவா வேளவி யிலங்குநை நிசமாங் காண
முருத்தகு மேரு வொககு முருவமாத திரமே வேறு.

(இ - ள்.) திருமால் - பிரமன் - சிவபெருமான (ஆகிய) மூவர்களுடன், விருத் திராசுரனுயிபாப்பருகிய இந்நிரனும், பாதேவாகளும் பொருந்தியிருத்தலின், முனி வர்கள் வேளவிவிளங்கும் நைமிசமாகிய காணமானது அழகமாத மேருமலைய நிகரக்கும் (ஆயினும்) உருவாட்டுமே வேறு (ஆகத்தோன்றும்) எ - று.

கந்தபுராணம் - அண்டநோசப்படலம்

“மேருவனா யத்தருக்பி பிரமன் மூதூர்
மிக்கமனோ வநியதற்கு மேலேத்திககில
நாரணனவாழ் வைகுந்தம் வடகீழ்த திககி
னாதனமா சோதிடசந திசைக ளெட்டுரு

சீரியலிந் திரனமுதலா மெணமா தேயம்” என்றபடி, மேருமலையில திரிமூர்த்திகள் இந்நிராதி இமையவர்கள் யாவரும் வசிப்பார்போல, நைமிசத்திலும் அவ்வேட்டு வசிக்கின்றனராதலின் “நைமிசமாங்கானம் மேருவொகும்” என்றும், நைமிசங் காணமாதலானும், மேரு மலையாதலானும் அவை தம்முள் உருவேறுபடுதலின் “உருவமாததிரமே வேறு” என்றுகூறினா (௧)

ஒருதனு விடத்தே சால விருபிறப பெய்தி முததி
மருவிநான மறையு மோமபி வளருமைம் பொறியும் வாட்டி
திருவனா செயலக னாறுரு செய்தெழு பிறப்பு மோட்டிப்பு
பொருவிஸட் டாங்க யோகம் பூண்டபுங் கவராங் ளுள்ளாங்

(இ - ள்) ஒரு தேகத்திலேயே மிகக் இருபிறப்பைடைந்து, முததீசகளைப் பொருந்தி, நான்குவேதங்களை யுட்காதது, (விஷயங்களில்) வளாகின்ற ஐம்பொறிகளையும் அடக்கி, செலவாமிகக் அறுதொழில்களையுஞ்செய்து, எழுபிறவிகளையும் விலக்கி, ஒப்பிலாத அட்டாங்கியோகத்தை மேற்கொண்ட வேதியாகன அந்நைமிசவனத்தில வாழ்கின்றார்கள். ஏ - று.

தனு = உடம்பு இருபிறப்பையதல = உபநயன்கிரியை முடித்தல; இது இயற்கைக்கண்ணுடன தத்துவவுணாச்சியை யடையக்கூடிய ஞானகண்ண பெறுமாறு செய யுங்கிரியை யெனப்பொருளபடம பிறப்பாற சூத்திரமும், சடங்காற பிராமணருமாதலின, அவரை இருபிறப்பாளரென்றும், துவிசரென்றங் கூறுவதுவழக்கு [இப்பெயா ஸூத்திரிய வைசியாகட்கு முண்டு]

முததீ—காருகபத்தியம் - ஆகவநீயம் - தக்கணக்கினி

நானமறை—இருக்கு - யசா - சாமம் - அதாவணம்.

ஐம்பொறி—மெய - வாய - கண - மூக்கு - செவி.

அறுதொழில்—ஒதல - ஒதுவித்தல - வேட்டல - வேட்பித்தல - ரதல - ஏறதல.

எழுபிறப்பு—தேவா - மககன - விலங்கு - புள - ஊாவன - நீவாழ்வன - தாவரம்

அட்டாங்கியோகம்—இயமம் - நியமம் - ஆத்னம் - பிராணயாமம் - பிரததியாகா

ரம் - தாரணை - தியானம் - சமாதி. (உ)

மணிமுடி யமரா தாழ வளாசடை மோலி தாங்கி

யணிசெய்கற பகமுளு சூழ வளாயிலவற கலைகள் சூழ்ந்து

பிணிசெய்யும் வினைக ணீறப் பிறங்கொளி நீறு பூசுத

துணியருட கண்ண ராகத துலங்குகண் மணிகள் பூண்டாா.

(இ - ள்) இரத்தின கிரீடமணிந்த தேவர்கள் வணங்குமபடி, வளாகின்ற சடைமுடி தரித்து, அழகுசெய்கின்ற கற்பகமுளு சூழ்மபடி அளாயில மரவுரியுடுத்து, துன்பஞ் செய்யும் வினைகள் நீறுமபடி ஒளிவிளங்குந் திருவெண்ணீற்றினை யுத்தான னஞ் செய்து, துணிக்ந் கிருபா நோகருடையவாகளாக விளங்குகின்ற வருத்திராகச மணிகளைத் தரித்தார்கள் ஏ - று

வேறு

(க)

செந்தி வளாகும பெருஞ்சிறப்பாற தேவாக் கவியும் புவிபுரியாக

ணரதா தலிக்கு மழைவளமு நாளு முனிவா கொடுத்தகதினா

சிரதா குலமவிட டலைகடலிற் சிறந்த பகலு மிரவேபோ

லரதா மறைக்கண வளாகின்ற னகிலம் புரக்கு மசகத்தினே.

(இ - ள்) செவ்விய யாகாக்கிரியை வளக்கின்ற பெரிய சிறப்பினால், தேவர் கட்கு அவிப்பாகமும், உலகிலுள்ள ஆன்மாக்களை அழியாது காக்கும் மழைவளப் பமுந் தினன்தோறும் அம்முனிவர்கள் கொடுத்துள்ளதினால், உலகினைக் காக்குந் திரு மால் மனக்கவலையின்றி அலைகள் பொருந்திய நிருப்பாறகடலில் இரவைப்போலவே நடுப்பகலிலுந் தன்னுடைய அழகிய தாமரை மலர்போலுந் சண்களை (குவித்து) அறி துயில்புரிகின்றனன். ஏ - று

திருமால் உலகுக்குத் திகிக்கடவுளாயினும், நைமிசமுனிவரால் உலகிற்குக் குன்றவில்லாத சுகமுண்டாயிருத்தல கருதி, ஷத்திகாக்குரிய இரவுபோலவே பகலி லுலகில்கின்றனனெனபது கருத்து. (ச)

அவிகண் மிரவு மாதவினு லமலன வினையாட் டயாகினுள்
புயியுன டவனகண் வளர்கின்றன பூவன மறைக ணுவலகின்றன்
சவினிண ணவாகோ னவுணருயிர தாககப் போககு நடககின்றன
சுவிபொற சிகரக் கூவிரத்தோக் கோமான் முதலோர திரிகின்றா.

(இ - ள்) அவியுணவுகன் மிகவும் புசித்தலால், நிமலனாகிய சிவபெருமான்
(ஆனந்தத்) திருக்கடத்தாடுகின்றான். உலகமுண்ட திருமால் (யோக) நீத்தினா புரிகின்
றான தாமரைப்பூவினுள்ள பிரமன் வேதங்களை யோதுகின்றான். அழகிய தேவராச
னாகிய இரத்திரன் அசுரருயிராச செஞ்சூழம்படி யுத்தத்திறகுச் செல்கின்றான் குவிந்த
பொன்னாலாகிய சிகரமுங் கூவிரமும் வாயந்த தேனாயுடைய சூரியன் முதலியோர
(உலாவித்) திரிகின்றார்கள். எ - று

கூவிரம் - கொடி

(ரு)

படுகுகும் பசுக்க னொருபாலாம் பரிந்து சுரக்கும் பால்கறந்து
விடுகுகும் பசுக்க னொருபாலாம் வேளனி முடிதது மறைபோககுக்
கொடுகுகும் பசுக்க னொருபாலாங் கோல மகளிர மன்றலுககுத
தெடுகுகும் பசுக்க னொருபாலாங் தூய முனிவ ரிடந்தோ றும்.

(இ - ள்) புனிதமாகிய முனிவா வாசங்கனிலெல்லாம், ஒருபக்கலில் அகப்
படுத்தும் பசுக்களாம் ஒருபக்கலில் (மனம்) பரிந்து சுரக்கின்ற பாலே கறந்து விடுக
கின்ற பசுக்களாம் ஒரு பக்கலில் யாகமுடிதது வேதியருக்குத் தானமளிகும பசுக்
களாம் ஒருபக்கலில் அழகிய மகளிர மணத்திறகுச் செலுத்தும் பசுக்களாம் எ - று (சு)

மறையோ துநரு மாகமந்தின் வழிதோ குநரு மங்கத்தின்
றுறைநா நெருங் கற்பத்திற நெருக்குத் தீனியிற சாருநரு
முறையாற புராண மூவா லு மொழியெய் குநருங் கேட்குநருங்
குறையா வேளனி முடிக்குநருங் குழீஇய குழுவெ பெவவிடனுர

(இ - ள்) வேதபாராயணஞ் செய்பவரும், ஆதமமாகத்ததை யாராய்பவரும்,
வேதாங்கத்தின் துறைகளை யுணர்பவரும், பர, விர சாதகிரத்திறகுரிய செயல்களிற
செல்பவரும், பதினெண்புராணங்களை யும் முறைப்படி பிரசங்கிப்பவரும், (அவற்றைச்)
சிரவணஞ் செய்பவரும், குறையாத யாகத்தை முடிப்பவரும் (ஆக) கூடிய கூட்டங்
களே எவ்விடத்திலும் (விளங்கும்) எ - று (ங)

மத்தீவன குடங்கைக் கணையான் வழுந்தால் வழுதகின் முனவிழந்தா
மித்தீவ புரியு முனிவரிட மெய்தி னமைபுரு சிவபெருமான்
பத்தீவ லீடுவ ரொனசுமுத்ததுப் பனித்த தடந்தோ றுறபலமுரு
சதவா யிரமெல் விதழ் விரிந்த துண்டா மலாயுந ததையுமே.

(இ - ள்) மனமதனுடைய குடம்போன்ற கைக்கணையான குற்றத்தால்
முன்னாக குற்றத்திற படிந்தாம். நனமையையேசெய்யும் முனிவாநளபா லடைந்தால்
(இனி) நமையுஞ் சிவபெருமானுடைய திருவடியின்பேரில் அணிவார்களென்று யோ
சித்து, குளிரந்த நீர் நிறைந்த தடாகங்கனிலெல்லாம், உறபலமலாங்களும், தூறும் ஆயி
ரமுமாகிய மெல்லிய இத்தழக விரிந்த தண்ணிய தாமரை மலாங்களும் நெருங்கியிருக்
கும் எ - று.

(அ)

கிழங்கு கனிகாய மதுமலர்களே கேழுதத தளிராமெல் லீலை மிதை
வழங்கி முனிவாக குவப்பாக்கு மாசி லாத பெருந்தவத்தாற்
பழங்குண சிறிது மழியாமற் படாநங் கிளைக ளுடன றுவன று
தழங்கு புதழ்ரை மிசவன ததுத தருவுங் கொடியும் பலவுமே.

(இ - ள்) குற்றமில்லாத பெரிய தவத்தால், துன்பமென்பதைச் சிறிது மழி
யாமல், படாநத் தமது சுற்றத்தாடன நெருங்கிய புதழ் விளங்கும் நெமிசாறணியத்தில
மரங்களும்கொடிகளும் (செடிசுள முதலிய) பலவும், கிழங்கு கனி காய தேன மலா
கள் நிறந்தங்கிய தளிராகன மெல்லிப் இலைகள் சமிகைகள் (முதலிய வற்றை)
கொடுத்தது, முனிவர்களுக்குச் சந்தோ ஃததை யுணடு செய்யும் ஏ - று (க)

தரங்கக் கடலிற் புத்தமுதுந் தவன மதியிற் சுவையமுதும
புரங்கக் கடந்த புண்ணியனா புகிக்கு மமராக கவிபுணவு
மிரங்கி யவனே கொடுப்பினலா லியாவா கொடுப்பா ரவனுருவாய
வரங்கொ ளழனமா தவாகொடுப்ப வாங்கிச் சராக்கு வழங்கும்.

(இ - ள்) அலைகள்பொருந்திய திருப்பாறகடலிற்றேனறிய புதிய அமுதத்தை
யும், வெள்ளிப் சந்திரனிடத்திறேனறிய சுவையமைந்த அமுதத்தையும், திரிபுரங்
களை யெயிர்த்த சிவபெருமானாற் புசிக்ருந் தேவர்களுக்கு அவி யாகிய உணவையும் அவ்
விறைவனை மனமிரங்கிக் கொடுத்தால்லாமல் (வேறே) எவா கொடுக்கவல்லவா?
(ஒருவருமிலா ஆதலின்) சிறந்தயாகாக்கினியானது முனிவர்கள்கொடுப்ப வாங்கி,
அவ்விறைவனுருவாய் நின்று தேவாட்குக் கொடுக்கும் ஏ - று (க0)

தவத்தால் வேளவி யாற்றுகலாற் றுங்கண் மிகவு முடலவருந்தி
யவத்தா லுலக மனைத்திணையு மழியா தளிகு முனிவராகன
சுவத்தான மலமற் றுயரவீட்டிற் சோருந் வாழவ தலதுதுவந்
துவத்தான மயங்கு மமராகதி துன்ன நினைபா ரொருகா லும்.

(இ - ள்) தவத்தாலும் யாக்குசெய்வதாலும் தாங்கள மிகுதியும் உடலவருந்தி,
அவமாகக்கத்தினால் உலகமுழுவதையும் அழியவொட்டாமற் காக்கும் முனிவர்கள்
சிவத்தினால் மலபத்தமற் று உயாவாகிய மோகூத்திற் கலந்து வாழ்வதல்லது, தவந்
துவத்தால் மயக்குறந் தேவா ளுடைய பதவியையடைய ஒரு பொழுதுங் கருதமாட்
டார்கள். ஏ - று

துவந்துவம் - ஒன்றற்கொன்று தொடர்ந்திரப்பது, பாசபந்தம். (கக)

பொற்ற முறையோன மனத்தெழுநது போந்தோ நேமி தவம்புரிய
நற்ற ரணிலே மினறெனவே நாட்டி யமாந்த நைமிசத்தா
வற்ற வளமும் பெருமையுமா வகுப்பா ரந்த வனத்திருந்து
முற்ற விழுவிற சவுனகமா முனிவன வேளவி தொடங்கினான்.

(இ - ள்) அழகிய தாமரைமலரில் வரிக்கும் பிரமதேவனுடைய மனத்திற்
றேன்றித் தவஞ்செய்தற்கு நல்லபூமி (இதுவேயன்றி) வேழிலுலபென்று ஒப்பற்ற
சக்கரமானது நிலைநாட்டிப் பொருந்திய நைமிசவனத்தின குறையாத வளப்பத்தை
யுஞ் சிறப்பையும் சொல்லவல்லவரெவா? அந்த வனத்திலிருந்து பெரு விருப்பாற்
பெருமைந்ங்கிய சென்னகமுனிவன் யாக்குசெய்யத் தொடங்கினான் (1 - 2)

நைமிசம் - நேமிசம்பந்தம் இது செளனகராதி முனிவர்கள் பிரமனைத்
நோக்கித் தவஞ்செய்தற்குரிய புண்ணியபூமி யொன்றையெங்கட்கு வரையறுக்க
வேண்டுமென வினவு, பிரமன் தருப்பையை வளைத்தோ சக்கரமாக்கி நீலமிசையுரு
ட்டி, இதுவீழுமிடமே புண்ணிய பூமியெனவிடுப்ப, அவாகள் அதனைப் பின்னொடர்ந்து
சென்றனர். அது தங்கியவிடமே நைமிசவன மெனப்பமே. (கஉ)

வேறு

வெண்டிரு நீறழினா விளங்கு கண்டிகை
கொண்டொளி ருந்ததினா சூடங்கைக் குண்டிகைத்
தண்டின ரனைவருளு சாரந்து நைமிச
மண்டினா சவுனகன் மகத்தைக் காணவே.

(இ - ள்) திருவெண்ணீற்றினை யணிந்தவாகளும், பிரகாசித்தின்ற உருத்தி
ராகக் கண்டிகையணிந்து விளங்கு மார்ப்பினையுடையவாசளும், சூடம்போன்ற கையிற்
சமண்டலமும் தண்டமுந் தாங்கினவாகளும் (ஆகிய) எல்லோரும், நைமிசவனத்தை
யடைந்து சவுனகமுனிவன் யாகத்தைக்காண நெருங்கினார்கள். எ - று (கங்)

ஏதநீற மிடுமபதி நெண்பு ராணமுந்
காதலா லுணராதவன கால காலன்றன்
பாதமே யல்லது பணித ராதவன
சூதமா முனிவனுந் துனனி னுனரோ.

(இ - ள்) குறந்தையொழிகும பதினெண்புராணங்களையும் ஆசையுடன்
அறிந்தவனும், காலகாலனாகிய சிவபெருமானுடைய திருவடியையணி (பிறிதொன
றை) வணங்காதவனுமாகிய சிறந்தசூதமுனிவனும் (அவ்விடத்தை) அடைந்தனன் எ - று.

காலகாலன் - சிவபெருமான் மிருகண்டு புத்திரராகிய மாககண்டேயருயி
ரைக்கவர வந்த மிருதயுவீனுடைய உயிரைக் கவாந்தவனெனந்து பொருள். (கச)

சயமலி நைமிசஞ் சாரந்து ளார்கள
மயனிலத் திருந்துசென றடுத்து ளார்களும்
புயலெதிர மயிலெனப் பொங்கு மோகையி
னயமொழி முனியெதிர நண்ணிச சூழ்ந்தனர்.

(இ - ள்.) கூட்டமிருந்த நைமிசவனத்தை யடைந்துள்ளவாசளும், பிறவிடங்
களிலிருந்து வந்து (அங்கே) சேராதுள்ளவாகளும், மேகத்தைக்கண்ட மயிலைப்போல
அதிகரிக்கின்ற ஆசையுடன் நல்ல சொற்களையுடைய சூதமுனிவனை எதிர்கொண்டு
சென்று புடைசூழ்ந்தார்கள். எ - று. (கடு)

திருத்திய வாதனச் சேககை மீமிசை
யிருத்தினா பூசனை யியறமிக காதையி
னருத்திமிக கவனிந்ந் தயாவு யிரத்தபின்
கருத்துறு விழைவினா கலாதன் மேயினா.

(இ - ள்) திருத்தமாகிய ஆதனத்திட்ட மெத்தையின்பேரில் (சூதமுனிவரை)
இருக்கச்செய்து பூசித்து, சிவசரித்திரங்களில் ஆசைமிருந்த அம்முனிவனிருந்து

இளைப்பாறிய பின்னர், மனத்திற்றோனறிய ஆசையால (அவனா 615கி) கூறத் தொடங்கினார்கள். எ - று.

இருத்தினர் - முற்றெச்சம்.

(க௭)

பண்டுறு பவந்தொறும பண்ணி புறறிய
மண்புண ணியத்தினுல வரம்பின மாதவ
வாண்டரும வியத்தகு மடிக ணுமமையாந
கண்டனங் கடந்தனங் கலந்த மாயையே

(இ - ள்) எல்லையிலாத பெருந்தவதையுடைய சூழ்முனீவரே! தேவா களும் வியப்புறுகின்ற சுவாமிகளே! அடியேன்களே சீழ்ப்போன பிறவிகளிற்செய்து முடித்த மிக்க புண்ணியத்தினுல, தேவரீரைத் தரிசித்தோம் மாயாசம்பந்தத்தைக் கடந்தோம். எ - று

(க௭)

வேறு

ஓதிய மறைக டடமா ளுறுபய னெளிது பெற்றா
நீதியின யாங்க ணிறகு நிலைகளும் வழுவிற் றீரந்த
மோதிய வினைய ராகிப் பிதிரா முத்த ரானா
காதியைம பொறிவென றுயைக கண்ணுறக காண்ட லாலே.

(இ - ள்) ஐம்பொறிகளையுங் கோபித்துச் சயித்த தேவரீரைக் கண்களாற் பொருந்தக் கண்டதனாலே, பாராயணஞ்செய்த வேதத்தாலுளதாய பலனை யெளிதாகப் பெற்றோம் நீதியுடன் அடியேன்களிருக்கும்(வருணசிரம்)நிலைஞங் குற்றத்தினின்ற னீங்கின. எம்முடைய பிதிரும் வினையையொழித்தவராகி முத்தரானாகள் எ - று.

மோதிய வினைய - வடநாணமுடிபு

(க௭)

எந்தமைப் பயந்த பேறு மிருமுது குரவா பெற்றார்
வெந்துயா விளைக்கு மாய வினையுடல விடுத்த மணமேல
வந்திடு பயனும் யாங்கண் மருவினம் பெறும்பே றெல்லா
மைந்தது வுடையோம் யாமே மன்னுமா தவாக ளேறே

(இ - ள்) நிலபெற்ற பெருந்தவசிகளில் ஆண்கிங்கம் போன்றவரே! எம்மைப் (புதல்வராகப்)பெற்றதனாலாகிய பலனையும் எமது தாயதந்தையா பெற்றனா கொடிய துன்பத்தை விளைக்கும் மாயமாகிய வினைத்தேகத்தை யொழித்துப் பூமியிற் பிறந்த பயனும் யாங்கண்டநோம் பெறத்தக்க பேறுகளையெல்லாம் மிகுதியாக வுடையோம் (ஆயினோம்) எ - று

(க௭)

எங்களுக் குமமைப் போல விராறுட னுறு கூடித்
தங்கிய புராண முற்றுஞ் சாற்றவல் லவாகக் யாவ
ரங்கவை யனைத்து முன்ன ருளின லருளிச் செயலீர்
புங்கவ ரேறே வேறு புராணமுங் கூறல் வேண்டும்

(இ - ள்) வேதிய சிரேஷ்டரே! எங்களுக்குப் பதினெண் புராணங்களையுங் தேவரீரைப்போலச்சொல்ல வல்லவர்கள் யாவா? அப்புராணங்களையெல்லாம் முன்னாத தேவரீரது கிருபையினால் திருவாய்மலாந்தருளினீர் (அவையேயன்றி) வேறு புராண முஞ்சொல்லவேண்டும். எ - று.

இராறுடனாறு - பதினெட்டு

(௨௦)

தவவலிச சவுன கனசெய் சத்திர வேளவிக கோது
மவதியின பன்னீ ராண்டு மடிகளபாற புராணக கேள்வி
யுவகையி னமுத மாநதி யுறுசுகம பெறுவ தன்மிக
கவாமனத தடியேரு செய்யுங் கடப்பாடு வேறென ஸிலலை.

(இ - ள்.) தவவனமையுடைய சவுனகுமனிவன் செய்யுஞ் சத்திரயாகத் திற்குச் சொல்லிய காலமாகிப் பணனிருவருடங்கனும், தேவாரீரிடத்திற் புராணசிர வணமாகிய களிப்புடனகடிய அமுதத்தைப்பருகிப் பொருந்திய சுகத்தையடைவதல லாது, பிளவுபட்ட மனதையுடைய அடியேங்கள் செய்யுங் கடமை பிறிதொன்று மிலது. எ - று. (உக)

பத்தியி னிவவா நெல்லாம பகாநதமா தவவா நோககி
முத்தியை விழைந்த சூத முனிவரன மகிழ்ந்து சொலவான
வித்தினை வித்தி யல்லால் விளைபயன கொளவாரா யாவா
பொத்திய விழைவன மாண்பும புகன்றிடார புளையி னீங்கார.

(இ - ள்.) இவ்வகையாக வெல்லாமபத்தியுடனகூறிய முனிவர்களைப்பார்த்து, முத்தி மாகக்கத்தைக் காழற்ற முனிசிரேட்டனாகிய சூதன களிப்புற்றுச் சொல்லத் தொடங்கினன். விதையை விதைத்தலலாமல் விளைபொருளைக்கொள்ள தக்ககவா வவா? (அதுபோல) மலசம்பந்தத்தினின்றும் நீங்காதவாகள் (அருள்) நிறைந்த இழைவன புகழையுஞ் (சொல்வார்களோ?) சொல்லார்கள, எ - று (உஉ)

நடுநிலை பிழைத்த லினறி நண்ணறி யுடைய ராகிக
கொடுவினை பலவு நீக்கிக் கொழுந்தெழு மனப ராகிப்
படுமனத துறுதி யோடு பண்பினா கேடகப் புககால
விடுவது புரியா தெந்த விதத்தையும் விளம்ப வேண்டும்.

(இ - ள்.) நடுநிலை தவறுதலிலலாது, பொருந்திய அறிவினை யுடையவாக ளாகி, கொடியவினைச் சம்பந்தங்க ளெல்லா வற்றையு மொழிதது, கொழுந்தவிட்டுட் டெழுந்த அன்புடையவாகளாய், மனத்திலுண்டாகிய (பத்தி) வலியுடன குணத்தினை யுடையோ கேடகப்புகுந்தால, எவ்வகையையும் விடாது சொல்லவேண்டும். எ - று

குலத்திழுக் கினறிப் புத்தி கூடாமையி னிகாப்பா ரினறி
நலத்தகு தவந்தா னங்க ண்டொறு மினிது பேரற்றி
யலத்தக மணிந்த பாகத் தம்பிகை பாகா பத்திக
கலத்தினை யிவாநதிர கேளவிக் கடலகட வாமை யுண்டோ.

(இ - ள்.) குலப்பமுதிவலமல, புத்தி துட்பத்தில (தமமை) ஒப்பாரிலலாமல், நன்மைபொருந்திய தவமுந் தானமுந் தினந்தோறும் இனிதாகக் காதது, செம்பஞ்சுக் குழம்பூட்டிய பாதத்தையுடைய உமாதேவியானாப் பாகமாகக் கொண்ட பரமேச சுரருடைய பத்தியாகிய மரக்கலத்தினை யூந்தவாகளே ! கேள்விகடலைக் கடவாமை (உங்களுக்கும்) உண்டோ? எ - று. (உச)

பகைநகை நொதும லினறிப் பலலுயிர மாட்டு மொத்த
தகைபெறு முளத்தி னாக டாமலிழை காரியங்கள்
மிகைபடாந துலகுக கெல்லாம விழுப்பயன பயந்தே நிற்கும
வகையறி முனிவி ிபி. நல்லதே உத்திதிட உரால்.

(இ - ள்) பகையும், நட்பும், நொதுமலுமில்லாது, எல்லா வயிரகளிடத்தும் ஒப்புமையுடைய மனம்வகித்தவர்கள் விரும்பிய செயல்கள் அதிகமாக விருத்தியாகி உயிரகட்கெல்லாம் பெருமபயனைக் கொடுத்தே நிற்கும் வகையை யுணர்ந்த முந்நவர்களே ! நீங்கள் நலவிடயத்தையே பொருளாக மதித்தீர்கள். எ - று.

நொதுமல - பகைநட்புகளினமை.

(உரு)

கருமபுதின பாகருக கூலி கையிடை கொடுப்பாரா போல விரும்பிய வெமககு மேலும் விழைவினை விளைத்தீர் நுமபா லரும்பிய காதன முற்ற வறைதது மென்று முன்னாப பெருமபய னளிப்ப தோரநது பேசுவா னிதனைச் சொன்னான்.

(இ - ள்) கருமபைத தின்பவாகடருக கூலியைக் கையிற் கொடுப்பவனா யொப்ப (புராணங்களைப் பிறர்க்குகூற) விருப்புற வெமககு மிகுதியும் ஆசையை விளைச்செய்தீர்கள் உமமிடத்தணடாகிய ஆசையால் முழுவதுஞ் சொல்லுகின்றே னென்று, பெருமபயனைக் கொடுப்பது கருதிக் கூறுகின்ற சூதமுனிவன முதலில் இவ்வாறு சொல்லலாயினன் எ - று.

(உசு)

நைமிசப்படலம் முற்பிறழ்

ஆநந்திநிறந்தும் - ஈகர

புராணவரலாற்றுப்படலம்.

பகாபிரமம் பதுமமவயி னைவமே சைவம் பாகவதம் பவுடிகநா ரத் மாக கண்டந், திகழ்ந்தபண னைவாகுரிய வாககி நேயஞ் செழிபிரம கைவாதத் மிளிங்கம் யாருக்கு, மகிழவுபுரி வராகமே காதத் மோடு வரம் னமே கூரமம்ச ியங்கா ரூடம், புதிரிலபிர மாண்டமெனு மிவைமு வா றும் புகல்கிரந்த நாலிலக்கம் புகல்க கேட்டலா.

(இ - ள்) சொல்லுகின்ற பிரமம் - பதுமம் - வயிணவம் - சைவம் - பாக வதம்-பவுடிகம்-நாரதம்-மார்க்கண்டேயம் - விளங்கிய தேவர்களுக்குரிய ஆக்கிநேயம்- (புகழ்) நெருங்கிய, பிரமகைவாதம் - இலிங்கம் - எல்லாருக்குகளிசெய்யும் வராகம், காதம் - வரமம் - கூரமம்-மச்சம் - காரூடம் - குற்றமில்லாத பிரமாண்டம் என்று சொல்லப்படும் இவை பன்னெட்டுப் புராணங்களும் சொல்லுகின்ற கிரந்தத்தொகை நாலிலக்கமாய் சொல்லக்கேட்டலாகனா ? எ - று

(க)

இத்தகைய புராணம் வாறு மேனா ளிலங்குகை லாயவரை யிறைவ னைபாதப், பத்திபுரி நந்திசுனற் குமாரற் கோதப் பணிந்தவனபால் வியாத முனி பரிவாற் கேட்டு, மெத்தியதி வினையோடப் பாாமேற் சால விளக்கி யது போனமுனிவா வேறு வேறு, புத்திமகிழ் வொடுமவழியே கேட்டுச் செய்த புகரினுப் புராணம் வாறுண்டாமால்.

(இ - ள்.) இவ்வகைய புராணங்க பதினெட்டையும் விளங்குகின்ற கைலாய கிரியிலுள்ள சிவபெருமானுடைய திருவடியிற் பத்திசெய்த திருநந்திதேவர் சனற் குமார முனிவருக்குப் பூரவஞ்சொல்ல, அச்சனற்குமார முனிவரிடம் வியாதமுனிவா

வணங்கிக் கேட்டு மிகுந்த தீவினையானது ஒழியும்படி பூமியில் நன்றாக விளக்கியது போல, முனிவர்கள் வெவ்வேறாக மனக்களிப்புடன் முறையே கேட்டுக்கூறிய குற்ற மிலலாத உப்புராணங்கள் பதினெட்டுள்ளன ஏ - று (உ)

சாற்றுகின்ற குமாரமே நார சிங்கந தகுநாதனது சிவதருமந தழை தூர வாக்ம, போற்றியநா ரதமேகா பிலமெல் லோரும் புகழுசனஞ் சவு னகமாம் பிரமாண்ட னஞ்சீர, மாற்றருமவா ருணங்காளி புராண மேத்தும் வாசிட்ட மிலிங்கமொடு சவுரம பாவம், பாற்றியபா ராசரிய மாரீ சம்பாா பகாசாமபம் பாககவமென றவற்றின பேராம.

(இ - ள்) சனறகுமாரமுனிவா சொல்லிய நாரசிங்கம்-தகுதியாகிய கார்தம் - சிவதருமம் - (அன்பு) தழைத்த தூரவாக்ம - துதிகத்தக்க நாரதம் - காபிலம் - எல் லோரும் புகழ்க்கின்ற உசனம் - சவுனகம் - பிரமாண்டம் - சிறப்பொழியாத வாருணம் - காளி-துதிசெய்யும் வசிட்டம் - இலிங்கம்-சவுரம்-பாவங்களைப்பொழித்த பாராசாரியம் - மாரீசம் - உலகங்கூறும் சரம்பவம் - பாககவம் என்று அவ்வுப் புராணங்கட்குப் போகலாம். ஏ - று. (க)

வேறு

வினக்கரு முனிவா தமமால் விவங்கிய வுப்பு ராணந துலக்கிய கிபநத மெல்லார தொகையொரி லகக மாரு மலககணையறுகரு மந்தப் புராணமு வார னுள்ள நலகருமபாக கவபு ராண நாயக மாகி நிற்கும்.

(இ - ள்) கீக்கற்கரிய (தவமுடைய) முனிவர்களால் விவங்கிய உப்புராணங் கள்கூடிய கிரந்தமெல்லாவற்றிற்குநதொகை இலங்குமாகும் துன்பத்தை யொழிக்கும் அந்த உப்புராணங்கள் பதினெட்டுள்ளன நனமையிக்கும் பாககவபுராணமானது தலைமையுற்று விளங்கும் ஏ - று. (ச)

பிரணவப் பொருளாயப் பேத மபேதமே பேதாபேதம் வரமலி பொருளா பொன்றாய வரமபிலா வினப் மாரும பரவிய வைங்கைப் புத்தேனை மானமியம் பகரு நீரால விரவிய பாகக வத்தை விநாயக புராண மென்பார்.

(இ - ள்) பிரணவப்பொருளாயும், பேதமாயும், அபேதமாயும், பேதாபேத மாயும், மிகச்சிறேஷ்டமான பொருளாயும், ஒன்றாகியும், எல்லையிலலாத இன்பமய மாயும் (விவங்கி) துதிசெய்யும் ஐந்து திருக்கரங்களுடைய கணைசப்பெருமானார் மகாத்மியத்தைக் கூறுதன்மையால், இப்பாககவபுராணத்தை விநாயகபுராணமென்று சொல்லுகாள். ஏ - று. (ஈ)

புண்ணிபந தருங்க ணேச புராணமுன கைலை வெற்பி னண்ணிய வெண்டோர் முகக ணுதனு ரருளிச செப்பப் பண்ணிப் தவத்தால வேதன பணிநதற்க கேட்டுப் பின்ன ரெண்ணிய வியாத மேலோ னிறைஞ்சிட வியம்பினுனே.

(இ - ள்) புண்ணியத்தை யளிக்கும் விநாயகபுராணத்தைக் கைலாயகிரியிற் பொருந்திய எட்டெ திருப்புவங்கையும் மூன்று திருவிழிகளையு முடைய சிவபெரு மான் பூவம் அருளிச்செய்ய, பிரமதேவன் தாண்டெய்த தவச்சினால் மனம்பதிந்து

பொருந்தக்கேட்டு, பிறகு (யாவரும்) எண்ணத்தக்க மேலோனாகிய வியாத முனிவன் (தனை) பணிய (அதனை அவருக்குக்) கூறினன். எ - று. (சு)

வேரியங் கமலப புததேன விளம்பிய முறைமை யோடே
சீரிய வியாத மேலோன நெளித்திடத் தவங்கவ சானு
கூரிய பிருகு வென்பான குரைகட லயிழ்த பெனன
வாரிய மொழியாற டெய்பு ளாககின னகில முயய.

(இ - ள்) தேன சொரியும் அழகிய தாமரைத் தவிசெ வீற்றிருக்கும் பிரம தேவன் கூறிய கிரமப்படியே தோத்தி பெற்ற மேலோனாகிய வியாதமுனிவன் திரு வாய்மலாநதருள், மேம்பட்ட தவங்கன் பிருந்த பிருகுமுனிவன் சத்திசுகினை (பாற) கடலிற் றேனறிய அமிரதம்போல வடமொழியிற் சுலோகங்களுக் உலகன் ருமயும் படி செய்தனன். எ - று. (சு)

கருதுபா சனையே லீலா காண்டமென றப்பு ராணத்
திருவகை யாகுங் காண்ட மிரு தூற்றைம பதுகாண டத்துள
மருவிய வத்தி யாய மற்றவை யெல்லாங் கூறும்
பொருவரு கிரந்தம் பணை ராயிரம் பொருநதாநிற்கும்.

(இ - ள்) அப்புராணத்திலு, தியானிக்கத் தக்க உபாசனா காண்டம் லீலாகாண்டமென்று காண்டங்கள் இருவகையாகும். அவ்விருகாண்டங்களுள்ளும் பொருந்திய அததியாயங்கள் இருதூற்றைமபது அவற்றை யெல்லாங் சொல்லுகின்ற சமானமில்லாத கிரந்தங்கள் பணைராயிரம் பொருந்தியிருக்கும் எ - று. (சு)

பாடிய தலைவன பேராற் பாக்கவ புராண மென்றும்
பாடிய செயயுள் கொள்ளும் பாட்டுடைத் தலைவன பேராற்
பாடியல் கினை காண பத்திய மென்றும் யாரும
பாடிய வாய் ராகிப் பயனமிகப் பெற்று நின்றார்.

(இ - ள்) தூலசெய்த பிருகுமுனிவா பெயராத பாக்கவபுராணமென்றும், செய்த தூலினை மேற்கொள்ளும் பாட்டுடைத் தலைவனாகிய சனையென பெயராத பெருமை பொருந்திய காண்பதயமென்றும், எல்லோரும் துதிக்கின்ற வாயையுடையவ ராகி (அதனால்) பெருமபலனை யடைந்து நின்றார்கள். எ - று. (சு)

புரையற் விளங்கு மிரதப் புராணத்தைச் செம்பொன் மேரு
வனையெனக் குணமேம் பட்ட மாதவப் பிருகு வென்பா
னையருக் கரையன் சோம காரதன தரவீற் கேட்பக்
கரையற் காதல பொங்கக் கடனோத் திட்டா னன்றே.

(இ - ள்) குற்றமற் விளங்கும் இந்தப் பாக்கவ புராணத்தை மேருவாகிய செவ்விய பொன்மலைபோல மேம்பட்ட குணத்தையுடைய பெருந்தவஞ்செய்த பிருகு முனிவனென்பவன் மனனம்மனனாகிய சோமகாரதன ஆசையோடுகேட்க, எல்லை யில்லாத ஆசையுடையவன் உறுதியாகக் கூறினன் எ - று. (சு)

வேறு

நித்தியமாய் நிற்குணமாய் நின்மலமாய் நிரஞ்சனமாய் நினைவுக் கெட்டா
சத்தியமாய்த் தற்பரமாய்த் தத்துவமாய்ச் சச்சிதா நந்த மாநி [சு]

யத்துவிதப் பொருளாகி யகண்டபரி பூரணமா யமல ஞான [ட்பா.
மெத்தியவுள் எகந்தமாநத விநாயகமான மியந்தவததேதார விருமபிக கே

(இ - ள்) நீதியமாகியும், குணரகிதமாகியும், மலரகிதமாகியும், பரிசுத்தமாகியும், மனத்துந் கெட்டாத உண்மையாகியும், தானே பரமாகியும், தத்துவமயமாகியும், சததுச் சித்து ஆநந்தமயமாகியும், இரண்டறற பொருளாகியும், அகண்டபரி பூரணமாகியும், மலசம்பந்தமற்ற ஞானம் பொருந்திய இதயத்திலெழுந்தருளியுமுள்ள விநாயகக்கடவுளுடைய மானமியத்தைத் தவமுடையவர்கள் வீருபபுற்றுக கேட்பார்கள். ௭ - று. (கக)

விருத்திரனைக் கொன்றானு நான்முகனு மதுவுயினா வீட்டினுனு
முருத்திரனும வழிபடுமா ரேங்குமொரு தனிமுதலா யுலகு க கெல்லாங்
கருத்தனுமாய் விளையாடுங் கணபதிமான மியங்கனாகிலு பிறவி தோறும்
பொருத்தமுத தவமபுரியார் விருமபினுமற தவாசெவியிற புகாதோநாளும்.

(இ - ள்) இந்நிரனும், பிரமதேவனும், திருமாலும், உருத்திரனும் வழிபாடு செய்யுமபடி யோங்கிய ஒப்பற்ற தனிமுதலாகி, எல்லா வுலகங்கட்குந் தலைவனுமாகித் திருவிளையாடல் புரியும் விநாயகப் பெருமானுடைய மானமியமானது எண்ணிலலாத பிறவிகளிலெல்லாம் தவத்தைப் பொருந்தும்படி செய்யாதவாசன விருமபினுளும், அவர்கள் செவியில ஒருநாளும் புகமாட்டாது. ௭ - று.

விருத்திரனைக் கொன்றான - இந்நிரன நான்முகன - பிரமன

மதுவுயினா வீட்டினுன - திருமால் இதனை,

விந்நாயகபுராணம்.

“காதி ரணடினிற குறும்பியிற கண்ணாபா விரண்டு

பேத மாகிய மதுவுடன கைடவன பிறந்தது

சீத ரணநீனப் பொருதனா சீதரன ரேற்றறு

யாது செய்குவோ மெங்கனம் வெவ்வுவோ மென்றான

தேற்ற மாய்வரங் கேண்மினென றுரைத்தனன நிருமால்

தோற்ற நீலர மெனகொலோ சருகுவை சொல்லா

யேற்ற மாகிய வெங்களைக் கேள்வர மென்றா

மார்த்த மெனகையான் மாயுமி னென்றனன மாயன

மாயன கையினுன் மதுவுடன கைடவன மடிந்தார

தோய மீதினின மேதையைத் தூரத்தனா புவிக்கு

மேய நாமமு மேதினி யாயது விரிஞ்சு

னேய மேதினி யிறுதிசு சிவனபத் நீனைநதான்.”—எனவருவனவற்றானிக.

எவனுடைய வாணையினு பரிமனுகுசு சிருட்டியுமெவ் வுயிரும் வாழ் [ம
வுவணமுயாத தவறகளிபபு முருத்திரனுக் குலகமெலா மொடுக்கும வீறு
பவனனுக்கு வீசு தலும் பாரகரற்குசு சரித்தலும்பன னாறும் வைகு
மவனுடைய மானமியத்தை நாததிகாபா தகாமுதலோ ரறிய மாட்டாரா.

(இ - ள்) எந்த விநாயகக் கடவுளுடைய கட்டினையினு பரிமனுகுப் படைப்புத் தொழிலும், கருடக்கொடியை யுயாததிய திருமாலுக்கு எல்லாவுயிர்களும் வாழும்படி காத்தறொழிலும், உருத்திரனுக்கு எல்லாவுலகங்களையுஞ் சங்கரிக்கும்

வல்லபமும், வாபுவுக்கு வீசுதலும், சூரியனுக்குச் சஞ்சரித்தலும், எக்காலமும் உண்டாயிருக்குமோ, அந்த விநாயகக் கடவுளுடைய பிம்பாவததை நாததிகா பாதகர் முதலானவாக ளறியமாட்டார்கள். எ - று.

உவனமுயாததவன—திருமால் அசாவது சாசிபா மனைவியா பதினமூவரில் ஒருத்தியாகிய விரதை பெற்ற கருடன தன் தாயகட்டலோப்படி தேவலோகஞ்சென்று அமுதகலசத்தை யெடுத்துக்கொண்டு எதிர்த்தோரை வென்றுவருகையில், திருமாவெதிராக்க, இருபத்தொருநாள் அவருடன தோலவி வெற்றியினற்ச செருசசெய்ய, திருமால் இவனைத் தந்திரமாக வெல்லவேண்டுமென்று கருதி, நீ வீரும்பிய வரங்கொடுப்பேன என, கருடன நீ வீரும்பின யான வரங்கொடுப்பேனென, நாரணன் நீ வாகனமாகுகவென, கருடனியைநதனெனப்பது இதினை,

காஞ்சிப்புராணம்

“வன்புள வேந்தநின் வீர மகிழ்ந்தன
 னென்பு டைவரங் கொள்ளென வீங்கில
 னுன்பெ ருந்திறற் குணமகிழந் தே நமந்நென
 நன்பு டைவரங் கொள்கெனச் சாற்றிஞ்ஞ
 மாய நமமொழி கேட்டு மகிழ்ச்சியிற்
 றூயை யோதிய சொற்றவ ருயெனி
 லீயெ னக்கு நெடுந்தை யூதியா
 யேயு மிவவரம் யானகொள நலகெனாரு
 ஆததி கூடாத மமொழி கேட்டொரு
 மூாதத மெண்ணி யுயிதது மொழிந்தமெய
 வாததை யிற்பிறழ் வஞ்சியற் ருக்கெனச்
 சீர்த்தி யாளன் விடைபெற்றுச் சென்றான்.”—என வருவனவற்றினிக.

மறையிடத்து மரியயனிர திரடுதி யமராமதி யிடத்தூற தோனாரு
 னுறையுமொரு பொருடனனை வழிபடுவீவா தமங்கருளா லுருவு கொண்டு
 நிறையவரங் கொடுத்தசரித திரமனைதும் விளக்கிலை பேறு செயத
 குறைவறுமிப டிராணத்தைத் குறித்தவாககு நாரபயனுங் கூடு மனதே.

(இ - ள்) வேதத்திலும், விண்டு பிரமன இந்நிரன் முதலிய தேவர்களுடைய புத்தியிலும் கண்டறியத் தோன்றாமல் எழுகருளி யிருக்கின்ற ஒப்பற்ற பொருளாகிய விராயக் மூர்த்தி, தம்மை வழிபட்டவர்களுக்குத் திருவருளால், திருவுருவெடுத்து மிகுதியாகிய வரங்களைக் கொடுத்த சரித்திரங்களை யெல்லாம் விளக்கி நீலை பெறுதல் செயத் குறைவற்ற இப்புராணத்தை நீனைத்தவர்களுக்கு, நாலகைப்பருடாராததங்களுங் கைகூடும். எ - று.

நாரபயன் - அறம் பொருள இன்பம் வீடு எனப்படும் (கச)

தங்குபெரும் புண்ணியத்தாற் கேட்ட வாகுப பந்தமெலார தகர நூறு
 மைங்கைமத் குஞ்சரத்தின் சரித்திரமெல லாமாசிரம னாகி சேட
 னிங்கிவாககு முரைப்பரிதா யினுநகொகுத்து வியாதமுனி யியம் மாறே
 நுங்களுக்கு மொழிவெலென நோற்றவருந் தவரகுந் துவல்லப் புகுகான.

(இ - ள்) (தமக்கு) உண்டாகிய பெரிய புண்ணியத்தாற் சிவனைச் செயத் வாகட்டுப் பந்தங்களெல்லாவகேட அழிக்கத்தக்க, மதஞ்சொரியும் ஐந்து திருக்கரங்

கூடியுடைய விநாயகக்கடவுளுடைய சரித்திரங்களை யெல்லாம், பிரமன் ஆதிசேடன் முதலிய இவாசட்குஞ் சொல்ல அரிதாயினும், வியாதமுனிவா சொல்லியவகையே யுங்களுக்குஞ் சருக்கிச் சொல்லுவேனென்று, அருந்தவரு செய்த சூதமுனிவா சொல்லத்தொடங்கினா எ - று. (கரு)

புராணவரலாற்றுப்படலம் முற்றிற்று.

ஆங்கீத்ருவிருந்தம் - ௩௩௩.

ப தி க ம்.

மதிமிகுஞ் சோம காரநன் வனமபுகத துணிர்த வாறுங்
கந்திர மகநரு நீதி கடைபபிடித் துணாதத வாறும
விநியுகி யாடுடே சிதது நேருகவற களிசதத வாறும
பதியகன ஸிலா ளோடும படாநது கான புகுநத வாறும.

(இ - ள்) அறிவுமிக்க சோமகாரந மன்னன் வனமபுகத துணிர்தவகையும், நற்கதியை கொடுக்கதக்க புத்திரனுக்கு உறுதியாக நீதிமாரக்கத்தை யுணாததவகையும், அவனுக்கு விதிப்படி இராசசியாபிடேசஞ்செய்து இராசரிக்ககொடுத்தவகையும், மனைவியுடன் நகரத்தினின்று நீங்கிசென்று வனத்தையடைந்தவகையும். எ - று

இதுமுதல் முப்பத்துநான்கு செய்யுள்களுங் குளகம் நுண்டியுலங்காரம் “குளகம் பலபாட் டொருவினை கெள்ளும்” என்றது சூத்திரம் (க)

ஆங்குறை பிருகு வென்னு மயிருனை யடுத்த வாறுந்
நீங்குறு முவின ன பனாடு ரெயவினை றிரனாடும வெவடு
றுங்குறை குணாதத வாறு மொளிராமணி மொலி வேந்தன்
குங்குப் பிரம சாய பொடுமபிணி நரிநத வாறும

(இ - ள்.) (சோமகாரநன்) அவ்விடத்தில் வசிகு பிருகுமுனிவனை யடுத்தவகையும், மு, காலத்தில் (சோமகாரநன்) செய்த (நல்லனை சீவியாகிய) இருவினைகளையும் குற்றமற்ற பிருகுமுனிவன் அவனுக்கு வெவ்வேறாகச் சொல்லியவகையும், பிரகாசிக்கின்ற இரத்தின கிரீடமணிந்த சோமகாரநன் தாவகிய பிரமஹத்தியையும் பணியையும் விலகியவகையும் எ - று. (உ)

மறைநெயி விபாதன புரதி மயங்கிராண மலரின் வைது
மிதைவனை யடுத்த வாறு பிபமுன மயவை தேதன
முறையுளி விபாதன காதின மொழிந்ததுங் கணேசன் பாத
நயாமலா மவ ருந்தா நயநதுபா தேதன வாறும.

(இ - ள்.) சேதநெயியையுடைய வியாசமுனிவன் மதியுட்குற்று, அன்றலாத சாமநாமலரில் வசிக்கும் பிரமத்தவனை யடுத்தவகையும், பிரமசேவன் விநாயகக்கடவுளுடைய பந்திரத்தை வியாசமுனிவன் செவியில் முறைப்படி யுடதேசித்தவகையும், கணேசமூர்த்தியினுடைய பாதமாகிய தேன் பொருந்திய தாமரைமலரை முமமூர்த்திகளும் விரும்பி யுபாசனைசெய்தவகையும். எ - று. (க)

முத்தொழின் மூவ ருக்கு முன்னவ னளித்த வாறு
மெத்திய விசுவ மெல்லாம விளங்குதன னகட்டன னோரை
யுய்த்தனன றெரித்த வாறு முல்கயன படைத்த வாறுஞ்
சித்திபுத்திகளை நாதா திருமணம் புரிந்த வாறும்.

(இ - ன்) முன்னோனாகிய விநாயகப்பெருமான் திரிமூர்த்திகளுக்கும் (செருவடி யாதி) முத்தொழில்களை (கைகடம்படி) திருவருள செய்தலகையும், மிக்கவுலக மெல்லாம் விளங்கிய தமது திருவயிற்றில் அலகளைச் செலுத்தி யுணர்த்தியவகையும், பிரமன உலகைச் சிருட்டிசெய்தவகையும், விநாயகக்கடவுள் சித்திபுத்திகளைத் திருமணஞ் செய்தவகையும் எ - று.

மாறுபா மதுகைத் திண்டோண மதுகயி டவரைக் கொல்ல
வாறெழுத்த தரவப் பளரி யமரனா தரித்த வாறும்
வீறுபுத்த திரனி லாமல் வெயின மடுத்த வீமன
தேறிய விசக் வாழித் திரனகழல் சோந்த வாறும்.

(இ - ன்) பகைமைமிக்க வலிதங்கிய திண்ணிய தோளையுடைய மதுகயிட வாகளைச் சங்கரிக்க, சேட்சயனத்திலாந்த திருமால் சடக்கமதுவைச் சபித்தவகையும், சிறப்புடைய மகப்பேறினி மணங்கடமும் வனததையடைந்த வீமன, தேறிய விசுவாமித்திர முன்வருடைய பாத்தங்களை யுட்கவகையும் எ - று.

புககவேல வீம னுக்குப் புனமுனி யவன்கு லத்தது
தககனோய தீர்த்த வண்ணஞ் சாறழிய வாறுந் தககன
முககல ருப்பதே சங்கொண முறைதெரித் திட்ட வாறுந்
தககனமுற பிறப்பிற் சாபந் தாங்கிய துரைத்த வாறும்.

(இ - ன்) (வனத்திற) புகுந்த வீமனுக்கு, (மேற்) கூறிய விசுவாமித்திர முனிவன், அவனுடைய குலத்துத்தககன் நோய்தீராத வித்ததைச் சொல்லியவகையும், தககன் முககலமுனிவனுடைய உபதேசத்தைக்கொண்ட முறையாக கூறியவகையும், முற்பிறப்பில் தககன் சாபம்பெற்ற துரைத்தவகையும் எ - று.

உறறவித் தககன பண்டைச் சனைத்தி லுத்தித் தமைந்தன
பறழில் னாகி முருதி படாந் தமை யுரைத்த வாறும்
கொற்றவ னை வேழங் கோதைவாய் ரூட்டத் தகக
னறறமில் விதாபப் தேய மாண்டமை யுரைத்த வாறும்.

(இ - ன்) பொருந்திய இரத்த தககன் முற்பிறப்பிற் பிறந்த புதல்வன் பற் றிலலாதவனாகி முத்திப்படைந்தமை யுரைத்தவகையும், அரசனாகும்படி யானையானது மாலைகுட்ட, தககன் குற்றமில்லாத விதாபப்பதேயத்தை யரசசெய்தமை யுரைத்த வகையும் எ - று.

அந்தமா தவனவ வீமற் கருணமனுப் புகன்ற வாறு
மைந்தனாகியவு ருக்கு மாங்குதன முருகதை சாபந்
தந்திட மெலிந்த வாறுஞ் சாரந்துந் தகனை னறகு
வெந்திறற் சாபத் தீரவு மேதக வுரைத்த வாறும்

(இ - ள்.) அந்த விசுவாமிதகிர முனிவன அவ்வீமனுக்கு அருள் புரியும் மந்திரோபதேசஞ்செய்தவகையும், புதலவனாகிய உருக்குமாங்கதன் முருகத்தை சாபங் கொடுக்க மெலிவுற்றவகையும், நாரதமுனிவன் அங்கு வந்து அவ்வுருக்குமாங்கதனுக்குச் சிறப்பாகச் சாபவிமோசனம் கூறியவகையும். எ - று. (அ)

இந்திரன சாபம் பெற்ற துயம்பிய வாறுந் தேவா
மந்திரி கவுத மனபான மனுபபெற்ற துரைத்த வாறு
மிந்திற் சுதனை யன்னு னியமடிய தறையத் வாறு
மிந்திரன பூசை யாற்றி விண்ணினமே லிருந்த வாறும

(இ - ள்.) இந்திரன சாபம்பெற்றதைச் சொல்லியவகையும், பிரகற்பதி முனிவன் கௌதமமுனிவனிடம் மந்திரோபதேசம்பெற்ற துரைத்தவகையும், அப்பிரகற்பதி முனிவன் அமமனுவை இந்திரனுக்குரைத்ததைக் கூறியவகையும், இந்திரன (விநாயகக்கடவுளைப்) பூசையெய்து தேவலோகத்திலிருந்தவகையும் எ - று (க)

உருக்குமாங் கதன்பின் முத்தி கீளையொடு முற்ற வாறுந்
திருக்கறு தந்தை பானமந் திரங்கிருச சமத் நென்பா
னுருக்கமொ முற்ற வாறு முவனவரம் பெற்ற வாறும
பெருக்குறு வரங்க னோற்றுத் திரிபுரன பெற்ற வாறும.

(இ - ள்) பின்னா, உருக்குமாங்கதன் தன் சுற்றத்தாரோடும் முத்திபெற்றவகையும், கிருச்சமத்நென்பவன் குற்றமற்ற தன் தந்தையினிடமாக அன்புடன் மந்திர மேற்றவகையும், அவன் வரம்பெற்ற வகையும், திரிபுரன தவஞ்செய்த பெருக்கமைந்த வரங்களைப் பெற்றவகையும். எ - று. (கஉ)

திரிபுர னுலக மூன்றுஞ் சென்ற சாண்ட வாறு
மரிமுதற் தேவ ரன்னு னைவரம் பெற்ற வாறு
முரியநல வரங்கு சுண்ட வொருவனும பெற்ற வாறு
மரியயற் கரியா னந்த முப்புர மழித்த வாறும.

(இ - ள்) திரிபுரன திரிலோகங்களிலுஞ் சென்று அரசுசெய்த வகையும், திருமால் முதலிய தேவர்கள் அத்திரிபுர னழிய வரம் பெற்றவகையும், விடபானஞ் செய்த ஒப்பற்ற சிவபெருமாவும் (விநாயகரிடத்து) நல வரங்களைப் பெற்றவகையும், வினாவுக்கும் பிரமனுக்கும் (தேதெற்கு) அரிய சிவபிரான் அந்தத் திரிபுரத்தை யழித்தவகையும் எ - று (கக)

இமையவெற பரையன பாங்க ரேரம்பன சதூததி நோன்பை
யுமையவள் கேட்ட வாறு முவந்தவ னோபவ வாறுங்
கமைபெறு பிருகு சொல்லக் கருத்தம் னோற்ற வாறு
மமைகவு தமனாக் கோத நன்னனுட டுத்த வாறும.

(இ - ள்) இமாசல மன்னனிடமாக உமாபேதியார விநாயக சதூத்திவிரத்ததைக் கேட்டவகையும், அவவுமாபேதியார களிப்புற்று (அவ்விரத்ததை) அதுட்டித்தவகையும், சாரதம்பொருந்திய பிருகுமுனிவன் சொல்லக் கருத்தமன அதுட்டித்தவகையும், பொருந்திய கவுதமமுனிவன் கூற நன்ன அதுட்டித்தவகையும் எ - று.

சுந்தர மனைவி நோற்பத தொக்கபா தலத்தி னீங்குசு
சுந்திராக் கசனமண வரங் தானுநோற் றிருந்த வாறு

மைந்து மவுணாத தாகக மயிலுாதி நோற்ற வாறும்
வெந்தன னுருவம் லேண்டி. வேண்மத லேற்ற வாறும்.

(இ - ள்) அழகிய மலைவியானவன் நோற்றலால், தொகுதியாகிய பாத்தலத்தி
னின்று நீங்கி, சந்திராங்கசன் பூமியில நெது தானும் நோற்றிருந்த வகையும், மயில்
வாகனமுடைய முருகப்பிரான வலியுடைய அக்ரகாடகோலல் நோற்றவகையும்,
வேளாகிய மதன்ன சாமபரான தன் வடிவுபெறக கருதி நோற்ற வகையும் ஏ - று.

மாதொரு பாகா சீற வலியழி பாதி ரேடன
கோதற நோற்ற வாறும் கொற்றவன சூர வேனன
பூதலம் விமானத தோடு பொருகுகென விழிந்து நிறை
மேதகு மகவான நனனை விப்பபுற வினாய வாறும்

(இ - ள்) உமாதேவி பாகராகிய சிவபெருமான கோபிக்க, வலியழந்த ஆதி
சேடன் குற்றமற நோற்றவகையும், அரசனாகிய சூரசேனன விமானத்துடன் வினாநது
பூமியி லிறங்கிநின்ற மேம்பட்ட இநதிரனைவியகும்படி வினாவிய வகையும் ஏ - று

மருவுசக கடச தூதத்தி வானந்தன பிதிரா சேரப
புருசுண்டி நோற்ற வாறும் புத்திரப பேறு லேண்டி
கருதயி ரியனகா நததுக கெழீஇததவம் புரிந்த வாறும்
கருதுகோ ளாக வேயங் காந்த லேற்ற வாறும்

(இ - ள்) பொருந்திய சங்கட சதூத்தி விரதத்தை, புருசுண்டி யென்
பேரன் தனிபிராகள மோக்ஷமுடைய நோற்றவகையும், கருத வீரியன புத்திரப்பேற்
றினை விருமபி வனத்துச சோரது தவஞ்செய்த வகையும், அங்காரகன் நினைக்கத்தக்க
கிரகமாகும்படி நோற்றவகையும். ஏ - று (கரு)

எள்ளியே ரம்பன பாங்க ரெயதிய ராபஞ் சோமன
நளனற நோற்ற வாறொரு சங்கட சதூத்தி நாளிற
கொள்ளும் புத்தி யினதிக குளிர்நு கிறைவற கிடடுத
துளவிடைக கரம்புலசசி தூயவீ டடைந்த வாறும்

(இ - ள்) சந்திரன் (யாவராலும்) இகழ்வுற்று, விராயகரிடம் (அடைந்த)
தான் பெற்ற சாபந தளனும்படி நோற்ற வகையும், சங்கட சதூத்தி நாளில தனக
குத தெரியாமல், [அபுத்தி பூவமாகிய] தண்ணிய அறுகினை விராயகருக்குச் சாததி,
துளவிடைக கரம்புலசசி புனிதமாகிய வீட்டையடைந்த வகையும். ஏ - று (கசு)

குறுகன லாச ரப்போக கொடியனை விழுங்கும் வெமமை
யறுகருச சனையான முகக ணைங்கர நீதத வாறும்
வறியவன் செல்வ மெய்த வளரறு கொன்று வாங்கி
யிறையவ லோநது பலவே நதிரய மிழைந்த வாறும்

(இ - ள்) சமீபித்த அனலாகரணெனணுந தீயோனை விழுங்கிய வெப்பத்
தை, திரிநேத்திரங்கனையும் ஐந்து கரங்கனையுமுடைய விராயகக்கடவுள் அறுகருச்
சனையா லொழித்தவகையும், தரித்திரன் செல்வமுடையபடி வளாகின்ற அறுகொன்
றனை வாங்கி இறைவனாகிய விராயகக்கடவுளராயநது, பலவேறு திறப்பட்ட அற்பு
தங்களைச் செய்தவகையும். ஏ - று (க௭)

வரகதவுண் டின்னி யனறன் மனைவியோ ரறுகு தூக்கித்
தரககன கங்கண் மூவா சகலமு நிகரா வாறு
மரககனை கிராத னென்னு மவாவனனி யிலையொன் றாசசித்
திரககமிசு குறுமே ரமப னெழிலுல கடைநத வாறும்.

(இ - ள்.) சிறந்த கவுண்டினனியனுடைய மனைவி ஓரதுகினை (குபேரன
முன் தராசில்) தூக்கிக்கொடுக்க, பொற்குவியலகனும் திரிமூர்த்திகளும் யாவும் நிகரா
காத வகையும், அசரணும் வேடனாமாகியவர்கள் ஓர் வன்னிபத்திரத்தினு லாசசித்துக்
கிருபையை மிகுதியாகவுடைய கணேசமூர்த்தியினுடைய அழகிய வுலகத்தை யடை
ந்தவகையும். எ - று. (கஅ)

இரணிய கசிபைத் தரகக விந்நினா மணுளற காற்ற
வாமினி தளித்த விண்டு விநாயகன மலாததாள பேரறழிக்
கரவினமா வலியை வென்று வாமனன களித்த வாறு
மரவக லலகுற கோத்தி யருமகப பயந்த வாறும்.

(இ - ள்.) இரணியகசிபனைக் கொல்ல விஷணுமூர்த்திகு மிக்க வரத்தை
இனிதாகக்கொடுத்த விண்டு விநாயகருடைய மலாபோன்ற திருவடிபையைத் துதித்து
வஞ்சகமாக மாவலியைச் சயித்து வாமனன சந்தோஷித்தவகையும், பாம்பின படம
போலும் அகன்ற அலகுலையுடைய கோத்தியெனப்பவன் அரிய குழந்தையைப் பெற்ற
வகையும். எ - று. (கக)

வன்னியின் பூசைப் பேற்றால் வல்விடந் தவிராத கோத்தித்
தனமக னுயர்த வாறுஞ் சமியுமந் தாரன றுணும்
வன்னிமந் தார மான வாறுமவா னவர்கள் சாப
மன்னவா மனைவி மரக ளருசசிபபத் திரந்த வாறும்

(இ - ள்.) வன்னியின் பூசாபலனால் வலிய விடவேகத்தைத் தவிராத கீர்த்தி
யின மகன் பிழைத்த வகையும், சமியும் மந்தாரணும் முறையே வன்னியும் மந்தா
ரமுமான வகையும், தேவர்கள் சாபம் அவா முனைவியா அருசசனைசெய்ததால் ஒழிந்த
வகையும். எ - று. (உ௦)

கிபிரப பிரசா தன்னுன கிளாவரம பெற்ற வாறு
மொப்பறு கிருத வீரி யனமக வுயிரத்த வாறும்
வெற்பிலிந் திரவி மானம் விண்ணிடை யெழுந்த வாறுந்
தப்பறு சூர சேனன முத்தியிற வாரந்த வாறும்.

(இ - ள்.) கிபிரபபிரசாதெனப்பான விளங்குகின்ற வரம்பெற்ற வகையும்,
சமானமற்ற கிருதவீரியன மகவுபெற்ற வகையும், மலைபோன்ற இந்நிரவிமானம் ஆகா
யத்திவெழுந்த வகையும், குற்றமற்ற சூரசேனன் முத்தியிற கலந்த வகையும். எ - று.

பராவிய பரசு ராமன் பல்வரம பெற்ற வாறு
மிராவணன் பணிந்த வாறு மகத்திய னிறைஞ்ச மாறும்
விராவுகா சிபனமுன னுஞ்ஞா பூசனை விளைத்த வாறு
மராவகட டசைத்தே தாம மாயிரம புகன்ற வாறும்.

(இ - ள்.) துதிசெய்த பரசுராமன பல வரங்களைப்பெற்ற வகையும், இராவணன் பூசித்த வகையும், அரத்தியன் பணிந்த வகையும், (அன்பு) கூடிய காசிபன்முதலானோ பூசித்த வகையும், பாம்பினை உதரத்திற (பந்தனமாகக்) கட்டிய விநாயகக் கடவுளுடைய சகத்திரநாமங்களைச் சாற்றிய வகையும் எ - று. (உஉ)

கண்ணெனு மரச னேனாற் கபிலமா தவனகைச் சிந்தா
மணிசுவாந் தரம்பு செயய மாதவன போற்றிச் செயத
விணரெரி வேளவி நின்று மெம்பிரா னவதா ரஞ்செய
தணிவகுத் தமராதன னானை யழித்தது மீட்ட வாறும்.

(இ - ள்.) முன்னாலில், கண்ணெனு மனனன் பெருந்தவமுடைய கபில முனிவன் கையிலிருந்த சிந்தாமணியை யபகரித்தது துன்பம் விளைப்ப, அக்கபிலமுனிவன் வளர்த்திய பூங்கொத்துபோன்ற யாகத்தீயினின்றும் எமது பெருமான திருவவதாரஞ்செய்து அணிவகுத்திருந்து அக்கண்ணை யழித்தது அச்சிந்தாமணியை மீட்ட வகையும் எ - று (உரு)

அம்புயசு கிழவன் மேனா ளாவிப்ப வதனிற் றேன்மி
யம்பாகண முதலோக கினன லுறுததுசிற தூரன நன்னை
யம்பிகை யிடத்திற றேனமி யடற்கரி முகவ னுகித்
தம்பிரான கொன்றெல் லோகஞ் தண்ணருள புரிந்த வாறும்.

(இ - ள்.) தாமதமாலில் வசிக்ரும பிரமன் முற்காலத்திற கொட்டாவிடல், அதினின்ற தோனறித் தேவாகன் முதலானவாகடகுத் துன்பம் விளைத்த சிந்தாரணைபவனை, கணேசப்பெருமான உமாபிராட்டியாரிடத்தில் வலிதங்கிய யானைமுகவ னுகித் தோனறித் கொன்று யாவாகஞ் தண்ணிய கிருபைபுரிந்த வகையும் எ - று.

வேரதபி நந்த னனறன் வேளையோ டேனை யோர்தங்
காரதெரி வேளவி யாதி கருமமுங் கெடுத்தது துன்பே
யீரத்திக கினை நாந் திருடிபா சுவாபாற் றேனமிப்
போரதமாத் திரத்திற முழத்திப் புவனங்களை காத்த வாறும்.

(இ - ள்.) அரசனாகிய அபிரதனனுடைய யாகத்துடன், மற்றவர்களுடைய பிரகாசிக்கின்ற அக்கினிகாரியமாகிய யாகமுதலிய (புண்ணிய) கருமங்களை யுங் கெடுத்தது, (உலகுக்குத்) துன்பத்தையே கொடுத்த விக்வினெனப்பவனை, விநாயகக்கடவுள் பாசுவ விருடியிடமாகத் தோன்றி, வந்தமாத் திரத்திலே யடக்கி, உலகங்களைக் காத்த வகையும். எ - று (உரு)

தூமறை கவரச சங்கா சுரனிற் றை மறையோ னுகி
மாமறை வழக்கஞ் செய்து வருங்கும லாசு ரனற்
னேமவல் லுயிரை வேளவி யிடத்துகின் றெழுந்த மஞ்ஞைக்
காமரு பறவை யூரது கறுத்தருள புரிந்த வாறும்.

(இ - ள்.) சங்காசுரன் புனிதமாகிய வேதங்களை யபகரித்தலால், விநாயகக் கடவுள் வேதியனாகிப் பெருமைபொருந்திய வேதவழக்கஞ்செய்து, வருகின்ற கமலாசுரனுடைய மூக்கமுற்ற வலியவுயிரை, யாகத்தினின்ற தோன்றிய அழகிய மயிற் பறவையை யூர்ந்து கோபித்து, அருள்புரிந்தவகையும் எ - று. (உரு)

சிறதுவென்று நாககுரு தீயோன றேவனாச சிறையில் வைப்ப
வந்தரி யிடத்தே ரம்பை வைத்த தவுணர் செய்த
வெந்திறன் மாயை பெல்லாம் வென்றவன் றையுங் கொன்று
நந்திய வேத நீதி வழங்குநன் றளித்த வாறும்.

(இ - ள்.) சித்துவென்று சொல்லுங் கொடியோன தேவர்களைச் சிறையில்விட,
விநாயகக்கடவுள் உமாதேவியாரிடமாகத் திருவவதாரஞ்செய்து, அசுரர்கள் செய்த
வெவ்விய வலியுமாத மாயைகளையெல்லாம் வென்று அழையுங்கொன்ற, குறை
வுற்றவைகிக் மார்க்கமானது நன்றாக வழங்குமபடி அருளியவனையும் ஏ - று (உள்)

மாதவ நென்னு மன்னன் மணமகள் சுமுதை யென்பான்
மாதவம் புரிய வனனுன் மருங்கொரு பாலனாகி
யேதமற் றவடஞ்சு செய்த வெறுழ்வலித் தூமன் றனனைப்
பாதலத் தவிந்து வீழப் பராபரன் முனிந்த வாறும்.

(இ - ள்.) மாதவனென்னு மரசன் பனைவியாகிய சுமுதையென்பவன் பெருந்
தவஞ்செய்ய, பராபரனாகிய விநாயகக்கடவுள் அவளித்தில ஒரு பாலனாகி, அச்சுமு
தைக்குத் தீமைசெய்த பெருவலியுடைய தூமனென்பவனைப் பாதலத்தில அழிந்து
வீழும்படி கோபித்தவனையும் ஏ - று

பராபரன் - பரமம் அபரமுமானவன் பனாக்கு மேம்பட்டது சிவமென
பது சித்தாதம். (உள்)

பெருமறைக காத்தியான பிரணவ மனுவி னின்றும்
பெருகளி நீச னாகப் பொருநதுமை பிடியாய்க் கூடித்
தருமொரு தோன்ற லாகித் தந்திமா முகனைச் சாய்த்து
வெருவுறு மாயன் சரபம் விநாயகன் நீர்த்த வாறும்.

(இ - ள்.) பெரிய வேதங்கட்காத்தியாகிய பிரணவமந்திரத்தினின்றும், சிவ
பெருமான பேரபுரியும் ஆணையானாய்கவும், உமாதேவியார் பொருந்திய பிடியான
யாகவுந் திருவினையாடலசெய்து பெற்ற ஒப்பற்ற தலைவனாகி, வலிய சுயமுகாசுரனைக்
கொன்று, அஞ்சிய விண்ணின் சரபத்தை விநாயகக்கடவுள் நீர்த்தவனாகவும் ஏ - று.

கருதிய தருளே ரம்பவை கசியப் பனத்தி யோடு
பொருவது தவங்க ளாற்றப் புத்திர னவாகட காசித்
திருநிய மனத்துத் தேவரத் தனராந தகனைச் செற்று
மருவுதன் னுலகங் காசி மன்னனுந் களித்த வாறும்.

(இ - ள்.) (அன்பா) எண்ணியவற்றை யருளபுரியும் விநாயகக்கடவுள், கசியப்
முனிவன் (தன்மனவியாகிய) அதிதியுடன் ஒப்பற்ற தவங்கன்செய்ய, அவாகடகுப்
புத்திரனாகி, கோணிய மனதையுடைய தேவந்தகன் நராதகன் என்போரைக்
கொன்று, பொருந்திய சமமுடைய உலகவாழ்க்கையைக் காசிராசனுக்குக் கொடுத்த
வனாகவும் ஏ - று (௩௦)

சுராசுப் பகறபி வெறியின் றோகையா னனத்திற் றோன்றி
விரவருள் வழங்குந் துணடி விநாயக னுன் தேவ

னரவணி விசுவ நாத வஸிநகரக காசி யெய்த

வரமலி திவோதா னனமெய மனதநீதை திரிதத வாறும

(இ - ள்) மிக்க அருளசரக்குந துண்டி விராயகக்கடவுள், தேவர் துன்பத் தையொழித்து, பாவநீதேவியா திருமுகத்திற்றோன்றிச் சாப்பாபரணமணிநத விசுவ நாதப்பெருமான அழகிய காசிகரததையடையுமபடி, மிக்க வரததைப்பெற்ற திவோ தானனுடைய உணமைமனத்தை மாற்றியவகையும் ஏ - று. (௩௧)

விடமணி மிடற்றி னூன விராயக லுமிச சென்று

மடமறு மரீசி தனபால வல்லபை யாகி வைபுந

தடவரை மாதை வேட்ட தழுவெநி மரீயா னீன்ற

விடாதபு மாத ராபவ னிருவரை மணந்த வாறும.

(இ - ள்) ஆலததையணிநத கண்டதையுடைய சிவபெருமானே விராயகக் கடவுளாகச்சென்று, அறியாமை நீங்கிய மரீசிமுனிவனிடத்தில வல்லபையாகிப் பொருந்திய பாவநீதேவியின் அமிசபூதையை மணமுடித்தது, அவ்வகினி முன்னரே திருமால் பெற்ற துன்பமற்ற பன்னிருமாதாகளை மணஞ்செய்தவகையும் ஏ - று

மாயவன விராய கனபான மறறவன கீதை கேட்டு

தூயமெயரு ஞான நரதத தொல்லியல புணராத வாறு

மேயவிப புராணங் கேட்ட வியாசனே ரமபற போற்றி

யாபுமிப புராண மெல்லா மணிபெற விரிதத வாறும.

(இ - ள்) விஷ்ணுமாததியானவா விராயகக்கடவுளிடத்தில விராயக கீதையைக்கேட்டுப் புனிதமாகிய உணமை ஞானநாதத்தின் பழமையாகிய இயற்கையை யறிந்தவகையும், பொருந்திய இந்தப்புராணத்தைக்கேட்ட வியாசமுனிவன் விராயகக் கடவுளைத் ததிசெய்து, ஆராய்கின்ற இந்தப்புராணத்தை அழகுற விரித்துக்கூறிய வகையும் ஏ - று. (௩௨)

பன்னிய பிருகு தனபாற பாககவ புராணங் கேட்ட

மன்னவன சோம காரதன மழைமதக களிற்றறுத்தேவன

றன்னுல கடுத்த வாறுஞ் சாற்றினன சூத மேலோ

ன்னனவ னுரைத்த வாறே யவையெல்லாம் புகலப் புரிகை

(இ - ள்) சொல்லிய பிருகுமுனிவனிடத்தில, பாககவபுராணத்தைச் சிரவணஞ்செய்த சோமகாரதராசன், குளிர்ந்த மதப்பெருகளுடைய யானைமுக விராயகக் கடவுளுலகத்தைச் சோந்தவகையும், சூதமுனிவன் (நைமிசாரணிய முனிவர்களுக்கும்) கூறின அம்முனிவன் கூறியவகையே அவற்றையெல்லாவு சொல்லத்தொடங்கி னேன ஏ - று.

பதிகமாவது - பலவகைப்பொருளையுந் தொகுத்துக் கூறுவது இங்கே விராயகக்கடவுளுடைய பலவகை மானமியங்களையுந் தொகுத்துக்கூறலால், பதிகமெனப் பெயர்வதென்க

“பதிகக் கிளவி பலவகைப் பொருளைத்

தொகுக்கியாகத் தொகுத்துரைப் பதுவே” —என்பது சூத்திரம். (௩௩)

ப தி க ம மு ட ி யி ற று

ஆதிதீந்நிந்தம் - ௩௩௩

மு த ல ல வ து

உ ப ஶ ன க ண ட ம்.

சோமகாந்தன் வனம்புகத்துணிந்தபடலம்.

கனனியின வாலாகய நினறுமிசை வாவத
துனனிய பசுங்கமுகின மீதுவளா தூயி
யனனமெது பாயநதலகின வவ்விபமா தேயர்
தனனிகரி லாதசவு ராடடிமென னுண்டே

(இ - ள்) மிக்க இளமையுடைய வாலாமீன்கள் கயத்தினினறு மேலேபாய, நெருங்கிய பசிய கமுகமரத்தினமீது வளாகின்ற தூவியையுடைய அனனமானது எதிரேபாயது (அதனை) மூக்காற கொத்திப்பொருதுகின்ற தனக்குத்தானே யொப்பாகிய சவுராடடிமேயமென்று (ஓர் தேயம்) உண்டு எ - று.

கனனியினவாலை - நாகினங்கமுகு என்றறபோல தூவி - அனைசசிறகு அலகு - பறவைமுகு, இதனைத் துண்டமெனவுங் கூறுப

கயனினறம எனறும் பாடம். கயல - சேறகெண்டை (க)

நாவலாக ணைவினிடைய நாட்டியவந நாட்டி-
லேவலரு மாத்ருமி யற்ற வெழின மிக்க
வோவமனை யாரபுரியு டோராமலி சோலைத்
தேவநக றொன்றுதிசை போமிசைய துண்டே.

(இ - ள்) நாவின்வனமையுடைய புலவர்கள் நாவால் நிலைநிறுத்திய அசசவு ராடடிமேயத்திலே, அரிய மனகையாகனும் ஏவலசெய்யும்படி அழகுமிகக் கித்திரம் போன்ற பெண்கள் செய்கின்ற விளையாட்டுகள் மிகுந்த சோலைக்குந் தேவநக ரென்று திசைகளிற்சென்ற கீதத்தியையுடையது (ஓர்நகரம்) உள்ளது. எ - று

ஓலா - மாத்ர விளையாட்டு, இசை - கீததி (உ)

மாநதாமகிழ் கூரவள மாநகரி ருந்தே
யேந்துதிணி தேராளினிரு மாசில னிறுத்தும
போந்தமரின வேந்தாபுறங் கண்டெவருஞ் சோம
காந்தனெனும் மன்னனரு ளாற்கடலை வென்றான.

(இ - ள்) மனிதர்கள் களிகூரும்படி வனமமைந்த சிறந்த தேவநகரத்திலிருந்து, உயரந்த வலிய புயத்தினைப்பேறி பெருமைதங்கிய பெரிய பூமியைத்தாங்குகின்ற புத்தத்தில் வந்த அரசர்களைப் புறமுதுகு கண்டு வருகின்ற சோமநகரத்தைன்னும் பெயராயுடைய மன்னவன் கருணையாற் கடலைவென்றவனும எ - று.

இதுமுதல ஐந்து செய்யுள்கள் ஒரு தொடர். (௯)

தககவறி வாலமரா தங்குருளை வென்றான
மிககொபாறை யானெடிய மேனிநியை வென்றான
நெறக்கவொளி யாலிலரு சூரியனை வென்ற
னககபுக மூலுவவு நாணமதியை வென்றான.

(இ - ள்) தகுதியாகிய உணர்விலை தேவர் குருவாகிய பிரகற்பதி முனிவனைவென்றவனும், மிகுந்த பொறுமையினுற் பெரிய பூமியை வென்றவனும், கூடிய வொளியினுற் சூரியனை வென்றவனும், விளங்குகின்ற கீர்த்தியாற் பூரணச்சந்திரனை வென்றவனும். எ - று.

உவவு - உவாவென்தன்றிரிபு. உவா - அமாவாசை பூரணைகள், இவற்றுள் நாணமதியெனறது நோக்கிப் பூரணை யெனப்பட்டது. (௯)

ஆணையத னுல்வடவை யங்கியினை வென்றான்
கோணைவலி யாறகுலவு மேருவரை வென்ற
னேணையுறு முளவலியி னேரிமையம வென்றான
வீணைவினை யானமிதுன கினனரமும வென்றான்.

(இ - ள்) கட்டையினுல வடவாமுகாக்கினியை வென்றவனும், அழியாத வல்லமையால் விளங்குகின்ற பெரிய மேருமலையை வென்றவனும், நிலையுடைமைதங்கிய மனவலியினுல அழகிய இமாசலத்தை வென்றவனும், வீணைத் தொழிலினுல் மிதுன கினனரங்களை வென்றவனும். எ - று

வடவை - பெண்குதினா. ஈண்டுப் பெண்குதினா முகமுடைய அக்கினியை யுணர்த்தியது இது சமுத்திரமானது தன எல்லை கடவாதிருக்க இறைவனுற் கடலிற ரூபிககப்பட்டது இது எவற்றையுந தீயாலழிக்குந சருணத்தில் வெளிப்படுவது. இதனைக் கடையனலென்றும், ஊழித்தியென்றொரு சொல்வதுமுண்ட. (இ)

கைககொடையி னாலெழுச ருமபுயலை வென்றான்
மெயக்கணமு காலுருவ வேணமதனை வென்றான
வைககுநிதி யாலளகை மன்னவரை வென்ற
னெககுமிகு போகமதி விரதிரனை வென்றான்

(இ - ள்) கைக்கொடையினால், (கைமமாறு கருதாத) கரிய சத்த மேகங்களையும் வென்றவனும், சரீரத்திலுள்ள அழகினுல் அழகிய மதவேளை வென்றவனும், வைக்கின்ற நவந்திகளால் அளகாபுரிககிறைவனாகிய குபேரனை வென்றவனும், எங்கும் மிகக் போகத்தால் இரத்திரனை வென்றவனும். எ - று.

எங்குய - எங்கும் வலித்தல

சோமகாந்தர் வனம்புகத்துணித்தபடலம். ககடு

எழுபுயல்கள்—சமவாத்தம் - ஆவர்த்தம் - புட்கலாவர்த்தம் - சங்காரித்தம் - துரோணம் - காளாமுகி - நீலவாணமெனப்பப்டம். இவைவருறையே மணி - நீர் - பொன்பு - மண - கல - தீக்களைப பொழிவன

எழுநருமபுயல் - எழுகின்றகரியமேகமெனினுமமையும்.

வேண்மதன் - இருபெயரெட்டுப்பண்புகதொகை (க)

தௌளுகலை யாறபெரிய சேடனையும் வென்ற

னுள்ளமகிழ நானமறைபு மோதியதி நத்தாற

றாளரிய நீதிபுகல் சாததிரம யிறதான

தௌளையது தத்துவசொ ரூபமுமு ணாநதான

(இ - ள்) தெளிந்த கலைஞானங்களைப் பெரிய ஆதிசேடனையும் வென்றகனும், மனமகிழும் நானாக வேதங்களையுமோதிய திறத்தினால், தளளுதற்கரிய நீதியுணர்க்குஞ் சாததிரங்களை யறிந்தவனும், துன்பமற்ற தத்துவசொரூபத்தை யுணர்ந்தவனுமாவான் எ - று

வேறு.

உருவ வானே தீவீணையை பொறுத்தும் விததி யாதீசன
மருவு கேமங் கரணனமை வளாககு ஞான கெமயியனே
பொருவில் சுபல நெனவைவா புனாதீ ரமைச்ச ருளாபகைஞா
குருதி பருகித் தரைதெவிட்டுங் கூாவேற சோம காந்தனுக்கே.

(இ - ள்) சத்துருக்களுடைய உதிரத்தைப்பாணஞ்செய்துமாயிச்சத்தைத் தேக்கெடுக்குங் கூாமைவாயாத வேறபடைதாங்கிய சோமகாந்தனுக்கு, உருவவான் - தீவீணைகளை யொழிக்கும் வித்தியாதீசன - பொருதிய கேமங்கரண - நனமையைப் பெருக்கச்செய்யும் ஞானகெமயியன் - ஒப்பில்லாத சுபலன் என்று குற்றமில்லாத மந்திரிகளெவருளா. எ - று.

ஒதி யுணர்ந்த மதியொளியாற குடைய பொறிபோற பயப்படலா
னீதி யுணர்ந்து வழிநிறகு நிகரி லமைச்சா தமைக்கடடிக்
கோதி லுலகம் பொறிபததாக கூறக கோமான பணிமுடித்திட
டேதி லரையா நிலங்கொள்ள வெண்ணு மெண்ணைப் பெரிதுடையார.

(இ - ள்) கற்றறிந்த ஞானவொளியுடைய சோமகாந்தனுக்கு, உடைய ஐம் பொறிகளபோலப் பயன்படுதலால், நீதிமாகக்கத்தை யறிந்து (அதன் வழியில்) நிற்கும் ஒப்பில்லாத மந்திரிகளைக்கூட்டி, குற்றமில்லாத வுலகமானது (அவனுக்குப்) பததுப் பொறிகளென்று சொல்ல, அரசன் பணித்தவற்றை நிறைவேற்றி அயலரசாபூமியைக் கைக்கொள்ளும்படி கருதுங் கருத்தை மிகுதியாகவுடையவாகன. எ - று (க)

கிரண மெழிகுரு மணிகொகாடிஞ்சிக க்ளர்தோ மூவா யிரத்திரட்டி
கரட மதங்கொப புரிதகிழியுங் களிறு பதினா யிரமாகும்
விரவுநிறத்துப் பலபரியும் விளம்பிற பதினா யிரத்திரட்டி
யரவ மலியும் படைத்தானைக் களவின ருரு மவனறனக்கே.

(இ - ள்) அச்சோமகாந்தனுக்கு, கிரணங்கள் வீசும் இரத்தினக் கொடிஞ்சியானது விளங்குகின்ற தோகளை ஆராய்ந் கணனமதமானது கொப்புளித்துப் பாய

கின்ற யானைகள் பதினாயிரமாகும். கலந்த பல நிறத்தையுடைய குதிரைகளுக்குச் சொல் லுமிடத்தில் இருப்பதினாயிரமாகும். ஓசைமிகக் கூடிய தந்தை யேந்திய சேனைக்கு எல்லை யில்லாததாகும். எ - று

தானை - காலாள் இசையெழுளால் அம்மன்னனுடைய சதுரங்க சேனை யின் அளவை சொல்லப்பட்டது. (௧0)

கற்பால வடமீன புறங்கண்டாள் கவினு லீரதி சசிதமலை
பொற்பா ரமபை திமீலாதநமையைப் பொருது புறங்கண் டாளையை
னிற்பாற கிழமை பூண்டறங்க ளெடுத்தாள சதன்மை பெனுமபெயர,
ணற்பார் சோம காந்தனுயி ரிரண்டா மென்ன நண்ணினாள்.

(10 - ஈ.) சோமகாந்த னிலலக்கிழமைபுண்டு இல்லற நடத்தபவள் சுதன் மையென்னும் பெயரினாள், கற்பினால் அருந்ததியை வென்றவள்; அழகினால் இரதி - இரதிராணி - திருமகள் - அழகமைந்த அரமபை - திலோத்தமை முதலானாவென றவள்; நல்ல வலகமானது சோமகாந்தனுக்கு உயிரிரண்டாமென்று சொல்லும்படி பொருந்தியவள் எ - று

வடமீன் - அருந்ததி, வடக்கிலுள்ள நட்சத்திரம் வடதிசையிற் பல நகூத் திரங்குளிருப்பினுஞ் சிறப்புநோக்கி அருந்ததியையே யுணர்த்தியது. (௧௧)

இன்ன சுதன்மை வயிற்றுறுத்ததா னேம கண்ட நெனுமபெயரான்
கொன்னும் பதினு யிரமயானை கோணை வலியான பகைத்தெதிராத
மன்னா நடுங்கப் புகையுயிராகு மடங்க லணையா னிவாபலருந்
துன்ன வளாடுசுந் கோலோச்சிச சோம காந்தன் வாழ்ந்திருநாள்.

(10 - ஈ) இத்தகைய சுதன்மையென்பாள் வயிற்றில ஏமகண்டென்னும் பெயரையுடைய புதல்வன் பிறந்தனை அவன் பெரிய பதினாயிரம் யானைகளின் அழியா வலியுடையவன், பகைகொண்டெதிராத அரக்கள் நடுங்கும்படி புகை யுயிராக் கின்ற ஆண்கிணத்தையொத்தவன் இவாகளெல்லாரும் நெருங்கியிருக்க, சோம காந்தன் வளாகின்ற செங்கோலச்செலுத்தி வாழுகாலத்தில் எ - று. (௧௨)

பண்டு புரிந்த தீவினைபாற பாழி யுடம்பிற குட்டநோய்
மணடி யெழுந்து நிணங்குருதி வழியு முடைநீர் சீயுனைத்துநா
கொண்டு மணிமட திரமருந்து குழித்துப் புரியுந் தெய்வமந்தோ
மிணடி வளர வெய்துறாதித்து வேந்தன் வெறுத்தவ் கிஞ்செய்தான.

(10 - ஈ) சன்மாந்தரத்திற்செய்த தீவினைச்சம்பந்தத்தினால், பெருமைதங்கிய (தன்) தேகத்திற் குட்டநோய் மிகுந்தெழுந்து, நிணமும் உதிரமும் சொரிகின்றமுடை நீரும் சீயும் இவைமுத்தியியனும் பொருந்தி, மணி மந்திர மருந்துகளையோசித்துச் செய்யுநதோறும், ஐயோ! அழிகரித்துவளரப் பெருமுகசுவிட்டு, சோமகாந்தன் (போகங் கள்) வெறுத்து இவ்வாறு செய்தனன். எ - று

மணி - வாலரசகுளிகை.

(௧௩)

வேறு.

வயமலி மடங்கலேற நணையின் வைகியே
வியவரி னமைசுசுரை விளிப்ப மறமவரி

பயனுற வந்தடி. பணிந்தெழுந்தபின்
நயமொழி யாலுள நைந்து கூழினுள்.

(இ - ள்.) வெற்றிமிகுந்த சிங்காதனத்திலிருந்து, வேவுகாரர்களால் மந்திரிகளை யழைக்க, அவர்கள் பயன்பெறும்படி வந்து (மன்னவனுடைய) பாசங்களை நமஸ்கரித் தெழுந்த பின்னர், (சோமகாந்தன்) மனமவருந் தி இத்தமங்கிய வராததைகளாற் சொல்ல வாயினன் எ - று

மடங்கலேற்றணை - ஆண்சிங்கங்களசுமந்த பீடம் (கச)

பொருந்தலா பகைகெடப் பொருது வென்றனென
யிருந்திய வுலகெல்லாஞ் சிறப்பிற் காததெனென
மருந்துணு மமராகு முகமு மாறியினென
விருந்தினா முகமலா விளக்கங் கடைநென

(இ - ள்.) சத்தருக்கள் பகைமையொழியும்படி (அவர்களுடன்) போசெய்து வென்றேன, திருத்தமாகிய வுலகமுழுவதையுஞ் சிறப்புடன் காததேன, தேவாமிர் சத்தைப் புகிசுகும் இமையவாகடகு யாகங்களுஞ்செய்தேன அதிதிகளுடைய முக்மாகிய மலர்கள் மலாச்சிபெறச்செய்தேன எ - று (கரு)

சோலையோட நகருளந் தொட்டு மோதனச
சாலையோ டனைத்துள நரும் மாக்கிபு
மாலையாயக சுருமபென் வடாகு நோயதவிர
நூலையா நயிந்தில னுணித்த கேளவியிர்

(இ - ள்.) துட்பமாகிய நூற கேளவியையுடையவர்களே! சோலைகளுடன் தருமத்திற்காகக் குளங்களைத்தேனும், அனை சத்திரத்துடன் உள்ளளவாகிய தருமங் களையெல்லாஞ்செய்தும், ஆலையிலகப்பட்ட சுருமபைப்போல (எனினத) துன்புறுத் தும் நோயை யொழிக்கத்தக்க நூலினை யானறிந்திலேன் எ - று

அனைத்துளநருமம் - உண்டாகிய பிறதருமங்கள் தருமம் பலதிறப்பென் அவற்றைச் சிறந்தது முப்பத்திரண்டுவகைத்து அவற்றை,

காந்திப்புராணம்

“தெய்வந்தென புலத்தார பூத மானிடம் பிரம்ம மென்றோ
வைகை யெச்சம் பூசத்த நூற்றதவா மடங்க ளன்பு
செய்யுமில் வாழ்வாக கிலை மனைக்குப் கரணந் தேம்புபு
பெய்தமை தண்ணீர்ப் பந்த ரெங்கணும பிறநகு சோலை

இரப்பவா குருட ரெவவ முற்றவாப் புரத்தல் வெந்நோய்
துரக்குநன் மருந்து தூவாய் மகவீனை யோம்பல சுண்ணம்
பரித்தபா கட்டைய யெண்ணெய் பைம்புலை குளிப்ப வேண்டி
மருக்கிளா துவாக ளாதி மலரணை நல்லாண் கன்னி

கடியமணம் விளக்கு மாறாக் கடனெழித் திதெ லீச
னடியவர் விழைவ் வீகை யக்கமா மணிவெண் ணீறு
படியிலாக் கடவுட் பூசை யுபகர ணங்கள் பாசந்
தடிந்ரு வேத வாயமைச் சைவநூல் புராண நலகல.

சிவபிராநடிக்கீழ்ப் பததி செவியறி வுறுத்த லோடு
முவகையி னபயம் யார்க்கும் வழங்குத லுள்ளிட் டோது
நவையிரி யறமெண்ணுனகு நாடொறு நிகழ்ச்சி மாணப்
பவநெறி தூர்க்கு ஞானப் பைந்தொடி நிறுவிப் பினனா” — என்பதனுதற்க.

சோமனை யெனவொளி துலங்கு மாட்சியாற

சோமகாந தபபெயா துளணி னேனுட

னாமேநாய முககவு நாடடி னீங்குருத

தோமரு வுளததைபுளு சுடுதல வேண்டுமால்.

(இ - ள்) சந்திரனையென்று சொல்லுமபடி ஒளிவிளங்கும் மேம்பாட்டினுந்
சோமகாநதென்னும் பெயரையடைந்தேன பயத்தைத்தருங் குட்டநோயானது
உடலையழிக்கவும், நாட்டினின்று நீங்குருத குற்றம்பொருந்திய மனத்தையுஞ் சுட
வேண்டும. எ - று (கௌ)

மீரதுமுன நடுக்கிய வமளி மீமிசை

மீரநிப னுணவீற ஸிஞநத தேசற

நொநதுமவாழ் திருக்கவே நோங்கு மென்னுடல

சிறத்தவே வாளிஞற சிதாததல வேண்டுமால்.

(இ - ள்) மூன்றடுக்கிய பஞ்சசயனத்தில, இநதிரனும் மன நாணமுறப்
பொருந்தியிருந்த அழகழியுமபடி நோயுறம வாழ்ந்திருக்கவே கருதும் எனனுட
லைச சிததுமபடி வாடபடையால் வெட்டுதல வேண்டும. எ - று.

இநதிரணை வீற்றிருந்த தேசற எனப்பாடமாயின, ஏசுதலுறுமபடி எனக.

இநதிரன் எனபதன பக்கலில உயாவுசிறப்புமமைதொககது (கௌ)

பலபல வுறாப்பதென பண்டை நீர்மைபுற

குலவிய பொழுதுநோய குமைகரு நீர்மைபுற

புலமையின மிகுந்துளீர் புரதி செயமிஞ

நலவழியினிவன நாடிச சேறலே

(இ - ள்) நூற்புலமையின மேம்பட்டுள்ளாகளே ! பல பல வார்த்தைகளை
சொலவதிற பயனெனனை ? பழய வினைத்தனமையும் (தீமை) பொருந்திய காலமும்,
(குட்ட) நோய துன்புறுத்தந தன்மையும், மனநில யோசிப்பீர்களாக இனி வனத
தைப் பொருந்திச்செலுத்தலே நலமான வழியாகும் எ - று (கௌ)

என்னினு மேம்படு மேம கண்டனை

மனனிதம மோமொ நிலத்தைக காக்குமா

பனனிபென பொறையவன பாங்க ராககுதூர

தனனினு மெனனினுஞ் சாரமி னெனறன

(இ - ள்) என்னைக்காட்டிலும் மேம்பட்ட மெகண்டனை உங்களுடனிருந்து
பெரிய பூமியைக் காக்குமபடி சொல்லி, என சுமையை யவனிடத்திற (சேரச) செய்
வோம் (இச்சமயம்) தன காரியத்திலும் என காரியத்தினுஞ் சாரந்திருப்பீராக. எ - று.

ஆரதவுள எகத்துய ரலைப வளவனே

சோரதன னைமியை சூழ்ந்து ளாரெலா

சோமகாந்தன் வனம்புகத்துனித்தபாடலம். ௧௩௯

மீரதவுள ளத்தராயேங்கி யண்மைமீற
சாரதவன படுததுயா தாழு மெய்திலா

(இ - ள்) பொருந்திய வுள்ளத்தில், துன்பமானது வருத்த, அப்பொழுதே சிங்காதனத்தின்பேரிலேயே உடல்சோர்ந்தனன் [மூச்சுசாயினன்] அவனைச் சூழ்ந்திருந்த (மந்திரிமார முதலான) வாகன யாவரும், இரங்கிய மனமுடையவர்களாய்க் கலகலக்கொண்டு சமீபித்துச்சென்ற அனனமையும் வருத்தத்தைத் தாழ்ம அடைந்தார்கள். எ - று. (௨௧)

கண்டவா சிலருளங் கரைநத கண்கணீர
கொண்டனா சிலாகாங் குலைத்திட டாராசிலா
துண்டமேற சுட்டுவார விரலவைத் தாருடன
மணடிய நோயினை வைத்திட டாராசிலா

(இ - ள்) (அதனைக்) கண்டவாகளிற் சிலா மனமுருகிக் கண்களில் நீர்வழித் தார்கள்; சிலா கையை நெரித்திட்டார்கள், சிலா மூக்கினமேல நெடிய சுட்டுவீரலை வைத்தார்கள், சிலா அவனுடலிற் பொருந்திய(குட)நோயைத் திட்டினார்கள் எ - று.

தெய்வநெரு தனாசிலா சிலாநெ ரித்திரு
கைவருந தினாசிலா கையி னெற்றறுபு
மெய்வருந தினரினி வியாதி நீரநதிவற
குயவுமுண டோமென வழிதந தாராசிலா.

(இ - ள்) சிலா தெய்வத்தை நொந்தார்கள், சிலா இரு கரங்களைப் நெரித்து வருந்தினார்கள், சிலா கையாலடித்துக்கொண்டு உடல வருந்தினார்கள், சிலா இனி இவ்வரசனுக்குக் குட்டநோயொழிந்து பிழைத்தலுளதாமோவென்று (மனஞ்) சமூனார்கள் எ - று. (௨௨)

கலவியிற கேளவியிற காகரு நீதியின
வல்லவாக குறுங்கொலிவ வருத்த மென்குலா
தொலவினைப் பபனெவா துடைப்பு ரென்குல
ரல்லலுற நிவவகையழுங்கி னுரலாம்.

(இ - ள்) (ஆங்குறறிருந்த) எல்லோரும், கலவியினாலும் சேவ்வியினாலும் (பிரசைகளை) இரட்சிக்கும் நீதியினாலும் வல்லவனாகிய இமமன்னனாக இருவருத்தம வரலாமோவென்பார்கள், ஊழலினையின பயனை யொழிப்பவா யாவென்பார்கள்; துன்புற்று இவ்வகையாக வருந்தினார்கள். எ - று. (௨௩)

அககண மவாதமை யமைச்சர கையமைத்
துக்கனை கிடந்தவ னுழைச்சென ரெண்டெய்
சுக்குவைத் துதினா துலங்கு மாணெழின
மிகக்கார தாறுயிபால வீச வித்தனா

(இ - ள்) அந்தக்கணத்திலேயே மந்திரிகள் அங்குள்ளானாக கையின மன்றத்தி, உடலிற்றுச் சிங்காதனத்திலிருந்த சோமகாந்தனிடஞ் சென்று, ஒள்ளிய காதுகளிற் சுக்குவைத்துதினார்கள். விளங்குகின்ற சிறந்த அழகு மிக்க விசிறியால்(மெல்ல) விசிறிவித்தார்கள் எ - று (௨௪)

ரோகமங் கொழிதரச சோம காரதனு
நாகுணை யுறங்கிய நாமச சக்கர
மேகமங் செழுந்தென மெல்ல வேயெழுந
தேகன திணையடி யிதயத தெண்ணினுன

(இ - ள்) அப்பொழுது சோகமொழிதலால், சோமகாரதாசனும், சேஷ சயனத்திலுறங்கிய அசசநருளு சக்கராயுதநதாங்கிய மேகவண்ணஞ்சிய திருமால் எழுந்தாற்போல மெல்ல வெழுந்து, கடவுளுடைய திருவடியை மனதிற் சிறுத்த தான். எ - று.

வெந்திற லரசனுங் விளையு ரோகங்கிய
மந்திரத தலைவாகுள வணங்கிக் கூறுவா
யிர்திரன போலவே யிகலக டந்தெனமத
தரதைதரா யினுமிகக் தாங்கி நின்றனை

(இ - ள்) மிகவலியுடைய மணவன்மனததற்ற துன்பத்தைப் பாராதத மந்திரி சிரேட்டாகா பணிரகு சொல்கின்றார்களா இந்திரனைப்போலவே பகைமையொழித்து எங்களைத் தந்தைதாயைக்காட்டிலும் மிகவும் (தலையொடு)காத்தவருளின. எ - று.

அணையரீ யழிபிணி யடாக்குளு செவ்வியி
னினைதரு வனத்திடை யேச வுடநுந
மனையிடை வாழதுமேன மதியின் மிகுளுள
தனைநிகா தருமமு நகைக்குளு சாலவே

(இ - ள்) அவவகைய ரீ கூட்டநோயால் வருத்தங்காலத்தில், துன்பஞ்செய்யும் வனத்திற் செல்ல (உணை) விடுத்த, அறிவின மேம்பட்ட நாங்கள் நல்லலீட்டில் (இருந்து) வாழ்வாமாயின, தனக்குத்தானே சமானமாகிய தருமமும் (எங்களை நோக்கி) மிகச்சிரிக்கும் எ - று

அழிபிணி-துன்புறுத்துநோய தருமமெனறது ாணதே தருமதேவதையை.

இருவகை யறமபொரு ளீட்டி யானையா
முருகெழு திகிரிநன் குருட்டி நீதிநூல
கருதிய வாறுநின் காதற புத்திர
நொருவனே யுல்கெலா மோமப வல்லனே

(இ - ள்) இருவகைப்பட்ட தருமமும் பொருளுந்நேடி, ஆக்கினையாகிய நிறமிக்க சக்கரத்தை நன்றாகச்செலுத்தி நீதிநூல எண்ணியவகையே உன ஆசைப் புதலவனாகிய ஏமகண்டனொருவனே உலகமுழுவதையுங் காக்கவல்லவன் எ - று (உசு)

வகைபெறு முலகவன மதித்துக் காக்குமேற
புகையுயிராத தழலுமிழ புலவு வேலிநோப
தகையுநின் னானையா லீங்குத தங்கினு
மிகையலால் யாமெலாம் வேண்டு மாறிலை.

(இ - ள்) புகைந்து தீயைச்சொரியும் புலானமணங்கரமுடி வேற்படைதாங்கிய அரசனே! அவவேமகண்டன மதித்து உலகத்தைக் காப்பானாயின் ஒழிப்பதும்.

சோமகாந்தன் வனம்புகத்துணித்தபடலம். கசக

தெக்கின்ற உன் கட்டளையால யாங்கள் இந்நகரத்திற் பொருந்தினும், மிகுதியேயல
லாமல் (அவன் அரசுபுரிகையில யாங்கள்) வேண்டி வழியிலலை எ - று. (௯௦)

ஆகையா னின்னுட னரிய கானகம்
போகுமா துணிந்தவம் பொருவின மன்னவ
வாதைமென மணிப்புயத தேரம் கண்டனை
யோகையா லாசினுக சூரிமை செய்கெனொரா

(இ - ள்.) ஆனபடியால், உன்னுடனே அரியவனாகிறகுப் போகுமபடி (நாங்
களுமனம்) துணிவுற்றிருக்கின்றேம் ஒப்பில்லாத அரசனே! வெற்றிமாலையணிந்த
மெல்லிய இரத்தினப்பரணம்பூண்ட புயத்தையுடைய ஏமகண்டனைச் சந்திராஷ்டதுடன்
இராசகாரியத்திற்குரியவளுக்கு வென்றுசொன்னார்கள் எ - று.

அரசினுகசூரிமை - பட்டாபட்டேகம் (௯௧)

வேறு

இன்ன வானுநி கழந்த யாவுமி யமப ஷணமனை வைகிய
தனனை நேரெழி லாளசு தனமைத ரித்தி லாதுஞ்ஞ ரேலெனப்
பொன்னினை மேகலை நூட்டி ரத்ததுனை பொங்கு யாபபந டநதுபோய்
முன்னா சின்னுவ ணங்கி மன்னமு கத்தை நோக்கிவி ள்மபுலாள்.

(இ - ள்.) இந்நவகையாக நடந்தவற்றையெல்லாம் (துதுவாள்) சொல்ல,
அந்நபுரத்திலிருந்த தன்னேத்தானே யொத்த அழகினையுடைய சுதனமையென்பவன்
(மனஞ்) சகிகாமல விரைந்து, பொன்னாலாகிய மேகலாபரணமும் இரண்டு பாத
சரங்களும் அதிகரித்தொலிக்க நடந்தசென்ற, அரசனுக்கு முன்னேநின்று பணிந்து
(அவன்) முகத்தைப்பாத்துச் சொல்லுகின்றான் எ - று. (௯௨)

இருத லைப்புளி னுற்ற வேருயி ரென்ன றுமமுட னாகியே
மருவு துன்பமு மின்ப முமவழு வாது துயத்தி டி மாடசியேன
வெருவு கானக நாமமை யேகவி தெநி ருநதுயி வாழவனோ
கருத லார்களவ ணங்கி வெய்துக டைக்க னோககிய காவலோய்.

(இ - ள்.) பகைஞர்கள் பணியுமபடி (அம்பின) வெய்து கடைக்கட்பாலை
செலுத்திய மன்னனே! இருதலைப்பறவைக்குப் பொருந்திய ஒருயிர்போல உமமுட
னிருந்த, பொருந்திய துன்பத்தையும் இன்பத்தையுந் தவறாமல் அதுபவிக்கும் மேம
பாடுடைய அடியாள, அஞ்சத்தக்க னெத்திந்ரு உம்மைச்செலவ அணுப்பி, (நகரத்தில்)
இருந்த உயிரவாழ்வேனோ? எ - று. (௯௩)

ஒரு வனப்பின ராகி மங்கைய ருற்ற காதலன் வாழ்வாழ்
தித்த ராதல மீதி றப்பவி றப்ப ராயினி ருங்கதி
மெத்தது போகவி தங்கொள வாரொன வென்ற மாதவ ரோதலா
லத்த வத்தமு நினனோ டேகுவ னல்ல திங்கம் ரேனென்றான்.

(இ - ள்.) புனிதமானவரே! மாதர்கள் ஒத்த அன்புடையவர்களாகிப் பொருந்
திய கணவனவாழ் (தாமும்) வாழ்ந்த, இப்பூமியில் (அவன்) இறப்ப (தாமும்) இறப்
பார்களானால், பெருங்கதியாகிய மிக்க பவியையடைவாராகளென்று (ஐம்புலன்களை

யும) சயித்த பெருந்தவசிகள் சொல்லுதலால், ஒருநாளும் உம்முடன் செல்வேனென்
லது இங்கிருக்கமாட்டேனென்று சொல்லினன். எ - று. (௧௪)

சூறை யாறபொரு தப்ப நெதுணர் துனறி ளங்கொடி போலவும்
பாறு சூழயில வேலகள் பாய்ந்துபு தைக்கு மான்பிணை போலவும்
யீறு மாய்ந்துசு தனமை கட்டினல் வீழ நொருதிது விள்ளு
மேறு போலம் ருங்க ருந்திடு மேம கண்டனி யம்புவான.

(இ - ள்) சுழல்காற்றினார் போர்செய்யப்படும பூங்கொத்து பொருந்திய
இளங்கொடிபோலவும், புத்தபூமியிற் சூழ்ந்த கூர்மையாகிய வேலகள் பாயப்பெற்றுத்
துடிகின்ற பெண்மான்போலவும், சுசனமையானவள் விளகமற்றுக கண்ணீர்சொரிய
மனநொது இதனைக் கூறவும், ஆண்கிங்கம்போலச் சமீபத்திலிருந்த ஏமகண்டன
சொல்கின்றான். எ - று. (௧௫)

திங்கள் செங்கதிர் நீதத வானமுந நீயொ டானொழி வேளவியு
மங்கை பற்றிய நாத னோடரு மைந்த னீங்கிய மாதருந
தங்க மைச்சரி னோடு வேந்தாத ணந்த தேயமு மென்னவே
யிங்க ணின்று மைபாடி ரிந்தர சாளு மெண்ணமி சைந்திலேன.

(இ - ள்) சங்கிர சூரியாகனொழிந்த ஆகாயமும், நெருப்பும பசவுமில்லாத
யாகமும், அழகிய கையைப்பிடித்த கணவனுடன் அரிய புத்திரனிலலாத மாதாகளும்,
பொருந்திய மந்திரிகளுடன் அரசன் பிரிந்த தேசமும்போல, இவ்விடத்திலிருந்து
உம்மைப்பிரிந்து அரசாட்சிசெய்யுங் கருத்திற்குச சமமதித்திலேன எ - று. (௧௬)

புத்தி ரன்கட னீன்றெ டுத்தவர் பூரை யாறறியி நறதபின்
பத்தி யாறபிதி ரர்க்கு நல்லவை பண்பி ன்றாவ தேயலா
லத்த முபத்தர சாடசி ரெயத்தி போக மூழ்துவ தலலவே
வைத்த செலவம் தித்தி லேனுடன் மாலவ னத்தது வேனென்றான்.

(இ - ள்) மைந்தனுடைய கடமையாவது பெற்றெடுத்த பிதாமாதாகளைப்
பூசித்து, (அவர்கள்) மரணமடைந்தபிறகு, பிதிராகட்குப் பகதியுடன் நல்ல (திவ்
பிண்ட தாப்பணுகி)கிரியைகளை முறைப்படி செய்வதேயல்லாமல், பொருளைச்சேர்த்து
இராசரிகடத்தி யழியத்தக்க போகங்கனையதுபவிப்பதல்ல (ஆதலின் துன்பத்தையே)
பொருந்திய (இராச) செல்வத்தை மறித்திலேன. (நானும்) உம்முடனே பெரிய வனத்
தை யடைவேனென்றான். எ - று. (௧௭)

தோம கன்றவ மைச்ச ருநதுணை யாவி யன்னசு தனமையு
மேம கண்டனும் வேறு வேறினி தோதும் வராததையெ னுருகதை
நாம வச்சிர வேலின மன்னவ னன்று துபத்துள முங்குளிர்ந
தேம கண்டனை வேறு நோக்கியெ தெதி ருமபொருள கூறுவான.

(இ - ள்) குற்றமற்ற நாகரிகளும் உயிர்த்துணையாகிய சுதன்மையு, ஏம
கண்டனும் வெவ்வேறு இனினாகக்கூறிய சொற்களெனனு மமுதை, அச்சத்தைத்தரும்
வச்சிரவேலைதாவகிய சோமகாரதன் நன்றாகச் செவியால் மடுத்து மனமுங் களித்து,
(புதல்வருகிய) ஏமகண்டனைத் தனியாகப் பார்த்துப் பெரும்பொருளாக வுள்ளவற்றை
எடுத்துக்கூறுகின்றான் எ - று. (௧௮)

பிள்ளை மைப்பரு வதது ளாயலை பேது கொண்டெவன் பேசினே
தள்ள ருமபனு வறழி நததொடு தநதை தரயரை யோமபிரின்
றெளள ருமபல தான மாதுயி யறழி யேகய பூமியின்
விளள ருமபலி பிண்ட மிட்டவன மெசச புத்திர னுயினும.

(இ - ள்) (மகனே! நீ) பிள்ளைப்பிராயதது ளிருப்பவனவலன; மதிமயக
கங்கொண்டு யாது கூறின? நீக்குதற்கரிய நீதிநூற்படி அனனை பிதாக்களைப் பாது
காத்துநின்று, இழிவிலலாத பலவகைத் தானமுதலியவற்றைச் செய்து, புண்ணிய
பூமியிற் சொல்லற்கரிய பலி பிண்டங்களைக் கொடுத்தவன மெசசத்தக்க புதலவனான
கோதுமம். ஏ - று. (கக)

தாயா தநதையா வார்த்தை யிறறவ ருது நின்மிட லேமுத
லாய தனமம் பிறத புத்திர னுன வாககரு மைநதனே
மேய வெனனுரை கொண்ட மைசசரி னோடு மேதினி காததியென
றேயும வண்ணமி யமபி யுணமனை யேம கண்டனெ டெயதினான

(இ - ள்) தாயதநதைகளுடைய வார்த்தையிலிருந்து பிறழாது நிறறவே
சிறந்த தனமமென்றிறத புத்திரனே பெற்றோருக்கு அரிய மைநதனாவான். பொருந்
திய என் சொல்லக்கேட்டு மந்திரிகளுடன் உலகினைக் காக்கக்கடவையென்று தக்க
படி கூறி, ஏமகண்டனுடன் அந்தப்புரமடைந்தனன் ஏ - று. (சௌ)

ஒருவ ரெயதியி ருப்பி னுமபல ருறறு வைகின் ரோவென
மருளும் லெண்ணி ழறழி ருங்கதி மாம னிகதிருண மாளிகைக்
கருத லறகுரு மேற னுனெரு காம ருநதவி செய்தினு
னருமை மைநதனை முனனி ருத்திய வறகு நீதியு கைக்குமே.

(இ - ள்) ஒருவா வந்திருந்தாலும் பலா பொருந்தியிருக்கின்றனரோ வெ
ன்று மயங்குமபடி. நிழலசெய்கின்ற பெரிய கிரணத்தைச் சிறதுஞ் சிறந்த இரத்தினத்
தொகுதிகளினிழைத்த மாளிகையில, பகைஞாங்கு இடியேறுபோன்ற சோமகாந்தன
அழகிய ஓராதனத்திருந்து, அருமைப்புத்திரனான ஏமகண்டனைத் தனமுனனிருக்கச்
செய்து, அவனுக்கு நீதிமாரகங்களை யுரைக்கலாயினன். ஏ - று. (சக)

சோமகாந்தன வன மடிகததுணி ருதப்படலம் முறழிறு.

ஆகந்திருவருந்தம் - சௌ

அரசியற்கைப்படலம்.

இருணி றப்பெருங் கடனமருங் குடுதொளி ரிருநிலத் தவாக்கெல்லாம்
வருண மேநிலை பெனுபிரண டொடுதக வகுத்திடு மாசாரக
தரும் மெனபன் வளவில வவைபெலாரு சாறழில் னவைநிறக
வருமை மைநதனை யுனக்குரித் தாகிய வரசிய லினிககேணமோ.

(இ - ள்) (சோமகாந்தராசன் ஏமகண்டனை நோக்கி) என்னருமை மகனே!
இருள்போலக் கருநிறமாகிய பெரிய கடலை யாடையாகவுத்தொளிரும் பெரிய உல
கத்திலுள்ளவர்க்கெல்லாம் விதித்திருக்கும் வருணசிரம தரும்ங்கள் அளவிலாதன.

அவை யாவும் உணர்கப்பெருகுமாதலின் சொல்கிலேன அலையிருக்க, உணர்க்குஇன்
றியமையாததாகிய அரசியனீதியைமாத்நரங் (கூறுகின்றேன்) கேட்பாயாக. எ - று.

இச்செய்யுளால் இப்படலத்தின் பயனில்தென விளக்கினா.

(க)

தினகருமாறம்பம்.

விடியன முத்துநக் கடிக்கையைத் தென்ததியில் விடத்துடற் கசியெய்து
கடியம் லாததிர ளமளிரசோ பளளியைக் கடிநதுவே றிடமவைகிக
கொடிய வல்வினைக் குழாத்தினைப் பொடிசெயுந கோமளப் பொடிபூசி
யடி களாகிய குரவனை வழிபடு மமலனை யகத்தெனாணி

(இ - ள்) பொழுது விடிய ஐரதநாழிகை முற்பட்டுத் துயினீங்கி, கேகத்
தைச் சுத்திசெய்து, வாசநதங்கிய மலாததொகுதி நின்றத படுகையைளையை விடுத்தபு
புறத்தே யமர்ந்து, கொடிய பாவகூட்டவகளை நீற்றத்தக்க திருநீறிட்டுக்கொண்டு,
தலைவழிகிய ஆசானைய உபாசனா மூத்தகியையும் மனதிற நியானித்து எ - று.

இதுமுதல ஒன்பது பாடல்கள் குளகம்

மக்களுயாக குறுகியபகுக் துணையாயவற்றுள் “தெரிந்தோம் பித்தேரினு
மல்கே துணை” எனவியந் தோதப்படும ஒழுகக்கெறியே சிறந்தது. அதுவும் “மன
னா சோவழிப் பட்டதே மனபதை” எனக் கூறியவாறு, அரசனதுவடித்தாலன்றி, உல
கினரதுவடிவாராதலின் இவ்வரசன் அரசியலை மொழிவதன்முன,ந்ததிய வொழுக்கத்
திற் சிறிது தன்மைநதனுக்குப் பொதுப்படக் கூறினன

(உ)

பரந்த பூமியை யெதிருந் நோக்குபு பாரெனப் படுததாயே
யரந்தை யினறியான் றிரிதருந் தொறுமென தடியுந் துருமீதே
நிரந்த ரிததுறப் படுமபிழை பொறுவென நெகிழ்தவுள எகத்தோடு
மிரந்து பினனிரு மதப்பெருந் களிறழினை யினிதறத் தியானித்து.

(இ - ள்) விசாலமான பூதேவியை யெதிராகப் பார்த்து, பூமியென்று சொல்
லப்படுந் தாயே! துன்பமின்றி யான சஞ்சரிக்கும் பொழுதெல்லாம் என்கால உன்வடி
வினமேற பொருந்தப் பரவிப்படுகின்ற குற்றத்தை (எண்ணுது) பொறுத்தருள்க
வென்று, உருக்கமானமனதுடன் பிராத்தனை செய்து, பின்னா இருமதங்களுடைய
பெரிய யானைமுகமமைந்த விநாயகமூர்த்தியை யினிதாத தியானஞ்செய்து எ - று.

இருமதம் - கன்னமதம் கைமதம் என்பன

நோக்குபு - செய்பு என்னும் வாய்பாட்டு இறந்தகால வினையெச்சம்.

(ஈ)

எண்ணி லாகம் மறைக்கெலா முடிவென விருந்திடு மிறைதனைக்
கண்ண னாதிவினை னவாகளா யிருந்திடுங் கண்ணனை மலமாதி
நண்ணு னாதரா யகனைநாற பொருளையு நண்ணிரா க் கருளவானை
யண்ண லாகிப் வனாதினை யனந்தரு பியையருட கடலானை

(இ - ள்) கணக்கிலலாத வேதாகமங்களுக் கெல்லாம் முடிவாக வீற்றிருக்குந்
தலைவனும், திருமால் முதலிய தேவர்களாயிருக்கிடுங் கண்ணனும், மனதிகளுக்கு எட்
டாத முதலவனும், அடைந்தவர்களுக்கு (தர்மமுதலிய) நாலவகைப்பட்டபுருடாத்தங்க
ளையுந் கொடுப்பவனும், கடவுளாகிய அநாதிபும், அநந்தவடிவனும், கிருபா சமுத்திர
முமானவனும். எ - று

நாற்பொருள்கள் - அறம் - பொருள் - இன்பம் - வீடு என்பன.

(ஐ)

சகல லோகமு மளித்திடுங் காரண மானதத் துவன்மனை
யகலு றுதவிக் கினங்களை யாயினு மடுத்தவாக் கறுப்பாளைப்
புகல்வி ராயகக் கடவுளைப் புலரியின வணங்குகின் றேனென்று
மிகவசெய் காதலின் வழத்திமற மமரனா வேறுவே றுறநோக்கி.

(இ - ள்) சாவலோக ரக்ஷணிய காரணமாகிய தத்துவசொருபியும், தன்னை
யடுத்தவாக்கு நீங்காத விக்கினங்களை யானாலுந் தீர்க்க வல்லவனுமா யிருக்கின்ற
விநாயகப்பெருமானைப் பிராதகாலவந்தனஞ் செய்கின்றேனென்று, மிகக் ஆசையுடன்
கூப்பானிதது, பின்பு தனித்தனி தேவவணக்கஞ் செய்து. எ - று. (ரு)

உரக மாலையான சந்திர சேகர னுமுதலையி னுரிஞ்சூந்த
பரமன் பேரமு கின்னப்பெருங் கருணையன பண்ணவ ரணீவோர்க்கும்
வரமெ லாங்கொடுத்த தருளபவன பாப்பதி மனுளனல் வழிவாராப
புரரி லாவகை யழித்தபுண னியனறனைப் புலரியிற் றொழுகின்றேன்.

(இ - ள்) சாப்பாபரணமணிந்தவனும், சந்திர சேகரனும், புலித்தேவலை யா
டையாக வணிகந்த பரமனும், சலட்சணனும், தயாரீதியும், தேவாக ளெல்லாருக்கும்
வரங்களுல்லாவற்றையுங் கொடுத்தருளபவனும், உமாமாயனும், நலவழியில் வராத
திரிபுரங்களை நீல்லவழியாக எரித்த புண்ணிய மூர்த்தியுமாகிய சிவபெருமானைப்
பிராத கால வந்தனஞ் செய்கின்றேன் (என்று பணிந்து.) எ - று. (சு)

பெத்த முத்தியும் பரப்புபெண ணரசியைப் பிறமுமுக கண்ணனைத்
தத்து வத்தினுக் காதிகா ரணியைத் தத்துவங் கடந்தானைச்
சித்தர் தேவாக டிகொளு மிறவியைத் திகழ்சமு சாரத்தின்
புத்தி நீங்குமா நருளுமபாப பதிதனைப் புலரியிற் றொழுகின்றேன்.

(இ - ள்) பெத்த முத்திகளை யருளபுரியும் பெண்கணையுமும், பிறழ்கின்ற
மூன்று கணையுடையவனும், தத்துவங்களுக்கு ஆகிராணியும், தத்துவாதீதியும்,
சித்தியாளாகளுந் தேவாளுந் தொழுமிறைவியும், விளங்குகின்ற சமுசார பந்தவினை
நீங்குமபடி யருளபவனும் யிருக்கின்ற பாப்பதி தேவியைப் பிராதகாலவந்தனஞ்
செய்கின்றேன் (என்று பணிந்து) எ - று. (எ)

தொக்க பாவத்தைச் சத்தருக குழாத்தினைத் தொடராததுசென றிதுப்பா
தக்க பூமகன மனுளனைப் பாரகடற் றனித்துயி லமாவாளை [னைத்
மிகக் வீரனுய் வேதிய ரிடாதப் வேறுவே றுருகுகொண்டு
புகக் மாயனை யிர்திர னிளவலைப் புலரியிற் றொழுகின்றேன்.

(இ - று) தொகுதியான பாவத்தையும், சத்தருக கூட்டத்தையுந் தொடராதது
சென்றொழிப்பவனும், தருகத் தாமரைமலரில் வசிகருந் திருமகள் மனுளனும், திருப்
பாற்கடலில் ஓப்பற்று (யோக) நித்தினாசெய்யவனும், மேம்பட்ட வைதீகசுரு இட
ரகற்றுப்படி (தசாவதாரமுதலிய) வெவ்வேறுவடிவெடுத்த மாயாவீரனும், உபேந்திரனு
மாயிருக்கின்ற விஷ்ணுமூர்த்தியைப் பிராதகால வந்தனஞ் செய்கின்றேன் (என்று
பணிந்து) எ - று.

இந்திரனிளவல் - இந்திரனுக் கிளையோன்; உபேந்திரன்; மாவலியின் கர்வ
பங்கநிமித்தம், இந்திரன்ருயாகிய அதிதியின் கோரிக்கைப்படி அவன் வயிற்றில் வாம
னனாயவதரித்த முறையில் திருமால் இந்திரனுக்கு இளவலானதென் றறிக்க. (அ)

பெருமை தங்குமெண் ணத்தினை ஈட்டையவன பேணறி வெடுகன் ம
மருவு தற்குறு காரண மானவன மறையுரு வினனித்த
மிருளுந தானவா மாயையுந துரப்பவ னியாவருந தொழுதேத்தும்
பொருவி லாதபே ரொளிவளா பரிதிசுயப் புலரியிற் றொழுதுகின்றேன்.

(இ - ள்) பெருமைதங்கிய எவ்வகை யிலக்கங்களுக்குங் கருத்தனும், காக்கத்தக்க ஞானமும் கருமமும் (ஆதியவற்றின் பலனகள்) அடைதற்குக் காரணமானவனும், வேதஞ்ரியும், நாடோறும் உலகவிருளையும் அசுரமாயையையுந் தவிரப்பவனும் மாகி எல்லோரும் பணிநது துதிக்கும் ஒப்பில்லாத பேரொளி வளரும் சூரியபகவானைப் பிராதகால வந்தனஞ் செய்கின்றேன - று. (க)

முறையி னிவ்வகை வழத்தியே யேனைய முடிக்கொளவா னவாதமமைக
கறையி லாமுனி வோர்களை யனபிறை கருதுதறுத தொழுதேத்தி
யறையு நாடகடன விதிப்படி முடித்தபி னறங்குளின் வருவாமே
நிறையும் வேதிய ரமைச்சரா தியரொடு நிலம்புரப் பதுமாணபால.

(இ - ள்) கிரீடமணிநத மன்றைய தேவாகளையும், களங்கமில்லாத முனிவா
களையும் அன்புடன மனத்திற் பொருந்த இவ்வாறு முறைப்படி துதித்து, சொல்லப்
படும் நித்தியாதுடானத்தை விதிமுறையே செய்து, அதன்பின்னா நீதி தவறாதபடி
மிகுதியாகிய அந்தணா மகிரா முதலியவரோ டளவளாவி உலகினைப் பாதுகாப்பது
மாட்சிமையாகும். ஏ - று

இரண்டாரு செயயுண்முதல் இதுகாறுங் கூறியவற்றை,

நிந்தியந் நமதேநி

“சோதங்கு செங்கதிரகீழ்த் திகக்கெழுமுன னாகக்கூகை
யோனாந தெனவெழுந்தே யோர்த்து,
சுகியெனினு மனநெனினுங் கூடியமெய்ச் சுதவி
யிசைவாக்சு செய்து நீ றிட்டு
ஒண்சமயி ருத்திரனை நெஞ்சிற் சதாசிலனை
யெண்கிரியை யானுமாவ கே
யோகிவிந்து நாதம் புருவனடு வுணஞ்ரளி
சோகம்பா வித்திடுக தோயநது
இன்ன லறவியனற் வாறுசெய்த தேமூல
மன்னுமரன றுளினையும் வாழ்த்து” — என வருவனவற்றினாய்,

இவ்வியவை நாற்பது

“கணமுன றுடையானாள் சோதல கடிதினிகே
தொனமாண் டொயமாலை யானைத் தொழலினிகே
முத்தறப் பேணி முகநாண குடையானைச்
செனறமாந தேத்த லினிது.” — என வருவதனனுமுணர்க.

(கடு)

நீதி போதித்தல்.

அறத்துப்பால - இல்லறவியல

வேறு

ஒருப்படு மறத்தி னாலே பொண்பொரு ளின்பொரு செம்பொற
பருப்பதங் கடலபோல வந்து பயப்படு மதனைக் கேணமோ

விருப்பொடு வெறுப்பி லாத மிகவுவெண் குணத்தோ டொன்றா
யிருப்பவன யாவ னானு னிணையடி வணங்கல வேண்டும.

(இ - ள்) (மகனே! நீ யடையவேண்டிய நாலவகைப் புருடார்த்தங்களுள்) ஒருமைப்பட்ட தருமத்தினுலே ஒளியிப் பொருளும் இன்பமும் மேருமையுங் கடலும் போல வந்து பயன்படும் அத்தனைக் கேட்பாயாக விருப்பும் வெறுப்புமில்லாத மேம்பட்ட எண்குணத்தோடு கூடியிருக்குங் கடவுள் எவனோ அவனுடைய உபயபாதங் களைப் பணிதலவேண்டும். எ - று.

இதுமுதல் இருபத்தநான்கு அதிகாரங்களாலும், முப்பத்தொரு செய்யுள் களாலும் இல்லறவியல சொல்லலாயினா

இசசெய்யுளால், * செய்வதொழு எனக் கூறியதாம். இதனை,

தீ ந க் த ர ன்.

“அகர முதல வெழுத்தெல்லா மாதி - பகவன முதற்றே யுலகு.
வேண்டிதலவேண டாமை யிலானடி சோநதாசு-கியாண்டு மிடம்பை யில்.
அறவாழி யந்தனை ருளசோநதாசு கலலாற-பிறவாழி நீநத லரிது
கோளிலபொறியிற் குணமில்வேயெண்குணத்தான-ருளை வணங்காததலை.”

என்பதனும்,

முத்தொள்ளாயிரம்

மனனி ப நாணமீன் மதிக்கனலி யெனறிவறறை
முனனம் படைத்த முதலவனைப்-பினனரு
மாதிரையா னுதினாயா னெனநென் றயருமா
ஹாதிராகோ வேலி யுலகு.”—என்பதனும்முனாக.

(கக)

வேறு

அறமுதற் பொருளுல கமல னுணையா
னிற்றுத்தற கேதுவாய நிகழு மாமழை
வறுமையெய தாவகை வயங்கு வேளவியை
யுறுதரு மங்களை யுருறறல வேண்டுமால்.

(இ - ள்.) உலகமும், (அதனிடத்தில) அறமும் பொருளும் இன்பமும் மல ரகித்கைய கடவுளருளால் நிலப்பெறுததுதற்கு ஏதுவாக நிகழ்கின்ற மழை வளமா னது குணரூபவண்ணமாகப் பிரகாசிக்கின்ற யாகங்களுயும், பொருந்திய தருமங்களுயுஞ் செயயவேண்டும. எ - று.

இசசெய்யுளால் மழைவளம் பெருக்கு எனக் கூறியதாம். இதனை,

ஹை வாள்சிறப்பு

“வானின் றலகம் வழங்கி வருசலாற் - ருனமித்த மென்றுணரற் பாற்று.
துப்பார்க்குத் துப்பாய துப்பாடித் துப்பாக்கருத் - துப்பாய தூஉ மழை.
சிறப்பொடு பூசனை செய்யாது வானம் - வறக்குமேல வாடோர்க்கு மீண்டு.¹
தானை தவமிரண்டுந் தவகா வியனுலகம் - வானம் வழங்கா தெனின்.”—என்பத

னும்,

* இவ்வதிகாரப் பெயர்களும் அவ்வவவிடங்களிற் காட்டப்பட்டன.

நான்மணிக்கடிகை.

“மழையின்றி மாநிலத்தாற் கில்லை மழையுந்

தவமிலா ரில்வழி யில்லை தவமு

மரசனா வில்வழி யில்லை யரசனா

மில்வாழ்வா ரில்வழி யில்.”—என்பதனனுமுணாக. (கஉ)

விழுப்பொரு ணனகையும் விளங்கத் தெள்ளுபு

முழுப்பவைம பொறியையு முனிந்து நீததவா

வழுப்படா மறையவா மறறைக கலவியோ

குழுப்புறத் தாதரங் கூாதல வேண்டுமால்.

(இ - எ) சிறந்த (அறமுதலிய) நாற்பொருட் பயனையும் (இததகையன வென்ற) விளங்க வுணர்ந்து, பஞ்சேந்திரியங்களையும் முற்ற நிக்கிரகித்த சாதுக்கள் - குற்றமில்லாத் அந்தணர்கள் - ஏனைய குலத்து வித்துவான்கள் (இவர்கள் கூடிய) சபையில ஆசையதிகரித்தல் வேண்டும். எ - று

இதுமுதல மூன்று செய்யுள்களாற பேரியோனா வழிபடுஎனக் கூறியதாம்.

இதனை, ஷே நீந்தார்பெருமை.

“ஒழுககத்து நீத்தார் பெருமை விழுப்பதது - வேண்டும் பணுவற் றுணிவு.

செயற்கரிய செய்வா பெரியா சிறியா - செயற்கரிய செய்கவாதா.”—என்பதனெனறிக (கங)

நீததவ ராதியோ நெருப்பு யிர்த்திடிற்

காத்திடுங் கடவுளுங் கலங்கு மாதலா

லேததுவ தேகட னென்று மைரதனே

யாததாக்கள பொறுப்பென நவம தித்திடேல்.

(இ - எ) புத்திரனே! துறந்தோ முதலியோ (ஏவற்றையும்) பொறுக்கத் தக்கவரென்று (அவரை) அவமதித்திடாதே அவா மனங்கன்றினால் (நமமைக்) காக்கின்ற கடவுளாலும் அமைக்கவொண்ணாத தீங்குறும். ஆதலால், அவனா யென்றும் வந்தித்தலே உன்கடமை. எ - று

இதனை, ஷே, ஷே,

“ஐந்தவித்தா னற்ற லகலவிசம்பு ளாரகோமா - னிரந்திரனே சாலுங் கரி

குணமெனனுங் குணேற்றி நின்றா வெகுளி - கணமெனுங் காத்தலரிது.”—என்பதனனுணர்க.

குரவரைப பெரியகாக கூறு மாகம

விரவுறு மறைகளை மேத குமபடி

பரவுத லலதவா பாங்கா நிரதனை

கரவுற வுளத்திலுங் கருதொ ணாததே.

(இ - எ.) குரவரையினும், பெரியோரையினும், சொல்லுகின்ற ஆகமங்களையினும், பொருந்திய வேதங்களையினும், சிரததையுடன் பூசிப்பதலது அவர்களிடத்தில், இகழ்வதற்கு மந்தாயினும் மனதில் இடங்கொடுக்கக் கூடாது.

இதனை, ஷே, ஷே,

“ந்நைமொழி மாந்தா பெருமை நிலத்து - மறை மொழி காட்டி விடும.

அந்தனை ரென்போ தந்விவாமற் றெவ்வுயிர்க்குஞ்-செந்தணமை பூண்டொழுகலான் ”
என்பதனானும்,

கந்தபுராணம்.

“தந்தைசொன் மறுப்பவாக டாபுரை தடுப்போ
நந்தமறு தேசிகாத மாணையை யிகநதோ
வந்தனைசெய் வேதநெறி மாறினாகண் மாறாச
செந்தழல் வாயநிர யத்தினிடை சோவாரா” —என்பதனானும்,

சூநகங்கிதை

“அண்ணலம் பரணை யாசா ரியன்றனை யவம் தித்தோ
ரெண்ணருங் காலம் பவ்வீ யிடைத்தனை கிருமி யாவா
தண்ணமா ரிவனா யெண்ணு திழிவுனா சாற்றி னோர்கள்
திண்ணமண் ணவாவெ றுக்கத் தீமுய லகனோய கொளவாரா,” —என்பத
னானுமுணர்க. (௧௬)

தேங்குவின் போகமுஞ் சிறந்த முததியு
மீங்குறு மாக்கமு மினிது நலகலா
லோங்கிய வறத்தினை யுளமுன் மூன்றினும்
பாங்குற நித்தலும் பரிந்து செயதியால்.

(இ - ள்.) மிருந்த சுவர்க்க போகத்தையும், சிறந்த மோட்சத்தையும் இவ
வுலகிற் பொருந்திய செல்வத்தையும் இனிதாகக் கொடுத்தலால், உயர்ந்த தருமத்தை,
மனதிற கருதம் (அறம்பொருளின்பங்களாகிய) மூன்றினும், திருத்தமாக நாடோறும்
ஆசையுற்றுச் செய்க எ - று.

இதுமூதல் மூன்று செய்யுள்களால் தருமத்தை விரும்புனன கூறியதாம்.

இதனை, ௧௭- அறனவலியுறுத்தல்

“சிறப்பினுஞ் செலவமு மீனு மறத்தினூஉங் - காக்க மெவனோ வுயிரகரு.

ஒவலும் வகையா லறவினை யோவாதே - செலலுவா யெவலாரு செயல” என
பதனானிக (௧௭)

வழுக்கறு மறத்தினை மறுசு செய்துமென்
றொழுக்கிடா தொலலுறும் வகையின் னுசெரோலு
மழுக்கெனு முளத்தழுக் காற வாமுத
லீழுகுறு வெகுளியு மினறிசு செய்கவே.

(இ - ள்.) (தேகம் நிலையற்றதாதலின்) உனனாற் செய்யக்கூடிய குற்றமற்ற
தருமத்தைப் பின்னாச செய்யவோமென்று நழுவிடாமல், கடுஞ்சொல்லும் மனத்தழுக்
காகியபொருமையும், ஆசையும் இழிவாகிய கோபமும் முதலியன கலவாமல் (விரை
ந்து) செய்யக்கடவாய். எ - று.

இதனை, ௧௮- ௧௯.

“அழுக்கா றவாவெகுளி யின்னாசொன் னானகு - மிழுக்கா வியன்ற தறம்.

அனற்றிவா மெனனா தறஞ்செய்க மறந்து - பொன்றுவகாற பொன்றத் துனை.”
என்பதனானும்,

பழமொழி

“காலச்செய் வோமென் றறத்தைக் கடைபவிடித்துச்
சாலச்செய் வாரே தலைப்பெவார்—மாலே
கிடந்தா னெழுத லரிதானம்ற் றெனகொ
வறங்கால செய்யாத வாறு” —என்பதனுமுணாக

(௧௭)

அன்புறு மறத்தினு லடுகரு மினபமே
யின்பெனத் தகுகதா லேனை யின்பெலார
துன்பமும் பழியையுந் தோற்று மாதலால்
வன்புறு மறத்தினை மறப்பிற் கேடுறும்

(இ - ள்) அன்பமைந்த அறநூற்றினுல (சுன மனைவிபை அடுகரும் இன் பமே இன்பத்தை (புகழுடன) கொடுக்கத்தக்கதாம் பிற (மாதருடன புணாசல முத் திய) இன்பங்களுலலாம் பாவத்தையும் பழியையு முண்டசெய்யுமாதலால், தீமையற்ற தருமத்தை மறந்தாற கேடு விளையும் (எனதுணர்க.) எ - று.

இதனை, தெ, தெ.

“அறத்தினு உங் காக்கமு மில்லை யதனை - மறத்தலி னு உங்கில்லை கேடு.
அறத்தான வருவதே யினபமற் றெலலாம் - புறத்த புகழு மில்” —என்பதனும,

புறநானூறு

“எளிதென விகழா தரிசென வரையாது
தும்க்குநீ நல்குநி ராயின மனத்திடை
நீனப்பினும் பிறக்கு மொழியினும் வளரந்
தொழிற்படிற் சினைவிடுஉப பயக்கு முணாததி
னிவனு முமபருந துணையே யதனாறு
றுறைதொறுந் துறைதொறு நோக்கி
யறமே நிறுத்துமின றறிநதி சிடுஞரே.” என்பதனுமுணாக

(௧௮)

வேறு

பிரம ராரி வனத்துறைவோன பேணுந் துறவி தென்புலத்தார
சூரவா தேவா விருநதொக்கல கோக்கண மறையோ மிறந்தோராக
னிரவ லாள ருறுப்பிலாக ளெய்தும் பிணியா ளாகண்முதுயோ
விரவு பாலா சிசுதமது மிசையா மிவரை யோம்பு கவே.

(இ - ள்) பிரமசரிய விரதா - வானப்பிரத்தா - காக்கத்தக்க சுநியாசிகள் - பிதூதேடாகள் - ஆசாரியா - தேவர் - விருந்தினா - சுற்றத்தாரா - பசுக்கள் - வேதியா கள் - இறந்தவர்கள் - (சார்பிலலாத்) தரித்திரர்கள் - அங்கவீனாகள் - பொருத்திய நோயாளர்கள் - விருத்தர்கள் - பாலாட்கள் - கூடிய சிசுக்கள் - தாம் உணவளிக்க உண்டு பிழைப்பவர்கள் ஆகிய இவர்களை (இலலறத்தோன காக்கவேண்டுதலின் நீ அவ்வாறு) காததொழுதுவாய். எ - று.

இதனை, தெ, இலவாழ்குகை.

“இவ்வாழ்வா னென்பா னியல்புடைய மூவர்க்கு - நல்லாற்றி னின்ற துணை
துறந்தார்க்குத் துவ்வா தவர்க்கு மிறந்தார்க்கு-மில்வாழ்வா னென்பான றுணை
தென்புலத்தார தெய்வம் விருநதொக்க ருனென்றாறு-கைம்புலத்தா ரோம்பறலை.”
என்பதனும,

தாராணி,

“கற்றவா கடவுட் டானகு சோந்தவர் களைக ணில்லா
மற்றவ ரந்த ணை ரனறியு மவாகன போலவாரக
குற்றதோ ரிடுககண வந்தா லுதவுதற குரிததன றுயிற்
பெற்றவில வுடமபுதனனா பெறுமபய னிலலை மனனோ” —என்பதனனா
முணாக

வருவாயக கியைய வாழ்தலு மறுவில கறபின மனையாள்போற
பொருளாய வுளவா மதுவனறிப புகழும் பயனு மிகவுண்டாக
கருதா ரெதிரே யிமிலெறறுக காமா நடையு முறுமதன
லொருவா தவளோடு பெபபுறவே யுற்று வாழ்த லறனாகும்.

(இ - ள்) (கணவனுடைய) வரவுகருத்தக (செலவுசெய்து) வாழுகுத்
மில்லாத மனைவியைப்போல (இலவாழ்வானுகருத்) சிறந்த பொருள்கள் எவையு
வாகும். அதுவேயல்லாமல் (அவளால்) கோத்தியும் பிரயோசனமும் மிகுதியுமுண்டா
கும். (தனக்கணவனைப்) பகைஞரமுன் வெளகாது நடக்கச்செய்யும், ஆதலால் மனையா
ளுடன் நீங்காது சோபபட வாழ்தல் நல்லறமாகும் எ - று.

இசெய்யுளால் மனையாணலமோம்பு எனக்கூறியதாம்

இதனை, ஷ, வாழ்க்கைதகுணைநலம்

“மனைத்தகக மாண்புடைய ளாகித்தற கொண்டானவளத்தக்காள் வாழ்க்கைத் துணை.
பெண்ணறி பெருந்தகக யாவுள் கறபெனனா - திணமையுண டாகப் பெறின.
புகழ்புரிந திலலிலோக கிலலை யிகழவாரமுன - நேற்போற் பீடுநடை.” —என்ப
தனனும்,

அறநெறிநோய்

“மருவிய கற்பின மனையாளுந் தானு
மிருவராயக கொண்டியப்பி னல்லா—லொருவரா
லிலவாழ்க்கை யெனனு மியலபுடைய வானசகடரு
செல்லாது செற்றிற்று ன்னு” —என்பதனனாமுணாக (20)

எழுமைப் பிறப்புந் தீயினைவந் தெய்தார சிறப்புந் தென்புலத்தார
முழுது முவக்குங் கடனசால் முடிக்கு மாண்பும் பெறுதலிற்ற
பழுதி றவங்குன மிகப்புரிந்து பயந்த மைந்தா தமையவாகருக்
குழுமு மவையின முந்நிரூப பறிவு கொளுத்தல் வேண்டுமால்.

(இ - ள்) (பெற்றோருக்கு) எழுபிறப்பிலு நனமையடைவித்தலும், பிதர்
முற்றந் திருபதியுடைய கடனனை மிகுதியாகச் செய்யு மாட்சியும் உண்டாதலினால்
குற்றமில்லாத தவங்களை மிகுதியாகச் செய்துபெற்ற புதலவர்களை, அறிவாளர் சபை
யில் முந்திருக்கத்தகும் அறிஞராகுதல் (நனோருகடன எனல்) வேண்டும. எ - று.

இசெய்யுளால் மக்களோடுமிகு எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷ, புதலவரைப்பெறுதல்

“பெறுமவற்றுள் யாமறிவதிலலை யறிவறிந்த - மக்கட்பே றல்ல பிற.
எழுபிறப்புந் தீயவை தீண்டா பழிபிறங்காப் - பண்புடை மக்கட் பெறின
தம்பொரு ளெனபதம் மக ளவாபொருள் - தந்தம் வினையான வரும்.
தந்தை மகற்காற்று நனறி யவையத்து - முந்தி யிருப்பச் செயல்.” —என்பதனனும்,

வளையாபதி.

“உயர்குடி நனியிற் றேன்ற லூனமி லியாககை யாதன்
மயர்வறு கழிந்த கேள்வித் தன்மையால் வல்ல ராதல்
பெரிதுணர் வறிவே யாதல் பேரந்ந கோட லென்றந்
கரிதிவை பெறுதல் கூடா பெற்றவா மகக ளென்பா.”—என்பதனனுமுணாக ( )

இ டனும் பொருளு மேவலரு மிருநதும் பயனென னேவநத
வுடலின பயனு கியவனைப யுறுத விடதது நொதுமலரும்
படர்செய் பகையு முறவாக்கும் பற்று மனிககு மனைமைநதா
தொடாபின் வளாக்கு மனபதறை சோரநது மனபின வழுவநக.

(இ - ள்.) (அன்பானது) நொதுமலையும், துன்பஞ்செய்யும் பகைவராய்ச்
தன்னவராகச்செய்யும் பறையும், நன்மனை மககடபேற்றினையுமுண்டாக்கும். கிடை
தத் மாதுடதேகத்தின பயனாகிய அனபையுடைததா யிலலாதவிடத்தில (எவ்வளவு
மிகுகியாக) இடமும் பொருளும் எவ்வுமிருப்பிலும் பயன யாத? (சிறிதுமில்லையாத
லின) நீ மறந்தாயினும் அனபைக கைவிடாதொழுகுக் எ - று.

இதனை, றெ அனபுடைமை

“அன்பீனு மாவ முடைமை யதுவீனு - நனபெனனு நாடாச சிறப்பு,
அறத்திறகே யன்புசார பென்ப வறியார - மறத்திரகு மஃதே துணை
புறத்துறுப் பெல்லா மெவன செய்யும் யாககை - யகத்துறுப பனபி லவாக்கு,
அனபின வழிய துயிர்நிலை யஃதிலாக - கென்புதோல போரத்த வுடம்பு.”—என்
பதனனுணர்க. (உஉ)

வநத விருநது மலராத வதன நோக்கு முன்குழையு
மநத வடைவா லகத்தனைப யலாநத முகத்தால வெளிப்படுத்திச
சநத மணிவா யினுநதோனறச சற்றும வருநங கலவாமே
யுருதுஞ சுவையின மொழியெனறு முரைத்தல் வேண்டும் பயனவேண்டின்.

(இ - ள்.) (இலவாழ்வோர்) பயன்பெற்றவேண்டின், உள்ளான நேசத்தை நகை
முகத்தாற் காட்டி, அழகிய நிறந்தங்கிய வாயில (இனசொல்) தோனறச சிறிதும்
வஞ்சுகமினறி மதுரமாகிய உபசாரவார்த்தையை யெப்பொழுதுஞ் சொல்லவேண்டும்,
(அனறி) மலாசசியிலலாத (சுடு) முகங்காட்டினால், பாக்குமுன முகம் வாடிப்போவாரா
கன. எ - று.

இச்செய்யுளால் வருவிருந துபாரியெனறும் நனமொழி யுளாயெனறங்
கூறியதாம்.

இதனை, ஷே விருநதோ மபல

“அகனமாநது செய்யா ஞ்றையு முகனமாநது - நலவிருந தோம்புவா னில்.
மோப்பக் குழையு மணிசச முகநதிரிநது - நோககக் குழையும் விருநது.”—
என்பதனனும,

றெ இனியவைகூறல்.

“இனசொலா லீர மனோபு படிநிலவாஞ் - செம்பொருள் கண்டார்வாய்ச் சொல்.
சிறுமையு ணீங்கிய வினசொன் மறுமையும் - மிமமையு மின்பந் தரும.”—என்பத
னனும,

ஏ ல ா தி

“இனசொன மலாசசி யிடமினிதுண யாயார்க்கும்
வன்சொற களைந்து வருப்பானேல்—மெனசொல
முருந்தேய்க்கு முட்டோ லெயிற்றினுய நாளும்
விருந்தேற்பா விண்ணோர் வினாந்து.”—எனபதனனுமுணாக (உக)

பயன்கா ரணத்தைக குறியாமற் பரிந்து காலத தாற்செய்த
நயளுசோ நனநி சிமிதேனு நாடி. நதற்கோ ரளவிலை
பயன்கா ரணத்தைக குறித்தின்பும பதத்திற புரிந்த நன்மியையும்
வியன்பு தலத்திற பெரிதாக விருமபி மதித்தல வேண்டுமால்.

(இ - ன்) எதிருதவி கருதாமல் ஆபத்தாக்காலத்தில் ஒருவா மனமிரங்கிச
செய்த நனமை பொருநதிக உதவி சிறிதென்றும், ஆராயுமிடத்தில் அவுவுபகாரத
திறகோ அளவிலையாகும் எதிருதவி குறித்தே செயினும் ஆபத்திற குதவினபடியால்
அநநன்றியையும் பெரிய பூவுலகத்திற பெரிதாக எண்ணி மதித்தல்வேண்டும். எ - று.

இதுமுத லிரண்டு செயயுள்களால் நன்றிமறவாதேயெனக கூறியதாம்.

இதனை, ஷே செயநநன்றியறிதல்.

“செயயாமற் செயத வுதவிக்கு வையகமும்-வானகமு மாற்ற லரிது.
காலத்தி னாற்செய்த நன்றி சிறிதெனினு-ஞாலத்தின மாண்பு பெரிது
பயனறுக்கா செயத வுதவி நயனறுக்கி-னனமை கடலிற பெரிது.”—என்
பதனனுணாக (உச)

நன்றி புரிந்தோர் மறநெருகா னவைகள் புரிந்தா ராயிடுனு
மொன்று முதநி யேமதித்திட டோமபா நவையை மறந்தவனா
யென்று மறவா திருநதிக விகபபிற கருவான மறையோனாக
கொன்று திரிவோர் பிழைநிறுகு குன்ற மெனவே பிழைபெருகும்.

(இ - ன்) (அவவாறு) நன்றிசெய்தவாகன, பின்னெருகாலத்தில் தீமைகள்
செய்தார்களாயினும், அவர்கள் செய்திருக்கின்ற நன்றியையே மதித்துயாததி, அத
தீமைகளை மறந்து அவரை என்றும் வியக்கக்கடவாய். (ஏனெனில்) செயநநன்றி மறந்த
(பாவத்) தால், கருவழித்தல், கோவதை, பிரமகத்தி (முதலியன) செயது திரிவோ
ருடைய பாவமுஞ் சிறுகும்படி, பழியானது மலைபோலப் பெருகும். எ - று

இதனை, ஷே, ஷே.

“எழுமை யெழுபிறப்பு முளளுவர் தங்கண்-விழும் துடைப்பவா நட்பு
கொன்றன வின்னு செயினு மவாசெய்த-வொன்றுநன றுள்ளக் கெடும்.
எநநன்றி கொன்றாககு முயவுண்டா முய்விலை-செய்நநன்றி கொன்ற மகந்ரு.”
எனபதனனும,

புறநானூறு.

“ஆன்முலை யறுத்த வறனில லோர்க்கும்
மாணிழை மகளிர் கருவுசிறைத் தோர்க்கும்
பாரப்பாத தப்பிய கொடுமை யோர்க்கும்
வழுவாய மருங்கிற கழுவாயு முளவே
நீலம்புடை பெயாவ தாயினு மொருவன்
செய்தி கொன்றோக குயதி யிலலென

வறம்பா டின்றே யாயிழை கணவ
சாலை யந்தியு மாலை உருதியும்
புறவுக் கருவன்ன புன்புல வரகின்
பாற்பெய புனகந் தேனெடு மயக்கிக்
குறுமுயற் கொழுஞ்சூடு கிழித்த வொக்கலோ
டிரதநி நீடிய வகன்றலை மன்றத்துக்
கரபபி லுள்ளமொடு வேண்டுமொழி பயிற்
யமலைக் கொழுஞ்சோ ரூராத பாணற்
ககலாச் செலவ முழுவதுஞ் செயதோ
னெங்கோன் வனவன வாழக் வென்றுந்
பீடுகெழு நோன்றாட் பாடே னாய்ந்
படுபறி யலனே பல்நதிரச செலவன
யானே தஞ்சம் பெருமவிவ வுலகத்துச
சான்றோ செயத நனநுண டாயி
னமயத தீண்டி யினகுரல பயிற்றிக்
கொண்டன் மாமழை பொழிந்த
துண்பட் றுளியினும வாழிய பல்வே.”—என்பதனுமுணர்க (உரு)

ஆக்க மொடுமைந தநாயனிகரு மவற்றை மருமான வழிகருநிலை
யாக்கு மனைய நடுநிலையை யடுத்தோ முதனமு வரினெப்ப
நோக்கு மதுசெய யாதிகப்பி னுனிததுந கருவி னமைத்தபயன்
போககியிடையே பயனவேறு பொருநதா பொருநதும் பெருமபிழையே.

(இ - ள்) (நடுநிலைமையானது) செலவவினாவையும் புத்திரபேற்றையும்
கொடுக்கும் அவற்றைப் பரமபராயாக நிலபெறவுஞ் செய்யும் (ஆதலின், கேடு அல
லது ஆக்ககருதி) அவ்வகையநடுநிலைமையை நண்பாமுதலிய முதலிறத்தவரின
(யாவரிடத்தும்) ஒப்பநோக்குதல் செய்யாதுவிடின், பெருங்குற்றம் பொருந்தும் கரு
வில் துட்பமாக அமைத்த அமைப்பு ஒருவரையும் விடாது. எ - று

இச்செய்யுளால் ஓரஞ்சொல்லேன எனக கூறினதாம்.

இதனை, ஐ. நடுநிலைமை.

“செப்ப முடையவ னாகக் குனிதவின்றி-யெசுசத்திற் கேமாப புடைத்து.
கேடும பெருக்கமு மிலல்ல நெஞ்சத்துக்-கோடாமை சான்றோக கணி,
கெடுவலயா நெனப தறிகதன நெஞ்ச-நடுவொர்இ யலல செயின்
சுமனசெயது ஜாது கருக் கோலபோ லமைநதொருபாற - கோடாமை சாண
நோர்க் கணி.”—என்பதனும,

சூ. நா. டணி

“கோதி லாதவா மக்கண மக்களு
மேதி லாரவ ரியைநத தீமையா
லாத லாற்றமந்நிராக நெனபநங்
கோதி லாதவர்க் குன்ன திலையே.”—என்பதனுமுணர்க. (உசு)

இலலி னிருநதே யையமொபாழியு மெலலா துகருங் காலத்துநு
செல்லும் வழிமெய மொழிமனதைதச செலலா தடக்கி நெழுநிறப்பு

நல்ல பயனே யாதேமனை நல்ல வினைநீ வினையாகா
வல்ல லறுக்கு மறக்கடவு ளுக்கு மமர நுலகு றுமே.

(இ - ள்) (இலவாழ்வேன) தன வீட்டிலிருந்தே ஐம்பொறிகளாலும் எல்
லாப்போகங்களையும் அதுபவிக்குங்காலத்தில், மன வாக்குக காயங்களைத் தத்தப் போக்
கிற போகவிடாது அடக்கவல்லனாயின, எழுபிறவிகளிலும் (அவன் செயவனவெல்
லாம்) நன்கேயாம். நலவினை தீவினையாக மாட்டாது. (அவன்) துன்பத்தையொழிக
குந் தரும்தேவதை பொருந்திய தேவலோகத்தை யடைவான். எ - று.

இச்செய்யுளால் அடங்கியிரு எனக் கூறினதாம்

இதனை, ஷ. ஒழுக்கமுடைமை

“நிலையிற் நிதியா தடங்கியான ரேற்ற-மலையினு மாணப் பெரிது.

ஒருமையு ளாமைபோ லைத்தடக்க லாற்றி-னெழுமையு மேமரப் புடைத்து.

கதங்காததுக கற்றடங்க லாற்றுவான் செவவி - யறம்பாக்கு மாற்றி னுழை

ந்து” —என்பதனும்,

அறநெறிச்சாரம்

“இந்திரியக் குஞ்சரத்தை ஞான விருங்கயிறறா

சிறத்தினதான பூட்டித் திதிபெறப்பந திப்பா

ரிமமைப் பயனு மினிச்செல் கதிப்பயனுந

தமமைத் தலைப்படு பா.” —என்பதனுமுணாக.

(உஎ)

தாழ்ந்த வருணத் துதித்தவருந் தக்கோ ராவ வொழுக்கத்தால்
வீழ்ந்த வொழுக்கத் தாரிழிவா மேலாம் வருணத் துதித்திடினுளு
குழந்து துணையாளு சிறப்பினபரு சுரக்கு மதனு லுயிராதனினும்
வாழ்ந்த வொழுக்க மோம்பிடுக வழுகி னிடுமபை யேதருமே.

(இ - ள்) இழிந்தகுலத்திற் பிறந்தவரும் நல்லொழுக்கத்தினால் உயாகுலத்
துதித்தோராவா உயாகுலத்திற் பிறந்தவரும் ஒழுக்கக்குறைவினால இழிகுலத்திற்
பிறந்தோராவா ஒழுக்கமேகைவிடாதொழுக்கினை போகமுமுத்தியுந் தருவதாருக கைவி
டின துன்பத் தருவதற்குந் துணையாம் ஆதலின், நல்லொழுக்கத்தை உன்னுயிரினும்
அரிதாகப் பாதுகாக்கக்கடவாய். எ - று

இச்செய்யுளால் நன்னடைவிடாதே எனக் கூறியதாம்

இதனை, ஷ. ஒழுக்கமுடைமை.

“ஒழுக்கம் விழுப்பந் தரலா னொழுக்க - முயிரினு மேம்பப் படும.

பரிந்தோம்பிக் காகக் கொழுக்கந் தெரிந்தோம்பித்-தேசினு மஃதே துணை.

ஒழுக்க முடைமை குடிமை யிழுக-யிழிந்த பிறப்பாய விடும

நன்றிககு வித்தாரு நல்லொழுக்கந் தீயொழுக்க-மென்று மிடுமபை தரும்.” —

என்பதனும்,

ஆசாரக்கோவை

“பிறப்பு நெடுவாழ்க்கை செல்வம் வனப்பு

நல்ககிழமை மீகசுற்றங் கலவினோ யினமை

யிலக்கணத்தா விவ்வெட்டு மெய்துப் பெனறு

மொழுக்கம் பிழையா தவா” —என்பதனுமுணாக.

(உஅ)

காமங் குறித்துப் பாவத்திற் கலந்த பேதை யாருள்ளும்
வாமங் கணிந்த பிறன்மனையை மதிக்கும் பேதை யோரபயத்தாற்
மாமங் சிழிக்கு மறம்பொருள்போற் சாற்று மின்ப முறாதன
மேமங் குதிப்பப் பிறன்மனைவி தோள்கா முறுதல குழேழவே.

(இ - ள்) காமமயக்கத்தால், பிறமாதா போகத்தை யிச்சிக்கும் அறிவிலிகளி
லும், அழகுமிருந்த பிறனுடைய மனைவியின் போகத்தையிச்சிக்கும் அறிவில்லாதவர்,
தாம் அப்பொழுது அறத்தையும் பொருளையும் இழப்பதுபோலவே, அசுசத்தினால் அப்
புணர்ச்சி யின்பத்தையும் அடையாதவராவர் அதனால் குற்றமுண்டாகும்படி நீ பிறன்
மனைவி தோணலத்தை விரும்புதல் மனத்திற் கொள்ளாதே எ - று.

இதுமுதல இரண்டு செய்யுளால், பரதாரபோகம் விரும்பாதே எனக்
கூறியதாம்.

இதனை, ஷே. பிறனில்விழையாமை

“பிறன்பொருளாட் பெட்டொழுமபேதைமை ஞாலத்-தறம்பொருள்கண்டாகணில்.
அறனகடை நின்றரு ளெல்லாம் பிறனகடை - நின்றாரிற் பேதையா ரில்.”—என்பத
ஹனுணாக. (உக)

பகையே பழியே பாவமே பயமே நான்குந தினங்கொடுக்குந
தகையா பெருமை முழுதழிக்குஞ் சாரந்த பிறனில் விழைவொழிகேதோ
தொகையா ரறமே பொருளின்பு தேலாப பெருமை யொடுமவாழ்வா
நகையா லதனைக் கனவிடத்து நவிறழி யிடினுந திகாமை.

(இ - ள்) மனத்திற் கொள்ளாது வெளிநகைப்பாகப் பேசினாலும், நனவிலன
றிக் கனவில் நினைத்தாலும் தீமை விளைவிக்கும் பரதாரவிசையானது யாவாக்கும்
பகை பழி பாவம் அசுசங்களை யுண்டிசையது பெருமையைக்கெடுக்கும். அஃதில்லா
மையானது அறம்பொருளினபங்களை யுண்டிசையது பெருமைபுறச்செய்யும். எ - று.

இதனை, ஷே, ஷே.

“எனைத்துணைய ராயினு மெனஞ நனைத்துணையுந-தேரான பிறனில் புகல
பகைபாவ மசசம் பழியென நான்கு-மிகவாவா மிலலிறப்பான கண.

பிறன்மனை நோக்காத பேராண்மை சானடோக - கறவொன்றோ வான்ற வொழு
க்கு”—என்பதஹனும,

நாலடியார்

“காணிற குடிப்பழியாங் கைப்படிற்றன கால்குறையு
மாணினமை செய்யுங்கா லசசமா—நீணிரயத்
துன்பம் பயக்குமாற றுசகாரி நீகண்ட
வினப மெனக்கெனத்தாற கூறு

அறம்புகழ் கேண்மை பெருமையிந் நான்கும்
பிற ன்றா நசகவாசு—பிறனாற
நசகவாச சேரும் பகைப்பழி பாவமென
நசகத்தோ டிநநாற பொருள்”—என்பதஹனுமணாக. (க௦)

வெறுப்ப வொருவன காரணத்தான் மிக மடத்தாற புரிபிழையைப்
பொறுப்பி னதுவே பேரறமாம் புகழு நிறையு மிகவளருங்

அரசியற்கைப்படலம்.

கருள

கறுப்பொன றய்யா வறியினாகள கருத்தின மகிழ்ச்சி யுளவாரு
மொறுப்பின வருவ தொனயிலை யதறை பொறுமை புயித்தணையாம்.

(இ - ள்.) ஒருவன வெறுக்குமபடி (அருமைமுதலிய) காரணத்தாலாயினும், மிக்க அறிவீனத்தாலாயினும், செயத பிழையைத் தண்டித்தலால் வரும்பலனிலை, பொறுத்துகொண்டால், பெருந்தருமமாம், கீர்த்தியும் மாட்சியும் பெருகிவளரும், கோபமென்பதைச் சிறிது மறியாத சாதுக்கள் மனத்திற் களிப்புண்டாகும்; ஆதலால் பொறுமையை உயர்த்துணையாகக் கொள்ளக்கடவாய். எ - று

இசெய்யுளால் சாந்தனாகவீரு எனக்கூறியதாம்

இதனை, ஷெ. பொறையுடைமை

‘அகழ்வாராத தாங்கு நிலம்போலத் தமமை யிகழ்வாப் பொறுத்த றலை
இனமையு என்மை விருந்தோரால் வன்மையுள்-வன்மை மடவாப் பொறை,
நிறையுடைமை நீங்காமை வேண்டிற் பொறையுடைமை-போற்றி யொழுகப் படும்.
ஒறுத்தாகக் கொருநாளே யினபம் பொறுத்ததாகுப்-பொறைந துணையும் புகழ்.
துறந்தாரிற் றுயமையுடைய நிறந்தாரால்-பிணஞ்சொ னோக்கிற் பவா’—என்பத
னனும்,

அரநெறிச்சாரம்

‘எளளிப் பிறருகாகரு மினஞ்சொற் றனனெஞ்சிற
கொள்ளிவைத் தாற்போற் கொடிசெனினு—முள்ளி
யறிவெனனு நீரா லவித்தக்க லாற்றிற்

பிறிதொன்றும் வேண்டா தவம்”—என்பதனனுமுணரக் (கக)

ஒழுககா நெழிக்கும் பொருளனைத்து மொழிகு மிமமை மறுமையினும்
வழுககா றனைத்து முறுவிகு மருங்கு ளார்க்குங் கேடுறுக்கு
மிழுககா றுடைய வெரிநிரையத் தேய்க்கு மிதன லேமகண்டா
வழுககா றுய பெரும்பகையை யமரா ரிடத்தும் புரியற்க.

(இ - ள்.) ஏமகண்டா! பொறுமைக் குணமானது (ஒருவனுடைய) நல
வொழுகத்தை யொழிக்கும்; செல்வப்பெருக்கு முழுவதையு மழிக்கும், இம்மைச்
சுகத்தையும் மறுமைக்கதிரையயுந் தீமைசெய்யும், அவனை யடுத்தவாகளையுந் கெடுக்கும்,
துன்பமுடைய தீமையான நரகத்திற் பொருத்தும், இக்காரணங்களால், பொறுமை
யாகிய பெரியபகையைப் பகைவரிடத்திலேபுங் கொள்ளாது விடுக. எ - று.

இசெய்யுளால் பொறுமைகொள்ளாதே எனக்கூறியதாம்

இதனை, ஷெ. அழுககாருமை.

“ஒழுககாருக் கொளக் கொருவனறன் னெஞ்சத் - தழுககா ரிலாத வியலபு
அறஞக்கம் வேண்டாதா னென்பான் பிறஞக்கம் - பேணத் தழுககாருப் பாண்
கொடுப்ப தழுக்கறுப்பான் சுற்ற முடுப்பதுஉ - முண்பதுஉ மினறிக் கெடும்
அழுககா றெனவொரு பாவி திருச்செறுத்து - தீயுழியுயத்து விடும்.”—என்பத
னனும்,

புறநானூறு.

“பலசான் நீரே பலசான் நீரே

கயன்முள் என்ன நொழுதிரா திரைகவுட

பயனின் மூப்பிற் பலசான் நீரே

கணிச்சிக் கூடம்படைக் கடுந்திற லொருவன்

பிணிக்குங் காலை யிரங்குவிற் மாதோ

நல்லவை செயத லாற்றீ ராயினு

மல்லவை செயத லோம்புமி னதுதா

னெல்லாரு முவப்ப தனறியு

நல்லாற் றுப்படுஉ நெறியுமா ரதுவே.”—எனபதனனுமறிக (௩௨)

படுமுன பொருட்குப் புதுவெள்ளம் பழைய நீரை யுடைப்பதுபோற்
கெடுதி பயக்குங் குடிக்கெடுக்குங் கெடாத பொருநதுன பழமயினோக்கும்
வடுமிக கியனற பழிபெயனறும் வளாககு மதனான் மறுமையினு
நடுவு நிலையிற றிரிநதொருவா நனபொன கவரக கருததெனானேல்.

(இ - ள்.) புதியவெள்ளமானது நிலையாயுள நீராயுங் கெடுப்பதுபோல,
(ஒருவரிடத்து அபகரித்த பொருள்) உண்டாகிய பழைய பொருளையுந் தொலைத்துக்
கெடுதிசெய்யும், வமிசத்தை யழிக்கும்; நீங்காக் கடுகதுயரையும் விளையச்செய்யும்,
மறுமைப் பயனையழிக்கும், குற்றமிக்கமைந் தபாவத்தை யெக்காலமும் வளரச்செய்யும்
(ஆகலால்) நடுவுநிலைமை தவறிப் பரசொத்தை யபகரிக்க மனத்திற கருதாதே. எ - று.

இசெய்யுளாற பிறாபொருள் கவராதேயெனக் கூறியதாம்

இதனை, ஷட வெஃகாமை.

“நடுவினறி நனபொருள் வெஃகிற குடிபொன்றிக - குற்றமு மாங்கே தரும்.

சிற்தின்பம் வெஃகி யறனல்ல செய்யாரே - மறதினபம் வேண்டு பவா

அஃகாமை செலவத்திற் கியாதெனின வெஃகாமை - வேண்டும் பிறனகைப்
பொருள்.”—என்பதனானும்,

சாநீதிபுராணம்.

“தானத்திற் சூரிதது மனறு தானினைந்தீயிற் சால

ானத்தி லுயக்க நிற்கு மெச்சத்தை யிழக்கப் பண்ணும்

மானத்தை யழிக்குந் துயக்கின் மாற்றலாக் கடிமை யாகும்

ஊனத்தீ நரகத் துயக்கும பிற்பொரு ளுவக்கின வேந்தே” —எனபதனனு

முணாக.

“(௩௩)

கேளிர பிரிவா நட்பினராய்க் கெழுமு வாரு மிலராவா

முனும் வடுசெசா னேராக மொழிவ ரெவரு மாதலினு

னாந மறத்தைக் கொன்றனநத் நவைகள் செயினு மெதிராநினறு

மா ள வுரைசெய் யினுஞ்செய்யேன மைந்தா மறதும் புறங்குறல்.

(இ - ள்.) மகனே! (ஒருவன்) நாடோறுந் தருமததையழித்ததப் பல பாவங்
களைச்செய்தாலும் (ஒருவன்) முனனினறு உயிர விழுமபடி பழித்துரைத்தாலும்
மறதும் புறங்குறாதே (அவ்வாறு கூறின.) உறவினா பிரிவா நட்பினராக விளங்கு
வோர்கள் அன்னியராவாகள், அவர்கள் யாவரும் மூளுகினற வடுமொழியை உனனை
யெதிரிட்கொப்பார்களாதலால் எ - று.

இசெய்யுளாற பிறணப் பழித்துளாயாதே எனக்கூறியதாம்

இதனை, ஷட புறங்குறாமை

“அறனழி யல்லவை செய்தவிற நீதே - புறனழிபு பொயத்து நகை [சொல்,
கண்ணினறு கண்ணரச சொல்லினுஞ் சொல்லறக-முன்னினறு பின்னோக்காச
பிறன்பழி கூறுவான மனப்பழி யுளநந - திறந்தொரிநது கூறப் படும்.

பகச்சொல்லிக கேளிரப் பிரிப்பா நகச்சொல்லி - நட்பாட நேற்றா தவர்.”—என்பதனும்,

பழமொழி.

“பண்டின ரென்று தமனாயுந் தமமையுந்
கொண்ட வகையாற் குறைதீர நோக்கியகால
விண்டவரோ டொன்றிப் புறனுரைப்பி னஃதாத
லுண்டவிற் நீயிடு மாறு”—என்பதனும் (நக)

தகைமை யுடைய வறிவினாகள சால வெறுப்பச் செய்யுமனறி
நகையும் விளைகுகும வெளிற்றறிவை நன்றி நனகு மதிப்பொழிகு
மிகைசெய் விழுப்பந் தபுமதனல் விழையு மறமா திகள்பயவா
வகையி னுரைக்கும் பயனிலசொன மைந்தா வுரையே லுரையேலே,

(இ - ள்) மைந்தனே! துணைறிவானா மிகவெறுக்கச் செய்யும், அல்லாம
லும் நகையையும் விளைகுகும், புலவறிவை வெளிப்படுத்தும்; நன்மதிப்பைக்கெடு
கும்; மேம்பாடு செய்கின்ற ஆசையை யழிக்கும். ஆனபடியால் அறம்பொருள இன்பங்
களை யிழக்கும் வகையிலுரைக்கும் பயனில சொற்களைச் சொல்லாத; கெடலாத. ஏ - று
இச்செய்யுளால் வீணமொழி கூறுதே யெனக் கூறியதாம்.

இதனை, ஷே, பயனில சொல்லாமை.

“பல்லா முனியப் பயனில சொல்லுவா - நெல்லாரு மெள்ளப் படும.

சீரமை சிறப்பொடு நீங்கும் பயனில - நீரமை யுடையா சொலின்.

பயனிலசொற பாராட்டு வாளை மகனெனல-மக்கட பதடி யெனல்.”—என்பதனும்,

பதனும்,

ஏ லா தீ

“மையேய தடங்கண் மயிலன்ன சாயலாய்
மெய்யே யுணர்ந்தவா தாமுணாப்பா—பொய்யே
குறளை கடுஞ்சொற் பயனிலசொன னானகு
மறவியின வாயினவா மற்று.”—என்பதனும் (நக)

வேறு.

பாயபல பகைக்குந் தபாதிப் பாரிடை யுய்ய லாகு

மேயவெக கதிசென றாலும் விளிதரா தூங்கு செனறே

யாயநன றனை தூங்கு கொன்றங் கருநதுபா பலவு நலகுந்

தீயவல வினையின யாதுஞ் செய்யற்க வேம கண்டா.

(இ - ள்) ஏமகண்டா! உலகத்தில எவ்வகைப்பட்ட பகைக்குந் தப்பிப்
(பிழைத்தாலும்) பிழைக்கலாகும் (ஆனால், தீவினையாகிய பகைக்குத் தப்பிப் பிழைத்த
லரிது.) எப்பிறப்படைந்து எங்குமறாலும் அஃதொழியாது, அங்கே சென்று நனமை
யை முற்றுமழித்துக் கொடிய துன்பங்களைக் கொடுக்கும் (ஆதலின்) யாதொரு தீங்
கையும் (எவாக்குஞ்) செய்யவேண்டாம் ஏ - று

இச்செய்யுளால் தீமை செய்யற்க எனக் கூறியதாம்

இதனை, ஷே, தீவினையச்சம்.

“தீயவை தீய பயத்தலாற் நீயவை - தீயினு மஞ்சப் படும.

வினைப்பகை யுற்றாரு முயவா வினைப்பகை - வீயாது பின்சென றடும்

தன்னை ததான் காதல னாயி னெனைத் தொன்று - துன்னறகதிவினைப்பால்.”
என்பதனானும்,

நாலடியார்.

“பல்லாவு ஞயத்து விடினுங் குழககன்று
வல்லதார் தாய்நாடிக் கோடலேத—தொலலைப்
பழவினையு மன்ன தகைத்தேதற் செயத
கிழவினை நாடிக் கொளற்கு” —என்பதனானும்,

குண்டலகேசி.

“வாயுவினை நோக்கியுள மாண்டவய நாவா
யாயுவினை நோக்கியுள வாக்கையது வேபோற்
நீயவினை நோக்குமியல் சிந்தனையு மிலலாத
தூயவனை நோக்கியுள துப்புரவு மெல்லாம்” —என்பதனானு மறிக (௧௬)

ஊருணி நடுவூர் நின்ற வெண்பழத் தருவும் போலப்
பேருறு முயற்சி தனறா பெருக்கிய பொருளாக ளெல்லாரு
சீருற யூவா மாட்டுஞ் செலுத்தியொப புரவி னிறறி
யாருமொப புரவாற கேடுண டாயினு மதுவு நன்றே

(இ - ள்.) நீ பெருமுயற்சியாற தோடிய பொருளாகளை யெல்லாம் (பலாக்கும்
பயன்பெறும்படி) ஊர நடுவிலிருக்குந் தடாகமும், ஒள்ளிய பழத்தையுடைய மரமும்
போலச் சிறப்புப்பொருந்த எல்லோரிடத்திலும் உதவி, முறைமைப்படி நிற்கக்கடவை,
பொருந்திய நலம் விளைபதாற் கேடுண்டாயினும் (பின்னா நலம் விளைகரு மாதலின்)
அதுவும் நல்லதேயாம். எ - று.

இச்செய்யுளாம் பரோபகாரஞ் செய எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, ஒப்புறவறிகல.

“தாளாற்றித்தந்த பொருளெல்லாநதக்கார்கு - வேளாண்மை செயதற் பொருட்டு
ஊருணி நீர்நிறைந் தறதே யுலகவாம் - பேரறி வானன நிரு
பயன்மர முள்ளாப பழுத்தற்றாற் செலவ - நயனுடை யானகட படின
ஒப்புரவி னுல்வருங் கேடுடனி னலித்தொருவன-விறறுக்கோட் டக்கதுடைத்து.”
என்பதனானும்,

நீதிநெறிவிளக்கம்

“கண்ணோக் கருமபா நகைமுகமே நாணமலரா
வினமொழியின வாய்மையே தீங்காயா—வணமை
பலமா நலங்கனிந்த பண்புடையா ரன்றே
சலியாத கற்ப தரு” —என்பதனானுமறிக. (௧௭)

இரப்பவன் வாளா வேக விலனெனு மெவ்வங் கூரு
திரப்பினை நிரப்ப னனரு மிதனினை ருவ தாரு
மிரப்பவ னிலனென் ருர வியம்பிய வெவவரு சொலலென்
மிரப்பினும் பிறர்பாற கூரு திரக்கமொ டிதன மைந்தா.

(இ - ள்.) மைந்தனை! (உன்னிடத்தில வந்து) யாசித்தவன் வீணாய்
[வெறுங்கையனாய்]ச் செலவ, (அவனை நோக்கி நீயாசித்ததை) உடைத்தாயில்லே

னென்னுந் துக்கரமாகிய மொழியைச் சொல்லாமல், அவன் யாசித்ததைக் கொடுத்தல் உதமம் யாசித்தவன் தான் வறியேனென்று கூறிய சொற்களைச் சொல்லுகவென்று (உன்னை) வருந்திக் கேட்பினும் (அதனைப்) பிறரிடஞ் சொல்லாமல் அவன்பேரில் கருணையோடு கொடுத்தல் மிகவுதமம் (எ - று)

இதுமுதல் மூன்றுசெய்யுள்களால் உதாரவானாகவிரும்பு எனக்கூறியதாம். (௩ அ)

அருத்தியி னிலனென னுமு னனித்தலு மிலனென நபபா
லுரைத்தில னாகச் சால் வுதவலு மேற்கன ருனும்
வருத்தது விலனென னுமை வழங்கிட வொலவில சொல்லம்
பொருத்தலு மொன்றி னென்று புகழ்மிக விளங்கி நிற்கும்.

(இ - எ) வறுமையுடையோன் (உதவுக) எனறையாழன்னர் (குறிப்பறிந்து) ஆசையுடன்கொடுத்தலும், (தன்பாலிரந்தவன்) பிறரிடத்துஞ்சென்று எளியேனென்று யாசியாவகையாகக் கொடுத்தலும், இரந்தவனே (தன்னிடம்) இரந்தோருக்கு வருத்தமுறம்படி இல்லவென்னுது கொடுக்கும்படிபெருஞ்செல்வத்தை யளித்தலும், ஒன்றற்கொன்று (முறையே) கோத்தியிக விளங்கிநிற்கும் எ - று, (௩க)

நலமிது செலவம் பெற்று நல்குர வினரைக காத்த
லினற மாநி சீரத்தி யிலனெனப் பிறாரொ லெவ்வ
வலனுரைக கஞ்சி யேனும் வறியனை யிலனென நெளனா
தலாபுகழ் பயனும வேண்டி னாகையு மளிகக மைந்தா.

(இ - எ.) மகனே! பரந்தகீரத்தியும் புண்ணியமும் வேண்டொயின், நன்மை மிகச் செல்வத்தையடைந்தந் தரித்திரனாககாத்திலன், அறம் பொருள் இன்பங்களா லாகிய கோத்தியடைந்திலன்; என்று பிறா சொல்லுகின்ற வலிய வசைமொழிக்ருப பயந்தாயினும் இரப்போனை யின வறியனருனே யெனறிகழந்திடாமல் உன் சீரத்தை யுங் (கேட்பின்) கொடுக்கக்கடவாய் எ - று

மேல மூன்று செய்யுள்களின்கருத்தை, நெ, எகை.

“நல்லா நென்னுங் கொன்றீது மேலுலக - மிலவெனினு மீதலே நன்று.

இவனென்னு மெவ்வ முனையாமை யீதல - குலனுடையான கண்ணே யுள்.”—
என்பதனும,

புறநானூறு

“தென்கடல் வளாகம் பொதுமை யினறி
வெண்குடை நிழற்றிய வொருமை யோறகு
நடுநாள் யாமத்தும் பகலுந் துஞ்சான்
கடுமா பாகருங் கல்லா வொருவறகு
முண்பது நாழி யுடுப்பவை யிரண்டே
பிறவுமெல லாமொரொக குடமே யசனற
செல்வத்துப் பயனே யீத
றுய்ப்பே மெனினே தப்பின பலவே”—என்பதனுமறிக்க (௪௦)

சாதலவந் தடுத்த காலுந் தனக்கொரு சாத லினயிப்
பூதல மிறக்குங் காலும் புகழுடம் பிறுக்கு மந்தக
கோத்து புகழின யாககை கொடையினுற செலவங் கூட
வாழ்தலை யுடையா ரனறே வானமும் வணக்கு நீரார.

(இ - ள்) (பூதவுடம்பழிய) மரணம்வந்து நேர்ந்த விடசதும் தனக்கோரழி வின்றி, பூவுலகமிருக்குமெல்லையும் புகழுடம்பானது விளங்கும் (ஆதலின்) அந்தப்புச முடம்பைத் தமதீகையாற் சிறப்புற வளாததுவாழ்பவாகளே (மண்ணுலகத்தாரே யன்றி) விண்ணுலகத்தாராலும் வணங்கப்பட்டத்தக்கவாகள எ - று

இச்செய்யுளால் ஐரத்தியைத்தேடி எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஐடி, புகழ்

“நாத விசைப்பட வாழ்த வதுவல்ல - னாதிய மிலலே யுயிரக்கு
ஒன்ற வுலகத் துயராத புகழல்லாந் - பொன்றாது நீறபெசான நில்
நிலவரை நீளபுக ழாற்றிற் புலவரைப - போற்றாது புத்தே ஞாலகு.
நத்தமபோற கேடு முளதாக்குஞ் சாக்காடும் - வித்தகார் கல்லா லரிது.”—என்பத னனும்,

துளாமணி

“ஒருவன திரண்டி யாககை யூனபெயது நரம்பு போர்த்
வருவமும புகழு மெனராங் கவற்றினு னுழின வந்து
மருவிய யாக்கை யிங்கே மாய்த்திற்று மறற யாககை
திருவமாந துலக மேததச சிறந்துபின னிறகு மனறே” —என்பதனனும்
மறிக.

பொருட்பால் - அரசியல்.

உரைசெய் மறத்தி னொருகுடை நிழற்ற முநநீரத்
தரைமுழு தாள வேண்டி ற றகைபெறு மமைச்ச நாடு
புரையறு மரணே மிகக பொருளபடை நட பென ருறும
வரைசெயப் படாத யாககை யுறுபென மதித்துக் கோடி

(இ - ள்.) சொல்லுகின்ற தருமகாலதிரப்படி கடலுமுநத உலகுமுழுவதை யும் ஒருகுடைக்கீழ் அரசுசெய்யவேண்டிமாயின, தகுதியாகிய அமைச்சரும் நாடுபெருந் த மற்ற அரசனும் மிகப்பெருந் தபடையும் நட்புமென்று சொல்லப்படும் ஆறும் அன விடப்பட்டாத உன சரீரத்தினுறுப்பைப்போலப் பேணிக் கொள்வாயாக எ - று.

இதுமுதல் இருபத்தைந்து அதிகாரங்களாலும் அறுபது செய்யுள்களாலும் அரசியல் கூறுகின்றன.

இதுமுதல் நான்கு செய்யுள்களால் இராசாங்கம் பேணு எனக்கூறியதாம்

இதனை, ஐடி, இறைமார்பு

“படைகுடி கூழமைச்ச நடபர ன்று

முடையா னைச்சு னேறு” —என்பதனனும்

(சஉ)

வினையினஞ் சாமை நிறறல் வினைஞருக களித்தல் செய்யும்
வினையினை மனமேற சேறல் விளங்கிய வறிவு வல்லே
வினையினை முழுத்த லாணமை வெங்கொலை யாதி நீக்கல்
வினைவளா மான மறறும் வேந்தருக கியல்பு மைந்தா.

(இ - ள்) தொழில்செய்தலில் அஞ்சாதிருத்தலும், தொழிலாளாகத்தலும், செய்தொழிலில் மனவெழுச்சியும், விளக்கமாகிய (கலவி) அறியும், விளைவிறருழின்

முடித்தலும், (பின்வாங்காத) ஆண்டுகடையும், வெவ்வித கொலைமுதலிய தீமைகளை நீக்கலும், தொடுத்த கருமத்தை விடாத மானமும் ஆகிய விவையாவும் அரசர்களுக்கியற்கையாம். எ - று

இதனை, தெ, தெ,

‘அஞ்சாமை யீகையறிவுக்க மிந்நான்கு - மெஞ்சாமை வேந்தர்த் தியலபு
தூங்காமை சலவி துணிவுடைமை யிமமுன்று - நீங்கா நிலஞ் பவற்கு
அறணிமுககா தலவவை நீக்கி மறணிமுககா - மான முடைய தரசு’—என்பது
ஞ்ஞனாக. (சுரு)

குடிதளம் வற்ற காலை கொளபொருளாம் லொன்று
விடுவது செய்து தங்களை விழுக்குறை முறைசொல் வாகுக்குத்
தடையற்கு மாட்சி நல்கித் தண்ணிய வினசொல் காட்டி
வெவ்வித விதத்துச் சொல்லா வனமொழி பொறுத்தல் வேண்டாம்.

(இ - ள்) தனகுடிகள் தளாசியடைந்தகாலத்தில் (நீதிமுறைப்படி) பெறும்
ஆறிலொருகூறுக கடைமைப்பொருளையும் விட்டுக்கொடுத்தும், தமது பெரிய குறை
பாடுகளை முறைப்படி சொல்லி யறிவிப்பவர்களுக்குத்தடையின்றிக் காட்சி கொடுத்தும்,
குளிர்ந்த இத் வசனங்கடையும், உணர்மையக் குற்றமற்ற விதத்துச் சொல்லவொருடைய
கடுஞ்சொல்லு (வெஞ்ஞாமல்) அங்குகரித்தும் அரசுசெய்யவேண்டாம் எ - று.

இதனை, தெ, தெ,

‘காட்சிக் கெளரியன் கடுஞ்சொல்லு நல்லனை - மீட்குறு மன்ன நிலம். [லகு.
செவிகைப்பச் சொற்பொறுத்தும் பண்புடை வேந்தன் - கவிதைக் கீழ்த்தெரு மு
கொடையளி செங்கோல் குடியோம்ப னான்கு-முடையானும் வேந்தராக கொளி’
என்பது ஞ்ஞனாக (சுரு)

செருவினா டல்லாக, கொன்று திறைகொண்டு நாடு காத்துப்
பொருளின் யீட்டிக் களவா புல்லலா சுற்ற மாதி
பருகுத் திலாமைக் காத்துப் பரிசை மாதி முனையின்
மருவுற விடுதலுச் செங்கோல் வளர்ப்பது மாட்சி யாமே

(இ - ள்) போருணையிற் பகைஞ்ஞாவதைத்து, கப்பமவாங்கி, சனநாட்டைப்
பாதுகாத்து, பொருளைச் சம்பாதித்து, சோரா பகைகா சுற்றத்தார் முதலியோரால்
அபகரிக்கப்படாமற்காத்து, (கடவுள் அந்தணாவறியோர் முதலியவனாகாசும்) அறத்
திலும், (படையரண் முதலியவற்றைப் பேணும்) பொருளிலும், (உறைவிடம்போக
துகாச்சிமுதலியவற்றை வளர்ப்பதும்) ஞ்ஞன்பதிலும் பொருத்தச் செலவுசெய்து
செங்கோலை வளர்ப்பது மாட்சிமையாம் எ - று.

இதனை, தெ, தெ,

‘இயற்றலு மீட்டலுக் காதலுக் காத்த
வகுத்தலும் வல்ல தரசு’—என்பதனும்,

நீர்கடுங்கு.

‘பத்திமை சான்ற படையும் பலாநொகி
மெது துண்பு மஞ்சா வெயிலரணும்—வைத்தமைந்த
வெண்ணி லுலவா விருந்தியு மிமமுன்று
மணனாரும் வேந்தர் குறுப்பு’—என்பதனும் (சுரு)

ஐயமே திரிவே யென்னு மவையற வறநூ னீதி
வையமால் யானை பாய்மா வனபடைத தொழிநூ லாதி
பையவே சுற்றுக் கற்ற பண்பின ரோடு நாளு
முய்யவே பனவ ளாளி யுரைத்தவா நிறறல வேணடும.

(இ - ள்.) தருமநூல் நீதிநூல் இரத கஜ தூரக பதாதிததொழிநூலாகிய சகல
கலைகளையுஞ் சந்தேக விபரீதமற மெல்லக்கற்ற, (அவற்றைக்) கற்றறிந்தவர்களோடு
நாடோறும் உச்சீவிக் கும்படி பயிற்சிசெய்து விதித்திருக்கிறபடி நடக்கக்கடவாய, எ - று.

இச்செய்யுளால் கற்றுணர்ந்தொழுகு எனக்கூறியதாம்

இதனை, ஷெ, கலவி

“சுந்தக் கசுடறக் கறபவை கறநபி - னிறற வதற்குத் தக் [கரு
எண்ணெனப் வேனை யெழுத்தெனப் விவலி ரணடுங் - கண்ணெனப் வாழு முயிர
யாதாளு நாடாமா லூராமா லென்னொருவன் - சாகத்துணையுங் கல்லாத வாறு” -
என்பதனானும்,

புறநானூறு

“உறறுழி யுதவியு முறுபொருள் கொடுத்தும்
பிறறையிலே முனியாது கற்ற னன்றே
பிறப்போ ரீனய வுடலவற றுளஞரு
சிறப்பின பாலாற ருயுமனக் திரியு
மொருகுடிப் பிறக்க பலலோ ருளஞ
மூத்தோன வருக் வெனனா வரு
ளறிவுடை யோனா றரசுஞ செலவும்
வேற்றமை திரிந்த நாறபா லுளஞருங்
கீழ்ப்பா லொருவன் கறப்பின

மேற்பா லொருவனு மென்கடப்படுமே” - என்பதனானுமுணாக (சுரு)-

உடலவயத தூக்குஞ் சாதி யுபாந்தவா ராதி தாமததோ
திடமுற வுயிரி னோடு ரெலனுநுங் கலவி தமம்
லடாதரும பெருமை பெய்தா ராதலா லக்ககண னாகி
தொடாபுறுங் கலவி கல்லாத தொழிலினை விடவே வேணடும.

(இ - ள்.) உடல் உயத்தா லுண்டாகுஞ் சாதியிலுயராதவரும் சாதியிறழுகு
தவரும், வலிமைபொருந்த வுயிரி னுடன் செலலுகின்ற கலவியால் அடையும் பெரு
மையை யடையமாட்டார்கள் ஆ ளபடியால் உள்ளக்கண்ணாகித் தொடர்கின்ற கலவி
பைக் கல்லாதிருக்குங் குணத்தைப் பரிச்சேதமாக ஒழிக்கக்கூடாமெ. எ - று

இச்செய்யுளால் கலலாமையொழிக் வெனக்கூறியதாம்

இதனை, ஷெ, கலலாமை.

“நுண்மா னுழைபுல மிலலா னெழினல - மணமாண புண்பாவை யற்று

மேற்பிறந்தா ராயினுங் கல்லாதா கீழப்பிறந்து - கற்ற ரீனத்திலா பாடு.” -
என்பதனானும்,

இன்றுநாற்பது

“கல்லாதா னூருங் கலிமாப் பரிப்பினனா

அவலாதான சொல்லு முனையின பயனின்னா

இல்லாதா னல்ல விழுமியினு வாங்கினு

கல்லாதான கேட்டி டோளல் '—எனபதனனு முணாக

(௪௭)

வறுமையான மடமை தன்னுல் வருந்திநெஞ் சழியுங் காலை
யுறுதிசெய துணையாக் கற்ற வுணர்வினை வளாககு மெனறு
மறுதியில் லாத வினப மீட்டுமா தலீனாற் கற்று
மறுவறு மொழுகு முள்ளார வாயமொழி கேட்டல் வேண்டும்.

(இ - ள்) வறுமையாலும் அறியாமையாலும் மனம் வியாசுலப்படுங்காலத்
தில், தேறுதல் செய்யுதலுணையாகும் கற்றவற்றினறிவை விருத்திசெய்யும். எககாலத்
தும் அழிவில்லாத இனபத்தை உண்டாக்கும் (ஆகையால்) கற்றறிந்து குற்றமற்ற
நல்லொழுகு முள்ளவர்களுடைய வாயமொழியைக் கேட்கக்கடவாய் எ - று.

இசெய்யுளால் கற் றிறதார சொட்கேள எண்க்குறியதாம்.

இதனை, ஷ, கேளவி.

“செவியுணர்விற கேளவி யுடையா ரவியுணர்வி - னுனருரோ டொப்பா நிலத்து.
கற்றில் னுயினுங் கேட்க வடிகொருவற் - கொற்கத்தி னூற்றாக் துணை
இழுக லுடையுழி யூற்றக்கோ லற்றே - யொழுகக் முடையாராவாய் சொல்
எனைத்தானு நல்லவை கேட்க வனைத்தானு - மானற் பெருமை தரும்” —என
பதனனும்,

அறநெறிநீதரம்

“மறவுளாயுங் காமத் துணாயு மயங்கப்

பிறவுளாயு மலகிய ஞாலத்—சற்வுணை

கேட்குந் திருவுடை யாரே பிறவியை

மீட்குந் திருவுடை யா” —எனபதனனும்றிக.

(௪௮)

இழிந்தவ னுயாந்த தொலைநை ரியம்பிண முயாந்தோன் வாயி
னிழிந்ததொன றுயிறு முள்ள வியலப்பிற தோம்பி நீக்கிப்
பொழிநென்ப பிறாதாங் கூறும் புலப்படாப் பொருளுந் தெளளி
வழிந்தெனத் தெளியக் கேட்போர் மனங்கொளப் புகறல் வேண்டும்.

(இ - ள்) இழிந்தவனவாயில் உயர் சொல்லொன்று பிறந்தாலும், உயர்ந்
தவனவாயில் இழிசொல்லொன்று பிறந்தாலும், (சொல்வாளை நோக்காது) சொல்லின்
பொருளையறிந்து (நன்றனால்) உட்கொண்டு (அன்றனால்) விலக்கி, பருப்பொருட்
டாகப் பிறாசொல்லும் புலப்படாப்பொருளையுந் தெளிந்து கேட்போர்க்கு எளிதிற
பொருள்விளங்க (அதினதுண்பொருள்)ச் சொல்லுதல் வேண்டும். எ - று.

இதுமுதல் மூன்று செய்யுளால் துணைநிறையியல் எனக்கூறியதாம்

இதனை ஷ, அறிவுடைமை.

“எப்பொருள் யாராயாவாய்க் கேட்பினு மப்பொருள்—மெய்ப்பொருள் காணப் தறிவு,
எண்பொருள் வாக்க செலச்சொல்லித் தானபிறாவாய் - துண்பொருள் காணப்
தறிவு.” —எனபதனனும்றிக.

(௪௯)

எவ்வகை யுலகத் துள்ளா ரியலுட னொழுகு கினறு

ரவ்வகை யொழுகி னினறே யழிவன் வருமுன் காத்துத

தவ்வெனும் பழிபா வங்க டபுதியெய தாமை யஞ்சி
செவ்விய நெய்யி னுளுஞ் செலுத்துக் பொழிக ளோதும்.

(இ - ள்) உலகத்திலுள்ளவர்கள் எவ்வகை நடக்கையாக நடக்கின்றனரோ அவ்வகைய நடக்கையிலிருந்து, கேடுவிலாவனவற்றை வருமுன்னரே (உணர்ந்து) சிடுத்து, கெடுதியாகிய பழி பாவம் கெடுதி (இவை) அடையாது பயநது ஐம்புலன்களை நன்னெய்யில் நாடோறுஞ் செலுத்தாக, எ - று

இதனை, ஷை, ஷை.

“சென்ற விடத்தாற் செலவிடா தீதொரிது - நன்றின்பா லுய்ப்ப தறிவு,
அஞ்சுவ தஞ்சாமை பேலதமை யஞ்சல - தஞ்ச லறிவார தொழில்
எதிரதாக காகு மறிவினாக கிலலை - யதிர வருவதோ நோய,
எவ்வ துறைவ துலக முலகத்தோ - டவவ துறைவ தறிவு.”—என்பதனுணராக,
நலமிக வுயாரதோர் தமமை நனபற்றத தழுவிக்க கொளாக
நிலவிய கயத்துப் பூவை நிகாதார துயாரத கோடடி.
னலரென வவாபா னிறக வாககமிக கடுத்த காலை
மலாவதும் வறவகூ காலைக கூம்பலு மொழிக மைந்தா.

(இ - ள்) மகனே! நன்மை மிகருயாரதோர்களை நட்புறம்படி தழுவிக்கொள வாயாக அந்த நட்பை (முன்மலாந்து பிறகுவிடும்) விளங்கிய நீர்ப்பூப்பேரால், மிகக் ஆக்ககாலத்தில் அடுத்தலும் மிகக் வறுமைக்காலத்தில் விடுத்தலும் இன்றி, (என்று மலாந்தவாரே யிருக்கும்) உயாரந்தோடமுன் மலாபோல (ஒருதன்மையாக)க் கொண் டொழுகுவாயாக எ - று.

இதனை ஷை ஷை

“உலகந தநீதிய தொடப மலாதுலக
கூம்பலு மிலல தறிவு”—என்பதனுறும்,

பழமொழி

“அறிவினான மாடசியொன நிலலா வொருவன
பிறிதினான மாண்ட தெவனும்—பொறியின
மணிபொன்னுஞ் சாந்தமு மாலையுமற நினை
வனியெல்லா மாதையிற பின்”—என்பதனுறும் (ருக)

அருந்தவா குரவா முன்னே ரந்தன ருயாரதோர் தம்பாற
நிருந்திய லணக்க மினைமை செருக்குவேண டியபக கத்தும்
பொருந்திய பொருள கொ டாமை பொங்கிய வெகுளி காமம்
விருந்துசெய் கழிக்கன னோட்ட மிவையெலாம் விடுக மைந்தா.

(இ - ள்) மகனே! அரியதவசிகள், குருட்கள் (தந்தைய முதலிய) மூத்தோர் கள், வேதியர்கள், பெரியோர்கள் ஆகிய இவர்களுடத்திற கீழ்ப்படியாமையும் செருக் குறுத்தலும், கொடுக்கவேண்டிய வட்டத்தம் பொருந்திய பொருளைக் கொடாமை, கடுங் கோபம் பெருங்காமம் புதிதாகச் செய்யும் பேருவகை மிதமற்ற தாட்சணியங் கொள் ளாதலாகிய இவற்றையெல்லாம் தவிரக்கக்கடவாய் (இவை குற்றமுடையன வாக லின்.) எ - று.

இதமுதல் மூன்றுசெய்யுள்களால் தவறெழுதித்தொழுகு எனக்கூறியதாம்.

இதனை ஷே ஷே குறந்தர்ப்பு, சூல்

“செருக்குரு சினமுரு சிறுமையு மில்லா - பெருக”ம் பெருமித நீர்த்து
இவறறு மாண்டிறந்த மானமு மானா - வுலகையு மேத மிறைசகு”—என்பத
னனநிக (௫௨)

வேறு

குற்றம் புரியா திருத்தாறா குற்றங் களைக் கிமிக்கினுங்
குற்றம் புரியிற் சிறுநெரிவைக் குவையை யழிக்கு மாறென்பாற
பற்றும பெருவாழ் வீழைப்பிக்கும் பகைவா க் காக்க மிகப்பெருக்கு
முற்றும் பெருநோ யுழப்பிக்கு முனியா ராறு முனிநிக்கும்

(இ - ள்) (சீனிதிரு) குற்றஞ்செய்யாதிருத்த பிறருடைய குற்றங்களைத்
தீரக்ககடவாய் சிறிது குற்றமேனுஞ்செய்தால், சிறுநெருப்பு ஒருபொறி வைக்
கோற்போனாத தகிக்கும் வகைபோல், பெரிடசெலவசத்தைக் கெடுக்கும், பகைவாக்
குசு செலவ் மிகச்செய்யும் [தன்னை யெளியனாகும்], ஆயுள்முழுதந் தீராப்பணி
யால் வருத்தச்செய்யும், வெறுக்காதவர்களாலும் வெறுக்கச்செய்யும். எ - று

இதனை ஷே ஷே

“வருமுன்னர்க் காவாதான் வாழ்க்கை யெரிமுன்னா-வைத்தாறு போலக் கெடும்.
தனகுற்ற நீக்கிப் பிறகுற்றங் காண்கிறப் - நெனகுற்ற மாரு மிறைக்கு”—
என்பதனனநிக (௫௩)

கன்று மினிய பொருளபலவுங் காதல் பகைவ ரறியாமே
நன்று நுசாக் நினைவென்று நனகு மதித்து வியவறக்
நன்றி பயவா வீணையினைப் நண்ணு மித்ததான முடியறக்
வென்றி விளங்கப் புகழ்விளங்க விழுப்பம் விளங்க வேண்டிடினே

(இ - ள்) காரியசித்தி வேண்டொயின, விருமப்படும ஆசையுடைய இனிய
பல பொருள்களையும் பகைஞர்களறியாமல் நனளுக் அதுபவிக்கக்கடவாய் கீததி
விளங்கவேண்டுமாயின உணனை நீயெமதித்து இறுமாப்பதைவிடக் மகிமை விளங்க
வேண்டுமாயின நன்றியைத் தராத் (பயனற்ற) செயல்களையும் (நாம் செய்யவல்லோ
மெனனுந்) துரக்ககாரத்திற்றை செய்யாசொழிக் எ - று

இதனை ஷே ஷே

“வியவறக் வெஞ்ஞானுந் தன்னை நயவறக்-நன்றி பயவா வீனை
காதல் காத லறியாமை யுயக்கிறப்-னேதில வேதிலா நூல்”—என்பதனனநிக,

கூடுகூடுங்

“தன்னை வியத்து தருக்கவா தாமுவினநிக

கொன்னே வெருளி பெருக்கது—முன்னிய

பலபொருள வெஞ்ஞா சிறுமையு மிமமுனறுஞ்

செலவ முடைக்கும் படை”—என்பதனனநிக, (௫௪)

நுண்மை யறனு மிகத்தெளிந்து நூலி னியலபு முலகியலபும்
வண்மை யுறந்தேற றிமொற்றல் வல்ல ராகி வளாசேல
திண்மை யறிவா யுளினமுதிராதோர சேர நனகு மதித்திடுக
வெண்மை புரியா நூயா த்திடுக வியம்பும் வழிபே நினநிடுக.

(இ - ள்.) அநிருக்கும் திருமங்கையும மிகவுமாராயநது, சாஸ்திரவியும் உலகியற்கையும் வண்மையாக உணர்த்திடும் ஆற்றலில் லல்லாராய, உள்கினற குணத்திலும் உறுதிப்பாட்டிலும், அறிவிலும், வயதிலுமேம்பட்டோனா யறிந்து உயர்வாக மதிககக்கடவாய், (அவரை) அசட்டை செய்யாமல் மேனமைப் படுத்தக கடவாய், (அவர்) கூறும் வழியே நடக்கக்கடவாய். எ - று

இதுமுதல மூன்றுசெய்யுள்களால் உயாதோரைச் சிநேகஞ்செய் எனக் கூறியதாம்

இதனை, ஷ, ஷ, பெரியாராத துணைக்கோடல

“அறனறிநது மூத்த வறிவுடையா கேணமை - திறனறிநது தேர்த்து கொளல தம்மிற பெரியா தமரா வொழுஞ்சுதல-வண்மையுளெல்லாத தலை” —என்பதனானிக.

மழையின் மிகுதி மழையின்மை வளிநிப பிணிபால வந்ததுயா குழைவி லமரா தக்கோரைக குழி, குதுச சாந்தி யாறகடியா விழைவில் பகைவா கள்வாவினை செய்வா சுற்ற மிவாகளிணும பிழையைய ஈபாய நான்காணும பெயாகும பெரிய றொணுதுணையே.

(இ - ள்) பெரியோரெனனுந் துணையானது, மழையின் மிகுதி-பெருமழை-மழையிலலாமை - கெடுகாற்று - அக்கினிபற்றுதல - கொடுமபிணி, ஆகிய விவற்றால் நேரிடுந் துன்பங்களை, குழைவிலலாத தெய்வத்தையும் சித்தியாளனாயுருகிறதும் பரிசாரஞ்செய்து நீக்கி, விருப்பமில்லாத பதைளுகை - திருடாகை - தொழிலாளர்கள் - உறவினர்களை ஆகிய விவாகளால் விளையுந் தீமைகளைச் (சாமபேததான தண்டங்களாகிய) சதுர்வித வுபாயங்களினாலும் விலக்கும். எ - று.

இதனை, ஷ, ஷ.

“உற்ற நேய நீக்கி யுறவுமை முற்காகும

பெற்றியார்ப் பேணிக் கொளல” —என்பதனானிக.

(ருச)

நற்பான் மையிறுத தேவாகளா னண்ண லாகு மெதிர்வினைய யுறபா தங்க ளானறிந்தே யொழிபபா மனித ராலவருவ பொற்பா ரவரிங் கிதங்குணமா சாரஞ் செயலாற புககழிந்து பிற்பா லுறச்செய் குவரதறா பெரியோர் துணையே துணையாகும்.

(இ - ள்.) தெய்வத்தால் வரும் எதிகால விகினைங்களை முற்காட்டுவ குறிகளானறிநது (பரிசாரமுதலிய) நறகருமங்களாலொழிப்பாக்கள மனிதரால் வருந் திங்குகளை அவருடைய அழகிய இங்கிதத்தினாலும் குணத்தினாலும் ஆகாரத்தினாலும் செய்கையினாலும் ஆயநதறிநது தவிர்ச்செய்வாக்கள ஆதலால் (உனக்குப்) பெரியோருடைய துணையே துணையாகும். எ - று

இதனை, ஷ, ஷ.

“அரியவற்று னெல்லா மரிதே பெரியாராப்

பேணித தமராக கொளல” —என்பதனானும்,

கீவகசிந்தாமணி

“பாலவளை பரநது மேயும் படுகடல வளாக மெல்லாங் கோலவளை யாமற காத்துன் குடைநீழற றுஞ்ச னேககி னூல்விளைந் தனைய துணசொற் புலவரோ டறத்தை யோம்பின மேல்விளை யாத வின்பம வேந்தமற நிலை கண்டாய்” —என்பதனானுமுணர்க.

நல்ல வீணைக்கு நற்பயனுந் தீய வீணைக்குத் தீப்பயனு
மிலலை பெணுமவல் வீழுததற்கு மெள்ளும் விடருந் துரித்ததாகநூரு
சொல்லு நடரு முதலாகத் தென்கு குமுலைப் போதொழுது
புல்லு மயிவைத் திரித்திருமைப் பொருளுப் கெடுக்கும் புகழோடே.

(இ - ள்) (தாரதாளுசெய்யும்) நலவீணைக்கு நற்பயனுந் தீயவீணைக்குத் தீப்பய
னும (உண்டாவது) இலலையென்று (வம்புரை) கூறும் முழுமுடாகநும், இத்திறத்தி
காமிகளும், தாரச்சார்களும் (இழித்துச்) சொல்லுகின்ற நடித்ததெழுதி லாடும் முத
லாகச் சோந்த (சிறினைத்தார) கூட்டத்தைச் சோந்து நடந்தால், பொருந்நிய நற்புக
ழைப் மாற்றி (அவர்களைச் சோந்தோன) அடையும் இடமும் மறுமைப்பயன்களை யுட
வாத்தியோடு கெடுப்பார்களென - ௭ - ௮.

இசெய்யுளால் அறப்பாச சிநேகியாதே எனக்கூறியதாம்

இதனை, டெ, சிறுநினைவு சராவை.

“சிறுநினைவு மருகப் பெருமை சிறுமைதான் - சுற்றமாசு சூழ்ந்து விடும்.
நலத்தியல்பா னீர்திரிந் தற்றுஞ் மாந்தாக - கினைத்தியல்பு தாகு மற்
நலவினைத்தி னூங்குந் துணையிலலை நீயினத்தி-னல்லற படுபதூஉ மில.”—என
பதனூஉ,

நான்மணிக்கடிகை.

‘மொய்சிதைதரு மொற்றுமை யினமை யொருவீனப்
பொய்சிதைக்கும் பொனபோல மேனியைப் - பெய்த
கலன்கிதைக்கும் பாலின கூவையைத் குலங்கிதைக்குந்
கூடாகக் கூடி விடும்’—என்பதனூமுணாக. (இது).

செய்யும் பொழுதே யழிப்பொருளிற் சிறப்ப தொப்ப திரண்டினுனொவ
றுயப் புத்தி வழியாகக் கொணமை வினையைத் தோருளாதது
யை மகனற வினையோடு மாயந்து தனிதனும் புரிந்திரு
வெயப் வாக்கப் கருதிமுதல் விளிகும வினையைப் புரியற்க

(இ - ள்) (ஒாதொழிலைச்) செய்கையிலேயே செலவிடும் பொருளுக்கு
மிகப் பொருளாவது ஒத்தபொருளாவது உண்டாகும்படி பின்பு தரத்தக்கதாகவுள்ள
நலவினையை, ஐயத்தோடு நலவினையோடு யோசித்தாவது (நீய்) தனித்தன னனத்திற்
கருதியாவது செயலாயாக பெரிப இலாபத்தை விருமபி முதற்பொருளை யிழப்பிக்
குந் தொழிலைச் செய்யாதே - ௭ - ௮

இதுமுதல் ஐந்து செய்யுள்களால் ஆராய்ந்து தொழிலசெய் எனக்கூறியதாம்.

இதனை, டெ, தெரிந்துசெயல்வகை.

“அழிவது உ மாநது உ மாகி வழிபயக்கு - முதியமுஞ் சூழ்ந்து செயல்
தெரிந் தின்னத்தோடு தோருதண்ணிச் செயலாங்கு-கருமபொருள யாதொன்று மில.
ஆங்கு கருதி முதலிழக்குஞ் செயலினை-பூக்கா ரறிவுடை யா”—என்பதனூறிக

வலியே காலம் வினையிவற்றான மாற்றான நனக்கு முனக்குமுன்
பலவா நிலையும் வினைதொடங்கும் பண்பு மதற்சா மிடைபூ யும்
விலகா ததனை விலக்குவதும் வெல்லு மாறும வென்றதனும்
அல்லாப் பானு முதலினைத்து மீமாறாது தெளிந்தே வினைசெய்க.

(இ - ள்) வலிமை-காலம்-இடமாகிய இவற்றினால், பகைவனுக்கும் உனக்கு முள்ள பல்வகையாகிய சாரதம்மியமும், தொழிலைத் தொடக்கும் முறையும், அதற்குவரும் விகினைமும், நீங்கா விகினைத்தை நீக்குவதும், செய்மடைத்தலும், செய் முற்றதால் வரும் அழியாத இலாபமும் முதலிய எல்லாவற்றையும் நன்குணர்ந்தே ஓர் தொழிலைச் செய்வாயாக எ - று

இதனை, தெ, தெ

“வகையற்ச சூழா செழுதல பகைவரைப்

பாத்திப் பபெய்தோ ராறு”—என்பதனானறிக.

(௬௦)

பெரிய முயற்சி விளைபயனைப் பேணு வினையே பயனழிந்தா

மரிய வினையே பின்றுயர மாகரு வினையே புரிந்தாலும்

பெரிய முயற்சி முதலாகப் பேசும் வினைக்கு மறுதலையா

முரிய வினையை விடுத்தாலு முல்வாப் பெருமை யொழியுமே.

(இ - ள்) மிகக் முயற்சியா லாகுந்தொழில் - பயனற்றாத தொழில் - அறப்ப பயன்றாகுந்தொழில் - பின்பு துன்பம் விளைகருந்தொழில் ஆகிய இவற்றைச் செய்நாலும், மிகக் முயற்சியாலாகுந் தொழில் முதலாக (மேற்) கூறிய தொழில்கட்கு எதிரி டையாகப் பொருந்திய தொழில்களைச் செய்யாது விடுத்தாலும், கெடாத பெருமை கெடும் எ - று.

இதனை, தெ, தெ

“செய்தக்க வல்ல செய்ககெஞ் செய்சக்க

செய்யாமை யானுங் கெடும்”—என்பதனானறிக

(௬௧)

கொடுத்தல் பொருள்வேட கையனிடத்துங் குளிரொதற் செவ்வி யானம்

னடுத்துப் பிறரோ டமராற்றி யயாந்தா றிவாபாங் கினுமவேறு [19] ய

படுத்த றுணையாம் படையினனை பருதி யொடுசே ரானிராக

ளிடத்து மொறுத்த லிவற்றினவரை விவாழே மக்க ளிடத்தினுமாம்

(இ - ள்) (உன்பகைவரில்) பொருளாசைக் காரனைத் தானவுபாயத்திலும் நன்னடக்கை யானனும் சோம்பலுள்ளோனும் பகைவருடன் போசெய்து இளைத்த வனுமாகிய இவர்களைச் சாமவுபாயத்திலும், துணைப்படையாளலும் உனனே முணக்க மற்றவனுமாகிய இவர்களைப் பேதவுபாயத்திலும், இம்முன்றுபாயத்தால் வசப்படாத வாகனும் கீழ்மக்களுமாகிய இவர்களைத் தண்டவுபாயத்தாலும் அடக்குக எ - று.

இதனை, தெ, தெ,

“எண்ணித் துணிக் சருமந் துணிகந்தி - நெண்ணுவ மெனப் திழுக்கு

ஆற்றின வருந்தா வருத்தம் பலாநின்று - போற்றிலும் பொத்துப் படும”—என பதனானறிக.

(௬௨)

வலியா ரான காலத்து வழங்க லாதி முன்றனைபு

மெலியா ரிடத்துச் செய்திடலு மெலியா ரான காலத்து

வலியா ரிடத்தி னெறுத்தலையும் வகைகின் வேந்தாக் கவைமைந்தா

நலிவா மதனு லவரவாபா னடத்து முறைதோந் தியற்றிடுக.

(இ - ள்.) மைந்தனை! வலியவராயிருக்குங் காலத்தில் தான் சாம் பேத வுபாயங்களுடைய மெலியவரிடத்திற் செய்தாலும், மெலியவராயிருக்குங் காலத்தில் தண்ட

வுபாயத்தை வலியவரிடத்திற் செய்தாலுப் துவை அரசாக்குக் கேட்டை வினாகும். ஆதலால் அவரவரிடத்திற் செய்யத்தக்க வுபாயத்தைத் தெரிந்துகொண்டு தொழில் செயராயாக ஏ - று.

இதனை, றெ, றெ.

“நன்றற்ற லுள்ளந் சுவறுண்டவரவா - பண்பறிந் தாற்றுக கடை.

எள்ளாத வெண்ணிச் செயலவேண்டித் தம்மொடு - கொள்ளாத கொள்ளா துலகு.”
என்பதனானும்,

பாறமொழி.

‘தற்றுநகித் தின்றனையுந் தூக்கிப் பயன்றாகி

யற்றது கொள்க மதிவல்லா—ரற்றதன்றி

யாதானு மொன்றகொண் டியாதானுஞ் செயதக்கால

யாதானு மாகி விடும்”—என்பதனானும்

(சுசு)

வினையின் வலியா திசுணுகும் வேறு வேறு சீர்தூக்கி
நின்று வலியிசு குழிவினையை நிகழ்த்து நிகழ்த்த காலத்துப்
புணையும் வென்றி யுறவிழுங்கும் பொருந்து மதன லவவிடத்து
வினையுந் தோலியி யுறுந் புகழைந்த விடத்தும வினையை பெண்ணைறக.

(இ - ள்) தொழிற்பல முசலிய நானகனையும் அளவிட்டு, உன்னுடைய பல
மானது மிககுள்ள காலத்திலு தொழில் செயயத் தொடங்குந் (செயம் வினையும்)
ஒப்பான் காலத்திலும் அழகிய வெற்றி யுண்டாகாது கேடும் வினையும் ஆனபடியால்
அப்பொழுது வருந்துகின்ற தோலியுண்டாகும். உலகுன்றிய காலத்தந் தொழில்
புரியக கருத்தக ஏ - று.

இதுமூதல் மூன்று செயயுளால் வலிமைகண்டு தொழிலசெய எனககூறியதாம்.

இதனை, றெ, வலியறிதல்

“வினைவலியுந் தனவலி யு மாற்றுந் வலியுந் - துணைவலியுந் தூக்கிச் செயல.

உடைத்தம் வலியறியா ருக்கத்தி னூக்கி - யிடைக்கண் முரிந்தார பலா”— என
பதனானிக

வினையின் வலியாதிகணை கென்றது - தொழிற்பலம் - தன்பலம்-பகைவன
பலம் - தனக்கும் பகைவனுக்குமிருக்குந் துணைப்பலம்
(சுசு)

குறைந்த வலிய ராயிடி னுந் கொற்ற மைந்தா பலாகூடி.
னிறைந்த வலியென னுமதன னேரா தொழிக் பலரொடுளத்
துறைந்த லுக்கந் தனைக்கொண்டே யுற்ற நின்று வலியளவி
னிறந்தும் வினைமே னடவறக விறவா வென்றி வேண்டிடினே.

(இ - ள்) வலிகுன்றியவர்களாலும், வெற்றியமைந்த பலமந்தாகள் கூடி
டில (உனது) மிகுந்த வலிமை யாது பயனுடையதாம்? ஆதலால், பலருடன் பகை
கொள்ளாதொழிக் மனேறசாகத்தையே பொருளாகக்கொண்டு உனக்கு அழியாத
வெற்றி வேண்டியின, இறந்தாலும் உனவலி யளவைக்கடந்து, யாதொரு தொழி
லையுந் தொடங்காதே ஏ - று.

இதனை, றெ, றெ.

“பீலிபெய சாகாடு மசகிறு மப்பண்டஞ் - சால மிகுத்துப் பெயின்.

துளிககொம்ப ரேறின ரஃகிறந் தூக்கி - னுயிரககிறுதி யாகி விடும்”—என்பத
னானிக
(சுசு)

வந்த பொருளிற காற்கூறு வருமே லீடாரீக் குதற்க்பைத்து
மைந்த விருகா னினககாசகி மறறைத காலே வழங்கிடுக
சொது நெறிக ளகலாமற சேரு நெறிகள கருங்கிடினு
நடத லிலதா பொப்பினுமா நாடி. னதிகச செலவிழுதகாம

(இ - ள்) மகனே! உனக்குச் கிடைத்த பொருளளவிற காற்பங்கை இனி
வரும் விகசின நிவிரதநியின பொருட்டு இருப்புவைதது, அணாப்பங்கை உன் செல
விற்குப்பயோகப் படுத்தி, மறறைக் காற்பங்கைத் தாளுதிருட்காகச் செலவிடுக, வரவு
குறையினுஞ் செலவு அதனிற குறைதல் நன்று வரவுஞ் செலவும் ஒத்திருப்பினும்
கேடிலலை. வரவுவரு மிஞ்சிய செலவுசெய்தல கேடடைத் தருமெனற்றிக ள - று

இதனை, ஷே, ஷே

“ஆற்றி னளவறிந தீக வநபொருள - போற்றி வழங்கு நெறி
ஆசா நளவிட்டி தாயினுங் கேடிலலை - போகா நகலாக் கடை
அளவறிநது வாழாதான வாழ்க்கை யுளபோல - விலலாகித் தோன்றாக் கெடும்”
என்பதனானும்,

இரும்பலநாந்ரி

“ஆர்கவி ஞாலத தறங்காவ லாற்சிநந்த
பேரருளி ஞாகுப் பெறலருமை யாதரோ
ஞாதிரைய மாமகர வெள்ளத்தது நாபபணும
போமலைநது வெவலும் புகழ்” - எனப்பதனானுமறிக (௬௬)

ஆறறன் மூன்று முபாயங்க ணனரு மிடத்தேர டமைந்நிடினும்
போற்றி நினக்கு வெனையுமும் பொழுது தேரந் தே வினைபுரிக
வேற்ற காலம் வரும்ளவு மெண்ணி யிருக்க வதுமைந்தா
வீற்றச சமாபகுப பினவாங்கும வெற்றித் தகரே யாகுமால்.

(இ - ள்) மைந்தனே! மூவகையாற்றலும் நால்வகை யுபாயமும் தக்க விடத்
துடன் வாயந்தாலும், சாத்து உனக்குச் செயமுண்டாகுங் காலமும் ஒத்திருக்கத்
தெரிந்தே தொழிலசெய்க ஒத்தகாலம் (வாயந்திராவிடின அது) வரும்ளவும் எகி
பார்த்திருக்கவேண்டும். அது முட்டிச் செயிப்பதற்கு ஆடுகக்கடாய பினவாங்குதல
போலுமென்று நீனைப்பாயாக ள - று

இது முதலிரண்டு செய்யுல்களால பருவம் பார்த்துத் தொழிலசெய எனக்
கூறியதாம்

இதனை, ஷே, காலமறிதல.

“அருவினை யெனப் புளவோ கருவியாற - கால மறிநது செயின
காலங் கருதி யிருப்பா கலங்காது - ஞாலங் கருது பவா
ஊங்க் முடையா னெடுக்கம் பொருதகா - தாக்கறகுப் பேருந் தகைத்து.” - என
பதனாற்றிக. (௬௭)

பிகைமிக் கியற்றித் திரிந்திடினும் வெவலுங் காலம் வரும்ளவும்
பகைமை புறந்திற நேற்றருமற பகைவா தமமைப் பண்போடு
நகைசெய தம்ம போற சுமந்திடுக நாமெ காலம் வந்துளிடின்
றசைசெய வினையை யவ்வளவிற தப்பா வணை முடித்திடுக

(இ - ள்) (உண்பதைவா) மிகக்கேடுசெய்து திரிந்தாலும் நீ படைசையை வெளிகுக்காட்டாமல் செய்கருகக் காலம் வருமெல்லையும் அப்பதைகளைத் தடுத்துயோடு சந்தித்தாவித்துச் சுமப்பவனபோலவரு தக்ககாலம் வந்துவிட்டால், தக்கபடி செய வினையை அப்பொழுதே தவறாமற்படி முடித்திடு. எ - று.

இதனை, ஷே, ஷே-

‘பொள்ளென வாங்கே புறமேவரா ஊலம்பாத - துவேபப பொள்ளியவா செந்நனாக காணிற் சுமக்க விறுவனா - காணிற் கிழக்காகத் தலை எய்தற் கரிய தியைந்தக்கா வந்லைய-செய்தற் கரிய செயல்’—என்பதனாலும்,

கீவகநீந்தாமணி

“இடத்தொடு பொழுது நாடி யெவவினைக் கண்ணு மஞ்சா மடப்பட வினற்ச ருமு மதிலவல்லாக கரிய துண்டே கடத்திடைக் காக்கை யொன்றே யாயிர கோடி கூடை யிடைத்திடை யிரங்கச் சென்றாங் கினனுயிர் செகுத்த தன்றே”—என்பத னனுமறிக, (௬௮)

வாயி னூழில் வழக்கமுற் மதிலை விரைத்தொன றற்கொன்று மேய துணையாயப் பலபடையு மெலிவற் றிருப்ப மதில்கழி யேய வியற்றி யரசிருநக வேற்ற கிடக்கை நிலத்தோடு பாய புனலு முடையதுவே பக்கைய யழிகரு மிடனாகும்.

(இ - ள்) வாசலும், துழைவாசலும் வழக்கமுற்படி மதிலைவிரைந்து ஒன்றற் கொன்று பொருந்தியதுணையாய் பலபடைகளும் மெலிதலற்றிருக்க மதிலும், அகழி யும் பொருந்தச்செய்து அரசிருப்புகொத்த சலவாய்ப்பும், பரந்தநீர்வளமுடையதாய் இருப்பதுவே பலகையெல்லுதற்கு இடமாம் எ - று

இதுமுதலிரண்டிசையுள்ளனாலுடமற்றித்தொழிலசெயஎனக்கூறியதாம்

இதனை, ஷே, இடனறிதல்

“தொடங்கற்க வெவவினையு மொளந்த முற்று மிடங்கண்ட பின்னல வது”—என்பதனாறிக (௬௯)

ஊக்க மிலனா றினுமிடத்தோ டுற்ற வினைசெய குவனாபி னூக்க முடையாக கிடனின்று யொழியு முக்க மிலாதவனுக் கூக்க முடையா னுயிடினு முற்ற ப்டையும் பல்வேனு முக்க மழிவ னிடத்தோடு முற்று வினைசெய யாவிடினே.

(இ - ள்) ஊக்கமில்லாதவனாயினும் இடவாய்ப்பினையுத் தொழிலியற்றுவானாயின், (பக்களுனாகிய) ஊக்கமுடையானுக்கு வெவலுமிடனின்றி யொழியும் இடவாய்ப்போடு பொருந்தி வினைசெய்யானாயின் ஊக்கமுடையவனாயினும் சேனைப் பெருக்கமுடையவனாயினும் எளியபக்கவனுக்கு செய்க்கப்படுவான் எ - று.

இதனை, ஷே, ஷே-

“ஆற்றரு மாற்றி யடுப விடனறிந்து - போற்றாகட் போற்றிச் செயின்.

சிறுபடையான செலவிடஞ் சேரி னுறுபடையா - னூக்க மழிந்து விடும்”—என பதனாலும்,

பாதுவெண்பா

“வான்சேரிற் புள்ளஞ்சா வவ்லரிவ சுற்றிய
கானசேரி ஞானனின் கண்ணஞ்சா—வானசேரி
சிகர வரானசேரிற் றேனஞ்சா வஞ்சா
மிகுநீக கயஞ்சேரின மீன” —என்பதனுமறிசு. (௧10)

பிறப்பிற் குணமு மறிவுமெனப் பேணு மிவைபுளு செயல்களையுஞ்
சிறக்குங் காட்சி யொடுகருத்தே ரெயிரி ணூட்டுவன நினைதமமா
நிறுக்கு மமைசரா முதலேனரை நின்ற ராயந்து தெளிநதிடுக
வறுககும் வினையாற் துதம்பொருடடு மறைபொ காமைப் பொருடடுமே.

(இ - ள்) மெயிரித்தொழின் முதலிய எதற்காயினும் ஒருவனைத்தெரிந்து
கொள்ளுகால, தனறொழிலை சாநிதகவும் வஞ்சியாதிருக்கவுமாக (அவனுடைய)
பிறப்பும் குணமும் அறிவும் செயல்களுமென்று சொல்லுமிவற்றைக் காட்சிப்பிர
மாணத்தாலும் அதுமானப் பிரமாணத்தாலும் ஆகம்பிரமாணத்தாலும் (அறம்பொரு
ளினும் அச்சமாகிய இவற்றில் வைத்துப்) பரீட்சித்து நம்புவாயாக எ - று.

இது முதல் ஒன்பது செய்யுள்களால் ஒருவனைப் பரீக்ஷித்து நம்பு எனக்
கூறியதாம். (௧௧)

அறவோர் புரோகி தரைவிடுத்திட டவரா லீர்த வரசனரு
னறவோ னல்ல விவறபேராகக் கிறதே டிரிமை யுடையானை
யுறவெ வைத்தற கெண்ணினமீ தொத்த தெவாககு நினகருத்தென்
ஊறவோ தெனசரு னுறவோடு மோருதே யொருவன நனைத்தெனிக.

(இ - ள்) (தெரிந்து கொள்ளப்படுவனிடத்தில்) அறவோரையும் புரோகி
ரையும் விடுத்த அவரால் இப்போதானுமரசன தருமகுணமற்றவன் (ஆதலால்) இவனை
நீக்கி, தருமகுணமுடைய மற்றொருவனை அரசனாக நியமித்தற்கு யோசித்தோம்.
இது எல்லோர்களுக்கும்மதமாயிருக்கின்றது உன் கருத்தியாது அதனைச் சொல்லு
வென்று பிரமாணமாகக்கேட்டு (அறத்தினவழியிற்) பரீக்ஷித்து ஒருவனைத் தந்திர
மாகச் சோதித்துத்தெனிக. எ - று. (௧௨)

சேனைத் தலைவ னொடுமவனை சோந்தா னாயுமவிட் டுவவரச
னீனப் பொருவா சையனிவனை யிழுககிக கொடையோ டிரிமையுடை
யானைப் புரத்தற கெண்ணினமீ தமைந்த தெவாககு நினகருத்தென்
ஊனப் படாமை யுடைத்தியெய்ச ருனொ டிரைப்பித் தேத்தெனிக.

(இ - ள்) (தெரிந்து கொள்ளப்படுவனிடத்தில்) சேனாபதியையும் அவன்
வகையினோரையும் விடுத்த இப்போதானுமரசன இழிவாகிய பொருளாசையுடைய
வன், (ஆதலால்) அவனை நீக்கிக் கொடைத்தொழிலில் வல்ல மற்றொருவனை அரச
னாகும்படி யோசித்தோம் இது எல்லோர்களுக்கும்மதமாயிருக்கின்றது உன் சம
மதம் யாது? ஒளியாதுணைக்கவென்று பிரமாணமாகச் சொல்லுவித்து (பொருளவழி
யிற்) பரீக்ஷித்து ஒருவனைச் சோதித்துக்கொள்க. எ - று (௧௩)

தொன்று தொடட வுரிமையொடு சூழந்த தவழா தாடடியைவிட்
டொன்று முரிமை தனிவினன னுனைக்கண மிவங்கி யெனைவிடுத்தான
சென்றவ கவளைக் கூடுதியேற சிறந்த பொருளுந் கூடுநினக்
கென்று தெளியச் சூளுறவோ டிசைப்பித் தித்து ஊடுதெனிக.

(இ - ள்) (தெரிந்து கொண்டபின்பினிடத்தில) பழமையையுள்ள உரிமையாளர் ஒரு தவமுதமகளை விடுத்து இம்மங்கை உடன்பிரிவு மோகமுற்று (அழைத்து வருதற்கு) என்னை யுட்பினுள். அவனைச் சென்று தழுவுவாயாயின் உனக்கு (இன்பமேயன்றிச்) சிறந்தபொருளுக கவசப்படும் என்று பிரமாணமாகச் சொல்லுவித்து (இன்பவழியில்) பரிசுதித்து ஒருவனைச் சேர்த்துக்கொள்க எ - று (எசு)

வேறு

ஒருநிமித்த மேலிடமே யோரணமாய் அமைமையி லேனை யோரை, யொருமையு வழைப்பித்திங் கிராபிழைப்பது குழியினரென னுறுத்திக் காவ, லொருவனிலிவ வரசவமை யொடங்கமுயன முனிவனை யொறுத்து வேறே, யொருவனைவையுதற்கினை நடுத்த முன்கருததென நெனசுகுனொ னொப்பித்த தெனாக

(இ - ள்) ஒரு மந்திரியைக்கொண்டு அவனுடைய வீட்டில யாதேனு முகந் தரம்வைத்து மறவர்களை யழைப்பித்து, இவர்கள் எதோ மோசஞ்செய்யக்கூடினாக னென்று சாவற்படுத்தி, வேறொரு மந்திரியைக்கொண்டு இவ்வரசன் நமமைக்கொலை செய்ய எத்தனித்தான (அவன் நமமைக் கொலவதன்முன் நாம்) அவனைக்கொன்று வேறொருவனை யரசனாகச் சமத்தித்தோம் உன் கருத்தென்ன? பிரமாணமாகச் சொல என்று சோதித்துக்கொள்க எ - று

மேல ஐந்து ரெய்யுள்களின் கருத்தை, ஷே, தெரிந்துகொள்தல.

“அறம்பொரு ளின்ப முயிரச்ச நான்கின்

நிறந்தெரிந்து தெறப் படும்” — எனபதனுறிக.

(எடு)

வேறு,

நல்ல குடியிற் பிறந்தாறு நவையு மறபாடி மடிபிழைப்பென நல்ல லுறுக்கு மிவைமுதலா மனைத்து நீக்கிப் பழிக்கஞ்சி யொல்ல லுறுரா ணுடையானே போரந்து தெளியப் படுமெந்தா வல்ல கலைதோந தாசறநா நடபடும் வெளி னு மருவிடேம்.

(இ - ள்) மைந்தனே! அருங்கலையுணர்ந்து குற்றமற்றரிடத்திலும் வெளிற்றறிவு பொருந்தும் (ஆதலால்) உயாகுடியிற் சனித்த, ஆறு குற்றங்களும் மறதியும் சோம்பலும் பிழைத்தல் என்று சொல்லப்படுக துன்புசெய்யும் இவைமுதலாகிய எல்லாக்குற்றங்களையு மொழித்துப் பழிச்சொல்லுக்குப் பயந்து பொருந்திய நாணமுடையவனே ஆராயந்து தெளியப்பட்டதாகவன. எ - று

ஆறுநவைகள் காரம குரோதம் உலோபம் மோகம் மதம் மாறசரியமென்பன.

இரட்சையுள்ள கருத்தை, ஷே, ஷே.

“குடிப்பிறந்து குற்றத்தி னீங்கி வடுப்பரியு - நாணுடையான கட்டே தெளியு.

அரியகற் றுசற்றா கண்ணு தெரியுங்கா - லினமை யரிதே வெளிற்” — எனபதனுறிக. (எசு)

சுற்ற மிலரா னவாதமமைச் சூழேல் பழிபா வமுநாணா பற்று மிலரா சுவாங்கெ பண்பா தருநற் குணங்களே முற்று முடையா ரிலரதனு முனியுங் குற்றங் குணமிவற்றைத் தெற்றென னுணர்ந்து குணமிக்குத் செமமை யுடையா தமைத்தெளிக.

(இ - ள்) சுற்றமில்லாதவர்களை யோசியாதே (எண்ணில் அவர்கள்) பழி பாவங்கட்கும் அஞ்சுகள், பற்றில்லாதவர்களாவார்கள், அவரை விட்டுவிடு, குற்றமற்ற குணவான் கிடைப்பதும் அரிது. ஆதலால் வெறுக்கத்தக்க குற்றங் குணமென்னுமீவற்றை நன்றாக அளவிட்டுக் (குற்றங்குறைந்து) குணமிகுந்த செம்மையாளர்களைத் தெரிந்தெடுக்கக் கொளவாயாக எ - று.

இதனை, ஷே, ஷே.

“குணநாடிக் குற்றமு நாடி யவற்றுண - மிகைநாடி மிக்க கொளலு.

அற்றாநாத தேறுத லோம்புக மறநவா - பற்றிலா நாணா பழி” — என்பதனை நிமி

பெருமை சிறுமை யளந்துகொளப் பேணுங் கருவி தத்தமது
கரும் மதுபீடாற் பிறக்கருவி கழியச் சிறந்த வல்லவிக்
மருவு காத லாலையார மாட்டு வினையை வையறக்
வொருவா தமைபுந் தேராமே யொருகா லதனூ தெளியறக்.

(இ - ள்) (ஒருவருடைய) மேனமையையும் கீழ்மையையும் அளந்தறிவதற்கு அவரவரது செயல்கைய் தவிர மற்றவை சிறந்த கருவியல்லவென்று அறிவாயாக (ஒருவாபாற்) பொருந்திய உன காதலினிமித்தம் தெரியாதவரிடத்து ஓர் தொழிலைச் சுமத்தாதே (எப்படியாயினும்) பரிட்சைசெய்யாமல் ஒருவனையும் ஒருகாலத்திலும் நம்பாதே எ - று

இதனை, ஷே, ஷே.

“பெருமைக்கு மேனைச் சிறுமைக்குந் தத்தங் - கருமமே கட்டளைக் கல

காதனமை கந்தா வறிவறியாத் தேறுதல - பேதைமை யெல்லாந் தரும்

தேற்றக் யானாயுந் தேராது தோந்தபிற - நேறுக தேறும் பொருள்.” — என்பதனை நிமி

தோந்து தெளியப் பட்டவனபாற் தோந்தே வினையுந் தகவிடுக
தோந்து தெளியப் பட்டவனைத் தீது காணு தயிரறக்
தோந்து தெளியப் பட்டவன நீர் வினையை விடுமதனைத்
தோந்து பணகவா பிரித்திடுவா தேரான தெளிவே போற்கேடாம்

(இ - ள்) தீர்த்தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவனுக்கும் (இவனுக்கிதாதருமென்று) தொழிலையும் ஆராயந்தே சுமத்துக் (தொழில் சுமத்தியானபின்) அவன் ஒரு தீவரும் செய்யக்காணுது சந்தேகியாதே (சந்தேகித்தால் தன்னை நம்பாமைபற்றி) அவன் தொழிலை (பாதுகாவாது) விடுவான் அதனைப் பணகவா அறிந்து (அவனைப்பாற்) பிரித்து (அஃகு ஏற்று)க்கொள்வார்கள் (அதனால்) பரிட்சைசெய்யாது நம்பினவனபோலக் கேட்டைய வேண்டிப்பதாம் எ - று

இதனை, ஷே, ஷே.

“தேரான பிறனைத் தெளிந்தான் வழிமுறை - தீரா விடுமபை தரும்

தேரான தெளிவுந் தெளிந்தான் கணையுறவுந் - தீரா விடுமபை தரும்” — என்பதனை நிமி,

அருந்திவாரம்

“பொருள்போக மஞ்சாமை பொன்றுகாற் போந்த

வருள்போக வாறமென றுற்ற — விருள்போக்க

கூறப் படுவகுணத்தான கூடவேல்வல வேந்தனாற்

தேறப் படுங்குணத்தி னுன —என்பதனாறுமறிக.

(எக)

முன்னாப் பொதுவா கிபவினையின் மூன விடுதலாத நீதகற்றி
நன்மை புரிந்து வருமாயி னாடி யவனைச் சிறந்தவினை
தன்னில் விடுகக் சிறந்தவினை சாரந்து புரிவா னிடைதிரியின்
பின்ன ரவினைப் பொதுவினையிற் பெயர்த்து நமுவ விட்டிடுக

(இ - ள்) நீ தெரிந்துகொண்டவனை முதலிற் பொதுவான தொழிலில்
விடுத்த, (அதில்) துன்பத்தை விலக்கி நன்மை செய்து வருவானாயின் (பின்னா) சிறந்த
தொழிலில் விடுவாயாக. (அவ்வாறு) சிறந்த தொழிலைப்பற்றிச் செய்பவன் இடையில்
திருத்தக் குறைவடைதலால், மறுபடியும் அவனை மாற்றிப் பொதுவாகிய தொழிலிற்
புகச்செய்து கைநமுவவிடக்கடவாய் எ - று

இதுமுதல நான்கு செய்யுள்களால் திறனறிந்து தொழிலிடு எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷெ, தெரிந் துவினையாடல்.

“நன்மையுந் தீமையுந் நாடி நலம்புரிந்த - தன்மையா னுளப் படும

எனவகையாற் தேரியக் கண்ணும் வினைவகையான - வேறாகு மாநதா பலா” —

என்பதனாறுமறிக

பொதுவினை - பலாகூடிச் சாதிப்பதற்குரியது சிறந்தவினை - ஒருவனே
சாதிப்பதற்குரியது (அடு)

ஆளு மரசன பாலன் | மவனுக் காவ தயியறிவு
நாளு மவற்றைக் கலங்காம னன்று முடி க்கு முளத்துணிவு
முளம வினைகூற தனக்கரத்தின மொய்தத பொருளின் விழைபாத
கோளு முடையான புரிவினையிற் குற்ற முறது குணமேயாம்

(இ - ள்.) அரசுசெய்யும் மன்னரிடத்தில அன்பும், அவனுக்கு வருவதையறி
யும் விவேகமும், அவற்றைச் சோவினறி நன்றாகச் சாதிக்கும் மனத்துணியும், வரும்
வினைகட்குத் தன் கையிலுள்ள மிகப் பொருளில் வாஞ்சியாக் குணமும் உடையவனே
செய்யுங் கருமத்தைப் பழுதுபடாது முடிப்பவனாவான் எ - று.

இதனை, ஷெ, ஷெ,

“அன்பறிவு தேற்ற மவாவினமை யிநான்கு

நன்ருடையான கட்டே தெளிவு” —என்பதனாறுமறிக.

“கரத்தின மொய்த்த பொருளின் விழையாத கோள்” என்பதற்கு, அரசனால்
வரையறுக்கப்பட்டதினமேற் பரிதானப் பொருள் விருமபாமை செயன்பொருள்
கூறினுமாம் (அக)

தெளிந்த வினையிற் தெளிந்தவினைச் சிறந்த காலத் தொடுமவிடுகக்
வினைந்த வறிவாற் றலுமிலையேன மிகக் வுரிமை நிரப்பாலே
தனைந்த மனத்தா னுயிடினுந் தனபால வினையைச் சார்த்தாக
வனைந்து வினையில் விடுதலவினை யதற்குத் தகுமா றுரிமைசெய்க.

(இ - ள்) (தக்கோனெனத்) தெளிந்தவினை (இத்தன்மைத்தெனத்) தெளிந்த
தொழிலிற் சமயம் வாய்க்கும்போதெல்லாம் வைக்கக்கடவாய். உன்னிடத்திலேயே

உரிமைமிக்க (அனபால்) தனைந்த மனமுடையவனானும், மிகுந்த அறிவும் திறமையு மில்லையாயின் (அவனாக) ஓர் தொழிலைச்சுமத்தாதே. (தக்கோனென்) அளவிட்டு ஒரு தொழிலில் விதெதவனை அவவினைக்கேற்பப் படியவைப்பாயாக. ஏ - று.

இதனை, ஷெ, ஷெ.

“அறிந்தாற்றிச செய்கிற்பாற் கலலால வினைதான்-சிறந்தானென் தேவற்பாற் றனறு.

செய்வானை நாடி வினைநாடிக் காலத்தோ - டெய்த யுணரந்து செயல்.

வினைகருகரிமை நாடிய பின்றை யவனை - யதற்குரிய னாச செயல்.”—என்பதன னுணராக. (அ-)

வினைக்கண் முயற்சி தவறாது வினையுன் கேண்மை வேறாக நினைக்கு மவனமற தவவினையி னீங்கும பிறநு மதினேரார முனைக்கும் வினைஞன் கோடாதே முத்திரீ ருலகங் கோடாது தனைப்பின் வைக ரெறுநாடிச சாரும் வினைபு நாடுகவே.

(இ - ள்) தன்றெழிலிற் றளவுறுதியற்று முயற்சியான உறவினனாகவும் வேற்றுமையாய் நினைப்பாயின, அவன் அததொழிலின்னும் நீங்குவான். (அதனை யறிந்த) பிறரும் அதனால் (உன்னைநம்பித் தொழில்புரிதற்கு) உடன்படார். முன்னிற் குங் கரும்த்தலைவன் நீதிபிறமுனையின், பன்முமைபாடிய கடலுஞ் சந்த உலகமானது முறைபிறழ்ந்து. (அதலின்) ஏககாலமுத தொழிலான சோரவையாராயந்து (பின்பு) தொழிற்சோர்வையும் ஆராயவாயாக. ஏ - று

இதனை, ஷெ, ஷெ

“வினைக்கண் வினையுடையான கேண்டாமே ருக் - நினைப்பானை நீங்குந திரு நாடோறு நாடுக மன்னன் வினைபெயரான் - கோடாமை கோடா துலகு”—என பதனும்,

பழமொழி

“காட்டிக் கருமங் கயவாமேல வைத்தவ

ராகருவ ராற்ற வெமக்கென நமார்திருத்தன

மாப்புனா நோக்கின மயிலன்னுய பூசைக்குக்

காப்பிடுதல் புனலின் றலை”—என்பதனுமயிக

(அங்)

பற்றும வெறுகைகை யொழிந்துழியும் பழைமை யெடுத்தப் பாடாட்டுஞ் சுற்ற மதனைப் பெருங்கொடையாற் றாய மொழியாற் றமுலாறு நிறை மவனுக் கொடுகாலு மனுநா தாகக் கிப்பெருகு முற்ற நினைக்கும் பகைவாநொழின் முற்று தேம் கண்டேன.

(இ - ள்) எமகண்டா! பொருநசிய செல்வமற்ற நாலு நிலம், ஆதிநட்பைக் கொண்டாமே உறவினரைப் பெரிய கொடைதொழ்வுலகம் இனிய வசனத்தாலுந் தழுவியிருந்தால் அவனுக்கு ஒருகாலுஞ் சோவுவராது. செல்வமானது மிகுதியாக வளரும் வெல்லக்கருதுகின்ற சத்தாருக்களுடைய கருமங்களை முடிவுபெறா (ஆதலின் உறவினரைத் தழுவிக்கொள்வாயாக) ஏ - று.

இசெய்யுளால் உறவினரை யாதரி எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷெ, சுற்றநதழாஅல்.

“பற்றற்ற கண்ணும் பழைமைபா ராட்டெல் சுற்றத்தார் கண்ணே யுன்.

விருப்பறாசு சுற்ற மினையி னருப்பறா - வாக்கம் பலவுந் தரும்.

கொடுத்தலு மின்சொலு மாநறி னடுக்கிய - சுற்றத்தாந சுற்றப் படு.
காகை கரவா கரந் துண்ணு மாககமு-மனைநீ ராத்தே யுள ”—எனபதனனும்திக.

பழமொழி.

“அல்ல லொருவற் கடைந்தக்கான மறவநகு
நல்ல கிளைக் கொண்படுவ—நல்ல
வினமரபின மந்தனை ந்ககு மதுவே
மனைமர மாய மருந்து ”—எனபதனனும்திக.

(அசு)

வேறு.

பெருமிதம் பெரிய செல்வம் பேரெழில் பெரிய விபாபந்
தருமிசு களிப்பின மூழ்கித் தங்குமி னேம கண்டா
வருமிசு பொச்சாப பத மறவியா னினனைக் காதுப
பொருமிசு பகையை வெல்லும் பொருளெலா மிழப்ப தாகும்.

(இ - ள்) எமகண்டா ' காகுணம் - மிக்கசெல்வம் - கட்டிசு - விடய
போகம் ஆகிய விவற்றில் அதிமோகமபநறி மூழ்கிக் கிடப்பின, அளவிறந்த மகிழ்ச்சி
யுண்டாகும் (அமமகிழ்ச்சி செய்கை செய்யாமைகளில் மறவியுண்டாகும்) அமமற
வியால், உணைக்காத்து, போபுரியும் மிக்கபகைஞரை வெல்லும் எல்லாப்பொருள்
களையும் இழக்கச் செய்யும். எ - று.

இதுமுதல் மூன்று செய்யுள்களால் மறவிகுணத்தை விடு எனக்கூறியதாம்.

இதனை, தெ, பொச்சாவாமை.

“இறந்த வெகுளியிற் நீதே சிறந்த - வுலகை மகிழ்ச்சியிற் சோரவு
அச்ச முடையாக கரணிலை யாங்கிலை - பொச்சாப புடையார்க்கு நன்கு
முன்னுந் காவா திழக்கியான நனபிழை - பின்னா நிரங்கியிடம் ”—எனபதன
னறிக. (அசு)

உற்றிடு மாற்றன மூன்று முபாயங்க ணுன்கு நனமை
பற்றிய தொழில்க னேந்தும் பணி று குணங்க ளாறு
மற்றைய வளைததுங் கேடாம் வளாபிறப் பேழை காறும்
பற்றிடு நனமை யினறும் பாழத்தபொச்ச சாபபுச சாரின

(இ - ள்) கேட்டைத் தருவதாகிய மறவிக்குணம் பொருந்தாமையின், பொ
ருந்திய மூவகையாற்றலும், நாலவகை யுபாயமும், ஐவகைத்தொழிலும், அறுவகைக்
குணமும், மற்றையயாவுங் கேடாம். அவனுக்கு வளாகின்ற ஏழுபிறவிகள் வரையிலும்
அடையத்தக்க நற்செய்கை யில்லையாகும். எ - று.

ஆற்றல் மூன்று—அறிவு, ஆண்மை, பெருமை.

உபாயங்கள் நான்கு—சாமம், பேதம், தானம், தண்டம்

தொழில்கள் ஐந்து—எளியமுயற்சி, பயன்விளைவது, பெரும்பயன் தருவது,
சந்தேகமில்லாதது, பின்னன்மை பயப்பது.

குணங்கள் ஆறு—அன்பு, நாண, ஒப்புரவு, தாக்ஷணியம், வாய்மை, மாட்சிமை.

இச்செய்யுளின கருத்தை, தெ, தெ.

“புகழ்ந்தவை போற்றிச் செயல்வேண்டுகு செய்யா
திசுழ்ச்சாக் கெழுமைபு மில.”—எனபதனனறிக.

(அசு)

நெகிழ்ச்சியொன் றின்றிச் செய்ய நினைந்தகா ரியத்திற் சென்று
புகழ்ச்சிசெய் முபற்சி செய்யிற் பொருள்பய வாமை யில்லை
யிகழ்ச்சியிற் கெட்டா தமமை யெண்ணுதல செய்வை யாயின
மகிழ்ச்சியின் மைநது ருத வண்மைவந தமுககு மைநதா.

(இ - ள்) மகனே! நீ செய்ய நினைத்த (காரியம் எத்தகையதாயினும்) அக
காரியத்திற் சிறிதும் மறவிக்குணமினறிப் பிரவேசித்து, கீர்த்தியையுண்கெடையும்
முயற்சிசெய்து கொண்டிருந்தால், (அதனுற்றிப்) பயன்கொடாமையிலலை (அம்மறவி
யுள்ள நீங்குதற்குபாயகேள்) அனலிலுவகையால் இறுமாசுக்குட்பொழுது, அவ்வாறு
முன் இறுமாந்து கெட்டவரை நினைப்பாயாயின் அது தானே யொழிந்துவிடும் எ - று

இதனை, நெ, நெ.

“அரியவென் றுகாத விலைபொச் சாவாக் - கருவியாற போற்றிச் செயின்
இகழ்ச்சியிற் கெட்டாரை யுளளுத தாரதம-மகிழ்ச்சியின மைநததும் போழ்து.”
என்பதனனும்,

நூராமணி

“இகழ்ச்சி யிற்கெடு வார்களை யெண்ணுந்
மகிழ்ச்சி யின்பத்தின மைந்துறும் போழ்சேனப்
புகழ்ச்சி நூலுட் புகன்றனா பூவினுட
முகழ்ச்சி சென்றசெம் பொன்முடி மன்னனே ”—என்பதனனுமுணர்க. (1)

எய்திய குற்றத் தோகள் யாவரா யினுங்கண் ணோடா
தைதென நாடி நீதி யறநதலைப் பிழையாத தண்டரு
செய்தலே செங்கோ லாகுளு செய்யகோ லினதே லென்னு
முய்திசெய் மழையான மகக ளுறுபய னுற்ற போலும்.

(இ - ள்) பொருந்திய குற்றமுடையோ யாவராயினுந் தாக்கூணியம் பாராட்
டாது அழகாக விசாரித்து, தரும்நெறி தவறாமற்படி தண்டருசெய்தலே செங்கோன
மையென்று சொல்லப்படுவதாகும் (இம்முறை செய்தல்) பயனை யுண்டிசெய்யும்
மறையினால் பிரணைகள் பொருந்திய பயனடைதலபோலும் செவ்விய இராசநீதிசுவறு
மாயின் யாது பயனுண்டாகும்? (ஒன்று முண்டாகமாட்டாது) எ - று

இதுமுதல் ஐந்தா செய்துள்ளால் நன்னீதிசெய்தது எனக்கூறியதாம்

இதனை, நெ, செங்கோன்மை

“ஓர்துகண் ணோடா திறைபுரிந் தியாராமாட்டுந் - தோருசெய வல்தே முறை
வார்கோக்கி வாழு முலகெல்லா மனைவன - கோனோகி வாழுந் குடி.”—என்பத
னனறிக. (அஅ)

மழைவளஞ் சுரக்கு மாறும் வயனிலம் விளை பு மாறும்
விழையறம் வளரு மாறும் வேதநூல் விளங்கு மாறும்
தழைபொரு ளீட்டு மாறுஞ் சமரிடை வெல்லு மாறும்
பிழைதப வாழு மாறும் பிறழ்தராக் கோலி னாகும்.

(இ - ள்) (அரசன் நீதி) தவறாத செங்கோலினாலே, (உலகத்திலே பருவ)
மழையெய்து செழித்தலும், விளைநிலங்கள் பயன்றருதலும், நீனைத்தபடி தரும்ங்கள்
விறுத்தியாதலும், வேதசாஸ்திர விதிகள் பிரகாசித்தலும், பொருட் பெருக்கந்தேதெ

லும், (பகைவரைப்) போரில் வெல்லுதலும், அவக்கியாதியின்றி (குடிசுக்குழு) வாழ்ந்திருத்தலும், (ஆகிய இவையாவும்) உள்வாகும். எ - று.

இதனை, ஷை, ஷை.

“அந்நணா நூற்கு மறத்திறகு மாதியாய - நின்றது மன்னவன கோல்.

குடிதழீஇக கோலோசசு மாநில மனை - னடிதழீஇ நிறகு முலகு.

இயலபுளிக கோலோசசு மனைவ னாட்ட - பெயலும் விளையுநரு தொக்கு.

வேலன்று வென்றி தருவது மன்னவன - கோலது உங் கோடா தெனின.”

என்பதனாறிக.

(-அக)

கருவிரஞ் சாதி தமமார் காமரா ருயிராக கொல்லேவா

வெருவரசு சூறை கொளவேவா மேவியா றலைப்போர் கள்ள

ருருவளா பிறனில் வேடபோ ருவாமுத லோகாக கோழல

பருவரு பாவ மன்று பயிர்க்களை கபோதல் போலாம்.

(இ - ள்) ஆயுதப்பிரயோகம் - நஞ்சிடுதல் முதலியவற்றால் (ஒருவருடைய) அழகிய அரிய உயிரைக்கொல்லோரும், அஞ்சுமபடி கொள்ளுகொளவோரும், பொருந்திய வழிப்பறிப்போரும், சோரஞ்செய்வோரும், அழகுமிக்க பிறாக்குரிய மனைவியைக் கூடுவோருமாகிய இவா முதலியபாவிக்களைக் கொல்லுதல் [மரணத்தண்டனை விதித்தல்] வருந்தத்தக்க பாவமாகாது (நற்குடிகளாகிய) ப்யிருக்கு (துஷ்டர்களாகிய) களைகளைக் களைதல்போலாகும். எ - று

இதனை, ஷை, ஷை.

“கொலையிற் கொடியானா வேந்தொறுத்தல் பைங்குழ

கோகட்டத்தோடு நோ”—என்பதனாறிக

(க0)

பரிசனம் பகைவா களவா படாதரு முயிராக டாமென

றுநாரசையந திடத்தி னுனு முலகிடை யிட்டையு நெய்தா

வாரிரையிற் காத்தது நீதி வழுக்கினா தமமை மொத்திக்

கரிசறப் பொருளுங் கோடல் காவலா தரும் மைந்தா.

(இ - ள்) தன்பரிசனா - பகைவா - திருடா - செல்லுகின்ற (பறவை விலங்காதி) உயிர்கள் - தான என்று சொல்லப்படும் ஐவகையிலும் பிரசைகளுக்குத் துன்பமுண்டாகாமல் முறைப்படி யிரட்சித்து, நீதிதவறி நடந்தவர்களைத் தண்டித்துக் குற்றமறப்பொருளும் வாங்கிக்கொளுதல் அரசாக்குரிய தருமமாம். (இவையநீதியென நெண்ணுதே) எ - று

இதனை, ஷை, ஷை.

“குடிபுறங்காத் தோம்பிக் குற்றங் கடிதல்

வடுவென்று வேந்தன் ரொழில்”—என்பதனாறும்,

திருந்தோண்டிப்பூணம்

மாநிலங்கா வலனாவான் மன்னுயிர புரகருங்காலேத

தானதனுக் கிடையூறு தன்னுறநன் பரிசனத்தா

லு. அனமிகும் பகைத்திறத்தார் களவரா லுயிர்ச்சமா

லானபய மைந்துந்தித் தரசாளவா னல்லோ.”—எனமதனாறும்.

“பொருளுங்கோடல்” என்றதால், குடிகளிடத்து ஆறிலொருபங்கும், குறுநில மன்னர் பால் விதித்த சியமப்படி கப்படும், குற்றஞ்செய்தோரிடத்து அபராதமு முதலியனவுங்கொள்க, (கூக)

முறைமைமுட் டாது செய்து முழுநிலை காப்பி னந்த
விநைவனைச செங்கோல காக்கு மெனியசெவ் வியனு மாகான்
குறைவளா குற்ற மோரான குணத்தொடு முறைசெய் யானை
நிறைதரு பாவந் தேய்க்கு நெடுமயகை யினரு மேனும்.

(இ - ள்.) உலகமுழுவதையுந் செங்கோன்முறை பிசகாது காப்பானாயின், அவ்வரசனை (காப்போர் ஒருவரிலாயினும்) அம்முறை பிசகாமையே காக்கும். (குறை யறிவிப்பார்க்கு) எளிய சமயத்தனையிராவிடும், குற்றங்குறைகளை யறியாதவனாயினும், நீதிமுறைப்படி அரசுசெய்யாதவனுமாயி மன்னனை, மிகப்பகை (வேறு) இல்லையாயினும் (அம்முறை பிசகாகிய அவனுடைய) நிறைதபாவமே கெடுக்கும். எ - று.

இதனை, ஷை, ஷை.

“இறைகாக்கும் வையக மெல்லா மவனை - முறைகாசகு முட்டாசு செயின்.
எண்பத்தா னோரா முறைசெய்யா மன்னவன் - நண்பத்தாற் றானே கெடும்.”
என்பதனும்,

சீவகசிங்காமணி

“உறங்கு மாயினு மன்னவன் நன்னொளி
கறங்கு தெண்டினா வையகங் காக்குமா
லிறங்கு கண்ணிமை யார்விழித தேயிருந்
தறங்கன் வெளவ வதனபுறங் காக்கலா” —என்பதனனுமுணாக (கூஉ)

அறுதொழி லாளர் நூலக எயாப்பரான் பவனின் றுகு
முறைபெய லொழியுங் கூழுங் குடிகளு மொருங்கு நீங்கும்
பெறுபய னாட்டிற் குணமும் பிறங்கொளி நிலைபெ றுது
கறையின்மேற் பொருள்கைக் கொண்டு காவலை விடுப்பின் மைந்தா.

(இ - ள்.) மகனே! (மன்னனானவன் மேற்கூறிய முறைதவறி) கறையின் மேற்பொருளை விசேடமாகக் கைக்கொண்டு (பிரசைகளைக்) காததலை யொழிப்பா னாயின், அறுதொழில்களையுடைய அத்தனா வேதாஸ்திர முறைகளை மறப்பாரகன், பசுக்கள் பால் கொடாதனவாம். மழைநாள் குன்றும், (உணவாகிய) பொருள்களுங் குடிகளும் ஒருங்குகெடும், நாட்டிலுண்டாகிய பலன்கள் குறையும், கீததியும் நிலைபெறுது (தொலையும்) எ - று

இச்செய்யுளால் அநீதியையொழி எனக்கூறியதாம்

இதனை, ஷை, கொடுங்கோள்மை.

“கொலைமேற்கொண் டாரிற் கொடிதே யலைமேற்கொண்-டல்லவை செய்தொழு
நாடொறு நாடி முறைசெய்யா மன்னவ - னாடொறு நாடு கெடும். [கும வேதது.
கூழுங் குடியு மொருங்கிழுக்குங் கோல்கோடச் - சூழாது செய்யு மரசு
மன்னர்க்கு மன்னுதல் செங்கோன்மையி-தின்னேன-மன்னவா மன்னாக்கொளி
முறைகோடி மன்னவன் செய்யி னுறைகோடி - யொல்லாது வானம் பெயல்
ஆயன் குன்று மறுதொழிலோர் நூன்மறப்பர் - காவலன் காவா னெனின்” —
என்பதனும்,

ஆரியமலை

“தற்பாடு பறவை பசிப்ப பகையற
நற்கூலகொள ளாது மாறிக் காலபொரச்
சீனா வெண்டலைச் சிறுபுன கொணமூ
மழைகா லூனா வளவயல விலையா
வாயமையுந் சேட்செனறு காகஞ் தீதுதரப்
பிறவு மெல்லா நெறிமாறு படுமே
கடுஞ்சினங் கவைஇய காட்சிக்
கொடுங்கோல வேந்தன காகரு ராடே” —என்பதனுமறிக.

கறை * அரசன் கொளளுங்கபயம் வேதியரதுதொழில்—ஒதல்-ஒதுவிததல்
வேட்டல் - வேட்டித்தல் ராசல் ஏற்றலென்பபடம். (௧௩)

கடுமொழி கண்ணோ டாமை கையிகந திட்ட தண்ட
நடுநிலை யினமை செவவி யினமைநன முகமு ருமை
புடனுறச சூழ்ந்து செயயா துறுபிழை யமைச்சாக கேறறல்
படுசமாச சிறைடுய யாமை பலவுதீங் காகரு மைநதா.

(இ - ள்) மைநதனே! கடுஞ்சொற் கூறுதலும், தாட்சணிய மிலலாமையும்
குற்றத்திற்கேற்பச் சிடசைசெயயாடையு, நடுநிலைமைக் குணமிலலாமையு, (குறை
யறிவிப்பதற்கு) எவரிதற் சமயங்கொடாடையு, ஒன்றையோசியாமல் (தானாகச்)
செய்து விட்டுப் பொருந்திய பிழைபாட்டை டநதிரிகண மீதேற்றலும், போசெய்
புங்கால (தன்னைக்காந்தும் கொளவத ருப) புகலிடந் தேடிவைத்திராமையும், இவை
முதலிய யாவும் பொல்லாங்கு ாபுணடுசெய்யும் ஏ - று.

இசெய்யுளால் அச்சமுறவியாதே எனக்கூறியதாம்.

இரண்டே, ஷ, வெருவந்தசெயயாமை.

“தக்காங்கு நாடித் தலைச்செல்லா வண்ணத்தா - வெருவந் கொறுப்பது வேந்து.
அருஞ்செவ்வியின்ன முகத்தான பெருஞ்செவ்வம்-பேய்கண டன்ன துடைத்து.
கடுஞ்சொல்லன் கண்ணில ளுயி னெடுஞ்செவ்வ - நீடினறி யாககே கெடும
கடுமொழியுங் கையிகநத் தண்டமும வேந்த - னடுமுரண் டேயசகு மரம்.
இனத்தாற்றி யெண்ணாத் வேந்தன சினத்தாற்றிச - சீறிந் சிறுஞ் திரு.
செருநத போழ்திற் சிறைசெயயா வேந்தன - வெருவநது வெய்து கெடும”
என்பதனும,

புறநானூறு.

“காயநெல லறுத்துக் கவளங் கொளினே
மாந்திரை விலலது பனாட் காகு
நூறுதெறு வாயினுந் தமித்துபுக குணினே
வாயபுகு வதனினுங் கால்பெரிது கடுக்கு
மறிவுடை வேந்த னெறியறிந்து கொளினே
கோடி யாரதது நாடுபெரிது நந்து
மெல்லியன கிழவ னாகி வைகலும்
வரிசை யறியாக் கல்லென் சுற்றமொடு
பரிவுதப வெடுக்கும் பிண்ட நச்சின்

யானை புலக புலமபோற

முனு முண்ணு னுலகமுங் கெடுமே ”—என்பதனனுமறிக (௧௬)

பாரிணதவா தமமாற கூறப்பட்டன மறுக்க மாட்டா
விபநநந குணங்கண் ணோட்ட மிகதகு கண்ணோட்டநதா
முபவனுசெய் முறைகளுக கேடு முன்னுநா மாட்டிக் கூடா
நயந்தப நினகருத தீங்கு நாட்டினா தம்பா னுடல.

(இ - ள்) (தாட்சணியமெனபதுபலதிறததசாயினும)தமமிடம் பழகினோரற்
கூறப்படும் விஷயங்களை மறுக்கமாட்டாத நற்குணமே தாட்சணியமாம். பொருந்திய
தகுதியாகிய இச்சதாட்சணியத்தை (பொதுவாக யாவரிடத்தும் வைக்கவேண்டியது
மன்றி) உனக்கு நன்மை நீங்கத் தீங்குசெய்பவருளராயினும் அவரிடத்தும் வைக்க
வேண்டும். (ஆனால்) முயற்சிபுடன செய்கின்ற செங்கோன முறைகளுக கேடுநீனப
பவரிடத்தில் மாத்திரம் வைக்கக்கூடாது. எ - று

இச்செய்யுளால் தாட்சணியவாஞ்சலிரு எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, கண்ணோட்டம்

“கண்ணோட்ட மெனனுங் கழிபெருங் காரிகை - யுண்மையா னுண்டிவ வுலகு.
கருமஞ் சிதையாமற கண்ணோட வல்லாக - குரிமை யுடைத்திவ வுலகு
ஒழுத்தாற்றும் பண்பினா கண்ணுங்கண் ணோட்ட-பொறுத்தாற்றும் பண்பே தலை.
பெயக்கண்டு நஞ்சுண்டமைவா நயத்தக்க - நாகரிகமவேண்டு பவா.”—என்பத
னும்,

பாரதவெண்பா

“ஒன்று நம்பென்கோ வொன்றை வெனபென்கோ
வினரகை தானென்கோ யாகென்கோ - மெனொன்றையாழ்ப்
பண்ணோட்டு மினசொற் பணைத்தோளாய சேர்ந்தவாபாற
கண்ணோட்ட மிலலாத கண் ”—என்பதனனுமறிக (௧௭)

வேறு

உளக்க னீதி நூலாக வொற்றே வெளிக்கண் னொனவிடுதது
விளைக்குஞ் செயலான மொழிதனனால வேண்டா சுற்றம் வினைஞரையு
மளக்க மைநந் வொற்றுவ னாதபு றுந் புந்மீவாமி
துளக்க மினாழி யெனசெயினுஞ் சோர்வ லாத தெனவழிக.

(இ - ள்) மகனே! (அரசனுக்கு முக்கண்ண ணிரண்டன்றியும் முறைசெய்தற
குரிய அக்கண்ண புறக்கண்ணுள் வெனப்படுங் சண்ணிரண்டிலும்) அக்கண்ண நீதி நூலா
ராயசரியாகவும், புறக்கண்ண தூதன்கவுஞ்செலுத்தி நடத்தரு செய்கையினாலும், சொல்
லினாலும், பகைவரையும், உறவினரையும், கருமத்தலைவரையும், பரிசோதித்தற்கமைந்த
வராயப் பாபப்பவா சந்தேகியாவண்ணம் வடிவெடுப்பவராய், யாவரெவ்வாறசமுறத
திடினு மருண்டு இரகசியம் வெளிப்படுத்தாமலும் தளாவடையாமலு மிருப்பவரே
தூதராம். (அவரைக் கைவிடாது கொண்டுமுக்கு) எ - று.

இதுமுதலிரண்டு செய்யுளால் தூதரைக் கண்ணுக்கொள் எனக்கூறியதாம்

இதனை, ஷை, ஒற்றுடல.

“ஒன்று முரைசானத தூது மிவையிரண்டுந் - தெற்றென்க மன்னவன் கண்
எல்லாசுரு மெல்லா ிகழ்பவை யெஞ்ஞானதம்-வல்லநிதல் வேந்தன றெழில்

வினை செய்வா தஞ்சுற்றமவேண்டாதா ரென்றா வ-கனைவவையு மாராயவ தொற்று.
கடாஅ வுருவேடு கண்ணஞ்சா தியாண்டு - முகாமை வல்லதே யொற்றது.

துறந்தா பழுவத்த ராகி யிறந்தாராயக - தெனசெயினுஞ் சோர்வில் தொற்று.”
(கக)

ஒருவ ரொருவா தமையறியா கொருமை வீணைக்கண மூவாதமை
மருவ விடுக்க மூவாகளும் வந்து மொழிவ கொததுவிடிற்
கரும் மதனை மிகத்தெளிந் கரும் மறைப்ப வேண்டுதிபேற
பொருவி லவாதம் பாறசிறப்புப புறந்தோன ருமற செயதிடுக.

(இ - ள்) ஒரு விஷயத்தின்பேரில் மூன்று தூதர்களை ஒருவாசெயல ஒருவ
ரறியாமற் பிரிவுறவிடுதது அம்மூவரும் வந்து ‘தனித்தனி’கூறுவது (விசாரணையினால்)
பொருளொத்திருக்கக் காணின் அக்கருமத்தை யுண்மையாக நம்புக ஓர் கருமத்தை
(பிறரறியாது) காக்கவேண்டினையாயின, ஒப்பில்லாத அத்துதார்களுக்குச் செய்யும்
வரிசையைப் பிறரறியாவண்ணஞ் செய்க. எ - று.

இதனை, ஐ, ஐ.

“ஒற்றொற றுணராமை யானக வுடனமூவா - சொற்றொகக் தேறப் படும
சிறப்பறிய வொற்றினகட செய்பறக் செயயிற் - புறப்படுத்தா னொ மறை”—
என்பதனானும்,

இரீயந, வநாற்பது.

“ஒற்றினு லொற்றிப் பொருடெரிதன முன்னினிதே
முற்றூன் றெறிந்து முறைசெய்தன முன்னினிதே
பற்றினனாயப் பலவியாக்கும் பாத்துற்றுப் பாங்கறிதல
வெற்றவேன மனனாக் கினிது”—என்பதனானுமறிக்க (கக)

ஊகக் முடையா கைப்பொருளை யொழிந்தா ரேனு மொழிவிலலா
வாகக் முடையா ரேயாவ ராகக் மிருநது மசைவிலலா
ஒக்க மிலரே லேதுமில் ருளுறு முயற்சி பொருள்கொடைக்
கேட்கும் புதழநற செருக்கவைபின சேரா வேம கண்டனே.

(இ - ள்) ஏமகண்டனே! மனவூக்கமுள்ளார பொருளில்லாதவராயினும்
நீங்காத செலவமுடையவரே யாவா செலவமிருந்தும் அழிவிலலாத ஊக்கமில்லாதவ
ராயின யாதொன்று மில்லாதவராவா (ஏனெனில், பொருளில்லாக்காலத்து உளவா
கும்) நன்முயற்சியாலவரும் பொருள் - உதாரணம்-பெருங்கோத்தி-பெருமைப்பாடு
ஆகிய இவை (மேற்றைசாகமில்லாத விடத்துப்) பொருளினால் உளவாகா (ஆதலால்,
நீ மேற்றைசாகத்தை யழககாதே) எ - று

இச்செய்யுளால் மேற்றைசாக முடையவனுயிரு எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஐ, ஊகக்முடைமை.

“உடைய ரெணப்படுவ தூக்க மஃதிலா - ருடைய ருடையரோ மற்று
உள்ள முடைமை யுடைமை பொருளுடைமை - நிலலாது நீங்கி விடும
ஆக்க மதாவியுயச செவலு மசைவிலா - ஆக்க முடையா னுழை
உள்ளமில் லாதவ ரெயதா ருலகத்து - வளரிய மென்னுஞ் செருக்கு.”—என

பதனானும்,

லெண்பாமாலை

“எனக்க முரமிசுதி யொன்றிய நற்குழ்ச்சி
யாக்க மிவனக ணகலாவால்—வீகக
நகப்படா வென்றி நலமிசு தாராற
ககப்படா திலலை யரண்” —என்பதனனுமறிக.

(கூக)

மடி யொன னுளதேவ வல்வினாந்து வகுக்குத தெரழிலை நீட்டி கருங்
கடியு மறவி னுயில வினாகருங் கலுதி தன்னேசோத திடுமபகைவாக
கடிமை புருதிதுங் குடி கெடுகு மதனை விடுபி னுண்மையினுங்
குடிமை யிடததும மிவ னுளவாபு குற்றம் பலவு மொழிசுக்குமே.

(இ - ள்.) சோமபலென்ப தொன்றிருக்குமாயின் (எடுததொழிலை) மிக
வினாந்து முடிக்கவொட்டாமல் (சால்) நீடிக்கச்செய்யும், நீக்கத்தக்க மற்பபையும
நித்தினாயையு முணங்கியெயும்; மூதேவியோடு சம்பந்திக்கச்செய்யும்; பகைவாக்கு
அடிமையாக்கிவிடும், குடிப்பிறப்பைக்கெடுக்கும். அச்சோமபற் குணத்தைவிடுதலால்
ஆண்மை குடிப்பிறப்பு முதலியவற்றில வெவவேறுளவாகிய குற்றங்கள் பலவற்றையு
மொழிக்கும் (மேனமைதரும்) எ - டு.

இச்செய்யுளால் சோமபாடுத எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷ, மடியின்மை.

“குடிமற்றது குற்றம் பெருகு மடிமடித்து - மாண்ட வுருற்றி லவாக்கு.
நெடுநீர மறவி மடிதுயி னுண்குங் - கெடுநீராக காமக கலன
மடிமை குடிமைக்கட டங்கிற்றன னென்னாக - கடிமை புருத்தி விடும்
குடியாண்மை யுள்வந்த குற்ற மொருவன் - மடியாண்மை மாற்றக் கெடும்.”
என்பதனனும,

பழமொழி.

“வேளாண்மை செயது விருந்தோம்பி வெஞ்சரத்து
வாளாண்மை யானும் வலியராயத்—தள்ளாண்மை
தாழ்க்கு மடிகொ ளிலராய வருந்தாசா
வாழ்க்கை திருந்துத வின்” —என்பதனனுமறிக.

(கூக)

விடாது தனுவிற ரெயுமுயற்சி மேவமேற பொருளை மிகவாளாகருங்
கெடாது சுற்று நடபினாதங் கிளையுந் தாங்கும் யாவாகருங்
தடாத வுபகா ரமுடபுரியுந் தடந்தா மரையா போயுஞ் சேராகும்
படாத ஆழ்வர திடுகாறும பயனை வினாகும் பழியினருட

(இ - ள்.) வில்லைப்போல (ஒருவன்) விடாது செய்யும் முயற்சியானது (அவ
னுக்கு) பொருளை மேனமேலும் மிகுதியாக ளளரச்செய்யும், நீங்காது கும்பந்த நண
பினாயும் உறவினனாயும் ஆதரிக்கும்; எல்லோருக்கும் ஒழியாத உபகாரத்தையுஞ்
செய்யும்; பரந்ததாமரை மலரில் வசிகளுந் திரும்கள கடாக்கம்பெறச்செய்யும். (இந்த
ஆண்வினைக்கு) ஊழ்வினை (ஒவ்வாவிடிகேளு அது) வருமளவும் (சக்க) பலனைக்கொடுக்க
கும்; பழிதகப்படுதெவிலை (ஆதலின் நீ முயற்சிதளராதே) எ - டு.

இச்செய்யுளால் முடற்சியைவிடாதே எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, ஆளவினையுடைமை

*அருமை யுடைதென்ற சாவாமை வேண்டி - பெருமை முயற்சி தரு' [கரு. தாளாண்மை மென்னுந் தகைமைக்கட் டங்கிறதே-வேளாண்மை யென்றிரு செரு இனபம் விழையான வினை விழைவான நன்கோரி-துன்பந் துடைத்துவெறு தூண். மடியுள்ள மாமுகடி பென்ப மடியிலான - ருளுளா டாமனாயி னான தெய்வத்தா னாக தெனினு முயற்சிதன - மெய்வருந்தக் கூலி தரும்]—என்பத னுணர்,

கீவகநிந்தாமணி

“உள்ளமுடை யானமுயற்சி செய்யவொரு நாளே

வெள்ளநீறி வீழும்வினா பாததனி லிலலை

தொள்ளையுணர் வினனவாகள் சொல்லினமட நிற்பி

வெள்ளுருக கெக்கமுத்தம் போலவினி தன்றே”—என்பதனுமுணர்க.)

எடுத்த கரும முடிவதனமு நெய்துந் தெய்வத் தானாக தொடுத்த முயற்சி யாலுடலிற் றேனாயும் வருத்தத் தானாக மடுத்த பொருளின மையினாக மைந்தா விடுக்கி வந்தியு னு மிடுககண் டனக்கு ளழியற்க வின்ப மதுவே யெனதெடுகளிக

(இ - ள்) தானெடுத்தகாரியம் முற்றுப்பெறு முன்னா, தெய்வத் தாலாகிலும், எடுத்த உழைப்பாணுண்டான சீரவருத்தத்தாலாகிலும், மிகப் பொருளிலலாமையாலாகிலும், அடுத்ததெது இடுககண் வந்தாலும் (பின்னுக்கு) நன்மைதரத்தக்கவையே யென்று தீர்முற்றிருக்கவேண்டி (அன்றி) மனந்தளரந்து (எடுத்தகாரியத்தைப் பழுது பட்சசெய்து) வருத்தாதே. எ - று

இச்செய்யுளால் துன்புற்றசுவியா?த எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, இடுககணாழியாமை.

“இடுககண் வருகநா னருக வதனை - மெய்யாவ தீட்சொப்ப நில.

மடுத்தவா யெல்லாம் பகடனனு னுற்ற - விடுகக ணிடாப்பா டெடுத்தது.

அடுக்கி வரினு மழிவிலா னுற்ற - விடுகக ணிடுககட படும,

அறநேமென நல்லற படுபவோ பெறநேமென-நேமபுத் தேற்ற தவா”—என்பதனுமூ,

நூலடலகேசி

“வேரிக கமழ்தா ரரசனவிடு கென்ற போழ்துந்

தாரிக கலாத வகையாற்கொலை சூழ்ந்த பினனும

பூரித்தல வாட விவற்றறப்பொலி வின்றி நின்றான

பாரித்த வெல்லாம் வினையின்பய னென்ன வல்லான”—என்பதனுமுணர்க.

அங்க வி ய ல்.

வேறு.

நனிப்பன பயப்பச் சிறுமுயற் சியினு னலத்தகு வினையுமற் றனைய வினையினைத் தொடங்குந் காலது தனக்குவேண்டிய பொருள்களுமபடையு மினிதுறு பொழுது முபாயமுளு செயலு மிடைப்பமி மூலுக் கணிகிது துனிபற் முடிவு போக்கிடு மாறுளு சூழ்தர வல்லவ னைமைச்சன.

(இ - ள்) பெருமபயன வினையுமபடி சிறு முயற்சியால் மேம்பட்ட செயலும், அவ்வகைய வினையைத் தொடங்குகையில் அந்த முடிப்பதற்கு வேண்டிய பொருளும்

படையும், இனிய காலமும், உபாயமும், முயற்சியுமானியவற்றைச் செய்தலும், இடை யிற் சமபலிக்கும் விக்ஷிணவகளை விலக்கித் துன்பமற் முற்றப்பெறச்செய்யும் உளத் துணியையும் (முற்பட) ஆராய்ந்தொடுக்கத்தக்கவன மந்திரியாவான் எ - று

இதுமுதல் முப்பத்திரண்டு அதிகாரங்களாலும் நாரபத்தொரு செய்யுள்க ளாலும், அங்கலியல கூறலாயினா

இதுமுதல நான்குசெய்யுள்களால் மந்திராலோசனை கேள எனக்கூறியதாம்.

இதனை, டை, அமைச்சு.

“கருவியுங் காலமுஞ் செய்கையுஞ் செய்யு

மருவினையு மாண்ட தமைச்சு.”—என்பதனாறுணாக

(க0உ)

பிகைவினை வரினு மசவுறு வனகண் விழுகுடி. காத்தலாள் வீனை நூல, வகையுற் சூழ்நது விடுவன விடுதது வகுப்பன வகுத்திடல வே னாடிற், பகைவாதந துணையைப் பிரித்தறம் மிடத்துப் பயிற்றவா பகை வொபாற் புகாமற், நகையுற் செய்தல் பிரிந்தவா தமமைத் தமமொடு பொருத்தலு மமைச்சாம்.

(இ - ள்) எதிர்த்தொழில் வரினும் அஞ்சாதவனமையும், சிறந்த குடிகளை யோம்புதலும், விடாமுயற்சியும், நூலவகையினால் மிகவுமாராய்ந்து விலக்கத்தக்கவை களைவிலக்கிச் செய்யத்தக்கவைகளைச் செய்தலும், வேண்டியாயிற் பகைவா பகத்ததரா யுள்ளாரைப் பிரித்தலும், தன் பகத்ததராயுள்ளோர் பகைவா பகலிற் புகாமல் தடை படுத்தலும், முன் பிரிந்துபோனவரைத் தமமுடன கூட்டிவைத்தலும், முதலியவற்றால் இராசகாரிய நடத்தலும்) மந்திரியின செயல்களாம். எ - று

இதனை, டை, டை.

“வனகண் குடிகாத்தல் கற்றறித் தளவின்னையோ - டைநதுடன் மாண்ட தமைச்சு-

பிரித்தலும் பேணிக் கொளலும் பிரித்தார்ப - பொருத்தலும் வலல தமைச்சு” — என்பதனாறுணாக

(க0க)

அறிவதுஞ் செயலு மொழிவது மரசாக் காக்கமே சூழித்தன வா குந, திறனுந றயியா வரசருக் குறுதி ரெப்பலுஞ் செய்வன வேனு, முறுமுல் கியற்கைக் கொத்திற் ரெயலு மொருவினைக் கையநதபல செயலு, ணிறுவ வ தொனரால் வாயப்பவெஞ் ஞானறு நிகழ்வுதலு மமைச் சருக் கியல்பாம்.

(இ - ள்) (ஆவது) தெரிதலும், (முற்றத் தெரிந்ததைச்) செய்தலும், (செய்ய வேண்டியதை மன்னனுக்கு முற்படச்) சொல்லுதலும், அரசனுக்குச் செலவமிக்குதற்கே கருதலுமாகிய வலப்பமும், நற்செயலறிய வரசனுக்கு இடித்துரைத்தலும், செய்யக் கூடியனவெனினும், பொருந்திய உலகவழக்கத்திற்கு ஒத்திருந்தற் செய்தலும், ஒரு தொழில் முடிக்கப்பொருந்திய பலவழிகளில் நீலந் தத்துவதாதிய ஒருவழியில் எந்நா ளுங் கைகூடச்செய்தலும் மந்திரிகளுக்கியற்கையாம் எ - று.

இதனை, டை, டை.

“தெரிதலுந் தேர்ந்து செயலு மொருதலைபாச - சொல்லலும் வலல தமைச்சு,

மதித்துப் துலோ கிடையாக் கதித்துடபம் - யாவுள முன்னிற பவை,

செயற்கை யறிந்தக் கடைத்து மூலகத் - நியற்கை யறிந்து மரயல்
அறிகொன நறியா னென்னு முறுதி - யுழையிருநதான கூறல் கடன்.”—என்ப
தன்னுணாக (௧௦௪)

முறையுறச் சூழு மாதநிர் மலர் முடிக்கமாட டாதமந் திரியு
மிறைவனுக் ககித மென்னுமந் திரியு மெழுதுந் திரக்தினு மாகா
வுறுவரிற் பிரிக்கப் பட்டவா முதலோ ருளத்தினைப் பிணித்தனா ருளமு
மறுவறப் பிணிககு மொழிதிற் றுயித்து வழங்கனம் திடுகறை குணமே.

(இ - ள்) ஒற்றுமைப்படடோ ஒற்றுமைப்படடோ முதலிய யாவா (கேட்
பினும) அவர் மனத்தைப் படுத்ததுக் குற்றமற் வசப்படச்செய்யும், சொற்சாதுரிய
முடைமையும்பிற்து கூறுதல் மந்திரிகளுடைய நற்குணங்களாம் (அவ்வகையினரைத்
தழுவிக்கொள் இஃதன்றி) முறைப்படி வேண்டிய அபாயங்களை யாலோசித்தலன்றிக்
கருமசாத்தியப்படச்செய்யாத மந்திரியும், அரசனுக்குத் துரோகஞ்செய்ய நீனைக்கு
மந்திரியும் (தூமந் திரிகளாதலின் இவர்களை) சித்திரத்தில எழுதிப்பார்க்கினுங் கேடு
ண்டி. (ஆதலால் அவர்களை நீக்கக்கடவாய்) எ - று

இதனை, ௧௦௨, ௧௦௩.

“அறனறிந் தானறமைநத் சொல்லானென ஞானந் - திறனறிந்தான நோசகித்
பழுதெண்ணு மந்திரியிற் பக்கத்துட் டெவல் - ரெழுபது கோடி யுறம் [துணை
முறைப்படச் சூழ்து முடிவிலவே செய்வா - திறப்பா டிலாஅ தவா.”—என்பத்
தன்னும,

சீவநசிந்தாமணி

“செறிந்தவா தெளிந்த நூலாற் சிறந்தன தெளிந்த சொன்னு
லறிந்தவை யமாநது செய்யு மமைதியா னரச னாவான்
செறிந்தவா தெளிந்த நூலாற் செறிந்தன தெளிந்த கூறி
யறிந்தவை யாற்ற கிறகு மமைதியா னமைச்ச னாவான்.”—என்பதன்னு
முணாக. (௧௦௫)

சுருக்கமெய விளக்கி யினிமையும் பயனுந் தொகுத்தய லாமொழிக்
கிடையாத, திருக்கிரா மொழியைச் சோரவற் வைவக்கட் செலலுமா
றஞ்சுத் தீனையி, புரைக்கலல் லவரே யமைச்சாக ளாவ ருறுமுறை பிறழ்
தரப் பலவாய, விரிக்கவல் லவருங் கற்றஆ விளங்க விரிக்கமாட டாருமெல்
லியரே

(இ - ள்) (சொல்லாற்) சுருக்கி, (பொருளால்) உண்மையைவிளக்கி (செவி
க்கு) இன்பமும் பிரயோசனமும் தரத்தக்கதாய், பிறா (ஆக்கேபிக்கு) மொழிகட்குப்
பின்வாங்காத சிறந்த (சமயோசிதமான) நன்மொழிகளைச் சோரவின்றிச் சபையின்கண்
அஞ்சுதலின்றிச் சொல்லவல்லவார்களே (வசன நாவாகர்களாய்) மந்திரிகளாவார்கள
(அவ்வாறன்றி, கொண்ட நோக்கமொன்றும், வெளியாவதொன்றுமாகும்படி) இசை
வல்லாமலும் விரிவுபடவும் பலவாறு செல்லவோரும், கற்றவற்றை (யாவாக்கும்) புலப்
படுமபடி விளக்க வறியாதவரும் வசனநாவாகரல்லா (ஆதலின் அவ்வாய்கற்றி
வீடுவாயாக) எ - று

இச்செய்யுளால் வசனநாவாகரைச்சோ எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ௧௦௨, சொல்லவன்மை

“கேட்டாப் பிணிகருத் தகைவாயக் கேளாரும் - வேடப் பொழிவதாரு சொல்.
சொல்லுத் சொல்லப் பிற்தோ சொல்சொல்லல்-வெவ்வுஞ்சொ லின்மையறிந்து.

சொல்லவல்லன் சோவில னஞ்சா னவனை - யிகல்வெல்லல் யாககு மரிது.
வினாந்து தொழில்கேட்டு ஞால நிரந்தினிது - சொல்லுநல வலவார்ப் பெறின.
பலசொல்லக் காமுறுவர் மன்றமா சற்ற - சிலசொல்ல மேற்ற தா.

இன்னும்து நாற மலரனையர் கற்ற - துணர விநிததுளையா தவர்.”—என்பத னுணர்.

த க ரீ.

“சொல்லியக்காற் சொல்லின் பயனகாணுந் தானபிறா
சொல்லிய சொல்லு வெவச்சொல்லும் பலலா
பழித்தசொற் நீண்டாமற் சொல்லும் விழுத்தகக
கேட்டாற் கினியவாய்ச சொலவானேற பூக்குழலாய
நலவய லாரன றஞ்சா தணியகலம்
புல்லவி னூட லரிது.”—என்பதனனுமுணர்க

(க0௬)

பொருளபயந் திடினு மறமபுகழ் பயவாப புரைபடு வினையென்று மபுரியா
மருளினமற் றொருகாற் புரியினு மிரங்கரா வையகத தேனையோராபோல
விருமுது குரவா கற்புடை மகளி ரிளமக விவாபசித் திடினும
பெருமிதப் படாத வினையெயா ருலகு பேணுநாக கேமஞ்செ யமைச்சா.

(இ - ள) பொருட்பெருகந் தரவல்லதாயினும், தருமத்தையாவது கீர்த
தியையாவது விளக்காத குற்றம்பொருந் திய கருமத்தை எக்காலுஞ் செயயாதவரும்,
மருட்சியால ஒருவேளை செய்துவிடினும் மனவருத்தப்படாதவரும் (ஆகிய தோச்சித்
துணைவாகன்) உண்டு. அவர்கள் தந்தை தாய் கற்புடைமனைவி இளங்குழந்தைகள்
முதலிய இவர்கள் பசித்திருப்பார்களாயினும், (மற்றையோரைப்போல) இழித்தனாக
கப்படுந் தீச்செயலனையச் செயயத்துணியா (இவ்வியல்பின) உலகமுற்றங் காக்கு
மனனர்களுக்கும் இன்பஞ்செய்யும் அமைச்சர்களாவார்கள். எ - று

இச்செய்யுளால் தொழினுமுடையானைத் தழுவு எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ரெ, வினைத் தூயமை.

“என்று மொருவுதல வேண்டிம புகழொடு - நன்றி பயவா வினை.

ஒஓதல் வேண்டு மொளிமாழ்குஞ் செயவினை - யாஅது மென்னு மவா
எற்றென் நிரங்குவ செய்யற்க செயவானேன - மற்றனை செயயாமை நன்று.

ஈனஞர் பசிகாண்பா னுயினுஞ் செய்யற்க - சான்றோ பழிக்கும் வினை

சலத்தாற் பொருளசெயதே மாராதல பசுமட் - கலத்துணர் பெயரினீஇ யற்று.”

என்பதனனும,

படிமொழி

“ஆண முடைய வறிவினாக கநநல

மாணு மறிவி னவனாத தலைப்படுதன

மாணமா கண்ணுய மறங்கெழு மாமனனா

யானையால் யானையாத் தற்று.”—என்பதனனுமுணர்க. (க0௭)

ஊறுசோ வினையைப் புரிதரா ஞுழா லூறுவந் தடுப்பினுங் கலங்கா
தேறுகா ரியத்தை முடிபபுழி யன்மிச செயனமொழி யாதியா லிடையே
வேறுபோ மாறு விளக்குறா துணிந்த வினையுளங் காதுவல வினாவா
விதுசே ரிவரை யுருவுகண் டெளளா வேந்தனை வேந்தனு மைந்தா.

(இ - ள்) மசனே ' (காரியசமர்த்தராயுள்ளோர்) பழுதுபட்டத்தக்க கருமத்தைச் செய்யத்தொடங்கா, ஊழ்வினைவலியால் (தொடங்கிய கருமத்திற்கு) இடைபூற்று சமவித்தாலும் மனங்கலங்கா, தேறிய கருமத்தை முற்றுப்பெறங் காலத்திலுள்ளிற் செய்கை வசனமுதலியவற்றால் வேறு போம்படி விளக்கமாட்டார்கள். செய்யத்தூணிந்த கருமத்தை நீர்விகிதமாகமுடிக்க வினாந்து சீவிப்படுவார்கள். (ஆதலால்) கோத்திபொருந்திய இவர்களு நுவத்தைப்பாத்திகமுதற் அரசனே அரசனாவான் ஏ - று.

இசெய்யுளால் காரியசமாதனைச் சேர்த்துக்கொள எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷே, வினைத்திட்டம்.

“ஊரொரா லுற்றபி னொலகாமை, ய்வெவிரண்டி - னொரெபை ராயநதவா கொள்கடைக் கொடகச செய்கக தாணமையிடைக்கொட்கி - னெற்றா விழுமந் தரும் உருவுகண் டொளளாமை வேண்டு முருள்பெருந்தோக்-கச்சாணி யல் னொருடைத்தி. கலங்காது கண்ட வினைக்கட குணங்காது-தூக்கங் கடிந்து செயல்”--என்பதனுடைய,

பாரகுவெண்பா

“சூதின னுகதன ரோளவலி யானாக
யாதின னாயினுவந் தெயதுமே—நீதெண்ணிச்
சூழவாராத் தாமுன்னரு சூழ்வதே மன்னராய
வாழ்வாருக் குளவ் வழக்கு”--என்பதனுமுணாக (௧0௮)

தூணிவுறு மனவுரு சூழ்நதுபி னிரந்து சூழ்வினை பொருந்தாமலா யெல்லாந், தணிவற முடித்த லதுதகா தாயிற றருபொருள் வினையிடங் கால, மணியுறு கருவி யையநதுமாயந் திகலை யடாததெலாட் டலாககழிவுறுங்காற, பணிவுசெய் தேனுக காத்தனமுத தொழிலும் பண்புடையமைச்சாதந் தொழிலை.

(இ - ள்) முடிக்குமுபாயங்காணுமெல்லையும் நாடி, தூணிவுபிறந்தபின், யோசித்த தொழிலைகூடியபோதெல்லாம் தணிவற நிறைவேற்றத்தலும், அது தகுதியல்லாவிடில் (தனக்கும் பகைவாக்கும்) உள்ள பொருள் முயற்சி இடம் சமயம் அழகுபொருந்திய சேனையெனனுமைநதையும் நிதானித்து, (கூடுமாளுல்) பகைஞரை யெதிர்த்தலும், பகைவாக்குத் தோல்வியுறுங்காலத்தில் இடப்படுத்தியாயினும் தன் வசமாகிக் கொள்ளுதலுமாகிய மூன்று தொழில்களும் நற்குணமுடைய மந்திரிகள் தொழிலாம். (ஆதலின் இதிறத்தவரைச் சோத்துக்கொள) ஏ - று.

இசெய்யுளால் கருமவியலறிவானைக் கைவுடாதே எனக் கூறியதாம்

இதனை, ஷே, வினைசெயலவகை.

“சூழ்ச்சி முடிவு தணிவெய்த லத்தணிவு - தாழ்ச்சியுட் டங்குத் நீது ஒல்லுமலா யெல்லாம் வினைநன்றே யொல்லாககாற-செல்லுமவாய் நோக்கிச் செயல். நடட்டாககு நல்ல செயலின் வினாந்ததே-யொட்டாரா யொட்டிக் கொளவ”--என்பதனுடைய,

இன்ன நாற்பது.

“கிறையில கரும்பினைக் காத்தோம்ப லின்ன
துறைசோ பழங்கூடா சோநதொழுக வினன
முறையினறி யானு மரசினன வினன
மறையினறிச் செய்யும் வினை.”--என்பதனுமுணாக. (௧0௯)

குடிப்பிறந திருநூல கற்றயிர் தமைச்சா குணங்களு முடையனுப்
கற்றங், கடப்படு மரசனிடததுறு மன்புந கருதுவேற மரசவாம பண்
பும, விடப்படா வினசொல வன்மையு முருவும வெருவிருத திணமையு
மருவி, யிடததொடு செவ்வி யயிருதுகா லததுக கேற்றவு முரைப்பவன்
துதன்.

(இ - ள்) (முற்கூறியபடி கரும் முடிக்கவல்ல தூதரன்றிக் கற்பிதமான தூத
ரும் வேண்டும அவா தலைப்பட்டா இடைப்பட்டா கடைப்பட்டாரென முததிறப
படுவா. அருள்) * தூதுசெல்லற்குரிய குலத்திறேறாநிற பெரிய நூலகளைக் கற்
றுணாநது யந் திராலோசனைத் தகுதியுடையன, தன்னினத்தார முறைமையுடைய
மன்னவன் இவர்களிடத்தில் அன்பும், பிறமன்னா காதலிகளுஞ்சிலமும், நீங்காதஇனிய
சொல்வனமையும், (கண்டோ விரும்பும்) சுலக்ஷணமும், அஞ்சாத திடசித்தமும்
பொருநதி, இடமு (கேட்போரது) அவகாசத்திறகேறப் உணாக்கு மாண்புமுடை
யவன் தலைப்படு தூதனும் எ - று

இதுமுதலிரண்டு செய்யுள்களால் ஏவல்புரிவாளை யான எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷே, தூது.

“அன்புடைமை யான்ற குடிப்பிறத்தல வேந்தவாம-பண்புடைமை தூதுரைப்பான பண
அன்பறிவா ராயநத சொல்வன்மை தூதுரைப்பாற - கின்று யமைப்பாத மூன்று. [பு.
தூவாரு ணூலவல்ல னாகுதல வேலாருள - வென்றி வினையுரைப்பான பண்பு.
அறிவுரு வாராயநத கலவியிம் மூன்றன் - செறிவுடையான் செலக் கினைக்கு
கற்றுககண் ணஞ்சான் செலசெல்லலிக் காலத்தாற - நக்க தறிவதாந தூது
கடனறிநது காலங் கருதி யிடனறிந - தெண்ணி யுரைப்பான நிலை.”—என்பதனா
னுணாக. (கக௦)

உறுபொருள காமம் வீருமபுருத தூய்மை யுயிரக்கழி வுயினுமரு
சாரமை, மறுபுலத் தமைச்சா துணைமையாந தன்மை வாயமைசொற கோ
வுருத துணிவு, மறுவற வுடைய னாயவழி யுரைப்பான மத்திமத தூதனா
முடங்கல, குறுகுடி கொடுப்பான கடைப்படுந் தூதன் கூறிய விவரையு
தழீஇக்கொள.

(இ - ள்) பொருநதிய பொருளையாயினும் காமத்தையாயினும் வீருமபாத
புனிதத்தன்மையும், தனக்குப் பிராணபயம் வந்தாலுங் கலங்காறமும், வேற்றரசர்
மந்திரிகளை நட்பாகக்கொள்ளந் தன்மையும், சத்தியமும், சொறசோர்வுபடாத துணி
வும், (ஆதிகவற்றை) குற்றமற்றவுடையன முறைப்படி சொல்வோன் இடைப்படு
தூதனும். (தன்மன்னன் வரைத்தனுப்பிய விகிதபத்சிரத்தைக் குறிப்பிட்டவரிடஞ்)
சென்று செலுத்துபவன் கடைப்படு தூதனும் சொல்லிய இந்த (முத்திற) ததூதுவ
ரையும் உரியவராகக்கொள எ - று.

இதனை, ஷே, ஷே.

“தூய்மை துணைமை துணிவுடைமை யிம்மூன்றின்-வாயமை வழியுரைப்பான பண்பு.
விடுமாற்றம் வேந்தாக் குரைப்பான விடுமாற்றம் - வாயசோரா வனக் கணவன்.
இறுதி பம்பயினு மெஞ்சா திறைவற - குறுதி பம்பத்தாந் தூது.”—என்பதனா
னுணாக.

* தூதுசெல்லற்குரிய குலத்தினா மறையோரு மன்னருமாவா. இதனை,
இலக்கணவாக்கம் அகத்தினையியல் —“வேத மாந்தா வேந்தரென நிருவர்க்குந் -
தூது போதற் றொழிநூரித் தாகும்”—என்னுஞ் சூத்திரத்தானுணாக.

பாபநாபன்

“தானநிறது கூறுந் தலைமற நிதையது
கோனறைந்த தீதெனறு கூறுமாற - முனறி 1
தோலையே காட்டுங் கலையென றெருமுனறு
மேலையோ துதுனாதந் உறு” —என்பதனனுமுணர் (௧௧௧)

இதைசிறப் பாக வலிவன நுகரவ வினிற்று மேலமைபா திக
டா, முறலறை போத ஸரிமைபின் மருவ லொண்பொருள வெவ்வமை
னவன்முன, பிறிசெவி மொழிதல் பிறரொடு நகைத்தல் பேணுறுப பண
புவிவந திளமை, முறைமதி, திகழ்தல் விருமபுற வினையை முடித்தலுஞ்
சேநகவாக காகா.

(இ - ள்) சிறப்பாக வேந்தன பூணதக்கலை, புலகததகலை, இனிமை
பொருந்நிய மேம்பாடு முதலியவற்றைப் பொருந்ததல், அறைபொருதல், உரிமை
யுடன் மருவுதல், ஒளியிப்பொருளை யபகரித்தல், இராசசமுதததிருது பிராசெவி
யில் (இரகசியஞ்) சொல்லுதல், மறறையேரோடு கிரிததுபபேசுதல், பண்புதலறி நடத்
தல், அரசன் இளைஞன் (இன்ன) முறையுடையோனென்று (பாழ்தல், அவனவேண
டாக் கருமத்தை நிறைவேற்றதலாகிய இவையாலும் (இராசசேனையிற்) சேநகவாகரு
ஆகாதனவாகிய கருமங்களாம். ௭ - ௩.

இதுமுதலிரண்டு செய்யுட்களால் இராசசேவைவல்லானைப் பொருந்தனக்
கூறியதாம்.

இதனை, ௧௨, மன்னரைச்சேர்நதொழுதல்

“மன்ன விழைப விலமுயமை மன்னரான - மன்னிய வாங்குந் தரும
போற்றி னரியவை போற்றல் கதிதத்பின் - தேற்றதல் யார்க்கு மரிது.
செவிச்சொல்லுஞ் சேரந்த நசையும்வித்தொழுக - லானற பெரியா ரகத்து
இளைய ரினமுறைப் பெனறிகழார நின்ற - வொளியோ டொழுகப் படும
கொளப்படலே மென்றெண்ணிக் கொளாளாத செயயார - துனகற்ற காட்சி யவர்.
பழைய மெனக்கருதிப் பண்டலல் செய்யுங் - கெழுதனைமை கேடு தரும.” —என்
பதனுணுணர் (௧௧௨)

குறிப்பொடு கால மயிநதிதை விருமபக் கோதறு பயனடிகப் பய
குகும், வெறுப்பில் வினையை விளம்பிலேவை டாந் வினையினைக் கேடபி
னும விளம்பார, சிறப்பிற் வேராவ தாவினு மறைதான செப்பிடிற் கேட
பின்ல் லாது, மறப்பின்று, பெட்டார ரேராதர ரணுகார மருங்கக் லார
வினை வலித்தார்.

(இ - ள்) (அனதியும், அரசன்) குறிப்பையும், சமயசுரையுமுணர்ந்து ஆவன்
விருப்புற, குற்றமற்ற பெருமையனை விளவிப்பதாகப் பெறுப்பில்லாத் தாரியத்தை
(தாமேவலித்து) சொல்லி, பிரியமில்லாதகாரியத்தை (நருநிற்) கேட்டாதுஞ் சொல்ல
மாட்டார்கள தாம் சிறப்புப்பொருந்த அறியத்தக்கதானுலும் மன்னன் அநதங்கமாக
வைத்தசங்குறையை அவனே சொல்லக்கேட்டாலன்றி, மற்றும் உற்றுக்கீளார்கள,
(தாமே) கிரகிக்கமாட்டார்கள், (பிறாக்குவெளியிடைது அடக்குவார்க்கு) அரசனிடம்
நெருங்காமலும் விலகாமலும் சம்பபடவொழுகுராகுள் சொழிலவன்மையுடையவாகள்.

இதனை, ஷே, ஷே,

“அகலா தணுகாது தீக்காயவாரா போலக - விகலவிவரதா சோகசொழுகு வா
எப்பொருளு டோராரா தொடராமத நப்பொருளை - விட்டசகாத கேடக மலை
குறிப்பறிந்து காலங் கருதி வெறுப்பில் - வேண்டிப் கேட்பச் சொல்ல
வேட்பன சொல்லி யினியில் வெஞ்ஞானநுங் - கேட்பிமுஞ் சொல்லா விடல்” —
என்பதனும்,

ஆராரங்கோவை

“பிரரோடு டந்திரங் கொள்ளா ரிறைவீரன்

சாரார செவியோரார சாரிற் பிற்சொன்ன

தேமாரபோ னிதக தெளிந்து” — என்பதனுமறிக்க (ககக)

அந்ததிடைய குறித்த காரிய மருனை யையுமு நவரவா விழியான,
முகத்தினு லமிய வல்லவ ளாகி முகாவிழி யிரண்டி னுமணி, யகத்திடைத்
தனக்கு நிகழ்ந்திடுங் குறிப்பா லவரவ ரககு துறிப் பறிந்து, மிகத்தெளி
பவனைக் கரிமுத லுறுப் பிவ விழைவன கொடுததுபுகொண மைந்தா.

(இ - ள்) மகனே! உள்ளத்திற்கருதிய காரியத்தைச் சந்தேகியாமல் அவரவ
ருடைய பாவையாலும் முகத்தாலும் அறியவல்லவனாகி, முகம் விழி இரண்டினு
மணிந்த தன் மனத்துள் தோன்றப்படுங் குறிக்கால அவரவருடைய மனக்குறிப்பை
யுணர்ந்து, நன்றாகவெளிப்படுத்தத்தக்க குறிப்பறிபவனை (இராசாங்கப்பொருளாகிய)
யாரோமுதலிய (சுதமங்க) சேனைகளில் (அவன்) விருமிய பொருள்களைக் கொடுத்த
தானும (உனக்குத்தானையாக) வைத்துக்கொள் ள - று

இச்செய்யுளாற் கருத்தறிபனைச்சோ எனக்கறியதாம்

இதனை, ஷே, குறிப்பறிந்து

“ஐயப் படாஅ தகத்த துணாவானைத் - செய்வதேரோ டொப்பக் கொள்
குறிப்பிற் குறிப்புணா வாரா யுறுப்பினுள் - யாது கொடுத்தங் கொள்.

முகநோக்கி நிற்க வமையும்கோக்கி - புறந் துணாராப் பெரின

முண்ணிய மென்பா ரளக்குங்கோல் காணுகாத - கண்ணல்ல நிலை பிற” —

என்பதனும்,

நாராரங்கோவை

“நாறற் முறைக்கு மலருணை மகதிய

மாறற் முறைக்கு விரோ டுங் - வக்கி

னகம்பொருந் தீமை முசுடாமைக்கு மெல்லா

முகம்போல முன்னுரைப்ப நில” — என்பதனுமறிக்க (ககச)

தொகைபடு செஞ்சொ லிலகமனை சொல்லே சூழ்ந்திடுங் குறிப்
புரரோன முனறின, வகையறிந் துபார்கதோ ரொத்தவா தாழ்ந்தோ
ர அமுன றவையுமா ராய்து, தகையுறு வுயாந்தோ ரவையினமுந் துரை
யா மததினைவ வாறறினுங் கிளப்பார, நகைபடு தாழ்ந் தென்தை
மொழியார நவைபடாச் சொற்பொரு ளையந்தோ

(இ - ள்) குற்றமற்ற சொற்பொருளான தொகுதியாகிய சொச்சொ லிலக
கண்சொல் ஆலோசிக்குங் குறிப்புச்சொல் இம்முனறின வகையையுமறித்து, மேம

பட்டோர் சமாணஸதா கீழ்ப்பட்டோர் என்னு முவனையாயினோ பொருநதியசபையை யாராயநது, தருதியாகிய உயாநதோசபையில் (ஒனை) முற்பட்டகூடார். சமாணஸதா சபையில் முற்பட்டவாயினும் பிற்பட்டவாயினுஞ் சொல்லாராகன நகைக்கத்தக்க கீழோர் சபையில் ஒன்றுஞ்சொல்லமரட்டாரகன (இததிறத்தாணாசசோதனுககொள்.) எ - று

இசசெபயுளால், சபாநீராகனைப்பரிபாலி யெனக்கூறியசாம.

இதனை, செ, அனவையறிதல்.

“அனவையறிந தாராயநது சொல்லுக சொல்லின - நெனையறிநது தூயமை யவர் இடைதெரிந்து நனகுணாநது சொல்லுக சொல்லி - னடைதெரிநது நனமை யவா நனமெனற வறறுளநு நனதே முதுவருண - முது கிளவாச செறிவு கற்றறிநதா கலவி விளங்குங் கசடநச - சொறமெறிநதல் வல்லா ரகத்து உணாவ துடையாமுற் சொல்லல் வளாவதன் - பாத்தியு ணீர்சொரிந தற்று பலலவையுட் பொசசாநதுஞ் சொல்லற்க நல்லவையு - ணவகு செலசசொல்ல வார் அங்கணத்து ஞகக வாழிததற்றுற நங்கணதத - ரல்லாரமுற கோட்டி கொளல் ” - என்பதனானும்,

ஆசிரியரால்

“குழப்பிநப புதிததுப பணுவல் குடி
வீழுப்பொரு ளொழுக்கா பூண்டு காமுற
வாயமைமாய மடுத்தி மாந்தித் தூயமையில்
காதலின பத்துட்டங்நித தீதறு
நடுவு நிலைநெடு நகாண்கி கைவலு
மழுக்கா நினைமை யவாவினைமை யெனருந்
கிருபெரு நிதியமு மொருதர மீட்டிந்
தோலா நாவின் மேலோர் பேரவை
புடனம் நிருக்கை யொருநாட் பெறுமெனிற
பெருக்கி லமம யானே வரனமுறை
தோனறுவழித் தோனறுவழிப புலவப் பொதிநது
ஞாங்கா ஞாங்கா நின்றுழி நிலலாது
நிலையழி யாககை வாயப்பவிம
மலாதலை யுலகத்துக் கொட்கும பிறப்பே ” - என்பதனானுமுணாக.

வல்லவ ரவையுட் கற்றறுஞ் சாது வகுத்துணாத தவருணமிடிக் கான நல்லவை கேட்டாரா கற்றவா தடமு னானகுற மதித்திடப் படுவார் சொல்லவை யஞ்சிக் கற்றன செலுத்தாச சோர்வினா கற்றுங்கல லாத புலவியரிருநதும் பொன்றின ரநனாற போறறுக் வவைபஞ்சா தவனா.

(இ - ள்) கலவிவல்லோர் சபையில் மலைவுறாமல தாம் படித்தவற்றை வகைப் படுத்தி அரசுகேற்றி, அவரிடத்துள்ள மேம்பட்ட நற்பொருள்களைக் கேட்டுக்கொள்ளு வோர் (மிகக் கல்லாராயினும்) கற்றவர்களிற் சிறப்பாக் மனிக்கப்படுவார்களா, சொல்லு கின்ற (அறிஞர்) சபைக்குப்பயநது தாங்கற்றவற்றை வெளிப்படுத்தாததக்கூறோர் (மிகக்) கற்றவராயினும் (சிறிதுங்) கற்றறியாத அறப்பமானவர்கள் (எனறிகழப்படுவார்களா. இவ்வியலினைகள் (இறந்தாலும் இருப்பவனாயும்) இருந்தாலும் இறந்தவனாயும் (முறையே) ஒத்தவராவார்கள், ஆனபடியால், சபைக்குஞ்சாதவர்களை யே நீட்டோற்றக் கூடவர, எ - று

இச்செய்யுளால் சபையஞ்சாதவனாச்சோ எனக் கூறியதாம்.

(௧௬௬)

இதனை, தெ, அவையபஞ்சாரமே.

‘கையறிந்து வல்லவை வாய்சோமரா சொல்லின - நெகையறிந்த தாயும் யவர்
காழுருட கற்றா கொனப்படுவா கற்றாமுற - கற்ற செலச்சொல்லு வா
காற்றற்றா கற்ற செலச்சொல்லித் தாங்கற்ற - மிக்காருண மிக்க கொளல்
பலலவை கற்றும் பயமிலரே நல்லவையு - ணனகு செலச்சொல்லா தார
கல்லா தவரிற் கடையெனப் கற்றறிந்து - நல்லா நல்லவையு வா.
உளமெனினு மில்லாரோ டொப்பா கன்னஞ்சிக - கற்ற செலச்சொல்லா தார.’—
என்பதனுணம்,

நீதிநெறிவினாகநீ

“அவையஞ்சி மெய்விநாப்பா கலவியுங் கல்லா
அவையஞ்சா வாகுலச சொல்லு—நவையஞ்சி
யீததுண்டா சொல்லமு நலகாநதா ரின்னலமும
பூசலிற் புவாமை நன்று”—என்பதனுணமுனாக

(௧௬௭)

இந்நுணம் வாய்ந்த மலைவரு புனலு மிடவிய நகர்களு முடைய
தாராய், பெருநெய் பொருளு மொழிவற விளைகமும் பெருங்குடி களுங்
கல்லா காலாற, பொருளபல வீட்டுரு செலவரு மறையோ பாயாறு
தவந்தியா நற்றையா, மருளா கலைஞ ராதியோ பலரு மன்னிவாழந
திருப்பது நாமு.

(இ - ள்) இவ்வகை (நிலப்ப) நீரும், பொருந்திய மலையினினெழுமும்
ஆற்றீரும் (மலையும்) பொருந்திய நகரங்களுமுடையதாய், எப்பொருள்களுமீங்காமற்
பெருகுபடி விளைவிக்கும் குடிகளும், மரக்கலஞ்சாது காலைகொடு நடந்தும் (கொள
வினை கொடை விளைகனாகிய பண்டமாறுதலாற்) பல பொருள்களை யீட்டும (வியா
பாச) (சலாபாசம்) வந்தனா தவியா துறவியா மயக்கற்ற கலைவல்லோ முத்திய
பலரும் பொருந்தி வாழ்ந்திருப்பது நாமு எனச் சொல்லப்படும் எ - று.

இதுமுதன்முனறு செய்யுட்களால் நாட்டை வளப்படுத்தி எனக்கூறியதாம்

இதனை, தெ, நாமு.

“சன்னா விலபுஞ் தகநாரு தாழ்வினாச - செலஞ்சு சோவது நாமு

நெபுனனம் வாயந்த மலையும் வருபுனனம் - வல்லநு நாட்டிற் குறுபு” —என
பதனுணாக

(௧௬௮)

பழகுநா நாட்டுக் கமராகந் சாதி பற்றுசங் கேதத்தினைநு,
குழுவா நாற்றுகளு களவொரைய குறளை கூறுவோர் பன்றிமான முக
லாயக, செழுவுருட பகையு மனவுபாந தரணசக கெடுக்குகொல் குறு
மபரு மிக்க, மழைமழை யினமை யெலிகளி வீட்டின மன்னராற் கோளு
மா மைந்தா

(இ - ள்) மகனே! கடவுளாகையுஞ் சாதிகளையும் பற்றிய சங்கேதத்தினு
யிரிந்து ஒருமையுற்றிருக்குங் கூட்டமும், வழிபடுகருங் களகளும், பொய்யாகளும்,
குறளை கொல்லுநா, பன்றியும், மாண்புதலிய உட்கையும, (உதவிப்போனினு)

சமயம்பார்த்து அரணை யழிக்ஞு சூதூர்ல மணனாரு, மழை மிகுதியும், மழையின்மை யும், எவியும், கிளியும், விட்டலும், ருதலிப்பா ருலும் மீதமுற சகாசனாலும் இடையுறு நேரிடுதலின (இவையாயும்) நாட்டுஞ்சு தேவென்பபலகைய ய்குட்குவனா எ-று.

$\mathcal{O}_1, \mathcal{O}_2, \mathcal{O}_3$

“பெரும்பொருளாற் பெட்டகத் தாய் யருங்கட்டா - லாற்ற விறுவத் தாடு
பலதருவும் பாழ்செய்ய முட்பவனையும் சேர்த்துக் குற - லுரைப்பாரடி மிலலது
நாடு” — எனப் பதனணுக

கொலகுறும்பு — இதில் ‘கொல்லையைய மனைநிலைக கூறின்’ — என்ற
தீபாவ, கொல எனபதிலையசைசெராலலெனருவது, கொல்லாததக எனபபெருடபடுத
வியவதுகொள்க (கக்கி)

ஆதலிற் குடிசை நாள்தோறும் நெய்க்குழி மழிவுறியப் குழுமுதல்களையு
போதலுங் காவல் புரிபிரிவினினமை புகழ்திரு விளைவினப் பணைத்துங்
கோதற் றாளு மிகவுள தாருங் குலைத்தய னுநெ ள்றுநினை
மேதக்க தாங்கும் வந்துறா நெனவாபும் வேண்டுநி யளித்தநி மைத்தர.

(இ - ள்.) மகனே! ஆண்படியால், (மேற்கூறிய) குழுகள் முகலியோ கூடியிருக்கவும், தீமைவிளைக்குகூட்டத்தாறா முதலிபோறா ஸ்ரீரங்கபோகவும், (நாட்டைச் சீர்ப்படுத்தி) ஆளாக (அவ்வாறாளுராயாயின், அந்நாடு) நோயினமையும், நோத்தியும் செலவழும், பயிர்விளைவும், சுகமுமுதலிய வெல்லாவற்றையுங் குற்றமற நாடோறும் பெருகவுளதாகும், மறுதேசக்குழுகள் (கொடுங்கோனமையாதிகளால்) தமது நாடிழந்து வந்தாலும் மேனமைப்படக்காக்கும் வருத்தம்மடையாது (வேண்டிய) எல்லாவற்றையும் வேண்டியகாலத்திற் கொடுக்கும் ஏ - று

இதனை, செ, செ.

“பொறையொருங்கு மேலவருங்காத ருங்கி யிறைவற-கிறையொருங்குநோவது நாடி. பிணியினமை செலவாம் வீனாவியைப் பேமம் - மணியெனப் நாட்டிற்கிவ் னவநது நாடினப் நாடா வளத்தன நாடல்ல - நாட வளநற்கு நாடி” —என்பதனாலும்,

ஆதிநியாஸை,

“தாமரை வொண்ஈழந் கு விரவியோ ராகஞ்
தருமலக குயிலிரக கொழுமுகந் தியக்கிய
பழஞ்சேறறுப பரப்பிற பருமுத் வெடுத்து
நெடுங்கதி றிறைஞ்ச வாகுக்கிகல சயத்து
வாளிற றுமித்த ருடே மாவின்
சின்களேநது பிறக்கிய போபெய யெருத்தின்
கவையடி வைத்த வுணவே மருதின்
கொழுநீழந் குவைதிய குப்பையோ டனைத்தினுய
பலாமகிழ் தூங்க வுலகு புறத்தருஉ
மாவண் சோழ நாடோதொறு
மொரோரர சனவழி வாழிய நெடுர்தே” —என்பதெனும்பரிசு (சககூ)

மருங்குநீரக கிடங்கு வெள்ளரிடை கான மலையுற வகனறுபாக தூ
குகொண், டொருங்குபல் பொறியு மணிநதூப ரிடததா டு மிசுறு காய

பினல விரா, நெருங்குபல பொருளுந் தழுவினெய்த திறத்து நெரலா கொ
ளப்படா தாகிர, சுருங்கையா திகளும்பொ திரதகத துறைவோர் தொழி
லினி தாறறுவ தரணே

(இ - ள்) (அரசனிருப்பிடம் அரண்மனையெனபா ஆசலின்) அரணென்ற
சொல்லப்படுவது சமீபத்தில் நீரரணும் நீலவரணும் காட்டரணும் மலையரணும்
பொருந்த (நால்வகைப்பட்டு) அகன்று உயரத்து வலியுற்று (இயந்திரநூலோரால் ஆயுத
முதலியன பிரயோகித்து எதிரிகளை வெல்ல வகுத்திருக்கும்) எல்லாச்சூத்திரங்களு
மமைந்து இடத்தாற பெரிதுமாய், சிறுகாப்பினையுடைய நல்ல வீரராலும் நெருங்கிய
(உணவாகி) பலபொருள்களாலும் குறைவற்றதாய், பகைவா எவ்விதத்தாலாயினும்
கொள்ளுநகரியதாய், நுழைவாயில் முதலியவைகளும் மறைவுபட வியற்றப்பட்டு
உள்ளிருப்போர், சச்சுருதொழிலை இனிதாக ஓயற்றவமைந்ததாயுள்ளதாம் எ - று.

இசெய்யுளால் அரணைக்காக்கவெனக் கூறியதாம்.

இதனை, ஐ, அரண்,

“மணிநீரு மண்ணு மலையு மணிநீழற - காடு முடைய தரண
உயாவதலக் திணமை யருமையிந் நான்கி - னமைவர னெனறுநாக்கு நூல.
சிறுகாப்பிற் பேரிடத்த தாகி யுறுபகை - யூகக் கழிப்ப தரண
கொள்ளற்கரியதாய்க் கொண்டகூழத் தாகி யகத்தா - நீலங்கெளிதா நீர தரண
எல்லாப் பொருளு முடைத்தா யிடத்துதவு - நல்லா ளுடைய தரண” —என்பத்
தொனும்,

கம்பராமாயணம்

“மேவர வுணர் முடிவிலா மையினால் வேதஞ் சொசுகமவிண புக்லாற
மேவரு சொசுக முனிவரு சொசுகத் திணிப்பாறி யடக்கிய செயலாற
காவலிற் சலையூ கணனியை யொசுகு குலத்தாற காளியை யொசுகும்,
யாவருமொசுகும் பெருமையா லெய்தற் கருமையா லீசனை யொசுகும்.” —என்பத்
தொனும்பிசு- (கஉ௦)

அருள்கொடு புரக்கப் படுங்குடி யனபேர டளித்திடு மாறினி லொ
ன்று, மிருநிலக் தெடுத்த பழம்பொரு ளுரிமை யினமியே யிறந்தவா
பொருளு, மருவிய சுககப் பொருளுமொட் டலனா மாட்டிய பொருளு
மீட் கிண்ப, பொருளுற மினபம் புழமுதற் பகையைப் புரட்டுமெவ
வினைகளு முடிக்கும்

(இ - ள்) (அரசன் எப்பொருட்டு மிறைவனுயினும் பொருளிட்டறகுரிய
நல்லுழிகளைக்கேள்) கருணையோடு காக்கப்படுங் குடிகள மனங்கோணுது கொடுக்கும்
ஆவிலொருபங்கு கடமைப்பொருளும், பெரிய பூமியினின் நெடுத்த பழமையாகிய
(புகையற்) பொருளும், நீரத்தாறமாய் இறந்தோர்பொருளும், பொருந்திய ஆயுத
துறைப்பொருளும், சத்துருகளை வென்றதால் வருங்கப்பப்பொருளுமே ஈட்டக்
கடவாய் இசுநிறப்பொருள தருமசுறையு, சுததையுங் கோத்தியையுங் கொடுக்கும்.
பகைவனாற்றும், (எடுத்த) காரியங்களையெல்லாஞ் சித்தியுடையச் செய்யும்

இசெய்யுளாற பொருட்குவை தேடி எனக்கூறியதாம்

இதனை, ஹை, பொருள்வெய்வகை

“அதன்மீது மின்பமு மீட்டும் திறனறிந்து - தீர்மானி உருக பொருள்
அருளொடு மனப்பொருள் லாபப் பொருளாகவும் - புல்லா புரள வில
உறுபொருளுருவகு பொருளுந்தனனென ஹைதெயுறுபொருளுமே வாகுன பொருள்.
குணேறி யானிடேபா கண்டாருந் தனனந்தெயுறாண்டாகச் செய்வான வனை.
செயந் பொருளாகச் செயுநா தெயுறுகறுகரு - மென்கதனிற கூறியுடு” — எனபதனென
ஹைம,

சீவகச்சரிதம்

“செய்கபொருளபாரு ஏதெய்வாராகச்செயுகிறகு

மென்குபிநிலையிருந் தேயுயிரையுணன

மையமியையெய்மறனெனெய்யுமாகரும

பொய்யிலபொருளேபொருண்மறநிலை பிற்பொருளே” — எனபதனென

மறிக

(கஉக)

கரிபரி யிரதந் தானையு மமைந்து கருதுமீத நடுநடு திகல்கிலந்
திரிதரப் பொருது வெலவகெப படைதா செயதுக லிப்படை நாட்ப
பரிப்படை காட்டுப் படைதுணைப் படைகைப் படைமூலப் படைமெய் வர
தெரிப்படை மிலவறுத சிறந்தது மூலப் படையிதழ் சிறந்தவா வீரா சிறுத

(இ - ள்) (படைச்செலவம் அவசியமானது அப்படை) யானே குதினாதேர்
காலாளென ஹைநாவகததானுமமைந்து, கூலிப்படை நாட்டுப்படை காட்டுப்படை
துணைப்படை கைப்படை மூலப்படை மெய் ஆறுவகையாலுங்குமுமி (எதிரேறுந்
கால) வரும் இடைநூறுகருக்கு அஞ்சாமல், பகைமனனா ஒடுமபடி போசெயது
வெலவததகதேயாம் சொல்லிய இப்படையாறனுள் மூலப்படை சிறந்தது இதி
லுஞ்சிறந்தவாகள் வீரர்களே — ள்

இதுமுதலிரண்டு செய்யுள்களாற் சேனையைப்பரிபாலி யெனக்கூறியதாம்

இதனை, ஹை, படைமூலபதி

“உறுப்பமைந் தாறஞ்சா வெலப்படை வேந்தன் - வெறுக்கையு னெல்லாந் தலை

உலைவிடத் தாறஞ்சா வனகண் டொலையிடந்துந் தொலப்படைக் கல்லா லரிது” —

எனபதனெனநிக

(கஉஉ)

வீராயவன் பண்கைய வெலவறுமவன் கணமையேவந்துதா ழாவகை
காக்கும், பாராயறுமாமன் போரினஞ் சினரைப் பொருத்தா வெளியறை
போகா, வரையறு தேற்ற முடையே யாறுவ வறுமையுஞ் சிறுமையும
வெறுப்பு, நினாதரின வெல்லாந் தலைவரில் வழிபு தேந்தரும் பண்கலா
வெல்லா

(இ - ள்) வலிப்பகைவரை விரைந்து அடக்கும் அஞ்சாமைமும், அரசன்
கையினே தறுப்போகாது காக்குஞ் சாமானியலாத மாணமும, பொருளை யிற்படந்தோடி
னவாகவே (தொடர்ந்து) போசெயது வெலவாத தோத்தியும், அறைபோகாந் தியும்,
வரையறுக்கப்பட்ட தேற்றமுமுடையவரே (படைஞராவா இத்தன்மைய படைஞரே)
யாயினும், (பரிபாலிப்பவனா) தரித்திரமும் சிறுமையும் வெறுப்புமுற்று மனமடிந்
தால் (தலைவனே யிருந்தேவினும்) பண்கைய வெல்லமாட்டான். (மேற்கூறியருறை

வுகபிலலாவிடின அரசனிருந்தேவாவிடினும்) தாமே யெதிர்த்துப் பெரிய பகைகளை வெலவார்கள் எ - று.

இதனை, ஷே, ஷே,

‘மறமான மாண்ட வழிச்செலவு தேற்ற - மெனநான்கே யேமம படைக்கு சிறுமையுஞ் செலவாத துணியும் வறுமையும் - மிலையின் வெல்லும் படை’—என பதனூறும்,

பெண்பாமலை.

‘மினனா சினஞ்சொரினேன் மீளிக் கடற்குணை
யொன்னொ நடுங்க வுலாஅயர்மிரி - நென்னொருசொ
லாழித்தோ வெலபுரவி யண்ணை மதயானைப்
பாழித்தோரை மனனா படை’—என்பதனூறும் (கஉ௬)

வேலெதிர வரினும் விழித்தகனா ணிமைப்பா விதுமெய யூறுகா ணாமே
யாவிய சிந்தி னாழி லாட்டயரு மாணமையு மழியின் லாது
சிலவாரு நெஞ்சைய பாருமை யாத தீரமும லோகதுர் லினுஞ்செல்
வாவிய மறமு மனகண் டுருட்டி மடித்து ம படைச்செருக காகும்

(இ - ள) (பகைவாசெலுத்திய) வேறபடை யெதிர்த்துநதாலும் (பயந்து) விழித்திருந்த கண்களை யிமையாத வீழும், தமதுடற் காய நோக்காது மிக்ககோபத் துடன் போபுரியும் ஆண்டனமையும், இறந்தாலல்லாமற் சபதப்படி முடிப்பதிற றளராததிருமையும், அரசன் தடுப்பினுந் தடுக்கப்படாதேற்பவராய அரசன் கண்ணீர் சொரிய (அவனபொருட்டு) உயிர்விடுதலும் படைச்செருக்கெனப்படும் எ - று

இச்செய்யுளால் வீரனாமேமபடுத்து எனபகூறியதாம்.

இதனை, ஷே படைச்செருகரு

“கைவேல் களிறெடு போக்கி வருபவன் - மெயவேல் பறியா நகும்
விழித்தரண் லெலகொன் டெறிப் வழித்திமைப்பி-னோட்டனறே வனக ணவாகரு
உயிரையி ரஞ்சா மறவ ரிறைவன் - செறினுஞ்சீர் குன்ற விலா.
இழைத் திகவாமைச் சாவாணா யாமே - பிழைத்த தொறுககிற பவா,
புரந்தாகண் ணாமலகச் சாகுபிற சாககா - டிரநதுகோட்டக துடைத்து” —
என்பதனூறும்,

சீவநதிந்தாமணி

“பைம்பொற புனகப் பருமக்களி யானே யீட்டரு
செம்பொன் னெடுக்கோத் தொகைமக்கடற் குணை வெள்ள
நம்பன் சிலவாய நடக்கருங்கணை மிச்சி லல்லா
லம்பொன் மணிப்பூ ணரசுமலில் யென்று நக்கான்” — எனபதனூறு
முனாக (கஉ௭)

அழிந்த நெறியிற் செலவினா விலக்கி யாமலாழி - செலுத்தியுழ
வினையா, லழிவுவந் தடுப்பி னதற்குட னல்லாந் தாகைகவே றனறியா
முயிரக, சொழிவகை யிவையு ணாபகியொத் தருநா லுணாதொறு முறு
நயம் பேரல, கழிமகிழ் நாளும் பாரிற்றும் வளரக கலப்பதே நடபெ
லப் படுமல

(இ - ன்) துண்டாகக்கூறிய செல்வத்தைத் தடுத்தும், நன்மாளக்கூறிய செலுத்தியும், விதிவிலியாத கேடு சம்பவீதநால் அக்ஷேபப்பகிர் துறுபவீததும், உடம்புகட்கொழிவுவந்தாலன்றி உயிரகட்குள் வேற பாடு தோன்றாமல், அகமுக்கத்தாலொற்றுமைபபட்டு, அரியதூலக்கோ யாராயுநதோற்றம் வீளையு மி ஸம்பபோல மிக்க இனபம் நாளாவண்ணம் பழகுந்தோற்றம் வளருமபடி சிநேகிதபதே சிநேகமென்று சொல்லப்படும.

இசசெய்யுளாற் சிநேகநடபாபற்று எனசக-றியசாம்

இதனை, ஷை, நடப்பு

“நவிரெழு நூனயம் போலும் பயிரெழும - பண்புடை யாளர் சொடர்பு,
புணாசசி பழகுதல வேண்டா வுணாசசிதா - னட்பாங் கிழமை தரும்
அழிவி னனைவர்க்கி யாறுபத தழிவினக-ணலல லுழப்பதா நடப்பு” —என்பதனானும்,
நாட்டியார்

“நறுமலாத தண்கோதாய் நடடார்கு நடடா
மறுமையுரு செடவதொன றுண்டோ—விறமளவு
மினபுறுவ தினபுற நீரிட யவரோடு
துன்புறுவ துன்புறநக சால்” —என்பதனானும், (கஉஉ)

நன்மதி யுடைமை குடிசுணங் குற்ற நலவினத் தாணுமெத திறத்தும், பன்முறை பாயந்தி நடபினைக கொள்க பாம்பொடும பழகினும் பிரித, வினமைபா மநன லாயந்தலா லொருவ ரிடத்தாருட புறேறுமி னவாசெய, புனமையும் பழிபுழ புணாநதிரு பயனும் போககுல துணமை புத் திரளே.

(இ - ன்) புத்திரனே! நற்புத்தி யுடைத்தாயிருத்தல - உயாகுடிப்பிறப்பு - குணம் குற்றம் - நலவினத்தோடொழுகல் முதலிய எவற்றானும்பலதரம்பரிசோதித்து (ஒருவர்) நடபைக்கொளவாயாக பாம்புடன் நடபுக்கொண்டாயாயினும் பிரிதலரிதாம், ஆதலால் ஆராய்சி செய்தாலன்றி ஒருவரிடத்து நீ நடபுக்கொள்ளாதே (அப்படிப் பரிசோதியாது (நடப்பு) கொளவாயாகில், அவாசெய்யும் அறபததன்மையும் பழியும் ஆகிய இவற்றிற்குடபட்டு இம்மை மறுமைப்பலன்களை யிழப்பது சத்தியம் ஏ-று

இசசெய்யுளால் இனமறிந்து பழகுகனக கூறியசாம்

இதனை, ஷை, நடபாராயதல

“நாடாது நடடலிற கேடிலலை நடடபின் - வீடிலலை நட்பாந பவாகு.
ஆய்ந்தாய்து கொள்ளாதான கேணமை கடைமுறை - தானசாந துயரந தரும்
குணனுங் குடிமையுங் குற்றமுங் குன்ற - வினனு மறித்தியாக்க நடப்பு
மருவுங் மாசற்றா கேணமையொன நீதது - மொருவுங் கொப்பிலா நடப்பு” —
என்பதனானும்,

திருநடுநீர்

“தாளாந் நென்பாந கடன்படா வாழ்பவன்
வேளாந் நென்பாந விருந்திருக்க வுணனாதான்
கோளாந் நென்பான் மறவாதா னிமலுவா
கேளாக வாழத் வினிது” —என்பதனானும், (கஉஉ)

கெடுதிரி லுதவ வல்லவ! நடபாற ளெந்நிடா தொன்றனைச செய்
யினுங், கெடுமலகை ரெய்தல வேண்டி நாமே கெழுவுதல பணிவசச

மின்மை, படுதரு முழிற் புரியினு மவற்றைப் பழமையென நழிந்துள முவப்பி, நெடுநில முழுதுங் கேணமையா மைந்தா நேரலா தாமுங்கே ளாவா.

(இ - ள்) மகனே! உனக்கு ஆபத்துக்காலத்திலு தவிசெய்யத்தக்கவர் உரிமையின்பேரில் உன் அதுமதியினறி யோகருமத்தைச் செய்தாலும், விதிவசத்தால் உனக் கொரு செடுதி செய்தாலும், வேண்டுவனவற்றை யபகரித்துக் கொண்டாலும், கீழ்ப்பணிதலும் அச்சமுமில்லாது நடந்தாலும், (விசனப்படாமல்) இவைபழவினையால் நிகழ்ந்தவையெனறுணாநது மனம்கிழந்தால், பெரிய உலகினா யாவரும் நட்பாளராவா (அவ்வளவேயன்றி) சத்தருக்களும் நட்பாவார்கள். ஏ - று

இசெய்யுளாற பழைமைபாராட்டு எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, பழைமை

“பழைமை யெனப்படுவ தியாதெனின யாதுங் - கிழமையைக் கீழ்நதிடா நடபு விழைதகையான வேண்டி யிருப்பா கெழுதகையாற - கேளாது நடட்டா செயின பேதைமை யொன்றோ பெருங்கிழமை யெனறுணாக - நோதக்க நடட்டா செயின. கெடாஅ வழிவந்த கேணமையா கேணமை - விடாஅா விழையு முலகு. விழையார் விழையப் படுப பழையாக்கட - பண்பிற நலைப்பிரியா தா”-என்பத னனும,

நாலடியார்

“இனன செயினும் விடறபால ரலலாராப
பொன்னனய போற்றிக் கொளவவேண்டம்—பொன்னேடு
நல்லில சினைத்ததி நாடோறு நாடித்தம்
மில்லகத தாக்குத லான”-என்பதனனுமறிக (கஉஎ)

காதல ரேனும் விடுவிலை மாதா களவிரிற் நமக்குறல் குறிப்போரா
பேதையா செடுதி யுற்றுழி யுதவார பெருமபொரு ண்குவித்துப் பழிப்பா
ராதரு கருமந் தமமினா காத தாகவே நடிப்பவ ருளமு
மோதலு மொவ்வா மனைசுகெழீஇ மனநி னுறப்பழிப பாரிவர் தமையே.

(இ - ள்) பொதுமகளிரையுஞ் சோரரையுமபோல (பிறா துயா கருதாது) தம்பயனோக்குவோரும், மூடரும், ஆபத்துக்காலத்தி லுதவாதவரும், பெருமபொருளை யெத்கிப்பிடுவன்குவோரும், செய்யத்தக்க காரியங்களைத் தம்மார் சாத்தியப்படா வென்று நடிப்போரும், மனமுஞ் சொல்லு மொவ்வாதவரும், வீட்டி லொற்றுமை யுற்று வெளியிற் பழிப்பவரும் ஆகிய இவாகள பக்ஷமுடையவாகளாகக் காணப்படு னும் (இவர்களுடன் சிநேகிக்கவேவேண்டாம்) இவர்கள நட்பை விடுக. ஏ - று.

இசெய்யுளால் ஆராநட்பினனா யொழியெனக் கூறியதாம்

இதனை, ஷை, தீநட்பு.

“பருகுவா போலிஹும பண்பிலார் கேணமை - பெருகலிற் குன்ற லினிது.
உறுவது சோனாக்கு நட்பும் பெறுவது - கொளவாருங் களவரு நோ
அமரகத தாற்றறுக்குங் கலலாமா வன்றா - தமரிற் றனிமை தலை.
ஒலலுங் கரும் முடறறு பவாகேணமை - சொல்லாடா சோர விடல்.
கனவினு பிணனது மனனோ வினைவேறு - சொல்லேறு பட்டா தொடர்பு

எனத் துங் குறுகுத லோமபன மனைக்கெழீஇ - மன்றிற பழிப்பா தொடபு” —
எனபதனனும்,

இன்ன நார்பது.

“பகலபோலு நெஞ்சத்தா பண்பினமை யினனா
நகையாய நண்பினா நாரினமை யினனா
விகலி லெழுந்தவ ரோட்டினனா வினனா
நயமின மனத்தவா நடபு” — எனபதனனமுணாக (கஉஅ)

நல்லன பலனால் கற்பினுங் கூடா நடபினா மனநல னெயதார,
சொல்லினமுன வனாகும வனக்கமுந் தொழுவஞ் சொரிந்தகண் ணீருந்
தப பாது, கொல்லுமவன படையா மாதலிற் பகையுட் கொண்டவாக
கவரென நீயு, மொல்லாக வதுவு நீக்குறாக கால முறறுழி யல்லது
வேண்டா.

(இ - ள்.) (அகத்திற பகையும் புறத்தில நட்புமுடைய) கூடாநடபினா நல்
லனவாகிய பல நூல்களைக் கற்றாலும் நனமனமுடையவராகா சொல்லுகரு முன்னே
வந்திக்கும் வந்தித்தலும், பணிதலும், கண்ணீர் சொரிதலும் (இதமாகக் காணப்பட
னும்) தபபாற்ற்படி கொல்லுகின்ற வலிப கருவியாகவேயிருக்கும் ஆதலின் (அவ
வகைய) உட்பகையுடையவருக்கு அவாபோலவே நீயுமொத்திருக்கக்கடவாய் அவ்வா
றிருப்பதுங் காலவொற்றுமையிலலாவிடின, அல்லது வேண்டுவதில்லை. எ - று

இச்செய்யுளாற் கூடாநட்பினரை விலக்கெனக்கூறியதாம்

‘இதனை, ஷே, கூடாநடபு.

‘பலநல்ல கற்றக் கடைத்து மனநல்ல - ராகுதன மாணாக் காரிது
நட்டாபோ னல்லவை சொல்லினு மொட்டாசொ - லொல்ல யுனரப் பகிம்
சொல்லணக்க மொனனாகுட் கொள்ளறக் விலவணக்கந் - தீங்கு குறித்தமை யான்.
தொழுததை யுள்ளும் படையொடுங்கு மொனனா - ரமுதகண் ணீரு மனைத்து.
மிகச்செய்து தமமெனளு வாரை நகச்செய்து - நட்பினுட் சாப்புவலற் பாற்று.
பகைநட்பாங் காலம் வருங்கான முகநட - டகநட பொரீஇ விடல்” — எனபதனனும்,

நாலடியார்

“உள்ளத்தா னனளா துறுதித் தொழிலராய்க்
கள்ளத்தா னட்டார கழிசுழிமை—தெளயிப
புனற்செதுமபு நினறிலைக்கும் பூங்குனற் நாட
மனத்துக்கண் மாசாய விடெ” — எனபதனனமுற்றிக் (கஉக)

பழிமுத னனா செயவன தவிரவ பாரத்திடார குடிப்பிறப் பொ
ழுக்க, மெழிலவளா கல்வி யாதிக்கள பேணு ரெவரையு முறுக்குஞ்சொற்
செயலா, சுழிம்கிழ வுடையா கெடுதெகொண் டாககந் கைவிடு வராசெ
வவ முறினுங், கொழிபய னெயதார பிறக்கலாற் றமாகுக் கொடாரிலா
பேனைய ரொழிக்.

(இ - ள்) பழிமுதலியவற்றிற்கு நாணதவரும், செய்யத்தக்கவையும் விலக்
கத்தக்கவையும் இவையெனப் பாராதவரும், குடிப்பிறப்பு ஒழக்கம் கீர்த்திப்பொருட்கிய
கல்விமுதலியவற்றைக் காவாதவரும், எச்சனமையரிடத்தும் முகமுறிக்கும் வாராதை

யுஞ் செயலுமுடையவரும், மட்டற்ற களிப்பின் மூழ்கியிருப்பவரும், நட்புதனைக் கைக்கொண்டு இலாபத்தை யிழப்பவரும், செலவமுற்றாலும் பெரும்பலனைத் தாழு மடையாதவரும், ஆயலாக்கலலாமல உறவினருக்குங் கொடாதவருமாகிய இவர்கள் பேதையாகா. இவர்கள் நடப்பினையொழிக எ - று

இச்செய்யுளாற் பேதைமையுடையோனாய்கற்ற ஏனைக் கூறியதாம்.

இதனை, ஷட, பேதைமை

“பேதைமை யென்பதொன் றியாதெனினே தனக்கொண - தெயும் போக விடல நாணமை நாடாமை நாரினமை யாதொன்றும் - பேணுமை பேதை தொழில் ஒதி யுணர்த்தும் பிறாக்குரைத்துந் தானடங்காப் - பேதையிற் பேதையா ரில். ஏதிலா ராரத் தமாபசிப்பா பேதை - பெருஞ்செலவு முற்றக கடை மைய லொருவன களித்தற்றாற் பேதைதன் - கையொன் றுடைமை பெறின” — என்பதனாலும்,

படிமொழி.

“தெரியாதா சொல்லுந் திறனின்மை மீசா
பரியா பயனின்மை செயது—பெரியாசொற்
கொள்ளாது நாநதம்மைக ஈவா தவாபிறைக
களன்றச செய்குறு வார” — என்பதனாலும் (கூபு)

தன்னையெப் பொருளு மயிந்தவ னாகந் தானமிக மதிக்கும்புல லறிவின, வனமையை யுடையா னுறுதிசொற் கேளான வலல்தல லாதுங் கொண்டு னாததுப, புலமையைத் தெளிப்பா னவைபுரிந் துலவிகார போ னடிப் பான்றனை யுணர்த்து, நனமநி யினனா யறிவில் ராக நாட்டுவ னிவ னையு நண்ணேல

(இ - ள) தன்னை யெல்லாப்பொருளு முணர்த்தவனாகத் (தன்னைத்) தானே மிகவும் திக்கின்ற புலலறிவின வனமையுடையவனும், (அறிஞர் கூறும்) உறுதிப்பொ ருளைக் கேளாதவனும், பொருளல்லாததைப் பொருளாகப் பித்தறி அறிவினமையை வெளியிடுபவனும், (ஒருவருமறியாது) குற்றத்தைக்கேசெய்து (புறத்தில்) உலகினாபோல நடக்கின்றவனும், தன் தீயொழுக்கங்களை வெளியிடும் நல்லவினங்களை யறிவிலலா தவர்களாகத் தீர்மானிப்பவனும் ஆகிய இச்சுன்னையுடையவனை (நீ ஒருபொழுதுஞ்) சிபிநகங்கொள்ளாதே எ - று

இச்செய்யுளால் வெளிற்றறிவினரை விடுகவெனக் கூறியதாம்

இதனை, ஷட, புலலறிவாணமை

“வண்மை யெனப்படுவ நிபாதெனினே ணையுடையம்மா மென்னுஞ் செருக்கு கலலாத மேற்கொண டொழுங்க கசுடற் - வல்லது உமையத் தரும அற்ற மறைத்தலோ புலலறிவு தமையிற் - குற்ற மறையா வழி. வலவுஞ் செய்கலான னுன்றேரு அலவுயிர் - போலு மளவுமோ நோய காணுதாற் காட்டுவான னுனகாளுந் காண்தான - கண்டாளுந் தான்கண்ட வாறு உலகத்தா ருனடென்ப திலவென்பான வைபத் - தலையா வைக்கப் படும” — என்பதனாலும்,

வாணயாபி

“அந் தன் தகற் காறுகொலு மாறெழுக்கு

முதத்செய் குற்றங் கொடுப்பான முழுவது

நனகறி விலா னதுவற் றாதுற

கிண்புறு வட்டி னெறிசெலவு மாறே” —என்பதனனுமறிக (கருக)

வேறு

இகலை மதித்தின னுமைரிழை யியழை னாடகும் புரியாபேற
பகையு முறவாம் பெருநூலெவம் பவிக்குங் தெடாத புழுமுண்டா
மிகலின் மிகுந்தின னாகியறழி னினிய தமரு மேதிலராயப
பகைமை வளரும் வலிதொலையும் பாழ்க்கும் பாழா வாழ்க்கையுமே

(இ - ள்) பகைக்குணத்தைப் பொருளாகக்கொண்டு சமக்குக குற்றஞ்செய்
தோர்க்குந் தீமைசெய்யாதிருப்பாய்கிற பகைவருமுறவாவா, செலவடபெருக்கமுண்
டாகும், அழிபாத கீததியுண்டாகும் (அவ்வாறினறி) பகைக்குணமிருந்து தீமை
செய்தால், இனிய உறவினரும் அயலாராயப் பகைமை பெருகும், வலிமையுந்
அழியாச்செல்வமும் அழிந்தவிடும் எ - று

இசெய்யுளால் மாறுபடுகுணநதலாகவெனக் கூறியதாம்

இதனை, டெ, இகல.

“பகல்கருதிப் பற்றா செயினு மிகல்கருதி - யினஞ்செய யாமை தலை.

இகலென்று மெவவனோய நீக்கிற் றவல்லலாத - தாலில விளக்கந் தரும்

இகலெனா சாயந்தொழுக வல்லலானா யாரே - மிகலுக்குந் தன்மை யகா

இகலகாண னுக்கம் வருவகா லதனை - மிகல்காணுங் கேடு தரற்கு.

இகலாளு மினனாத வெல்லா நகலாளு - நன்னய மென்னுளு செருக்கு.”—என்
பதனனும,

நாண்மணிக்கழகை.

“மலைப்பினும் வாரணந தாங்குங் குழவி

யலைப்பினு மனனேயென றேடுஞ்—சிலப்பினும்

நட்டா நடுங்கு வினஞ்செய்யா ரொட்டா

ருடனுறையுங் காலமு மில” —என்பதனனுமறிக

(1 - 2)

வலியா பகைகொள னேலசுழயம் வலிகள் பெருநுடை போட்டியின்

மெலியா ரசச மயியாமை மேலாகு தன்மை கொடையினமை

நலியா வெகுனி மலையினடை நலியாங் காலம் கலலாமை

யொலியா பழிநோக காலமமறு வுடையா லியா மேற பகையுறுக.

(இ - ள்) உற்ற வலிமை பொருள் நட்பு படை இவற்றின் மெலியாகளிடத்
தும், அச்சம் அறியாமை பொருள் நடவாமை உலோபம் ஒழியாக்கோபம் நிறையன்
மை பெருங்காமம் கலலாமை விளங்குகின்ற பழிநோக்காமை குற்றம் இவற்றையுடை
யவாகளிடத்தும் நீபகைகொளக் (ஆனால் உன்னிலும்) வலிமையுடையாரிடத்திற்
திரம் பகைமைகொள்ளாதே எ - று

இசெய்யுளால் சூரியநிந்து பகைகொள எனக்கூறியதாம்

இதனை, டெ பகைமாட்சி.

‘வலியாக்கு மாறெற்ற லோமபுக் கோம்பா - மெலியாமேன மேக பகை

அனபில னுறை தூயினயிலன் றுன்றுவா - நென்பரிய மேதிலான் றுப்பு

அஞ்ச மறியா னமைவில னீகலான - நஞ்ச மெலியன பகைக்கு.

வழிநோக்கான் வாய்ப்பன செய்யான பழிநோக்கான-பண்பிலன பற்றாக கினிது
காணச் சினத்தான கழிபெருங் காமத்தான - பேணுமை பேணப் படமெ.
குணனிலனங்க குற்றம் பலவாயின மாற்றாக-கினனிலன மேமாப புடைத்து” —
என்பதனானும்,

பழமொழி

“ஆற்றப் பெரியாரப் பகைவேண்டிக் கொள்ளறக
போற்றது கொண்டான பொருளகப் பட்டானு
நோற்றபெருமை யுடையாருங் கூற்றம்
புறங்கொமை கொட்டினு ரில” —என்பதனானும் (ககக)

பாரம பரிகக வேண்டி னுறு பகைநட பாகக கொண்டொழுதல்
வீர தணியா ரொடுபொரினும் விதிநூ லினரோ டிகலாமை
சாருந் துணைநிற மினும்பலரைப் பகையாக காமைத் தனிமைபுறி
னேருந் துணையா விருவகையு ணீக்கி யொன்றை புறவாககல்

(இ - ள்) இராசசியபாரம நிலைநிற்கவேண்டி மாயின பொருந்திய பகைஞரை
நட்பாகக் கொள்ளுதலும், சுத்தவீரமுள்ளாரூடன போசெயினும் கலவிவல்லாரைப்
பகையாமையும், (உனக்குச்) சாரபாகிய துணையிருப்பினும் பலரைப் பகையாக்காம
யும், நீ துணையற்றவனாயின இருபகைவருள் ஒருவரைவிட்டு ஒருவரைத் துணைசெய
யும்படி புறவாகக்கொள்ளுதலும் உசிதம். எ - று

இதுமுதலிரண்டு செய்யுள்களால் வனபகைக்கொதுங்கு எனக்கூறியதாம்

இதனை, ஷே, பகைத்திறந்தெரிதல்.

“வில்லே ருழவா பகைகொளினுங் கொள்ளறக - சொல்லே ருழவா பகை
ஏழற வரினு மேழை தமிழனாயப் - பலலா பகைகொள பவன்.
பகைநடபாக் கொண்டொழுதும் பண்புடையாளன் - நகைமைக்கட் டங்கிற் றுலகு.
தனதுணை யின்றற பகையிரண்டாற் றானெருவ - னின்றதுணையாக் கொள்கவறி
னென்று.” —என்பதனானும் (ககச)

மெலிய தெனவெள எரியபகையே மிருநது கெடுககு மிருந்திடுமு
னலிக வினைதாழ வுயிற்றெளிந்த நல்லா ரெனவுந் தெளியாத்
மலின ரெனவு நொதுமலரை மருவ லொழிதல் புரியறக
வலிசெய் படையா திகள்பெருக்க வகையாயந் திருக்க பகைமையற.

(இ - ள்) மெலியதென்று அசட்டைசெய்த பகையே (ஒருகாலத்தில்) அதி
கரிக்கும் (அஃதவ்வாறு) மிருத்திடுவதற்கு முன்னரே (அதனைக்) களை. நீ (துணை
யின்றித்) தாழ்ந்திருந்தால், தூற்றெளிவுடைய நம்பத்தக்கவரென்றும், தூற்றெளிவில்
லாத நம்புதலிலலாரென்றும் அயலாரைச் சேருதலும் விலகுதலுஞ் செய்யாதிருக்க.
வலிமையை யுண்டிசெய்யும் படைமுதலியவரன்ற விருத்தியாகக்கப் பகைமுடித்தற்கு
வகை தேடிக்கொண்டு பொதுப்பட விருப்பாயாக. எ - று

இதனை, ஷே, ஷே.

“சேறினுந் தேற விடினு மழிவினகட - டேருள் பகாஅன விடல்.

வகையறிந்து தற்செய்து தற்காப்ப மாயும் - பகைவாகப் பட்ட செருக்கு.

இளதாக முண்மரங் கொல்க களையுநர் - கைகொல்லுங் காழ்த்த விடத்து.” —என்
பதனானும்,

நூரணி

“முட்கொண்சக மரமுளை யாகவே

யுட்க நீகக னுகிரினு நீககலாம

வட்க நீண்டதற பிணமழுத தன்னினுங்

கட்கொடாமனை யாககளை கிறப்பே” — என்பதனுமறிக (கரு)

தமரா யிருந்து புறப்பகையைச் சாரவாய்க் காலம் வருமளவு

மமரா நிறகு முட்பகையை யஞ்சிக் கரகக் வழிற்செய்க

நமரா மெனவே கண்ணோடி னல்ல வமைச்சா தியைத்தேயக்கு

நமரா மினததைத் தண்பபிககு நுனைக குடியோ டெளிதழிகும்

(இ - எ.) சுற்றத்தாராயிருந்து புறப்பகைமை யுண்டாதற்குச் சாரபாகிய காலம் வருமெல்லியும் பொருந்தி (உறவா) யிருக்கும் உட்பகையாளரை அச்சமுற்றக் காத்துக்கொள்வாயாக (அவர்கள் விலகாது மீண்டும்) உறவுகொண்டால், தண்டன செய்க. (அவ்வாற்றினி) நமமவர்களெனத் தாக்கூணியம் பாராட்டினால், நல்ல அமைச்சா முதலியவர்களை யொழித்து, உமமவர்களாகிய இனத்தாரையும் அனமுற்செய்து உன்னையுங் குடியோடு இலேசாகக் கெடுப்பார்கள் எ - று

இச்செய்யுளால் உட்பகையாளரை யொழியெனக் கூறியதாம்

இதனை, ஷ, உட்பகை

“நீழனீரு மின்னாது வினா தமாநீரு - மின்னாது மின்னா செயின்
வாளபோல் பகைவரை யஞ்சற்க வஞ்சக - கேள்போல் பகைவா தொடாடி,
உறனமுறையா னுட்பகை தோன்றி னிறனமுறையா - னேதம் பலவுந் தரும்
உடம்பாடி லாதவா வாழ்க்கை குடங்கருட் - பாம்போ டுடனுறை தற்று.” — என்பதனும,

கீவந்சிந்தாமணி.

“தொழுததங் கையி னுள்ளந் துறுமுடி யகத்துஞ் சோர

வழுதகண் ணீரி னுள்ள மணிகலத் தகத்து மாயநது

பழுதுகண் ணரிந் தொலலும் படையுட் ளெடுங்கும் பற்ற

தொழிகயா கண்ணுந் தேற்றந் தெளிகுறறா விளிகும் றுரே,” — என்பதனுமறிக. (கரு)

ஆறறன் மிகுநத வேந்தரையும் மரிய தவதது முனிவரையும்

போற்றி யொழுகி னெப்பொருளும் போற்ற லாகு மவமதிப்பிற்

தேற்ற மிகுஞ்சார பினரேனுஞ் சிதைவா திகழ்முப புராஞ்ஞ

சாற்றிந் திரனமா லாதியருந் தளாநதா ரென்றசாற் றுவதெனனே.

(இ - எ.) வெற்றிமிகுநத அரசனையும் சிறந்த தவதையுடைய முனிவரையும் பூஜிதை செய்தொழுகினால், சகல பாக்கியமும் பெற்று வாழ்வார்கள் (அவ்வாற்றினி) அவமதித்தால், வலிய சார்பினை யுடையவர்களேயானாலும் அழிவார்கள். திரி புராதிரா - குரபனமன - சொல்லுகின்ற இரத்திரன் - திருமால் முதலானவர்களும், (பெரியோர்க்குத் தீமைசெய்து) ஈடழிந்தார்களென்றால் என்ன சொல்வது? எ - று.

இச்செய்யுளால் மேலோரை யவமதியாதிருவெனக் கூறியதாம்.

இதனை, ஷே, பெரியாடாப்பிழையாமை.

“ஆறாவா ராற்ற விசுழாமை போற்றுவார் - போற்றலு னெல்லாந் தலை.
யாண்டிசென நியாண்டு முளராகார் வெந்துப்பின் - வேந்த செற்பட்டவா
வநகமாண்ட வாழ்க்கையும் வான்பொருளு மென்றோ-சகைமாண்ட தக்கரா செறின்.
இறந்தமைந்த சார்புடைய ராயினு முய்யரா - சிறந்தமைந்த சீரரா செறின்.”—என
பதனனும்து,

நல்லடியார்

“பொறுப்பென நெண்ணிப் புணர்நாதா மாடும்
வெறுப்பன செயயாமை வேணடும்—வெறுத்தபின்
ஆகரு மருவி யணிவகா நனனாட
போக்குதல யாக்கு மரிது ”—எனபதனனும்து

முப்புரா—இவர்கள் மூவரும்பெற்ற வரத்தின மகிமையால் பொன வெள்ளி
இருமயிலாகிய மும்மதிலகளை யுடைய நகரத்திலிருந்து அநேக அசுரர்களுடன்
முப்புரகசோடுசென்று நினைத்தவிடத்திலிருந்து அநேக நகரங்களைப் பாழ்படுத்தினா
கா அதுகண்டு வருந்திய தேவாமுதலியோர் வேண்டுகோளுக்கிணங்கிய சிவபெரு
மான் முப்புரத்தையும்முதித்துப் புராரியெனக் காரணத்திற்குநாமமெய்தினரென்பது
இப்புராணவரலாறு.

இதனை, இந்நூல் - திரிபுரத்தகனப்படலம்.

“மாய னாதியோ மனத்தை யு மளவையுங் கடந்த
தூய னாகிய சணேசமந் திரக்கிணைச சொல்லிக்
காயு முத்தலை ருலத்தை விடுத்தமை காணா
மேய முப்புரம் பவியொடும் வெந்தமை கண்டா ”—எனபதனன்து.

சூரபன்மன—இவனும் இவன் தம்பியராகிய சிங்கமுகன தாரகனென்போ
ரும் சிவபெருமானைநோக்கி அநேக ஆயிரவருவகுகள் தவஞ்செய்து கடவுள் பிரசன
னமாகாமையின் தமதுதலைசேத்தித்து ஒழுஞ்செய்து பெரும்பிரயாசத்துடன் சிவபெரு
மானுடைய தரிசனமும், நூற்றெட்டு யுகங்காவரையில் ஆயிரத்தெட்டண்டங்களை
யும் அரசுசெய்ய வரமும், மனோவேகத்தோ குலமுதலியனையும் பெற்று மூன்றுநகரங்
களிலிருந்து அரசுசெய்து வருகையில் இறுமாப்புற்றுத் தேவர்களையும் தேவமாதா
களையுஞ் சிறைப்படுத்தித் தேவர்களைப் பணிசெய்யக் கட்டளையிட, சிவபெருமான்
மனநாதானது குமாரக்கடவுளால் சூரனையும் அவன் தம்பியரையுங் குலமுதலறக்களைந
தனரென்பது கந்தபுராணவரலாறு. இஃனைவிரிப்பிற் றெருகும

இந்திரன்—இவன் எண்ணிறந்த அரம்பாளவிரிகளை யுடையவனுயிருந்தும்,
கௌதம முனிவா மனைவியாகிய அக்லிகையைக் காழ்ந்து அவளை வஞ்சித்து மயக்கிப்
புணர்ந்தனன் அதனையறிந்த முனிவா அக்லிகையைக் கல்லாருக் வென்றும்,இந்திரனை
நீயாரா குறியை விரும்பினமையின் உன உடல் முழுதுங் குறிகளாருக் வென்றுரு
சப்பித்தனா எனபது இப்புராணவரலாறு

இதனை, இந்நூல் - இந்திரன்சாபமபெற்ற படலம்.

“உருகிய மனமொடு மனைநல்லா னாசெயு முனமுனி கதமூன
விருபுந் வருநனி துதலேற விணாபடு மெரியென விழ்சேப்பக்

சுருவியு முடலமு மெனவென்றங் கலவிய நமதுள மறியாயா
வெருவுத லறவொரு வனிலின்ப மேவினை சிலையுரு வாகென்றான்” —

நின்ற வாசவன முகத்தினை நெடுநதவ ளேககி
யினறு சாமபாசெய த்நெடுவா னிந்திர னானை
யொன்று வேட்டுவந தாயகருடன் முழுவதும் யோனி
நன்று மேவுக வென்பபெருஞ் சாபநாட டினனால” — என்பதனானுணராக.

நிருமால் — இவா பூர்வம் தேவாசுரர்கட்கு நீகழ்ந்த யுதச்சத்திர றோலவி
யடைந்த தேவார்கட்குத் துணையாகத் தமது பஞ்சாயுதங்களுடன் செருசெய்ய, அசுரா
கள் போபுரியமாட்டாது புறமுதுகுமாட்டி யோடினா அப்பொழுது நிருமாலுரு
சுகராயுதத்தை யெடுத்துக்கொண்டு அவர்களைப் பின்னொட்டாநது கொல்லவேண்டு
மென்னுங் கருத்தால் துரத்தினா. அசுரர்கள் பிருகுமுனிவா மனையியாகிய கியாதி
யென்பவளிடம் அடைக்கலம்புக, கியாதி அவர்களைத் தனதாசிரமத்திற் பாடி காத்
தனன் கோபத்தோடு பின்னொட்டாநதுவந்த மாநவனும் அவவாடாமத்தினுள் நுநதன்.
அப்பொழுது அவரைக்கண்ட மாமியாகிய கியாதி யென்பவள் போற்றிநீறட, விஷ்ணு
வானவர் அவளுடைய சிரத்தைத் துண்ணெய் டெட்டினர் அவள் பெருந் கூச்சல்ட்டி
க்கொண்டு வீழ்ந்திறந்தனள். அதனால் யோகத்திலிருந்த பிருகுமுனிவா யோகநீங்கி
நீகழ்ந்தவற்றை யுணர்த்து துக்கமுங் கோபமு மிகருட் கலகங் செய்பபவும் இழித்
துடிக்கவும் நெருப்புப்பொறி பறக்கவும் உண்ணவை நோக்கி, நீ அடாதகாரியரு செய்த
மையின் தமோகுண சம்பந்தமான பத்துப்பிறவிநடைகவெனச சபித்து விழித்து, சுக
கிரஞ்ஞயிர்பெற்ற தஃ மனைவியுடன் சிவத்தியானத்திலிருந்நா நிருமால் சிவாச
சனைசெய்து அவற்றை நீக்குமடி வறமேற்பச சிவபிரான எமமடியா கூற்றப்பிவழ
யாதாயினும், எமமை நீ வழிபாடுசெய்தமையின் ஐந்தில அதுகிரகமும் ஐந்தில தன்
டமும் புரிவோம் உன பிறவிகள பததும் உலகோபகரமாமென்றருளினா என்பது
சரிதசங்கிரகம்.

இதனால், காருசிய பாராமை - அரிசரப்பாநதீர ததப்படலம்.

சீற்ற மிக்கெழச் சேகத் கண்ணினுள் நிகிரி யோசசியங் கெய்து மாதவன
போற்றி வாய்தவின வையு மாமியைப் பொருக்கெ ன்சசிரக துணித்து வீழ்சத்த
மேறெற முநககூட கூவொ வித்திர எருசெ வித்துளை யேறு மாருணி
மாற்ற ருநதிறல் யோரு நீங்கிமுன மனைவி பட்டது மற்று நோக்கினுள்
கண்டு மாழ்கினன நயயின மூழ்கினன கண்டன சேகநன னிகழ்த்து டித்தனன
மண்டு வெங்கனற பொறிதெ றிப்பவம் மாத வனநனை வெருண்டு நோக்கினு
னெண்ட ளிராகரத் தரிவை தன்னையா றுனாகு மாமியைத் தறுக ளுள்ளாய்
மிணடி னுறகொலை செய்து வீட்டினாய் வெய்ய பாவிரீ யுய்யு மாறெவன

எடுத்தி யம்பிய சைவ மேயெவற றுள்ளு முத்தம் மெனனில யாங்களுங்
கடுத்த துமபிய கண்ட னரமக கமல மன்றிவே றறிகி லேமெனிற
றெடுத்தை சைசுமிச் சத்தி யத்திறை நயரு முநதூரீ நரக வலவனை
மடுத்த வெம்பிறப் பொருப் தெய்துக வழவு பாதகக் குழிசி யாயினாய்.

நின்ற னைக்கடித் தொண்டு பூண்டவர் நெறிய லாபமுத தாறறு னல்வழித்
துன்று தீக்கையுற நென்று முப்புரஞ் சுட்ட வெம்பிரான றிழுவ டிப்பிழைத்
தொன்று மூன்றுதண் டேநதி யீனரா யுலப்பி லாதவெந் திரைய மேவுக
மனற வங்கவாக் கண்டு னோர்களு மற்றி பூரினைக் குறுகி மாயகவே.

எவ்வ மேமிருந் தமோகு ணம்பயின் நிழிந்த யோனியின் மீன மாதியாம்
வெவ்வி னைப்பவந் தோறுமின்னலே விரவு வாயென வெய்ய சாபமிட்
டவவி யத்தொகை யிரிய நூறுமப் பிருகு வெள்ளியா லாவி பெற்றெழு
நவ்வி வாள்வழி மனைவி தனனொடு நாரி பாகனை வழுத்தி வைகினாள்.”—என்
பதனனுணர்க (க௯)

தன்னு லாளப் படுமனைவி தன்னு லாளப் படுவானே
லன்னுற் கறனும் பொருளுமுள வாகா தொலைப பொருளாநு
மன்னு பயன்கள வினைமுடியா மறுமை யனுநா தெப்பிழைபு
முன்னம் பின்னம் பெருநாநு மூவாப பழிபு மறிமைநதா.

(இ - ள்.) அரசனே! (இலவாழ்க்கைக்குத் துணையாய்) தன்னேவல் செய்யச்
சம்பாதிக்கப்பட்ட மனைவிகுத் தானேவல் செய்யத் தலைப்படுவானாயின், அவனுக்கு
அறமும் பொருளும் உளவாகா முன்னுள்ள பொருளாலும் பயவைவரது. செயல்கள
முற்றுற. (இவ்வாறு இம்மைப்பயனொழிவதன்றி) மறுமைப்பயனு முளதாகாது. எக்
குற்றங்களும் மூறப்பட்டிரும. பெரிய நாணமுங் கெடாத பழிபு மின்னா வரும். (ஆத
லின்) மகனே! (தைபல் சொல்லைக் கேளாதே) எ - று

இச்செய்யுளால் மாதர்மொழிகொள்ளாதே யெனக் கூறியதாம்.

இதனை, ௧௨, பெண்வழிச்சேறல்.

‘மனைவிழைவார் மாண்பய செயதார வினைவிழைவார-வேண்டாப் பொருளு மது.
பேணது பெணவிழைவா னுக்கம் பெரியதோ-நானாக நானுத் தரும்.
மனையானே யஞ்சு மறுமையி லான்-வினை யாணமை வேறெய்த வின்று.
இல்லானே யஞ்சுவா னஞ்சுமற நெருஞானது-நல்லார்கு நல்ல செயல். [தது.
பெண்ணேவல் செய்தொழுகு மாணமையி னுணுண்ட-பெண்ணே பெருமையுடை
அறவினையு மான்ற பொருளும் பிறவினையும்-பெண்ணேவல் செய்வாக னில’—
என்பதனனுணர்க. (க௯ அ)

எழிலாற பாட லாடலினை லிசைச பெருக்கி யுளமொவ்வா
மொழியாற செயலால் வயமாகி முறறும் பொருளைப் பறித்துவிடும்
பழிநா னுத் பரத்தையரைப் பற்றா ராயநத பண்புடையா
ரொழியா ரவரைப் பேதைமையி லொழியா ரேம கண்டனே.

(இ - ள்) தங்கள் அழகாலும் நடத்தாலும் கீதத்தாலும் (பார்ப்போருக்கு)
ஆசைமூட்டி, மனசுக்கொவ்வாத (இசைந்) மொழியாலும் (வஞ்சு) நடக்கையாலும்
அவரை வசப்படுத்தி, பொருள் முழுவதையும் அபகரித்துவிடும் பழிக்கஞ்சாத விலை
மாதரை ஆராய்ந்த நற்குணமுடையோ ஒழிப்பார்கள் (ஆனால்) பேதைமைக்குணத்தி
னின்றும் விலகாதவர்கள் அவர்களை நீங்கமாட்டார்கள். எ - று.

இச்செய்யுளாற பரததையரை விரும்பாதே யெனக் கூறியதாம்.

இதனை, ௧௨, வரைவினமகளரி.

“அன்பின் விழையார் பொருள்விழையு மாயதொடியா - ரின்சொ லிழுக்குத் தரும்.
பயன்றுக்கிப் பண்புநாகும் பண்பின மகளரி - நயன்றுக்கி நாளா விடல்.
பொருட்பெண்டிா பொய்மமை ஞயக்க மிருட்டறையி - லேதில் பிணந்தழி யற்று
தந்நலம் பாரிப்பா தோயார் தகைசெருக்கிப் - புன்னலம் பாரிப்பார் தோள்.
ஆயு மறிவின ரல்லாந் கணங்கெனப் - மாய மகளிர் முயக்கு.”—என்பதனும்,

தாநீதிபுராணம்.

“ஆசையலகுல் பெரியாறா யருளு மிடையுரு சிறியாறாக
கூசு மொழியும் புருவமுங் குடில மாகி யிருப்பாறா
வாசக் குழலு மலாக்கண்ணு மனமுங் கரிய மடவாறாப
பூசல பெருக்க வல்லாறாப பொருத்தல வாழி! ஈடோருசே” —என்பதனு
னுமறிக. (கருக)

அறிவை யழிகுஞ் செயலழிகு மழியா மானந தனையழிகுஞ்
செய்யு மறிஞா மதியாத செருகை விளைகு மீனருளு
முறியும் வெறுபடி மிகவிளைகு முனிவு விளைகு ம பகையருசாக
குறிகள் விளைகு நகைவிளைகுங் கொளளே ளல களருண டலைமநதா.

(இ - ள்) (கள்ளானது தனைப்பழகினவனுடைய பகுததறிவைகெடுக்
கும், நன்னடகையை யொழிகும், கெடாதமனத்தைகெடுக்கும், மதிவாணாகள்
பொருளாகக்கொள்ளாத சாவததையுண்டிசெய்யும், பெற்றதாயும் மனமுறியும்படிவெ
றுப்பினை மிகுதியாக விளையச்செய்யும், பகைவா அசுடடைசெய்யத்தக்க குறிக்கையுங்
கொடுக்கும், (கண்டோர்களுசு) சிரிப்பையுண்டாகும், ஆதலாற கடகுடித்தலை நீ
கொள்ளாதே எ - று

இச்செய்யுளால் மதுபானஞ் செயயற்கவெனக் கூறியதாம்.

இதனை, மெ, களருணனுமை.

“உட்கப் படாஅ ரொளியிழப்ப ரெஞ்ஞானறுங் - கடகாதல கொண்டொழுது வா
உண்ணற கள்ளே யுணிலுண்க சானரேரா - நெண்ணப் படவேண்டா தா,
நனருண முகத்தேயு மினனாது வெனமற்றுச - சானரேரா முகத்துக் களி,
நானென்னுநல்லாள் புறங்கொடுக்குங் களனென்னும் - பிணைப்பெருங்குற்றத்தார்குட
கையறி யாமை யுடைத்தே பொருள்கொடுத்த - மெய்யறி யாமை கொளல்” —என
பதனும்,

அருநெறிச்சாரம்

“ஒளியு மொளிசான்ற செய்கையுரு சானரேரா
தெளிவுடைய நென்னுணாகருந தேசங்—களியெனறுங்
கட்டுறையார்க் கோதப் படுமே லிவையெல்லாம்
விட்டொழிகும் வேறாய விளைதது” —என்பதனனு முணாக (கசு)

வென்றி வரினு மதனானமுன மேவு மொனறற் காயிரம்பின்
மனற விழகரு மதுவனறி வைத்த பொருளும் வருவாயு
மனறி யனைத்தும் பகைகொளரு மமைச்ச ராதி யுறுப்பொழியு
மொன்று மொளிகல் விகண்மறுமை யுறுதி யிலையாரு சூதாடேல்.

(இ - ள்) சூதாடாதே! அதனால் முதலில் (சிறிது) வெற்றிவரினும், பின்
னர் அதற்காயிரம்பவரு தோல்வியைத்தரும் பண்ணென் பொருளும் இனிவரும்பொ
ருளும்ல்லாமல் எல்லாவற்றையும் பகைவர்கள் கொள்வார்கள் மந்திரிமுதலிய இரா
சாங்குகெடும நல்வாக்கு கலவியறிவு மறுமைப்பயன் விளைக்குஞ் செயல் இவ்வக
ளும் இல்லாமற்செய்யும். எ - று.

இச்செய்யுளாற் சூதாடாதே யெனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஹே, சூது.

“வேண்டற்கவென்றிடினுஞ் சூதினை வென்ற தூஉந-தூண்டிற் போன மீன்விழுங்கியற்று.
ஒன்றெய்தி தூறிழக்குஞ் சூதாக்கு முண்டாங்கொ-ன்னெய்தி வாழ்வதோ ராது.
உருளாய மோவாது கூறிற் பொருளாயம-போய்யப் புறமே படும
கவறுங் கழகமுங் கையுந் தருகி-யிவறியா ரிலலாகி யா
பொருள்கெடுத்துப் பொய்யமேற் கொள்இ யருள்கெடுத்தல லுழபட்டுஞ்சூது.”—
என்பதனும்தம்,

நாபேண்டி.

“உருவழிக்கு முண்மை யுயாவழிகடும் வணமைத்
திருவழிக்கு மாணஞ் சிதைக்கு—மருவு
மொருவரோ டண்பழிக்கு மொன்றலல சூது
பொருவரோ தக்கார புரிந்து”—என்பதனுமுணாக. (கசுசு)

மனமெய்யம் மொழிகள் வருந்தாமல் வருத்துத் தொழிலை மாறுபடா
வினிய வுணவை மிகப்பசித்த விடத்தி னுடற்குப் பொருந்தவுணின
முனிசெய் பிணிகட கிடனினற முறைகள் பிறழ்ந்து வந்துவிடிற
புனித முடைய வயித்தியரால் வழிசின் நவற்றைப் போகருகவே

(இ - ள்) மனமாவது சேகமாவது வராசுதையாவது வருத்தமுறுதபடி தொழில்களைச் செயது, (உடற்கூறுகளுக்கு) மாறுபடாத நல்ல வுணவை மிகப்பசியுறப்பொழுது சரீரத்துக்கமையப் புசித்தால், துன்புசெய்கின்ற பிணிகட் கிடமிலையாகும். இம்முறை பிசுபி பிணிவந்தவிட்டால் (அதுபவசாலிகளான) நல்ல உவத்தியாகளாவ (வைத்தியதூன) முறைப்படி நடந்து அவற்றைத் தீர்த்துக்கொள்க. - ள்

இசெய்யுனால் நோய்க்கிடங்கொடேலெனக் கூறியதாம்.

இதனை, ஹே, மருந்து.

“மிகினுங் குறையினு நோய்செய்யு தூலோர் - வளிமுசலா வெண்ணிய மூன்று.
அற்றா வளவறிந் துண்க வஃதுடம்பு - பெற்றா நெடிதுயசுரு மாறு
அற்ற தறிந்து கடைப்பிடித்து மாறல - துயசு துவரப் பசித்து
மாறுபா டிலலாத வுண்டி மறுத்ததுண்ணி - னூறுபா டிலலை யுயிராகு.
உற்றா னளவும் பிணியளவுங் காலமுங் - கற்றாந் கருதிச செயல
உற்றவன நீர்ப்பான மருந்துழைச் செலவானென - நப்பாறா கூற்றே மருந்து”—
என்பதனுமறிச. (கசுஉ)

ஒழிபியல்

உன்னன மொழிதல் செயன்முன்றொ க் தொழுககம் வாயமை நாணிழுககார்
மன்னு மனையிற பிறந்தாரகண மலாத லீகை யிசுழாமை
நன்னா மொழியி மலாகசேயா நனமை பயவா லீனைவறுமை
யின்ன லீடததும் புரியாரச் னே ம கண்டா லீனியறிமோ

(இ - ள்) ஏமகண்டா! குலாசாரம்பேணுவோர்க்கு மனவினைவும் வாய்ச் சொல்லும் காய்ச்செய்கையுமாகிய மூன்றும் ஒத்தொழுகலும் நனனடை பிழையா மையும் சத்தியத்தவறாமையும் நாணங்கெடாமையாய்வாழ்த்தலும், முகமலர்ச்சி உதாரத் துவம் நன்குமதித்தல் இனியவசனம் ஆகிய இவையாவும் உளவாகும் மேலும், தாம்

வறுமையுற்றகாலத்திலும் பிறர்க்குத் தீமைவிளைக்குங் கருமங்களைச் செய்யா. அறிவாயாக. எ - று

இதுமுதல் பதினமூன்று செய்யுள்களால் ஒழிபியலும், இச்செய்யுளால் குலாசாரம்பேணுகவென்றுங் கூறியதாம்.

இதனை, ஐ, குடிமை.

“இற்பிறந்தார் கண்ணலலை தில்லை யியல்பாகச் - செபமு நாணு மொருங்கு.
ஒழுக்கமும் வாயமையு நாணுமிம மூன்று - மிழுக்கார் குடிப்பிறந் தார்.
நகையீகை யினசொ லிகழாமை நான்கும் - வகையெனப் வாயமைக் குடிக்கு.
வழங்குவ துளவீழ்ந்தக் கண்ணும் பழங்குடி - பண்பிற தலைப்பிரித் தினறு
சலம்பற்றிச் சாலபில செய்யாராமா சற்ற - குலம்பற்றி வாழ்துமென பா” —
என்பதனும்,

எ ல ன் னி.

“சென்ற புத்திசெலவ மீக்கூற்றஞ் சேவக
நின்ற கிறைகலவி கள்ளனமை - யென்று
மளிவந்தார் புகுகோதா யாறு மறையின
வழிவந்தார் கண்ணே வனப்பு” — என்பதனும்மறிக, (கச்சு)

பெருக்கத் துயாவாம பணிவொழியல் பேண்ப பணிவு சுருக்கத்திற்
செருக்க லினறி யமையாத சிறப்பிற தேனு முயாமான
முருகமும் வினையைச் செய்வியைன மொயம்பார மானங் கெடவழுவவ
துருக்கு மெனிறசா மரைமாண புனன லேம கண்டனே.

(இ - ள்) எம்கண்டனே! செலவம்பெருகிய காலத்து உயாவாகிய பணிவு
காட்டுதலாலும், செலவஞ்சுருங்கிய காலத்துப் பணிவுகாட்டாமையாலும் யாதேனு
மொன்று இன்றியமையாத விதையமாயிருப்பினும், மானமழித்த கேதுவாகிய காரியத்
தை நிறைவேற்ற மனத்துணியாதே விதிவலியால் வலிதங்கிய மானங்கெடுமபடி வரு
மாயின (சன்னுரோமத்தொன்றை யிழப்பினும் உயிரை யிழக்குங்) கவரிமாணப்
போலப் பிராணனைவிடுவதாலுங் கௌரவத்தோடு வாழலாம். எ - று.

இச்செய்யுளால் மானமழியாதேயெனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஐ, மானம்.

“இன்றி யமையாச் சிறப்பின வாயினுங் - குன்ற வருப விடல்
பெருக்கத்து வேண்டிம பணிதல சிறிய - சுருக்கத்து வேண்டு முயாவு,
மருந்தோமற் றானோம்பும வாழ்க்கை பெருந்தகைமை - பீடபூய வந்த விடத்து.
மயிரீப்பின வாழாக் கவரிமா வன்னு - ருயிரீப்பா மானம் வரின.” — என்பத
னும்,

நாண்மணிக்கூடை

“பறைபட வாழா வசனமா வுள்ளங்
குறைபட வாழா ருறவோ - நிறைவனத்து
நெற்பட்ட கண்ணே வெகிராசாந் தமக்கொவ்வா
சொற்பட்டா சாவாதஞ் சாலபு” — என்பதனும்மூணாக, (கச்சு)

ஐது குடியிற் பிறந்தருது லாயநது செலவிக் துயாரத்தன
லெய்த லரிது பெருமையிடு தெய்துங் கொடையொப புரவாதி

செய்தற் கரிய செய்துபிறா செயிராகு றுமற் றருக்காம
லுய்தி ரெய்யிற் பிறழாம லொழுது வராகஞள் ளதுமைநதா.

(இ - ள்.) மகனே! மேற்குலத்திற்பிறநது அரியநாலகனையாராய்ச்சிசெய்து செல்வப்பெருககடைந்ததினாலும் பெருமையானது அடைதற்கரியதாம் (ஆனால்) அது நாகை சமாதானடைமுதலிய செயற்கரிய செயலகளைச்செய்து பிறா குற்றங்களை யெடுத்துவாயாது இறுமாப்படையாது உச்சீவிகத்தக்க வழியினின்றும் தவறாமல் நடப்பவாகட்டேயுள்ளது. எ - று.

இச்செய்யுளாற் பெருமைதேடெனக்கூறியதாம்.

இதனை, ௭௨, பெருமை.

“ஒளியொருவர்க் குளங் வெறுக்கை யினியொருவக்-கஃதிறநது வாழ்து மெனல் பிறப்பொக்கு மெல்லா வுயிர்க்குஞ் சிறப்பொவ்வா - செய்தொழில் வேற்றுமையான். மேலிருந்து மேலல்லா மேலல்லா கீழிருநதுங் - கீழல்லா கீழல் லவா. பெருமை யுடையவ ராற்றுவா ராற்றி - னருமை யுடையுச்செயல். பெருமை பெருமித மினமை சிறுமை - பெருமித மூர்து விடல்.”—என்பதனா னும்,

சீவகசிந்தாமணி

“கருங்கடற் பிறப்பி னல்லால் வலம்புரி காணுங் காலப்
பெருங்குளத் தெனறுந் தோனாற் பிறைதுதற் பிணையி னீரே
யருங்கொடை தான மாயநத் வருந்தவந் தெரியின மண்மேன்
மருங்குடையாகட் கல்லான மறையாக காவ துண்டோ”—என்பதனா னும்
(௧௪௫)

அன்பொப் புரவு கண்ணோட்ட மழியா வாய்மை நாணுதி
யினபம பெருக்கு நற்குணங்க ளெல்லா நிறைநத சான்றோக
டுன்புற் றலாக்கு மினியனவே சூழ்வா துணையின வினைமுடிபபா
வன்பிற றளராரா நடடாககு மடங்கித் தோற்ற னானரே.

(இ - ள்) (உயிரகலினபேரில்) இன்பு சமாதானம் தாட்சனியம் உண்மை மானங்காததல முதலிய சீலங்களையும் பெருகச்செய்யும் நற்குணங்களெல்லாம் நிறைந்த சான்றோர்கள் (தமக்கு நன்மை செய்தவாக்கேயன்றி அயலாருக்கும்) தீமைசெய்த வாக்கும் நன்மையே செய்யக் கருதுவார்கள் துணைவாபாததுச செயலமுடிபபார்கள். (தமக்கனபரானோர்) வனபுகொண டெதிர்த்தவரினுந் தளரார்கள். குற்றத்தைப் பொறுக்கும்படி பணிதலுக்கும் நாணமடையார்கள் எ - று.

இச்செய்யுளான் மாட்சிமைப்படு எனக்கூறியதாம்

இதனை ௭௩ சான்றாண்மை.

“கடனென்ப நல்லவை யெல்லாங் கடனறிந்து-சான்றாண்மை மேற்கொள் பவர்க்கு.
அன்புநா ணெப்புரவு கண்ணோட்டம வாயமையோ-டைநதுசால பூன்றிய துணை.
ஆற்றுவா ராற்றல் பணித் ததுசான்றோர் - மாற்றா மாற்றும் படை.
சால்பிற்குக் கட்டளை யாதெனிற் றோலவி - துலையல்லா கண்ணுங் கொளல்.
இன்னசெய் தாக்கு மினியவே செய்யாககா - லென்ன பயத்ததோ சாலபு.”—
என்பதனானும்,

புறநாணுறு.

“பொன்னுந் துகிரு முத்து மன்னிய
மாமலை பயந்த காமரு மணியு
மிடைபடச செய்வ வாயினுந் தொடைபட்டாரை
தருவிலை நன்கல னமைக்குங் காலே
யொருவழித் தோன்றி யாஅங் கென்றஞ்
சான்றோர் சான்றோர் பலரார்
சாவார சாவார பலரா குபவே” —என்பதனுமறிக

(சுசுசு)

ஆன்ற குடியின பெண்பதநல லறநீ திகளின வழுவாமை
சான்ற மக்கட பண்பாகுந் தனனை யுடையார நகையானு
மானறு மிகழார பகையிடித்து மதியா ரவாத நறகுணமே
யேனற வுலகம் பாராட்டு மெல்லாபயனு மவாமாட்டாம்.

(இ - ள்) மேமபட்டகுலநலமும் அன்பும் எளிய சமயக்காட்சியும் நல்லதரும்
மும் நீதிமுறைகளிற் பிச்சாமைமும், சிறந்த (மாதுடருக்குப்) பண்புடைமை யாகும்
இந்தக் குணங்களை யுடையவா நகைக்குங் காலத்தாயினும், பகைக்குங் காலத்தாயினும்,
எப்பொழுதும் பிறரை யவமதித்ததாயார அவரது நறகுணங்களையே பெரியவுலக
மானது வியநதுகாக்கும். (அறம்பொருளாதி) பயனகன்யாவும் அவரிடத்திலேயே
குடிக்கொள்ளும் எ - று

இச்செய்யுளால் நன்னிலைதவருதே யெனக்கூறியதாம்

இதனை, ஷை, பண்புடைமை.

“எண்பத்ததா லெய்த லெளிதெனப் யார்மாட்டும்-பண்புடைமை யென்னும் வழங்கு.
அன்புடைமை யானற குடிப்பிறத்த விவவிரண்டும்-பண்புடைமை யென்னும் வழங்கு.
நயனொடு நன்றி புரிந்த பயனுடையார்-பண்புபா ராட்டு முலகு
நகையுள்ளு மினனா திகழ்ச்சி பகையுள்ளும்-பண்புபா பாடறிவா மாட்டு.
பண்பிலான பெற்ற பெருஞ்செல்வ நண்பால்-கலந்திமை யாற்றிறிந் தற்று.” —என்பத
னனும்,

புறநாணுறு.

“உண்டா லம்மவில வுலக மிநதிர
ரமுத மியைவ தாயினு மினிதெனத்
தமிய ருண்டலு மிலரே முனிவிலா
துஞ்சலு மிலாபிற ரஞ்சுவ தஞ்சிப்
புகழெனி னுயிருங் கொடுக்குவர் பழியெனி
னுலகுடன பெறினுங் கொள்ளல ரயாவி
யநகந மாட்சி யனைய ராகித்
தமக்கென முயலா நோன்றுட்
பிறாக்கென முயலுந் ருண்மை யானே.” —என்பதனுமூண்க. ( )

வைத்துப் பொருளைத் தாணுகரான் வழங்கா னிருநதுஞ் செத்தானே
செத்த பின்ன ரெனசெய்வான் றியார கொள்ளல ரீட்டுதலான
மெத்தும் வருத்த மேயன்றி வேறென றிலலை யாதலினும்
பொத்தும் வெறுக்கை நனறியுறல புசித்து வழங்க லேயாகும்.

(இ - ள்.) ஒருவன், பொருளை வைத்துக்கொண்டு அதுபவியாமலும், (பிறருக்கு) வழங்காமலும் இருந்தால் அங்ஙனமேயுண்டிருந்து செத்தவனையாவான் இறந்த பின்னா (அப்பொருளை) யாதுசெய்ய வல்லவனாவான். கள்வர் முதலானோர் கொள்வார்கள் பொருள்தேடுதலாலுண்டாய பிரயாசமேயன்றி வேறேயொன்று பலனுமில்லை ஆனபடியால், மிகுதியாகிய செல்வத்தாற் பயன்பெறுதல் (தானும்) புசித்துப் (பிறருக்கும்) கொடுத்தலேயாம் எ - று.

இச்செய்யுளாற் செலவப்பயனை நுகரெனக்கூறியதாம்

இதனை, ஷே, நன்றியில் செல்வம்

“வைத்தான்வாய சான்ற பெருமபொரு ளெஃதுண்ணை-செத்தான செயக்கிடந்த தில். பொருளான மெல்லாமென நீயா திவறு-மருளான மாண்பு பிறப்பு. ஈட்ட மிவறி யிசைவேண்டா வாடவா-தோற்ற நிலக்குப் பொறை, எச்சமென நென்னெண்ணுங் கொல்லோ வொருவரா-னசசப படாஅ தவன ஏதம் பெருஞ்செலவந் தானறவ்வான் நுகர்கார்க்கொன-நீத வியல்பிலா நான அன்பொருதி க தறசெற நறநோக்கா தீட்டிய-வொண்பொருள கொள்வர் பிறா” — என்பதனானும்,

பாரதவேண்பா.

“தீயாலோ நீராலோ தேர்வேந்தா தம்மாலோ
மாயாத தேவ்வா வலியாலோ—யாதாலோ
விப்பொருளபேய மாயகினற தென்றபொருள வைத்தார்க்
செப்பொழுது நீங்கா திடர்.”—என்பதனானும்.

(கசஅ)

இழிந்த தொழிலி னுணுவதே யெய்தற கரிய நானென்ப
ரொழிந்த மனவாக குடலொடுக்க மொளிவா னுதலா நாணையாங்
கழிந்து விடநாண மன்கோடல கருதா நலமெல லாமவளாப்பா
ரழிந்து நாணமற மூயிரவாழா ராவி யழிந்து நாணவவா.

(இ - ள்.) இழிவான தொழிலுக்கு நாணமடைவதே அடைதற்கரிய நாணமென்று பெரியோ சொல்லுவர் அவ்வாறன்றி மனத்தினமைதலினாலாவது சொல்லி நழுழ்மையினாலாவது உடலினொடுக்கத்தினாலாவது உண்டாகும் நாணம் பிரகாசிக்கின்ற ஒளிய நெற்றியையுடைய மாதாளுக்கூரிய நாணமேயானதாம் அவா நாணமழியுமபடி பூமியைக்கொளுதல கருதா நனமையானவற்றையே செய்வார்கள். நாணத்தின்பொருட்டு உயிரைக்காவாது விடுவா உயிரின்பொருட்டு நாணத்தைக் காவாது விடார். எ - று.

இச்செய்யுளால் நாணமழியாதிருவெனக் கூறியதாம்.

இதனை, ஷே, நாணுடைமை.

“கருமத்தா னுணுத னுணுத திருதுத - னல்லவா நாணுப் பிற,
ஊனுடை யெசச முயிரக்கெல்லாம வேறெல - நாணுடைமை மாந்தர் சிறப்பு,
பிறாபழியுந் தமபழியு நாணுவார் நாணு - குறைபதி யெனனு முலகு.
நாணவேலி கொள்ளாது மனனோ வியனஞாலம் - பேணவர் மேலா யவா.
நாண லுயிராத துறப்ப ருயிர்ப்பொருட்டா - னுண்டெவா நாணுப் பவா,
குலஞ்சுடுங் கொளகை பிழைப்பி னலஞ்சுடு - நாணின்மை நின்றக கடை.” — என்பதனானும்,

நாலடியார்.

“இழித்தக்க செய்தொருவ ஞாந வுணலிற்
பழித்தக்க செய்யான பசித்த றவறே
விழித்திமைக்கு மாத்தினா யனறே வொருவ
னழித்துப் பிறக்கும் பிறப்பு” —என்பதனுமுணாக. (கசக)

எடுத்த கரும் முற்றமை யெய்தின் முடித்தே விடுவெனத்
தொடுத்த முயற்சி யறிவிரண்டிற் றேலா துயர்வார் குடிசெய்வா
ரடுத்த பருவம் குறித்துமடி யாககி மானக கருதுவார
கெடுத்தல் புரிந்தா ராதலிற்ற கிளாக குடியூன றவினமைந்தா.

(இ - ள்) மகனே! குடிசெயல் வகைசெய்வோர் தாமெடுத்த காரியங்கட்
கிடையூறு நேரிட்டாலும் முயற்சிவலி விவேகம் ஆகிய இரண்டினாலும் இவற்றை
முடித்தேவிடுவெனென்று பின்வாங்காது மேம்படுவர். மானங்கருதுவோர் தக்ககாலத்
தை யோசித்துச் சோயி (சுரியததை) கெடுத்தல் செய்தவராவா. ஆதலால் நீ
குடித்தன்மை வளாக்கும் விஷயத்தில தளர்ச்சியுஞ்சே. எ - று.

இச்செய்யுளாற் குடிநலம்பெருக்கு எனக்கூறியதாம்.

இதனை, செ, குடிசெயல்வகை.

“கருமஞ் செய்வொருவன் கைதுவே னென்னும் - பெருமையிற் பீடுடைய தில்,
ஆளவினையு மான்ற வறிவு மெனவிரண்டி - னீளவினையா னீளுங் குடி
குடிசெய்வாக கில்லைப் பருவ மடிசெயது - மாணங் கருதக் கெடும்,
இடுமபைக்கே கொள்கலங் கொலலோ குடுமபத்தை - குற்ற மறைப்பா னுடம்பு.” -
என்பதனும,

வெண்பாமாலை

‘செயிாகக் கணிழாது செங்கோ லுயரி
மயிர்க்கண முரச முழங்க—வுயிர்க்கெல்லா
நாவ லகலிடத்து ஞாயி றினையுயக
காவலன் சேறல கடன’ —என்பதனுமுணாக, (கஃ0)

உழவித் திருவ ரிருவருமு வித்து முழுது முணலாகு
முழுதுண் பவரே தமக்குரிய ருபகா ரியரென் டாரவரே
தொழுதுண் பவரே பிறாக்குரியா தொழினமுற் றுமுநது முழவினர்பான்
முழுது மடுபப வேண்டுதலின முதன்மைத் துழுவென றறிமைந்தா.

(இ - ள்) புத்திரனே! உழவுதொழில் வேளாளாக்குப் பெரும்பாணமையும்
வைசியாக்குச் சிறுபாணமையும் உழுதும் உழுவித்தும் உண்பதாக்குரியதாகும் உழ
வுதொழில் செய்து புசிப்பவர்களே தங்கட்குரியவராவார்கள். அவர்களே யுபகாரிந
ளென்று சொல்லப்படுவார்கள். ஒருவரைப் பணிசெய்து சீவனஞ்செய்பவர்களே பிற
ருக்குரியவர்களாவார்கள். ஒருவா மற்றதை தொழில்களில் முழுதும் டயின்றாலும்
உழவுதொழிலுடைய வேளாளர்களிடத்தில் முழுதும் வந்தெடுக்கச்செய்தவின் உழ
தொழில் முதன்மைத் தன்மையுடையதெனறறிவாமாக. எ - று.

இச்செய்யுளால் வேளாண்மை பேணு எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷே, உழவு.

“சுழன்றமேர்ப் பின்ன துலக மதன - லுழந்து முழுவே தலை,
உழுவா ருலகத்தார்க காணியஃ தாற்று - தெழுவாரா யெலலாம் பொறுத்து.
உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார்மற் றெல்லாந் - தொழுதுண்டு பின்செல் பவர்
பலகுடை நீழலுந் தங்குடைக்கீழ்க் காண்ப - ரலகுடை நீழ் லவர்.
இரவா ரிரப்பார்க்கொன நீவா கரவாது - கைசெய்துண மாலை யவர்.
உழவினா கைமமடநகி னிலலை விழைவதுஉம - விட்டேமென பார்க்கு நிலை.” —
என்பதனனும்,

பெரும்பொருள.

“யானே நிராயுடைய தேரோ னினுஞ்சிறந்தா
ரேனே நிராயுடைய வோவாழ்நா—யானேப
படையோரகமும் வெனறி பயக்கும் பகடே
ருடையோர்க் கரசரோ வொப்பு” —என்பதனனுமுணர்க. (கடுக)

வறுமை போல வின்னது வறுமை யன்றி வேறிலலை
மறுவின மொழிகள சோர்வுபடும் வாய்த்த குடிநற செயன்மொழிக
ளிறுதி படுமற் றிரப்பாதி பெலலாத் துயரு முடனாகும்
பிறனி னோக்கு மீன்றாளும பிள்ளா யதுவந் திடினிறத்தல.

(இ - ள்) மகனே! (மனிதர்களுத் துன்புதரு மெவற்றினும்) வறுமைபோற
கொடியது அவ்வறுமையேயன்றி வேறின்று வறுமைவரின் குற்றமில்லாத சொற்கள
சோர்வுபடும். பொருந்திய குலம் நறசெயல மொழிகள இவை யாவும்ழியும். இரத்தல
முதலிய எல்லாத் துன்பங்களும் பினறொடரும். பெற்ற தாயும் அன்னியனைப்போலப்
பார்க்குமபடி செய்யும். (அது ஒருவேளை வந்துவிடின் இறத்தல் நலம். எ - று.

இசெய்யுளால் வறுமையடைபாதேயெனக் கூறியதாம்.

இதனை, ஷே, நல்குரவு.

“இன்மையி னினனாத தியாதெனி னின்மையி-னின்மையே யினனாதது.
தொல்வரவுந் தோலுங் கெடுகுந் தொகையாக-நல்குர வென்னு நகை.
நற்பொரு ணனகுணாதது சொல்லினு நல்கூந்தா-சொற்பொருள் சோர்வு படும்.
அறஞ்சாரா நல்குர வீனதா யானும்-பிறன்போல நோக்கப் படும்
நெருப்பினுட் டெஞ்சலு மாகு நிரப்பினுள்-யாதொனறுங் கண்பா டரிது” — என்பத
னனும்,

வளையாபதி.

“சொல்லவை சொல்லா சுருங்குபு சூழ்ந்துணா
நல்லவை யாரு நனிமதிப பாரல்லா
கல்லியுங் கைப்பொரு ளிலலார் பயிற்றிய
புல்லென்று போதலை மெய்யென்று கொண்ணீ.” —என்பதனனுமுணர்க ( )

குறிப்பி னுணர்ந்து மொழியாமுன் கொடுப்பா முன்னிற் றிரந்துயிராத்
துறப்ப தின்றிச் சிலாவாழ்வர் தூய்மை ழானங் கெடாமையினு
நிறப்ப வுயர்ந்த கொடைமையரே யெனினு மிரப்பா ரில்லாக்காந்
சிறப்பென் பெறுவ ரவரானே சிறப்பர் கரவா தவர்மைநதா.

(இ - ள்.) மகனே! குறிப்பறிந்து இரவாமுன்னமே கொடுப்பவர் முன்னின்று பரிசுத்தமும் மானமும் அழியாமையினால் யாசித்த உயிரைப்போகாமற் சிலர் வாழ் வூர்கள் மிக்க மேன்மைவாய்ந்த ஈகையானரேயானபொதிலும் யாசுகரில்லாதவிடத்து என்ன சிறப்பினை யடைவார்கள்? (உள்ள பொருளை) ஒழியாது கொடுப்போர் சிறப் படைவா. (ஆதலின், நீ உத்தம யாசுகரைக்கண்டு குறிப்புணாந்துதவுக) எ - று.

இச்செய்யுளால் யாசுகரியற்கையை யறிவேனக் கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, இரவு.

“இரக்க விரத்தக்காக் காணிற் கரப்பி - னவாபழி தம்பழி யன்று
இன்ப மொருவர்க் கிரசத் தவிரந்தவை - துன்ப முருஅ வரின்.
கரப்பிலா நெஞ்சிற கடனறிவார முன்னின் - நிரப்புகோ ரேன ருடைத்து
கரப்பிலார் வையகத் துணமையாற கண்ணின் - நிரப்பவா மேற்கொள வது.
இரப்பாரா யிலலாயி னீரங்கண்மா ரூல - மரப்பாவை சென்றுவந் தற்று
ஈவாக நென்னுண்டாந் தோற்ற மிரந்துகோண - மேவா ரிலாஅக கடை.”—
என்பதனானும்,

புறநானூறு

“ஆடெரி படாநத கோயி ரடுபபி
னும்பி பூப்பத் தேம்புபசி யுழலா
பாஅ வினமையாற ரோலொடு திரங்கி
யிலலி தூநத பொலலா வறுமுலை
சுவைத்தோ றழுநதன் மகத்துமுக நோக்கி
நீரொடு நிறைநத வீரிதழ் மழைக்கணென
மனையோ னெவ்வநோய நீக்கி நீலேஇ
நிறபடர்ந் திசினே நற்போர்க் குமுண
வென்னிலை யறிநதனை யாயி னினனிலை
கொடுத்தது கொள்ளா தமையல னடுக்கிய
பண்ணமை நரம்பிற் பச்சை நலயாழ்
மண்ணா முழவின வயிரிய
ரினமை தீகருங் குடிப்பிறந் தோயே”—என்பதனானுமுணர்க. ( )

கண்ணிற் சிறந்தார தமமிடத்துங் காழத்த மானங் கெடநாவாற்
பண்ணற் குரிய வறங்குறித்தும படாநதொன றிரவார் பெருமையினு
லெண்ணிற சிறந்தார முயற்சியினு லேலா வுப்பில் வறுமபுறகை
யுண்ணற் கமைநத தமைத்ததென வுவப்ப ரேம கண்டனே.

(இ - ள்.) ஏமகண்டா! பெருமை குன்றிப்போகாவண்ணஞ் சிறந்த நடை
யுடையார் தமக்குக் கண்மணியைக் காட்டிலும் மேம்பட்டவரிடத்திலும் வலிய மாணங்
கெடுப்படி சென்று, செய்யதக்க தருமத்தினிமித்தமாவது நாவினால் ஒன்றையாசியார்.
தம்முயற்சியினாலே உப்பில்லாத வெறுங்கூழ் கிடைப்பினும் காம புசித்தற்கமைநத
இதுவென்று களிப்புறுவார்கள். எ - று.

இச்செய்யுளால் ஏற்பகிகழ்ச்சியெனக் கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, இரவசசம்.

“கரவா துவந்தியுங் கண்ணன்னார் கண்ணு - மிரவாமை கோடி யுறும்,
இரந்து முயிர்வாழ்தல் வேண்டிற் பரந்து - கெடுக வுலகியற்றி யான்.

இடமெல்லாங் கொள்ளாத் தகைததே யிடமில்லாக் - காது மிரவொல்லாக் |சுரப்பு.
தெண்ணீ ரடுபுற்கை யாயினுந் தாடந்த - துண்ணவி ணுங்கினிய தில்.
ஆவிற்கு நீரென நிரப்பினு நாவின் - கிரவி னிளிவந்த தில்.”—என்பதனானும்,

நாலடியார்.

“கரவாத திண்ணன்பிற் கண்ணனனார் கண்ணு
மிரவாது வாழ்வதாம் வாழ்க்கை—யிரவினை
யுள்ளனவகா லுள்ள முருகுமா லெனகொலோ
கொள்ளுங்காற் கொள்வாா குறிப்பு” —என்பதனானும் (கருசு)

அழுக்கும் நெவாக்கும் வடுககாணபா ரசச மாசை யாலன்றி
யொழுக்கம் புரியா மறைபிறாபா லுயதது மொழிவார தம்போல
விழுக்குக தேதுங் கவலாழு னேற்ற மாகிச செமமாப்பா
மழுக்கு ளாககேக பயன்படுவார வறிதும வறியாரக கிடார கயவா

(இ - ள்.) கீழ்க்ககள் எல்லோரிடத்தும் பொருமையினுற் குற்றங் காட்டு
வார்கள். அச்சத்தாலும் ஆசையாலுமன்றி ஒழுக்கஞ்செய்யமாட்டார்கள். இரகசியத்
தைப் பிறரிடஞ் சென்று வெளியிடவாகன் தமமைப்போல (பிறாக்கு) அவமானநேரி
தின் (அவாககாசு) சிறிதும் கவலைப்படா. அதற்காக முறப்படப் பூரித்ததுக் களிப்பார்
கள். தமமைத் தண்டிப்பவாக்கே கொடுப்பார்கள எளியவாக்கொன்றும் கொடுக்கமாட்
டார்கள எ - று.

இதனாற் கீழ்மையகற்று எனக்கூறியதாம்.

இதனை, நெ, கீழ்மை

“நன்றி வாரிற் கபவர் திருவுடையா - நெஞ்சத தவல மிலர்
அகப்பட்டி யாவாக்கா காணி னவரின - மிகப்பட்டுசு செமமாக்குந் கீழ்.
அசசமே கீழ்கள தாசார மெசச - மவாவுண்டே லுண்டாரு சிறிது.
அறைபறை யன்னவா கயவந்தாங் கேட்ட - மறைபிறாக் குய்த்துரைக்க லான்.
நாங்கை விதிரா கபவர் கொடிற்றடைக்குங் - கூனகைய ரல்லா தவாக்கு
உடுப்பதூஉ முண்பதூஉங் காணிற் பிறாமேல - வடுக்காண வற்றருங் கீழ்.
எற்றிற் குரியா கபவரொன றுற்றககால - விற்றற குரியா விரைந்து.”—என்பத
னானும்,

நாண்மணிநீட்டை

“மாசு படினு மணிதனசீ: குணரதாம்
பூசிக் கொளினு மிருமபினகண மாசொட்டிம
பாசத்து விட்டு விளக்கினுங் கீழ்தனை
மாசடைமை காட்டி விடும்” —என்பதனானும் (கருசு)

அறத்தோ டரச நீதிபுரிந் தகிலம் புர்து பொருளீட்டித்
திறத்தால வாமும் வகையெல்லாஞ் செலவக் குமரற் கிவ்வாறங்
குறத்தா னியமபித் திறத்தோம காந்த னுலக பாரமல [ர்காள்.
னெறுழ்த்தோட் பெயாததுக் கொடுப்பான்பி னிதனைப் புரிந்தான் புலவீ

(இ - ள்.) இவ்வகையாக மனுதர்மமுறையுடன் இராசந்ருமத்தை நடத்திலை
தந்தைக் காத்து (தருமவழியிற்) பொருள்சேடி வலிமையோடு வாழ்கின்ற வகைமுழு

வந்தையும் தன் செல்வப் புதல்வனாகிய ஏமகண்டனுக்குப் பொருந்தக்கூறி, வெற்றி பொருந்திய சோமகாந்தமன்னன் தன்னுலகடாரத்தை அவனுடைய வலிதங்கிய சோளிற்பெயர்த்துகொடுக்கும்படி இதனைச் செய்வானாயினான். புலவர்களே! எ - று.

அரசியற் கைப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௫௮௩.

பட்டாபிதேகப்படலம்.

அத்தனாஞ் சோம காந்த னகன்மனை நீங்கிப் போரது பைத்தீவத தவையின வைகிப் பண்பொடுங் கணிதாக கூவி யொத்தநா ளபிடே கத்துக ருரைக்கென வவருந் தெனளி யுத்தரா யணத்தி னுதி யுறுமதிப் பூச மெனறா.

(இ - ள்) அரசனாகிய சோமகாந்தன் விசாலமான மாளிகையை விட்டுப் புறம் போந்து பெரிய இராசசபையிலிருந்து நனமையோடுஞ் சோதிடர்களை யழைத்து (என் மகனாகிய சோமகாந்தன்) பட்டாபிதேகத்திற்குச் சரியான தினஞ் சொல்வீர்களாக வெணக்கட்டையிட, சோதிடர்கள் ஆலோசித்து உத்தராயணத்தின் முதலமாசமாகிய தைமாசத்திலு வரும் பூசநக்ஷத்திரம் (பட்டாபிதேகத்திற்குத் தக்கநாள்) என்று சொன்னார்கள். எ - று.

வேந்து - அவை = வேதசவை இது வலிததலவிசாரம்

உத்தராயணம் - தைமாசமுதல் ஆறு மாசமும், தக்ஷிணயணம் - ஆடிமாசமுதல் ஆறு மாசமுமாம் அதாவது சூரியன் வடதிசையாகவுந் தென்திசையாகவுந் செல்வதோர் காலம். உத்தரம் - வடக்கு தக்ஷிணம் - தெற்கு மதி - மாசம் ; இது சந்திரன் ஒருமுறை வளர்ந்து தேயுங்காலம். (க)

அமைச்சரை முகத்தி னோக்கி யணிமுடி கவிப்ப வெல்லா மிமைசகுமு னியற்று வீரென நேவிரன முடங்க னல்கிக் குமைசகுமவை வேற்கை மனனா கோதறு முனிவா சேய்மைத் தமாக்குமற நெவாகருந தூதா தங்களை விடுத்திட டானே.

(இ - ள்) மந்திரிகளை முகநோக்கி (ஏமகண்டனுக்கு) ஆழ்கிய மகுடாபிதேகஞ்செய்ய (வேண்டதெனின, அதற்கு வேண்டுவன) வெல்லாவறறையும் இமைப் பொழுதிற்கு முன்னரே செயலீர்களாகவென்று கட்டளைசெய்து, (சத்தருக்களைக் கொன்று) குலியலாக்குங் கூர்மைவாய்ந்த வேற்படை தாங்கிய சோமகாந்தமன்னன் குற்றமுற்ற முனிவர்களுக்குத் துரத்திலுள்ள உறவினருக்கும் மற்றெல்லாருக்கும் திருமுகமீது தூதர்களைச் செலுத்தினான். எ - று

அமைச்சர் - இராசகாரியங்களை யமைப்போர். முடங்கல் - ஓலை ; இது முடக்கிச் செலுத்தலின் இப்பொயர்த்து (உ)

கருணையங் குரவற் கூவிக்கிண்கொழு திறைஞ்சி மைந்தற் கருகிலங் காவ னல்க வினையுத்தென னபிடே கத்துக

கொருவில்வண் பொருள்கள் யாவை யுணர்த்துக வென்ன வன்னுள்
பொருளெலாந் தாலம போழிற் பொறித்தளித் திதுவுஞ் சொன்னான்.

(இ - ள்.) கிருபை தங்கிய அழகிய ஆசிரியனை விளித்தக் கைகூவித்துப் பணிந்து, (அடிகளே ¹) என் மகனுக்கு இப்பெரிய பூமியின் இராசரிகங் கொடுக்கச் சம்மதித்தள்ளேன். (அவனுக்கு) மகுடாபிடேகஞ் செய்ய வேண்டிய நீக்கப்படாத வண்மைதங்கிய பொருள்கள் யாவை? (அவற்றைத்) தெரிவிக்கவேண்டும் எனக்கேட்க, அவ்வாசிரியன் பனையோலையில் வேண்டும் பொருள்களையெல்லா மெழுதிகொடுத்தது இதுவுஞ் சொல்லினன். எ - று.

இயைந்தனென் என்பதிலு என் தன்மை யொருமை வினைமுற்று விசுதி. (ங)
புண்ணிய பூமி முககட புண்ணியன் சநநி தானந
தண்ணிய நதியின் நீரந ததைததவ்ய யானந தன்னி
லெண்ணுமிவ விடதது ளொன்ற மிடமிடத் துருமீ சான
மண்ணுறு கிழகரு தீகி யாமபி டேகத் தானம.

(இ - ள்.) புண்ணியபூமியும், புண்ணியசுருபியாகிய திரிநேத்திரங்கையுடைய சிவபெருமான் திருக்கோயிலும், தட்பமாகிய நதிநீரமும், நெருங்கிய நந்தவனமு மென்று கணக்கிட்ட இடங்களிலொன்றும், அவ்விடத்திலும் தென்கிழக்கு பொருந்திய கிழக்கு வடக்கு (ஆகிய இவற்றி லோ) திகடும் அபிடேகத் தானமம் எ - று. (ச)
ஐமமுத மாதிரியைமபத் தைமமுதத் தளவின காறு
மைமமுகி நவழ வாகரு மண்டபத் தகறகி யாகுரு
செமமணித் தூண் ராறு சோபதி னுறு ருரும
பொய்மமுதல் கடிநது காவல் புரிதரும புலவு வேலோய்

(இ - ள்.) பொய்முதலியவற்றைத் தண்டித்தது அரசசெலுத்தும் புலான்மண மமைந்த வேறபடை தரித்தஅரசனே ¹ மேகங்கள் தவழ்ந்தசெல்லுமபடி யியற்றும் அபிடேகமண்டபவிசாலம் ஐந்துமுதமுதல் ஐம்பததைதது முழுததளவுவரையில உள்ள தாம். செவ்விய மாணிக்கத் தூண்கள பன்னிரண்டு, பொருந்தியபதினாறு, முப்பத் தாறும் அமைந்ததாயிருப்பதாம் எ - று.

பொய் என்றது ஊண்டு பொய் புகல்வோரை யுணர்த்தியது (இ)
அரசவீற் றிருத்தற் கொன்று மபிடேகஞ் செய்தற் கொன்றும்
விரசுபன் மணியாற் பொன்னுல் வெள்ளியாற் றம்பி ரத்தாற்
பரசுபத் திரபீ டநதாம பண்ணுவ தாமயா கத்துக்
குறாசெயு மரமு மாகு முற்றபான மரமு மாகும்.

(இ - ள்.) அரசவீற்றிருப்பதற்கொன்றும், பட்டாபிடேகஞ்செய்வதற்கொன்றும், (ஆகவிரண்டு) பத்திர பீடங்கள், நெருங்கிய பலரத்தினங்களாலாவது பொன்னாலாவது வெள்ளியாலாவது தாமிரத்தாலாவது செய்யத்தக்கதாம். அல்லது யாகத் திருசு சொல்லப்பட்ட மரங்களாலுமாம். அல்லது பால்பொருந்திய மரங்களாலுமாம். எ - று.

யாகத்திற்குரிய மரங்கள் - ஆல அத்தி அரசமுதலியன.

பான்மரம் - பாலுள்ள மரங்கள்.

(சு)

ஒருமுழு முயர்ந்து செவ்வே யொன்றை யகன்று முன்பி
னிநுபடி யிணங்கி நான்கு பதததொடு மிருபபச சொன்ன
பொருள்களி னென்றாற செயது பொருந்திய நிலத்திற் றிக்கிற
குருமணி மண்ட பத்தைக குயிறறுமா றியறறு கென்றான.

(இ - ள்.) ஒருமுழுமுயர்ந்து, செவ்வையாக ஒன்றைமுழுகென்று, முன்னும்
பின்னும் இருபக்கலிலும் படிக்களபொருத்தி, நான்கு கால்களோடு மிருககுமபடி, மேற்
கூறிய பொருள்களிலொன்றும் (பீடங்களை) செய்து, (மேற்சொன்ன) தகுதியான
இடத்தில் (மூன்றுதிருக்குளில் ஓர்) திருக்கில் நிறமமைந்த இரத்தின மண்டபத்தைச்
செய்யும்படி கட்டினாயிடுகவென்றான (ஆசிரியன்) எ - று (எ)

அம்மொழி கேட்டு மனன னழைத்துவந் திறைஞ்சி சினற்
கமமியர் தமமை நோக்கிக் கதிரொழி மணியும் பொன்னு
மிமமெனு முன்னா நலகி யிரண்டுபீ டஞ்செய தீங்குத
தமமினென றியலபுங் கூறி மறந்துஞ் சாற்று கின்றான.

(இ - ள்.) சோமகாரதன (ஆசிரியன்கூறிய) அவ்வார்த்தையைக்கேட்டு, தான
அழைத்துவந்து சேவித்துநிற்கின்ற தபதிகளைப்பார்த்து, ஒளிவிடும் இரத்தினங்களுள்
பொன்னும் விரைவிற்கொடுத்தது, இரண்டு பீடங்களமைத்து இவ்வுககொணவொருங்க
ளென்று, அவற்றின் தன்மையையும் (ஆசிரியனுரைத்தவகையே) கூறி, மேலுஞ்
சொல்லுகின்றான. எ - று.

கமமியா - சிந்தர்

(அ)

பணைமுழக் கறாத வாய்தற் பகடபெழின மதிற் லத்தி
லணைதரு குணக்குத திககி லைமபத்தைம முழத்தி னெல்லை
துணையறு தூண்கண் முப்பத தாரெடு துலங்க விண்ணு
மிணைதரா மண்ட பந்தா னென்று விறைக்க வென்றான.

(இ - ள்.) வாததியங்களின் ஓசையகலாத தலைவாயிலும் பெருமைதங்கிய
அழகிய மதிற்லத்தோடணந்த கீழ்த்திசையில் ஐம்பத்தைநது முழுவளவில் ஓப்பற்ற
முப்பததாறு தூண்களும் விளங்கும்படி தீவலோகமும் ஓப்பாகாத மண்டபமொன்று
பொருத்துமபடி செய்வீர்களாகவென்று உத்திரவு செய்தனன். எ - று. (க)

நம்பனே புத்தி யென்று நலத்தகு சிற்பா போந்தது
செம்பொனை யுருக்கி வராததுத திவனொளி மணிககால யாத்துப்
பமபெழிற் பீட மாககிப படிசனும் பயிலச சோதது
வெம்புறு மடங்கற் றின்கால வெள்ளியா லியறறி யிட்டார.

(இ - ள்.) அரசனே! புத்தியென்று கூறி, நனமைவாயநத சிற்பர்களுருந்து
செம்பொன்னை யுருக்கிசராய்த்து, பிரகாசிக்கின்ற காரதிபொருந்திய இரத்தினங்
களைப்பதித்தது, அழகுபொருந்திய பீடமாகச்செய்து, படிசனும் பொருந்தவமைத்து,
கோபமுற்ற சிவகத்தின் வலிய கால்களை வெள்ளியினுற் செயதுவைத்தார்கள். எ - று.

கால்யாதது - இதில கால் உபசர்க்கம்

(க0)

வேறு.

இருநில மகழ்ந்தது மணலசொரிந் திடியா வெழிலகொளநீலங்கீழ்ப்படுத்து
மருவுவித் துரும மிடைப்படுத் ததன்மேன மாகதம் படுத்தவன் குறட்டிறு

ஞாநமணிப் பதம ராகஞ்செய் தூண்கோமேதஞ்செய் போதிகை கூட்டிப்
பருமணிப் புட்ப ராகவுத் திரததில் வசகிரப பலகையும் பரப்பி.

(இ - ள்) பெரிய பூமியைத் தோண்டி மணலைப்பெய்து (தானை) இடித்து,
அழகுபெற நீலரத்தினத்தை யடியிற் பரப்பி, பொருந்திய பவனத்தை இடைப்படுத்தி,
அதன்மேல் மரகத்தைப்பரப்பிய வலிய குறட்டின்பேரில், நிறம்பொருந்திய பதம
ராகரத்தினத்தாற் செய்த தூணும், கோமேதக்ககற்களாற் செய்த போதிகையுஞ் சோ
த்து, பருத்த புட்பராகரத்தினத்தாற் செய்யத் வுத்திரத்தினபேரில், வசகிரரத்தினத்தாற்
செய்த பலகையைப் பரப்பி. எ - று

இதுமுதலிரண்டிபாடல்கள குளகம்.

(கக)

கொடுங்கைகள் வயிடு ரியத்தினும் யாளி வரிசுளிர் மதிசசிலை யானுங்
கொடுங்கையிற்றாககுங்கோவைநித்திலத்துங் குலாவுபித்திகைபளிக்கானு
நெடுங்களி பயப்ப வமைத்துநாற்புறத்து நிராமணிவாயதல்கள் விடுததுப்
படுங்கதிகா கனகத் தகடகம் படுத்துப் பனமணி மண்டபஞ் செய்தா.

(இ - ள்) கொடுங்கைகள் வயிரியரத்தினத்தாலும், யாளிவரிசை சூளிர்ந்த
சத்திரகாந்தக் கலாலும், கொடுங்கையினின்று தொங்கவிட்டகோவைகள் முத்துக்
களாலும், பிரகாசிக்கின்ற சுவர்த்தலங்கள் பளிங்குகற்களாலும் (கண்டமாதிரத்தி
லேயே) பெருஞ்சுநதோஷத்தை யுண்டிசெய்யும்படி யியற்றி, நான்குபக்கங்களிலும்
வரிசையாக அழகிய வாயில்களவிட்டு, ஒளிவிடுகின்ற பொற்றகட்டையுள்ளே பரப்
பிப் பல ரத்தினங்களாலாகிய மண்டபஞ்செய்து முடித்தார்கள். எ - று (கஉ)

வேறு

நீண்ட தூண்டொறு நீள்குலை வரையு
மாண்ட பூகமும் வராகழை வேழமு
மீண்ட யாதது விதானத் திடையிடைத்
தூண்டு ருத் விளக்குந் துறுத்தனா

(இ - ள்) நீண்ட தூண்கடோறும் நெடிய குலைகளையுடைய வரையுளையும்,
மாட்சிமைதங்கிய கமுகுகளையும், நீண்ட கருப்பங்கழிகளையும் பொருந்தக்கட்டி, மேற்
கட்டின இடையிடையில் துங்காவிளக்குகளையுந் தகவைவத்தாக்கள் எ - று.

அருமபு பேரொளி மாலையு மாடியுஞ்
சுருமப ருமலா மாலையுந் தூக்கினா
விருமபு நாடரத் மென்கனி யாதிக்கோத்
தொருங்கு நறறின் ரோவியந் தீட்டினா.

(இ - ள்) அருமபுகின்ற மிக்க பிரகாசத்தையுடைய இரத்தினமாலையுளையும்,
வண்டுகளாறு மலர்மாலையுங் கட்டினார்கள். இச்சிக்கத்தக்க நாரத்தம்பழமுதலிய
வற்றை யொருசேரக் கட்டித் தொங்கவிட்டார்கள், சித்திரமெழுதினார்கள். எ - று.

காமா பன்மணித் தோரணங் கட்டினா
லாம மண்டப மாடிருங் காவனஞ்
சோம மண்டிலந் துன்ன வெடுத்தனா
சோம மென்னச செழுங்குனை் செய்தனா.

(இ - ள்) அழகிய பல மாணிக்க தோரணங்களைக் கட்டினான். அழகிய மண்டபத்தருகே சந்திரமண்டலத்தை யளாயும்படி பீசால்களை வைத்தாகவர். சேம முண்டாகுமபடி செழுமைதங்கிய அழகினைச் செய்கார்கள் எ - று

காவண மெடுத்தல் - சோலை வைத்தல் சோமமண்டிலம் என மென்னும் அமைமொழி பால் நடையிசோலை யெனக்கொள்க. (புரு)

அரசன் முன்ன ரடுத்திடுங் கடம்பிப்
ரரத் தந்திழை யாதன முன்னவைந்
நரவப் பூங்கழ லாயணி மண்டப
மரணக் கேற்புண் முக்கண் மென்றன

(இ - ள்) அரசன் சமுத்தையிடுதல் சபதிகள் இரத்தினத்தாற் செய்யப் பீடத்தை முன்னே யிருக்கி, ஓயியையுடைய அழகியவீரகாமழலணிந்த அரசனே! சிவ பிரானுக்குத் தக்கபடி இரத்தினங்களாலிழைக்கப்பட்ட அழகிய மண்டபத்தை நன்றாகச் செய்துமுடித்தோமென்று சொன்னார்கள் எ - று (கசு)

அகிலங் காங்கு மரசு நிரும்பொனூந்
அகிலும் பூணுஞ் சொரிந்தவாப் போக்கினுன்
முகிலு ரிஞ்சிப் மொய்மணி மண்டபஞ்
செகிலி லூலடினா தேசிக வண்ணினுன்

(இ - ள்) உலகத்தைக்காக்கும் ஏமகண்டராசன் மிகப் பொன்னையும் வசு திரத்தையும் ஆபரணத்தையும் (மழைபோல மிகுதியாகச்) சொரிந்து அரசுப்பதிகளைச் செவ்வ விடுத்தனன். இரத்தினங்கள் நெருங்கியுள்ள மேகமளாவிய மண்டபத்தைக் குற்றமில்லாத நூல்களை யாராய்ச்சிசெய்த ஆசிரியனடைந்தனன் எ - று (கௌ)

மீமபத தைநநு முழத்தகத் தெலலை
நமபு நூலபதி னுனகிட்டு நனபதம்
பமபு நூற்றறு பத்தொன்ப தாக்கினுன்
மொய்மபின் வீதிபன் மூன்றுபன் மூன்றுற

(இ - ள்) (அமமண்டபங்கொண்ட) ஐம்பததைநது முழத்தளவு நூறும், விரும்பத்தக்க பதினானு நூல்கள் தட்டி (நிடுக்கிலும் குறுக்கிலும்) பதினமூன்று பதினமூன்று வீதிகள் பொருந்தும்படி, நெருங்கிய நூற்றறுபத்தொன்பது இடங்க ளாகப் பிரித்தனன். எ - று

இரண்டு நூல்களிடடாலன்றி ஒரெல்லையுண்டாசாமையின், பதினானு நூல்க ளிட்டிப் பதினமூன்று வரிசையாக்கினென்றும், பதினமூன்று பதினமூன்றுகள் நூற் றறுபத்தொன்பதென்றும், அவை சதுரவடிவாகச் செய்தன்னென்றும் கண்டுகொள்க.

நாபப ணினாற் பத்தத்தொரு நானமுழக்
தாப்பின் சென்றவ னுலையாடுனாடு
மூப்பி லாத முலையுமை யானூற்
நீப்பி லாமணி வேதிநி கழத்தினுன்.

(இ - ள்) (அந்த நூற்றறுபத் தொன்பதிடங்களில்) நடுவில் நீன்ற பத்தத்திற் சிவபெருமானுடன் உமாதேவியா வீற்றிருக்கும்படி, அருமையாகிய அழகியவேதிகை யொன்று செய்தனன் எ - று

ஆப்பின் சென்றவருடையான - பசுவினபின் சென்றவனாகிய திருமாலாற்
காணப்படாத சிவபெருமான், கிருமால் கிருஷ்ணவதாரத்தில் ஆயாகுலத்தில் அவதரித்
துப் பசுமந்தை மேய்ததன்மையின், அவரை “ஆபின் சென்றான்” எனப்பட்டனா

இது பதினமூன்று வரிசைகளில் ஏழாம் வரிசையில் ஏழாம் வீட்டுக்கொள்க.
மும்பிலாத மூலை - முதிராத இந்நதனங்கள்.

அகதைச சூழ வடுதகவெனா கோட்டமும்
விததி மேயராய வேதிகை கிட்டன்
விததை சூழ்பத மீட்டு நோவின்
கொத்துக கென்று சூழிறழினை வேதிகை.

(இ - ள்) அதனைச் சூழும்படி யடுத்துள்ள எட்டுப்பதங்களிலும் விதிதியே
சுரா எண்மருக்கும் வேதிகைகள் செயதனை விதிதியேசுர வேதிகைகளைச் சூழ்ந்த
பதங்கள் பதினாறிலும் தாதுவின கூட்டத்திற் கென்று வேதிகைகள் செயதனை எ - று

இது பதினமூன்று வரிசைகளில் ஆறு ஏழு எட்டு ஆகிய மூன்று வரிசையும்
நாற்புறத்திலும் பொருந்தக்கூடியவை, என்றால் நடுவெயுள்ள ஒன்பது பதங்களில்
சிவபிரானுக்கொன்றளித்த சூழ்ந்து நிற்பவையாம்

அதைச்சூழ்ந்த பதினாறு பதமெனது - பதினமூன்று வரிசைகளில் ஐந்து
ஆறு ஏழு எட்டு ஒன்பது ஆகிய ஐந்து வரிசையும் நாற்புறத்திலும் பொருந்தக்கூடிய
வை, என்றால், சுற்றிலும் நான்கு வரிசைகள் வெற்றிடமாக்கொண்ட ஓர் வரிசை
யென்க. (உ௦)

அடுததுச சூழ்ந்த பதமும் நான்கையும்
விடுததெ லாரும் வழங்குறு விதியாக
தொடுதது நோபத மூன்றுது வாரமாய்
படுதத நனவிசை நான்கினும் பண்புற

(இ - ள்) (தாதுவின கொத்துவரிசைய) அடுத்துச் சூழ்ந்த இருபத்து
நான்கு பதங்களையும் யாவரும் உபயோகிக்கும் விதியாகவிடுதது, நாற்றிசைகளிலும்
முதமூன்றுபதவினைத் துவாரமாக அழகுறத் தொடுத்தசெயதனை எ - று

அறு நான்குபதமெனது - மூன்று முந்நபததுவரையிலுள்ளபதங்கள் நாற்
புறத்தும் பொருந்தவந்தவை யென்க.

நோபத மூன்று எனபது ஏழாவதுவரியில் மூன்று. இத்தனை நாற்புறத்தங்
கொள்க (உ௧)

ஒழிந்த நூற்றெண பதத்து முருத்திராக
கழிந்தி டாமணி வேதியி யறவினா
மொழிந்த விதியுன் முற்றமுறைமையர்
லழிந்தி டாநவ குண்டமு மாககினா.

(இ - ள்) (இவ்வாறு கணக்கிட்டவைபோக) ஒழிந்த நூற்றெட்டுப் பதங்
களிலும் நூற்றெட்டு ருத்திராகட்டு, சுற்றப்புற அழகிய வேதிகைகள் செயதனை.
முற்கூறிய (இருபத்துநான்கு பதங்களையுடைய) விதியில், அழியாமையுடைய நவ
குண்டங்களையுடைய செப்கனை எ - று

இது வீதிக்கும் நாற்றிசைத் துவாரங்கட்கு மிடையிலுள்ள இருபத்தேழு இவ்வகையாக நான்குமூலையிலுஞ் சேர்க்க முற்றெட்டாதல கானக. (௨௨)

ஆங்கு நீங்கி யிடுததனை மனவவன
நீங்கி லாயமுனந் தீட்டிய யாவையு
மீங்க ணுபத்தனெ னென்றது நோக்கினான்
பாங்கு விபாகுப பணிபணிந் திறனை

(இ - ள்.) அவ்விடத்தை நீங்கி மனனனை யடித்தனை குற்ற மிலலாத ஆசிரியரே! முனைந் தேவர் ரெழுதிய வெல்லாப் பொருள்களையும் இவ்விடத்தி லமைத்தேன் என்று சொல்லவும் (அவற்றைப்) பார்த்தான். அருகிலுள்ள (சீடா முகலான்) வாராருக்குப் பணிவிடைகள் கட்டளையிடுகின்றான். ஏ - று (௨௩)

வேறு.

முக்கணற் குரிய குமப மூனறிழை நூலும் வெறபின
சுமககனுட கொடு சோதந நாலுமற தேனை யோசகுத
தொககதும் பபகட கொவ்வொன றுகவே சூழக தொககு
மிகுபல சமிதை பாநி வேறுவே றுயக வென்றான்.

(இ - ள்.) திர்நே திரங்கையுடைய சிவபெருமானுக்குரிய கும்பத்திற் கு மூனறிழைகள் வாயநத் நூலும், பாவதராஜ புத்திரியாராகிய கரிய கண்களையுடைய உமாதேவியாருடைய குமபத்திற் கு இரண்டிழைகள் பொருந்திய நூலும், பிறதேவா கட்டுரிய தொகுதியாகிய குமபங்கடகு ஒவ்வோரிழையுடைய நூலுமாகச் சுற்றுக. தொககும், மேம்பட்ட பல்வகைச் சமிதை முதலியனவும் (அவரவாகட்கேற்ப) வெவ் வேறாக ஆராயந் தெடுக்கவென்று சொல்லினான் ஏ - று.

தொககு - மாதத்தின் பட்டைகள். சமிதை - ஒழுகிற் கு. ஆகியென்றதால் தளிர பழ முதலியனவுங்கொள்க (௨௪)

தருப்பைப. ளாயபந் ரெயபத் தககன குரவன செய்தந
கிருப்பை னொ முவன ரிறைவன லேவப பட்ட
திருப்பொலி யமைச்சா யார்க்குஞ் செய்பணி செப்பி விட்டா
கிருப்பொடு பணிநதெல லோரும் வேறுவே றியற்றப் புககார.

(இ - ள்.) தருப்பைகளை யாராய்ச்சி செய்து, செய்யத்தக்க செயல்களைச் செய்து ஆசிரியன் அவகே யிருக்க, முன்னா அரசுறை கட்டளையிடப்பெற்ற செலவ மிக்க மந்திரிகள் அவரவாகடகு (தாந்தாம) செய்யத்தக்க காரியங்களைச் சொல்லிவிட் டாகன. யாவரும் ஆசையுடன் பணிந்து வெவ்வேறாகத் தத்தமக்குரியதொழில்களைச் செய்யப் புகுந்தார்கள் ஏ - று (௨௫)

தெள்ளிய வேவ லாளா செப்பலு மகிழ்நது போற்றி
வள்ளுவ னுண்டு பூசி வாலிய வணரிநது வீர
வெள்ளிய வேற்றுப் போரவை விசிமுர செடுத்து வல்லே
களள்ளிவா மாலை நெற்றிக் களிற்றினிட டேறிச் சொல்லவா.

(இ - ள்.) தெளிவமைந்த வவலாட்கள் (இவ்வகையாகக்) கூறவும், வள்ளுவன் சுந்தோஷித்தது துதித்தது அன்னம் புசித்தது வெண்ணீறு பூசி வெள்ளணி யணிந்து,

வீரம்வாய்ந்த வெண்மைதங்கிய எருதின தோலாற் போவைசெய்து கட்டிய முரசுத்
தையெடுத்தது, தேன சிந்தும் மாலையணிந்த சிரத்தையுடைய யானையின்பேரிலிட்டு
விரைவாகத் தானுமேறி இதனைச் சாற்றுகின்றான். எ -று. (உசு)

வாழியென ஞானம் மென்கும் வைகிய தேவ தேவன்
வாழிப வேத நீதி மனுநெய்ச செங்கோல வாழி
வாழிய சோம கார்த மனைவான கிளை னோடு
வாழிய வுலக மெல்லாம் வாழியிந் நகர மென்றான்

(இ - ள்) எவ்விடத்தும் எகரால்கூடும் விளங்குகின்ற தேவதேவன்வாழ்க்கட
வன், வைதிகநெறிவாழ்க்கடவது மறுமுறைப்படி செலுத்தாது செங்கோல வாழ்க
கடவது சோமகாரதாராசன தன் சுற்றத்தாரோடு வாழ்க்கடவன் உலகமுழுவதும்
வாழ்க்கடவது இந்நகரத்தெனக்கரம் வாழ்க்கடவது எ -று (உஎ)

கலைமகள் வீரச செவவி முன்னரே காணி கொண்ட
மலைநிகா தோளி னாறகு மண்மக னோடு செல்வத்
தலைமக விவரை நானைத் தக்கவர் புணர்த்த நின்றா
நிலைமுதப பூணீ ரெல்லா மிருநகா புனைக வென்றான்.

(இ - ள்) சரசுவதியும், விஜயலட்சுமியும் முன்னமே யிருப்பிடமாகக்கொ
ண்ட மலைபோலப் பூரித்த தோளையுடைய ஏக்கண்டராசனுக்கு, பூதேவியும் சிறந்த
திருமகளும் ஆகிய இவர்களை நானைப்பொழுதில மணம்புணர்த்தும்படி தக்கவர்கள்
தீர்மானித்தாளா (ஆதலின்) தகட்டுவடிவாகச்செய்த முகத்தையுடைய ஆபரணமணி
ந்த கீதங்களாயவரும் பெரிய இந்நகரத்தை யலங்கரிப்பீர்களாகவென்று கூறினன் எ-று

கலவியும் நெறியும் முன்னரேயுடையனாதலின் “கலைமகளவீரசசெல்வி
முன்னரே காணிகொண்ட மலை நிகா தோளினை” என்றும், பூபரத்தையும் இராச
செல்வத்தையும் கொடுக்கப்படுதலின் “மணமகளோடு செய்வத்தலைமகள் இவரைப
புணர்த்த” — என்றுகூறினா (உஅ)

பண்டைய தினத்தின மெலும் பாரிகக வறம்பா ரிகக
மண்டிய பொருளாகை யிலல்லோ மன்னவ னிதிப்பண டாரம்
விண்டன வாயதல ரென்று வேணடுவ கொண்டு செயக
வுண்டெனில வெறுப்புத் தெய்வத் துளத்தல் தொழிக வென்றான்.

(இ - ள்) முன்னைய நாளைக்காட்டிலும் (எல்லாபரங்கீரமங்களும்) வளருக
தரும் விருத்தியாகு மிக்கபொருள் கையிலல்லாதவர்கள் அரசனுடைய செல்வ
மாகிய பொக்கிஷத்தின் திறத்துள்ளவாயில்களிறசென்று வேண்டுமளவும் (சேகரிப்ப)
பொருள்பெற்றுச்செய்க தெய்வத்தின் மனத்தில வெறுப்பிருக்குமாயின் அதுவும்
விலகுகவெனக்கூறினான். எ -று (உக)

இனிபன நுகர்ந்து பூசி பெழில்கொள வணிந்து மென்றிங்
கனியென மொழிந்து ளின்பங் கனிதர வளவ ளாவிப
புனிதனின் ணவாகுப பூசை போற்றுக போற்று கென
நனிபல பொருளுஞ் சொல்லி நளிமுர செருக்கி னுனை.

(இ - ள்) இனியனவாகிய வுணவுகளையுண்டு, (பரிமளவஸ்துக்களைப்) பூசி,
(சிறந்த ஆபரணங்களை) அணிந்து, மெல்லிய சுவையமைந்த கனியைப்போல வசனி

த்து, மனத்தில் இனபமதிகரிக்க (ஒருவரோடொருவர்) அளவளாவி, பரிசுத்தமாகிய தேவாகட்குச்சிறப்புசெய்க சிறப்புசெய்கவென்ற, பலபொருள்களையும் நன்றாகக் கூறிப் பெருமைபொருந்திய முரசத்தை யறைதனை. எ - று. (௩௦)

அறைபறை வகுத்துச் சொனை வரும்பொரு ளுணர்ந்தன போடி
நிறைதரு மறங்க ளாறழி நெடுநகா முழுதுங் கோடித்
துறைபுநா கரிக ரெல்லி முவந்தனா தத்த மைந்தாக்
கிறைமைவந தடுத்தாங் குள்ள மாணிக ளினிய ரானா

(இ - ள்) ஒலிகின்ற பறையறைந்து (வள்ளுவன் கூறியவற்றின்) அரிய பொருள்களை யறிந்து, அன்புடன் நிறைவாகிய தருமங்களைச்செய்து, பெரிய நகரமுழு வதையும் அவங்காரஞ்செய்து, அநங்கராசிகள் யாவருந் தீதம் புல்லவர்களுக்குத் தலைமைவந்தாற்போல மனமுதலியன இனியவர்களானார்கள் எ - று. (௩௧)

சேனைகட கிறைவ னேவச சேவடி. பணிநது போநது
யானைகட கரசை யாதோ ரணருணல் லரசன மணனித
தேனிவா மதம றுத திருமுக மெழுதி யோடை
பூகிற துதலின வீசுகிப் பொறப்புறப் பணணி னுனே

(இ - ள்) சேனைகளுக்குத் தலைவன் கட்டளை செய்ய, யானைகட் கரசாயுள்ள ஓர் யானையை, யானைப்பாகருள் தலைவனுள்ளவன் செவந்த பாசங்களைப் பணிநது வரது, நிலைத்து வண்டுகள் மொய்க்கும் மதப்பெருக்கொழியாத அழகிய முகத்திலு (சிற துரம்) எழுதி, முகப்படத்தினை அழகிய நிறமமைந்த நெற்றியிற கட்டி அழகுபெறச் செய்தனை. எ - று

ஆதோரணா - யானைப்பாகா குத்தக்கோற்காரா

யானை கன்னமதப் பெருக்குடைமையின “தேனிவா மதமருத திருமுகம்” எனப்பட்டது. (௩௨)

வலவரு ளிறைவான சென்று வாராகொடி யுயரத்தித தூசுங்
கல்லுநன் கணிநது பூட்டுங் கன்னவா ம பரியும் பணனிக
குலவிய கொற்ற வைவாள கொடுமரம் பகழி யாதி
பலவுமுண னிறைத்து வைத்துப் பாழித்தோ பணணி னுனே

(இ - ள்) தேப்பாக்காளுட்டலைவன் சென்று நெடிய துவசத்தைக் கட்டி வலதிரமும் ஆபரணங்களும் நன்றாகப்பூட்டி, கட்டத்தக்க வேகத்தையுடைய தாவிச் செல்லுங் குதிரையையும் அவங்கரித்து, நெருங்கிய வெற்றிபொருநதிய கூமை வாயந்த வாளும் விலலும் அம்பும் முதலிய பல பொருள்களையும் உளளே நிறைத்து வைத்துப் பெருமைபொருந்திய இரத்தத்தை யலங்கரித்தனை எ - று. (௩௩)

வாதுவாக கிறைவன் சென்று வாசநீர முழுது மாட்டிக்
கோதுமுற் றெழிநது நல்ல குணத்ததாயப் பகைவ ருள்ளம்
பேதுசெய்க் கிண்ப பாய்மாப் பேரோலிக் கலனகள் பூட்டிக்
காத்தடி மயிரக் ளாத்ததுக் கவினமிகப் பணணி னுனே.

(இ - ள்) குதிரைச்சேவகருட் டலைவன் சென்று, வாசமமைந்த நீரினால் முழுதுங் கழுவி, குற்றஞ் சிறிதுமின்றி நற்குணமுடையதாய் பகைஞர் மனத்தைக்

குழம்பச்செய்யுங் கடிவானம்பூண்ட பாயநது செல்லுங் குதினையை, மிக்க வொளி வாய்ந்த ஆபரணங்களைப் பூட்டிக் காதின அடியிலுள்ள மயில்களைக் கட்டி மிக்க அழகுடையதாகச் செய்தனன ள் - று

வாதுவா - குதினாச்சேவகா காதழ மயில்களாத்தல - இது காதினடியில வளர்ந்த மயிலைப் பின்னிவிடுதலாம். (ருசு)

சாரண ரடுதது நினறு தகுதியி னளித்த லோலை
பேரண வியகை யேநதியி பொருடெரிய தாச ராநிச
சீரண வியவெல லாருளு செயிந்தவங் கத்த ராகிப்
பூரண வனப்பின் வாயநத பூவைய ரோடுஞ் சாரந்தா

(இ - ள்) மனனாமுதலிய சிறப்புறையாவரும், (சோமகாந்தனவிடுதல்) தூது வா சமீபித்த நினறு, தகுதியோடு கொடுத்த திருமுக்கத்தைக் கையிலேற்று அதன பொருளையுணர்ந்து, நெருங்கிய (நாலவகை) அங்கங்களை யுமுடையவர்களாகி, நிறைந்த அழகுடனபொருந்திய தத்தம் மனைவிமாருடன் (தேவநகரத்தை) அடைந்தார்கள். ள் - று.

வாரண முழக்க மோரபால வாமபரி முழக்க மோரபாற
தேரணி முழக்க மோரபாற வெயிப்படை முழக்க மோரபா
லாரண முழக்க மோரபா லாடலின முழக்க மோரபாற
ரேரண மாட வீதி தொறுநிறைந் திட்ட வனதே.

(இ - ள்) ஒருபக்கலில் யானையினமுழக்கமும், ஒருபக்கலில் தாவிச்செல்லுங் குதியையின முழக்கமும், ஒருபக்கலில் அழகிய தேரின் முழக்கமும், ஒருபக்கலில் நெருங்கிய படையின முழக்கமும், ஒருபக்கலில் வேதத்தின் முழக்கமும், ஒருபக்கலில் நடனத்தின் முழக்கமுமாகத் தோரணங்கட்டிய மாடவீதிகளிலெல்லாம் நிறைந்திருந் தன ள் - று (ருசு)

பூம்புன லாடு வரும் பொழிலவினை யாடு வாருந்
தேம்பிழி மாநது வாருளு வெயிருளா தாடு வாருந்
கூம்புரு மாட வீதித் கோடணை நோக்கு வாரு
மாமபல வினையிள் வெவ்வேறுமுடின ரடுததோ ரெல்லாம்.

(இ - ள்) அங்குவந்தவர்கள் யாவரும் அழகிய நீரில் விளையாடுபவர்களும், சோலைகளில் விளையாடுபவர்களும், மதுரமாகிய கள்ளையருந்தபவர்களும், நெருங்கிச் சூதாடுபவர்களும், சனப்பெருக்குடைய மாடவீதியின் அலங்காரங்களைப் பாப்பவா களுமாகிய பலதிறப்பட்ட செயல்களில் வெவ்வேறுஞ்ஞான ள் - று.

வாதாடுவாரும், எனபதற்குத் தாமுண்ட மதுமயக்கால் வாதுசெய்வோரு மெனப் பொருள் கூறினுமமையும்.

புனலாட்டு, பொழிலவிளையாட்டு, கட்டுடித்தல, சூதாடல் முதலியன பெருங்காப்பியச் சூறுப்புள்ளிற் சோந்தவை. (ருசு)

அனைவரு மினைய ராக வமைத்தநா ளடுதத் லோடும்
புனைகழ லரச னேவப் புனையறு விதியி னுசான்
வினைமுடி நாடகு முன்னே மேனிய முன்ற ராளின்
வனைகலத் துறும ணிடடு வனமுடா வித்தி னுனே.

(இ-ள்.) (அதேசுவநகரத்திலிருக்கும்) எல்லோரும் இவ்வகையாக (சந்தோஷமுற்று) இருக்க, (பட்டாபிதேகத்திற்கு) நயமிரத்தினம் உருதுசேஷம், அலங்காரிகின்ற வீரக்கழலணிந்த சேமசுந்தரமணன் உருதுசேஷம், குற்றமற்ற ஆசாரியன பட்டாபிதேகரு செயலிக்கு நின்றதிரு முட்டிப் பொருந்திய மூன்றாநினைத்திலே, செயப்பட்ட பாலியசயில மண்ணிட்டு, வணமைசங்கிய முளைகளை விதைத்தனன் ஏ - று

பாலியசயில மண்ணிடுதல மிருதசுந்தரகணமென்றும், முளைவித்துதல அங்குராரப்பணமென்றுஞ் சொல்லப்படும் (ருஅ)

வழிவரு நாளிற சந்த மலாபொரி யரிசி சந்த
பொழிதயி ராவ வாவிய பூசித்துப் பரிமு னிட்டுக்
கழிபெரு மகிழ்சி லேடு கடவுள் ராஜா லொல்லா
மொழிவில் ராக வீணாடையுறுநென் விளித்திட டானே

(இ - ள்) அடுத்த தினத்தில வாசநங்கிய மலாகளும், பொரியும், அரிசியும், சந்தனமும், பொழுகின்ற தயிருங்கலந்து, பூசையாற்றி, முற்படப் பலியிட்டு, மிக மேம்பட்ட களிப்புடன் தேவாளாயுள்ளவர்கள் யாவரும் ஒருவருநீகாமல இவ்விதத்தில் வருவீர்களாகவென்று (மந்திரசேஷமல்ல) அழைத்தனன் ஏ - று. (ருக)

ஏதிலே வேலான மைந்த னேமகனா டறகு நல்ல
சாந்திரினை பொருட்டுப் பாகா சமைத்தமான கன்று பொறறோ
காந்தொளிப் படைபு மன்றி கடனமுறை பூசை யாற்றி
யீந்தனன் மறைபொர தக்கோ ரிரவல்லாதமக்கு மனனம்.

(இ - ள்) ஏற்கிய அச்சவடிவாகிய வேற்படையையுடைய சோமகாந்த மன்னன்களுகிய ஏமகண்டனுக்கு நல்ல சாந்திசெய்வதற்காகப் பாகாகள் சமைத்த குதிரையும் யானையும் அழகிய தேரும் பிரகாசிக்கின்ற ஒளியையுடைய சேனையுமாகிய வற்றை அப்பொழுதே விதிமுறைப்படி பூசையெய்த, வேதியருக்கும் தக்கபாத்திரா களுக்கும் யாசகாளுக்கும் அன்னமளித்தனன் ஏ - று (சு0)

அறறைநா ளிவளிற் றுனமு னுடகப் புரிநாண் டாங்கிக்
கொற்றவன் மகற்கு மைந்தன் கோற்றொடி மனைக்கு நேரே
பொற்றங்கு கணங்கை யாத்துப் புதிதிய லங்க மைந்தும்
பறமின் னணிந்து பூசை பண்ணுதல் விதித்தா னன்றே

(இ - ள்) அன்றைய இராதத்திரியில் ஆசிரியன் முதலிற் பொற்காப்புக்கட்டிக் கொண்டு, அரசன் புத்திரனாகிய ஏமகண்டனாகும், அவனுடைய அழகிய வீளையலணிந்த மனைவிக்கும், அழகுபெறப் பொன்னாலாகிய கணங்களைக் கையிறக்கட்டி, புதிதாகச்செய்த ஐந்தங்கங்களையுங் கரத்திற்பெற்றுத் தரித்துப் பூசையெய்திவலியமனமுடையவனாயினான் ஏ - று

அங்கமைந்து - குண்டலம் மோதிரம் உபவீதம் வஸ்திரம் மிதியடி. இவை பலவகையாக வேறுபடக்கூறலுமுண்டு. (சுக)

பலவிய மியம்பா நிறப்ப பாலைய ராடா நிறப்
வல்லவா தியானத் தோடு மந்திரங் கணியா நிறப்ப

சொல்லிசை மறைக ணுனகுஞ் சோதக ரோத்ரா நிறப
நல்லவா பலலோா கேட்ட நனபொரு ணிட்டா நிறப.

(இ - ள்.) பலவாததியங்கள் ஒலிககாநிற்கவும், சித்திரபபத்மைபோன்ற மங்
கைபாக்கள நடனஞ்செய்யாநிற்கவும், ஐபத்தில வல்லவாகள தியானஞ்செய்யவும் மந்
திரங்ககோ ஐபிக்கவும், சோதகாகள சொல்லுகின்ற ஒசையையுடைய கேதங்களுன
கையும் ஒதாநிற்கவும், நல்லவாகள பலா (அவரவர்விருமபிக்) கேட்ட நற்பொருள்களைக்
(சையால்) நீட்டாநிற்கவும் எ - று. (௪௨)

பித்தியிற் சிறபன முன்னாப பேரெழில வாயபபச செய்த
சித்தியிற் துருவின முக்கட செழுமதக களிற்றை நாட்டிப
பத்தியிற் பூசை யாற்றிப பலவகையுணவு மூட்டி.
வித்தக விடையூறினி வினைமுடித திடுக வென்றன.

(இ - ள்.) சுவாததலத்தில், சிறபன முதலிற் பேரழகுபொருந்தச செயது
வைத்த சித்திரவடிவத்தில் மூன்றலிழிகளையும் மதப்பெருக்கையுமுடைய யானைமுக
விநாயகக்கடவளை யாவாகளஞ்செயது பத்தியுடன பூசைசெயது பலவகைப்பட்ட
(மோதகமுதலிய) உணவுகளையுண்பித்து [நிவேதனஞ்செயது] ஞானசுருபியே யா
தொரு தடையுமில்லாது இநதககாரியத்தை முடிவுபெறச செய்யவேண்டுமென்று
பிராத்தித்தன. எ - று (௪௩)

சூரிய னாதி யாகத தூயசண டேச னீரு
நேருற தூலிற் சொன்ன நிலநதொறுங் கலையந் தாவித
தாருநற பூசை யாற்றி யவரவா தமமை வெவ்வே
நேருறு பூசைக் கூறெய தாவகை காக்க வென்றன.

(இ - ள்.) சூரியன முதலாகப் புனிதமாகிய சண்டேசனிறுதியாக வரிசைப
பட தூலில் வகுத்த நிலங்கடோறுங் கலையங்களைத் தாபனஞ்செயது, பொருந்திய நல்ல
பூசையைசெயது அவ்வத தேவர்களை வெவ்வேறாக அழகுபொருந்திய பூசைக்கு
இடையூறு நேரிடாவண்ணங் காப்பாற்றுகவென்று பிராத்தித்தன. எ - று. (௪௪)

பரப்பினன சாலி தூணிப பதக்கரி யதனிற் பாதி
விரிபபுறு மரியிற் பாதி வெற்றவெள ளதிறகாற கூறு
கரப்பிறு னியமொன் பாணுங் கலந்ததன மேலே வைத்தான
சுரப்பிறு மனபு பொங்கத துலங்குபொற சிவகும பத்தை

(இ - ள்.) தூணிப்பதக்கு நெலலும், அதிற் பாதி அரிசியும், பரப்பிய அரிசி
யிற் பாதி சுத்தமாகிய ளளளும், ளளளிற் காறகூறு குற்றமில்லாத நவதானியங்களுங்
கலந்ததும், (ஆக ஒன்றனமேல்ளளும் வரிசையாகப்) பரப்பி, ஊற்றெடுக்கின்ற அனபா
னது அதிகரிக்குமபடி சிவகுமபத்தை யதன்பேரில் எழுந்தருளச்செய்தன. எ - று

சாலி - ஓவகை நெல

(௪௫)

மங்கல விபங்கள் விமம வாரந்தி முகநது செம்பொற்
றுங்கவொண் குடத்தின யானைச் சுவற்றலை வரிசை யோடு
மங்குவா தடுத தூரீ ராடையில் வடித்து மெல்லப
பங்கமுற றறநா லெட்டுப படியுறப பூரித் தானே.

(இ - ள்) மங்கலவாததியங்கன் முழங்கவும், நெடிய நதியினின்று முகந்து செம்பொன்னாலாகிய புனிதமான பிரகாசம்பொருந்தியகுடத்தில் பாணையின மதகத தின்பேரில் வரிசையாக அங்கே வந்துள்ள புனிதமாகிய நீரை வத்திரததால் மெல்ல வடிக்கட்டிச் சேறில்லாமல் அறப்போககி, முப்பத்திரணபெடி சலம்பொருந்தச் சொரிந தனன். ஏ - று. (சச)

பொன்னவ மணிகோட் டங்கற பூரமே யகரு வாசந் துனனுசந தனமே வெட்டி வோதொகு விராகள பலபூ மினனுபல பழங்கள பறபல வியனகொடி. பஞ்ச கவய மின்னவுஞ் சொரிநது கூாசச மிலையிருங் கனிமேல வைத்தான.

(இ - ள்) பொன்னும் நவமணியும் கோட்டமும் கற்பூரமும் அகரும் வாசம் பொருந்திய சந்தனமும் வெட்டிவேரும் கூட்டமாகிய வாசனைத்திரவியங்களும் பல மலாகளும், ஒளியாயநத பல கனிகளும் பல பல பெரிய கொடிகளும், பஞ்சகௌவிய மும் இவைபோலவனவுஞ் சொரிநது, மாயிலை பெரிய நாரிகேள பலம் தருப்பைமுடி (இவற்றை) மேலே வைத்தனன் ஏ - று. (சஎ)

அடிப்பரப் பிருநீர சொன்ன வளவினிற பாதி யீச னிடப்புறக் கரகத துக்கு மிதற்குறு மளவிற பாதி கடப்பட விருதது மெல்லாக கலையங்க டமக்கு மாககிச சுடாப்பசுஞ் செழுமபொ னுதி சொரிநதனைத் தினுக்கும வைத்தான்.

(இ - ள்) (சிவகுமபத்திரஞ்சு) சொல்லிய நீரின அடிப்பரப்பிற் பாதி சிவ கும்பத்திற் கிடப்புறத்திலுள்ள உமாதேவி குமபத்திற்கும், இதிற சொரிநத அளவிற் பாதி முறைமைப்படி யிருத்திய எல்லாக் கலயங்கட்குமாக (நீரை) சசொரிநது, ஒளி வீடும் பசுமைதங்கிய செழுமபொன முதலியவற்றை (அவரவாக்ஹேப) ப்பெய்து அவ்வக குமபங்கட்கும் (இலையுங் கனியும்) மேலே வைத்தனன். ஏ - று. (சஅ)

இருகலை வெவவே நெல்லாக குமபத்தது மெய்தச செய்து கருவிறும் வித்தி யேசா கலையமோ ரெட்டி னுள்ளும் பெருகுபொன வெள்ளி செம்பு பித்தலை யீயங் காப்பொன றிருபுவெண கலமிவ வெட்டு மொவ்வொன்றாச சோததி னுனே.

(இ - ள்) எல்லாக் கும்பத்திலும் வெவவேறாக இரண்டாடைகளைப் பொருந் தக்கட்டி, (தம்மைப் பணிவோருடைய) பிறவியை யொழிக்கும் அஷ்டவீத்தியேசா ருடைய கலசங்களுட்டிலும் பெருகுகின்ற பொன வெள்ளி செம்பு பித்தலை ஈயம் இருமடி (தரா) வெண்கலம் ஆகிய இவ்வெட்டையும் ஒவ்வொன்றாக இட்டனன். ஏ - று.

அஷ்டவீத்தியேசர் - அநந்தன் - சூக்குமேசன் - சிவோத்தமன் - ஏகநேதிரன் - ஏகருத்திரன் - திரிமூர்த்தி - சீகண்டன் - சீகண்டசன் எனப்படுவா. (சக)

வேறு.

அருகுசூழ் கலைய மெட்டிரட் டியினு மகருகெந் தகமரி தார மருவுமாட் சிதமே மனசிலை யிரதம் வழங்கிரண் டப்பிரங் கெட்டுத் தெருளுறுங் கவுரி காஞ்சுனஞ் சாதி லிங்கமே சிநதுரந் துத்த மருளறு மிரண்டு விமலைகள் காரதம் வகுத்தவீ ரெட்டையு மிட்டான்.

(இ - ள்.) (விததியேசுவர கலசத்தினை) அடுத்ததுச் சூழ்ந்த பதினாறு கலசங்களிலும் அகில் கெந்தகம் அரிதாரம் பொருந்திய தேன் மனசிலை இரசம் சொல்லுகின்ற இருவகை அப்பிரகம தெளிவு கெட்டுண்டாகின்ற கவுரி காஞ்சனம் சாதிவினகம் சிவதூரம் துத்தம மயகசுமற்ற இருவகை விமலைகள் காந்தம் எனக்கூறிய பதினாறு பொருள்களையும் இட்டனன். எ - று (ரு௦)

அப்பிரகம் சுவேதாப்பிரகமென்றும், கிருஷ்ணப்பிரகமென்று மிருவகையாம். சோதியின் மரமே சோதியின் கொடியே சோதியின் ஹிரண்மே பையையே மேகமும் பார சிதைவனா சீவை வினசுகரி சமங்கையே விசையை பூதிசெய் சபையே புகழ்சுக தேவை பூரணை கேசையே யட்டை தீதினை யறுக்குஞ் சதாவரி சிவபத் திரையுமல வீரொட்டி னிட்டான்.

(இ - ள்.) சோதிமரம் சோதிகொடி சோதியிலை சோதிமரப்பிசின் மேன்மைதங்கிய பாரசிதை வொகின்ற சீவை வினசுகரி சமங்கை விசையை பூதிசெய்செய்கின்ற சபை கோத்திதங்கிய சுகதேவை பூரணை கேசை அஷ்டை தீமையை யொழிக் குஞ் சதாவரி சிவபத்தினா ஆகிய இவற்றையும் அநதப பதினாறு கலசங்களில் (முறையே) இட்டனன். எ - று. (ரு௧)

குணககுறு துவார மிருமருங் கடுதத குமபமீ ராறனுட் பலாசு துணாக்கருக காலி யாமபிரங் கல்லால சுததவால கூவிளம் வனனி மணககுநல வாகை பிப்பல மததி மல்குநா ரததைமா தனையென டான். றுணாகலசெய யாத படடைபன னிரண்டு முறுமுறை யெடுத்தெடுத்த திட்டு

(இ - ள்.) கிழக்கிற பொருநதிய துவாரத்தின் இருபக்கிலும் அடுத்த பன்னிரண்டு கலசங்களிலும் பலாசு - பூங்கொத்துக்களையுடைய கருங்காலி புளிமா கல்லால நல்லால விலவம் வனனி வாசனைவீசும் நல்ல வாகை அரசு அததி நாரததை மா தனையென்று சொல்லப்படும் உலாததாத பட்டைகள் பன்னிரண்டையும் பொருநதிய முறைப்படி யெடுத்தெடுத்ததுப் பெய்தான். எ - று (ரு௨)

அங்கியின் ஹிசையி னென்பது குமபத் தாற்றும் னுனிலை புறுமண் பங்கமில் புற்று மணணிபக கோடு பட்டமண பாயதிராக கடனமண் பொங்குநீர் மடுமண் புண்ணிய தலத்துப் புனிதமண் விலங்கனமண னரசிற்றற்கும் னிரத வெரன்பது மாய்ந்து தனித்தனி புறுமுறை யிட்டான்.

(இ - ள்.) அக்கனிதிசையிற்பொருநதிய ஒன்பது கும்பங்களிலும் ஆற்றுமண் பசுமந்தையிடத்து மண் கெடுத்திலலாத புற்றுமண் யானைக்கோடுபட்ட மண் பரத அலைகளையுடைய கடலமண் மிகக் லையுடைய மடுமண் புண்ணியதலத்திலுள்ள பரிசுத்தமான மண் மலைமண் அரசடிமண் ஆகிய இந்த ஒன்பது மண்ணையும் ஆராய்ந்து தனித்தனியே பொருநதிய முறைப்படி இட்டனன். எ - று. (ரு௩)

தென்றிசைத் துவாரத் திருமருங் கடுப்பச் சோநதபன னிரண்டுமும் பத்து மன்றலங் கழுநீர் நீலமே வெவ்நீர் மறைசெநதா மறைமகி மூலரி [னையொன்றுபா திரியே குரவமா லதியி னெண்மலா முனிபுட்பம் வண்டு சென்றுதேன மாநது நந்தியா வட்டஞ் செண்பக மிராறுநே ரிட்டான்.

(இ - ள்.) தென்றிசைத்துவாரத்தில் இருபக்கிலும் நெருங்கப்பொருந்திய பன்னிரு கும்பங்களிலும் வாசனைபொருந்திய அழகிய செங்கழுநீர்மலா நீலோற்பல

ம்லர் வெண்டாமமைமலா செந்தர்மமைமலா மகிழ்மலர் அலரிமலர் பொருந்திய பாதிரி மலா குராமலர் சிறுசண்பகமலா அகத்திமலர் வண்டென் சென்று தேன்பருகும் நந்தி யாவர்தமலா செண்பகமலர் இந்தப் பன்னிரு மலர்களுயும் இட்டனன். எ - று (௫௪)

நிருதியின் மிசையிற் கும்பமொன பதனு னெகிழ்ந்தசந் தனம்வெட்டி மருமிகு புழுகு குங்குமம் வாச மலருகத தூரிதக கோலந [வேரே திருகறு மகரு செழுமணச சாபத் திரியில வங்கமே யென்ன வருவிரைப் பொருள்க ளொன்பதுஞ் சால வரிசையி னெடுத்தது விட்டான்.

(இ - ள்) நிருதிசையிலுள்ள ஓனபது குமபங்களில் அரைத்த சந்தனம் வெட்டிவேர் வாசமிக்க புழுகு குங்குமம் கஸ்தூரி வாலமினகு குறமற்ற அகரு செ ழித்த மணமுடைய சாதிபத்திரி இலவங்கம் என்று சொல்லப்படும் வாசனைத்திரவி யங்கள் ஒன்பதையும் வரிசையாயெடுத்து மிகுதியாகப் பொருந்த இட்டனன். எ - று.

மேற்றிசைத் துவார மிருமருங் கடுபப மேவிய குமபயீ ராறுட் கூற்றுறு மூங்கி லரிசியோ மீழுந்து குளநெற்கோ தூமையே யவையே தேற்றுநா வுரியி னரிசியெள் பயறு தினைசெழுந கடுகுமென் சாமை தோற்றிய வரகென றுரைத்தபன் னிரண்டுஞ் சுத்திசெய தெடுத்தினி திட்டான்.

(இ - ள்) மேற்றிசைத்துவாரத்தில் இருபக்கலிலும் நெருங்கச்சோந்த பன் னிரண்டு குமபங்களில் சொல்லுகின்ற மூங்கிலரிசி உழுந்து குளநெல் கோதுமை யவை தெளிந்த நாவுரியரிசி எள் பயறு தினை செழுமைவாய்ந்த கடுகு மெல்லிய சா மை வரகு என்று சொல்லிய பன்னிரண்டு தானியங்களையுஞ் சுத்திசெயது எடுத்துப் பெய்தனன். எ - று.

யவை-கோதுமையி லோவகை

(௫௫)

வளிவனா திசையிற் குமபமொன் பதனுண் மணனிலக் குமிசங்க பட்டி யொளிவளர் விண்டு காரதியஞ் சனிதே ஹர்மிய துழாயசக தேவி துளமிது வாரு மிரதிர வல்லி சூரியா வருததமபன் மினியென றறியின ருரைத்த வருஞ்சிறு தூரே ரொனபது மாதரத் திட்டான்.

(இ - ள்) வாயுதிசையிற் பொருந்திய கும்பங்க ளொன்பதில, நிலைபெற்ற இலக்குமி சங்குபட்டி ஒளிவிளங்கும் விஷ்ணுகாந்தி அஞ்சனி தேனசிறந்த துளவு சக தேவி துளிக்கின்ற தேனைச்சொரியும் இரதிரவலலி சூரியாவாததம் பனமினி யென்று பெரியோர் கூறிய அரிய சிறு தூறுகளொன்பதையும் ஆசையுடனிட்டனன் எ - று.

வடக்குறு துவார மிருமருங் கடுபப வதித்தபன் னிரண்டுதும் பததுட் டொடகசெலா மறுசுகும பாறயி ரிழுது தூயகோ சலமய மிளநீர் விடற்கருஞ் சுவையின் மாதனை நரநதம் விலவமாத தாடிமம் பலாவின் . றடககளி யிரத மாயபன் னிரண்டுந் தழைத்தகா தலினமிகச சொரிந்தான்.

(இ - ள்) வடதிசையிற் பொருந்திய துவாரத்தின இருபக்கலிலாக் தங்கிய பன்னிரண்டு குமபங்களில், பாவங்களை யெல்லாமொழிக்கும் பால் தயிர் நெய் புனித மான கோழுத்திரம் சாணம் இளநீர் நீக்குத்தக்கரிய சுவையையுடைய மாதனை நாரத் தை வில்வம்மா தாதுமாதனை பலாவென்னும் பெரிய கணிகளின் இரசங்கள் ஆகிய பன்னிரண்டையும் பெரு விருப்புடன மிகுதியாகப்பெய்தான். எ - று. (௫௬)

வடுவினீ சான திசையிலொன் பதிற்று மானசகும் பங்களுள் வேறு படுவன வில்லை யாதலான் முன்னர்ப் பாய்த்திய கந்தரீ ரேயா [ழிந்த மிடையிடை மும்மூன் நெண்டிசை யினுமீங் கிரும்பொரு னிடப்படா தொ தடமணிக் குமபந தமக்குமுனசொரிநத தணபுனலா தியென ரெழிந்தான்.

(இ - ள்.) குற்றமில்லாத ஈசானதிசையிலுள்ள ஒன்பது பொற்கும்பங்களில் வேறேயிடப்படுவனவாகிய பொருள்களில்லையாதலின், முன்னர்ச்சொரிந்த வாசம்பொருந்திய நீரேயாகும். நடுநடுவே மும்மூன்றாக எட்டுத்திக்குகளிலுஞ் சிறந்தபொருள்களை யிடாதொழிந்த அழகிய பெரியகுமபங்களில் முனபெய்த தண்ணிய நீர்முதலியனவே யென்றுவிடுத்தான். எ - று (௫௯)

மேருமால் வராயே யிடையினை யைநது வியன்பத மிளாவிர தநதான் சேரும்வான வீதியிடையிடைப பொருள்கள் சேர்த்துருப பதவரி சைகளே வாருமால் வராக எவற்றிடைப பதங்கண மன்னிய கண்டங்க னெனக்கொன் டாருநா வலநதன் டவென வியற்று மமபொனமன டபநதியா னித்தான்.

(இ - ள்.) நடுவிற்பொருந்திய ஐந்துபெரியபதங்களே பெரிய மேருமலை யாகவும், பொருந்திய பெரியவீதியே இளாவிரதகண்டமாகவும், இடையிடையே பொருள்களைப்பொறுத்தாத பதவரிசைகளே (அம்மேருவரையைச் சூழ்ந்த) நெடிய பெருமலைகளாகவும், அவற்றின் இடையிலுள்ள பதங்கள் நிலைபெற்ற கண்டங்களாகவுங்கொண்டு பொருந்திய தண்ணிய நாவலந்தீவைப்போலசெய்யப் பெற்ற அழகிய பொன்னாலாகிய மண்டபத்தை (மனதில்) தியானஞ்செய்தனன். எ - று (௬௦)

செம்பொன்மால் விலங்க லெனத்தியா னித்த செறிபதத்திடைப்பத முசசி பம்புபா விரண்டு வரிசெயற சூழ்ந்த பதங்கொடு முடிகளாப பாவித தெம்பிரான நேவி வித்தியேச சுராதா தெணமாசோ நூற்றுவா தமையும் வமபறா மலாக ளாதிசைக் கொண்டு வரிசெயாற பூசனை புரிந்தான்.

(இ - ள்.) செவ்வையாகிய மேருமலையென்று தியானஞ்செய்த நெருங்கிய (ஐந்து) பதங்களில், இடைப்பதம் உச்சியாகவும் நெருங்கிய இரண்டுவரிசெய்யும்படி சூழ்ந்த (நான்கு) பதங்கள் (அம்மேருமலையின்) கொடிமுடிகளாகவும் பாவனைசெய்து, எமது சிவபெருமானும் உமாதேவியும், வித்தியேசராகளும், தாதுக்களும், நூற்றெட்டு ருத்திரர்களும், ஆகியவர்களை வாசனைநீங்காத மலாகள முதலியவற்றைக் கையிற் கொண்டு முறைப்படி பூசினதனன். எ - று. (௬௧)

பதினொரு மனுவான் மூலமந திரத்தாற் பகர்மிருத் தஞ்சய மனுவா விதமரு ளிறைவர் தமையுநதத் தமது மனுவின லேனையோ தமையும் விதமுற வருசசித் துணவுமிக் கூட்டி விரைப்புகை தீபமா திகளு மதமறக் காட்டிப் பாடலொ டாடல் வரிசையின் முற்றுவித் த்தனபின்.

(இ - ள்.) பதினொரு மந்திரங்களாலும், மூலநதிரத்தாலும், சொல்லுகின்ற மிருத்பஞ்சய மந்திரத்தாலும் நனமையை யனுக்கிரகிக்கின்ற உமாமகேசுவரரையும், தங்கடங்களுக்குரிய மந்திரங்களாற பிறதேவர்களையும் வரிசைப்பட அர்ச்சனை செய்து, மிகுதியாக (அன்னமுதலிய) உணவை நிவேதித்து, வாசம்பொருந்திய தூபம் தீபமுதலியனவுகாட்டி, கீதநிருத்தமுதலியன வரிசைக்கிரமமாகச் செய்தபிறகு. எ - று.

மதியுருக குண்ட மடுத்திருஞ் சுததி வகைபுரிந் தங்கிதா பித்து [கிச்
மதுமலாப் பலாசஞ் சமிறையு மன்றைப் பொருளகஞ் மடுத்திடத் தொடங்
கதுமெனத் தனைநே டொண்மரை விளிகதுக காதணி யாதிக ளுக்களி
முதுமனு வங்கி கொடுத்திரு நானகு குண்டமு முறறுக வெணுநன்.

(இ - ள்.) சந்திரரூபமான குண்டத்தை யடுத்தது, பெரிய சுததியை வகைப்படி
செய்து அக்கினிஸ்தாபனஞ்செய்து தேன பொருந்திய மலையுடைய பலாசஞ் சமி
தையும் பிறபொருள்களும் ஒழுங்குசெய்யத்தொடங்கி, தனக்குச்சமானமான எட்டுப்பெ
யர்களை விரைந்து விளித்தது, (அவாகடக்கு) குண்டல முதலியன கொடுத்து, பழமமை
யாகிய மந்திரபூர்வமாக (சந்திரகுண்டத்தினின்று) அக்கினியைக்கொடுத்து, (மற்ற)
எட்டுக்குண்டங்களுையும் நிரப்புகவென்று கூறினன எ - று (சுந)

குணக்குமூன் னானகு திக்குறுங் குண்டங் கூடினே ரத்தியா லரசு
துணாததகல் லாறு மெரிதிசை முதலாச சூழ்ந்திடும் விதுக்குறு குண்டத்
திணக்கமுற் றவாகள வன்னிய கதிர மியம்புமா பூரங்க விளமும
பிணக்கறத் தழுவிய சருவமுன மனுவாற பேணின ராகுதி புரிநதா.

(இ - ள்.) கிழக்கு முதலிய நான்கு திசைகளிலும் பொருந்திய குண்டங்களைச்
சோந்தவாகள அதி ஆல அரசு பூங்கொத்தையுடைய கலலால இவற்றின் சமிறைக
ளாலும், அக்கினிதிசை முதலாகச் சூழ்ந்துள்ள குண்டங்களைச் சோந்தவாகள் வன்னி
கருங்காலி ஆயுரம் வில்வம் இவற்றின் சமிறைகளாலும், சாவவெப்பதை முதலாக
வுடைய மந்திரத்தாற் றாற்றற் ஆகுதிசெய்தார்கள எ - று (சுச)

திவாகரன மழுங்க வலஞ்சுழித் தெழுந்த நீயிடை முதன்மையா சீரியன
றவாதமு லத்தி னூறுமபூ சனைக்குச சாற்றிய மனுசரளாற பப்பத [யா
தவாவினவெவ வேறு மாசசியத் தியற்றி யனைத்தையு மெடுத்தெரி சொரி
வுவாமதி முகத்தா ளோடுக டாமை புறங்குமா பணித்தனன மகனை.

(இ - ள்.) சூரியன் ஒளிகுணறுமபடி வலப்புறஞ் சுழித்துக்கொண்டெழுந்த
ஓமாக்கினியிலே தலைமை யாசிரியன், கெடாத மூலமந்திரத்தாலும், செய்யத்தக்க
பூசைக்குச சொல்லப்பட்ட மந்திரங்களை பப்பத்தாலும், வெவ்வேறாக நெய் சொரிந்து
ஓமஞ்செய்து, எல்லா ஓம்பபொருள்களையுமெடுத்து அக்கினியிற்பெய்து, ஏமகண்ட
னைச் சந்திரன்போன்ற முகத்தையுடைய அவன் மனைவியுடன் கலவாமல துயிலும்படி
கட்டினயிட்டனன எ - று (சுரு)

விடிந்தபின் றுனுஞ் சுசியினை மருவி மேவிய கன்னினை வினாவி [ப்
முடிந்தது நன்றே யாதலான மகிழ்ந்து முடித்ததிடுங்குகையைக் குறித்து
படிந்தவா குதிக னூறுநா றியற்றிப் பரிவொடு பல்லியம் வான
மிடிந்தென வியமப் மந்திர மிருவ ரிருஞ்செவி யியம்பினன முறைபால்.

(இ - ள்.) விடிந்தபிறகு, ஆசிரியனும் தேகத்தையுற்று, (ஏமகண்டனுக்கு)
உண்டாகிய கனவை விசாரித்து, நனமையே முடிந்தது ஆனபடியாற் சந்தோஷித்து,
முடிகின்ற தீக்ஷையைக்குறித்து வெவ்வேறாக னூறு நூறு பூர்ணகுதிகள் செய்து,
ஆசையுடன் பல வாத்தியங்கள் ஆகாயமிடிந்ததென்று சொல்லுமபடி முழங்குகையில்,
முறையே ஏமகண்டனும் அவன் மனைவியுமாகிய இருவர் செவியிலும் மந்திரோப
தேசஞ் செய்தனன் எ - று. (சுச)

வஞ்சியு மேம கண்டனும் பின்பு மலாகளா லஞ்சலி நிறைத்து
விஞ்செழிற் கும்பங் குண்டமென் றிவற்றின் மேவுற வருசசனை புரிந்து
நெஞ்சறு மன்பால் வலம்புரிந் திறைஞ்சி நிகழ்த்தியங் கதுபுரிந் ததன்பின்
செஞ்சவே யடுப்பக் கோடணை முனமே செய்தமண் டபத்தினைச் சார்ந்தார்.

(இ - ள்.) ஏமகண்டனும் அவன்மனைவியும் அதன்பின்னர் புஷ்பாஞ்சலி
செய்து, அழகுமிகக் குமபங்களிலும் குண்டங்களிலும் பொருந்த அர்ச்சனைசெய்து,
முனிதிலுள்ள அன்புடனபிரதக்ஷிணஞ்செய்து பணிந்து அவ்வாறு (ஆசிரியனும்) கூறிய
படி செய்தபின்னர், அலங்கரித்துள்ள மண்டபத்தை நேரேபொருந்த அடைந்தார்
கள். எ - று. (சுஎ)

முன்னரே யாறு முழமகன் றிரண்டு முழமுயர்ந் திருந்தவே திகையிற்
செநநெலா துகளைப் பரப்பிலென ளேறு சிங்கம்வன் புலிகலை யுரித்த [தி
வன்னதோனான்கும விரித்துமென் மணியா லமைத்தபீ டததுளொன் றிருத்
யினன் பீ டததிற் காஞ்சனக் கமல மிணக்கிமேல வத்திரம விரித்தான்.

(இ - ள்.) பூர்வமே, ஆறுமுழவகலமுற்று இரண்டுமுழவுயரமுற்றுச் செய்
திருந்த பீடத்திற் செநநென்முதலியவற்றைப் பரப்பி, வெள்ளிய எருது சிங்கம் வலிய
புலி மாண இவற்றினினுறித்த அழகிய நான்குதோல்களும் விரித்தது, மெல்லிய இரத்
தினங்களிழைந்த பீடத்திலொன்றமர்ந்ததி, இவ்வகைய பீடத்தினமேற் பொற்கமலஞ்
சேர்த்து, அதன்மேல வத்திரத்தை விரித்தனன் எ - று (சுஅ)

கொற்றவாள் கவிகை கொடிமுதன் மருங்கு கொளசெய்து தண்
டி. லமுதலாக, சொற்றயா வையுமவெவ் வேறுற வாற்ற நெருகுமிருத தஞ்
சயத் தருசசித், துற்றுநே ரொதிரே தண்டிலம வேறென் றுறுத்ததிற
கன்கமுள் ளிட்ட, பொற்றதேன குடமுஞ் சகலதா னியமும் பொருத்து
பல் கலன்களு நிறைத்தான்.

(இ - ள்.) வெற்றிபொருந்தியவாள் குடை கொடி முதலியவற்றை அருகிற்
கொள்ளச்செய்து, பீடமுதலாகச்சொல்லிய எல்லாவற்றையும் வெவ்வேறாக வல்லப
மிக்க மிருத்யுஞ்சய மந்திரத்தாலருச்சித்தது, நேரேபொருந்திய வேறொபீடத்தை
யிருத்ததி, அதிற் பொன்னினை யுள்ளேயிட்ட பொன்னுஞ்செய்ததேனகுடமும் எல்லாத்
தானியங்களும் பல ஆபரணங்களும் நிறையச்செய்தனன். எ - று (சுஈ)

தணிவற விடையே யெழினிகா லவாங்கிச சமைத்தவொள் ளணைவலப புறத்
துணிகதி ரொறிக்கு மஹேரு பீடந் தனனையுஞ் சுகதிசெய் திட்டு [திற்
மணிமுடி யாரம வத்திரம் பிறவு மணிப்பட லிகையினவர தவற்றைப்
பிணியறப் பூசை புரிந்தகும் பத்துப் பிறங்குநீ ராறபுரோக கித்தான்.

(இ - ள்.) குறைவினறி இடையே திளாசுலையைவிட்டு செய்துள்ள ஒள்
ளியபீடத்தின் வலப்பக்கலில், துண்ணிய கிரணத்தைச்சிந்தும் வேறொருபீடத்தையுஞ்
சுத்திசெய்தமர்ந்ததி, இரத்தினகிரீடம் ஆரம வஸ்திரமுதலிய பிறபொருள்களுமாகிய
முத்தப்பல்லக்கில்வந்தவற்றை, துன்பமறப்பூசித்தகும்பத்தில விலங்கிய சலத்தார்
புரோக்ஷணசெய்தனன். எ - று.

அதர்வண வேத மந்திரம் பலவே ஹருததிர மாத்ரியு மகந்தி
யிதமருண் மகாரோ கினியொடு குபேர விருதைய மிரணிய வருணம்
பதமுறு மாபோ யிட்டங்கூ மாண்டம பலவுமுன கணித்துயர் மூலங்
கதமுறு மகோர மிருததறு மனுவாற கடப்பட வாடடுதற கெழுந்தான்.

(இ - ள்) அதர்வணவேதமந்திரத்தையும் பலவேறு வகைப்பட்ட உருத்திர
முதலிய மந்திரங்களையும் விலக்கி, நனமையைத்தரும் மகாரோகினியொடு குபேர
விருதையம் இரணியவாணம் பதங்கள்பொருந்திய ஆபோயிஷ்டம் கூவுமாண்டம்
முதலிய பலமந்திரங்களும் முதலிற் சபித்த, உயாகாகிய மூலமந்திரத்தாலும், கோபம்
பொருந்திய அகோரமாகிய இயமனை யொழிசுகம் மிருத்யுஞ்சய மந்திரத்தாலும் உறு
திப்பட அபிதேகஞ்செய்தற கெழுந்தனன். ஏ - று. (ஊ)

அல்லவார கூந்த லொடுமிறை மைந்த னுனைவ கிழககுறத் தவிசின
மெல்லவே யிருப்ப விளமபியெண ணிறந்த விண்ணவா முனிவர ரவர்த
நல்லமா தாகளு மொருங்குதா மடடு நலத்தின ராகவே பாவித
திலலியா யிரமிட டிழைத்ததபொன வட்டி லெடுத்தன னியமபின வியங்கள்.

(இ - ள்) பூந்தாதுகள் பொருந்திய நெடிய கூந்தலையுடைய மனைவியொடு
ஏமண்டனுடைய முகங்கள் கிழககுறாககப் பீடத்தினமேல மெல்லவிருகமபடி
கூறி, கணக்கிலலாத தேவாசனம் முனிவாசனம் அவர்கள் உத்தம மனைவிமார்களும
ஒன்றுகூடி அபிதேகிக்குத் தன்மையராகப்பாவனைசெய்து ஆயிரந்துவாரங்கள் பொருந
த்செய்த பொற்பாத்திரத்தையெடுத்தனன் வாத்தியங்கள் முழங்கின ஏ - று.

ஆயிரந்துவாரங்கள் பொருந்தியது - சகத்திரதாராகஸமெனப்படும் (எஉ)
வேறு.

மாமறை முழக்க மோங்க மங்கல வாழ்த்து விமமத
தூமணிக குமப மெல்லாரு சொனமுறை யெடுத்துத் தாங்கச
சோமகார தனுமாந செய்தித் துணையொடு மகிழ்ச்சி பூப்ப
நாமவே லரசர் மெச்ச நன்றி டேகளு செய்தான்.

(இ - ள்) சிறந்தவேதகோஷ மதிகரிக்கவும், மங்கலப்பாடல்கள் மேம்பட
வும், புனிதமான அழகிய கும்பங்கள்யாவுஞ் சொல்லியமுறைப்படி யெடுத்துத்தாங்
கவும், சோமகாரதராசனம் தன்மனைவியுடன் ஆங்கடைந்து கனிமீக்கூரவும், அச்சத்
தைத்தரும் வேறபடையேந்திய அரசர்கள் மெச்சிக்கொள்ளவும் நன்றாக அபிதேகஞ்
செய்தனன். ஏ - று. (எங்)

சகத்திர தாரை யாலே தாழ்குமுன் மடநல் ஷாட்கும்
வகுத்தவத் தனிநீ ராட்டி. மகிழ்ந்தனன் குரவா கோயா
னகத்துறு மனபு பொங்க வனைவரு மாட்டி. ற ருக்
மிகத்தியா னித்துச் செய்த மேதகு பண்பினாலே.

(இ - ள்) ஆசிரியத்தலைமகள் ஆயிரந்துவாரங்கள் பொருந்திய பொற்கலசத்
தினாலே, நீண்டகூந்தலையுடைய இளமைவாயாத அவனமனைவிகும் (ஏமண்டனு
டன்) வகைப்படுத்தியஅந்த ஒப்பில்லாதசலத்தாலிட்டேகித்து, மனதிலுண்டான ஆசை
யதிகரிக்க, யாவரும் அபிதேகித்ததாக மிகவுந்தியானித்துச்செய்த மேனமைக்கிய
செய்கையால். ஏ - று.

இதுமுதல் ஐந்துசெய்யுள்கள் ஒருதொடர்

(எசு)

வேறு.

சம்புதிரு மால்வேதன பழைய சித்தா சாத்தியரே யச்சுவினி தேவர் சாலப், பம்புமுருத துவாவசுக்கள் பரிதிசு செல்லா பரவுமுருத திராவைமா நசாகள் யாரு, நம்பலுறு சுராகணமு மேனைத தேவு நகமாது மலாமாது கலையின் மாது, செம்பதாமக கரத்ததிதி சுவாகா தேவி சினிவாஸி சித்தியிலக் குமிக னெணமா.

(இ-ள்) சிவபெருமான் - திருமால் - பிரமன் - பழைமையார்ந்த சித்தர்கள் - சாத்தியர்கள் - அச்சுவினாதேவர்கள் - மிகநெருங்கிய மருததுவர்கள் - வசுக்கள் செல்வமிக்க சூரியர்கள் - துதிசெய்யும் உருத்திரர்கள் - வைமாநசாகள் முதலியவராவரும், நம்புகின்ற தேவகணங்களும், பிறதேவர்களும், மலைகளும் திருமகளும் கலைகளும், செந்தாமரையோன்ற கையையுடைய அதிதியும், சுவாகாதேவியும், சினிவாலியும், சித்தியும், அஷ்டலக்ஷமிகளும். ஏ - று (எரு)

குருநாள்கள முத்தாதங்கள் கலையே காட்டை குலவிலவங் கணஞ்சந்தி பகலி ராககள், பகுவார மதியாண்டு முதலாந் தேவப் பாவையருந் திதிசுரசை வினதை தேவ, வதிதேவ மாதாக்கள்கத் துருமுன னாக வழங்குமா மகளிருநதன் பொய்கை வேலை, நதிநாகங் கினனராசும் புருடா வைகா னசாபிரம முனிவரெழு முனிவர் தாமும

(இ-ள்) குரு-நாள்கள் - முகூர்த்தங்கள் - கலைகள் - காலத்தாண்டுகள் - பொருந்திய லவங்கள் - க்ஷணங்கள் - சந்திகள் - பகல்கள் - இராகங்கள் - (பொழுதைப்) பிரிக்கின்ற வாரங்கள் - மாதங்கள் - வருடங்கள் முதலிய தேவமாதங்களும், திதி - சுரசை - வினதை - தேவவதி - தேவமாதாள் முதலானவர்களும், கத்தருமுதலாகச் சொல்லப்படும் சிறந்த முனிமங்கையர்களும், குளிரந்த தடாகங்கள் - சமுத்திரங்கள் - நதிகள் முதலியனவும், மலைகளும், கினனரா கிம்புருடா வைகாணசர்களும், ஏழு பிரமமுனிவர்களும், முனிவர்களும். ஏ - று. (எசு)

துருவனுறு மண்டிலத்துக் கண்மரீசி துருவாசன் புலகன்புலத்தியன்சா பாலி, துருவினிதன் காததியாயனன்மராக கண்டன் றுவிதியகன் சைடவிய னனல னேக, றிருகனங்கி ராதேவ ராதன் றககன் றீராகத் தவ னத்திரிகன் னுவனவி ருத்தன், கருணன்விதூ ரதன் றுயைபா யனன் கை வலயன் கவுத்தமனகா லவனபிருகு பரத்தது வாசன்.

(இ-ள்) துருவன்பொருந்திய மண்டலத்திலுள்ள மரீசி - துருவாசன் - புலகன் - புலத்தியன் - சாபாலி - துருவினிதன் - காததியாயனன் - மார்க்கண்டன் - துவிதியகன் - சைடவியன் - அநலன் - அநேகன் - திருகன் - அங்கிரா - தேவராதன் - தக்கன் - தீர்த்தவன் - அதிரி - கண்ணுவன் - விருத்தன் - கருணன் - விதூரதன் - துயைபாயனன் - கைவல்லியன் - கவுத்தமன் - காலவன் - பிருகு - பரத்ததுவாசன் ஏ - று.

சனகாசன தனர்சனந்தர் சனற்கு மாரா சத்திபரா சரணசுனன கபிலன் காண, னனகமுறு மிவர்முதலா முனிவர் தாமு மருந்திமுன் முனிமடவார பலரு மெல்லாம, புனிதமுறு மிறைமக்களைத் தாமேயாங்குப் போந்தகிடே கம்புரிந்தா ராகிச சால, மனமகிழ்ந்தார் பின்னேம கண்டனோடு மடவரலு மெய்யீரம புலர்த்தி னாளால.

(இ - ள்) சனகா - சனாதனா - சனாதந் - சனந்த்ருமாரர் - சததி-பராசரன் - சவு
னன் - கபிலன் - காணன் முதலிய பாவமில்லாத இமமுனிவர்களும், அருந்ததிமுதலிய
பலமுனிமங்கையர்களும் மறறெல்லோரும் ஆங்காங்குப்புகுந்து புனிதமாகிய ஏமகண்
டனைத் தாமே யபிதேகஞ்செய்தவர்களாகி மிகவும் மனநசுராதாரகன், அதன்பின்னர்
ஏமகண்டனுடன் அவன்மனைவியும் உடலீரத்தை யுலாந்துள்ள. எ - று (எஅ)

வேறு

பருத்தி யிவ விரண டிடைகிழி யாதன பணிபப
விரித்து தெதினா விரிகுதிர மணிமுடி கலனகண்
மருத்த சந்தனக் கலவைமா லைகளணி பலவுரு
தரித்து வாலுனை மடங்கலா தனதுவீர நிருந்தாரா.

(இ - ள்) இவ்விரண்டாடைகள் இடைகிழியாதனவாக்ககொடுக்க (அவவிர
வரும்) அவற்றைவிரித்து அணிந்து, ஒளிவிடுகின்ற இரத்தினகிரீடமும் ஆபரணங
களும் வாசம்பொருந்திய சந்தனக்கலவையும் மலாமலைகளும் பலவுமணிந்து, ஒளளிய
பிடரிமயிரையுடைய சிங்கஞ்சுமந்தஆதனத்தில் வீற்றிருந்தாராகள எ - று. (எஅ)

மலை வெண்குடை நிழற்றவார கவரிச ளிரட்ட
சால் வட்டநின் றசைதரக கொடி புடை யடுப்பச
சீல மங்கிய விருதுகள் சிலரொடு திசைப்பா
கோல மலகிய வெழினியைக் கொமமென நீந்தாரா.

(இ - ள்) மலர்மலை கட்டிய வெள்ளிய குடையானது நீழலசெய்யவும், நெ
டியகவரிகளிரட்டவும், ஆலவட்டங்களிருந்தசையவும், துவசங்கு பக்கவிலிருக்கவும்,
சிறப்புமிருந்த வீருதுகளைச்சிலரெடுத்துக்கூறவும், அழகுமிக்க திசைச்சீலையை வினா
வாக விலக்கினார்கள் எ - று. (அஉ)

தண்டி லத்தது பொருளெலாந தகவெதிர் நோக்கி
யண்ட ரேயுரு வாமபசுக் கண்டுமெடு மடுப்பச
கண்டு கண்டுமெவர் ளேறுகண் டரமுன பல்லோரா
கொண்டு நின்றதுங் கண்டனை கொற்றவா பெருமான்.

(இ - ள்) அரசா தலைவனாகிய ஏமகண்டராசன் பீடத்தின்பொருந்திய எல்
லாப்பொருள்களையுந் தகுதியுடனெதிரேப்பாத்தது, தேவர்களுடைய யுருவமாகவுடைய
பசுவினைக்கண் டுடன் வரக்கண்டு, பார்த்துக் கண்ணெச்சிலகழியுமபடி முன்னரேபலர்
கொண்டு வந்தவற்றையுங் கண்டனை எ - று. (அஉ)

தமாக ளாயினா தமனிப வாழிபூ னுதி
விமல மலகிய கையுறை வியந்தனா கொடுத்தா
ரமரின் மேமபடு மனாயாக ளனைவருந் திறையிடு
டிமிழு மனபொடு மெதிர்பணிக தெழுந்தனர் நின்றாரா

(இ - ள்) உறவினரையுள்ளவர்கள் பொன்மோதிரங்கள் ஆபரணங்கள் முத
லியவற்றைப் புனிதமிக்க காணிக்கையாகக்கனித்துக் கொடுத்தார்கள். போர்த்தொழி
லின் மேம்பட்ட அரசர்களெல்லாருங் கப்பங்களைச் செலுத்திவிளங்கும் ஆசையுடன்
எதிரேவணங்கியெழுந்துநின்றார்கள். எ - று. (அஉ)

பண்ணி நின்றமால் களிறுமீனைப் பாகன்முன் னுறுப்ப
நண்ணி யேறின னாகி சிவிகையி னடந்தா
ளெண்ணில் வாகொடி கவிகைபிச சங்களை டி னவான
மண்ணும விண்ணமு மதிதர வதிராதவார் முரசம்.

(இ - ள்) அவங்கரித்திருக்கின்ற பெரிய யானையைப் பாகனானவன் முன்னே செலுத்த, ஏமகண்டராசன அதனைப் பொருநதியேறினன. அவன மனைவி பலககி லிவ்ந்து சென்றான். கணக்கில்லாத நெடிய துவசங்களும் குடைகளும் மயிர்குஞ் சங்களும் நெருங்கின. பூவுலகமுந் தேவலோகமும் அதிருமபடி வாரிறகட்டிய பேரி கைகளொலித்தன. எ - று. (அங்)

அரசர தத்தம் வரிசையொ டொருபுடை யடுததார
பரசு தோபரி மாபல யானைதா னைகளும்
விரசி யோர்புடை மிடைந்தன விண்ணவ ரிறைபோற
புரசை மாலகனி தூரநதுலாப போந்துமீண் டடுததான்.

(இ - ள்) மன்னவர்கள் சங்கடங்கள் வரிசைகளுடன் ஒருபக்கலில் வந்தார்களா துதிசெய்யத்தக்க தோகளும் குதிரைகளும் யானைகளும் சேனைகளும் கலந்து ஒருபக்கலில் நெருங்கின. (ஏமகண்டன) தேவர்கட்கரசனான இந்திரனைப்போல, முக படாங்கட்டிய பெரிய யானையிலேறிப் பவனின்சென்று திருமபிவந்தனன் எ - று. (அச)

கோயில் வாய்தலி னிழிந்தனன கோடனை புரிந்த
பாய வெலலையிற் படுததெபொற பலகைமே லீவாந்து
மேய மாதொடு நினதனை மினனிடை மடவார
தூய பாலடி சொரிந்துநீ ராறகழீஇத் துடைத்தார.

(இ - ள்) அரண்மனைவாயிலி லிழிந்தனன அழகுசெய்துள்ள நல்ல விடத்திற் படுத்த அழகிய பலகைமேலிறங்கிப் பொருந்திய மனைவியுடன் (ஏமகண்டன) நின்றனன் மின்னலெபோலும் (துண்ணிய) இடையையுடைய (மாங்கலயமணிந்த) மாதர்கள புனிதமாகிய பாலினைக் காலிற் பெய்து நீராற்கழுவி (அதனைவெண்பட்டால்) துடைத்தார்கள். எ - று. (அடு)

அங்கு ரங்கினா பாலிகை யவிரமணி விளக்குப
பொங்கு பூரண குமபமும பூங்கரத் தேருதித்
தங்கு மாதையங் கரசநீரத் தாராமிசு கொழுகி
மங்க லத்தொடு முமமுறை வலஞ்செய்து பெயாநதார

(இ - ள்) முனைகள் விளங்கும் பாலிகைகளும், பிரகாசிக்கின்ற மாணிக்க தீபங்களும், நிறைந்த பூரணகுமபங்களும் அழகிய கைகளிற் றாங்கி, அழகுபொருந்திய பொறகரகளைத் தாராயாக மிகவுமொழுகி, மங்கலப்பாடல்களுடன் சும்முறை வலமாகச் சுற்றிச் சென்றார்கள். எ - று. (அசு)

மணியி னுழத்தபா துகையெதிர வைப்பமே லீவ்ந்து
பிணியி னுழத்துவைத் தனையவேற பெருந்தகைக் குரிசி
துணியி னுழத்திரள் சுமந்தனை னுணைவியுந் தானு
மணியி னுழத்துவுண் மனையடுத் தாதனைத் திருந்தான்.

(இ - ள்) இரத்தினங்களிழைத்த பாதுகையை யெந்நேர வைப்ப அதனமீ தேறி [அணிந்து] துண்பதைச் செய்தவைத்தாற்போன்ற வேலாயுதமேந்திய பெருந தகைமையுடைய ஏமகண்டமன்னன தானும் மனைவியுமாக, அழகுசெய்து விளங்கிய அரண்மனைக்குட் சென்று பீடத்திலிருந்தனன் எ - று (அஎ)

தேசி கப்பிரான் செலவனை யுடனகொண்டு ஓனறு
பூசை மண்டபம் புகுந்துபின் கிரியையும் புரிந்து
நேச மலகிய விண்ணவர் தமையெலா நினைந்து
கூசி நினறல ரஞ்சலி கொண்டெதிர தூவி.

(இ-ள) செலவமிக்க ஏமகண்டனை ஆசிரிய நாயகன் உடனகொண்டசென்று பூசை மண்டபத்தை யடைந்து, பிறகு (செய்யவேண்டிய) கிரியையுடைய செய்து, அன்புநிறைந்த தேவர்களை யெல்லாம் தியானித்து, மயிர்க்குச்செறிந்து, நின்ற புஷ்ப ரஞ்சலி சமாப்பித்து எ - று. (அஅ)

வேந்தன மைந்தனை விதியுளி மனுபுன லாட்டப
போந்த யாவருந தத்தம திடமினி புகுந்திங்
கேந்த லின்னமும் வேண்டுழி யெய்துக வெனனா
சாரத மெனமொழி யாலவா தமைவிதெ திருந்தான்

(இ - ள்.) சோமகாந்தராசன புதல்வனாகிய ஏமகண்டனை மந்திரவிதிப்படி பட்டாபிடேக்குச் செய்யவந்திருந்த வெல்லோரும் இனித தங்கடங்க ளிடங்கட்குச் சென்று, இன்னும் அரசன் விரும்பியகாலத்தில வருவீர்களாகவேன்று, மெல்லிய இத வார்த்தைகளால் அவர்களைச் செலவளித் தனுப்பியிருந்தனன் எ - று. (அக)

சோம காந்தனா துணைப்புயச சுமையொழிந் தனமென
நேம மாந்தன நேமகண் டனுமினி தெழுந்தங்
கோம மாதிரெய் குரவனை யுவந்துபூசி ததுக
காமம் யாவையுங் கைகவி தரமிக்க கொடுத்தான்.

(இ - ள்.) சோமகாந்தராசனும் (நமது) இருதோள்களிலிருந்த சுமையை யொழிந்தோமென்று சந்தோஷமடைந்தனன். ஏமகண்டனும் களிப்புட னெழுந்து அவ்விடத்தில ஓமமுதலியவற்றைச் செய்த ஆசிரியனை விருப்புறந்து பூசைசெய்து, அவன் விரும்பியவற்றை யெல்லாம் கையானது கவியுமபடி மிகுதியாகக் கொடுத்தனன். எ - று. (க0)

பெரிய மாதவா பேணுநலஞ்ஞாவினா மறையோரங்
குரிய யாவையுந் தானமு முளமமை தரவுய்த
தரிய ஞாதிபா குரவாவேற றறையாக னோடும்
பரிவு தீர்தரப் பலவகை யடிசிலகை தொட்டான்.

(இ - ள்) சிறந்த பெருந்தவமுடையவர்கள் - காப்பாற்றத்தக்க வறுமையாளர்கள் - வேதியர்கள் முதலானவர்கட்குரிய வெல்லாவற்றையுந் தானங்களையும் மனதிற்குப் பொருத்தக் கொடுத்து, அன்புபாராட்டற்கரிய தாயமாககள் - ஆசிரியர்கள் - மறு தேசத்த மன்னர்கள் ஆகிய இவர்களுடன் துன்பம்கலப் பலவகைப்பட்ட உணவுகளைப் புசித்தனன். எ - று. (கக)

துகிலும் பூண்களுந் தூகமும வேழமுந் தேரு
மகிலங் காவல ராகிய வரையர்க ளமைச்சு
புகலும் பாவலர் நாவலா பொருநரா தியர்க்கு
முகிலு நாணுந் பொழிந்துகாத் தனன்புவி முழுதும்.

(இ - ள்) வத்திரங்களுந் ஆபரணங்களுந் குதிரைகளும் யானைகளும் தேர்
களும் (முதலியவற்றை) உலகினைக் காப்பவர்களாகிய அரசாள்-மந்திரிகள்-சொல்லு
கின்ற பாவல்லபமுடையவர்கள் - நாவல்லபமுடையவர்கள்-பகைஞர்கள் முதலிய வெல
லோருக்கும் மேகமும் (ஈகையாலிவனை யொத்திலேமென)நாண மடையும்படி (ஏராள
மாகச்) சொரிந்து உலகமுழுவதையும் அரசுசெய்தனன். ஏ - று.

பாவலர் நாவலரென்பன கலவிவலலோரையே யுணர்த்துமாயினும், பாவல்ல
வர் கவினை யியற்றலிவ வலலோரென்றும், நாவல்லவா நூற்பொருள்களை யெடுத்துக்
கூறலில் வல்லோரென்றுங் கொள்க. (கஉ)

இன்ன வாறபி டேகமன னவரினி தெய்தி
னன்னா தாமத நீதிப ராயுணை மனைவி
துன்னு காண்முனை துவன்யிருளு செல்வமவான் கதியு
மெனன காமமு மெண்ணியாந் தெய்திவாழ் குவரால்.

(இ - ள்) இந்த வகையாக அரசர்கள் இனிதாகப் பட்டாபிபேகஞ் செய்யப்
பெறுவார்களாகில், நனமையாகிய தருமம் - நீதி - தீர்க்காயுள் - உததமமனைவி - ஷீ
ருந்திய புத்திரர்கள் - தோனறுகின்ற பெருகுசெல்வம் - சிறந்த முததி முதலியனவும்
விரும்பிய வெல்லாவிருப்பவர்களும் விரும்பியவகையே யடைந்து வாழ்வார்கள். ஏ - று.

இதுமுதலிரண்டு செய்யுள்களால் முறைப்படி பட்டாபிபேகஞ் செய்யப்
பெற்ற அரசன பெறும் போகத்தையும், அவன நாட்டிற்குண்டாகுஞ் செழிப்பையும்
முறையே கூறுகின்றார். (கக)

அனைய மன்னரா லரசுசெய் திடப்படு நாடு
மினைய வனபிணி நல்குர விடரிவை யினறி
மனைநொ றுமபசுப் பான்மிகுத திடமதி தோறுங்
கனைம மைப்பெய லுறப்பெரு வளத்தொடு கவினும.

(இ - ள்) அப்படிப்பட்ட அரசர்களால் இராசரிக்கு் செய்யப்படுகின்ற நாடும
நெருங்கிய வலிய வியாதிகள் தரித்திரம் துன்பம் இவை முதலியனவிலலாமல் வீடுகளி
லெல்லாம் பசுக்கள பாலிப்பெருகுமபடி மாதந்தோறும் ஒலிக்கின்ற மேகமானது
மழை சொரிதலடையப் பெருவளங்களுடன் அழகுறத் விளங்கும். ஏ - று. (கச)

மறுவி லநதணீ ரோமகண் டப்பெயா மைந்தன
பொறுமை மணமட மாதனைப் புல்லிய துனாத்தா
முறுதி யெய்திய மதியொளிப் பெயரின னுலனை
நிறுவி வலவனம் புகுந்தவா வினிரிகழ்த் துதுமால்.

(இ - ள்) சூற்றில்லாத அந்தணர்களே! ஏமகண்டென்னும் இராசகுமா
ரன் பொறுமையுடையபூமி தேவியாகியகன்னிகையைக்கலந்த [பட்டாபிபேகஞ்செய்து
கொண்ட] வகையை (இதுகாறும்) உணர்த்தோம். மனோதிடங்கொண்ட சோமதாநத

ராசன் அவ்வேமகண்டனை (நகரத்தில்) நீறுத்தி, வலிய வனததிற்குச் சென்றவகையை இனிக்சு-றுவாம் (நூன்று சூதமுனிவர் கூறலாயினா.) ஏ - று.

மண் மடமாது இதில் மடமை - இன்மை பூமிகு இன்மையால்து வளமுற நிருத்தல். மதியொளிப் பெயரினானெனறது - மதி - சந்தன், சோமன், ஒளி - காந்தி. எனபதனால் சோமகாந்தனைனக. (கரு)

பட்டாபிடேகபடலம் முறயிறுறு

ஆகந் திருவிருந்தம் - கூளா

சோமகாந்தன் வனம்புகுபடலம்.

மதியொளிப் பெயரினான் வனத்திற செல்லுவான்
கதிதரு மைநதனைக கனியி னேக்குபு
நிதியினு முனனாயா நிகழ்தது நீதியைப்
பொதிவதுன கடனவனம புகுவ தெனகடன

(இ - ள்.) சோமகாந்தனைனனும் அரசன் வனத்திற்குச் செல்லுமபுடி நற்சூதியையுதயுமமகனாகிய ஏமகண்டனை ஆசையோடுபுழந்தது, யானமுனனாக்க நியநீதி மார்க்கத்தை உன செல்வத்தைக்காட்டிலும் (விசேடமாய்) பாதுகாப்பது உன்கடனாகும். வனத்திற்குச்செல்வது (இனி) என்கடனாகும். ஏ - று

புத்திரப்பேறில்லோ புத்தென்னும் நரகையடைவராதலின அதனையொழிகும்படிபிறந்து, நல்வழியினிற்றலின ஏமகண்டனைக கதிதருமைந்தனைனார். (க)

பதியுள படையுள பாங்கிற றோதரு
மதியுள வமைரசுள மனுசெய் நூலுள
நிதியுள பல்வுள நினககி ருநதுனை
விதியுள தெனக்கென விராநதெ முநதனன்.

(இ - ள்) மகனே! உனக்குநகரங்களுள்ளன. சேனைகளுள்ளன சமீபத்தில் தேர்ச்சியுற்றமனமுடைய மந்திரிகளுளா, மனுவாறசெய்யப்பட்ட நூல்களுள பெரிய துணையாகச் செல்வங்களுள, பல்வுமுள்ளன. எனக்குவிதியுள்ளது எனறுகூறித்துண் ணெனறெழுந்தனன். ஏ - று. (உ)

சுதமுமிழ் வேலினான கடையி னீங்குமுன்
சுதன்மையு மமைச்சருந துவனறு சுற்றமு
மதநகர் மாக்களும் வந்த மனனரு
மிதமுறு மைநதரு மெவரு மீண்டினா.

(இ - ள்) கோபத்தைச் சிந்தும் வேலையுடைய சோமகாந்தன் அவ்விடத்தை நீங்குமுன்னரே (அவன்மனைவியாகிய) சுதனமையென்பாரும், மந்திரிகளும், நெருங்கிய உறவினரும், பெருமைபொருந்திய அந்நகரவாசிகளும், (பட்டாபிடேகத்திற்கு) வந்த அரசர்களும், நன்மைபொருந்தியசிறுவர்கள் யாவரும் (அரசன்புடையே) நெருங்கினார்கள். ஏ - று. (கூ)

திரண்டவா புடைவரத் திகழ்கு ரோசம்
 ரிரண்டுசென் றிளமரக காவுஞ் சூழ்நதினை
 கரண்டமுங் கம்புநுங் கலந்த பொய்கையை
 முரண்டபு சிந்தையான் முனனி வைகினுன.

(இ - ன்) மயக்கற்ற மனமுடைய சோமகார்தன், அவர்கள் புடைசூழ்ந்தவர, விளங்குகின்ற நான்கு குரோச தூரஞ்சென்று, இளமரச்சோலையுஞ் சூழ்ந்து, இடையே நீரககாக்கையுஞ் சம்பங்கோழியும் (பலபறவைகளும்) வசிக்கின்ற தடாகத்தை யடைந்து தங்கினுன எ - று.

(ச)

அருந்தவத தோரகளை யந்த ணைரைத
 திருந்துற வணங்குபு திரளை நோக்கியே
 யிருந்திட வேண்டுமா லெவரு மென்றனன்
 வருந்திநின் றவரெலாம் வணங்கிச சொல்லுவாரா.

(இ - ன்) அரிய தவசிகளையும் வேதியர்களையுஞ் செவ்வையாகப் பணிந்து (உடன்பட்டவர்களாகிய) கூட்டத்தைப்பார்த்து, யாவரும் (இதுவரையில்) நிற்கவெனக் கூறினன அவர்களெல்லாம் வருத்தத்தோடும் வணக்கத்தோடுஞ் சொல்லத்தொடங்கினார்கள் எ - று.

அருந்தவத்தோரகளும் அந்தணைரும் வருந்திநின்றும், திரளாகிய ஏனை யோர் வணங்கிநின்றஞ் சொல்லுவாரென முடித்துக்கொள்க.

(க)

அங்கியின வெமமைபு மறலின றண்மையுஞ்
 செங்கதி ரிடையொளிச செயிவு மாககையிற்
 றங்கிய வாவியுந் தகைய வெங்கல்பாற்
 பொங்கிய கருணையை புடையி னீங்கிலேம.

(இ - ன்) தீயினிடத்திற் சுடுகையும் நீரினிடத்திற் குளிர்செயுஞ் செவந்த கிரணத்தையுடைய சூரியனிடத்தில் ஒளிமிகுதியும், சரீரத்திற் பொருந்திய உயிரும் போல எங்கனிடத்திற் கருணைமிக்குடையவனே! உன்னருகிலிருந்து (நாங்கள் ஒரு போதும்) நீங்கமாட்டோம். எ - று.

(க்)

நீங்கின மாயினு நிலவை நீத்திரு
 ளோங்கிய விரவென வுனனை நீத்துமுன்
 றுங்கிய வனப்பெலாந் தளரு மாநகரா
 யாங்குளெவ வாறுவாழ்ந் திருத்து மேந்தலே.

(இ - ன்) அரசனே! (ஒருவேளை யுண்ணப்) பிரிந்தோமானாலும், சந்திரனை யொழித்தது இருண்மிகுந்த இரவைப்போல உன்னைப்பிரிந்து முன பொருந்திய அழகெல்லாந்தளரும் (ஆதலின்) சிறந்தநகரத்தில் யாங்குளெவ்வாறு வாழ்ந்திருப்போம். எ - று.

வேறு.

முந்தப புண்ணிய மெண்ணில முயன்றனை யதன
 லெந்தத் தீர்த்தமோ வெப்பெருந் தவததரோ வுடம்பிற்
 பந்தித் தாருயிர் பருகுநோய் பாற்றுவா வனம்யாம
 வந்தப் போதுடன் மாநகர் வருகுது மென்றா.

(இ - ள்.) பூர்வத்தில் எண்ணிலலாத புண்ணியகருமங்களைச் செய்தனையாதலால், உடலிற் கலந்து ஆரிய வ்யிராபபருகரு கொடுநோயை எந்தப் புண்ணியதீர்த்தமாவது எந்தப் பெருந்தவசிகளாவது ஒழிப்பாகன (ஆலால) யாங்களும் (உன்னுடன்) வனத்திறகு வரது, அப்பொழுது (நமது) சிறந்த தேவரகரத்திற்கு உன்னுடன் வருகிறோமென்று சொன்னார்கள். எ - று (அ)

திங்க டங்கிய பெயரினான செப்புல நகரீர்
தங்கி யிலலறந காத்தடின றனிவனத தேகத்
துங்க நனமறை மொழிந்ததைத் துகளற முடிப்ப
விங்கு வனபிலரி பெயதிய திரங்கலீர் ரீயி

(இ - ள்) சந்திரனை முதலாகக்கொண்ட பெயரையுடையவன [சோமகாந்தன்] சொல்லுகின்றான் நகரவாசிகளே 'நகரிற் பொருந்தி இல்லறத்தை யதுஷ்டித்த பிண தனியாக வனத்திற் செலலுமபடி புனிதமாகிய நல்ல வேதங்களை பிரதிபாதித்ததைக் குற்றமற நிறைவேற்றமபடி இப்பொழுது வலிய பிணியானது வந்து சம்பவித்தது. (அதற்காக) நீங்கள் மனபிரங்காதிர்கள். எ - று (க)

பரந்த தொனமாம பாடுறும் பத்ததுவிழ் போல
வரந்தை வந்துழி யருமகன றுங்குதற காணு
புரந்து நுங்களை யெமமினும் புகழ்பெறும் போயி
னிரந்து ளேனவரம் யான்வனம் போவதற கெனறான.

(இ - ள்.) பரவிய ஆலமரமானது அழிவுறுங்காலத்து (அதற்குத்வி செய்யும்) விழுதபோலத் துன்புற்றகாலத்தில் என ஆரிய புத்திரன (உலகினைத்) தாங்குவதற்காயினான் (அவன்) உலகினைக்காத்து எமமைப்பாக்கிலும் புகழ்பெறுவான். (திருப்பிச்) செலவீகன யான வனத்திரகுச் செலவதற்கு வரம் யாசித்தேன (அதனைக்கொடுக்க வேண்டுமெ) என்று கூறினான் எ - று

தொனமரம் பாடுறும் பத்தது வீழெனறதை,

நாலடியார்.

“சுதலை திணப்பட்ட வால மரத்தை
மதலையாய மற்றதன் வீழுனறி யாங்குக்
குதலைமை தநதைகட் டோனறிற்றன் பெற்ற
மதலை மறைப்பக் கெடும” — எனபதனாணுணர்க.

(க0)

இறைவ னுணையை மறுப்பதற கஞ்சின ரிருந்தா
ருறையு மாநகா மாந்தாக னொளியிழி யுறைப்ப
நிறையு மார்வநோ யலைத்தடு நெஞ்சொடு நின்றான
முறையி னுற்புவி தாங்கிய முழவுத்தோண மைந்தன.

இ - ள். பெரிய அந்நகரவாசிகள் அரசன் கட்டளையைத் தடுப்பதற்கு அஞ்சி, ஒள்ளிய விழியினின்று நீர்த்துளி சிந்த விருந்தார்கள். முறைப்படி பூமியைத் தாங்கிய முழவினை யொத்த தோனை யுடைய மகனாகிய ஏமகண்டன் நிறைவாகிய ஆசை நோயானது துன்புறுத்து மனத்துடனினரான் எ - று (கக)

கவலை மைரதனைக் கலைமதிப் பெயரின னோக்கிச்
சவலை நெஞ்சினை தசரதன மொழிதவ ருது
குவலை யமபுக ழிராமனுங் குறுகினை காண
மவல மெறயினுக் கதுவன மிதுவன மன்றே.

(இ - ள்.) துன்படைகின்ற மகளைச் சோமகாந்தன் பார்த்து, மெலிந்த மன முடையவனே! தசரதசக்கிரவர்த்தியின் சொல்லேத தவறாமல் உலகமானது புகழ்த தக்க இராமபிரானும் வனத்தைக்குறுகினான். கவலையுறுதல் யாதுககு? (விஷயவாதனை யற்றோருக்கு) அதுவே வனம். (விஷயவாதனை யற்றோருக்கு) இது வனமல்ல. ஏ - று.

சுகம பெபினுந் துன்பமே விளைபபினுந் குரவர்
புகலி ருஞ்சொலி னிற்பதே புத்திரா தரும்
மகலி ருமபதி யேகென வடியினை பணிரது
மகனம ருங்குறு மனனையை வலவிரை தடுத்தான்.

(இ - ள்.) சுகதையுண்டெய்தாலும் துக்கதையுண்டெய்தாலும் குரவர் கூறுஞ் சிறந்தசொற்படி நிற்பதே மைந்தாகளுக்குரிய தர்மமாம். (ஆதலின்) விசாலமான பெரிய நகரத்திற்குச் செல்கவெனக்கூற, புதல்வனான ஏமகண்டன் (தந்தையை) வணங்கி அருகிலுள்ள தாயை அதிகவிரைவாக அடுத்தான். (கௌ)

ஒழுகு கடபுன லுகளபா தத்துறு துகளைக்
கழுவி மேலவிழுந் தாறமினன கனிவுளத தன்னை
தழுவி மைரதனை யெடுத்தனுமை தயங்குகட் புனலான
மெழுகு சரதனப புயத்தினைக் கழிஇனள் வினமபும.

(இ - ள்.) ஏமகண்டன் சிந்துகின்ற கண்ணீரால் (தந்தையின்) இருபாதத்திற் பொருந்திய தூசுகளைக்கழுவி மேலேவிழுந்தழுதனன். (அவனதாய்)மகனையெடுத்துத் தழுவிமைதிட்டிய தன் கண்ணீரால் மகனது சந்தனம்பூசிய தோள்களைக் கழுவிச் சொல்லுவான். ஏ - று. (கௌ)

தொடுத்த லுழினைச் சுரர்களு நீக்குவா ரிலலை
யடுத்த லுழினுக் கரறமினென னாவது பைந்தா
விடுத்தி யினனலை ஷக்கினந் தீர்த்துவேண் டெவன
கொடுத்தல் செய்வது குஞ்சரத் தனிமுகத் தெய்வம்.

(இ - ள்.) சந்தித்தலுழிவையை நீக்குபவர்கள் தேவர்களிலுமீவர் (ஆதலால்) வந்த ஊழ்வினைக்கு அழுது ஆசுத்தக்கது யாது? (ஒன்றுமின்று) மகனே! துன்புறு தலைவிடு. இடுக்கண்களைந்து விரும்பியவற்றைக் கொடுக்கவல்லது ஒடபில்லாத யானை முகதையுடைய விநாயகக்கடவுளோயாம். ஏ - று. (கடு)

ஆத லாற்கண பதியையா ராதனை புரியா
வேத நீங்கியென் னிருமுது குரவர்கண் மீண்டு
போத வேண்டுமென் றிரந்துகொள் புகுநக ரிடையென்
றோத வோமென்று விடைகொண்டா னுலகனைப் புரப்போன்.

(இ - ள்.) ஆனபடியால், விநாயகக் கடவுளை யிராதனைசெய்து, வையோதிக ழுடைய ஏன்தாய்தந்தையரிருவரும் துன்பகொழிந்து மீண்டும் (நகரிற்) வரவேண்டு

மென்று யாசித்து வரங்கொளக (இனிககணமேஹ்ந் தாமாது) நகரத்திற்குச் செல்க
கெனக்கூற, உலகைக்காப்போனாகிய எமகண்டன ஒமென்று உத்திரவு பெற்றுக்
கொண்டன. எ - று

ஒமெனபதம் ஆமெனபதமொகரும (கசு)

மீண்டெல. லோரகளும புடைவர வியனக ரெயநி
யானடு மாநிலங் கணபதி பூசையு மாறயி
வேண்டி வர முந்தனவ வியணவாக கரபனே யெனன
மாண்ட கேள்வியி னேமகண்டபபெயா மனன.

(இ - ள்) மாடசிமைப்பட்ட ஹதகேளவியையுடைய எமகண்டராசன தேவர்
களுக்கிறைவனான இந்திரனைப்போல, எல்லோருந்தனைப்படிபுடைகுழ்ந்துவரச் திருப்பி,
பெரிய பூமியை யரசுசெய்து விராயகபூசையுஞ்செய்து அவரைப் பிரார்த்தித்துவாழ்ந்
திருந்தனன். எ - று (கஎ)

சோம காந்தனுஞ் சித்தனைமாயும எனமபுகத ஸ்ரணைந்தார
நாம வேற்கரசு சுலபனு ஞானகெம மியனுந்
தாமு மாங்குடன சாரந்தனா நாலவருந் தழைத்த
காமா மால்வனங் கலந்தனா சிலபகல சழிந்தார.

(இ - ள்) சோமகாந்தமனனும் (அவனமனைவியாகிய) சித்தனையும் வனம்
புகவிரைந்தாரகன அசுரத்தருட வேலேநதிய கையையுடைய சுலபனும் ஞானகெம்
மியனும் (ஆகியமந்திரிகள்) அவர்களுளெனனாராகன ஆக நான்குபோகளும் செழித்
துள்ள அழகிய பெரிய வனத்தையடைந்து சிலதினங்களை கழித்தார்கள. எ - று (கஅ)

சூழ்ச்சி முறையி வமைரசாக விருவருந் சுவைத்தேன்
வீழ்ச்சி முறையி கிழங்குகாய மென்கனி கொணரா
வாழ்ச்சி முறையி மனனனோ டனைவருந் கைதொட்
டாழ்ச்சி முறையி வுளந்திரி யாரதா நடந்தார.

(இ - ள்) ஆலோசனைமிகக் மந்திரிகளிருவரும், சுவைப்பொருந்தியதேன்-முதிர்
ந்துபருத்தகிழங்குகள்-காய்கள்-மெல்லிய பழங்கள் (முதலியவற்றைக்) கொண்டுவந்து,
வாழ்வுமிக மனமானது திரியாதவர்களாகி (அரசனையும் அவன மனைவியையுந் தொட
ராகது) வழிநட்டு சென்றார்கள். எ - று. (கக)

இன்ன வாரவ ரிடைவனத் தியங்குழி வேந்தன்
முன்ன ரீட்டிய தவப்பயன முழுவது மடுபபத்
தனை நோவருந் தாபதப் பிருகுநோற றிருக்கு
நன்ன ராசகிர மத்தினுக் கடுபபநன் ணினரால்.

(இ - ள்) அவர்கள் இவ்வகையாக நடுவனத்திற் சஞ்சரிக்கையில், சோமகாந்
தன் பூரவத்திறசெய்த தவப்பயன முழுவதுஞ் சேர, தனக்குச் சமானமில்லாத தவத்
தையுடைய பிருகுமுனிவர் தவஞ் செயதுகொண்டிருக்கும் நல்ல ஆசகிரமத்திற்குச்
சமீபமாக அடைந்தார்கள். ஏ - று. (கஉ)

பருதி நாயக னுருப்பவிர வெப்பினம் பரிவுந்
கருதி னுருளந் தனக்குநோய் காட்டுமவன் பரல்கண்

மாரூஷி யேற்றிழி வாகிய வழியிய விளைபு|

மொருவ வாங்கொரு தடாகத்தி னீள்கரை யுற்றார்.

(இ - ள்) சூரியபகவான பூரணமாகப் பிரகாசிக்கின்ற வெப்பத்தினாலாகிய துன்பமும், நீனைத் தவாகளுடைய மனத்திற்குத் துன்புசெய்யும் வலிய பருக்கைக்கற கள் பொருந்தி யேறியிறங்குவனவாகிய வழிநடந்த விளைபும் நீங்கும்படி அவ்விடத் துள்ள ஒரு தடாகத்தின் நெடிய கரையை யடைந்தார்கள் எ - று (உக)

வேறு

வண்டுவரி பாடமது விண்டொழுதும் வர

புண்டரிக மோடுபல பூத்திரள் ணிரந்து

கண்டவாக னெஞ்சுகட வாதெதிராவ னப்புட

கொண்டுகுளிர தூங்குதடங் கண்டமகிழ் கூந்தலா.

(இ - ள்) வண்டுகள் இசைப்பாட்டுபாடவும், தேனானது பெருக்கெடுத்துப் பாயும் வாசனைதங்கிய தாமரையுடன் பலமலாதொகுதிகளைப் பெற்றதும், (தன்னைக்) கண்டவாகளுடைய மனமானது அப்பிறகு செல்லவொட்டாதது மாகிய அழகுற நுக் குளிராசிபெற்ற ஓாதடாகத்தைக்கண்டு களிப்புமிருந்தார்கள். எ - று. (உஉ)

அனபுவிர வினசொலின் ருமபயனவி னோத்துத

தனபுடைய தெதவாத மைத்தழுவி யனனோக

கெனபுமுரி யாரிமமண மீங்குளிரி ளங்கா

றுனபமற வந்துதவு தோயநிறை கண்டா.

(இ - ள்) அனபானது கலந்த இனசொறகளால் அரிய பலனை விளையச் செய்து, தன்னிடத்திற்கு வந்தவர்களைத் தழுவி, அவர்கட்குத் (தம் தெலும்பையுங் கொடுத்தற்குரியவரைப்போல) மணமமைந்தமிக்ககுளிராசியுடைய இளங்காற்றானது (அதேதோர்) துன்பமகல வந்து வீசப்பெற்ற நீர் நிறைவைக்கண்டார்கள எ - று. (உக)

தெளிந்தகுளிர கூந்தலினிமை சேராதுறுப யத்தே

டளந்தயியொ னுகவரி னாககுமுப காரம

வளாந்திடுமெ னுமபனுவல் வாயமையென மாவு

முளாந்துதிரி புளளுமற லுண்டெழுவ கண்டா

(இ - ள்) தெளிவுற்று (முகக்) குளிராசியிருந்து இனிமையுற்றுப் பொருந் திய பயனுடன் (இவா இவ்வளவினரேயெனறு) அளவிட்டறியப்படாதவரைப்போல [தெளிவாகி, குளிராசியிருந்து, சுவைபொருந்தி நெருங்கிய நீருடன் அளவிடப்படாத வர்போல ஆழ்ந்து] எல்லோருக்கும் உபகாரத்தைப் பெருக்கெனனும் தூவினுண் மையைப்போல மிருக்கங்களுக கிளரிககொண்டு திரியும் பறவைகளும் நீரைப்பருகி யெழுவனவற்றைக் கண்டார்கள் எ - று (உச)

பழங்கணுறு வன்பிப பெபமுனி வேராகள்

கிழங்குகொடு நீத்தகிளா தாமரைக கைக்கரை

வழங்குகட சோனகதிரின் வாடிநிலை நீத்தோ

சுழங்குவாக னெனறுகரி சாற்றுவது கண்டா.

(இ - ள்) துன்பம்பொருந்திய வலிய பசியைத் தணிக்கும்பொருட்டு முனி
வர்கள் கிழங்கை யெடுத்தகொண்டு விலகிய விளக்கமமைந்த தாமரைக்கொடிகள்
கரையினிடத்திலே சூரியன் வீசுக கிரணங்களால் வாடி, நிலையினின்று நீங்கினவர்கள்
துன்பமடைவார்களென்று சாட்சி கூறுவதைப் பாரதசாகள எ - று (உரு)

திரண்டுகரை சேரவரு சேலகவர வாடுங்
குரண்டமெதி ராழரதுகயல கொண்டுமிசை வந்துண்
கரண்டமவழி யோராகுதவு ருதுகளித் துணனு
மிரண்டமழி யாரசெயலி யமபுவது கண்டார

(இ - ள்) கூட்டங்கொண்டு கரையை யடையுமபடி வருகின்ற சேலமீன்க
ளாக கொள்ளுகொள்ளுமபடி சுழன்று திரியுங் கொக்குக்கெதிரே, நீரில் மூழ்கிக்
கயலமீன்களை வாயிற்கொண்டு (கரையின்) மேலேவந்து உணனுக்கின்ற நீரககாங்கை
யானது, ஏழைகளுக்குக்கொடாமற் சந்தோஷித்துணனும நன்மையையுந் தீமையையு
முணராதவாகளது செயலாக காட்டாநிற்ப, எதிரே கண்டார்கள எ - று (உச)

அனநிலும கனநிலும ருநதுணையி நீங்கா
தொனநியமு யங்குசிறை யோடினாக டோரது
மனறலகமுழ கோட்டிடைவ நிறுதுமுநி காம்பு
கனநின்வ ரன்பினிலை காட்டவெதிர் கண்டார.

(இ - ள்) அனநிலும ஆணனநிலும அரிய துணையாகிய ஒன்றின்
றொன்று சீங்காமல, பொருந்திய கோகத சிறகுகளுடன் ஆகாரத்தைத்தேடி வாசம்
வீசும் மரக்கொம்புகளில் வாழ்ந்து, மிக்க காமம் பழுத்தவாக்குடைய அனபினன்
மையைக் காட்டாநிற்ப, எதிரே கண்டார்கள எ - று (உஎ)

திங்களை விழரதுமலா தேவகுமுதம் வரடப
பங்கயம் லாந்தொளிப ரம்பவொரு சிராயத்
தங்கியவ னிசசமெவா தமமினுமவ ருநதாத
துங்கமுனி வேராநிலைமை தேரற்றவெதிர் கண்டார

(இ - ள்) சந்திரனை விருமபி மலாகின்ற தேனை பொருந்திய குமுதமலர்கள்
வாட்டாநிற்பவும், தாமரைமலர்கள் விகசித்து ஒளிசெய்யவும், ஒருதன்மையாகவே பொ
ருந்திய அனிசசமலர்கள், எவரிடத்திலேயும் (உறவீனா பகைவரென்று களியாமல்)
வருந்தாமலுள்ள புனிதமான முனிவோர் நிலைமையைக் காட்டாநிற்ப, எதிரே கண்
டார்கள் எ - று

குமுதம் - சந்திரனைக்கண்டு மலாவது. பங்கயம் - சூரியனைக்கண்டு மலா
வது. அனிசசம் எப்பொழுதும் மலாநதுள்ளது (உஅ)

மிககதிற் றுனமெலியா தமமினமிறை செயதங்
கொக்கவழி யுங்கயவ ரொப்பவுறு மீனக
டக்கசிறு மீனுடற் றைப்பவீனி துணளு
வெக்கரிவா டுக்கினைக் ளாவதெதிர் கண்டார.

(இ - ள்) மெலியவர்களிடத்தில, மிக்கவலிமையால் துன்பமுண்டுசெய்து
அவர்களுடன் சமானமாக அழிகின்ற கீழ்மக்களைப்போல, பொருந்திய மீன்கள் தகுதி

யாகிய சிறுமீன்களை உடல்பூரிக்கும்படி இனிமையாகவுண்டு, மேலுக்குச்செல்கின்ற பறவைகளுக்கு இராகளாவதை யெதிரேகண்டார்கள். ஏ - று. (உக)

அன்னமொடு நேமிகுரு காரணுகர் தாரா
மன்னுசிரல் கம்புள்வளர் நாராமலி போதா
வென்னவும டிப்பவினா யீந்துசிவ நேரு
நன்னர்நறு நீர்க்கரையி னண்ணுபொழில் கண்டா.

(இ - ள்.) அன்னத்துடன் சக்கரவாகப்புள் கோழி ஆரலீன்களைத் தின்னுந் தாரா பொருந்திய மினகுத்தி சம்பங்கோழி வளாகின்ற நாரா பெருநாராமுதலிய வெல்லாப் பறவைகளும்டுப்ப (அவற்றிற்கு) உணவைக்கொடுத்து (யாவனாயுங்காகக் குஞ்) சிவபிரானையொத்துள்ள நல்லவாசநதங்கிய நீரின்கரையிற் பொருந்தியசோலை யைக்கண்டார்கள் ஏ - று. (க௦)

வேறு.

மயிலாலுவ குயில்கவுவ வரிவண்டிசை முரல்வ
பயில்பூவைகள கிளியோடிசை பலவாதுகள் புரிவ
வயிலவாள்விழி மடவாரென வலாபூங்கொடி யசைவ
வெயிலாதவர் புறமேகுற விரிபூஞ்சினை மிடைவ.

(இ - ள்.) மயில்கள் நடுக்கினறன குயில்கள கூவுகின்றன கீற்றுப்பொருந் தியவண்டுகள இசைப்பாட்டுபாடுவன. பழகிய நாகணவாய்ப்புட்கள கிளிகளுடன் சொல்லுகின்ற பலவாதுகளைச்செய்கின்றன கூர்மைவாய்ந்த வாள்போன்ற விழியை யுடைய மாதர்களைப்போல மலாந்தபூங்கொடிகள் அசைவன வெயிலைச்சிந்துஞ் சூரியன் புறஞ்செல்லுமபடி விரிந்த பூங்கொத்துகள் நெருங்கியுள்ளன. ஏ - று. (க௧)

குழைவாயடுமிய முகைவாயவிழ குளிராதேனுறை சிந்த
மழைபாடுமன வளாசாதகம வாய்விண்டிடை பருக
வுழைபாடல ரொழிதேனத னுறுவாயிரு கடைவார்
விழைதேனுகா வனவேசையின மிகுகாமுக ரணைய.

(இ - ள்.) வீளவாகிப் பரந்த மொட்டுகள் வாயாறசிறநிய குளிரந்த தேன் றுளிக்சிறத்துதலால், வளாகின்ற சாக்கப்புட்கள் (அவற்றை) மழைத்தளிகளாமென்று வாயைத்திறந்து பருகவும், அருகிலிருக்கும் மலரினினறுபிரிந்த வண்டுகள் அச்சாதகப் புள்ளின்பொருந்திய வாயினது இருபுறத்திலுமொழுமும் விரும்பத்தக்க தேனைப்புகிப் பனவும் வேசையரிடத்தில மிக்க நாமுகையொட சிறந்தன. ஏ - று. (க௨)

வெள்ளத்திர ளிடுவெண்டின் விரிவெண்மண லெககா
கொள்ளசசெழு மதுநுண்ணி கொட்டிகுரு மலாமேற்
றள்ளித்ததை மகரந்தமுந தளிநுந்தக விரளி
நள்ளிறபிரி யாநந்தன வனமென்னந லககும.

(இ - ள்.) வெள்ளத்தின் மிகுதியானது உண்டாக்குகின்ற நீர்ச்சுழியலால் விரிந்த வெண்மணல்கள மேடுகொள்ள, செழிய துண்ணிய தேன்றுளியைச் சிந்தி, நிறம்பொருந்திய மலாளை மேலேதள்ளி, நெருங்கிய மகரந்தப்பொடியையுந் தவிர் களையுந் தகுதியாகக் கலந்து, குளிரச்சியின்ன்று நீங்காத நந்தனவனம்போலச் சிறந் திருக்கும். ஏ - று. (க௩)

வேறு

இனையபொழில் கண்டவாக னெய்தினரி ருந்து
புனையுமனை யெழிலுமிது போலவதல தென்றா
நனையவிழு மெலமலாந டுதுவரு தென்றல
கனைவெயிலு முத்தையா காற்றிபதையனேற

(இ - ள்) இதற்கைய ிரோலையைக்கண்டு அவர்கள் (நாலவரும அங்கே)
அடைந்திருந்து அழகுசெய்த வீட்டின அலங்காரமும் இதனைப்போலவதன்று எனக்
கூறினார்கள். தேனைச்சொரியும் மெல்லிய மலர்களிப்படிந்துவந்த தென்றற்காற்றா
னது, மிககவையிலால் வருந்திய துன்பத்தை யொழித்தது எ - று (௩௪)

வேயனைய தோளிபுடை மேயினவரி ருந்தாவ
காயிலைய வேலரசன கண்படைகொள கின்ற
னாயிடைய மைச்சாகள கன்றுணவு நாடிப்
போயினாக ளாங்கொருசி றுனினிது டிககான.

(இ - ள்) மூங்கிலையொத்த தோளையுடைய சுதனமையென்பவன அருகிற்
பொருந்தியிருந்தான கோபிக்கின்ற அச்சவடிவாகிய வேறபடையேந்திய சோமகாந்த
மன்னன் துயிலசெய்கின்றான். ஆநகச்சமயத்தில் மந்திரிள்ள ஆகாரங்கொண்டுவரு
வதை நாடிவிலகிச்சென்றார்கள். அப்பொழுது ஒருசிறுவன் இனிதாகவந்தனை எ - று.

கண்டனன் தன்மைவரு கா மருசி றுனைக
சொடைனனம சிழ்சிசுல வேற்குமா னேபோன
மண்டியத வச்சிறுவன வந்திடுந லத்தால்
விண்டதுவ ருத்தமென வேண்டியிது விண்டாள்

(இ - ள்) சுதனமையென்பான (தனக்கருகே) வருகின்ற அழகிய சிறுவனைக்
கண்டு, சிறந்த வேலைநெய்ய தன மகனான ஏமகண்டனையே (கண்டாற்) போலக் களிப்
புற்று, மிகக் தவத்தையுடைய அச்சிறுவன (ஆங்கு) வந்த நனமையால் வருத்தமொ
ழிந்ததென்று விருமபி, இசனைச் சொல்லலாயின எ - று.

கண்டனன் கொண்டனனென்னும் வினைமுற்றுக்கள் வினையெச்சப்பொருளன.

புண்டரிக மெண்குபுழை வாகைமத வேழங்
கண்டிவ முத்தையுந் காணமி தனக்
ணண்டின முத்தனிய பெய்வரி தாகு
மிண்டுதி லாவடுவ மேவினை நீ யாரே

(இ - ள்) புவி - கரடி - துளை பொருந்திய நெடிய கையையுடைய மத
யானை - சிங்கம் முதலிய மிருகங்களும் நெருங்கிய இரத வனத்தில், தேவசாதியாரும்
ஒன்றியாக வருத்தக்கிரதாரும் (அவ்வாற்றிப்ப) மிக வனமையுடையாபைப்போல வந்
தனை. நீயா? எ - று (௩௫)

நின னுடைய நாமமெது நினையினி நீன்ற
வனையவள் யாவண்மகி னையனவன் யாவ
னினனவன் மெய்தியதெ தற்கினைய னைத்து
முன்னையுரை யென்னலுமு னிச்சிறுவ னேதும.

(இ - ள்.) உன்னுடைய பெயர் யாது? உன்னை யினிதாகப்பெற்ற தாய் யாவர்? விருமபத்தக தந்தையாயுள்ளார் யாவர்? இவ்வனத்திற்கு வந்தது யாதுககு? இவற்றையெல்லாம் முதலிற் கூறுகவென வினவவும், முனி மைந்தன் (அவ்வினாக் கட்டு விடை) கூறத்தொடங்கினான் எ - று. (௩௮)

இருமையும் எடுத்துவ மீட்டுகுலத துள்ளே
ஒருமைவரும் யானசிவன னுற்றபெய ரமை
பொருவரிய கற்புறுபு லோமையெனை யீனருன
பிருகுமுனி வன்வரவு பேணுபுனற காகும்.

(இ - ள்) ஒன்றியாகவந்த யான இமமை மறுமைப்பலனகளையு மளவிட்டுத் தவத்ததேய்கின்ற முனிவர் குலத்துப் பிறந்தவன். சிவனெனப்பது எனக்குப் பொருந்தியபெயர் சமானமில்லாத கற்பையுடைய புலோமை யென்பவள தாய். என் னைப்பெற்ற தந்தை பிருகுமுனிவன் வந்தது விருமபத்தக நீருக்காகும் எ - று

எனசரித மினனதல திலையினி யனன
புனசரித மோதுவனத தூடுபிணி யாளன
தனபுடையி ருக்கவரு தன்மையெவன பொனைப்
பின்புடையி ருத்துமெழிற பெண்ணரசிக் கெனருன.

(இ - ள்) என சரிதம் இதவெயனறி வேறன்று. தாயே! இனியுன் சரி தத்தை யுனாக்க திருமகளையும் பின்புறத்திலிருத்தத்தக்க அழகையுடைய பெண்க டிலையாகிய உனக்கு நோயாளி யருகிலிருக்க வனத்திலே வந்தகாரணம் யாது? என்று வினவினன். எ - று (௪௦)

என்றவுட னேக தனமை யென்பவட னுள்ளத்
தொன்றுதுய ரத்தனையு மொன்றுமொழி யாமே
நன்றுமொழி செயதுநய னம்புனறு ளிப்பத
துன்றுமவ லப்புணரி தோயநதுருகி னுளால்.

(இ - ள்.) என்று வினவியவுடனே, சுதன்மை யென்பவள் தன் மனத்திற் பொருந்திய துயரமுழுவதையுஞ் சிறிதும் மறைங்காமல நன்றாகக்கூறி, கண்ணினி னறும் நீர்த்துளி சிந்தப்பொருந்திய துக்கசாகரத்தில மூழ்கி மனமுருகினான். எ - று.

வந்திடுமு னிசசிறுவன மல்லலறி வானு
மந்தணாகு லத்திலவரு மானறசிறப பாறு
முந்தமரு ளாலுளமு டைநதுருகி நீங்கிக்
கந்தமலி தண்புனலக வரநதுகி கிட்டான

(இ - ள்.) வந்த சிவனென்னும் முனிச்சிறுவன் விளக்கமாகிய (தன்) அறி விலும, வேதியா குலத்திற்கேருநறி மேம்பட்ட கோத்தியாலும், முற்பட்ட கருணை யாலும் மனம் நெதருவிட்டுக் கரைந்து (அவ்விடம் விட்டு) நீங்கி, மணமிகக் குளிரத் தீரைக் கைக்கொண்டு வினாந்து சென்றனன். எ - று. (௪௨)

வாய்ந்திடுகழ் நைமிசவ னத்துறவிர் சோம
காந்தன்வன மேயதுக ாநதும நிரதிர

சோமகாந்தன்பிருகுமுனியையடுத்தபடலம். உருடு

வேந்தனவ னற்பிருகு மெயத்தவன னைப்பப

போந்தபடி கேணமினென வேபுகலுஞ் சூதன.

(இ - ள்) புகழ்மைநத நைமிசாரணியத்திலுள்ள (வேதியாகளாகிய) உறவினரே! சோமகாந்தராசன வனம்புகுந்ததைக் கூறிடலும், கேட்பார்கள அச்சோமகாந்தமன்னன் நல உண்மைதவதையுடைய பிருகுமுனிவன் விளிப்பச் சென்றவகையைக் கேளுங்கெனறு சூத்முனிவன் சொலவத்தொடங்கினன் எ - று. (சுங்)

சோமகாந்தன வனம்புகுபடலம் முறமிறறு

ஆதந் திருவிருந்தம் - எ20

சோமகாந்தன்

பிருகுமுனியையடுத்தபடலம்.

காத லருமபுந் துனிமைநதன காலங் கழித்துக் கடி கியதுஞ்
சோதி வதனம் பரதுக்க துக்கவுளத்தால வாடியதுங்
கோதி தவத்துப் பிருகுமுனி குறித்து நோக்கி யிவனெனனோ
வேத முழந்தான வினாய நிது மென்று சிவனன் முகம்பாரா.

(இ - ள்) (காணுந்தோறும்) ஆசையுதிக்கும் ஒப்பற்ற புத்திரன் காலந்தாழ் ததுவந்ததும், ஒளிவாயநத முகமானது பிறதுக்கத்தால துக்கமுற்ற மனைக்ககாடடி வாடியுள்ளதும் ஆகியவற்றைக் குற்றமில்லாத தவத்தையுடைய பிருகுமுனிவா யோ சித்துப்பார்த்து, இவன் யாதோ துன்பமடைந்துளான் (அதனைக்) கேடடறிவோ மென்று சிவனன் முகத்தைப்பார்த்து எ - று (க)

பாணித தடுத்தா யதுவனறிப் பருவந் திருநத துனமுகமு
நாணிச சிறிதுங் கரலாம னடந்த செயதி மொழியென்றான்
கோணைத் தவத்தான சூறிப்பயிந்த குளிர் பூங் கமலத் தாளிறைஞ்சி
மாணச சிறந்த பணிமொழியான மைந்தன முழுதும் வகுத்துரைப்பான்.

(இ - ள்) நீர்கொண்டு வந்தனை. அதுவேயலலாமல், உன்னுடைய முகத் துன்புற்றிருக்கின்றது. வெட்கத்தினுற கொஞ்சமும் மறைக்காமல் நடந்த வரலாற்றைக் கூறுகவேன வினவினா வலிய தவத்தையுடைய தன பிதாவின் சூறிப்பையுணர்ந்து, குளிர்ச்சிபொருந்திய அழகிய தாமரைமலர்போன்ற பாதத்தைப் பணிந்து, மாட்சிமைப்பட வுயராத தாழ்வாகிய சொற்களாற் சிவனென்னுஞ் சிறுவன் பிரித்துக்கூறுகின்றான். எ - று. (உ)

நறுமென் புனலுக் கிறந்தேனை நாறுமபொழிலிற் றுணைவனொடு
முறுதல புரிந்தந் கிருந்தொருத்தி யுறுமென பெயரா திகளவினவ
மறுவி லவடகு விடுததவடன் வரவு வினவி யயிர்தனனு
லிறைவ பொழுது நீடித்த தெவிடையென் தளரவு மினிக்கேளாய்.

(இ - ள்.) வாசந்தங்கிய மெல்லிய நீருக்குச்சென்ற வெண்ணை, மணம்வீசுஞ் சோலையில் ஒருத்தி தன் கணவனுடனிருந்து பொருந்திப் பள்ளிப் பருகி என பெயர் முசலியவற்றைக் கேட்க, சூழ்மலில்லாத அவளுக்கு (யான் அவற்றை) கூடறி, அவளுடைய வருகையைக் கேட்டுணர்ந்தேன. தந்தையே ! (அத்தோ) காலமிக்கது யான் வருந்தியதையும் இனிக் கேட்பாயாக. எ - று.

(ங)

சவுராட டிரத்ததுத் தேவநகர தனிலவாழ் ரோம கார்த்தனியிர கவாரோய் வருத்தப் பெருஞ்செல்வங் கழித்தது சுகந்தமை பெனுமனையு மிவாருழ்ச சியின் நிருவருமா? நெய்த வடுகதார நாலவருந்தா மவிரவா லுகாரது நாகுழந்தா ரனைப் பரதற்கே முகமபுலாதேன.

(இ - ள்) சவுராட்டிரத்தேசத்திலுள்ள தேவநகரத்தில் வாழ்நா சோமகார்த ராசன் உயிராக கவரத்தக நோயானது வருத்தலால், மிக்க செல்வத்தை விடுத்து (தானும்) சுதன்மையெனவும் மனைவியும், மேற்கொண்ட மந்திரித்தனமையுடையா ரிருவரும் பின்வர, நாலவருமாக வந்ததில் உந்தாகள அவர்கள் வாயுவைப்பருகி நரகத்துயரையடைந்து வருந்துகின்றார்கள் அதற்காகவே முகம் வாடினேன். எ - று.

கனிகாய் கிழங்கு கொணாரதளிப்பக காத லமைச்சா புழம்போந்தார நனிகு வணையு மாற்றாதா னலியு மணனமேற கண்படுத்தா னினியார துணைரோயக் கெனர சுகந்தமை யிகந்த சுகமும் பெறுநதுயரும் புனிதா நின்னது நின்னதுருகிப் பொருமி யெனைக்கண கொததமுதான.

(இ - ள்.) ஆசையுடைய மந்திரிகள் பழங்குள காய்கள் கிழங்குகள் (முதலிய வற்றைக்) கொண்டுநெய்து கொடுப்ப வெளியே சென்றார்கள் மிக்க மலாச்சயனருளு சகிக்காதமன்னன் துன்புசெய்யும் மணலின்பேரிற றுயில்கின்றனன். இனி இந்நோய் கருத் (தீர்வுசெய்யுந்) துணையாவர் என்று கூறி, சுதன்மையென்பவன் வெறுத்த சுகத்தையும் அடைந்த துயரத்தையும் நீண்டது நின்னது மனமுருகி என்னைக்கண்டு கூறி விம்மியழுதனன். புனிதமான தந்தையே ! எ - று.

(இ)

தீமபா லடிசி நருமபாகளு சிதையா தமைத்துப் பொற்கலத்தி லாமபான் மையினு லினிதூட்ட வதுவு மிசைவின நெனுங்கோமா னேமபா தென்ற காய்கனிரீ ருணனும பாவம் பாவம்து கூம்பா திடுமபை யனைத்துமெமைக கொள்வ தோவென றற்றினுள்.

(இ - ள்.) மதுரமாகிய பாற்சோற்றைத் தக்க பாகங்கெடாது சமைத்துப் பொற்பாத்திரத்தில் வைத்து இரிமையாகப்பொருத்த ஜூட்டின் அதுவும் உண்ணற் கினியதன்றெனதுகாரும் அரசன் (உடலைப்) பாதுகாவாத்தென்ற காயையுங் கனியை யும் நீரையும் உன்பாடு? பாவம். இது பாவம். துன்பமுழுதுங் குறையாது எம் மைக் கைக்கொள்கின்றதோவென்று அழுதனன் எ - று.

(ஈ)

மதிபோ லொளியும் பெருவலியும் வரையா வனப்பும் வீரவுடலம் பொதிதா தவிழ்ந்த மலாமாலை பூஞ்சந தனமா திகளணிந்து துதிவா னிறையும் பெருதமுங்கக் சுகவா ரிதியின் மூழ்கிடுனன் முதிர்நோய் வருத்துந் துயர்க்கடலின் மூழ்கி னுனென றமுதினைந்தான்.

சோமகாந்தன்பிருகுமுனியபடித்தபடலம். ௨௫௭

(இ - ள்.) சந்திரன்போலப் பிரகாசிகும் பெருவலியும் அளவிடப்படாத வல்பபழம் பொருந்திய உடலில், மிகக் மகரந்தத்தைச்சொரிந்த மலர்மாலை அழகிய சந்தன முதலியன வணிகந்து, துன்செய்கின்ற விண்ணுலகத்தரசனான இத்திரனும் மனம்பொருது வருந்த இன்பக்கடலில் மூழ்கிக்கிடந்தவன், முதிர்ந்தோரையால் வருத்துகின்ற துன்பக்கடலில் மூழ்கிக்கிடக்கின்றனென்று புலம்பி வருந்தினன். ஏ - று. (௭)

மைத்தா மகளிரா பெருஞ்சுற்ற மற்று மடுதேதா ரொடுங்கலந்து
சிந்தை களிப்ப வைமபொழியுந் தெவிட்ட வினிப வேறுகாரதே
மந்த நகரம் விடுததிர்த வருங்கா னடுதது விலங்கோடு
மெத்த நிலத்து மிருநதீனய மானோ டென்று மெடுததுநாததாள்.

(இ - ள்) புத்திரர்கள் புத்திரிகள் பெரிய உறவினர்கள் மற்றுங் கலந்தவர்கள் முதலானோடுகூடி மனங்களிக்கும்படி ஐம்பொற்குநா தெவிட்டுமபடி இனிய பொருள்களையே புசித்தோம். அந்தத் தேவகரத்தை விலகி இந்த அரிய வனத்தை யடைந்து மிருகங்களோடும் எவ்விடத்திலு மிருந்து துன்ப மடைந்தவாக ளானோ மென்று எடுத்துக்கூறினான் ஏ - று. (௮)

வேறு.

இங்ஙனநி கழ்ந்ததென யாவையும் தித்திட
டுங்ஙனமி ருந்தமுனி பொள்ளுள்ளு ரந் தே
பெங்ஙனமி ருந்தனரி யமபுசிறு வாரீ
யங்ஙன ம் டுத்தவரை யிங்ஙனழை யென்றான்.

(இ - ள்.) இவ்வகையாக நடந்ததென்று (சிவன்) கூற, எல்லாவற்றையும் போசித்து, அவ்விடத்திலிருந்த முனிவன் ஔளரிய கிருபைமிகுந்து, மகனே! அவாக ளெங்கே யிருக்கின்றார்கள. சொல்லுக. நீ யவ்விடஞ் சென்று நீ யவர்களை யிங்கே யழைத்துவருகவென்றான் ஏ - று. (௯)

தந்தையருள் கொண்டவர்க டங்குபொழி னண்ணி
யெந்தையருள் கூர்தனரெ முத்துவரு விரென
நுநதும்விழை வாரதிறுவ னோதிமுன டந்தான்
மந்திரிகண் முன்பினவர மற்றவாந டந்தாள்.

(இ - ள்.) (சிவன்) தன் பிதாவின் கிருபையைப்பெற்று, அவர்கள் பொருந்திய சோலையை யடைந்து, என் பிதா (உங்கன்பேரிற்) கிருபைகொண்டனா, எழுந்து வருவீர்களாக வென்றுகூறி, செலுத்துகின்ற ஆசையாந் கூறி முன்னே நடந்தனன். மந்திரிகள் முன்னும் பின்னும் வர அரசனும் அவன் மனைவியும் நடந்தார்கள். ஏ - று.

இற்றைவரை யேபிணியி றந்ததென வெண்ணி
யுற்றமகிழ் வானமுகமு ளத்தொடும லாந்து
சற்றுநெறி யேகிவளா தண்டலைவ னோந்த
பொற்றவெழி லாசசிரமம் புக்கனர்க ளன்றே.

(இ - ள்.) இதுவரையிலேயே பிணியொழிந்ததென்று கருதி, பொருந்திய களிப்புடன், முகமும் மனமும் மலர்ச்சியுற்று, சிறிது வழிகடந்து வளர்கின்ற சோலை யுழந்த மிக்க அழகுடைய (பிருகுமுனிவருடைய) ஆச்சிரமத்திற் புழுந்தார்கள். ஏ - று.

வேறு

புலிமுலை புலவா புண்ணப் புழைக்கையான மதமால வேழம்
வலிகொள்கண டர வத்தின் வாசவற கேச நீல
மெலிவுகண டிருஞ்ருத பாம்பு விழுங்குகா மயிலக ணலக
நகிபகை வயிர மினறி நண்ணின வுயிரக ளெல்லாம்.

(இ - ள) புலியின் முலையை மாணுது பருகவும், வலிமைவாய்ந்த சிங்கத்
தின் நீண்ட பிடரிமயினா, துவாறம்பொருந்திய துதிகையினால் மதம்பொருந்திய
பெரிய யானையானது சடவவும், பெரிய சூரகொண்ட பாம்புகள் மெலிதலைப்பா
த்து மயில்கள் விழுங்கத்தக்க இரையைக்கொடுக்கவும், தன்புசெய்கின்ற பகைவயிர
மில்லாமல் உயிர்கள் யாவும் பொருந்தின ஏ - று (கஉ)

பருவமவந தடுத்த காலும் பயோதரம் பெயனமி காது
பருவமில் லாத காலும் பஹுனி மழைநாழாழாது
பருதியோ ரியலபி னென்றும் பயிலவெயில் பரப்புக தென்ற
லொருவிவன காலும் விசா வகுபனி மிகையும் வீறு

(இ - ள) பருவமுற்ற காலத்திலும் மேகமானது மழைபெய்கை மிகாது.
பருவமில்லாதகாலத்திலும் பல தூளிகளையுடைய மழை குறைவுறாது சூரியன் ஒரே
தன்மையுடன் எகாலத்திலும் வெயிலைப் பரவச்செய்வான் வலியசாற்றும் தென்றலை
விலகி விசமாட்டாது சொரிகின்ற பனியானது மிகுதியும் அதிகரியா ஏ - று.

இசெய்யுளால் எகாலத்தும் மிதமழையும் மிதவெயிலும் இளந்தென்ற
லும் சிறு பனியும் அங்குண்டென்றார். (கங)

இருதுவேறு ழுமைக ளினறி பிருத்தலிற பலவே ருன
தருவுமவா கொடியும் புலனுஞ் சகலமுந் தளிர்த்துப் பூத்து
மருவிராய வளங்கண் முற்று மனனிவான புளையு மந்தப்
பிருகுவாச சிரம நோக்கிப் பெருகுவிம மித்தத ராணர்

(இ - ள) இருது வேறுபாடுகளில்லாமல் (என்றும் ஒரேசீராய்) இருத்தலால்,
பலவகைப்பட்ட வெவ்வேறு மரங்களும், நெடிய படாக்கொடிகளும், புறகளும், சகல
செடிகளுந் தளிரவிட்டு மலாக்கள்கொண்டு வாசனையுடன் கலந்து எல்லா வளப்பங்களு
நிலைபெற்றுத் தேவலோகத்தை யொத்திருக்கின்ற அந்தப் பிருகுமுனிவனுடைய ஆச
சிரமத்தைப்பாத்தது மிருகத் விமமிதமுடையவார்களார்கள. ஏ - று.

இருதுக்கள ஆறு கா கூடா முன்புனி பின்புனி இளவேனில் முதுவே
னில் எனபனவாம் இவை முறையே ஆவணிமுதல் இரண்டிரண்டு மாதங்களாம். (கச)

வனமபடு புண்ட ரீக மலாத்தவி சுகந்தி வேதன
வனமபடு புண்ட ரீக மணித்தவி சிருத்தாற் போல
வினமபடு முனிவர் சூழ வெரிவிழி வேங்கைத் தோலிற்
றனமபெரு தவமாக கொண்ட தாபத் திருப்பக கண்டார்.

(இ - ள) பிரமதேவன் சலத்திலுண்டான தாமரைமலர்ப்பீடத்தை யகற்றி,
ஆரணியத்திலுண்டான புலித்தேரலாகிய அழகிய ஆசனத்திலிருந்தாற்போல, செல்வ
மென்பதே பெரிய தவமென்று அதனை மேற்கொண்ட பிருகுமுனிவன் தன்னினத்

சோமகாந்தன்பிருகுமுனியையடுத்தபடலம். உருக

தவாகளாகிய முனிவர்கள் புடைசூழ, தீயைச் சொரியும் விழியையுடைய புலித்
தோலில் வீற்றிருக்கக்கண்டார்கள். எ - று. (கடு)

தம்பிரான் முகத்து ளென்று சணமுக ராணா போல
வம்பறாக் கமல வாழ்க்கை வானவன முகத்து ளொன்றிங்
கும்பாகூழ் பிருகு வாகி யுறைவதை யறியா ரெல்லா
மெம்பிரான் னுததா ளெனப் ரெனவிந தபெபச சாரநதார

(இ - ள்) சிவபெருமானுடைய திருமுகங்களிலொன்று முருகப்பெருமானாக
அவதரித்தார்போல, வாசு?ஷயகலாத தாமரைமலரில் வாழும் பிரமதேவனுடைய முகங்
களிலொன்று, இவ்விடத்தில் தேவர்கள் சூழ்நின்ற பிருகுமுனிவனாகி வீற்றிருப்பதை
யுணராதவர்கள் யாவரும், (அம்முகத்தை) சிவபிரான் அறுத்துவிட்டன ரெனபாக
ளென்று சந்தோஷமுற்றுச் சமீபித்தடைந்தார்கள். எ - று. (கசு)

கண்டவா கண்ணுன மீட்டுங் காணவுங் கூச நீர்சோ
புண்டகு குட்ட யாககைப் பாவலன முதனா லோருந்
கொண்டதம் பெயாவெவ வேறு கூறியெட டிறுப்பு மைநது
மண்டனிற் படிய வீழநது மலாககரங் கூப்பிநினரா.

(இ - ள்) பார்த்தவர்கள் தமது கண்களால் மறுபடியும் பாப்பதற்குங் கூசும்
படி சீசைசொரியும் புண்ணமைந்த குட்டனோய் பொருந்திய உடலையுடைய சோம
காந்தன் முதலிய நான்குபேர்களும், தாங்கொண்ட பெயர்களை வெவ்வேறாகச் சொல்லி
எட்டுறுப்புக்களும் ஐந்துறுப்புக்களும் பூமியிற் பொருந்தும்படி, பணிந்து தாமரைமலர்
போலங் கைகளைக் குவித்துநின்றார்கள். எ - று

எட்டுறுப்புக்கள் பொருந்தப்பணிவது அஷ்டாங்க நமஸ்காரமென்றும், ஐந்
துறுப்புக்கள் பொருந்தப்பணிவது பஞ்சாங்க நமஸ்காரமென்றும் கூறப்படம். இதனை,

சூதநங்கிதை

“வலஞ்செய்து தண்டதனை மானவிதி வழிதழுவத
தலநதன்றிற பணிநதெழுந் தலைகரமற் றிருகனனந்
துலங்குமோ வாய்புயங்க ளெனுமெட்டுந் தோயமயி
ரிலங்குசிரங் கரமுநநா ளெனுமைநது மிசைநுதிடவே” — என்பதனா
னுணாக இதிற் பஞ்சாங்க நமஸ்காரம் மாதாகட்குரியதெனப். (கஎ)

அவரவாக காரீர வாத மருந்தவப் பிருகு கூறக்
கவாகயிற கழலா னுள்ளக் கரையறு மனப்பு பெரங்க
வுவரியுண டெழுந்த கார்போ லொளிவிழி யுறைப்ப மெய்யி
னிவாமயிர பொடிப்ப வேரப்ப விழுதென வருகிச் சொல்லவான்.

(இ - ள்) அரிய தவத்தையுடைய பிருகுமுனிவா அவரவாகட்கு ஆசீர்வச
னங்கள் சொல்ல, பிளவுபட்ட கடைப்புணர்வுடைய வீரக்கழலணிந்த கோமகாந்தன
மனதில் எல்லையிலாத அனப்பு அதிகரிக்கவும், கடலைப்பருகியெழுந்தமேகத்தைப்போல
ஒளிபொருந்திய கண்கள் நீர்த்துளி சிந்தவும், உடலிற் பொருந்திய மயிர்கூச்செறிய
வும், வேர்க்கவும், நெடையைப்போல வருகிச் சொல்லத்தொடங்கினன. எ - று. (கஅ)

வேறு.

பண்டுபுரி தீவினையின் பயனாகி யுடவிடமாக்
கொண்டெழுந்தெ னலமுழுதுங் குமைத்தபேரு நோய்முகத்தாற்
றொண்டுபுரி நலவினையூழ் குழ்ந்துபிடா பிடித்ததுதப
புண்டரிக மலாபபாதம் போற்றலுற்றும பயன்பெற்றேன.

(இ - ள்.) முற்காலத்திற் செய்த தீவினையின் பிரயோசனமாகி, தேகத்தை
யிடமாகக்கொண்டோங்கி, என அழகு முழுவதையு மொகெகிய பெருவியாகியினால்
தேவரீருக்குப் பணிவிடைசெய்யத்தக்க நலவினை யூழானது, என்னைப் பிடாபிடித்துத்
தள்ள (தேவரீரது) தாமமாமலாபோன்ற திருவடியைத் துதிசெய்யும் பயனை யடைந்
தேன. எ - று. (கக)

சென்றபல பிறவிகளுஞ் சேருமெனா பிறவிகளு
மொன்றியவிப பிறவியொடு முறுவியுப்பம் படைத்தனவா
மின்றுனது மலாபபாத மிறைஞ்சலினென றவமாத்
நன்றுபுரி வினைப்பயனு நண்ணியவென பாலெந்தாய

(இ - ள்.) எந்தையே! கீழ்ப்போன பல சன்னங்களும், மேல்வருஞ் சன்னங்
களும், பொருந்திய இரதச் சன்னத்துடன் அமைந்த சிறப்பினை யடைந்தனவாயின.
இப்பொழுது தேவரீருடைய தாமமாபோன்ற பாதத்தை வணங்குதலின் என தவமுத்
லியன நன்மைசெய்த வினைப்பயன்களும் என்னிடத்தூற்றின எ - று (உ௦)

எளியேனகல வியுங்குலமு மீண்டறிவும பயன்பட்ட
வளியேனை யுயிர்த்தவரு மருமபெருமபே றுடையவரே
சுளியாராத கற்பகத்தைக் கலந்தவாகருக் குறைவின்றே
யொளியாராத நினதடியை யுற்றேற்குங் குறையுண்டோ.

(இ - ள்.) ஏழையேனுடைய விதையுங் குழப்பிறப்பும் நெருங்கிய விவே
கமும் பலனடைந்தன சாமானியனுன என்னைப் பெற்றவர்களும் அரிய பெரிய பேற்
றினை யுடைவார்களே. தேனபொருந்திய கற்பகத்தருவைச் சோந்தவாகருக் குறைவில்
லையே (அதுபோல) ஒளிபொருந்திய தேவரீருடைய திருவடியை யடைந்தேனாகருங்
குறையுனதோ (இலலை) எ - று (உ௧)

இமமையிலே பாவவினை யாதுமிழைத்தே னலலே
னமமையிலே பெருமபாவ மாற்றினை னாகலினு
லுமமையிலே பெருங்கதிக்கா முறுதியுரிங் கேயழியரச
செமமையிலாக கொடுமபினியென தேகமடர்த தெழுந்ததுவே.

(இ - ள்.) இந்தப்பிறவியில் (அடியேன்) சிறிதும் பாவத்தொழில் செய்தே
னலலேன. முற்பிறவியிற் பெருமபாவங்களைச் செய்துள்ளேன். ஆனபடியால் மற்பிற
வியிற் பெருங்கதியை யடைத்தவாகிய உறுதிப்பாடும் இப்பொழுதே யழியும்படி செம
மையிலாத தொழுநோயானது என்னுடைய சேகசத்தைத் துன்புறுத்தித் தோன்றி
யுள்ளது எ - று. (உ௨)

அருந்தவத்தாற் றுனத்தா லவுடதமந் திரங்குளினால்
வருந்தியவிப பிணிவருந்த வருந்தியுந்தான வருந்தாம

வீருந்தவையெ லாமெருநீ ரெனவளர்ந்து வினாந்ததனிப்
பெருந்தவனின் னருளன்றிப் பெயாககுமொரு மருந்திலலை.

(இ - ள்) அரிய தவத்தினாலுந் தானத்தினாலும் அவுடத்தினாலும் மந்சி
ரங்கனாலும் வருந்திய விப்பணி வருந்த வருந்தியுந் தான் வருந்தாமற்படியிருந்து,
அவையாவும் எருவும் நீரும்போலக்கொண்டு உள்ளது பெருகியது பெருந்தவமு
டைய பிருகுமுனிவரே! இனிதே தேவரீரது திருவருளன்றி (அதனை)யொழிக்கும் ஒரு
மருந்து (வேறே) கிடையாது. எ - று. (உக)

விலங்குபற வைக்காமற் றும் விழுத்தவநின் னாசிரமத்
திலங்குபகை வயிரமுறா தின்பமுறக் காண்டலினாற்
றுலங்கவரும் பிணிப்பகையுந் தொழுககையேன ற்னைவருத்தா
தலங்கயினி யழிபுமெனக் கையமில்லையையமில்

(இ - ள்) சிறந்த தவமுடையவரே! மிருகங்களும் பறவைகளும் மற்றுள்ள
னவுந் தேவரீருடைய ஆசிரமத்தில் விளங்கிய பகைத்தன்மையைப் பொருந்தாது
களித்திருப்பக் காணப்படுதலால், தேவரீரைத் தொழுதின்ற கையையுடைய என்னைத்
துன்புசெய்யும் பிணிப்பகையும் என்னை வருத்தாமல் இனிச்சிறுகியழியும் (என்பதில்)
எனக்குச் சந்தேகமில்லை, சந்தேகமில்லை எ - று. (உச)

எனவுரைப்ப பிருகுவெனு மிருந்தவந்தோ னருளகார று
தனதுளததுத் திபானித்தா சாரந்தபிணி முதனாடி
நினதுவிழை வினைமனா நின்மலனா நருளகூட்டு
மனமுனைந்து தவருது வருமிபோப்பா றுதியெனறா.

(இ - ள்) எனறு சோமகாந்தன கூற, பிருகுவென்று சொல்லும் பெருந்தவ
முடையவா கருணைமிருந்து தன் மனதில் தியானஞ்செய்து, (அவனுக்குச்) சம்பவித்த
நோயின் காரணத்தை யோசித்து, அரசனே! உன் விருப்பத்தை மலரகிதனாகிய கடவு
ளுடைய திருவருள் கைகூடச்செய்யும் மனவருத்தமுற்றுத் தளரவேண்டாம் வழி
வந்த இன்பபாறுகவென்றனா எ - று. (உரு)

உழையிருந்தோ பிருகுமுனி யுரைத்தகுறிப் பிணையுணர்ந்து
விழைவினாபபூந் தயிலாதி மிகவாட்டி யறுசுவையுந்
தழைத்தருநால் வகையுணவுந் தகவூட்டி யுபசரிப்பந்
கழைசுளியுந் களியானைக் காவல்லா தியாமகிழந்தாரா.

(இ - ள்) அருகிவிருந்தவர்கள் பிருகுமுனிவருரைத்த குறிப்பையறிந்து விரு
மப்பதக்க வாசந்தங்கிய மலரெண்ணெய் முதலியவற்றை மிகுதியாகவிட்டு மூழ்கு
வித்து, அறுசுவைகளும் பொருந்திய நால்கை யுண்டுகளையுந் தக்கபடி யுண்பித்து,
உபசரணசெய்ய, கட்டுத்தறியைக் கோபிக்கின்ற களிப்பையுடைய யானைச்சேனை
பொருந்திய அரசன் முதலானா அகங்களித்தாரகனா எ - று.

அறுசுவை - காப்ப - துவாப்பு - கைப்பு - புளிப்பு - இனிப்பு - உவாப்பு
எனப்படும் நால்கை யுண்டி உண்ணல் - தினனல் - நக்கல் - பருகல் எனப்படும்
இவற்றுள் சோறு முதலியன வுண்டல் - கறி முதலியன தினனல் - தேன முதலியன
நக்கல் - நீர் முதலியன பருகல் எனப்படும். இவற்றுடன் உரிருல் ஒன்று கூட்டி ஐந்
தெனபதுமுண்டு. (உக)

என்றுமா தவர்கேட்ப விருந்தவத்துப் பிருகுவின்பா
லன்றுவேற் சுரத்தரசு னடுததுனாத் தவனவறகுத்
துனறுதி வினைநனமை சூழ்ந்துனாத்த வவண்ணடு
மினறுகூ றுவனமுறையே யெனச்சூத முனியியமபும.

(இ - ள்) என்று (இவ்வகையாக) பெருந்தவசிகளான நைமிசாரணிய முனி
வர்கள் கேட்கும்படி, சிறந்த தவத்தையுடைய பிருகுமுனிவனிடத்தில வேற்படை
தாங்கிய சோமகாரதமனனன் அடுத்த வகையைக்கூறி, அப்பிருகுமுனிவன் சோமகார
தனுக்குப் பொருந்திய தீவினை நலவினைகளை யாலோசித்துக்கூறிய அவ்விரண்டையும்
இப்பொழுது முறையே சொல்கின்றேனென்று சூதமுனிவன் சொல்லலாயின. எ - று.

சோமகாரதன் பிருகுமுனியையடுத்தபடலம் முறையிறு.

ஆகத் திருவிருந்தம் - எசுஎ.

சோமகாரத்தன்றீவினைப்படலம்.

கருவினை வேரோடுங் களைந்த மாதவப்
பிருகுவின் பேரருள் பெற்ற மன்னவன்
நிருவிய லத்தினஞ் சென்ற மற்றைநாட்
பருதிவந தெழுமுனம் படுக்கை நீங்கினான்.

(இ - ள்) பிறவியை வேரோடு பறித்தெறிந்த பெருநச்வமுடைய பிருகு
முனிவனுடைய பெருங்கருணையைப்பெற்ற சோமகாரதராசன், செல்வமமைந்த அந்
றையதினங்கழிந்த மறுதினத்தில, சூரியன் (உதயகிரியில்) வந்து புறப்படுவதன்முன்
னமே தயிலொழிந்தன்ன எ - று

சோமகாரத்தன் தனறுயரகலத்தக பிருகுமுனிவா கருணையையடைந்த தின
மாதவின் அதனைத் “திருவியலறறைநான்” எனறா. (க)

நாட்கடன முடித்தன னுடு மைவகை
வேடகையும் விடுத்தருள விரவு மெயத்தவன
ருடகம் லங்களைச் சாரந்து தாழ்ந்தவன்
வாடகடைக கண்டர மருங்கு வைகினான்.

(இ - ள்) நித்திபகருமத்தை முடித்தனன் பொருந்திய ஐவகை வேட்கையு
மொழித்துக் கிருபைபொருந்திய உணமைத்தவமுடைய பிருகுமுனிவருடைய திரு
வடித்தாமரைகளை யடைந்து பணிந்து அவருடைய ஒளிபொருந்திய கடைக்கண்பார்
வையுண்டாகும்படி அருகிலிருந்தனன் எ - று (உ)

வேட்டன வேட்டவா வினைக்கு மைநகரன
சேட்டொளிப டுதமலா னோந்த மாதவன்
வாட்டமிப பிணியினை வாட்ட லாமென
விட்டிய பழவினை யெடுத்துக் கூறுவான்.

(இ - ள்.) விரும்பிய பொருள்களை விரும்பியவகையே யுண்டிசெய்யும் ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய விநாயகக்கடவுளது பெருமையுற்றுப் பிரகாசிக்கின்ற திருவடித் தாமரைகளைச் சோந்த பெருந்தவழியாகிய பிருகுமூனியா (சோமகாந்தனைத்) துன்புறுத்துகின்ற இந்தக் கொடுநோயை யொழிக்கவாகுமென்று, (அவன) தேடிய பழவீனையை யெடுத்துச் சொல்லலாயினர் எ - று

(க)

ஒன்னலா மணிமுடி யுரிஞ்சுந தாளிசேய்
மன்னிய விந்தமால வரையி னோபுறங்
கொன்னெடு நகரங்கொல லார மென்னுள்
தநநகா நாயகன ல லறிவின மிகஞானம்.

(இ - ள்) சித்தருக்களுடைய இரத்தினகிரீடங்கள் உராய்கின்ற பாதத்தை யுடைய சோமகாந்தனே! நிலபெற்ற பெரிய விந்தகிரியின் ஓர பக்கலில் பெரிய கொல்லாரமென்னும் நகரமொன்றுள்ளது அந்நகரத்து வாத்தகன (ஒருவன்) நல்ல அறிவின் மேம்பட்டவன் எ - று.

நாயகன் - வணிகன்

(சு)

சித்தரு வபபெயா சிவணி வாழ்ந்த
மததகு வணிகனுக் கானற் கற்பினன்
மெததெழிற் சுலோசனை மெய்தத் வததினறு
புத்திர நெனவுனைப் பொறப் வீன்றனன்

(இ - ள்) சித்தருவென்னும் பெயரையுற்று வாழ்கின்ற அந்தத் தகுதியாகிய வணிகனுக்கு மேம்பட்ட கற்பையுடைய அழகுமிகக் சுலோசனை யெனப்பவன் மனைவி அவர்கள் உடலவருநதிச செய்த தவத்தினாலே உனைப் புதலவருக அழகு பெறப் பெற்றார்கள எ - று.

(ரு)

காமந்த நெனும்பெயா கலந்து பாலன
யேழுறு தருணமவந தெயது செவ்வியிற்
சேமறு குடுமபினி யென்னுந் தோகையைத்
திமுனா வரைந்துடன் சோத்தி னுன்றோ.

(இ - ள்) காமந்தென்னும் பெயர்பெற்றுப் பாலவயதுடையவனாகி நல்ல வயதுவந்த காலத்தில, (உன் தந்தை) குற்றமற்ற குடுமபினியென்னும் பெயரையுடைய மயிலின சாயலையுடையவனே அக்கினி சாட்சியாக (உனக்கு) மணஞ்செய்து புணர்த்தினான். எ - று.

(சு)

இடுமபெயாக கேற்புற வெழுவா மைந்தரை
யடுமபடை வாட்கணி னைவா மாதரைக்
குடுமபினி யீன்றனன் குலவி வாழுநாள்
கடுமபழ நுரதைவான கதியிற் சென்றனன்.

(இ - ள்.) (குடுமபினியென்று) இடப்பட்ட பெயருக்குத் தக்கபடி ஏழு புத்திரர்களையும், (பகைஞரைக்) கொல்லுகின்ற வாட்படைபோன்ற கண்ணையுடைய ஐந்து புத்திரிகளையும் அககுடுமபினியெனப்பவன் பெற்றனன். (இவ்வாறு) கூடி வாழுகாலத்தில், வயோதிகனான உன் பிதா நல்லகதியிற் போயினான் [மரித்தான்.] எ - று. (சு)

வருந்தியன் னையும் மரணஞ் செய்தன
 டிருந்திய காவலா தீரப் படடியாய்
 முருந்திள முறுவல்லே சையரினும் மனனி நீ
 யருந்தன மனைததைபு மழிவு செய்தனை.

(இ - ள்) (அப்பொழுது உன்) தாயும் மனம் வருந்தி அதுமரணஞ் செய்து கொண்டனள். திருத்தமாகிய தாயதந்தையர்களிற் ததலால் திருடனாய், முருந்து போன்ற இளமைவாய்ந்த பலவரிசையையுடைய வேசையாசகத்தில விரும்புறது, நீ அரிய செல்வமுழுவதையும் அழித்தனை எ - று

அதுமரணம் - கணவனிறந்தது பொருது தானுமிறத்தல். இஃது துன்கட் டையேறுதல் முதலியன முருந்து - மயிலிறகின அடி. (அ)

தருமமன ஸுனகுகெனத் தாரஞ் சாற்றவும்
 பொருளாவரு வாயகலம் புவியில் லாதியை
 யிருமனப் பெண்டி ரி னிழத்தில் லாமையை
 மருவியிக கிரந்துகின னுளவ முங்கினை

(இ - ள்) இஃது துன்கு நீதியனறென்று, உன் மனைவியானவர் சொல்லவும், (கேளாவனாய்) பொருளாவரத்தக்கவழிகள கப்பல்கள நில்கள வீடுகள முதலியவற்றை, இரும்புபெண்டிராற் போககடித்து, இல்லாமையாகிய தரித்திரத்தை யடைந்து மிகவும் பிச்சையெடுத்துச் சிலகாலங்கழித்தனை எ - று.

தாரம் - மனைவி. இது தன்கணவனால் மங்கலதாரமணியப்பெற்றவளென்பது.

இரும்புபெண்டிரா - வேசையா இவா அகத்திலொன்றும் புறத்திலொன்று மாக நடப்பவராதலின் இவ்வாறழைக்கப்பட்டனா (க)

வேறு

பொய்ச்சுரு னுரைத்தும் பொய்யுரைத்தும் குற்றையுரைத்தும் பொருளீட்டி
 மைச்சுழு படைக்கட பொதுமாதா மகிழ்ச் சிலநாள வழங்கினைபின்
 கைச்சுரு டகம்பா டகங்குழைபூண கலமா திகளுங் களவாண்டு
 மெய்ச்சுருத் மகளிரா கற்பழித்தும் விடரிற் சிறந்தோ னாயினையால்.

(இ - ள்) பொய்ச்சத்தியஞ்செய்தும், பொய்ச்சாட்சி கூறியும், கோள் சொல்லியும் (தீயவழியிற்) பொருளசம்பாதித்து, மையெழுதிய வேற்படைபோன்ற விழியையுடைய வேசையா களிப்பெய்தச் சிலகாலங் கொடுத்துவந்தனை. அதன்பின்னா, கையிலணியத்தக்க சூடகம் - பாடகம் - குண்டலம் - ஆபரணங்கள் - பாததிரங்கள் முதலியவற்றைத் திருடியும், சட்டியுக்காப்புடைய கற்புடை மகளினாக் கற்பழித்தும் விடர்களிற் சிறந்தவனாயின எ - று

பொதுமாதா - யாவாக்கும் பொதுவாயுள்ளவா முறை முதலியன கொள்ளாது பொருள்கொடுப்போனுக்குப் பெண்டாயிருந்து உடனே விலக்குவோ. விடண் = வஞ்சகன். (க0)

மைந்தா மகளி ரொடுமபசியால் வருந்தி நாளுஞ் சரணினறிச்
 சிந்தை தளர்ந்து குடுமபிணிபோய்ச் சேர்ந்தாள பிறந்த மனைபின்னு
 மந்த நகரி விருந்துமது வாராது களித்து முறைதிறம்பிப்
 புந்தி விழைந்த பிடி யெந்தப் பொல்லா வினையும் புரிந்தனையால்.

(இ - ள்.) (உன் செயல்க ளித்தனமையவா றிருநதமையின்) குடுமபினியென் பவன் தனபுதலவர்களும் புதலவர்களும் தானும் நாடோறுமபசியாலவருநதி, காப்பாரில லாது மனம் வாடி, தான் பிறந்த (தாய்) வீட்டிற்குப் போய்ச்சோந்நான். அதன்பின் னும் நீ அந்தப்பட்டணத்திலிருந்து கடருடித்துக் களித்து முழைந்தவறி மனம் விரும் பியவகையே யெவ்வா த தீவினைகளையுஞ் செய்தனை. எ - டு. (கக்),

வேந்த னறிநது கடிதகற்ற வெயய வனத்திறு களவரொடு
போநது பதிக ருயிரகொன்று பொருள்கைக கவாநது விலகுகாதி
யேநது பட்டையா லழிகுதுமருந திட்டாறலைப்போ ரையுங்கொன்று
மாயநத வவாதம் பொருண்மாதா மறுபுங் கவாநது நுகாநதனையால.

(இ - ள்.) (அதனை, அநகரத்து) மன்னவனுணாநது விண்ணு டவனை (அந காவீட்டி) விலக்க, கொடிய நாட்டில் திருடர்களுடன் சோநது, படுகருயிரைக் கொன்று அவருடைய பொருள்களை யபகரித்து, மிருகமுதலியவற்றை (கரத்தல்) சாங கிய ஆபுத்ததாற் கொன்று, மருநதுவைத்து, வழிபறிப்போனாயும் மாயத்து, இறந்த அவர்களுடைய பொருள்களையும் மனைபிராக்களையும் பிறபொருள்களையும் அபகரித்து அனுபவித்தனை எ - டு

பதிகா - வழிச்செல்வோ

(கஉ)

காதல வேத முழுதுணாநத கணவாத் தன்னெல் றெழுநமுதையோன
போத வாற்றி நென்திரோக்கிப் பொருக்கென றடுகத்துக் காமபிடித்தாய்
மோது கால தூதெனவே முனனி வெருளி நெட்டுயிர்த்திட
டாத காதல கெனைக்கோற் றரிய பொருள்கொண் டொழிகென்றான்

(இ - ள்.) (அவ்வா றிருக்கையில்) ஆசையுடன் வேத முழுவதையும் கற்ற கணவாத்தன்னென்று சொல்லும் வேதியனொருவன் வர. (அவனை) உழியெதுரே பா ரத்து வினாநது சமீபித்து (அவன்) கையைப்பிடித்தனை அவன் மோதுகின்ற காலத்து னைப்போல் நினைத்துப் பயநது பெருமூச்சுவிட்டு, ஐயோ என்னைக்கொலாது தரும் மன்று. என அருமபொருள்களைச் சூறைகொண்டு செல்லுகவென்றான் எ - டு.

முன்னே யொருநதி தனைமணந்தேன் முடிந்தாள் பிதிரா கடனமுடிப்பப்
பின்னே யொருநதி தனைமணந்தேன் பிள்ளை யுயிராப் பருவத்தா
ளன்ன டனக்கோர சரணிலலை யதனு லளியே னுனக்கபயங்
கொன்னே கோறல் புரியாது குவவும் பொருள்கொண் டொழிகென்றான்.

(இ - ள்.) முதலிலே யொரு மனைவியை விவாகஞ்செய்தேன். (அவளோ) இறந்தன பிதா கடன்களைச் செய்துமுடிப்பதற்கு, பின்னா மறொரு மனைவியை வதுவைசெய்தேன் (அவளோ) பிள்ளைபெருத (இளம்) பருவமுடையவள் அவளுக் கோ ஆதரவுமில்லை. ஆனபடியால் ஏழையாகிய நான் உனக்குச் சரணம் வீணாகக் கொல்லாமற்படி (என்) பொருள்களைக்கொண்டு (என்னை விடுத்துச்) செல்லுகவென். நான் எ - டு (கசு)

களிளே காமம் கொலைகளவுட கலந்த தொனறு யினுமிழுதை
கொள்ளா துயாநதோ கொளுத்தழிவைக் கூறு மவைநான் கினுமென்று ம
விள்ளா வெருநீப் னவன்மொழி வியன்பா றையிறகொட டியதறிபொறு
றள்ளா நினைத்த படிமுடித்தாய் பிரம் சாயை சாராநகரே

(இ - ள்) கள்ளுங் காமமும் கொலையுங் களவுமாகியவற்றுட் சேர்ந்ததொன் றானும், (இவ்விடயத்தில்) உயாந்தோர் கூறும் புத்தியைக் கீழ்மகன கொள்ளான. சொல்லிய அவை நான்கினின்றும் எககாலமும் பிரியாத நீ அவ்வேதியை மொழி பைச் சிறிதுங் கவனியாத, கல்லிலடித்த தடியைப்போலத் தள்ளி நீ நினைத்தபடி முடித்தாய் [கொன்றாய்] பிரமகத்தி (அதனால் உணனைத்) தொடர்ந்தது ஏ - று (கடு)

பன்னா னுழந்து பயன்சிறிது பயப்ப தேனு நலவினையே
யின்ன மையையஞ் சுநாபிரிவ ஈழுதை சிறிதும் பெறப்பழியைச்
சின்ன முகையிற் புரிநதாழி சென்று நரகத் துயருழப்பா
மன்னா வினிப்புண் ணியங்கேணமோ வென்று பிடுகு வகுத்துரைப்பான.

(இ - ள்) தீமைக்குப் பயப்படுவோர் பலரான அலைந்து சிறிய பலனைக் கொடுப்பதானாலும், நற்சுருமத்தையே செய்வார்கள கீழ்மகன அற்பப் பலனையும் அடையும்படி பழிசம்பாதிக்கச் சிலநாழிகையிற் செய்து, ஊழிகாலம் நரகத்திற்சென்று துயரமடைவான சோமகாரத்தனே! இனி நீ செயத் புண்ணியத்தையுங் கேட்பா யாகவென்று பிடுகுமுனிவன எடுத்துக்கூறலாயினன. ஏ - று. (கசு)

சோமகாரத்தன நீ வினைப்படலம் முறறிற்று.

ஆகந் திருவிருந்தம் - எசுசு.

சோமகாரத்தன் நல்விவனப்படலம்.

சொன்னவாறுநீ, துணைகாணிடை,
மன்னிவாழுநா, ளின்னலெய்தினாய்

(இ - ள்) மேற்சொல்லியவகையாக நீ நெருங்கிய வனத்திற் பொருந்தி வா முகையில் துன்பத்தையடைந்தாய் ஏ - று (க)

நடுக்கநரத்திரி, யடுக்குமவனகப்,
மெடுக்குஞ்சுநதியுந், தொடுக்குங்காசமும

(இ - ள்) நடுக்கத்தைக்கொடுத்து அச்சங்கொடுக்கும் லலிய கபமும், எடுக் கின்ற வாதியும், செலுத்துகின்ற கோழையும் ஏ - று (உ)

மூப்புமுற்றறக, காப்புங்கைவிட,
நீப்பருந்தியாக, கோப்புக்கொள்ளலும்.

(இ - ள்) வயோதிகம் முழுதும் பொருந்தியும் காலவகைவிடவும் நீக்குதற் கரிய துயா மிகுதியும் உண்டாகவும். ஏ - று (ங)

வேறு

சாதற்றுயர்சார்ந்ததுபொருப்பென்
ரோத்தத்தகுமொண்பொருளும்யானும்

போதககடியாதிதெனவிலின்
மாதுககொருதூதினைவிடுத்தாய்.

(இ - ள்.) மரணதுக்கமுண்டாயிற்று வினாவாகச் சொல்லத்தக்க வொளி வாய்ந்த பொருளும் யானும் வர (செல்வளித்து) விலக்காதேயென்று உன மனையாட்டிக்கு ஒரு தூதினைச் செலுத்தினாய். எ - று. (சு)

இல்லினமாது - மனைககிழத்தி, மனைவி.

இனையாதிருளேகிமொழிதூதை
மனைமாதொடுமறறையருநோகுக
கனைபூங்கழறகாவலனொறுகரு
நினையாதகடுவென்றுமிகநீத்தாரா.

(இ - ள்) வருந்தாமற்படி இரவிலேயே சென்று கூறிய தூதவனை உன் மனைவியுடன் மறுள்ளோளும் பாதது, ஒலிகின்ற அழகிய வீரகாமுணரிந்த அரசன் (அறிந்தால்) தண்டருசெய்வான் (ஆதலின்) எமமை நினையாது நீங்குகவென்று மிகவும் விலக்கினாகள எ - று (ரு)

இனியாதுசெயவாமெனவிருநது
தனியாமனமோடுதகடுவெனணி
நனிபோனபிறப்பினுறுநன்மை
முனியாதுணைமுற்றவிதுசெயதாய்.

(இ - ள்) இனியாது செய்வோமென்ற ஒன்றியான மனத்தடனிருந்து மிகவும் யோசித்து, மிகுதியாகச்சென்ற பிறவிகளிற் பொருந்திய புண்ணியக்ருமங்கள் முதிருமபடி கோபியாமல் இதனைச் செய்தனை எ - று (சு)

உலகோரறியாதுணையிரந்து
கலனடைபொன்னுதுகவாநதேசும
விலகாடுனருவேதியனைநோகுக
குலவேதியகாகொணாகடுவென்றுய்.

(இ - ள்) உலகினருக்குத் தெரியாமல் உடைம யாசித்து, ஆபரணம் ஆடை பொன் முதலியவற்றைக் கைக்கொண்டு செல்லும் உன்னப்பிரியாத பிராமணனைப்பாத்தது, சிறந்த அந்தணாகளை யழைத்தவருகவென்று கூறின. எ - று

உலகினரறிந்தால் தான் பதிதனிடத்திற் பொருளேற்றதற்காகக் குலாசாரங் கெட்டவெனன்று விலக்குவராதலின் “உலகோரறியாது” எனரா. (எ)

அனாநுபலவாச்சிரமநண்ணி
மனனாதரவானமுனிவாவமபி
னனனாயகயநதினிதளிகரும
பொன்னடைபொறபூன்பெறுதற்கெனறா.

(இ - ள்.) அவவேதியன பல ஆச்சிரமங்களை யடுத்து, முனிவர்களே! நல்ல வணிகனொருவன் விருமபி யினிதாகக்கொடுக்கும் பொன் ஆடை அழகிய ஆபரண முதலியவற்றைப் பெற்றுக்கொள்வதற்குப் பொருந்திய ஆசையுடன் வாருங்கள் என்று கூறினன். எ - று. (அ)

உன்றீ துணராதவர்ததா
ரனராநரவாலடிவணங்கி
நினராயகிணேநோககிமுனிவோக
ணனேறெயனங்ககிதுமொழிந்தாரா.

(இ - ள்) அவ்வேதியாகன உந்திமையை யறியாமல் (உன்பால் தானம்பெற) வந்தார்கள் அப்பொழுது நீ ஆசையுடன் அவர்கள் பாதங்களைப் பணிந்தது நின்றனை. முனிவர்கள் உன்னைப்பார்த்து ஆ! நனராயிருந்ததென்று கூறி நகைத்து இவ்வாறு கூறினார்கள் எ - று. (க)

வேறு

பாவியென் றறியா நிகரூப் படாநதனம் பாவியுனை
மேவினா கண்டோர கேடடோர வினமபிடுனே ரிரந்தோ ரெல்லாந
திவினைச சிமிழ்பாற்ற படடுச செறிநர குழப்ப ரற்றாற
றாவினுன பொருளை யெல்லாந தருமநீ வினமுநதா யாயின

(இ - ள்) ஐயோ! நீ பாவியென்றறியாமல் இவ்விடத்திறகுலந்தோம் பாவி! உன்னைச் சமீபித்தவாகளும் பார்த்தவாகளும் (உனபெயனாக) கேடடவாகளுஞ் சொன்னவர்களும் (உன்னிடம்) யாசித்தவாகளும் ஆகிய எல்லோரும் பாவவினையாற பந்திக கப்பட்டு, நெருங்கிய நரகத்திற றுனபுறுவார்கள ஆதலால் எண்ணிலலாத உன பொருள் முழுவதையும் நீ தருமஞ்செய்ய விருப்புவாயாயின எ - று (க0)

நெடிபடு வனத்தி லோராரா நின்மலக் கணைரன கோரி
லடிமுதன் முடியின் காறு மலாசெழுந் தருவன மாந்தா
குடிகொளு மகமு நனகு குயிறுறுதி யென்று நீங்கிக்
கடியிறன மனுககண் மூழ்கிக் கணித்துள்ள தூய ரானா.

(இ - ள்) சிவவனங்கள் பொருத்திய இவ்வாரணியத்திலே ஒருபுறம், மல ரகிதனாகிய விநாயகக்கடவுளுடைய திருக்கோயிலை, அஸ்திபாடமுதற் சிகரம் வரையிலும், அலாந்த செழுமைக்ககிய மரங்களையும், இராககாலத்தில மாதுடர் வசிக்கும் வீடுகளையும் நாராகச் செயல்படாக்கவென்று கூறி (அவனை) விலகி, வாசம்பொருந தியநீரில் மந்திரபூவமாக ஸ்ரானஞ்செய்து ஐயருசெய்து மனம் பரிசுத்தம்டைந்தவாக ளானார்கள் எ - று. (கக)

கடுமபுகை விட்ட வாறுங் கரிசிலா கரைந்த வாறு
மிடுமபைவந தழிக்கு மாறு மெண்ணியெய் பொருளு மனறப
படுமபயப பால வாகப் பண்ணுவ தைவகைப டுததேத
ணெடுமபெருங் கோயி லனறி யிலையென நினைவுட் கொண்டாய்.

(இ - ள்) உறவினா கைவிடுத்த வகையும், குற்றமில்லாத முனிவர்கள் கூறிய வகையும், (வயோதிகத்தல) துன்பமவந்து வருத்தும் வகையும் யோசித்து, எல்லாப் பொருள்களையும் பலன்பெறுந்தனமையாகச் செய்யத்தக்கது ஐந்து திருக்கரங்களை யுடைய விநாயகக்கடவுளுடைய நெடிய பெரிய திருக்கோயிலை (வேறு) இல்லை யென்று மனதிற்கொண்டனை. எ - று.

கடுமபு - உறவினா

(கஉ)

சாட்டிய பொருளி னோடு மிடம்படு கோயில சாரந்து
கோட்டமி லாத வன்பு குடி கொள வன்தி யான
சேட்டொளிக கணைசா கோலத திருவுரு விரூபப் பகண்டு
வாட்டமுற் றொழிந்து தாழ்ந்து மருக குழும் தாடிப் பாடி.

(இ - ள்.) (அநீகிவழியிற்)சேகரித்த பொருள்களுடன, விசாலமான விநாயகப்
பெருமான திருக்கோயிலை யடைநக, கோணுதலிலலாத பகதியானது (மனநிற) குடி
யிருக்க, அநாதியான மிக்க ஒளிவாய்ந்த கணைசப்பெருமானுடைய திருவுருவம் வீற
நிருப்பப்பாதது, வாட்டமுழுவுது மகன்று பணிந்து பிரதக்கணஞ்செய்து ஆனந்தக்
கூத்தாடிப் (பலவகையாகப்) பாடி எ - று (கங்)

கமமிய ராதி பேராராக கருவியோ டடுப்பக் கூவி
விமமொளிப் பொன்னுற கெற்பந கிரகத்தை விளங்கச் செய்து
செமமணி யாதி செம்பொற நகட்டிடைச் செறித்து முன்னே
கொமமெனப் படுதது நான்கு கோபுரந் திசைகொ றுநகி

(இ - ள்.) கமமியா முதலானோரை ஆபுதங்களோடு ஒருமபடி விளித்து
பூரித்த வொளியையுடைய பொன்னுற கெற்பக்கிரகத்தை விளக்கமுந்ரசெய்து, பதம
ராகமுதலியவற்றைச் செம்பொன்னுற செய்த தகட்டிற் படுத்தது முன்னே வினாந்து
நான்கு கோபுரங்களை (நான்கு) திசைகளிலும் செயல்பித்து எ - று

கெற்பக்கிரகம் - பெருமானிருக்கும் உள்ளிடம் இதன்முன்னுள்ள அரையை
அநதராளமென்றும், அதன்முன்னுள்ள விடம் அரத்தமண்டபமென்றும், அதன்முன்
னுள்ளது மகாமண்டபமென்றுஞ் சொல்லப்படும். (கங்)

மண்டப மாட மேடை மடைப்பளளி யாக சாலை
வினடொடு புரிசை யாதி வெள்ளியா திகளாற கலவாற
கண்டவிட டிகையாற காழ்ததுக கடிமிஞ் மரத்கால வெவவே
றண்டாகம் மியனு நாண வழுகுறச் சிற்பத் தாககி

(இ - ள்.) மண்டபம் மாடம் மேடை மடைப்பளளி யாகசாலை ஆகாயமளா
விய மகில முதலியவற்றை வெள்ளி முசலிய உலோகங்களாலும், சவலாலும், இட்டி
கையாலும், வயிரமுற்றுக் கணமிக மரத்தாலும் வெவவேறுகத் தேவகமமியனான விச
சுவகனமனு நாணுமபடி சிறப்பூறபடி அழகாகச் செயல்பித்து எ - று.

இட்டிகை - கருங்கல்.

(கடு)

வாயிலக ணைகின் முன்னு மணிபுனற் றடாகந் தொடடுக
கோயிறன் புறத்து முறநக குலவுமா ராம மாக்கித்
தாயினு மினியாக கான தமனியப் பாததி ராதி
யாயின பினன் ராதி சைவரிற் பூசை யாற்றி.

(இ - ள்.) நான்கு கோபுரவாயில்களின் முற்படவும் அழகிய நீர்நிறைந்த தடா
கங்களெடுத்த திருக்கோயிலைசுழ முழுவதும் நெருங்கிய பூந்தோட்டம் வைத்து,
தாயைக்காட்டி வு மினியவராகிய இறைவர்க்கு உபயோகமான பொற்பாதகிர முதலி
யன செயல்பித்திரு, ஆதிசைவர்களால் (ஆகமோகதமாகப்) பூசைசெய்வித்து. எ-று.

நாடக கணிகை மாதர் நலவிய மியம்பு வோகண்
மாதக யாழின வல்லோர வாகனம் கவிகை யாதி
யாடக மணியிற செய்த வணிகலம் பிறவு மலகச
சேடகம் பொலிந்தோர போற்றத திருவிழாப் பலவுஞ் செய்தாய்.

(இ - ள்) நடனஞ்செய்யுங் கணிகைமாதர்களும், நலவாதியங்களை முழக் குவோகளும், முறக்காணியமைந்த வீணையில வல்லவார்களும், வாகனம் குடைமுதலி யனவும், பொன்னாலும் இரத்தினத்தாலுஞ்செய்த ஆபரணங்களும் பிறவும் பெருக். ஆகாயவாசிகளும் போற்றிசெய்யும்படி பல திருவிழாக்களையுஞ் செய்தனை. எ - று.

இன்னனஞ் சிறப்ப பூசை யிப்பறையே சிலநாட செல்லத
துன்னிய வாழ்க்கை நானுந் துலைந்தது கால தூதா
முன்னினா பிடித்து வீசுக முறை யிர தீர்த்துச் சென்று
கன்னவில புயத்ததுச் செங்கோற காவலன முன்னா விட்டார.

(இ - ள்) இவ்வகையாகச் சிறப்புப்பொருந்திய பூசையைச்செய்து சிலகா லங்கழிய, பொருந்திய (உன்) ஆயுட்காலமு மொழிந்தது இயமதூதர்கள் நெருங்கி (உணைப்) பிடித்துக்கட்டி முறைப்படி செய்து இழுத்துப்போய், மலையையொத்த தோளையுடைய இயமதருமராசனுக்கு முன்னே விடுத்தார்கள். எ - று (கஅ)

சினமபொழி தரும் வேநநன சித்திர குதநற் கூவி
யினம்பிரிந் தடுத்த வினனு நிருவினை யினறு காறுந்
தினநதினஞ் ரெயந் வெல்லாஞ் செப்புதி யென்ன வன்னு
கனமபொழிந் தாங்கு முற்றுங் கரைந்துபின் னிதுவுஞ் சொன்னான்.

(இ - ள்) (பாலிகளைக் கண்டமாத்திரத்திற்) கோபத்தைச் சிந்தும் இயம தருமராசன சித்திரகுத்தன்னென்னுங் கணிகளைக் கூப்பிட்டு, தன்னினத்தானா விட்டு வந்த இவன இன்றையவரையில் தினநதினஞ் செய்த நலவினை தீவினைகளையெல்லாம் (கிரமமாகச்) சொல்லுகவெனக்கேட்ட, அவன மேகமானது மழைசொரிந்தாற்போல முழுவதையுஞ் சொல்லி, பின்னா இதனையுஞ் சொல்லுகின்றான் எ - று. (கக்)

பிறதநாட டொடங்கி யினனான பேணிய தனைதனும் பாவ
மிறந்திடு நாளிற பாவத் திட்டிய பொருளாக னெல்லாஞ்
சிறந்தவைங் கரணக் காககித் திருப்பணி செய்தா னென்றான்
மிறந்தழை தரும் வேநநன மந்தித்திங் வருகக் லுற்றான்.

(இ - ள்) பிறந்ததினமுதல இவன செயதவை யாவும் பாவச்செயல்களே. ஆனால் (இறக்குங்காலத்தில்) தான் முன்னாப் பாவவழியிறமேடிய பொருள்கள் முழுவதையுஞ் சிறப்புப்பொருந்திய கணைசமூதத்திக்கு விரியோகப்படுத்தி (திருக்கோயில் முதலியனவாகத்) திருப்பணி செய்துள்ளன என்று கூறினன. (அதனைக்கேட்ட) கோப மிகுந்த இயமதருமன யோசித்து இவ்வாறு சொல்கின்றான். எ - று. (20)

பஞ்சியின மலைக் கெல்லாம் படுத்தழற் பொறிபட டென்ன
விஞ்சிய பாவ கெல்லாம் விராயகன பணியான மாந்தந்
தெஞ்சிய துளது தானு மிருநிலத் தலதில் லென்று
நெஞ்சற மந்திது நினனை நெஞ்சென முகத்தி னோக்கி.

(இ - ள்) பஞ்சியின் மலைகளெல்லாம் பொருந்திய நெருப்புப்பொறிப்பட்டால் (அழிவது) போல, (நீ செயத) மேம்பட்ட பாவங்கள் யாவும் வீராயக்கடவுள் திருப்பணியால் ஒழிந்தன மிகுதனளதும் பெரிய பூமியில் அனுபவிப்பதல்லது இரகு (அதுபவிப்பது) இல்லையென்று, மனதில் யோசித்து, உன்னை வினாந்து முகத்திற பார்த்து. எ - று (உக)

அளவறு பாவஞ் செய்து கற்பமே நன்மை செயதா
புளவிறு பயனு முன்ன ருருப்பது நுகாந் கொல்லோ
வளமலி நன்மை முன்னா மருவுதி கொல்லோ வென்றா
னிளகிய நெஞ்சி லீயங் கிவப்பே முன்ன நென்றாய

(இ - ள்) கண்டகற்ற பாவத்தைச்செய்து சிறிது நன்மையே செய்தனை. உள் ளனவாகிய அவவிருவகைப்பயனிலும் முதலிற் பாவபலனை யனுபவிப்பையோ வள மிக்க நன்மையின் பலனை முதலிலனுபவிப்பையோ (எதைவிரும்புகின்றனை) என வினவினை உருகிய மனதையுடைய நீ அப்பொழுது இன்பமே முதலில் (அதுப விக்கத்தக்கது) என்று கூறினை. எ - று (உஉ)

அப்படி யாக வென்றே யகற்றின னீயும் நேரதா
யிப்படி மீது முள்ள ரெய்தரும் போக மூழ்கி
யுப்படி யினன நேரயபின னுழக்கின்ற யிதுவுந் தீரக்
கைப்படி கனிபோ லைங்கைக் கடவுளைப் போற்று கென்றான்.

(இ - ள்) (இயமதருமன்) அப்படியேயாருகவென்று உன்னை விலக்கினன். நீயும் (அதனால்) அரசனாய் இவ்வுலகத்தில் முதலிலே அடைதற்கரிய போகத்தில் மூழ்கி, அவவகையாகவே பிறகாலத்தில் இத்தன்மைய நோயிற் றுன்புறுகின்றாய் இந்நோயுந் தீருமபடி கையிலுள்ள கனியைப்போல ஐந்து நிருக்கரங்கையுடைய கணுதிபதியைப் போற்றலசெய்கவென்று பிருகுமுனிவா கூறினா எ - று. (உங)

காமநத நெனுமபோக கேறபக் காமந னுகி நாளுந்
தோமநத மினனி யாற்றித் துரிசுறு பொருள்கள கொண்டாய்
சாமநதப் பொழுதிற செய்த தருமததா லியம் நீபபிற
சேமநதன் பதநத ரானகொல சேரநதவா தமக்கே ரமபன்

(இ - ள்) காமநதனென்னும் பெயருக்குப் பொருந்தக் காமமுடையவனாகி, முடிவிலவது குற்றங்களையே செய்து, பாவம்பொருந்திய பொருள்களையே கைக்கொ ண்டு இறக்குந் தருந்ததிற செய்த தருமததா லியமன் விடுவானாகில், விநாயக்கட வுள் தன்னை யடைந்தவாக்குகச் சேமமாகிய திருவாய் வயத் தரமாட்டானோ? (அவசிய ந்தருவான்) எ - று (உச)

இருவினை பிருகு வென்போ நெடுதிரும பியது சொற்ற
முருவவா சடையீர் மன்ன னுருக்கிளா குட்ட நோயை
யருளிணன் முனிவன் சீறி யகற்றிய தழிக வென்னத்
தெருளுறு ரூத மேலோன சிந்தையின் மகிழ்ந்து கூறும.

(இ - ள்) அழகிய நீண்ட சடையையுடைய முனிவர்களே! பிருகுமுனிவர் அரசனுடைய இருவினைகளை வெடுத்துக்கூறியதைச் சொன்னோம். பிருகுமுனிவர்

அவனுடலிற் பொருந்திய சூட்டவியாதியைக் கோபித்து விலக்கிய வகையை யறியச்
கடவீர்களென்று, ஞானம்பொருந்திய மேலோனாகிய சூதமுனிவா மனதில் களிப்பத்
துச் சொல்லுகின்றா எ - று. (உரு)

சோமகாந்தன நலவினைப்படல முழிற்றது.

ஆகத் திருவிருந்தம் - எஅஅ

சோமகாந்தனோய்தீர்ந்தபடலம்.

பிருகு மாதவன பேணுக கருணையா
லருளு முணமையை யமபுலித் தேசினுன
மெருளு ருதயிராத தானவன நேகநின்
றுருவ வனபுளோ ராயிரந தோனயின

(இ - எ.) பெருந்தவமுடைய பிருகுமுனிவனுடைய துதிககததகக கிருபை
யால் அருள்செய்த சத்தியசனசை சோமகாந்தன தெளிவுமுற சந்தேகமுற்றனன்.
(அப்பொழுது) அவனுடைய சரீரத்திலிருந்து (மாமிசத்தை) உருவும்படி வலிய பற
வைகள் ஆயிரக்கணக்காகப் பிறந்தன எ - று. (க)

வசசி ரத்தின வடித்துவைத தன்னதோ
நசச துண்டகதி னண்ணிய மனனவ
னசசை யீரநதெழுந தாரநது வருத்தது
மசச முற்றவ லககொண்டு கூறுவான்.

(இ - எ) வசசிரம்போலவும் வடித்துவைத்தது போலவுமுள்ள வொப்பற்ற
விஷத்தன்மையுடைய மூக்கினால், பொருந்திய அரசனுடைய சரீரத்தைக் குத்திக்
கிளம்பி ஆப்பரித்து வருத்தவும், மனனன பயமுற்றது துனபமடைந்து சொல்கின்
றான். எ - று. (உ)

ஒல வேல வ்யாதவ வேதியா
வேல வேல வுணசசர ணெய்தினே
வேல வேல வுறுதுணை வேறிலே
யோல வேல பொழிக்கினு நீங்குமேன்

(இ - எ) உயாந்த தவததையுடைய வேதியரே! ஒலம் ஒலம், தேவரீரைச்
சரணமடைந்தேன ஒலம் ஒலம், பொருந்திய துணைவேறிலே, ஒலம் ஒலம், எனனை
யொழித்தாலும் ஒழியமாட்டேன ஒலம் ஒலம் எ - று

ஒலம் - அபயம்.

(க)

மாத வபபெரு மாமலை யையவோ
சீத ளக்கரு ணைக்கடற் செமமலோ
காத ரக்கருங் கானங் கடத்திடுமய்ப்
போத முய்த்தருள் புண்ணிய மூர்த்தியோ.

(இ - ள்) சிறந்த சுவதையுடைய பெருமைபொருந்திய பெரிய மலைபோல பவரே! ஐய? ருளிராத கிருபைக்கடலாகிய தலைவரே! பயம்பொருந்திய கரிய வனத்தைக் கடக்கச்செய்து மெய்ஞ்ஞானத்தை யருளுமெண்ணிடமுாதத்யே! எ - று

காதரம் - அச்சம் தகராங்கன் புலமடவிலவெருட்டவருபுரன் (சு)

சினனை யுனனினர் நினைடை வைகலு

மனனர பாலனு காண்டற காலனு

மெனனே சினனெதிமேயுடைய புடருமுதர

சினன நினைநருதர கினன நாணய யால்

(இ - ள்) தேவரீரை நினைத்தவர்கள் நெடுநூதனில் வசித்தாலும் அப்படிப்பட்டவர்களிடத்தில் வலிய இயமனும் அணுகுமாட்டான் (அந்தவவாற்றுகக்) எனனைத் தேவரீருக்கெதிரிலேயே பெரிய பறவைக ட்டவர்கள் சினனயினமாதச் செய்து கினறன காண்பாயாக எ - று

(இ)

சினன தாபிர மதது சிந்தநிபு

சினன விவயி யிருநருதிநைபுடகளு

மனனு மாவும் வளமபெறு நினையு

துனனி னெனிக துபருந விதிபெ

(இ - ள்) தேவரீருடைய ஆச்சிரமத்திலே யொங்காலத்திலும் துன்பமில்லாமல், பெரிய சிறையுடைய பறவைகளும் பொருந்திய மிருகங்களும் வாழ்முற்றிருக்க, தேவரீருடைய நிருவாயை (சச்சரணம்) அடைந்த அடியேன (இப்பறவைகளால்) துன்ப மடைதல் தருமமே எ - று

(சு)

மேயு நானும் விழுப்பாயில் காகனையு

மாரும் பொன்னிற மையின் மேயு

சாரும் மெனறுய கைநகனி யாடுவானி

மேயு சினனரு நுகுபல் பொருவாறு

(இ - ள்) (பொன்மலையாகிய) மேருமலையையடைந்த சிறப்பிலாத காகமும் (அன்ன சாபினால்) பொன்னிறத்தைப் பொருத்தும் ஐயனே! தேவரீருடைய செவ்விய நிருவாயை யடைந்த என் துன்பத்தை பொழியாயாயிவ, அத்துணரத்தக்க தேவரீருடைய நிருவாயருக்குத் தகுதியோ? (தருகியனறு) என்றன எ - று

(சு)

தாவிப ரிசரை தருநெனத் தானைபக

தோவிப ராகுதுபன் தேவனை காவரு

ளாவிப புனாநி மேயென நமதரரு

மேயுவிப போடுமொண்ட டாரினை விழுந்தன

(இ - ள்) (அப்பொழுது) மாங்கவயயிடசை கொடுக்கவேண்டுமென்று முன்னுணையப் பற்றிக்கொண்டு அரசன் மனோவியாகிய சுதனமை கைகூப்பினன். அகன்ற இப்பறவைகள் கொல்லுமே யென்று அமைச்சர்களும் ஒலரிட்டு (அவருடன்) அம முனிவருடைய ஓளவிய பாதங்களிற் பணிந்தார்கள் எ - று

(சு)

ஆவ வெனனைபென நெயுள் எட்டாயது

பாவ மிப்பழி பாராயரி தாமெனக

தாவி லாத முனிதகணத தாராகளு
மோவி லாவரு ளாற்றுய ருறறனா.

(இ - ள்) ஆ' ஆ' எனன்' எனன்' இப்பறவைகளு துனபுசெயவது பாவம் இப் பழிசெயலேப பாப்பதரிதென்று, கெடுதலிலலாத முனிவா கூட்டங்களும் நீங்காத கருணையால் துன்பமடைந்தார்கள். எ - று.

(க)

வேறு

இன்ன தனமையா யாரு மேககுறப
பின்னல வராசடைப பிருகு மாமுனி
மனன வெனமொழி வாயமை யெண்ணிலை
யனன தீதினிவ வல்ல லுறறனை

(இ - ள்) ஆங்குள்ளா யாவரும் இன்னதனமையராக ஏகமடைய, பின்ன லாகிய நீண்ட சடையையுடைய சிறந்த பிருகுமுனிவா (சொலகின்றா) அரசனே ' என் சொல்லேச சத்தியமாக நீ யெண்ணினாயல்ல அவவகைய தீமையாவ இந்நீத துன்பத்தை யடைந்தாய் எ - று

(க)

இனியென வாயமொழி யாது மையுறேல
புனித னுகுதி யென்று பொள்ளெனக
கனிவி னோடுமுங் கரரு செய்தனன
பனிவி சம்பிடைப பறவை மாயநதவே.

(இ - ள்) இனியென சொல்லேச சிறிதுஞ் சந்தேகியாதே. பரிசுத்தனாக வென்று விரைவாக ஆசையோடும் உங்காரஞ்செய்தனா. (அந்நேல) குளிராத ஆகாயத் தில் இருந்து துனபுசெய்த அந்நத) பறவைகள் இறந்தன. எ - று

(க)

மிண்டு புள்ளற வேந்த னுனவன
பண்டை வலவினைப பலவு முள்ளவென
றுண்ட வண்டென வேகை பொங்கினுன
கண்டி ளாரெலாங் கவலை நீங்கினா.

(இ - ள்) நெருங்கிய பறவைகளிறப்ப, சோமகாந்தமனன, பழமையாகிய தீவினைகள் பலவுமிருக்கின்றனவென்று, தேன்பெருகிய வண்டைப்போலச் சந்தேகித்து மிகுந்தனன (அதனை) பாத்தந்நெருந்தவாகள யாவருந் துன்பமகன்றார்கள் எ - று

புவனம் பொறகர கத்துப ஸ்ரியாக
கவலை நோயெலாங் கற்று மைங்கர
னிவரு னூறறினமே லெட்டு மந்திரந்
தவறு தீரந்தமா தவனி யமபிபே

(இ - ள்) சலத்தைப் பொற்பாத்திரத்தில நிரப்பி, துன்பநோய்களையெல்லாம் விலக்கும் விநாயக மந்திரங்களை நூற்றெட்டனை, குற்றமொழிந்த பெருந்தவமுடைய பிருகுமுனிவா சபித்து எ - று

(க)

செய்ந்த வப்புனல செங்கை கொண்டுமெய்
யெய்ந்து ரப்பினு னிறைவ னாகியான

முமிருது பாதக முற்று ருககொடு
புமிருது முன்னுறப் படியி னின்றதே

(இ - ள்.) பொருந்திய அந்த நீரைத் தமது செவந்த கையிற்கொண்டு (அர
சன) தேகத்தினமேற் பெய்து அதட்டினார். தலைவராகிய பிருகுமுனிவா ஆசீர்வசனத்
தால், (அவனுடைய) பாவமெல்லாம் முறிந்து உருவமெடுத்தது (அவனை) விலகி முறப்
பெ பூமியில நின்றது. எ - று (கசு)

வேறு

சிவந்து திரிந்து சரணீண்டு செறிந்து பரந்த மாபரிசரடைபு
நிவந்து வளைந்த வெள்ளெயிறு நெடிய வடியுங் குழிவிழியு
மவந்தந் திடுங்கா நிருணிறமு மாழ்ந்த வயிறும் பனையேழி
னுவந்த வயாவு மதற்கேற்ற வருவும் பலவுந் தோற்றியதே.

(இ - ள்.) சிவந்து திரிந்து காலகள் நெடுகி, நெருங்கிப்பரந்த மயிரையுடைய
சடையும, உயரந்து வளைவுற வெள்ளிய பற்களும், நீண்ட அடியும், ஆழமாகிய கண்
களும், தீமையைக்கொடுக்குங் கரிய இருளின மேனியும், அழபாகிய வயிறும், ஏழு
பனைமரங்களின வீருமபத்தக உயாச்சியும், அவையுவுக்கேற்ற (நாத்திராமன) தேக
மும், (வேறு) பலவிதமுமாகத் தோற்றமுற்றது (அப்பிரமகத்தி) எ - று. (கரு)

வேறு

கழிக்கும் பற்களைக் கடப்புற வங்கண்மே
நெழிகுருங் கணனி நெருப்புக் கோக்குறு
மெழிகுருங் தீப்படை யேந்தலைத் தினனிய
குழிகுரு நக்குக் குணிகுருஞ் சலாவுமே.

(இ - ள்.) பற்களைக்கறிக்கும் கண்ணையும் புருவங்களையும் மேலேநெறிகும்.
கண்களில நெருப்புப்பொறிசிறத் (உற்று) பபார்க்கும் அக்கினியாகிய ஆயுதங்களை
யெறிக்கும் அரசனைத் தினனையோசிக்கும் சிரித்துக்குணிக்கும். குழும் எ - று

தினனிய - செய்யியவென்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம். (கசு)

தோளபு டைக்கு மிடுக்குற நேற்றறுமுன
னாப டைத்திறங் காட்டியந் நாளுநின
வாளப டைத்தகை வனமைமுன காட்டெனத்
தாளபெ யாததுத் தருக்கிய பித்ததே.

(இ - ள்.) தோள்களைக்கொட்டும். இடிபோன்ற குரலேக்காட்டும் முனநாளைய
படைத்திறத்தைக் காட்டி இக்காலத்திலும் வாட்படையேந்திய உன வல்லமையை
யெனமுன்னே (இப்பொழுது) காட்டுகவென்று காலகளைப் பெயாத்து இறுமாந்து
நெருங்கியது. எ - று. (கள்)

பூத மினனணம் பூபதி யைத்தொடாந்
தேத மெண்ணவுங் காரமெ முப்பிமெயம்
மாத வனகை மறித்துநீ யாகொல்லா
மோனா நனறெனப் பூதமு னைக்குமால்.

(இ - ள்) பூதமானது இவ்வகையாகச் சோமகாந்தனைத் தொடர்ந்து தீமை (செய்ய) நீனைக்க, உண்மைத்தவமுடைய பிருகுமுனிவா உங்காரஞ்செய்து கையால கடுத்த, நீயாரோ? நனளுக்கக் கூறுகவெனப் பூதஞ் சொல்லுகின்றது. ௭ - று. (கௌ)

வேந்தன மெய்யில் விரவிய சாயையா
னேந்த னின்கை யெயிரத்தண னிரிறை
பொந்து னேனவெளி டிலலிப வெம்பசி
காந்து கின்றதுனை கண்ணரு ஞ்ணடெனில்

(இ - ள்) யான் இவ்வரசனுடலிற் கவந்த பிரமசாயை தலைவனே! உன்னு னுடைய கையாலெயிரத்த ணைநீரினால் (இவ்வடிவாக) வெளியில் வந்தேன எனனைத் தொடங்குகொடிய பரியானது கொளுத்துகின்றது உன்விடத்திற் சருணையிருக்கு மாயின. ௭ - று (கௌ)

கோனை மாதிரைக் கூறு மமைசயவா
பூனை யுண்டொழி வேனென பிறந்ததும
யானை மடமுத தேந்தலநெந் தானமலாந்த
தேனை யுண்டுசெய் மார்தவன கூறுவானா

(இ - ள்) இவ்வரசனையும் இவன்மனைவியையும், சொல்லுகின்ற மந்திரிகளை யும் மாமிசம் புசித்து நீங்குவேனெனறு யாசிக்கவும், சிறந்த யானை முகத்தையுடைய விநாயகக்கடவுளுடைய செவந்த பாத்தாமனாகளிலுண்டான சேனைப்பருகி யிறுமாந் திருக்கும் பிருகுமுனிவா கூறுகின்றனா ௭ - று. (உ௦)

மைந்து மிக்கவன பூதமஞ் சற்கநினை
சுந்தை யினையுஞ் செயதியே செயதுமாந்
பொந்தி னுளையு வென்றெனா னெறமாப
பொந்து காட்டினன் டுகது பூதமே

(இ - ள்) வலிமிக வண்மைவாயந்த பூதமே! பயப்படவேண்டாம். உன் மனங்களிக்கத்தக்க தொழிலே செயவோம் இப்பொந்தினுட புருகவென்று கூறி, விரிவிரந்த மாமரப்பொந்தைக் காட்ட, அப்பூதமானது (அதிற) புருத்தது ௭ - று.

புகுக் பூதமும் பொந்து னுத்தமு
மொக்க வெந்தன பூதத்தி னுளெருயி
மிகக் பேரெழில் விண்ணவ னாகியே
தக்க மாதவன ருளபணிக் கோதுமால்

(இ - ள்.) (அவ்வாறு) சென்ற பூதமும், அப்பொந்தையுடைய மாமரமும் ஒன்றாக வெந்தன, பூதத்தினுள்ளே பொருந்திய உயிரானது மிகக் பெருமைவாய்ந்த அழகையுடைய தேவவுருவாகி, சகுதியாகிய சிறந்த தவத்தைச் செய்த பிருகுமுனிவர் பாதத்தை வணங்கிக் கூறுகின்றது ௭ - று (உஉ)

வேறு

பாளி யினனவன பழுவத் தெனனைமுனை
ஸுவி மயத்தன னனைய தீமையா

லோவில் வெந்துய ருறறு னேற்குநீன

சேவை யானவளு சோந்த தெனறன்ன

(இ - ள்.) பாவியாகிய இவ்வரசன் என்னை முனனாறில் காட்டிலே உயிரொழிந்தனன ஐயனே! சீமையால் ஒழிதலிலலாத கொடிய துன்பத்தை யடைந்தன னேனாகுத தேவரீருடைய தரிசனத்தால் நன்மையுண்டாயதென்று கூறினன எ - று

வேறு

ஆய காலையி லேங்கர னேவலாற

நாய மானந துணைநதுமுன போந்தது

மேயி னுனதில் விண்ணுத தேகினுன

சாய நீரமை தணநதுயா தேவனே.

(இ - ள்.) அந்தச்சமயத்தில், வீராயக்கடவுளுடைய கட்டளை யினால்; புனிதமாகிய விமானமொன்று விரைந்து முன்னேவந்தது பிரமசாரியின் தன்மையை விலகி, உயர்ந்த தேவனுனவன் அவவிமானத்திலேறி ஆகாயத்தைக் கிழித்ததக்கொண்டு சென்றன னாறு. (உச)

கண்ட யாவருங் கண்களி கூர்ந்துளங்

கொண்ட வொகையா கூத்து நவிறழிளா

மண்டு தீன்னை மாற்றிய மாதவன

புண்ட ரீகட்பொற் றுண்மலர் போற்றினுற

(இ - ள்.) (அதனைப்) பார்த்த எல்லோரும் கண்கள் களிப்புமிருந்த மனத்திற்கொண்ட ஆச்சரியமுடையவர்களாகி (ஆனந்த)க் கூத்தாடினார்கள நெருங்கிய பிரமத்ததியை யொழித்த பிருகுமுனிவருடைய தாமதமலர்போன்ற பாதங்களை (அரசன் முதலிய நாலவரும்) துதித்தார்கள எ - று (உடு)

வாநி லாவிய மாதவ னேனுனா

னரச னேயுனை யணமிய முத்திடும

பிரம சாயை பெயர்ந்தது கண்டனை

புரவு நோயு மொழிதிறங் கேணமதி

(இ - ள்.) சிரேஷ்டமபொருந்திய பிருகுமுனிவர் கூறுவாரா மனனா! உன்னை நெருங்கிப்பொருந்திய பிரமஹத்தி யொழிந்தது பார்த்தனையா? வலிய தொழுகையாம் (இனி) ஒழியும் வகையை (என சொல்ல இனியேனும்) மதித்துக் கேட்பாயாக எ - று.

வேறு

முக்கண னேழுமு கப்பி ரானெனை முறறு மாளும் டிபடிரான

பொக்க முறறும சுறற் வல்லபு ராண மன்னவ கேட்டுளே

னக்க னேசாபு ராண மேனமையி ளுல கனறதுன வலவீனை

தொக்க நோய்கரும் நுநது நீயது சூழ்ந்து கேட்பின லாதிலை.

(இ - ள்.) திரிநேத்திரங்களையும் யானே முகத்தையுமுடைய பெருமானும், என்னைமுழுதுங் காக்கின்ற திருவடியையுடையவனுமாகிய வீராயக்கடவுளுடைய, சீமைமுழுவதையுமொழிக்கல்லலதாகிய புராணத்தை யான கேட்டிருக்கின்றேன. அரசனே! அந்தக்கணைப்பெருமானுடைய புராணமேற்பாட்டினால் உன்னுடைய

கொடியவினையும் ஒழிந்தது நெருங்கிய நோய்க்கும் நீ அதனைச் சிந்தித்துக்கேட்டா
வல்லாமல வேறேமருந்து தீவலை எ - று. (௨௭)

கோத னுங்கிய வேத னங்கிரு டங்கை யேந்திய தம்பிரான
பாத கஞ்சமவ ணங்கி யனறுப ரிதத் மேனமைய தாமது
மாத வங்கன்பு ரிருது வேதமவ ரம்பு கண்டவி யாதனும்
போத மாந்தவ னோத வோர நதுபு கன்ற தாருமெ னக்குமுன.

(இ - ள்.) திருமால் பிரமன அக்கினியை யங்கையிலேந்திய சிவபெருமான
(ஆகியதுவர்கள்) திருவடித்தாமனையைப் பணிந்து முற்காலத்திலபெற்ற மேன்மை
யுடையதாகும் அப்புராணமானது பெருஞ்சுவைகளைச்செய்து வேதத்தின் களையைக்
கண்டவியாதமுனிவரும், தாமதமாலிலுள்ள பிரமதேவன் (தனக்குச்) சொல்லாத
தெரிந்து முன் எனக்குச்சொன்னதாகும் எ - று (௨௮)

முந்து செய்திடு வேள்வி வீரனமு டிப்ப மாழ்கிய தக்கனுளு
சிறதை யைந்தும் டக்கி நினந்தி ருந்தி ருந்தவ முக்கல
வந்த ணன்புக் லப்ப ணிரதனி யாரந்து கேட்டடா தீதுதீர
கிருது சேகர னினன ருடருமி லக்க மாயமகிழ கூர்ந்தனன.

(இ - ள்.) முதலிற்செய்த யாகத்தை வீரபத்திரரழிக மனஞ்சாமபிய தக்க
னும், மனதையும் ஐம்பொறிகளையும் அடக்கி, விளங்கியிருத்தமாகிய பெரியதவத்தை
முக்கலமுனிவாகுந், வணங்கி, அன்புபொருந்திக்கேட்டத தனைநெருங்கிய துன்ப
மொழிந்த, சுந்திரனையணிந்த சிவபெருமானுடைய திருவருளுக்கிலக்காகிக் களிகூர்
தனன. எ - று. (௨௯)

பவங்க ளேழினு மீட்டு பாவம் பறிப்ப துமப்பில யாகக்கையி
னவங்க ளையமுத லான தீமைய றுத்து வேட்டத் ளிப்பது
நவங்க ளாகவி ருங்க திசக்க நானு நானுமு றுப்பதுந
தவங்க ளாகிவ ளர்த்து முத்தித் திப்ப துமதன கேள்வியே.

(இ - ள்.) ஏழுபிறவிகளிலுந் தேடிய பாவத்தையொழிப்பதும், எடுத்தேத்
தத்தின் கெடுதிகள் நோய்கள, முதலிய தீமைகளையொழித்து விருமபியத்தைக் கொடுப
பதும், னூதனநூதனமாக மிக்கபேராகிய சுகங்களைத்திண்தோறும் பொருந்தச்செய்
வதும், தவங்கள் முதலியவற்றைப் பெருக்கச்செய்து முத்தியளிப்பதும் அப்புராண
களேவியேயாம் எ - று

தவங்களாகியெனதில் ஆதியென்பதால் தானமுதலியனவுங்கொள்க. (௩௦)

வருண மாச்சிர மத்தொ முக்கினவ மூாத மாண்புன யாககளே
யருளவி நாயகர பத்தி யோடவா காதை கேளவியி லாராவமு
மருவு வராகளொ முக்கி லாராமரு வராகள சாதிபி தப்பினு
மொருவு சாங்கரா நனமை செய்யினு முற்ற தீமைய றொன்பவே.

(இ - ள்.) வருணசகிரம் தர்மங்களிற் நவரூத மாட்சிமையுடையவர்களே
கிருபைவாயந்த விநாயகரிடத்திற் புகியுடன் அவாசரித்ததைக்கேட்பதில் ஆசையும்
பொருநதுவாகள நல்லெழுக்கமில்லாதவர்கள் அதனையடையாகள. சாதிபிற்புக்
களாலும் நீங்கிய சாங்கரா நன்மையைச் செய்தாலும் பொருந்திய தீமைசெய்தவர்
களையெனப்படுவார்கள. ௩௧ - று. (௩௧)

ஆத லாலுயா மாத வமபல வரதறி யாசீர மததொடு
கோதி லாவரு ணத்தி னினறுகுழைந்த வனபினி நாயகர்
பாத தாமரை போற்று பனபினி பாங்கு னலலது மானிய
மோது நீரமைய தனறு பண்புனை யாத லாலுனக் கோதுதும்.

(இ - ள்.) ஆனபடியால் உயரத பலபெருந்தவங்களைச்செயது குற்றமில்
லாதவருணசிரம தருமங்குளினினறுகுழைவாகியஅன்புடன், லீநாயகக்கடவுளுடைய
பாததாமரைகளைத் துதிக்குந்தன்மையுடையவாகக் கம்பித்திலல்லது, அவலிநாயகபுரா
ணம் சொல்லுந்தன்மையதன்று நற்குணமுடையயாதால் உனக்குச் சொல்லுவோம்.

அருளெனக்குளிர தூங்கு நீரத்தட மாடி வமமென மன்னவன
பிருகு தீரத்தமணைநது தாழ்ந்துபி நங்கு ருமபுன ரோபநதெழுந
துருவின மலகிய வீர மொற்றியுடுதது லாந்தது பூசிமெய
மருவு கின்றசக கற்ப மோதிவ குத்தனனபிணி மாயநத்தே.

(இ - ள்.) கிருபைபோலக் குளிரச்சிவாயந்த நீரையுடைய தடாகத்திலுமூழ்கி
வருகவென்று பிருகுமுனிவாகூற, சோமகாந்தராசன பிருகுதீரத்தத்தை யடைந்து
(அதில) இறங்கி, விளங்குகின்ற மிக்கநீரில் ஸநானஞ்செயது எழுந்து, உடலினமிகக்
காரத்தைத் துடைத்து உலாந்த (வேறு) வஸ்திரமுடுத்து, திருநீர்ணிந்து உண்மை
பொருந்திய சங்கற்பஞ்செயதுகொண்டு புராணசிரவணஞ்செயய ஆரம்பித்தனன்.
அவனுடையநோய் (அப்பொழுதே) ஒழிந்தது எ - று (நக)

நோயி னீங்கிய யாககை பனமுறை நோக்கி நோக்கியி ராவெலாந
தீய சொற்பன மாரந்து கணகடி நந்து ளாடுனெ ஷுணமகிழந
தாடி நூலரு மாத வனபுடை யணமி யன்பொடு தாழ்நதெழுந
தேயு நின்னரு ளெய்தி னேனமிக வெய்த ருமபய னெய்தினேன்.

(இ - ள்.) நோயினின்றொழிந்த தேகத்தை பலமுறை பார்த்துப் பார்த்து,
இராமமுதுந தீயசொப்பனங்கண்டு கண்களை விழித்தனளவென்போல மனங்களி
த்து, நூலகளை யாராயந்த அருந்தவமுடைய பிருகுமுனிவா அருகிற்சென்று, அன்பு
டன பணிந்து எழுந்து (கூறுவான்) பொருந்திய தேவரீருடைய திருவருளை யடைந
தேன். அடைதற்கரிய பெருமபலினைப் பெற்றேன் எ - று. (நக)

காத லாரும் புராண கேளவியிற் கற்ப மாதநீர மேசெய
வேத மானபெ ருமபி ணித்தொடா யாவு நீங்கின வெனசொல்கே
தை னேயுனை நண்ணி னாப்குருணை னாத மேசகு நனபொருண
மாத ராதல நாகா பாதல மாக வைப்பினு மிலலையே.

(இ - ள்.) ஆசைபொருந்திய புராண கேளவியிற் சிறிதே செயய, குற்றமா
கிய பெரிய பிணிச்சமந்தமுழுவது மொழிந்தன (இவ்வற்புத் ததை) என்னவென்று
சொல்லுவேன். தலைவோ! தேவரீரோ யடுத்தவர்களுக்கும் கிடைக்கரிய நலப்பொருள்
சிறந்த தராதலத்திலும் நாகலோகத்திலும் பாதலலோகத்திலும், தேவருலகத்திலும்
(ஒன்றும்) இல்லை. எ - று. (நக)

ஆரு மறுமுறை யூரு மற்றெழி லாகக் கமறரும் போகமற்
றேரு மறியல் பாக வுங்கிருந தேனை வமமென் வேயழைத்

தோரு மாகல முய்கது ளாய்கது, வாய் மெபொரு ணையினன்
சாரு மாவிய லாதி லையினி சாற்றல வேணமெ புராணமே.

(இ - ள்) யாவரும், வாசஞ்செய்யும் ஊரும், அழகும், செல்வமும். அரிய
போகங்களுமின்றித் தனியாக அங்கிருந்தவனை ஒருகவென வினித்துப் பொருந்திய
சிறந்த நன்மைசெய்த தேவரீருக்குக் கொடுக்கப்படும் (சோமகாந்தம்) பொருள் நாயி
னேனுடைய பொருந்திய உயிரல்லாமற் பித்திலலை இனி (விநாயக) புராணத்தைச்
கூறவேண்டுமெ ள - று (௧௬)

என்ன மன்னனி யம்பி நிதாவி ரங்கி போகைம லாகுழைத்
தனனை யன்னவ ளன்ன மன்னவ னாகை யங்கைநிறி தைவராத
தன்ன தாதன மொன்று நல்கினன் சார்பது வைநது முனனொளி
தன்ன முமாபுரா யாத பேரொளி தாங்கி னுன்றை யாண்டவன்

(இ - ள்) என்று கூறிச் சோமகாந்தன (எதிரில்) நிற்க, தாய்போனத (கரு
ணைவாய்ந்த) பிருகுமுனிவா சந்தோஷமிகுந்து (அருகில்) அழைத்து, அவனுடைய அழ
கிய கையினுறடவி, சன்னுடைய ஆகனமொன்று கொடுத்து, அந்நி பொருந்தவும்,
முன் பிரகாசித்த பூமியையாண்ட மன்னனாகிய சோமகாந்தன தன தேகத்தையுமொவ
வாத பேரொளியைப் பெற்றனன் எ - று (௧௭)

கண்ட யாருமவி யரது ளாகவ லேபபெ ருங்கடன மூழ்கிய
தொண்டை வாயக தன்மை யும்பொருள் சூழ மைரசுரும வானமிழ்
துண்டு ளாரினு வரது காதையொ ருங்கு கேட்பவி ரும்பினா
மிண்டு நோயமுனி வேந்த னிற்பிரி விகுத வண்ணமி தாகுமே

(இ - ள்) (அதனைப்) பார்க்க வொல்லோருரு சந்தோஷத்தாக்கள் பெரிய
துன்பசாகரத்திலமிழ்ந்த வொவகைக்கனிப்பானத வாய்புடைய கதன்மை (யென
னும அவன் மனைவி) யும், உண்மைப்பொருளை யாலோசிக்கும் மந்திரிகளும், தேவாமிர
த்ததைப் புசித்தவர்களைப்போல ஒன்றாகக் களித்து விநாயக்கடவுள் சரிதையைக்
கேட்க அவாவினாக்கள் (சோமகாந்தனை) நெருங்கிய நோயின முனிசிரேஷ்டரான
பிருகுமுனிவா ப்ரியச்செய்தவனை இதுகேயாகும் எ - று. (௧௮)

என்று சாலமொ ழிந்த குதனவி யாத னென்னுமி ருந்தவற
கன்று வேற்று வாதந வரறி வாயெ னப்பிரு சூப்பெய
தொன்று மாமுனி சோம காந்தனு வப்ப வேதகிய வண்ணமே
நன்று அமவர லாற்றி னேதுந னாடி னுன்ற ஸிடினன்

(இ - ள்) என்று மிகுதியாகக்கூறிய சூதமுனிவா, பெருந்தவமுடைய வியாத
முனிவருக்குப் பூரவம் பிரமதேவராகூறியவன்கையே அறியக்கடவாயென்று, பிருகு
முனிவா சோமகாந்தராசன் சந்தோஷக்கக்கூறியவிதமாக நன்மைப்பொருந்திய வரன்
முறையாக விநாயக மானமியத்தைச் சொல்லுவேனென்று திருவருளமிகவராய
ஆரம்பித்தனா. எ - று (௧௯)

சோமகாந்தனையதிரந்தப்படலம் முற்றிற்று.

ஆந்த திருவிருத்தம் - ௮௨௭

வியாசர்பிரமதேவவநயதித்தபடலம்.

பண்ணிய பெருந்தவன பராசரபபெயர்
நண்ணிய முனிவர நயக்கு மைந்தனாபு,
திண்ணிய விண்மீவே சிறப்பத தோன்றினான்
விண்ணவர் விபத்தகு வியாத நெனவவே

(இ - ள்) பெருந்தவனெனும் பராசரனெனும் பெயர்பெற்றவனுமாகிய முனிவரனுக்குப் புதலவனாக, வலிமைவாய்ந்த திருமாலே தேவர்கள் விரும்பத்தக்க வியாதமுனிவனெனும் பெயருடன சிறப்புற்றுப் பிறந்தனன். எ - று.

பூவம் மச்செனதியெனபவன் கவகையில் ஓடஞ்செலுத்திக்கொண்டிருக்கையில் அவ்வோடத்திலேறிச்சென்ற பராசரமுனிவா அவனோக்காமுற்று அவனுக்குக் காப்பவாசத்தாலுண்டாயிருந்த துன்மணத்தைவிலக்கிப் பரிமளகெந்தியெனப் பெயர் வழங்குமபடி நறுமணமருளி அவ்வோடத்திற புணராதனா அதனால் வியாதமுனிவா தோன்றினரென்பது சரிதமாதலாலும், துவாபரயுகங்கடோறும் திருமாலே வியாதனாகத்தோன்றி வேதங்களைப்பாருபதெனவெனப்பது நூலாழகாதலாலும் "பராசரப் பெயர் முனிவன மைந்தனாபு விண்மீவே வியாதனெனத் தோன்றினான்" - எனறா.

சுருதியை வரமற்றத தெரங்குநா ரெயர்சின
சுருதியின பொருளகளை மிருதி போலவே
பொருளபட விளக்கிய புராண முந்தெருகுத
தருளொடு மொழிவதற் காரம் பித்தனன

(இ - ள்) வேதத்தை யளவுபடச் சுருக்கிச்செய்தபிறகு, வேதத்தின பொருள்களை மிருதிபோலவே பொருளபடியடி விளக்கச்செய்த புராணங்களை யுங் தொகைபடுத்திக் கிருபையுடனே சொல்லுவதற்கு ஆரம்பஞ்செய்தனன் எ - று (உ)

மருக்கமமு கொன்றைபார மணிப்பொற் றேரிமுரித
திருக்கவமு யாருமுன் னிறைஞ்சி யேதநவ
முருக்கிள னைங்கரத் தெருவன ரேவடி
தருக்கிப் சிந்தைபாற் றுமுதற் றோற்றிலன

(இ - ள்) மணமவீசுவ கொன்றைமலர் மாலையணிந்த சிவபெருமானுடைய நவமணிமயமான அழகியதேனா (தண்ணைப்பணியாமையால்) முரியச்செய்திருந்தும், எல்லோரும் முற்பட வணங்கித் துதிசெய்துவந்தும், அருவிளங்கும் ஐந்துதிருக்கரங்களை யுடைய விநாயகப்பெருமானது செவ்விய நிருபடிகளை, இறுமாந்த மனத்தாற் புணிந்து போற்றினுனலன எ - று. (ங)

வழிபடு கடவுளு மதித்தெ தெத்திடுஞ்
செழிப்பொருட் கேற்புடைத்தாய் நெய்வழு
மழிவினுக் கழிவுசெய் தருளு மாமதம்
பொழிமுகத் தவனென்ப புநதி தோற்றிலன.

(இ - ள்) வழிபடத்தக்கதேவனும், மதித்தெடுத்திக்கொண்ட சிறந்த பொருளுக்கு ஏற்புடைக்கடவுளும், தண்ணைப்பணியாமையுடைய நீமைசெய்தருளும் மும்மதங்க

களைச் சொரியும் யானை முதலதையுடைய விநாயகக் கடவுளென்று (அவ்வியாதமுனி
வன் தன்) மனத்திற் றெளிந்தானிலன் ஏ - று (ச)

ஆனையா நெருமருள் பைங்கை வராசெனி
பேகநா யகனரு ளெயது மா,யில
நெனையா லெடுத்தவொண் பொருளிற் சிந்தனை
முனையாயத் தளர்ந்தன்ன முடிவு தோந்திலன்.

(இ - ள்) ஆனபடியால், ஒற்றைக்கொம்பையும் ஐந்து திருக்கரங்களையும்
நெடியதிருச்செவ்வையுமுடைய ஏகநாயகனாகிய விநாயகப்பெருமானது திருவருளை
யடையும்வகை பெருந்தவனாய், (தான்) ஆசையோடெடுத்த சிந்தனை பொருளிலே,
ஊமைபோல முடிவையறியாது மனத்தளர்ச்சியற்றன்ன ஏ - று (ந)

வேறு

சிந்தா நின்ற செமமணி நாகஞ் சென்றேற்
நீந்தா நின்ற மந்திரம் வல்லே நிலைநெய்தாந்
கேந்தா நின்ற வோருல வைக்கோ னினியாமே
காந்தா நின்ற காரண முள்ளங் கடிசெய்ய

(இ - ள்) (யாவரும்) விருமபுகின்ற மாணிக்கத்தை (உச்சியில்) உடைய
சாப்பவேகமானது நீங்கிக்கொண்டு எழுமபடி (மந்திரம் வல்லாநெருவன்) மந்திரத்
தை வினாவாக நிலைந்துத்தியதுபோல, ஏததுகின்ற ஒற்றைக்கொம்பினையுடைய விநா
யகக்கடவுள் கோபிகின்ற காரணமானது வியாதமுனியருடைய மனத்திற்குத் துன்பு
செய்ய. ஏ - று (ச)

மடியோ பித்தோ வனடுவன துள்ள மயலசெய்த
படியா தென்றே யையமுழுத்தான பிழவத்தான
பிடியா தொன்றுங் கண்டிலன் வல்லே பெயர்வுற்றுக்
கடியா கஞ்சப் பூவனை யானடுபற் கழல்வாரந்தான

(இ - ள்) மடியோ பித்தமோ அப்பொழுது என்மனதை மயக்கியவகை
எதுவென்று சந்தேகித்தான், துன்பமடைந்தான், (எதனிடத்திலும்) சிந்து நம்
பிக்கையுங்காணாது வினாநது அவ்விடம் விடும் நீங்கி வாசனைபொருநதிய தாமரை
மலாபீடத்தையுடைய பிரமதேவனது அழகிய பாதங்களையடைந்தான். ஏ - று

அனபு துளுமபத் தண்டென வீழந்தா ணமோதித்
துன்ப நிறைந்த வுள்ளமு கத்திற் சடாகிற்ப
முன்புற விட்ட வாதனம் வைகி முனிவேந்த
னென்பற் வந்தாய கொல்லென வேதற் கிதுசொன்னான்.

(இ - ள்) அனபானது துளுமபடி தண்டாகாரமாக வீழ்ந்து வேதமொழி
களாற்றுகிறது வருத்தமிக்குடைய மனமானது முகத்தினால் நன்குவிளங்க, தனக்கு
முன்னா இடப்பட்ட பீடத்திலிருந்து, யாதுபெறக்கருதிவந்தனை? அதனைச் சொல்லக்
கொண்ட (பிரமன்கேடக) முனிவா தலைவனான வியாதமுனிவன் பிரமதேவனுக்கு இத்
னைக் கூறினான். ஏ - று (அ)

நாத்திக ரேயாய் நானமறை நிறதை நவிலவாரா
யாதகனு நாதத தததமொ முக்கா சாரங்க
ணீததவ ரேயாய் நீடுல கத்தோரா நிறையினறிப்
போததுரி நைநதா ரனனது தீராகும பொருளுடி

(இ - ள்) பெரிய நிலவுகத்திலுள்ளவர்கள் நாத்திகர்களாய், நான்குவேதங்
களையும் நிரதிப்பவர்களாய், கடவுளருளிய தங்கடங்களுக்கூரிய ஒழுக்காசாரங்களை
யொழித்தவர்களாய்க் குற்றமிருந்தார்கள். அதனைத் தீராகும் பொருளைத் தேடி எ - று

இதுமுதலிரண்பொடல்கள் குளகம்

நிறை - ஆணைமக்குணம் நான்கனுளொன்று அவை அறிவு நிறை ஓப்பு
கடைப்பிடி யெனப்படும் (கூ)

செய்வன செயயா நொழிவன வனோரோ தெரிவெய்தி
யுய்வன நாடி யோங்கு கதிக்க ணுறுமாறே
பொய்வகை தீராத புராண மனைத நம புரையிலலைய
கைவளா நெல்லி போலெளி தாகுருங் கடனபூண்டேன.

(இ - ள்) குற்றமில்லாத பிரமதேவரே! செயயத்தருவனவும் செயயத்தகாது
விலக்குவனவும் (இவையென) அவர்கள் தெரிந்த கொண்டு உச்சிவிக்கும் வழிகளைத்
தேடி உயாபத்வியை யடையும்வகையே, பொய்மாகக் கொழிந்த புராணங்களையெல்
லாம், கையில் உயாந்த நெலவிககனிபோல எளிதாக (விளங்க) சசெய்யுங் கடமையை
மேற்கொண்டேன எ - று

செய்வனவெனறது விதித்தனவெனவும், செயயாதொழிவனவெனறது
விலக்கியன வெனவுவகொள்க (கூ)

நித்திய மேரை மித்தியம் யாக நிகழ்மனற
நித்தகு கனமம் யாவுரி நைநத வெழிவவேதக
கொத்தினுண மேனமேற கைவளா புநதி குழைவுறுறு
பித்தின னானே நெனனிளி செயகை பிழைகாணேன

(இ - ள்) நித்தியம் - நைமித்திகம் - யாகம் - செயயத்தக்கதிரும்மணம் இந்தத்
தருத்தியாகிய கருமவிதிகளெல்லாம் நிறைந்தள்ள அழகிய வேதத்தின் கூட்டத்தில்
மேன்மேலும் மனங்குழைந்து வெறிபிடித்தவனானேன இனி யாது செயகுவேன ?
தவறினே க காண்கிலேன. எ - று

நித்தியம் - தினமுஞ் செயயக் கடமைப்பட்டுள்ள கருமங்கள், நைமித்தியம் -
ஒவ்வொரு நிமித்தம் பற்றிச் செய்யுங் கருமங்கள் (கக)

புராண மான வெனன்றி யாமை பொடிசெய்யுங்
காரண மோது வேறெவா வல்லாரா கருதெனறு
நாரண னான வியாத னுரைப்ப நன்றுளளி
யாரண னானே புனனகை கொண்ட தறைகொழுவா

(இ - ள்) நிறைவாகிய என்னுடைய அறியாமையை நீடுசெய்யும் வகையை
யோதுக, வேறே (அவ்வாறோது) வல்லவர் யாவர் ? (உள்ளத்திற்) கருதுகவென்று,
விண்ணின் அபராவதாரமாகிய வியாதமுனிவன கூற, பிரமதேவனானவன் கன்றாக
போகித்துப் புன்னிரிப்புடன் பகல்கின்றனன். எ - று (கஉ)

வேறு

ஆதிகேய யால் பாகி யழிவினுச கழிவு செய்யும்
விநாயக நருளின ருயினை மெல்லிய கரும் மேனூச
கனது நக கூட லினயிக காராகுவன புத்தி கூர்மை
மனுகிரி வலிமிச குளள வரம்பெறு கலை நேனும்

(இ - ள்) அநாதியாகவே நீனமலா சி, தமமை பூசியாதவாகட்டு இடுக்கண்
வீளைக்கும் விநாயககடவுளுடைய திருகுளிலையாயின, புத்தி உட்பமம் மனவாக
ருக்காயங்கனின் வலிமையும் மிகுளள மேனமைபெற்ற ஒருவனுயினுஞ் சாமானிய
காரியமாயினுந் தனக்குக் கைகூடுகலிலலாது மனஞ்சாம்புவான எ - று,

மனுகிரியெனச்சால் வாகவ கயுங் காயகையும் உடனெண்ணப்பட்டன (கங்)

பறவைசட கரசன மேன பனிவிசம் பமுதக கொணமா
செறனமிது வல்யா லைங்கைச செமடலை வனங்கா தேகி
பறவுமிழ் துளபத தண்டா நாயசன மொழியால் வெல்ல
வறவினை தூரதி யானு னசரிதை தருகருசு கொண்டு

(இ - ள்) பறவைகளுக்கெல்லாம் அரசனாகிப் பருடன முற்காலத்திற் குளிராசசி
பொருந்திய ஆகாயத்தினின்றே கோமரித்ததைக் கொண்டெருமபடி, பகைஞனா
வெல்லும் பேராற்றலால், ஐந்து ிருக்கரங்களுடைய விநாயககடவுளைப் பணி
யாது சென்று, கேனசொரியுந் தணனிய துளவமாலையணிநச விஷ்ணுமாத்நி
தன் மொழிய ல வெல்ல, சருமத்தைக்கருதி (அவருக்கு) வாகனமாயினன எ - று

பறவைகடகரசன துளபதத்தண்டா நாயகனவாகனமானெனெதது—பூரம
காசிபமுனிவா மனையியா பதினமூவரில் கத்தரு விரதைஎனனும் இருமரும் தமதழ
காற்றருக்கி அழகிலலாள் ஸிற யிருப்பதென்று தீர்மானித்ததுகொண்டு காசிபமா
வினவ, காசிடர கத்தருவ் சிறந்தவனெனெ றுணாப வினகை சிறைபட்டே, தனனைச
சிறைத்தவிரகும்படி கத்தருவைவேண்ட, அங்ள விண்ணுலகிலுள்ள அமிரத்ததை
வருவித்ததுகொடுபன் நீசிறைநீங்குடைவென, விரதை காசிபரருளாற் கருடனைமக்
னாகப்பெற்று அவனுக்குமுறையிட, கருடன விண்ணிடையடைந்து ஆங்கிருந் காவ
லனாவென்று அமுதங்கொண்டு திருமுனையில், திருமால் அவனையெரிந்தது இருபத்
தொருதினங்கள் போர்புரிந்தும் அவன கோலவியனையாமையினவஞ்சனையாலவெல்ல
வேண்டுமென்றுடன்கொண்டு, புள்ளரசு உனவலிசுருவியருதேன, நீவேனமெருமரத்தைக்
கேட்டிக்கொள் என, கருடன விண்டுவிவ் உனவலிமைக்கு மனங்கனித்தேன நீ விரும்
பியவரத்தைப் பெறுகவென்றன திருமால் இதுவேசமயமென்றுடன்கொண்டு, நீ காசி
பனமதலையாயச சொல்பிசுகாதவெனயன் நீ யெனக்கு வாகனமாகுகவென, கருடன
முகூடத்தகாலம் யோசித்து, வாரத்தைபிசுகாமல் அவனனமேயாகுகவென்று விடை
கொண்டு விரைத்தையடைந்து அமுதாய்வித்து அவனசிறையை யகற்றி விண்டு
புகருவாகனமாயினென்பதாம் [வித்தைக்குச் சுபருணையென்றும் பெயர்] இதனை

காசிபபுராணம்

செபுன வேந்தரன் வீர மகிழ்ச்சன்
செனபு னடவரங் கொள்ளென வீங்குவ
னுனபெ ருநதிற குணமகிழந் தேனமற்றென
றனபு னடவங் கொள்ளெனச் சாற்றிந்

மாய மைமொழி கேட்டு மகிழ்ச்சியிற்
நூயை யோதிய சொற்றவ ருயெனி
னீயெ னக்கு நெடுநதகை யூதியா
யேயு மிவவரம யானகொள நல்கெனரூன்

ஆர்த்தி கூர்தர வம்மொழி கேட்டொரு
மூர்த்த மெண்ணி யுயிதது மொழிநதமெய்
வாரத்தை யிற்பிறழ் வஞ்சியற் ருக்கெனச

சோதயி யாளன விடைபெற்றச சென்றனன் — என்பதனானறிக (கச)

உருத்திரக் குரிசில பாங்கு ருற்றவீ ரியத்திற றேனனறிக
கருத்தினுங் கடத்தன முற்றக கருங்கடல் கடக்கு மாற்றல்
செருத்தகு மனுமான மணி மீமற் சிலையிரா கவீனத தாங்கிட்
பெருத்தவுட டருக்கி னுடில் பீழைநோய பலகா லுற்றன

(இ - ள்) உருத்திரபகவானிடத்துப் பொருந்திய வீரியத்தினற்றேனறி, மன
தினாலுந் தாண்டிதல் முடியாத கரிய கடலினைக் கடக்கும் வல்லபமும் போவல்லிமையு
முடைய அதுமான விசேடித்த மனகாவததால் (ஐங்கரகருரிசில யடிபரவாது) பூமி
யினமேல், கோதண்டமேந்திய இராமமூர்த்தியைச் சுமந்து பலமுறை துன்பநோயை
யடைந்தான். எ - று (கரு)

திருமறு மாப னான திரண்டவொ சிலையி ராமன
பொருவலி வாலி முனனாப போர்த்திறத தெளிய னான
னிருநிலத் தனைக் கினனு மிலகிய வெற்றைக் கோட்டுத்
தருவினை யடுத்த லினறித் தருக்கிறை நெருமந் தாரே.

(இ - ள்) திருமறுமாபனான திரட்சிவாயந்த கோதண்டமேந்திய இராம
மூர்த்தி (விராயகபூசை செய்யாது) போபுரியும் வல்லபமுடைய வாலி (என்னும்
வானரவீரன்) முன்னே போர்வல்லபத்திற றேல்வியடைந்தனன் பெரிய பூமியில்
இன்னும் எண்ணிறந்தவாகன ஒற்றைக்கொட்பினையுடைய கற்பகத்தருவை யொத்த
கணபதியை யாசிரயிக்காமல் இறுமாப்பால் துன்புற்றாகள். எ - று (கசு)

திருமறுமாபன் - திருமகளையும் சீவறசமென்னும் மறுவையுமுடைய மார்
பையுடையவன்

பிரணவ முன்னா வைகும பெருமறை தொகுத்த காலீ
பிரணவ முன்னே தாமற் பேசுத லினமை யாலே
பிரணவ மொழியாற் றனனைப் பேசினே யெனவுட கொண்டு
பிரணவப் பொருளா யுள்ளான பேரிடா காததா னன்றே

(இ - ள்) பிரணவமானது முன்னேவிளங்கும் பெரியவேதங்களைத் தொகை
செய்தகாலத்தில், பிரணவத்தை முதலிற்சொல்லாமல் வேதமோதுதலில்லாமையால்,
பிரணவசபத்தால் தன்னைத்துதிகேயதனையென்று திருவுள்ளஞ்செய்து, அப்பிரண
வத்தின பொருளாகிய கணேசப்பெருமான பெரிய துன்பங்களை (வரவொட்டாமற்)
காத்தனன். எ - று. (கௌ)

கருத்திக னுலகுக் கோதத் துணிரிந்தரான் மயேரன் றுணுங்
கருத்துக னுமுறு விக்ருங்க காரணங் குறித்தன றேகொற்

சுருதியின் முன்ன ரந்தத் தொனமனு வைத்தான போலு
முருவமு மிடாதிப பாணுக கோமெனு மொழியே யாமால்.

(இ - ள்) வேதங்களை உலகத்தாருக்குக் கூறத்தொடங்கிய காலத்தில், சிவ பெருமானுந் தானசுருதியதை முடிவுபெறச்செய்யுங் காரணத்தைக்குறித்துத்தானே வேதாரம்பத்தில் அரதப்பழமையான பிரணவத்தை அமாததினான்போலும் விக்கினங் களை விலக்கும் விநாடகப்பெருமானுக்குத் திருவுருவமும் ஒமென்று சொல்லப்படும அபிரணவமேயாகும். ஏ - று (கஅ)

எதக்கு தொழிறகு முன்னா யாவரு மிறைஞ்ச நிறகு
மத்தகு தேவ தேவாக காலைய மாகை யாலே
யுத்தம வோனகா ரத்தை யுரைக்குமந் திரங்க டோறும்
வைத்தனா முன்னாத தொன னுன மரபிற தோக ளெல்லாம்.

(இ - ள்) எவ்வகைய தகுதியுடைய கருமங்களுஞ் செய்வதற்கு முற்பட, எல லோரும் பணிசெய்ய விளங்கும் அந்தத் தகுதிபாடடிபுணுடைய தேவதேவனாகிய விநாயகப்பெருமானுக்கு வாசஸ்தானமாயுள்ளபடியால், பழமையாகிய துனமரபினை யுணர்ந்த பெரியோர்களயாவரும் உத்தமமாகிய ஓங்காரத்தை, சொல்லுகின்ற மந்திரங் களிலெல்லாம் முதலிற் பொருத்தினாகன. ஏ - று (கக)

அவனவ ளதுவாய் நினறே யனைதையு முடிக்கின் றுனு
மவரவா தியானித தேதத வவரவாக கருளசெய வானு
மவரவா மனாதி கெட்டா வரும்பொரு ளாயி னுனு
மவிரமறை யினனு மன்மை மொழியினு ளளக்கின றுனும

(இ - ள்) அவன் அவன் அது (என்னும் மூ) வடிவாக விளங்கியே எல்லாச் செயல்களையும் முடிக்கின்றவனும், அவரவர்கள் தியானஞ்செய்து துதித்தலால் அவ ரவர்களுக்குத் திருவருளசெய்யபவனும், அவரவர்களுடைய மனமுதலியவற்றிற்கத்தீத் தமான அரியபொருளாகவுள்ளவனும், விளங்குகின்ற வேதங்கள் இன்னும் அனமைச சொல்லினால் அளவிடப்படுபவனும் ஏ - று

இதுமுதல மூன்றுசெய்யுள்கள் குளகம்

அவன் அவன் அது எனப்பவறில் முதலிரக-றியவிரண்டால் ஆணபெண் ணென்றும் உயாதினையென்றும், பின்னாகக்-றியத்தலால் அஃறிணையென்றுஞ்சுட்டினா

அனமைமொழியினு ளளக்கின்றனென்றதை, “திருவிளையாடற்புராணத்தில் “அக்லை யலலை” தெனமறை களுமனமைச சொல்லி னாறுதித் திளைக்குமிச சுந தரன்”—எனவருவதனுமுணாக (உ௦)

இந்திர னன்ன ளூதியிலகருமி மாபபன கீற்றுச
சுந்திரன் முடியில வேயரத தழலுமிழ் சூலத் தினகை
யரதண னேனைத் தேவ ரனைவரு மாணை நீவா
சுந்தர மலாததாள் போற்றித் தொழுமுத லாயி னுனும

(இ - ள்) இந்திரனும், அனனவாகனாகிய பிரமனும், திருமகளைத் திரு மார்பிலுடைய திருமாலும், சுந்திரதுண்டத்தைத் திருமுடியிலணிந்த தீயைச்சொரியு குலப்படையேந்திய வலியகையையுடைய சிவபெருமானும், பிறதேவர்களும் எல்லோ

ருங் கட்டளைகடவாது அழகிய தாமரைமலர்போன்ற திருவடிபைத் துதித்துவணநகும் முதற்கடவுளானவனும். ஏ - ஹ.

அந் தணன் - பிராமணன் - ராணபெபிராமணனெனறது தேவர்கடகெல்லாம அந் தணனான சிவபெருமானே இதனை,

காஞ்சிப்புராணம்.

“பிராமண னீயே கடவுளா தமமுட பிஞ்ஞகா வேனையோர தமமுட் பிராமணன யானே பிராமணன நனக்குப் பிராமணன கதியுனை யிகழ்வோன் பிராமண னல்லன நன்குல தெய்வம் விண்பினை நென்றனைத் தொழுமப் பிராமணற கிரணமும் பயப்படா நிரயம் புகுவெனென றுயாமறை பேசும்.”—என பதனாறிக (உக)

ஒன்றனைச் செய்கின றுனு மொன்றனை யொழிக்கின றுனு மொன்றனை விடுத்து வேறே யொன்றனை முடிக்கின றுனு மன்றினாக கிடாசெய வானு மைந்தொழிற் கரனா போலத் துன்றினாக கிடாக லாபபத தோன்றிய கணைச் சன்னப.

(இ - ள்) (செய்யக்கருதிய) ஒரு கருமத்தைச் செய்கின்றவனும், ஒரு கருமத்தை நீக்குகின்றவனும், ஒன்றை விலக்கி மற்றொன்றை முடிக்கின்றவனும், தன்னைப் பணியாக்கு இடா விளைபவனும், (சிருஷ்டி முதலிய) பஞ்சகிருத்தியங்களுக்குச் சிவ பெருமானைப்போல, தமமை யடைந்தவர்கட்குத் துன்பங்களை யொழிக்கத் திருவவ தாரஞ் செய்த கணைசமுத்தியென்று (அறிஞர்களை) சொல்வார்கள். ஏ - ஹ (உஉ)

அன்னவன பாதப் போதை யாகக்கையே மொழியே நெஞ்சே யின்னவற நெனறி னுனு மிதமுறப் பணிந்தா யல்லே தன்னிக ரில்லா வித்தைத் தருக்கிறை சுயம்பா விதை வுன்னவ மதிப்பி னாலே யுறுதுய ருழந்தா யங்கே

(இ - ள்) அவ்வகைய கணைசப்பெருமானுடைய திருவடித்தாமரையைக் காயமும் மனமும் மொழியுமாகிய இவற்றொன்றினாலேனும் இதமுண்டாகும்படி பணிந்தாயல்லே தனக்குத்தானே யொப்பாகிய வித்தியாகாவத்தாற் சுயம்பாவிதை உன்னுடைய அவமதிப்பினாலே பொருந்திய தயரத்தை யடைந்தாய். ஏ - ஹ. (உஉ)

ஆயிரங் கோடி கற்ப மாவமோ தேக்க னாலும் பாயிரங் தானு முற்றப் பண்ணுதல் கூடா தாகு மாயிரும் புவனம் போற்றும் வாரண முகப்பி ராணைப் போயிரங் தருளும் வண்ணம் பூனை புரிந்தி டாயேல்.

(இ - ள்.) பெரிய விசாலமான உலகினா துதிசெய்யும் யானைமுக விநாயகப் பெருமானையடைந்து யாசித்துத் திருவருளபுரியும் வகையாகப் பூசைசெய்யாயாகில (விநாயகர் திருவருளினறி) ஆயிரங்கோடி கற்பகாலங்கள் ஆசையோடு முயன்றாலும் பாயிரமும் முற்றச்செய்தல் (உன்னாற்) கூடாததாகும். ஏ - ஹ (உச)

வேறு

சுழுகரே யேக தந்தரே சுபிலா சூழுகெசு கன்னரே நாக மிழிந்தரு மிலம்போ தாரெழில விகட ரீலகிய விககின ராச

ரமைவாகுழர் நேததுங் கணுதிபா தூம கேதுநன நருவகணுத் திபக் க
ருமிமொளிப பால சந்திர தான முறநிருந தெழுங்கரா னனரே.

(இ - ள்) சுமகா - ஏகதந்தர் - கபிலர் - அடிபவர்கா) குழ்கின்ற செசுகன
னா - நாசமானது விளங்குகின்ற இலம்போதரா - அழகிய வீகடா - விளங்கிய வீகுகின
ராசா - ஞானிகள் குழந்தை துரிசெய்யுங் கணுதிபா - தூமகேது - நனருகத் திருவருள்
செய்யுங் கணுத்தியம்மா ஆயிரிசுதம் பாலசந்திரா - மதப்பெருக்கானது ஊற்றெடுத்த
தொழுகுங் கசானனா - ஏ - று

இதுமுதலிரண்டு பாடல்கள் ஒருதொடர்

(உரு)

வககிர துண்டா வயங்கிய ரூபப கனனரே ரமபாவான வரங்க
டொக்கருள் கந்த பூவர ரெனவே சொல்லிப் பெயர்பதி னுறு
மிகஞ்ஞாத திடினுங் கேட்டினும் விசுதை விவாகம'வேட டெழும'நிர வேச
நிக்கம மடுபேரா யாகமா திகளு நினைக்குமுன முறறுறும பிள்ளாய

(இ - ள்) வககிரதுண்டா-விளங்கிய ரூபபகனனா - ரமபா - சிறந்த வரங்
களைத் தொகுதியாகவருளுங் கந்தபூவசா என்று சொல்லப்பட்ட பதினாறு திருநாமங்
களையும் விசேடமாகச் சொன்னாலும் (பிறா சொல்லக்) கேட்டாலும், வித்தை விவாகம
விரும்பியுண்டாகின்ற முயற்சி வியாபாரம் மோதுகின்ற போா யாகம் முதலியனவும்
எண்ணுவதன் முன்னரே (கைகூடி) முடிவுபெறும், பிள்ளாய! - ஏ - று

நீகம்மென்றது நிகம்மென விரிந்தது

(உசு)

ஆதலா லவணைப் பூசனை யாற்றி யறிவினை யழித்திடு மைய
லேதநீத் தெண்ண மினிதுற முடியா விருமிக முயதுந வென்றன
லேதனீ தோத வுள்ளதே பென்று வியாதமா தவனுள் மகிழ்ந்த
போதமே வடிவாங் கணைசாரைப் பூசை புரிவதெவ வாறென விரந்தான.

(இ - ள்.) ஆனபடியால், அவ்விநாயகப்பெருமானைப் பூசைசெய்து மதியைக்
கெடுக்கும் அறிவினமையாகிய துன்பத்தைவிலக்கி, உண்கருத்தை இனிப்பயாகமுடிந்
துப்பெரிய கீர்த்தியைப்படைவென்று (பிரமதேவனை) கடறினன பிரமதேவனை ஐந்த
னைச்சொல்ல, பெருநசுவமுடைய வியாதமுனிவன் உணமைதானென்று மனமகிழ்ந்து,
ஞானமே சுருபமாகிய விநாயகக்கடவுள் பெயர்வகைகடாகப் பூசைபுரிவதென்று யாசித்
தன்ன - ஏ - று

முடியா - முடிந்து இது செய்யாவென்றும் வாய்பாட்டிற்குத்தகால வினை
பெச்சம்

(உஎ)

இதுமலாத தவிசின விற்றிந் நருளு பிறைவனை வியாதமா முனிமுன
கதுமென வடுதத வரநினிச சோம கரத்தனை யயன்முனி தனக்கு
விதுவணி சடிவத கங்கரப் பெருமான வியததாது மந்திரஞ் செவியின
வதிதரப் புகன்ற மரபுகே வென்று வழங்குவன நிருகுமா தவனே.

(இ - ள்) தாமரைமலாபீடத்தினமேல் எழுந்தருளியிருக்கும்பிரமதேவனை,
பெருமைதங்கிய வியாதமுனிவன் முற்காலத்தில் விரைந்து அடுத்தவகை யிதுவாகும்.
சோமகாரதராசனே! பிரமதேவனை வியாதமுனிவனுக்கு, சந்திரனாயணிந்த சுடைமைய
புடைய ஐந்தகரங்களமைந்த விநாயகப்பெருமானுடைய துணிக்கத்தக்க மந்திரத்தைச்

செவியினிடத்திற் பொருந்த உபதேசித்தவகையை இனிக் கேட்பாயாகவென்று பெருந்தவசியாகிய பிரகுமுனிவன் கூறலாயினன் எ - று (உஅ)

வியாசா பிரமேசுவரையடுத்தபட்டலம் முறையிற்று

ஆந்த நீர்விநீரும் - அந்நு

வியாசரூபதேசம்பெற்றபட்டலம்.

புயரசலந்தரவ மாலே பூண்டபுனை நியன்போ றேற்ற

சயாகர னாவி யுண்ட கணனுதற பெருமா லீனற

தபாமிரு கீனைச னென்னுஞ் சாமியா கமத்திற அபா

வியாதனை சத்த கோடி வியனமனு விளமப்ப பட்ட

(இ - எ) புனிதமாகிய வியாசமுனிவனே! புயமாகிய மலையினேற சாப்ப மாலையணிந்த புண்ணியசூரியும், யுத்தஞ்செய்யவந்த சயாகரனுயிடைப்பருங்கிய நெற்றிகண்ணையுடையவருமாகிய சிவபெருமான தந்தருளிய நயையமிருந்த நனைசமூத்தி பென்னுங் கடவுளது ஆகமத்தில், ஏழுக்கோடி மகாமந்திரங்கள் சொல்லெட்டவொளன் எ - று

சிவபிரான் அரவமாலேபூண்டது

கருடனுடைய தொந்தரவைரசுகிராத சாப்பங்கள் சிவபெருமானைப் பூனை செயது அவா திருவருள் பெற்று அவருக்கு ஆபரணங்கள்போல அவ்வெம்பெருமானுடைய கட்டளையால் அவருடைய திருமேனியில் வசிக்கலாயின பின்பெருகாலத்தில் விண்டு வொடங்கடைந்த கருடனைக்கண்டு சுகமாவென அலசாக விலாவினவென பதாம் இதனை,

காஞ்சிப்பூரணம்

விதிமுறைச்சிவபூசனையாற்றிமாலவிடைக்கொடிப்பெருமாளின புதியபூங்கழலருச்சனைப்பேற்றிறுதபுள்ளிறைமிடவெய்திய திராவுறுததெமையலைத்திடவொளியினமடைக்கலம்புருந்தேயயாக் கதியெடுக்குவீறிலையெனறிந்ததலங்கண்ணுதலருள் கூடாது

பன நகங்கோ பணி யெனத்தாங்கின நபன்னகாபரணனற னின்னருடபெறுமதுகையானமற்றவையெகை சபாலரிடோடு துன்னுவெம்பனைககழலுழைக்கலுழனைசுகங்கொவெனறஞ்சாமே பன நுமென்மையின்வியினவிமமொழிபாடொலாமெடுத்தோதூர — எனபாறாநிசு.

அன்றியும், சிவபெருமான பிஷாடனராகவும் திருமால் மோஷ்னிமாகவும் தாருவனமுற்று அமூனி மங்கையா கற்பையும் அமமுனிவா தீவதலையும் மழித்தனையின, அவர்கள் சினந்து அவிசாரவேளவி செய்து அநிறேருனறிய புவிமான முதலிய வற்றை விடுத்து, அவைகள் எம்பெருமானைத் துன்புடையாயாமையின அதினின்று கோனறிய எண்ணிந்த சாப்பங்களை இறைவாமேல் விதிப்ப, இறைவா அவற்றைப் பற்றிக் கருடனுக்கஞ்சி கம்பாலிருதருங் கட்டுசெவிகளோடிருக்கவென்று அணிந்து கொண்டதும் ஓர் காரணமாம் இதனை,

கந்தபுராணம்.

“எந்திய பின்னா வேளவி யெரியதற கிடையே யெண்ணில
பாரசனாவு கொழுந்து தீயோ பணியிறா சிறநங் கொண்டு
போந்தன வவற்றை மாயோன புளளிதூக கஞ்சித் தன்பால
சோந்ததோ பணிக ளோடுஞ் செவவிற்ற புனைநா நெங்கோன” —என்
பதனனுமுணாக

கயாசுரனுவிபுடைது

யானை வடிவுடைய கயாசுரனெனும் சானவனொருவன் சங்கரனை வழி
பட்டு வலிமிக் கொண்பத தேவா முனிவர்களைத் துன்புறுத்த ஆவாக்ள சிவபெருமானை
யடைக்கவழங்குநது நிற்ப, கயாசுரன ஆவாக்ளிருந்த மணிகளெனிகையெனனு மிடத்
தையடைந்து ஆபபரித்து ஆவாக்ளை விளிக்க, இறைவா உகிரபபெருவடிதேற்றி
ஆவ்யானையசத்தளரி அதன் தோலையுரித்து ஆடையாக வணிந்தனெனினது சரிசம
இதனை,

கந்தபுராணம்

“மதித்த வேழமாந் தானவன் வருத்தலு வடனவ
யுச்சித் தவனையு மசுந வெரிவிழிச் சொருதன
கசிகத் தாளகொடு தளனவே கயாசுரன கலிபுத்து
பதைத்து வீழ்த்தலு மிதித்தனன சிரத்தையோ பத்ததால்.

ஒருப தத்தினைக் கவானுறு சிருக்கரத் துகிரால்
வெரிநி டைப்பிளந் தீரிரு தாளபுடை மேவக
குருதி கக்கியே யோலிட வவுணாதங் குலத்தக
கரியு ரித்தனன கண்டுந் தமமையுங் கலங்க

ஆளு நாயக னன்றிந் தயிாததொகை யனைத்தும்
வானி லாதுகண் ணயாவது மாற்றத்தன மதித்து
னெரி ருங்கரி யுரித்திடு மதனினை நிம்லன

ரோனின மேற்கொடு போர்த்தன னொருபுரி தொடர்பால்” —என்பதன

னுணாக

(க)

அவற்றுளுஞ் சிறந்த தாரு மாறெழுந் ததனுண் மேலாந்
தவற்றினை யறுகரு மேகாக் கரமிது நனைந் தினனைக்
கவறையி மமமா தீரக் கரைகுதும் வாதத் தீர்த்தோ
றுவற்றுபூந் துடத்து ளாடித் துணைந் திவன வொருந் யென்றன.

(இ - ள்) அவ்வேழமோடி மகாமந்திரங்களிலும் (அ)நெழுத்துக்களாகிய
ஷடக்ஷரமந்திரஞ் சிறத்தாரும் அவ்வாறெழுத்துக்களிலும் குற்றத்தினையொழிக்கும்
எகாக்ஷரமந்திரம் மேம்பட்டதாம். இதனை உணர்வமூடிய மயக்கமொழியச்சொல்ல
வோம் வாசம்பொருத்திப் பதாரமாகிய தேனைச்சிறத்தும் மலர்கள் பொருத்தியதடாகத்
தில மூழ்கி ஈண்டு விணாந்து வருகவென்ப பிரயத்தனை கூறினவன் இ - று. (உ)

விதிப்படி நறுநீ ராடி மேவிய வியர்தனை காற்றிற்
றுதிப்பவாக் கின்ப நல்குந் தோடவிழ் மலரான கங்கை
நதிப்புனல் வேணி வைத்த நானறவாய்க் களிற்றின பாதம்
பதிப்புறு முறாததாற நீர்க்கை பண்ணிமந் திரத்தையா ரொன்னுள்.

(இ - ள்) வேதவிதிப்படி நல்லகீரில மூழ்கிவந்த வியாதமுனிவன் செவியில, தியானிப்பவர்களுக்குச் சுகத்தைக்கொடுக்கும் இசைகள் விரிந்த தாமதமலரிதுள்ள பிரமதேவன், கங்காநதியின் சலத்தைச் சண்டயிலமாத்நிய தொங்வே வாயையுடைய யானைமுக விராபகமூத்தியின் நிருஷ்டியற் பதிசதமனதுடன் தீக்கைசெய்து (அவரது) மந்திரத்தைப் புத்தேசித்தனன் ௭ - று

(ங)

சந்திய வதிக்கு மைந்த சாற்றும் திரத்தை யெண்ணு மத்தகு முறையுங் கைமோ வடரிட ரியாது மெய்தா வுத்தம் தலத்தை கண்ணி யுறுமனுப புளல் ரோககித் தொத்திம புர சந்தி யாதிக ள்றழிற் செய்து.

(இ - ள்) சந்தியவதிக்கு மகனே! சொல்லிய மந்திரத்தைச் சபிக்கும் அந்தத் தகுதியாகிய முறைமையைப் புகு கேட்பாயாக நெருங்கிய தபைமொன்று முண்டாகாமல், உத்தமமர்ன் வீடத்தை யடைந்து, பொருந்திய மந்திரதீர்த்தத்தைப் புரோகித்ததுகொண்டு பூதசத்தி முதலியவற்றைத் தொனமை முறைப்படி செய்து ௭ - று.

புத்திசெய் யுளசத்தி கண்ணும புத்திணு ரியாசம பண்ணி மைந்துறு பிராண யாமம் வகுத்துமந் திரத்தை யெண்ணி மந்திரஞ் சித்தி யெயகு வள்ளலா ருருவ முற்றுஞ் சித்தையிற் பியானஞ் செய்து மெய்கவந் தரியா கத்தை.

(இ - ள்) அறிவைச்செய்யும் மனதிலும் புறத்திலும் நியாசஞ்செய்து, வலிமைதங்கிய பிராணயாமத்தைச் செய்து மந்திரஞ் சபிக்கவேண்டி அந்த மந்திரசித்தி யுண்டாகும்படி விராயக்கடவுளுடைய நிருவுருவமுழுவதையும் மனதிறியானித்து அதநியாகத்தைச் செய்யக்கடவாய் ௭ - று

அச்சரியாகம் - உட்பூசை பிராணயாமம் - இது என்வகையோகங்களிலொன்று இதனை, இச்சை பூரகங்களாற் பிராணவாயுவைப் புறஞ்செல்லாத்க்கி நாற்பது ௭ ரு ஜபிக்குமெல்லையும் நிறுத்தலென்பா

(இ)

நித்தலா மிவவா ருக் கிணனுடைர சத்திக் கேற்ப வுத்தம் மனுவை யெண்ணி லொருமருப பிரும தங்கொள் வத்தக நெத்திர கோடு வெய்யவ ருதய மெனனப் பொத்திய வெள்ளியிற் கென்றும புணர்விழி யொளிமை யாப்ப.

(இ - ள்) இவ்விதமாகத் தினந்தோறும் உன சத்திக்குத்தக்கப்படி இவ்வத் தமமான மந்திரத்தைச் சபித்தால், ஒற்றைக்கொம்பையும் (பரஞானம் அபரஞான மென்னும்) இருமதங்களை யுருகொண்ட ஞானசொருபியாகிய கண்ணோத்தியானவர் கோழிருரியாகச் உதயமானற்போல இருவிழிகளுக் கூசும்படி பேரொளிப்பிழம்பாக எதினோ பிரசன்னமாவா. ௭ - று.

(ஊ)

வந்தனன சாமி யென்றே மதித்துளத னுறுநி யோடு வந்தனை புரிந்ந நாயேன மதியிடை வதிக வெண்ணின வந்திதான ருந்தியினற் மகவினுக் கிரங்கு மாபோல வந்துவந் துல்லிவ கினை வள்ளலெவ் வாழ நல்லுமா.

(இ - எ) கடவுள் வந்நனொன்று மதித்து, மனவுறுதிப்பாட்டின் தண்டஞ் செய்து, அடியேன் அறிவினிடத்தில் எழுந்தருளியிருக்க வேண்டிமென்று யாசித்தால், மலடியாயிருந்தவன் தான் வருந்திப்பெற்ற குழந்தைக்காக மனமிரங்குவதுபோல, அசையாநின்ற செவியையுடைய யானைமுகக்கடவுள் அமுககடி பிரசன்னராய எல்லா வரங்களையும் (சீ விருமபிபவனகயே) கொடுப்பா - எ - று

வழிக ளன்றும் வினைமுற்று எலகண்ணதை வியங்கோள் (எ)

இவ்வகை மடங்க ளுந் மேமப்பன பூசை யாழ்மிற செவ்விய சித்தி ரொட்டுஞ் செங்கையி னெல்லி யாகுங் கவலைநீர்ப் பலநீ நீங்குங் கருதிய கரும் முற்று மயவிய மகன்று சிந்தை யறங்கொளு மதுவே யவயி

(இ - எ) இவ்வண்ணமாகச் சிங்கவாகனமேறிச் செலுத்தும் ஏரம்பலாத்தி யாகிய கண்ணப்பெருமானது பூசையைச்செய்தால், செவ்விய அட்டமாசித்திக்குஞ் செவந்த கையிலுள்ள நெல்லிக்கனிடோலக கைகூடும்; துன்பநோய்களெல்லா மொழி யும், எண்ணியகாரியங்கள் முடிவுபெறும், மனத்திற் பொருமை விலகி தருமங் குடி கொள்ளும், அவ்வளவோடல்லாமல் - எ - று.

சித்தியெட்டு - அணிமா - மகிமா - கரிமா - இலகிமா - பிராபதி - பிராகாமி யம் - ஈசத்துவம் - வசுத்துவம் அவற்றில் ஆனமாப்போலாதல் அணிமா, மகத்துவமா தல் மகிமா, தன்னுடற்கண்டிப்பிசுராயக் கண்டிப்புள்ளவற்றை யுருவவெலத்தைல் கரிமா, இலகுத்துவமாதல் இலகிமா, வேண்டிவன்வடைதல் பிராபதி, நீறையுள்ளதல் பிராகாமியம், ஆட்சியுள்ளதல் ஈசத்துவம், எல்லாத் தன்வசமாகக் கெலத்தைல் வசித்துவமென்பபம் (அ)

தங்கிய மலங்கால் சித்தி பாரதபிராருளி னனலே முங்கியொன ருக்கி வீணா முததபாம பெருமபே ரெய்திப் புங்கவ வணங்க மேலாயப் பெரிவீரகன் பூசை செய்பாரக் கெங்குல விட்டுஞ் சூழ்வுப் பின்னலே புரியா நிற்கும்

(இ - எ) தானடைந்த மலங்கையொழிந்து, பொருந்திய பெருமைவாய்ந்த திருவருளில் அப்பொழுதே மூழ்கிக்கொத்து, சீவன் முச்சராகிய பெரிய பேறநீன யடைந்து, தேவர்கள் பணியும்படி மேலைபயற்று விளங்குவார்கள் (வீராயக்கடவு னைப்) பூசைசெய்யாதவர்களுக்கு எவ்விடத்திலுமுள்ள துன்பங்களுக்கு சூழ்ந்துகொ னை நீமையே சம்பவிக்கும் - எ - று

காலச்சுறு ளன்பதில், கால உபசாரகம் (அ)

கணபதி பூசை யாற்றுக காதலா தாமதம் கண்டோ குணமெடுத் துரைப்பிர பண்பிற் கூடுவோ ருவப்போ ரெல்லா மணவுறு முமையப் பேறு மடை குவ ரதுசெய யாத பிணமெதிர் கண்டோ தாமும பெறுகுவா நீமை யெல்லாம்.

(இ - எ) கண்ணப்பெருமானுடைய பூசைசெய்யும் காதலர்களைத் தரிசித்த வாகளும், (அவ்வகை) நற்குணங்களை யெடுத்துச்சொல்பவர்களும், (அவர்களுடன்) ஆசையாகக் கூடுபவர்களும், (அவர்களைக்கண்ணிங் கேட்டும்) களிப்பவர்களும் ஆகிய பாவரும் பொருந்திப் பூசை பலன்களையும் பெறுவார்கள் அவ்வீராயகபூசை செய

டாத (நடைப) பிணங்களை யெதிரிற் கண்டவாசனம் எல்லாத் துன்பங்களையும் அடை
யாராகள எ - று.

மூமமை - இமமை மறுமை வீடு எனபன

பிணம் நடவாழையாழும், அது நடக்கையில் எதிராகணுதலிலலாமையாலும்
நடைப்பிணமென்றும், (கடு)

நாததிக ரொழுக்கம் விட்டோர் வைபிராக குரைப்போர் சேரா

தூததகு நெஞ்ச மிலலாத துட்டாக ளாதி யோராக

ளேத்தினா சரணஞ் சாராத விடத்துமம் மனுவினா தாமை

நீத்திடல வேண்டுஞ் சொல்லி நெடுநர கணைத்துந் தேநாயவார.

(இ - ள்) நாததிகாசன - ஆசாரங்கைவிட்டவாகள் - பிறர்க்குக் குற்றங்கூறு
வோர் - திருடாசன-புனிதமான மனமில்லாத துணமாகாகள முதலானவாகள், துதி
த்தவர்களாகி (தமமை) சசரணமடைந்த விடத்திலேயும், (அவர்களுக்கு) இவ்விநாயக
மந்திரத்தை யுபதேசியாமல் நீக்கிவிடலவேண்டும (அவ்வாறன்றி) உபதேசித்தால்
மிக்க நரகங்களிலெல்லாம் மூழ்குவார்கள் எ - று

நாததிகா - செயல்மூம், இமமைமறுமையும், சுவாபக நரகங்களுமில்லை யெ
னபோர். இவா ஆஸ்திகரல்லாதவர் (கக)

வணக்கமன் படுவா சார மறைநெறி யொழுக்க நல்லோ

ரிணக்கமந் திரத்தி னாவ மிவைமுத லுடை'யிராக காரிற்

பிணக்கறு நீக்கை யாற்றிப் பேசுக விருவா தாமுங்

கணக்கிலேப ரின்ப வீடுங் கைக்கொள்வா காணி யாக

(இ - ள்) கீழ்ப்படிதல் - அன்பு - கிருபை - ஆசாரம் - வைத்திருநீயினடத்
தல் - நல்லோ சகவாசம் - மந்திரத்தில இச்சை, இவை முதலிய குணங்களையுடைய
வார்களுக்காயின, குற்றமற்ற நீக்கச்செய்து உபதேசிக்கக்கூடவை (ஆவ்வாறாயின, உப
தேசிப்போனும் அதனைப்பெறுவோனுமாகிய குருசீடர்) இருவரும் எல்லையிலாத
பேரினப்பிடாகிய மோகத்ததைத் தமது வாசத்தானமாகக் கைக்கொள்வார்கள். எ - று.

சந்திரன முடியில் வேயந்த தம்பிரான கருணை கூர்ந்து

முநடுகனக் கருளிச் செய்க முறையுனை குறாததே நெனை

வெந்துயா முழுது நீங்கி வியாதனீ தனுடிக் தேனா

யெந்தையீக் கொழியா வண்ண மியம்புக வென்று தாழ்ந்தான்.

(இ - ள்) சந்திரனை முடியிலணிந்த எம்பெருமான கிருபையிருந்து முறக்
லத்தில, எனக்குத் திருவாயமலர்ந்தருளிப் முறைப்படியுனக்குக் கூற்றேனென்று
பிரமதேவன் கூற, வியாதமுனிவா (தனக்குறந்தொடிய துன்பமுழுது மொழிந்த, எந்
தையாகிய பிரமதேவரே! இவ்விரதத்தை ய நடட்டித்தவர்களை இப்பொழுது (சிறிதும்)
நீங்காவகையாகக் கூறவேண்டுமென்று பணிந்தனன். எ - று

தம்பிரான் - தனக்குமேற் றிலவனில்லாதவன் என்றும் தனக்குத்தானே
பிரானென்றும் பொருள்படும். (கக)

கொற்றவெண குடையி னீழ்ப் குவல்ப முழுதுங் காந்த

வெற்றிவேன மன்ன லீலுகள் வியாந்நூக ரூபதே சித்த

திற்தென லாகு மூவ ரினிதுபா சித்த வ று
தெறதெனத தெளிக வென்று செபபுவன பிருகு மேலேன்.

(இ - ள்) வெண்கொற்றக்குடை நீழலில உலகமுழுவதையுந் காத்த வெற்றி
பொருந்திய வேறபட்டையெந்திய சோமகாரத ராசனே! பிரமதேவன வியாதமுனிவ
னுக்கு உடதேசித்தது இதுவேயாகும் மூபமூகதிகள இனிதாக உபாசித்தவகைய
யும் நன்றாகத் தெளியக்கடவாயென்று, மேலேலான்கிய பிருகு முனிவன சொல்லத்தொ
டங்கினான். எ - று (கச)

வியாசருபதேசமபெற்றபட்டம் முறழ்ந்து.

அகந் திருவிநந்தம் - அகந்.

மூவருமுபாசித்தபட்டம்.

விரும்பித் தாழ்ந்த வியாதனை நோக்கிப்
யரும்பு விண்டல ரம்புயர சேககையான
கருமாபுந் தேனுங் கலந்தெனக் கலலொடு
மிருமபு முண்ணெக கிளக வுரைப்பனூ

(இ - ள்) அருமபுகள் வாயவிண்டலாந்த தாமரைமலர்ப் பீடத்தையுடைய
பிரமதேவன தன்னை விரும்புறற்ப பணிந்த வியாதமுனிவனை நோக்கி, கருமபிரசத்
தையுந் தேனையும் (ஒன்றுசேரக்) கலந்தாற்போல, கல்லும் இருமபும் உள்ளமநெகரு
விட்டினாகும்படி சொல்லுகின்றான். எ - று

கருமபுந்தேனுமென்றதாழ்வைபட்டவெனக் கொள்க கலலும் இரும்பும்
போன்றவனெனஞ்சுரும உள்ளமுருக வென்பாரா “கலலொடு மிருமபு முண்ணெக்
கிளக” என்றார் (க)

தேவர தானவர சித்தா முனிவர
மோவி லாந வுரக ரியக்காகன
மேவு சாரணா விஞ்சையா கின்னரா
பாவு மானிடா பலவகை யோகனும்

(இ - ள்) தேவர்கள் - தானவர்கள் - சித்தர்கள் - முனிவர்கள் - கெடுதலில
லாத நாகர்கள் - இயக்கர்கள் - பொருந்திய சாரணர்கள் - வித்தியாதர்கள் - கின்ன
ரர்கள் - பரவியமனிதர்கள் - (இன்னும்) பலவகைப்பட்டவர்களும் (ஆகியவர்களின்
தொகுதியில்) எ - று.

உரகம்--பாம்பு உரக - மாம்பு - கம - நடத்தல். இது மாரபாண்டப்ப
தென்னுந் தாதுப பொருளுடையதோர் சொல். (உ)

வேறு

விவகரண பூசனை யன்பி னுறறு

பங்கமில் கதிகுறித படாநு னோரபல

ரங்கவா தம்மில்லா னறிந்த வாறயினு
வினகுறச சிலாதமையியம்பக கேடடியால.

(இ - ள்) ஐந்து திருக்கரங்களுடைய விநாயகப்பெருமானது பூசையை அன்புடன்செய்து, கெடுத்திலலாத உயாகத்தின்று சென்றிருப்போர் எண்ணிநீந் தோர் அவ்வகைய சிறப்படைந்தவர்களில், யான் தெரிந்தவகையாக இப்பொழுது சிலருடைய சரிதங்களைச் சொல்லக் கேட்பாயாக ஏ - று.

(௭)

பண்டொரு பிரளயம் படாந்த செவ்வியி
னண்டரு மயிவரு மமல நாயகன்
கொண்டது துவங்களைக் குறித்தொடுக்கினான்
மண்டிய வுயிரினைப் பாறும வண்ணமே.

(இ - ள்) தேவர்களும் அறிதற்கரிய சீமலனாகிய கணேசப்பெருமான் முன் னொரு பிரளயங்கழிந்த (பிற) காலத்தில், நெருங்கிய வுயிர்கள் இளைப்பாறும் வகையாக கத்தத்துவங்களை யெல்லாந்தன்னிடத் தொடுக்கிக்கொண்டனன் ஏ - று

உயிரினைப்பாறுதல் - பலவுடல்களிற புருஷனும் பிரிந்தும் வருந்திய துயரொழிதலாம் அதாவது முகத்தியடைதல்.

(௮)

நீடிய பிரளய நீங்க முனடிபோற
கூடிய முத்கொழில் குயிற வெண்ணு
நாடிய வயிவரு நயந்தெடுத்தின
நீடியன முககுணத் தெமமை நலகினான்

(இ - ள்) மிக்கபிரளய மொழிய, பண்ணெளதுபோலமேயியல் முத்கொழில் களை நடத்தக்கூதி, (அன்பாக்கள்) நாடியறியத்தக்க திருவுருவத்தை விரும்பி யெடுத்துத் தோன்றி, சமான்மான இயல்வினையுடைய முககுணவிசிஷ்டங்களான எங்களைப் படைத்தனா. ஏ - று

எங்களை யெனந்து பிரம் வண்ணம் உருத்திராக்ளை முககுணங்கள்—இர சோகுணம் - தமோகுணம் - சத்துவகுணமென்பபெம்

(௯)

இகலறு மறைகளு மிருளி நீங்கிய
தகலுறு பெரியவா தாழ் மெங்கோத
தொகலுறத் தோறயிய தூய பூர்த்தியைத்
துகளறு வககிர துண்ட னென்பரே

(இ - ள்) பகைமையற்ற வேதங்களும், (அஞ்ஞானமாகிய) அந்தகாரத்தினி னொழிந்த தகுதியுடைய பெரியோர்களும், எங்கள் மூவரையுந் தொகுதியாகப்படைத்த புனிதராகிய விநாயகப்பெருமானைக் குற்றமற்ற வககிரதுண்டமூர்த்தியென்று சொல்வார்கள் ஏ - று

(௧௦)

அரனரி யயனென வான யாங்களும்
பிரம்மின னதுவென்ப பேணிக காணிய
விரவிய வெறுவெளி விரிவு முற்றறுப
பரவினந் தேடினம் பயன்பெற்றே மலம்

(இ - ள்) உருத்திரன் விண்டு பிரமன் என்றாகிய நாங்களும் பரப்பிரமப் பொருள் இன்னதென்று விருமபிக் காணும்படி, பொருந்திய வெறுவெளியின் பரப்பு முழுவதும் பரவினோம் தேடினோம் ஆயினும் இவற்றாலெல்லாம்) சிறிதும் பயனடைந் தாலோம் எ - று

காணிய செயயியெனனும் வாய்பாட்டு எதிராகவிலையெச்சம் (எ)

அருந்தவந் தேவாக ளரணடி னாயிரம்
புரிந்தனம் புரிதலும் பொற்பத தோனறினா
திருந்திய வடியவா சென்று தேயத்தொறும்
விருந்துறப் பெருஞ்சுகம் வினைக்கு மெமிரான

(இ - ள்) (நாங்கள்மூவரும்) ஆயிரந் தேவருடங்களுள் வரையில், அரிய தவத தைச்செய்தோம் (அவ்வாறு தவஞ்) செய்யவும், திருத்தமாகிய அடியாக்கள் சென்று பணியுந்தோறும் விருந்தாக்கக்கொள்ளும்படி பெரிய சுகத்தைக்கொடுக்கும் எமது கணேசபெருமான அழகுறப் பிரசன்னமாயினான் எ - று (அ)

வேறு

கோடி சூரிய வுதையமுங் குருட்டிரு ளென
நிடு பேரொளி வெளியெலா நிரந்தரிக் தொளிர
சூடு மாமணி முடியுங்குள டமுநதோள வனையும
நிடு சோதரு பேரணி கலமுநா புரமுட

(இ - ள்) கோடி சூரியோதயமுங் குருட்டெதனமை பொருந்தியுள்ள இரு ளென்று சொல்லும்படி, மிக்க பேரொளியானது வெளிமுழுவதும் சிறைந்து பிரகாசி க்க, அணிந்த சிறந்த இரத்தின கிரீடமும் குண்டலமும் வாகுவலயமும் பெருமைநங் கிய பெரிய ஆபரணங்களும் பாசசரமும் எ - று

இது முதல்முன்று பாடல்கள் ஒருதொடர். (க)

பெருந்து வாயுழைக்க காமுமேந் தியுழை மருப்பும்
விருந்து மாமுரண மதம்பொழி வேழத்தின முகமுரு
செருகது ழாவுவாள கேடக மாலில்கிலை செறிந்த
தருகது ழாவுவ கரங்களுந் தாண்மலாத் துணையும.

(இ - ள்) பூரித்துநீண்ட துளையொருந்திய கரமும், கரத்தில் தாங்கிய பிறைச் சத்திரனபோன்ற கொம்பும், (அடியவருள்ளத்திற்கு) விருந்தாகத்தோன்றும் பெரு மைபொருந்திய வலிமைவாய்ந்த மதஞ்சொரியும் யானையின் முகமும், போரில் துழாவு கின்ற வாள பலகை வேல வில இவை பொருந்திய கற்பகத்தருவையொத்த கரங்க ளும் உபய திருவடித்தாமையும எ - று

கேடகம் - வட்டவடிவானதோர் ஆபதம். இது வாளால் வெட்டுங்கால் தடைசெய்ய வுபயோகமாவது. விருந்து - விருந்தென்பதின் வலித்தல. விருந்தென் பதை முகத்திற்கு விசேடமாகக்கொள்க. (க)

கேற்று வானமதிக்க கண்ணியுங் கேழ்க்கிள ரகலத்
தூற்று தேமலாக கொன்றையு முலகெலா நொடியி

னீற்று தீவிழிப பாலமு நிறைந்தபே ரமுருந்
தோற்றி நேரெநிர் நின்றவச சுருபனைக் கண்டாம்.

(இ - ள்) கீற்றுகிய வெள்ளிய சந்திரனாகிய சிரோமாலையும், நிறமவீடாங்கும
மாபில ஒழுக்குணை தேனப்பொருந்திய மலராகிய கொணைமாலையும், உலகமுழுவ
தும் இமைப்பொழுதில் நிறுபடுத்தும் அககினிககணப்பொருந்திய நெற்றியும், நிறைந்
துள்ள சிறந்த அழகுநீதோனைச் செய்து, நேரே பிரசன்னமாகநின்ற ஆந்த (பிரணவ)
சுருபனாத தரிசித்தோம் எ - று. (கக)

அசச மேமடெழு மன்பினு லகந்தடு மாற
வுசசி மேலிரு கரங்குவித தொயபென வெழுந்திட
டிசசை யாற்றினிற் பனமுறை யிறைஞ்சினஞ் சூழந்து
நசசி யாடினம் பாடின நயந்தகு துதிகள்.

(இ - ள்) அசசத்துடன் தோன்றிய அனபினுல மனந்தடுமாற, இருகைகளை
யுஞ் சிரசினமேலே கூப்பி, வினாவாகவெழுந்தது, விருப்பின்படி அநேகமுறை பணிந்
தோம், பிரதக்ஷணஞ்செய்து விரும்பி ஆனந்தக்கூத்தாடினோம், விரும்பத்தக்க (பலவித
மாகத்) துதிகளைப்பாடினோம் எ - று. (கஉ)

நிருவி கற்பமாய் நிறைந்தவா னந்தபூ ரணமாய
நிருவி காரமாய நிராகுண மாயத்த துவமாய
நிருவி சேடமாய நிரஞ்சன மாகியொன று
நிருமி தப்படாக கணைசரின லீளகழற் றெழுந்தாம்

(இ - ள்) நிர்விகற்பமாகியும், நிறைந்த இன்பபூரணமாகியும், விகாரஹீனமா
கியும், நிராகுண தத்துவமாகியும், நிர்விசேடமாகியும், நிரஞ்சனமாகியும் விளங்கி, ஒன
றனனும் அளவிடப்படாத கணைசமூர்தியே! தேவரீருடைய திருவடிகளைப் பணிந்
தோம் எ - று

இதுமுதற் பன்னிரு செய்யுள்களால் மூவரும் கணைசனாத் துதிசெய்தமை
கூறுகின்றார்

விகற்பம் - சாஞ்சலியம் விகாரம்-அவஸ்தை நாகுணம்-தூககுணரகிதம்,
சேடம் - மிகுதி நிருவிசேடமெனந்து தன்னையன்றியோர் பொருளிலலாதது. (கங)

பிரம மாயொளி யாயநிரா காரமாயப் பெரிதாயத்
தரணி யாதித்த துவமெலாக கடந்தத்த துவமாய
வரமெ லாந்தரும் வளவலா யேகமாய வதியும்
பரம னாகிய கணைசரின பதமலா தொழுந்தாம்.

(இ - ள்) பிரமமாகியும், ஒளியாகியும், உருவியாகியும், பெரிதாகியும், பிரு
திவி முதலிய தத்துவங்களையெல்லாக் கடந்த தத்துவமாகியும், (அவரவாகன வேண
டிய) வரங்களை யெல்லா மருள்செய்யும் வளவலாகியும், ஒன்றியாகியும் விளங்கும் சிற
ந்தவராகிய கணைசப்பெருமானே! தேவரீருடைய திருவடித்தாமையை (யாங்கு)ப்
பணிந்தோம் எ - று.

ஆகாரம் - உருவம், வள்ளல் - வரையாது கொடுப்போன.

(கச)

என்று நீங்குறது திருவுரு வுடையதா யெங்கு
மொனறி தீன்றுணர் திடுமறி வானநத வுருவாயத்
துன்றும யோகினா தியானிக்கப் படுஞ்சுக முகிச
சென்று சேர்தராக கணேசரின் றிருவடி தொழுதாம்.

(இ - ள்) எககாலதது மகலாத திருவுருவத்தையுடையதாகி, எல்லாவிடத்துங்
கலந்துநின்று அறியத்தக்க சிதானந்த ரூபியாகி, நெருங்கிய யோகவான்கள் தியானிக
கப்படுகின்ற சுகமாகி, (சாமானியா) சென்று அடையக்கூடாத கணேசப்பெருமானே!
தேவரீருடைய திருவடியைப் பணிந்தோம் ஏ - று (கரு)

உலக காரண காரண மாயியிர க ஞாயிரா
மீலகு ஞானியா தமையிழந் தெய்துநற பேராய்ப்
பலவு மாய்ப்பாப பிரமமாயப் பகோமாயப் பரமாயத்
திலக மாகிய கணேசரின் றிருவடி தொழுதாம்

(இ - ள்) உலக காரணத்திற்குக் காரணமாகி, உயர்களுக்கெல்லாம் உயிராகி
விளங்குகின்ற ஞானிகள் தம்மை யொழிந்து அடைகின்ற நல்லபேராகி, பலபொருள்
களுமாகி, பரப்பிரமமாகி, சிறந்த ஈசத்தன்மையாகி, பரமாகி, திலகமாக விளங்கிய
கணேசப்பெருமானே! தேவரீருடைய திருவடியைப் பணிந்தோம் ஏ - று

தமையிழந்து எனபதற்குத் தற்போதமொழிந்து எனபது பொருள் பரம -
தனக்குமேல நாயகமில்லாதது. (கசு)

சுகல லோகமும படைத்தளித் தழிகஞ், நற பரமா
யகில 'மீலாகததும் புகவிடந், நனக்கிலா வமைவாயப்
புகனு லோகங்க ளீனை, தனுகமும புகவிடந், தானும்
பகவ னாகிய கணேசரின் பதமலா தொழுதாம்

(இ - ள்) எல்லாவுலகங்களை யுரு சிருட்டிசெய்து காததுத் துடைக்கின்ற
தனக்குத்தானே பரமாகி, உலகமுழுவதிலும் பொருந்திய புகவிடந்தனக்கிலாது
சொல்லுகின்ற உலகங்களுெல்லாவற்றுக்கும் புகவிடந்தானாகி, பகவானாகி விளங்கிய
கணேசப்பெருமானே! தேவரீருடைய திருவடித் தாமலாயைப் பணிந்தோம் ஏ - று

பகவ - அறுகுணசரெலவன். அவை சாவஞ்ஞாதுவம் சாவேசுவாததுவம்
சாவநியந் திருத்தவம் சாவாந்நாயாமித்தவம் சாவகற்பித்ததுவம் சாவசத்தித்தவமெனப்
படும அன்றியும், தன்வயத்தினுதல முதலிலனா, உடம்பிலனா, எல்லாநலனுருள்
னாதல் எங்கும்வியாபகனாதல எவற்றிற்குங்காரணனாதல எனபது முண்டு. (கஎ)

உகத்துக் காதியாய்த் தேவருக காதியா யுலவா
சுகத்துக் காதியாய்ச் சராகளுந் கீராய்ச் சுடந்
மகத்துக் கீசராய்ச் கணங்களுந் கீராய் மதிப்போ
ரகத்துக் கூடிய கணேசரின் னடிபிணை தொழுதாம்

(இ - ள்) உகத்துக்கு முதலாகி, சேவாகளுக்கு முதலாகி, உலகத்துக்கு
முதற்பொருளாகி, தேவர்கட்குக்கடவுளாகி, பிரகாசிக்கின்ற யாகத்திற்குக் கடவுளாகி,
கணங்கட்கெல்லாம் பிரபுவாகி, பெரியோருடைய மனத்திற் பொருந்திய கணேசப்பெ
ருமானே! தேவரீருடைய உபயபரதனைப் பணிந்தோம். ஏ - று. (கடி)

இராச தததொழி லாகிய சிரு'-டியை யிபற்ற
விராவி ராசுத துருக்கொடு பிரமனைய மேலாயப்
பராவு விதைக ள்ளைத்திறகும் பயிலிற்றிடமா
யொராது நின்றருள கணேசரின் னொளிபடந் தொழுதாம்

(இ - ள்) இராசதநாரியமாகிய படைத்தலைச்செய்ய, இராசதங்கலந் உருவத்தைக்கொண்டு பிரமனாகி, மேம்பட்டுத் துதிசெய்யும் விதைகளெல்லாவற்றுகூற சொல்லுகின்ற பிறப்பிடமாகி, நீங்காது(எங்கும்) வியாபித்திருக்கூற கணேசப்பெருமானே! தேவரீருடைய பிரகாசிக்கின்ற திருவடிையைப் பணிந்தோம் எ - று (உக)

சோர்வி லாதசாத துவிதநற றெழிலெனா திதிக்குச
சார்வ தானதா மதந்தனி லுருவுகொண்டரியாயத்
தீர்வி லாப்பைக யசுரனா செகுத்திருந தேவாக
காவ மேயருள கணேசரின் னருடடதந தொழுதாம்

(இ - ள்) குறைதலிலலாத நல்ல சாததுவிதகாரிய மென்று சொல்லப்படும இரட்சித்தலைச்செய்தற்கு, பொருத்தியதாகிய தாமதகுணத்தினிலுருவுகொண்டு விஷ்ணுவாகி, நீங்குதலிலலாத பைகமையுடைய அசுரர்களைக் கொன்ற, பெருமையாயந் தேவர்களுக்கு ஆசையை யருளசெய்கின்ற கணேசப் பெருமானே! தேவரீருடைய அருள்வடிவாகிய திருவடியைப் பணிந்தோம் எ - று (உ௦)

தாம தததொழி லானந காரமாற் றுத்தற்குத்
தோம கற்றுசாத துவிதத்திற றேனறுருத் திரை
யேம முறழிமை யோமுனி வொடொலா மிறைஞ்சு-
சேம வைப்பதாங் கணேசரின் சேவடி தொழுதாம்

(இ - ள்) தாமததொழிலாகிய சங்காரகிருத்தியத்தைச் செய்வதற்கு, குற்றத்தை விலக்குஞ் சத்துவகுணத்துடன் ஸூனரிய உருத்திரனாகி, இப்பைமடைந்து தேவர்களும் முனிவர்களும் யாவர்களும் பணியச் சேமநிதியாகிய கணேசப்பெருமானே! தேவரீருடைய செவ்வியதிருவடியைப் பணிந்தோம் எ - று (உ௧)

கிரண பந்தியாற் பயிராயுங் கிளாசுதைப் பெருங்காற்
பரவு தேவாக டமமையு மெழித்தப் பாரப்பாக
கரச னாயுல கநடுவெப் பறுத்திடுந் திககட
சொருவ மாகிய கணேசரின் றுணையடி தொழுதாம்

(இ - ள்) கிரணவரிசையிறை பயிர்களையும், விளங்குகின்ற அமுதப்பெருக்கிறை றுதிசெய்கின்ற தேவர்களையும் விருப்புறச்செய்து, வேதியர்களுக்கு மன்னவனாகி, உலகத்திலுள்ள வெப்பத்தை யொழித்திடுஞ் சங்கிரசொருபியாகிய கணேசப் பெருமானே! தேவரீருடைய உபயகிருவடியைப் பணிந்தோம் எ - று (உ௨)

ஒளிபயி மும்பதாய மேகவா யுவினுரு வாகி
விளிப்பில காலங்க டெரிப்பதாய்த் தொழிலெல்லாம் விளைத்துக்
களிப்ப தாய்பல சத்திய தானசெங் கதிராய்த்
தெளிப்ப நின்றருள கணேசரின் சேவடி தொழுதாம்

(இ - ள்) பேரொளிபிழம்பாகி, மேகம் வாயு இவற்றினுருவாகி, அழிவில் லாத காலங்களைக் (கண்ககிட்டுக்) கட்டுலாப்பதாகி, (சிருஷ்டியாகி) கிருத்தியங்களை யெல்லாஞ்செய்து சந்தோஷிப்பதாகி, பலசத்திகளாகிய சூரியனாகி, உண்மையாக விளங்கியருளுங் கணேசப்பெருமானே! தேவரீருடைய சிவந்ததிருவடியை யாங்கன பணிந்தோம் ஏ - று. (௨௬)

நிரப்பி நனமமாய்த் துறக்கமாய நிரந்ததத் துவமாயத்
தரைசொரூபமாயச சமுத்திர மாயத்திசைச சுரராயச
கரபி லாவுல கனைத்துமாயக கலந்துநின் நருளும்
பரபி ராமாந கணேசநின் பாதங்க டொழுதாம்

(இ - ள்) 'சூறையில்லாத தருமமாய, மோக்ஷமாய, நிறைந்த தத்துவங்களாய், பிருதிவியின் சொரூபமாய, சமுத்திரமாய, திருகுப்பாலகங்களாய், கெடுதெவிலலாத வுல கத்தில் எல்லாம் (தானாக் அவற்றிட) கலந்து விளங்கியருளும் பரப்பிரமமாகியகணே சப்பெருமானே! தேவரீருடைய திருவடிகளைப்பணிந்தோம். ௨௭ - று (௨௭)

சாமி நினினிரு தாணமலா சாராதவா டெல்லா
நாம வெம்பிணி நலிவொரீஇ நறசக மடைவ
ராமி தைத்தெரிந தியாங்களு முனைசரர ணடைநதே
மேம மலகுறக காததியென நேத்தின மிரந்தேம.

(இ - ள்) கடவுளே! தேவரீருடைய உபயபாத்தாமரைகளை யடைந்தவாகள யாவரும், அசந்தருங் கொடிய பிணித்துபை நீங்கி நலவசகத்தையடைவார்கள , ஆகிய இதனை யுணர்ந்து அடியேங்களுந் தேவரீரைச் சரணமடைந்தோம் நன்மை யதிநரிகுமுபடி (அடியேங்களுயுந் தேவரீர்) காப்பாற்றுக வென்று துதித்தோம்; யாசித்தோம் ஏ - று (௨௮)

என்று மூவரு முபாசித்த வியலபிது வாடுமென
றன்று நானமுகன வியாதனுக் கருளிய தாக
நன்று தோந்தனை யினியவா பெற்றநல வரமு
நின்று கேடுளென நிகழதுவன பிரருமா தவனே.

(இ - ள்) எனறிவ்வகையாக மூவரும் உபாசனைசெய்த நன்மை யிதுவாகு மென்று, அக்காலத்திற் பிரமதேவன் வியாதமுனிவனுக்கு அருளிச்செய்ததாகன்றாக வுணர்ந்தனையா? இனி அம்மூவர்கள் பெற்ற நலவரங்களும் (ஒரேவழியில் மனதை நிறுத்தி) னன்று கேட்பாயாகவென்று, பெருந்தவசியாகிய பிரகுமுனிவன் (சோம கந்தமன்னனுக்குச்) சொல்லத்தொடங்கினன ஏ - று. (௨௯)

மூவருமுபாசித்தபடலம் முறவிறு.

புத்த கிருதிநந்தம் - அகநு

மூவரும் வரம்பெறுபடலம்.

மூவரும் வழிபடு முறைமையோதனு
மேவிய காதலின் வியாத மாமுனி
தேவதுங் களுக்கிற செயத நனமியை
யோவற மொழிகென வுரைக்கும் வேதனே

(இ - ள்) திரிமூர்த்திகளும விநாயகோபாசனையெய்த முறைமையைக் கூறவும், வியாதமுனிவன் பிரமதேவரே ! உங்களுக்குத்தலைவராகிய கணேசப்பெருமானையெய்த நனமையைக் குறைவின்றிச் சொல்லவேண்டுமென்ப பொருள்தய விரும்புடனே கேட்ட, பிரமதேவன் சொல்லலாயின்ன எ - று

செயத நனறியென்று ஈண்டு அருளியவரத்தை (க்)

துதித்திரந் தெதிருறத் தொழுது நிறறலுங்
கதித்தவைங் கரப்பிரான கருணை காந்துநுந்
துதிக்கிரந் கினமிது துதிககின் முருக்கு
மதித்தன வழங்குதும் வரமுங் கொள்கெனருன.

(இ - ள்) (நாங்கள்) தோத்திரஞ்செய்து யாசித்து எதிராகப் பணிந்து நிற் கவும், சிறந்த ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய கணேசப்பெருமான கிருபைமிகுந்து, உங் கள் தோத்திரங்கட்கு மனமுருகினோம். இத்தோத்திரத்தால் துதிசெய்கின்றவர்க ளுக்கு (அவர்கள்) மதித்தபொருள்களைக் கொடுப்போம், வேண்டியவரத்தையும் நீங்கள் பெறுவீர்களாக வென்றனர் எ - று (உ)

இரங்குமொன னுபுரப் பத்திதி னெம்பிரா
னுங்கொளும் பத்திமை யுதவிக்கா பப்பதே
வரங்கடைக் கணித்தொரு பணிவ முங்கினுரு
சிரங்கொடு செய்குது மென்று செப்பினும்

(இ - ள்) ஒலிக்கின்ற பொன்னுலாகிய பாசசரத்தை யணிந்த திருவடியை யுடைய எமதுபெருமானே ! (தேவரீரிடத்தில்) உறுதியாகிய பத்திமையை யதுக்கிர கித்துக் காப்பதே (விரும்பிய) உரமாகும் திருக்கடைக்கணைக்கஞ்செய்து ஓர் தொழிலைக் கட்டினாயிட்டாலும் (அதனைத்) தலையாறசெய்வோமென்று கூறினோம் எ - று

சிரங்கொடுசெய்தல் - தலைமையாகக்கொண்டு செய்தலென்பதாம். (க்)

முக்குணத் துதித்துளிர் முடிவில் பத்தியும்
விக்கின் பின்மைப் பிதப்ப நலகொந்
தருநாம பணிகளுந் தருதுங் கேணமினென
றக்கண் முக்கணெம் மடிகள் சாற்றுமே.

(இ - ள்) மூன்றுவழிகளையுடைய எமது விநாயகக்கடவுள் முக்குணவசத்த ராகப்பிறந்தவாகளே ! அழிவில்லாத பத்தியும் இடையூறில்லாமையும் மிகுதியாக அதுக்கிரகித்தோம். தகுதியாகிய எம்முடைய தொழில்களையும் (உங்களுக்குக்) கொடுப்போம் கேட்பீர்களாகவென்று, அடபொழுது மேலுஞ்சொல்லுகின்றா எ - று. ( )

வேறு

இராம தத்துரு வாயபன் பாவையும் படைகள்
வொராது காக்கசாத துவிதமா யொளிமணி வண்ணன்
மரானு டைக்கதா மதததுரு வாயுருத திரனென
நராவ ணைத்தபூங் குழையினு னைநதனை யளித்தான்.

(இ - ள்) பிரமன இராசத்தருவமாய எல்லாவற்றையுஞ் சிருட்டிப்பானாக.
பிரகாசிக்கின்ற மணிவண்ணனாகிய திருமால் சாததுவிகருபியாய் (அவற்றையெல்
லாம்) நீங்காமற் காக்கக்கடவன் உருத்திரன தாமத்தருவாய் அழிக்கக்கடவன் என்ற,
சர்ப்பங்களாலாகிய அழகிய குண்டலமணிநத விநாயகக் கடவுள் வரமளித்து (பின்
வரும்) இவற்றை (எங்களுக்குக்) கொடுத்தனா எ - று (இ)

வேத சாத்திர புராணங்கண் மிகுதலை சிருட்டிக்
கேத நீங்கிய வலியொடு மெனக்கினி தளித்துக்
காதல யோகத்தின் வேண்டுகை கைக்கொள்ளு சத்தி
யோது காவலசெய் வலியொடு மாயனுக் ஞ்சுதி.

(இ - ள்) வேதங்கன சாத்திரங்கன புராணங்கன மிக்கலை ஞானங்கள் (ஆகிய
இவற்றை) படைப்புக்கு வேண்டிய குற்றமொழிந்த வலிமையுடன் எனக்கு நன்றா
க்கொடுத்து, விருமபத்தக யோகவல்லமையால் வேண்டியவடிவங்களைக் கைக்
கொள்ளத்தக்க சத்தியும், சொல்லுகின்ற காப்புத்தொழிலசெய்யும் வல்லபமும் விண்டு
மூர்த்திக்குக் கொடுத்து. எ - று

மாயன் - மாயசெய்வோன் (சு)

ஏக மாகிய வகசுர சடசுர மனுவு
மேக னாயுல கணைததையு மிறுத்திடும் வலையு
மேக நாயக னுருத்திரற் கருளின் னென்ன
வேக மாகிய பூவினன் வியாதனுக் கிறுத்தான்.

(இ - ள்) ஏகாட்சரமந்திரமும், சட்டசரமந்திரமும், ஏகனாகி உலகங்களை
யெல்லாம் அழிக்கும்வல்லபமும், ஏகநாயகனாகிய கணேசபெருமான உருத்திரமூர்த்
திக்குக்கொடுத்தருளினரென்று, ஒப்பிலலாததாகிய தாமமாமலரிடெழுந்தருளியுள்ள
பிரமதேவன் வியாதமுனிவனுக்குக் கூறினன். எ - று (எ)

இன்ன வாவர மூவரும் பெற்றதென் றெறிவேன்
மன்னா மன்னவன் மகிழ்கொள வுரைத்தருள் வரதன்
றன்னு ளையுல கணைததையுங் காட்டுதன் மையையு
முன்னி யோதுத றொடங்கினு முநிரபுகழ்ப் பிருகு

(இ - ள்) மிக்ககோத்தியுடைய பிருகுமுனிவன் மூவரும் வரமபெற்றது இன்ன
வகை யென்று, எழிகின்ற வேற்படைதாவகிய இராசராசனாகிய சோமகாந்தன்
களிடப்பெய்தக்கூறி, அவ்விநாயகக் கடவுள் தனக்குள்ளே உலகங்களை யெல்லாம் காட்
டிய வலையையுஞ் சிந்தித்துச் சொல்லத்தொடங்கினன் எ - று.

வரதன் - சிரேஷ்டமானவன், வரங்களைத் தருவோன். (அ)

மூவரும் வரமபெறுபடலம் முற்றிற்று.

பூநீர் திருவிருத்தம் - ௯௦௩.

விசுவரூபங்காட்சியபடலம்.

கறங்கு வெண்குரைப் பரதகடற் கண்படை கொள்ளு
மறங்கொள சக்கர வானவ னாகிய வியாத
வுறங்க லினநீரன றுணர்மதி யெனமது பொழுது
நிறங்கொ ளம்புயசு சேககையா னிதுநிகழ்த தினனாவு.

(இ - ள்) சத்திககின்ற வெள்ளிய அலையையுடைய திருப்பாற் கடலிலே துயிலுபுரியும், கொலைதொழிலைக் கொண்ட சக்கராயுதத்தை யேந்திய திருமாலின் அவதாரமாகிய வியாதமுனிவனே! சோவிலலாமல நன்றாகமதித்துக் கேட்பாயாக வென்று, தேனசிறந்து செநநீரம்பொருந்திய தாடிமாமலப் பீடத்தையுடைய பிரம தேவன் இதனைக் கூறுவாளுயினான் எ - று

திருமாலின் சக்கரம் சுதரிசனமெனப்படும (க)

தேவ தேவரு மறிவருந் தேவதே வனைப்பின்
மேவு மாவமோ டடுத்திடு வியாத நானிறைஞ்சி
மூவு ருதவ வுலகினைப் படையென மொழிந்தது
யாவ தாகுமா நிதனைபு மியமென விரந்தேன்

(இ - ள்) தேவர்களுக்குத் தேவர்களாயுள்ளவர்களும் அறிதற்கரிய பெருந் தேவனாகிய கணேசமூர்த்தியை அடையும் ஆசையுடனே யாசிரயித்த வியாதமுனிவனே! நான் (கணேசப்பிரானைப்) பணிந்தது, அழிவிலலாதவரே! தேவரீர் உலகங்களைப் படைக்கவெனக் கட்டளையிட்டோ செயயத்தக்கது யாது? இதனையுங் கூறுகவென்று யாசித்தேன். எ - று.

மூவுருதவவுலகினை யென்றும் பாடம். (உ)

கருணை நாயகன் கடைக்கணித தெனையெதிர் நோக்கிப்
பொருவி லாதவென வயிறறினுட புருநது உகனைத்து
மொருவு ருவைக் நோக்கவென றுயிரென வெனனை
யுருவ வாகரப் புழைவழி யுள்ளுந் விடுத்தான்.

(இ - ள்) கிருபாநாயகராகிய விராயக்கடவுள் கடைக்கணைக்களு செயது என்னையெதிரேபாத்து, சமாளிலலாத எவையிறின்றுள்ளே பிரவேசித்து உலகங்களைமெல்லாம் (ஒன்றும்) நீங்காவகையாகக் காணுகவென்று, உயிரைப்போல என்னை அழகுபொருந்திய நெடிய துதிகையின் துளைவழியே உடவெல்லவீடுத்தனா எ - று.

நடங்கை யுள்ளுந் யானபுகும பொழுதுதான் வணங்கிக்
கடங்க விழுகுமா னைப்பிரான கண்ணொள வாரங்கி
யுடங்கு நின்றமற திருவரு முள்ளுறப் புருந்தா
ரடங்க நோக்கின மவ்வையிற றகிலலோ கமுமே

(இ - ள்) விசாலமான துதிகையுள்ளே யான் பிரவேசிக்கும் பொழுது, சமீபத்திலிருந்த (விஷ்ணுருத்திரர்களாகிய) ஏனையவீடுகளும், மதசலத்தை யொழுகும் (யானை)முகத்தையுடைய விராயக்க கடவுளுடைய திருவுடையபபணிந்து அறகு

டைய திருவழியருளையடைந்தது, (துகிக்கையின்) உள்ளேயடையப் புகுந்தாகள். (நாங்கள் மூவரும்) அவர் வயிற்றிலிருந்த லோகங்களை யெல்லாம் முழுவதும் பார்த்தோம். ௭ - று. (ச)

வேறு

அகடடிடையே யளவிறந்த வண்டங்க னுறங்கிடந்த
பகடெழிலசே ரவற்றென னுட்புகுந்து பார்ப்பளவிற
றகட்டுவரா லுகளகடல்குழ ததாரடுவு மதனகிழமேன
முகட்டளவும் பலவுலகு முதிர்வளத்தி னிரந்தவளவா

(இ - ள்) (அவ்விநாயகக் கடளுடைய) வயிற்றிலே எண்ணிறந்த அண்டங் கள் பொருந்த விருந்தன. பெருமைபெற்ற அழகமைந்த அவ்வண்டங்களுள்ளொன்றிற் பிரவேசித்துப்பாக்கையில், அச்சகூடிவாகிய வராலமீன்கள் புரளுகின்ற கடல்கூழ்ந்த ததாரடுவிலும் அதன்கீழும மேலேயுச்சியளவும் அநேக உலகங்களும் வளமிகுந்து வரிசையாயிருந்தன. ௭ - று. (இ)

நாதங்க ளோரிரண்டாய நலமருளுஞ் சதாசிவமாயப்
பாதங்க ளொருநான்கும் பதநான்கும் பயிலவீத்த
வேதங்க ளறியாத விநாயகாதர திருவருளாற
பூதங்க ளோரானதும் புரையின்றி யெதிராகண்டாம்.

(இ - ள்) நாதங்களோரிரண்டாகி, நனமை செய்கின்ற சதாசிவமாகி, நான்கு பாதங்களும் நான்குபதங்களும் பயிலவீத்தனவாகிய வேதங்களும் அளவிடற்றியாத கணேசப்பெருமானுடைய திருவருளினால் ஐம்பூதங்களையுங் குற்றமின்றி யெதிரே பாதத்தோம். ௭ - று.

நாதங்கள் - இருவகை யித்திரியங்களெனினுமொக்கும்.

(சு)

பண்டையு ழிகடோறும் படைத்தவரும் பரித்தவரு
மண்டுபே ருலகனைததும் வருத்தமறத் துடைத்தவருங்
கொண்டபே ரதிகாரங் கொள்ளாது விடுத்தருளே
கண்டுபே ரானந்தக் கடனமுழுத வெதிராகண்டாம்.

(இ - ள்) முன்னேகழிந்த ஊழிகளிலெல்லாரு சிருட்டிசெய்தவர்களும் காத தவர்களும் நெருங்கிய பெரிய உலகங்களை யெல்லாம் வருத்தமின்றிச் சங்கரித்தவா களும் (தாம் அக்காலத்திற்) கொண்ட பெரிய அதிகாரங்களைக் கொள்ளாமல் விடுத்தது, திருவருளையே தரிசித்து, பேராணந்தக் கடவின மூழ்கியிருக்க (அவர்களையும்) எதி ரிற் பாதத்தோம் ௭ - று (எ)

அதிகாரம் புரிகின்ற வலரவனு மாயவனு
நதிபாயுஞ் சடைமவுலி நாபகனு மெண்ணிசையின
வதிவோரு மருக்கருந்த திராவகக்கண மருத்தவருங்
கன்கிசேரு நவகோளுங் காதலிப்ப வெதிராகண்டாம்.

(இ - ள்) அதிகாரத்தைச் செய்கின்ற பிரமதேவனும் திருமாலும் கங்காநதி பாய்கின்ற சடைமுடியையுடைய உருத்திரனும், எட்டுத்திசைகளில் வசிக்கும் திருகுப

பாலர்களும் சூரியர்களும், உருத்தரர்களும், வசுகர்களும், மருத்துக்களும், உயாகதி
யையடைந்த நவசக்தர்களும், ஆகியுற எட்டெண்ணுடைய எ - று

எண்ணிக்கையின் வந்திவோ - இவ்விதான அகவினி இயமன ந்ருதி வருணனை
வாபு ருபேரணை சாணனை அருககா பண்ணிருவா - தாத்தாரு சுககரண மயமன மித்
திரண வருணனை அருகமான் இரணியன பகவான திவசகவான் பூடன சயிந்ரு துவட
டன உருத்திரா பதினெருவா - மாத்தவன அரண உருத்திரண சங்கபன ஸைலாசி
தன ஈசானன விசபன வீமதேவன பவோற்பவன கரடாலி செனமியன வசுககன எண்
மா - அனலன அணிலன் அபசைசவன சோமன தரண துருவன பிரதநியூசன பிரபர
சன மருத்துக்கள் ஏழு - கிழக்கு மேற்கு தெற்கு வடக்கு கீழ்மேல் பல யோனியுயா
கவலோன-சூரியன் சந்திரன் அங்காரகன் புதன் குரு சுசுரண சனி இராகு கேது (அ)

கினனராநந ந்ருவாகந்ரு டாகவியககி கிமாந்ருடா
தநவிகாவிஞ சையாதிததர சரத்தியாபன நகருநக
துன்னியமத நமரையுந தொகுமகர ரகநநாபு
மணியவன நவாகந்ரிப மரதநாபு மெதிரகண்டாம

(இ - ள்) கினனராகன கந்தாவாகன கருடாகன இயக்காகன கிடபுருடாகன்
தமகருத்தாமே நிகராகிய வித்தியாதரகன சித்தாகன சாத்தியாகன பண்ணாகன உர
காகன நெருங்கிய மறதைத் தேவசாகியனாயும், தொகுத்யாகிய ஆசுரனாயும், அரக
னாயும், பொருநதிய அவலவாகுரிய மனைவிமரனாயும் எதினோபாததோம எ - று.

ஒவிலருட சனநாதி யோகியநர ரதநாதி
தேவாமுனி வராவரிடடா முகலகர செபபலுறும
பரவுபுகழ பிரமமுனி வராவரினமா விடாதகமையுந
காவின்மலை கடலாறு திடமிலவாபு மெதிரகண்டாம

(இ - ள்) குறைவில்லாத அருளவாயநத சநகாதியோகிகளும் நாரதா முதலி
யவர்களும், தேவர்களும், முனிசிரேஷ்டர்களும், கசிஷ்டா முதலாகச்சொல்லத்தக்க
திரவியுபகழமுடைய பிரமரிஷிகளும், மணிநாகளும் ஆகியவ்வார்களையும், கெடுதலில்
லாத மலை கடல ஈற்று தடாகம் (முதலிய) இவற்றையும் எதினோபாததோம எ - று

சிங்கமுதன மிருகங்க டிகழுகலுமுன முதநபநவை
தங்கிககர பகமாதி தருகாம வல்லிமுதல
கொங்கினாபபூம பசுங்கொடியம் புயமாதி பலமலரும
பங்கமறு சரபசரமாம பரபபனைத்து மெதிரகண்டாம.

(இ - ள்) சிங்கமுதலிய மிருகங்கள், விளங்குகின்ற கருடன முதலியபறனை
கள், பொருநதிய கற்பகமுதலிய தருக்கள், காமவல்லி முதலியமகரத் தமனைநந மலாக
கொத்தினைமுடைய அழகிய பசுங்கொடிகள், தாமரை முதலியபலபூப்பங்கள், குற்ற
மற்ற சரம் அசுரமாகிய பலகழுமுதலையும் எதினோபாததோம எ - று. (கக)

வேறு

நாற்பிறப்பி னெழுவகைத்தோற நததென பத்து நான்கு நூறு
யிரமாம யோனி பேத, மேற்புடைய பலபொருளு மண்டந கோறு மிங்
வகையே பெதிரோககி பெண்ணில கால, நோற்பவரு மெயுதரிய பரம

னந்த நொண்டருத்திப் புறத்தேக நோக்கி னேமங், காற்றிலை மாதலினை
 டென்ன செய்கே மவனுடியே பரதினமா லளவில் வேதம்.

(இ - ள்.) நாவலகைப்பிறப்பினாலையான எழுவகைத் தோற்றத்தையுடைய
 எண்பதநான்கிலட்சம் யோனிபேதம் பொருந்திய பல பொருள்களும், அண்டங்களி
 லெல்லாம் இவ்வகையாக நேரேபார்த்து, எண்ணிலவாத காலமவரையில், நோற்பவா
 களும் அடைதற்கரிய பேராணந்தத்தை மொண்டிருக்கிப்பிறத்தேசெல்லப்பார்த்தோம்.
 அப்பொழுது வல்லபமடைந்திலேமானபடியால், யாதசெய்வோம் அளவிலவாத வேத
 மொழிகளால் அவ்விநாயகருடைய திருவடியைத் துதித்தோம். எ - று. (௧௨)

நாற்பிறப்பு - அண்டசம. சுவேதசம, உற்பீசம, சராயுசம, அவற்றின முட்
 டையினின்று தோன்றுவன அண்டசம, வியாவினின்று தோன்றுவன சுவேதசம,
 கருப்பையினின்று தோன்றுவன உற்பீசம, பூமியினின்று தோன்றுவன சராயுசம
 னப்படும.

எழுவகைத்தோற்றம், தேவா, மனிதா, விலங்கு, புள நீர்வாழ்வன, ஊராவன
 தாவரம் என்பனவாம்

எண்பதநான்கு நூறுயிரம் யோனிபேத மெனப்பதை,

“ஊரவபதினொன்று மொனபது மாணுடம்

நோப்பறவை நாகாலோரோ பப்பத்து—சீரிய

பந்தமாந தேவா பதினொன்று கயனப்படைத்த

அந்தமில் சோததா வரநா லோது.”—எண்பதனுதிக (௧௩)

கறங்குதிரைப் பெருங்கடல்குழு நெடிய வேலைக் கதுவுமண லளவி
 டினு மளவு காணாத, திறங்குலவு மடைமெலா மட்டிறு நேற்றறந தே
 வாகடந தேவேச கணைச நினபொற, பிறங்குபத மடுத்தோரகண முத்தி
 யெய்திற் பேணுமடி யேங்களுக்குப் பேறா காத, வறங்குலவு பொருள
 காம முளவோ வென்னு மருந்துதிக்கேட டருள்கூரதந கமல் ராதன

(இ - ள்) சுழல்கின்ற அலையையுடைய பெரியகடலைச் சூழ்ந்த நீண்டகடற்
 களையைக் கலங்கசெய்கின்ற மணல்களையளவுகண்டாலும், அளவுகாணமுடியாத வலி
 மிகுந்த அண்டங்களை யெல்லாம் வயிற்றிலே வைத்துத்தோன்றச் செய்யுந் தேவாக
 ளுக்கெல்லாத தேவேசனே! கணைசப்பெருமானே! தேவாரூடைய அழகிய திருவடி
 யை யடுத்தவர்கள் மோட்சத்தை மடைவாரங்களாயின விரும்புகின்ற உழியைங்களுக்
 குப் பெறுதற்கரிய அறமும் பொருளும் இன்பமும் உளவோ” என்று, யாவர்கள் கூறிய
 அரிய தோத்திரத்தைக்கேட்டு, அமலராகிய கணைசப்பெருமான (எங்களைப்பேரில்) திரு
 வருள மிகுந்து. எ - று (௧௪)

புகுந்தவழி யேயெனனைப் புறத்துப் போக்கிப் பொலங்குழைசே
 மிருகாதின வழியே பைந்தேன, நெகிழுகொழுகு மலாததுளவ விதழி
 மாலை தேவையும புறமவிடுததா நென்றுவேத, நெகிழ்ந்தவுள வியா
 தனுக்குப் புகன்ற நென்று நெடியதவப் பிருகுமுனி சோம காரத, நக
 நதநெய்ய வுனாததயனா டுலக மீள வருந்தவஞ்செய தாக்கியது மறையப்
 புகுகாவ.

(இ - ள்) உளளேபிரவேசித்த வழியாகவே யெனனைப்புறஞ்செல்லவிடுத்து அழகிய குண்டலமணிந்த இருசெவிகளின வழியாக, பசியதேனாது துளித்தொழுகு கின்ற மலர்கள் பொருந்திய துளவதையும் கொணரையையும் (முறையே) மாலையாக வணிந்த விஷ்ணு உருத்திரனென்னுந் தேவர்களைப் புறத்தே செல்லவிடுத்தனரென்று, பிரமதேவன உருகிய மனதையுடைய வியாதமுனிவனுக்குக் கூறினென்று, பெருந் தவத்தைச்செய்த பிருகுமுனிவா சோமகாரதனுடைய மனங்கனிப்பவுரைத்து, மீண் டிம பிரமதேவன அரியதவத்தைச்செய்து உலகத்தைப் படைத்தவனையுங் கூறத் தொடங்கினன். எ - று (௧௫)

விசுவரூபங்காடடிய படலம் முற்றிற்று.

ஆகந் திருவிருந்தம் - ௯௯௮

பிரமசிநுட்டிப்படலம்.

மதமிக கொழுகுங் கவுணமா முகன
னுதரத் திடுழிந் தடின் புரியு
மதனைப் புகலவா யெனவங் கைகுவித்
திதமிக் கவியா தனிரந் தனனே

(இ - ள்) மதமானது மிகுந்தொழுகின்ற காணதையுடைய யானைமுகக் கடவுள் திருவயிற்றினின்று நீங்கிய பினனா, நீ செய்த அவற்றைச் சொல்லவாயாகவென அழகிய கையைக் கூப்பி நனமை மிகுந்த வியாத முனிவன (பிரமதேவனை) யாசித் தனன். எ - று. (௧)

முருகா லுமலாப் பிரமன் முரல்வன
டருகா லுமதக கவுனா னைமுக
னிருகா லுமிறைஞ் சீயிரும பிறவி
பொருகா லுமுருக் கதையோ துவனல்.

(இ - ள்) வாசம்பொருந்திய தாமரை மலரினாள் பிரமதேவன், ஒலிகின்ற வண்கள அருகே யாடாநிறை மதப்பெருக்கமைந்த கவுனையுடைய யானைமுக விராய க்ககடவுளது உபய திருவடியைப் பணிந்து பெரிய பிறவியை ஒருகாலத்திலும் அடை யாத சரிதத்தை உரைக்கத் தொடங்கினான். எ - று.

கடவுள்-யானைமதஞ் சொரியுமிடம் இருமபிறவியென்றது நீங்கமைபற்றி.

இருக்கா தியின லயியா லிறைவ
னுருக்கா தலின னினையா துளமா
தருக்கா லுலகந் தரவே முயல
வெருக்கா ணவெழுந் ததுவிக கினபே.

(இ - ள்.) இருக்கு முதலிய வேதங்களால் அறியப்படாத தலைவராகிய கணை சப்பெருமானது திருவுருவத்தை ஆசையோடு தியானஞ் செய்யாது மனத்திற் பொரு

நதிய இறுமாப்பினால் உலகத்தைப் படைக்கும்படி எத்தனிக்க, இடையூறானது அச்ச முண்டாகும்படி தோன்றியது. எ - று (௧)

முடியொன் றிருநீண் முகமுன் றுவிழி
கடியொன் றியநாடு சினைகா துகோர்
தடியா றுகையே முநாமச சமுத
நெடிதாக கையினினை றனபற லலவே

(இ - ள்.) ஒரு சிமமும், இரண்டு நீண்ட முகங்களும, மூன்று கண்களும், மண் மொருந்திய நாளை சடைகளும், ஐந்து செவிகளும், ஆறு கால்களும், எழு கைகளையுமொண்டு அச்சமுண்டாகப் பெருவடிவத்துடன் பறப்ப ளருவங்கள் தோன்றின எ - று (௨)

இவ்வா றெழிலின் றிபுறுப பெவையு
மொவ்வா தனவா யெநுநு றவைதாந்
துவ்வா னமிழகந தொடாதே வரினென
னைவா யறிவுந் தெடவாந் தனவே.

(இ - ள்.) இவ்வகையாக அழகிலலாது அவயவங்கள் யாவும் (ஒன்றாகொன்று) ஒத்திராதனவாகி, அவை யெதுபபட்டு, உண்ணத்தக்க சிறந்த அமிரதத்தைப் பின்னொடந் சேவணப்போல என்னுடைய ஐவகைத்தான அறிவுந் கெடுமபடி ஆப்பரிதான எ - று

துவ்வான் எனபதில் - து - புனிதமெனினுமொகமு (௩)

எளளுந் திலமெந் தவெழு ந் சீலவாய
வீளளுந் சிலவெய் துறுபா லைவிழிந்
கொளளுந் சிலந் தியலைத் துவிழந்
தளளுந் சிலதா க்கினந் திலவே

(இ - ள்.) (அவ்விகார ரூபங்களிற்) சில இழித்துப்பேசும் சில அடிக்க வெழும், சில வாயுதிற்றுப்பேசும், சில கொடுமை பொருந்திய கடபாவையையச் செய்யும்; சில ஒன்றுகூடியலைத் துவிழும்படி தன்னும் சிறசில மோதின (இவவிதமாக வெண்ணிறத் துன்புகள் செய்யதன்) எ - று. (௪)

இவ்வித கினைமென கொடுவழுந் துநபைக
கவவித கய்கின றதென்க கவலுந்
செவவித கணெழுந் ததொந் தையென்க
கவவித கினரா சனருட டுறநுல்

(இ - ள்.) இவ்விடையூறு யாதோ? (இவ்வாறு) எழுந்து நம்மைக் கவவிக்கொண்டு துன்புறுத்துகின்றதென்ற, மனம் வருந்துந் சமயத்திலே, அந்ந விக்கின்றாசப் பெருமானாய் விநாயககடவுளுடைய திருவருட டெந்ததினிலே எனக்கோர் எண்ண முதிர்ந்த எ - று (௫)

முந்கு கவியா நைமுநை கழலை
சைகயு மனமெயா ந் துந் துசய

மிகுபு படைபுக குவிழைந் தமையாற்
நெருக்குத லுயர்செய் ததுகுழந் திடமே

(இ - ள்) மூன்று கண்களையும் மதக்களிப்பையு முடைய யானைமுக விநாயகப் பெருமானது திருவடியைக்கையிலுள்ள கணியைப்போலத் தியானஞ்செய்யாது, உயேச் சை மிருந்து படைத்தற்றெழில் செய்வதற்கு விருமயினமையால், தூங்கண்குழந்து நெருங்கித் துன்புவிளைந்தது எ - று

(அ)

இனிமென புல்லா டுமொழந் துநிகழ்
புனிதங் கொடுபூழ்க் கைமுநன மணுவை
நனியென னினிலா துநமைத் தொடருந்
துணிதீர் வரிதென றுதுணிந் திருநான்

(இ - ள்) (இது கிரவேணசெலின்) இனி மெல்லிய புல்லின் மூழ்கியெழு ந்து மிகவும் பரிசுத்தனாகி, துவாரம்பொருந்திய கையைமுடைய யானைமுக விநாயகப் பெருமானது மந்திரத்தை மிகவும் கணித்தாலன்றி நம்மைத் தொடராததுள்ள துன்ப மொழித் வருமையென்ற துணிவுற்ற யான எ - று

(ஆ)

வேறு

விதியுள்மென புல்லாடி வெண்ணீறு மொப்பணிந் து
கதியருளு மேம்பன காந்திரு வுருவனைத்த
மதியினுந் தியானித்தது வளர் யோகந் துணிநிருந் தென்
பொதிந்ருமவ வியோகந் துப போருக்கெனக் கொருகாட்சி

(இ - ள்) விநிப்பம் மெல்லிய நீரின மூழ்கி, உடலில் திருவெண்ணீற்றினை டணிந்து, உயா பதவியை யாதுக்கிரகிக்கும் ஏரம்ப மூத்தியின் அழகிய திருவுருவ முழுவதையும் புத்தியிற் பொருந்தத் தியானஞ் செயது, உயாகின்ற யோகமாகக்கத் தில் இனிதாகப்பொருந்தியிருந்தென பொதிந்துள்ள அந்த யோகத்திலே எனக்கொரு தோற்றம் உண்டாயிற்று எ - று

(க)

எழுக்கடலும் வரம்புகடந் தென்குசிமிர் புனலிடையேரா
பழுமரத்தி னிலையொன்றிற் பாலெனொரு வனறுயிலக்
கழுமலற் வடுத்கவனைக் கைபெயிந்து துயிலெடுத்தே
நெழுக்குமத முகத்தொடுதென னுருவுதெரித் தருவினா

(இ - ள்) சுத்த சாகரங்களும் எல்லாதாண்டி யென்கும் அதிகரித்துள்ள நீரி லே, ஓர் ஆலமரத்தின் இலையொன்றிலே பாலொருக்கொண் டொருவன யோக நித் திரை செய்ய, (யான) துன்பம்கல் அவனைச் சமீபித்துக் கையாற்றாட்டி நீர்திரை விழிக்கச் செய்தேன (அவன்) மதமொழுகும் யானை முகத்துடன் (விநாயகக்) கடவு ளுடைய திருவுருவத்தைத் தரிவித்தருவினா எ - று

பழுமரம் - ஆலமரம்

யோகத்திற் காட்சியென்றது ஓர் சொப்பனமெனக்

(க)

ஆங்கவனை யடி வணங்க யடியேறஞ்சு சிருட்டிமுநர்
தவருகவென நருளாபுரிந்தாய் தமியேனு மதுகொண்டி

பாங்குபெற முயலவுற்றேன பலவிடரு மலைப்பவது
நிங்கினே னினிப்படைக்கு நிலையருளென நேனெனலும்.

(இ - ள்) அப்பொழுது அவ்விநாயகக் கடவுள்த் திருவடியிற் பணிந்து கடவுளே! அடியேனுகருச் சிருட்டித தொழிலைச் செய்கவென்று முன்னமே திருவருள் செய்தீர், எளியேனும் அக்கட்டையை மோகொண்டு தகுதியாக முயற்சி செயதேன. பல துன்பங்களு முண்டாகி வருத்த அச்சினையொழிந்தேன இனிச் சிருட்டி செய்யும் நிலைமையைத் திருவருள் புரிக்கவென்று கூறினேன் (அப்படியான) சொல்லவும் எ - று.

என்னருளா லாவதென லெண்ணுது நினவலியா
வுன்னியிட ருமுநதனைமற நூழினறி முடிவெய்தப
பன்னுது மா ரககரத்தைய பத்திலக்கக கணிமுடிவின்
முன்னுதுமென மமமனுவை மொழிந்தருளி னுனிழைவன.

(இ - ள்) என்னுடைய திருவருளால் நிகழ்வதே என்றுகருதாமல், உனது வலமைபா லாவதென்று கருதித் துன்பமடைந்தனை, இனி, இடையூறில்லாமல் நிறைவேற ஏகாட்சர மந்திரத்தை யுபதேசிப்போம். (நீயதனைப்) பத்திலட்சந்தரம் சபிக்கக் கடவாய். இறுதியில் யாம் பிரச்சன மாவோமென்று திருவாய மலாந்தருளி, இறைவராகிய விநாயகக்கடவுள் அமமந்திரத்தை யுபதேசித்தருளினர் எ - று (௩௯)

யோகததி னருளசெய்த வுறுதிபிடித்த தேவனன
வேகத்தி னுமனுவை யிராறுவரு டத்தெவலைத்
தாக்கத்திற கமலத்தோ தாளுனறி நினதெண்ண
நாகத்தை வயிறறசைத்த நமபெருமா னெதிரினருன்.

(இ - ள்) யோகிருகையில், திருவருள் புரிந்த வுறுதிமொழியைப் பற்றாகக் கொண்டு, ஏகாட்சரத்தாலான அமமந்திரத்தைப் பண்ணி வருட காலம் வரையில நீரினுள் தாமரை மலரில் ஓர் காலையுனறி நினது சபிக்க, சாப்பத்தை (கச்சாக்) வயிறறிற் கட்டிய நமது கணேசப்பெருமான் பிரச்சன மாயினா எ - று. (௪௦)

ஒருகரத்தின மழுப்பபடையு மொருகரத்திற கமண்டலமு
மிருகரத்தி னபயவர தமுநதாங்கி யெதிரினற
பொருவிலியை வேதங்கட கெட்டாத பூரணனைக்
கருவிலியைக கதியிலியைக கைதொழுது வணங்கினேன்.

(இ - ள்) ஓர் திருக்கரத்தில் மழுவாயுதமும், ஓர் திருக்கரத்திற் கமண்டலமும், இரண்டு திருக்கரங்களில் (முறையே) அபயவரதமுங் கொண்டு எதிரோ தோன்றிய ஒப்பில்லாத கணேசப் பெருமானும், வேதங்கடகு அதிதனாகிய பரிபூரணனும், பிறவியில்லாதவனும், (தனக்கு மேலோர்) கதியில்லாதவனுமாகிய தலைவனைக் கைகூப்பி நமஸ்கரித்தேன். எ - று. (௪௧)

தோற்றமே யுலகனைத்துந் தோற்றியளி யாதளித்துப்
பாற்றாமே பாற்றியிடும பண்ணவநின பதமபோற்றி
தேற்றாமே யுயிரனைதனா தேற்றிமல மாயைகனம
நீற்றாமே நீற்றியரு னின மலநின பதமபோற்றி.

(இ - ள்) உலகங்களை பெலலாம் படையாமலே படைத்து, காவாமலேகாத்து, அழியாமலே யழித்துவிடுகின்ற தேவனே! உன்னுடைய திருவடிகளாகக்க. தேற்ற மலே உயிர்களைத் தேற்றி, மலமாயா கனமங்களை நீக்கியருள்கின்ற மலரகிதனே! உன்னுடைய திருவடிகள் (அடியேனைக்) காக்க எ - று

இச்செய்யுளால் சிருஷ்டியாகி காரியங்கள் இறைவனுடைய இச்சை மாதறி யாயாய் நிகழுமெனக் கூறினதாயிற்று (கசு)

உரையானு முணாவானு முடலானு மறிவரியாய்
வரைமாபுந திணிதோளு மதிமுடியு மலாபபதமும
விரையாருக குமககலவை மெய்யணிநத கோலமுமாயக்
கரையாடுநரு சமுங்ககாயக கண்ணெதிரின நுண்போற்றி

(இ - ள்) வாக்கினாலும் மனத்தினாலும் தேகத்தினாலும் அறிதற்கரியவனே! மலையையொத்த மாற்பும வலிதங்கிய புயமும சந்திரனையணிநத திருமுடியும் தாமரை மலர்போன்ற திருவடியும் வாசம்பொருந்திய குங்குமச்சாந்தையணிநத கோலப்பொலிவு மாக, உருகாத மனமுருகுமபடி என கண்ணெதிரே தோன்றியவனே! போற்றி. எ - று.

இன்னவா நெதநெடுதேற கேரமப னருள்கூர்நதே
யுனனிநீ கொளவரங்க ஞ்ஞாயெனன வெதிராவணங்கி
நினனதாண் மறவாத நிலையருளி விககினங்க
மென்னுரு வகையுலகந தோற்றவர மருளென்றேன்.

(இ - ள்) இவ்வகையாகத் துதிசெய்த வெனக்கு ஏரமபழர்ந்தி திருவருள் மிகுநது, நீ விருமபிக கொளளுமபடி (சுருதிய) வரங்களைக் கூறுகவென்று வினவ, (யான அப்பெருமானே) எதிரே பணிநது, தேவரீருடைய திருவடியை (எப்பொழு தும்) மறவாததன்மை யருளசெய்து, இடைபூறுகள் சம்பவியாதவிதமாக உலகத்தைப் படைக்க வரமருள்கவென்று யாசித்தேன். எ - று (கசு)

வரமருளி யேரமபன மகிழுகூர்நது நகதமக்குப
பரவலுறுஞ் சத்திகளும பலவவற்றுண ஞ்ஞானமென
விரவலுறுங் கிரியையென மிகஞாசத் திகடமமைக்
கரவிலுளங் கொண்கிலகங் காண்கவென மறைந்தனனால.

(இ - ள்) விநாயகக்கடவுள் (அவவாரே) வரமதுக்கிரகித்து, களிப்புமிருந்து நமக்குத் துதிககத்தக்க எண்ணிறந்த சத்திகளுமுள். அச்சத்திகளில் ஞ்ஞானமென்றும், பொருந்திய கிரியையென்றும் மேம்பட்ட இரண்டு சத்திகளை வஞ்சமில்லாத் (உன்) மனசிறகொண்டு, உலகங்களைப் படைப்பாயாகவென்று திருவாய்மொந்தருளி அநதாத தானமாயினா. எ - று (கசு)

கொடுதவராஞ் சிரமீது கொண்டுளதறி நியானித்தேன
மடுததவிரு சத்திகளு மறொருருவா நிகரினறித
தொடுததபெரு வனப்பினராயத் தொலலுலக மந்திரமா
வெடுததுறாகும பெயாசித்தி புத்தியென வெதிரபோந்தா.

(இ - ள்) (விநாயகக்கடவுள்) பிரசுதித்த வரத்தை உச்சிமேற்கொண்டு மன தில் தியானஞ்செய்தேன். நிறைவாகிய (அருளையுடைய) அவவிரு சத்திகளும், பிற

செருவா (தமக்கு) ஒப்பில்லாமல் செருங்கிய பேரழகுடையவாகளாய், பழமையாகிய
உலகினாக்கு மந்திரமாய் எடுத்துச்சொல்லுகின்ற சித்திபுத்திகளுடைய பெயர்கொண்டு
எதிர் தோன்றினார்கள் எ - று (உ௦)

எதிர்போந்த மாதரைநா னினிதிறைஞ்சித் தவமவாளா
துதிராமை யெனைக்காப்ப வழற்றொரு மண்ணீர்
முதிரகாத லெடுமெனக்கு மூவாத மௌரிக்காயர்
புதிராத வரமருளிப் பேணுகவென ஸ்ரீநந்திடேவ

(இ - ள்) எதிரே வந்த இருமாதர்களையும் நான் இனிமையாக வணங்கி, என
தவமானது வீணை கெடாமல் அடியேனைக் காப்பாற்றும்படி எழுந்தருளிய நாயமா
களே! மிகக் ஆசையுடன் எனக்கு நற்புத்திரிகளாய் நீங்காத வரதையுதவிக்க காப்பீர்க
ளாகவென்று (அவர்களை) யாசித்தேன. எ - று

மூவாத - கெடாத. (உ௧)

சத்தியிரு வரும் தற்குத் தாரிசைநது வரங்கொடுப்ப
முத்தியெளி தடுத்தாரின் முதமலாநது விராயகனை
சித்தியொடு புத்தியொடு சோந்திருக்குங் காட்சிதகப்
பத்திமிகத் தியானிததுப் படைத்திடுமா நெடவங்கினேன.

(இ - ள்) இரண்டு சத்திகளும் அவ்வெண்கோளுக்கு இணங்கி (அவ்வாறே
யாருகவென்று) வரமுதவ, இலேசாக் கோடசத்தை யடைந்தவர்களைப்போல முதமலா
ச்சிக்கொண்டு, விராயகக்கடவுளைச் சித்தியுத்தியென்னுஞ் சந்திசுளுடன் சோந்து விளங்
கும் பாவனையாக மிகப் பத்தியுடன் தியானஞ்செய்து, (உலக) சிருட்டியைச் செய்யும்
படி ஆரம்பித்தேன. எ - று (உ௨)

வேறு

வழுவின நியென துமனத தொழிலர்
உலமுமை தரைமுந் துறவீன நவரை
பழுதின லுபடைத் திடுவீ ரொனலுந்
தொழுதங் கவரே னொருமு துறவீல

(இ - ள்) குற்றமில்லாமல் என மனேசிருட்டியால் முன்பு எழு புதலவா
களைப் படைத்து (புத்திராகளை! அவர்களுக்கும்) குறைவின்றிச் சிருட்டியைச் செய்
யுங்களென்று அவரைநோக்கிக் கூறவும், அவர்கள் பணிந்து கட்டுதலுதவிகளாய்ச் சென்
றார்கள் எ - று (உ௩)

இசையா தவரே கூயிருந் தவமுந்
நசையா வருளா லருளவீ நெறு
நசையாற பினுநா னெழுமைத் தாதமை
வசைதீ ரவுயிர்த் துவகுத் தனனே

(இ - ள்) அவர்கள் (என மொழிக்கு) இணங்காமற் பெருந்தவத்தைச் செய்து
நீங்காத நிருவருளால் இன்பவீட்டை யடையவும், நான் (மீண்டும் சிருட்டித் தொழில்
பெருகுமாடி) பெருவிரும்பினோடு பின்னும் ஏழு புத்திராக்களைக் குற்றமற்றபெற்று
(அவ்வாறே) கூறினேன. எ - று. (உ௪)

அனைத்து நுழைவீடு நின்குடி மிட்டும

பின்னா சனகா துபாபே ரருளவே

நன்னு ருத்தம பையுந் துதவீ

பென்னுக் கையின்பா வைபுரின் தன்னே

(இ - ள்) அங்களுந் தம் முன்னோர்போலவே (தறவிகளாய் -) சென்று விட்டும், நான் அதன்பின்னா சநகாதியராயும், மிகக் அருள்பொருந்திய நாரதாதியராயும் நன்றாகப்படைத்து, என் சரீரத்தினின்றும் (மற்றுள்ள) எல்லாவற்றையும் படைத்தனன். எ - று.

சநகாதியா--சநகன் - சநகன்னன் - சநாதன்னன்-சநதருமார நென்பபடுவோர்.

நாரதாதியா--சததவிருடிகள் - காததமா - நாரதா - தன்கா எனப்படுவோர்.

உ - று.

அந்தனா குலமு மங்கிய முதத்தி லரராபட்டித்திலவார துடையிற் சநதர வலிகர குலத்தினைப் பதத்திற் சூத்திரா தமைப்புமுன் படைத்துச் சந்திரன் மனத்திற் றழங்குதிர் விழியிற் சாறயிய முதத்தினிற் றிரை மந்தனா மாகுஞ் செவியினிற் பிராண மருத்துக் குந்தியில வரனம்,

(இ - ள்) வேதியா குலத்தையும் அக்கினியையும் முதத்தினின்றும், அரசா களைத் தோளினின்றும், அழகிய வைசியகுலத்தை நெடிய துடையினின்றும், சூத்திரா களைப் பாதத்தினின்றும் முற்படச் சிருட்டிசெய்து, சந்திரனை மனத்தினின்றும், சூரியனை விழியினின்றும், சொல்லுகின்ற இருநிரை முதத்தினின்றும், பிராணதி வாயுக் களை மறைவிடமாவிய செவியினின்றும், ஆகாயத்தை உந்தியினின்றும். எ - று

இதுமுதலிரண்டு பாடல்கள் ஒரு தொடர்.

(உச)

முடியினிற் றறக்க மாநியர் மும்பர மொயத்துவார்ப் பதங்கனமுன் மொ வடியினிற் பூமி யறைநிடு காநி லாநசயேர ரெட்டையு மாகி [முத்தி நெடியகுன் றுதி சாரச மனைத்து நிலைபெற வளித்தன நென்ப படியறு தவத்து வியாத்துக் குரைத்தான பங்கய நாணமலாப் பிரமன்.

(இ - ள்) மோட்ச முதலியனவாகிய தேவர்கள் நெருங்கிவாழும் பதவிகளை முடியினின்றும், பூமியை மேற்கூறிய பாதத்தினின்றும், திசைகளெட்டையும் (முன்) சொல்லிய காதினின்றும் படைத்து, நெடிய மலைருதலிய சராசரப்பொருள்களையும் நிலைபெறும்படி சிருட்டிசெய்தனன் என்று, அன்றலாந்த தாமரைமலர் வெழுந்தருளியுள்ள பிரமதேவன் ஒப்பற்ற தவத்தைச்செய்த வியாதமுனிவனுக்குக் கூறினன். எ - று

நாண்மலா என்பதற்கு நாளத்தைபுண்டிய மலரெனினு மொக்கும்.

நாள் - அம் - நாளம் அம் - சாரியை

(உஎ)

உருத்திரன் மரய வாயன்கு ஸீரமண னுறநவான காயிசைப் பரலா, திருத்தூறு மனுக்கன முணிகளெண் வசுக்கள் செய்ததிடு மியு, காக்கள் கணங்கள, கருத்தூறு திசைக் கந்திகட ாருக்கள் கஞலிய பறன். கள் பசுக்கள், பெருத்தூயிர் வருக்க மெனயிரு பத்தே 11 ஈருக்கம 111 பொலிந்ததிவ் வுலகம்

(இ - ள்) உருத்திரன் - திருமால் - பாமன் - அக்கினி - சலம் - பூமி - பொருந்திய ஆகாயம் - காற்று - திருகுப்பாலகாள் - திருத்தம் பொருந்திய மதுக்கள் - முனிவர்கள் - அட்டவசகாள் - நெருங்கிய இயக்காக்கள் - (பதினெண்) கணங்கள் - எண்ணத்தகா நிரகுக்கள் - நதிகள் - கடல்கள் - விருட்சங்கள் - நிறைந்த பறிவைகள் - பசுக்கள் [காற்சாலிகள்] பொருந்திய உயிராகக்கொண்டு சொல்லப்படும் இருபத்தொரு பிரிவாக உலகமானது விளங்கியது எ - று. (உஅ)

எழிறதனாக தருநதி வண்டுக்குழ சமஸ்த் திருந்தவன் வையகம் படைத்த, தழிந்தவா பரனா மனலினா நடுங்க வழலுயிர வேறெகாதரச, செழிந்தபூந கூந்தற் சித்திபுத் திகடந திருபணநு செப்புதும் வீணைகள், பழிந்துபாழாசக கேணமதி யென்று பன்னுவன் பிருகுமா தவனே

(இ - ள்) பகைவர்கள் அஞ்சும்படி நெருப்பைக் கக்கும் வேலாயுத வேந்திய கையையுடைய சோமகாந்த மன்னவனே! வண்டிகள் அடித்து மகரநாப பொடியையுண்டு மொய்க்கின்ற தாமரை மலரில் வாழும் பிரமதேவன் உலகத்தைச் சிருட்டிசெய்த வகையைச் தெரிந்தவனாய் சோனனும் நெருங்கிய மலாமாயணிகத் தூள் பாரதையுடைய சித்திபுத்திகளது திருமணத்தை (இனி)ச் சொல்லுவோம் வீணைகள் கெட்டொழிய மதித்துக் கேடாயாக வென்று பெருந்தவசியாகிய பிருகு முனிவன் சொல்லாயினன் எ - று. (உஆ)

பிரமசிருட்டிப்படலம் முழறிநறு

அகந் கிருவிரந்தம் - கூசக.

திருமணப்படலம்.

தொழுதுல மாகி முன்னாத தோன்றிய மகவிர பின்னா
பாழகறு தேவ யாங்குப் படாத்தனா தெரிகக வென்ன
விழுமிய வியாதன கேடப வேதனணை மகிழ்தன ஹோதஞ்
செழுளிய திருக்கல யானாத நிறத்தினைச் செப்ப வுற்றன

(இ - ள்) வணங்கத்தக்க கொல்டமாகிப் பூவர்திலே தோன்றிய (சித்திபுத்திகளென்னும்) மாதகன் அசன் பின்னா எங்குச் சென்றார்கள்? பிரமதேவனே! அதனைக் கூறுகவெனச் சிறப்புடைய வியாத முனிவன் கேடக, பிரமதேவன் மணங்களித்து, அம்மாசாசனாடைய நிறப்பமைந்த திருமணச் செயலைச் சொல்லத் தொடங்கினான் எ - று. (உ)

உலகெலாம் படைத்த பிணை யுயிரித்தொகை பலவு மோங்கி
நிலளிலாழ் கின்ற நாளி னினமலக கணைசன பாது
நலமெலா நிறைநு நிறை நாரத முனிவன் போற்றுக
சூலுமா தரன்ற செவமுன் கோதறு கயிலா யத்தில

(இ - ள்) உலக முழுவதையும் சிருட்டித்தபிறகு, பலவகைப் பிராணசோடிக்கும் விருத்தியுடனது வளங்கி வாழுகாலாதின, மலரகிதராகிய கணைசப்பெருமானை நன்மை முழுவதும் நிறைந்து விளங்கும் நாரதமுனிவா துதிசெய்யுமாடி விளங்கிய ஆசையுடன் குறமற்ற திருக கயிலாயகிரிக்குச் சென்றான். எ - று. (உ)

அரியனை மீது வைகு மைங்கரன பாகம் போறயிப
புரிநரம் புளாந்து விணைபட்டதமு தினிது தேக்க
விடுபுகு பாடிச சால மெய்யருள பெற்றுப் பினை
தெரிவதொன னுண்டு நாயேன செப்புக்கேன கேடக வென்றான்.

(இ - ள்) சிங்காசனத்தின் பேரில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஐந்து திருக்கரங்
களையுடைய விநாயக மூர்த்தியின் திருவடியைத் துதித்து, புரியிணையுடைய நரம்புக
ளோததைவந்து, வீணையினிடத்துண்டாகிய புதியஅமுதத்தைப் பெருக்கி, (அவருடைய)
பரந்தகோத்தியைத் துதிசெய்து, மிகுதியாக அவரது உண்மை யருளையடைந்து, பிறகு
நாயினை யொத்த அடியேன யோசிப்ப தொன்றனடி, சொல்கின்றேன், கேட்பீரக
ளாகவென்று கூறலாயினன் எ - று (௩)

முள்ளரைக கமலா சேசுகை முன்னவன் நியாணித் திட்ட
வுள்ளகத் திருந்து பேரந்தா மோரிரு மடநாத
வெள்ளெழின் மாதா மன்ற லாறயினின் பாலராத
தெள்ளிய மன்றநி லெண்ணஞ் செய்தன ன்ணைய செல்வன்

(இ - ள்) முடல் பொருந்திப் அரையையுடைய தாமரை மலரில் வசிக்ருய
முனனோனாகிய பிரமதேவன் நியானஞ்செய்த மனதிலிருந்து ஒப்பற்ற இரண்கு
ளையாகத் தோன்றினாள் அளவிகளொளந்தக்க அழகையுடைய அம் மங்கையர்கள்
மணவினையாற்றால் தேவாரை யடையதக்கவாக ளென்று அந்தப் பிரமதேவன்
தெளிந்த தன் மனதில் யோசித்திருக்கின்றனன் எ - று (௪)

இலக்கண மான்ற மைந்தாக னினிற்ற வமைக்குங் காலே
மலக்குறும் பகற்று நின்மெய் வடிவீனை யெனாஹும் வேதன்
விலக்கறு மடவராக காரின் விளம்புமம் மடவா தங்கள்
கலக்கமில் வடிவ முற்றுங் கருதுவன் வேறென சொல்கேன்.

(இ - ள்) பிரமதேவன் சிறந்த ஆணமக்கட்கு (உத்தம) இலக்கணங்களை
இனிதூக் வமைக்குங் காலத்தில், மலக்குறும்பை யகற்றிச் சேவார்டைய சிருவருவத்
தின் சொற்பத்தைத் தியானிப்பான் நீக்குதலற்ற மாதாகட்கு (இலக்கணங்களுையமை
ப்பது) ஆனால், (முனசொல்லிய அம்மங்கையாள்) கலக்கமில்லாத உருவமுழுவதை
யுந் தியானஞ் செய்வான் (அவர்கள் சிறப்பைப்பற்றி) வேறே யாது சொல்லு
கேன்? எ-று (இ)

பெருத்திடல் சுருக்க வின்றிப் பொய்தமெல் லணிநரம் பூரே
வீருத்தினுங் குழைந்து வெம்மை பெய்துவார கொடியின் லேயு
முருத்தகு கவினை சங்க முறழவொ பல்வுந் தாங்குத
திருத்தகு கமலம் வென்று சேவர்தவுள ளடிகண் மாதேதா.

(இ - ள்) உருவமைந்த குடை சங்கம் இவைபோன்ற பலவேகங்கள் பொரு
ந்தி, சிறப்புப் பொருந்திய தாமரைமலரைச் சயித்து சிவப்புற (அவர்கள்) உள்ளங்
கால்கள் பூரித்தல் மெல்தல் (முதலிய தோடவகள்) இல்லாமல், இரைத்த மெல்லிய
அணிச்ச மலரினபோன்ற பொருத்தினும் வாடிக்கன்றிடோருங் கெடிய கொடி மின்
னலை யொத்திருக்கும் எ - று (௫)

நடுவிர ளளவு நேரே நடந்தொரு வனாமே னேனாகு
மிடுவிர லொன்றென ஸினமே லேறுற வறவு நீங்கா
நெடுகுத லகறக யினறிப பொருவி மீரண்டு நிறகு
மடுவிர னீளா நீற்று விரனிலத தமாநது வைகும.

(இ - ள்) ரடுவீரலி னெல்லையும் நேராக ஒரினோகை தோனறி மேனோககி
நிறமும் பொருந்திய விரல்கள ஒன்றினமே லொன்று ஏறும்லும், மிகவும் விலகாம
லும், நீந்தலும் பரவுதலும் நிலலாமலும், பெருவீரல உருட்சி பெற்றுமிருக்கும் நெடு
விரல்கள நீட்சி பெற கடைவிரல பூமியிற பொருந்திநிற்கும் எ - று (எ)

புறுகடை விரல்கள பாயக நுற்றமெல விரல்க னீளா
குறுகி-டா நோந்து நிலலா கூறிய விரல்க னேந்தும்
பெறுமிலக சணதத வாகிப பிறங்கொளிப பளளத துண்டரு
சிறுமைபுற றழியத தேசு திசமுநதன தேவ தேவே

(இ - ள்) தேவ தேவாகிய கணேசப்பெருமானே! பொருந்திய கடைவிரல
களின பக்கலிலுள்ள விரல்கள நீளாம வுந் குறுகாமலும், மெலிநிலலாமலும், சொல
விய ஐந்து விரல்களும் (உச்சம்) இலகணம் பொருந்தியனவாகி விளங்குகின்ற ஒளி
யையுடைய பளளததுண்டமுந தோலவியுற நானமடைய ஒளிவிளங்கின எ - று

பொங்கொளி யுமிழ்ந்து வட்ட மாயப்புறா யினறிப சறநே
தங்கிய சிவபிரி நுகித தயங்குநா நகதநிவ கூட்டஞ்
செங்கழு நீரா முதனைந்த திரைநீர ஏனந்து வென்று
பங்கமுற மிடைய முத பாயமடிகப் பங்கிக்கு மனநே

(இ - ள்) அதிகரிக்கின்ற ஒளியைச் சிந்தி வட்டவடிவாகிச் சமான்மில்லாது
சிந்தி செந்நிறம் வாயந்ததாய விளங்குந் தாலகங்குகளின கூட்டமானது செங்கழு
நீரையும் முதனையும் சுகநிறையுந் கோபிதது வென்று, நானமடைந்து இடமவிட
பொழியாமல அபயமடையக் கட்டகாயிடம் எ - று (ச)

அளவீனிற பருதது மெல்லென றணிநரம புரோமந கோலப்போஸ
வளாதனமிக குயாதல கோடல வழுவிலாப புறநதா னோககிச
களிவளா தமட்ட தனைக கரந்திடுங் கலங் சானநே
ரொளிவளா புதந கங்க னுறுததுவா சேமந தனனிவ.

(இ - ள்) அளவீனைக் காட்டிலும் புரிதது அல்லது மெலிந்து அழகிய நரம
பும் உரோமமுந் கொண்டு கோலப்போல வளாதலும் மிகவு முயாதலும் கோடுதலு
மாகிய குற்றமில்லாத புதந்தாளோப்பாதது, சந்தோஷிதது வளாகின்ற ஆமையானது
(நீரில் முழுகி) தன்னருவை ஒளிக்கும் நூறகலவியின் மேம்பட்டவாகள கோத்திபெரு
டும் புத்தகங்களைச் சேமநதில வைப்பார்கள எ - று. (ஃ)

மிகப்பாருத திடுதன மிகக வுபாரரிமென மிவறறி நீங்கிது
தகப்பாருத தெழுது மெனமை தங்கிய குதிரியை வண்ண
மிகப்பாருத தவதநே நாளு நாரதது மெய்த வடி
யகப்பாருத திடுமென பருதா மடி களைகை பருது மாகும்.

(தி - ள்) மிகப் பூரித்திருந்தவ மிக உயர்வுற்றிருந்தவென்று சொல்லுக
சூற்றவர்களின்கி, தருதியாகிய அளவுடன் பருகத்து தோன்றி மெனமைத் தன்மை
பொருந்திய குதிககாவின் அழகு அளவிலலாத சுவகதையுடையவர்கள் ஆருதாரத்தி
லும் அடைய வாடி அகப்படுத்துகின்ற அழகிய பந்தினைப்போலும் எம்பெருமானாகிய
தேவரீருடைய கையிலுள்ள பந்தினையும்போலும் விளங்கும் எ - று (கக)

நரம்பெழு லுயராத லின்பி நலத்தகத்த தசைநது செம்பொன
வரம்புசெய சிறுத ராசின் வட்டமாய் பரட்டின வண்ண
நரம்பொடு மயிர்தோற்ற ருத நூந் துடை கணைக்கா னேனோ
யரம்பையும் வருந்தச் செய்க வரவுநாழிகையுடைய போலும்

(தி - ள்) பரட்டின அழகானது நரம்பெழுநலம் உயர்த்தலில்லாத நன்மை
பெறத் தடைபட்டியுற்று, செம்பொனைய வளவிகின்ற சிறு தராசின் வட்டவடிவம்.
நரம்பும் மயிருத தோன்றாத நல்ல துடை கணைக்கால்கள் நோக்க அரம்பையும் வருந்
தச்செய்து அவரவகின்ற நாழிகை வட்டிலையும் போலும் எ - று (கஉ)

வற்றுத லினறித தாள வட்டமாயத் தசைநது நெண்டை
முற்றவக கமயா நிறகு மொய்யெழின் முழநதான் முன்னர்ச
சொற்றமென குறங்கு தோந்த துணைசெயிந் திருநா லாறென
முற்றமும் விரலி நெல்லை யுறுவது நிதம்ப மனதே

(தி - ள்) ஏற்றதலிலலாமல தாளவட்ட முற்றத் தசைகொண்டு நண்ணு
முழுதும் வெல்லும் அழகு மிகக் முழங்காலானது முர்க்கரிய மெல்லிய துடையுடன்
சேர்ந்து துணைகொண்டு நிற்கும் நான்கும் ஆறுமென்று பொருந்திய விரகடையி
னளவு பொருந்தியது நிதம்பமாகும் எ - று (கங)

பொருகிய மதமால ராணைப் பிடரொடு கமடம் வென்று
மருவிய நிதம்பத் தல்குன மாரிருந் சதுர மாகா
வருவமிக குயரா நீளா தாழ்தரா வயாதத் போதித்
தருவள நிலைசிறு ருல வட்டமுத தாழ்த்தி வைக்கும

(தி - ள்) பொருகிய மதமங்கததையுடைய ராணைப் பிடனாயும் ஆமையை
யும் வென்று பொருங்கிய நிதம்பத் தல்குலானது மயிருருதம், சதுரமாகாதும் உருவம்
பெற்று, உயராதும், நீளாதும், ஆழாதும், உயராத அரங்கத்தில் வளர்கின்ற இலையை
யும், சிறிய ஆலவட்டத்தையும் அவமானப்படுத்திவைக்கும் எ - று (கச)

வாரிச மராவின் மானின் குளம்படி மருட்டித் தேராயர்
சீரெலி மயிரோ போலச் செயிந்துமென மயிரு னோங்கி
யாரொழின் மணிகொரை டாகா மடிபுமித் கதற்கி வாமத்
தேருறு பள்ள மான சுழியினை யிலது செவ்வாய்

(தி - ள்) (நிதம்பத்தின்) செவ்வியவாய தாமரை இதழையும், பாம்பிப்பட
த்தையும், மாஞ்சுள்படியையும் மயங்கச்செய்து ஒளிமிகுந்து, சிறந்த எலியின்மயிர்
போல மெல்லிய மயிர்கள் நெருங்கி, உள்ளேயுயர்த்து, அழகுபொருந்திய மணியைக்
கொண்டு, விலக்கத்தக்க மடிபும மிக்கவிரிவும் இடப்படுத்தப் பள்ளமும் பொருந்
திய சுழியும் (ஆகிய) இக்கூற்றங்களிலலாத காகும் எ - று (கங)

பருத்துபாந் சுறவு மென்மை பயின்றன சகனங் கொங்கை
வருத்திட வறுமை யெய்தி யிருந்தது மருங்கு லுந்தி
||ருத்தக வகன்று தாழ்ந்து வலஞ்சுழித துயரு ரோமஞ்
செருத்தகு நரமடி நீங்கித் திகழ்ந்தொளி பாயிலா நிற்கும்

(இ - ள்) சகனங்கள் பூரித்துயாநது மிகவுமெனமைத்தன்மை பெற்றன. கொங்கைகள் வருத்தும்படி வறுமையடைந்து இடையானது தளர்ந்தது கொப்பூழ் அழகுபெற விசாலமாகிய ஆழமுற்று லசகரிபெற்று, உயர்ந்த உரோமங்களும் போசெய்யும் நரம்புகளுமொழிந்து பிரகாசித்து ஒளிவிளங்காந்ற்கும் எ - று

சகனம் - துடையின் உட்பிரதேசம்.

செருத்தகு நரம்பெனந்து பிணிகொண்டிருத்தலின் (௧௬)

||லலகைச சுழியு ரோமம் பருகதுநீண மடிப்பு மின்று
நலவரை மூன்று தாங்கி நறியவா லிலைபோல வாயந்து
சொலவரை கடந்த தேசிற றுலங்கிய வயிறு நரப்ப
ணலவரை தொழுதிற் றெனன வணிந்தகா லுரோம வல்லி

(இ - ள்) பலவிதமான சுழிகளும் உரோமங்களும் பருகது நீண்டமடிப்புக ளுமில்லாமல், நல்ல மூன்று வரைகொண்டிருந்தி, நல்ல ஆலிலைபோலமைந்து, சொல வத்தக எலையிலவாத அழகுடன் விளங்கிய வயிறினமைத்ததில், இருளானது அள வுகொண்டொழுகின்றபோல உரோமவல்லியை யணிந்துள்ளது எ - று.

உரோமவல்லி என்றது உரோமாரிசை. வல்லி - கொடி (௧௭)

என்பொடு நரமடி ரோம மிலைகடோற் றுதுமெலலென
றின||றத் தசைந்து சீர்கொண டிருத்தன விலாப்பு நறக
ளன்புறு மிதைய மாழா தங்குல மறுமுன ருகி
மின்படைத் தசைந்து ரோமம் வீரவரு திருந்த தனறே.

(இ - ள்) விலாப்புறங்கள் என்பும் நரம்புமாகிய இவைகள் தோன்றாமல், மென்மையாய், இன்பமுறச்சகைபொருந்திய சிறப்புற்றிருந்தன ஆசைபொருந்திய இசையானது ஆழாமற் பதினெட்டங்குலவளவாகி ஒளியுறுத்த தசைப்பிடிக்கொண்டு உரோமங்களினறி யிருந்தது எ - று (௧௮)

||டையந தெழுந்து நீலம் ||ணாதகிய தெனக்கண் வாயந்து
மிடையற் மிடையறு மாபின் வியனிட முற்று மாயந்து
தடையறப் பிணைத்து விமயித் தமமுனே யிரண்டு மொத்திட
டிடையினை வருத்தி யண்ணுந திருந்தன முலை எம்மா

(இ - ள்) குசங்கள் பக்கத்திற் பரவித்தோன்றி நீல ரத்தினத்தைப் பதித் தாற்போலச் சூசகம்பெற்று, நெருக்கற் நெருங்கி, மாபின் விசாலமான இடமு முவது மராயந்து தடையின்றிப் பூரித்து இறுமாந்து தமக்குள்ளே தாமிரண்டுஞ் சமானமாகி, இடையைத் (தாங்கவொட்டாது) துன்புறுத்தி அண்ணந்திருந்தன எ - று.

முலைகண்களைச் சூசகமென்றும் சிலீமுகமெனறுஞ் சொலவா அண்ண த்தல் - மேனோக்கி யிருத்தல் (௧௯)

கண்ணினை பருத்த னீடல் கவினுதி யாழ்தல் கொங்கை
திண்ணிய திரிசை யேப்பாற் றிசுழந்தடி கனத்து மேலே
நண்ணுரு நோத னீங்க னலமற் றெலவவா வாத
லெண்ணிய கடின நண்ண லிவையடுத் திதாராரு மெய்தா

(இ - ள்) முலைகண்ணை எரிணமும் சனத்தல் கீளுதல் அழகிய முனையாழந்
திருத்தல், கொங்கையானது வலிய திரிகையைப் போலிருந்து அடியிற் கனத்து மே
லே பொருந்திய உருவமினாக்தல் விலகியிருத்தல் அழகிலலாதிருத்தல் (ஒன்றற்கொ
ன்று) ஒத்திராதிருத்தல் நீண்ககத்தகக் காடினயத்தை யடைத்தல் (என்று சொல்லப்
படும) இக்குற்றங்கள் அநாசன யட்சுவாகளுக்கும் வரபாட்டா எ - று

திரிகை - இடக்கைமேளம் ஓயந்திரம் - குலால் சங்கீரம் (௨௦)

கழுத்தடி பெழுந றாழ்தல் கவினற் றெனப் புதோற்றன்
முழுத்தங்கி குற்ற மினறி மொய்யழ் கெழிக்குங் தோள்கள
பழுத்தபத் திரண்டு வையபாற் றிணைத்தன பெருத்த லெனப்
குழுத்தக் நரம்பு ரோமங் கூடினோ தோடகு மெய்தா.

(இ - ள்) கழுத்தானது அடி கனத்தல் தாழ் திருத்தல் அழகு கெடுமபடி
யெனபுகள் தோன்றுதல் (அகிய) நிறைத்த இக் குற்றங்களிலலாமல் நெருங்கிய அழ
கைவீசும் தோள்களானவை குற்றமற்றத் திரட்சியுற்று மூங்கிலபோலக் கிளைத்திருந்
தன் பெருத்தலும் எலும்புகளும் கூட்டமாகிய நரம்புகளும் அவர்களை யடைந்தவாக
ளுடைய தோள்களுக்கு முண்டாகா. எ - று (௨௧)

சந்துக டைசூறு தோன்ற வாயின தடவு முனைக்
மைந்துறு மகரம் போன்று வராநரம் புரோமந் தோற்று
சொதளி ரங்கை காளிற செழிமுயல் வயிறுமின மெல்லென்
றுநடுழிற கவினை யாமை யூர்வளை வரையின வாயந்த

(இ - ள்) சந்துகள் தசையுற்றுத் தோன்றாதனவாயின தடவுகின்ற முனை
கையானது வலிபொருந்திய மகரத்தைப்போல நெடிய நரம்புகளும் உரோமங்களும்
தோன்றவாயின. செவ்விய தளிர்போன்ற உள்ளங்கையானது வனத்தில் நெருங்கிய
முயலின் வயிறறைப்போல மென்மையாய் அழகமைந்த குடை ஆமை நகாகின்ற சக்கு
இவற்றைப்போன்ற இனோக்கை பொருந்தின எ - று

தடவுதல் - வீணவாசித்தற் றெழிலினோறு (௨௨)

செங்கயல் கமலஞ் சோசொத் திகமலம் புரிது லாகதோ
றங்கிய துகமே வாயந் தசுடுறழ் ளைகைத் தங்கிக்
துங்கநால் வருணத் துளஞ் துலைவிலசெல் வகத் தாரோ
றங்கலா தமைமுன பூசை யாறிய தவத்தோர் போலும்.

(இ - ள்) செவ்வையாகிய கயலும், பதுமமும், பொருந்திய சொத்திக்கும்,
வலம்புரியும், துலாக்கோலும், பொருந்திய துகமும், அழகு அமைந்த சக்கரமும் போ
ன்ற இனோக்களைக் கையிற்பெற்று, புனிதமான நாற்குலத்திலும் அழ்விலலாத செல்
வத்தை யுடையவாகளாயிருப்போர் அமரதானைப் பூவத்திற பூசைசெய்தநல்ல
தமமுடையவர்கள் போலும் எ - று

சுயல - மச்சகோகை கமலய - பதுமகோகை சோததிகம - ஓரடையாளம்
வலம்புரி - சங்ககோகை சகதி - சககிரகோகை மதறவைவெளி (௨௧)

விடைகரி பரிமா தோட்டி வீச்சா மரையே நேயி
வடுவிலவச சிரமபேபாற கீற்று மருவிமன னவாபா லாஸூ
ரமிகதை சூலம் வேலவா ளவைவொரு வரைக டாங்கிக
கொடைநனி வழங்கு வோரக கோதைபா கரங்கும பிடடோ.

(இ - ள) இடபம் - யானை - குதிரை - அங்குசம் - வீச்சுகின்ற சாமரை - சக்
கிரம்-குற்றமில்லாத வசசிரம் இவற்றைப்போல இரோகைகள் பொருந்தி அரசர்களைக்
கூடி வாழ்வோர்களும், பேராசெய்யத்தக்க சூலம் வேல வாள முதலிய அவ்வாயுதங்
களைத் தாங்கியகைகளையுடையவர்களாய்ப் பெருங்கொடை கொடுப்பவர்களும் அம்மா
தார்களுடைய கைகளைப் பணிநதவர்களாவார்கள். எ - று. (௨௪)

நிரந்துபல வரைக டமமு னெருங்குத லறவுநீங்கல
பரந்தெழு நரமபு வீங்கல பதுமநே ரங்கை மாட்டு
மரந்ததெசு நரமபு ரோம மாருதல புறங்கை மாட்டும்
வரந்தரு மனனோ செங்கை வணங்கினோ தமங்கு மெய்தா.

(இ - ள) (தமமைப்பணிவோர்க்குவேண்டிய) வரங்களைக் கொடுக்கும் அவர்க
ளுடைய சிவந்த கையைப்பணிநதவர்களுக்கும், வரிசையுற்றுப் பலரேகைகள் தம்மில்
நெருங்கியிருத்தல - இரோகையினி யிருத்தல - பரவ்யெழுந்த நரமபுகள்தோற்றல்
முதலியன தாமரைமலர்போன்ற உளங்கையிலும், துன்புசெய்கின்ற நரமபுகளும்
உரோமமும் பொருந்தல புறங்கையிலும், உண்டாகமாட்டா. எ - று, (௨௫)

ஒட்டகந தவளை செநநா புரகந்தேள் கழுஞ் பூனை
கட்டிய கழுதை யோரி கடுததிடும வரைகை யுற்று
முட்டெற வருந்து வோரு மொய்வரை யீட்டி போலங்
குட்டமுற தவரு மந்தக் கோதையா கரந்தா மாதோ.

(இ - ள) ஒட்டகம் தவளை செநநாய பாம்பு தேள் கழுஞ் பூனை கழுதை நரி
இவற்றைப்போன்ற இரோகைகளைக் கையிற்பெற்று (செய்தொழில்களில்) இடையூறு
பொருந்த வருதுகின்றவர்களும், நெருங்கிய மூங்கிலாட்டி இவைபோல அங்குட்ட
முட்டைபோலும் அந்தக்கன்னியாக்களது கரங்களைப் பணியாதவர்களாவார்கள். எ - று.

கயிரவ மனைப செவ்வாய்க் கன்னிய ரங்கை நெற்றிப
பயிலபெரு விரல்கள வென்ற பங்கய முகையை நீலச
செயிரறு முகையை வென்று சிவந்தநல வரைகள் வாயந்த
வுயரினு ஞாயிராய நினமீற பொழிந்தபல விரலு மாதோ.

(இ - ள) உயிரகளுள்ளே யுயிராக நின்றவிநாயகக் கடவுளே! செவ்வாய்
பன மலர்போலச் சிவந்த வாயையுடைய அக்கன்னியாக்களது அழகிய கையிலுள்ள
பெருவிரல்கள் தாமரைமொட்டினைவென்றனவாம் (பெருவிரல்) நீங்கிய பலவிரல்
களும் நீலேற்பலமொட்டினை வென்று செந்திறமுற்று நலலோகைகள் பொருந்தியுள்
ளனவாம் எ - று (௨௬)

வினோதமு தெய்க்கு மங்கை விரலினஞ் சிவத்த வினமி
வினோதிட விடையி லீங்கை மயிராடம் பணித னோக
லனோதிடு மெனமையி லீயி யறவுமலல் லென்ற லட்குத
தனோதமெய வனப்பி னுரைச் சாரந்தவா தாழ்ந காணா.

(இ - ள்) அழகுமிருந்து விளங்குக கைவிரல்கள் சிவத்தலிலலாமல், வினோதம் நடுவேவிலகியிருத்தல் மயிரும நரம்பும் பெற்றிருத்தல் இனோதிருத்தல் கலந்த மெனமைத தன்மையினறி மிகவுங்கடினமாயிருத்தல் முதலிய குற்றங்கள், அந்நேரத்தேக வழகுமிக்குள் எம்மங்கையாட்காச் சாரந்தவாட்களுங் காணமாட்டார்கள். ஏ - று. (உஅ)

வள்ளுகா கிளியின வாய்போல் வாராந்ருதேந தொவிரந்த சொன்ன
வொளவிறை மகளிராக் கனனோ ரொளவிகா கண்டு ளாராகும்
பள்ளமாய விடலவெள னென்றல் பண்பற சரசு ரத்தல்
புள்ளியாய வெணமை தெற்றல் பொற்கெனல் புனாத ராவே.

(இ - ள்) மேற்கூறிய ஓளவிய ஆபரணமணிந்த மாதார்களுக்கு, கூடையான நகங்கள் கிளியினவாய்ப்போல் வினோது செந்நிறமுற்றுப் பிரகாசித்தன அவர்களுடைய ஒளிவாய்ந்த நகங்களைப் பார்த்தவர்களுக்கும் (நகங்களை) பள்ளமாய விடுதல் வெணமையாயிருத்தல் அழகு நீங்கச்செய்ததல் புள்ளியுடையதாய் வெண்ணிறங் காண்டால் பொற்கெனல் முதலியகுற்றங்களை உண்டாகமாட்டா. ஏ - று. (உக)

வெரிந்தலைக் கிடந்த வெனடி மென்றை மூட்டாட்டி
வரிந்திடற் கரிய நல்ல வனப்புள் மடநல்லார்களுத
தெரிந்திட னரம்பு னோமஞ் சோநதுதாழ்ந் தாயாநது கூனி
யிருந்திட லவரைத் தாழ்ந்த விட்டிடையவார்க்கு நண்ணு

(இ - ள்) நல்ல அழகமைந்த அலவிளமாதார்களுக்கு முதுகிலிருந்த வெனடி மெல்லியதசையான மறைக்கப்பட்டிருக்கத்திறிகத்தற்கரியன (என்பு) தெரிதல் நரம்பும் உளோமஞ் சோநது தாழ்ந்தாவது உயர்ந்தாவது கூண்டநதாவதிருத்தல் முதலிய குற்றங்கள் அம்மங்கையாக்களைப் பணிந்த அழகிய இடையையுடைய பெண்களுக்கு முண்டாகமாட்டா. ஏ - று. (கூ)

கோணுத னரம்பு தோற்றல் குருடியிர் கிளைத்த லீளல்
மானற் றற்ற வினமி வணசவல் வனப்பு வாய்ந்த
பேணுமங் குலங்க னுனகிற பிறங்குபு திரைடு பூக
நாணுற் வரைகண் மூன்று நண்ணிய தெழிற்சோ கண்டம்.

(இ - ள்) கோணுதலும் நரம்புகாண்ப படுதலும் நிறமமைந்த மயிர்கள் கிளைத்தலும் நீருதலும் மாட்டுமையொழிய வாடுதலுமில்லாத வண்ணப்பொருந்திய முதுகுகள் அழகுற்றன அழகுறையந்த நேரத்தானது விருப்பத்தேக நாண் கங்குலங்க ளில் விளங்கித் திரட்டியாகிக் கழுமசமும நாணம் உடம்புமடி மூன்றுகளைக் கொண்டு வருகின்றன. ஏ - று.

பிறங்குபு - செய்புன்னும் வாய்பாட்டு இறந்தகால வினையெச்சம். (கூ)

குறுகிய மிடறு நெட்டைக கொழுங்களம் பெருத்த கண்ட
முறுமயிரக கழுத்து நோந்த வொண்கள மடி பபுக கண்டம்
பெறுமட வாரக னெல்லாம் பிரமனா மகனி ரான
சிறுநுதன மாதா கண்டந தியானஞ் செய யாத தீயோரா.

(இ - ள்) குறுகியகழுத்து - மசாத்த நெட்டைக்கழுத்து - கணத்த கழுத்து -
மயிர்பொருந்திய கழுத்து - இளைத்த வொளளிய கழுத்து - மடிப்புடைய கழுத்து
ஆகிய இவற்றைப் பெற்றமாதாகள் யாவரும், பிரமதேவனபெற்ற புத்திரிகளான
சிறிய நெற்றியையுடைய சித்திபுத்திகளது கழுத்துகளைத்தியானஞ்செய்யாத தீயவாக
ளாவார்கள். எ - று (௩௨)

இருபகுப பாதல பள்ள மியைநகிட னரமபு ரோம
மருவுதல குறுக னீளல ல்லைதலவற றுதலு மினமி
யிருவிர் லளவின வட்ட மாயத்தசைந தெழிலகொண டின்பந
தருவன பிரம னீன்ற தையலார சுபுக மாதோ.

(இ - ள்) பிரமதேவனபெற்ற அமமங்கையாகளது மோவாயகன் இருபிள
வாதல - பள்ளம்பொருந்தல - நரமபும மயிரும் பொருந்தல - நீண்டிருத்தல - வளை
திருத்தல - இளைத்திருத்தலாகிய குற்றநாகளிலலாமல, இருவீரல்களி னளவுடையன
வாய வட்டவடிவினவாயத்தசையுறறு அழகுபெற்றுஇன்பநதருவனவாயிருந்தன எ - று.

செரதுகிரக கழிகை போலத திரணடிரு புடையுங கூம்பிச
கந்தர வரைபொன நெய்திக கீழிதழ னுலங்கா நிறப
வந்தினமே ல்தரஞ் சறதே யுயார்தழ கெழிகுரு மென்ப
பைநதொடி முனகைச செவ்வாயப பணிமொழிப பாவை மார்க்கே.

(இ - ள்) பசிய வ்ளையணிகத முனகையையும் செவ்விய வாயையும்
பணிமொழியையுமுடைய அப்பொற்பதுமைபோன்ற மங்கையாக்குரு, செவ்விய
பவளத்துண்டோலத திரட்சியுறறு இருபுறங்களுஞ் சிறுத்த அழகிய ஓரிரேகை
யுறறுக கீழுதடுவ்ளங்க, மேலுதடுகிறிதுயாநது அழகைவீசாந்நருமளன்று (மேலோர்)
சொல்லுவா எ - று (௩௩)

இதழிறண டெனன நாபப ணிரேகையாழந திருத்தல வின்கன
மதரறக கருகல வெணமை மாருவன லுதலகீழ வாயநந
வதரமே லிதழு ரோம மணிந்தகன றிடலு மெய்தா
பதமரு ளீனைய மாதா பவளவாய தெரிந்த தோர்க்கே.

(இ - ள்) இதழ்கள இரண்டென்று (கண்டோர்) சொல்லுபபழநடுவே இரோ
கைபதிர்திருத்தல - பருத்தல - மதாப்பொழியக கறுத்தல் - வெண்ணிறமெய்தல -
தொங்குதல - கீழேபொருந்திய அதரம மேலிதழ் (இவை) மயிரள விரவப்பெற்று
அகலமாத்தலம், நற்பதலியைக கொடுக்கும் அமமங்கையாகளது பவளம்போன்ற இதழ்
களைத் தரிசித்தவாக்குரு உண்டாகமாட்டா எ - று (௩௪)

முருந்ருவெண முந்த முல்லை முகையினென ணுன்கு வெணபற்
யிருநதிரண டொழுங்கு மொத்த சேயரிசு கண்ணி னாககுப

பரந்துயர் தகன்று நீண்டு பசுமையாய்ப் பொன்மை யாகிக்
கரிந்துதுன புறுத்து மூரல கண்டவா தமக்கு மெய்தா

(இ - ள்) செவ்விய அரிபரந்த கண்களையுடைய அமமங்கையர்களுக்கு மயி
லிறகின அடியும் வெள்ளியமுத்தம் மூலையருமபுமபோல வெண்மைநீறம் வாயநத
முப்பத்திரண்டு பறகளும், திருத்தமாகிய இரண்டுவிரிசைகளு மொத்திருநத விசால்
மாகி உயாநது விலகி நெடுகிட பசுநிறமாகிப் பொன்னிறமாகிக் கரிநது (இவ்வகைய
குற்றங்களால்) துன்புசெய்யும் பறகள் (அமமங்கையா பற்களை) தரிசித்தோர்க்கும்
உண்டாகமாட்டா. எ - று

(௩௬)

திண்ணிய கற்பச சான்ற சித்திபுத் திகடஞ்ச செயய
வண்ணமாய மெனமை யாகி வயங்கின மணிநா வனமை
வெண்ணிறங் கருமை நீண்டு வீங்குத லகல லாதி
நண்ணுநா வனனோ செநநா நாடினோ தமக்கு மெய்தா.

(இ - ள்) வவியமைநத கர்பினறனமை மிகக் அநதச சித்தி புத்திகளுக்குச்
செந்நிறமாகியும் மெனமைத் தன்மையாகியும் அழகியநாகுகள் விளங்கின கடினத்
தன்மை - வெண்ணிறம் - கருநிறம் - நீண்டுருத்தல் - அகன்றிருத்தல் முதலிய குற
றங்களைப் பொருந்திய நாகுகள் அமமங்கையர்களு செந்நிறம்மைநத நாகுகளை நீனை
தவர்களுக்கும் உண்டாகமாட்டா. எ - று.

(௩௭)

இழுதென மெனமை மெய்தி யிங்குலி சுத்திற் சோநத
செழுவிய வுண்ணை வந்தத தேவியாக் கமைநத வெண்மை
யொழுதுதல கருமை வன்மை யோங்குத லுறற லாதி
வழுவுறு முண்ணு வனனோ மருங்குளா தமக்கு மெய்தா.

(இ - ள்) இழுதபோல மெனமைத் தன்மையுற்று திங்குலித்ததைப்போலப்
பொருந்திய செழுமைத்தகிய உண்ணுகள் அமமங்கையர்களுக்குப் பொருந்தின
வெள்ளென்றிருத்தல் கருமைவன்மைகள் பெறுதல் உயாதல்பொருந்தல் முதலிய
குற்றம் பொருந்திய உண்ணுகள் அமமங்கையர்களு சம்பித்தி விருப்பலாக்குக்கும்
உண்டாகமாட்டா எ - று

இழுது = நீணம்

(௩௮)

கண்ணினை யிடுகல் செல்லா கவுட்குணை கரித்தல் செல்லா
வண்ணவெண் பறக டோற்று வந்தனறி கூகையி னாது
புண்ணிய நிலத்தி னானகு பொருள்களு மெழுநது பூப்ப
நண்ணிய கொடியே போலு நங்கைமாரா நகைக்குங் காலே.

(இ - ள்) அமமாதர்கள் சிரிகருங்கையில் இருவழிகளுந் சிறுகாமலும்,
இருகணங்களுந் சுருங்காமலும் அழகிய வெள்ளிடபற்கள் வெளியே தெரியாமலும்
புன்சிரிப்புண்டாவதெறிப் பெருகையண்டாகாது புண்ணியகரமாகிய நாலவகை
நிலங்களினின்றும் எல்லாப்பொருள்களும் தோன்றி விளங்கப் பொருந்திய கொடி
யினையெயொக்கும். எ - று

(௩௯)

ஊரெறிந் திரண்டு பாஹு கொகுட்டஞ் சிறிறே யோங்கி
வளங்கொடி நாதி யெள்ளின் மலாபொரு மாந் ராக்கு

வலோதலே கருமை செமமை துனியினமற திடையிற பள்ள
மளவினிற குறுக லாதி யடுததுளோர மூக்கு மெய்தா.

(இ - ள்) அம்மங்கையர்களுக்கு, தவாரங்கள் சிறுகி றுருபுநங்களிலும் நெருங்
கிய இடங்கள் சிறிதுயாந்து வளாகின்ற கொடிபோன்ற நாகிபாண்டுகள் என்ன மலரை
மொத்திருக்கும் வலோதலும், கருமை செமமை யெய்தலும், முனையிலும் நடுவிலும்
பள்ளமுறுதலும், (இயற்கை) அளவிறகுச் சிறுத்தலும், முதலியகுற்றங்களை (அவாக
ளை) சமீபித்தோர மூக்குகளும் பெறமாட்டா - று (௪௦)

மெல்லென விருகான முக்கால் வியப்புறத தூமம் லன்றிக்
கல்லெனப் பலகாற றுமமல் கண்டி லேன கவுளின் வண்ணம்
வல்லெனல் பள்ள மாதன மாநிறுந லினமி யாடி
யல்லது நிகரா வட்ட மாயத்தசைந தமைந்த மாதோ

(இ - ள்) மெனமைதசனமையாக இருமுறையும் முழுமுறுதுங் களிப்பெய்
தக்துமலன்றி, சல்லென்று [உரத்திப்] பலமுறை (அவாகள்) துமமல் கண்டின்
கன்னத்தின் அழகானது உறுதியாயிருத்தல் பள்ளமுற்றிருத்தல் மயிருற்றிருத்தல்
(முதலிய தோடங்கள்) இல்லாது, கண்ணடியையன்றி (ப்பிறிதொன்றையும்) நிகரா
காது வட்டவடிவமாய்த் தசையுற்றுப் பொருந்தின - று (௪௧)

தெளிமணி நீலம் போலச் சிறந்திடைக் கறுத்து வெள்ளென்
றொளிகொடு கட்டையிற சேந்த வேரடரிந் தடங்க ணென்ப
வெளியிடை யுறுத லன்றி மெனமயிர கறுப்ப வாயந்த
வளியெலா முருக்கொன டளன வணங்கனாக கிமைகண மாதோ

(இ - ள்) (அம்மங்கையருடைய) நெடிய அரிபரந்தவிசாலமான வீழிகளின்
தெளிவாகிய கருமணிகள் நீலமாக வுனம்போலச் சிறப்புறும், நடுவே உருதும், வெள
ளென்று ஒளிகொண்டும், முனையிற செந்நிறமுற்றும் விளங்கினவென்று சொல்வா
கள் கிருபைமுழுவுதும் கடிவெடுத்த வந்தார்போன்ற அம்மாதாக்கு இமைகள்
நடுவேசந்தகப்பொருந்துதலிலலாது மெல்லிய உரோமங்கள் கருமையுறப் பொருந்
தியுள்ளன - று (௪௨)

முதிரகவைத் தேனின் வண்ண மொய்ததந னுளத னொத்து
வதிதந் கணக் ஞ்றறு வரம்பிலா நிதிபெற றேரும
பொதிதந் கார்ப் செவ்விய பூந்திய நாகின றேரும
விதிதந் கணவி மாத்தம் விழியருள் வழங்கப் பெற்றோ

(இ - ள்) முநிரந்த உருசியையுடைய சேனிறமுற்ற கண்ணும், பசுவின்
கண்ணும் போன்று பொருந்திய கண்கள் பபெற்ற ஏவல்லியிலாகச் செவ்வதையடை
ந்தவாகளும், மிகுதியாகிய விருமபந்தக் அழகிய அறிவெடையவாகளும் ஆகிய இவாக
ளும், பிரமன்பெற்ற அக்கணிகைகளுடைய கண்ணருள் கொடுக்கப்பெற்றவர்களா
வாகள் - று (௪௩)

கறையடி மேட மேதிக் கண்பொரு கண்கள வட்டம்
பெறுவிழி யுயர்ந் நாட்டம் பிறழ்ந்திட நோக்கு நோக்கு

மதுவுற வலஞ்செய் பாவை மாறுகண புருவின் வண்ண
முறுநய னகசு ளனனோ சூரிதூற தவாகரு மிலலை,

(இ - ள்) யானே ஆடு எருமை இவற்றினகண்போன்ற கண்களும், வட்டமாகிய கண்களும் உயாநதுள்ள கண்களும் (கடபாவை) பிறழும்படிகாணுங் கண்களும் குற்றம்பொருந்த வலப்புறஞ் செல்லும் பாவையுடைய கண்களும் விகாரமாகிய கண்களும் புருவின்வண்ணம் பொருந்திய கண்களும் ஆகிய இவை அம்மங்கையா வசிக் கும நகரத்திலுள்ளவாக்கு மிலையாகும் எ - று

கறை - உரல கறையடி - உரலபோன்ற அடியையுடைய யானே, (சச)

வாரிமை யிரண்டு மாராத மயிரிடை நீங்கி நிறறல்
சீரிய பொனமை யெய்த மிண்ணிதிற பருத்தல் சரல
நேரிய தாத லினன நிகழ்தரா பிரம நீன்ற
வேரியங் கூந்தன மாதா விழியிமை நோகது லொர்க்கே

(இ - ள்) பிரமகேவனபெற்ற வாசம் பொருந்திய அழகியகூடையையுடைய அவ்வீருமங்கையா கண்ணிமைபோல கண்டவாசஞ்சுரு, நெடிய இமைகளிரண்டும் பொருந்திய மயிரகன நடுவே விலகிநிறறலும் சீராக பொன்னிறமாசலும் வலியுறறுத் தடித்தலும் மிகவுமஇளைத்திருத்தலும் இவ்வகையகுற்றமுடையனொகமாட்டா எ-று.

ஒணமணிப புருவ மொன்றோ டொன்றுற தடுளிற் போனது
தணமயிர பருத்த னீட மமனிய நிறத்த தாதல்
வணமையின் வனப்பு நீங்க விடையிடை யதழி மலாறு
பெண்மையிற் சிறந்த வந்தப் பெதுமபையாம் பருவத் தார்க்கே.

(இ - ள்) பெண்டானமையின் மேம்பட்ட அந்நப பெதுமபையப்பருவமாகிய மாதாக்குக்கு, ஒளிவாயுந் அழகிய புருவங்கள் ஒன்றோடொன்று பொருந்தாமல், போபுரியும் விலையெய்தது, குளிர்ச்சிபொருந்திய மயிரகன பருத்தலும் நீள்தலும் பொன்னிறமாசலும் வணமையாகிய அழகொழிய இடையிடையே விலகிநிறறலும் பொருந்தமாட்டா எ - று

பெதுமை - பெண்கட்குரியதொ பருவம் அது எழுவாகே பேதை பெதுமைப் பருவம் மடநலச் சூரிவை செரிவை பேரிளம்பெண்ணென்பபெயர். அவற்றை எட்டுவையதுமுதல் பதினொருவையது வரையிற் பெதுமை (சச)

வள்ளையின் வராது தாழ்ந்து மடறழி நலத்து முன்னாத
தள்ளிய முத்த மலாறு தடஞ்செளி முரிப்பி னீங்கி
யெளவிய நமம் மோம் மெழுநகமேல் வளைந்து யாந்து
நள்ளிய காதினோர நங்கையாப் பணிவா தோரே

(இ - ள்) தேவாமிரதம்போன்ற அம்மங்கையாகனது விசாலமான செய்கள வானைக்கொடிபோல நெகிழ்தாமுநது மடலுற்று நனமைபெற்ற முன்னாத தள்ளியன முரிதலிலலாது இழிந்துக் கூறத்தக்க நமமும் மயிருநீதானறி மேலே வளைவுற்று உயாச்சிக்கொண்டு நடபுகொள்ளத்தக்க காத்களையுடையவாகன அம்மங்கையா களை வணங்காதவர்கள் எ - று (சஎ)

முள்ளி வகை மாவாறு முழுமதி மீடைப்போற்றுகொண்ட
மேவிய வயு வ மாகி மிவிராநம் மீரோம் நிக்த

தூவியன னததை யொத்தோர சுடா நுதல சுவததி கம்போற்
பாவிய விரேகை நெற்றிப் பாவைய ரவதை தாழ்ந்தோர.

(இ - ள்) தூவியையுடைய அன்னத்தைப்போன்ற அவாகளது பிரகாசிக்கு
ன்ற நெற்றிகள், மூன்று விரற்கடை யகலமுற்றுப் பூரணசந்திரனை நடுவிற்பிளந்தாற
போற பொருந்திய உருவமுடையதாகி, பிரகாசிக்கின்ற நரமபும உரோமமுமொழித்
தன. சுவத்திகத்தைப்போல இரேகைப்பொருந்திய நெற்றியையுடைய மாதாகள அம்
மங்கையாக்ளைப் பணிந்தவாகள் எ - று

தூவி - மயிர இஹ அன்னத்தூவி மயிற்றூவி யெனப்பன வழக்கு அன்னத்
தையொத்தோரென வுவமித்தது அவா நடையையகருநித்த உளமமெனக (சஅ)

மதியென வொளிராது சீத மருளிவான கங்கை பூதந
பொதியவிறு புதிய கஞ்சம போனமென மலாரந மாதா
கதிருமிழ முகஞ்சீ மநத் விரேகைகள் கவின்று வாராநது
துதிரெய வொளிராத வெனப் தொழுதவா தாமு முய்ய.

(இ - ள்) அம்மங்கையாகளது கிரணங்களைச்சிந்தித்த முகங்கள் பூரணசந்திரன்
போலப் பிரகாசித்தன, குளிர்ச்சிபெற்று, சிறந்த கங்காசலத்திற் புட்பித்த முறுக்கவிழ்
ந்த புதிய செந்தாமரைபோலுமென்று சொல்லுமபடி மலாரநன வணங்கினவர்கள்
கடைத்தேறுமபடி சீமந்தரேகைகள் அழகுற்று நெடுகித் துதிரெயயுமபடி பிரகாசித்
தனவென்று சொல்லுவார்கள் எ - று (சக)

கட்டழ தெழிக்கும் வேதனை கன்னியா தமைச்சாராந தோராகு
மொட்டுசீ மநத் ரேகை யொருத்தனமத தகனோ சென்னி
முட்டற வுயாநது வட்ட மாயெழின் மொய்கருந 'தேச
விட்டற வீங்க னீளல விரிதலன னவையெய தாவே.

(இ - ள்) பிரமதேவன பெற்ற பேரழகு விளங்கும் அக்கன்னியாக்ளை யணு
கினவர்களுக்கும் சீமந்தரேகையுற்று, யானையின் மத்தகத்தை யானைய சிரமும் தடை
யற வுயாந்த வட்டவடிவமாகி அழகுமிக்கும் பிரகாசமின்றி மிகப்பூரித்தல் உயர்தல்
பரத்தல் ஆகிய இக்குற்றங்களடையா எ - று. (இஃ)

வண்டினந தொடாநதா லென்ன மைகொடு தூற்றா லென்னக
கொண்டலகளை படுத்தா லென்னக கூந்தலங் கழுக்காரந தென்னக்
கண்டவா வியப்ப வாராநது கமழரதுநெய்த் திருநடு தாழ்வுற
றுண்டொரு கறுப்பு மிகுகென றுகொகொடா விணாமென கூந்தல்.

(இ - ள்) பூங்கொத்தை யணிந்த (அவர்களுடைய) மெல்லிய கூந்தல்கள்
வண்டிகூட்டங்கள் நெருங்கினற்போலவும், மையினாலெழுதினற்போலவும், மேகமா
னறு துயிலசெய்தாற்போலவும், அழகிய கூந்தற் கழுகுப்பொருந்தினற்போலவும், பார்
த்தவர்கள் ஆச்சரியமுற்ப பொருந்தி நீண்டு மணமுற்று நெய்ப்பசைக்கொண்டு கருமை
யுற்றுத் தொங்கி, தமக்கு மேம்பட்டதாகிய கறுப்பொன்னுண்டென்று சொல்லப்படா
தன (ஆயிருந்தன) எ - று. (இக)

இடையிடை வெளிக் கோற்ற விறப்பவங் குறுக னீளல்
கடைபிளந் திருத்தல் செமமை காஞ்சன நிறத்த வாந்

திருமணப்படலம்

௩௨௭

லடைவற வுலறல் வனமை யணுகுதல் குழைத லினமை
சடைபட லிணைய கூந்தல் சாராதவா தமக்குஞ் சாரா

(இ - ள்) இடையிடையே சந்துகள் காணுதல் - மிகுதியுங் குறுகல் - (அதிகமாக) நீளுதல் - முனை பிளவுபட்டிருந்ததல் - செம்மை பொன்னு மயங்கிய நிறங்களை யடைசல் - பொருந்தாததல் - வலிமையாயிருந்ததல் - மென்மையற்றிருந்ததல் - கிக் குப்பிதல் இவ்வகைய குற்றமுடைய கூந்தல்கள் (அம்மங்கையாக்கோ) அடைந்தவா க்டும் உண்டாகமாட்டா - ள் - று (௩௨)

சடாறுதற் புருவ நாப்பண் மெட்டத்தி னுதியிற் சேர்ந்த
விடலறு மீறுபபெற் றேருந் விழுத்தக விடப்பாற் புள்ளி
வடிவின் தாரசி சேந்த மறுவினா தாமுஞ் செம்பொற்
குடநிகர வலப்பாற் கொங்கை யமமறுக் கூடி னேருந்.

(இ - ள்) பிரகாசிக்கின்ற நெறியும், புருவமத்தியும், மூக்கு முனையுமாகிய விடத்திற் பொருந்திய நீக்குதலற்ற மறுபபெற்றவார்களும், இடப்புறத்தில் மேனமை பொருந்தப் புள்ளிவடிவாரசி சிவந்த மறுவினையுடையவார்களும், செம்பொன்னாலாகிய குடம்போன்ற வலப்புறக்கொங்கையில் அழகிய மறுபபெற்றவார்களும் - ள் - று

இதுமுதல் நான்கு பாடல்கள் ஒருதொடர் (௩௩)

கடிப்புறத் தலாமென கையிற் கழுத்திலஞ் செவியிற் காமா
கொடிற்றினின் மறுபபெற் றேருந் குவவுவா ணுதலி னீந்து
வடித்தமுத் தலைய சூல வளையுறப் பெற்றேரா தாமுந்
தடக்கைமார புருவி தனன்றி சராவலஞ் சுழியி னேருந்

(இ - ள்) கடித்தல்கின் புறத்திலும், மலாபோன்ற மெல்லிய கையிலும், கழுத்திலும், அழகிய செவியிலும் விருமபந்தக்க கன்னத்திலும் மறுவையுடையவா களும், பெருமைபொருந்திய ஒளளிய முத்தலில் அழகுற வடித்த முத்தல்களையுடைய சூலம்போன்ற இரேக்கைய யடையப்பெற்றவார்களும், விசாலமான கையிலும் மார பிலும் உந்தியிலும் வலஞ்சுழி பொருந்தப்பெற்றவார்களும் - ள் - று (௩௪)

வலஞ்சுழி முதுகி னென்று வலம்படக் கிடக்கின் றேருந்
வலஞ்சுழி யிரண்டு சொன்ன வெரிந்தலை வத்கின் றேருந்
வலஞ்சுழி யகன்ற வலகு வடிப்புற மருவி லீலுந்
நலஞ்செழி பாண்டில் மீபாலு நன்குழி யாங்குற் றேருந்

(இ - ள்) முதுகில் ஓர் வலஞ்சுழியினை வெற்றியுடையாடும்படி பெற்றவா களும், மேற்கூறிய முதுகில் இரண்டு வலஞ்சுழிகள் இருக்கப்பெற்றவார்களும், பரந்த அலகுவினடியில் வலஞ்சுழி யொன்று பெற்றவார்களும், அடவலகுவினையையென சுகசுரம்போலும் நல்ல சுழியை யுடையவார்களும் - ள் - று. (௩௫)

ஒருசுழி மூக்கிற் பெற்ற வொண்டொடி யோரு மேனைக்
கருதுநன் மறுவி ரேகை காமரு சுழியுற் றேருந்
மருமலாப் பொருட்டு வாழ்க்கை வானவன் வளராக லுற்ற
விருவர்தம் பாத்த போது மிறைஞ்சிமுன் வருளபெற் றேரே.

(இ - ள்.) நாசியில் ஓர் சுழியைப்பெற்ற மகையைகளும் ஏனைய நீள்ககத் தக்க நன்மைபொருந்திய மறக்களும் அழகிய சுழிகளும் அடையப்பெற்றவர்களும், வாஃபொருந்திய தாமரைமலர்க்காடையில வாழ்க்கையையுடைய பிரமதேவன வளாதத் அவயிருமங்குகபாகனது திருவடித்தாமரைகளையும் பணிந்து பூவத்தில (அவர்களது) திருவருளைப் பெற்றவர்களாவார்கள எ - று (௫௬)

கருநிற மறுவாரா மூக்கி னுதியுறக கலந்து னோருங்
கருதுமொ - கொசுகே போலும் வடுபுறங் காலைப் பறவிப்
பெருகிய வலகு லந்தம் பிறங்குறக நிகழ்கின னேருரு
மொருசுழி கடிதொட டலகு லளவுமுற நெனிகின னேருரும.

(இ - ள்.) கருநிறம்பொருந்திய மறுவை நீண்ட மூக்கின முனையிற பொருந் தப்பெற்றவர்களும், கருத்தக்க எளிபெபோலும் கொசுகைப்போலும் வடுவானது புறவானமுதற் பறந்த அலகுலவனாயிற பிரகாசிக்கப்பெற்றவர்களும், ஒரு சுழியா னது கடிமுதல அலகுலவனாயிற பொருந்தி விளங்கப்பெற்றவர்களும் எ - று

இதுமுதல நான்கு செய்யுள்கள் ஒருதொடா
கொசுகு - மசகம் (௫௭)

கடிமுதல வயிறறின காறு மொருசுழி கதுவி னேருங்
கடிமுதல வயிறறின காறு மிருசுழி கதுவி னேரும
வடிபொரு குவளைக கணணின் மருவிய சுழியி னேருரு
நெடியவொண னுதனமேற சால நிகழவலகு சுழியி னேரும.

(இ - ள்.) கடிமுதல வயிறறினெலையும் ஒரு சுழி யிருக்கப்பெற்றவர்களும், கடிமுதல வயிறறினெலையும் இருசுழிகளிருக்கப்பெற்றவர்களும், கூமைவாய்ந்து போபுரியுங் குவளைமலர்போன்ற கண்களிற பொருந்திய சுழியினையுடையவர்களும், நீண்ட ஓளவிய நெற்றியினபேரில மிகுதியாய விளங்கும் வலஞ்சுழிகளையுடையவா களும் எ - று (௫௮)

சுழிவல மிடமாயக கூந்த றுவளபிடாக சுதுவி னேரு
மழகிய வளையி னுப்ப டையினெழிற செவிகண மீதிற
குழலவளாச சயினு ரகிகுட கூடிய சுழியி னேரும
விழிதுயி னுற்ற காலை விளங்குபற கழிக்கின னேரும.

(இ - ள்.) அளகமானது துவருகின்ற பிடரினபேரில வலமிடமாகச் சுழிகள் பெற்றவர்களும், அழகுவாய்ந்த அரைநிலிவீலையும் அளவிகொள்ளாதக்க அழகை யுடையசெவிகளினபீரிலையும், கூந்தல வளர்கையையுடைய உச்சியினிடத்திலும் பொருந்திய சுழியையுடையவர்களும், நீத்திரைசெய்கையிலே, பிரகாசிக்கின்ற பறக் ளாக் கறிக்கின்றவர்களும் எ - று (௫௯)

இலககண நெடியி னீங்கு மினையன பிறவும பெற்றுங்
கலககளு ருறுத லாதிச கரிசீனைப் பெற்றேற வெல்லா
கலக குநாண மலரின மேலோ னைறவப் பேருய்த நோனறி
யலககனையை யகத்தி னீக்கு மநல்லா வடிவு காணா.

(இ - ள்.) (உத்தம) இலககண மாகக்கதினினுறு விலகிய இத்தன்மையவான பிறவற்றையும் பெற்று வருந்தத்தக்க துன்பமடைதல முசலியகுற்றங்களை யடைந்

தவாகள் யாவரும் நன்மைபுரியும் அனறலாகத் தாமரைமலரினமேற பொருந்திய பிரம தேவனுடைய நல்ல சுவப்பலனாகத்தோன்றி, உலகிரகத் துன்பத்தை விலக்கும் அவ விருமங்கையாக்ளது வடிவத்தைக் காணாதவர்களாயினார்கள். எ - ன்.

(௬௦)

மனமொழி வடிவுக கெட்டா வரம்பிலின் பதத்தைக் கற்றோர்
மனமொழி வடிவுக கெட்டுஞ் சுவையெயரி மாணச ரொற்றுக
சனகனே நிகரின மாத ராரெழி லீயற்பிற நெனறே
நினதுமுன னுனாதமே னுனா வாநெவா நிகழ்ந்த வல்லார

(இ - ள்) மனவாக்ளது எயங்கட்கீதப்பட்ட எல்லையிலாத சுகத்தைக்கற் றவாகள் மனவாக்ளதுகையங்கட கெட்டுஞ்சுவையுடன மாட்சியுறச் சொன்னுமேபோல, ஒப்பிலாத அமமங்கையரழகு இதத்தைமதச்சென்று தேவரீரமுன்னே (ஒருவாறு) கூறினேன் கடவுளே! (அதனை) உளளபடி யெவாதா மெடுத்துச்சொல்லவல்லவா? (ஒருவருமில்லா) எ - று

(௬௧)

வேறு

என்று வினைகையேந்திய நாரதன்
மனற லோதியா வணைமடி னாதது
நன்று கேட்டு மகிழ்ந்தந் நலகிணை
கொன்றை வேணிக் குழகன குமாரனே.

(இ - ள்) என்று (இவங்கையாக) வினையைக்கையிலேந்திய நாரதமுனிவன் வாசம்பொருந்திய கூந்தலையுடைய சித்திபுத்திகளது அழகை (வாணித்து) சொல்ல வும், கொன்றைமலர் மாலையணிந்த சடையையுடைய சிவபெருமானாறு புத்திர ராகிய விநாயகக்கடவுள் நன்றாகக் கேட்கக்களித்தது திருவருளசெய்தனா எ - று

நாரதாவீனையை மகதி மெனப்படும

(௬௨)

பெயர் மெய்ப்புள் கொண்டி. தாமரையேயிய
கையில வினை சுதுவிய மாதவ
னைப் புண்ணிடை சங்கைய ரினபுற
வைய முயப் மருத்தினை சோதினா

(இ - ள்) கையிலே மகதிவினையைத்தாங்கிய பெருந்தவையுடைய நாரதமுனி வன் விநாயகப்பெருமானுடைய அழியாத திருவருளாபபெற்று, அவருடைய திருவடி யைப்பணிந்து சென்று, இலோககிணை துட்பமாகிய இடையையுடைய சித்திபுத்தி தேவிகள்களிப்பெய்தவும், உலகங்கள் கடைத்தேறவும் யோசித்து (அவர்களிடத்தில) இதனைக்கூறினான் எ - று

(௬௩)

பொன்ற யங்கைய புண்ணிங் கொங்கையி
பின்ற யங்கு விநாயகன் மென்பத
மொன்று மணி னுறவது பணிந்தன
நின்று நுககா வனபடி நிகழ்த்தினவா.

(இ - ள்) பொன்றாற்செய்து பிரகாசிக்கின்ற ஆபரணமணிந்த முதிராத தனங்களையுடைய மங்கையாக்ளே! விநாயகக்கடவுளுடைய பிரகாசம் பொருந்திய

மெல்லிய திருவடிபையப்பொருந்திய அனபுடன களித்து வணங்கி (அவாழுன்) நீன்று உங்கன சவுந்தரியத்தை யுரைத்தேன ஏ - று (௬௪)

வினாவி னிரந்த விநாயக நெம்பிரான்
பதும நோமுகப பாவையிர நுங்கோ
வதுவை யாற்ற மதிந்திருக கின்றன
வினாவி கழந்த படியென ஸ்யமபினுன

(இ - ன்) செந்தாமரை மலாபோன்ற முந்தையுடையவாகனே! சந்திரனை (சிரோமாலையாக) அணிந்த மெப்பெருமானாகிய விநாயகதகாடவுள் உங்களைத் திருமணஞ் செய்யும்படி திருவுள்ளங்கொண்டிருக்கின்றனா இது நடந்தசகசுதியென்று (அவர்களுடன்) கூறினன ஏ - று

பாஸவ - பட்டமை இது உவமவாகுபெயர் (௬௫)

வேறு

இன்னா முனிதலைவினைப் பற்றிய யாப்பக
கனனிபரு மனறவிழி காதுவினி ருந்தார
நன்னாவரை வால்வரை நாயகனம் முருகு
மன்னுவது செய்திடம் தித்தனென முந்தேன

(இ - ன்) முனிவாதலைவனான நாரதமுனிவன் இவ்வாறு பொருந்தக்கூறி, (சித்திபுத்திகளாகிய) கன்னிகை நளம் (விநாயக நகடவுளை) திருமணஞ்செய்யும் வீரப போடிருந்தாரான (வியாசமுனிவனை) யான அறக்களை நல்ல மணியினையால் ஐங்கரக்கடவுளபற் பொருந்துதலசெய்ய யோசித்தெழுந்தேன ஏ - று (௬௬)

முககணமுத மைத்துடைய முன்னவனை முவாந்த
தகதகைமக மீதுழி சங்கரனை விவானோ
தெகதகனாதொ முங்கயிலை ஆனனினை வைககட
முககடவ னாகுமுகு கழந்திவினா நின்றேன

(இ - ன்) திரிநேந்திரங்கனிபொருந்திய ஐந்து திருமுகங்களையுடைய முதற்கடவுளும், அழியாத தக்கன்செய்த யுகத்தை யழிவுபடுத்தியவனுமாகிய சிவபெருமானை, சேவாக்காடகப பணிகின்ற திருக்கலையையடைந்த சபையினுட்சென்று (அவருடைய) திருவடியைப் பணிந்து தோத்திரஞ்செய்து இனிதாநின்றேன ஏ - று

தொக்கனா துன்னினை என்ற வினைமுற்றுகள் வினையெச்சப்பொருளில் நின்றன. வணங்குபு - செப்பு என்னும் வாய்பாட்டிற்கந்தகால் வினையெச்சம் (௬௭)

வந்தவர வென கொலெனு மங்கையுமை பங்காத
கெந்தைதின் தினனருளி னெங்கோயு யிரத்தேற
கந்திரையு நாணுமெழின் மங்கையபை யீதற
கந்தனநின் சிந்தையழி தற்கெனவி சைத்தேன்.

(இ - ன்) நீ வந்தவருகையாதெனவினவிய உபாதேவி பாசராகிய சிவபெருமானுக்கு, எந்தையோ! அந்தணோ! சேவாரருடைய திருவருளால், எங்களைத் தந்தருளிய கண்ணப்பெருமானாகு இவ்விளையும் நரணமடையத்தக்க அழகையந்த சித்தி

புத்திசேவிகளை மண்ணுசெயல்க்கத் தேவரீருடைய திருவுள்ளத்தை புணர்த்துகொண்டு கூறினான் எ - று

இந்திரா - சீதேவி

(௬௮)

திங்கணமுடி வேயந்தசுவ ஞாகருணை கூர்ந்து
நங்கைமுக நோக்கவுமை நங்கையெனை நோக்கி
யைங்கரன யக்குமருண மலறலனை ஹோகரு
மங்கலம் தாமதுவ யக்குகடி தென்றாள்

(இ - ள்) சந்திரனை முடிமேலணிந்த சிவபெருமானா பொருந்திய கிருபை மிகுந்து உமா தேவியின் திருமுத்தத்தைப்பார்க்க, உமாசேவியா என்னப்பாத்தா, ஐந்து கரங்களையுடைய கண்ணோங்கு விருப்புண்டாகருந் திருமணம் எல்லோருக்கு மங்கலத்தை யுண்டுசெய்வதாம் (ஆதலின் அதனை) வினாவிறசெய்க வென்றாள் எ - று

குரவரிசை யக்கருணை கொட்டுமுத லேழ
வரதனைப் பிடுகெடுத்தாவ ணங்கிபடி சேனமுன
பரவவிரு சத்திதளப னித்தனையன றேயவ
வீரவுமல ரோதிபரை வேட்டருள்க வென்றேன்.

(இ - ள்) குரவர்களை சமமகிதநலால், கிருபையைச் சொரியும் யானைமுக விநாயக்கடவுளைச் சரீபித்தா எளிப்பணிந்து, சுராமிகளை முன்னேயான தஞ்செய்ய இருசக்திகளை யுதவீரனனோ? அமரலாந் பொருந்திய கூந்தலையுடைய சித்தி புத்திகளைத் திருமணம்புரிந்தருளவீராகவெனக் கூறினான் எ - று

குரவா - தாயநலந்தயா வரதன் - வரங்களைக் கொடுப்போன் உல்லது சிறந்தவன். (௭0)

நின்னுருவில் யாது சிந்தி கின்றதுது வானி
மன்னுரகில் வேறுநிக முாமரபி னுலக
கன்னியரை நீவதுவை காணினல் தின்ப
துன்னுதலு றுதுலக மெனயிருவுஞ் சொன்னேன்

(இ - ள்) தேவரீருடைய திருவுருவில் எது நிகழ்கின்றதோ அதுவேயல்லது பிறிதொன்று நிலைபெற்ற வுலகத்தில் நிகழாத மரபுநியதால், அச்சித்திபுத்திகளைத் தேவரீர் திருமணம் புரிந்தாலன்றி உலகத்தில் இனப்பெண்பது பொருந்த மாட்டா தென்று இதனையு முரைத்தேன் எ - று (௭௧)

நிலைக மாணகொடு பெண்கணினை வொத்துக
கூடினது வென்றெழினைக கோதறவ னாததுப
பிடுதர லாலலினைவு பேணுதலு ரிந்து
நாடுமெனை யாண்டருள்க வென்றுநவி ளுற்றேன்.

(இ - ள்) தொனமையாகிய வுலகத்தில் ஆணமக்களோடு பெணமக்கள் மனை மிசைந்து சோந்தால், அச்செயல் என படைப்புத்தொழிலைக் குற்றமறப் பெருக்கி கணமையைத் தருவதால், திருமணஞ்செய்வித்தல் கருதிவந்த அடியினையாண்டருள வேண்டுமென்றும் விண்ணப்படிசெய்தேன். எ - று. (௭௨)

வேறு

அட்டமூர்த்தியதற்கிரை வுறறுநீ
பெட்ட மனறல் பிறக்குமு யறச்செ
யிட்ட மாகிய யாவாக னேரிநாளு
சட்ட வெயதுது தாழ்ககலை யேடுகெனாறு

(இ - ள்) எணவகைமூர்த்தங்களாகவிளங்கும் விநாயகக்கடவுள் ஆகவேண்டு
கோளுக்கு இணங்கினவராகி, நீ விரும்பத்தக்க திருமணத்தை முடிக்கும் முயற்சி
யைச் செய்வாயாக நாம் இவ்வுடமாகிய எல்லாறோடும் திருத்தமாக வருவேம் காலம்
தாழ்க்காது செலகவென்றனா எ - று

அட்டமூர்த்தியென்றதை, திருவாசகம் “நிலரே நெருப்புயிர் நீளவிசும்பு
நீலாப்பகலோன, புலனாய மைந்தனோ டெண்கையாப் புணர்ந்து நீன்றான், உலகே
மெனத்தினை பத்தெனத்தா நெருவனுமே, யலவாகி நீன்றவா தோனோக்க மா
டாமோ” எனப்பசுளுநிக (எங்)

கருணை நாயகன கண்ணாறு கொண்டுபோய்த
திருவினையகன் சேவடி தாழ்ந்துநான்
மருவின வாராகுழ லாமண மோதிபாடு
பொருவில் சத்திய லோகம் புருந்தனை

(இ - ள்) நான் திருபாமூர்த்தியாகிய கணேசப்பெருமான சடாட்சம் பெற
றுச் சென்று, இலகநாயகனாகிய திருமாலின் செவ்விய திருவடியைப்பணிந்து, வாசம்
பொருந்திய நீண்ட நல்ல கூந்தலையுடைய சித்திபுத்திகளின் திருமணத்தைக் கூறிப்
பிறகு ஒப்பில்லாத (என்னுடைய) சத்தியலோகத்தை யடைந்தேன் எ - று (எச)

வேறு

முனிவர ரெழுவரை முடி கொள் வேந்தரைப்
புனிதவினா ணவர்களைப் புலவர் மனனனை
கனிமொழி யவரொடுங் கடுக வமமினென
நினியமங் கலம்பொறித் தெய்த வுத்தனை

(இ - ள்) சங்க விருடியனாயும், கிரீடமணிந்த மன்னர்களையும், புனிதமான
தேவர்களையும், தேவராசனாகிய இந்திரனையும், தத்தம் மனைவிமாடோடும் விநாந்து
வாருங்கொன்று இனிமைபொருந்திய திருமணத்திருமுகம் வரைந்து (அவர்களால்)
அடைய (தூதுவரை)ச் செலுத்தினேன் எ - று

முனிவர ரெழுவர்—அத்திரி ஆங்கீரசன் கௌதமன் சமதங்கினி பரததுவா
சன் வசிட்டன் விசுவாமிதகிரன் என்பபவொ அன்றியும், அகத்தியன் ஆங்கீரசன்
கௌதமன் காசிபன் புலத்தியன் மார்க்கண்டன் வசிட்டனென்பதும் வழக்கு. (எடு)

மாதவ வசிட்டன்முன் மாத வததருளு
சிதரன் முத்திய தேவா கூட்டமும
பாதலத் தவருடபாரத் திரும யாவருங்
காதலி மாரொடுங் களித்து நண்ணினா.

(இ - ள்) (பிரமண சொலுத்திய சித்திபுத்திரசுளின் திருமணத் திருமுக்கங் கன்னி) பெருந்தவமுடைய சிவபெரு முத்தலாகிய சிவநாத சுவரிகளும், திருமால் முதலாகிய தேவாகுட்டசுவரிகளும், பாதலவாசிகளும், அரசர்களும், மறமெல்லோரும் (தாதம்) மனைவிமாரகனோடும் விருப்பமுற்று நடந்தார்களெ - று

சேதான - சேதேவியை மார்பிலணிந்தவன், திருமால் (எஃ)

நிதிமணித தருககளு நீடு தேனுவுங்

சுதிமணி யிழைசுருங் கருத்தின லோட்டவு

முதிர்சுவை யுண்டிபு முனை னுறொடு

பதியினா கைககொளப பணிப்பச ரெய்தனென

(இ - ள்) நிதிக்கும் மணிகளும் தருககளும் பெருமை மிக்க காமதேனுவுங் (ஆகியவிலை) பிரகாசமுடைய மணிகளிறைத்துத்தணிதளும், மனதில் வீருமய்யனவும், சுவை முதிர்ந்த வுணவும், (ஆகியவிலை) பெருங்குணவாகருடன் அநந்தவாசிகளாகக்கொள்ளமுடி கொடுக்கசெய்தேனெ - று

நிதி—சங்கந்தி பதுமநிதியென்றிரண்டு இவை முறையே சங்கரூபமும் பதுமரூபமும் முடைபனவாய்த் தம்மிடத்துள்ள பொருளை யெடுக்கருநோறுங் குறையாகுகொடுக்கு மியலபின

மணி—சிறதாமணி - சூடாமணி - சியமந்தகமணி முத்தியின

தருக்கள்—கற்பகம் - அரிசந்தனம் - சந்தானம் - பாரிசாதம் - மந்தாரமென பின் இவை வீருமய்யவற்றைக் குறைவின்றிக் கொடுக்கும்.

தேனு—பசு. (எஃ)

நாதிய மயன்றிரு நகரங் கோட்டின

யிரைசயி வியபுனை வியபுறு மனநாடு

சுசுசெழு மண்டப மகத்தி னுக்கின

விரகவ கனமெனெ றுறாநுரு பைதேபான

(இ - ள்) (யாவரும்) வீருமய்ய மயனென்பவன் திருநகரத்தத் தன் வீருபயின்படி அழகுசெய்தன்ன செய்பதற்குத் திருமணத்திறமாகிய அந்தச் செழிய மண்டபத்தை விசுவகனமெனென்று சொல்லப்படும் அறிவினையுடையவன் மனதால் திருபித்தனன் எ - று

மயன் - அசுரகமய்யென்றும், விசுவகனமன-தேவகமய்யெனென்றுஞ்சொல்லப்படுவா இவர்களை சிறப்பால் வல்லவர்களாம் (எஃ)

வனப்பினை முழுவதும் வடிந்து நலமுக்க

மனப்பெரு முபற்றியின் வருத்த மாநகர

கனப்பெரு மயனகடி மனத்துக் காகிய

வினப்படு மெழிலெவ ரியமப வல்லவா

(இ - ள்) நான்கு திருமுக்களையுடைய பிரமதேவன் அழகு முழுவதையும், வடிவத்தென மனத்தின் பெருமுயற்சியின்றி திருட்டிசெய்த சிறந்த அநந்தரத்திற்கு, அப்படிப்பட்ட பெருமைவாய்ந்த மயனாவன் திருமணத்திற்காகச் செய்த மிகுதியாகிய அழகை எவா தாமதத்துக்கொல்ல வல்லவராவா? எ - று. (எஃ)

வேறு

முத்தின றேரணப பத்தியு முதிாகுலை வரழைக்
கொத்தும பூகமுங் குளிாமணிப பந்தருங் கொடியும்
பித்தி யோவியப பிறக்கமும பிறங்குலே திகையின
வைத்த பூரண குமாபமும வயினவயின விளங்கும்

(இ - ள்.) முததாலாகிய தோரணவரிசையும், முதிந்த குலையையுடைய வர
ழைமரக்கட்டங்களும, கமுகமரங்களும, குளிச்சிவாயந்த முததுப்பந்தாரும, துவ
சங்களும, சுவாததலுதெழுதிய சித்திரப்பிரகாசமும், விளங்குகின்ற திண்ணையின்பேரி
லமாததிய பூரணகுமபங்களும இடங்கடோறும் விளங்கின ஏ - று.

பூரணகுமபம் - நிறைகுடம்

(௮௦)

வடாது மாலவரை மருட்டிய மாற்றையா பொன்னுற
றடாத பேரொளி மணிகளாற சமைத்தமா நகரின்
விடாத பேரொழி னோருவிண் காவல னளவிற
படாத வாள்விழி படைத்திலே நெனப்பரி வுழந்தான.

(இ - ள்.) பெரிய வடமலையாகிய மேருமலையை மயங்கச்செய்த மாற்றயர்
ந்த பொன்னாலும், தடைசெய்யப்படாத பேரொளியாயந்த இரத்தினங்களாலுஞ் செய்
யப்பட்ட அச்சிறந்த நகரத்தின நீங்காத பேரழகைப் பாரகருமபடி எண்ணிக்கையி
லடங்காத (அநேக கோடி) ஒளிபொருந்திய விழிகளை யடைந்திலேனென்று, தேவநக
ருக்கிறைவான இந்திரன் துன்பமிருந்தான ஏ - று.

இந்திரன் தன் ஆயிரங்கண்களாலுங்கண்பெழுடியாமையின் 'அளவிற் படாத
வாள்விழி படைத்திலே நெனப்பரி வுற்றான்' என்றார்

வடாதுவரை - மேரு வடதிசையிற பல மலைகளிருப்பினும் அது பொன்
மலையாதலாலும் சிவபிரானுக்கு விலலானதாலும் பூமத்தியிலிருந்து அதனைச்சுமத்தலா
லுஞ் சிறப்புநோக்கி அதனையே கூறுதல் வழக்கு. (௮௧)

இத்தி ராதிபா வேறொரு துறக்கமெய தினாபேர
லந்தி லேர்கையி லழுந்தின ரந்தக ரவரு
மெந்தை யாாகழ க் கிபற்றறுபுத தெழில்வளா களிப்பான்
முந்து நோக்குற வுயாகுதி முறயி னு மனையா.

(இ - ள்.) இந்திரன் முதலிய இமையவர்கள் வேறொரு சுவர்க்கலோகமடைந்
தவாகுலப்போல, அவ்விடத்திற சந்தோட (சாகர) ததில மூழ்கினார்கள் அநநகரவாசி
களும் எந்தையாகிய கணேசப்பெருமானுடைய திருமணத்திற்குச் செய்த புதிய
அலங்காரத்தினுற பெருகிய களிப்பால், முறப்பட்டகொணாத உயாந்த பதவியை யடைந்
தவர்களை யொத்தார்கள் ஏ - று

அந்தில - அவ்விடம், அஞ்ச. "அந்திலாங் கணைநிலை யிடப்பொரு ளாகும்"-
என்பது சூத்திரம்

புத்தெழில்-புதுமை - எழில

(௮௨.)

ஆயி ரட்டிய கோடியென றா முமம் பூவியுங்
கூறு நுத்திரண முழுதுங் கூடவந் நகரம்

வினு பெற்றவர நாளினும் விளங்குகா லத்தால்
வேறு படடில தவையெலா மொருங்கிய வினைவால்

(இ - ள்) பணிருகோடி சூரியாகளும், சந்திராகளும் சொல்லுகின்ற நக்சத் திரத்தொகுதி முழுவதும் ஒன்று சேர்ந்து பெருமைபெற்ற அகநாட்சத்திலும், அநகர மானது விளங்குகின்ற காலரத்தினுண்டாகும் வேறுபாட்டைநத்திலை (என்னில) அடையாவுத தமமி - தவையொருங்குள்ள தன்மையால் எ - று (அந்)

காம தேனுவி னுண்டியுங் கற்பகத திழையும்
வாம மேகலை மகனிநு மைந்தரும் பெறலாற்
ருமெ லாமுரு வெத்தலிற் தமமுள லே லிலலை
நாம மாதிரம் வேறுபாடு கணவிற னுவன

(இ - ள்) காமதேனுவினா கொடுக்கப்படும் உணவுகளும், கற்பகத்தருவி னா கொடுக்கப்படும் ஆபரணங்களுமாகிய இவற்றை, அழகிய மேகலாபரணமணிநத் திரத்தொகுதி ஆடவாகளும் பெறுவதால், தாங்கள யாவரும் வடிவமொத்திருத்தலால் தங்கட்குள்ளே வேறுபாடிவலாமல், பெயர்கள மாதிரமே வேறுபாடுகளைச் சொல்லா நின்றன எ - று (அசு)

பாரி சாதமந் தாங்குகற் பகம்பசந் தேவ
நார மேவுநந் தானமென லிவையெலாந் ததைந்த
வேரி தாழ்பொழில் விமலிதம் பற்பல விளைப
ஆரு நோக்கின ரவவயி வைவயி வகலா

(இ - ள்) பாரிசாதம் - மந்தாரம் + கற்பகம் - பசிய தேவதாரம் - பொருந்திய சந்தானமென்று சொல்லப்படும் இப்பஞ்சத்தருக்களும் நெடுங்கிய தேன்பாயுளு சோலை கள் எண்ணிறந்த விமலிதங்களை யுண்டிசெய்ய, (ஆங்கடைந்தனை) எல்லாரும அவ் விடங்களை விட்டு நீங்காதவர்களாகப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள் எ - று (அரு)

வேட்ட வேட்டவா கற்பக மாநிகள வீச
வேட்டை நீரந் வேறுபிள மகனிநு மில்குஞ்
சேட்டு மாமுடி மைந்தருந் திருழுவீன யாட்டு
கோட்டி மேயினா குரு மலரப் பொதுமபரு நகரும்

(இ - ள்) விருமபிய பொருள்களை விருமபியவகையே சந்தித்தரு முதலி யன வீசத்தால் (சமது) ஆசையகலும்படி (அவற்றைப்) பெற்று, இளமைவாய்ந்த பெண்களும் பிரகாசிக்கின்ற சிறந்த பெருமைபொருந்திய முடியையணிந்த புருடா களும், நிறமமைந்த மலர்களையுடைய சோலைகளிலும் நகரத்திலும், விளங்குகின்ற விளையாடல்களைச் செய்யுங் கூட்டங்களாயினாக. எ - று

ஏட்டை - ஆசை ஆறு - கடைகுறைந்து ஆனெ நின்றது. (அக)

வாச மெனபுன் லாடியு மலாநதபூம பொழிவி
னாச லமமனை கந்துங் மாடியு முவரது
நேர மலகிய வன்பரி னாடியு நெடுங்கட
காச லம்பிய முலையினா சில்குளங் களித்தார

(இ - ள்) மணமெய்திய மெல்லிய நீர்வீனையாடல் செயதும், விச்சித்த மலாச சோலையில், ஊசல் அமரனை கந்துகம் துவவாடல்கள் செய்தும், சந்தோஷித்தும்,

அன்புமிருந்த கணவரிடத்திலுமனநாடியும், நெடியகண்களையுங் காசானது அசைகின்ற முலைகளையுமுடைய மாதாகளிற் சிலா மனங்கனித்தார்களெ - று.

ஊசல் - ஊஞ்சல் அமமனை இஃதிக்கெ-லத்த எழங்காமெனப்படும கந்து
கம - பந்து காசு - நவமணிகள் அல்லது ஓவகை மாதரணியிடம். (அ௭)

கிளகை மெனசொலாற பூவையின கிளவியைச் சீழ்நதுங்

கிளகை மெனசொலைப் பூவையின கிளவிபாற சீழ்நதுங்

நளன மெனபிடி யாடலை யன்னத்தா னலிநதுங்

களனன கோதைபா நமமுளை சிலருளங் களித்தா

(இ - ள்) கிள்களின் மெல்லிய கொற்களால் நாகணவாய்ப்பறவைகளின் சொற்களைக் கீழ்ப்படச்செய்தும், கிள்களின் மெல்லிய சொற்களை நாகணவாய்ப்பறவைகளின் சொற்களாற கீழ்ப்படச்செய்தும், விருமபத்தக்க மெல்லிய பெண்யானையின் நடைபை அண்ப்பறவையால் துன்புறுத்தியும், தேனப்பொருந்திய அளக்கதையுடைய மங்கையர்களிலே சிலர் மனமுந்நதார்கள் எ - று (அ ௮)

களிசெய் வெழுகதின வெவையிங் கவனவாம பரியின

விளியில வெவையி மெழுகுரு சிவலகவு தாரி

பொலிற் குடமுடை வாரணம் போரிடை யுறுத்த

வெளியில வெவையியும் வெறுத்த குட சிலாகொடு வியத்தா.

(இ - ள்) மச்சகளிப்பைச் செய்யும் யானையினாலாகிய வெற்றியும், நடை யுடைய தாவிச்சொல்லும் குதிரையினாலாகிய அழியாதவெற்றியும், ஆடு - சிவல் - கவு தாரி - பிரகாசிக்கின்ற உச்சிக்கொண்டையையுடைய சேவற்-கோழி ஆகிய விவற்றின சண்டையால் உண்டாகும் வெளிற்ற ததன்மையற்ற வெற்றியுட்கொண்டு மன்னவருட் சிலா மனங்கனித்தார்கள் எ - று

கவனம் - குதிரைநடை

சிவலனினுங் கவுதாரியெனினுமொக்கும் பாண்டி அவ்விரண்டினையுங் கூறியிருத்தலின் அவற்றின் உட்பேதங்களுன்கொள்க (அ ௯)

கருதி பாதிசு குகனா வுணாநதுகுழ் வினையை

யொருவு மாதவ வசிபட்டா தியாறு வாரக

டரும வாதமு மருத்தவா தமுத்தகு காம்ப

பொருளின் வாதமு முத்திவா தமுமடிகன் பிருந்தா

(இ - ள்) வேதமுதலியவற்றை (ஐயத்திரிபு அறியாமையென்னும்) குற்றங்க ளொழியக்கூற்று, தம்மைசுகுழ்ந்த வினைச்சொடக்கை யொழித்த பெருந்தவமுடைய வசிபட்டாமுதலிய ஆங்கிருந்த பெரியோன் தருமவாதமும் அருத்தவாதமும் சகுதியாகிய காம்பொருளினையுடைய வாதமும் மோட்சப் பிரதிபாதக்கமான வாதமுஞ் செய்குகொண்டிருந்தார்கள். எ - று

இச்செய்யுளால் ஆங்கிருந்த வசிபட்டாமுதலியோ சதாவித புருஷாததங்க ளைப்பற்றி ஒருவரோடொருவா வாதித்துக்கொண்டிருந்தார்களென்றா. (௯௦)

சனக ராதியாம் யோகியா தத்துவன மொழிந்த

வனக மாசிப வாகமந் தளவையா லுள்ளாற

புனித மாகிய பூரணப் பொருளிய லுயிராசரோ
நனிவி ராவுபா சததிய னவினறன நிருந்தாரா.

(இ - ள்.) சகாமுதலாகிய யோகிகள தத்துவசொருபியாகிய இறைவன் கூறிய அழியாமைத் தன்மையையுடைய சிவாகமவிதிப்படி திருவருள் வசத்தினுற் பரிசுத்தமாகிய பரிபூரணப்பொருளினியல்பும், உயிரகளின் சீரத்தியும், மிகுதியாகக் கலந்த பாசத்தினியல்பும் (இத்தன்மையனவெனக்) கூறிக் கொண்டிருந்தார்கள் - எ - று.

புனிதமாகிய பூரணப்பொருள் - பதி உயிர் - பசு பாசத்தினியல் - பாச வியறகை, எனவே திரிபதாரத்தங்களின் விடயமாகச் சம்பாஷணையெய்துகொண்டிருந்தார்களென்பதாம். (கூக)

சித்தி யெட்டையுங் காட்டுபு சித்ததாக டமமு
ளொத்தி டார்களை வணக்கின ருவந்தன நிருந்தாரா
சித்த வானவ ரினத்தவா தமமொடு தொக்குத்
தத்த மாற்றலைத் தோற்றுபு தருக்கின நிருந்தாரா

(இ - ள்.) சித்தங்கள் எணவகைச்சித்திகளையுங் காட்டிக்கொண்டு, தங்களுள் இணங்காதவர்களை வணக்கச்செய்து களித்திருந்தார்கள். புனிதமாகிய தேவர்கள் தம்மினத்தாருடனகூடித் தங்கடங்களை பராக்கிரமங்களை (ஒருவாக்கொருவர்) காட்டிக் கொண்டிருந்தார்கள். - எ - று

தம்முளொத்திடாரெனறது தங்கள் பக்கத்தவராகாது மாறுபட்டவர்களை.

வணக்கினா - உவந்தனர் என்பன முற்றெச்சங்கன. தருக்கினா என்பதும் முற்றெச்சம் “வினைமுற் றேவினை யெச்ச மாகலுங் - குறிப்புமுற் றீரெச்ச மாகலு முளவே” என்றது சூத்திரம் (கூஉ)

பதம் மாந்தித் தொகலும பணிலமா நிதியிற்
புதுவ தாமணித் தொட்டையும் பொறப்பமா கற்ப
மதுவ ருமலாத தொட்டையலு மாட்டையு மழறுங்
கதுவு மாமண மண்டபக் கவினுரைக் கடங்காரா.

(இ - ள்.) சிறப்பதம்நிதியாலாகியதொகல்களும், பெருமைவாய்ந்தபணில நிதியாலாகிய புதியமால்களும், அழகினையுடைய சிறந்தகற்பகத்தருவினதேன்சொரித் தொழியாத மலாமால்களும், ஆடைகளும் பிறப்பொருள்களும் நெருங்கிய சிறந்த திருமணமண்டபத்தினுடைய அழகுகள் சொல்லவந்தரு அடங்கமாட்டா - எ - று

பதம்நிதி - இருவகைநிதிகளுளொன்று அல்லது பதம்ம - ராயம். நிதி - குப்பல், எனவே பதம்நிதியென்பதை இரச குணங்களெனவு மொசுருமென்பா ரொருசாராரா. பணிலம் - சங்கு ; றண்டுமுத்துகள். தொட்டை - மலை பொறப் என்ற தில் அகரம் ஆறனுருபிடைச்சொல் கற்பகமென்பது கற்பமென்றன்றது உரைக் கடங்காவென்றதை, உரைக்கு அடங்காவென்றும், உரைக்க அடங்காவென்றும் பதப் பிரிவு கொள்ளக்கிடந்தது ஆடையென்றது விதானமுதலியனவெனக். (கூங்)

மணிப்பொற் றாண்டொறு நாட்டிய மாகத் வாழ்ந
தணிப்பு ருத்தித் தந்தருக் கன்ன லூர் தலமுழய

வணிபபொற பூண்டுக் ஸமுதுசிற னுண்டுக ளனைத்துங்
கணிபபி லாத்ந வுமுகுவ கண்டவா வியப்ப.

(இ - ள) நவமணிகளிழைத்த பொன்னாலாகிய தூண்களிலெல்லாம் நிறுத்
தியவாழைமரங்களும், எண்ணிலலாத கமுகமரங்களும், தகுதியாகிய கருப்பங்கழிகளுந்
சுழைத்து, (தமமை) பார்த்தவாகள் ஆசாரியமடையும்படி அழகிய பொன்னாசெய்த
ஆபரணங்களையும் ஆடைகளையும் உணவுகளையும் பலகாரவகைகள் முதலிய வெவ்வேறு
வற்றையும் எண்ணிறந்தனவாகக் கொடாநின்றன எ - று

கற்பகத்தருக்களுடன் கலந்து வாழ்ந்த நன்மையாலும், கணேசப்பெருமானு
டைய திருமணத்திற் குபயோகப்படலின் அவா கிருபா நாகக்குறற்றமையாலும், அவற்
றின் கவலையை ஆற்றலவந்ததென்க (௧௪)

விண்ணின் வேறுவேறுகிய வுலகின்விம மிதமு
மண்ணின் வேறுவேறுகிய நிலின்வான பொருளுந்
திண்ண மாகிய மிதநீயிற் சித்திர மாபு
நண்ணு வராககெலாந் தொழிலெனாடு நற்பயன விரோகமும்

(இ - ள) ஆகாயத்திலுள்ள வெவ்வேறுகிய உலகங்களின் அற்புதங்களும்,
பூலோகத்திலுள்ள வெவ்வேறுகிய நிலங்களின் சிறந்த பொருள்களுமாக, உறுதியாகிய
சுவாததவங்களிலெழுதிய சித்திரங்கள், தமமை யடுத்தவார்களுக்கெல்லாம், தங்கடங்
கள் மரபுக்கேற்பத் தொழிலசெய்வனவாகச் சிறந்த பலனைக் கொடாநின்றன எ - று

காம தேனுவா திகளெனக் கடிசெய்கா வணத்து
சேம மாமுரு வுகளபல ரெழிப்பாதே யனயித்
காம தேனுவா திகளையும் பனமுறை கானறங்
கேம மாகிய விமயித மெண்ணில புரிவ

(இ - ள) காமதேனு முதலியனவாக, அழகுசெய்கின்ற பந்தாளினுள்ள
சேமமாகிய வடிவங்கள் பலபொருள்களைத் தருவதெயல்லாமல், காமதேனு முதலிய
வற்றையும் அநேகமுறைகள் அவமானப்படுத்தி, அவயிதத்து இன்பமாகிய எண்ணி
றந்த அற்புதங்களைச் செய்யாநின்றன எ - று. (௧௫)

அழலசெய பலகதிர்ச ரூரிய ரளிரொளி மழுங்க
நிழலசெய பலகதிர் நிதிமணி யிழைந்நமன டபதறி
ஊழலசெய தேவாக ஸிழலசெயா ரொளிர்தம் துருவங்
கழலசெ யாநிழல காட்டவி தென்னெனக் கபித்தாரா.

(இ - ள) தீயைச்சொரியும் பல கிரணங்களையுடைய சூரியாகாது பிரகாசிக
கின்ற ஒளியானதுகுன்றும்படி நிழலசெய்கின்ற பல கிரணங்களையுடைய நவமணிக
ளிழைத்த (பொன்னாலாகிய) மண்டபத்திலே ஈருசரிககின்ற தேவர்கள், நிழலசெய்
யாது பிரகாசிகமும் (இயற்கையுடைய) தமதுருவங்கள் (தமமை) விடப்பெரியாத
நிழலசெய்ய (கண்டு) இஃதென்னென்று மயக்குறாராக எ - று (௧௬)

வரைவு வேடகையின் மண்டப மாதிமுற வியபின்
விரைய நாரதன் வெள்ளிமால வரைபுருந் திறைவ

வரையா தேவாக ள்னைவரு மடுதகன ரொழுகென்
றுநாசெய தானது கேட்டுமை பாக்கு ருவந்து

(இ - ள்) திருமணமகிழ்ச்சியால், மணடபமுதவியன (அலங்கரித்து) முடிந்தபின்னா, நாரதமுனிவன் வினாந்த, பெரிய வெள்ளம்மலையாகிய திருகசயிலாயகிரியை யடைந்து (விநாயக்கடவுளது சந்நிதானமுற்று) எமது தலைவரே! அரசார்களும் தேவார்களும் மற்றுமுள்ளவர்களும் (திருமண, + னைத் தரிசிக்க) வந்துள்ளார்கள் எழுந்தருள்கொண்டு கூறினன உமாதேவியாரா யோரபாகமாகவுடைய சிவபெருமான அதனைக்கேட்டுக் களித்து எ - று (௯௮)

அத்தி வந்ததிறந் தமலனை யழைத்தயன் வளர்த்து
சித்தி புத்தியைக் திருமணஞ் செயநிடல வேண்டு
மொத்த கோலநீ கொள்கென அனாதநனா கேட்ட
கத்த தத்துவன ஶாபநீ தோயந்தணி யணிவான்

(இ - ள்) யானைமுகத்தையுடைய மலரகிதராகிய விநாயக்கடவுளை விளித்து, நீ பிரமதேவன் வளர்த்த சித்திபுத்திகளைத் திருமணம் புரியப்பெணமொதலின், அதற்கேற்ற திருக்கோலங்கொள்கெனக் கூறினா அதனைக்கேட்ட சுதந்தரத்துவ சொரூபியாகிய விநாயக்கடவுள் புனிதமான நீரின் மூழ்கி, ஆபரணங்களை யணிவாராயினா எ - று (௯௯)

வேறு

உமபாக ளிமையா நாட்ட மோவற விமைப்பசு செய்யும்
பம்பிய வளப்பின் மேனிப் படரொளி தணித்தா லென்னா
செம்பொனம் பரங்கை வாகங்கித் திருவரை விரையச ராத்தி
வம்பவீழ் கலவைச சொசை மருமசு தோவ பூசி னானே

(இ - ள்) தேவாளுடைய இமைகொட்டாத விழிகளையும் ஓயாது இமைகொட்டிப்படி செய்கின்ற கெருங்கிய அழகையுடைய திருமேனியின் பரவிய வொளியைக் குறைத்தாற்போல, செவ்விய பொன்னுடையைத் திருக்கரத்தாலெடுத்த, திருவொயிறு பொருந்தவணிந்து வரசனைவீசங் கலவைச்செசையைத் திருமால்லுந் திருத்தோள்களிலும் பூசிக்கொண்டனா எ - று

இமைபாநாட்டம் தேவாகடஞரியது இதுபற்றியே யவர்கள் இமையவாக
னெனப்பட்டனா செசை - செஞ்சந்நன்குழம்பு (௧௦௦)

திங்களை முடியில் வையந்த செய்தியை யறிந்து தாழ்
மங்கனி தேற வெண்கலி யருந்தவ மாற்ற வானிற
றங்கிய கோளு நானு மொருங்குறத் தரித்த தேயப்பா
பொங்கொளி மணிகால் யாத்த பொன்முடி சூட்டினானே

(இ - ள்) சந்திரனைச் சடைமுடியிலணிந்த செயலையுணர்ந்து, தாங்களும் அவவிடத்தி் லேறக்கருதி அருந்தவஞ் செயதலால், ஆகாயத்திற் பொருந்திய (பிற) கிரகங்களையும் நகரத்திறங்களையும் ஒன்று சேர்த்திருக்கும்படி (விநாயக்கடவுள் சமது சடையில) அணிந்ததைப்போல, மிக்க ஒளியைக்கொடும் இரத்தினங்கள் பதித்த பொன்னுறையெத கீட்டசை யணிந்தனா எ - று

சூரியன் முதலிய கிரகங்களும், அக்ஷினி முதலிய நக்ஷத்ரங்களும் ஒருங்கு சோமனனபோல விளங்கு மிந்ததினங்களபித்த பொன் கிரீடமணிநதன ரென்பது கருத்து (௧௦௬)

அருந்தவத துரிய தெனறே யவீரசடை மறைத்து நின்ற திருநதுபொன் முடியின் மீது திருமணக் காட்சி யினமேல வருநதுமென நெண்ணி னுன்போல வளரசடை மதிவெண் டிங்கள் பொருநதுற வணிநது கொன்றை மாலிகை பொறபச சூழ்ந்தான.

(இ - ள்) வளாகின்ற சடாடவியிற் பொருந்திய இளம்பிறைச்சந்திரன், திருமணத்தைக் காண்பதில் விருப்பமுற்று வருத்தமடையுமென்று திருவுள்ளஞ் செய்தார் போல, அரியசுவதொழிலுக்கே யுரியதென்று கருதி, விளங்குகின்ற சடையைமுடிநின்ற திருத்தமாயிய பொன்னாலாகிய கிரீடத்தினபேரிற் பொருந்தவணிந்து, கொன்றைமாலையையும் அழகுற வணிந்தனன - று.

“வளரசடை மதிவெண்டிங்கள் திருமணக்காட்சியினமேல (விரும்பி) வருநதுமென நெண்ணினுன்போல, அருந்தவததுரியதெனறே யவீரசடைமறைத்து நின்ற திருநதுபொன் முடியின்மீது, பொருந்துற வணிநது” என்றநவயங்குகொள்க

திங்கடிகா முடிமீதணிந்து கொன்றைமலை புனைந்தானென்பது கருத்து.

அண்டகோ டிகளோ யெல்லா மமாக்கணத் தழறி நீற்று மணிபேர ரழற்கண மனநன் மத்தியில் வரம்பு நீங்கி மிண்டலுங் கூடு மென்று வெயதுமுன் காததா லென்னக் கண்டவா வியப்ப நெற்றிக கதிராமணி யோடை சோததான.

(இ - ள்) (பல்லாயிர) கோடியண்டங்களுமும் அரைவிராடியில் எரித்துச் சாமபராசுரம் மிகுதியுடைய தீக்கண்ணுனது திருமண நிகழ்ச்சியினிடையில், தன்னலக்கடந்து (மத்தால்) அடாத்தலுங் கூடுமெனறுகருதி, தீமையைமுற்பட்டுத் தடைசெய்தாற்போல, தரிசித்தவாகுள களிப்பெய்துமபடி திருநெற்றியில் பிரகாசிக்கின்ற நலமணிகளபித்த ஒட்டையணிந்தனன - று.

ஒடை - நெற்றிப்பட்டம் இறைவருடைய சூரிய சோமாகினிகளாகிய விழிகளில், தீக்கண இயற்கையாகச் சாவததையு மழிப்பதாதலின், திருமணத்திலும் ஒருவேளை அவநமன் நீகழாவண்ணம் அதனைமறைத்து நெற்றிப்பட்டமணிந்தன னென்றகற்பித்தனா. (௧௦௭)

ஏறயிய மணிபொன் மோலி யிடத்தினி தணியப் பட்ட கிறயிளந் திங்கள கானற கேழ்க்கிளா நிலவோ வென்ன நீற்றொளி பழுத்த நெற்றி நிகரரு வாசஞ் சாலத திறயிய நயனாசிர தூரத திலகமும பொறித்து வைத்தான.

(இ - ள்) (திருமுடியில்) அணிந்த மணிகளிறைத்த பொற்கிரீடத்தில் இனிதாகத் தரிக்கப்பட்ட இளம்பிறைச்சந்திரன் சந்திய நிறமவிளங்கும் நிலவோவென்று (கண்டோ) கொல்லுமபடி, திருவெண்ணீற்றின் பிரகாசமானது மிக்கு விளங்குந் திருநெற்றியில், ஒப்புக்கூறுத லருமையாகிய மிக்கவாசங்களநத நல்ல சிந்தூரமாகிய திலகத்தையு மெழுதினா. - று.

கிரீடத்திலணிந்த சந்திரனவீசிய நிலவென்று சொல்லுமபடி வெண்ணீர்
றொளிவிளங்கும் நெற்றியிற் சிந்தூரத்தில்த மிட்டனொன்பது கருகது (௩௬)

காமவே ளளிப வன்னுன கைத்தலக் கொடியின் மீனு
சேமவான கொடியின் மீனு திருமுகக் கருணை வெள்ளைத்
தேமமார திருப்ப வெண்ணி மருங்குற் றெய்தி யாங்கு
வாமமார மணியிற் செய்த மகரகுண டலங்கா திட்டான.

(இ - ள்) மனமதன் வருதும்படி அன்னுடைய கைத்தலத்திற்பிடித்த துவ
சத்திலுள்ள மகரமும், சிந்த சேமக்கொடியிலுள்ள மகரமும், (விநாயகப்பெருமா
னுடைய) திருமுகமானது பொழிகின்ற கிருபாவெள்ளத்தில் இப்பெழுற்றிருக்கக்
கருசி, இருபுறங்களிலும் வந்திருந்தார்போல, அழகுபொருத்திய இரத்தினங்களை
லாக்கிய மகரகுண்டலங்களைத் திருச்செவியி லணிந்தனா எ - று

வேளைபது மனமதனுக்கும் முருகனுக்கும் பொதுவாக வழங்கலின் காமவே
ளைனரா காமஞ்சியவேளை விரியும் இது இருபெயரோடொ பண்புத்தொகை.
மனமதன்கொடிமகரம் அமமகரமும் அவனசேமக்கொடியிலுள்ளமகரமும் வெள்ளைத்
தில் களித்துவாழும் தமது மரபுவழக்கால், கணேசப்பெருமானுடைய கருணைவெள
ளத்தில் துன்பினிற் யிருக்கவந்தனபோலும் மென்றா வான்கொடியினமீன் என்ற
தற்கு ஆகாயத்திலுள்ள நெடிய மீனராசியென்றாவது, கொடிபோலும் விளங்கும்
அருந்தமீன் [மீன் - நக்தந்திரம்] என்றாவது பொருளகற்றினும் பொருந்தும்

இச்செய்யுளின்கருத்து மகரகுண்டலமணிந்தன டொன்பதாம் (௪௦௫)

முகந்திக் கமலங் கண்ட மெனுந்தி மூரிச் சங்கக்
தகவுமிழ் மணிக் டொன்னத் தரளமா லிகைபொற் பூணக்
ளுகுத்திக் கடக் மாழி புதர்பந் தனங்கே யூர
நகைமணிச் சிலம்பு மற்று நலத்தக் வணிர்தா னனறே

(இ - ள்) முகமாகிய கமலந்தியும், கண்டமென்று சொல்லத்தக்க வலிய
சங்கந்தியும் தகுதியுற்சரிந்திய மணிகளென்று சொல்லுமபடி முததுமாலைகளும்,
பொற்பணிகளும், சிந்துகின்ற கிரணங்களையுடைய கட்கள்களும், மோதிரங்களும்,
உதரபந்தனமும், கேயூரங்களும், பிரகாசிக்கின்ற இரத்தினச்சிலம்புகளும், பிற ஆப
ரணங்களும் நனமைபொருந்த அணிந்தனா எ - று

கமலம் முகத்திற்கும், சங்கம் கண்டத்திற்கும் உவமானப்பொருள்க ளாத
லின் “முகந்திக்கமலங் கண்டமெனுந்தி மூரிச்சங்கம்” என்றா ந்திக்கமலம் என
பது நிதியாகிய கமலமென விரியும் உடுக்திர - வினைத்தொகை இத்தனைக் கதிர உடு
என மற்றுத்தலுமொக்கும் உதரபந்தனம் - அரைபட்டிகை கேயூரம் - தோளணி

திருமணக் கோலங் கொள்ளச் சிவபிரா னினிது நோக்கி
வருமயி ராவ ணத்தை வழங்குபு தானு மாதும்
பொருவிடை யிவ்ந்தான கார்போற் பொழிமதக் களிரல யானே
யிருவருக் கரிய வைங்கை யெம்பிரா னேறி னானே.

(இ - ள்) (கணேசப்பெருமான் இவ்வகையாகத்) திருமணத் திருக்கோலங்
கொள்ளவும், சிவபெருமான் (அதனை) இனிமையாக்கக்கண்டு, வருகின்ற அயிராவணத்
தை (அவருக்கு வாக்கனமாக) க் கொடுத்தது, போசெய்யும் இடப்பவானத்தில தாமும்

உமாதேவியாருமாக ஆரோகணித்தனர் பிரமவிஷ்ணுகளுக்கு அறிதற்கரிய ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய எமது கணேசப்பெருமானே, மேகம்போலப் பொழிகின்ற மத்தையுடைய களிப்பையுமுடைய நல்ல அயிராவணத்தில் ஆரோகணித்தனர் எ - று.

அயிராவணம் எனபது திருச்சுயிலயிற சிவபெருமானுக்கு வாகனமாகவுள்ள தோ வெள்ளாளை இது ஆயிரங் கொம்புகளுடையதென்றும் ஈராயிரங் கொம்புகளுடையதென்றும், இதுவே அயிராவணமென்றும் இந்நிரனவாகனமாகிய கீழ்த்திசையானையென்றும் பலதிறப்படக்கூறற்பா அச்செங்குனமாயினும் இந்நூலாசிரியர் கருத்து இரண்டாயிரங்கொம்புடைய யுடைய யானையென்பதேயாம் இதனை இவ் வியற்றிய,

பேருரீப்புராணம்.

“கங்கைநதி சடைக்கரந்த கணவனாருருக்கலுத்த தனக்கே யல்லால் தங்கமணிக் கோபுரண்டா யிரம்படைநீக கியெமாகஞ் சூண்டன முற்று தங்கனெடும புவனத்தென றமனநதனளபோற் பாசமொடங் குசங்கை யேநது மங்கலமிக் கருளபேரூ மரத்தவல வியினிருதாள வனசம் போற்றி” - எனபதனாற்றிக் அலைவளா புனரி சூழ்ந்த வவனியைத் தரிகருளு றேட னுலைவுற மூக்கிற கொத்தி யொய்யெனத் தூக்கு மருளுற கலைவள மலரப் செலவன கரிசுநிதா துபதே சித்த வலைவள ரயிலவேற டெங்கை யெம்பிரா னேழ்ச சாரநதான

(இ - ள்) அலைகளவளாகின்ற கடலுக்குந்த பூமியைச் சமக்கும் ஆதிசேடன் துன்பமுற்றுப்படி மூக்கிறுகொத்தி வினாவில் (அநாயாசமாக) எடுக்கத்தக்க மயில் வாசனத்தில், கலைகள் வளருகின்ற பொதியாசலத்திலுள்ள அகத்தியமுனிவனுடைய மனமானையுற்றி யுபதேசஞ்செய்த அசசுவடிவாகிய கூடமைவாய்த வேறபடைதாங்கிய சிவந்தகையையுடைய எமது முருக்கடவுள் ஆரோகணித்தனர் எ - று.

அசுரபூயமுனிவா தமிழகலையை வளாததவராசலாலும், அவா பொதியா சலத்திருப்பவராதலாலும் “கலைவளமலையச்செலவன” என்றும், முருக்கடவுள் அவாக குபதேசித்தமையின் “கரிசுநிதா துபதேசித்த” என்றும் கூறினா (௧௦௮)

ஈசுர தத்து வத்து மிருநதரு ளனந்த ராதி யேசுறம் ஶித்தி யேர மெனமரு மெவரு முன்னாப பேசுறு முதுனமைத் தான பிரணவ மனுவுந் தத்தர தேசுறு முறுப்பி மெடுந் திரண்டனா மருங்கு ருமுநதா

(இ - ள்) ஈசுவரத்ததுவத்திலுமிருந்தருளும் அநந்தாமுதலிய குற்றமற்ற அட்டவித்தியேசுராகளும், எல்லோரும் முதலிறகூறுகின்ற சிறுத்தாகிய பிரணவமந திரமும், தங்கடங்குள் ஒளிபொருந்திய அலப்பல [பரிசனய] களோடும் (கணேசப்பெரு மான) பக்கலிற சூழ்ந்துகொண்டாகள எ - று

அநந்தராகியெனமா அநந்தன - சூகருமேசன - சிவோத்தமன - வகநேந திரன - வகருத்திரன - திரிமூத்தி - சிகண்டன - சிகண்டசன எனப்படுவா. (௧௦௯)

வேறு

சுத்தவித் தையிலொழ நந்திமுன னான தொல்கண நாதநென மரகரு முத்தம் மான விந்தி னாதி யுலகபா லரும்வா கரத்தில

வைததவச சிரமுன னுனெனை படைபு மந்திரஞ் சத்தகோ டிசனும்
பத்திரட டியினெட டித்தவா கமமும் பாங்குற முறைமுறை சூழ்ந்தாரா.

(இ - ள்) சுதகவித்தியாதததுவா நில வாழ்கின்ற நகநிமுதலிய பழமையாகிய
எட்டுக்கணநாயகங்களும், உத்தமாகளாகிய இரத்திரன முதலிய உலகபாலகர்கள் எண்
மாகளும், அவவித்திராதியா கரங்கலிலமர்த்திய வசசிரமுதலிய எட்டு ஆபுசங்களும்,
ஏழுகோடிமகாமந்திரங்களும், இருபத்தெட்டுச் சிவாகமங்களும், (தத்தம் சேவ வடி
வுடன்) அழகுபொருந்த வரிசைவரிசையாகச் சூழ்ந்தார்கள். ஏ - று (கக0)

வீழ்ந்திடுங் கலைமத தகத்திலவா மெணமா மிகுபிர கிருந்திடுங் துவதில
வாழ்ந்திடு மெணமா பஞ்சபெள திகமாய வநிபிர மாண்டங்க ள்ணைத்துந
தாழ்ந்திடா தளிகு நூற்றுநா குணந்த துவததிலவாழ் கெண்ட வலேரா
டேயநதுவாழ வீர பத்திர ரென்னு முருத்திர ரெனைவருஞ் சூழ்ந்தாரா.

(இ - ள்) கலைமததகதில வாழ்கின்ற எண்மாகளும், மிகப்பெருந்தி தத்து
வதில வாழ்கின்ற எண்மாகளும், பஞ்சபூதசமடந்தமாக விரங்கும் பிரமாண்டங்க
ளெல்லாவற்றையுங் குறைவின்றிக்காகும் நூற்றுவருந் ததிரர்களும், குணத்ததுவத்
தில வாழ்கின்ற சேகண்ட (ஆதியரும்) அவருடன் பொருந்திவாழ்கின்ற வீரபத்திர
ரென்னுமுருத்திரர்களும் மற்றியாவருஞ் சூழ்ந்துவந்தார்கள். ஏ - று

பிரிதிவித்ததுவதில ஆயிரகோடி அண்டங்களுண்டு திசைக்கடந்த அப்பு
தத்துவம் பதினமடங்கு விரிவுமுயாசசியு மேற்றங்கொண்டிருக்கும் அப்புத்ததுவத்
தைப்பற்ற, தேயுமுதற் பிரகிருதியிருக அண்டங்கள் பதினமடங்கு விரிவு முயாசசியு
மிருந்திருக்கும் முனைய பிரகிருதியுபபற்ற, இராகம் நூறுபாகம் விரிவு முயாசசியு
மேற்றங்கொண்டிருக்கும் அவவிராகத்தைப்பற்ற, வித்யாதத்துவம் நூறுமடங்கு விரிவு
முயாசசியுங்கொண்டிருக்கும் அவவித்யையைப் பற்ற வியதித்ததுவம் நூறுமடங்கு
விரிவுமுயாசசியுங் கொண்டிருக்கும் அந்நியதியுபபற்ற, காலத்ததுவம் நூறுமடங்கு
விரிவுமுயாசசியுங் கொண்டிருக்கும் முனைய காலத்தைப்பற்றக் கலாத்ததுவம் நூறு
மெரு பதினாயிரம் விரிவுமுயாசசியுங் கடும் அதனமேல மாயை - சுததவித்ததை
சுரம-சாதாகயம் முதலிய தத்துவங்கள் ஒன்றற்கொன்று முறையே கோடி - கோடி
யே பதினாயிரம் - இலக்ஷம் - ஸ்ரண்டிலக்ஷம் - மூன்றிலக்ஷமுதலிய பாசங்கள் அடிகப்
பட்டு நிற்கும்

இங்மனமிருக்கு மண்டவிரிலில், பிரிதிவித்ததுவமாகிய நிவிரத்திகலையின் ஒரு
தட்டில், தேங்காய விளங்காய் பரப்பினதபோல ஆயிரகோடியுண்டமுண்டு அவை
பொன்மயமாய் அருக்கா பதினாயிர உதயமாறாற்போல, குக்குடாண்டம் போலிருக்
கிற அண்டகடாகப்புறம்பே இருத்திரதிக்குமுதலிய பத்தத்திக்கிணுமுள்ள நூறுபுவனத்
தினும் நூறுபுருத்திரரும், அவர்கள் புவனத்திற்குமேல், காலாக்கினி யுருத்திராமுதலி
யோ புவனமாறும், அவற்றினமே விரண்டிமாக, அக்கலையில நூற்றெட்டுப் புவனங்க
ளுண்டு குணத்ததுவத்திலுள்ள எண்மா சேகண்டா ஓளமா கெளமார வைணவா
பிராமா பைரவா கிருதா சகிருதரென்பபடுவா

இருத்திரதிக்கிவ கபாலீசன, அசன, புத்தன, வசசிரகேதன, பிரமத்தனன,
வியூகி, அவலியன, சாததா, பிணகி, திரிசோதியன என்ற உருத்திரர்கள் 40 அக்கினி
திக்கில உருத்திரன, உதாசனன, பிங்கலன, காந்தன, அயன, சுவலன, சகனன, வெப்பரு,

பிரமாதகனை, க்ஷயாந்தகன், என்ற உருத்திராகள் ௧௦ எமதித்திகில் யாமியன், மிருத்தியு
 ஆரன், தாதா, விதாதா, கத்திரு, காலன், தனமன், சங்யோததா, வியோக்கிருதன்
 என்ற வருத்திராகள் ௧௦. நிருத்திகில் நிருதி, மாரணன், அரந்தா, குருத்திருட்டி,
 பயாதகன், ஊாததுவகாயன், விருபாக்ஷன், தூமிரு, லோகிதன், தெவகிருட்டிருணன்
 என்ற வருத்திராகள் ௧௦ வருணத்திகில் பலன், ஆதிபலன், பாசத்தன், மகாபலன்,
 சுவேதா, செயபத்திரன், திராக்வாகு, செலாதகன், உடலாமுகன், தீமான என்ற வருத்
 திராகள் ௧௦. வாயுத்திகில் சீதகிரன், லகு, வாயுவேகன், தீக்ஷணன், சூகருமன், க்ஷயாந
 தகன், பஞ்சாந்தகன், பஞ்சசிகன், கபாத்தி, மேகவாகனன், என்ற வருத்திராகள் ௧௦.
 குபேரத்திகில் நீதிசன், ரூபவான், தன்னியன், செளமியன், செளமியதேகன், பிரமத்த
 னன், சுபபிரகடன், பிரகாசன், இலகருமிவரன், சோமேசன், என்ற வருத்திராகள் ௧௦.
 ஈசானத்திகில் வியாததியாதீபன், ஞானபுகன், சருவன், வேதபாரகன், மாத்நிருவிருத்
 தன், பிங்கலாக்ஷன், பெலீப்பிரீயன், சரு, சருவவித்தியாதிபன், தாதா என்ற வருத்திரா
 கள் ௧௦ அண்டகடாக வேரட்டுக்குக்கீழே விட்டுணுத்திகில் அநந்தன், பாலகன்,
 வீரன், பாதாளாதிபதி, விபு, இடபத்துவசன், உக்கிரன், சுபபிரன், உலோகிதன், சரு
 வன் என்ற வருத்திராகள் ௧௦. அண்டகடாகத்தின் மேலே பிரமத்திகில் சமபு, விபு,
 கணுத்தியக்ஷன், திரியக்ஷன், திரீதேசகவாதகன், சனவாகன், விவாகன், நபன், லீபசு,
 விவக்ஷணன் என்ற வருத்திராகள் ௧௦ ஆகிய வீரந தூற்றுவரும் இந்நிராதியரான
 வுலோக பாலா, பலத்தையுமடக்கி யவாகளவாகளாற பூசிக்கப்பட்டுகொண்டிருப்பார
 கள். இவர்கள் புவனம் ஈ சாலாககினி, கூமாண்டா, ஆடகேசுரா, பிரமன், விட்டுணு,
 உருத்திரன் இவர்கள் புவனம் சு. அண்டகடாகத்துக்கு மேலே சூகருமப் பிருதிவியில
 பத்திரகாளி, வீரபத்திரா இவர்கள் புவனம் உ ஆகப் பிருதிவி தத்துவத்திற் புவனம்
 தூற்றெட்டெனக் (ககக)

வேறு

பூதரு மேனைப் பூதத் தலைவரும் புறத்திற் சூழ
 மாதவா மறைக் ளோத மாகதா விருது கூறச்
 சீதவெண் கவிதை மொய்ப்பச் சேணவெளி கொடிக் கோபப்
 மேதகு கவரி துள்ள வியனமுர சியமபச் சென்றா

(இ - ள்) பூதர்களும், பிறபூதநாதர்களும் (ஆகியயாவரும்) புடைசூழ்ந்தவர
 ளும், வேதியர்கள் வேதபாராயணஞ்செய்யவும், மாகதர்கள் வீரதுகூறவும், குளிரத்
 வெண்கொற்றகருடைகள் நெருங்கவும், பெரிய ஆகாயத்தைத் துவசங்களமறைக்கவும்,
 மேம்பாடுடைய சாமரைகள் துள்ளவும், பெரியபேரிகைகளொலிப்பவும் (விண்ணுழியா
 கச்) சென்றார்கள். ஏ - று

மாகதா - அரசமாதாக்கும் வைசியனுக்கும் பிறந்து ஒருவா வீரமுதலியவற்
 றைப் புகழ்வோ (ககஉ)

விண்ணெறி நீந்தி பைங்கை விராயக னோடு மெண்டோ
 ளண்ணலா ரடுபப் நோக்கி யகத்தெழு முவகை பொங்கக்
 கண்ணனும் யானுந் தேவ கணங்களு மெதிரே போந்து
 வண்ணமென மலாக லீவி மலரடி வணங்கி யேத்தி.

(இ - ள்) ஐந்துதிருக்கரங்களுையுடைய கணைசப்பெருமானுடன், எட்டுத்
 திருக்கரங்களுைய சிவபெருமான ஆகாயவழியாகக் கடந்து, தேவகணங்களுடன்
 எழுந்தருள், திருமாலும் யானுங்கண்டு மனத்திலுண்டாகிய களிப்பானது மிக்கூர

எதிர்கொண்டு சென்று அழகிய மெல்லியமலர்களானரசசித்த, தாமமாமலாபோன்ற
(அவவிருவா) திருவடியையும் பணிந்து துதித்து எ - று (ககக)

மணிநக ரரச வீதி வலமுதல் கொண்டு போகி
யணிவளா மண்ட பததை யடுததன மடுதத லோடும
பிணிமலாக கூந்தல வரணி பிறங்குபொற கலரீர வாரபய
பணிவொடுகு கண்ணிர பாத பாகயம விளக்கி னேனா

(இ - ள) அழகிய நகரத்தின இராசவீதியைய பிரதக்கணமாகக் கொண்டு
சென்று, அழகுளமிகு விளங்குந் திருமணமண்டபத்தை யடைந்தோம் (அவ
வாறு) அடையவும், கட்டப்பட்ட மலாமலை யயணிந்த அளகதையுடைய சரசுவதி
யானவள் பிரகாசிக்கிற பொன்னை செய்த பாதிரத்தினின்று நீரைச்சொரிய,
(யான) வணக்கத்தோடும விநாயககடவுளுடைய திருவடியை (கையாற) சுத்தி
செய்தேன எ - று (ககக)

அண்டுகள் பொருமாவ மரீதா டாதனத திருநக பினறை
மண்டப நாட்ட லிட்ட மணித்தவி சிருந்து மருளுரு
கொண்டவ னுதி யோரகள் குருமணித தனிசின வைக
விண்டருள் கணைபா பால லட்டின விழந்து நின்றன

(இ - ள) தேவசேவராகிய சிவபெருமானா உமாசேவியாருடன் ஓரட்டத்தி
லிருந்தபிறகு, அண்டக்கருளும் முரதபிபிளையாரா திருமணமண்ட பத்தி னடுவிலிட்ட
இரத்தினபீடத்தி லெழுந்தருளியிருந்து, மயிலை வாகனமாகக்கொண்ட இளையபிளையா
யா முதலானவர்களுசு நிறமடைந்த அழகிய பீடங்களிலிருப்ப (அவ்வாக்கேறபக)
கூறி, பாடல ஆடல முதலியவற்றில் யிருப்பதறு நின்றனா எ - று (ககக)

கவளிவா கொன்றை மாலை கணைசனவித நிருந்த விபபால
வெள்ளிலை பாகு வானை விழும்குனி நாளி கேதர
தொலொளிர நகரவாழ் மலையி தித்திப்ப பட்டு மறநுங்
கொளருந வமைத்த ரெம்பொற பட்டிலைக் குடங்கை யேந்தி.

(இ - ள) தேன சொரியுங் கொன்றைமாலையணிந்த கணைசப்பெருமாண்
(இவ்வகையாக) எழுந்தருளியிருந்தபின்னா, தாமபுலவ நிறைந்த கசலிக்கனிகள் தேங்
காய்கள் செவ்விய வொளியையுடைய ஆபரணங்கள் மலாமலைகள் சித்திரமான பட்
டாடைகா முதலிய பிறவுங் கொள்ளுபடி பொருந்திய செம்பொன்னுலாகிய பட்டி
கையை உள்ளங்கையிதருகடி எ - று

வெள்ளிலை பாகு - வெற்றிலைப்பாக்கு பட்டிலை - பூதட்டி (ககக)

பல்லிய மிபம்பர சொத்தி வாசகம் பட்டாந்து விமம
மெல்லியவ மகளீர பல்லிலை விதிமுற போது நணனி
மல்லலம் வேதியுடட மங்கலத தேநீர் முவனர
சொல்லிய பொருளை யெல்லாக் கொஞ்சபுற வைத்த, பின்னர்.

(இ - ள) பவாசுபிபங்கொலிப்பவும், சொத்திவாசகம் அதிகரித்து முழு
கவும், மென்மைத்தனையுடைய பல்லாதர்கள் திருவீதியைப் பிரதக்கணஞ்செய்த

வந்து, (விநாயகக்கடவுள்) முன்னா அமைத்த மேடையின்பேரில் வளம்பொருந்திய அழகிய அட்டமங்கலங்களுடன் (மேற்) சொல்லியபொருள்களை யெல்லாம் குமபலாக வைத்தபிறகு எ - று

அட்டமங்கலங்கள் சாமரை - பூரணகுமபம் - கண்ணடி-தோட்டி - முரசு-விளக்கு - கொடி - இனையகயல எனப்படும் (கக௯)

செம்பொனான தனமுன னிடமு சித்திபுத்த திகளை யேறறி யும்பரரா வியப்ப வெனகை யுறுபலம் வழங்கி யெனபா னமபுரி ரிசைவு பெற்று நலவிழை மடவரா மூவா பம்பொளிக கலனுந் தூசம் பாவையாக கணிதல செப்தார

(இ - ள்) செம்பொன்னாலாகிய ஆசனத்தைத் திருமுன்னேயிட்டு, சித்தி புத்தி தேவிகளை யதிலிருத்தி, தேவர்கள் களிப்பெய்துமபடி என்கையிற் பொருந்திய பலங்களைக்கொடுத்து, என்னிடத்தில் அங்கீகாரம்பெற்று, நல்ல ஆபரணங்களையணிந்த (மும்) மூன்று மாதங்கள் ஒளிமிகுந்த ஆபரணங்களும் ஆடைகளும் அககணிகைகளாக அணிந்தார்கள் எ - று. (கக௮)

முன்னுற விருந்தாந் தூச முத்திரொளிக கலனு மற்றுங் கன்னியாக கினிது வீசிக கனியும்பா கடையு மாங்குத் துன்னின ரெவாக்கும வேறு தொடி ககர மிதப்ப நல்கி யன்னமென னடையி னுரை யருமபுன லாட்டப புககார

(இ - ள்) முன்னதாக அமாத்திய ஆடைகளையும் ஒளிமிகு ஆபரணங்களையும் பிறவற்றையும் கன்னிப்பெண்களுக்கு இனிதாகக்கொடுத்து, பழங்களும் தாம்பூலமும் அங்குவந்தல்களெல்லோருக்கும் வளையலணிந்த கைநிரம்பக்கொடுத்து, அன்னம்போலும் மெல்லியநடையையுடைய சித்திபுத்திகளை அரியநீரில் மங்கலாபிடைகளுசெய்யப் புகுந்தார்கள் எ - று (கக௯)

வேறு

புழுஞ்சட்டங் கோட்டமா ரியக்கோட்ட நாகப பூமுத்தக காசுபி லேகமகிலா மிச்சம், பழுதிலிரு வேரிமலை யிருவேரி மாஞ்சில பச்சிலைச சோலமதி மதுரந்த கோலம், வழைமலநன னிரிதீம் பூவெண்ணெய கணுல வகுப்பபூத் தாவ ரிசி யேலஞ்சா திககாய், தழைசரள மிலவங்க நாகணமஞ் சட்டி சண்பகமொட டரத்தைநறும் பிசினநரங் குக்குல.

(இ - ள்) புழுஞ்சட்டம் - கோட்டம் - ஆரியக்கோட்டம்-நாகபூ-முத்தக்காசு-சயிலேகம் - விலாமிச்சம் - குதறமிலவாத் திருவேரி - மலையிருவேரி - மாஞ்சில - பச்சிலை - சச்சோலம் - அறிமதுரம் - தக்கோலம் - சுரபுண்ணைமலா - வாசம்பொருந்திய நன்னிரிமலா - வெண்ணெய - இருபத்தெட்டுத் துளங்கொண்ட மகிழ்மலா - தாவ ரிசி - ஏலம் - சாதிக்காய - தழைசரளம் - இலவங்கம் - நாகணம் - மஞ்சட்டி - சண்பக மொக்கு - அரத்தை - சாம்பிராணி - தகரம் - கருங்குங்குலியம் எ - று (க௯௦)

கூடியவோ மாலைகையெண்ணுன்கொடுகத தூரி குங்குமங்கற் பூர மகில சந்தனமை விரையும், வீரியபான மரநானகு திரிபலைமா நாவன மிக்ககருங் காலியெனுந் துவாபதது நல்லோரா, தேறுவெள்ளி லோத்தி

ரப்பூம் பொருக்ககராதத சாநதுரு சோததுறு ரெய்பூதித் திமிர்தருவி போல, ஐயியமா மதக்கனிற்றுப் பிடரினவரு கங்கை யுவந்தாட்டித் திரு மேனி டொற்றாடை புரிந்தாரா.

(இ - ள்) வெட்டிவெராகிய ஓமாலிகை மூப்பத்திரண்டினே கத்தாரி-ருங்கு மப்பூ-பச்சைக்கற்பூரம்-அகிறகட்டை - சந்தனத்துள் என்னும் ஐவகை வாசனைகளும், மேம்பாடுற்ற நான்கு பானமரங்களும், (கடுக்காய் தான்றிக்காய் நெல்லிக்காயாகிய) திரி பீலகளும், மா நாவல் சிறந்த கருங்கரவியும் என்று சொல்லும் பத்துத்துவாகளும், நவ லவாகளா தெளிந்த வெள்ளிலோத்திரமும் அழகிய அணாதத சந்தனவண்டலுங்கட்டடி (நலகிட்டு) பரிமளம்பொருந்திய எண்ணெயை (கூந்தலில்) இட்டு, அருவியாறுபோல ஐற்றெடுக்கும் மதப்பெருக்கையுடைய யானையின் மத்தகத்தின்பேரிலவந்த கங்காசலத் தாற் களிப்புடன் திருமஞ்சனஞ்செய்து இருவா திருமேனிகளிலும் ஒற்றாடையால் ஈரம் புலர்த்தினார்கள், எ - று.

மூப்பத்திருவகை யோமாலிகையை வேறாகவுங் கூறுவா, அதனை,
கலிவேண்பா

“இலவங்கம் பச்சிலைக் கச்சோல மேலங்
குலவிய நாகணங் கோட்ட - நிலவிய
நாக மதாவரிசி தக்கோல நன்னூரி
வேகமில் வெண்கோட்ட மேவுசீர் - போகாத
கத்தாரி வேரி விலாமிச்சை கண்டிலவெண்ணெ
யொத்த கடுநெல்லி யுயாதான்றி - கொத்தவரும்
வண்ணக்கச்ச சோம ரேணுக் காஞ்சிபுட்
னெண்ணுஞ் சயரோக மின்புழுஞ் - கன்னியிளம்
புனை நற்றதாது புலியுகிர பூஞ்சரளம்
பிணை தமாலம் பெருவருளம் - பன்னும்
பத்மமுக துண்ணேலம் பைங்கோடு வேரி
கதிராகையா யோமாவி கை.”—என்பதனானும்,

ஐவகை விராயெனறதை,

“கொட்டந் தருக்கந் தார மகிலார
மொட்டிய வைந்தும் வினா’—என்பதனானும்,

பத்துத்துவரென்றதை,

“^{௧௩} பூவந் திரிபில புணாவன கருங்காவி
நாவலொடு நானமரமாம்”—என்பதனானுமுணரக் (கட்க)

வேறு

பெண்ணைப் பிறக்கும் போதே பேசுடை யாள் மாகி
நண்ணுறுப் பிணுகு முன்னா நயத்தகு திறப்புச் செய்தாங்
கொண்ணிறப் பட்டுச் சாத்தி யுடன்செய்த தஞ்ச தென்று
திண்ணிய முலைக்குஞ் சாங்குஞ் செங்கையாற் கொட்டி னை”.

* பூவம் - மா திரிபில - கடுக்காய் தான்றிக்காய் நெல்லிக்காய் நானமாம் -
ஆல் அரசு அதி இத்தி.

(இ - ள்) பிறக்கையிலேயே பெண்ணென்று சொல்லத்தக்க அடையாளமா இப்பொருந்திய அபயவத்திற்கு முதலிலே விருமபத்தக்க சிறப்பினைச் செயதாற்போல, ஓளவிய நிரந்தங்கிய பட்டாடையையும் புத்தி, (அந்நிறண்டாவதாந்) உடனே (சிறப்பு) செயயத்தக்கதென்று கருதி, வலியமைநச் தன்னகன்குஞ்ச சந்தனைக்குழம்பைத் தமது சொவந்த கரங்களால் அப்பினுர்கள் எ - று (கஉஉ)

இபற்கையாற் றணமை வெமமை பெயநிய முலைக்குத் தாமுஞ் செயற்கையாற் றணமை வெமமை வேந்தனாவா சாநதுங் கொட்டிப் பாரிதபுறச் செயந் மாதா பலவினா புகையப் வந்தா சயப்படு தூம மேருந் தவமுழகி வென்பபோத கனதே

(இ - ள்) நூயறையாகவே ஸ்ரீராசசியுஞ் சடுகையும் பொருந்திய குயங்க னுக்கு, செயற்கையாந் அக்குளிராச சடுகைகளோச் சீரப்பிப்பவாள்போல, சந்தனக் குழம்பப்பிப் பழக்கசெய்த மாசாகன (அகனை யுலாததம்படி) பல வாசனைத்திரவியங்களைப் புகையிட அந்தக் கூட்டமாகிய புகையானது, மேருபர்வத்ததில் தவழ்கின்ற மேகத்தைப்போல மூடிக்கொண்டது எ - று

அமமாதாசுள் பூசிய சந்தனைக்குழம்பினார்ந்தைப் புலாந் துமபடி பூட்டிய அகின முதலியவற்றின் புகை அவாகன குயங்களை மறைத்ததென்றா இதில் அவர்கள் குயங்கன மேருகிரிக்கும், அப்புகை மேகத்திற்கும் உவமிக்கப்பட்டன (கஉ௩)

நெருங்கலா பூத்த காள நிகாபாவு நீண்ட வானி
நெருங்குடுப் பூத்த கங்கு லொப்பவுஞ் சீப்பின வாரிக
கருங்குழற் பரப்பிற் பூந்தாந் சதிமணித் தாாபொற் றுரு
மிருங்கனி நெறிப்பச் சோததேத நியமிலெனக் கொண்டை செயதார்

(இ - ள்) நெருங்கிய மலர்கள் பூத்த கானகம்போலவும், நெடிய ஆகாமமுருவதும் நட்சத்திரங்களு நிரம்பாநடுவிற இருளோப்போலவும், சீப்பினால் வாரிக் கரிய கூந்தற்பரப்பினிடத்தில், மலாமலைகளும் கிரணங்களைச்சிந்தும் இரத்தினமாலைகளும் பொன்மாலைகளும் மிக்க அழகுவிசுமபடி யணிந்து எருதின முசுடபைப்போலக் கொண்டையிட்டார்கள் எ - று

கொண்டை - பக்கவின முடித்தல் இஃதைமபாலிஇன்னு அவை முடி கொண்டை சுருள குழல் பணிசையெனவுடி, அவற்றள மயினா யுாசியின் முடித்தல் முடியென்றும், பக்கத்தின் முடித்தல் கொண்டையென்றும், பின்னே செருகல் சுருளென்றும், சுருட்டி முடித்தல் குழல்என்றும், பின்னிவிடுதல் பணிசையெனவென்று சொல்லப்படும் உச்சிக்கொண்டையையுங் கொண்டையெனபா (கஉ௪)

மதமபொழி களிநல யானை மருபபுகை குழந்தா லென்ன
மதமபொழி முச்சி முலைய மாளிகை வோயபுரு குழந்திட
மதமபொழி கொண்ட லாலி யினஞ்சொரிந் தாங்கு காரமேற்
கதமபொழி முச்சி யுாசிக் சதிமுத்தந் தூக்கி லுளோ

(இ - ள்) மத்ததைச்சொரியுங் களிப்பினையுடைய நல்ல பாணையானது தன் மருப்பிற் றுதிக்கலையச சுற்றிக்கொண்டதுபோல, கத்தூரி மணஞ்சிறதும் உச்சியினிடத்தில் முலையாலையை வளையமாகச்சுற்றி, நனையப்பரியும் மேகமானது மழைத்

சூனிகளோச் சந்திறைபோல உச்சியினிடத்தில் முத்துமலையைத் தொங்கவிட்டார்
கள். எ - று (கஉடு)

அந்தராக கரசன றளகை யடுதிலை வைப்ப ஷாதித
கந்தர தனிரின றளன வருங்குழன யருங்கு குழந
கந்தர றுதனமே லந்தத் தொடுதலை தொடுத்த தார்போ
விரதிரா முத்திலோ நான விடம்பகந் குட்டி னுமே.

(டு - ள) தேவாசுருக்கரசனாய் இந்நிரன தன கையிலுள்ள போசெயதற்
சூரிய விற்படையவைந்த, (அது) அவன வாகனமாகிய மேகத்திறகுமேலே தனியாக
நின்றறபோல, உரியகூடசலானது பகதகிற் குழப்பெற்ற அழகிய நெற்றியினபெரிவ
அந்தச் சொடுக்கப்பட்ட (புருவமாகிய) விலவிறகு செத கிண்கணிமாலேபோல, திரு
மகள் முதலிய மாசாகள் வெட்கமடையுபபடி நுதலணிமாலே யணிந்தார்கள எ - று.

இந்நிரனாதி - மேகம் மேகம் குழலுக்கும், சிலை புருவத்துக்கும் தா -
இலம்பகத்துக்கும் உவரிக்கப்பட்டன

தா - கிண்கணிமாலே இலம்பகம் - நுதலணிமாலே (கஉசு)

ஊறறிந் தொழுகுந் தானத் தொவிரா முகத் திறைவான செனனி
யேறறிய பிறையுங் கையி னேந்துவார கொடியின மருநஞத்
தோற்றமு மனைவி மாருஞ் சபப்பது முறையா மெனறே
கிறிமீந் திங்கரை யஞ்ஞக கிளாமணி முடியின வேயந்தார.

(இ - ள) ஊறறெடுத்துப் பாயும் மத்தத்தன் விளங்கும் யானைமுகத்தை
யுடைய விராயக்கடவுள் சிரமிசையணிந்த இளஞ்சுந்திரனையு, திருக்கரத்தி லேந
திய நெடிய துவசத்திலுள்ள மயிலிடை நாரத்தையும், அவா மனைவிமார்களு மணி
வது முறையாகுமென்று கருதியே, இளமயிறைச் சாந்திரனையும் மயிலணியையும் பிர
காசிக்கின்ற அழகிய முடியினமே லணிந்தார்கள எ - று (கஉஎ)

கருமுகிற் படலை யன்று காமரை வலமே கூந்த
றிருமுகந் திகை ளன்று தேமலாய பதும மேபென
றுருவளா நாகந் தீர வொண்மணி மகாப் பேழுவாய
குருமலி நுதலிற் றழந்நு கோமளங் கொழிப்பா சோத்தார

(இ - ள) இக்கூந்தல கரிய மேகப்படலமன்று, அழகிய சைவலமேயாகும்.
அழகியமுகம் சுந்திரனன்று, வாசந்தகிய தாமரைமலையோமென்று கருதி, உருவளா
கின்ற இராகுவானது விலகுமபடி மகரத்தின் பெருவாயையொத்த நிறமிக்க ஒள்ளிய
மணியாலாகிய பணியைத் தொங்கிக்கொண்டு அழகு மிகுமபடி நெற்றியிலணிந்தார்
கள் எ - று

இராகு - சுந்திரனை விழுகுமோர் கோள இவ்வாறே சூரியனை விழுகுங்
கோள கேதுவெனப்படும நெற்றியில் விளங்கும் அணியில் மகரவாயைக்கண்டு, கூந
தலைச் சைவலமென்றும், முகத்தைக் கமலமென்றும் மயங்கலாயிறென்றா இவை
யாவும் நீர்வாழ பொருள்களாதலின் சைவலம் - கொடிப்பாசி (கஉஅ)

அத்திரம் படைகண மாபை யனைத்தினும் வல்லோ ரானு
மெத்திறத் தானுந் தாழ்குப் படாதவே ரம்பன றனை

வைத்தவம் பொடுநா ணினறி வணாகுதவா ணுதலவிற பாங்காப்
பொத்திய பிரதா பம்போற பொறித்தனா திலகஞ் சேப்ப.

(இ - ள்) அததிர சத்திரங்கள் மாயைமுதலிய வெவற்றிலும் வல்லவர்கள்
லும் எவ்வகையினாலும் வெல்லப்படாத ஏரம்பமூர்த்தியை, பூட்டிய அடபும நாணு
யிலலாமல் வணங்கச்செய்யும் ஒளிபொருங்கிய புருமமாகிய விலலினை பக்கலிற பொத்தி
வைத்த கோத்தியைப்போலச் செந்நிறமாகத் திலகமிட்டார்கள என - று. (௧௨௯)

செவ்வரி பவள மாயன நிகழ்மணி மதாக்கண மம்பாற
பவ்வமந தரமென கொங்கை பணிப்பத யலகு லென்றே
யிவ்வனை மமுதுண போக ளேககரு தினிது காப்ப
வவ்வடை யாள மாக வருசனந தீட்டி னாரே.

(இ - ள்) அமுதபானஞ்செய்யுந் தேவர்கள், (அம்மாதர்களுடைய) செவ்வரி
யைப் பவளமென்றும், பிரகாசிக்கின்ற கருமணியைத் திருமாலென்றும், மத்தத்த கண்
களை மதுரமாகிய பாறகடலென்றும், மெல்லிய கொங்கையை மந்தரகிரியென்றும், அல்
குலிசை சாப்பராசனாகிய ஆதிசேடனென்றும், இவ்வகையாகப் பேராசை யகலாது
காத்து மயங்குதற்கு அடையாளமாக (கண்களில்) மைத்திட்டிருக்க. என - று. (௧௩௦)

சுரந்தவா லாலத தோடு சுதையுமி முருகக ணன்று
பரந்தபாற கடலே யாங்குப் பரவுமரு சனமுங் காரொன
றரந்தைதீர் சான்று கூற வககடற பணில மீன்ற
வரந்தவா முததம வாரந்த நாகியின வயக்கி னாரே.

(இ - ள்) இவை கண்களல்ல ஊறறெடுத்த ஆலாலவிடத்துடன் தேவமாரி
ததனைச்சிறந்திய பரந்துள்ள திருப்பாறகடலேயாம். ஆங்கெழுதி! அஞ்சனமும் (அஞ
சனமன்று அதில் நீர்பருகவந்த) மேகமேமென்று, குற்றமற்ற சாட்சி சொல்லுமபடி,
அத்திருப்பாறகடலிலுள்ள வலம்புரிச்சங்கமான்து பெற்ற பெருமைஞ்ஞாத முதத்த
தை நீண்ட நாகி (முனை) யில் அணிந்தார்கள் என - று.

முததம - முததாலாகிய தொங்கலையுடைய மூக்கணி. இதனைப் புலாக்கென
இக்காலத்து வழங்குவா. (௧௩௧)

திங்கனென றமுத முண்ணச சோந்தொளிர சகோர மொப்பப்
பங்கய முகத்து வைகும் படைக்கணி லோறப் பத்ததுந்
தங்கிய வன்பபை வவவச சாரந்திடம் பிடித்த தெனனப்
பொங்கொளிர செவியி னீலப் புத்தல ரேற்றி னாரே

(இ - ள்) சுந்திரனென்று கருதி அமுதத்தைப் பருகும்படி சோந்து பிரகாசிக்
கின்ற சகோரபட்சிகளைப்போல, செநநாமமாலாபோன்ற முகத்தில் விளங்கும் வாட்
படைபோன்ற கண்களாகிய நீலோற்பலமலரிற் பொருந்திய அழகைக் கிரகிக்கப்பொ
ருந்தி இடங்கொண்டாறபோல, பிரசாசமிகக் காதுகளில் அன்றலாந்த நீலமலாக்கை
யணிந்தார்கள் என - று

கண்களாகிய சகோரங்கள் முகமாகிய சுந்திரனிடத் தழுதுண்ண விருந்தன
வென்றும், கண்களாகிய நீலோற்பலத்தினுழைக்க கிரகிக்க நீலோற்பலமலர்கள் செவி
யிற் குடிக்கொண்டிருந்தனவென்றுங் கூறினா. (௧௩௨)

தந்தைதாய் வளராத வென்னர சாரநதுவாழ தூவி யன்ன
மந்தணங் காதிற் கூற மருங்கடுத திருப்ப தேபோற்
கொந்தொளி மணிகரல யாததுங் குயிறறிய வன்னக கொப்புத
கந்தமென குழலி னாமேற காதுறத் தூக்கி னோ.

(இ - ள்) தந்தைதாயாபோலவும், (அமமங்கையர்) வளராத நெருங்குவாழும் தூவியையுடைய அன்னப்பறவைகள் செவியினிடத்தில் இரகசியமேச இருப்புமுஞ் சமீபித்திருந்தனபோலவும், நெருங்கிய ஒளியைச்சிந்தும் இரத்தினங்களாற் கட்டப்பட்ட னென வணக்கொப்புதனை மணமமைந்த மெல்லிய கூந்தலையுடைய அமமங்கையர் காதிற் பொருந்த அணிந்தார்கள் ஏ - று

மந்தணம் - இரகசியம் காலயாதது - இதில் கால உபசாகம் (௧௩௬)

ஒளிவளர் முகத்தை நோக்கி யொள்ளிய திங்க ளென்று
களியொடு முரோணி யோபாற காதலி னடுதத் தேபோற்
குளிரமணி முத்திற் செயத் கோலமர மணியை யந்த
வளர்செவி நாப்பண வைக்கும் வயினுறத் திருத்தி னோ.

(இ - ள்) ஒளிவளர்கின்ற (அமமங்கையர்) முகத்தைக்கண்டு பிரகாசம்பொருந்திய (பூரண) சந்திரனென்று கருதிக் களிப்புடன உரோகணி நகைத்திரமானது ஒருபக்கவில ஆசையோடு வந்திருந்தாற்போல, குளிரச்சிகரையந்த முத்ததுமணியாற் செயத் அழகமைந்த கண்ணப்பூவை அந்த வளர்கின்ற காதுகளின் மத்தியில் அமர்த்து மிடத்திற் பொருந்த அணிந்தார்கள் ஏ - று

இச்செய்யுளில் கண்பைபூவை உரோகணியாக உவமித்தார். கண்ணப்பூ - காணப்பூவென்றும் வழங்கும் (௧௩௭)

மதுவுமிழ் கமல மென்ன மலராதமிர் தொழுகருளு சீத
விதுவெனக் குளிரநது நம்போல் வெயிலொளி பரப்பா நின்ற
திதுமுக மென்று வெய்யோ னிறைஞ்சுவர தடுக்கத் தேபோற்
பதுமர கத்திற் செயத் பைங்குழைத் தோடு சோத்தார.

(இ - ள்) இமமங்கையர் முகங்கள் தெனேச்சொரியுந் தாமரைமலர்போல மலரந்து, அமுத்திரணங்களைச் சிந்திஞ் சந்திரனபோலக் குளிரச்சியுற்று, நமமைப் போல வெயிலொளியை வீசாநின்றது என்று (மதிதன்) வெப்பமாரிய கிரணங்களை யுடைய சூரியன் வணங்குமபடி வந்திருந்தாற்போல, பதுமராகத்தாவியற்றிய பசிய தோடுகளை யணிந்தார்கள் ஏ - று.

குழை - தோடு - ஒரு பொருட்கிளவிகள் (௧௩௮)

பூவிரி யாத பாளை பொதிந்தபைங் கழுகின் வணமை
மேவிய கண்டங் காண்போர் விழிகளா லூறெய் தாமைப்
பாணிய காப்பே யென்னப் பலகதிர் மணிரிற் செயத்
மாவியல் வனப்பின கட்டு வடத்தினை வளைதல் செய்தார.

(இ - ள்) மலர்கள் விரியாத பாளைகள் பொதிந்த பசிய கழுகமரத்தின் வண்மையைப்பொருந்திய கழுத்து, தண்ணீப் பாப்பவர்கள் கண்களால் துன்படையாமைக்

காகச்செய்த காபரினைப்போல, பல கிரணங்களையுடைய இரத்தினத்தாற் செய்த சிறந்த அழகினை யியல்பாகவுடைய கடவுடத்தை (அக்கமுத்தில) அணிந்தார்கள ஏ - று

பூவிரியாத பாளைப்போதிந்த பைங்கமுகு - கன்னிக்கமுகு விழியூறு - கண்ணெச்சில, திருட்டிதோடம் காப்பு - காவல (௧௩௬)

மனறலின் மகிழ்வாற கொங்கை வாராததோள வீங்கின வையத் தொன்றிட மின்ற மென்றே யுறுதடையியற்று வாராபோற னுன்றொளி மூலேக்கச சாரத்துத் தோளிலங் கதங்கண் முனகைக் கன்றுவார வீரலி னாழி கவினசெயவ பலவுஞ் சோததார.

(இ - ள்) திருமண்களிப்பால, கொங்கைகளும் நீண்டதோள்களும் பூரிக் குமாயின் பூமியிற்பொருந்திய இடமில்லையாமென்றே பொருந்திய தடையைச்செய்பவர்களைப்போல, ஒளிபொருந்திய மூல்களிறு கச்சினையிறுகி, தோள்களில் வாருவலயங்களுயும், முன்கையிற்பொருந்திய நீண்டவீரல்களில் மோதிரங்களுயும், அழகு செய்வனவாகிய பல்வற்றையு மணிந்தார்கள ஏ - று (௧௩௭)

பெருங்களி தருங்கொங் கைக்குப் பெருஞ்சிற்ப பளிப்பார போல மருங்கெலாங் கிரணம் வீச மாணிக்கம் பவள முத்துத் தருங்குதிர வயிரங் கோமே தகமுத்த கோத்த கோவை யொருங்குபே ரணிபூ மூலை யொடுமழ் கெறிப்பப் பூண்டார.

(இ - ள்) பெருங்களிப்பைக் கொடுக்குந் தனங்களுக்குப் பெருஞ்சிற்பவைச் செய்பவரான போல, பக்கங்களிலெல்லாம் ஒளியைச்சிந்தும் மாணிக்கம் பவளம் முத்து கிரணங்களுடைய வச்சிரம் கோமேதமுதலிய இரத்தினங்களைக் கோத்துள்ள கோவையாகிய பெரிய ஆபரணத்தையும் மலாமூலையும அழகுமிகுமபடி அணிந்தார்கள் ஏ - று. (௧௩௮)

நதம்பெரு நதியிற கொங்கை நகைமணி வடங்க டாழு நிதம்பமா கடற்குக் காசு நிருமிப்பார போலப் பற்பல விதம்படத் தெரிந்து சோத்த விரிசிகை கலாப் மாதி யிதம்பட முறையிற சூழந்தார ினவண்டிற புலம்ப மாதோ.

(இ - ள்) கொங்கையாகிய குவடுகளினின்றும் நதம்போலவும் நதிபோலவும் பிரகாசிக்கின்ற நவரத்தினமூல்கள் வீழ்கின்ற நிதம்பமாகிய பெரியகடலுக்கு நாணயம் நீர்மிப்பவர்களைப்போல, பல்பலவகைப்பட யோசித்துக் கோவைசெய்த விரிசிகை கலாபமுதலியவற்றை நனமையுண்டாகக் கூட்டமாகிய வண்டுகளபோலொலிக்கவணிந்தார்கள் ஏ - று

விரிசிகை - முப்பத்திரண்டு கோவையணி கலாபம் பதிற்று கோவையணி கொங்கை - மலைகளும், மூல்கள் நதிநதங்களும், கடித்தம் கடலுமாக வுயமிக்கப் பட்டன நதம் - புருந்திவெண்ப்பிற இது மேரடிலும் வடக்கிலும் சங்கம் முடையது (௧௩௯)

ஊடகந் தாங்கந் வேத மெட்டுதற் கரிய பாதம் பீடகஞ் சிறப்பத் தாங்கந் பிடித்திட்ட வடையா ளம்போற

பாடகளு சதங்கை தண்டை பரிபுரம் பாத ரால
மாடகத் திழைத்த வட்டியலத்தகம் பலவுஞ் சோத்தார

(இ - ள்) எழுதாக்களவியாகிய வேதமானது எட்டுதற்கரிதாகிய பாதங்களை மனதிற களிபடாது அதிகரிக்கத் தாங்கள் எட்டிவிட்டதற்கு அறிஞறியாக, பாடக மூம் சதங்கைமாலையும் தண்டையும் கண்கிணியும் காலணியும் பொன்னுற செய்த மோதிரமும் செம்பஞ்சுக்குழம்பும் பிறவும் அணிந்தார்கள் ஏ - று

எடகந தாங்காவேசம் எட்டில எழுதியிராத வேதமென்பது இது பரம் பரையாக வுபதேசக் கிரமமாக ஒதுவிக்க வழங்கலென்கை இப்பற்றியே எழுதாக கிளவி யெனப்படும (௨௪௦)

மெல்லிழை யாடை யொன்று விரித்தகா தொடுததுத் தோணமேற்
புலுறு விசைத்தாராடை புல்லியும் பொலங்க வங்க
ளெல்லொளி விரித்த வெமமை யேற்றரு விவரே னோறித்
சொல்லுருக கொளினுந் தாழார தொல்லிய லென்ப போன்றே.

(இ - ள்) ஆடையணிந்தும் அழகிய ஆபரணங்கள் சூரியகாந்தியை விரிகுடும் படி, எம்மையணிந்த இவர்கள் பிறரைப்போலச் சொல்லத்தக்க உருவங்கொண்டிருந் தாலும், பழையையாகிய இயற்கையழகிற்றானே குறையமாட்டார்களென்று சொல்லு வோர்போல, மெல்லிய இழைகளாலாகிய ஆடையொன்றை இடையிலிருந்து தோ ளினமேற் பொருந்தக் கட்டினார்கள் ஏ - று

மெல்லிழையாடை என்றது மெல்லிய இழைகளால் நெசவுசெய்த துண னிய வஸ்திரம் (௨௪௧)

திருமக ளத்தி போகந் திருமுயி ராணி மூவா
பொருவிவசித் திருக்கும் வீணோறு புகழின சூயை சுறபிற்
பெருமித் சாலி கோத்திப் பிறங்கிய வீரதி மூவா
மருவுபுத் திருகு மிங்கன மன்றலங் கவினசெய தாரால.

(இ - ள்) இவ்வகையாக, இவர்குமி அத்தி போகங்களை நுகரும் இரத்திராணி யென்னு மங்கையா மூவர்களுஞ் சமானமில்லாத சித்தியமமையாருக்கும், தேவர்கள் புகழும் அருகூயை சுறபின் பெருமிதமுடைய சாலி கோத்திவிளங்கிய இரதி என்னும் மாதாக்கள் மூவரும் பொருந்திய புத்தியமமையாருக்கும் அழகிய திருமண்கூடாவன செய்தார்கள் ஏ - று

சாலி - அருந்ததி திருமகள் - இவர்குமி அத்தி - காசிபா மனைவியரு ளொருத்தி இரத்திராணி - இரத்திரன் மனைவி அருகூயை - அத்நிரிமூர்நீர் பாரியை சாலி - வசிஷ்ட பத்தினி இரதி - மனம்தன் தேவி (௨௪௨)

தலாணருட சுடைக்க னோய்ச்ச தநாசிவப் பெருமா னோடு
நண்ணிய மனோனம் னரிப்போ நங்கைநன் றேவப் பட்டே
பண்ணுமுற் றவத்தா னுங்கா பணியிடை புரிந்தாம யாமென
நெண்ணிய கமலை யாதி யறுவரு மிறைஞ்சி னுமே.

(இ - ள்) குளிராத கிருபைத்தங்கிய திருக்கடைக்கணைகஞ்செய்து சதா சிவப்பெருமானுடன் பொருந்திய மனோமணியென்னும் பெயராயுடைய உமாதேவி

யாரால் நன்றாகக் கட்டளைசெய்யப்பட்டு, யாங்கள் செய்த சனமாந்தரத்தவதிலுள் உங்களுடைய ஊழியத்தைச் செய்தோமென்று, எண்ணத்தக்க திருமகள் முதலிய ஆறு மாதார்களும் (அச்சித்திபுத்திகளைப்) பணிநதார்கள் எ - று

மனோனமணியை மனோனமணியென்பதும் வழக்கு இஃது உனமனையென னுஞ் சத்தியாம், கமலை - கமலத்தில் வசிப்போள், (௧௪௬)

ஆங்கவ ரோடு விண்ணி னணங்கினா பலரு நீங்காப்
பாங்கியா பலரு மேனைப் பலபரி சனமுஞ் சூழ
வோங்கவெண கவிகை பிச்ச மொண்கொடி யியமி யமபத
திங்கறு நங்கை மராக டிருமண்க கோலஞ் சென்றா

(இ - ள்) அப்பொழுது அமமங்கையருடன் ஆகாயத்தில் வசிக்ருக தேவமா தாகள் அநேகரும், பிரியாத பாங்கிப்பெண்கள் அநேகரும், பலவகைப்பட்ட பிற பரி சனங்களும் புடைசூழ்ந்து வருமபடி, வெண்கொற்றக்குடைகளும், மயிற்புஞ்சங்களும, ஒளிபொருந்திய கொடிகளும் உயரவும், (பலவகை) வாத்தியங்கள் முழங்கவும், சூற்ற மறற் சித்திபுத்தி தேவிகள் திருமணக்கோலஞ்சென்றார்கள் எ - று (௧௪௭)

புனிதமென் மடவார வீதிப் போதலு மாரா னாகி
முனியிலங் குரமுன னுன முறையெலாந் தொடுததுச் செய்த
சனகமன் டபத்திட புகுது தருப்பைவெண் பொரியு மறறை
யினியபல் பொருளு மீட்டி யேலவைவாராத திருநதா னன்றே

(இ - ள்) பரிசுத்தமாகிய மெல்லிய சித்திபுத்திகள் (திருமணக்கோலமாக) திருவீதியில் எழுந்தருளவும், முனை முசுவிய பொருள்களையெல்லாம் முறைபபடி சேக ரித்துவைத்த ஆசிரியனாகிய சனகமுனிவன் திருமணமண்டபத்திற் பிரவேசித்து, தருப்பையும், வெள்ளிய பொரியும், இனிமையாகிய மறறைப் பலபொருள்களுஞ் சோத்து, திருமுகூர்த்தகாலத்தைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்நன எ - று.

புகு - இறந்தகால வினையேசம் புகு - பகுதி பகுதி யொற்றிரட்டி
இறந்தகாலவகாட்டிது புகுந்து எனபது பொருள் ஏவவை - சமயம் (௧௪௮)

ஒருவரை யொருவ ரொப்ப தனறிலே ரெருருவ ரொவ்வா
வருவரும் வீதி சூழ்போந் தெய்திமண டபத்து நாப்பட
சூருமணித் தவிசின வைகுந் கோமளக் கணைசா டாங்கிற
றருவிறு புடைசோ காம வல்லியிற் றங்கி னுறே

(இ - ள்) (தமமுன்) ஒருவையொருவர் ஒத்திருத்தலன்றி வேறொருவர் ஒப் பாகாத அவ்விரு கணாயிரும் திருவீதியைப் பிரதக்ஷணம் செய்து திருமணமண்டபத் தில் வந்து, அன்னிடையே நிறமமைந்த இரத்தினபீடத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் அழ கிய கணைசூர்த்தியினருக்கல், கற்பகத்தருவின இருபுறத்திலுஞ் சோரதுள்ள காம வல்லியைப்போலப் பொருந்நினாகா எ - று

காமவல்லி - இஃதோர பாட கொடி கற்பகத்தருவினமேற்படாவது (௧௪௯)

மணனிடை வழங்கி வீழ்ந்த வானவா மீட்டுந் தாமவாழ
விணனிடை புகுநதா லெனன வியோசத்தான மெலிந்த நீலக்

கண்ணியா கணேசா பாவகிற கலத்தலும் வினாதத் பண்டை
வண்ணமும வேற தாகி வடிவெல்லா மலிந்தா ரன்றே

(இ - ள்) பூமியின் மேலே நழுவிழுந்த தேவர்கள் தாம் வாழ்கின்ற தேவ
லோகத்திலே மீளவுரு சென்றறப்போல, பிரிதலால் மெலிவுற்ற நீலோற்பலமலாபோ
ன்ற திருவிழிகளையுடைய சித்திபுத்திகள் விநாயகக்கடவுள் பகலிற (பண்டுபோற்)
கலக்கவும், வெளுத்த பழ வடிவமும் வேறுபட்டு உருவமுமுலுதுஞ் சிறந்துவிளங்கி
னார்கள். எ - று (௧௪௭)

துங்கவா கமத்தி னாற்றா னித்தவச சனக னெனபோன
சங்கற்பம் புரிந்து புண்ணி யாகமுந் தழையச் செய்கிட
டங்குறு பொருள்க யேமை யாகுகியா ரணமு முங்க
மங்கல வருவி னாற்கு மதுபருக கத்தை நல்கி.

(இ - ள்) பரிசுத்தமான ஆகமவழியாற் புனிகமான தவத்தையுடைய சனக
முனிவனெனபோன சங்கற்பஞ்செய்து, புண்ணியாஹ்வாசனமும் விசேடமாகச்
செய்து, அவ்விடத்துள்ள பண்டங்களைப் புனிதமாகி, வேதமுழங்கத்துடன் மங்கல
சொற்பியாகிய விநாயகப்பெருமானுக்கு மதுபர்க்கத்தைக் கொடுத்தது எ - று

மதுபர்க்கமாவது - பழங்களைத் தேன முதலியவற்றுடன் கலந்துகொடுப்பது.

பாத்திய மாதி மூன்றும் பன்னுமந் திரத்தோ டருது
பூகந்தொரு குழலி னாக்குப் பூரதுகில கலனக ணலகிச
சாததின ரணியச் செய்து நகவெனை நோக்கி நின்ற
னேத்தினா முனிவ ரெல்லா வியங்களு மியம்பா நின்ற.

(இ - ள்) சொல்லுகின்ற மந்திரபூவமாக, பாத்திய முதலிய மூன்றையுந்
தந்து, மலர்கள் மிக்கு விளங்குகு கூந்தலையுடைய சித்திபுத்திகளுக்கு அழகிய (கூறை
யும்) ஆபரணங்களுமளித்து (அவற்றை) அணித்துகொள்ளும்படி கூறி அணிவித்து,
தகுதியாக என்னை நோக்கி நின்றனன் எல்லா முனிவர்களுந் துதித்தார்கள். வாத்தி
யங்களு முழங்காநின்றன எ - று.

பாத்திய முதலிய மூன்று—ஆசகியம் - பாத்தியம் - ஆசமனீயம் (௧௪௮)

அனாதியே யடிமை யான வாலியு முடைமை யான
மனாதியும் பொருளும் பின்னா வரதனபால் வழங்கு மாபோ
லனாதியே நங்காச சத்தி யாகிய கன்னி மாராப
பிஸுதிபா வீரிற மென்மை பேசுபு கொடுத்திட டேனாள்.

(இ - ள்) அநாதியாகவே அடிமையாயுள்ள உயிரும், உடைமையாகிய மன
முதலியனவும் [உடலும்] பொருளும், பிறகாலத்தில், சிரேட்டனாகிய விநாயகப்பெரு
மானிடங் கொடுக்கு முறைமைபோல, அநாதியாகவே பிரியாத சத்திகளாகிய சித்தி
புத்தி தேவிகளை மீண்டும் இறைவராகிய விநாயகக்கடவுளுக்கு நீரினால், பழனையைப்
பேசிக்கொண்டு கொடுத்திட்டேன் எ - று (௧௪௯)

மடுபபரும பொருள்க னெல்லாம் வயக்குநல வினைகட கேற்பக்
கொடுப்பவன் றானு வேறொரு கோளின வுயிரக ளாக

வடுபபதிற் பிறழ்ந்து பெண்க ளளிப்பவ னுககி யெனனைத்
தொடுபுறு விழைவி னேற்குந் தொழினமையைத் தானுற் றானால்.

(இ - ன்) அதுபவித்தற்கரிய பொருள்களையெல்லாம், செய்கின்ற நவவினை
கட்கேற்றபடி கொடுப்பவா தாமேயாகிய விநாயகக்கடவுள், தம்பாலேழ்கும் சீவாகளாக
வடைவதிற பிறழ்வாறு, அடியேனைப் பெண்கள கொடுப்பவனாகச்செய்து பொருந்திய
ஆசையுடன் பெறுகின்ற தொழிறன்மையை யடைந்தனா எ - று. (கடுக)

பாகடை சிறுபுகள கையிற் பரிபதித்து வாயின வவளி
யோகைசெய் குரவா போல வெண்டொடி மாரை யெனபா
லீகவென் றேற்றுச் சால் விரங்கியன றெனையு மாண்ட
லேகன தருளை யாரே யிறறெனக கிளக்கு நீரா

(இ - ன்) சாமபூலத்தைய சிறுவர்கள் கையிற் கொள்ளச்செய்து வாயினா
கிரகித்துச் சந்தோடிக்கும் பெற்றோரைப்போல, ஒளளிய வளையலையணிந்த சித்தி
புத்தி தேவிகளை யெனவிடமிருந்து கொடுக்கவென்று யாகித்து, மிகுதியும் மன
மிரங்கி அக்காலத்தில் என்னையு மடிமைகொண்ட ஏகநாயானாகிய கணேசமூர்த்தியி
னுடைய திருவருளை யெவா தாம் இத்தன்மைத்தெனக் கூறவல்லவாகன்? எ - று

உலகவர் பொருள்க ளாதி புதவலு மவற்றை யேற்றுப்
பலமிறை வழங்கு மாறும பாககினவ் வாரே யாகு
மலர்புதழ் விபாத நாத னருளையா ணவத்தி னீங்கு
நலவாக ளறியி னல்லா னவையின் ரறிவா கொல்லோ.

(இ - ன்) உலகினா (தமது) பொருண் முதலியவற்றை (இறைவனுக்கு) விநி
யோகித்தலும், இறைவன் அவற்றைப் பெற்றுக்கொண்டு (அவர்கட்கு அவற்றின்) பலங்
களைக் கொடுக்கும் வகையும் பாங்குமிடத்தில் அவ்வகையேயாகும் பரந்த கோத்தி
யையுடைய விநாயகமூனிவனே! கணேசப்பெருமானுடைய திருவருளை ஆண்டவத்தி
னினறகன்ற நலவாகள அறிந்தாலல்லாமல் (மலசம்பந்தமாகிய) குற்றமுடையவர்கள்
அறிவார்களா? (அறியமாட்டார்கள்) எ - று (கடுக)

நீரொடுங் கன்னி மாரா நிருமல னேற்ற பிணை
நாரொடு நெகிழ்ந்த சிந்தை நற்றவச் சனக னெனபோன
சீரொடு குண்ட மாத் திதழ்தரு சுத்தி செய்தா
கேரொடுந் தெய்வச் சொந்தி யெழுதர வோமருந் செய்தான.

(இ - ன்) (தானாயொழுக்கிய) நீருடன் சித்திபுத்திகளாகிய கன்னிகை
களை மலரகிதராகிய விநாயகக்கடவுள் பெற்றுக்கொண்டபிறகு, அன்புடன் கசிகத்
மனதையுடைய நல்ல தவஞ்செய்த சனகமூனிவன், சிறப்புடன் ஒமருண்ட முதலிய
வற்றை வினங்கத்தக்க சுத்திசெய்து, அழகுடனே தெய்வத்தன்மையுடைய செவ்விய
அசுக்கினியானது அதிவிரித்தெழுமபடி ஒமஞ்செய்தனன் எ - று (கடுக)

விமமொளிக் கலனக ளாபப விநாயக னெழுந்து மாத்
தமமடி தூக்கித் தூக்கித் தலத்தினிட டேசு யீற்றி
னமமியி னிருத்தி ரீண்டங் காகுதி வளாததுந் தெனறு
முமமுனைப் பொய்கள வினை முனியிட வட்டு வித்தான.

(௫ - ள்) பேரொளியையுடைய ஆபரணங்களொலிக், விநாயககடவுள் எழுந்திருந்து, சித்திபுத்திகளாகிய மனைவிமாராளுடைய திருவடி யெடுத்தெடுத்தப் பூமியில் வைத்தாச் சென்று, இறுதியில் அம்மியினமேல வைத்து, பின்னர் ஓமரு செய்கு சென்று, வீணைமுனிவனாகிய நாரதமுனிவன் மூன்றுதரம் பொரிகளையிட, தீயிற் சொரிந்தனர். எ - று. (௧௫௫)

எரிவலஞ் சூழ்ந்து பீடத் திருத்துளின் னுருகுசு செயதற் குரியன பலவு முற்ற வொய்யென வெழுந்து தானை விரிமலாப பதத்திற் றுழந்து விமலையை வணங்கி நின்றான் கரியவாட டடங்குட செவ்வாய்க் காத்தலி மாக ளோடும்

(இ - ள்) அக்கினியைப் பிரதக்கணஞ்செய்து பீடத்திலெழுந்தருளியிருந்து, பின்னா அச்சமயத்திற் செயதற்குரியனவாகிய பல சடங்குகளையுஞ் செய்துமுடிக்க, வினாந்தெழுந்து (விநாயககடவுள்) கருமைவாயந்த வாள்போன்ற பாரத் தண்களையும் சிவந்த வாயையுமுடைய மனைவிமாகளோடும், தந்தையாகிய சிவபெருமானுடைய மலாந்த தாமரைமலாபோன்ற திருவடியிற் பணிந்து, (தாயாகிய) பாரவதிதேவியாரையும் பணிந்து நின்றனா எ - று

விமலை - மலசம்பந்தமில்லாதவள்

(௧௫௬)

இருமுது குரவா பூரித் தெழுபெருங் கருணை நலகிக் குருமணித் தவிசின் வைக்க கூறிநா ரணனை நோக்கத் திருமறு மாப்பன றுழ்ந்து தேவாகோ னெடுத்த நீட்டப் பொருவீரம் பூல மாத் தி முறையிறை பொறப் வீந்தான்.

(இ - ள்) தாய் தந்தையர்களாகிய பாரவதி பரமேசாகள் மனம்பூரித்தது தேவநிய பேரருளைத்தந்து, நிற்றமைந்த இரத்தினபீடத்திலிருக்கச்செய்து, திருமலைக் கண்களாற் பார்த்துக் கூட்டளையிட, விஷ்ணுமூர்த்தியானவா (அவா கருணைக்கு வியந்து) பணிந்து, தேவராசனாகிய இரத்தின எடுத்தது கைகளால் நீட்ட, ஒப்பில்லாத தாமபூல முதலியவற்றை முறைப்படி அழகாகக்கொடுத்தனா எ - று

திருமறுமாப்பன - திருமகளையும் சீவந்தமென்னும் மறவையும் பொருந்திய மாப்பையுடையவன், திருமால் (௧௫௭)

வத்திரங் கலனகண் மற்று மலகிய வனந்த ராதி யுத்தமத் தலைவ ரான வுருத்திர கணம் றுகப் பததியின் விண்டு நலகப் பரமனா ருளாற் தேவக் கொத்துறு முனிவா யாக்குங் கொடுத்தனா கற்ப காதி

(இ - ள்.) ஆடையாபரணங்களையும் பிறவற்றையும், மிகுந்த அகந்தாமுதல் உத்தமத்தலைவர்களாகிய உருத்திரகணமீறாக வரிசையாய் விஷ்ணுமூர்த்தியானவர் கொடுக்க, சிவபெருமானா தமது திருவருளாற் கற்பகமுதலிய (அரிய) பொருள்களைத் தேவர்களுக்கும் கூட்டமாகிய முனிவர்களுக்கும் மறநெல்லோருக்குங் கொடுத்தருளினா. எ - று.

அகந்தராதி என்றது அட்டவித்தியேசராகளை.

(௧௫௮)

குறைவறப் பொருள்க ளனமிக குழித்தபல வரமும யார்க்கு
நிறைதர வருளிச செய்து நேரிழை யோடு மெண்டோ
ளிறைவனாக ககன்று வேறே ரிடத்தினி றிருநதா ளை
வறைகழற பெருமான வீதி யடுத்திடும விழாமேல கொண்டான்.

(இ - ள்) குறைவின்றிப் பொருள்களையலலாமல விரும்பிய பல வரங்களை யும் எல்லோருக்கும் (மனமானது) நிறையும்படி யறுக்கிரகித்தது, உமாதேவியாருடன் எட்டித் திருக்கரங்களையுடைய சிவபெருமானா அவ்விடத்தினின்று நீங்கி வேறே ரிடத்தில் எழுந்தருளியிருக்கவும், ஒலிக்கின்ற வீரக்கழலணிந்த விநாயகக்கடவுள் திரு வீதியிற் செல்லும் திருப்பவளி விழவை மேற்கொண்டனா. எ - று, (௧௫௯)

வேறு

அருப்பு மாமுலை தேவிய ரணிமணிச சிவிகை
விருப்பி னேமினா விநாயகப பண்ணவ நெழுநது
மருப்பி ராயிர மேந்தயி ராவண மென்னும்
பொருப்பி னேமினை பொழிந்தன ரமரா பூமாரி.

(இ - ள்) கோங்கருமபுபோன்ற பெருமைவாய்ந்த முலைகளையுடைய சித்தி புத்தி தேவிகள் அழகிய இரத்தினசசிவிகையில் அனபுடன் ஆரோகணித்தார்கள். விநாயகக்கடவுள் எழுந்த இரண்டாயிரங் கொம்புகளையுடைய அயிராவணமென்னும் வெள்ளாணியில் ஆரோகணித்தனா தேவர்கள் மலாமழை சொரிந்தார்கள் எ - று.

அருமபு - அருப்பு; இது வலித்தல் விகாரம், பொருப்பு - மலை, சுண்டு முலைபோன்ற பேருருவையுடையதென்னுங் குறிப்பால் யானையையுணர்த்தியது. (௧௬௦)

அடைநெடு கிங்கட லுடைந்தென வாழத்தபல வியமு
மடைய டைத்தென மங்கல வாழ்த்துட நெழுநது
குடைக வித்தன மிடைந்தன கொடிநிரா கவரி
புடையி ரட்டின வசைந்தன பொருவிலசார தாறழி.

(இ - ள்) அடைந்துள்ள நெடிய கடலானது மடைதிறந்தாற்போலப் பல வாததியங்களு முழங்கின (அக்கடலினை) மடையடைத்தாற்போல மங்கலவாழ்த்து தொல்கள் உடனே யெழுந்தன குடைகள் கவித்தன துவசங்களின் வரிசைகள் நெருங்கின. சாமணர்கள் இருப்புநங்களிலும் இரட்டின, ஒப்பில்லாத சாநதாறறிகள் அசைந்தன. எ - று

கவரி - கவரிமான மயிரினுற் செய்தது சாந்தாறறி - சாந்துபூசியதை ரர முலரச்செய்வது, இக்கூனை விசிறியென்றும், சிவிரியென்றாகு சொல்லுவா. (௧௬௧)

கின்ன ரத்திசை யெழுப்பினா கின்னர ரெத்திரே
யன்ன மென்னடை யரம்பைய ராடினா பிரம்பிற
றுன்னி ருஞ்சனம் விலக்கினன றுகன்று நந்தி
யெனனை யாளுடை நாயக நெழுந்தனன் வீதி.

(இ - ள்) கின்னராகள் கின்னரப்பட்சியின் ஓசையை யெழுப்பி (ப்பாடி) னார்கள். (விநாயகக்கடவுளுக்கு) எதிரிலே அன்னம்போலும் மெல்லிய நடையையுடைய தேவமாதர்கள் நடித்தார்கள், குற்றமற்ற திருநகரத்தேவா (பொற்) பிரம்மிஞ்சல் நெருங்

கிய பெரிய சனத்தொகுதியை 'வில்லகிணா' (இவ்வகைய சிறப்புக்களோடும்) என்னையாளாகவுடைய விநாயகக்கடவுள் திருவீதியில் திருவுலா வெழுந்தருளினா. எ - று.

கின்னரம் - ஓராவகைப்பற்றவை இது ஆணும் பெண்ணும் பிரிவின்றி வாழ்மியற்கைப்பற்றிக் கின்னர மிதுனமெனச் சிறப்பித்துச் சொல்லப்படும் இனிமையுடனபாடும் இயற்கையது. (௧௬௨)

புரககு நாயக னாகியோரா போற்றிட மதகீர

பரககு மானனக் தெமபிரான பைப்பயக கடவுங்

கரககுன றேகிய வீதியிற கன்னியா பலரு

மரககு நீரகொடு முநதுறச் சுழற்றின ரகனறா

(இ - ள்) திதிகடவுளாகிய திருமால் முதலாயினோ துதிசெய்ய, மதகீர பரவச்செய்யும் (யான) முகத்தையுடைய எமது பெருமானாகிய விநாயகக்கடவுள் மெல்ல மெல்லச் செலுத்தும், கைமல்லையாகிய அயிராவணமானது சென்ற திருவீதியிலுள்ள பல கன்னியாகளும் ஆவநீனாகக்கொண்டு முற்படச் சுழற்றிச்சென்றார்கள எ - று

ஆணனம் - முகம் கரககுன்று - இது இரண்டாமவேற்றமை யுருபும் பயனுமுடன ரெககத்தாகை, கையையுடைய மலையென விரியும், யானையெனப்பது பொருள் (௧௬௩)

கன்ன லினசெழுங் கடிக்கையுங் கதலிமுன னுன

வன்ன மெனகனித திரள்களு மலாகளும் பொரியு

மினனெ ளிப்பல மணிகளு மெல்லியன மடவார

முன்னா வீசினா வணங்கினா மோகமுற றனரால்

(இ - ள்) மென்மைத்தன்மையையுடைய மாதாக்கள் (விநாயகக்கடவுளுக்கு) முன்னதாக, செழிய கருப்புத்துண்டுகளையும் வாழை முதலியனவாகிய அழகிய மெல்லிய பழக்குய்யலங்களையும், மலாக்கையும், பொரியையும், மின்னல்போலும் ஒளியையுடைய பல இரத்தினங்களையும் வீசிப்பணிந்து மோகக்கொண்டார்கள எ - று

வீசினா - வணங்கினா என்பன முற்றொச்சுக்கள்

(௧௬௪)

இரத்தக காலையை யொப்பவ ரில்லையென ரெருநுத்தி

மந்தக காலினு லையையி வல்லியிற னுவண்டான

முந்தக கேட்டொரு மாதான முயங்குமா நினைந்த

வந்தக காலோகூ ருக்கோக கீண்கொடுவன றழனருள்

(இ - ள்) இரத்தகாலையை யொப்பானவர்களிலென்று கூறி, ஒரு பெண் இளந்தென்றலாலையம் இளங்கொடிபோலத் துண்டன்ன அதை முற்பட்டுக்கேட்ட (வேறு) ஒரு பெண் ஞான கூடமொடி கருகிய அந்தக்காலே, கரு ணைகப்பாத்தனையோ' என்று கூறி, (அவனீது) கோபங்கொண்டனள் எ - று

மந்தம் கால - இளமையாகிய காதறு, வல்லி - கொடி, காலா - இளம்பருவமுடையவன் ஊறு - இடைபூறு (௧௬௫)

ஐது நாயக னணிகலா லணிகளபே ரழகு

செய்த வாலென வெருநுத்திமற ரெருநுத்தினோ சீனி

யுய்தல் வேண்டுமே லொருதனை தினைப்பொழி முன்னை
வெயது தூதுபோய நின்றதென மனமென விதித்தாள்

(இ - ள்) அழகிய இந்நாயகன் அணிதலால் ஆபரணங்கள் மிக அழகினைச்
செய்தனவென்று ஒருபெண் மறொருபெண்ணை திரோ கோபித்து, நீபிழைக்கவேண்டு
மாயின் இவ்வொப்பநறவனை யெண்ணுதலை யொழிக (ஏனெனில்) எனமனமா
னது முன்னரே வினாநது (அவனிடத்திற்குச்) துது சென்றிருக்கின்றது என்று கட்
டனையிட்டனள் எ - று (௧௬௬)

சித்தி புத்திதல் திருமுக நோக்கிய முலை
ளத்த னங்கையா லணைக்குமா நருந்தவம் புரிந்தா
முத்த மெனமுலை காளவா முலையினென முகம்பாராத
தொத்து மெனபயன் நவமிலே மென்றன லொருத்தி.

(இ - ள்) சித்திபுத்திதேவிகள் தமமுடைய திருமுகத்தைப் பார்த்துள்ள
முலைகளை இப்புனிதமானவன் தன்னுடைய அழகிய திருக்கரங்களாற் புல்லுவவைக்
கயாக அரியதவத்தைச் செய்காக்கள் முததுமாலையணிந்த மெல்லியமுலைகளே! அவ
விருவா முலைகளைப்போல என் முகத்தைப்பார்த்தும் (அவற்றை) ஒத்திருந்தும் யாது
பயன்? நாம் தவமுடையேமல்லாமென்று வேறொருத்தி கூறினள் எ - று

திருமுக நோக்கிய முலைகள் - அண்ணாதுள்ள அல்லது மேனோக்கிய
கொங்கைகள் முததமெனமுலைகள் என்றதை முததாணிந்த என் முலைகளையென
ருவது முததமணிந்த மெல்லிய முலைகளையெனருவது பதப்பிரிவுசெய்க முலையி
னென்றதில் இன் ஐந்தனுருபு ஒப்புப்பொருளது தவமிலே மென்றது முலையையுந்
தன்னையும் உளப்படுத்திக்கூறிய தன்மைப்பன்மை வினைமுற்று (௧௬௭)

அருவி பாயமதா விழிளா லமார்து நோக கிடரேதோ
றுருவந் தோற்றவி னுபாமதக களிற்றினமேல வருவா
ரொருவ ரோபல ரோவென வொழிதரா வைய
மருவி னாகலை சோரவது மதித்திலா லொருத்தி.

(இ - ள்) அருவியாறு பெருகுகின்ற களிப்பெய்திய கண்களாற் பொருந்திப்
பார்க்கு மிடங்கடோறும், திருவுருவமானது காணப்படுதலின், உயர்ந்த மதப்பெருக
கையுடைய யானையின்பேறிப் பவனிவருபவா ஒருவாதாமோ? பலாதாமோ? என்று
மறொருத்தி நீங்காத சுந்தேகத்தைப் பொருந்தித் தன் ஆடையானது சோதலை
மதித்தாளிலா. எ - று

காமமயக்குறறவன் தான் கருதிநாயகனுடைய தோற்றத்தை யெங்கெங்
குங் காண்டலின் “அருவிபாயமதா * * * ஒருவரோ பலரோ
வென வொழிதராவைய மருவினா” என்றா (௧௬௮)

தொழுதுயின் நவா கைகளே தொடியொடுஞ் சிறந்த
கொழுக்கொம் பின்மியே குழையினங் தொடியென விற்றஞ்சி
பெழுத லிலலவா நிதமபமே கூலையொடு மிருந்த
விழும் மையல்கொண்ட டுதத்திடு மெல்லியா குழாந்துள்.

(இ - ள்) மிகக் காமமயக்கமுற்று (எம்பெருமானை) நெருங்கிய மாதா கூட்
டத்திலே (என்றவையினைப்) பணிந்த, நின்றவாக்குடைய கரங்களே வளைகளோடு

சிறந்து விளங்கின. கொழுகொம்பில்லாமல் தளர்கின்ற இளங்கொடியைப்போல
நமஸ்கரித்து எழாதவர்களுடைய நிதம்பங்களே ஆடைகளோடுமிருந்தன. எ - று. (ககக)

அண்ணன் மார்பக மணிகுகமாட டாகுகைத் துணையி
னண்ணி லேமென நகைவடை நழுவின சிலாகு
வண்ண வாராழை மனநெகிழ்ந் தமைதெரிப பறுபோற
யின்னென் யாபபினிற் றிரந்த நெகிழ்நதன சிலாகு.

(இ - ள்) விநாயகக்கடவுளுடைய திருமாப்பினைச் சூழவமாட்டாதசைகளிற்
பொருந்தியிரோமென்று சிலர்க்குப் பிரகாசிக்கின்ற கைவளைகள் நழுவின சிலாகு
அழகிய நெடிய கூந்தல்கள், அவர்கள் மனமுருகினமையை விளக்குவதுபோல வலிய
கட்டுதலினின்றும் விலகி மிகவுஞ் சோர்ந்தன. எ - று. (கக௦)

ஆடி னாசில ரவியைத் தாலகந் தெரிததுப
பாடி னாசிலர் பரிவொடு சூழிஞ்சிபபண் ணமைந்து
நீடி னாசிலர் கிமலனைக் கூடுபா வனையி
வாடி னாசில ருனனிய பாவனைக் கலப்பின.

(இ - ள்) சிலமாதங்கள் (காமவெறியால் தமமமைந்தது) ஆடிநாள், அவர்
நயமுறையுடன் தம்முடைய மனக்கருத்தை வெளியிட்டோ சில பெண்கள் பாடிநாள்
கள். அன்புடன் குறிஞ்சிபபண்பொருந்திச் சிலநங்கையார்கள் நிலைத்தார்கள். எண்ணத்
தக்க பாவனைப்புணர்ச்சியாற் சில பெண்கள் (இறைவனைப்) புணர்கின்றபாவனையாக
ஊடல்கொண்டார்கள். எ - று.

காமமேலீட்டினால் அவர்கள் செய்வனதெரியாது ஆடலபாடல் முதலியவற்
றைச் செய்தாகவென்பது கருத்து. (கக௧)

இனைய வாறுபன மாதரு மேத்தினா மயங்க
வினையே லாகுது|| வித்தமன வினாமத சலத்தா
னையு மாமுதத் தொருததுலை நலத்தந் வந்திப
புனையும் வீதிகள் வலமவருது கோயிலுட டுருந்தான்.

(இ - ள்) இவ்வகையாகப் பலமங்கையா்களுந் துதிசெய்து (காம) மயக்குறும்
படி, வினைச்சம்பந்த முழுவதையுமழிக்கும் ஞானசொருபியாகிய கணேசபெருமான்
மணமமைந்த மதப்பெருகசிலுலே நனைகின்ற பெரிய முகத்தையுடைய அயிராவண்
மென்னும் வெள்ளாளையை நனைமைபெறச் செலுத்தி, அவங்கரித்திருக்குந் திருவீதி
களை வலமாக (ப்பவனி)வருது திருக்கோயிலினுள்ளே பரவிக்கிடந்தனா எ - று. (கக௨)

தருவுந் தேனுவுஞ் சங்கமுந் தாமரை நிதியுந்
திருநீ னீடுகிந் தாமணிந் திரள்களும் வெவ்வே
றுருவு தாங்குகின் றவ்வவ ருவகமுமா வீருநது
பருவ மாமதைத் பேர்னமெனப் பண்பொடும பகாநது.

(இ - ள்) கற்பகத்தருவும், காமதேனுவும், சங்கநிதியும், பதுமநிதியும், செல்வ
மிருத்த சிந்தாமணியுமாகிய (இவற்றின்) திரள்களும் பலபலவடிவங்களெடுத்துநின்ற
சூலத்திற் சொரியும் பெருமழைபோலுமென்று சொல்ல, அவரவர்கள் களிப்பெய்தும்
படி சிறந்த விருந்தினர் தருதியுண்ணுதல். எ - று. (கக௩)

வணர்ந்த நாடொறு மன்றனமங் கலவினை சரலப்
புரிந்துகாறுமுற் றியவழி நாடபொலங் தவிசெற
றெறிந்த பூணிழை மாதொடுந் சிவபிரா னிருப்ப
வரகதை தீர்தர வணைவரு மடுததிறைந் தினரால.

(இ - ள்) அளவிட்ட தினங்கடோறும் திருமணத்தின மங்கலச்சடங்குகளை மிகுதியாகச்செய்து மகோற்சவமுடிந்த மறறையதினத்தில், அழகிய பீடத்திற் சிறந்த ஆபரணங்களை யணிந்த உமாதேவியாரூடன சிவபெருமானார் எழுந்தருளியிருக்க, துன்பமகலும்படி எவலோரும் ஒருங்குசேர்ந்து மணங்கினார்கள் எ - று

சாறு - திருவிழா ாண்டத்திருமணம்

(௧௪௪)

மாயன மாதிரத தலைவாகள் பதினொரு மூவர்
மேய சாரணா கினனரா மேதகு சித்தா
னாய மாதவா தொலபுளி யரசாக னெவரு
மேயு மாறருள கொண்டுதம முலகமெய நினராக.

(இ - ள்) திருமால் - அட்டதிகுப்பாலாகள் - மூப்பத் துமுன்று சேரவகை யினர் - பொருந்திய சாரணாகள் - கினனராகள் - மேம்பாடுடைய சித்தர்கள் - புனித மாகிய பெருந்தவர்கள் - பழமையாகிய பூலோக மன்னர்கள் - முதலிய செவ்வோரும் (சிவபெருமானுடைய) திருவருளைப் பொருந்தமாறு கொண்டு தங்கடங்களுலகங்களை யடைந்தார்கள் எ - று

பதினொருமூவரொன்றை மூப்பத்தமூவர் அவர்கள் ஆகிர்தா பன்னிருவர்; அச்சுவினிகள் இருவர், உருத்திரா பதினொருவர், வசுகள் எணமொனக. (௧௪௫)

கந்த ராகிமுன் னுடனவருங் காரண ரெவரு
மைந்த ராகிய கணேசரு மணமக விரிசுருங்
கொந்து லாமலாக குழனமனை மணியொடுந் ருமு
வெந்தை யாரெழும் தருளினு ரிருங்கயிலாயம்.

(இ - ள்) (இனைய பிள்ளையாராகிய) முருகுகடவுள் முதலாக முன்னே உடனவந்த முக்கியமானவர்கள் யாவரும், (மூத்த) பிள்ளையாராகிய கணேசபெருமானும், (சித்தி புத்திகளாகிய) திருமணப்பெண்களும், மலாக்கொத்தமைந்த கூந்தலையுடைய உமாதேவியாரும் உடனருமுந்தவர, எமது தந்தையாராகிய சிவபெருமானார் திருக்கயிலாயகிரி கெழுந்தருளினா எ - று. (௧௪௬)

அங்கு விழமிருந் தைமமுத ரைந்தொழில் புரிய
வெங்க ஞாயக னுகிய வேரமப னிருபாற
றங்கு மாதரா ரோடுதன னுலகினை யடுததூப்
பொங்கு கர்தவி னளவளாயப் போகமுற் றிருந்தான்.

(இ - ள்.) ஐந்து திருமுகங்களையுடைய சிவபெருமானார் அக்கைலாயகிரியிலெழுந்தருளியிருந்து பஞ்சகிருத்தியங்களைச்செய்ய, எங்கள் தலைவராகிய விநாயகக் கடவுள் இருபுறங்களிற் பொருந்திய சித்தி புத்தி தேவியருடன் தமதுவகினைச்சார்ந்து, அதிகரிக்கின்ற ஆசையுடன் அளவளாவி இன்புற்றிருந்தனர். எ - று.

ஐமமுக்ன்—ராசானம் தற்புருடம் அகோரம் வாமதேவம் சத்தியோசாதமென் னும் ஐந்து திருமுக்கங்கையுடையவன் ஐநசொழில்—சிருட்டி திதி சங்காரம் திரோ பவம் அதுக்கிரகமென்பன. (௧௭௭)

அன்று மனறலி னுடனிருந் துயந்தன னதனை
யின்று சொல்லியு முயந்தன னெனவியா தனுதரு
மனறன் மென்மலர் வாழ்க்கையான வகுத்தன னென்ன
நன்று னாததனை பிருகுமா தவனரா திபறகு.

(இ - ள்) அக்காலதில, திருமணத்தினுடனிருந் துச்சேவித்தேன் அதனை யிப்பொழுது (உணக்குச்) சொல்லியும் உச்சேவித்தேனென்று, வியாசமுனிவனுக்கு மணம்பொருந்திய மெல்லிய தாமரைமலரில் வாழ்க்கையுடைய பிரமதேவன் கூறின னென்று, சிறந்த பிருகுமுனிவா சோமகாரதமன்னவனுக்கு நன்றாக (எடுத்த) க கூறிய ருளினா எ - று. (௧௭௮)

சித்தி புத்திக டிருமணநு செபபினும் வியாத
பைத்த பனைகப பள்ளியான கலோசனைய பரவி
மெத்த வண்டி நன் மதுகாடி டவருயிர் வீதத
வத்தி நத்தினைக கேடுவன வறைருவன் மலரோன்.

(இ - ள்) வியாதமுனிவனே! சித்தி புத்தி தேவிகளது திருமணவிபவத்தை யெடுத்தாச சொனினேம். (இனி) படந்தையுடைய ஆதிசேடசை சடனமாகவுடைய திருமால் விநாயக்கடவுளைத் துதிசெய்து, மிக்க வணமைதங்கிய வலியமைந்த மது கயிடவர்களென்னு மசுரர்களை யுயிர்போடிய அத்திறத்தையுடைய கேடபாயாகவென்று பிரமதேவன் கூறலாயினன். எ - று. (௧௭௯)

திருமணப்படலம் முற்பிறறு.

ஆகத் திருவிருந்தம் - ௩௬௨

விண்டு சடக்கரமனுட்டித்தபடலம்.

பண்டொரு காலந் தன்னிற் பாரதட லரவப் பாவரி
விண்டுண நியிலும் போதவ விண்டுள்ள நாதி வின்று
மண்டிய மதுகை சானந் மதுகாடி டவருயிர் லொவன்
வண்டாக ளிடக்க னுட வசுராக டோனயி னுரோ

(இ - ள்.) முன்னொரு காலதிலே, திருப்பாறட்டவிற சேவையதைத்திலே திரு மால் (யோக) நித்தினா புரிக்கையில, அத்திருமாலின் காதுக்குறுமயிலிருந்து றொருங் கிய வலிமை மிக்க மதுகயிடவர்களென்று, தேவர்களிடக்கண்களாடும்படி இராக்கதா கள் பிறந்தார்கள். எ - று.

இடக்கண்ணுதல் துர்சகுனமாதலின் மதுகயிடவர்கள் தோன்றியபோது அமராக்கு அல்தாடிற்றென்பார “அண்டாகனிடக்கணுட” என்றா. (௧)

வேறு

வெருக்கு விழியு மிடி கருநலும் வெருக்கொ ள்ருவும் பிறையெயிறுந் திருக்கி விடுத்த முகமயிருளு ரெங்குளு சிபுநன றுடையவராய்த் தருக்கி யுறநரு நெடுமாயனறனையு நிரந்தி தருநதவத்தி னிருக்கு முனிவா பெரியவாக ளெல்லா தமையு மலமதித்தார்.

(இ - ள்) புனையின் கணபோன்ற கணகளும், இடியொலிபோன்ற குரலும், (கண்டோர்) அந்நகரங்களில், அகர சேகமும், பிறைச்சுந்திரனபோன்ற (வளைவாகிய) தந்தங்களும், முருகரிவிட்ட முகமயிரும, சிவந தலையிரும, (ஆகியவிவற்றை) நன ராக அமைந்தவர்களாய், (அவ்வரசராக) இடமாத் தையிலுரியும் நெடிய திருமா லையு நின்றித்து, புரிய தவச்செயலிற் பொருந்நியிருக்கும் முனிவர்கள் பெரியோர்கள் முதலிய யாவரையும் அவமதித்தார்கள் எ - று.

வெருகு - புனை பிறையெயிறு - வகிரதந்தம் குஞ்சி - ஆணமகன் தலை மயிர் நெடுமாயன - திரிவிக்கிரமாவதாரங்கொண்டு நெடுகிய விண்டு. (உ)

வடிக்கு மறையி னெறியொழுக்க மாற்றிப் புலியி னுயிரிலே துது முடிக்கு முடி வைத் துபருலகின் முடியா தமரு மிண்பாரா யடிக்க நினைந்தவா னிருந்நொரு மலாபி னிருக்கு மெனைமுன்னாப் பிடிக்க வடுத்தா ரவாககஞ்சிப் பேதுற றுருவங் கமரத்தேனல்.

(இ - ள்) தென்னிய வைதிகமாகக்கூறல் நடத்தலை மாறுபடுத்தி, உலகி லுள்ள பிரணிகளைத் துன்புசெய்து சித்தந்தரு முடிநடி, உயாவாகிய (தேவ) லோ கத்தில் இறவாதிருக்குந் தேவாக்களைத் துன்புசெய்யக்கூறல், அங்க (மதுகயிடவா கள்) இருவரும் முதலிலே சாமமாமலரின்பேரில் வசிக்கும் என்னைப் பிடிக்குமபடி நெருங்கினார்கள் (யான்) அவர்களுக்குப்பயந்த மதியமகமடைந்து என வடிவை மறைத்தேன் எ - று.

பேதுறல் - புத்தி மயங்கல்

(ங)

உருமுக குரலவேங் கையினகம்போ லுருக்கொள் பகன்றை மலாத்தொ மருமக குரிசின் மதக்களிற்று லானப் பெருமா டிருவருளாற டுடையன் கருமைக் கடலபோ னிறத்தவவாக கமலத் தடங்கட புயலவண்ண னிருமைப் பயனுங் கெடவழிக்கு மென்று திருப்பாற கடலடுக்கேன்.

(இ - ள்) இடிபோன்ற குரலொலியையுடைய புலியினகம்போலுமுருக்கொ ண்டுள்ள கொன்றைமலாமாலையையணிந்த திருமாயையுடைய தலைவராகிய மதம்பொ ழியும் யானை முகத்தையுடைய விநாயக்கடவுளது திருவருளால், கருங்கடலபோலும் நிறமமந்த மதுகயிடவாக்கை, பரந்த தாமமாமலபோலுங் கண்களையுடைய மேக வண்ணனாகிய திருமால் (அவர்களு) இருமைப்பயனுங் கெடுமபடி யழிப்பாரென்று திருப்பாறக்கடலை யடைந்தேன் எ - று.

உருமுககுரல் வேங்கையினகம்போ லுருக்கொளபகன்றையென்றது புலி நக்கொன்றை இது புல்கொன்றை யென்றும், கிஷ்கிணுப்பையென்றும் வழங்கும். உருமுககுரலென்றது வேங்கைக்கு விசேடனம். (ச)

உறநரு மவரை யிடையெழுப்ப வுயாமா மறையோ தாமையினுள் மறங்கொப் பளிக்கு மரவணையின் மலாக்கண படுக்கு நெடுமாயன

யிறககொப் பனிக்கு நித்திரையாந தேவி யவனை விட்டொழிய
வறககொண் மனத்து வியாதனெனு மநத னுள வழுத்தினேன்.

(இ - ள்.) தரும்நெறி பொருந்திய மனமுடைய வியாதமுனிவனே! நித்திரை
செய்யும் அததிருமாலே துயிலுணராத உயாவாகிய சிறப்பமைந்த வேதமோதானை
யினால், வனமைமிருந்த சேடையனத்தில தாமரைபோன்ற கண்கள் துயிலுந் திருமா
லின் திறமிக்க நித்திரையாகிய தேவியானவள் அவரைவிட்டு விலகும்படி (அவளைநான்)
துதிசெய்தேன ஏ - று (இ)

சாவித் திரியாய்ச் சந்தியாய்த் துந்த சுவாகா சுவதாவாயப்
பாவித் துடுமுத தொழிலாகிப் பன்னு லோராய்ப் பாடபாநியாய்
மேவுற திடுநற கலையாகி வெவ்வெ முள காலமா
யாவித்தயரும் பரிதாக மாகிப் பரையி மாமாயி

(இ - ள்.) சாவித்திரியாகியும், சந்தியாகியும், துந்த சுவாகாவாகியும், சுவதாவா
கியும், வழங்குகின்ற முதலொழிபுகளாகியும், (ஒருநாளை) செப்பவர்களாகியும், பாப
பதியாகியும், பொருந்திய நல்ல கலைமுதலிய வெவ்வேறு வகைப்பட்ட காலமாகியும்,
கொட்டாவிவிட்டு இளைப்பாடையசெய்யும் பரிதாகமாகியும், பரையாகியுமுள்ள மகா
மாயியே! ஏ - று.

சாவித்திரி முதலியன சத்திவிசேடங்கள் சுவாகா சுவதாவென்பன மந்திர
விசேடங்கள் கலையாகி வெவ்வேறு நகாலமென்றது பரமானுந் தரணம்கொண்டது அ
ணு அது மூன்றுகொண்டது திரிசரேணு அதுமூன்றுகொண்டது கடி அது மூன்று
கொண்டது வேதை. அது மூன்றுகொண்டது லவம் அதுமூன்றுகொண்டது நீமிஷம்.
அதுமூன்றுகொண்டது கலை அது மூன்றுகொண்டது காடடை அது பதினைந்து
கொண்டது லகு. அது பதினைந்து கொண்டது கன்னல் அல்லது கழிகை அது இரண்டு
கொண்டது முகூர்த்தம் அது பதினைந்து கொண்டது பொழுது அது இரண்டுகொண்
டது நாள அது பதினைந்து கொண்டது படசம் அது இரண்டுகொண்டது திங்கள்
அது இரண்டுகொண்டது இருது. அதுமூன்றுகொண்டது அயநம் அது இரண்டு
கொண்டது ஆண்டு என்று சொல்லப்படுப, ஆண்டு அல்லது வருடம் நூறுகொண்டது
மாதுடா ஆயுள்காலம் மேற்கூறிய மாதுடநாள் முப்பதுகொண்டது தென்புலத்
தோர்க்கு ஒருநாள் அவ்வகைத் திங்கள் பன்னிரண்டுகொண்டது தேவர்களுக்கு ஒரு
நாள். அவ்வகைய நாளைக்கூடிய ஆண்டு பன்னிராயிரம் கழிந்தால், தேவர்களுக்கோ
ஊழியாம். நாலையையுழி யாயிரஞ்சென்றால், பிரமனுக்கொருபகல். இவை முதலி
யன காலவிசேடங்கள். (ஈ)

இருளு மிருளு மிரவாதி யிருக்கா திகளா மரையாதி
மருவுமலகி லுயிரகடொ றும் வளராத திகளும் பலவாதி
பருகு மமுத மயமாதி பாவாய நிலரீ பகாவாரியா
பொருவி லாதாய்க் கினிதடியேன புகலப் படுவ தொன னுளதால்.

(இ - ள்.) இருளமிருளத்தக இரவாயிருக்கின்றனை இருக்கு முதலாகிய
வேதங்களாயிருக்கின்றனை பொருந்திய எண்ணில்லாத உயர்களிடத்திலெல்லாம் வளா
கின்ற பல சக்திகளாயிருக்கின்றனை பருகத்தக அமுதமயமாகியிருக்கின்றனை. பொற்
பதுமைபொலபவனே! உன்னுடைய சிறப்பை யெடுத்துச்சொல்லுவார்கள யாருள்ள?

சுமனரில்லாத உனக்கு இனிதாக அடியேன் சொல்லத்தக்கதொன்றுண்டு (அஃதென் னெனில்.) எ - று.

அரக்கீ ரவுணர் முதலான வரட்டா முடிசெங் களததுருட்டிப் புரக்கும் பெருமா ளுலகளந் புலவா பெருமா ளன்பாகவி துரக்கும் பெருமா ளுவ்வயததாயத துயில்கின றுளமற நவன்விழிப்ப விரககம் புரிந்து புறத்தேகா யெறறுந் கெனினைக் குணப்பக்கேள்.

(இ - ள்.) அரக்கா அவுணர் முதலாகிய அரட்டாளுடைய முடிகளைச் செவ் விய போகங்களதில் உருளச்செய்து (அடியெங்களைக்) காக்குந் தலைவனும், (திரிவிக் கிரமாவதாரங்கொண்டு மாவலிபால மூவடிமண யாசித்து) மூவுலகங்களையும் திருவடி யாலானந் தேவராசனும், பத்தாளுடைய துன்பங்களை யொழிக்கவுங் கடவுளுமாகிய திருமால் உன் வயமாகித் துயில்புரிகின்றனராதவின, அவவிதைவன் கணவிழிக்கும் படி தயைபுரிந்து புறத்தே செல்வாயாக அஃதியாதுகடுகெனின் இப்பொழுது சொல் லக்கேட்பாயாக. எ - று

அரக்கா - இராட்சதர். அவுணர் - அசுரா அரட்டா - குற்றமென்னார்கள்; ஈண்டெ கொடியோரையுணர்த்தியது (அ)

தொக்க தவததான முறநிறப்பிற நேரூலா வரமென பாறபெற்றா மிக்க மதுகை யுடையவராய விண்டு செவியி லிப்பிறப்பின மக்க ணடுங்கச சராநடுங்க வந்தாராயன கரத்தனறித் தக்க வுயிரசாம பாரொனைத் தாக்க முயன்ற ரீங்கடுதேன.

(இ - ள்.) மிகுந்த தவத்தினால், சென்ற சனைத்தில தோலவியடையாத வரத் தை யெனனிடத்திற பெற்றவர்களாகிய மேம்பட்ட வெற்றியை யுடையவர்களாய், இந்நச்சனைத்தில, திருமாலின் சாதுகளில் மாதுடா நடுங்கவும் தேவாணடுங்கவும் பிறந்தார்கள். (அவர்கள்) விண்டுமூர்த்தியின் திருக்கரங்களாலன்றித் தகுதியாகிய உயி ரகழியமாட்டார்கள் [இறவார்கள்] எனின் யெதிராக முயற்சிசெய்தார்கள் (அவர்கட் கஞ்சி) ஈண்டுப் போந்தேன் எ - று (க)

அதனா நிருமால் கண்படைநீத த்வுண ராவி தமைசசெகுப்பக க்தமார திகிரிப் படையானைக் கழன்று நீங்க வேண்டுமென விதமார மொழியாற நேரத்திரித்த வெண்ககன நிரங்கி நித்திரையற புதமார தரவே விலகிவது புருடோத தமனு மெழுந்திருந்தான.

(இ - ள்.) அக்காரணத்தினால் விண்டு பகவான் துயிலொழிந்து அவ்வுணர்க ளுயிரைக் கொல்லுமபடி, கோபம் பொருங்கிய சுதரிசனமென்னுஞ் சக்கராயுதமேந் திய திருமாலையிரிந்து நீ செல்லவேண்டுமென்று இடவார்த்தைகளால் துதிசெய்த வெண்க்கு அப்பொழுது (மனம்) இரங்கி நித்திரையானது அற்புதமாக விலகிற்று புரு டோதத்தமனாகிய திருமாலும் (துயிலொழிந்து) எழுந்திருந்தனா எ - று.

புருஷ உத்தமன = புருஷோத்தமன. புருஷர்களிற சிறந்தவனென்பது பொருள். (கௌ)

ஆய பதத்தி னவுணாகளா லலைப்புன டமரு மநதாருந
தூய திருப்பாற கடலடுத்துத் தொழுது முறையிட டாரெனடி யோன்
மேய வெணைப்பாற திங்கடுபப விளைத சுருமம யாதெனைப்
பாய பரவைத் திருப்பாயற பகவ கேளென மிதுசொன்னேன.

(இ - ள்) ஆகிய அநதசமயத்தில (மேற்கூறிய) அசுரர்களால் துன்பமடைந
துள்ளதேவர்களும புனிதமாகிய திருப்பாறகடலையடைந்தது (திருமாலைப்) பணிந்து
(தங்கள் குறைகளைச்சொல்லி) முறையிட்டார்கள் திருமால் (ஆங்கு) பொருந்திய
எனனைப்பாறது நீ யிங்குவருதற்குண்டாய காரியம் யாது? எனவினவ, பரவிய பாற
கடலிற் சிறந்த சேட்சயனத்துள்ளபகவானே! கேட்பாயாகவென்றிதனை (அவருக்கு)ச்
சொன்னேன. எ - று

பாயல - படுகை. பகவன - அறகுணச்செல்வன் (௧௧)

வேறு

மாயை மிககவா மதுகயி டவரென வீருவா
தூயை நினரென யழுகுகினிற் மீறானின் ரவராகருந
தாயை துறையை யெனநினைப் பிநாகளசாற ருது
சேயை யென்னுமா நவாகளைச் செருத்திடா யென்றேன.

(இ - ள்) பரிசுதரணை! மாயாசுத்தி மிககவாகளாகிய மது கயிடவரென
நிரண்டசுரர்கள் தேவரீருடைய காதுக்குறுப்பியிற் பிறந்தார்கள அலகளுக்குத்
தாயுந தந்தையுமென்று தேவரீரைப் பிறாகூறவொட்டாமல், அனையினென்று
சொல்லும்வசையாக அவர்களைச் சங்கரிப்பீராகவென்று (திருமாலைநோக்கிக்) கூறி
னேன. எ - று.

தாயை - தந்தையை—எனபவற்றில் ஐதாரவன சாரியைகள் “வண்டமா
கொன்றை யான்முன் வந்துநீ யாரையென்றான்” எனகுறப்போல சேயை - தூரத்தி
லுள்ளவன். (௧௨)

நஞ்சு மனனதா னவா திற முழுவது நாடி
யஞ்சு லீரென விமரஞ்சு குறைததம் ராக
னெஞ்சு துன்னெனு நெடுமபடை பலவுங்கொன் டெழுந்த
கஞ்சம வென்றகை வலம்புரி சேரத்தினன கனிவாய்.

(இ - ள்) விடம்போன்ற அவைசார வல்லபமுழுவது மறிந்து, பயப்பாடாதீர்க
ளெனத் தேவர்களுக்குக்கூறி, பகைவர்கள் மனதனுண்ணெனத்தக்க பெரியபலபடை
களையுங்கொண்டு எழுந்திருந்து, தாமமாமலவையென்ற திருக்காதிலேந்திட வலம்
புரிச்சங்கத்தை (கொவை) ககனிகஞ்சு சமானமான திருவாயிலைவந்து எ - று,

இசுசெய்யுளில் வலம்புரியென்றது பாஞ்சணியம் (௧௩)

ஊழி நாளை யி லாழிபோ லுரபபிய சங்கம
வாழி வாராசெவி நுழைதலு மதுகயி டவாசு
டாழி லாதவிவ வளையொலி யெழுப்பிய தகையான்
பாழியானவ னெடுபொரல் பாழியென் றெதிந்ததா.

(இ - ள்) ஊழிக்காலத்திலெழுகின்ற சமுத்திரம்போலக் கோஷித்த சங்கொலியானது சிறாத நெடிய செவித்துணையில துழையவும், மதுகயிடவாகன் குறைதலிலலாத விசுகங்கொலி யெழுப்பியவன் சகுதியான மேம்பாடுடையவன் அவனுடன் போர்செய்தலுமேம்பாடுடனது (திருமாளுடன் போர்புரிய) எதிர்த்தாராகள். எ - று.

ஒற்றை மாமலை வரவெதி ரோங்கிரு மலைபொயுற்ற தாமென வுலணவார கொடியனை யடுத்தது
கொற்ற மேவிய தானவா குவவுத்தோட டினவு
முற்றி னேமது தீருமா முன்னினை யென்றா.

(இ - ள்) ஒன்றியாகிய பெருமலைவருகையில், அதற்கெதிரெனது உயர்ந்த இரண்டெலைகள் எதிர்த்தாற்போல, நெடிய கருடக்கொடியையுடைய திருமலை நெருங்கி, வெற்றியைப்பொருட்குரிய மதுகயிடவாள் (எங்கள்) குலவாகிய தோள்களின் தினவு தீர்த்தோம் அல்குலுமாறு கருகினையென்று சொன்னார்கள், எ - று.

கொடிய ரின்னணங் கூறலுங் குவலய முண்டோ
நெடிவ துணமையே நுங்கடோட டினவொரு காறு
மடைவ தனறியே யடக்குது மஞ்சலி ரொன்றன
படைவ முங்கினா பாவமே யுருக்கொண்ட பதகா.

(இ - ள்) தீயோராகிய மதுகயிடவர்கள் இவ்விதமாகச்சொல்லவும், உலகமுண்ட (திருவாயையுடைய) விஷ்ணுமூர்த்தியானவா, உங்களுடைய தோட்டினவு அழிவதுணமையே அது (மீண்டு) ஒருகாலத்திலும் வருவதல்லாம லடக்குவோம். அஞ்சாதிர்களென்றனா பாவமேவடிவாகக்கொண்ட கீழமக்கள் ஆயுதங்களையுபயோகித்தார்கள். எ - று

(௧௬)

கூளி வரன்படைக் கொற்றவை யெழுந்தகூத் தாட
வாளி தூரப்பாகண மாறறுவ வசிர மெழிவா
ராளி யேறென வாரப்பாக ளயிலெதிர விடுப்பா
தூளி போரத்தெழுந் கூறுவா வாளமா தொடங்கி

(இ - ள்) கூளிகளாகிய பெரிய சேனையை யுடைய தூக்காதேவி (களித்து) எழுந்த நடிக்குமபடி அததிரவுகளைச் சொரிவார்கள், (பாண்டுகளை) விலக்குவார்கள், வசிரத்தை வீசுவார்கள், ஆணையாளியப்போல ஆறவாரிப்பார்கள், வேறபடைகளை யெதிர்த்துச் செலுத்துவார்கள், வரப்போசெய்யத் தொடங்கித் தூளிபோரத்தெழுந்தபடி (வலசாரியிடசாரியாகச்) சுற்றுவார்கள் எ - று.

கூளி - கழுஞ், பூதம்

(௧௭)

அண்டம் வாயவிட வடுக்கலக் ளகநெகிழ நுடைய
கொண்ட னீருக்க குறைகடல வரம்பினைக் கடப்பத
தண்ட மேந்தின ரெதிரெதிர தாக்குபு பாசங்
கண்டு நேருற விசுவா கடிவாகைப் படையால.

(இ - ள்) அண்டமானது வெடிப்படவும், மலைகள் உளருருகியுடைப்படவும், மேகங்கள் (சூலகொண்ட) நீரைச்சிந்தவும், ஒலிகளின்றி கடலானது தன் எல்லையைக்

கடக்கவும், தண்டாயுதமேந்தினவாகளாய் எதிரெதிரே யடித்துக்கொண்டு பாசத்தைக் கொண்டு நேர்நேராகக் கட்டுவார்களாகையினால் ஆயுதங்களால் அழப்பார்கள் என்று.

முடியை யன்னதான மொயம்பமா தேரளினை யதனா
கடிக்கொண் மாரபினை யன்னதாற கவாளைமற ததனா
லடியை யன்னதா லங்கையை யங்கையாற முக்கிப
படியி லாதமற போரையும பனமுறை புரிந்தாரா.

(இ - ள்.) முடியை முடியாலும், வலியமைந்த தோளைத் தோளாலும், மண
மணந்த (மலாமாலையணிந்த) மாப்பை மாரபாலும், துடையைச் துடையாலும், அடி
யை யடியாலும், உள்ளங்கையை யுள்ளங்கையாலும் டித்தது, எல்லையல்லாத மறபோரா
யும் பலமுறை செய்தார்களா என்று

கடிகொள மாப்பு - அழகிய மாப்பெண்ணுமாம் அங்கை = அகமகை இது
“அகமுநாசசெவிகை வரிளிடைவென கெடும” என்னுஞ் சூத்திரத்தாயெது (கசு)

இன்ன வரதமா பன்னெடுங் காலமேற நியற்றிப்
பொன்னை மாரபசுத் திருந்திய பொன்னுடைப பெருமா
ன்னன தானவாக காற்றில் னுடைந்துகந தருவ
ன்னென வேகந் தெய்தினு னிருங்கயி லாயம்

(இ - ள்.) இவ்வகையாக அநேககாலவரையி லெதிர்த்துப் போசெய்து, திரு
மகளை மாரபிற் பொருத்திய பொன்னுடையணிந்த திருமால், அமமுகையிடவர்களுக்க
ஆற்றுவவராக யுடைந்தோடி கந்தருவனென்று சொல்லுமபடி மஹநது, பெரிய கயி
லாயகிரிகுருசு சென்றனா. என்று

பொன் உடை - மீதாமபரய கந்தருவா மாயாவித்தையில் வலவவராதலின்
அவ்வையொப்ப மறைந்தனவென வுவமித்தார் (உ௭)

வெள்ளி யகடுகிரிச சாரலின் விரிமலாப பொதுமப
ருளளி ருந்திடந தமுனியா முறுநரம புளாந்தான
தெளஞ் பின்னிசைத் திவவிபாழ்த தலைவருக கிடமாய்
நளளி ருஞ்செவி யேறலு நாநது ரறிந்தது

(இ - ள்.) அழகிய வெள்ளிமலைசாரலில் விசுத்த மலர்கள் பொருந்திய
சோலையிலிருந்து, வீணையிற்பொருந்திய நரமபுகளை யிடம் வகை முசலியன வுணர்
நதுவைவந்தனா தெளளிய இனிய இசையை யுடைய சடவத்தக்க யாழவல்லோருக்கு
இடமாகிருளிரந்த பெரிய (குண்டலமணிந்த) செவிகளில் துழையவும் சிவபெருமா
னா அத்தனை யுணர்ந்தா என்று

இதுமுதலிரண்டு பாடல்கள் ருளகம் (உ௮).

பிருட்டி தந்தனை நிகுமபனை யழைத்திரும பிரச
மருட்டி மெல்லிசை யாழெழுஉம் வானவ னெளியா
விருட்ட னுக்குசெங் கவுததுவ மாரபின் னென்னா
தெருட்டி மறதவற கொணாடுகனசு செப்பினா விடுத்தார்.

(இ - ள்.) பிருட்டித்தனையும் நிகுமபனையும் விளித்தது, பெரிய தேனமணத்
தை மயக்கிய மெல்லிய இசையையுடைய வீணை வாசிகுருத் தேவன், பிரகாசத்தினால்

இருளை யொழிந்தூர் செய்விய கவுத்துவாபரணமணிந்த மாநபயுடைய திருமாலெ ன்றுணாததி, அகத்திருமாலை யழைத்துவருகவேன்று கூறியனுப்பீனா. எ - று

பிரசமருட்டு மெலவிசையெனறது வீணைவாசிகுமிடத்தில் ஏழநறமபும் எழிசையும்கிய ர ரி ச ம ப த நீ என்பவை இவையே குரலதுத்தம் கைக்கிளைஉழை இனி விளரி தார்பெனப்படும இவற்றுள் மிடரூர குரல நாலினாறுத்தம் அண்ணத தாற ஷைக்கிளை சிரச தாலுழை நெறியா விளி நெஞ்சால விளரி மூக்காற்றமுமெனப் பிறதரும் இவற்றிறேகாறைய யுவமை முறையே மயில டுடபம் ஆடு கொக்கு குயில குதிரையானையென்றும், கனவ யுவமை பாசு தேன கிழான் நெய ஏலம் காதழ மாதுளங்கனியென்றும், வாசனை யுவமை மெளலை மூலலை கடம்பு வஞ்சி நெய்தல பொன்னுவினா புண்ணெ பெனயுந கூறுவதுமெருகு ப்றவுமிசை ருதுட்சணங்கொளக

கிருத்தி மதநலை மொரது தேடடுட னென

மருத்த பைநுழைய மாபமுப புரிநாடி வரையி

ஹருத்த மெமரிரான விளித்தலை மெளலை நெய்தல

கருத்தின முந்நின நெடியவன காமரு கோயில

(இ - று) பூசகண்டதலைபாண அதனைக்கேட்டு உடனே சென்று, மணங் கொண்ட பசிய ரளவமாலையணிந்த திருமார்பையுடைய விஷ்ணுமாததியே! திரி புரங்களை ஓர் நொடிப்பொழுதும் சினக்கெரித்த எமது சிவபெருமான (உணனை வரும் படி) அழைத்தனென்றோடாள் (அதைக்கேட்ட) திருமால் களிப்புற்று மனநிறைம முறப்பட்டு அழகிய திருக்கோயிலை யடைந்தனன் எ - று (உ௭)

காவ னந்திலைய கைதொழு திறைநூதியுட பஞ்சுந

தேவா நமரிரான திருமுனடி பொருட வண்படு

மோனில ராணருப பொருள மெருமருநி நிருத்த

தானில ரைத்தலநு திருத்தயாழ தனைத்தொடங் கினனா

(இ - ளு) காவலாகவுள்ள திருநந்திசுவரைக் கைகூப்பிப்பணியது (திருந் கோயிலின்) உடனேபுருத்த, தேவசேவாடங்கிய சிவபெருமான திருச்சந்தியிறதெனறு திருவடிகளைப் பணிந்து, கெடுதலிலலாத கிருபாநோகம் (அருளப்) பெற்ற, ஒருபக் கலிலிருந்து, அறிவிலலாத ரைத்தலநில (எந்தி) திருத்த வீணையை (மீண்டும்) வாசிக்கத்தொடங்கினா எ - று. (உ௭)

வேறு.

பிள்ளை மதியணிந்த பெயர்மான மிளவியை

யுள்ள மவாகட குருத்தபொரு ளுறையே

மெளன நறுநெய விழைந்து விளக்குந்துங்

கள்ள வெலியுங் கட்டிலைங் காத்ததே.

(இ - ளு) இளஞ்சுவிரனை யணிந்த தலைவா (ஆகிய தேவரீருடைய) திருவடி யைக் கருதுபவர்களுக்கு கிடையாத பொருளுள்ளதோ? நல்ல நெய்யை (பருக) விருமபி மெல்ல விளக்கைத் தூண்டிய கள்ள தன்மையுடைய எவியும் (மாபவிச்சக்கர வாத்தியாகி) கட்டலருந்த உலகத்தை யிரட்சித்ததே. எ - று.

கள்ளவெலியுங் கட்டிலைங் காத்த தாவது—திருமயோ நிரபளளியெனக் கேட்க திறத்திலே சிவநந்தியி வெலிந்துகொண்டிருந் நெய்விளக்கு இருண்டிருந்தமயத்

தில் அத்தகழியிலிருந்த நெய்யைக்குடிசருமபடி ஒரேவி சனாவையை யதிலவைக்க
அத்திரி அண்டப்பெற்று ஒளிவிடுதலாக அத்திற சிவபெருமான களித்து அத்தனை
யரசுமறநாள், அது மாவலிசசக்கரவாதியாய்தென்பதாய் (உரு)

ஆத்தி யணிந்த வமலன றிருவழியை
பேதது பவாகட கிசையாப பொருளுண்டே.
சாத்திய விலவந தனக்குத் தளரமுதல்
முத்த வயிவின முக்குந்த முபதே.

(இ - ள்.) ஆத்திமலா மாலையணிந்த மலரகிதா (ஆகியதேவரீருடைய) திருவடி
யைத் துதிசெய்பவர்களுக்குக் கூடாத பொருளும் உள்ளதோ? (அறியாமற்) சாத்திய
விலவகிளைகளுக்காகத் தளரநடையுடைய ஓர் முகவும் மேம்பட்ட மதிநுட்பமுடைய
முக்குந்தனைனுஞ் சக்கரவாதியாய்தே எ - று.

முசு - ஓவவைச்சுரங்கு

விலவதனக்குமுசுவுமுசுருந்தனையது என்று—ஓராவதிற கைலாயகிரி
யில் ஓசோலையிற் சிவபெருமான பாவதிதேவியோடு பெருந்தருளி யிருக்கையிலுரு
ஆணமுசுவானது பரமசிவன மேலும் பாவதிதேவியார மேலும் விலவப்பதிந்தததைப்
பறித்துப்போட, சிவபெருமான அது தனைப்புகித்தந்ததாகக் களித்து ஓர் சக்கர
வாதியரருமபடி வரமளிக்க, சோழவமிசத்தில முசுமுகந்தன கருவுரை இராச
தானியாக்ககொண்டு முசுக்குத் சக்கரவாதியாயினது என்பதாம் (உசு)

பேயினதேதோ டாடும பொருமான றிருவழியை
காயமுறத் தாழ்வொட்கு காண்ப பொருளுண்டே
வாயிழையாத கோரில் வகுத்த சிலமரியுடைய
நாயகுலச ரோழமுய்த நொலுலகங் காந்ததே

(இ - ள்.) பேயகூட்டங்களுடனேகடியும் இறைவா (ஆசியதேவரீருடைய)
திருவடியை உடல் (புரியிற்) பொருந்தப் பணிபவாகப் பாராத பொருளிருக்கின்ற
தோ? (தன்பற்) பொருந்திய இலையினாலே உடலில் கடைய சிலம்பிப்பூசியும் ஓர்
புனிதமான குலத்திற் றேன்றிய கோழராசையட பழமையாகிய பூமியை யிரட்
கித்ததே எ - று

இடையுற கோயிலலகுரத் சிலபி கோழமுய்த என்று - திருவானைக்
காவற் சிவலங்கப்பெருபாலெழுந்தருளியிருக்க விடச்சில், ஓர் சிலம்பிப்பூசிக் தன
நூலாத கோயிலுழந்திருநாதுகண்டு சிவபெருமான திருவருட புரிய அது கோசெங்
கடசோழனாகி அரகபுரிக்கொன்பதாய் (உஎ)

வேறு

எனவே, தருமெனப் பொருமா
னினதா வகிழ்ந் துடுகை
வனமா லிமனங் குளிதா
தனமுன் னுதைதா முவலுல

(இ - ள்.) என்று (திருமால் வீணை யொலியால்) அதிசெய்யவும், எமது தலை
வராகிய சிவபெருமான, (விண்ணிலே) உன் விருப்பை (இன்னதென) உரைக்கவென
வினவ, வனமாலியாகிய திருமால் மனமெழ்து, தன் கருத்தாகக் கூறுவாரா
யினா எ - று

வனமாவி - துளவமாலை யணிந்தோன

குளிரா - செயயாவென்னும் வாய்பாட்டிறந்தகால வினையெச்சம். (௨௮)

ஒருவா வொருவென செவியி

விருதா நவரெய நிமிசப

பொருதா ரவாமோ ரிடைநான

வெருவா மையைவிட்டனனே

(இ - ள்.) (மூவுலகங்களிலும்) ஒப்பற்ற தலைவனே! ஒப்பற்ற வெண் காதுக குறம்பியில் (மதுகயிடவரென்னும் பொய்யாடிடைய) துரண்டசுராகள (பாதகாரணத தாலோ) சோனறி, (பலனையும் வதைத்து நிறுதியில் என்பால வநது) மிகுதியும் போசெய்தாகக் அவர்களோடு செய்யும் யுத்தத்தில, அடியேன (பிறரிடம் போர் செய்கைபோல நிலலாது) அஞ்சாமையை விட்டுவிட்டேன் [பயந்தேன்] ஏ - று

முததா முனையா செருவி

லததா நவரா வியுண

வைத்தேன மனமான் டவெ

யைததா வெனவேத தினனே

(இ - ள்.) முததனே! (சயம் அபசயமென்னு மிரண்டுகூற) துணிவு பொருச திய போர்செய்கையிலே, (மதுகயிடவரென்னும்) அவவிரண்டசுராகளுடைய உயி ணைப் பருகும்படி (எனனுள்ளத்திற்) சருத்தகுகொண்டேன் (அஃதவநமே நிறை வேறுவதாக) மனத்தால் அனலிட்டபட்டாத வல்லபத்தைத்தருக என்று (திருமால்) துதி செய்தனா. ஏ - று (௩௦)

வேறு

கொன்றையின் மலாவேயாத கொற்றவ ருளசெய்வார

மன்றலந துளவோயநீ வனாசமாந சூறுகாலே

வென்றியங் குசமேநதும் விராயகன் வழிபாட்டி

தென்றியை யலையதன லொன்னலாக குடைந்தனையால்.

(இ - ள்.) கொன்றைமலரை யணிந்த வெற்றிபொருநரிய சிவபெருமான் அருளிச்செய்கின்றா மணம்பொருநரிய அழகிய துளவமாலையணிந்த திருமாலே! நீ வணமைதவகிய பொருகஞ்செல்லுகையில், வெற்றிபொருநரிய அங்குசத்தை (திரு ககரத்துத்) தாங்கிய விநாயகக்கடவுளை வழிபாடுசெய்யாதவனாயினே அக்குற்றத்தினிற சத்தருகங்குகூற தோலவியடைந்தனே ஏ - று (௩௧)

பாசமங் குசமேநதும் பண்ணவென வழிபாட்டி

னேசமுற மினியந்த நேரலா தமைவென்று

மாசறு மொளியோடு வாழ்குதி மனிவண்ண

தேசவா வழிபாடுஞ் செபபுது முறக்கேளாய்.

(இ - ள்.) பாசாங்குசங்களை (திருக்கரத்தில்) எந்நிய விநாயகக்கடவுளை வழி படுதலில் விருப்புவதைது, இஃது அநத (மதுகயிடவரென்னும்) பகைஞ்ஞாசயிக்கு, குற்றமற்ற கோத்தியோடு வாழக்கடவாய் மணிவண்ணனாகிய விண்டுவே! ஒளிவிளங் கும் (அவ்விநாயகக்கடவுளுடைய) வழிபடுதலையும் (முறைப்படி) சொல்லுவோம். பொருந்தக் கேட்பாயாக ஏ - று. (௩௨)

சிருதர மொளிரமேனிச சிருதர முகரசெமமன்
மந்திரம பலவுளளு மாயவ நினகொடுத்த
மந்திர மெழுத்தாரூப வருமனு வாமதனைச
சிருதையின மகிழுகொள்ளச செபபுது நினசெனியில்.

(இ - ள்) மாயனை ! சிருதரமபோற (சிவநா) பிராசெருந திருமேனி
யையுடைய யானைமுக விநாயக்கடவுளது பல மந்திரங்களிலும் உண்டுகூத தகுதி
யான மந்திரம் ஆறெழுத்துக்களாய வரும மந்திரமாகும் அதனை நீ மனசிறு களிகொள
ளுமபடி உன செவியி லுபதேசிப்போம் எ - று

எழுத்தாரூயவரு மனு - சடக்கரமந்திரம் (௬௬)

வேறு

கங்கையிறு படிந்து மாயன கங்கைம மென்றுகூறி
யங்கவன றேயநது நனை வாகம் முறைபாற நிகுகை
மங்கலந தழையச செயது கைகர துண்டற கோகை
தங்குமா நெழுத்தை யோதி யனுட்டிபுளு சாறறி னானே.

(இ - ள்) மாயைகளையுடைய விண்டுவே ! சிவங்கையில் மூழ்கி விளாவில்
வருகவேனு திருவாய மலாநதருளி, திருமால் அவ்வகையே ஸநானஞ்செய்துவா,
ஆகமவிதிப்படியே மங்கலமிசுமபடி தீக்கையியாறி, வககிரதுண்டராகிய கணேசப்
பெருமானுக்கு அன்புபொருளிய சடக்கரமனுவை யுபதேசித்தது அதனை யறுட்டிக்கும்
வகையையுந திருவாயமலாநதருளினா எ - று

மாயன - அணமைவிளியாதலி னியலபாயிற்று (௬௭)

அண்ணலா ரருளிசசெயத வருடலைக கொண்டு தாழ்ந்து
மண்ணெலாம வாரி யுண்ட மாதவன விடைபெற நேகிற
திண்ணமா ரனபி னேடு சித்திசேத திரததை வல்லே
நண்ணியாக கருந்து நானு நனமனு கணிததல் செயதான்.

(இ - ள்) உலகமுழுவதையும் வாரிப்புகித்த திருமால் சிவபெருமானா திரு
வாய்மலாநதருளிய திருவருட்டிறத்தைச சிவமிசைக்கொண்டு பணிந்து, (இறைவா
பால்) விடைபெற்றுச்சென்று, உறுதியாகிய அன்புடன் சித்திசேததிரமெனனு மிடத்
தை வினாவாக வடைந்து அவயிடத்திற்பொருந்தி, நல்ல சடக்கரமந்திரத்தைக் கணிப
பாராயினா எ - று (௬௮)

பூமபுனல் படிந்து பூமி திருவுருப பொலியப் பூரி
யோமபுமந திரததைச கொல்லி யுறையிடஞ் சத்தி யாகச
தேமபுன லங்கை தனனா புரோககணஞ் சிறப்பச செயது
சாப்பிய வேங்கைத் தோனமேற றவளவத திரமு மிடம்.

(இ - ள்) பொலிவாகிய நீரில் மூழ்கி, திருமேனியானது அழகுறுமபடி
திருவெண் னிறறை யுத்துள்ளஞ்செயது, காக்கத்தக்க மந்திரத்தைச சபித்து, வசிகரு
மிடஞ் சுத்தியாகுமபடி மதுரமாகிய நீரை அழகியகையிறை சிறப்பாகப் புரோககணஞ்
செய்து, குவிர்த புலித்தோலின்பேரில் வெள்ளிய ஆடையை விரித்து எ - று.

புரோககணம் - தெளிந்தல் (௬௯)

வடகிழக கென்னுந் திகழ வதநிர னுகவைகி
கடகரிப பாகன போலக் கதழ்பொறி யைநது மோம்பி
யிடவிய புறம்பு முள்ளு மிருபது முப்பத தென்னு
மடைவுற நிசிததுப பூந் மாதியுஞ் சுத்தி செய்து.

(இ - ள்) வடகிழக்காகிய பாசாநதிககிலே முகமவைத்தவராக் விருந்து,
மத்தையுடைய யானைப்பாகன (அதையடக்குவது) போல வேடமாகிய ஐம்பொறி
களையும் (புறஞ்செல்லாது) காத்து அகன்ற புறம்பும் உளரும் ஐம்பத்தோரெழுத்துக்
களே நியாசஞ்செய்து, பூதமுதவிடவற்றைச் சுத்திசெய்து எ - று (௩௭)

முந்மா மனுவை யுன்னி முறறுறப் பிராணு யாமளு
சாலவே யியற்றி யுள்ளந் தழைநூத தியானித் தின்பு
சீலமார கணேசன றனைத் தேவாகட கிறையை யன்பாறு
கோவிய வாக னுதி பந்நினுங் கொளப்படு ந்தது.

(இ - ள்) சிறந்த மூலமந்திரத்தைத் தியானித்து, முடிவாகப் பிராணுயாமத்
தை மிருதியாகச்செய்து மனமானது தழைநூம்படி தியானஞ்செய்து, (தமமைப்
பணிவோரிடத்து) இன்பமுஞ் சீலமுமொருந்நிய கணேசப்பெருமானாகிய தேவா
களுக்குத் தலைவனா அழகியவாகனமுதலிய பந்நினுங் கொளருமபடி பூசித்து எ - று

மந்திர மான வாறு வன்னமும வருட நூறு
பிந்துறக் கணித்த லோடும பிறைமருப பொழுநூநானா
சிறந்த முகவன றோலித் தெரிசனங் கொடுத்தா னாகச்
சுந்தர நெடுமா ருமுறறு நுழந்துகை தொழுது நின்றான்.

(இ - ள்) மந்திரமான சடக்கரங்கோயும் விந்துவுடன் பொருந்த நூறுவருட
காலங்கணித்தவுடனே பிறைசுந்திரனபோற்றத்தத்தையும் ஒழுகுகின்ற மத்தையு
முடைய யானைமுகக்கடவுள் ஆங்கெழுந்தருளித் தரிசனங்கொடுத்தனராக, அழிய
விண்பெகவான (அவனாக் கண்டவுடனே) பணிந்து பிரதக்கணஞ்செய்து கைகூப்பி
நின்றனா எ - று. (௩௯)

நின்றவன் முகத்தை நோக்கி நிறுமல னருளு முன்பே
யொன்றம் பூசை யாறறி னென்னல ரெதிநூந் போரின
வன்றிற் லுடைவ தின்றே மற்றது கிடங்க மாய
னின்னுனக் கெய்த வேண்டிற் றியம்புதி நருது மென்றான்.

(இ - ள்) (அவ்வாறு) நின்ற திருமாவின் முகத்தைப்பார்த்து 'அமலராகிய
கணேசப் பெருமான அருளிச்செய்திருளா பொருந்த நமமுடைய பூசையை முன
னரே செய்திருந்தால் நீ சத்தருக்ககோ யெனாதத் புத்தத்தில வலியவல்லபங் கழிவு
தில்லையே? அஃதிருக்க விண்டுவே! இப்பொழுது உனக்கு அடையவேண்டியதைக்
கூறுக (அதனைக்) கொடுப்போமென்று கூறினா எ - று (௪௦)

சிறுமதி யொளிராத வேணிச் சிந்தூரக் கடவுள் கூற
மறுவலும வணங்கிக் கண்ணன் மலாக்கைவாய புதைத்துச் சொல்லா
ன்றுவிரைக் கற்ப கத்தை நண்ணினல் குரவு முண்டோ
விறைவனை யெதுரே கண்ட வெனக்கொரு குறைபு முண்டோ.

(இ - ள்) இளஞ்சூதிரன் பிரகாசிக்ஞா சடையையுடைய யானைமுக விராயக்கடவுள் (இவ்வாறு) அருளிச்செய்ய, விண்டுமூத்தி மீண்டும் அரையணந்தது சாமராமலாபோனது கையால் வாயைப்பொத்திச் சொல்லுகிறார் நல்லமணம்பொருந்திய கற்பகத்தூவை (ஒருவர்) அடைந்தால் அவாக்குத் தரிசிப்பமுள்ளதோ? (இல்லை) அதுபோல) எமது கடவுளை நேரே தரிசித்த அடியேனாக ஒருகுறைபாடு மிருக்கின்றதோ? (இல்லை) எ - று (௨௧)

ஆயினு மடியேன னுஞ்சு மனவிலென வெவிரிவ வந்த
மாயிரும புவன மஞ்சு மதுகயி டவனாக கொல்ல
மீயுயர மதுகை வேண்டும விளம்பிய விவரே யனந்த
நியாமற நெவரே யெனு மெவையைய நிகழ வேண்டும

(இ - ள்) ஆயினும், அடியேன நீ, திராசையுமொழுதனெனவென்றது பிறந்த, சிறந்தபெரிய உலகமுழுவது மஞ்சுத்தக்கு மதுகயிடவாக் கொல்ல மிகச் சிறந்த வல்லமையேனும் (ரண்டு) கூறிய இவ்வாக்களையல்லாமல் கொடியோர் வளர்களானும் (எனினெழுத்தால) என்கையா விடக்கவேண்டும் எ - று (௨௨)

கடையனேற குனபா லென்றுக கையக லாத புகழி
யடைவதும வேண்டுங குறந் மாறநின்னம் பொறுத்தல் வேண்டு
முடையவ வென்றான கேட்ட வுடபனமா முகத்து வளன
நெடைசெய்பல வரமு நலகிப பூழநதுமே விதுவுஞ் சொன்னான்.

(இ - ள்) (எனினையடிமையாக) கடையவரே! கீழ்மைப்பட்ட வெனக்குத் தேவரிடத்தில எப்பொழுதும் நீங்காத பத்தியுண்டாயிருத்தலும் வேண்டும் (அநியாமையாற) குறந்தொயதாறு (சேவரி) இருவுள்ளம் பொறுத்துக் கொள்வதுவேண்டுமென்று கேட்டனா (அத்தனை) நிறுசெவியேற்ற சிரந்த யானைமுக வள்ளலாகிய கண்ணப்பெருமான தொடாச்சியாகவுள்ள பலவநகையு மருளி பேலே யோசித்து இதுவையுஞ் சொல்லினா எ - று (௨௩)

வலிபுகழ் தேச நெஞ்சின மதித்தவா முடித்தன மறு
நலிவற நினக்குத் தந்தா நாமவே ல்வுண ரிப்போ
தொலிகெழு மாயை தன்னு னுருநகாந் நிருக்கின றுநங்
கலிகெழு மந்தி ரத்தைக் கருதிசெவல லவனாக காண்பை

(இ - ள்) வலிமையும் புகழுங் கோதியும் மனநிற கருதியவர்களைக்கோற்றும், பிறவுமாகிய வரங்களைக் கெடுத்தல் வுக்குக்கொடுத்தோம் அச்சுத்தேதாரும் வேறபடையேந்திய அசுரர்கள் இப்பொழுது ஒலியமைந்த மாயையினால், சமத்தாரம் மறைந்திருக்கின்றார்கள் நமமுடைய ஒலியிடுக மந்திரத்தையே நியாணிச் சுகக்கொண்டு செல்க (அதனால்) அவரைக்காணுமை எ - று

ஒலிகெழுமாயையென்றது மூலமாயைய விசேட ச்சாரம் (௨௪)

எனநிவை யனைத்தாக கூறி பெயரிடான மறைய மாராள்
வென்றனம் பகையை யென்று விராயகன சுழினை போற்றி
நன்றொளிர் பனிககா னானகு வாயிலக் குடைய கோயி
லொன்றுசெய் ததிலே ரம்ப னுருவங்கடை டகியி னாகிய

(இ - ள்.) என்றிவைவாயு மருளிச்செய்து, எமது கணேசப்பெருமான் அந் தர்த்தானமாக, திருமால் (இனிப்) பகைவரை வென்றோமென்று விநாயகக்கடவுள் கிருவபயைத் துதித்து நன்றாகப் பிரகாசிப்பினற பளிங்குகற்களால் நான்கு (திருக் கோபுர) வாயிலகையுடைய திருக்கோயிலொன்று அமைத்து, அநில விநாயகக்கடவு ளருவைக் கண்டகியினாற் செய்து (பிரதிட்டைசெய்து) எ - று

கண்டகி - ஓர் நதி. எண்டு அருளின செந்நிறக்கற்கள். (சுரு)

திவ்விய பொருள்கைக் கொண்டு சிறப்புறப் பூசை யாற்றி
யெவ்வம் விட்டகலச் சித்தி யீதலா நமஸூத திகரு
வெவவினை தீரகருகு சித்தி விநாயக நெனப்பே ரிட்டா
னவ்விதி யானுஞ் சித்தி கேந்திர மாந்த நானம்.

(இ - ள்) சிறந்த உபகரணங்களைக் கையிறகொண்டு சிறப்பாகப் பூசைசெ ய்து, துன்பமானது விட்டொழிய (இஷ்ட) சித்தியைக் கொடுத்தலால் அப்பெருமா ளுக்குக் கொடிய வினையை யொழிக்குஞ் சித்திவிநாயகரென்று திருநாமஞ்சூட்டினா. அவ்விதியினாலும் அவ்விடமானது சித்திகேத்திரமென்பதாம். எ - று (சுசு)

நாயக நெனத்தான கொண்ட நாரணன் நனக்கு மேலா
நாயக னுகி வேட்ட நலவாய் கொடுத்த மாண்பான
மேயவங் குசத்தி னாகரு விநாயக நென்னு நாமந்
துயவிண ணவாக ளெல்லார கொடுத்தெனா துதித்துத் தாழ்ந்தார்.

(இ - ள்) தானே (திதி)நாயகனென்ப பெயர்கொண்ட திருமாலுக்கு மேலா கிய நாயகனாகி, அவர் விருமபிய நலவ வரங்களை யுத்க்கிரித்த மேம்பாட்டினால், பொருந்திய அங்குசத்தையுடைய கணேசப்பெருமானுக்கு விநாயகனென்னுந் திரு நாமத்தைப் புனிதமான தேவர்கள் யாவருஞ் சேர்த்து எதிரே தோத்திரஞ்செய்து பணிந்தார்கள் எ - று

நாயகன் - தலைவன். விநாயகன் - தனக்குமேல தலைவனிலலாதவன் இதிலு, வி - எதிராமறைப்பொருடருவதோர் வடமொழி யுபசாகம. (சஎ)

கடங்கவீழ முகத்தி னானைக் கருத்தினு ளிருத்திக் கொண்டு
விடங்கலுழி திகிரிச் செமமல வெளித்கொடி சென்ற னாக
வடங்கலா ரான வந்த வவுணாகண் டடுபோர யேனாடி,
யுட்கருவந தெதிரே னீன்று நகைத்திஃ னாகைக் குற்றா

(இ - ள்) மதம்பொழியும்(யானை)முகத்தையுடைய விநாயகக்கடவுளை மனதி லெழுந்தருளியிருக்கச் செய்துகொண்டு, விடத்தைச்சொரியுந் சுகராயுதமேந்திய திருமால் வெளிப்பட்சுச் சென்றனராக, சத்தருக்கனான அந்த மதுகயிடவாகனென னும் அசுரர்கள் பார்த்து, மோத்தத்தக் பேரினை விருமபி, ஒன்றாகவந்த நேரேநின்ற கிரித்து இச்சினை சொல்வதாயினாகவ் எ - று. (சஅ)

சோரதுமுன பொருந் போது சிறுமுத்தி கொடுப்பக் கொண்டு
தீரந்தீன் நாணி லாமற் றிரும்பிலந தனைவந் தாய்க்குவ
கோரந்நிம பெரிய முத்தி யுதவுதுங் கொள்க வென்றா
பேர்ந்தெனா தகரென் றெண்ணிர் பேதையீ ரென்றான மாயன்.

(இ - ள்) முனனாககூடிப் போ, ரிந்தகாலதில், சிறுமுத ஈனையக்கொடுக்கக் கொண்டுடோடின! மீண்டும ராணமினறி (எதிராகவந்தனையே) ஆவாற) வந்தவுனக்கு இப்பொழுது அறியத்தக்க பெரிய முத்தியைக்கொடுப்போம்! அதனை யு கொள்ளக் கடவை! என்று கூறினார்கள் ஒடியெய்தாக்கின்ற ஆடுகடகடாவெனக் கருதாதீர்கள் அறிவிலிகளே! என்று திருமால் கூறினா எ - று

முத்தி - திசை ராண்டு ஒடுதலைக்குறித்தது. (௪௧)

அவ்வூனா கேட்ட லோடு மழலென வெகுண்டு மாயோய செவவிய நான்கு தோளிற் சிறந்தனை யிருவே முககு மிவவிரு தோளே யற்ற லிருவாமற் றெருவ லேடு தெவவின ரெனனல வேண்டா செருசசெய்க வென்று நோந்தார்.

(இ - ள்) அவ்வாறகதைக்கேக் கேட்டவுடனே அக்கினிபோலக் கொதித்து, மாயவனே! செவவையாய் நான்குதோள்களோடு விளங்குகின்றனை எவசளிநுருக் கும் இவவிருதோள்களேயான்படியால் இருவா ஒருவனுடன் பகையினா (போர்செய் தார்கள்) என்று சொல்லலேண்டுவிதிவிலை போர்புரிகவென்றிசைந்தார்கள். (மது கயிடவாகள்) எ - று

இவ்விருதோள் = இரண்டு இரண்டு தோள் “ஒன்ப தொழித்தவெண்ணென் பது மிரட்டின - முன்னதின முன்னல வோட வுயிரவரின-வவவு மெய்வாரின வந்தது மிக்கென்றி” எனப்பது சூத்திரம், (௫௦)

எற்றுலா கதையால் வேலா லெறிவரோச சுவாவை வாளாற் பற்றுவா பாசம் விட்டுப் பற்றுவ ரதனை யெஃகாற் புற்றர வனைய வாளி புதைபடத் தொடுப்பா வீழ்ப்பா முற்றுவா மலலுப் போரின முழக்குவா வீர வாரத்தை.

(இ - ள்) (அவ்விருவருட்) கதையாலடிப்பார்கள், வேலாலெறிவார்கள், கூரிய வாளால் வெட்டுவார்கள், பாசத்தை வீசிக்கட்டுவார்கள், அதனை எஃகாயுத்ததாலறுப் பார்கள்; புற்றினின்று புறப்பட்ட சாப்பங்களைப்போன்ற பானங்களை (உடல்) மறை படுமபடி பிரயோகிப்பார்கள், வீழ்த்துவார்கள், மறபோபோல முடிப்பார்கள், வீரச் சொற்களைப் பேசுவார்கள். எ - று (௫௧)

இன்னன நெடுமபோ ராற்று மேலவையி லெழுந்த செங்கேழ்க் கன்னலைத் துணித்தா லெனனக் கதழெரி நேமி தூணடி யன்னதா னவாக ளாயி யராவணைப் பெருமா னுண்டான மின்னவி விகம்பிற றேவா வினாமலா மாரி தூர்த்தா.

(இ - ள்) இவ்வகையாகப் பெருப்போ செய்கையில், எழுந்த செந்நிற மமைந்த கருமபைத் துணடித்தாற்போல, சேட்சயன்முடைய பெருமானாகிய திருமால் கோபத்தோடெரிசினற் சுதரிசனத்தைச் செலுத்தி அவ்வகராகளுடைய உயிர்களைப் பருகினா. மின்னலை வீசுகின்ற ஆகாயத்தினின்றே தேவர்கள் வாசந்தங்கிய மலர்மாரி பொழிந்தார்கள். எ - று. (௫௨)

பங்கயத் தவிசின் வாழ்க்கைப் பண்ணை வெனப்பட்ட டேனு மங்கவ னடியிற முத்தே னவனெனக் குணாக லுற்றான

றுங்கவல் லவுண ரோடு தொககபேரா நெடுநா ளாற்றிப்
பவகமுற நகன்று வெள்ளிப் பறம்பினைச் சாராநது தாழ்நது.

(இ - ள்) தாமதமலாபீடத்தில் வீற்றிருக்கும் பிரமதேவனென்று சொல்
லப்பட்ட யானும் அப்பொழுது அவவிட்டுணு மூத்தியின பாதங்களிற் பணிந்தேன்.
அத்கிருமால் எனக்கும் கூறத்தொடங்கினா நலவலியலமந்த மதுகயிடவாகளுடன்
நெடுநாள் பெருமபேரா செய்து (ஆநில) அவமானமடைநது (அவ்விடமவிட்டி) நீங்கி
வெள்ளிமலை (யாகிப் திருநகயிலை) யை யடைநது பணிந்தது ௭ - று (௫௧)

மாடகத் திவவு நலயாழ வாராநரம் பமிழ்கந தேக்கிப்
பாடகத் தளிர்மென பாதப் பாவையை முகலா னோக
ணுடகத் தலைவ னோடு நயநதுள மகிழ்நத பின்பை
யேடகத் கொன்றை யானசொ லேரம்பன் மதுவுட கொண்டு.

(இ - ள்) முறுக்காணிகளையுடைய தடவந்தக நல்ல வீணையினுடைய நெ
டிய நரம்புகளாலாகிய அமிழ்த்ததை மீடவுண்டு, பாடகமணிந்த மாந்தளிர்போன்ற
மெல்லிய பாதத்தையுடைய உமாதேவியாரா முதலானவர்கள் சிவபெருமானுடன் விரு
மபி மனமகிழ்நதபிறகு, அகவிதழகா பொருந்திய கொன்றைமலை யணிந்த சிவபெரு
மான உபதேசித்தருளிய விநாயகமந்திரத்தை மனதிற்கொண்டு ௭ - று, (௫௨)

சித்திகேத திரத்தி னணணித் தீதறு மறுவை யெணணி
யத்திமா முகவன் றோனறி யருளிய வரத்காண் மீண்டு
வைத்தவா ளவுண் ராவி மாயத்தனெ வந்தல் லந்த
வுத்தமன் றணைப் பூசை யுளுநறுநி நீயு மென்றான்.

(இ - ள்) சித்தி கேத்திரத்திற் சென்று, குற்றமற்ற அம்மந்திரத்தைத் தியா
னஞ்செய்து, சிறந்த யானைமுகத்தையுடைய விநாயகக்கடவுள் பிரசன்னராகிய யதுக்
கிரகித்த வரத்தினுல், திருப்பிக் கூலமவாயந்த வாளாயுதமேந்திய மதுகயிடவாக
ளென்னும் அசுரர்களையினா யழித்தேன ஆனபடியால் அந்த உத்தமராகிய கணேசப்
பெருமானை நீயும் பூசைசெய்கவேன்று கூறினா ௭ - று (௫௩)

செங்கண்மால் கூற யானுஞ் சித்திகேத திரத்தை யெய்தி
வெங்கண்வா ளரவங் கொண்டு வீசியெ வுத்தத் தானைப்
பொங்குரா தலிற்ற பூசை புரிந்தனெ னமரா தாழ்
மங்கனா கணேசா மாய னம்பிகை யெனைபுந் தாழ்ந்தாரா.

(இ - ள்) செவ்விய (தாமதமலாபோலும்) கணகையுடைய திருமாலுரைத்
தலின், (பிரமனாகிய) யானும் சித்திகேத திரமடைநது, கொடுங்கணகையுடைய வெள்ள
ளிய நாகத்தாறசட்டிட (அரைப்பட்டிகை பொருந்திய) திருவயிறறையுடைய கணே
சப்பெருமானை மிகக் ஆசையுடன் பூசினசெய்தேன். தேவர்களும் சிவபெருமானும்
கணத்தலைவர்களும் திருமாலும் உமாதேவியாரும் மற்றெல்லோரும் (அவ்விநாயகக்கட
வுளைப்) பணிந்தார்களா, ௭ - று (௫௪)

இக்கதை கேட்டோராக செந்த விடாகளு மகலு நன்மை
தொகருறும் வியாத வென்று தோடவிழ் மலரோன சொன்னு
ணுககிர வேலோய காணென் றுணாததினன் பிறகு வெவ்வே
கைக்கொடை சேறந்த றோம காந்தனென் றரசற் கப்மா.

(இ - ள்) வியாதமுனிவனே! இச்சரிதத்தைக் கேட்டவர்களுக்கு எவ்வகைய துன்பங்களும் விலகும் நன்மைகள் கைகூடும் எனறு, இப்புத்தகத்தின் தாமதமான ரில் வசிகரும் பிரமதேவா கூறினா உகிரமான வேறபடையேறிய சோமகாரநத மன்னனே! அறியென்று பிருகுமூர்வா கையிறை கொடுத்தலில் மேம்பட்ட சோம கார்த்தனெனனும் அரசனுக்குச் சொல்லினா. எ - று.

அமமா - அசை

(௩௭)

ஆறெழுத் தாழி யேயுதி யனுடடி த்த வாறு தோநகே
னீறிவி காதை யினனு மிப்பாபென வியாதன சீவண்ட
வீறுயா விசுக வாமிக திரணைவெல வீமன சாரநது
பேறுபெற ததனை முறறப பேசுவன வாரசு கஞ்சன.

(இ - ள்) சுகராயுதமேந்தியதிருமால் சடகசுர மனுஷையிதழைத்தவகை யையுணர்ந்தேன நித்தியஞ்ஞ அவிநாயகப்பெருமானது சரிதங்களை யினனுங் கூறுகவென்று வியாதமுனிவன கேட்க, மேனமைமிகக் விசுவாமித்திரமுனிவனை வேலைத்தாங்கிய வீமராசன சாரநது (புத்திரப) பேற்றினை யடைந்தவரலாற்றைப் பிரம தேவா முழுவதுங் கூறலாயினா எ - று.

(௩௮)

வினா சடகசுரமனுடடி ததப்படலம் முற்றிற்று.

பூநூற் கிருந்நூதம் - ௩௭௮௩

விசுவாமித்திரனை வீமனடுத்தபடலம்.

கஞ்சப் பொருடடி னரிதேறிக சமஞ்சுவ வணியின் நெளிபமுதது
மஞ்ச முயிராத தனசீனையு மயியா திரண்டும் விரிசிறையுட
டுஞ்சப் பொதிநித டடைகிடகரு நுறைகுழ நறுமபூந தட்டருதம்
விஞ்ச வளந்தந துயாநாடு விதாபப நாடென னுளதாமால்

(இ - ள்) அன்னங்கா தாமரைமலர்கொட்டையில அருமையாகவேறி, சூல் நிறைந்த சங்குகா னாறு பிரகாசிக்கின்ற முத்தக்களையும், தாம பெற முட்டை களையும் (சேறுபாடி) செரியாமல், இரண்டளையும் விரிந்த சிறகுகளுட் பொருந்தப் பொதிந்துகொண்டு அடைகாபரும் நீர்த்தறை குழந்நிலம் மலாததடாகங்கையுடைய மஞ்சநிலமானது அதிகரிக்க வளங்கொடுத்தயாவுற்ற நாடு விதாபபநாடென்று (ஒன்ற) உண்டு எ - று.

(௩)

வள்ளைச் செவியின் மடமாநா வளங்கு குறங்கு மலாப்பொழிற்பைங்
கிள்ளைப் பறழை யெழுவாளை கெண்டைக் குகைக் கியிலெடுப
வள்ளைச் செவியு மணித்தரங்க வகழி புடைகுழ நகாபுரிசை
களபப் பொயியாற பகைகடக்குங் கவுண்டின வியமென நேரங்கியதால்.

(இ - ள்) வள்ளைக்கொடிபோலுஞ் செவியினையுடைய இளமாதாள் வள னைக்கு உறங்குகின்ற மலர்ச்சோலையிலுள்ள பசிய கிளிக்ஞஞ்சுகளை, எழுகின்றவாளை மீன்களுங் கெண்டைமீன்களுமாகிய கூட்டங்களை துயிலெடுக்கும்படி (அவற்றை)

வாரிச்சொரிகின்ற அழகிய அலைகள் பொருந்திய அகழியாற் புடைசூழப்பட்ட நகரம், மதிலானது (தன்னிடத்தமைந்த) வஞ்சகமாகிய பொறிகளாற் சத்திருக்களை வெல்லத் தக்க கவுண்டினனிய மென்று விளங்கியது. எ - று.

பொறி - மதிற்பொறி, சூத்திரங்கள், எந்திரங்கள் (௨)

அந்த நகரத் திருந்துலக் மாளு மரசன நவசீலன் சந்த மறையின் முறைபிறழான றுனஞ் சொரியு மலாககரத்தான் மைந்து மிகுந்த திணிதோளான மாறத் தரும் சிந்தனையான வெந்த மதவே னெழுந்தனைய விளங்கு வனப்பி னுருவத்தான்.

(இ - ள்) அந்தக்கவுண்டினனிய நகரத்திலிருந்து உலகக்ககராகும் மன்ன வன் தவசீலனும், ஒலியையுடைய வேதமுறை பிறழாதவனும், தானத்தைச்சொரியுங் கமலமலாபோன்ற கையையுடையவனும், வலிமிருந்த திண்ணிய தோளையுடையவ னும், நீங்காத தரும்சிந்தனையுடையவனும், (சிவபெருமானால்) வெந்தொழிந்த மன மதன் உயிர்பெற்றெழுந்தாற்போலப் பிரகாசிக்கின்ற அழகமைந்த உருவீனையுடைய வனும் எ - று

இதுமுதலிரண்டுசெயுபுகள் ஒருதொடர். (௩)

ஓராயிரம் மறையவரு மொருபான் கோடிச் சேனைகளுந் தீரா துடனசூழ் தரவெங்குஞ் செலுஞ் சூரன் ஞாநியரும் பாராள் வேற்று மன்னவரும் பணியும் பத்தத்தான் பணியாரா வேரோ டறுக்குஞ் சிறத்தான் வீம னென்னு மியற்பெயரான்.

(இ - ள்) சிறந்த ஓராயிரம் பிராமணர்களும் ஒருபுதுகோடிச் சேனைகளும் நீங்காமல் (தன்னை) புடைசூழ்ந்தவர ளெவ்விடச் சூரன் செலுஞ் சூரனும், ஞாநிக ளும் புலியைக்கடக்கும் பிறமன்னர்களும் வணங்கு ம பாசுகங்களை யுடையவனும், தன்னை வணங்காசுவர்களை முதலறக்கோயுங் கோபத்தையுடையவனுமாகிய வீமராச னென்னும் இயற்பெயருடையவன் எ - று

ஞாநியா - தாயபாகமுடையார் (௪)

வேறு

வீரவேன மனைவன் விழையா கற்பிழை
முரேழுற றுவகை முறுவல் செய்நலாற்
சாருகா சினியெனச் சாற்று நாமத்தா
ளோருமா நலமெலாந் திரண்ட வுள்ளத்தாள்.

(இ - ள்) வீரம்பொருந்திய வேலேந்நிய வீமராசன் விரும்பத்தக்க கற்பீனையுடையவன், தந்தபந்திகள் தெரியாதவகையாகப் புன்னகையையுங் காரணத்தால் சாருகாசினியென்று சொல்லுமபெயரையுடையவன், அறியத்தக்க சிறந்த நன்மைமுழுவதும் ஒன்றுசேர்ந்த வுள்ளத்தையுடையவன். எ - று

சாருகாசினி - சாருஹாசினியென்பதன் திரிபு சுந்தரமான சிரிப்பையுடையவ னென்பதுபொருள். (௫)

முதுகுறை வாளாகண் மொழிதப் பாதுகோன்
பொறுக்கடிந் திருநிலம் புயத்தி னேரதுபு

விதுக்குறை வாணுதல் விளங்கு வெண்ணைகை
மதுக்குழை மனைவியின் வாழு நாடையில.

(இ - ள்) வீமராசன பேரறிவுடையவாகுள் சொற்றவற்றை பொதுத்தன்மையகற்றிப் பெரியபூமியைத் தோளிறற்குகி, சந்சிந்தனைமபோன்ற லௌளிய நெற்றியையும் பிரகாசிக்கின்ற லௌளிய பலவிரையையுந் 'தன்செத்தங் கூந் தலையுமுடைய மனைவியாகிய சாருகாசினியுடன் வாழ்நீருக்குக் காலத்தில' எ - று

முதுக்குறைவானாகவென்றது மந்திரி புரோகிதா முதலானோரை பொதுக் கடிதலாவது தனக்கேயுரிமையாகவல (௬)

புத்திர னினமையாற புலாநத நெடுநினை
பத்தியிற நேவாகள் பனிக ளாற்றினுன
மெத்திய தானவகள் விதியிற செய்தன
நெத்திறத் தருமமு மினிதி யற்றினுன

(இ - ள்) புத்திரபேறில்லாமையால் ஒருநதிய மனமுடையவனாகிப் பத்தியுடன் தேவர்களுக்கு (செய்யாதக்க) பணிவிடைகளைச் செய்தனை மிகுந்த தானவகளை விதிப்படி (சிறப்பாது)ராகநீருக்குக் கொடுத்தனை எவ்வகைப்பட்ட தருமங்களையும் இனிதாகச் செய்தனை எ - று (௭)

செவ்விய வேளவிகள் சிறப்பா ரெய்கள்
னிவவகை நலயினே யெவையு மீட்டியு
மெவவமில் புத்திர நெய்தப பெற்றினன
கொவ்வையாய் மனைவியை யழைந்துக் கூறுவான்

(இ - ள்) செம்மையான யாகங்களைச் சிறப்படியற்றினான் இவ்விசமாக வல்லா நற்காரியங்களையுஞ்செய்து, துன்பமில்லா புரோகிதா யுடையபெற்றானினன (ஆகலின் மனமெவறுத்து) கொல்குக்கலிப்பொன்ற வையையுடைய மனைவியாகிய சாருகாசினியை விவரித்து (இவ்வகையாக) ச சொல்கின்றான் எ - று

புத்திரன் - மகன் சூதைதாயரைப் புத்திரனது நற்கினின்று விடுவிப்பவனென்பது தாறுப்பொருள் புத்தென்றது பிள்ளைப்பேறில்லா பெற்றநகில பெயர்

கொமமைமெம் முடையினையு கோதில புத்திரா
தமமையெய தாதவா தரலியா னினு
மிமமையு மறுமையு மெய்தி டாடெயி
மைமுடை வாழ்க்கையு நன்றிப் பால்கீதா.

(இ - ள்) குவிவாகிய வவியமுடையோடு புடையாளே 'குறாமில்லாத புத்திரா களையுடையபெற்றதவாகள் உலகனை, யந்செய்யாது, மெம்பபலனையும் மறுமைபலனையும் அடையமாடா'வென்ற (சாந்திரி 1௭) கூற்றால், நமமுடைய உயிர்வாழ்தலும் நன்றியையுடைய தாருமம் (புராது) எ - று, (௯)

வேறு

அமராபித்திரத் தேவரிவ சவ்வியகவ் வியமேலா
கமலமுதத தாயநமது கட்ட முத்தம் பெருநதீரும

விமலமுறுங் குடிபயிற் பபும் விவனிவ்வாட சீயுமவவியுந
தமமறுநூற பயிற்சிகளுஞ் சகலமுமவீ னாயினவே

(இ - ள்.) தாமரைபோலும் முகமுடையவனே! தேவாகளும் பிதிர்தேவர்கள்
ஞமாகிய இராகன் அவ்வியகவவியங்களினமேல விருப்பூற்றிருப்பவர்கள் நமதுபேரழ
கும், பெருஞ்செலவழும், பரிசுததமாகிய (உயா) குடிப்பிறப்பும், சிறந்த இலவாழ்க்
கையும், வல்லபமும், தாமதகுணமற்ற நூலாராய்ச்சிகளும் யாவும் வீணாயின ஏ - று.

தேவாக்குககொடுப்பதை அவவியமெனறும், பிதிராக்குக கொடுப்பதைக்
கவ்வியமெனறும் கூறுதலவழாகு (௧௦)

நெடிபடுகா எனகதேகி னேரிழையா யொருவாற்றும்
குடிவளாசான முனைவநது கூடலுமா மதுவீனிறேற
படிபறுவான கதிசேரும் பயப்பாடடி லையமீலை
முடிவிறுவே யாகுமென மொழிந்தமைச்சாக் கதுசொன்னான்.

(இ - ள்.) சிளவன்களென பொருந்திய வனத்திற்குச் சென்றால், ஒருவகையாக
மரபுவளரத்தக்க புத்திரப்பேறுவநது கைகூடலுமாகும் அஃதுமினறாயின், ஞாந
மற்ற சிறந்த கதியிறசேரும் அச்சத்திற சந்தேகமில்லை, இதுவே தீர்மானமாமென்று
கூறி, மந்திரிகளுக்கு இத்தனைக் கூறினான். ஏ - று (௧௧)

குழ்ச்சிமிது மந்திரிகா டொலபவததில யானசெய்த
ஆழ்ச்செய்யய னேமனைனி யுஞறறியதீ வினைப்பயனே
வாழ்ச்சிதனக் கீதமபுரியு மங்கடபே நெமககினை
தாழ்ச்சியித னுனமனைவி தனனெடுகொன புகுகினிறேன.

(இ - ள்.) ஆலோசனைமிருந்த மந்திரிகளே! இல்லாழககைக்கு நன்மையை
யுண்டெய்யும் மககடபேறு என்கிலலாமை பழய சனனங்களில் யானியற்றிய ஊழ்
வினைசெய்யும் பயனோ? (அல்லது) எனமனைவிசெய்த தீவினையினபயனோ? (அறிக
வேன) தாழ்வாகிய விதனால் யான சாருகாசினியுடன் வனத்திற செல்கினிறேன ஏ - று

சனனெடுபொருளு நீலமனைதது மிருவீரும் பகுத்தாளாக
மீனவிவரி வெனபாலே விடுததிக மீனேனேற
காண்டருநம் வழிவழியுங் கைக்கொள்க வெனசெய்பி
மூண்டெபருங் காதலினுன மொயகுழலா ளொடுமெழுந்தான.

(இ - ள்.) மிகப் பொருளும் நீலமுமாகிய வெல்லாவற்றையும் நீங்களிரு
வரும் பாசித்துக்கொண்டு ஆளக்கடவீசன் (கடவுளருளால் மகப்பேற்றுடன்) திருமயி
வந்தேனாகில எனனிடச் சிறிலேயே சொடுத்தவிக திருமயிவரேனாயின், வரத்தக்க
உமமுடைய பரமபரையின் வழியே கைக்கொள்ளக்கடவீசனென்று சொல்லி, வீம
ராசன மிக்க பெருவிறுப்புடன் நெருங்கிய கூர்சலையுடைய மனைவியோ டெழுந
திருந்தான் ஏ - று (௧௧)

சுமந்துவெனு மந்திரியுஞ் குழ்ச்சி மனின ரஞ்சிதனு
மமைதவுளத திருவொரு மமையாத துயாவீழிநீ
ருநிழிந்தனராய் மிகவாடி யுயிரணையா னுணையினு
விமிழுதிடப்பாட டிருந்தனாக ளிறைவன்வனத தேச்சினான்.

(இ - ள) சமந்தவென்று சொல்லப்படும் மந்திரியும் ஆலோசனையில் வல்ல மனோகுசுதனென்பவனுமாகிய ஒன்றுபட்டமனமுடைய வீருவாசனும் அடங்காத துயரத்துடன் கண்ணீர்சொரிந்தவாகனாய் மிகவும் வாட்டமடைந்து உயிர்போன்ற அரகனுடைய ஆக்கியையாற் கட்டப்பட்டு ஊரிலிருந்தாகன. வீமராசன (மனைவியுடன்) வனத்துக்குச்சென்றான் என்று (௧௪)

தொக்கவனத தலமருங்காற் றொல்லெனின் தலைகூட்ட

மிககதவ விசுவாமித்திரனவா முரசுசிரமம்

புககனனமா ணுககருக்குப் பொருவினமறைப் பொருளவிரிகருந்

தக்கமுனி வரனபதததத சாரநுமலை யொடுந்தாழ்ந்தான

(இ - ள) நெருங்கிய வனத்திலே துன்புறுமுழுவனையில், நல்லாழானது கைகூட்ட மிகத் தவதையுடைய விசுவாமித்திரமுனிவா வாழுகின்ற ஆசிரமத்திற் புகுந்து, சீடர்களுக்கு ஒப்பிலலாத வேதத்தின் பொருள் விளக்குகின்ற தருதியாகிய அமமுனி சிரேட்டருடைய பாதங்கலையடைந்து மனைவியுடன் (வீமராசன்) பணிக் தனன். எ - று

தொக்கவென்றது மிருகங்கணெருங்கிய அல்லது மரங்கணெருங்கியவெனக் கொள்க (௧௫)

வணங்குமணி லேற்கரத்தது மன்னனுக்கு மாமுனிவ

னிணங்குறவா சீவதிப்பா நெசமுனக் காகவெனப்

பிணங்குதலில் லாவுளத்திற பேசியெழுந் திருவெனன

வணங்கினெடு மணங்குளிப்ப வரசனெழு தெத்திரநின்றான்.

(இ - ள) (அவவாறு) பணியும் ஆழ்கிய வேறபடைதாங்கிய கையையுடைய வீமராசனுக்கு, சிறந்தவிசுவாமித்திரமுனிவன் இணக்கமாக ஆசீர்வதிப்பவராகி, சந்ததி பெருகுவதாகவென்று குற்ற விலலாதம் துண்டுகூறி யெழுந்திருக்கவென, வீமராசன் மனைவியுடன் மனக்குளிர்ச்சியுற்று எழுந்த அவர் எழிரேற்றன்னன் எ - று.

ஆசீர்வதிப்பான் - ஆசீர்வதிப்பானாகி யெனப்பொருள்.

(௧௬)

வேந்தாகளே நேரியா விளங்கியவெம் மாசுசிரமம்

போந்தவருட் பயனினறிப் போனவாக டாமில்லை

யாயந்தநின் துளத்தாராவ மறைகுதியேற் றருதுமென

வாயந்தவ விசுவாமித்திரனா மகிழ்ந்தனாத்தார.

(இ - ள) அமராசன் (ஆகிய யானைகட்குச்) சிங்கமபோலப்பவனே! நீயாவன? விளக்கமுற்ற வெம்முடைய ஆசிரமத்திற்கு வந்தவாகளிறு பயனிலலாமல் (வந்தே) சென்றவாகளிலா. எண்ணிய உன் மனைவிரூபத்தைக் கூறுவையாயின், (அத்தனை) கொடுப்போ மென்று, பொருந்திய தவத்தைச்செய்த விசுவாமித்திர முனிவா களித்துக் கூறினா. எ - று

அறைகுதி எனத்தில் கு சாரியை

(௧௭)

விசுவாமித்திரனா விளம்பியசொல் லமுதருந்தி

யெசுமீன் தவனபோல் விதயமெடு முகமலாந்து

நசுசமா தரவோடு நராதிபனொல் வானடியேன்

மெச்சியசோக் கவுண்டினிய விபனகாவாழ் தருமவீமன்.

(இ - எ.) விசுவாமித்திர முனிவர் கூறிய சொல்லமுதத்தை (செவியால்) அருந்தி, புத்திரனைப் பெற்றவன் (களிப்படைவது) போலமனமும முகமும் மலாச்சி யுறு, விருமபத்தக ஆசையுடன் வீமராசன் சொல்கின்றான் (அடியேன்) மெச்சத் தக்க சிறப்புடைய பெரிய கவுண்டினையி நகரத்தில் வாழ்கின்ற வீமராசன் எ - று.

இவளொரு நாசினியென பாலெனக்கு மனைமாது
தவமாதி பலபுரிந்து தனையனுந் தமையினவருந்தி
யவமான வாழ்க்கையினை யறதறுதற்கா ரணியததுக
கவலவெறுத தவமயாதோ ளைக்கூ லினைககண்டேன்.

(இ - எ) இவள் அடியோனாகு மனைவி - சாருகாசினியென்னும் பெயரு டையாள தவமுதவியபலவற்றைச் செய்தும் புத்திரனுண்டாகாமையினால் வருத்த முற்றுப் பலன்ற வாழ்க்கையை யறவேயொழித்து வனத்தில் (வந்து) கவலைபடும ளாகு யாறு நற்றவமோ கைகூடுதலால் தேவரீரைத் தரிசித்தேன் எ - று.

தவமாதி - எனந்து தானயாகமுதவியன் (கூ)

கனகவரை யடுத்தோர்களுங் கற்பகத்தை யடுத்தோர்களு
மனவியழவு முற்றுக மாபுளதோ வையகத்தி
லனகநினை யடுத்தேனு மருமகவுண டென துணியுதேன
புனிதநின் தருளுரையாற புத்திரனின் தோயருதேன.

(இ - எ) புத்திரமானவரே! இப்பூமியிலே, பொன்மலையாகிய மேருவை யடுத்தவாகருங்கு கற்பகவிருட்சத்தை யடுத்தவாசன்குமமனவ்ருப்பமுடிவுபெறுத் தவழகமுண்டோ? தேவரீரை யடைநகவனம் அரிய புத்திரனையடைவேனென்று மனதுணிவுற்றேன் பரிசுத்தமானவரே! தேவரீருடைய திருவருளாற் புத்திரனை யிப்பொழுதே பெற்றேன் எ - று (உ)

தகத்தவத் தாலலேத ராத்திரவி சாரணையான
மிகத்தய வாறபொ ழுமை விரத்ததால் வேளவியிறை
பொககமஹம் வித்தையிறை புகழ்தான தருமதநா
லொகருநரில் லாயுரைத்த வ்யாமொழிவீ னாகாதே.

(இ - எ) தகுதியாகிய தவத்தினாலும், தேவசாத்திரங்களின் விசாரணையின லும், மிகுந்த கிருபையினாலும், சாந்தத்தினாலும், விரத்தத்தினாலும், யாகத்தினாலும், உ ண்மையாகிய வித்தையினாலும், கீதத்தினாலும், சானதருமங்களாலும், சமானமானவா ளருவருமில்லாத முனிவரே! தேவரீர் கூறிய உயவாகிய வாரத்தை (ஒருகாலத்தம்) வீணாகமாட்டாது. எ - று (உ)

எனவமுத்தி யடியேனமு னியறறியதி வினைதெரிந்து
பனவுரைத் ததுநீர்ததுப் பரிசுத்த னாருமவகை
யினிபவுபா யமுபியம்ப வேண்டுமென விரத்தலொடு
முனிவன்மகிழ் துளத்தெண்ணி முடிவேந்தற குறாசெய்வான்.

(இ - எ) என்று துதித்து, முனிவரே! அடியேன் சன்மாநரத்திற் செய்த தீவினையை யறிந்து கூறி, அந்நீர் விலக்கிப் பரிசுத்தமாகத் தக்க நல்ல வ்யாயத்தை யுஞ் சொல்லவேண்டுமென்று யாசிக்கவும், விசுவாமித்திரமுனிவர் களித்து மனதில் யோசித்து முடியுமிந்த வீமராசனுக்குக் கூறுகின்றார். எ - று. (உ)

நினகுலத்தோர் விநாயகரை நிததது மபூ சனை || ௧௫௩ ||
 நனகுமிகப பெபமுராக னைநிபனை || ௧௫௪ ||
 மினகொடிபொ லிடைமனை வினைமுவினை விடுதலினை
 லினகுலை மழலைமொழி யொசுமீழந் தாயமமா

(இ - ள்) அரசனே! உனகுலத்துப் பெரியோர்கள் விநாயகக்கடவுளைத் தினந்தோறும் பூசைசெய்து நனமைகளே மிகுதியாக அடைந்தார்கள் நீயோ இந்த மின்னறகொடிபொலும் இடையையுடைய மனைவியினுடைய விருப்பத்தினாலுதனை விட்டபடியால், இனியகுதலையாகிய இளஞ்சொல்லையுடைய குழந்தையைப் (பெருது) இழந்திருக்கின்றனை - ௭ - ௮

(உ௬)

விதாபபமெனு நாடாளும வீமவீணி விநாயகரை
 மதாபபினிவிழி மாதேதாடு மகிழ்வீமந் தெனுமணியை
 கதிாபபவியாப பாயறுமருதுக கணைசாசூல தெயவதமா
 யதாபபுளத்திற யுயரகறுயி யாண்டதுங்கை தெனமொழிவான.

(இ - ள்) விதாபபமென்று சொல்லும் நாட்டை யரசுசெய்யும் வீமராசனே! நீ இனி மதாத கண்களையுடைய வுண்மையையுடைய விநாயகக்கடவுளை (பூசித்து) மகிழ்ச்சி செய்வாயாக புத்திரரத்தினத்தை வினாவிற்பெறுவாய் உங்கட்குக் கணைசப் பெருமானே பயமமைந்த மனத்தோரை யொழித்துக் குலதெயவமாக, ஆட்கொண்ட சரிதையையுங் கேட்பாயாடுவென்று விசுவாமித்திரமுனிவர் கூறலாயினா - ௭ - ௮

விசுவாமித்திரனை வீமனடுத்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆதர் கிருவிருத்தம் - ௧௨௦௮.

தக்கன் பிணிநீங்குபடலம்.

கொழிபுகழ் வீமநுங் குலத்து னோரசனுமுன
 வழிவழி யரசுசெய் மறுவீ லாததேம
 பொழிமறை மகிகொழும் புகரு மாட்சியாற
 கழிமகிழ் தருங்கரு நாட தேயமே

(இ - ள்) சென்னிய கோதரியையுடைய வீமராசனே! உமருடைய குலத் தோர்கள் பூாவதில வழிவழியாக அரசுசெய்துவந்த குறமில்லாத இடமானது மாதகதோறும் பொழிவறை பஸ்யானது அதிகரிக்கும் மாட்சிமையால் மிக்க கன்பு பைத்தருங் கருகடதேசமாகும் - ௭ - ௮

வழிவழியாக - பரமபரையாக

(௧)

கடவுளா புகழ்கரு நாட தேயகதி
 லடையலா திறையிட வராகள வாழ்பதி
 படாபுகழ்ப் பொருடரும் பாணு மாநக
 ரிடாடுகட வாகசெய் திருநக காலத்தில்.

(இ - ள்) தேவர்களும் புகழ்ச்சைக் கருந்தேசத்திலே, சத்தருக்கள கப் பங்கொடுக்க அவாகளவாழ்ந்த நகரமாகிய படர்ந்த புகழையுரு செல்வதையுங் கொடுக்கத்தக்க பாளுமாதகரத்தல், தனமொழிய இராசரிக்கு செயதுவந்த காலத்திலே எ - று

நிறை - அரசுநாடுக கொடுக்குவரி இதனை இரையெனறுஞ் சொல்வது வழக்கு. கடவுளானானுஞ் சொல்லி நியில உயாவு நிறப்புமை தொக்கிது (உ)

வழுவிவ்வல வவனெனு மன்ன லின மனக
கெழுதலை முறையிலாவந் திறைமை செய்யுநாட
கழுமிய கற்பினள கமலை யென்பவள
பழுதுறு மொருமகப பயந்த நோகினுள்.

(இ - ள்) குற்றமில்லா, வல்லன்னெனும் அரசன் உனக்கு ஏழாதலை முறையினாகவந்து அரசுசெலுத்துவகாலத்தில (அவனையேவியாகிய) மிக்க கற்பினை யுடைய கமலையென்று சொல்பவள் குற்றம் பொருந்திய ஒரு பிள்ளையைப் பெற்று (அதனைப்) பாராதனை எ - று

கழுமுதல் = நிறைந்திருந்தல் (௩)

விழியிலின செவியிலின விளம்பும் வாகுமின
கழியமெய விரவிய கறையெ புண்ணுள்ள
பழிதருவ குறளனென பாலன பாலனென
றழிதய ருழர்கன எவல நீங்கிலாள்

(இ - ள்) கண்ணிலலாதவனும், காதிலலாதவனும், பேசுமொயிலலாதவனும், தேகத்திற்கலாத கறையெயுந்தக்க மிகப் புண்ணுள்வவனும், பழிக்கத்தக்க குள்ள மானவனுமாயினன எனபுத்திரன் புத்திரனென்று, பெருந்தயரடைதனை நீங்கினுள்ளன. எ - று (ச)

மறுபுல மன்னவா வசைகள் கூறுபு
முறவெசெய் திடவரு முடைகொண மைந்தனைப்
பெறுதலி னிமைமையெ பெரிதின் பாமொ
வுறுவிழி நெடுமபுன லுகுத்து மாழகினுள்

(இ - ள்) மறுதேயத்தரசர்கள் நினைதசசொந்தனைச் சொல்லி நகைசெய்தி மேம்படி தோன்றிய முடைநாற்றத்தையுடைய புத்திரனைப் பெறுதலுக்காட்டிலும், பெறுதிருந்தலே மிகநலவதாமென்று, பொருந்திய கண்களினினும் மிக நீரைச் சிந்தித் துன்புற்றான் எ - று

கூறுபு - செய்பு எனும் வாய்பாட்டு இறந்தகால வினையெச்சம் (௫)

பாவமிப பிள்ளையின் பரிவு பாரத்திடப்
பூவின் நென்றலைப் பொறித்த தென்கொலோ
மேவிய பிணியினுள் மெலியு மைந்தனுஞ்
சாவது வாழ்த்திற் றகக தெனறனை.

(இ - ள்) (ஐயோ!) இப்பிள்ளையின் பரிதரத்தைக் காணும்படி தாமதமல்ல ரில்வாரும்பிரமேசுவரன் என்கிரசிலெழுதிய தென்னபாகமோ? பொருந்திய நோயினால்

வருந்துகின்றபிள்ளையும் உயிர் பிழைத்திருந்தவிலுள்ள இறந்தலே தகுதியாயுள்ளது என்று கூறினான் எ - று.

(௬)

வில்லெதிரா துதலினுள் லெதுமபி னைதலும்

வல்லவ னடுதலுறு மகனை நோக்கினு

னலலது நல்லதெ னெற்ற வபயன்

சொல்லுவ தனநெனத் தானுஞ் சோராதனன்

(இ - ள்) வில்லைபோன்ற புருவத்தை யுடைய கமலையென்பவர் வருந்தித் துக்கிக்கவும், வல்லவனென்று மரசன அவளைச் சமீபித்து, பெற்ற பிள்ளையைப்போல தான் என் உத்தமமாகிய தவத்தின்பலன் நன்றாகவிருந்தது நன்றாகவிருந்தது, அது சொல்லத்தக்கதன்று என்று தானுஞ்சோவடைந்தனன் எ - று

(௭)

ஊழினுள் வரகதந் ஸுரைநதென் னுலகென

ரூழிமா லணையவ னாகத்திற நேறினான்

வீழ்வாயக கமலைநீ லெதுமபி லென்றுதன்

வாழிமா மணையையும் வருட்டித் தேற்றவான்

(இ - ள்) ஊழினியால் நேரிட்டகறஞ் துன்பமடைந்து ஆவத்தக்கன யாது? என்று, சக்கரமேறிய திருமலையொத்த வல்லவ ராசன் மனத்திற்றணிவுகொண்டான் வீழிகனபோலும் இத்தையுடைய கமலையே! நீ துன்புற்றதே யென்று, தன் சிறப்புள்ள மணவியையும் வருட்டித் தேற்றம்படி எ - று.

வருட்டி - வற்புறுத்தி

(௮)

துன்பொரு காலத்துத் துரைநது ளராகநீள்

யின்பொரு காலத்தி னெளிதி னெய்துவார

நன்பொயி யிழந் நனிக நனைகொள டிவளையே

யன்புறு நன்மக வாரு மாதாரய்

(இ - ள்) ஒருகாலத்திலே துன்பத்தினால் வருந்தினவர்களை (பின்பு) ஒருகாலத்தில் இன்பத்தை யெளிதாக அடைவார்கள் (அதுபோல) பெண்ணே! நல்லபொயி களையிழந்த இக்கூறுட்பொருந்திய குழுவையே (ஒருகாலத்தில்) அன்புபொருந்திய நல்ல குழுவையாகவாகும். எ - று

(௯)

மணிகனாமந் திரமருந் திவறயின மாறையொந்

தனிலில் தாயியுற் தவநக டாவங்க

ளணியிற் தங்குவாந் திகளி லீ மயுவாம

பிணிமலாக குழலீரீ பேணு கெனநனன்.

(இ - ள்) மணிக் கிர அவுடன்களாகிய இவற்றினால் (ஒருகாலத்தினால்) ஒழிப் போம், தீரவியில் தவங்க தானங்க அழகிய பிரசங்க முதலியவற்றினால் நீசகு லோம், கட்டப்பட்ட மலாமாலையணிந்த கூந்தலையுடையவளை (வருத்தாது இக்குழந்தையை) காப்பாற்றுகவென்று கூறினான். எ - று

(௧௦)

அவலமென கடலிடை யமுநது மாதாரள

கவலையிற் சிறிதுகையதன்று கண்ணொலங்

சுவலய நீரோடு குளிராத நீரினற
றவலரு மைந்தனைச சால வாட்டினுள்.

(இ - ள்.) துன்பமென்னுங் கடலிலமிழ்ந்த கமலையெனப் பவன் கவலையினின்
றுஞ் சிறிது விலகி, கண்ணென்று சொல்லுங் குவலையினின்ற வருகின்ற நீருடன்
குளிராத நீரினுலுங் கெடுதலற்ற புத்திரனை மிகுதியாக முழுகுகிளுள். ஏ - று.

சுவலயம் - குவலையென இது கண்ணுகருவிக் கப்பட்டது கண்ணீராலுந்
தண்ணீராலு முழுகாட்டினுள்ளென்பது கருத்து (கக)

போதக மனையவன பொருவி னூலவழிச
சாதக மாநிச டழையச செயதுபின
மேதரு கணிதரை வினவித தாகடுனென
றேதக வனமுததன னெரும கனறனை

(இ - ள்.) யானைக்கனறையொத்த வலவவராசன ஒப்பிலலாத நூலகளிற்
கூறியவகையே சாதகரும் முதலியவற்றை நன்றாகச்செய்து, பிறகு மேம்பட்ட கணித
நூற்புவவனாகக்கூட்டுத தக்கனென்று சொல்லுமபடி ஒப்பற்ற புத்திரனைக் கூப்பிட்ட
னென. ஏ - று.

கணிதா - சோதிடா.

சாதகன்மாவது அததிரமந்திரத்தால நூறு ஒழுஞ்செய்து வாமமந்திரத்
தாற் புத்திரன முகத்தை யெவ்வாறாகப்பிடுவதென்பதும் மந்திரங்களை யுச்சரித்து உச
சியையோந்து புருடமந்திரத்தை வலக்காற்றி செலுத்தல ஆதிகளெனந்து உத்தாபன
முதலியன உத்தரூபனமாவது அசுத்தமாகிய அறையினின்றும் சுத்தமாகிய உயர்ந்த
வீடத்திற் குழந்தையைச் சோடபிசுருங்கரியை உத்தாபனத்தின பின் செய்யவேண்
டியது நாமநிபுணமாசுவியை, தக்கனென்றழைத்தனென்றோ அது பெயரிடுதலிற்
செய்யுங்கிரியை அதன்பின்னா நான்காமாத்திற சந்திமித்ததலும், ஆறாமாதத்தில
அணன்பிராசனமும், பதினொன்றாமாதத்திற் சவுளமும், ஐந்தாமருடத்தில உப
நயனமுமுதலியனவாம் பிரவாசம் - குழந்தையைக்கொண்டு கோயிலுக்குச் செல்லல
உபநயனம் - பரசிவத்தைத் தரிசிப்பித்தற்குச் சமீபமாகிய நயனத்தையுண்டாக்குங்
கிரியை. (கஉ)

வெள்ளணி யணிந்தநாட டொடங்கி வெந்தாகோன
பிள்ளையைக் குறித்ததற் மாதி பேணியும்
விளநுதல கண்டி லன விழும வெம்பிணி
தெள்ளிய வாண்டுபன னிரண்டு பென்றிவ.

(இ - ள்.) வெள்ளணியணிந்த தினமுதற்கொண்டு ராசராசனாகிய வலவவன்
தன் புத்திரனைக் குறித்ததற் தரும்முதலியவற்றைச் செய்தும், துன்பத்தைச்செய்யுங்
கொடியநோய்கள் நீங்குதலைப் பார்த்திலன் (இவகையாகத்) தெளிந்த பன்னிரண்டு
வருடங்கள் சென்றன ஏ - று.

வெள்ளணியணிதல - மனைவி மகவுயிர்த்த காலத்து வெள்ளணியணிவது.
இது முனவிளக்கப்பட்டது (கங)

வலவவன மனைவியை யழைத்துக் கூறுவா
வெல்லியில பொருளெல்லா மிழந்து மெய்னுட

லலலொடி பகலருந தவத்தின வரடியுரு
செல்லலசெய மகனப் பணி தீரக கண்டிலேன.

(இ - ள்) வல்லவரசன தன மனைவியை விவரித் துச்சொல்கின்றான கணக
கில்லாத பொருண்முழுவதையும் (தான்சருமங்கன்ற) போககடித்தும், இரவுமபக
லும் அரிய தவங்களால் என்னுடைய தேகமிளைத்தும், துன்புசெய்கிற மகனுடைய
பிணிகள போகக்காண்கிலேன (இனியாதுசெயவது?) எ - று (கச)

மற்றுள பொருள்களு மாய் முனமக
ஹற்றிருந தன்னெனி லொழியக கொண்டுபோ
சற்றினித தாழ்க்கலை யென்னத தையலாள
பெற்றவத தினத்தினும் பெருநதுன பெயதினா.

(இ - ள்) மிகுதியாகவுள்ள பொருள்களும் ஒழியுமுன்னர், மகன (உன்பால்
அன்பு) உற்றிருந்தாலாயின (அவனை யிங்கிருந்து) அகலக்கொண்டுபோவாயாக. சிறி
தும் இனிகராலந்தாழ்க்கலெண்டாமென்று வல்லவரசன கூற, கமலையெனப்பவன் (அப்
புதலவனை) ஈன்ற அககாலத்தைக்காட்டிலும் நிகக வருத்தமடைதான் எ - று (கங்)

வேறு

அன்னே வன்னே மன்னவ நெஞ்சுத சுழலாகி
யென்னே வானே லென்னினிச செயவே நெனநொநது
கொன்னேய் கொண்ட மைந்தனை வல்லே கொண்டாவா
மின்னே யன்ன துண்ணிடை வாட வெளிககொண்டாள்.

(இ - ள்) ஐயோ! ஐயோ! அரசன மனநிற கோபாகினிகொண்டு என்னை
நோவானாகில் இனி யாது செயருவேன்? என்று வருந்தி அச்சமபொருந்திய நோ
யைக்கொண்ட புத்திரனை யுடனே கொண்டு, ஒசிகின்ற சாகிய மிஷ்னலைய நிகாதத்
துண்ணிய இடையானது ஒசியுமபடி (கமலையெனப்பவன் அந்தப்புரத்தினின்று) வெ
ளிககொண்டு சென்றான். எ - று

ஆவதல - வளைதல, ஒசிதலென்றாம்

(கசு)

பற்றா யாரே பனிடெய நலனுழ படாகாலை
யுற்றா யாரே யோங்கிய தீயு முறுகாலை
யெற்றே வெனை விரங்கலி நெனநு மிடாரைப
பெற்றே னல்லாற காப்பிலை யென்றே பெயாகுறான

(இ - ள்) பூவத்திறெயத நலனுழின்பயன் வளருவகாலத்திற சத்தருக்க
ளாயுள்ளோர் யாவா? மிகுதியாகிய தீயுழின்பயன் வருவகாலத்தில் நடபாயுள்ளோர்
யாவா? ஏற்றேவென்று கவலவதினால என்னவரும்? வாய்பாகத்தில் உமாதேவியாரை
யுடைய சிஷ்பெருமானையல்லாமல் ஆதரவின்மென்று கருதிச் சென்றனன். எ - று.

வெள்ளிடை நீந்திக் கல்லத ரதக மிதுபேயததோ
துள்ளுறு மானின் கனமென வோடிச சுரநீர்தக
எள்ளாகள சூழ்ந்து நிலலென வாரத்துக கலன்கொளரோ
கொள்ளவுள வாய். மெனமெல வோரா குறுகுறாறு.

(இ - ள்) வெளியைக்கடந்து கவழியுங் காணலும் மிகுந்த அருநெறியில் தள்ளிச்செல்லும் மான்கனாற்போல ஒடிப்பாலை நிலத்தைநீர்த, திருடர்கள் சுற்றிக கொண்டு நிலவென்றாப்பரிசுது, ஆபரணங்களைக் கொள்ளுகொள்ள, மனம்வருந்திப் பையப்பைய ஒருரையடைந்தனள். எ - று. (௧௮)

பொருளினை யேநற பொருளென வேட்டுப் புவிசுரப்போ
னருளினை யிலலா னுய்மனை மைநத நவாதமமை
யொருவின நென்னி நெண்கலம் வவ்வா தொழிவாரோ
கருவினை மாகக ளென்றரு ருக்கோர கரைகாணாள்.

(இ - ள்) செல்வந்தையே உத்தமப்பொருளென்று விருப்பி உலகினை யரசு செய்யும் அரசன் (சிறிதும்) கிருபையையுடையதாயிலலாதவனாய் மனைவியும் புத்திர னுடையவர்களை நீக்கினென்று சொன்னால், நீச்செயல்பரிபவாகள் [கள்ளர்கள்] பிர காசிக்கின்ற ஆபரணங்களைக் களவாடா தொழிவார்களோ? என்று (தன்னுட்கர்மா னிதது) துன்பத்திற்கோ எல்லகாணாதவளாகி எ - று. (௧௯)

கரை - தீர்வு, பரிசுரம்
வனபசி தாக மலகி வருத்த மகினை
முனபசி தாகங் கண்டறி யாதான முகமவாடித்
தனபழ வாழவும் வந்தவெ றுபபுர தகநாடி
யென்புரி வானா மென்புரி வாமென மிதுதோரதாள்.

(இ - ள்) முனபையையுந் தாகத்தையும் பாதத்தியாத கமலையென்பவள் வலியபசியுந் தாகமும் மிகருருத்தச தனபுதல்வனுடன் முகமாட்டமுற்று, தன்னு டைய பழையையாகிய வாழ்க்கையும் (இப்பொழுது) வந்தவெறுக்கத்தக்க நிலையும் தகுதியாகயோசித்தது, நாமயாதசெய்வோம்? நாம யாதசெய்வோம்? என்று, இதனைத் துணிந்தாள் எ - று. (௨௦)

மைத்தனை நாடி வாழ்க்கையை விட்டே வனமவந்தாம்
வந்துழி யாவி மாயரதன மாயின மகனுய்த
லெந்தவு பாயந தன்னினு மிலலை யிரந்தேனு
ரைந்துயிர போகா தோரமபுது மென்ற னவைவயிலலாள்.

(இ - ள்) குற்றமில்லாத கமலையென்பவள் புதல்வனைவிருப்பி (இராச)சுகத் தைக் கைவிட்டு வனசுநிறகுநேசோம் (அவ்வாறு) வந்தவிடத்தில் உயிர்விடுவோமா னால் (நமமுடைய) புகலவன பிழைப்பது எவ்வாயத்தாலுமிலலை (பிறரிடம்) வருந்தி யாசித்தாலும் உயிர்போகாமல் (அவனை) காப்போமென்று சொன்னாள் எ - று.

குறுகிய சிறுதா ரதனிடையோபாற குளிரகங்கை
நிறுவிய வெணி நினமலர கோயி னிலையெய்திசு
சிறுவனை வைத்துச் சேரணி மைக்கட டிகழ்கின்ற
வுறுநக ரெய்திப் பலிகொடு மீண்டே டினுந்நட்டாள்

(இ - ள்.) தாமடைந்த சிறிய ஊரினொருபக்கில, குளிர்த கங்காசலத்தை நிறுத்திய சடையையுடைய அமலராகிய சிவபெருமானது திருக்கோயிலில் நிலைத்துச் சிறுவனையிருக்கச்செய்து, பொருந்திய சமீபமாகவுள்ள நகரத்தையடைந்து பிச்சை கொண்டு திரும்பி (அவனை) உண்பித்தது (த்தானும்) உண்டனள். எ - று. (௨௨)

வேறு

அண்டாகள் பெருமான கோயிலுமாநததுக கடுப்பவைருங்
குண்டின புததை நாளுஞ் குறுகினை பவிதோந் தாடடி
யுண்டனள வசுக்கு நாள் லொருநின் மகனோடு வயிதப
பண்டைநல் வினைவல் தெய்தப ட்டாத்தனள பவிதோந்

(இ - ள்.) தேவநாயகராகிய சிவபெருமானுடைய திருக்கோயிலொருநதது
அசுசிறுநாருக்கு அடுத்ததுள்ள குண்டினபுரத்தை நாடோறும்பெருந
திய பிச்சையெடுத்துவந்த (அவனை) உண்பித் து, (நாணும்) உண்டவாருங்காலத்திலே,
ஒருநாள தன மகனோடு அவனூறிய பிச்சையெடுக்கச்சுனனன (அட்பொழுது) அவ
னது பூர்வசனன புண்ணியம் வந்தெய்தலால் எ - று

“பண்டைநல் வினைவந்தெய்த” என்றது மேலவருகு செய்யுளில் “முற்கல
ரெதிரே போந்தா” எனபதைக்கொண்டு முடிக்கின்றது (உரு)

வீதியிற ரெல்லும் போது வியனகாக கடுத்த காளிற
சாதியின் வயிர் பிணிநீத் ததைநதுபல் லுயிரும வாழும்
போதியல் சோலை ருழந்த பொருவிஸார சிவமம் வைகு
மூதியல் சிவமே நடு முக்கல ரெதிரே போந்தா

(இ - ள்.) வீதியிற செல்லுங்காலத்தில, பெரிய அந்நகரத்திறகடுத்த வனத
திலே சாதிப்பலகையில்லாமற் பல பிராணிகளும் நெருங்க வாழும் மலர்கள் பொ
ருந்திய சோலைருழந்த ஓடபிலலாத ஆசிரமத்திலே வசிக்கும் பழமைததன்மையுடைய
சிவத்தையே விருமபும முற்கலமுனிவா (அவர்களுக்கு) எதிரே வந்தனா. எ - று

சாதியின் வயிரினமையென்றது பாம்புங் கருடனும், எலியும் பாம்பும்,
எருதும் பசுவமாகிய இவைவீரலாவன பய விலலாமலும் பனகமையிலலாமலும் ஒன்று
கூடி வாழ்தல் முதலியன இது அருளாதலவிசேடம் மூத்தவிசேடம் பெரியோ
மகிமையெனனு மிவற்றுகொன்றெனயதப்பெற்றம் (உசு)

முனிவகல் கணேச பத்தி முக்கல முனிமெய்க காற்று
நனியுடம் பெருகுந் தோய நலிபிணி நீர்ந்து தக்க
னினியன மொழிந்தான கேட்டான யாவையுங் கண்டா ஸீண்டான
புனிதனய நடந்தா னந்தப பூசுந் தனியலபென ரொலவேன

(இ - ள்.) கணேசபெருமானுடைய பத்தியுடையவரும் கோபமொழிந்தவரு
மாகிய முற்கலமுனிவருடைய தேகத்திற்படிந்த காற்றானது நன்றாக அவனுடம்புமுழு
வதும்படிய, துன்புசெய்கின்ற நோயவிலகி, தக்கனானவ னுடைய வார்த்தைகளை (வா
யால்) உணர்த்தான, (பிறா சொல்வதைச் சுவியால்) கேட்டான, எல்லாவற்றையுங்
(கண்ணா) கண்டான, (உடல்) கீண்டான, (ஒருகுறைபாடுமின்றி) பரிசுத்தனாகநட்
தான அந்த முனிவரனுடைய இயற்கையை யென்னென்று சொல்லுவேன்? எ - று.

பூசுந் - பூலோகதேவன்; வேதியன்; முற்கலன் (உரு)

முருகனோ காம வேளோ முருகனோ வெனைத் தக்கன
பெருகொளியழக னாகிய யுறுப்பெலாம் பிறங்க நற்றூ
யிருவிழி களிப்ப நோக்கி யெடுத்தனைத் துச்சி மோந்து
ஒருகிய லாரவுக் கண்ணீ ரொழுக்கமெய பூரித் தானே.

(இ - ள்) (ஊட்டோ தீவன அழகினா) செவவேனோ' மதவேனோ' திருமாலோ' என்ற சொல்லுடைய தகவலையுண்டிக்கும்படியாக அழகுடையவனாகி அவயவங்களெல்லாம் உண்டாகுதல், நல்ல தாயாகிய கமலப்பெண்பவள இருகண்களும் ஆனந்தக்குழம்படி (அண்ணைப் பழம்) பாடிது (இருகரங்களாலுயவாரி) எடுத்து (மாபு - ன அண்ணைவெண்ணெய் சிவபாகு, மனமுருகிய ஆசையாலாசிய இன்பக் கண்ணிரோழுக்குமபடி உடலுரிதானது என்று

காமனெரினும் வேளெனெரிவ மொகமுமாகவன் அஃகிருபெயரொடபெண்புக்தொகை முருகன் - சிவமாரன், செவவேனென்படுவோன் காமன் - மான்மகன், கருவ்வெனப்படுவோன் (உசு)

நாயகன் முனிவா லெனதே நாயக குப போகப் பெற உக
தூயவ லென நான் மெய்யிற பீழையிப் காதற்கு நைந்தன்
நீயான் பிரியி வீரன் நிறுநன் னென உயது
மேயகல் னிறைபால நைந்த வெறுப்புவிட மீய நிட டாளே

(ரு - ள்) என கண்டருடைய கோபத்தாலல்லவா நாயகருடையபெற்று புனிதமானவெனவெனைய கோத்திலுண்டானவா நிறுநன், மனதன் கொடியவலிய பிணியினின்று விலகிச் சிப்புகுறன் என்று சமையனப்பவள பொருகிய சண்டைநிடகில நைந்த வெறுப்பையொழி நுகருகிகளன் என்று (உஎ)

அச்செய் னாயி நுள்ளா கமலமுடயி மார்து
நாயகியைப் புதி லாடை நுகருதல் நிரந்தரம்
சீர்தர விரிந்த வெள்ளோடி சைனாநு நிரந்தரம்
பொசாமின் மறைபோன பாதமிருகும் பொருள் லுரே

(இ - ள்) அக்காரியானதே நமகாசிகளைய வருமுணாகது தினசோறும் வீருமபி இவைய அன்னமும் ஆடையாகுகுற (அகாரை) பெற்று (உணடுகுகுதி) வாழ்க்கிருக நாராலகி, கசகாகடல பீழைணிராசுடைய கிரகியுடைய செவிக் கண்ணாறாகிப் சிவபெருமான்குப் பூசு செய்யும் டொயராய் லலாத (ஆகிசை) வேதியருடைய பாசுகை இருகரும் உணங்கினாகள் என்று

கண்ணுதல் - அன்மம் மித்கை நகக் காரணப்பெயர் சிவபிரான் யுணாத் திபு, சிவபெருமா எப்புகி கும சிவனெனவே ஆந்கசெவதிலெனெருப (உஅ)
குருப நகரன் சாயுதேரக நிரைசுடைய
சீநமன் சநிரை நுகரமை நிரந்தரம் மெட மெடகையோது
மருவருக கனிரந்தரம் புகுதலன் வந்தசுவாநீர்
யிநுரும யுநா மெய்யுடையிருதா மிணிபு செய்கார்

(இ - ள்) குருசீரட்டன் கிருமை மிகுந்த குருதமற்ற கிரதீசகைசெய்து, மாரகிதராகிய கண்ணப்பெருமானுடைய உணமையைக் கூறும் எட்டெருகாலா ன்ப மகிரிசமக யுபசேசுகது, (அதீசன்) பொருந்தமாறு கணிகரும்வகையையுங் கூற்றன் (உஎ) கநியாதகையே அவிருகரும் அமரநிரததைக் கணிகுறப் பெருகல் கருநிராசு செய்காரன் என்று (உக)

லிருதராய் ரவரநி நிரந்தர வந்த ரெண்ணி
முருகியுடைய முயலன் மானு முன்னுற முன்னுற நிரந்தரம்

திருந்திய வரங்க ணல்கிச சிந்தையிற நிறம்பாப் பத்தி
பொருந்திய தக்கன் முன்னாப் பொறபுறத தோலயி நின்றார்.

(இ - ள்.) வருந்துகின்ற உண்மையதவமுடைய அவாகட்குக் கணேசபெரு
மான் வரமருளுமபடி திருவுள்ளங்கொண்டு, முருட்டையொத்த பலவரிசையையுடைய
கமலையென்பவருக்கு முன்னே பொருகதுமபடி முதலிலே தரிசனமளித்துத் திருத்த
மாகிய வரங்களைக்கொடுத்தது, மனதில அகலாத பத்தியைப் பொருந்திய தக்கனுக்கு
முன்னே அழகுபெறப் (பிணைப்ப) பிரசன்னமாயினான். ஏ - று

முருகது - மயிவிறகினஅடி.

(௧௦)

ஒருமுழந தாளிற செங்கே பூரூபதம வைதக கோலத்
தொருமருப பிரண்டு காது முககணு நான்கு தோளும்
பொருவிவபொன னுடையு மேனைப பொலங்கலம் பலவுத் தோனற
விருவருக் கரியா னிறப விணைவிழி மலரக கண்டான்.

(இ - ள்.) ஒரு முழங்காலிலே, செந்நிறம்பொருந்திய ஒருபாத்ததைப்பொ
ருந்திய திருக்கோலமாகிய ஒற்றைக்கொம்பும் இரண்டுசெவிக்கும் மூன்று விழிகளும்
நான்கு தோள்களும் ஒப்பிலலாத பொன்னுடையும் பிற அழகிய ஆபரணங்கள் பலவுந்
தோன்றும்படி, (பிரமன திருமாலென்னும்) இருவருக்கும் அறியப்படாத கணேசப
பெருமான நிற்க, (தக்கன்) இருவிழிகளும் மலரும்படி தரிசித்தனை ஏ - று.

பொன்னுடை - பீதாம்பரம்.

(௧௧)

அச்சமு மன்புந தோனற வுயிணை பணிரது சூழ்போந்
துச்சியிற கரங்க ளேற வெள்ளிவிழி யருவி தாழ்
விச்சவ ருப னை விநாயகப பெருமான நனை
முச்சக முழுதம் போற்று முதலவனைத் துதிக்கின றானை

(இ - ள்.) அச்சமும் அன்புந தோன்றும்படி (விநாயக்கடவுளுடைய) திரு
வடிகளை வணங்கிப் பிரதக்ஷணஞ்செய்து, கரங்கள் சிரமிசையேறவும், பிரகாசிக்கின்ற
கண்களிலிருந்து (ஆநந்த) அருவி யொழுகவும், விச்சவரூபராகிய விநாயகப்பெருமா
னென்னும் மூவுலகத்திலுள்ள வெல்லோருந் துதிசெய்யும் முதற்கடவுளை (பின் வரு
மாறு) துதிசெய்யலாயினன் ஏ - று

விச்சவரூபன் - உலகரூபி முச்சகம் - சுவாகமத்திய பாதலமென்னும்
மூன்றுலகங்கள். முதலவன் - ஒவ்வொரு கருமத்திற்கும் முதலிற பணியத்தக்கவன்

வேறு.

வேதகாரணனுநீ வேதமோர நானகுநீ
பாருமோர நானகுநீ பதங்களோர நானகுநீ
போதலை மலையமா புவனகா ரணனுநீ
நாதநின் பெருமையை நவிலவல்லாரெவா.

(இ - ள்.) வேதகாரணருந் தேவரீரே! ஒப்பற்ற நான்கு வேதங்களுந் தேவ
ரீரே! நான்குபாதங்களுந் தேவரீரே! நான்கு பதங்களுந் தேவரீரே! காலம் கடல்
மலை பொருந்திய பூமியாகிய வீவறநிற்குக் காரணருந் தேவரீரே! நாதனே! தேவரீ
ருடைய பெருமையைச் சொல்லவல்லவர் யாவா ஏ - று.

பாதகாண்கு - சுரியை கிரியை யோகம் ஞானம் மற்றவை வெளி. (௧௨)

புராதனப் பொருளுநீ புறமடினு முள்ளினும்
விராவுமெயக் கரியுநீ மிகுமுப நிதநீ
சராசர வருவுநீ தத்துவ முழுதுநீ
பராபர நினதியல் பகரவல லாரெவர்.

(இ - ள்.) பழமையாகியபொருளுஞ்சேவரீரே! புறத்திலும் அகத்திலுங்கலந்த உண்மையாகிய சாட்சியுந் தேவரீரே! மேம்பட்ட உபநிடதங்களுந்தேவரீரே! சராசரங்களினுந் தவமுந் தேவரீரே! தத்துவங்கள யாவுகதேவரீரே! பராபரனே! தேவரீருடைய இயற்கையைச் சொல்லவல்லவா யாவா? எ - று.

உபநிடதம் அநேக ஆயிரமெனக் கூறப்படும் அவற்றுள் ஈசாவாகியமுதல் முகதிகோபநிடத மிறுதியாக னுற்றொடசெ சிரந்தனவென முற்காலத்துத் தொகுக்கப் பட்டுள்ளன அவற்றையும் மதக்கோடபாடுடையா தத்தமக்கேற்றவாறு கையாண்டு வருகிறார்கள் (௯௪)

மூவாகா ரணனுநீ மூன்றுகா ரணமுநீ
மூவகை யுலகுநீ மொழியுமுச சுடருநீ
மூவகை யுயிருநீ மூவகை யுருவுநீ
தேவனே நினதரு டெளியவல லாரெவா

(இ - ள்.) மூவர்க்குக் காரணருந் சேவரீரே! மூன்றுகாரணங்களுந் தேவரீரே! மூவகை யுலகங்களுந்தேவரீரே! சொல்லுகின்ற முசசுடர்களுந்தேவரீரே! மூவகை யுயிரகளுந்தேவரீரே! மூவகை யுருவருந் தேவரீரே! தேவனே! தேவரீருடைய திருவருளைத் தெளியவல்லவா யாவா? எ - று

மூவா - பிரமன் விண்டு உருத்திரன் மூன்று காரணங்கள் - முதற்காரணம் துணைக்காரணம் நிமித்தகாரணம் மூன்றலகு - சுவர்க்கம் மத்தியம் பாதலம். முச்சுடா சூரியன் சோமன் அகசிளி, மூவகையுயிர் - விஞ்ஞானசூர பிளையாகல் சகலா. இவ்ருள், ஆணவமல மொன்றையுடையவா விஞ்ஞானகலரும், ஆணவகன்ம மலங்க ளிரண்டையுடையவா பிரளயாகலரும், ஆணவகன்மமாயை யெனனு மூம் மலங்களை யுடையவா சகலருமாவா. மூவகையுரு - னுலவுரு குக்குமவுரு காரணவுரு.

இருதிரி யங்கனி னிசையதி தெய்வநீ
யிர்திரன் முதலிய வெண்டிசைத் தேவரீநீ
யந்திரன் பகலுநீ யறுவகைப் பருவரீநீ
யெந்தைதின் னுருவினை யியம்பவல லாரெவா.

(இ - ள்.) இங்கிரியங்களின் சொல்லத்தக அறிதெய்வங்களுந் தேவரீரே! இத்திரன் முதலிய எட்டுத் திக்குப்பால்களுந் தேவரீரே! அந்தியும் நடுப்பகலுந் தேவரீரே! அறுவகைப்பருவங்களுந் தேவரீரே! எந்தையே! தேவரீருடைய செயல்களைச் சொல்லவல்லவா யாவா? எ - று.

அறுவகைப்பருவம் - கா கூ திர் முன்பனி பின்பனி இளவேனில் முது வேனிலென்பன (௯௬)

ஏகனீ யனேகனீ யிருளுநீ யொளியுநீ
போகிநீ யோகிநீ புலவருல் லாருநீ

சாகர மேழுநீ தடவரைக குலமுநீ
மாகநின் னடிமலர மருவவல லாரெவா.

(இ - ள்.) ஏகமானவருந் தேவரீரே! அநேகமானவருந் தேவரீரே! இருணர்
தேவரீரே! வெளிச்சமுந் தேவரீரே! போகியுந் தேவரீரே! யோகியுந் தேவரீரே!
தேவாகன் யாவருந் தேவரீரே! சமுத்திரங்களுமுந் தேவரீரே! விசாலமான மலைத்
தொகுதிகளுந் தேவரீரே! ஆகாயருபியே! தேவரீருடைய திருவடித்தாமனையைப்
பொருத்த வல்லவா யாவா? எ - று.

ஏகன் - ஒன்றியானவன் சாகரமேழு இவை உவாரீர் நன்னீர் பால் தயிர்
நெய் கருப்பஞ்சாறு தேன் எனப்பவற்றை யுடையவை (௬௭)

அறைபிர மேபநீ யபபிர மேபநீ
பறையுமபர வணையுநீ பாவனா தீதநீ
நிறைபரப் பிரமநீ நிலமுத லைதூநீ
யிறைவநின் னருளினை யெய்தவல லாரெவா.

(இ - ள்.) சொல்லத்தக்க பிரமேயமுந் தேவரீரே! அபபிரமேயமுந் தேவரீரே!
சொல்லத்தக்க பாவணையுந் தேவரீரே! பாவனாதிசமுந் தேவரீரே! நிறைத்த பரப்பிரம
முந்தேவரீரே! நிலமுதலிய ஐம்பூதங்களுந் தேவரீரே! இறைவரே! சேடரீருடைய
திருவருளையுடைய வல்லவா யாவா? எ - று.

நிலமுதலென்று மண்ணீர் தீ காற்று ஆகாயம் பிரமேயம் - அளவிடக்கூடியது

மிருதிநீ புராணநீ வேறுபல கலையுநீ
வருணமோர் நான்குநீ வனமுப வனமுநீ
தருவொடு கொடியுநீ சகலசெந் துககணி
பொருவநின் மனனிய லுணர்வல லாரெவா

(இ - ள்.) மிருதிகளுந் தேவரீரே! புராணங்களுந் தேவரீரே! வேறுவகைப்
பட்ட பலகலைகளுந் தேவரீரே! வருணங்கள் நான்குந் தேவரீரே! வனங்களும் உப
வனங்களுந் தேவரீரே! மரங்களும் கொடிகளுந் தேவரீரே! சகலசெந் துககளுந் தேவரீ
ரே! ஒப்பற்றவரே! தேவரீருடைய இயற்கையை அறியவல்லவா யாவா? எ - று.

மிருதி - தருமநூல் பதினெட்டு அவையாககிறோ பெயரானவிலங்கும்.
அவை மறு அதிதிரி ஒளிர்தம் விட்டுணு யாருளுந் கிய முதலியன புராணங்கள் -
மகாபுராணங்கள் பதினெட்டு; உபபுராணங்கள் பதினெட்டு கலை - அறுபத்துநான்கு
வகைத்து. வருணம் நான்கு - பிராமண அர்சன உசியன குத்திரன் (௬௯)

காமமா திகளுநீ கடுமபசி தாகநீ
நாமரித் திரையுநீ நகுவினோ துககணி
யேமமார் பொறையுநீ யின்பநீ னுன்பநீ
வாமனே நின்கழன் மதிக்கவல லாரெவா.

(இ - ள்.) காமமுதலியனவுந் தேவரீரே! கொடுமையாகிய பசியுந்தாகமுந்
தேவரீரே! அச்சந்தரும் நித்திரையுந் தேவரீரே! கிரிக்கத்தக்க அர்புதங்களுந் தேவரீரே!
இன்பம்பொருந்திய சாந்தமுந்தேவரீரே! இன்பமுந்தேவரீரே! தன்பமுந்தேவரீரே!
வாமனே! தேவரீருடைய திருவடியைத் தியானிக்கவல்லவர் யாவர்? எ - று

காமமாகிகள் - காமம் குரோதம் லோபம் மோகம் மதம் மாற்சரியம், வாழன் அழகுடையவனென்றும் குறுகிய வடிவுடையவனென்றும் பொருள்படும். (ச௦)

அருளுநீ மறமுநீ யன்புநீ வன்புநீ
தெருளுநீ மருளுநீ செலவநீ வறுமைநீ
வெருளுநீ தேற்றநீ வேறுநீ யொன்றுநீ
குருவநின் குணங்களைக் குறுக்கவல் லாரெவர.

(இ - ள்) அநுகிரகமுந் தேவரீரே! கோபமுந் தேவரீரே! அன்புந் தேவரீரே! பகைமையுந் தேவரீரே! ஞானமுந் தேவரீரே! அஞ்ஞானமுந் தேவரீரே! செல்வமுந் தேவரீரே! தரித்திரமுந் தேவரீரே! மயக்கமுந் தேவரீரே! தெளிவுந் தேவரீரே! வேடுவையுந் தேவரீரே! ஒவ்வொன்றும் தேவரீரே! குருவானவரே! தேவரீருடைய குணங்களைக் குறிக்கத்தக்கவா யாவா? எ - று (ச௧)

புண்ணிய தலங்கணீ பொருவிறீர்த் தங்கணீ
வண்ணமூர்த் திகளுநீ வராதரும வள்ளனீ
பண்ணியம் பலவுநீ பரமக! பொருளுநீ
யண்ணலே நினசெய லுறியவல லாரெவா.

(இ - ள்) புண்ணியஸ்தலங்கள் தேவரீரே! ஒப்பிலலாத தீர்த்தங்கள் தேவரீரே! அழகிய மூர்த்திகளுந் தேவரீரே! வரங்களை யுதவும் வள்ளல தேவரீரே! பல பண்ணியங்களுந் தேவரீரே! சிறந்த மத்ததின பொருளுந் தேவரீரே! தலைவரே! தேவரீருடைய செயல்களை யறிய வல்லவா யாவா? எ - று (ச௨)

செயவினை முதலுநீ செயப்படு பொருளுநீ
செய்வினைத் தொழிலுநீ செய்கரு மப்பய
னுய்வகை யவரவாக குதவவல் லவனுநீ
மெய்வலாய் நினதூயல விளக்கவல லாரெவா.

(இ - ள்) செய்கின்ற வினைமுதலுந் தேவரீரே! செய்யப்படுகின்ற பொருளுந் தேவரீரே! செய்கின்ற வினைத்தொழிலுந் தேவரீரே! (அவரவா) செய்கின்ற கருமப்பயனை அவரவாக உயவகையாகக் கொடுக்கவல்லவருந் தேவரீரே! மெய்மையில் வல்லவரே! தேவரீருடைய உண்மையியல்பை விளக்கவல்லவா யாவா? எ - று.

வினைமுதல செயப்படுபொருள வினைத்தொழிலென இலக்கண முறையாக [கருத்தா] எழுவாய், செயப்படுபொருள், [வினைமுற்று] பயனிலையெனச் சொல்லணி செய்யப்பட்டது. (ச௩)

குணமொடு குறிபல கொள்கைகொள் ளாரெயனி
னணிமலா மணபென வாக்கையி னுயிரெனப்
பணியுயி ருறவெனப் பயிலுமத் துவிதமாநு
கணபதி நினதூயல காணவல லாரெவா.

(இ - ள்) அழகிய மலரும் மணமும்போலவும், உடலுமுயிரும்போலவும், பணிக்கின்ற உயிருமுணாவும் போலவும் விளங்குகின்ற அத்தவிதமாகிய கணநாதப் பெருமானே! தேவரீர் குணமும் குறியும் பலவகைக் கொள்கையுங் கொள்ளீராயின் தேவரீருடைய இயல்பைக்காண வல்லவா யாவா? எ - று.

அத்தவிதம் - இரண்டன்மை

(ச௪)

என்றுதோத் திரம்பல வியம்பிய தககன்மு
என்றுதன் னுருவமே நானமறை யானு
மன்றேநர் காட்டுபு மதமழுக கயமுக
னென்றுநின் றுதிகளுக குவந்தன மென்றனன்.

(இ - ள்) என்று பலதோத்திரங்களைக்கூறிய தக்கனெனபவனுக்குமுன்னே,
மதநீரைச்சொரியுங் குளிர்தத் யானைமுத்தையுடைய விநாயகசுடவுள நமைமொ
ருநதிய தமதுருவமே நான்குவேதங்களிலும் வல்ல முறகல முனிவராகப் பொருநதக்
காட்டி, நீயுதைத் உன்னுடைய தோத்திரங்களுக்கு மகிழ்ந்தோமென்றான் எ - று.

காட்டுபு - செய்யு என்னும் வாய்பாட் டிறந்தகால வினையெச்சம். காட்டி
யெனப்பொருள். (சுடு)

தம்பிரா னருளலுந் தககன்மீட் டுமபணிந
தெம்பிரா னடியனே னிலலினென டிருவுமுற
றுமபரா புக்குதர வோங்குகான் வாழுமா
நம்பிரான றருகென நாதனு ரோதுவார.

(இ - ள்.) (இவ்வகையாக) விநாயகசுடவுள் அருள்புரியவுந் தக்கன் மற
படியும் வணங்கி, எமதுபெருமானே! அடியேன கிரகத்தில் அட்டலட்சுமிகளும்
பொருந்தித் தேவர்களும் புகழும்படி மேம்பட்டு யான வாழும் வகையாக வரந்தருக
நம்பிரானே! எனவேண்டி விநாயகசுடவுள் திருவாய்மலர்ந்தருளுகின்றான் எ - று.

வேறு

முக்கல நெனுமபெயா முனனெம மாறபெறுந
தககவ னவனுருச ராரந்த கூமுடை
மிக்கவில வுருவுகான் விளம்பு மன்னவன்
பொககமற் றெமதடி போற்றும் பத்தியான்.

(இ - ள்) முற்கலனென்னும் பெயரைப் பூரவத்தில் எமமாற்பெற்ற தக்கவ
னாகிய அவனுடைய உருவத்தைச்சாரந்த நமமுடைய மேம்பட்ட இவ்வடிவனைக்
காண்பாயாக சொல்லிய அம்முற்கலமுனிவன் பொயமமையினறி எமமுடைய திரு
வடியைத் துதிசெய்யும் பத்தியுடையவன். எ - று. (சுஎ)

பொககம் - பொயமமை.

அவனுயிர நமக்குரு வான பெற்றியா
லவனுரு நமதுரு வதனைத் தேற்றுவா
னவனுரு வாகியு மளித்துங் காட்சியை
பவனுருக் காருநினின் னரிட்டர தீர்த்தனென்.

(இ - ள்.) அம்முற்கலனுடைய உயிரானது நமக்கு வடிவமானதன்மையால்,
அவனுருவமே நமதுருவமென்பதனைத் தெளிவிக்கும்படி அவனவடிவமாகியுந் காட்சி
யைக்கொடுத்தோம். அவன் தேகத்தினின்று தோன்றிய காரற்றால் உன்னுடைய
துயரத்தை விலக்கினோம் எ - று. (சுஅ)

அன்னவன் றனைச்சர ணடைதி தககனே
நின்னுள விழைவேலா கிரப்பு வானுயா

பொன்னக ரரசெனப் பொலிவை போகென
முனனவன் மறைந்தனன் முடிசொள வியனே.

(இ - ள்.) தக்கனே! அமழறகலமுனிவனைச் சரணமடையக்கடவை. (அவனே) உன்னுடைய மனதிலுள்ள விருப்பங்களையெல்லாம் நிறையச்செய்வான். (அதனால்) உயராகிய பொன்னகரத்திற் கரசனாகிய இததிரனைப்போல விளங்குவை. செல்வெவனறு திருவாயமலாநதருளி முறப்பட்டவராகிய விநாயகக்கடவுள் அநதாத் தான மாயினா கிரீடமணிநத வீமராசனே! (என்று விசுவாமித்திர முனிவா அவனுடன் கூறினா) எ - று.

தககன்பிணிரீங்குபடலம் முற்றிற்று.

சூகந் திருவிருத்தம் - ௧௨௫௬

முக்கலர்தக்கனாக் குபதேசித்தபடலம்.

கற்றைச் சடித்த தேரமபன காட்சி கொடுத்தது மறைதலொடும்
பெற்றம் பிரிந்த கனறெனவும் பெறுந்தாய் பிரிந்த மகனெனவும்
பற்றும பொருளாகைப் பெற்றிழந்த படாகூர் வறுமை யானெனவுஞ்
சுற்றுந் தரியா துளங்ககாயத் தகக நிலமேல விழ்ந்தெழுந்தான்.

(இ - ள்.) கற்றையாகிய சடையையுடைய விநாயகக்கடவுள் காட்சியளித்து மறைந்தவுடனே, தககன் பசுவைப்பிரிந்த கன்றுபோலவும், பெற்றதாயைப் பிரிந்த பிள்ளைபோலவும், தேடத்தக்க பொருளைக் கையிற்பெற்றுப் போக்கடித்த துன்பமிக்க வறுமையானவையெல்லாம், கிதிதுபொழுதுந் தாளாமல் மனங்ககாயப் பூமியின் மேல்விழுந்து (புரண்டழுது) எழுந்தான் எ - று (௧)

சென்ற திசையை யெதிரோக்குந் திசைக் கோலுந் தூரீச செல்லு
நின்று பெருமா னருள்புரிந்த நிலத்திற் கிடந்து புரண்டலறு
மனறல் கமழ்ந்த முடி மிலைந் மாலை யெனவே மலாநததுணாக்
கொன்றை மரத்தை யெதிரவனங்குங் குறுகித் தழுவி நனிமோகஞ்.

(இ - ள்.) (விநாயகக்கடவுள்) சென்றதிசையை யெதிரோப்பாப்பான், திசைகளிலெல்லாந் தேடிச்செல்லுவான்; கணேசப்பெருமான நின்று அதுக்கிரகஞ்செய்த வீடத்தில் விழுந்து புரண்டு அலறுவான் வாசனைவிசை திருமுடியிற்கட்டிய திருமாலையெல்லாம் மலாநத் மலர்க்கொத்துகளுையுடைய கொணறைமரத்தை யெதிரே பணிவான், நெருங்கி (அதனை)த் தழுவி மிகவும் மோப்பான். எ - று.

காளைச் சுருமபு நறைபருகுங் கமலத் தடமே புள்ளினமே
வாளைக் கயமே யகன்றில்களே மாட நிராயே கபோதகமே
பாளைக் கழுகே மடறபனையே பயிலு மன்றிற குருகினமே
தாளைக் கருதார்க் கருளாத சாமி வரவுந் கண்டிரே.

(இ - ள்.) இளம்பருவமுடைய வண்டுகள் தேனைப்பருகுந் தாம்ரைத்தடாகமே! பறவைச்சாதிகளே! வாளைமீன்கள் பொருந்திய கயங்களே! பொருந்திய

ஆணன்றில்களே ! வரிசையாகிய மாடங்களே ! கபோதங்களே ! பாளைகளையுடைய கமுகமரங்களே ! மடலையுடையபனைமரங்களே ! ஈருசரிக்கும் அன்றி பறவையினங்களே ! (தம்முடைய) திருவடியைத் தியானஞ்செய்யாதவர்களுக்கு அருளபுரியாத சாமியாகிய உணைசப்பெருமான எழுந்தருளவுந் தரிசித்தீர்களா ? எ - று.

கபோதகம் - கருமபுற அகனறில் - ஆணனறில்

‘வாளைக்கயமே மகனறில்களே’ எனப்பாடங்கொண்டு, ‘வாளைமீன்கள் பொருந்திய கயத்தினமேவும் அகனறில்களே’ எனப் பொருளுரைப்பாடு முளா (௩)

ஐயன மலர்ந்த கருணைமுக மனைய முகம்பெற நீரொன்று
வெய்ய களிற்றி னடிதாழும் விளங்கு முருவி னிறத்ததெனச
செய்ய தனிகாக் கரங்குப்புந் தேவ னடிபோன மலர்ந்ததெனப்
பெய்யு மதுப்பங் கயமலரைப் பெரிது மிறைஞ்சிப் பழிச்சுமால்

(இ - ன்) எம்பெருமானுடைய மலர்ந்த கிருபாமுகத்தையொத்த முகத்தைப் பெற்றிருக்கின்றார்களென்று, கொடியயானைகளின் காலகளைப் பணிவான், பிரகாசிக்கின்ற (இறைவா) திருவுருவைப்போல நிறமுற்றிருந்தென்று சிவந்ததளிராக லாக் கைகூடப்புவான்; கணைசருடைய திருவடிபோல மலர்ந்துள்ளதென்று தேனசொரிகின்றதாமரைமலரை மிகவும் வணங்கித் துதிபுரிவான் எ - று (௪)

மெழுகா ரழலுற நெனவிளகி மெயவே ருகி யிவ்வாறே
யெழுபே ரரவ மந்தரத்தா லிஸ்கு மருளா ழியைநகல்க்கி
முழுதா னந்தச கவையமுத மொண்டு பருகி மாணுககா
குழுவா தரிக்கு முககலனா கோதி லிருக்கை நெனந்ததான.

(இ - ன்) மெழுகானது பொருந்திய தீயிறப்பட்டாற்போல (மனம்) இன்கி, உடல் வேறுபட்டு இவ்வகையாகவே, எழுகின்ற பேரொலியையுடைய மந்தரத்தினால், பிரகாசிக்கின்ற கிருபைக்கடலைக் [கடைத்து] கலக்கி மிக்க ஆனந்தமென்னுஞ் சுவையையுடைய அமுதத்தைமொண்டு பாணஞ்செய்து, மாணுககா கூட்டத்தைக் காக்கும் முற்கலமுனிவனுருடைய குற்றமில்லாத ஆச்சிரமத்திற்போய்ச் சோந்தனன். (தக்கனென்பவன்) எ - று (௫)

தாவில வேத முதலான சுகல பொருளு மிகத்தெளிரது
தேவ தேவன திருவடியைச் சிறப்ப வுணர்ந்த வந் தவத்தான
மேவி யோகப் பெருவலியால் வேண்டு முருவங் கொள்ததக்கான்
பூவில லெறு கதிரவன்போற் பொலிமுக கலனை யெதுகண்டான்.

(இ - ன்) கெடுதல்லிலாத வேதமுதலிய எல்லாப்பொருள்களையு மிகுதியாகத்தெளிந்து தேவதேவனுடைய திருவடிகளை மேம்படக்கெதிரிந்த, அருந்தவத்தினாலும், பொருந்திய யோகத்தின் மிக்கவலிமையாலும் விரும்பிய வருவகளைக் கொள்ளத்தக்கவராகிய பூமியிலுள்ள வேறுருமியனைப்போல விளங்கும் முற்கலமுனிவனா யெதிரேகண்டனன். (தக்கன்) எ - று (௬)

மன்னுங் கருணை விழிப்புன்று மலாக்கை நான்கும் பேரழகு
துன்னு மேனையவயவமுந் துலங்கச் சிறப்ப தாழாமே
பொன்னின் மணியி னுருகுகொண்டு பூசை புரியுங் கணபதியி
னன்னர் மலர்ச்சே வடித்துணையு நயப்ப நோக்கி யெதிர்பணிந்தான்.

(இ - ள்.) நீலபெறுங் கிருபையையுடைய திருவிழிகளெழும்பும், தாமரை மலர்போன்ற திருக்கரங்கள் நானகும், மிக்க அழகும், நெருங்கிய பிற அங்கங்களும் விளங்க, சிற்பவிதிமுறைபிறழாது பொன்னாலும் நவமணியாலும் உருவஞ்செய்து பூசைபுரியுங் கணேசப்பெருமானுடைய நல்ல மலர்போன்ற சிவந்த உடம்பாதற்க ளும் வீருமபத தரிசித்து எதிரோ வணங்கினன எ - று (எ)

தண்ட மெனவே விழுந்தபடி தரையி னெழுது கிடந்தெழுந்து [யத்
கொண்டன் மழையின விழிபொழிபக கோடையெனநெட் டியிர்ப்பெறி
தொண்டி புரிந்து பரவசனயத தொழுது நிறப வவனையெதிர
கண்டு பெருகன பினைவியநது கருணை கூர்ந்து முனிசெல்வன்.

(இ - ள்.) தண்டத்தைப்போல விழுந்தபடியே பூமியினமேலே நெடுநேர மிருந்து (பின்னா) எழுந்து, மேகமழையைச்சொரிவதுபோல, கண்கள் (நீரைச்) சொரியவும், கோடைபோலப் பெருமூச்செறியவும் பணிவிடைசெய்து, பரவசனாகிப் பணிந்து (தக்கன்) நிற்க, முனிசெல்வராகிய முற்கலமுனிவர அவனை யெதிரேபார்த்து மிக்க அன்பினைவியநது கிருபைமிகுந்து. எ - று. (அ)

வேறு.

பெயாநினக கியாது பிள்ளாய் பேணிவாழ் நகரம் யாது
நயமுற மனதகின் வேட்ட நனபொரு ளெதுசொல் லென்றான்
றயவுறு முனிவன செஞ்சொற றண்ணமிழ் துணை தக்க
னயாவுதிர தங்கை கூப்பி யனைத்தையுரு செப்ப லுற்றான்.

(இ - ள்.) பிள்ளாய்! உணக்குப்பெயராயாது? விருமபிவசிக்கு நகரம்யாது? ஈன்மைபெற மனதிற்கருகிய நற்பொருள யாது? அவற்றைச் சொல்கவென்றனர். கிருபைபொருநதய முற்கலமுனிவரது செவ்விய சொற்களாகிய குளிர்ந்த அமிர்தத் தைப்பருகி, தக்கன் சோர்வகனறு அழகியகைகளைக்குவித்து (அவர்வினாவியவற்றிற்கு விடையாக) எல்லாவற்றையுரு சொல்லத்தொடங்கினன். எ - று. (ஆ)

வேறு.

தென்னெழுது சோலைவளர் தேயங்கரு நாடம்
பாணுபுரம் வாழ்பதிற திகக்கரை சாளும
வானுயாசி றப்புடைய வல்லவனென றநதை
காடுநெழுது கூந்தலுடை யாள்கமலை நற்றாய்.

(இ - ள்.) தேன்னெழுது சோலைகள் வளரப்பெற்ற கருநடதேயம் - அதிற் யான் ஊழநகரம் பாணுபுரம் - அப்பாதுபுரத்தில அரசுபுரியும் மிக உயர்ந்த சிறப் புக்கண்புடைய வல்லவரசன் எனபிதா - தேனசொரியும் அளகதையுடைய கமலை யெனபவன் எனனுடைய நற்றாய். எ - று.

நற்றாய் - ஈனததாய்

(க)

கரட்சியொடு கண்ணுமுரை கேள்வியொடு காது
மாட்சிபுரி வாக்குமற வன்குறள னாகி
மூட்சிசெய்பெ ரும்பிணியின் மூழ்கிமுடை நாற
மாட்சியெய வ மாம்பொழுது நாயமயே னுற்றேன்.

பத்தியும் விரித்தருளாக வென்று பணிந தானப்
புத்திரனை நோக்கியுயா பூசுரனவி ளம்பும்

(இ - ள்.) அத்தனமையாகிய (சிறப்பினையுடைய) தேவரீருடைய திருவருளால் உலக வாழ்க்கையையுடைய விருமப்பினேன் திருவிழிகளார் கிருபைபந்நது பத்தினமையுடைய நொடுத்தருளவேண்டுமென்று (தக்கன) வணங்கினான். அச்சிறுவருடைய தக்கனைச்சிறந்த முக்கலமுனிவா பாடித்துக்கூறுகின்றான் எ - று

விழிக்கருணை - கிருபாநோக்கம் பூசுரன் - பூலோகதேவன், அரதனன், ( )

வேறு

நீயே பெருமபாக கிபமுடைபை நீயே யுடம்பின் பயன்பெற்றோப்
நீயே வேண்டுங் காரியத்தை முடித்துக் கொண்ட நிறைவத்தேதோ
நீயே முக்கண் விநாயகனபா னிகரி லாத வனமுடைய
நீயே முற்றத் துற்றதேதோனு நீயே சீவன முத்தனுமே.

(இ - ள்.) நீயேமிகச் செல்வத்தைப்பெற்றவன். நீயே (மாதுட) தேகத்தாலாய பிரயோசனத்தை யடைந்தவன், நீயே செய்யவேண்டிய காரியத்தைச்செய்து முடித்துக்கொண்ட நிறைந்த தவதையுடையவன்; நீயே திரிநீந்திரங்களுையுடைய விநாயகக் கடவுளிடத்தில ஒப்பிலலாத அன்புடையவன் நீயே முற்றத்தற்றதவனும நீயே சீவன முத்தனுமாயினே எ - று. (கசு)

தேவ வருட மாயிரம்பின் செல்ல வரிய தவமுடித்தபா
பாவ மகலத் தியானித்தும் பல்வே றுன பணிபுரிந்து
மேவ வெனசூது தெரிசனந்தா னீந்தா னிலலை யிமிசுருப்புப
பூவ ரிதழித தொடைவேயந்த பொலம்பூளு அடிவத் தேரம்பன்.

(இ - ள்.) ஆயிரச் தேவவருடங்களை கழிபத்தக்க அருந்தவஞ்செய்து முடித்தும், பாவமொழியும்படி தியானஞ்செய்தும், பல்வேறு வகைப்பட்ட பணிவிடைகளைச் செய்தும், சீங்காரஞ்செய்யும் வண்டுள்ளபொருந்திய அழகிய கொன்றைமலாமலை யணிந்த அழகிய பொன்னிறம்பொருந்திய சடையையுடைய விநாயகசக்தவுள் எனக்குப் பொருந்தத் தரிசனங்கொடுத்தானின் எ - று

மாதுடவருடம் ஒன்றுகொண்டது பிதூரகட்கோ தினமென்றும் அவ்வகைய தினங்களாலாய வருடமொன்று கழிவது தேவாகட்கோ தினமென்றுஞ் சொல்லப்படும். அவ்வகைய தினங்களாலாய வருடத்தைத் தேவவருடமென்பா (கஎ)

வேறு

மூவாக ளுலகத் தாாகது முததொழில் புரியு மாபோன
மூவாக டமக்குத் தானே முததொழில் புரியா நின்ற
மூவாகண முதலவனுன முதலீலா முதலவன பாத
மூவகைக் கரணத் தானு முயங்கனை நினையா ரொப்பார.

(இ - ள்.) (பிரமனாகி) மூர்த்திகள் மூவரும் உலகத்தாருக்கு (சிருட்டிமுதலிய) முததொழில்களைச்செய்யும் வகையோல், (அப்பிரமனாகி) திரிமூர்த்திகளுக்கே (சிருட்டியாகி) முததொழில்களைச் செய்கின்ற திரிமூர்த்திகளையுடைய ஆதியில்லாத முதற்கடவுளாயிய கணேசப்பெருமானுடைய திருவடியை (மன வாக்கு சாயமென்னுங்) திரி

கரணங்களாலும் (முறையே) சிந்தித்துத் துதித்துப் பணிந்தனை. உனக்குச் சமான மாவார் யாவர்? (ஒருவருமில்லா) எ - று.

மூவர்கள் - பிரமன் விண்ணெருத்திரன். முதத்தொழில்-ஆக்கல் காத்தல் அழித்தல். மூவகைக்கரணம் - மனம் வாக்ரு காயம் (சுஅ)

அந்தணாக கழலின் வண்ண மாகியோ குழிப்போக கெல்லா
மந்திர வண்ண மான வளவென கணனுற றுகுரு
முந்துறத் தோற்றித் தெல்லா மொழிந்தனை யுகவிங் கைமமமா
மெந்தெனத் தழுவின கொண்டங் கிலகுட றைவந் திட்டான

(இ - ள்) வேதியாகளுட்கு யாகாக்கினியின் வடிவமாகி, யோசஞ்செய்வார யாவாக்கும் மந்திரவடிவமாகிய கணநாதப்பிரான என கண்ணத்திரே பொருந்தினது போல, உனமுன்னே பிரசன்னமானதை முழுவதுங் கூற்றினே. (உனக்குயான்) செய யத்தக்க பிரதி யுபகாரயாது ' எனறு, (முககலமுனிவாதக்கனுடைய) விளங்குகின்ற உடலைத்தடவினா எ - று

வளவல் - வரையாது கொடுப்போன எதது - எது என்றதன் விவரமென ருவது, தெலுங்குபாடல் யிலிருந்துவந்த திசைச்சொல்லெனராவது கொள்க (சுசு)

அளவளா யிருந்த பினறை யககர மொனறே யாகி
வளமெல்லா மருளே ரம்பன மந்திரத் தக்கன காதிரு
கொளவப் தேசித் தெண்ணுங் கொள்கையு மருளிச் செய்தா
விளவலைக் காண னுடி யெய்தினா கமலை தானும்.

(இ - ள்) (இவ்வாறு) அளவளாய்விருந்த பிறகு, (முககலமுனிவா) எழுத தொன்றையாகி எல்லா நலத்தையுங் கொடுக்கத்தக்க விநாயகப்பெருமானுடைய மந்திரத்தை, தக்கனசெவியிற்கொள்ளும்படி உபதேசித்தது, அதனைக்கணிக்கும் முறைமையையும் அருளிச்செய்தனா. கமலையென்பவன் தன் புத்திரனைக் காணாதவனாகித் தேடிக்கொண்டு (அங்கு) வந்தனன் எ - று

அளவளாவல் - கலந்தபேசல் முதலியன. “மந்திரம்” என்றதை “அககர மொன்றையாகி” என்றதால் ஏகாட்சாமந்திரமென்க. (சுரு)

வணங்கினான் முனிவன் பாதம் வழங்கின ளிருடி நோக்கி
யணங்களு யிலனு நீயு மருமறை யாளது மெட்டாக
குணங்குழி கடந்த நாதன கொழியருட கிலக்க மானீர்
பிணங்குபல் வினையும் வென்றீர் பெறுவதென னினிமே லெனருன்.

(இ - ள்) முககலமுனிவருடைய திருவடிபைப்பணிந்து துதிசெய்தனன். முககலமுனிவா (கமலையைய) பாதத்து, பெண்ணே! இச்சிறுவனும் நீயும் (ஆகிய வீருவரும்) அரிய வேதங்கள் தேடியுங் கண்டறியாத குணங்குழிகள் கடந்த விநாயககடவுளுடைய மிக்க திருவருளுக்கு இவகாணீர்கள், துன்புசெய்யும் பலவீனங்களை யு மொழித்தீர்கள்; இனிப்பெறவேண்டியது யாதுளது? எனறு கூறினா. எ - று.

வணங்கினனென்பது முற்றெச்சம்

(சுசு)

மந்திர மான வேக வனனின் மகற்குச் சொன்னோரு
சினதையிற் கணிந்து முற்றிற் றிகிரியொன றுருட்டி மண்டி

விநதிரன முகலே ரெணன விருநகர சாளும வாழ்க்கை
தருகிடு மிறைவ னென்று சாற்றின நிதுவு மேலோன.

(இ - ள்) (மகா) மந்திரமாகிய ஏகாட்சர மந்திரத்தை உனபுதல்வனுக்குபதே
சித்தோம் அவன மனதாறக்கணித்து முடிப்பானாயின, பூமியின் மேலே ஒரே சுககரத்
தைச்செலுத்தி, இநதிரன்முதலிய தேவர்களும் (அவன் போகத்தை) எண்ணும்படி
வீற்றிருந்தரசாளவான தலைவனாகிய கணநாதப்பெருமான நலவாழ்வுத்ருவான் என்று,
மேலோனாகிய முக்கலமுனிவன் இதனையுங்கூறினன் எ - று (உஉ)

எனதுரை யாடும வேலை யிலங்குவேல வீமன ருமுநது
கனறுநேராய முனிவன மெய்யிற காற்றினுன முழுநுந தீர
வன்றுவல் வினாந்தே ரமப வவனெதி தேதான வனனா
நெனறுசெய தவமபா தெனனச சொல்லுவான காதி மைநதன்.

(இ - ள்) எனறிவவாறு சொல்லுகாலத்தில், பிரகாசிக்கின்ற வேம்படை
தாங்கிய வீமராசன்பணிந்து, துன்புசெய்கின்ற நேரயானது முக்கலமுனிவனுடைய
உடற்காற்றினுன முழுதுமொழியவும், அக்காலத்தில் விநாயககுரிசில் அந்நுகக்கெதிரே
மிகவும் வினாந்து பிரசன்னமாகவும் அந்தத் தக்கனென்பவன் பூர்வத்திற்செய்த புண்
ணியம் யாது? என (விசுவாமித்திரமுனிவனா) கருக்க, விநாரசன புதல்வராகிய
விசுவாமித்திரமுனிவா கூறுகின்றான். எ - று. (உ௩)

முக்கல, தக்கனுககுபதேசித்தபடலம் முற்றிற்று

ஆகந் திருவிரும்பம் - கஉ௭௯

வல்லாளன்வேதவிர நீங்குபடலம்.

மந்தியுகள மலாசரெழுந்தேன மழையிற பொழியும் பொழிலுதெந
சிறது தேயந தனிலவளத்தாற சிறந்த டாலி யெனுமாபுரத்தில்
வந்த வசியன் கலியாண நென்னும் பெயரான மனைகற்பி
னிரது மதியோ டறமாலவு மியற்றி யின்று வாழநாளில்.

(இ - ள்) மந்திகள பாயதலாற பூக்களிலுள்ள செழியத்தேனானது மழையைப்
போலச் சொரிக்கின்ற சோலைசூழந்த சிறதுதேசத்தில், பலவளங்களாற சிறப்புற
பல்லிப்புரத்திலே பிறந்த கலியாணனென்னும் பெயரையுடைய வசியன் கனமனைவி
யாகிய, கற்பினையுடைய இரதுமதியென்பாளுடன் பலதருமங்களையுஞ்செய்து இனி
சாகவாழ்வுகாலத்தில் எ - று. (க)

இரது மதியென பாள்வயிறறி வீட்டுந தொல்லேக தவக்குறையான்
டைநத நெருவன வந்துதித்தான வணிகன சால வினைபலவுநு
சிறதை மகிழ வினிதாற்றிச செமடொன முதலாம் பலபொருளு
மந்த னுளாக குளத்தழைப்ப வளித்து நாளும் வினைபுரிந்தான்.

(இ - ள்.) இரதுமதியென்பவன் வயிற்றில், தான சேடிய பழையகவக்குறை
வினையுடைய புல்லாநெருவன வந்துதோன்றினன். (அதனால்) கலியாணவசியன்

மிக்க பலசெயலகளையும் மனங்கனிக்ருமபடி இனிதாகச்செயது, செம்பொன்முதலாகிய பலபொருள்களையும் வேதியாகளுக்கு மனமடங்குமபடி தானஞ்செய்து தினநதோறும் நற்கருமங்களைச் செய்தனை. எ - று (உ)

நன்று மனையி னலங்கரித்து நாணமூன றுன நறழினத்தி
லொன்றுக கணிதா வலலவெனெ றுரைப்பக கேட்டு வல்லாள
னென்று பெயரிட டானவசிய னிருநது தவழநது நடந்தழிவு
துன்ற வெழில்சோ வல்லாளன் ஈடாவெண் மதிபோல வளநாளில்.

(இ - ள்) அவ்வைசியன் மிகுதியும் வீட்டில் அலங்காரத்தைச்செய்து மூன் றுநதினமாகிய நாளில், பொருந்திய சோதிடாகள் வலலவெனென்று சொல்லக்கேட்டு (அக்குழந்தைக்கு) வல்லாளனென்று பெயரிட்டான் (முறையே) உட்காரந்து தவழந்து நடந்து அறிவடைய அழகு மிக்க வல்லாளன் பிரகாசிக்கின்ற தாவளயமான சந்திரன் போல வளநுகர்வதில் எ - று (ங)

வேறு.

புருவின் மலகிய பொன்னணி மாடநு
சிறுருட னாட்டயா செவ்வியி னீங்கிச
சுருமலி பூந்தடந் துன்ன வெழுந்த
விருனமலி சோலையி லெய்தின னோநாள.

(இ - ள்) புருவின் தொகுதிமிக பொன்னாறசெய்த அழகிய மாளிகையி னினதுரு சிறுயாக்களுடன் நீங்கி ஒருநாள விளையாடலசெய்யுங்காலத்தில் மகரீன கள் மிக்க மலாததாக்கங்கள் பொருந்த வளநத தேனக்டுகள் மலிந்த சோலையில் அடைந்தனை. எ - று

செவவி - காலம் சரு - ஓமீன இரூல - தேனக்டு (ச)

நலங்கிளா முனவீனே நண்ணு மரங்கோ
ருலங்கொடு வைத்தொரு கொம்பின னென்றே
யலங்கிய தீமபுன லாட்டி நறுந்தே
னிலங்கலா தூய்ப்பணிக் தேத்தி யகன்றன்.

(இ - ள்) நனமை விளங்கும் பூர்வ புண்ணியமடையவும், அவவிடத்திருந்த ஓர் உருண்டகல்லைக் கொண்டுவந்து வைத்து ஏகந்தனாகிய விநாயகக்கடவுளையென்று (அதனை) அசைக்கின்ற மதுரமாகிய நீராலபிட்டுகித்து, நலவதேனுடன் பிரகாசிக்ரும மலர்களாலருச்சித்து வணங்கித் துதித்து நீங்கினன் எ - று

ஒருகோம்பினனென்றது விநாயகக்கடவுள் கயமுக்கொடு போர்புரிகையில் அவன் எவ்வகையாயுத்ததாலு மிறவாது வரம்பெற்றிருப்பது கருதித் தமதுவலக் கொம்பைமுரித்தெரிந்தனரென்பது சரிதமாதலின். (ரு)

மற்றைய நானு மகாருட னேகிப
பறழின் மலாப்பசுட பந்தரு மிட்டு
முறழின் மெனன முடித்தன னண்ணை
கறழி லாவின யாட்டரும பூசை.

(இ - ள்) (அதன்பின்னிட்டு) மறறைத்தினைத்துஞ் சிறுவர்களுடன் சென்று மனப்பற்றுடன் பசியமலாகளாற் பந்தருமிட்டி முன்னளிற்செய்ததுபாலவே விளை யாட்டாலாகிய அரியபூசையை விநாயக்கடவுளுக்குக் குற்றமில்லாது செய்துமுடித் தனன். எ - று.

வேறு.

இன்ன வாறுவல லாளன் பூசையி யற்று நாளினி லோர்தினந் தனனை நேரும காரின் வாழவுத் தங்கி நுமபதி நின றுபோ யன்ன மாமம் லாதத் தங்கள் ணிரது சீதன் மாரநதுகார மினன் ளாவிய சோலை யெபதிறி குஞ்சி ரூர்களை யேவினான்.

(இ - ள்) இவ்வகையாக வல்லாளன் பூசைசெய்து வருகாளில் ஒருநாள் தனக்கொப்பான புத்திரர்களுடன் வானதங்கிய பெரியநகரத்தினின்றும் புறஞ்சென்று அன்னங்கள் மூழ்கும் பூந்தடாகங்கள் அழகுறற்கு குளிர்ச்சிபெற்று மேகமும் மினன் லுங்கலந்த சோலையையடைந்து, மிக்கசிறுவர்களை (தொழிலசெய்ய) ஏவினான் எ - று.

பலாகள் காவண நாட்டி னாபலா பலலி யங்களி யம்பினா சிலாசெ முங்கனி யீட்டி னாசிலா தேம லாததொடை யாக்கினு ரலாசெ மும்புன னலகி னாசில ராணி னைந்துமுபத் தாரசில ரிலகு சாந்தமு ரிஞ்சி னாசில ரினன் ராயினா யாவரும்

(இ - ள்) பலாபந்தவிட்டனா, பலாபலவங்க வாதத்திடங்களை முழக்கினர். சிலா செழுமனதங்கிய பழங்களைச் சேகரித்தனா, சிலா தேனை சொரியும் மலாமலைகள் தொடுத்தனா; சிலா மலாகளும் செழிய நீருங்கொண்டெடுத்து கொடுத்தனா சிலா பஞ்ச கவயியங்களைச் சேகரித்தனா, சிலா விளங்குகின்ற சந்தனமொத்தனா; எல்லாரும் இவ்வகையாக (வல்லாளனுடைய கணேசபூஜைக்கு உபகரணங்களைச் சித்தஞ்) செய் பவரானான் எ - று

(அ)

நிறைக யப்புன லாடி மெய்யிலவெண் னீறு பூர்வல லாளனு நறைம லாததழை யால யத்தினை நண்ணி நாத்தை யன்பினான் முறையின் மென்புன லாட்டி வண்டுமு முங்கு மாலை யணிக்துபின் குறைவி லுண்டிக னலகி யங்கைக்கு வித்தி னைஞ்சியி ருந்தனன்.

(இ - ள்) வல்லாளன் நிறைந்த ஆழமாகிய நீரினமூழ்கி, உடம்பிறற்றிருவெண் னீற்றினை (உத்தாளனமாக) ப்புசி, தேனெழுகும் மலாக்கால மிகுவிளங்குந் திரு வாலயத்தை யடைந்து விநாயக்கடவுளை அன்புடன்முறைப்படி மெல்லிய நீரால்பி டேகித்து வண்டிகளொலிக்கு மலாமாலையைச் சாத்திப்பினான் மிகுதியாகிய நீவேத னஞ்செய்து அழகிய கரங்களைக்கூப்பி வணங்கியிருந்தனன். எ - று.

வல்லாளன் ஸநானஞ்செய்து திருவெண்ணீறு சண்ணித்துத் திருவாலய மடைந்து அபிதேகித்து மலாமாலையுடைய நீவேதித்து நமஸ்கரித்திருந்தனனென்பது கருத்து

(க)

காலை யுண்டி யொ ட்செரி யுண்டிக டிருந்து வெங்கநீர் சாயந்திடும் வேலை யுங்கிர சத்தின் மைந்தாகண் மேவு ருமையி லீன்றவ ரால மென்னவ முன்று போயக்கலி யாண் னுககறை வாரகணின் சீல மைந்தனெம மைந்த னாககொடு சென்று மீண்டில னினன்மும்.

(இ - ள்) காலையுண்ட உசுககாலவுணவுமொழித்து, வெவ்விய கிரணங்களை யுடைய சூரியன் (மீமங்கடலிற்) சாய்கின்ற (மாலையு) சாலத்திலும் பிள்ளைகள் வீட்டிலவராமையால், பெற்றோர்கள் விவதனைப்போலக் கோபித்தசென்று கலியாணனுடன் சொல்லுவார்கள் உண்ணுடைய நல்லபுத்திரன் என்களுடைய பிள்ளைகளையழைத்துக்கொண்டுபோய் இதுவரையில் வந்தானிலன். எ - று (ச0)

உனக்கு மைந்தனை நீயொறுத்தியொறுத்தி டாமெனில் யாங்களே நினக்கு மின்னலு நபரிடித்துஞ் சேலெனத்தென்று வாமல் தனபுகொழுமபடை மன்ன வறகழி வித்து நின்றோய் கணபதி தனக்க யற்புலத் தோட்டு வாமிது சரத மெனறுக லாயத்தனா

(இ - ள்) உன் மகனாகிய வல்லாளனை நீ கண்டபடியாக (அவ்வாறு நீ) தன் டிக்காவிடின் நாங்களே உனக்கு நனபமுண்டாகுமபடி (அப்படி) பிடித்து வினாந்து தெறுவோம் அல்லது தீயைச்சிந்தும் வெவ்வியபடையுத்தாங்கிய அரசனுக்குரைத்தி, உன்னை இவ்விசாலமான நகரத்திற்குப் புறத்திலேயோட்டிவிடுவோம். இத/ நீச்சயமென்று வருத்தினார்கள். எ - று (கச)

நகரு ளாரனை வோரு மின்னை நைய வோதது மொய்யென வாகனி லாவிப் கோப பூளவ் முனறு கண்களசி வப்பெழு மிகவு நீளொரு தண்ட மேந்தாடி வேக மோடுந டருதுப்பரயப் புகரி லானிறை பூசை யாற்றறுபு லத்தை முட்டின டெட்டியே

(இ - ள்) நகரவாசிகளெல்லோரும் இவ்வளகயாக வருந்தும்படி சொல்லும் வினாவில் மனதிலுண்டான கோபமானது பற்றியெரியக் கண்கள் செப்புண்டாக, மிகவும் நீண்டதோர் கோலத்தாங்கி வினாவாக நடந்துகொண்டு, குற்றமில்லாத வல்லாளன் செய்கின்ற (பத்திரிற்றைந்த விளையக்) பூசைசெய்யும் இடத்தைப்படைந்து சோநதனை எ - று (கஉ)

விண்டு தேனவழி மெனம் லாதகழை மேயந்த பாதனை வீட்டினு னண்ட ராலறி யாவி நாயக வானை லாரமா முரத்தியை மிண்டி னோடுமெ டுகதெ றிநலுவெ ருக்கொன மைந்தனை யன்பறத் தண்டி னுறகறை சோர மொத்தினன் சண்ட னோவரு காட்சியான

(இ - ள்) இயமனையோத்த சோற்றதையுடைய கலியாணனென்போன வாயவிண்டுதேன சொரியும் மெல்லியமலாகளாலுந தழுகள் ளும் மேயட்டுறற பந்தலை வீழ்த்தினு, தேவர்களாலறியப்படாத வீராயகப்பெருமான பொருந்தியுள்ள மூத்தியை மத்ததாலெடுத்தெறிந்து, பயங்கொண்ட மகனாகிய வல்லாளனை ஆசை யகலத்தண்டத்தினால் உகிரமொழுகுமபடி புடைத்தான் எ - று (கங)

அடித்தும் வெப்பம் றுமை யாறகழி யாண் னொக மவல் லாளனைப் பிடித்தி றுக்கிம் ரத்தி னோடுபி ணிதந னவரிழை தீராம்கள் விடுததி டெருதையெ னப்ப ணிரதனை வெப்ப பாவியி ரங்குவன மடித்து வாயிதழ் தினறு நினறு மலங்க வன்சொனி கழுகதினு.

(இ - ள்) கலியாணன் (அவ்வாறு) அடித்துக் கோபமொழியாமையால், பயப் படுகின்ற வல்லாளனைப்பிடித்து இறுக்கி மரத்துடனகட்டினான் குற்றமில்லாத வல்லாளன் என பிதாவே! எனனைவிட்டு விடுவாயாகவென்று வணங்கினான் கொடிய

பாவியாகிய கலியாணன் மனமிரங்காமல் வாயைமடித்து உதட்டைக்கடித்து எதிர்நன்று வருந்தும்படி கொடுஞ்சொற்களைக்கூறினான். எ - று. (கசு)

முட்டி லாமலளி நாய கன்பணி முறறி னுய்ககவ னேயினிக
கட்ட விழ்ததிடுஞ் சோறு நீருங் கீரத்தின வேட்டவு நீல்கிடு
மொட்டி யுன்னுயிர காகரு மிலலினு ருதொழிந்திடி னுய்ந்தனை
யெட்டின மாண்டனை யென்று கூறின னேதி லானின கனறனன்.

(இ - ள்.) இடையூறிலலாமல விநாயகபூசையை முடித்த உனக்கு அவ்வநா யகனே இனிககட்டவிழ்ப்பான, சோறும் நீரும் விரும்பியனவுக கையிற்கொடுப்பான; தொடர்ந்து உன்னுயிரைக்காப்பான வீட்டிறகு வராதொழிந்தாற பிழைச்சாய, (அவ வாரினி) வந்தால் இறந்தாய என்று கூறி அயலாளைப்போல நீங்கிச்சென்றான் எ-று.

முககண யானைமு கத்த வாரினை முற்று நம்பிய நாயினே
றுக்க மாரத்திடின விககி னங்கடு ரகரு நாதனே னுமபெயா
தகக தோகடா கால மாறினுஞ் சாராத வனபாத மககெலார
தொகக பேரருண மாறி லாயெனச சொல்லி மைந்தனி தோதுவான்.

(இ - ள்.) மூன்று திருவிழிகளையுடைய யானை முகமவாய்ந்த விநாயககட்டவு னே! தேவரீரை முழுவதும் நம்பிய அடியேன துகமனுபவித்தால் (தேவரீருக்கு) விககிணங்களை யொழிக்கும் விககினராசப்பெருமானென்னும் பெயா தருதியுடைய தோ? சுடாகாலமாறினாலும் (தேவரீரைச்) சாராத அடியவர்களுக்கெல்லாம் பேரருள் புரிதலில் மாறுபடுதெல்லாதவரே! என்று கூறி, வல்லாளன் (மேலும்) இதனைச் சொல்கின்றான். எ - று

2) கிருகாண்ட

“சுடாகால மாறினும்” என்றதற்கு, இருசுடாகள் தரலமாறித்தோன்றி மறையினும் என்றவது, சுடாகளுங் காலமும் நிலைமாறினாலும் என்றவது பொருள்கொள்ளலாம் (கசு)

வேறு.

யாவ நெருவ னுலயத்தை யிறுத்தான கணேசா திருவுருவை
யாவ நெருவ நெடுத்தெழிறதா நெளியே னுடனெயத தோரபெருக
யாவ நெருவன் பிணித்திட்டா னிறைவன் றனக்கு நிரத்தனைகள்
யாவ நெருவ நெண்ணும் லிசைத்தா நந்தக கொடும்பாவி

(இ - ள்.) எவ்நெருவன் (யான கணேசப்பெருமானுக்கியற்றிய) ஆலயத்தை யறித்தனனே, எவ்நெருவன் கணநாதப்பெருமானுடைய திருவுருவை யெடுத்தெறிந்தனனே, எவ்நெருவன் அடியேனுடலில் உதிரம்பெருகுமபடி கட்டிவிட்டனனே, எவ்நெருவன் யோசியாமற்படி எம்பெருமானுக்கு நீந்தனைசொல்லினனே அந்தக் கொடிய பாவியானவன் எ - று

இதுமுதலிரண்டு பாடல்கள் குளகம்.

இசெய்யுளினுள்ள கொடுமபாவியெனனு மெழுவாயவருஞ் செய்யுளினுள்ள பீழையுறுகவென்பதைப் பயனிலையாகக்கொண்டது. (கௌ)

சூருடாய் மூகை யாய்வெதிராய்க் குறளா யுருவீற் கதைசீயும்
பெருகா நிபுகும புண்ணனுமாயப் பீழை யுறுக பெருகுமத்த

தொருதே வனுக்கு நானடிமை புணமை மாமே லெனச்சபித்திட்.
 ஒருகா நின்ற தனதுளகுதி லுலவை வேரதை யுற்பீரணித்தான்.

(இ - ள்.) மதம்பெரும விராயகப்பெருமானுக்கு நானடிமைப்பட்ட தன்மையாகில், அவன் குருடனாயும் மூகையாயும் வெதிராயும் குளளனாயும் தேகத்தில் உதிரமுஞ்சீயும் பெருக்கொழுமும் புண்ணுடையல்லாமாகிச் சூனபடையக்கடவன் என்று சாபமிட்டு, உருகுவின்ற தன் மனதில் உலவை [கெடுகிலுப்பை] மாலையணிந்த விராயகப்பெருமானைப் பொருந்சபதித்தனன் எ - று (கஅ)

உலவை - புலக்கடகொன்ற அல்லது விலக்கின் கொம்பென்னுமாம்

உடலே கயிறிறுந் கடடுண்ட துளத்தாக கருவின் நேயத்தற
 படாதி ரமரா பெருமானைப் பற்றிப் பிணிப்பா மெனவெயின்
 மிடலாற பிணித்த துத நனதுயினை விளிப்ப முயன்ற சிறுவனென
 கடமா முகவன் நரியாதேநா காமா மறையோ நென்பபேராநான்.

(இ - ள்.) தேகமே கயிறிறுந் கடடுப்பட்டது மனதுக்கு அச்சுநையிலையே ஆகையால், குற்றமற்ற தேவா கல்வரான கணேசப்பெருமானைப்பிடித்து (மனது) கட்டுவாமென்று, அன்பிற் வலிமையாற பிணித்த ச தன் பிராணனைவிட முயற்சி செய்த சிறுவனுதய வல்லாளனுக்கெடுத்தே, மகஞ்சாரியும் யானைமுக விராயக்கடவுள் மனந்தாளாது அழகிய ஓர் வேதிபாக எழுந்தருளினான் எ - று. (கக)

பருதி யெழுவும் வல்லிறுந்ம பனியு முடைந்தா லெனமுந்நான்
 மருமம் புரள வருமறையோன் வடிவு நோக்கி வல்லாள
 னிருக்கப் பிணிப்பு முடற்றி னுண் மிணைத்து மளவின விட்டகல்ப்
 பொருவிலையே யிவனென்று பொருக்கென நிறைஞ்சி யிதுசொன்னான்.

(இ - ள்.) சூரியன் உசயஞ்செய்யவும் மிகு விறுந்ம பனியுமொழிந்தாற போல, உபவீதமானது மாப்பிறப்பாளருகின்ற யெங்குண்டைய உருவத்தைப்பாத்து, வல்லாளன் தன் இருக்கங்களைக் கட்டியகட்டுமே தேகத்திலுள்ள புண்ணும் விராடிப் பொழுதில் விட்டொழிய, இவாநதண்ணே சமானமில்லாத விராயக்கடவுளென்று விரைந்துபணிந்து இத்தனைச் சொல்லினான் எ - று

வல - வலிமை பாணமிகு, உலைய யுணர், டிப்து.

(உ0)

36 று.

தந்தை தாய சுற்ற முற்று கம்பியனை கயுகளனது
 பிரதவை யாததில் வேறே யிலையென நின்று கண்டென
 முத்துல கணைத்துந் தோற்றி முடித்தருவா முகலவ மூவா
 வந்தன வென்றான் மைந்த னந்தனன் றமுவிச சொல்லான்.

(இ - ள்.) ஓய்யேனுக்கு நுவவுலகத்திலே பிதாமாதா உறவினா முதலிய யாவும் தேவரீரேயல்லாமல் வேறே யொருவருமில்லா என்பதை யிப்பொழுதுணர்ந் தேன முற்பட்ட உலகங்களை யெல்லாம் படைத்தழித்தருளும் முகலவனே! அழியாத அந்தணை! என்று வல்லாளன் கூறினான் அந்தணர் (உடிவாச வந்த கணேசப்பெருமான) தழுவீச சொல்லுகின்றான் எ - று

தோற்றி முடித்தருள எனறதை “ஒருபொழி யொழித்தன, னின்னகொன்ற சூரித்தே” என்பதனால் “காத்து” எனவும் பருவியுங்கொண்டே (உக)

நமக்கப ராதஞ் செய்த நவையினா நமக்குப பத்தா
தமக்கப ராதஞ் செய்த துருகண ரிவாக னௌலலாந
குமைக்குமவெ ரினாயத துனபவ கூரவாகண மறுமையிமமை
யிமைக்குமுன முடிவு காணு விடுமபைநோ யுழப்ப மறமுல.

(இ - ள்.) நமக்கு அபராசம் விளைதத குற்றமுடையவாகனும், நமக்கு அன்
பராயுள்ளவர்களுக்கு அபராத்தசெய்த அஞ்சாவைக் குணமுடையவர்களுமாகிய இரா
கள் யாவரும் குவிக்கின்ற கொடிய நரகவாதனையை மிகக்கடைவார்கள், மறுமையிலும்
இமமையிலும் வினாவில் ஒழிதல்லலாத துன்ப நோயால் வருந்துவார்கள் எ - று

இருவாக னிடத்துப் குற்ற மிழை துதல யாணற் கெனினே
வெருவர வீட்ட சாப மெய்ப்பயன் விளைத்து மைந்தா
பொருமுத லொழிந்து நீயும் போகுகது வரங்கள் கேளாய
தருகுது மெனமுன் கேட்டிடு தழைத்துவல்ல வள்ளன் சொல்லவான்.

(இ - ள்.) யாணும் என அன்பனுமாகிய இருவாக்கிடத்துப் குற்றஞ்செய்த
(உன தனையாகிய) வல்லாணனுக்கு இப்பொழுதே அச்சமுண்டாகும்படி (நீ) கொடு
த்த சாபத்தின் உண்மைப்பயனை உண்டாக்கின்ற மகனே! நீயும் துன்பத்தை
லொழிந்து அழியாத வரங்களைக் கேட்பாயாக (அவற்றைக்) கொடுப்போமென்று
(விநயக்கடவுள்) கூறினா, வல்லாளன் (அவ்வாசனையைக்) கேட்டு மனங்களிக
துச் சொல்கின்றான் எ - று (உசு)

தாமரை பழித்த நின்பொற் முனிவோ நீங்கா வாய்பே
யேழுறு மடியேற் சிக மொழிவா சொற்க நன்ற
தோமற் வீங்கே வைக தொழுவவாக தெல்லாம வேவாடுங்
காமமு மளிக்க வென்றான் கருணியின் மறநயோன் சொல்லவான்

(இ - ள்.) செந்தாமரை மலரைவென்ற சேவரீருடைய அழகிய உய்யபாதங்
களிற் பிரியாத அன்பினையே மயங்கு என்ற அடியேனுகொருநக எம்பெருமானே! எந்
தக்காலத்துப் குற்றம் இவ்விடம் சிவிரூபநாக (சேவரீரை) வணங்குபவாகடக்கெல்
லாம் வேண்டிய நீட்டித்திரைக் கொடுத்திருக்கவென (வல்ல) என கூறினான்.
வேதியாக வந்த விநாயகருளில் சிருபைபுடன சொல்லினாரா எ - று. (உசு)

உனக்குநம் பாடுப போதி லொழிதரா வாய் தருநா
மென சூழின பெயாமுன் றாகப் பெயரிட்ட வ வுலகம் போற்றித்
தனக்குறு வரங்கள் கொள்ளத் தங்கியிவ் சிறுத்துங் கூண்டாய்
மனச்சுளிப் பொருமன விண்ணும் வந்தெய்யப் பூசை செய்க.

(இ - ள்.) உனக்கு நமமுடைய நிருவடித்தாமமாயின் (ஒருபொழுதும்) அக்
லாத அன்பினை யளித்தோம் மொரு உண்ணுடைய பெயரை முதலாக (வல்லாள
கனைச்சென்று) பெயரிட்டு இவ்வுலகமானது துதித்தத தரங்குவேண்டிய வரங்
களைப்பெற இவ்ருத தங்கியிருப்போம் மனக்களிப்புடன் பூலோகமுந் தேவலோக
மும் எமமை வந்து பூசைசெய்க எ - று (உசு)

இவ்ருறு நமது மூர்த்தி யாவதே தெரிசித் தாலு
மங்கவா தமக்கு மீவட்ட வருமபொரு ளெளிதுண் டாக

திங்கணல விழாவே யாடடை விழாதனை விழாவு மீங்கே
மங்கல மாக வுண்டா மைந்தனே யய்யென றேறுதி

(இ - ள்) இங்கே பொருந்திய நமசிழாததியை எவாதாந தரிசித்தபோதி
லும், அவாகளுக்கு விருப்புற்ற அரிய பொருள்கள் சுலபமாக உண்டாகுக நல்ல மா
சோதசவமும் வருடோதசவமும் நீத்தியாறசவமும் இவ்விடத்தில் மகக்லகரமாக
உண்டாகும் மகனே ! அறிகவென (விநாயக்கடவுள்) உலாந்தருளி ௭-று. (உசு)

வேதிய னாகப் போநக விரயகா முரந்தி யாகி
முதுவ கணைததும் போற்ற முகிற்பெருங் கருணை யோடு
மேதக விருகதா ரங்கு விளம்புமி காகை கேடடோர
கோதற்ப படித்தே! ரெல்லாந் குறைவில்செல் வதத ராவா

(இ - ள்) பிராமணவடிவாக எருந்தருளிய விராயக்கருளில் மூத்தியாகி,
பழமையாகிய உலகமுழுதும் துதிசெய்ய அருமபுகின்ற பெருநகிருபையுடன் அங்கு
மேம்பட வெழுந்தருளி யிருந்தனா கூறிய இச்சரித்ததைக் கேட்டவாகளும், குற்ற
மறப படித்தவாகளுமாகிய யாவருங் குறைவில்லாத செல்வத்தை யுமடையவாகளாவா
கள் ௭ - று. (உ௭)

வெறியிலே விம தகுகள் மேவுமுந் பிறவி சொற்றா
முற்றவா பிறப்பின் மைந்த னோளுமவல் லாள னெனபோன்
முற்றிய கணேசா தமமான முத்திசேர ததுவுங் கேளென்
றறாமில் விடா வாமித திரைவற கறைய னுற்றான்.

(இ - ள்) வென்றி பொருந்திய வேறப்படையெந்திய வீமராசனே ! தகுகளு
டைய பொருந்திய பூர்வசன்னத்தைச் சொன்னும் பொருந்திய அப்பிறவியில் இவ்
யோனாகிய வல்லாளனைப்பவன் (அவாடி) முந்நாத கணேசமூத்தியால் முத்தியடைந்
ததையுங் கேட்கவென்று, சோலில்லாத (தவத்தையுடைய) வீச்சவாமித்திர முனிவா
வீமராசனுக்குச் சொல்லலாயினா ௭ - று (உ௮)

வல்லாளன் வேதனைநிகருட்டலம் முற்றிற்று.

சூகந் திருவிருந்தம் - நானா

வல்லாளன் முத்தியடைந்தபடலம்.

சொல்லா நிரிஞா றெட்டொ னுதா
னெல்லே பொருந்தி திகொடி ருபா
வல்லா னானமகிழ் அமுனை மேபோ
வல்லா தரவாறு பணிர யந்தான.

(இ - ள்) வாக்கு முதலியவற்றிற்ற பற்றமுடியாத கணேசப்பெருமான்
அன்றிரவிலேயே ஒருமூத்தியாக வெழுந்தருளி யிருப்ப, வல்லாளன் மணக்களிப்புந்
றுப் பணடுபோலவே நல்லாசையுடன் பூசைசெய்தலை வீருமயினான் ௭ - று.

சொல்லாதி எனறது வாக்கு மனம் காயமெனனுந் திரிகரணங்களை. (௧)

பூம்பூ தாபுதுக் கியறன் மூழ்கிக்
தேமபைம புனரீங் கனிந றுங்கா
யாமபன மலரா திபல் வீட்டி
யாமபன முகனாச சீனதொ டுத்தான.

(இ - ள்) ஆழகிய பந்தரைப் புதிதாக்கி நீரில் மூழ்கி, வாசநதங்கிய நல்ல சலமும், மதுரமான பழமும், நறிய காய்களும், அல்லீமலரும் முதலிய பலவுபகரணங்களையே சேகரித்தது, யானைமுகத்தையுடைய விநாயகக்கடவுள் பூசையைச் செய்தனன். ஏ - று

முனசெய்த பந்தரை அவன் தந்தையாகிய கலியாணன் அழித்தமையின அதனை மீண்டும் சரியாக்கினனென்பாரா “பூம்பந்தா புதுக்கி” என்றார் (உ)

இவ்வா றவன்பூ சைசெய்தி ருப்ப
வவவா றிடாசெய்தகலு நாயகன்
றுவவா தகலா தசுடு சாப்த
தெவவா லுறுநோய கொடுதி கைத்தான.

(இ - ள்) இவ்வலையாக அவன் (கணேசமூர்த்தியைப்) பூசைசெய்துகொண்டிருக்க, அவ்வலையாக (வல்லாளனை முன்பு) துன்புசெய்தகன்ற கலியாணன் வலையின, அதுபலியா தொழியாத சுசொப்பகையாற் பொருந்திய ரோயினக்கொண்டு (செய்வதுணராத) நிகைப்பற்றினன் ஏ - று

சுசொபம் - சுடுகின்ற சாபம், அதாவது சொடிய சாபமென்பது பொருள்.

உ உ று

மைந்தனுட னுடியம் காரிரிய லுறறு
நிரதுமதி கேளவானிக நெய்துயிலே செயது
பந்தமுற விசகிமக ணைப்பரிவி லாறய
வந்தனனெ னைரொலவுண் மாபுஞ்முனை யாணமுன்

(இ - ள்) சிறுவனாகிய, வல்லாளனுடன் விரோதமுடைய பிள்ளைகள் ஓடி, மனம் வருந்தும் இந்நுமதியின் முனசென்று, இந்நுமதியே ! டீகடபாயாக (நின்கணவனாகிய) கலியாணன் உணமகனை யடைந்து துன்புறுத்திப் பந்தப்படுமபடி கட்டி மனமிரங்காதவனாய் வந்தனனென்று சொல்ல ஏ - று (ச)

கண்ணறிவு வாககறிவு காத்தறிவு நீங்கிய
புண்ணுருவ னாகவொ டுத்திபுமபுண னாகி
நண்ணின்ன வைககடன் யந்தவரிமு நாயகன்
பண்ணின்மொழி யிரந்துயிதி பார்த்துமிக வாடி

(இ - ள்) துன்பமாகிய கடலில் விரும்பி விழுந்த கலியாணனென்னும் கைசியன் கட்டிலுலாகிய அறிவும் வாககறிவற்றியும் அறிவும் காசாலாகிய அறிவுமொழிந்தது, புண்ணுடைய வடிவின்மேல், உள்ளகின்ற மனமும் புண்பட்டுப் பொருத்தினன். பண்ணென்பதால் ஒரு சொல்லையுடைய இந்நுமதி யென்பான் (அதனைப்) பார்த்து மிகவும் வாட்டமடைந்து ஏ - று.

“கண்ணறிவு வாககறிவு காத்தறிவு நீங்கி” என்றது, குருடும் முகையுஞ் செவிமொகி யென்பதாம். (இ)

என்னையிது வந்தபடி யெனனிற்றைவ னுககென
 னுன்னியுள ரைநதுருகி யுணகறைல சோர
 வனனிமிசை வனனிவளை யப்படுநா நெந்நோய
 துன்னுமிசை வேறுபிணி துன்னுநரு மொத்தாள.

(இ - ள்) என கணவனுக்கு இத்தனபம் நோய் துணையாது காரணம் என்று கருதி, மனம் வருந்தியிருக்கி, மையூட்டிய கண்களினின்றும் நீர் சொரிய, நெருப்பினமேலே நெருப்பு வளையப்பட்டவாகளையும், கொடிய நோயினமேற பொருந்திய வேறு நோய் சோந்தவாகளாயு மொத்தாளன் எ - று.

வன்னியாவது நோயாவது பெற்றோர் அதனால துன்படைவராகலின் அவர்கட்கு அதன்மேல் வேறோர் வன்னியும், பணியும் நேரின அவர்கள் துயராகிப் பதருமையாதலபோல, மைந்நன் அடியுடை கட்டப்பட்டனென்க கேள்வியுற்ற துயரத்தினுள் கணவன் குருடு செயிடு ஁஁மை தொழுநோய் முசலிய துன்பங்களையடைந்தது கண்டதுயரத்தால் அவ்விந்தம்திறைய “வன்னிமிசைவன்னி வளையப் படுநா, நெந்நோய் துன்னுமிசை வேறு பணிதன்னு நருமொத்தாள” எனறார். (க)

செலவமொடு நல்லிளமை சேரநதமொழு தானு
 மிலவனாயி ரதகலி யாதவியல மானைப்
 பலவகைய நுகருவபரி லோடுபுரி வரனைப்
 புலவனையி லாவவனைப் புலவனது பீகோ

(இ - ள்) செலவமும் நல்ல யவனமும் கூடியகாலத்திலும் இல்லங்கடந்த புறஞ்செல்வதறியாத இயல்புடையவனும், பலவகைப்பட்ட தருமங்களை அனுபுடன் செய்பவனும், சேரத்தக்க தீவினைகள் (சிறிதும்) இல்லாதவனுமாகிய இவனை, இவ்வகைத் துன்பமோ அடைவது? எ - று.

பண்டுபுரி தீவினைப் டாந்ததி஁ தெனக்கோ
 மிண்டினமக னைப்பட்டரி - ன வீழ்தந்தி஁ தெனக்கோ
 தண்டமக னைப்படுத்த றக்கதி, ஁னெயென
 நெண்டொடிபு ஁மபிமக ஁றுறுழிந டப்பாள

(இ - ள்) முற்பிறப்பிற் செய்த தீவினையால் வந்தது இதுவெனச் சொல்லவோ. கொடுமையால் மைந்நனைத் துன்பமால் வீழ்த்திய பலன் இதுவெனச் சொல்லவோ. புத்திரனைத் (தவறி நடக்கையில்) தண்டனைசெய்தல் தக்ககாரியமேயென்று, ஒளரியவனையால் மணித்த இரத்தம்தி யென்பவன் புலம்பிக்கொண்டு புத்திரனிருந்த விடத்திற்கு நடந்தான் எ - று.

வேறு

இடவிய வயனமனை யேழை மாசில
 ருடனவர நகாப்புறத் தொயயென நேகியாங்
 கடலிப முகப்பிரா னடிகுள புசலை
 நடவுதன மைந்தனை நயப்ப நோகுகினுள்

(இ - ள்) இடங்கொண்ட அயலவீடுகளிலுள்ள சிலமாதர்கள் கூடேவர நகரின் புறத்திலே வினாந்துசென்று, அங்கே வலிய யானைமுகத்தையுடைய வீராயகப்

பெருமானுடைய திருவடிகளிற பூசைநடத்துந் தன மகனாகிய வல்லாளனை அன்புறப் பாதீதன்வா. எ - று (க)

கட்டப்பட்ட டிருக்கையுங் காதப் பட்டுல
சொட்டப்பண்ண னீரமகன றுயருற ருனென
விட்டப்பட்ட டுளருநு ரியம்பிற னுணமையி
னெட்டப்பட்ட டுலதென வுழையாக் கோதினா.

(இ - ள்) இருக்கங்களுங் கட்டப்பட்டு, அடிக்கப்பட்டு, உடலினின்று உதி ரஞ் சொட்டப்பட்டு மகன துன்படைந்தன்னென்று, இளம்பிள்ளைகள் இஷ்டத்து டன சொல்லிவது உணமையிற் சோந்ததினநென்று அருகிலிருந்த மங்கையார்களுக்கு (இஃதுமதி) கூறினாள் எ - று (க)

உழைவரு மாதரு முவப்ப நோக்கியிம்
மழைமதக நளிற்மினை வணக்கஞ் செய்திவன
விழைவொடு பூசனை விளைக்கும் பேற்றறிநாற
சுழைவில னுடலமென தேதுக கூறினா

(இ - ள்) பக்கவில் வந்த மங்கையார்களும் கவிடபுண்டராக கண்டு, இவன் இக்குளிராத் மதநீரைச் சொரியும் யானைமுகமுடைய கன்னாசலைப் பணிசெய்யது ஆசையுடன் பூசைசெய்யும் பேற்றினால், உடலமெவிர்தானிலன் என்று (அதற்குக்) காரணஞ் சொன்னார்கள் எ - று. (க)

கையணி முகவோக் கருணை யாளனை
செய்யதனை சாரநணி திகழ்ந்த தேசுடை
மெய்யனை வழிபடு மிக்க புகழியி
னையனுக் கிலையிலை யகிலத் தெனறனா

(இ - ள்) கையையுடைய அழகிய (யானை) முகமவாயந்தவனும், கிருபாமூர்த தியும், குளிராத் செஞ்சாரதணிந்த ஒளியாயந்த திருமேனியுடையவனுமாகிய விநாய க்கடவுளை வழிபாடுசெய்யும் சிறந்த பத்தியில், அழகிய இவ்வல்லாளனுக்கு இவ்வல கத்தில நீகரணவரிலரென்றுசொன்னார்கள். எ - று (க)

வேறு

சந்திரனபெய ரிரண்டின றரித்துவாழ் நற்றய்
மைந்த னைங்குரன் பூசனை வகுப்பது நோக்கிச்
சிறதை நின்றெழு மனபொடு திலைமென முலையின்
வந்த தனபயம் பாயத்தத் தழீஇகொடு வகுப்பாள்

(இ - ள்) சந்திரனுடைய பெயர்களிரண்டை யொன்றாகக்கொண்டு வாழும் நல்ல தாயாகிய இஃதுமதி, தனபுத்தலவன் (வல்லாளன்) ஐந்த திருக்கரங்களுடைய கணேசபெருமானுடைய பூசையைச் செய்தலைப்பாத்தது, மனத்தினின்றுண்டான அன்புடன், பசிலைபூத்த மெல்லிய முலையினின்றுண்டான தண்ணிய பாலானது பாயும் படி (மகனைத்) தழுவிகொண்டு சொல்கின்றாள் எ - று

இஃதுவெனபதும், மதியெனபதும் தனித்தனியே சந்திரன் பெயர்களாத லின் இஃதுமதியைச் “சந்திரன் பெயரிரண்டுடன் றரித்துவாழ்நற்றய்” என்றார். (க)

பிள்ளை மைப்பரு வததுநீ பெருமதக களிற்று
வள்ளலைப்பணி வாயமைக்கை கோடலின் மைந்தர
துள்ளலைப்பெருங் கடலுடை புடுததமதொல லுலகி
னனளுடறபயன பெற்றன நானுநத தையுமே

(இ - ள்) மகனே 'மிக மதஞ்சொரியும் யானைமுக்கூடலுளை வணங்கும்
விரதத்தை நீ குழுகதைப்பருவதிலே கைக்கொண்டபடியால், துள்ளுகின்ற அலைகளை
யுடைய கடலுடைகுழித்துள்ள பழலமயாகிய உலகத்தில நன்மைதரும் உடலாலா
கிய பயனை நானும் உன் தந்தையுமே யடைந்தோம்' எ - று

“மகனறந்தைக காற்றுமுதவி யிவனறந்தை - யெனே னென்ற சொல்லென
னுஞ் சொல்” என்றது கிருக்குறளாதலின, சிறப்புத்திறனை உணர்ப்பதற்கு நான்கு
உடலின் பயனை யடைந்தோம்மென்பது கருத்து (கசு)

கால மொன்றிடைக கணபதி கருந்தனை யாறழி
ஞால மொப்பிற விலலிடை நண்ணலா காத்தோ
கோல் விலலிடைப் பூதனை குயிறறலா காத்தோ
சால விட்டெமைப் புறந்த ரேயுறத துருமா

(இ - ள்) குறித்த ஒருநாளத்தில், கண்ணப்பெருமானுக்குப் பூசையெய்து,
உலகினா ஒப்பவீட்டிறகு வரக்கூடாதோ? (அல்லது) அழகிய வீட்டிலே நம்ப(அப்பெரு
மானுக்குப்) பூசை செய்யக்கூடாதோ? எம்மை மிகவும் பிரிந்து ஊர்க்குப் புறம்பே
பொருத்தல தகுமோ? எ - று (கடு)

காற ணங்களுங் கண்டிலேம விபதற்கு றுந்தை
பூது சேருடற பண்ணை பூமைப்பாயக குருடாயக
கூறு வாரததைகே விடெய்தி ராய்வங் குழைந்தா
வீறு காணற்கு துபரினை கிபம்பவந தடுததேன

(இ - ள்) களிக்கத்தக்க உன் பிதா ஹன்புமாத தொருநோயாளனாயும்
ஊமையாயும் குருடனாயும் சொல்லுகின்ற சொல்லாக கோளாத செவிடனாயும் மனம்
வருநிலுனை (இதற்குக்) காரணங்களுங் காண்கிலாம முடிவு காண்டற்கரிய துன்ப
முடையவளாய் (அவற்றை உனக்குச்) சொல்ல (இங்கு) கருது கோளேன எ - று

காரணம் எதுகைகேநாகங்கு காரணமென நின்றது (கசு)

தேத சாததிரம யானையு ன்னநவா நெருணரி
மோநி நீதியின் மைந்தரை நிறுவுகலா மொழியு
மாந்த லாஹுனை நுந்தைதனை டிததது மறிமே
யேது தாதைசெய யினுமகன் காப்பது மியலப்பே

(இ - ள்) வேதசாஸ்திரங்களு யாவும், பெற்றோர் புத்திரர்களை (அவர்கள்
தவறிப்பிட்டதில்) கோபித்து அடித்து நிதிவழியிலே (அவர்களை) நடத்துதல் (முறை
யென்று) கூற்றறிமுகமாதலின், உன்னை உன்பிதா தண்டித்ததும் (பிதா) தாமமேயாம்.
தந்தை யெதனைசெய்தாலும் மகன் (அவனை) இரட்சிப்பதும் (புத்திரதரும்) இயற்
கையே எ - று. (கங்)

மைந்த புத்திர தருமநீ மதித்துவெப பகன்று
 னுநதை வெம்பிணி தீருமா னுவலுமந திரவகன
 சந்த மாமணி மருந்திவை தமமுளையா கியைவ
 தந்த நல்லுபா யதகினை யாற்றுதல வேண்டுமே

(இ - ள்) மகனே ! நீ புத்திர தருமனை யெண்ணிக் கோபமொழிந்து,
 உன பிதாவின் தீப்பிணியகலும் வகையாக, செல்லத்தக்க மந்திரம் - அழகுடைத்
 தாகிய மணி - மருந்து ஆகிய விவற்றில எது பொருந்தவதோ அந்த நல்ல உபா
 யத்தை நீ செயதலவேண்டுமே எ - று (கௌ)

கேணமை மைந்தாக டந்ததைய வாரததைகீழாத
 வரணமை யேயற மென்பர ரணமுத லுணர்ந்தோ
 காணமை யாததவென முத்தவ தியென் கட்டுரை கேடுளெ
 றுணமை யாததவ எயம்பவல லானபாந திசைசுகமே.

(இ - ள்) ஆசைப்புதல்வர்கள் தந்தை தாய் இவர்கள் கூறும் வார்த்தையைத்
 தாழ்ப்புயிச்சாத ஆட்சியே உக்தம் தருமென்று வேதமுதலியவற்றை யுணர்ந்தவர்
 கூறவா மைத்தீட்டிய வெழுத்துதைப்பார், என் உறுதிமொழியைக் கேள் என்று,
 மெலியையுடைய இருதுமதி யென்பான் கூற, வல்லாளன் (தன தாயைப்) பார்த்துச்
 சொல்லுகின்றான் எ - று (கக)

வேறு.

கருவாய வளர்தரு காலு மகட்டிற் கழன்றுபுறத்
 தருவாய வளர்தரு காலு முயிரகருயி ராயெவையுந்
 தருவாயு மாயநகத்தை தாயரு மாமொரு தந்தனலா
 லிருமா நிலத்தினை வாழோ வெனக்கப்ப னனனையுமே.

(இ - ள்) (நாயாயிறிறிற்) கருவாகி வளருங்காலத்திலும், உயிரறினின்றும்
 நீங்கிப் புறச்சே உருவாகி வருங்காலத்திலும், உயிருக்குயிராகி பெல்லாவற்றையுந்
 தருவனும்மாய், தந்தை தாயாருமாகிய ஏகதாக விராயகக்கடவுளல்லாமல், பெரிய
 பெருமைதங்கியவல்லதில் ஒருவருபவர்களோ எனக்குத் தந்தையுந் தாயுமாவா? எ-று

இருமாந்லத்தினைவாரோ வெனவத இருமாந்லத்து இவ்வாரோவெனரு
 வது, இருமாந்லத்தில் ஒருவாரோவெனருவது பிரிக்க இனைய ஸந்தஸ் இவ்விரண்
 டும் ஒருவருந்லெனும் பொருளுடையன (உ0)

ஆமே யொருவ ரொருவா கிடனா யகற்றுலது
 மாமே யொருவ ரொருவா கிடநனமை யாகருவதுந்
 தாமேது ரெயகன ளன்ன நாமே புசிப்பதனப்ப
 போமே தலையிற் பொறுத்தான பிழந்து நினைப்பினுமே.

(இ - ள்) ஒருருக்குற்ற துன்பத்தை லிலகருவது ஒருவருக்கு (சாத்தியம்)
 ஆமோ? ஒருவருக்கு நன்மையுண்டி செய்வதும் ஒருவருக்கு (சாத்தியம்) ஆமோ?
 தாம் எதைச் செய்தனரோ, அதைத் தாமே புசிப்பதல்லது, தலையில் எழுதிய பிரய
 தேவனே மீண்டும் கருதினதும் (அது அவரை) விட்டுப்போமோ? எ - று. (உ௧)

கொற்றவா காரியந தமமிசை வினதிக குமார செய்தங்
குற்றன ரேனு மொறுக்கவல லாகொ லுயிர ததவாகண்
மற்றவா தமமை பொறுததுயிர வாழினு மன்னர்பணிக
கற்றமெ லாமபுரிந தாலுயிர கூடுங்கொ லாரணங்கே

(இ - ள்.) அரசனுடைய காரியத்தைத் தமமுடைய அநுமதியிலலாமல், புதல்
வர் செய்திருந்தாரானாலும், பெற்றோர்கள் தண்டிக்க வல்லவர்களோ? அவர்களைத்
தண்டித்து உயிர வாழ்ந்தாலும் அரசனுடைய பணிவிடைசூழப் பலவிதஇடையூறுகள்
செய்தால் உயிருடன் வாழமுடியுமோ? மாதே! எ - று. (உஉ)

வெந்தவெண் ணீற்றணி வானும் விழிககடை நோக்கிநிறு
மந்த விராயக ராலைய தளளி யதுக்கியெனை
யெந்தை பிரானுரு வததையுங் கையா லெடுத்தெழிந்தான
வந்தது காணுத னுலவமு வாததோர வனபிணியே.

(இ - ள்.) நீற்றிய வெள்ளிய விபூதியை யணிந்த சிவபெருமானும், கட்கடை
யினால் தரிசித்துக்கொண்டிருக்கும் அந்தவிராயகப்பெருமானுடைய திருவாலயத்தைத்
தளளி, என்னையடித்து, என்னுடைய தந்தையுந் தலைவனுமாகிய கணேசப்பெருமானு
டைய திருவுருவத்தையுங் கையினாலெடுத்தெறிந்தனன் அத்தலை, கெடாததோ
வலிய நோயானது (அவனுக்கு) வந்து சம்பவித்தது. எ - று. (உங)

இமமையின் மாததிர மேயனநி யிந்நோ யுழப்பன்கண்டாய்
செமமைசெய் கோலுடை வல்லவன கற்பிற மிருந்திழையா
யும்மையி னீயுங் கமலையென றுகுவை யுனவயிறநி
னமமகல யாணனென பானற்கக னென்னவந் தலலலுற்றே

(இ - ள்.) அவன் இப்பிறப்பின் மட்டுமன்றி, (மறுமையிலும்) இக்கோயாற்
றுன்புறுவான் செமமையாகச் செலுத்துங் கோலினையுடைய வல்லவராகக் கற்பிற்
சூரியமனைவியாய் நீயுந் கமலையெனனும் பெயருற்று வருவை உன் வயிறநில இக்கலி
யாணன் தக்கனெனும்பெயருடன் பிறந்து (இக்கோயால்) துன்பமடைந்து. எ - று.

பன்னிரண் டாண்டி னளவும பலபரி காரஞ்செய்துந்
துன்னிய நோயதொலை யாமையி னொறுனி கூந்தலுயிர்த்த
மன்னவ னின்னொடு நீக்கிட முக்கல மாதவனா
பின்னல மெய்துவிர செல்லினி யென்று பெயாததனை.

(இ - ள்.) பன்னிருபிராயம் வரையிலும் பலவகையுடைய பரிசுதரங்களைச்
செய்தும், பொருந்திய கோயொழியாமையினால், பெற்ற தந்தையாகிய வல்லவராகக்
துன்பமிருந்து உன்னுடன் (அவன்)விலக்க, சிறந்த சுவசியாகிய முக்கலமுனிவரால்,
பின்னே நன்மையடைவீர்கள். இனிச்செல்லுகவென்று (சாபவிமோசன வழியாகாது)
நீக்கினான் எ - று. (உரு)

நற்றூ யகல வுரைத்தவன் மீட்டுந் பூசையிடை
வற்றாத வன்பி னிருப்ப வுறுதி மதித்தருள்கூர்
தற்றாகட கற்ற வமல விராயக னாகருள்
வுற்றார் கணத்தா விமானங்கைக் கொண்டவ னுற்றுழியே.

(இ - ள்) பெற்ற தாயானவளைச் செல்லுமபடி கூறி, அவ்வல்லாளன் மீளவும் நல்ல கணேசபூசையிற் குறையாத அனுபுடனிருக்க, அஹஸ்டைய உறுதியை யோசித்துக் கிருபைமிருந்து, அம்நூகளுக்கற்ற நிமலராகிய விநாயகக்கடவுள் உப்பொழுது திருவருள் புரிய, கணநாதான விமானத்தைக் கையிறகொண்டு அவ்வல்லாளனிருந்த விடத்தை யடைந்தார்கள. ஏ - று. (உசு)

வேறு

விண்ணிழி கின்ற விமானம் தென்து
கண்ணெதிர நின்ற கதிருத்தலு நோக்கி
யண்ணல ருடகடி யேனபொரு ளோவென
நெண்ணி யிறைஞ்சி பெழுநதுகூட மிடடான

(இ - ள்) ஆகாயத்தினின்று மிறங்குகின்ற விமானத்தை நெருங்கி அது கண்ணுகெதிரேநின்ற பிரகாரிதகலங்கண்டு, விநாயகக்கடவுளுடைய திருவருளுக்கு அடியேன ஒரு பொருளோவென்று கருதி நமஸ்கரித்து எழுந்திருந்து (இருகரங்க ளாலுங்) குமபிட்டனன. ஏ - று (உ௯)

இரது மிலைந்தவ ரேவளி மான
தந்தன மன்பத ஸ்ரீஇயிவா கென்று
வந்தவா கூறவல் லாளனி லாந்தர
னந்தர துந்தாபி யாத்தன வலிறே

(இ - ள்) சுந்திரனை (சடைமிசை) யணிந்த கணேசப்பெருமான கட்டளை யிட்டருள விமானத்தைக் கொண்டெந்தாம அனபனை! அதனைத் தழுவி யேறுக வென்று, (விமானத்துடன்) வந்தவர்கள் சொல்ல, வல்லாண் (அதேயவ விமானத் தில்) ஏறினன. (அப்பொழுது) தேவ துந்தபிகள் முழங்கின ஏ - று. (உ௮)

திருகளி ருங்குடைசெனனிநி ழுற்ற
மங்கையா சாமரை வாங்கியி ரட்டப
பொங்கொளி யாலவட டமட்டை நண்ண
வெங்கணும வெவையெ முருதுத பங்க.

(இ - ள்) பெரிய சுந்திரவட்டக்குடையானது சிரமிசை நிழல் செய்யவும், தெய்வமாதர்கள் சாமரைகளை வீளத்துவீசவும், மிகவொளியையுடைய ஆலவட்டங் கள் பக்கலிலவரவும், எவவிடத்திலும் வெண்ணிறமவாயந்த வெற்றிச்சங்கங்கள் ஒங்கி பொலிக்கவும் ஏ - று. (உ௯)

வானவா பூமழை வாரியி னைப்பத
தேனலா கோதையா ரோந்தெதி ராட
வேனலா வீராவீ ராயப்புடை நிறபத
கானமெ முப்பினா கந்திரு வத்தேதோ.

(இ - ள்) தேவர்கள் மலர் மழையைவாரிச சொரியவும், தேனசொரியும் (பூக்கள்பொருந்திய) கூந்தலையுடைய மாதர்கள் கூட்டமாகி எதிரே நிரூத்தஞ்செய்ய வும், வேலையும் வாளையுமேகதிய வீரர்கள் தம்மிறகலுத்து பக்கலில் நிற்கவும், கந்திரு வர்கள் கானவொசையை மெழப்பினார்கள். ஏ - று. (௬௦)

வரிசைசு எரினனமை வந்தவா செய்யப
பரிசனா சூழந்திரு பாலுநெருங்க
வீரசிய மெனமைவி மானமொ டேகிப
புரிசெய்க னோசாபு ரந்தில் மாந்தான.

(இ - ள்) வந்தவாகள் இவ்வகையாக முறைமைசெய்யவும், பரிசனங்கள் புடைசூழ்ந்து இருபக்கவிலு நெருங்கவும், மெனமைமிகக் விமானத்தடன சென்று, ஆசையைச் செய்கின்ற கணேசப்பெருமானுடைய நகரத்திற பொருந்தினன [வல்லாளன்] எ - று (கக)

இந்திரன மண்ணை ரின்பமவெ றுத்தாங்
கந்திர னிப்பமெ னை கறுமவெ றுகரு
மந்தமில் போகம் முந்திவ ருந்தா
தெந்தையி ருங்கழ லெய்தியொ ன றுனா.

(இ - ள்) இந்திரனானவன் உலகினருடைய சுகத்தை வெறத்தாற்போல இந்திரபோக முழுவதையும் (அறப்பென்று) வெறுக்கத்தக்க எல்லையிலாத போகத்தை நுகர்ந்து, துன்பமடையாமல், எந்தையாகிய கணேசப்பெருமானுடைய திருவடியில் ஒன்று சேர்ந்தனன் எ - று.

போகமருந்தி வருந்துதலாவது சுத முற்றவாக்குச செருக்கு முதலியவற்றால் துன்புவிழையுமாவின். (கஉ)

வேறு

அதிரயம் பலவு நோக்கி யநநக ரதேவார யாரும்
விதுவணி சடி ல்த தெந்தை விராயகா நமக்குக கோயின
முதிர்ழ கெழிப்ப வாக்கி முறையுரி பூசை யாற்றிக்
கதிவளா விழாவு மறறுக கடைப்பிடித் தியற்றி னாரே.

(இ - ள்) அநநக வாசிகளெல்லாரும் பல அதிசயங்களையும் பார்த்து, சந்திரனையணிந்த சடையையுடைய எந்தையாகிய விராயக்கருநிலைக்குத் திருக்கோயிலை மிக்க அழகு விளங்கச்செய்து (ஆகம்) முறைப்படி பூசையைச் செய்து, ஆசை வளருந் திருவிழாவு மற்றுள்ளனவும் உறுதியாகக்கொண்டு செய்தார்கள் எ - று (கக)

மேதகு வரங்குள சானை விராயக சதூத்தி தேறு
மூதல கணைத்து மெய்தி முறைமுறை பூசை யாற்றிக்
காதலிற் பணியுஞ் செயது கருதிய வரங்குள முற்றிப்
போதவா கருளா னினாருள் புராமுநக் களிற்றுப் பெம்மான.

(இ - ள்) மெனமைதங்கிய வரங்களமிகக் விராயக சதூத்திகளிலெல்லாம், பழமையாகிய உலகினா யாவரும் (அங்கு) அடைந்து முறைமுறையாகப் பூசைசெய்து ஆசையுடன் பணிவிடைகளையுஞ்செய்து, புள்ளிகள் வாய்க்க மாணமுக்கதையுடைய விராயக்கடவுள் விரும்பியவரங்களை முடியப் பெற்றவர, அவவிடத்திலே திருவருள் புரிபின்னா எ - று. (கச)

வேதனை முழுது நீக்கி விழைந்தவல் லாளன் கனமே
கோதறு முத்தியீந்த குஞ்சர முகவ னாகு

மாதவா முதலோரா போற்றி வல்லாள கணேச னென்ன
வோதினா நாமந தனனை யுரைத்தவாக கிடுமபை யினேறே.

(இ - ள்) (தன்னை) ஆச்சிரயித்த வல்லாளனுக்கு (உற்ற) கேசனை முழு
வதையு மொழித்து அப்பொழுதே குற்றமற்ற முததியைக்கொடுத்த யானைமுக விரா
யக்கடவுளுக்கு, பெருந்தவசிகள் முதலானவர்கள் துதிசெய்து வல்லாள கணேச
ரென்று பெயரிட்டார்கள் அததிருநாமத்தைக் கூறினவர்களுக்குத் துன்ப மென்பது
(சிறிதும்) இல்லை எ - று (௩௫)

பெருமபிணி கொண்ட நாய்கன் பேரிட ருழந்தையந்த
வருமபவ மறவல லாள னன றுரைத் திட்ட வாறே
விரும்பிய மனைதா யாக வெறுத்தது மகனறா னாக
வருமபவத் துறறுத் தக்க நெனுமபெயா வழங்கப் பட்டான்

(இ - ள்) பெருநோயைக் கொண்ட வணிகனாகிய கலியாணன் பெருந்
துன்ப மனுபவித்தே அந்த அரிய பிறவியொழிய, அக்காலத்தில் வல்லாளன் சாப
மிட்ட வகையே விரும்பிய மனைவி தாயாகவும், தான் வெறுக்கத்தக்க மகனாகவும்,
வரும் பிறவியிற் பொருந்தத் தக்கனெனனும பெயா வழங்கப்பட்டனை எ - று (௩௬)

அருந்தவந் தான மாதிரி யப்பவத் தியற்ற லானுந்
திருநதுமெயஞ் ஞானம் பிள்ளை கணேசனாற் சோத லானும்
வருநதுநோய மறையோன காற்றான மாயந்தது வளர்பே ரனடி
பொருந்தவிற் கணேசா காட்சி பொருக்கெனக் கொடுத்திட்டாரே.

(இ - ள்) அரிய தவந்தான முசுவியவற்றை அப்பிறவியிற் செய்தலானும்,
திருத்தமாகிய உண்மை ஞானத்தையும் புத்திரப்பேற்றையுங் கணநாதப்பெருமானால்
அடைதலானும், வருந்திய பிணியாட முக்கலமுனிவா (தேக) காற்றினாலொழிந்
தது. வளர்கின்ற மிக்க உண்பானது பெருநதுதலினால் கணேசப்பெருமான வினா
வாகத் தரிசனத் தாக்குமினா. எ - று (௩௭)

அவாபெருங் கருணைப் பேற்றா லத்தகு தக்க நென்பாடா
றவநிறை முனிவன பாதஞ் சாரந்துபல பவமுந் தீர்த்துரு
சிவமலி மனுவும் பெற்றான் நெவவடு வேலோ யனடி
னவனிகா எவனாய வாழ்த வடைவுமீங் குரைத்துங் கேண்மோ

(இ - ள்) அக் கணேசப்பெருமானுடைய சிரந்த கிருபாபலனால், அந்தத்
தகுதியுடைய தக்கனென்பவன், நிறைந்த தவத்தையுடைய (முக்கல) முனிவா திருவடி
யையடைந்து பலபிறவியையு மொழிக்கும் மனலங்கக் (ஏகாட்சர) மந்திரத்தையும்
பெற்றதனை பகைஞரைக் கொல்லும் வேறபடை யேந்திய வீமராசனே! அத்தக்க
னென்பவன் பூமியைக் காக்கும் அரசனாய் வந்தவனாகையும இப்பொழுது சொல்லு
கின்றேன் கேட்பாயாக (என்று வி. சுவாமித்திரமுனிவா கூறுகின்றார்) எ - று (௩௮)

வல்லாளன்முதலியடைந்தபட்டலம்முற்றிறம்.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௩௩௪௫

தக்கனாசாட்சிபெற்றபடலம்.

மிககருள் வழங்கு மந்திரங் கொடுத்த மேதகு முக்கல முனியைப்
பொக்கமி லனபாற பூசனை புரிந்து புறவிடை கொண்டுதா யோடு
தக்கனங் ககன்று தக்கவா வாழ்த்தத் தஞ்சவுண டினனிய நகரபாற
ரெுக்கவப் புறவத் தெவ்வகை வளனுந் துவலு றுமோரூழலை யடுத்தான்.

(இ - ள்) பேரருள தருந் திருமந்திரத்தை யுபதேசித்த மேன்மைபொருந்
திய முக்கலமுனிவரைப் பொய்மையிலலாத அன்புடன் பூசசெய்து புறத்தேவிடை
கொண்டு, தன தாயாகிய கமலேபுடன் தக்கஞ்ஞவன அவவிடமவிட்டுச் சென்று, தருந்
தவர்கள் வாழ்த்தக் கவுணடிய நகரத்தின் பக்கவிறச்சோந் அப்புறவதில் எவ்
வகைப்பட்ட வளங்களு நெருங்கிய ஓரிடத்தை யடுத்தனன். எ - று.

புறவம் - ஈண்டுக்குறிஞ்சி நிலம்

தக்கன தன மனத்தால் முக்கலமுனிவரைப் பிரியாதவனென்பார் “புற
விடைகொண்டு” எனரா. (க)

அளிந்ததீவ கணியினே தேறலவாரந் தொழுகி யசம்புமச சூழலி னி
டையே, தெளிந்தநீர்த் தடத்துச செழுமணிக் கரையிற நிப்பியமாய்ப்பு
ராதனமாய்க், குளிரந்தவான றிங்கன மிலைந்தருள கணேசா கோயிலொ
ன றிருப்பனோ கண்டு, முளிந்தநீர் வினையான் மகிழ்வொடு மகனைமுறநி
யாந் கிருந்தனன கணித்தான்

(இ - ள்) கணிந்தமத்தரமான பழங்குளின தேனானது வழிந்தொழுகி (ககாலே)
வழங்குகின்ற அவவிடத்தின் மத்தியில், தெளிந்த நீராயுடைய தடாகத்தின் செழுமை
தங்கிய அழகிய கரையிலே, நிவ்வியமாகவும் பழையமாகவும் குளிரச்சிபொருந்திய
சிறந்த சந்திரனைச் (சிரமிசை) யணிந்தருளிய கணேசப்பெருமானுடைய திருக்கோயி
லொன்றிருக்க னேரேகண்டு, விலக்கிய தீவினையையுடைய தக்கன ஆசையுடன் அத்
திருக்கோயிலைச் சரிவர முடித்து அவவிடத்திருந்து (அமமந்திர) ஸமித்தனன். எ - று.

திப்பியம் - தெய்வீகம்

(உ)

பன்னிரண் டாண்டு திருந்தனுட டானம் பண்ணியே காககர மனுவைத்
தன்னிக் கிலலான றுளியை நினைந்து தாவுதக் கணித்தனன் பின்பு
மன்னியங் கிருந்த விராயகா தமமை மகிழ்ந்திரு பத்தொரு திவசந்
துன்னுபல பொருளுஞ் சோடவறக் கொண்டு தூயபூசனைபுரிந் திருந்தான்.

(இ - ள்) பன்னிரண்டு வருடங்கள் திருத்தமாகிய அதுட்டானத்தை முடித்து
(முக்கலமுனிவருபதேசித்த) ஏகாக்ஷர மந்திரத்தைத் தனக்கொப்பற்ற விராயக்ககட
வுளைத் தியானித்துத் தருகியுடன் ஜபித்தனன் அதன்பின்னா அங்குநிலைபெற்றிருந்த
விராயக்ககடவுளை ஆசையுடன் இருபத்தொரு தினங்கன்வரையில், நெருங்கிய பல
பொருள்களையு மிகுதியாகக் கொண்டுவந்து புனிதமான பூசை செய்துகொண்டிருந்த
னன். எ - று.

சோர்வற - குறைவற ; இதனை மிகுதியாக வென்றாம்.

(ஈ)

இருபதின் மேலா மொருதினத தியாம மிறந்திடு வைகறைப் பொழுதி, நெருகரத் திருகோட மொழுதும் மதத்தி னெளிநதநீந் தூர மத தகத்தின், வருமொரு வேழ மரதன மால் வயங்குதன் கழுத்திலிட டெடுத்தபு, பொருவரு பிடாமேற கொண்டொரு நகரிற் போதரக கனவு கண்டனனே.

(இ - ள்.) இருபதேதாராக தினத்தின் யாமமகழிந்த விடியற்காலத்தில், ஒரு கரத்தைபு, இருகொம்பினையும், ஒழுகுகின்ற முமமத்தினையும், பிரகாசிக்கின்ற சிந்துரமெழுகிய மதக்கத்தினையும் கொண்டெரும ஓர் யானையானது இரத்தினமாலையைய பிரகாசிக்கின்ற தன் கழுத்தி லணிகது தன்னையெடுத்து ஒப்பற்ற பிடரியின் மேற்கொண்டு ஓர் நகரத்திற்குச் செல்லச் சொப்பனங்கண்டனன் எ - று

யாமம் வைகறையெனப்பன் சிறுபொழுதாறனுளொவ்வொன்று அவை மால் யாமம் வைகறை விடியல் நண்பகல் ஏற்பாடு எனப்படும் (சு)

விடியற்பின் நெழுந்த நாடகடன முடித்து விருப்பிற்றை கமலையை வணங்கி, முடிந்தவென கனவைக கேளென மொழிந்தான் முகமலாந தன்னையுங் கேளாக, கடிந்தன நந்தங் கலியையின் நேமண காவல னாகு வை யென்று, நொடிந்தன எரிவவா றளவளா யிவாக னோற்றனா முனடி போ லிருப்ப.

(இ - ள்) பொழுதுபுலாத பின்னா, நீத்தினாநீங்கி நீத்திய கரும்முடித்து அன்புடன் கமலையாகிய தானையப்பணிந்து, நிகழ்ந்த என் சொப்பனத்தைக் கேட்டா யாகவென்று (தக்கன்) கூறினன். கமலையும் முகமலாச்சிபுற்றுக் கேட்டு நமமுடைய தரித்திரத்தை யொழித்தோம் இப்பொழுதே அரசனுவாயென்று நொடிந்தனன். இவ்வகையாக (மகனுந் தாயுமாகிய) தக்கனுங் கமலையும் அளவளாவி முகபோலக் கணைசமுர்த்தி திருமந்திரத்தைத் தியானித்துக்கொண்டிருக்க எ - று.

நொடிந்தனன் - கைநொடி கொட்டினனென்றேனும், கொங்கையிற் பால் கரந்தன் னென்றேனும் பொருள்கொள்க.

கேளா-செய்யாவெனனும் வாய்பாட் டிந்தநகரால் வினையெச்சம். ஆகுவை இதிலு கு - சாரியை (இ)

வேறு

கற்றாபுனை புகழ்மலகிய கவுண்டினிய நகரிற்
செற்றாதினற் யிடுசந்திர சேனனெனு நீங்கி
புறமுனகதி புறமுபொடு முரிமைத்திரு பனையாள
பொற்றாரினன் சலப்பப்பெயா பூண்டாளவ லித்தாள்.

(இ - ள்) கலவிவல்லவாகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட புகழ்மிசூந்த் கவுண்டினிய நகரத்திலே, சத்தருக்களுங் கப்பஞ்செலுத்தினு சந்திரசேனராசன் உடல் வீட்டு நந்தியடைந்தனன் அவன் சுற்றத்தாருடன் உரிமையுடைய சிறந்த மனைவியும் பொன்மாலையணிந்தவளுமாகிய சலப்பையெனும் பெயருடையவள் (பின்வருமாறு) துன்புற்றனள் எ - று.

செற்றார் திறையிடுமெனந்து அவனதாற்றல் விளக்கியதாம். (சு)

என்னுருயி ரனைபாயொளி ரிருகண்மணி யனையாய்
மனனுபுவி தாங்குமபொறை மாறழிசகர ருலகம்
பொன்னாதிணி தோளவெங்கிய புககாயெனை நீத்தா
யனனுவிது தகுமோவிது தகுமோவமிழ் தனையாய

(இ - ள்.) என அரிய உயிர்போனறவனே ! பிரகாசிக்கின்ற இருகண்களி லுள்ள கருமணிர்போனறவனே ! அரசனே ! உலகினைச் சமசுக்கு சமையை யகற்றித் தேவலோகத்தை அழகுபொருந்திய தோளிற்சமக்ககருதி (அங்கே) சென்றனையோ? வணைப் பிரிந்தாய் ! என தாய்போலவனே ! தேவாமிரதம் போனறவனே ! இது தகுமோ ? இதுதகுமோ ? எ - று

வெங்கியவென்பது செய்யியவென்னும் வாய்பாட்டி நந்தகால வினையெச்ச மாகவின விருமபியெனப் பொருளபடும (எ)

கொழுகொம்பறு கொடிபோனமிகு குளிரநீரறு கயலிபா
லிழுதங்கறு கடாபீபாலொளி யெல்லையறு நாள்போன
முழுதரதுபா பெருகுங்கடன முழுதமபடி யெனைநீச
தொழுதுகுழ லரமாதரை புறமுயிது தகுமோ

(இ - ள்.) கொழுகொம்பற்ற கொடிபோலவும், மிக்க குளிர்சரிவாய்ந்த தண் ணீரற்ற சேறகெண்டை போலவும், நெய்மற்ற தீபம்போலவும், பிரகாசிக்கின்ற குரிய னற்ற பகற்பொழுதுபோலவும், முழுதர துன்பம்பெருகுங் கடலில் அமிழுமபடி யெனனைவிலக்கித் தேனெழுதுங் கூந்தலையுடைய தேவமாதர்களை யடைந்தனை. இது தகுமோ ? எ - று

கொழுகொம்பு-கொடிகள் படருதற்கு ஆதரவாக நடப்பட்டதோர் கொடியு.

வேழ்விததழ லெதிரோம்படை மெய்யேயிது காறும்
வாழ்விததனை யிப்போதுநல வழிபாட்டினுள் யாது
தாழ்விததனை னடியேனது தகவுண்டெனி லுரையாய
சூழ்விததக வெனபாலிடா சூழ்விததனை தகுமோ.

(இ - ள்.) ஓமாக்கினியின் முன்னே என்னை மண்ணெய்செய்தது முதல உண் மையாகவே யெனனை யிதுவலையில் (குறைவின்றிக்காதது) வாழ்ச்செய்தனை இப் பொழுது அடியேனெய்யும் பணிவிடைகளில் யாது குறைபாடுசெய்தேன ? அப்படி யுளதாயின (வாயவிண்டு) கூறுவாய் நிறைந்தஞான சொரூபியே ! எனக்குப் பல துன்பங்கள் சூழ்விடுததனையே ! இது உனக்குத் தகுமோ ? எ - று.

தாழ்விததனை இதில் என் விசுதி தன்மையொருமையை யுணர்த்தியது

அந்நாளு மனபோடலா மனதோவகல வுற்ற
திநநாளது போலேயய லேகுற்றிலை நினறு
யென்னெதுபா வேனென்னுட லினபாரதர வருடா
யொன்னுரிடை யுறுபாவனை புறறுபுரு காமே.

(இ - ள்.) அத்திருமணஞ்செய்த காலத்திற் பொருந்திய அன்போடு கூடிய மனதோ விலகியது இதுவரையில் அதுபோலவே பிறவிடத்திலே சென்றா யில்லை டாக ந்நனை. என்னென்று துன்புறுவென் ? என் தேக்கமானது இன்ப யடையுமபடி.

(எனனைக் கரசுதாற்) பரிசியாய் (என விடயத்தில் மன) முருகாமல், பகைஞரிடம் பொருந்திய பாவனையை யுற்றாய் எ - று

வருடாய் என்றதில் வருடல தடவல். அருந்தாவெனப் பிரிக்கின ஒன்றே உயிர்முதலாகக் கொண்டு வகரவுடம்படுமெய்கூட்டி, கொன்னொரெனப்படிக்க.

ஆவாவினி பெனசெயகுது மநதோவென வில்வா
ரோவாதுரை மொழிவாள்விழி யுறைசிறதிட வருகித்
தீவாய்விழு தளிர்போலொளி தீரத்தனு வேறாய்க்
காவாதுள மானம்படு கணவனமிசை விழுவாள.

(இ - ள்.) ஆ ! ஆ ! இனியாது செய்வோம்? ஐயோ ! என்றிவ்வகையாக விடாமலமுது, கண்களினின்றும் நீர்த்துளிசிற்த மனமுருகி, தீயில்விழுந்த தளிர்போலப் பிரகாசமொழிய உடல வேறுபட்டுக் காகக்முடியாமல் மனதில் மானமுண்டாகிக் கணவன (இறந்தவுடல) மேலவிழுவாள எ - று.

உறை-நீர்த்துளி.

(கக)

முகமெறறுவ டலையெறறுவண முருகாரசு மலராத
றகவெறறுவள கனிவாயிரு தனமுங்குழை வெய்த
மிகவெறறுவள் வயிறெறறுவன் மின்னைப்பொதி முகிவி
னுக்குமககுமல பொதியத்தளி ருருவந்தவ னுறறாள்.

(இ - ள்) முகத்தின மோதிகொளவாள; தலையிலடித்துக்கொளவாள, வாசம் பொருந்திய கைகளாகிய மலர்களால் தருதியாக உறைந்துகொள்வாள், (கொவ்வைக்) கனிபோன்றவாயும், இருதனங்களுங் குழம்புபடி மிகுதியும் அடித்துக்கொள்வாள், வயிறறைப்பிசைந்துகொளவாள. ; மின்னிலைக்கொண்ட மேகத்தினைப் போலவிழங்கிய கூந்தலானது பொதியுந் தளிர்போன்ற உருவத் துவண்டனள் எ - று. (கஉ)

இவ்வாறவன் மனையாரொடு மினைவோகளு மிணைய
வொவவாதவ ரல்லாலவய மொப்பாருல கிலலா
வவ்வாண்மையி னரசனபடி யகலுற்றன னெனனாத்
தெவ்வேலமைச சாகளுநதுயா தேக்கித்தெரு மந்தாரா.

(இ - ள்) இவ்வகையாக அவன் மனைவியுடன் (உறவினா முதலிய) துன்ப மடைபவர்களுந் துன்பமடைய, சமானமல்லாதவார்களல்லாமல் வெற்றியிற் சமானமானவாகன உலகத்திலில்லாத அவ்வகைய ஆண்டன்மையுடைய சந்நிரதேனராசன் உலகினை நீங்கினனென்று, பகைஞர்களைக் கொல்லும் வேறபடையெந்திய மந்திரிகளுந் துன்பமிக்கு வருந்தினாகள எ - று.

அவ்வரசனுக்கு ஒத்த பலமுடையார ஒருவருயிலலை யாதலாலும், யாவரும் அவனுக்குக் குறைந்த பலமுடையாராதலாலும், “ஒவ்வாதவரல்லாலவய மொப்பாருல கிலலா அவ்வாண்மையி னரசன்” எனறா.

(கங)

வேறு.

கலங்கனிழ்தத நாயகன்போற் கையறறு மிகத்தளாநது
புலம்புநகா யெதிரோகுகிப புரோகிதனமற் றிதுசொனனா
புலம்புலதெல் லாறுமக்குப புணாசுக்கத்தைக் குறித்ததனே
யுலந்தவனுக் குறுசுக்கத்தை யுன்னலீர் புலம்பொழிமின்.

(இ - ள்.) கப்பலேகலிழ்தத் வைசியனைப்போலச் செயலற்றது மிசவுந் தளர்ச் சிபுற்றுப் புலம்புகின்றவாகுரோப புரோகிதன ரேநே பாதது இதுனைச் சொல்லுகின் றான (நீங்கள்) புலம்புகெல்லாம் உங்களுக்குள்தான் சுகத்தைக்குறித்தல்லவா? (அஃதிருக்கட்டும்) இறந்தவனுக்குப் பொருந்திய சுகத்தை (உண்டசெய்ய) நீனைதீர் களாலீர். (இனிப்) புலம்புதலை விடுவோர்களாக எ - று

புலம்புநா - இதில நகரம் நிகழ்கால முணாததியது

புலம்பு - முதனிலைத் தொழிற்பெயர்

(கசு)

காவலனுக்க கினிசரெயபுக காரியத்தைப் புரிமின்கள
பூவுலகிற் பிறந்தவருட பொன்றதா ருளரேயோ
வாஸியிறந் தவருடனே யாஸியிறந் தவாயாரே
மேஸியவா னுளுலப்பின விண்ணவரும் வீடுநரே.

(இ - ள்.) அரசனுக்கு இனிச்செய்யவேண்டிய (ராமக்) கடனைச்செய்யுங் கள் பூலோகத்திலே பிறந்தவர்களில் இறவாதவார்களிருக்கிறார்களோ? உயிரொழிந் தவருடனே உயிரொழிந்தவர்களை யாவரோ? பொருந்திய ஆயுள்கால மொழியின் தேவார்களும் இறப்பவர்களேயாவா! எ - று. (கரு)

செய்தகக காரியத்தைச் செய்துதனு ஹிந்தவனா
புய்தகக நற்கதியி லுறுத்தநரே யவாக்காத்
பொய்தக்க பொருட்கிரங்கிப் புலம்புநாக ளெளுநானது
மெய்தகக பொருளாயிரா வீணரென விளம்புதலும்.

(இ - ள்.) செய்யத்தக்க கருமங்களைச் செய்து, உடலொழிந்தவனா யுச்சி லீக்கச் செய்யத்தக்க நல்லபதவியிற் செலுத்துபவர்களே (இறந்தவார்களுக்கு) ஆப்தர் கள். பொய்மையாகிய (உடலென்னும்) பொருளுக்கிரங்கி அழுதுகொண்டிருப்பவர் கள் எந்தகாலத்திலும் உண்மையாகிய பொருளை யறியாதவர்கள்; அவர்கள் வீணாக ளென்று சொல்லவும் எ - று (கசு)

சூழாமனோ ரஞ்சிதனே சுமந்துவென வனறவன்பால்
வாழாராச சிறுவருளு மனவனவனோ சுமந்துவெனும்
பாழியமைச் சன்னிதைக்குப் பாலனில் னாகையின
லாழினுறு காரியங்க ளுறையின னுலகேத்த

(இ - ள்.) ஆலோசிக்கும் மனோளுதிதனும் சுமந்துவுமென்று அப்பொழுதவ னிடத்திருந்து வாழ்ந்த இருவா மருகிருள்ளும், அரசனையொத்த சுமந்தவென்னும் பெருமைச்சங்கிய மந்திரியே, அரசனுக்குப் புத்திரனிலை யாகலின் பழைமைப்படி செய்கருமங்களை உலகினா துதிகருமபடி செய்து முடித்தனன் எ - று

மனவனவனோ சுமந்துவெனறதால் அச்சுமந்து வெனபான் அரசகுலத்தவ னென்றும், கோத்தியில் மனைனை நிகாத்தவென்றும் கொள்க (கள்)

சுலபைநீர படிந்தாடித் துணாவோமபி னிலைதினு
சுலவுமனை யுட்புருந்தாள கோத்திருப பணமாற்றிப்
பலருமவி டிடம்புருந்தா பதினமுன்று நாளளவு
மிலுதுகிரி பைகளபலவு மியற்றிமுடிந் தனபின்பு.

(இ - ள்) (அரசன் மனைவியாகிய) சுலபையென்பவன நீரினழுங்கி ஸ்நானஞ் செயது, பூக்கொத்தினையுடைய பேபபிலையைத் தின்று (வள) நெருங்கிய மனைக் குள்ளே சென்றனர் குற்றமில்லாக தருபபணஞ்செயது பலரும் அவரவருடைய இடங்களை யடைந்தார்கள். பதினமூன்று தினங்களவரையில் விளங்குகின்ற பலகிரியைகளுஞ் செய்துமுடிந்தன ஏ - று

வேம்பினிலை, தினனல-சுகந்தைவெறுதசு¹கைமபெண்ணின் துசகக்குறிகளு ளொன்று (கஅ)

அமைச்சரூபிரோ கிருகணிக்ரீரநதணிக ணுகரிகா
தமைச்சரூபிரோ துயாசுலபை சாற்றுவா வினிரிவா
சுமைச்சரூபிலப புனிகாவருந கோளனைத்தொந திடுமினக
ணமைச்செலுநா நலியாக வரென்று நவிறுமினளால்

(இ - ள்) மந்திரிகள் புரோகிதர்கள் சோதிடர்கள் வேதியர்கள் நாகரீக் கள் முதலியவர்களைக் கூட்டி, உயாவாகிய நடைபய்யுடைய சுலபை யென்பவன் சொல்லுவான் இனி நமமைச சத்தருக்கள் தனபுசெய்யா வகையாக, சுமையாகிய மலையையுடைய பூமியைச் சமக்குந தோளையுடைய அரசனைத் தோந்தெடுங்கள் எனக் கூறினான் ஏ - று (கக)

தொக்கவாக ளனோவோருஞ் சூழந்திருக்கு மமையக்தின்
முககலாவந் துடைசெயவார முழங்குமத மாலகநிறறை
மிககண்டே யலங்கரித்திட டிலகுமர தனத்திழைத்த
செக்கமல மலாமலை தினகரத்திற கொளக்கொடுத்தா.

(இ - ள்) அவர்கள் பாவருநெருங்கிச் சூழந்திருக்குஞ் சமயத்திலே, முகசல முனிவா அவகெரநருளிச் சொல்லுகின்றனா முழங்குகின்ற மததையுடைய பெரிய (பட்டத்து) யானையை இந்த விநாடியிலேயே அமுஞ்செய்து, பிரகாசிக்கின்ற இரத்தினத்தாலிழைத்த செவ்விய சாமலா மலாமலையை வலிய கரத்திற்கொள்ளும் படி கொடுத்தா ஏ - று. (கஉ)

தனைளிடுது விடுமினகள் சாரகதெவனை யதுவெடுகதுந
தினைமக்தினை வருமநதா செமமலையே மாபிடுனெடு
வினைகடனமனை னுலகளிகுரு மன்னவனாக குகவென்று
களைகண்மொழிந தனாபொநதா நெலவோடுங் களித்தனரால்.

(இ - ள்) தனையலிழ்தது விட்டுவிடுங்கள் ; அது எவ்வை யடுத்தெடுத்த மிக்க மகிழ்வுடன் வருமோ அந்தப் பெருமையுடையவனேயே, வளைந்த கடல் சூழ்த பூலோகத்தைக் காக்கும் அரசனாக முறைப்படி கொளக்கெவன்று ஆசுவாகக் கூற்றான். ஆங்கு வந்தவர்கள் யாரும் (அதனைக்கேட்டு) மகிழ்ந்தார்கள் ஏ - று

தனை - கட்டுதல். (கக)

சுகனமெனும் பெயருடைய களிறுறறசை யலங்கரிப்பித
திகலலிலேற நனகனவ னினிதுமருந மத்தனநித
புகரில சிணுக்குரிய பெரனமலாததா மனாத்தொடையன்
மகிழ்வதன் கைகொடுத்தா மன்னனைக்கொள கெனரசலைய.

(இ - ள்) சுலபையென னும் பட்டமகிஷி, கசனமென னும் பெயராயுடைய அரச யானையை அலங்காரஞ்செய்வித்து அரசலககொண்டு வருகவென்று, கூடமை வாய்ந்த வேலாயுத மேந்திய தன கணவனை சநகிரசேனராசன இடரிதாக மார்க்கத் துப பூண்ட குற்றமில்லாத அரசாட்சிககுரிய பொன்னாலாகிய தாமரைமலர் மலையைக் களிப்புறுமபடி அதன் கையிற்கொடுத்தன எ - று

அரச யானையெனற த நிலக்கணத்தை,

“காலோரா நாசுருந் சனிககையுங் கோசமும
வாலுமபோ டேழு மாநில தோயப
பாலுஞ் சவருங் சாலம்போ லுக்கரது
காலினு ஞானற லொருதனிக கையினும
வாலினும வாயினு மருப்பினுங் கோதல
வல்லது மதினமுன்று முழசுற்றுடைச்சாய
எழு முழுமுயாந் தொன்பதுமுழ நீண்டது
தியுமிழி சிறுகண்ணுஞ் செப்புகரு முடைச்சாய
முனப்புங்கு பின்பணிந்த தாயின
அவவியல் யானையை யரசுவா வென்ப” — என்பதனுதிக (உஉ)

இந்தநக ரினிதாளு மியல்புடைய னைமாறுந்
சிறுதைதனக் கிசைந்தவொரு செம்மலககொண்டு வருகவெனத்
தந்தமொழி யுட்கொண்டு தறுகணமக மாலவெழுந்
கந்தாவெற பொன்றெழுநது துணைவதுபோ னடந்தனறே.

(இ - ள்) இந்த நகரத்தை யினிதாக அரசாடரியும் இயல்புடையனும், மன திறகிசைந்தவனுமாகிய ஒரு அரசனைக் கொண்டு வருவாய்கவென்று கூறிய சொல்லை மனநிறகொண்டு, அஞ்சாமையைபுடைய மகம்பொருந்திய பெரிய யானையானது, அழகிய மலையொன்று எழுந்த விரைந்து நட நகரபோல நடந்தது. எ - று

துணைதல - விரைதல நடந்தது அன்று - நடந்ததன்று. இது “தொட்ட னைத்து, கற்றனைத்து” எனப்பெயராத தொகுத்தல. (உஉ)

அன்றுமல ரோனவிடுதக வாழியினபின முனிவராக
னொன்றுதவம் டிரிதான முரிமைகொளர சென்றதுபோ
னனறமைரரா முதலானோ நடக்குமத வேழம்பின
றுனறினாசென றனாதமக்குத் தோன்றலககொள வரன விழைந்தே

(இ - ள்) அக்காலத்திற் பிரமதேவன் செலுத்திய (தருப்பைச்) சக்கரத்தின் பின்னே முனிசிரேஷ்டர்கள் பொருந்திய சுவஞ்செய்யத்தக்க இடத்தை உரிமையாகக் கொள்ளும்படி சென்றதைப்போல, நல்ல மந்திரிகள் முதலாயினோ நடந்து செல்லும் மதயானையின்பின்னே தமக்கு அரசனைக்கொள்ளும்படி விரும்புற்றசு சென்றார்கள் எ - று

“அன்று மலரோன விடுதக * * * சென்றது” என்றது—பூர்வம் முன் வா பலரு மொன்றுசேர்ந்து பிரமதேவனை யடுத்த, சுவாமி அடியேங்கன தவம்புரி தற்குத் தகுதியான விடமெதுவென வினவ, கமலயோனி கருணைகூர்ந்து ஓர் தருப ன்பையைச் சக்கரமொன்றாக விளைத்து அதனை யுருட்டி வேகன் இதனபின் சென்று இது

பொருந்துமிடமே உததமமானவிடமென றுணர்கவெனக் கூறியனுப்ப அவர்களும் அவ்வாறே யத்னைப் பின்றொடாந்து அது தங்கியவிடத்தில் தவஞ்செய்து பலன்களை யடைந்தார்கள். இதில நேமி விழுந்தவிடம் நைமிசவனமென்றாயது என்பது சரிதம்.

இச்செய்யுளில் மலரோன் வீடுதத வாழி ககனமென்னுங் களிற்றென்றும், அதனைத்தொடர்ந்த முனிவர்கள் யானைபின் சென்ற மந்திரி முதலாளுரென்றும், தவம் புரி தானம் பெறுங்கருத்து அரசனைப் பெறுங்கருத்தென்றய உவமிககப்பட்டன

கொள்வான்—வான் எதிராகாலவனை யெச்ச ல்குதி

(உச)

சுற்புடைய மடமாதா கணவனையே யல்லாத

பொற்புடையா ரிரந்துமினும புல்லாத வாறேபோற

பறபலருந் தொழினிகுப பரிவினெடு மெகாபோதச

சுற்பமெனச சீமியவா தமைவிலக்கித் துயாழெழும்

(இ - ள்) சுற்பினையுடைய இளம்பெண்கள் தமமுடைய நாயகரையல்லாமல், அழகுடையவர்கள் யாசித்து வேண்டினாலும் அவர்களைத் சமூவாதவகைபோல, பல பேருந் தத்தவகாரியங்களை விடுத்து ஆசையோடு (தாம் மனைவிகளாகக்கருதி) எதிரா செல்லவும், உயர்வாகிய குணமுடைய கணமென்னும் யானையானது பாம்புபோலச சீறி அவர்களை விலக்கிறது. எ - று

மடமாதா - அறியாமைக்குணமுடைய பெண்களென்னுமமையும் மடமை - மகளிராண நான்களுளொன்று அவை அசம மடம் நானம் பயிப்பது என்ப படும. சாப்பம் - எதுகைநோக்கிச் சுற்பமென நின்றது

“சுற்புடைய * * * புல்லாதவாறு” என்றதை, தாயுமானசுவாமிகள்.

“சுற்புறு சிறதை மாதா கணவனையன்றி வேறோ

இறப்புத தவனா நாடா * * * ” என்பதனுணாக

(உடு)

வேறு.

வனாசெய் மணித்தோன் மனைவனை வல்லே துருவிப் புணாதருமிப் புனாசெய வயமென களிற்றென்று பொங்கு மகிழ்ச்சி தலைசிறப்பத தினைசெய கடலபோற திரண்டெவருந் தேமடைய புனலாற துகளவித்து வனாசெய மலாததோ ரணமாதிரி விதி தோறு மலங்கரித்தாா.

(இ - ள்) மேனமையைச் செய்யும் இக்ககனமென்னும் யானையானது மலை போன்ற அழகிய தோரியுடைய அரசனை விராவில் தேடிப் பிடிக்குமென்று பெரு மகிழ்ச்சி யுடையதென, அலையொலியெய்யுங் கடலபோல யாவருநதிரண்டு, மதரமாகிய நீர் பெய்தலாற் புழுதியை யடக்கி, வாசஞ்செய்யும் மலாததோரண முசலியவற்றால் தெருக்களிலெல்லாம் அலங்காரஞ் செய்தார்கள். எ - று

தோரணமாதிரி என்றதில, ஆகியெனததால் பூப்பந்தா முதலியனவும் கொள்க

உருவிற சிறந்த பொலங்கோயி லோங்கு மணிவாய் தலினிங்கித

தெருவி னடநது நகாகடநது சென்ற வேழம் வனம்புருநது

பொருவி தவத்து முக்கலனா பொருந்தாச சிரமங் கணித்தாக

மருங் யிருந்த தக்கனுக்கு மணிமா லிகையைத் தரித்ததே.

(இ - ள்) அழகின மேம்பாடுற்ற பொறகோயிலின [அரசமாளிகையின்] உயர்ந்த அழகிய வாயிலினினதும் புறப்பட்டு வீதிவழியே நடந்த சென்ற அரச யானை யானது காட்டிற் பிரவேசித்து, ஒப்பிலலாத தவதையுடைய முக்கலமுனிவர எழுந்தருளிய ஆசிரமத்திற்குச் சமீபமாக அமரத்திருந்த தக்கனென்பவனுக்குப் பொற்றாமாலைசை சூட்டியது. எ - று

கோயில் - இராசக்கிருகம் ஆசிரமக்கு - மாடக்குள்ளேற்றபோல அத்துச சாரியையினிற் புருபேற்றது இது ஆசிரமத்திற்கு என்பது (உஎ)

மூலா பெருமா நெணையாண்ட முககட பெருமா நரியாதி
தேவா பெருமா நெருகோட்டுச செலவப பெருமா நடியாகட
கியாவை யரிய வீருந்தாங்கே யிருந்து தக்க நாயகரிமை
மேவு மெனினவேல கரத்தேதரும விம மேலும் விளம்புதுங்கேள்.

(இ - ள்) தக்கனென்பவன இருந்தவிடத்திலேயே யிருந்து அரசரிமையை யடைந்தானென்றால், திரிமூர்த்தநாயகனும், என்னை யாளாக்கொண்ட திரிநேத திரங்கையுடைய தலைவனும், திருமாலமுதலிய தேவர்களுக்கிறைவனும், ஒற்றைக் கொம்பினையுடைய செலவ நாயகனாகிய விநாயகக்கடவுளுடைய அடியவர்களுக்கு எனை கிடைத்தற்கரியவை ? (ஒன்றமிழலை ') வேலாயுத்ததைக் கையீற்றருங்கிய வீம ராசனே ! இன்னுஞ் சொல்லவேன கேட்பாயாக. எ - று (உ௯)

வேறு.

பஞ்ச தூதுபி முழங்கின பண்ணவா பசுந்தேன
வீஞ்சு பொனமலா பொழிந்தனா வேழம்பின னடுதேதார்
நெஞ்சின மலகிய பரிவெலா நீங்கியோ கையராய
மஞ்ச னுக்கணி யாதிசுள வழங்கினா மரபால்

(இ - ள்) பஞ்சதூதுபிகள் முழங்கின. தேவர்கள் பசிய தேனசிர்தும் பொனமலாமாரி சொரிந்தார்கள் (கனமென்னும் அரச) யானையின் பின்னே சென்ற வாகன மனதில்நிறைந்த துக்கமெல்லாமொழிந்த சந்தோஷ சித்தமுடையவாகளாய், (சிறுவனாகிய) தக்கராசனுக்கு ஆபரண முதலியவற்றை (அரசரிமைக்கேற்ற) முறைப்படி கொடுத்தார்கள் எ - று

தூதுபி - ஓவாகை வாததியம். இது தும் என்றும் தூப் என்றும் ஒலிப்ப தாதவினிப்பெயராததென்பா (உ௯)

வாச மெனமலா வத்திர மணியணிந்தனா
ஞ்சி யந்தன ரறைந்தன ரொருபுடை யமாந்தார
கூச மைசசாக ளாதினோ ருரைகழல் வணங்கித்
தேசின மன்னவ நேவலாற றிருத்தக விருந்தார.

(இ - ள்) வாசனைபொருத்திய மிருதுவாகிய மலாமலைகளும், ஆடைகளும், ஆபரணங்களும்ணிந்து, வேதியர்கள் ஆசையோடு ஆசிவசனங்களூறி ஒருபக்கவிற் பொருந்தினார்கள் மனம் பயப்படும மந்திரிகள் முதலானவர்கள் ஒலிக்கின்ற வீரக கழலணிந்த அவன பாதத்தைப்பணிந்து குற்றமில்லாத அரசன கட்டளைப்படி திருத்தமாக விருந்தார்கள். எ - று. (௩௦)

தக்க நககணந் தந்திமா முகனடி தாழ்நது
தொகக வந்தனாக காடக மாநிக டீவி
மிகக வன்னையை வியத்தகு சிவிகையி லேற்றிச்
கைகக ளிற்மினமே லீவாநதன்ன காலெவங் கதிர்போல்.

(இ - ள்) தககன அநதந்நத்திலேயே சிறந்த யானைமுகமுடைய விநாய கக்கடவுளுடைய திருவடிமையப்பணிநது, கூட்டமாகிய லேதியருக்குப் பொருத லியவற்றை (பபூரியாக) ககொடுத்தது, (அன்பு) மிருந்த தாயாகிய கமலையைச் சிறந்த பல்லகிலேறச்செய்தது, காலப்பொழுதிலுதிக்கும் பாலகூரியனபோலத் துதிககையை யுடைய அவயானையினபேரி லேறினன எ - று

ஆடகம் - நாலவகைப்பொன்னிலொன்று அவை — ஆடகம் கிளிச்சினற சாத்ரபம் சாமபூநத் மெனப்படும (கக)

கவன வாமபரி யமைச்சராக ளிவாநதனா கடவக
குளவீ வாளவிழி மாதரா ருமுடுவீர நடிப்ப
வுவவு வாரிதி முழககென வெலிமுர சாப்ப
வவனி காவல் னானவ னடுகளி றுகைத்தான.

(இ - ள்) மந்திரிகள தாவிச்செல்லும் நடனையுடைய குதிகைகளிலேறிச் செலுத்தவும், நீலோற்பலமலாபோலும் ஒளிவாயநத் விழிகளையுடைய நடனமாதகன கூட்டமானது எதிரே நடனஞ்செய்யவும், உவாககால சமுத்திரகோஷம்போலச் சத் திக்கின்ற பேரிகைகளால்ககவும், பூலோகராசனாகிய தககனென்பவன(பகைஞரை) கொல்லும் யானையிலிவாநதன்ன எ - று.

உவாவெனனுஞ்சொல் “குறியதன் கீழாக் குறுகலு மதனே - கெர மேற றலு மியல்புமாந் தூக்கின” எனனுஞ் சூத்திரத்தால் உவவு என்றாயது உவா பூரண அமாவாசியை யெனனு மிரண்டுமாமாயினும் கடன முழககு பூரணையிலேயே மிகுதி யென்பது வழக்கு (கஉ)

மலையின் மேலெழு மதியென வாமத யானைத்
தலையின் மேலெழு வெண்குடை நீழலிற் தங்கு
முலைவ் லாவரத் தொருவ றுரா முருநதுலாப போநது
கலைவ லாரொடுங் கதிராமணி கோயிலுட புருநதான

(இ - ள்) மலையின்மேலுதித்த பூரணசுந்திரனபோல், ஒழுக்குின்ற மத்த தையுடைய யானையின் சிரமிகை யெழுந்த வெண்கொற்றக் குடைநீழலிற் பொருந திய கெடுத்திலலாத் வரத்தையுடைய ஒப்பற்றவனாகிய தககனென்பவன (கவுண்டின னிய) நகரினுட பிரவேசித்தது, (கிருவீதி) உலாவநது று லவல்ல பண்டிதர்களுடன அழகிய மாளிகையினுட பிரவேசித்தன்ன எ - று

உவாவென்றனிலககணத்தை,

இலக்கணவிளக்கப்பாடடியல்

சூழ்மக னைக்கவி வெண்பாக் கொண்கி
விழைதொல் குடிமுதல் விளக்க வுரைத்தாங்
கிழைபுனை நல்லா ருவாமணி மறுகின
மற்றவன பவலி வரவுழ் பருவ

முற்றமா னாகொழப போத துலாவாம
ஐந்து முதலே ழாண்டம பேதை
எட்டு முதனா கரண்டம பெதுமபை
ஆறிரண்டொன்றே யாகு மங்கை
பதினா காதிபத கொண்பான காறு
மெதிரதரு மடநதைமே லாறு மரிவை
ஆறுதலை யிட்ட விருபதின மேலோ
ராறுந தெரிவையெண்ணெறுபே ரிளிமபெண்ண
ரோரும டருவத தோகருநாத தனரே

(கக)

பேரத தாணியிற பிறமுயிற றரியனை பொலிய
வாரத தாழ்வட மகனுந துயலரை வமாரது
வாரத தாலுறு மந்திரத தலைவரை நோக்கி
யீரத திருசொலி னிசைத்தன னிருமடிகழத தக்கன.

(இ - ள) பெரும புகழையுடைய தக்கன பெரிய அததாணிமண்டபத்தில்,
விளங்குந தந்தங்களையுடைய சிங்காரனானது விளங்க, முததாலாகிய தாழ்வட
மானது இடம்பரந்த மார்பிலசையவீற்றிருந்து, உரிமையால் வந்த மந்திரதலைவராக
னைப்பாத்து, குளிர்ச்சியாய்ந்த மதுரமாகிய சொல்லிஹ சொல்லலாயினன எ - று.

அததாணி - கொலுவிருக்கை மண்டபம்

வாரததாழ்வடமென்றதை வார அ தாழ்வடமென்றாவது, வ - உடம்படு
மெய்யென நீக்கி, ஆரம் தாழ்வடமென்றாவது சொல்வகையென. ஆரம்+தாழ்வடம்-
தழாததொடராகிய மூன்றாமேற்றமைப்புணர்ச்சி

(கச)

எனனை யாளுடை முககல முனிவனா கிருந்தா
னனன மாதவன றிபைபல வரிசையி னழைத்தென
முன்ன ரேவிடு மினகனென றுரைத்தன முடிசாயத
துன்னு சூழ்சரிய ரனனதே யுருநமினா கடிதின்.

(இ - ள) எனனை யாளாகவுடைய முககலமுனிவா அங்கேயிருக்கின்றனர்,
அந்தப் பெருந்தவமுடையவரைப் பலவகை மரியாதைகளுட னழைத்துவந்து எனமுன்
னை விடுவகனெனது தக்கன கூறினன சிரமசைத்து யோசிக்கருந தன்மையுடைய
மந்திரிகள் அவ்வகையே வினாந்து செயதாக்கள எ - று

(கரு)

மணணி ருந்தவம் வடிவெடுத்த தனையமா தவனும
விண்ணு ரிருசிய கூவிரத தோமிசை மேவிப
பண்ண மைத்தெழு பாடலோ டாடல்கள பயில
நணணி னனபெருங் கோயிலி வகாகளி சிறப்ப

(இ - ள) உலகினாசெய்த பெருந்தவமே உருவமெடுத்ததை யொத்த பெருந்
தவசியாகிய முக்கலமுனிவரும், ஆகாயமளாவிய பொருட்டினையுடைய இரதமிசையா
ரோகணித்து, பண்ணிசைப்பொருந்த வெழுதினதே தீதமும் நீருத்தமும் நிகழும்படி
அரசனுடைய மாரின்கையில், ஆந நகரவாசிகள் களிப்பெய்துமபடி யடைந்தனர். எ - று.

கூவிரம் - தோகொடிஞ்சி. இஃதோருறுப்பு

மண் - நகர—இடவாருபெயர்கள்

(கசு)

விலகி விலலுமிழ் பூணிஞன் விறாநதெழுந தெதிபோர
தலகி னனபொடி மறவனை யாதனத் திருத்திப்
பலவி ருமபொருள கொண்டுபூ சனையுறப பயிற்றி
யிலகு பூண்டுவிட கனியெதி ரிட்டடி பணிந்தான.

(இ - ள்) விட்டுவிட்டுப் பிரகாசிக்கின்ற ஆபரணமணிந்த தக்கராசன் துணை
வெண்து (சிவகாசனத்திலிருந்து) எழுந்து எதிர்சென்று, குற்றமில்லாத அனபுடனே
அமரமுகமுனிவனை ஆதனத்திலிருக்கச்செய்து, பலபெரிய பொருள்களைக்கொண்டு
பொருந்தப் பூசைசெய்து, பிரகாசிக்கின்ற ஆபரணங்களும் ஆடைகளும் பழவாக்கங்
களும் எதிரே வைத்துத் திருவடியிற் பணிந்தனை எ - று.

அறவன - தருமசொலுபி

(௯௭)

முடிக்கொண மன்னவா புடையெலா மொயப்பமுன் வைகி
யடிக ளேறின தருளின லரசினைப் பெற்றேன
கடவு ளாதொழுக கணபதி யெனக்குநீ யல்லாற
படியின் வேறிலை பாணியென சிரத்தவை யென்றான்.

(இ - ள்) கிட்டமணிந்த அரசர்களாக பகவத்களிலெல்லா நெருங்க, அவாகட்கு
முன்னிருந்து, சுவாமிகளே ! தேவரீருடைய திருவருளால் இராச்சிய பாரததை
யடைந்தேன். தேவர்களும் பணியுங் கணேசப்பெருமான அடியினுக்குத் தேவரீரே
யல்லாமல் உலகத்தின் வேறிலை (ஆதலின்) தேவரீருடைய கரத்தை யென சிர
மிசை யமாததுகவென்றனை எ - று.

பாணியைச் சிரமிசை வைத்தல ஆகோவாதவகையி லொன்று.

(௯௮)

கனிவி னினனணங் கூறிய காவலன் சிரத்தின்
முனிவ னங்கையை வைத்தருண் முகிழ்த்துமூ தறிவோய
துனிவு றுமபகை யுனக்கிலை பொருளெலாந் துவனது
மினிதின வாழ்தியென மிசைத்தறத் தியலபையி மிசைத்தான.

(இ - ள்) மனக்கனியுடன் இவ்வகையாகக் கூறிய அரசனாகிய தக்கன் சிர
மேல, முக்கலமுனிவா தம் துள்ளங்கையை வைத்து கிருபையருமபி, பேரறிவா
ளனே ! துன்புசெய்யும் பகைவா உனக்கிலர் எல்லாப் பாககியமுமுண்டாகும் இன்ப
மாக உயிர்வாழ்க்கடையென்று தருமரீதியையு மெடுத்தாக் கூறினான் எ - று

அங்கை - உள்ளங்கை அகம் கையெனனும் இருசொற்களுக்கூடிய வழி
“அகமுநாச செவிகை வரினிடை யனக்கெம்” எனனுஞ் சூத்திரவழி புணர்ந்து

கனன லஞ்செழுந காடருத் தணணடை யாதி
முன்னா முக்கல முனிவனுக் களித்துமூ தறிவின்
மன்னு மந்தனா பெரியவா மறறையா தமக்குந்
துன்னி ருமபொரு ணிலமிவை சொரிந்தனன் மழைபோல்.

(இ - ள்) அழகிய கருப்பங்காடு அகலாத மருத்திலந்நா முதலியவற்றை
முதலிலே முக்கலமுனிவருக்குக் கொடுத்தது, பேரறிவுடன் நிரம்பிய வேதியா பெரி
யோர் வேறுள்ளோர் முதலானவர்களுக்கும் நெருங்கிய பெருமபொருள் நிலம் இவை
போல்வவைற்றை மேகம்போல (தானமாக)ச் சொரிந்தனை. எ - று.

பொருள நிலமிவை சொரிந்தானென்றது சொன்னதான பூதானங்கள் செய
தனெனப்பதாம். தண்ணை - மருதநிலத்தூர் (௪௦)

வேத னிரதிரன் வினாமேவ முதலிய விண்ணோ
மாதா மெனகள் மங்கிலி யத்தொடு வயங்கச
சாத னஞ்சொடு தயங்கிய கண்டனா கோயி
லாதி சைவாகு மறிததனை பூசையா திகளே

(இ - ள்) பிரமன இரதிரன் திருமாலமுதலிய தேவமாதர்களுடைய மெவ
லிய கழுத்துகள் திருமங்கிலியங்களுடன் விளங்க, கொலவத்தக்க விஷத்தடன் விளங்
கிய ஸ்ரீகண்டத்தையுடைய சிவபெருமானான திருக்கோயிலிலாசசிக்கும் ஆதிசைவ
வேதியருக்கும் பூசை முதலியவற்றைச் செய்தனன் ஏ - று

திருமாலமுதலியோர் ஒருவருகூடிப் பாறகடலை மதித்தகாலத்தில் அதிற்
ரோன்றிய கொடுவிடம் யாவனாயுங் கொலவ யத்தனித்தபொழுது, தேவா வேண்டு
கோளினபடி சிவபெருமான அதனைப் பானஞ்செய்து அவர்கள் மீண்டும் இறுமாப
படையாவண்ணம் தமது கண்டத்தில் அமிகுறியாக எஞ்ஞான்றும் பொருந்த அமாத
தினெனப்பது சரிதம்.

“வேதனிரதிரன் வினாமேவமுதலிய விண்ணோ மாதாமெனகள் மங்கிலி
யத்தொடு வயங்கச சாதனஞ்சொடுதயங்கிய கண்டனா” — என்றதை, கந்தபுராணம்
“செற்றால் முயிரனைத்து முண்டிடவே நிமிர்த்தெழுவது சிந்தை மேற்கொள் - பற்றா
வங் கதுத்துகாந்து நானமுகனே முதலோதம் பாவை மார்கள் - பொற்றாலிதனை யளித்
தோன் — எனவருவதன னுணர்க (சக)

சேனை காவலா திருந்திய வமைச்சாக னிவாகு
யானை வாமபரி யிருநில மாதிக னிசைத்துத்
தேனை மாரியி னிகழியான் திருப்பணி பலவு
முனை யேந்திய வேலின னுருந்மிடப் பணித்தான்.

(இ - ள்) சேனத்தலைவர்கள் திருத்தமுற்ற மந்திரிகள் முதலிய இவர்களுக்கு
யானைகள் தாவிச்செல்லுங் குதிரைகள் பெரிய பூமிகள் முதலியவற்றைக் கொடுத்தது,
தேனை மழைபோலச் சொரியுங் கொன்றைமாலையணிந்த சிவபெருமானுடைய பல
வகைத் திருப்பணிகளையும், ஊனைத் தாங்கிய வேலையுடைய தக்கராசன் செய்யுமபடி
கட்டளையிட்டனன் ஏ - று

ஊனையேந்திய வேல எனந்து சத்துருக்களை யெக்காலமுஞ் சங்கரிப்பவ
னெனனுங் குறிப்புமாயாற் கூறியது (சஉ)

பொளிர்து திண்சில பொப்புறு கோயிலொன ருக்கி
யளிந்த வனபிறை கணைக்கா யாங்குற விருத்தித்
தெளிந்த முகலன் செப்பிய விதிப்படி திமை
விளிரது வெநகிட நிக்நலம் பூசனை விளைத்தான்

(இ - ள்) கருங்கற்களைப் பொளிர்து அழகிய கோயிலொன்று கட்டுவித்து,
மிக்க ஆசையாற் கணைப்பெருமானை அதிலு எழுந்தருளப் பிரதிட்டைசெய்து,
தெளிவமைந்த முகவமுனிவா உட்கொண்டு வீதிமுறையே (தன்) பாவங்கள் குறை
ந்து நீராக நாடோறும் பூசைசெய்து வந்தான் ஏ - று. (சங்)

பெறுது பெற்றதா யாகிய சலபைதன பதமு
மருத காத்தலெய கமலேதன பதமுபவை கலுநதாழ்ந
துருரி லாவகை யொருகுடை நீழலி லாவகை
மருத நீதியி னனிதத்தை மமராகா வலனபோல

(இ - ள்) பெற்றும்பெற்ற தாயாகிய சலபை யென்பாளுடைய பாதங்களையும், நீங்காத ஆசையைச் செய்யும் (பெற்ற காயாகிய) கமலையென்பாளுடைய பாதங்களையும் நாடோறும் மௌனகரித்து, சூத நுகுகள்ளல்லாத கையாக ஒரு குடையின் நீழலிலே உலகமானது நீங்காத நீதியுடன் தேவராசனாகிய இ சூரனைப்போல (உலகினை) அரசு செய்து வந்தனன் எ - று.

சலபையென்பான் காலஞ்சென்ற அரசன் மனைவி.

(சசு)

தேராய நீடிய வானிகள் முழுகந் நாட
தேய மாண்டுவாழ வல்லவன் சிறுவனோய திராது
மேய சோத்திரின் விதாபநாடா டாளவது வினவிப
பாய சோப்பரி சனத்தொடும படாநதுவந் துதித்தான

(இ - ள்) நீரானது மிகவுள்ள தடாகங்கள் புடைசூழ்ந்த கருநட தேசத்தை யரசுசெய்து வாழ்வினா வல்லவரான தன் மகனாகிய தக்கன் நோயொழிந்த பொருந் திய சிறப்புடன் விதாபநாட்டை யரசாளவதைக் கேள்வியுற்று, பரந்த சிறப்பை யுடைய பரிசனங்களோடும் வினாநதுவா னு சோந்நனன் எ - று. (சசு)

வார மாயனை வோகளு மளவளாய வாழ்நாள
வீர சேனனென நியற்பெயா மேவுமன னவறகுப
பேர வாகிய புகாமுகக் களிநெனும பெருமான
கார னாவிய விரவுது கனவிலி துரைகடும்

(இ - ள்) நீதியோடு அவர்கள் யாவரும் ஒன்றுகூடி வாழ்நாளில், வீரசேன னென்று இயற்பெயா பொருந்திய அரசனுக்குப் பெருமையை வீருமயிய புள்ளிவாய் நத யானைமுடிமுடைய விநாயகக்குரிசில, கருமைபொருந்திய இரவிலுண்டான சொப்பனத்தில் இதனைச் சொல்லுவாரா எ - று. (சசு)

பென்மை முற்றிய நின்மகள் பெருமிய தவத்தால்
வணமை முற்றிய தக்கனான மனைத்திடப் படுவ
டிணமை முற்றிய மனைவ தெளிசெனச் செப்ப
வுணமை முற்றிய வவனுபவ வாறுத வினனால்.

(இ - ள்) பெண்ணவர்களிந்த உன் புத்திரியானவள் தான்் செய்த பெருந் தவத்தினால் வளமிக்குந் தக்கனென்னு மரசனல மனைஞ்செய்யப்படுவாள வலிமை முதிர்ந்த வீரசேனராசனே ! செளரிவாயகெனது திருவாயமலாந்தருள, சூத்திய மிகுந்த அவவரசனும் அவவகையே (தன் குமாரத்தியைத் தக்கனுக்கு) மனைஞ்செய்து கொடுத்தனன். எ - று. (சசு)

வேறு

பேம வடிவெற நகக் கனுக்குப் பிசுற பாணு வளவன நனக்குத்
தோமில் கடக " நவறகுசு சுபால வவறகுக் தெகூகரனே

பாமவ வினையுரு வபுத்திரத நவநகர ஸுவரத நிரசேனன
வீம வவறகு நீயிருநகர வவரகு கணேச நிருவருவால்.

(இ - ள்) வினையுருவ கணேசருடைய திருவருளிதலுடையசமுடைய வேற
படையேறதிய தககனுக்குப் (புருஷன்) பிரகற்பாணுவென்பவன் அட பிரகற்பாணுவக்
குக் குற்றமில்லாத கடந்ததன் அகட்டகர்த்தனுக்குச் சுடலான அசுசுபாலனுக்குக் கெ
தாரகன் அககெதாரகராசனுக்கு உபுத்திரதகன் அவவபுத்திரததனுக்குப் புத்திரன்
சித்திரசேனனானான். வீமராசனே! அசுசித்திரசேனனுக்கு நீ (மகளுகப்) பிறந
தாய. எ - று (சுஅ)

வடிவேற நககன முதலாக மனன நுநதை நிருகக
கடியா தனபி வணீவோருங் கணேசா மலாபநாள் பூசித்தநா
மொடியா விழைவி னினி நீயு முருதந பூசை புனகருதநு
முடியா நிறகு மெனவிளம்பி முனிவ னினுவும் புரி உதிட்டான

(இ - ள்) அசுசேன! வடித்த வேறப்படையேறதிய நககன முதலாக உன தந
தையாகிய சித்திரசேனனீருக் யாவரும் நீநகந அனபுடன் கணேசப்பெருமானு
டைய திருவடித்தாமமாலையப் பூசித்தநாகள், இனி நீயும் நீநகந அனபுடன் (கணேச
மூர்த்தியைப்) பூசைசெய்க. உன கருதநு பிறநவேறமெனது விசுகவாமித்திர முனி
வா கூறி இதனையுஞ் செயலாயினா எ - று (சுக்)

தககனரசாடரிப்படலம் முடியுந்.

ஆகத் திருவிருத்தம் - கங்குசு

வீமனுபதேசம்பெற்றபடலம்.

விசுகவா மித்திரன் வீமனை நேருகுகினை
நிசுகசயா னுனாசெயவா மொரிநதிவ வ கெஃகெனய
மசசமா னுடுகு மலரயன் கானங்கல்
விசுகனா மலரடி கனாசெய மரபுகேள்

(இ - ள்) விசுகவாமித்திர முனிவா வீமராசனைப் பாடி நு கொண்டு லிருப்
பத்துடன் சொல்லுகின்றா கானகிவிட்டப் பிரசாசித்தும் வேல்லநதியவனே, மசசா
வதாரஞ்செய்த திருமாலுடன் தாமமாமலரில் விசுகும் பிரமமே வனா காணமுடியாத
தநதையாகிய கணேசப்பெருமானுடைய மலாபநாற் திருவடிக்குப் பச்சிசெய்யு
முறைமையைக் கேட்பாயாக எ - று

அசுசன் - தந்தை இது திசுகசசொல் என்கை "செமதமிழ் நிலநுசேர்
பன்னிரு நிலத்தினு - மொனபுது நிரணடினிற் றம்மொழி நிலத்தினு - தங்கருத்
தினவே திசுகசொல் வெனப்" என்றது குத்திரம் (க)

எம்பிரான கருணைக் கேகவக கரம நுப
பம்புபா வங்ககோப பாறநுவ நெணையி
திமபமோ நலகுவ நீகுநு மெய்நிறா
வம்புநீ ராடு வருகவிங் கெனநவன

(இ - ள்) எமது கணேசபெருமானது கிருபைமிகும் ஏகாட்சர மந்திரமா னதுமிக்க பாவங்களை யோட்டவல்லது, நினைத்த பலனை இவவுலகிலேயே கொடுக்க வல்லது அதனை யுனக்குக் கொடுப்போம் என்கின்ற அலையையுடைய வாசநதங்கிய நீரினமூழ்கி இப்பொழுது வருகவென்று கூறினா எ - று

ஆடிபு - ஆடி இதுசெய்யு எனனும் வாட்பாட்டிறந்த காலவினை யெச்சம்
நாமவேன மன்னவ னுனஞ்செய தனமினா
காமவே னெரியெழுக கண்டவன சேவடிக
கேமமா ரன்புசெய யிருடையே காக்கர
மோமமா திகளபுரிந தொண்டெவி யோதினா

(இ - ள்) அச்சந்தரும் வேலேந்திய வீமராசன (அவ்வாறே) நீரினமூழ்கி வந்தனன மனமதனைச் சாம்பராக விழித்த சிவபெருமானுடைய செவ்விய திருவடி களுக்கும் அன்பினைச் செய்யும் விசுவாமித்திரமுனிவா ஓமமுதலியவற்றைச் செயது ஏகாக்ஷர மந்திரத்தை (வீமராசனுடைய) ஒளியி செவியிலுபதேசித்தனா எ - று

நானம் - ஸநானமெனனும் ஆரியத்திரிபு. காமவேன - இருபெயரொட்டிப் பண்புத்தொகை. வேனென்றது முருகனுக்கும் மதனாகுமுரிய பொதுப்பெய ராதலின் காமனாகிய வேனென முனைவது சிறப்பும் பினைவது பொதுவுமாக வந்தது.

எண்ணிடு முறைமைபு மியமபிதும் பதிபுருந
தண்ணலந தக்கனமுன னுக்கிய வாலைய
நண்ணிவை குபுகின நனமனுக கணியென
வுண்ணெகிழ் கருணையி னேனாதின முனிவனே

(இ - ள்) (அதனைக்) கணிக்குமுறைமையையுந் கூறி, உம்முடைய நகரத் தையடைந்து, பெருமைவாய்ந்த அழகிய தக்கராசன முறசாலத்திற செய்த கோயிலை யடைந்து வசிகது, நாடோறும் (இந்த) நல்லமந்திரத்தைக் கணிக்கக்கடவாயென்று மனமுருகிய கிருபையுடன் விசுவாமித்திரமுனிவா கூறினா எ - று

வைகுபு - வைகி—செய்யு எனனும் வாய்பாட்டிறந்த காலவினை யெச்சம் (சு)
வீமனும் விசுவா மிகதிரன் விடைகொடு
காமரு பூணமுலைக காத்தலி யுடனவன
வாமறி மானபயில வனங்கடந தெயதினா
ருமரை யோடைசூழ தனபதி யெல்லையின.

(இ - ள்) வீமராசனும் விசுவாமித்திரமுனிவாபால் விடை பெற்றுக்கொ ண்டு, அழகிய ஆபரணமணிந்த மனைவியோடு, தாவிச்செல்லும் மறி மான முதலியவை சஞ்சரிக்கும் வனத்தைத் தாண்டுகொண்டு, தாமரைத் தடாகங்களை புடைசூழ்ந்த தன நகரத்தி னெல்லையி லடைந்தான எ - று.

காமரு - காமம் மருவென்பதன்றிரிபு மறையென்றது மானில ஞுவகை.
மந்திரத் தலைவாகள வரவுகேட டெநிரகொடு
தந்திமாலை வேழமுந தமனியச சிங்கையு
முதுறு வுயத்தன. முடிபடி நீட்டினா
தந்திதாய காணின நனையா மீபா லாயினா.

(இ - ள்) மகசுரத்தலைவர்கள் (அரசனும் மனைவியும்) வருகையைக் கேட்டு (களித்து) எதிர்ப்பெற்று பெரிய யானையையும் பொன்னாலாகிய சிவிகையையும் முறப் பட்ச செலுத்தி (தமமுடைய) முடியை அவர்களடியிற் சூட்டிப்பணிந்தார்கள். தந்தை தாயாக்கணட இளஞ்சிறுவர்களைப்போலக் களிக்கொண்டவர்களானார்கள். எ - று (சு)

இருவரு மூாதிபூர நியமுதல் வரிசையோ

டுருகெழு நகரினு ளோங்குதங் கோயிலே

மருவிவண் பொருளபல் மறையவாக சூதவினு

ரருளிற்ற பலரொடு மளவளாய் வைக்கொ.

(இ - ள்) (வீமராசனும் மனைவியுமாகிய) இருவரும் யானையும் பல லகருமிவந்தது, வாததியமுதலிய சிறப்புக்களுடனே அழகுமிகக் கரத்திலே உயர்ந்த தமது மாளிகையை யடைந்தது வளமமைந்த பலபொருள்களை வேதியுருக்குக் கொடுத்தது, அன்புடன் பலரோடும் அளவளாவி வாழ்ந்திருந்தார்கள் எ - று (எ)

பண்டுபோ லமைச்சரைப் பார்புரி யப்பணித்

தொண்டிற்ற நககனமு னுஞ்றயிய வாலையம்

விண்டவாக கேறனான மேவியே காககரந

துண்டவெண் கோட்டனைச் சூழந் துளத் தெண்ணினுன்.

(இ - ள்) முன்போலவே மந்திரிகளை இராச்சியப்பரஞ்செய்யக் கட்டின யீட்டு, ஒளளிய வலிவாய்ந்த தக்கன முற்காலத்திற்செய்த திருக்கோயிலில், சிறந்த தவசிகளுக்கு ஆணசிங்கம்போன்ற வீமராசன் பொருந்தி, ஏகாட்சர மந்திரத்தைத் துண்டமாகிய வெள்ளிய கொம்பினையுடைய விநாயக்கடவுளைத் தியானித்தது மன திற கணித்தனன். எ - று. (அ)

வேறு

விராயகர் தமையும் பூரை விதியுளி யியற்றி யெல்லாம

விராயக ருருவ மென்றே மெய்யுறக் கண்டோ வாமல

விராயகா மனுவை யெண்ணி வீமனோற் றிருக்கு நாளில்

விராயகா கருணை கூர்ந்து விழியெதிர தோன்றி நின்றா.

(இ - ள்) விராயக்கடவுளையும் வந்திப்படி பூசைசெய்தது, யாவும் விராயகர் வடிவமெய்னது உண்மைபொருந்தக்கண்டு, விராயகப்பெருமான திருமந்திரத்தை நீங்காமற் கணித்து வீமன் நோற்றுக்கொண்டிருக்குந் காலத்தில், விராயக்கருகிசில் கிருபைமிகு அவன் கண்ணுக்கெதிரே பிரச்சனமாயினா எ - று (க)

வணங்கலாக் கணங்கு செய்யும் வையப்படை வீமன் ருழ்ந்து

கணங்களுக் கதிப னுன கணேசநின் பாதத் தாரவ

மிணங்குதல் வேண்டு நல்ல வெச்சமொன் றெய்தல் வேண்டு

முணங்குத லில்லா முத்தி யுதவுதல் வேண்டு மென்றான்

(இ - ள்.) சத்தருக்களுக்குத் தீமையைச்செய்யும் நெற்றித்தகிய ஆயுதமேந் திய வீமராசன் (விராயக்கடவுளைப்) பணிந்தது, கணங்களுக் கரசனான கணேசப்பெரு மானே! தேவரீருடைய பாதத்தில் ஆசைபொருந்தல்வேண்டும் நல்ல புத்திரப் பேறு ஒன்று உண்டாதல்வேண்டும் கெடுதலில்லாத முத்தியை யதுக்கிரகித்தல் வேண்டுமென்று விண்ணப்பித்தான் எ - று

கணம+ரசன் - கணேசன். இது வடமொழிக் குணசந்தி.

(க0)

பூரண ரவணே நோககிப பொருவினம் பாதத தன்! |
மேரணி கனக மேனி யெசசமு நிகைகுத் தந்தாரு
சீரணி முததி பின்னாச சோததுது மில்லிற் செலகென
ஈரண முறைத்த வாயா லறைந்தனா மறைந்து போந்தாரா.

(இ - ள்) பரிபூரணராகிய விநாயகக்கடவுள் அவவீமராசனைப் பாதது, ஒப் பில்லாத நமமுடைய திருவடியில் அனபும, அழகுமிக்க பொனமேனியுடைய புத்திர பாககியமும் உணக்குத் திருவருள் செய்தோம் (உணனைச) சிறப்புடைய முத்தியிற் சோபபோம். வீட்டிறகுச செலகவென்று வேதங்களை யருளிச்செய்த திருவாயால பின் னே உடைத்தருளி அந்தாததானமாயினா. எ - று

அறைந்தனா - முற்றெசசம். (கக)

விறறமும பிலங்கு மங்கை வீமரில லகத்திற சென்று
செற்றலா புரமுன றட்ட தேவனைக் கணைச ரோடு
மற்றமில் பூசை யாற்றி யந்தனாக காதை யாதி
முற்றுறக் கொடுத்து வந்தான முகிறகுழாம் விளாப்ப நாணி

(இ - ள்) விறறமுமானது விளங்குகின்ற வீமராசன தன் மாளிகையிற் போய, பகைஞர்களுது திரிபுரங்களை யெரித்த சிவபெருமானைக் கணைசப்பெருமா னுடன் குற்றமில்லாத பூசையெய்து, வேதியருக்கு ஆடைமுதலியவற்றை மேகசால் மும நாணமுற்று (உடல்) விளாகமுமபடி ஆசையடங்கக் கொடுத்து வந்தான். எ - று

விளாததல் - வெண்ணிறமாதல் பசையறுத லென்றபடி. (கஉ)

வேறு.

யாரு நோவரி யானரு னொத்தலாற்
சாரு காசினி தனவயி னேமமே
யோரு மோருருக் கொண்டுதித் தாலெனப்
பாரு மேத்தவோர பாலன்வந தானரோ.

(இ - ள்) (தனக்கு) யாவருரு சமானங்கூற அரியவருகிய வீமராசன் (விநாயகக்கடவுளுடைய) திருவருளை யடைதலால், சாருகாசினியென்னும் அவன் மனைவியிடத்திலு, பொருநகிய பொன்னே யோருருவுகொண் டித்ததாற்போல உலக முழுதூ துதிசெய்யும்படி ஓர் பாலகன் பிறந்தான். எ - று. (கக)

திருக்கி லாதவன் ரெயவன் செய்துபின்
றருக்கி லாரனா நமமைவி னுயரபெய
ருருக்கு மாங்குத் தெரவிரதரு மைந்தனுந்
குருக்கு மாங்குத் தன்னெ றுரைத் தானரோ.

(இ - ள்) வருசகமில்லாத வீமராசன செய்யத்தக்க கருமங்களைச்செய்து, பின்னாக குற்றமில்லாத வேதியாகளைவினவி, பொன்போலும் பிரகாசிக்கின்ற தேக்கத் தையுடைய மகனுக்கு உருக்குமாங்கத்தென்று பெயரிட்டனன். எ - று.

உருக்குமம் - பொன். உருக்குமம்+அங்கதன்=உருக்குமாங்கதன். (கச)

பிள்ளை மைபரு வமபொயா காலையிற்
கள்ள வைமபொறி காறறுங் கரிலாபாற்
தெள்ளு மைந்தனைச் சேர விடுதகன
எள்ளி லைப்படை யங்கையின விமனே

(இ - ள்) கூடாமையாய்ந்த சகடவெடிவான வேறபடையை அழகிய கையிற்
றாங்கிய வீமராசன் கள்ளத்தனமையுடைய ஐம்பொறிகளையுங் கோபிக்குங் கபில
முனிவரிடத்தில, தனதெளிந்த (அறிவையுடைய உருகுமாங்குத் தன்னும்) மக
னைப் பிள்ளைமைப்பருவ மகலங்காலத்திலே பச்சுமபடி விடுததனை எ - று. (கடு)

புகலு மாதவன பொன்னடி பத்தியாற்
சகல விததைபுந் தாங்கியப புந்திர
னுக்வி லாத வுவப்பரு டந்தைபா
லகவி ருமபுவி பாடசியுந் தாங்கினுன.

(இ - ள்) மேறசொல்லிய பெருந் தவமுடைய அக்கபிலமுனிவனது பொற்
பாத்தில வைத்த பத்தியினுமே, எல்லா விததைகளையு முணர்ந்து, அப்பத்தவன
கெதெல்லலாத களிப்பைத்தருந் தந்தையினிடத்திருந்து பரந்தபெரிய உலக பாரத
தையும் பரித்தன்ன எ - று (கசு)

வீமன பின்பு விராயகன மந்திர
மேம மலக வியம்பின நெண்ணுபு
காம னன்னவக காலையி தாவினுந்
சேம வனு செலுத்தினன நேவனபால.

(இ - ள்) வீமராசன் பிறகு விராயக மந்திரத்தை (தன் புதலவனாகிய உருக்கு
மாங்குதனுக்கு) நன்மை மிகுமபடி உபதேசித்தன்ன மனமத்தையொத்த இளம்
பருவமுடைய அவயுருக்குமாங்குதன் தன் தந்தையைக் காட்டிலும் விராயகக்கடவு
ளிடத்திற் சேமந்தரும் அன்பை (மிகுதியாக)ச் செலுத்தினன எ - று. (கன)

இன்ன வாழிவ நேரமப னன்புசெய
தொன்ன லாரை புருட்டித் திசைதொறுந்
தன்ன தாணைச் சகட முருட்டினை
பொன்னும வானியும பூவுங் களிக்கவே.

(இ - ள்) இவவுருக்குமாங்குதன் இத்தவகையாக விராயகக்கடவுள் பகதி
யைச்செய்து, சத்திருக்களைத் துவமசஞ்செய்து, திருமகளும் கலைமகளும் பூமிதேவி
யுங் களிப்பெடதும்படி திசைகளிலெல்லாம் [எங்கும்] தன் ஆக்கினு சக்கரத்தைச்
செலுத்தினுன எ - று (கஅ)

வீமனுபதேசம்பெற்றபடலம் முற்றிற்று.

ஆகந் திருவிருந்தம் - ஈசுரு

உருக்குமாங்கதன்சாபம்பெற்றபடலம்.

அருக்கன வேறுமண ணிருந்தென வவிரொளி யாதனத தினிலேறி யுருக்கு மாங்கத னுலகுயிரக குளத்திரு னுருவகை முறைசெய்தங் கிருக்கு நாணையின மிருகங்க ளவனத்திடை யீண்டிவன பூயிராதி முருக்கு கின்றன வெனச்சில ரடுதெத்திர முடிபணிந னுரைசெய்தார.

(இ - ள்.) (ஆகாயத்திலிருக்குஞ் சூரியனன்றி) வேறே சூரியன் பூமியிலிருந்தாற்போல, உருக்குமாங்கத ராசன ஒளிவிளங்குஞ் சிங்காசனத்திலேறி உலகிலுள்ள உயிர்களுக்கு மனதில் அஞ்ஞான விருளுண்டாகாவகையாக அரசசெலுத்தி வாழுகாலத்தில், மிருகங்க ளவனத்தில் நெருங்கி வளமமைந்த பயிர் முதலியவற்றை யழிக்கின்றவென்று, சிலர் வந்து அரசனுக்கெதிரே சிரமவணக்கிச் செப்பினா எ - று.

ஏட்டை தீர்மதை துருக்குமாங் கதனவ ரியம்பிய மொழிகௌரவ வேட்டை யாடுது மெனவெழுந திருந்தனன வெய்யோராப படைத்தாணே கேட்டு மேயின வலைஞாக ளீண்டினா கிளாபரி சனத்தோடுங் காட்டை மேயினன கரியரி குயவரி கரடியா திகளகொன்றன.

(இ - ள்.) தளர்வொழிந்த மனதையுடைய உருக்குமாங்கத ராசன அவர்கள் சொல்லிய வார்த்தையைக்கேட்டு, (அப்படியாயின்) வேட்டையாடுவோ மெனநெழுந்திருந்தான கொடும்போ புரியும் ஆபத்தமேந்திய சேனைகள் (அதனைக்)கேட்டு வந்தன. வலைஞாக்க ளெருங்கினாக்கள். விளங்குகின்ற பரிசனங்களுடன் (அரசன்) காட்டையடைந்தான் யானே சிங்கம் புலி கரடி முதலியவற்றைக் கொன்றன. எ - று.

ஆடிதும் - உள்பாட்டுத தன்மைப பன்மை வினைமுற்று (உ)

கைவ ளாநதிடும் வேட்டையிற் கதிததெழுங் கருத்தொடுங் கலைசெந்நா டெய்வ ளாநதிடும் மிடம்பல துரீஇததுரீஇ யெதிராபடி மானகொன்று மொய்வ ளாநதிடும் முழுநெருந் தண்பபுற முன்னுவான றளாவெய்தி மெய்வ ளாநதிடும் கவியெனு மாதவன மேவுகா னகருஞ்சோந்தான்.

(இ - ள்.) அதிகரிகின்ற வேட்டையாடுதலில் உண்டாகிய எண்ணத்துடன் கலைமானகையெழுஞ் செந்நாய்களையும் அவை பொருள் திவாழும் பலவிடங்களில் தேடித் தேடி எதிரே வரும் மானகளைக் கொன்று, வலிமைமிகக் அருகுள்ளோரும் சோரவடைய உருக்குமாங்கதனைப்பற்றி, உண்மைமிகக் கவியென்றும் பெருந்தவமுடைய முனிவன் வாசஞ்செய்யும் வனத்தை யடைந்தன. எ - று. (ங)

விழியெ திராபபடி மாசுசிர மந்தனை மிகுந்தெழு நீர்வேட்டைக யழிவு செய்தலி னடுததருந் தவனபுன லாடுலான செலவாங்கே கழிம் கிழ்ச்சியிற் றனியிருந் திட்டவக கவிமுனி மனையாபோப் பழியை யஞ்சுவா னண்ணீர் தருகெபை பணிவொடு மிரந்தானால்.

(இ - ள்.) மிகுதியாகத்தோன்றிய தாகவிடைய துன்புசெய்தலின், (உருக்கு மாங்கதன் தன்) கண்ணொளியோன்றிய ஆசிரமத்தைச் சமீபித்து, அருந்தவமுடைய அம்முனிவன் நீராட்ச செலுத்தலால், அவவிடத்திற் பெருங்காரிப்புடன் ஒன்றியாச

விருத்த அந்தக் கவிமுனி மனைவியை, பழிக்குப் பயந்த உருக்குமாங்கத ராசன், தாயே! நீர் தருகவென்று அடக்கத்துடன் யாசித்தான். ஏ - று (ச)

புருந்த மன்னவன் நிருவுரு வெழிலினைப் பொள்ளென வெகிரோக்கி முகுந்தை பென்பவன முரிசிலைக் காமவேண மொய்க்கினை நிறைபோது மிகுந்த நீரரசை யான்மிக வாடிய மெலிவையு முணராதே நெருத்த னுள்ளமுங் காத்தலுந் தோன்றமு னினவிறு மொழிகுறறாள்.

(இ - ள்.) (அவ்வாறு நீர் வேட்கையால்) நெத உருக்குமாங்கத ராசனுடைய சிறந்த தேக வழகை முகுந்தை பென்பவன் உடனே நேரிடக்கண்டு, வளைந்த (கருப்பு) விலையுடைய மதனனுடைய நெருங்கிய பாணங்கள் (தன்) கற்பினையுடைக்க, அந்நிகரித்த தாகவீடாயால் வருந்திய களையையும் அறியாமல், இளகிய தன் மனமும் ஆசையும் வெளிப்பட (அவ்வுருக்குமாங்கதனுக்கு) முன்னேறினது இவ்வார்த்தைகள் சொல்லுகின்றன ஏ - று. (இ)

வேறு

காவல நினனைப் போலுங் காமரு வடிவீ னனைத்
கேவாகள குழாத்தி னுள்ளாரு சிறியனேன் கண்ட திலலை
மேவின விலக்க ணங்கண் முழுதுரின் மெய்யி லென்றாற்
பாவையா யாவ ரேயின படிவங்கண் டொன்ற சோரரா.

(இ - ள்.) அரசனே! உன்னைப்போல அழகுவாயந்த தேகமுடையவனைத் தேவா தொகுதியிலேயும் அடியாள கண்டது கிடையாது. பொருந்திய (சாமுத்திரிக) விலக்கணங்களை யாவும் உன் தேகத்தில் (உள்ளன) என்றால், உன் வடிவத்தைப் பார்த்து எந்த மாதாக்கள்தாம் மனமயங்காதவர்கள்? (யாவரு மயங்குவா) ஏ - று (சு)

பேரினை முழுகு நுத பெருங்கடை வாய்தன் மனது
சாரிகை மொழியி னல்லா தங்களுக் கிளமை மைந்தா
காரிகை கண்டா லனனோ கலவியிற் றினைபி னல்லா
வேரிகை செய்தா லன்ன மிகுமயக கொழிவ தினதே.

(இ - ள்.) முரசுவாத்தியத்தின ஓசை யகலாத பெரிய தலைவாயலையுடைய அரசனே! நாகணவாயப் புள்ளினமொழியைப்போன்ற மொழியையுடைய மாதாக்களுக்கு, இவ்வழகங்களுடைய அழகைப் பார்த்தால் அவர்களுடைய புணர்ச்சியிற் கூடி னுலன்றி, கட்டுடித்தாற்போன்ற மிகக் மயக்கமானது ஒழியமாட்டாது. ஏ - று.

சாரிகை - நாகணவாயப்புள்.

(எ)

வாதையவல விடமுன் கான்ற வாருதி மீட்டு முய்யச
சுதையமிழ் துமிழ்து தேபோற ரேனறனின் வனப்பிற் ரேன்றிக்
துதைதரு காமத நியுன ரேனிலென முலைகள் பாய்ந்து
புதைதரு கலப்பி னல்லாற போக்கிலே பென்று கூறி.

(இ - ள்.) இறக்கும்படி கொடிய ஆலத்தை முதலிற்கொடுத்த சமுத்திரமானது மறுபடியும் (அவர்கள்) உச்சிவிக்க, வெள்ளிய அமிரதத்தைச் சிங்கியதுபோல், அரசனே! உன்னுடைய அழகினின்ற தோன்றி யென்னை நெருக்கிய காமத்தியர்ந்து உன் புயத்தில் என் முலைகள் பாய்ந்து புதையும்படி (நாமிருவருங்), கலந்தாணல்வீர்ப்பு போவதில்லையென்று சொல்லி. ஏ - று. (சு)

கலைநல நெகிழ்ந்து சோரக் கருங்குழல குலைந்து சாய
முலைவளர் முத்த நீற முன்கையிற் றெழிமண் வீழ
வலைவிழி பருகு மாபோ லவணிநு வனப்பின மூழக
விலையினி யுய்தி யென்னு மியல்பொடு முகுந்தை நின்றாள்.

(இ - ள்.) ஆடையானது தன்னலத்தினின்று துவிழ்ந்துசோரவும,கரிட அளக
பாரமானது சீர்குலைந்து சாயவும், முலைகளிலணிந்த ஒளிவளரும் முத்துகள் பொடிபட
வும், முன்கையிலணிந்த வளையல்கள் பூமிமேல விழவும், அலைகினை கண் உண்ணுவது
போல அவனுடைய தேகப்பொலிவில் மூழகவும், இனி பிழைக்கும் வழியில்லை யென
னும் இயல்புடன் முகுந்தையெனபவள நின்றனள் ௭ - று.

ஆடைசோதலும், கூந்தலவிழ்தலும், வளைகழறலு முதலியன காமக்குறி.
முலைவளர் முத்தநீறவென்றது காமாக்கினியிற் சுடப்பட்டிச சாமபராயினவெனக் (க்)

திருமகள் பெண்மை நோக்கித் தெருமர வனப்பிற் சானற்
வுருவினள் காமச செவ்வி யூறறெழ வலிந்து தானே
மருவுதன் முயன்ற போது மன்னவன கலங்கா னாகி
முருகுக்கொப் பளிகருங் கோதை முகுந்தையை நோக்கிச் சொல்லாள்.

(இ - ள்) திருமகளே (அவளது) பெண்டன்மையைக்கண்டு மயங்குமபடி
அழகின்மேம்பட்ட முகுந்தையென்பவள காமவிருப்பமேலிட்டெழுதலால், தானே
(உருக்குமாங்கதனைக்) கலக்கயத்தனித்தபொழுது, அவன (சிறிதும் மனங்) கலக்க
முறாதவனாகி, தேனொழுகும் மலர் யாலையணிந்த முகுந்தை யென்பவளைப் பாரத்துச்
சொல்லலாயினன் ௭ - று. (கடு)

அந்தணர் குலத்து னோற்றகு மருந்தவன பாலை நீயும்
வெந்திறல வேந்தன மனயான மேதினி முறையிற் காப்பேன
சுந்தரி யதுவே யன்றிச் சுழுகாதா ளிறைநஞ்சு மனபன்
சினதவேற றணங்க ஞாபாற றெருமந்துஞ் செல்லா தனயிற்

(இ - ள்) நீ வேதியாகுலத்திலே, (யாவரும்) நோற்றற்கரிய தவத்தையு
டைய முனிவன வசத்துள்ளவள யானோடுவெவ்விய வலிமைவாய்ந்த அரசன் யான
நிலைபெற்ற பூமியை முறைப்படி காப்பவன் சுந்தரமுடையவளே ! அம்மட்டே
யல்லாது, அழகியருக்கத்தையுடைய கணேசப்பெருமானாருது திருவடியை வணங்கும்
அன்புடையவன், (ஆகையால்) என் மனமானது பிரமங்கையரிடத்தில மயக்குற்றஞ்
செல்லமாட்டாது ௭ - று

நீ வேதியாகுலத்திலுதித்தவளாதலாலும், யான அரசகுலத்திலுதித்தவனா
தலாலும், உனக்கும் எனக்குமுள்ள உயாவுதாழ்வுகளிது வெண்ககாட்டி, அரசரினும்
யான்முறைப்படி அரசசெலுத்துவோனாதலாலும் விராயக்கடவுளுக்கன்பளுதலாலும்
என் மனமானது பிரமாதரை விருமபாதெனரா (க்க)

அரைக்கணத் தளவையின்பா மவரவா துணையிற் கூடின
வினாக்குழன் முகுந்தாய வேறு துணையொடு மேவப் பெற்றாற்
றரைக்கணமுற் றதுவு மின்ற மசசமே சாரு நீரா
அரைக்கடங் காத வளள் லுறுதுய றிராழியின ருமே.

உருக்குமாங்கத்தன் சாபம்பெற்றபடலம்.   சசந

(இ - ள) மணம்வாய்ந்த கூந்தலையுடைய முருந்தை யென்பாளே! அவரவா தமது துணைவருடன் கலந்தால் (இக்காமசுகமானது) அனாவிராடிக் காலம்விளங்கும் (அற்ப)சுகமாகும் வேறு துணைவருடன் பொருந்தப்பண்ணின இப்பூமியில் அவ் (அநாகண) வினபமுமில்லையாம் (அதனால) அச்சமேயுளதாகுமாதலால், சொல்லுக கடங்காத தலைவன் பெறுகதுபைமொழிவிலலாததாகும்   ஏ - று.

வேறு துணையொடு மேவப்பெற்ற லசசமே சாருமெனறதை,
திருக்குறள்

“பகைபாவ மசசம பழியென நானகு
மிகவாவா மிலவிறப்பான கண்”—என்றும்,

நாலடியார்.

“அறியாது கேண்மை பெருமையிற் நானகும்
பிறனார நசசுவாச சேரா—பிறனார
நசசுவாச சேரும் பகைபழி பாவமென
நசசத்தோ டிகநாற பொருள்”—என்றும் வருவனவற்றானுணர்க   (கஉ)

வேறு.

ஆன்று காண்குது நரகெனின லணைகேள் பிழைத்த
வின்று தீமொழி யெங்கணு கிமிருமே திலாழு
என்று சோபெரு மிதமுமுன னாயகன றனக்கும்
பொன்று மாதலிற் பேர றறுநின் மனத்தினி லென்றான்.

(இ - ள) தாயே! கேட்பாயாக நரகத்தை அக்காலத்திற் காண்போமென்று சொன்னாலு, நாம் பிழைப்பதெலாகிய தீமொழி இப்பொழுதே யெல்லாவிடத்திலும் படரும் பகைஞாமுனை நணமைபொருந்திய பெருமிதமும் உன் கணவருக்கும் அழியும் ஆனபடியால் உன்மனதைப் போற்றக்கடவாயென்று (உருக்குமாங்கத்தன்) கூறினன்   ஏ - று   (கக)

கற்பனை துணிகே தாண மன்னன் கலங்குதல் சிறிது மிணறிக
கற்பனா யுளதத னாகிக கடிந்துரைத் திடுத லோடுங்
கற்பனை நீங்கி நின்ற கவிமனை யிதுகே ளென்று
கற்பக மனையான் முன்கைக் கதுமெனப் பற்றிச் சொல்லாள்.

(இ - ள) மலைபோலும் அழகியவலியதோளையுடைய உருக்குமாங்கத்தரசன் சிறிதும் மனங்கலங்குதலிலலாதவனாய், (முருந்தையெனப்பவருக்கு) கற்பினன்மையை யெடுத்துக்கூறுஞ் சிந்தையுடையவனாய், (அவள் கருத்தைத்) தடுத்துச்சொல்லவும், கற்புத்தன்மை யொழிந்துநின்ற கவிமுனிவன் மனையியாகிய முருந்தை கற்பகத் தருவையொத்த உருக்குமாங்கத்தனுடைய முன்கையை வினாவாகப் பிடித்துக்கொண்டு இதனைக் கேட்கவென்று சொல்லாளாயினள்   ஏ - று   (கச)

முள்ளலாக கமலத்தனணை முதலாக மிரண்டன் மாட்டுந்
துள்ளுமீன் விழியி னாகருச சுதந்திரம் வைத்தா னற்றால்
வள்ளலே பிறறிற் புட்ட மாதிரே யானுந் தாமே
நல்லாற் கினைந்து கூடி னவைபுமின றழிவு மிண்கீற.

(இ - ள்) முட்பொருந்நிய அடியையுடைய தாமரைமலர்வ வசிகளும் பிரம் தேவன முதல் யுகங்களிரண்டிலும், குதிககிணை சேற்கெணடைபோலும் விழிகளே யுடைய மங்கையர்களுஞ்சு சுதந்திரத்தை யுண்டுசெய்தனனாதலின், வள்ளறநன்மை யுடைய அரசனே ! யானும் பிறனிறபட்டமாதாகும் தாம் சிநேகமுண்டாகக் கருதி என்னைக்கலநகர நுற்றமுமில்லை கெடுதியுமில்லை எ - று

தனகொள்கையை யவனபாற்றெற விரும்பினவனாதலின் வள்ளலென விளிக்தனனெனக் எனனை "வனாயாது கொடுபோன வள்ள லெனப" என்றது குத்திரமாதலின் (கரு)

மைநதாக்கள வலித்திற் பற்றின மறுமைபு மின்று மாற வெவ்நுயர் நரகு முண்டு வேந்தபான விழைந்தே நன்றது சிநேகையிற் கவலை வேண்டா சோந்தியிற் றவங்கு கவலி யுந்திரும் புகழக் ளாதி யொழியுமென நெண்ணிற் கேளாய

(இ - ள்) ஆடவர்கள் வலிமையாகப் பிடித்துக்கொண்டால் மறுமைப்பலனு முண்டாகாது ஒழியாத வெவவிய துயர்விலையும், நகமுமுண்டாகும் அரசன் ! யானவிரும்பினேனாலால் மனத்திற் கவலைகொள்ள வேண்டாம் (எனனைக்) கலந தால், தவங்களுங் கவலியும் பெரிய கீர்த்தியும் முதலியன வொழியுமென்று நினைப பாயாயின, இன்னுங்கேட்பாயாக எ - று (கரு)

சோதரர் தொழிந்த போதந் தெவவடு மனனு நின்னைப் பார்த்தனின்று செய்வே னன்றெனிய படிவம் வேறு யார்தரு தேய நீங்கி யரியகா னடுகதுக் கொடப் ஞாநருஞ் சாபஞ் செய்வே னுணர்மதி யென்று பின்னா

(இ - ள்) பகைஞர்க்கொலும் பார்த்திப்பனை (எனனைக்) கலவாதொழிந்த காலத்திலும் உண்பைப் பூமியிலே சாமபராக்குவேன அல்லலிடின உருவம் வேறு கிப்பொருந்நிய தேயத்தையொழிந்து அரியவனத்திலையும்படி துன்பநதருஞ் சாபங் கொடுப்பேன அறிவாயாகவென்று பின்னும் எ - று.

ஊர்தரு - திரியத்தக்க, மதி - அசை. (கரு)

வெள்ளமு மணையி னிறகும் வெந் கழ லரவ மாநி பொள்ளெனத் தடையி னிறகும் புலனிலாகக் கெழுந்த காமம் பள்ளமென மடையில வெள்ளம் பாயவதே போலு மந்தக் கள்ளியக் காளே மாபவ் கதுமெனத் தழுவி னாளே.

(இ - ள்) (பெருக்கெடுத்த வந்த) வெள்ளமும் அணைக்கு அடங்கிநிற்கும் வெவ்விய அக்கினியும் பாம்புமுதலியன தடையால் விரைந்து (கட்டுப்பட்டு) நிற்கும் (ஆனல்) அறிவிலாதவர்களுக்கு உண்டான காமமானது பள்ளமென்று சொல்லும் மடையிலே வெள்ளமானது பாயவதுசெவ்வதே போலும் (ஆதலின்) அந்த வளசகி யாகிய முருகையெனப்பவன் அந் காளேப்பருவமுடைய உருக்குமாங்கதமன்னன் மா பைவிரைந்து ஆலிங்கனஞ் செய்தனன் எ - று (கரு)

கொல்லிய வெருடுபேய வந்து கொமடுமெனத் தழுவி லோடு மெல்லிய வெருடு போல மீவந்தனன் கரர மெய்தி

நல்லிழை மாது செய்கிற நனுகு நெனை நககுற

நெருவென திணிந்த தோளா லுகைக்துமண் ணிலத்தில வீழ்த்தான.

(இ - ள்) ஒரு பேயானது கொல்லுபடி வந்து விளைது தழுவவும், (அச்சப்படும) மங்கையா மனமடோல உருக்குமாங்கதன் (மனதில்) அச்சமடைந்து, நல்ல பணிகளை யணிந்த இமமங்கையின் செயல் நன்றியிருந்தது நன்றியிருந்ததென்று நகைசெய்து, வினாவாகத் தன்னு வலிய தோளாலுக்கைத்து மட்டனாயினமேல், (அவளை) விழ்ச்செய்தனன் எ - று

கொல்லிய - செய்யியவெனனும் வாப்பாட்டிறந்தகால வினையெச்சம் (கக்)

காலப்பொரு கொழுமிகாம பற்ற காமநு கொடிபோல வீழ்ந்த
வேலப்பொரு விழியி னாடகு வெற்றிவீற சூமரன் கூறுஞ்
சாலப்பொரு வியநின் செய்தி சற்றுமுன் நயிந்தே னாயிற்
பாலப்பொரு மொழியா யீங்குப் பட்டாத்ரேன படாத ரேனே.

(இ - ள்) காலகொளத்த கொழுகொம்பற்ற அழகிய பூங்கொடிபோல வீழ்ந்த வேறப்படைபோலுங் கண்களையுடைய முகுந்தைக்கு வெற்றிப்பொருந்திய வேலேந்திய உருக்குமாங்கதன் சொல்கின்றனன் மேம்பாட்டற்ற உன் செயலேச சிறிது முன்னரே தெரிந்திருப்பேனுகில், பாலப்பொலும் மதுரமான சொல்லையுடையாளே 'இருகு வரமாட்டேன், வரமாட்டேன்' எ - று (உக)

மாதவ முனிவ னிலலின் மாதரா னென்று நினப்பற்
சீதன் நமநீர் வேண்டிச் சோந்திடு மெனக்கிஞ் ஞானறு
பாதக நியாயத் தாமும பரிசீனை விடாததாய வாவான்
மோதுவ லஞ்சி னேனன் முனிவனை யென்று மீண்டான்.

(இ - ள்) பெருந்தவமுடைய முனிவனுச்சீரமத்திலிருக்கும் முனி பத்தினியென்று உன்னிடத்திலே குளிரந்த நல்ல சலத்தை விரும்பி (தாகவிடாயால்) இங் குற்ற வெனக்கு, இப்பொழுது பாவமிகத் தாழ்வான் தன்மையைத்தந்தனை. (உன்னையென) வாளால் வெட்டுவேன் ஆயினும், முனிவனுக்குப் பயந்தேனென்று (அவ்விடம் விட்டுத்) திருமயினான் எ - று (உக)

மீண்டவன் தன்னை நோக்க வெய்தென முகுந்தை சீழித்
நீண்டுதற் கரிய தாமென லிருத்தகு கற்புஞ் சிறத்
விண்டுபே ரழகிற போந்தா யின்பமுங் கொடுத்தா யில்லை
மாண்டபின் னுடலிற் குட்ட மருவுக வல்லெ யென்றாள்.

(இ - ள்) முகுந்தை, (அவ்வாறு) சென்ற உருக்குமாங்கதனை வினாவாகக் கோபித்து, கொடுத்தற்கரியதாகிய என சிறந்த கற்புந்லையுங் கெடுமபடி நெருங்கிய பேரழகுடன் வந்தனை எனக்குச் சுகமுங் கொடுத்தாயிலலை. (ஆதலின்) மாட்சிமைபட்ட உன்னுடலிற் குட்டநோய் விவைவினுடாகுவென்று சபித்தனை எ - று.

வேட்டது பெறுது சால வெதுமபின் ளாத லாலே
கோட்டபின் முகித் தீவு கூறுதல செய்யா ளென
யோட்டடைநெஞ் கூடைய மாதி னெணமுதம் பாரே னென்று
தீட்டிய புகட்டின வான் ரென்றென லிருமபிப பாரான்.

(இ - ள்.) இச்சித்ததை யடையாமல் மிகத் துன்புற்றனந்நபடியால், தளர்ச்சியில்லாமல், சாபத்தீர்வு சொல்லமாட்டான். அல்லாமலும் மனவுறுதியில்லாத அம்முருந்தையின பிரகாசிக்கின்ற முகத்தைப் பாகமமாட்டேனென்ற, மிகப் புகழையுடைய உருக்குமாங்கதன் திரும்பிப்பாராமல் வாளா சென்றனை எ - று

வாளா - சமமா.

(உரு)

பெண்ணிருங்கு கொலையே போலப் பெண்ணிடுஞ் சாபந்தானு
மண்ணிடைக் கொடிது போலு மாதவ ளிடுசா பததால்
வெண்ணிறக் குட்ட மெய்யில் விரவிய தரச னேககிக
கண்ணிய கருததுண் மாழ்க்கிக கணைசகா ரினை கதுச் சொல்வான்.

(இ - ள்.) பூமியிலே பெரிய பெண் கொலையையேபோலப் பெண்பாலாராகொடுத்த சாபமுங் கொடிதுபோலும் பெருநசுவமுடைய அம்முருந்தை யிட்ட சாபத்தாலே அவன் தேகத்தில் வெண்குட்ட வியாதி பொருந்தியது அதனை உருக்குமாங்கதன் கண்டு எண்ணங்கொண்டு மனதில் வருந்திக் கணைசப்பெருமானைத் தியானித்துச் சொல்கின்றான். எ - று

(உசு)

அழிந்தனின் றொழுமபிற சற்று மடியனைன பிழைத்த தில்லை
சிறந்தவன் புடையார மாடுன றிருவரு டாவ தில்லை
சிறந்தனின் னருளுண் டாயிற் றீடுதனை யடாவ தில்லை
யநிந்திடாப் பிழைபுண் டாயி னதுபொறுத தருளல் வேண்டும்.

(இ - ள்.) தேவரீருடைய பணிவீடையில் அடியேன் சிறிதும் அநிந்தாவநிந்தில்லை மேம்பட்ட அன்புடைய பததர்களிடத்திலே கேவரீருடைய திருவருள் நீங்குவதில்லை. சிறப்பமைந்த தேவரீருடைய திருவருள் விலாசம் உண்டாயிருக்குமாயின நீமையென்பது அடியேனைத் துன்புசெய்வதில்லை அறியாமற்செய்த குற்றமுண்டாயிருப்பின அதனை மனம்பொறுத்தருளலவேண்டும், எ - று.

(உரு)

சிட்டனாக் காப்பா யென்றுந் துட்டனாக் தெறுப்பா யென்று
முட்டறு வேத மெல்லா மொழிவது மெய்யே யானற
பெட்டவம் முருந்தை மாழகப் பிரிந்ததுந் தரும மாக
விட்டவன் சாபத் தாலே யென்கருநோ யடுப்ப தாமே.

(இ - ள்.) சிட்டனாக் காப்பவனென்றும், துஷ்டரை யழிப்பவனென்றும், இடையூறில்லாத வேதங்களெல்லா முறையிடுவது உண்மையேயாயின், அம்முருந்தையென்பவன் துன்புறும்படி (யான்) பிரிந்து சென்றதுந் தருமமாயிருக்க, (அவன்) சொடுத்த சாபத்தினால் எனக்கு நோயுண்டாவது தருமமா எ - று

(உசு)

தாயவிஞ் சையரு நாணுஞ் சுடரொளி வனப்பு நிகழிக்
தாயரு மிகழக் குட்டஞ் சாந்தவென னுடலை யிருந்தக்
காயமுற் கடத்தின் மாய்ப்ப தல்லது கைக்கொண் டீரிற்
போயர் சாட்சி செய்யென புனிதனே யென்று வந்தான்.

(இ - ள்.) பரிசுத்தமான விநாயகக்கடவுளே ! புனிதமான வித்தியாதராகளும் நாணத்தக்க சூரியகாந்திபோன்ற (என) அழகொழிந்தது, (பெற்ற) தாயமாரும இகழும்படி குட்டநோய் பொருந்திய என தேகத்தை இரத்தக் கொடுக்கின்ற தீமயமான

நாரதர் உருக்குமாங்கதனுக்குச் சாபத்தீர்வுகூறியபடலம்

வனத்திலேயே யொழிபபதல்லது, உடன்கொண்டு ஊரிரசேனறு அரசுசெய்யமாட்
டேன என்று வருந்தினான் எ - று (உஎ)

காவல னிவ்வா நெண்ணிந் காட்டிடைசு செவ்வா னங்கிதொ
பாவிய வாலகை கண்டு பாட்டித்த னிழலனை முற்றினு
மேவிய வேட்டைக காணின வேந்தனைத் தேடிந் காணு
தேவிய சிறதை யோடு முடனவந்தார நகரக்குச் சென்றார்

(இ - ள்) உருக்குமாங்கதராசன் இவ்வனையாக்க சுருதி, வனத்தினவழி
செல்பவனாகி, அங்கே யோர்ப்பாநத ஆலமரத்தைக்கண்டு பரவியுள்ள அரசன் நிழலிட
தங்கினான் பொருந்திய வேட்டைக்காளிலே உடனவந்த (பந்தர்) முத்தவான் வாகு
அரசனாகிய உருக்குமாங்கதனைத் தேடிக்காணாமல், வருந்திய மனத்தோடே சமதுநகர
திறகுச் சென்றார்கள எ - று

பாநத+அதன்=பாநததன், அகரம் தொகுத்தல் (உஅ)

உருக்குமாங்கதன் சாபம்பெற்றது முற்றிற்று

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௧௪௪௮

நாரதர் உருக்குமாங்கதனுக்குச்

சாபத்தீர்வுகூறியபடலம்.

குட்ட வேந்தனை நோக்கிய கோதினலை
வட்ட வானில வழுக்கி விழுந்தென
வட்டு பேரொளி யாதவ னீடுதோ
பட்ட தன்று பனிகுட்ட வேலையின.

(இ - ள்) குட்டநோய்பொருந்திய உருக்குமாங்கத ராசனைக்கண்ட குந்த
தினலை, (எல்லாவற்றையுள்) சுடுகின்ற பேரொளியுடைய சூரியன் தேரானது, வட்ட
மாகிய ஆகாயத்தினின்று வழுக்கிவிழுந்தாற்போல, சூரியன் மேற்கடலிலே வீழ்ந
தது [சூரியன் அத்தமாயினன்] எ - று (க)

நாட்டி னுள்ளவா நாணுமி ஹ்ஹுவாஸ்
வாட்டு வேறபடை மன்னவ னென்றொரு
கோட்டு மாழகன் கூட்டிய பாணயரி
வீட்ட மென்ன விருள்பாந் திட்டதே

(இ - ள்) நாட்டினுள்ளவர்கள் (இவன் தீர்ப்பொலிவீழ்ந்து குட்டநோயுந்
றதை) கண்டால், (சத்தருக்கவர்) அழிகும் வேலாயுதமேந்திய உருக்குமாங்கதன்
நாணமடைவானென்று, ஏற்றைக்கொம்பையுடைய விராயக்கடவுள் உணங்குசெய்த
மாயையின ஒருகுதியைப்போல இருள்பரவியது. எ - று. (உ)

இவ லாள் ரிடத்தி வீராவகை
சுவர் செய்யுமிக்கூலோயைய யின னுநாய

விரவு வாமென வீழ்பசி தாகமும

பரவு சோகமும பற்றன் நுநதனை.

(இ - ள்) யாசகாங்ளிததில (சமணம்) இராதவிதமாக வஞ்சிக்கும் இக்கா னோபபருவமுடைய உருககுமாங்கதனை இப்பொழுது நாம் சேருவோமென்ற, மிகக் பசியுந் தாகமுஞ் சோகமும பற்ற (வருநதி) இருந்தனை எ - று.

இரவலாகரு விசேடமாகத் தன்னகொடுத்தவதைவின அவ்வுருக்குமாங் கதனைப் பணைத்துள்ள பசி தாக சோகங்கள் இதுவே சமயமென்று பற்றினவென்றா

உரைடி சினயி புறங்குக லினயிமுன

கொலாடி டாதுயா கொணாடி மனைவன்

மண்டு மின்னலை மாற்றவந் தானெனத்

தெனாடி ராககடற் செங்கதி பூதந்தே.

(இ - ள்) ஆகாரமில்லாமல் நித்திரையற்று, முன (ஒருகாலத்தும்) பெருந் துன்பத்தைக் கொண்டிருக்கும் உருக்குமாங்கதனுடைய நெருங்கிய துன்பத்தையொழிக வந்தவெனன்று சொல்லுமபடி, தென்னிய அலையையுடைய கடலிலே, செவ விய கிரணங்களுையுடைய சூரியனுதிசங்கன எ - று

கதிர் வன்றதற்கேற்பப் பூதத்தென அஃதினை யொருமைமுடிபு கொடுத்தக கூற்றினரெனக்.

(சு)

காலை முற்றுங் கடன்முடித் துள்ளமென

ஸலை யத்தி னருட்கன நாதனை

மாலை யனயின் மகித்து வழிபடும

செலை விண்ணிடை நாரதன் மேயினுன

(இ - ள்) (உருக்குமாங்கதமனை) காலப்பொழுதிற செய்யும் நித்திய கடனை முடித்து, மனமாகிய திருக்கோயிலில், கிருபாமூர்த்தியாகிய கணேசப்பெருமானை அன்பாகிய மாலையாட்பணித்து வழிபாடு செய்யுங்காலத்தில், ஆகாயவீதியில் நாரதமுனிவா பொருந்தினா எ - று

(சு)

அருகுகள் வேற்குள் வானியங் குற்றெனப்

பொருகுகெ ன்சசெலுத்த தேவிர முனிவனை

யுருக்கு மாங்கத னெய்யென நோக்கினு

னுருக்க மேடுமெங் கோலிடு வானரோ.

(இ - ள்) வேறோர் குரியன பரந்த ஆகாயத்திற சஞ்சரிப்பதுபோல வினாநு செல்கின்ற தெய்வீகமுடைய நாரதமுனிவரை உருக்குமாங்கதராசன் வினாநு தரி சித்து மனவுருக்கத்தடன ஒலமிடுவானாயின எ - று

நோக்கினு - முற்றெச்சம்.

(சு)

வேறு

அடிகளே யோல மோல மமரர்க்கு முனிவா வேரலம்

வடியிசை யமுதந் தேக்கு மகதியாழ்த தலைவ வேரல

நெடியவன் முதலோர் துன்ப நீக்குவா யோல மோலம்

படியிசை யடியேன னுனடிம பற்றுலா யோலமோலம்.

நாரதர் உருக்குமாங்கதனுக்குச் சாபத்திர்வுகடறியபடலம்.சசக

(இ - ள்.) சுவாமிகளே 'ஓலம் ஓலம் தேவாக்குமுனிவரே 'ஓலம், வடித்த இசையாகிய அமுதத்தைத் தேக்கெடுக்கும் மகிழ்வீனையை யேந்திய தலைவரே 'ஓலம். நிருமால் முதலியோருடைய துன்பங்களை யொழிப்பவரே 'ஓலம். ஓலம். பூமியிலே அடியேனுடைய துன்பத்தையும் ஒழிப்பாய ஓலம் ஓலம். எ - று.

நாரதமுனிவர் கரத்திலுள்ள வீணையை மகிழ்வீனையென்பது வழக்கு (எ)

அருட்பெருங் கடலே புனற னடைக்கல நாயேன கண்டாய்
மருட்கடல கடங்கோய் வீமன மகனடி யேனென னும
முருகுமாங்கதனைக் கெய்தி புனனருள வுறங்கு கெனன
வெருக்கொளு மமமா நீங்கி விளித்தெறி கொழுது நின்றான்.

(இ - ள்.) பெரிய கருணைக்கடலே! அடியேன தேவரீருடைய அடைக் கலம் மயக்கமாகிய கடலைக்கடந்தவரே! அடியேன வீமராசன மகன் என் பெயர் உருக்குமாங்கதன தேவரீரிங்கடையது உமது திருவருள புரியவேண்டுமென்று, பயங் கொள்ளும் மயக்கமொழிந்து கூப்பிட்டு எதிரேபணிந்து நின்றனன் எ - று (அ)

களைக்கடன கன்றை நோக்கிக் கனாநுதொல புனிற்றுப் போல
வளைத்துது முணாநத மேலோ னவனவிளி கேளா முனன
நீனைகதுறு வினையி வீங்கி நெடுரேலென வெதிரே போநதான்
நனைச்சுண வணங்கிப் போற்றித் தராபதி சாற்ற லுற்றான்.

(இ - ள்.) களைத்த தன்னுடைய கன்றைநோக்கி மனங்கொந்து செல்கின்ற தலைவீற்றுப் பசுவைப்போல, எல்லாவற்றையுமறிந்த மேலோனாகிய நாரதபகவான் அந்நை கூப்பிடுவதைக் கேட்குமுன்னரே, தாம் நீனைத்துக்கொண்டிருந்த செயலி னின்றும் விலகி வினாநது எதிரேசென்றான் உருக்குமாங்கத ராசன் அவா திருவடி உயப்பணிந்து துதிசெய்து உரைக்கலுற்றனன் எ - று. (க)

வேறு

வேடடையின வந்தநான் மிகுந்த தாகநோய்
வாட்டிலின் வந்ததிடை வந்ததை நாயே
கோட்டமில் சிந்தையிற் கொடபுற நெய்தினை
முட்டிய வினையின முகுந்தை வாழிடம்.

(இ - ள்.) வேடடையின விரும்பால் (வனத்திற்கு) வந்த அடியேன மிகக் தாகநோய் தன்புசெய்தலின் வனத்தில வனத்தைத்தேடி, கோணுதலில்லாத மனத் துடன் வருத்தி, மூளசெய்த தீவினைப்பல்லுல முகுந்தையென்பான் வாயு (கவிமுனி, வன்) ஆசாமத்தை யடைந்தேன் எ - று.

வனமிண்டலுள்ள முன்னையது காடும, பின்னையது நீருமாம் (அ)

உடலுழி தாகநோய்க் குருகம் வேண்டி னின்
கடலுழி புயிழி காம தாகநோய்
படிகு வெண்ணிடைப் பறபி லாமைகண்
டடருபிற் நோய்ச் சிந்தைவித் தாவிரே

(இ - ள்.) தேகத்தை வருத்துந் தாகநோய்க்காக நீளக்கேட்டேன கடலு போலும் கிழியையுடைய அரமுக்குள் உயிலாருத்தந் தாய்த் கய்கிட உ - று
67

னது தன்னைத் துன்புசெய்ய, (என்னை வேண்டினாள்) என்னிடத்தில் (அவ்வகையி)
பறநிலலாமையைப் பாத்து, கொல்லத்தக்க இந்நோயை (அடைகவென)ச் சபித்து
அடையச்செய்தனள். ஏ - று (கக)

பயிலபதி யினிசசெலப பற்று வைத்திலே
னுயிரினை விடுப்பதே யுளநது ணிரதனுளே
செயிரறு தவமபல காலஞ் செய்தெனை
யயாவறத் தந்தவாக காகத் தாங்குகினேன.

(இ - ள்) யான்வசிக்கும் பதிகு இனிப்போகப் பற்றுவைத்தேனல்லேன
உயிரை விடுவதாகவே மனந்துணிந்திருக்கின்றேன். (ஆனால்) குற்றமற்ற தவத்தை
அநேககாலஞ்செய்து வெறுப்பற எனைப்பெற்ற தாய்தந்தையார்களுக்காக (இன்னும்
உடனடி) தாங்கி யிருக்கின்றேன். ஏ - று (கஉ)

வழிமது வெனவிசை வடிக்கும் வீணையோப
செழிமலா சேவடி சோத்தி நானூதான
வழிபடு கணபதி யருளின வண்மையால
விழியெதிர் காணுமா விசயபிற ரோற்றினை

(இ - ள்) வழிகின்ற தேனைப்போல இசையைவடிக்கும் மகதிவீணையை
யேந்திய நாரதமுனிவரே! செழித்தமலாகளைச் செவ்வியதிருவடியிற் சோத்தித் தினை
தோறும் நான்வழிபடுகின்ற கணேசப்பெருமானுடைய திருவருள் வளத்தினால் என்
கண்ணெதிரே காணுமபடி ஆகாயத்திலே தேவரீர் காணப்படமா ஏ - று (கக)

நாரத முனிவரின் னளினா சேவடி
சாரநான பெறுதலிற் றளருங் குட்டநோய
திரவே பெற்றுளேன செம்மல வீமணிவ
வாரமே மலடடினை மாற்றும் வாரமே.

(இ - ள்) நாரதமுனிவரே! தேவரீருடைய தாமரைமலாபோன்ற செவ்விய
பாதங்களை அடியேன் சாரப்பெறுதலால், துன்புசெய்யுங் குட்டநோயைத் திரவே
பெற்றேன் செம்மலே! (எனபிதாவாகிய) வீமராசன தன் மலட்டுத்தன்மையைய மாற
றிய வாரமும் இவ்வாரமேயாம். ஏ - று (கச)

இனையன பலவுமங் கியமபி யெம்பிரான
வீணையிது நீருமா வீளமபு கெனறன்ன
முனைவளா வேளனுன முகத்தை நோக்கு!
தனைகிகா நாரதன சரற்றன் மேயினுன

(இ - ள்) இவ்வகைய வாரத்தைகள் பலவற்றையும் அப்பொழுது கூறி,
வம்பெருமானே! குட்டநோயாகிய இவ்வீணைநீரும வழியைக்கூறியருள்கவென்றனை
தன்னைத் தானே நிகராகிய நாரதமுனிவரே போனாவளாக்கின்ற முருகக்கட வுளபோலும்
அழகுவாயந்த உருக்குமாங்கதனை நோக்கிச் சொல்லத்தொடங்கினா. ஏ - று

நீருமா இ:தில ஆ எனபறு ஆறு எனபதன் கொகுத்தல்.

மேவென உதை முனைவள ரெனனும் அடைமொழியால் முருகனைன்றும்.

நாநி உருக்குமாங்கதனுக்குச் சாபத்திவுகடறியபடலம். சநி

வேறு

குதம்பைபான் நெருத்திற் றயலவருங் காதிற் கொற்றவ நின்குடை நிழலி
னிதம்பெறு விதற்ப பேயமென் றோங்கு மிரதநாட்டினு றுநான வருங்காற்
கதம்பமா நகரி னதிசய மொன்று கண்டன னஃதியா தென்னின்
மதம்பொழி களிநல யாணைமா முகவன மந்திர முள்ளதற் நகரின்.

(இ - ள்) காதிலணிந்த குதம்பையானது தொங்கிப் பிடரியினமேலே அசை
கின்ற உருக்குமாங்கதனே ! உன்குடை நிழலிலே நனமைபெற்றுவிளங்கும் விதற்ப
பேயமென்று உயர்ந்த இரதநாட்டிலே இன்று நான வருமபொழுது, சிந்த கதம்ப
நகரத்திலே ஓரதிசயத்தைப் பாததேன. அஃதியாதெனின், பொழிகின்ற நல்லமதச்
செருக்கையுடைய சிந்தையானே முக விராயக்கடவுள் திருக்கோயில்ஒன்று அந்நகரத்தி
லுள்ளது. எ - று. (கக)

மந்திர மதனு ளமாந்தருள் சிந்தா மணியெனும் பெயர்விரா பகரை
முந்திற் வணங்கி யவரவா வேட்ட முனிவிலா வரம்பெறு கின்றா [தத
கொந்தொளிக் கோயின முன்புறக் கணைச குண்டமென நெருப்பெருந் தி
மந்தரத் தவரும் வியத்தகு பெருமை யணிந்திருக் கின்றதாங் கதனில்.

(இ - ள்) அக்கதம்பநகரத்திலே, திருக்கோயிலினுள்ளே யெழுந்தருளி
யுள்ள சிந்தாமணியெனும் பெயரையுடைய விராயக்கடவுளை முற்பட்டபணிந்து,
அவரவாவிரும்பிய அழிவில்லாத வரங்களைப் பெறுகின்றார்களா சொகுதியாகிய ஒளி
யையுடைய அத்நிருக்கோயிலின் முன்னே பொருந்தக் கணைசகுண்டமென்னும்
பெயர்கொண்டு ஒருபெரிய தீர்த்தமானது தேவர்களும் அதிசயிக்கத்தக்க மேம்பாடு
நிருக்கின்றது எ - று

கொத்து - கொத்து, இதுமெலித்தல்

(கங)

அடங்கருங் குட்ட நோயினன் முதிய னல்லலசோ சூத்திர நெருவ
னிடங்காக னுலவுந் தீம்புனற் றிரத்த யாததினாக கேக்குவா னம்தது
மடங்கரு மகிழ்வி னாடின நெழுந்தான வலவினை யொடுமபிணி தீர்
விடங்கமெய் யினனாய் விராயக னுருவு மேவினன் விண்ணுமேக கற்றே.

(இ - ள்) அடக்குதற்கரிய [அதிகரித்த] குட்டநோயுடையவனும், விருத்த
னும், துன்பமறந்த சூத்திரனுமாகிய வொருவன், முதலைகளுலவுகின்ற மதரமாகிய
நீரையுடைய தீர்த்த யாததினாக்குச் செலவச்சென்று, எல்லையில்லாத களிப்புடன்
(அக்கணைசகுண்டலத்தில்) மூழ்கியெழுந்தனன். கொடியவினையோடுங் குட்டநோ
யொழிய விடங்கதேகமுடையவனாய், தேவர்களும் அங்கலாய்க்கும்படி விராயகர் திரு
வுருவை யடைந்தனன். எ - று

இடநகா - முதலை ஏக்குவான் - வினையெச்சம் ; இதில் வான வினையெச்ச
விகுதி. விடங்கம் - உளியிடப்பட்டாத்து எனவே திவ்வியமெனக். (கடி)

உமாபதி யுயிர்த்த முன்னவ னுள்ளா லொலிபுக் கணங்கன்முன் னுறுத்து
விமானமேற் கொண்டு விராயக ருலக மேவின னையவ னதனு
விமாசல மனைய தோளினாய நீயு மெய்திநீ ராடியோ ரம்பர்
தமாதுபூ சைகளுந் தருமமா திகளுந் சமைமதி தண்குமிப் பெருநோய்.

(இ - ள்.) உமாதேவி நாயகராகிய சிலபெருமான ஈனற மூசதயி ன்ளையாராகிய விநாயககடவுள் கிருவருளால், ஒலிக்கின்ற கீததியையுடைய சிவகணகன முன்னே செலுத்திய விமானத்திலிவாநது விநாயககடவுளுலகை யடைநதான அசுருகிரதைவின, இமாசுவததை யொத்த தோளையுடைய உருகருமாங்கதாசனே ' நீயும் அவகடைநது அதில மூழ்கி ஏரமபமாததியின் பூஞ்சயுத தருமமுதவியனவுரு செயக இப்பெருவியாதி (அக்கடவுளருளால்) விவரும்.

மதி - முன்னிலை யசையடைச்சொல

(கக)

முரிதிரை சுருட்டும் விரிடற் பரப்பின் மொய்த்துறு மருநதெலாரு செயினு கரிபரி யிரத மாநிக டானங் காதலித தியல்புரி செயினுந [க]
தரியலாக் கிடையே ற்ணையவேற கரத்தாய தரங்குந்ந சாயநோய் கருமப புரிவளா சிந்தா மணிவிநா பகரா லல்லது பொன்றுரு தெனமுன

(இ - ள்.) பதைஞாரு இடியேறுபோன்ற வேலாயுதத்தைக் கையிலெடுத்தி உருக்கு மாங்கதாசனே! முரிகின்ற அலைகள் சுருட்டும் பரந்த கடல்கூழ்ந்த பூரியில் நெருங்கியுள்ள அவிழ்த்தங்கையெல்லாம் புசித்தாலும், யானை குகினா தேர்முதவிய தானவகளை ஆசையோடு விதிப்படிசெய்தாலும், ஏற்றுள்ள உணசாபநோயானது தமப நகரத்திலெழுந்தருளியுள்ள சிந்தாமணி விநாயகராலல்லாமல் ஒழியாது எனது (காரந முனிவா) கூறினா

(உ௦)

நாரதா உருகருமாங்கதனுக்குச் சாபத்திாவுகூறியபடலம் முடிபற்றி.

ஆகத் திருவிநீந்தம் - கச்சுநக

இந்திரன்சாபம்பெற்றபடலம்.

மாடகமு றுககயிகை பாடுமுனி நீடுபிணி மாற்று முறைமை நாடியுறை செய்கலும் கீழநதுகமுன மனனவன யநது மணியாட கூடியாகல் லன்பிணிது கூறுவன ருங்குக தமப நகரிற் பீடுறவி ருநதபெரு மாணெய்வா பூசனைகல பேணி னாகளே

(இ - ள்.) தந்திரிக்ன முறுக்கி இசைப்பாடபொடும் ராசமுனிகன, ருட்ட வியாதியை யொழிக்கச்சகக முறைமையை யொகிததக கூறவும், வீரகமுலணிநத உருக்குமாங்கத மனனை கூளிப்புறறு அனபுடன பணிநது, ஆசை யாடினிதாக்க சொல்கின்றனன அருகசலமுடைய முனிவோ! கசமப நகரத்திலு பெருமை பொருந்த எழுநகருளியிருக்கும் விநாயககடவுளை (இதன முனனே) எவாதாம பூசனைசெய்தனா? எ - று

மாடகம் - தந்திரி, முறுக்காணி

(ச)

வினுமதை மெய்யசுடா விசுவனி யெனநிலைத மகசு தவுலகம் மாறுமுள தோடயின மனனுயிக ளுய்யவரு மாத வநினக் கேமிடுகைம் மாறுமடி யேனபுரிவ தென னுளதி ரங்கி யருளாக சீறியந னேலெனவி ருத்திடம் கீழ்நதுமுனி செப்ப னுறுவான.

(இ - ள்.) பெய்கின்ற (மிக்க) மழையும், காய்கின்ற சுடரும், வீசுகின்ற காற்றென்று சொல்லப்படுந் இவைகட்குச் செய்யுட்கைமமாறு ஒன்றுள்ளிதா?

(இலலை, அதுபோல) உலகிலுள்ள நீலப்பெற்ற வியாகன உச்சவிக்ருபடி வந்த நாரத முனிவரே! தேவர்களுக்கு எந்நாக அடியேன செய்யத்தக்க பிரதியுபகாரம் யாதிரும்பு கின்றது? மனமிரங்கி யருளவேண்டி கோபஞ்செய்கருளவேண்டாமென்று யாசிக்க, நாரதமுனிவா மகிழ்ந்து சொல்லலாயினா ன - று

(2)

முந்தையொரு காலமுடி வானவரி றைஞ்சமுதி னூராதிக, தனமை மர லந்தமணி யாதனமி ருந்தாக் செய்கொளிதழைக்கு மளவி சந்திலுறு மெனையெதிர வந்தடிப லரிந்துகொழு தாக நமடரித தெந்தவுல குந்திரியு மெந்தையுள தேலதிக யமா கடுவன

(இ - ள்) முன்னொருகாலத்தில், மேகவாகனனாகிய இந்திரன் சுதனமை மண்டபத்திலே, அழகிய இரத்தின சிங்காதனத்திலிருந்து தேவர்களை வணங்க அரசு செய்க கோத்திரி நன்றாகிருக்கையில், அவ்விடத்திலுற்ற என்னை எதிராகக் அடியிற பணிந்து நமஸ்கரித்து ஆதனமொன்று கொடுத்து (அதிலிருக்கச்செய்து) எல்லாவுல கங்களிலுஞ் சஞ்சரிக்கும் எந்தையே! அதிசயமுண்டாயிற் கூறுகவேண்டினா ன - று

சுதனமை - இந்திரன் கொலுவிருக்க மண்டபத்தின் பெயர்

(3)

இந்திரனை நோக்கியிது கூறுதலி னாரதனனி லங்கு குவிச வெந்திறலி னுயவளரு மேதினிய நுதனனம் மேதி னிரிடை யந்தனாக னேற்றரிய மாதவமி யறியருள சோக வுதபன மந்திரவ முறகடவுண் முனவதுவை செய்தமட மாத் தலிகை

(இ - ள்) இந்திரனை நோக்கி இதனைச் சொல்ல விலக்கதேன பிரகாசிக்கிற வச்சிராயுத்ததாலாகிய வெவ்விய வலியுடையவனே! வளாகின்ற பூர்வாசத்தையாடற் தேன, அப்பூர்வாசத்திலே வேதையாகன செய்கற்கரிய பெருந்தவலுசெய்து திருவரு ளடைந்த கவுதமமுனிவன் மந்திராக்களி முன்னதாகத் திருமணஞ்செய்த இளமங்கல யாகிய அகலிகையென்பவன் ஒருத்தியுள்ள - று.

(4)

அன்னவட னாகமுதி னுலகி னெப்பவாகள யாவ ருமிலை பொன்னுடையி னுனமரும மாதுகலை மாதசரி பொறுமி னிரிதி நன்னரது ஞாயைதிதி நாடியதி லோதகமை மலகொளதிதி றின்னவரும வெந்திடுத லனடியவண் முன்னரெதிர் வாக விலரே

(இ - ள்) அவளுக்கு அழகிற சமானமானவர்கள் உலகத்திலே யொருரு மிலா பீதாமபரமணிகத் திருமாலின் மாரபகத்துள்ள திருமகன்-சரசுவதி-இந்திரன்- அழகிறசிறாத இந்திரி - நல்ல (அத்திரிபாரியையாகிய) அதுகுண-திதி-திலோத்தமை- நன்மைகொண்ட அநிதி இப்படிப்பட்டவர்களும் முதருகட்டெல்லனி (அழகில்) அவளுக்குமுன்னே எதிர்ப்போரினா - று

திதி - காசிபன் மீனவியா பதினமூவரினொருசுதி இவள் மக்களை தைத் தியா, திலோத்தமை - தேவதாசிகளிலொருசுதி அநிதி-காசிபன் மீனவியரிடே தேவ பைப்பெற்றவன்

பொன்னுடை - பொன் வஸ்திரம் இதுபீதாமபரமென்ப வெந் - முதரு

இருமபிரச தங்கநக மெனஹும்தின் மூன்றுமெரி மூள முறுவ லருமபியி ரானசரண மல்லதும் தித்தலமி யாவென மனமும

வீருமடையது கண்டவுட னென்னிலவ டன்னைவிர வாத நகரம்
பெருமபுலவ ராற்புகழுவ தனறெனமொ ழிந்துபெயா குற்றெ ருவினை.

(இ - ள்) இரும்பு வெள்ளி பொன்னென்னு மும்மதின்களும் பறியெரி யுமபடி புன்னகைசெய்த சிவபிராண்டைய திருவடியையனறி, (பொருளாக) மதிப்ப தறியாத என்னுடைய மனமும் (அவ்வகலிகையைக்) கண்டவுடனே இச்சித்ததென றால, அவ்ளபுடைத்தாயிராத நகரமானது பெரிய புலவாகளாற் புகழ்ச்சைக்கதன்று எனக்கூறி, அவ்விடம் வீட்டுசெ சென்றேன எ - று.

இருமபிரசுதங்கனகம் என்பதை இரும்பு இரஜதம் கநகமென்று பதயபிரித் துக்கொளக (ங)

வேறு

சுந்தர வகலிகை தொகுமிசை நுவல
விரதிர னிணாவிடு மெரிபடு மெழுகின
சிறதை|| னுருகினன செயிதய ரகலக
கநதென மருவினன கவுதம னுருவம்.

(இ - ள்) அழகியுடைய அகலிகையின் மிகுந்த சிறப்பைச்சொல்ல, இந் திரணாவன கொழுந்துவிட்டெரியும்அக்கினியிற்பட்டமெழுகுபோலத்தன்மமருகி, மிகத்தனுபமானது விலகுமபடி விரைந்து கவுதமமுனிவா வடிவேற்றனன். எ - று.

கந்த - வேகம்

(ங)

பொயகழி கவுதமா பூமி|| ன லாட
வைகறை நிகுகொ மறந்து போழ்தின
மெயகழி மனமொடு மேவிய மகவா
வெயகனி கூந்தனமு னினறிது மொழிவான

(இ - ள்) பொய்மொழியகனற் [சத்திய சீலராகிய] கவுதமமுனிவா அழ கிய நீரிலமுதக, விடியற்காலத்து (ஆரோமத்தினின்று) சென்றனா அந்தக்காலத்தில் மெய்மையொழிந்த மனதுடனபொருந்திய இந்திரன நெய்ப்பசைமிக்க அளகத்தை யுடைய அகலிகைமுன்னே நன்று இதனைச் சொல்வான எ - று

மகவான - இந்திரன இது நூறு அசுவமேதஞ் செய்தவனெனனும் பொரு ளில வந்தது மகமயாகம் (அ)

சுடாவிடு மிளநகைத் துவரிதழ்க கனிவாயக
குடநிகா வவமுலை கொடிபுரை யிடையின
மடவரல கலவியின மருவுதற் கமளி
யிடுகடி தெனவவ னெதிரு மொழிவாள.

(இ - ள்) ஒளிவீசும் சிறிய தந்த பந்தியும், பவளம்போன்ற உதமும், ஆ தொண்டைக்கனிபோன்றவாயும், குடம்போன்ற (பூரித்த) அழகியமுலையும், (பூங்) கொடிபோன்ற இடையுமுடைய பெண்ணே 'உடனபொருந்துதற்கு வினைவீற படுக கையிடுக வெனக்கூற, (அகலிகை தன் கணவரான கவுதமரென்று கருதி) அதற்குப் பதிலாக இதனைச் சொல்கின்றனள். எ - று.

மடவரல் - மடமைக்குணம் வருதலையுடையாள்.

(ஆ)

வேறு

ஒருநாளு மொழுகாத வெழிக்கமருந் தவ்வென்னே யொழுகப் பக்காய் முருகாரு மலாப்பொய்கைப் புனலாடிச் சந்திசெப முறையி னுற்றிப் பெருகாவத் தொடுகடவுட பூசைபுரி காலத்துப் பிழையே சாலத் தருகாமப் பொருளவிறைழ்தற் கேதுறுமக கென்னென்னச் சாற்றி னுளால்.

(இ - ள்) அரியதவதையுடைய முனிவரே! ஒருகாலத்தும் நடவாத நடக்கையை நடக்கப்படுகதீர். அது யாது காரணம்? வாசம்பொருந்திய மலையுடைய தடாகத்திலே நீராடிச் சந்தியாவந்தன முதலியவற்றை வழக்கப்படி செய்து, மிகக் ஆசையோடு சிவபூசையைச் செய்பவர்காலத்திலே மிகக்குற்றத்தையே கொடுக்கத்தக்காமப்பொருளை விரும்புதற்கு உமக்குக் காரணமயாது? என்று கூறினான் ௭ - று. (1)

பட்டிமையிற கவுதமனா வடிவெடுத்தபு பட்டாதபெரும பாவி செய்கை கட்டழகி யறியாது தனகணவ னெனவிதனைக் காராத வெல்லைச் சட்டமக வானமொழிவான றையலாய நீராடச் சாராதே னாகு வட்டமுலை யொருமாத துகிலினறி நீராடும வனப்புக கண்டேன.

(இ - ள்) வஞ்சகமாகக் கவுதமமுனிவா வடிவேற்றவந்தமகாபாவியாகிய இந்திரன் செயலைப் பேரழகுடைய அகலிகை யறியாதவளாகத் தன கணவரென்று இவ்வாறு சொல்லியகாலத்தில, விரைந்து இந்திரன் சொல்லுவான பெண்ணே! நீராடச்சென்ற நான் அவகே வட்டமாகிய முலைகளையுடைய ஓமங்கை சேலையினறி நீரினமூழ்கும் அழகைக்கண்டேன. ௭ - று (கக)

உள்ளமழிற தெழுந்தபெருங் காமத்தா லுளுற்றலு றுங் கருமந் தன்னி லெள்ளாவடி மனஞ்செல்ல விலையினி டுயிராவாழவு மெய்தா தாகுங் கள்ளொழுகு மலாகுகோதாய கலவிதல வேண்டிமது கடிந்தா யாகிற பொள்ளெனநின் னுயிர மாழகச் சபிப்பனென றுன்கேட்ட பூவை யனளுள்.

(இ - ள்) மனமழிறது தோன்றிய பெருங்காமத்தினால், செய்ததக் கருமத்தில, சிறிதும் மனஞ்செல்லவிலலை. இனி உயிரிழைத்தலும் அடையாததாகும். தேனசிந்தும் மலாநாயணிந்த கூந்தலையுடையாளே! புணர்ச்சிக்கொடுக்க வேண்டும். அதனை விலக்குவாயாகில விரைவாக உன்னுயிரிற்ககச் சபிப்பேனென்றான் அதனைக் கேட்ட திருமகன்போன்ற அகலிகை ௭ - று (கஉ)

கைப்பிடித்துக் கல்லலோந்த காதனமிருங் கணவாமனங் களிக்குமராகக் கெப்படியே வப்படியே யிசைந்திடுத லேழையாக்கா மியலபையெண்ணி யப்படியே யாகவென விசைந்தமளி தனையடுத்தா ளமரா கோமான [ஈ. மைப்படி நினைவிழிக் கலையாலுயர்ந்தெனெ னுடனுவந்து மருங்கு சாராதா

(இ - ள்) கையைப்பற்றி அக்கினிவலஞ்செய்த ஆசைமிகக் காதலருடைய மனமானது களிப்படையும் வகை பெப்படியே அப்படியே யிணங்கியிருத்தல மாதாக்குக் கியல்பாதலைக்கருதி, அவ்வாறே யாகுகவென்று இணங்கி, சயனத்தையச் சமீபித்தனா தேவராசனாகிய இந்திரன் மைப்படிநதுள்ள உன் கட்டடையினுலே உயிரிழைத்தெனென்று நந்தோஷித்து உடனே அவளபக்கவிற் சோந்தனை ௭ - று.

வேறு

செம்பொன் மணிகட டிலினிருந்து சிறுபுன் முறுவன் முகத்தருமப்ப
பம்பு மணிமே கலைகதிப்பப் பவளக் கனிவா யிதழ்த்துபுப்ப
வம்பு கிழியத் திதலைமுலை வளாந்து விமம் விடைநுடங்க
கொம்பின் மருங்கு நினருளைக் குடங்கை பற்றி யிருத்தினை.

(இ - ள்.) செம்பொன்னாலாகிய கட்டிலில் (இந்திரன்) இனிதாகவிருந்து,
சிறிய புன்னையானது முகத்திலருமப், பூரித்த இரத்தினங்களாலாகிய மேகலா
பரணமானது ஒலிக்கவும், செம்பவளம்போன்ற வாயிதழ்கள் துடிக்கவும், கசக்கிழி
படவும், தேமல்படந்த முலைகள் பூரித்து இறுமாப்படையவும், துடைதவளவும்,
பூங்கொம்புபோலப் பக்கவினின்ற அக்ஷிகையை உள்ளங்கையைப்பற்றி (சயனத்தில்)
இருக்கச்செய்தனை. எ - று

மேகலை - இவ்வோரணி, முனவிளக்கப்பட்டது வம்பு - முலைக்கசு - இவ்
திக்காலத்து இரவிக்கையென வழங்கும் திதலை - தேமல். பவளக்கனிவாயித் தொன
றதை பவளவாயென்றுங் கனியிதழென்றங்கூட்டிப் பொருள்கொள்ளுமடியும் கனி
வாய பவளவிதழெனினும், பவளக்கனிபோன்ற வாயினிதழெனினுமொக்கும் (கசு)

அங்கைத் தலத்தான முலைவருடி யாடை நெகிழ்த்துப் புறம்போக்கிப்
பொங்கு நிதம்பத் தடவருடிப் புகலுங் கரலீ லையுபுரிந்து
தொங்க லொடுமவரா குழலசோரசு கூடாவா னுத்து நனிநீய்த்
திங்கண் முகத்தின முத்தாடித் திகழ்தா டனமும பலசெய்தான

(இ - ள்.) அழகிய கைதலத்தினாலே முலையைப்பிடித்து, அவள் கலையை
யவிழ்த்துப் புறந்தேவீழ்த்தி, பொங்கிய கடித்தத்தைவருடி, (காமதுவிற) கூறிய கரிகர
லீலையுஞ்செய்து, மலாமாலையுடன் நெடிய ஊகபாரகு சோருமபடி, ஒளிவிளங்கும்
ஒளளிய நெறியையும் கனரகத்தடவி, (பூண) சந்திரனபோன்ற முகத்தில் முத்த
மிட்டு விளங்குகின்ற பலதாடனங்கலையுஞ் செய்தனை. எ - று.

நிதம்பம் - பெண்குறி கரலை-கையாற் செயவதோரலில் இது கரிகர
மெனப்படும யானைத்துதிக்கைபோலும் விரலை மடக்கிச்செய்தலின் தாடனம்பல
என்றதால், சங்கோசம்-பக்கத்தட-பிரசுரிதகம் - மூவுத்தி - கீலம் - கத்திரிகை - சந்தங்
கிசம் - விதையெனனு மெட்டையுங்கொள்க (கடு)

கோலத் துடையாற் றுடைநெரிக்கிக் கூனகை பெருகத் முறச்சாயத்துச்
சாலக்க னிவா யிதழ்பருகித் தந்தக் குழியு மாங்குறுத்தி
நீலத் தடவகண் முதலமுத நிலவுமிடங்கல் பலசுவைத்துச்
சீலக் குழிமு டிக்மாதி பலவுந் திகழ்ச் செய்ததிட்டான்.

(இ - ள்.) அழகிய துடையினாலே துடையை நெருக்கி, வளைந்தகையைப்
பிடரியிற் பொருந்தச்சாயத்து, கொவ்வைக்கனிபோன்ற வாயிதழை மிகுதியாகச்
சுவைத்து, அதிலே தந்தக்குறியையும் அமரத்தி, நீல நிறப்பொருந்திய விசாலமான
கண்முதலிய அமுதம் ஏறகுந்தானங்கள் பலவற்றையுஞ் சுவைத்து, நல்லமுடிச் சூத்
லிய பலகுறிகளையும் நிறைத்துவிட்டன. எ - று

தந்தக்குறி - பல்லாற்செய்வதோற்குறி மூஷிகமாதி யென்றதால் மூஷிகம்-
அதுசருகம் - பிரவாஹணி - பிரத - மணிப்பந்துமலை - கேடவராயிதழெனனு மா

இந்திரன் சாபம்பெற்றபடலம்.

சுருஷ

நவநொளக அலை முறையே உதட்டிற சிவப்புறப்பதித்தல் - கபோலத்தம் அத
ரத்தம் வடுவின்றிப்பதித்தல் - கபோலத்திற பலலு மிதமும் படாது பதித்தல் - அத
ரத்திற பலதைக்கப் பதித்தல் - கைமமூலம் நெற்றி மாபு துடைகளி லமுந்தப்பதித்
தல் - தனங்களி லொழுங்காகப்பதித்தல் என்பர் காமநூலுடையார் அமுதநிலவு மிட
ங்கள் - பெருவிரல் புறந்தாள பரடு முழந்தாள சூயம் நாபி முதலியனவாம். அவ்வல்
விடங்கட்குரிய அகத்தொழில் புறத்தொழின் முதலியவற்றை இனபநூலுட் கண்டு
தெளிக (கசு)

கொங்கை நெருங்க விரகரத்தாற் குவவு மனிததோ ஞ்றவிநுககா
சங்க நெரியச் சிலம்பொலிப்பத தடங்கண் சிவப்ப விதழிள்ளப்பத
திங்க ணுதலின் வியாவருப்பத திகழாட்ட குரல்கண் மிடறநெலிப்ப
மங்கை யவளுவ கற்பகஞ்சூழ வல்லிக கொடிபோன முயங்கினுள்.

(இ - ள்) முலைகளுந்நுதம்படி இருகரங்களாற் குவிவாகிய அழகிய தோள
கள் பொருத்தவிறுக்கிக்கொண்டு, வளையல்கள் நெரியவும், பாரச்சிலம்புகளொலிக்க
வும், பரந்தவிழிகள் சிவக்கவும், அத்தம் வெளுக்கவும், சந்திரனபோன்ற நெற்றியில்
(குறு)வியா வருமபவும், விளங்குகின்ற (எணவகைப்) புட்குரல்கள் கண்டத்திலொலி
செய்யவும், அவ்வகலிகையுங் கற்பகத்தருவைசூழ்ந்த காமவல்லிக் கொடிபோலக்
கலந்தனள் ஏ - று

தடங்கண் சிவப்பவிதழ் விளாப்பவென்றது, ஐயங்கொண்டான் பரணி 'வா
யிற் சிவப்பை விழிவாங்க மலர்க்கண் வெளுப்பை வாய்நாங்கத - தோயுங் குடிரி
விடியளவுந் தொங்குங் கபாடந் திறம்போ' என்றபடி, மங்கையாக்குக் காமவின்பம்
விளையும்கால் கண்சிவத்தலுமே வாயவெடுத்தலுங்குறியாமெனக்.

புட்குரல் எணவகை--அவை மயில் - புற - அனனம் - காடை - வண்டு -
சூயில் - கோழி - செம்போதது எனபன இவ்வொலி புணர்ச்சியில் இன்பம் விளைவுழி
அமமங்கையின் கண்டத்ததுதிக்குமென்பார்.

கற்பகஞ்சூழ் வல்லிக்கொடியென்றது, கற்பகவிரகத்திற படாவது ஓர்கொடி
காமவல்லியென்றிருத்தலின், அகலிகை கொடியாகவும் இந்திரன் கற்பகமாகவும் உவ
மித்தனா இதனை, "கற்பக மருங்கிற பூத்த காமருவல்லி" யென்னும் பரஞ்சோதி
முனீவர் வாககாணுணாக (கசு)

கருது நிலையே பன்னகமே காத லருமபுங் குககுடமே
பிறதும் வெருகே யிலாவயாதி பிறங்கு கரண முறவியற்றிச்
சிறதை களைய வுடல்களையச் செறியு முயிராகக் கலந்தொன்றாய்
முந்தையறியாப் பெருமபோக முழுக்கி கருத்து முற்றினுள்.

(இ - ள்) (ஐவகைக் கரணங்களுடன்) கருதகநிலையும், சர்ப்பமுட, ஆசை
மிருக கோழியும், பிறபடுகின்ற பூனையும் இவைமுதலியவற்றின் விளங்குகின்ற கர
ணங்களும் பொருந்தச்செய்து, மனமுருகவும் உடலுருகவும் நெருங்கிய இரண்டியிா
களு மொன்றாய்க்கலந்த முன்னே கண்டறியாத பெருஞ்சுத்திலே யமிழ்ந்து மனக்
கருத்தை முடித்தனன் (இந்திரன்) ஏ - று

சரணங்கள் ஐவகையின் - அவை உத்தானிதம் திரியக்கு ஸ்திதம் ஆஸ்தகம்
ஆனமிதம் எனப்படும் அவற்றின, உத்தானிதம் - மலலாததல், திரியக்கு - குறுக்கு
அல்லது ஒருக்கணித்தல், ஸ்திதம் - உட்காத்தல், ஆஸ்தகம்-நிறுத்தல், ஆனமிதம்-ஆனந்த

லென்பா. அன்றியும், குகிணா பாம்பு கோழி பூனை முதலியவற்றின் பல்பேதப்பட்ட கரணங்களைப் பசு கரணமென்பர்.

பிந்தும் வெருகென்றது புணர்ச்சிகாலத்திற் பின்னேநிற்கும் ஆண பூனையென்றவது, பெண்பூனையின் குறியிலோ மறவிற்குந்து அதனைப் புணர்ச்சிகாலத்து வருந்தச்செய்தலின் புணர்ச்சிக்கு அத்துயரற்றது தாமதிகரும் பூனையென்றவது கொள்க. மேற்போந்த ஐந்து செய்யுட்களின் கருத்தை விளக்க அசுவகிதமாதலின் குறிப்பாணுணர்த்தினம். இவற்றின் விரிவெல்லாம் காமநாற்கடலுட் காண்க (௧௮)

கடலிற் பிறவாச சுவையமிழ்தே கரும்பிற் பிறவாக கொழும்பாகே மடன்மென் மலரிற் பிறவாத வாசங் கமழுளு செழுந்தேனே யுடல் மிரண்டே யலதெனக்கு முனக்கு முயிரொன தேயனதே [தான். யடாமெய்த் தவத்தா லுணைப்பெற்றேற் காவ தினியென நெனப்புக்கந்

(இ - ள்) பாதகடலிற் பிறவாத சுவையையுடைய அமிர்தமே! கருப்பிர சத்திற் பிறவாத செழியகற்கண்டே! இதழ்களையுடைய மெல்லியமலரிற் பிறவாத மணம்விசுளு செழியதேனே! எனக்கும் உனக்கும் உடலிரண்டேயல்லாமல் உயிரொன்றேயல்லவா? நெருங்கிய உணமைத்தவத்தினாலே உன்னையடைந்த வெனக்கு இனியாகவேனடுவது யாதிருகுகின்றது? (ஒன்றுமின்று) என்று புகழ்தனை (இந் திரன்.) எ - று (௧௯)

நனனர் முறுவல் வறிதருமப் நயனஞ் சிறிதே முகிழிப்பப்
மன்னு மமளி மிசையின்ப வசமாங்க கிடந்த மடமாது
மின்னி னுடங்க யிடைதளர மெல்ல வெழுந்து துகிலுடுத்திட
டன்ன மலாரீத தெனக்கடடி லகன்றங் கிதனைத் துணிநதுரைத்தாள்.

(இ - ள்) நல்ல புணைகையானது மிக்கரும்பவும், விழிகள் சிறிது கூடப்வும், பொருந்திய படுக்கையினமேலே இன்பமயமாகக்கிடந்த இளமபருவமுடைய அகலிகை, மின்னல்போலும் இடையானது ஒசிறுதுதளர் மிருதுவாகவெழுந்து சேலையையணிந்துகொண்டு அன்னமானது தாமரைத்தவிசினின்று நீங்கியதுபோலக்கட்டிலினின்று மிறங்கி இதனைத் தீர்த்தோடு சொல்லினள் எ - று

புணைகையரும்பவும், கண்கள் சிறுத்தலும், தன்னைமறத்தலும் புணர்ச்சி நீகழ்வழியுள்குறிகளாமாதலின் “நன்னாமுறுவல் வறிதருமப் நயனஞ்சிறிதே முகிழிப்ப, மன்னுமமளி மிசையின்ப வசமாங்ககிடந்தமடமாது” என்றா (௨௦)

வடிவே முனிவன போன்றதிலன் வடிவிற கமழு மியனமணமுங்
கடியா வினபக் கலைத்தொழிலுங் கருதின வேறே யிவன்களள்
முடிவா சவனே யெனததுணிந்து முனிபோ லீடுத்தோய நீயாரே
நொடிவாய் திறவா விடிற்சபிப்பே நென்றாள் புருவ நுதலேற.

(இ - ள்) உருவமோ கவுதம் முனிவனைப்போன்றதுளது. இவன்தேகதில வீசம் இயற்கைமணமும், நீக்கப்படாத காமநாமரொழில்களும் எண்ணுகையில இவன் வேறேயாவன. (ஆதலின்) வஞ்சகமுடைய முடியணிந்த இந்திரனேயென்று தீர்மானித்து, (என்கணவராகிய) கவுதம்முனிவரைப்போல வந்தவனே! நீயாவனே? ஒருவிநாடியில் வாய்திறந்து (உண்மை) உனயாவிட்டாற் சபிப்பேனென்று, புருவங் கள் நெறியிலேறுமபடி (கெஞ்ஞடு) கூறினள் எ - று.

இன்பக்கலைத் தொழிலெனறது புறத்தொழில பற்குறி நகக்குறி சம்பளம் தாடனமுதலியனவற்றை. (உக)

மாதா வினவிக் கேட்டலினுன் மறழும் பெறலா மின்பமெனத் தீது விளைவ தறியாதே திகழ்தன் னுருவ மெகிராதோறறிப போது செருகு நறுககூந்தற புணர்பூண முலையா யானறுறகக மீது பொலம்பூந் தவிசிருக்கும் வேந்த னெனவின னதும்புகலவான்.

(இ - ள்) அகலிகையானவள் (இவ்வாறு) வினவிக் கேட்டபடியால், இன்னும் (இவளிடத்திற்) காமசுகந்தையடையலாமென்று கருதி, (தனக்கு)த் துன்பம் வருதலை புணராமல் விளங்குந் தன் வடிவத்தை யெதிரேகாட்டி, மலாகளையணிந்த நல்ல கூடந் தலையும், ஆபரணமணிந்த முலையையுமுடைய அகலிகையே 'நான் தேவலோகத்திலே அழகிய (கற்பக) மலர்ப்பீடத்திலிருக்கும் இந்திரனென்று (இன்னும்) இவற்றையுஞ் சொல்கின்றான் எ - று (உஉ)

அனபை பெடையே நினதெழிலகேட டயிரா னினையநற பொன்னுலகுந் துன்னுங் கலைமா தினைச்செலவச சுடாபபூண மானை யிருமலந் மன்னம் வெறுத்து நினைத்தாகக் மதியாரினற மறயியாது நன்னா மனத்தா மனாயிருத்தி நயந்தாட செய்ய நினையடுக்கேதன்.

(இ - ள்) அனபைப்பெடேபொலவவளே 'நானும் பிரம் விஷ்ணுகளும்) உன்னுக்கே கேள்விப்பட்டே இந்திராணியையும், நல்ல பொன்னுலகத்தையும், அழகு மிக்க கலைமகளையும் ஒளிதங்கிய ஆபரணமணிந்த திருமகளையும், (அவர்கள் பொருந்திய) இருமலர்களையும் மிகவும்வெறுத்து, உன்னைப் பெறக் கருதியிருந்தோம். யானும் நல்ல இதயதாமரையி் விருக்கச்செய்து விரும்பி யாட்செய்யும்படி உன்னை யடுத்தேன். எ - று. (உக)

இன்று பொருந்த மதவீர னினனும் பகழி விடுந் தோறும் பொன்னுஞ் சியத்தை களபமுலை பூவாய் நினது விழிக்கருளை மறை வழங்கி யெனைத்தாங்கு மனமு முயிரு மொன்றான பிள்ளை வேறு நினைவதெலாம் பிழையே யன்றோ வெனவிரந்தான்.

(இ - ள்) இப்பொழுது போசெய்த வீரனாகிய மன்மதன் இன்னுந் தன் (மலர்ப்) பாணங்களைச் செலுத்துந்தோறும், பொன்னுலாகிய ஆபரணமணிந்த களபச் சாந்து பூசிய அகலிகையே 'உன்னுடைய கிருபாநோக்கத்தை மிகுதிபாகக் கொடுத்து என்னைக்காகக் மனமும் உயிரும் ஒன்றானபிறகு வேறுவகையாகக் கருதுவனவெல்லாங் குற்றமேயல்லவோவென்று யாசித்தான் எ - று. (உஉ)

பதியி னடுத்த கொடுமபாவி பகரக் கேட்ட மாதமுன்று மதியிற் களங்க மெனவென்று மாறாக் களங்க மெனகுலத்துப் பொதிவித் தெனது கற்பிணையும் பொதித்தாய முனிவன் றிருவுள்ளங் கொதிவித் தெனையுங் கெடுத்தாயநீ கோவே யென்னு மமையத்தில.

(இ - ள்) தன் கணவரைப்போலவந்த கொடுமபாவியாகிய இந்திரன் (இவ்வாறு) சொல்லக்கேட்ட அகலிகை கோபித்து, சந்திரனிடத்திலுள்ள களங்கத்தைப் போல எகலாத்து மகலாந் களங்கத்தை என்னுலத்திற்ருச் சேரச்செய்து, என்சிறபு

நிலையையுங் கெடுத்தாய்! முனிவருடைய திருவுள்ளத்தைக் கோபமுடடி என்னையுங் கெடுத்தாய். நீ தேவராசனா' என்று கூறுஞ் சமயத்திலே எ - று

நீகோலே எனறதில் ஏகாரம் வீறப்பொருள். இவ்விழுக்கினையுடையோன அரககுத்தக்கவனல்லென்னுங் குறிப்பாலுண்டாய வினா (உடு)

வேறு.

புலரியின மனையகல் கவுதமனும பொழிமது மலாநறும் புனலாடிக குலவிய செபமுத வியவாற்றிக் கோதறு விடியலின மீண்டெயதி நிலவிய வாய்தலி னிடைநின்று நேரிழை யவளபுனல கொணாகெனரு னிலவிற முகலிகை புனலேநதி யீர்தனள் பண்டுறு மியல்பினறி.

(இ - ள்) வைகறைப்பொழுதில் ஆசிரமத்தினின்றைகரை கவுதமுனிவரும், தேனெசொரியும் மலாகளபொருந்திய நல்லதீரத்தத்தில் மூழ்கி, மிகஜபமுதவியவற றைச்செய்து, குற்றமற்ற விடியற்காலத்தில் மீண்டெய்தது, விளங்குகின்ற கடை வாயில்ல நின்று, பெண்ணே! (கால்கழுவு) நீர்கொண்டுவருக வென்றனா இவ்வா களியொத்த அதரத்தைபுடைய அகலிகை, பழமையாகவுள்ள இயற்கையினறி நீரைக கொண்டுவந்து கொடுத்தனள் எ - று.

புலரியென்றது விடியற்காலத்திற்கோ பரியாயநாமம் பண்டுமியல்பாவது நீராடி ஆசிரமத்தைச் சுத்திசெய்து முனிவர் வருகையை பெய்தானோககிப் பீடமிடு தல முதலியன. (உசு)

கண்டது முனிவரன் மடமானே கலைநிறை முழுமதி முகமவேறு கொண்டெத னாதன் மிடவிலலை கொமமென வறல்கொடு வரவிலலை மண்டிசை வசனமுந் தரவிலலை மறறுநின் னுடலமுஞ் சுசியிலலை பண்டைய ளலையுள துனாபெயனருன பனிமொழி மடவர விதுசெய்தாளா

(இ - ள்) முனிவர் தலைவராகிய கவுதமமுனிவர் அதனைப்பாத்ததும், இள மான் சாலையுடையாளே! பதினாறு கலைகளுடன் நிறைந்தபூரண சுத்திரனபோன்ற முகம் வேறுபட்டது யாதுகாரணம்? பீடமோடவிலலை விரைந்து (கால்கழுவுதற்கு) சலங்கொண்டு வரவிலலை. மிக இசையையுடைய வாய்மொழியுங் கொடுக்கவிலலை. அன்றியும் உனதேதமுஞ் சுசியாகவிலலை நீமுன (இருந்தவகை) இருந்தவனலலை. உள்ளதைச் சொல்கவென்றனர் குளிரந்த சொலையுடைய அகலிகை இதனைச் செய்தனள். எ - று.

கால்கழுவு நீரைப் பாதப்பிரக்ஷானன ஜலமெனபா.

(உஎ)

உள்ளமொ டுடலமு நடுநடுங்க வுயிர்த்துணை நாயகன் கழறமுந்து வெள்ளுறு நாணினண் முகங்கோடடி மென்மொழி குழறிட நிலங்கியோயா வாளானின் வடிவுகொண்ட மையவராகோன வந்தென தணிநல மருவுண்டா னெள்ளின் வடியன்முன்ன ிகலலேன்னெய்றுசெயனமுமுதுனாசெய்தாளா.

(இ - ள்) மனமுந் தேகமும நடுநடுங்கவும், உயிர்த்துணைவராகிய கவுதம முனிவர் பாதங்களைப்பணிந்து, வெள்ளுறு நாணமுடையவளாய் முகத்தைவளைத்துக் கொண்டு மெல்லியசொற்கள் குளறுமபடி பூமிமைக்கினைத்துக்கொண்டு, வள்ளலே! தேவராசனாகிய இத்திரன் (தேவாரமுடைய) உருவத்துடன் வந்து என் அழகிய சுகத்

தைப்பொருந்தினான் (இதனை) அடியேன் எள்ளளவும் அறியேனென்று பொருந்திய செய்கைகளையெல்லாம் (மறையாது) கூறினான் எ - று

வெள்ளுறு நாணம்—இழிவாலடைந்த நாணம் நீலங்கிளைத்தல் - மாதாநாணுற்றவழி தமது காற்பெருவிரலாற பூமியைத் தோண்டிதல கிளையா - செய்யா வென்னும் வாய்பாட்டிறந்தகாலப் பெயரெச்சம் (உஅ)

உருகிய மனமொடு மனைநலலா னுரைசெயு முனமுனி கதமூன விருப்புரு வமுநனி துதலேற விணாபடு மெரியென விழிசெப்பக கருவியு முடலமு மெனனெனதுங் கலவிய நமதுள மறியாயா வெருவுத லறவொரு வனிலின்ப மேவினை சிலையுரு வாடுகெனமுன.

(இ - எ) மனைவியாகிய அகலிகை கணாந்தமனத்துடன் (இவ்வாறு) சொல்வதற்கு முன்னரே, கவுதமமுனிவர் கோபமதிகரிக்க, இருபுருவங்களும் நெற்றியின் மேலேறவும், கொழுந்திலும் அக்கிளிபோலக் கண்கள் செவ்வகவும், கரணங்களுந் தேகமும்போலக் கலந்த எம்முள்ளத்தை நீ யெப்பொழுதும் அறிந்தில்லையா? அசபபிதெய்வீனறி யொருவனிடத்தில இன்பமதுபவித்தனை. (ஆதலின்) கலலுருவாகுக வென்று சபித்தனா. எ - று

கதம - கோபம். புருவம் நெற்றியிலேறுதலும், கண்கள் சிவந்தலுங் கோபக் குறி. கருவி - அந்தக்கரண புற்ககரணங்கள் (உக)

வனமவளா தழுவென வளைசாபம் வருதலு மகலிகை விழிமலரு [தே புனலொடு கணவனை யெதிராநோக்கிப் புணாபிழை யொருவுதல் செய்வன பினமொரு வருமுரை செய்முன்னம் பெருமநினை செவியுற வறிவித்ததேன். னுனதருள் கொடுபிழை யொடுசாபமொழிவகையுடையெனமுனிசொல்வா

(இ - எ) காட்டில் வளாகின்ற அக்கினியைப்போல, முனிவரிட சாபமானது வருதலும், அகலிகையானவன் கண்களில்மிகக் நீருடன் தன் கணவராகிய அம்முனிவரை நேரே பார்த்து, எம்பெருமானே! செய்த குற்றத்தை மன்னித்தற் பொருட்டானேரே வேகெருவரும் (இதைச்) சொல்வதன் முன்னரே தேவரீர் செவியிற்பொருந்த வுரைத்தேன்? தேவரீர் திருவருளால் என்குற்றமஞ் சாபமொழியும் வகையுஞ் சொல்லியருளவேண்டுமென்றிரப்ப, கவுதமமுனிவா சொல்கின்றா எ - று.

வேறு

இக்கு வாக்குவின் குலத்திடை யிராமனென றணங்கே

யக்க ராசலங் காதகவ னவதரித் திடுமத

தக்க காவலன் றுளபடும பொழுதுவெஞ் சாபத

துக்க நீங்கிமுன் போலெனைத் தோயவையென் றெழித்தான

(இ - எ) பெண்ணே! இக்ஷாவாகு வமிசத்தில் இராமனென்னும் பெயருறது, அவலிஷணுரத்தி யவதரிப்பான அந்தத் தகுதியுடைய அரசன் பாதம் படுகையில், வெவ்விய சாபத்துன்பமொழிந்து முன்போல வெண்ணைக்கலப்பை யென்று கூறிவிடுத்தனா கவுதமமுனிவா எ - று

கராசலம்=கரம்+அசலம் - கையையுடைய மலை, யானை.

கராசலங்காதத்து—பூவந் திரிகூட்டாவதச்சாரவில் ஓர யானைவேனது அநேகம் பிடியானைக்ருட்டன ஓர மலாப்பொய்கையில் காவியையாடல் செய்கையில் ஓர

முதலையதன்காலைப்பற்றியீர்க்க, யானை தன்னாக்கடியவளவு முயற்சியெய்தும் தப்பித்
துக்கொள்ள முடியாமல், இறுதியில் விஷ்ணுவை * ஆதிமூலமே எனத்தியானிகக,
அவர் கருடலாகன மிவந்துசென்று சக்கரத்தால் முதலையைச் சங்கரித்து யானையை
உயிராகாதனரென்பது சரிதம். [இவ்யானையு முதலையுஞ் சாபவுருவங்கள்] இதனை,

பாகவதபுராணம் - கஜேந்திர அத்தியாயம்.

“வேதநு லொருங்கு ணாந்து விரியுமெய் யறிஞ் றுள்ளப்
போதுசோ சோதி பொன்னிற் பொலியொளிபோல வெங்குந்
நீதுற தருளின் யாககுந் தெரிவுறாதுறைநது நின்ற
ஆதிகா ரணன்வந் தின்னே யளிககவென் றழைத்தனதே.
கூப்பிடு குரல்கேட் டோடிக கொழுமணிச் சுழைக நெற்றிப்
பாப்பிண யகற்றி வெயய படாசிறைக் கலுழ ணாந்து
தீப்பொழிந் திலங்கு கூவாய்த் திகிரிகைத் தாங்கி யாவங்
காப்பவன் பிறைவெண் கோட்டிக் களிற்றுமுன னெயதுற றுறால்”-எனவும்,

“எறிகடா விரிக்குநேமி யெறிந்தன நெறித் லோடும்
பிறைபுறா யெயிற்றுப் பேழ்வாய பிளந்துவெவ விடங்கா துஞ்சி
அறைதரு சாபந் தன்ன லடைந்தவங் வருவு நீத்து
விறலுடை யூக வென்னும் விஞ்சைய னாயிற் றனதே”-எனவும்,

“விழுமிய விசைநா நேர்ந்த விஞ்சைய னைய வனனோன
பழமறை முதலி பாதம் பழிசசின்ன பதியிற போயான்
அழிவறு தவத்தின் மிகக் வகத்தியன் சாபநதோந்
மழைமதக் களிற் றுமாயன வரம்பிலவீ டிறந் தமமா”-எனவும் வருவனவற்றா
றுணர்க் (கூ)

அங்கு வன்சிலை யாயின ளகலிகை யந்த
நங்கை தனசெயல் கேட்டன ரிருந்துநா னிலத்தி
லங்கி முன்கரம் பற்றுமா டவாதமைப் பிழைக்கு
மங்கை யர்க்குநன் றுரைத்துமென னாகுமவன பயனே

* சிலா ஆதிமூலமே பென்ற யானையை அதுககிரகித்தவன் சிவனா? விஷ்
ணுவா? விஷ்ணுவேயாதலின் அவனே ஆதிமூலப் பொருளென்று ஆசநகைசெயது
வைணவத்திற் கிதிலேறறற் கற்பிக்கின்றனர் உள்ளபடியே இக்கஜேந்திரன் விஷ்ணு
பக்தன் இவன் பூர்வ ஜன்மத்தில் இந்திரத்துயமமென்னும் பாண்டியன். இவன்
பொதியமலைச் சாரலில் ஓர்கால் விஷ்ணுவைத் தியானஞ்செய்து கொண்டிருக்கையில்
அகஸ்தியபகவான் ஆவகெழுந்தருள், இந்திரத்துயமமன அம்முனிபுங்கவகாக் கன
டெழுந்து மரியாதை செய்யாமையின், அகத்தியமுனிவர் சினந்துசபிக்க யானைவடி
வேற்று அவ்யானையா யிருக்கையிலே ஆதிமூலமென்று விளித்தாளுகலின் அவன
வழிபடு கடவுளான மாயோனாற் காககப்பட்டனென்பது சமாதானமென்றுணாக.
இதனையும் ஷே புராணம் - ஷே அத்தியாயம்.

“இமிழிருள் சுவற்றும் வேலா நெழுந்தில னிருந்தா நெனனாது
தமிழ்வினா தண்ணஞ் சாரந் தடவரை முனிச பிப்பக்
கமழ்கடாக் கலுழி துங்குந் கருங்கவுள வேழ மாகி
உமிழ்கனற் றிகிரி மாய னுலவிலவீ டிறந் தனதே.”-என்பதனானுணாக.

(இ - ள்) அப்பொழுது அகலிகை வலிய சிலைவடிவாயினன். அந்த அகலிகையின் வித்தாந்தத்தைக் கேட்டிருந்தும், பூமியினுள்ளே அகலிகை சாட்சியாகக் கையைப்பிடித்த கணவாக்ளைப் பிழைசெய்யும் மாதாளுக்கு நன்மைகளை யெடுத்துக் கூறியும் வன்மைதங்கிய அதன்பயன் யாதாகும்? எ - று.

நால் நிலம்—குறிஞ்சி - முல்லை - மருதம் - வெய்தலென்பன (௧௨)

அடம்பு வேயந்தலாக கன்பன மருந்தவன் மனையை
யிடுமபை மூழ்குமா சபித்தமை யிலலிருந் தறிந்த
கடம்பெய வாரணன் செவ்வீனை கருத்தினை யாப்பக
குடம்பை யாப்புறு முலண்டென்ப புகலிடங் காணான்.

(இ - ள்) அடப்பமலரை யணிந்த சிவபெருமானுக்கு அன்பராகிய ஆருந்தவஞ்செய்த கவுதமமுனிவா தம் மனைவியாகிய அகலிகையை (இவ்விதமாக)த் துன்பத்தில் மூழ்கும்படி சபித்ததை வீட்டினுள்ளேயிருந்து தெரிந்த மதீனாச சொரியும் (ஐராவதமெனனும் வெள்ளை) யானையையுடைய இந்திரன் தானசெய்தகுற்றம் மனதைப்பந்திக்க, கூட்டைக்கட்டி உலண்டுபோலப் புகலிடம் (எங்குங்) காணாவனாய் எ - று.

உலண்டு - கோழிமு அல்லது சிலந்தியெனக் (௧௩)

கடலின் மூழ்கினுங் குன்றிடை யொளியினுங் காம
முடலவி ராயுயிர சுடுவதே போலுமவன் சினமு
மடலை யாக்குமே யெனவழி கின்றவ னாகு
முடலை யாக்கையின் பூனொய வொளிகொள முயன்றான்.

(இ - ள்) சமுத்திரத்திலே முழுகினாலும், மலையிலொளித்துக்கொண்டாலுங் காமமானது உடலிற்கவந்து உயிரைச் சுடுவதையேபோல, (கவுதமமுனிவருடைய) வலிய சாபமானது சாம்பா செய்யுமெனன்று நெஞ்சழிகின்றவனாகி, அப்பொழுது முருட்டித் தேக்கத்தையுடைய பூனையாகி வெளியேசெல்ல யத்தனித்தான் எ - று
பூனை - பூனை.

கடலின் மூழ்கினுங் குன்றிடை யொளியினுங் காமஞ்சுடுமென்றதை,

நாலடியாரீ - பிறிதீனை நயவாமை

‘ஊரு னெழுந்த வருகெழு செந்தீக்கு

நீருட குளித்து முயலாகு—நீருட

குளிப்பினுங் காமஞ் சுடுமேகுன நேறி

யொளிப்பினுங் காமஞ் சுடும’—என்பதனுணராக்.

(௧௪)

ஆற்றன் மாதவ னலமரும விலாளத்தைப் பாரத்தித்
தோற்ற மானவ னிரந்திர னெனத்தனினிந் தியாரீ
சாற்று போகலை யென்றலுந் தன்னுருக் காட்டி
யேற்ற மாகிய வுரமெலா மிழந்துநின் றனலை.

(இ - ள்) வலிதங்கிய பெருந்தவமுடைய கவுதமமுனிவா வருந்துகின்ற பூனையைப்பார்த்து, இவ்வடிவாக வருபவன் இந்திரனென்று தீர்மானித்து, நீ யாவன்? சொல்! போகாதே! எனக்கூறவும், (இந்திரன்) தன் வடிவத்தைக் காண்பித்து, உயாவாகிய வலிமைமுற்றும் போக்கி [எளியனாய் அடங்கி] நின்றான் எ - று (௧௫)

நின்ற வாசவன முகத்தினை நெடுந்தவ னோக்கி
யின்று சாமபாசெய திடுகு வனிந்திர னுனை
யொன்று வேட்டுவந தாய்க்குடன முழுவதும் யோனி
நன்று மேவுக வென்பபெருஞ் சாபநாட டினனுல.

(இ - ள்) பெருந்தவசியாகிய கவுதாமுனிவர், (அவ்வாறு) நின்ற இந்நிரன் முகத்தைப்பார்த்து, இப்பொழுதே யுன்னைச் சாமபராகருவேன் இந்நிரனாயிருக்கின்றாய் (தேவலோகமபாழாகுமேயென்று விடுத்தேன) பெண்குறியொன்றை விரும்பி வந்த உனக்குத் தேகமுழுவதும் (பெண்குறிகள்) நன்றாகப்பொருந்துகவென்று பெருஞ்சாபமிட்டனா. எ - று (நகர)

அளிந்த தீங்குனி வளிபொர வவனிவீழந் தாங்குத
தெளிந்த மாதவன செபிய சரபமே வுதலும்
விளிந்த வாவியன விளைவினை நினைதொறு நெஞ்சு
நெளிந்து தாங்குறாத் துயரொடு நீங்கிய வலாரி

(இ - ள்) பழுத்தமதுரமான பழமானது காற்றுவிசுதலால் நல்லிசை விழுந்தாற்போல, தெளிவமைந்த கவுதாமுனிவா கடறிய சரபமொழிவநது பொருந்தவும், உயிரொழிந்தவன்போன்று நிகழ்ந்ததை நினைக்குந்தோறும் மனநடுங்கித் தாங்கமுடியாத் துன்பத்துடன் அவலிடமவிட்டுப் பிரிந்த இந்நிரன் எ - று

இதுமுதலிரண்டு செய்யுள்களொரு தொடர்.

இந்நிரனை வலாரி யென்றது,

பூாவம் வலலென்னுமசுரன் பெருந்தவஞ்செய்து ஒருவராலு மிறவாமையும் ஒருவேளை யுடலொழிய நேரின, தனதேகம் நவரத்தினங்களுந்லையும் வேண்டி வரம்பெற்றுத் தேவர்களைத் துன்புறுத்தி வருகையில், இந்நிரன் அவனுடன் போர் புரிந்து வெல்லும் ஆற்றல்லலாது, இவனை வஞ்சகமாய்ச் செய்க்கவேண்டுமென்று கருதி, வலாசுரனே! உன் வல்லமையை மெச்சினேன் நீ வேண்டியவரத்தைக் கேள், கொடுப்பேனென, வலன் இந்நிரா! ராச்சனரித்த வரமெனக் கிருக்கின்றது. உன்னிடத்திலொன்றும் வரம்பெற வேண்டிலேன நீ கொடுக்கும் வரமும் நீ பெற்ற வெற்றிபோலவே யிருக்கும். வேண்டாம் நீ யென்னிடம் பெறத்தக்க வரங்க ளிருப்பின கேட்க தடையின்றிக் கொடுப்பேன் கொடேனாயின், யுத்தபூமியிற் றேற றேடிய பழியை யடைவேனென, இந்நிரன் இதுவே நல்லசமயமென்றுட்கொண்டு, நீ சுத்தவீரனாய்ச் சொல்லிய சொல்லைத் தவறாதவனாயின், யானை வேலையங்கிரிசுசாரவில யாக்குச்செய்யப் போகின்றேன் அப்பொழுது நீ யாகப்பசுவாகவருகவென, வலன் தான் புகழுடம்புடன் நவரத்தின் உடம்பும் பெறுதல்கருதி, அவ்வாறே பசுவாகி வர, இந்நிரன் கொன்றனென்பது சரிதமாகலின், இதனை,

திருவிளையாடற்புராணம் - மாணிக்கமவிறற்படலம்.

“அறிவா னளித்த நல்ல வரமெனக் கிருக்க நினபால்
வேறியான பெறுவ துண்டோ வேண்டு வநினக்கியா தென்பாற்
கூறுதி விழுவலி னின்னே கொடுக்கவ னாகி னின்போற்
பாறுவீழ் களத்திற் பட்ட பழிப்புதும் பெறுவ னெனரான்” — எனவும்,

“மாதண்ட வவுண்ண மாற்ற மகபதி கேட்டு வந்து
கோதண்ட மேருக் கோட்டிக் கொடுமபுரம் பொடித்தான வெள்ளி

வேதணட மெய்தி யாங்குகா வெனையான புரிவ ளீய்ப
போதணடாக கூட்ட வாவாயப் போதுவா யெனன நோந்தானி” —எனவும்,

‘யாததனா தருப்பைத் தாமபர லுரானையால் யாதத் திகடப
போததென நன்னுன வாயைப் புதைத்ததுயிர்ப் பட்டங்க ஷ்டடி
மாயத்தனா மாயகத் வள்ளல் லெனுமந தாம மாரி
தூத்திட விமான யேறித் தொலவிதி புலகரு சரிந்தாவி ” —எனவும்,

“அதத்தை யாவில செரி மாணிக்க மாமபன முததப
பித்தமவை யிய மெனபு வசகிரம பித்தம பச்சை
கெயத்தலென ணினடகோ மேதந தகைதுகா நெடுக ணீல
மெய்த்தவை புட்ட டாக மிலைநல மணியின மெற்றம ” —எனவும் வருவன
வற்றனுணாக (௬௭)

கற்ற கலவிபு மலிவின்கள தருங்கலை யருடமர்
மபற்ற செல்லமும விண்ணா சாடகம மீரவு
முபற்ற காமத்தி ஹெருநழற் றொப்பியிறா வந்ததாவ
கற்ற மீவாமின வழிநகலி கலாந்தன னமுதாவ.

(இ - ள்) யானகற்ற கலவிகளும், அகரங்களுடைய வலிய சிவங்களே (க கொ
யது) உருடமுயடைந்த பாகியுமும், தேவலோக ராசரிக்கும், பிறசெல்வங்களும்
(அறியாமற்) பொருந்திய காமத்தினாலே, ஒரு நெருப்பப்பொறியால் ஊரழிந்தாற்
பொல நீங்கினவோவென்று இழிந்து (மனங்)களைந்து புலம்பினான் எ - று

அழிந்தனன் களைந்தனன் - முற்றெச்சங்கள்

சுற்றப்பெறியைப் புலிநுடமென்பா

(௬௮)

ஓற்றை யோனிய ருடுக்துமவேற ருடவ ருழையே
நிறந னுணுவ ரதுபல வாங்கிக் கற்றவே
முற்று மாகையை முழுவதுங் காப்பதே முறையென
யற்று மாமடுத் தாமரை நாளத்தி லொளித்தான்

(இ - ள்) ஒரே யோனியையுடைய மாதர்கள் (உடவிற் சேலை) உடுத்திருப
பினும், வேற்றுப்புருடருகலுடையே நிற்பதற்கும் வெடிகமடைவார்கள் அவ்வகை
யோனி யெண்ணிறத்தனவாகி நீகமினறி, நீரம்புள்ள தேகத்தை, முழுவதுங்
காப்பதே கிரமமென்று (மனத்திற்)கொண்டு, (மகமேருவிஷாள்) மகாமடுவிலே ஓர்
தாமரை நாளத்திலொளித்தது கொண்டிருந்தான் எ - று (௬௯)

அளவில் பாதகத் தாலொரு பெண்ணுரு வாமே
லளவில் பெண்ணுரு வாவதற் காக்குபா தகமே
யளவில் காதலிற் பிறன்மனை யணிநல நுகாத
லளவில் யோனிமெய் யமராகோ அடுத்தலி மைமா

(இ - ள்) எல்லையிலாத பாதங்களால் ஒருபெண்ணுருவுளதாகும். எண்
ணில்லாத யோனிகளையுடைய தேகத்தைத் தேவராசனாகிய இந்திரன் பெறுதலின,
ஐயோ! அளவிலாத ஆகையோடு அனலியமான அழகிய நலத்தை துக்கலெனலே
யிலாத பெண்ணுருவங்களாவதற்கு (ஏதுவாகச்) செயல் பாதகமேயாம் எ - று

இதுமுதல மூன்று செய்யுள்கள் கவிகூடறு

(௭௦)

பொற்ற நல்லெழிற புலோமசையா தியோ ரிப்பாக
கற்றை மென்குழ லொருகத்யாற காவலன் காக்கான்
பெற்றதைச்சிறி தாககீப பெருத்தி லிசசை
முற்ற விக்ருமா ணவாலி பாவலோ மொழிவார

(இ - ள்) நல்ல அழகைச் சாங்கிய இந்நிராணி முதலிய மங்கையா (எண்ணி
றந்தோ புணர்ச்சியின்பத்தி) இருக்கவும், சற்றையாகிய மெல்லிய கூந்தலையுடைய
ஒரு பெண்ணை இந்நிரை (சாப்டேற்ற உடல் நணி) ஏறி, தன்ன பெற்ற பொரு
ளைச் சிறிதாங்கித்துப் பெருத்த பொருளில் வருப்பமுடிக் கும ஆணவலமையை
எவாதாம நீங்கவல்லவா? 6 - று.

புலோமசையா தியோ என்றால் ஆதியோ என்றது அமரபை முதலிய
எண்ணிறத்தேவதாசிகளே

பெற்றதைச் சிறிதாகக்கிய பெருத்தி லிசசை முற்றவிக்ருமென்றது,
நீதிநெறிவிளக்கம்

“பெற்ற சிறுப பெருத்த பெரிதுள்ளன
சிறுயிரக் காக மரிதமமா” — என்பதற்குணாக (சு +)

இன்ப மாதார போகமென நியமபுல நயிய
துன்ப மாககுமோ வினபமுள காரபிரா நெருமா
தன்பி னுலழி யாததுய ருழந்தன்ன கணைசல
றன்ப தாமபுல மலதுமே வினபெனத் தகுமோ.

(இ - ள்) சுக்மெனபது மாதா சம்போகமென்று (உணமை) செரியாதவா
கள் சொல்லாள்கள் (அப்படியாயின) இன்பமுத துன்பத்தை யுணங்கெய்யுமோ? (செய
யப்படாதாகலின் அஃகின்பமென்று அதற்குச் சாட்சியாக) தேவாகட கல்நென இந்
நிரை ஒரு பெண் விருப்பத்தால் அழியாததுன்பத்தை யடைநகான் (ஆனால் உண்
மையாக) கணைசப்பெருமானுடைய திருமடிச் சாமனாயல்லாமல் வேறொன்றை இன்ப
மென்று சொல்லத்தகுமோ (சொல்லத்தகாது) 6 - று (சஉ)

இந்திரன் சாபமபெற்றபடலம் முற்றிற்று

ஆகத் திருநீர்த்தர் ௧௫௦௨

கடவுளா குருவுக்குக்

கவுதமருபதேசித்தபடலம்.

இந்திரன் நெய்திய செயல்து

யந் தர வளையி வழிபட

முநகையி னரசனைய முற்றினா

கந்தனை கரியனை கண்டிலார.

(இ - ள்) இந்திரன் (கவுதம சாபத்தாற பெண்குறிகள்) அடைந்த செயல்
இதுவாகும். (அதனையுணராச்) தேவர்கள் இந்நிரனுடைய பாதங்களைப் பணியுயர்ப்பு

கடவுளி் குருவுக்குக் கவுகாமருபகேசித்தபடலம் சகுவ

முனையல ஆசசையை யடைந்தாரகவ டடம்ததறிமையுடைய ஐராவதத்தை
பாகனமாகக்கொண்ட இவ்வினைக் கண்டாரிலா ௭ - ரு

அந்தரம் - ஆகாயம் அந்தரா - ஆகாயவாசிகள் (க)

தவளமெனவ ணைகழுநீழ சசியொளி
முவளக் முவறபவ னுமெனாத
கிளவவ வெடிதம தீதவாக
வளவவ னிலையவ வஞ்சின

(இ - ள) காவலயமான வெளவிய புனணைக் யருட்பும இவ்வினைபடல
அந்தப்புரத்தில் இருக்கின்றனனெனெனறு, நெருங்கிய சபையிற் பெருங்கிய தேவாகவ
யினவ, அவ்வந்திராணி அவ்வ வில்லையெனமுதரப் படந்தாரகவ ௭ - ரு

உவளகர - ஆதபபுரம் (உ)

படிநில முழுவுதம பரவவாபுத
கடவனா கிளகளுந் துமுத
நெடியவ னுலமுத மீதமுத
கடவனா நெடுவரவ க நெடியவா

(இ - ள) உலகமுதமுதம, ௧ முதகிரமுத, விசாலமான மலைவரிசைகளுந்,
பிரமண விஷதணு இவாகளுலககளும (ஆகிய) விடங்குகில, தேவராசனகிய இவ்ந
நெததேடி கண்டாரிலா ௭ - ரு

நெடுரை - முநநெசகம் (ங)

இவனன மமராக வரினவழி
பொன்னுல கொருதினா புககனம்
பொனவெநி நமதடி பொறுயினா
மனவவ மறுவ னுயினா

(இ - ள) இவ்வகையாகத் தேவாகள துன்பமடைந்திருக்குவகாலத்தில்(நாம)
சுவாககலோகத்தைக் கொருநாளைடைதேரம் தேவாகள (அமது குருவாகிய) பிரகற்பதி
பகவானுடன நமமுடைய பாதங்களைப்பண்ணித் தமதாசன மரபககேட்டார்கள் ௭ - ரு

நாரசா திரி லாககருசாரியாகவின இவ்வினைமரபை யவற்றிவ்வெனக்கருதித்
தாம சென்றபொழுது வினுவின்வென்றா (ச)

மேவறு.

வினவிய மமராக வெநிநெடு நெடியிடு குரவீடி படியரிய
சிவமுமிழ குவிசியி னுறுதுயா செபயின மனைநரு மேராகதன
நினியொவ ரசரா கன முதுகுந்நெடுமழினிது சசியுயி ரோமபுவா
நனைவரும வழிபடு பித்திற கதுதகு மோவென மரபுகினா.

(இ - ள) (நமமை யவ்வாறு) கேட்ட தேவர்கள் தெரிந்துகொள்ளுமபடி,
(அண்டமுதம) வெடிபடத்தகக் குரவீடியுடைய இடியை (கொடியாக) உயரத்திய,
கோபாககினியைச்சித்தம் வசகிராயுதமேகிய இவ்வினைக்கு நேரத் துன்பத்தைச்
சொன்னேனம். (அவாகா) யாவரும் உணர்ந்தார்கள் இவ்வாறு அகராபுனை(வெள்ளு)

முதலாகக், அழகுமிருந்த இந்திராணியின் உயிரைப் காப்பவா? எல்லோரும் ஒழி
பாடுசெய்யும் இந்திரனுக்கு அசெய்யவ தருந்ததோ? என்ற மயங்கினார்கள். எ - று

குலிசி - இந்திரன் குலிசம் - வச்சிரம். (ந்)

இந்திரன் செய்திய சாபநோ செய்வகை செயவரெவா முயலினுந்
தந்தவர் கருணையி னல்லது தாழ்த்திட லரிதுதம மனையயுக
கந்துறு கலலென வாக்கினா காற்றுத லிசைகல ராயினும
வந்தனை முனசெய் திரததுநாம் வமமென வெனையும மழைதகனா

(இ - ள்) இந்திரனைடந்த சாபநோயை எவ்வகையிலாவது எவ்வெவா (நீக்க)
முயற்சியெய்தாலும், அதனைக்கொடுத்த கவுதமமுனிவருடைய கிருபையாலல்லாமற்
குறைத்தலரிதாகும். தம்மனைவியாகிய அக்வினையையும் வலியகலலாகச்சபித்தனா. அவர்
இதனை யொழித்ததற்கு இணைகாராகிலும், நாம் யாவரும் வந்தனைசெய்து வேண்டிக்
கொளவேமாம் வானுமென்று எம்மையும் மழைத்தாராக எ - று (அ)

நானுமக கவரொடு நண்ணினே னவையறு மதிமிரு குரவனு
தேனிவா கற்பக மாலிகைத் தேவாக ளனைவருங் கவுதமா
காணிவா மலரடி முறைமுறை கடி மலா தூவிவ ணங்கிரிசன
காடுனாடு மனமு நெகிழ்துக வெவாலிகெழு துதிபல வுனாசெய்வாரா

(இ - ள்) அப்பொழுது, நானும் அவர்களுடன் சொன்னேன். குறையாற்
அறிவுமிருந்த பிரகற்பதி முனிவனும், வணிகன் பொருந்திய கற்பகமலா மாலையுடைய
தேவாகள் யாவருங் கவுதமமுனிவருடைய மணந்தகரிய மலாபோன்ற பாதங்களே
முறைமுறையாக வாசம்பொருந்திய மலர்களானாச்சித்துப் பணிந்த (எனின) நின்ற,
எல்லமும் மனமும் நெகிழ்ந்த ருருமபடி ஒசைமிக்க பல கோத்திரங்களைப் (பின் வரு
மாறு) சொல்வார்கள் எ - று (அ)

வேறு

செம்பொன மாலவரை மிமயமென ஸிலம புடைக்க கலமு
மமபு ராசியி னடைக்கரை மணலுமவா னுய்யும்
மமபு வானமழைத் தாராயும் பாராததன் விடினும்
வமபி லாயகுணப் பெருமையா ரளவிட வல்லா

(இ - ள்) பெரிய செம்பொன மலை (ஆகிய மேருமலை) யும், திமயமலையும்,
அஷ்டாருவர்தந்தங்களும் (ஆகிய) இவற்றின் கணத்தையும், சமுத்திரத்தின் அடைக்கலாய்
லுள்ள மணலையும், ஆகாயத்திலுள்ள நகரத்திரங்கனையும், நெருங்கிய பெரிய மழைத்
தாரைகளையும் (ஒருவா) பார்த்து அளவிட்டாலும், அசுபயியமில்லாத தேவர்களுடைய
நற்குணத்தின் பெருமையை அளவிடவல்லவா யாவருள்? (ஒருவருமில்லா) எ - று

எங்கும் வறக்கட மெய்திப் பொழுதிளக காலைத்
தங்க வித்திய துச்சிமுன வினாத்தெவா தமக்கும்
பொங்கி ருளுசுவ யடிசிலக ணித்தமும் பொழிந்த
செங்கை யாங்மின பெருமையார் தெரிக்கவல லுநரே.

(இ - ள்.) எவ்விடத்திலும் கூாமமெய்திய நாட்களில், சிறுகாலைப்பொழுதிற்
பொருந்த விதைத்ததை உச்சிக்காலத்திற்குமுன்னே விளைவித்து (ஆககுற்ற) முனிவா

கடவுளர் குருவுக்குக் கவுதமருபதேசித்தபடலம். சுகசு.

னெல்லாருக்கும் அதிகரித்த பெருஞ்சுவையுடைய உணவுகளை நாடோறும் (மேகம் போலச்) சொரிந்த செவ்விய கைகளையுடைய கவுதமமுனிவரே! தேவரீருடைய பெருமையை யாவாதாரு சொல்லவல்லவாகன? எ - று (க)

வேலை யுண்டனை குறுமுனி யுலகமும் வேறே
சால விசுவா மித்திரன் சமைதனை ஸ சுவனா
கோல வித்திர னேசசிய கொலை முத் தொழுநு
சீல வரசித் கோடுகைத் தம்பனஞ் செயதா

(இ - ன்) அகத்தியமுனிவா சுமுத்திரத்தை ஆசனஞ்செய்தனா வசுவா மித்திரமுனிவா வேறே யுலகத்தையும் மிகுதியாகப்படைத்தனா சிவனமுனிவா அழகிய இத்திரன் தனமேலோச்சிய கொலைமுனிவரின் மிகு வள்ளாருஞ் சீலநத் வசிராயுத்ததுடன் சுகையயுந் தம்பனஞ்செய்தனா எ - று

இந்திரனுக்குத்தோற்ற வீருத்திராக்ரன கடவிலொளிக், அவனைக்கொல்ல வேண்டிய இத்திரன் வெண்குகோளுக்கிடங்கிய அகத்தியமுனிவா கடலைப்பருத் அவனை வெளியே காட்டினாக்கலின் “வேலை யுண்டனை குறுமுனி” என்றா இன்ன,

கீதளிப்பாரணம்

“கைதவன கரந்து வைகுங் கடலைவெந் பட்டகருங் கைரீர
பெயதுமுந் கதலைத் தாக்கிப் பருங்குந் பிறைசோ கென
வையுந் தருளைப் பெற்றாக் கதிசய மித்தன்கொன மூன்று
வையமுத் தொழிலுந் செய்ய வல்லவ ரிவரே யனறே” — என்பதனுணாக

“உலகமும் வேறே சால விசுவா மித்திரன் சமைதனை” என்றது—உசிட டரிடம் மாறுபட்ட காதிபுத்திரரான விசுவாமித்திரமுனிவா தமமைச சரணடைந் திரிசுவரு என்னும் மன்னனுக்குத் கமது தவலியால நூதன சுவாகம படைத்த பொழுது, அதைசகுழ மறந் பல உலகங்க ளையும் படைத்தனரென்பது இது பல குலக்கரினும் பிரசித்தம்

சையாதி யரசன் மகா மலர்கொது வியையடி வனத்திறசென றுவாயுந்
மீல, ஆங்குப் புற்றினுண் மறைந்து தவமியற்றி நன்ற சிவனமுனிவரை யறியாது
துன்புவினைக்க, அதனை யறிந்த சையாதி அமமுனிவரைப் பிராரத்தித்துத் தன் மகன்
செயத் குற்றத்தை மன்னிக்கச்செய்து, தன் குமாரத்தியை அமமுனிவர்க்கு மணம்
புணரத்தின்ன சிவனமுனிவா அம்மங்கையுடன் வாழ்கையில, அவனைக் காழ்ந்து
வந்த அசுவினி தேவாக்களால் இன்னமப்பருவமுற்று, தன் மனைவியின் கற்பு வீசேடத்
தைபுமறிந்து, அதற்குப் பிரதியுதவியாக அவ்வசுவினிதேவர்க்கு யாகத்தில அலிப்
பாகமளிக்க, அதனைப்பொறுத் இவ்விரை போர்க்கோலவகொண்டேவிய வசிராயுத்
தைத் தப்பிக்கச்செய்தனா என்பது சரிதமாதலின் “கோல வித்திர னேசசிய கொலை
முத் தொழுநு - சீல வரசித் கோடுகைத் தம்பனஞ் செயதா” என்றா இதனை
இந்நூலாசிரியரிறநிய

புவாளுநீப்புரணம்

“பாழி நற்றவ வல்ல வனபகா பாக மன்றநி றுத்தலு
மூழி யங்கியெ னைக்கி ளாகதுரு மேறு யர்த்தவன வேனவியைப்
பூழி செயதிவ னாவி யுண்டிபின போவ தன்றிவி டேனெனச
சூழி வெண்களி நூநி வசிரஞ் சுற்றி யோச்சின னாதத்தோ

கண்ட மார்பை மூச்சு யாசிக ஸாந்த னார்வ னறகலன்
மண்டி வேளவியின் முணளி ருந்திடு மாற்ற வாகருரு மேற்றான்
மிண்டி மேலவிழும் வசதி ரத்தினை வெயது நோக்கின் னப்படை
அண்ட ின்றது கற்பி னாவிழிக் கஞ்ச காடாக நெஞ்சென"---எனவருரு
செய்யுட்களாணுணாக (க0)

வாவ கிலவியா வலாரியை வேற்று வசூததா
ரோஷ முதகம வாகையா லிருந்தவ மிசூதக
ரீல மலசூதந கொரிசனம் பரிசனம் வசன
ஞால வைப்பிடை பாவங்க ணலினை வனனே

(இ - ஈ) பொருந்திய உததமரே! வால்கிலவிய முணிவாகள இரத்திரனை
வேறுகச சிருட்டிசெய்தாகள ஆகையால், பெருந்தவங்களை மிகுதியாகவுடைய
நல்லொழுக்கமிக்க தேவரீருடைய தெரிசனமும் பரிசனமும் வசனமும் முதலியவற்றால்
உலகத்திலே பாவங்களை அழிவனவல்லவா? எ - று

வால்கிலிபாகள ஒருகாலத்தில் இரத்திரனை வேறுகச செய்தாகளென்பது
புராண சரித்திரம். தரிசனம் பரிசனம் வசனமென்பவற்றுள் தரிசனம் - பாரதசல,
பரிசனம் - தொதிசல, வசனம் - சொல்லல் "ஆனம் மீன பறவைப்பால்" என்றா
பிறமும் மீன முட்டையைப்பாராததும், பறவை முட்டையை அடைகாததும், ஆனம்
வசனித்தது காகருமென்பது இவற்றைப்போல ஞானி கண்ணை பாராததும் கையாற
பரிசித்தும் வாயால் ஆசாவதித்ததும் தன்னை யடைந்தவனைக் கிருதாரத்தனாகுவ
னென்பது (கக)

பராத மகசூப காரகம் செய்வது பயினைநீர்
சரண டைந்தவா தமைமிகத தாங்குங் கொண்
புரவ ல்லொருட்டி மெய்சர ணடைந்தமை புகல்லை
நெருநா ரில்லென வுலப்பறு மின்சொல்லா லீந்தாரா

(இ - ஈ) நல்லவாக்குதவிசெய்வதையே பழகினவரே! அடைக்கலம் புகக்
வாகளை மிகவும் ஆகரிப்பவரே! எமமரசனாகிய இரத்திரனுக்காகத் தேவரீரைச் சரண
மடைந்தோம் அடைக்கலம் புகுதற்கு வேறொருருமில்லென்று, கவுதமமுனி
வா) களிப்புறத்தக்க இனிய சொற்களால் யாசித்தார்கள் எ - று (கஉ)

இரந்த வானவா முத்ததினை நோக்கின் மிருடி
பரந்த ஞானநேத கிரகங்களா பாரத்திடப் பமவீர
சுரந்த வாட்டமோ டெதிருறப் போந்தனார் சுரகாள
சுரந்தி டாஹமக் காவன கணமினக னென்றான்

(இ - ஈ) கவுதமமுனிவர் (அவ்வாறு) யாசித்த தேவர்கள் முதததைப் பாரத
துக்கொண்க, விசாலித்த ஞானவழிகளாற் பாககப்படுவீர்கள்! தேவர்களே! மிகக்
மனவருத்தத்துடன் என்னெதிரிற் பொருந்த வந்தீர்கள் ஒளிக்காமல் உங்களுக்கு
(எனனால்) ஆகவேண்டிவனவற்றைச் சொல்லுவங்களென்றார் எ - று (கங)

உறுவ ரன்றிரு வார்த்தைகேட மெயாரா பருந
முறுகு வெந்தையா முழுவது முருக்கினு மெனனா

கடவுளர் குருவுக்குக் கவுதமருபதேசித்தபடலம். ௪௭௧

புறவில் சிந்தைகண் மதியெகிர கடலென மகிழ்ந்து

சிறுமை யுண்டுகொல் சோந்தவாக கென்றுசெய்புராவால்

(இ - ள்) சிரேட்டம் பொருந்திய கவுதமமுனிவர் கூறிய திருவார்த்தை
யைக்கேட்டு, தேவர்களெல்லோரும் தீமைசெய்யுந் துன்பமுழுவதையு மொழித்தோ
மென்று குற்றமில்லாத தமது சிந்தைகளை (பூரண) சந்திரனைக்கண்ட கடலைப்போலப்
(பொங்கி) மகிழ்ந்து, தேவரீரை யடைந்தவர்களுக்கூட தாழ்விருக்கலாகா ' (இலலை)
என்று சொல்வார்கள் ௭ - று

(௧௪)

சீதறு மேனியா மாரண நீதறினாற போல

வாறறன் மாதவ ஒருமபிழைபுரிந்தவா சவணை

கூறறம் வாயமடுத னுணக்கொழுநூ சாமபராக காது

போற்றி வைத்ததும் புண்ணியா வெம்பொருட டனேற.

(இ - ள்) வலிதங்கிய சிறந்த தவமுடையவரே ' திருநீற்றையணிந்த திரு
மேனியையுடைய சிவபெருமான மனமதனைச் சாமபா செயதார்போல, செட்தகரீய
குற்றத்தைச்செய்த இந்நிரை, 'மேயன வாயமடுத' நுண்ணுமபடி மிகக் சாமபராகச்
செய்யாமல் உயிரகாததுவைத்ததும் வங்கன நிமித்தமாகவல்லவா ' புண்ணிய கருபி
யாகிய கவுதமமுனிவர் ' ௭ - று

(௧௫)

அடிகள் சிந்தையி னினைதகவா வேயெமம் காந்

முடிக்கொள வாசவன் முதிர்வழிப் பொன்னக் கிரிநாது

வடிகொள வாளவு ண்குறும் பறுத்தக சியற்றப்

படியி லாதசா பத்தினைப் பாறறுக வென்றா

(இ - ள்) தேவரீர் திருவுள்ளத்திற் கருதியவகையே யெங்களுக்காக, கிரீட்
மணிந்த இந்நிரை மிகக் அழகுறாயந்த (அமராவதியெனும்) பொன்னக்கரத்திலிரு
ந்து, கூடமைபொருந்திய வாளேந்திய அவுணாக்களாகிய குறும்புகளை யகற்றி அரசு
நடத்துமபடி, (தேவரீருடைய) எல்லையில்லாத சாபத்தை விலக்கியருளபுரியவேண்டு
மென்றார்கள் ௭ - று

(௧௬)

அழிவி லாதவன் வாநகன் றாட்டை ஞாநாரக்

குழியி லாதவன் கொண்டதன் னுயிரிற் புயிரககுந்

செயிபு மாசுர வீரகநிலி வாதவன் செய்புந்

தறுக ணுள்ளைச் சாற்றலு நினைத்தலு மாகா.

(இ - ள்) புத்தியில்லாதவனும், வருசகனும், தவத்தொடும், கல்லொழுக்கத்
தின அபாயாளமில்லாதவனும், கொண்ட தன்னுடைய உயிருக்கும் பிறருடைய உயி
ருக்கும் மிகுந்த ஆசையும் இரக்கமுமில்லாதவனும், சொல்லுகின்ற அஞ்சாமையுண
முடையவனுமாகிய அவனை (வாயாற) சொல்லுதலும் (மனதால்) நினைத்தலும்
கூடாது ௭ - று

(௧௭)

தீய ஞான வ நெருங்குனமேற பலாருள் செலுத்திற்

அய னுதுவ னீவீரகன் தெக்கருள் செயலாப்

பாய பாக்கக் குவிசீபுடம் பறழ்வன் புனித

மாய தாலவற் கருளுந் தெய்வமுனி யறையுட

(இ - ள்) கொடியவனான ஒருவன்பேரிற் பலர் கிருபை வைப்பார்களாயின் அவன் புனிதனாவான். (அதுபோல) நீங்கள் கூடக் கருணைசெய்வதால், பரவிய பாத கையுடைய வசிராயுதமேந்திய இரத்திரனும புனிதமாயினான். ஆனபடியால் அவ னுக்கருள் செய்வோமென்று கவுதமமுனிவர கூறுகின்றார். ௭ - ௩ (௧௮)

தமனி யப்பெயாக குரவனைத் தனித்துற லைபு பா
லாமல் முதலொழி னைவுற மூவர யமார்த
விமல மலகிய விராயகன் சடககர நிகைஞ்ச
சமல வலவினை விடைகொளச் சாறறுதூந் தனித்து

(இ - ள்) பொன்னென்னும் பெயரையுடைய (தேவ) குருவைத் தனித்து வரவழைத்து, புனிதமான (சிருட்டி முதலிய) முதலொழிப்கள் நடைபெறும்படி (பிர மன் முதலிய) திரிமூர்த்திகளாகப் பொருந்திய புனிதத்தன்மை மிக்க விராயகக்க வுருடைய சடககர மந்திரத்தை, உனக்கு மலசமூகமாகிய வலிய வினையானது விடை பெற்றுக்கொள்ளும்படி தனித்துச் சொல்லுவோம். ௭ - ௩ (௧௯)

தடித்தி ருமபய லாரத்யான றனக்கிருந் தீக்கை
முடித்து னாதத்யமி முதிர்மண முறையி சாப
மிடித்தி ரையாரியெ லாமவிழி யெனச்செயும் பவமும்
பொடித்தி ருமபதந் தருமென வருளொடும புகன்று.

(இ - ள்) மின்னலையுடைய பெரிய மேகத்தை வாகனமாக்ககொண்ட இங்ங்னாகுப் பெரிய தீக்கை முடித்து, இப்பழமையாகிய மந்திரத்தை உபதேசஞ்செய்க அது மிக்க சாபத்தை யொழித்தது (அவனுடலிற் பொருந்திய) பெண்குறிகளையெல லாம் விழிகளாக மாரசெய்யும் பிறவியையு மொழிக்கும், திருவடியைக் கொடுக்கு மென்று, கிருபையுடன் (அதனை) உபதேசித்தது. ௭ - ௩. (௨௦)

சிவமெ லார்தருளு சட ககர தீக்கையோ டுதவி
பவமெ லார்தெறு மனுட டுகு முறைமையு மறைந்தான
பவமெ லார்தெற்க கேட்டவன் பண்ணவ ரோடுந்
தவமெ லார்திறை முனிவனைத் தாழ்ந்தன்ன பேராதான

(இ - ள்) மங்கலங்களை யெல்லாவ கொடுக்குஞ் சடககர மந்திரத்தைத் தீக் கை விதியுடன் உபதேசித்தது, துன்பங்களெல்லாவற்றையு மொழிக்கத்தக்க அதுட் டான முறையையுங் கூறினா பாவங்களெல்லாமொழிய (அதனைக்) கேட்டபிரகற்பதி முனிவன் தேவாக்களோடும், எல்லாததவங்களு நிறைந்த கவுதமமுனிவரைத்தாழ்ந்து (விடைகொண்டு) சென்றான். ௭ - ௩ (௨௧)

வேட்டு ளாரகஞ்சலம வாமருள விண்ணவா கெமம
னீட்டு தீவினை யிமையவ டெனைவரு முயன்று
வாட்டு வாரேனின் மணமிசை வைகலும் பாவ
மீட்டு வாரகத்து நீங்குமோ வெழுமையு திருபா.

(இ - ள்.) உருக்குமாங்கதராசனே! விருமபியவாக்குக்கெல்லாம் (அவர்கள் விருமபிய) வரங்களைக்கொடுக்குந் தேவேந்திரன் தேடிக்கொண்ட பாவத்தை, தேவாக

மௌலீலாரும் முயற்சிசெய்து அழிப்பாக்களை நூறு, பூரியில் காடோறுபாடாக
சம்பாதிப்பவர்களுக்கு ஏழு பிறவிகளிலும் அப்பாவமகஷ்டமா (அகலாது) எ - று -

கடவுளா குருவுக்குக் கவுதமருபித்தேகதாபலம் முறையிற்று.

ஆங்கீ திருநெல்வேலி - 1922

இந்திரனுபதேசம்பெற்றபடலம்.

கவுதமனருளபெறுங் கடவுளார்களுள்
சவல்லரின மதியிதும்மனி யப்பெய
ரவனுமென மொழிப்படி யடுக்கு மேருவைத்
தவழ்திரை மாமடுச சாராது கூவுவாரா

(இ - ள்) கவுதமமுனிவா கிருபையை யடைந்த தேவர்களும், மயக்கமில்
லாத அறிவுமிக்க பொன்னின் பெயராவந்த பிரகற்பதிமுனிவனும் எனசொற்படி
மேருமலையை யடுத்து, தவழ்கின்ற அலைகளையுடைய மகாமடுவைச்சாராது (பின்வரு
மாறு) கூப்பிடுவார்கள் எ - று

(ச)

ஒழுசு தக்கிருது வேயுமபா வேந்தனே
யோலு வயிராணி யினனுயிரகருத் தோழனே
யோலு தயித்தியர் குலமொறு கரும வீரனே
யோலு மகவான வெளியுறுதல் வேண்டோமே

(இ - ள்) ஒழுசுதக்கிருதுவே ! தேவர்களுக்கரசனே ! ஒழு இந்நிராணியின்
இனிய உயிர்தோழனே ! ஒழு தயித்தியாகுலத்தைச் சங்கரிக்கும் வீரத்தன்மையுடை
யவனே ! ஒழுமகவானே ! (நீ) வெளியேவருதல் (எங்களுக்கு) வேண்டியது எ - று

சுதக்கிருது - நூறு அசுவமேதஞ்செய்தவன், சதம் - நூறு, கிருது - யாகம்
மகவான என்பதில் மகம் - யாகம்

(உ)

வெசெனச சபிததுணை விடுதத மாதவன
பொசசமில் கழனமலா போறயி நினனுளத்
தசசம தறுமவ னருளொ டெயதின
நசசிய நாரதா தாழு நண்ணினா

(இ - ள்) கோபித்து உணனைச்சாபமிட்டனுபயி பெருந்தவசியாகிய கவு
தமமுனிவருடைய பொயமையிலலாத திருவடிச்சதாமனையைத் துதித்து, உணமனதி
லுள்ள பயமொழியும்படி அவருள்பெற்றடைத்தோம். (யாவரும்) விரும்பிய நாரத
முனிவரும் வந்திருக்கின்றனா எ - று

(ஈ)

அவரவா புரிபிழை யகத்தி ராவகைத்
தவவெளி யுரைத்திடிற் றங்க மேகையோர்
கவலையு முடனறக் கழுவு வாரல்
துவவுவ துணாததிடா தொளிப்பின் மனைகேள்.

(இ - ள்) அவரவாசெய்த குற்றங்களை மனதிலிராவஞ்சயாக அறியுமபடி வெளியிட நிச்சொன்னால், தகுதியாகிய ஞானமுடையவர்கள் (குற்றத்தைச் செய்வனறி அதனால்) துன்பத்தையும் உடனே விலகுமபடி ஆயாழிப்பார்கள் அரசனே 'அதனைச் சொல்லாது மறைத்துவைத்தால் அதிகமாகும்' - று (சு)

புரிநரம புளாந்திசை பொழிபுட விறீணையவ
விசிபுகழு நாரக முனிவர சிவபுறம
பெரியவ ரிவாமுனம் பேச நினைசிறு
பிரிவது ரெயலிவிப பேணத கங்கித

(இ - ள்) முறங்கமைந்த நரமபுகளைத் துணடி னுசை (மழை) மையபெய்யும் வீணையாகிய மேசுத்தின்) உடைய பரநக்ஷீரத்திவாயநத் நாரகமுனிவர வெருகவரும் பெரியவா (ஆதலின்) துவாமுனனே உன்னுடைய குற்றத்தைச்சொல்லி அதனை யொழிதலசெய்வது ஒளிசெய்யச்சக்கது - று (சு)

உருத்திரன் மனறவி னுடைமதன் தோடி
யுருத்தகு பெருநீர வுலகது நானமுத
னுருக்கெழு பாவமு நாணு மோமபிடு
னுருத்திரன் திருவரு ளுதவப பட்டரோ

(இ - ள்) சிவபிராண்டைய திருமண மகோற்சவத்திலு, உமா தேவியின் சா பொருந்திய திருவடியிலுள்ள அழகுவாயநத் பெருவிரலை நானகு முநங்கையுடைய பிரமதேவனவிரும்பிச்சிவகடாட்சமருளப்பெற்று, சினை, தெழுந்த பாவத்தையும் நாணத்தையுங் காத்தனன். - று (சு)

ஆதலா ஸீயுமின தகத்தி னீங்கிடப
போதுவா யீங்கெவை பிலவா கூறலுந
தேதரேத தாமரைச செறிமுட டாளினிள்
தேதமோ டிருநீர நிமரென ரெயதினு

(இ - ள்) ஆனபடியால், நீயும் இப்பொழுது பாவத்தினின்றும் விலகுமபடி இங்கேவருவாயாகவேனத் தேவர்கள் சொல்லவும், குளிர்ச்சிபொருந்திய நீரிலுள்ள தாமரையின் முட்களவெருங்கிய தாளினின்று தன் குற்றத்துடனே இருந்திரன் விரா நதுவந்தனன் - று (வ)

விணகுடி வாழுகையா வேந்தன் முநதறப
பெண்குறி நோக்குதல பிழையென தேறிலா
கண்களைப் புதைத்ததனா களிழ்ச்சிட டாரசில
ரொண்கர நாடியி னுறுவித தாரசிலா.

(இ - ள்) விண்ணுலகிற குடியிருக்குந் தேவர்கள் தமதரசனாகிய இருந்திரன் (தமக்கு) நீரிலவர (க்கண்டு, அவனுடலிலுள்ள) பெண்குறிகளைக்காண்பது குற்றமென்று சிலா கண்களைமூடிக்கொண்டனர் சிலா தலைகுனிசதுகொண்டனா சிலா ஞானியகையை மூக்கினமேலே வைத்துக்கொண்டனா - று

இருந்திரன் தன்னுடலிற் பெண்குறிகளடைந்துள்ளமை கண்ட தேவர்கள் செயலே இச்செய்யுளாற் கூறினா.

வலாபித ரெயரினா வசுதது மந்திரக
தூலாவுமெம் கமிஷி அனாதக மந்திர
கலாபித கலாபித கமிஷி மெம்பெர
குலாபித விதிபுளி கொண்டு வசுதது

(இ - ள்) இந்நிரலுந் தாண்டெய்க குறந்தகை (கொந்தகை) கருநி, மந்திரகதாலுலாவுகின்ற எல்காயுதரேபாந்த அறிஞகிய பிதகாபிமுன் கொ சொல்லிப் மந்திரகதை, சந்திரனை கண்டுகொர் ஆமபன்மலாபெல் (கமிஷி) கொல்லிய விதிமுறையாகப் பெற்றுகமிஷிதகனை எ - று

கலாபித - கலைநாடுகிருப்பிடம், சந்திரன் (க)

திருகதநு மந்திரா ரெயரி னேறலும
வருத்தி ராபமுன் மருநி னுலெப
பொருத்திய பயனகா ப்புலாயி னெல்கித
தூலாவுமெம் யோனிக ரெயரி கனா னுயிடுவன்.

(இ - ள்) கிருதகமகிய சடககரமா திரமானா தவசெயியிற் புருசுவும் தனனை துன்புசெய்சபாபமானது முன்னே (கவுதலாகுநிய உடனே) வகநகபேல, கூட்டிய பிரயோகனமுதையதாகி வினாவில் குற்றத்தினின்று விலகி, உருவமைநக பெணகுறிகளெல்லாம் பிரசாபிக்கின்ற கண்களாக மாறப்பெற்றனன் எ - று

கவுதலாபித சாபம் உடனே கொடாநதாந்பேல, பிரகதபதியினிடஞ் சடக கரோபதேசம் பெற்றவுடனே அககுறிகளெல்லாம் கண்களாயினவென்பது கருத்து

அருகவ ரென்னெடு மயிலகொள் லெல்கி
கிருகிப வாடுகள் ரெயரி னிண்ணா
கொரிதகனா மலாகடுத தூபிமு முககின்
வரமையா நினாநிரா யாபி பாடினா.

(இ - ள்) கூலமைபொருநகிய ரெற்படைதாங்கிய அருகுமலங்கதராதனே எனனுடன் அரியதவருசெபக முனிவர்கள் (பலா) திருதகமகிய ஆகிமொழிகளகூற, தேவர்கள் மலாமாரி பெய்தனா தேவதூதுமி முழங்கின தேவதாசிகள் வரிசை வரிசையாகி நடனஞ்செய்தார்கள் எ - று (க)

கின்னரா பாடினா கினாநு மாகத
ரினனிகை புகழுகன் ரிறைஞ்சி யேனையோ
நினையில் லாதயா நிலவி லாவி
வனையி லாமக வாயி னேமெனறா

(இ - ள்) கின்னராகன் பாடினார்கள் சொல்லிய மாகதங்கள் இவரிய காததிகையப் புகழ்தகங்கள் பிறா இந்நிரனைப்பணிந்து. ஐயனே உணையிலலாமல், சந்திர வொளியிலலாத இரவும, தாயிலலாத சூழநதையுமாறே மென்று சொல்லார்கள் எ - று மாகதா - அரகனாகு மலையிமாதுகரும் பிறநது பிரி வீரகதப்பாடுவொ,

அவலிய மகனறெஞ் சயிவா தங்களை
யொவ்வொரு முனிவரே யுலபா லுலபார
ரெவலகைப் பெருமையு மியைநது வீரெனது
தெவ்வகி வரசிரன தெப்பித தாமுருகனை.

(இ - ள்.) பொருமையொழிந்த மனதையுடைய முனிவர்களை நோக்கி, உவ
கொருமுனிவரும், கெடுதலிலலாத தேவர்களுடைய எவ்வகைய புகழையும் பொருந்
துள்ளீர்களென்று, பகைவரைக்கொல்லும் வச்சிராயுதமேந்திய இந்திரன் (உடசாரவாத
தை) கூறிப்பணிந்தனன். எ - று (௧௩)

தேவரை நோக்கியே செப்ப லுற்றன

றுவறு கவுதமன சாபந தீவகை

யாவது புரிந்தனீ டீந்த நிரந்திலை

மேவுகைம மாறுமக கிலீல விண்ணினும

(இ - ள்.) தேவர்களை நோக்கிச்சொலவனான கெடுதலற்ற கவுதமுனிவ
னிட்ட சாப மொழியுமவகையாக யாது செய்தீர்கள்' அதனை உறுகிலை உவகளுக்கு
(இவ்விடத்திலேயேயன்றி) ததேவருலகத்தினும் பொருந்திய பிரதியுதவி (செய்வதற்
கொன்று) கிடையாது. எ - று (௧௪)

பண்டைய முகவிழி பாயி ருட்பட

முண்டக நாளகதின முழுகி னேற்கொளி

மண்டிய வாயிர மலாகக ணலகிளீர்

கொண்டன னலமெலாங் குளிரந்த வானுளீர்.

(இ - ள்.) முகத்திலிருந்த பழமையாகிய விழிகள் மிகவும் இருள்பட, தாம
ரைத்தண்டிலே ஒளித்துக்கொண்ட எனக்குப் பிரகாசம்பொருந்திய (தாமரை) மலர்
போன்ற ஆயிரங்கணக்காக கொடுத்தீர்கள் குளிரச்சிபொருந்திய வானுலகிலுள்ளவா
ர்களே! (உவகளால்) நன்மை முழுவதையுலகைக்கொண்டேன். எ - று (௧௫)

இன்னுமே ரம்பனின் னருளபெற ினபுற

நன்னாமா தவங்குணற் றலத்தி னுறழிய

பின்னாவா னுலகினைப் பேணு வேனலான

முன்னாநான பேணுதன முன்னி லேனரேர

(இ - ள்.) இன்னும், விநாயகக்கடவுளுடைய இனிய திருநிலைப்பெற்ற
இன்பமடையும்படி நல்ல சிறந்ததவங்களைப் புண்ணிய தலத்திலே செய்தபிறகு, தேவ
லோகத்தை யரசுசெய்வேனல்லாபல், (அதற்கு) முன்னே நான் அரசுசெய்வதைக்
கருகினேனல்லேன. எ - று (௧௬)

நீரிக ளனைவரு நெடிய வானிடை

மேயினா வதிமினோ வினாதத் தற்பக

மாயிரும் பொருளசிலா வந்து நலகுடுகன

முயிரம் விழியினு னவரைப் பீபாககினுன

(இ - ள்.) நிககனெல்லோரும் பெரிய தேவலோகத்திற் பொருந்தி வாசஞ்
செய்யுங்கள் (உவகளிற்) சிலர் மணமறைந்த கற்பகத்தருகொடுத்த சிறந்த பெருமை
வாய்ந்த பொருள்களைக் கொண்டுவந்து கொடுங்களுளது, ஆயிரங்கணக்கையுடைய
இந்திரன்கூறி, அவர்களைச் செல்லவிடுத்தனன். எ - று. (௧௭)

இந்தி! நுபதேயபெற்றபடலம் முறழிற்று.

ஆந்த் திருவிருந்தம் - ௩௫௪௩.

இந்திரன்புசித்தபடலம்.

இதமபுரியுந் தேவாகளு மிருடியரு நீங்கியரின
கதம்பவனத் துடையேகிக் காவலபுரி ண்ணவாகோ
னதம்பவலுந் தீபலவு மொனறாறற டோனனவயின்
சிதம்புதெறு மொருதீரத்தந் திகழ்தரககண டனையடுகூர்.

(இ - ள்) (அமரருலகை) காவலபுரியுந் தேவராசனாகிய இந்திரன், நன்னம
பைச்செடியுந் தேவாகளும் இருடியார்களும் (தண்ணைவிட்டு) நீங்கிச்சென்றபிறகு, கசயப
வனத்திற் சென்று, நதிகளபலவுந் தீக்கள் பலவும் ஒன்றுசேர்ந்தாற்போல, குரக
தினனெருகுதியை யொழிக்கும் ஒருதீர்த்தம் விளங்குவதைப் பார்த்து, அதனைச் சமீபித்
தன்ன ள - று

சிதம்புதல - குணமினமை (க)

அத்தடகதி லமராதரு மாகாப கங்கையுஞ்சோத
துத்தமனத் தடககராயி னொளிபனிக்கா லையிரும்பித்
தத்தனையங் கைக்களிற்றை யாகமத்தின் வழிநிறுவி
யெத்தகைய பொருள்களினு மினிதுறப்பூ சைகளாற்றி

(இ - ள்) புனிதனை இந்திரன் அந்தத் தடாசத்திலே, தேவாகள் கொண்டு
வந்த ஆகாயகங்கையையுங்கூட்டி, அத்தீர்த்தக் கரையிலே பிரகாசிக்கின்ற பளிங்குக்
கல்லால் திருவாலயநியமித்து, (யாவாருந்) தந்தையும் ஐந்துகரங்களையுடைய யானை
முகக்கடவுளுமாகிய விராயகப்பெருமானை ஆகமமுறையாகப் பிரதிட்டைசெய் , எவ்
வகைப்பட்ட பொருள்களாலும் இனிதாகப் பூசைகளசெய்து. ள - று.

இதுமுத விரண்டு பாடல்கள குளகம் (உ)

வாயிலினிந் தியமவமுங்கா வகையடக்கி நாசுருளி
காயொளிக்கட கடைநிறுவிந் கவின்றருமா தனம்பவைகி
யாயிரமாண் டாறெழுத்தை யனுடடிப்பி னொடுங்கணித்தான
மாயிருமா மறையயிபா மதக்கைமுத னடிநினைந்தே

(இ - ள்) சிறந்தபெரிய மகாவேதங்களறியாத மதஞ்சொரியும் யானைமுக
முடைய விராயகக்கடவுள் திருவடியைச் சிறுத்தித்து, வாயிலினி கழியே இதயங்களைப்
புறஞ்செல்லா தடக்கி, நாசுருளையிலே பிரகாசிக்கின்ற ஒளியையுடைய கட்கடையை
நிறுத்தி, அழகுசெய்யும் ஆதனத்திற் பொருந்தி ஆயிரவருட்காலஞ் சடசக்கரமந்திரத்
தை அதுட்டிப்புக கிரமமாகக் கணித்தனன் ள - று. (ங)

நித்தலும்பூ சனையியற்றி நிராகாரத் தொடுவைகிப்
பத்தியிறை நியானித்துப் பயன்றருமா திரங்கணித்தாசு
கத்தவுளத் தினனாகிச் சுரராசன் றவம்புரிய
வதகிமுகன பேரருளகூர தவனெனிராதோன மின்னமாதோ.

(இ - ள்) தேவராசனாகிய இந்திரன் நாடோறும் (இவ்வகையாகப்) பூசை
செய்து, ஆகாரமில்லாமலிருந்து பத்தியுடன தியானஞ்செய்து, பயன்நீர்த்தக்க மந்தி

ரதைதக்கணித்து, புனிதமான மனமுடையவனாகித் தவிர்ப்பதாய், யானைமுகத்தை யுடைய விநாயகக்கடவுள் பேரருள் மிகுந்து அவ்விந்திரனுக்குக் கெத்திரே தரிசனநகர் தருளினார் எ - று. (ச)

தவளமதி புனாநிறமும் தசகிசைபாராத தொளிரேதகங்
கவளமக கரிமுகமுந் கதிர்மணிமா லிகைவளைகதுக
துவளநுமொரு புழைக்காமுந் தோணுன்கு மணிகதண்டைத்
திவள்சதங்கை நூபுரப்பொற சேவடியு மரைஞாணும.

(இ - ள்) வெள்ளியசக்திரினையொத்த நிறமும், பத்தசகிசைகளைய ஈழிப்பி ரகாசிக்கும் ஒளியும், கவளங்கொளளும் மசயானையின் முகமும், பிரகாசிக்கின்ற முத்தமாலையை வளைத்துத் துவள்கின்ற ஒப்பற்றதுதிகையும, நான்குதோள்களும், இரத்தினகதண்டையும் பிரகாசிக்கின்ற சதங்கைமாலையும் பாத்தசமுமணிந்த அழகிய திருவடியும், (பொன்) அரைஞாணும எ - று

கவளம் - யானைகொளஞமுணவு அல்லது வாய்கொண்டவுணவு

இதுமுதலிரண்டு பாடல்கள் ஒருதொடர் (இ)

அங்கதமும் வரைமாபி னனிசருமுப புரிநூலும
பொங்கொளிர்த் தில்லாடமும பொலிந்தவர கனதொடையுஞ்
செங்கதிரி னிருளநீர்க்குங் குண்டலமுந் திகழ்முடியுந்
தங்குருவி னெதிரினை தலைவளைவா சவன்கண்டாரன

(இ - ள்) அங்கதமும், மலைபோன்ற மாபிலணிக் த உபவீசமும், ளளிமிக்க முத்தமாலையும், அழகிய இரத்தினமாலையும் செவ்விய கிரணங்களையுடையசூரியனைப் போல இருளையதற்குங் குண்டலங்களும், பிரகாசிக்கின்ற கிரீடமும் (கொண்டு)தமது சூருவாகிய பிரஹபகிருமணிவரைப் போல எதிரேநின்ற விநாயகக்கடவுளை இவ்விதந தரிசித்தனன். எ - று

அங்கதம் - தோளணி (சு)

மிககடுபருங் கருதகனபும வெள்ளுகலு முடனேறெனறக
கொக்கிருகை சிரமேறக் துணைனெனவா தனக்தெழுநது
தககமுறை யால்வணங்கித் குண்டமுமிட தெதிரநடித்துப்
பொங்குமற வலமவந்து புகழெழுதித்துப் பாடினான்

(இ - ள்) மேம்பட்ட பெருங்கருத்தும ஆசையும் அச்சமும் உடனே உண்டாக, இருசரங்களுக்குச் சார்ந்து சிரமியசையேறத்ததுணுக்குற்று ஆசனத்தினின்றெழுந்து, தக்கமுறைப்படி பணிந்த (சாஷ்டாங்க) தண்டனசெய்து, எதிரே (ஆனந்தமேலிட்டால்) நடனஞ்செய்து, குற்றமகலப் பிரசக்திணஞ்செய்து (அவ்விநாயகருடைய) கீர்த்தியை யெடுத்துப் (பின்வருமாறு) பாடினான் எ - று. (எ)

வேறு

அவிவாய் விளங்கு மொளிபாகி யெங்கு மசைவற்று நின்ற நிறைவாயக
சூழியாதி யின்ப முதலீ யிலாத குறைவற்ற வினப் மயமாயச
செயிவான நீரி னிழல்போல நின்ற, திறலோயை யாணும வளைவேன
வேறுஞான மான திருமேனி கொண்டுடன் விழிகாண முன்னா வரலால்.

(இ - ள்) அறிவாகி வீளவநு செஜோரூபியாய், எலவிடத்திலுஞ் சுவன
பினறின்றை பூரணமாய், குறி முதலிய இனபமுதன முடிவிலாத ருணாவற்ற இனப
மயமாகி, செருவகிப் சீரிலாமலபாலன்ற வல்லெழுந்தைய தேவரீரோ, சுதந்தரான
மான திருமேனியோடு என்கண்கள் காணுமபடி முனைய முயருநருளிடத்தனால்,
அடியேனும் பிரதக்ஷணஞ் செய்வன எ - று (௨)

இருணமுழுது கணானின் மலகேவலகதி னிகமினயி ின்ற வுரிபுகட
குருவாதி மூன்று முனமுயக்க வறயி னுளகாம விகட எகைய
லிருவேறு கனம மிசைவிக தருகது மிற்றையாபையாறு மெயிபிரை
வெருணமாபை நீக்க திருமேனி கொண்டென விழிகாணமுனலா வாலால்

(இ - ள்) (அஞ்ஞானமாகிய) இருளினமூழ்கிய கணகனின் மலகேவலகதி
னிதமில்லாமல ின்ற உயிர்களுக்கு உருமூசலிய முணறையுமுன்னளித்து அவாறு
லுளதாகிய விகாரவகைடரவ, வேறுகிய இருவகைக் கணமங்கையுமிசைவித்து உத
ரச் செய்கின்ற தலைவராகிய கணேசபெரும லே மடக்கம் பொருந்த மடைய
யொழித்த திருமேனியோடு என்கண்கள் காணுமபடி முன்னே முயருநருளியதனால்,
அடியேனும் (இவ்வகையினரென்று அவ்வாக) கூறுவேன் எ - று (௧)

வாதக கடநது பல்மாயை கனம வகைபுங் கடநத வைவிரபு
மேகங் கடநது பொருளொன்று மின்யி டெமுனலா மாமப முயிரி
போதங் கடநது துரிபங் கடநத பொருளையையாறு முணரீவன
வேதங் கடநத திருமேனி கொண்டென விழிகாண முனலா வாலால்

(இ - ள்) வாதஞ்செய்தலைக் கடநது, பல்வகைப்பட்ட மாயாகனமவகைகளை
யுங்கடநது, அவைசெய்கின்ற துன்பங்களை யுங் கடநது, ஒருபொருளமல்லாமல் தேச
னறுகின்ற மயக்கம்பொருந்தய உயிரின் தற்போதமுங்கடநது, துரியதத் தவமுங்
கடநத பொருளாயுள்ள தேவரீரோ, வேகங்கடக்கப்பட்ட திருமேனியைக்கொண்டு
என்கண்கள் காணுமபடி எனமுன்னே யெழுந்தருளியதனால், அடியேனும் (இவ
வகையினரென்று) அறிவேன் எ - று (௧௦)

வெவசட களிற்றின் மகவான றுதிகது விழிநீ ருருகது னுருசு -
சிகங்கு செலுக்கதி யெகிவநது பின்ற திகமுழக்கண லேழ முகவ
னிககுற்று நீரெப செயமாதி யான மிகயங் களிதக் கனமிளிர்
பொங்குற்ற காத்தல் வரமவேட்ட தின்று புகடுவனன வோத் மவனெ.

(இ - ள்) கோபகண்களையுடைய (ஐராவதமென்னும்) யானையை வாகன
மாகக்கொண்ட இவதிரை (இவ்வாறு) தோத்திரஞ்செய்த, கண்ணாசிகதி மனமுருக,
சிகங்ககணமூரது அவனெதிரேயெழுந்தருளியிருந்த வீளக்கம் பொருந்தய திரி
நேத்திரங்கையுடைய விராயக்கடவுள் நீ யிககேவநது செய்த செயததிறகுரு சிறந்த
கியானத்திற்கும் மனங்களித்தோம இனி அதிகரித்த காத்தலையுடைய நீ விருடய
விரததை யிப்பொழுது கூறுகவென, அவவிரதிரை கூறுவான எ - று (௧௧)

யோகத்தி னுறு முணரப் படாமையுயாளுன யோக நிலையோ
யோகத்தி னென்று படுகின்ற பாத பதமவ கெடாது புரியும
யோகத்தி னுன பயனா துறக்க மெளியேற களித்தி யதுவும
யோகத்தின் மலக் விடரினயி ின்று புகழோடு மாளும் வகையில.

(இ - ள்) யோக்கிணனும் அறியப்படாமல் உயர்ச்சுரானயோக நிலையிலுள்ளவர்கள் பாகதகிலே ஓனறுபடுகிற பாத்தாமனா, நீங்காதுசெய்யும் யாகத்தினாலான பயனாகிய சுவாககலோகத்தை அடியேனுக்குக்கொடுக்கவேண்டும். அதுவும் போகத்தின் மிகும்படி துன்பமில்லாமலிருந்து, கோத்தியுடன் அரசுசெய்யும் வகையோடு (உறுக்கிரகிக்கவேண்டும்.) எ - று. (கஉ)

முன்னெ பெனககு மறையோனு மிரத மொழிபா நெழுத்து மனுவைத் தன்னு தரத்தி னுனாசெய்து நீயித தனிமந திரததை யொழியின் மன்னாது விண்ணி னரசாட்சி யென்று வழிவற புறுத்து மதனைப் பின்னே மறந்து பிழையிற் படர்ந்து பெரிதான துன்ப னவினென்.

(இ - ள்.) சொல்லுகிற இந்தச் சடக்கரமந்திரத்தைப் பிரமதேவனும் முன்னேயெனக்குத் தனஞ்சையாலுபதேசித்தது, நீ இந்த ஒப்பற்ற மந்திரத்தை விடுத்தால் தேவலோக வரசாட்சி உனக்குப்பொருநதாதென்று வற்புறுத்திக் கூறியதைப் பிற்காலத்திலே மறந்து, குற்றத்திற்சென்று பெரிதான துன்பமடைந்தேன எ - று.

பெரன்னே னுனாபப விடாமுற நகன்று புழாயி ரவக னுடையே னின்ன நெழுத்தை யுனாசெய்து பூசை நெடிதழறி வந்த பரிசா னுன்னக தாகி யுநயாத தாகி யுறவிந படாத பொருணி யன்னுகி நின்ற வருளா லெனககு முடியாமை யாவ துளதோ.

(இ - ள்.) (எனருருவாகிய) வியாழபகவான உபதேசிக்க, துன்பமுழுவது மகன்று, புகழத்தக்க ஆயிரங்கண்ணையடைந்த அடியேன தேவரூடைய சடக்கர மந்திரத்தைக் கணித்துப் பூசையை மிகுதியாகசெய்துவந்த தன்மையால், நீனைக் கப்பலாத்தாகியும் சொல்லப்படாததாகியும் பரிசிக்கப்படாததாகியுமுள்ள பொருளாகிய தேவரீர் என்முனனுகி யெழுந்தருளியிருவருளால், எனக்கு முடியாதது யாதொன்றிருக்கின்றது' எ - று. (கச)

கோட மெவைக்கு முறுகா ரணங்கள் கிழவோய பதத்தி னிறையன பாடாமை யாகு மதனு லெனககு னடிவாரி சத்தி லுழுவல் வீடாமை வேண்டு மதுவனறி யுள்ள விழைவுபகரு மிகுன வடிவுக கோடாத சிந்தா மனியென்னு நாம முறலவேண்டு முாககு முறுக.

(இ - ள்.) துன்பமாகிய வெல்லாவற்றிற்கும் பொருநகிய காரணங்கள், யாவு முடைய தேவரீரது திருவடியில் நிறைந்த அன்பைச் செலுத்தாமையாகும் ஆனதால் அடியேனுக்குத் தேவரூடைய திருவடித்தாமமாயிற் பகதி அழியாமல் (கொடுத்தருள்) வேண்டும் அதுவல்லாமல், மனதில் விரும்பியவற்றைக் கொடுக்கும் இவ்விடத்திலுள்ள தேவரீர் திருவருவத்திற்குச் சிந்தாமணிவிராயகரென்னுந் திருநாமமுண்டாக வேண்டும். அப்பெயரே (சிந்தாமணிநகரமென்று) இந்நகரத்திற்கு முண்டாகுக. எ-று. தீர்த்த தனக்கு மிடுபேர் சிறக்க திகழூர் சுதனறி யெவரு மோர்க்குக் கதம்ப நகரென்ற பேரு முறுகிறக வூரில் வதிவோ ராக்குந தடத்தி னுறலாமி வோருன னடியிற் கிறைஞ்ச லுறுவோர் பார்க்கட் சிறந்த பயன்கு மாக பகவானெ னப்ப காத்தலும்.

(இ - ள்.) இத்தீர்த்தத்திற்கும் (சிந்தாமணி) தீர்த்தமென்று இட்டபெயர் இவ்வெயர்க்கு. அதுவல்லாமல் நகரத்திற்கு என்னும் விரும்பத்தக்க சதம் -

மென்றபெயரும் பொருந்தச்செயக. இவ்வூரில் வசிப்போரும், ஒலிகின்ற இதனோத் தத்தின் நீரில் மூழ்குவோரும், இவகே தேவரீர் பாசங்களைப் பணிவோரும் (ஆகியவீர் கள்) உலகநிரந்த புருஷாதததகணனையும, பொருந்தக. பகவானே ! என இந் தீர்ண்கூறவும் எ - று. (கச)

இறைவன புகன்ற வரமுந் துறக்க மீடரின்றி யானும் வரமு நிறையக கொடுத்த மறையக கதிரகரு நெடுவச சிவகை மகவான குறையற்று மீட்டு முயபூசை யாநி குலவிப புரிந்து விடைபெறு நறையுந் துறக்க நகரெயதி பனபொ டாசாட்சி செய்த ருளிணன்.

(இ - ள்) கணேசபபெருமான (இந்திரன்)கேட்டவரங்களுமும்,சுவாககலோ கத்தை மீடையூறினறி அரகசெடியு வரததையும் பூரணமாகக் கொடுத்த அநாத தானமாக, ஒளிவீடும நெடியவசசிராயுந்நைக கையிலெந்திப் பூநதிரன் (யாதொரு) குறையுமினறி மீண்டிம சிரந்த பூசைமுதலியவற்றை அன்புநிறுத்தசெயது விடைகொ ண்டு, (புகழ்ந்து) சொல்லுஞ் சுவாகக நகரதையடைந்து ஆசையோடு அரகாட்சி செயதிருந்தனன் எ - று (கஎ)

அவ்வாறு பூநச பெயரோடு கொண்ட வமனை பதங்கவ சரண வெவ்வாறு மெயதி வழிபாடு பெயரி னிடரான தீர வாழுந் செவவாயமை யோடு பெறுகிறுந் பெய்ந்து திவவுற வினை முனிவன் நெவ்வாடு வேபகை யரசற்கு நனகு பெயிவித்த கன்ற னன்றோ.

(இ - ள்) தவவகையாகப் பூசையைத் திருநாமசதுடனகொண்ட மலரகித் தாகிய சிந்தாமணி விநாயகா திருமடியைச் சரண எவ்வகையுஞ்சென்று வழிபாடு செயதால் துன்பகலரமும, செவ்விய சத்யித்ததுடன் பெறுவையென்று, தடவு கின்ற வீணையையெந்திய நாதமுனிவர், பகைநாகண்டமூரம வேதபடைதாங்கியகை னையுடைய உருக்குமாங்கத மன்னனுக்கு நனகுதவுணாததி (அவவிடத்தினின்ற) நீங கிசென்றனர். எ - று

பெறுகிறி எனற்தல், பெ - ஆற்றலுணாததம் விருதி. (கஅ)

இந்திரன் பூசித்தபடலம் முறறிற்று

கூடத் தீரவிநீதம் - கருநுக

உருக்குமாங்கதன் முத்தியடைந்தபடலம்

திருக்கி லாமுனி சொல்லுமுன்

றருக்கி வாழகம் ராயினா

துருக்க மா கிது ரீ துததுரீஇ

புருக்கு மாங்களை புறறனா

(இ - ள்.) வஞ்சகமில்லாத நாரதமுனிவர் ஏகுமுன்னரே,கனித்தவாழ்மியந் ,கையுடைய (உருக்குமாங்கதனுடைய) உறவினாரயுள்ளார் துருக்குமுதலியவிடங்களி லெவருமும் மிகத்தேடி, உருக்குமாங்கதன்பால்வந்து சேர்ந்தனர். எ - று.

துரீஇ - துருவி, தேடி, துரீஇ - மிகுதிபற்றிவந்த அருக்கு. (க)

சுவட்டுக சானிற கதழுகதமான்
சுவட்டுத தாரிது ரீஇபது
சுவட்டி னுயக்கிது சாரநதென
சுவட்டுத தோளவ கூறென்றா

(இ - ள்) கொம்புகளையுடைய வனத்தில் விநாயகோபாய மானின சுவட்டு
வழியே (தொடர்ந்து) தேடி, அதனை வேட்டையாடிய வனக்கு இத்தீமைவிளைந்தது
யாதுகாரணம்? மலையையொச்ச தோளையுடைய உருக்குமாங்கத் தாக்கினே! கூறுக
வென்றார்கள் எ - று

சுவடு - மரக்கொம்பு - சுவடு - சாலடி - குவடு - மலை

(உ)

வெற்றி வீமன விறைமந
ஹற்ற துறறவாச சோதின
வற்ற மிலபொரு ளாங்குறப
பற்றி யேகினை பானமையால்

(இ - ள்) வெற்றிவாங்க வீமராசனுடைய வலிதங்கியமங்குகிய உருக்குமா
பகதராசன் நடத்த விநாயகத்தைத் தன்னிடம் வந்தவர்களுக்குக் கூறினான் குற்ற
மில்லாத உண்மைப்பொருள் ஆங்கடைதலால், அதனைத் தகுதியோடு கடைபிடித்த
துச் சென்றனன் எ - று

(ங)

பொதுமடி முழுகதுடி கைநதெரி
வெதுமடி வெங்கடம் விண்டுதேன்
முதுமடி பூம்பொழில் சாரநதவக
ககுமப மாங்கா கண்டனன்.

(இ - ள்) பொதுமடிமுழுகது புகைகது தீயானது கடுகின்ற கொடிய காட்
டைக்கடந்து தேனறளிகடும் மலாக்கோலை சோந்த அந்தச் சிறந்த கதம்பநகரத்தைத்
தரிசித்தனன் (உருக்குமாங்கதன்) எ - று

பொதுமடி - மரப்பொந்து

(ஈ)

தீரக்கா போற்றுஞ்சிற காமணித
தீரக்க ணைகதெரி சித்துரோய
தீரக்கல செயபுருசிற தாமணி
தீரத்த நீரபடிந தாடினான்

(இ - ள்) புனிதமானவர்கள் துதிசெய்யுஞ் சிந்தாமணிவிநாயகனாத தரிசித்
து, (எல்லா) நோயையுமொழித்தருளசெய்யுஞ் சிந்தாமணி தீரத்தநீரிலே மூழ்கி ஸ்நா
னஞ்செய்தனன் (உருக்குமாங்கதராசன்) எ - று

(இ)

கருக்கி வெண்ணிறங் காட்டி மெய்
முருக்கு நோய்க்கெட மூன்பெய
ரிருக்க நலலெழி லெய்கின
ஹருசகு மாங்கத வித்தினன்.

உருக்குமாங்கதன் முத்தியடைந்தபடலம். ௪௮௩

(இ - ள்) கருகச்செயது வெண்ணிறத்தைக் காட்டி உடலைத்தனபு செய்யுந் தொழுநோய் செடவுமு[உருக்குமாங்கதன்னனும] பழையபெயர் (நிலைபெற்று) இருக்கவும், உருக்குமாங்கதனாகிய உத்தமன் நல்ல அழகை யடைந்தனன் எ - று. (சு)

செயிர றுகஞ்சுக தாமணிப
பெயாவி நாயகா பெயநழய
கயாவி லாதமெய யனபனய
மயரி ல பூசைவ யககினுன.

(இ - ள்) குற்றத்தை பொறிக்குஞ் சித்தாமணியென்னும் பெயரையுடைய விராயகுகடவுளுடைய வீரச்சுழலணிந்த பாதங்களில், மயக்கபிலலாத பூசையைச் செய்தனன் சோயிலலாத உண்மையபிஷையுடைய வீமராசனே! எ - று. (எ)

அருக னுளாகக நுமபொருள
சிறதி னுனது ரெவயினை
வரது னாராகவீ மானமோ
கெடுதெ ழிறகணை தோரெனா

(இ - ள்) வேதியாகருககு அருமபொருளையோ (சதானமாரியாக)ச் சொரிந்தனன் அந்நகரவததில் மிக்க அழகினையுடைய கணநாதாகள சிலா விமானத்தூதன் (அவலிடம்) வந்தாக்கள் எ - று. (அ)

வேறு

அதலை நின்ற வேந்தற கருங்கணை நலைவா ரொலவா
ரித்தலைக கணைச குண்டை திருமடன றேயநந்து முககண
வித்தகை களிற்றின் பூசை விளக்கினை யாத லாலே
வுத்தம வுனது மேனமை பொருவாககு முறைகொ ண்டே.

(இ - ள்) அரிய கணநாதாகள் அவலிடத்திலிருந்த உருக்குமாங்கதராசனுக்குச் சொல்கின்றார்கள் உத்தமனே! இவலிடத்தில், கணைசதோதத்திலே மிக்க நீரினமூழ்கி, கிரீடேத்திரங்களையுடைய ஞானசொருபியாகிய சிந்தாமணிவிநாயகக் கடவுளுடைய பூசையைச்செய்தனையாதலின், உன்னுடைய சிறப்பை எடுத்துச் சொல்ல ஒருவருக்கு முடியாது எ - று. (க)

கொங்கவீர மாலைத தெயவக கோலமார் விமானமேறி
யைவகர னுலக மெமமோ டடைமதி யென்றாகேடுசு
சுககவல லேற்றி னுனனா செருகுகள முழக்குநதினை மீடா -
பைங்கழ லரற்று நோன்றா பாததிபன பணிந்து ரொலவான்.

(இ - ள்) மகரந்ததேதோடு விகசித்த (கற்பக) மாலையணிந்த அழகுபொருந்திய விமானத்தி லாரோகணஞ்செய்து எங்களுடனே ஐந்து திருக்கோங்களையுடைய கணைசப்பெருமானுலகத்தை யடைகவென்றனா. வலிய ஆண்சிங்கத்தைப் போலப் பைகளுக்களது போகுகளத்தைக் கலககுகின்ற வலியதோளையும் பரியணீரக்கழலொலிகரும் பெருமைதங்கிய தாரையுமுடைய உருக்குமாங்கதமன்னன் அந்நேக்கேடுடு (அகணநாதாகளோடு) பணிந்து தோல்கின்றான். எ - று.

மதி - அகைச்சொல “மியாயிகமோமதி யத்தையித்தை - வாழியமாளவீ
யாழமுன்னிலையசை” என்றது சூத்திரம் (க0)

•வேறு

சின்மயசிற குணவகண்டா கரரச்சசி தானநுதன சேர்ந்தேதா தமமைத்
தன்மயமாக கிடுமுதலவன காறணு நிதனவன றலைமை சானற
நன்மைதரு மருளெங்கே நானெங்கே நானுரிந்த தவங்க ளெங்கே
பென்மனமெங் கேயெனது பிறப்பெங்கே யென்னுடைய பதநி யெங்கே.

(இ - ள்) சின்மயனும், சிரகுணனும், அகண்டாகாரனும், உண்மையறிவா
னந்தருபியும், தன்னையடைந்தவாகளைத் தன்மயமாகச் செய்யும் முதற்கடவுளும், கா
ணுநீதனுமாகிய அககணேசப்பெருமானுடைய முடினமை மிக்க நன்மைபொருநதய
திருவருளெங்கே அடியேனெங்கே அடியேனசெய்த தவங்களெங்கே அடியேன்
மனமெங்கே, அடியேன் பிறவியெங்கே அடியேன் பகதியெங்கே எ - று.

சின்மயம் சிறகுணமென்பவற்றில், சித=ஞானம் அகண்டம்=கண்டமில்
லாதது ஆகாரம் - தேகம் சசிதானந்தம் - சதக+சிதது+ஆனந்தம் கணேசப்பெரு
மானுடைய உயரவைக்குறிக்க “அவன் தலைமைசான்ற நன்மைதருமருளெங்கே” என்
றும், தானும், தான்தவம் மனம் பிறப்பு பகதிமுதலியவற்றின் தாழ்வுகுறிக்க ‘நானெங்
கே’ எனனுடைய பதநியெங்கே” என்றுங்கூறினா (கக)

பண்டுபுரி தவநாணு மிதநுட்கநி னீராடும பலதநி னுனு
மண்டா தொழும் பெருங்கணத்திர நுங்கடெரி சன்மடியேற்காரிறொன்னை
மண்டுபெருங் தவமாரற்றிச் சாருகா சினியோடு மருவி யீம் [னென்றான்.
னெண்டனாயி லுயிர்ததன்னிலே ஸிலையவரை யொழிந்ததெவ்வா றுறுவே

(இ - ள்) பூவந்திறெய்த தவத்தினுலும், இக்கணேச தீர்த்தத்தில முழுகிய
பலத்தினுலும் உங்களுடைய சரிசன்மெனக்குக் கிடைத்தது. இவ்வாசனும் வணங்
கத்தக்க பெருந்தவமுடையவாகளே! (எனதாயாகிய) சாருகாசினியுடன் வீமராசன்
பொருந்தி நெருங்கிய பெருந்தவருடையது என்னெப்படியில் (மாணாகப்) பெற்றனா.
(அவர்கட்குத் துணை) வேறொருவருமில்லா அவர்களை பெய்வாறு விலக்கிவிடவருவே
னென்று (உருக்குமாங்கதன்) கூறினான். எ - று (கஉ)

அறங்கிளரும் பெருங்கணத்தோ ரதுகேட்டுத் திருவுள்ளத் தலாசசிகாடடிக
கநகருதினாப் பெருங்கடலருழ கணங்களுலம்புரகருங்காவலோயகே
ணிநங்கிளாபன மலரணிந்த விக்ரீ தத்த தவாதமமை நினைந்து தோயந்து
பிறவகுதருப் பணம்புரியி னவருமுடன் வருவரென்ப பேசி னாரால்.

(இ - ள்) தருமம் விளங்கும் பெருமைவாயந்த கணத்தலைவர்கள் அசனைச்
செவியேற்றுத் தமது நன்மனத்தானை மகிழ்வீனை வெளிப்படுத்தி, மறிகின்ற அலைகளே
யுடைய பெரியகடல்நூற்ற இடம்கனற உலகத்தைக்காக்கும் உருக்குமாகத் தன்மனை
னே! கேட்பாயாக நாம் விளங்கும் பலமலர்களையுடைய இந்தத்தீர்த்தத்திலே அவா
களக்கருதித் தநானையுடையது, விளங்குகின்ற தருப்பணஞ்செய்தால் அவர்களும் உன்
னுடனே வருவார்களென்று சொன்னார்கள். எ - று.

உருக்குமாங்கதன் முத்தியடைந்தபடலம். சஅரு

கணங்களுநாத் தமைக்கேட்டுக் காவலனு முடிந்தபசுந தருப்பை வைகிதிட்டி
 ணங்கு, தருப் பையுமாயுய தருப்பைமக னுயிற்றுக் கிணறுய வேத
 ன்ணங்கு ப்பப்படைத்திடப்பட்டாயானாக குறித்தனனனை யாடடி னுலும
 பிணங்கு நன் பபனவாகருக் கொடுக்கின்ற யெயப்பேசிப பெருநீ ராடடி.

(இ - ள்) கணத்தலைவர்கள் கூறியதைக்கேட்டு, உருக்குமாங் கதனும், முடி
 யிட்ட பசியதருப்பையை வைத்து, பொருந்திய தருப்பையுமாயினே, சருப் பைமகனையு
 மிருக்கின்றனே, பிரமதேவனால் துன்பமொழியப்படைத்திடப்பட்டனே எவ்வா நனை
 தது உனனை நீராடடினாலும் அவாகட்குக் குற்றமற்ற நல்லபலனைக் கொடுக்கின்றனே
 யென்றுகூறி, மிக்க நீராலபிடேகிதது எ - று.

“தருப்பையு மாயுய தருப்பை மகனையு மிருக்கின்றாய்” — என்றது நீயே
 மூர்த்தியும் மூர்த்திமானுமாயுள்ளனே யென்றறப்போலும் (கச)

தருத்தையார் முதலோரைக் குறித்ததனாலும் புறநற்றித்த தாணு மாடிசு
 சிறந்தையு மகிழ்வோடுங் களையேயு யருளசெய்த திவவு நலயா
 முநதன ளனையியந்து திரித்ததைக் மிகப்போற்றி யமல முறறான
 வந்துளா தாமுமகி னுடனடித் தெயவவுரு மருவி னாரல.

(இ - ள்) உருக்குமாங் கதனும் துத்தைய முத்தலாநகரனாக் கருதி நல்ல
 கணைசுத்தத்திலே மூழ்கி மனத்தினின்றொழியாத கூரிப டுன களையிலேயி, சனக்கு
 அருக்கிரகித்த தடவுகின்ற நல்ல மகிழ்வையையெந்நிய நாரதமுனிவராத தியா
 னித்து, கணைசுத்தத்ததைத் துதிசெய்து புனிதமாயினன உடன வந்துள்ள தேனை
 காவலா முதலியவாகளும் அசுத்தத்ததில் (அவவுருக்குமானகதன்) உடனமூழ்கித்
 தெயவவுருவத்தை யடைந்தார்கள் எ - று. (கச)

மறுவலுமங் கினிற்றுருத் கணைசாதிரு வடிபுருசை வயங்கித் தேக
 முறு குவிமா னத்தமிழ்த சேனையொடு மொருங்கேயி முடி கொண பனை
 னுறுதியொடு கவுண்டினிய நகராராத்து தானபல னுயிர்த்தோ ராதிதரா.
 பெறுமுறையிற் கொள்ககொடுத்தான சேனைகளு மவரவா தருப் பேணியிற்

(இ - ள்) கிரீடமணிந்த உருக்குமானகத் மன்னன மீண்டும் அவ்விடத்தில்
 இனிதாக விருந்த சித்திவிநாயகப்பெருமானுடைய திருவடியிற் பூசையைச்செய்து,
 தன்னையடுத்த சேனையுடனே, ஒளிவீசும் தெய்வவிமானத்தில் ஒருகரகேறி, உறுதி
 யோடு கவுண்டினிய நகரத்தையடைந்து, பெற்றோர் முதலானவர்களுக்குத் தான்
 பலனைப்பெறுமுறையோடு பெற்றமட்டி கொடுத்தனன சேனை காவலர்களும் (தங்கடங்
 கட்குரிய) அவரவர்களுக்கு விருப்பிக்கொடுத்தார்கள் எ - று. (கச)

எம்பெருமான றிருவருளால் வெவ்வேறு விமானங்கு ளெய்த நகரப்
 பம்புரக் ரரசாளும் வீமனமுத் லோரொவரும் பணிர்தங் கெய்தி
 யும்பாகொழ வுருக்குமான கத்தெனோடு கணைசாதிரு வுலகஞ்சோநதார
 நம்பியசா வியாதமுனி யழிவாயென் றலரிருந்தோ னன்றி னுலை.

(இ - ள்) எமது பெருமானாகிய விராயக்கடவுளுடைய திருவருளால் வெவ்
 வேறாகிய விமானங்கு வந்ததையு, அந்த வளநெருங்கிய கவுண்டினியநகரத்தை
 யரசுசெய்யும் வீமராசன முதலானவர்களுல்லோரும் வணங்கி அங்கடைந்து, தேவா

கள பணியுமபடி உருக்குமாங்கத்தனுடன் கணேசப்பெருமானுடைய சிறந்த உலகத்தையடைந்தார்கள். மிகக் கீர்த்தியையுடைய வியாசமுனிவனே! அறிவாயாகவென்று, தாமரை மலரிலிருந்து பிரமதேவன் உரைத்தருளினான், எ - று. (க௭)

அருந்தவதத்து விசசுவா மித்திரனை யீமனுற லாதி யாகத் திருந்துமக நெடுமுத்தி சோரத்திடுத லீராகத் திகழா நின்ற பொருந்துபல சரிதமுங்கேட்டனைசோமகாநதவினிப புகலக் கேளாய் [ன். பெருந்தவத்துக்கிருச்சமதனுபாசனையென றுரைசெயவான் பிருகுமேலோ

(இ - ள்) அரியதவத்தையுடைய விசசுவாமித்திர முனிவனை வீமராசன் அடுத்ததுமுதலாகத் திருந்திய தன் மகனாகிய உருக்குமாங்கதராசனுடன் (அவன்) முத்தியடைந்ததினாக விளங்குகின்ற பொருந்திய பல சரிதங்களையுங் கேட்டனை, சோமகாநதராசனே இனிப் பெருந்தவத்தையுடைய கிருச்சமதனுபாசித்த வகையையுஞ் சொல்லக் கேட்பாயாக வென்று, மேலோனாகிய பிருகுமுனிவன் சொல்வானாயினான் எ - று.

சோமகாநதன் பிருகுமுனியை யடுத்த படலமுதல யாவும் பிருகுமுனிவராலேயே சொல்லப்பட்டனவென்றும், பிறசரிதங்கள் இடையிடையே அவ்வவராலே சொல்லப்பட்டனவென்றுவருகொள்க. (க௮)

உருக்குமாங்கதன் முத்தியடைந்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிநந்தி - 1௫௭௭

கிருச்சமதருபதேசம்பெற்றபடலம்.

மருககொண் மாமலரி னானமுத நோக்கி மடமை முருக்கி மேதகுவி யாதமுனி முன்ன வனமுன முருக்கு மாங்கதனெ ழிந்தபினமு குருதை யுறுநோய்ப் பெருக்க மெவ்வன்மொ ழிந்ததது பேசு கவென்.

(இ - ள்) வாசம்பொருந்தியதாமரைமலரிலெழுந்தருளியபிரமதேவனுடைய திருமுகத்தைப்பார்த்து, அறியாமையை யொழித்து மேம்பட்ட வியாதமுனிவனாகிய பெரியோன், முன்னே உருக்குமாங்கதன் (இணங்காது)சென்ற பிறகு, முருகதையென்பவன் பொருந்திய காமநோய்ப்பெருக்க மெவ்வாறகன்றது? சொல்வாயாகவெனக் கேட்க எ - று

முருகதையுறுநோய்ப் பெருக்கமென்றது உருக்குமாங்கதன் சாப்பெற்ற படலத்திற் கூறப்பட்டுள்ளது. ஆங்குக் கண்டுகொள்க. (க)

முள்ள ரைக்கமல நாணமலரி னானமொ ழிசுவான றள்ள மெல்லிடைமு குருதையவள சாப மரசன் கொள்ள வுய்த்தபினு மமமாகுடி கொண்டெ ழுமெழு கொள்ள ரிக்கதுவி யாங்குளநெ கிழ்ந்து ருகினாள்.

(இ - ள்.) முட்பொருந்திய அடியையுடைய புதிய தாமரை மலரிலெழுந்தருளிய பிரமதேவன் கூறுகின்றான் தள்ளாடிய மெல்லிய இடையையுடைய முருகதை

யானவன் உருக்குமார்க்கதமன்னவன் சாபத்தைக்கொள்ளுமபடி கொடுத்தபின்னரும், மயக்கமானது குழிகொண்டு விளங்க, மெழுகானது ஒளிபொருந்திய அக்கினியிற பட்டாறபோல மணங்கசுரது வருந்தினுள். எ - று.

அனா - அடி நாண்மலா - அனறலாநத மலா, புதியமலரெனக். தள்ளு மெல்லிடை யெனறது—“உபயதனமசையிலொடியுமிடை” என்றும், “ராகசாற்றக் காற்றுவீடை” என்றும், “மருங்கோரிலக்கணம் [நன்னில]” என்றும் கூறியுள்ளன போலச் சமையிறுக்காது துவளுமிடையெனபதாம் (உ)

வண்டி னாககுமலா நந்தனவ னதது லவுவா
டண்டி னாககுளி: த டாகமுறு வானபி ணைபுறங்
கொண்டி னாககுவினா மானகலைகள் கண்டு குழைவாள்
பண்டி னாககுமணி வேயங்குழலப் பபப் வழிவாள்.

(இ - ள்) வண்டிகொண்டி முதல் மலாக் கொண்டு நந்தனவன் தனிலுலாவா வாள தடபமாகிய அலைக்கொண்டி குளிர்ந்த தடாகத்தை யடைவாள். தமது பிணை யையுடன்கொண்டு இனாகக்காக வினாந்துசெல்லும் மானகலைகளைக் கண்டு உருகுவாள். பண்டினுலி யெழுப்பும் அழகிய வேயங்குழலொலியெழுப்ப மனமழ்வாள் எ - று

வேய - மூங்கில வேயங்குழல் - புள்ளாககுழல் (க)

மந்த மாருதம் ருங்கசைய வனனி வீரவி
வந்த தென்கொலவளி யேயெனம் ருண்டு முனிவா
ளந்தி லானமணித முங்கவடு கால னெலியோ
சிறது கின்றதுயி ரென்றுதெரு மந்து கவலவாள்.

(இ - ள்) இளந்தென்றற்காற்றினது பக்கத்திலுலாவ, காற்றே ! அக்கினி யோடு கலந்துவந்த தென்னசாரணமென்று மயங்கிக்கொப்பபாள் அவ்விடத்தில், பசு வின (கழுத்திலுள்ள) மணியொலிக்க, கொல்லுகின்ற இயமனோசையோ உயிரழி கின்றதென்று சுழன்று துன்புறுவாள் எ - று

அநதில் என்றதை “அநதிலாங்கசைநிலை இடப்பொருளாகும்” என்றதால் அசைநிலையெனக் கொள்ளினுமாம். அவ்விடத்திலென்றும். (ச)

சிறுமை யாளர்கள் பிறர்களுவினை தீங்கு பெருமை
யுறுநா செய்கலரொ லீக்கடனம் ணிககு முலென
முறுகு வெந்துயர் மூட்டுவது னககு முறையோ
குறுமு ணிககுரிசில் குன்றுளனெ னககு முறுவாள்.

(இ - ள்) கீழ்க்கள பிறர்களுடாககுந தீமையைப் பெருமையாளர்கள் செய் யமாட்டார்கள் ஒலிக்கின்ற கடலும் அழகிய குழலும்போலக் கடுமையாகிய வெவவிய துன்பத்தை யெழுப்புவது உனக்கு நியாயமோ ? குறுமுனிவராகிய அகத்தியப்பெரு மான் பொதியமலையிலிருக்கின்றனரென்று வாயகுழிற் கூறுவாள். எ - று (இ)

வட்டி கைப்பலகை மீதிலவன் மாணு ருலெலா
மொட்டி யொட்டினளவ ரிரந்துக ரத்தி னீணையு
மொட்டி ளங்ககிரமு லைத்துணைமு யங்கும் வதனந
தொட்டி முத்தமிடு மாலையென வேது வருறும்.

(இ - ள்.) சித்திரப்பலகையின்மேலே அவ்வுருக்குமாங்கத்தனுடைய மாட்சிமைப்பட்ட வடிவமுழுவதையும் மிகவுமொட்டி யெழுதி, பொருந்திய கையினால் தழுவுவான். கோங்கருமபுபோன்ற ஒளிவீசும் இரண்டு இளமூலகளாலு முயக்குவான். மூகத்தைத்தொட்டுமுத்தமிழிவான். மலாமூலையைப்போலத் துள்ளுவான். ஏ - று. (சு)

நெட்டு யிரப்பெறியு நோதளிர்ந்து வண்டு கருகப்
பட்ட பட்டவிட மெங்குமுயா கொட்டின பரவக்
கட்டு ணைப்புனலக விழ்க்குமுரு வெமமை வெருவி
விட்ட கனறதென மேகலையொ துங்க விழாமல.

(இ - ள்.) பெருமூச்சுவிடுவான் தளிரகள் துவண்டு கருகுமபடி அவைபட்ட விடங்களிலெல்லாம் பெரிய கொப்புளங்கள் பரவவும், இருகண்களினின்றும் நீரைச் சொரிவான். உருவத்தின் வெப்பத்திற்குப் பயந்து விடுததுச் சென்றதுபோல மேகலா பரணமானது உதுங்குமபடி விழுவான் ஏ - று.

கோதளிரெனபதற்கு அழகிய தளிரென்றாவது, அவன் மேனியையொத்த தளிரென்றாவது பொருளாகுக (எ)

உற்று முந்தவவ டனன்னுமு கைக வரிதாய
முற்றும் வெந்துயரின முழுகிநில மீது முடிசாய்த
தற்ற முற்றவச மாயினள னைத்து மயியாப்
பொற்ற விரதிரனவி மைததுமயல பூண்டு வருவான்.

(இ - ள்.) (ஆடவனுடன்) பொருந்திவருத்தியவனைக்கட்டிலும் சொல்லமுடியாத துயராய முழுதும் பெருந்துன்பத்தில முழுகி, பூமியினமேல சிரசைச் சாயத்துப் பரவசமானான் அவற்றையெல்லா முணர்ந்து மனமழிந்த சிறுமலைபோன்ற இரத்திரன் (அவளை) விருமபிக் காமமயக்கமுற்று (உருவமாறி) வருகாளுயின்ன ஏ - று (அ)

வேறு

கழல்படுத துறுக்கிப் கமல பாகமுங்
கழலொலி செய்யுங்கணைக காணு நெஞ்செலாங்
கழல்வேள் சரங்களிற் கதுளி மாதராள
கழலிளங் காயபொருக கவினசெய் கச்சமே.

(இ - ள்.) வீரக்கழலைத்ததுக்கட்டிய தாமரைபோன்றபாதமும, வீரசண்டாமணியானது ஒசையிடுகின்ற கணைக்காலும், மனமுழுதும் கழலுமபடி மனம்த பாணங்களாற் சுடப்பட்டுள்ள முருகநதையின் காலிலணிந்த இளங்காயபோல அழகுசெய்யுங் கச்சம். ஏ - று

இதுமுதல் மூன்றுசெய்யுள்களால் இரத்திரன் முருகநதையில் வந்தவகையை வருணிக்கின்றனா. (க)

வீரற்றலைப் புட்டிலும் விளங்கு செங்கையி
னரற்றெறுந் நானடு சிலையு மாப்பத
மிரைத்துமென் மலர்த்தொடை யிசைந்த மாப்பமு
கிரைத்தடங் கணைப்புதை நிலவு தோள்களும்.

(இ - ள்) விரலினுனியில் புட்டிலும், விளக்குகின்ற சிவந்தகையிலே ஒலிச்
கின்ற வலிமையுடைய நாண்பூட்டிய விலலும், வண்டுகளோவித்து மெல்லிய மலா
மாலை பொருந்திய மாபும, வரிசையாகிய பரந்த அம்புகள் புதைந்து விளங்கும் சோள்
களும் எ - று. (க0)

பொற்புரி யாறபுறஞ் சூழ்ந்த குஞ்சியும்
பொறபவே யுருக்குமாங் சுதன்மெய்ப புல்லிய
பொறபெலாக் தழிஇக்கொடு புலமபிச சோர்ந்தவாப
பொறபினன் மருங்குறப பொருகுகென நெய்தினுன.

(இ - ள்) பொற்புரியினுலே புறத்திரகட்டிய குடுமியும் அழகு செய்யும்படி
உருமாங்கதராசன தேசத்திற்பொருந்திய அழகு முழுவதையுந் தழுவிக்கொண்டு புலம்
பிச சோராதன்ன அஃவழகியாகிய முருகையின் சமீபத்திற பொருந்தவினாநது
சோந்தன்ன எ - று.

ருஞ்சி - ஆனமகன தலைமயிர் பெண தலைமயினாக் குழலென்றும் அளக
மென்றது சொல்லுவா (கக)

மருககுழன் மாகாரா மறுத்துப் போந்தவன்
வுருகுருமாங் சுதனுபின் நெய் ளானென்ப
பொருகுகென லெழுந்தன புக்க வந்தாறுந்
தருக்கறு நயமொழி தழுவிக்க ளுவான.

(இ - ள்) மணந்தங்கிய கூந்தலையுடைய முருகனாயென்பவன் (தன்கருத்
தைத்) தடுத்தசென்ற அவருக்குமாங்கத் மண்ணிலும் நிரம்பி (தன்பாலவிருப
புகொண்டு) வந்தடைந்தன்னென்று, வினாநது எழா தன்ன (உருக்குமாங்கதன்போல
வேடங்கொண்டு)வந்த வருசுக்கையி இநதிரனும் அகங்காரமற்றநயவாத்ததைகளோடு
தழுவிச்சொல்கின்றன. எ - று. (கஉ)

எந்திள வனமுலை ஈரணடும டாயாதுதன
சாந்தகங் கிழிந்தத் தழுவிக்க கைகளான
மோந்தன்ன புட்குரன முழக்கங் கேட்டன
மாந்தின னிதழநறா மருவிப் புல்லினுன.

(இ - ள்) அண்ணாத இளமைவாயந்த அழகிய முலைகளிரண்டும பாயந்து
குளிர்த சாந்தப்பூச்சானது கிழிட்டுமபடி தழுவிக்கொண்டு கைகளாலே மோந்தன்ன,
(எனவகைப்) புட்குரல்களின (ஒலியைக்கண்ட ததிலே) முழங்கக்கேட்டனன் இது
மூரலாகிய தேனடபருகினன், அவனைத் தழுவிக்கூடினன் எ - று.

புட்குரலெட்டெ முன விளக்கப்பட்டன (கங)

வாட்டங் கணசரியு மந்திதன் னுணுக
கோட்டிளங் குவிமுலை கோட்டு மண்கொள
முட்டிய காதலின் முயங்கிச செய்யவா
யோட்டமும் பருகினு ளுவிப்புற றுளரோ.

(இ - ள்) வாட்டபைபோலும் பரந்த கண்களையுடைய முருந்தையும் மீண்
டும் அவனமாப்பிலே வட்டமாகிய இளமைதங்கிய குவிந்தமுலையானது கோட்டுமண்

கொள்ளும்படி அதிகரிக்கச் செய்த ஆசையுடன் முயக்குற்று, சிவந்தவாய்தழையும் பருகினன். சந்தோஷமுற்றான். எ - று.

யானையானது மதமுற்றகாலத்தில் நிலத்தைக் கொம்பாற்குத்தி மண்ணைக் கொள்வதுபோல, முலையாகிய யானையும் அவன் மாபிற் குத்திக் கோட்டுமண கொள் வென்றார் (சுருதி)

துடக்கின் னிரதிர வென்று சூர்த்தவண
முடக்கிய தடக்கையின் முனைகொ ளம்பெலா
மடக்கின் னிரிமாதத்தை வரிவிற முத்தின்
னடக்கின் முருந்தையோ டமாந்த போரினை.

(இ - ள்) இரதிரன் முயங்கினுனென்று, அரசங்கொடுத்த மனம்தன் முடக்கிய பரந்த கையிலுள்ள கூர்மைவாய்ந்த அம்புகளையெல்லா மடக்கினன். துக்கிய கையிற்றுகிப வரிககட்டமைந்த விலலைத் தாழ்த்தினன் முருந்தையோடு செய்த காமப்போரா படக்கினன் எ - று

இச்செய்யுளால் முருந்தை காமமயக்கொழிந்தாளென்றபடி. (சுருதி)

தருந்தனிக கலவியாற நழைத்த நெஞ்சொடு
முருந்தைதன் முனிபபணி முடிபபச சென்றன
புருந்தைத் தவவுருப போக்கிப போந்தன
னருந்தழல் வயிரவே னுதன் விண்ணமே.

(இ - ள்) தருதியாகிய ஒப்பற்ற புணர்ச்சியைக்கதால் நிரம்பிய மனத்தடன் முருந்தையானவள் தன் கணவன் பணிவிடையைச் செய்யச்சென்றான். பிரகாசிக்கின்ற தீயைச் சொரியும் வசசிரவேலைத்தாங்கிய ஆங்குறற தேவராசனாகிய இரகரன் தான்வந்த வஞ்சகவடிவத்தைச் சொழித்துத் தேவலோகத்தை யடைந்தான். எ - று (சுருதி)

முற்றிழை முருந்தைகன் மோட்டி னிரதிர
சுறறைநாட சுருத்தரித தையி ரண்டெனச
சொற்றகு மதியிடைத் தேனற லீன்றன
பற்றிப கருங்கடல் பரிதி கானறென.

(இ - ள்) முற்றிய ஆபரணமணிந்த முருந்தையென்பவள் தனவயிற்றில இந் திரனுக்கு அத்தினத்திலே கருப்பமடைந்து, பத்தாவது வன்று சொல்லத்தக்க மாதத்தில், கருநரபொருங்கிய சமுத்திரமானது சூரியனைப்பெற்றறற்போல ஓடிதவலனைப் பெற்றனன் எ - று

ஐயிரண்டெனச்சொற்றகுமதி - பத்தாமாதம் (சுருதி)

அண்டமு நடுக்குற வாரத்து வரலுவிழ்
தொண்டரை கிடந்தொளிர் கின்ற மைந்தனைக்
கொண்டலூர தவனுக்கங் குரித்த தேராகலா
மண்டிய பெருந்தவன் மகிழ்ந்தெடுத்தனை.

(இ - ள்) அண்டமும் நடுக்குப்படி ஆர்ப்பரித்து வந்து வீழ்ந்து ஒள்ளிய பூமியிற் கிடந்து பிரகாசிக்கின்ற புத்திரனை, மேகவாகனனாகிய இரதிரனுக்கு உதித்ததை யுணராத மிக்க பெருந்தவமுடைய கவிமுனிவன் களிப்புறந்தெத்தான். எ - று.

கவியெனப் பட்டவக கருணை மாதவன்
சவிமணி மைந்தருச சாத காதிக
ள யிசொரிந் தமரருக் கன்பு செய்திரும
புயியவர் புகழ்தரப் போற்றிச் செய்தனன்.

(இ - ள்) கவிமுனிவனெ றறு சொல்லப்பட்ட அக்கிருபைவா ம்ந்த பெருந்
தவமுடையவன் நிறமமைந்த மாணிக்கம் போன்ற புதலவனுக்கு, தேவாருக்கு அவி
சொரிந்து அன்புசெய்து, பெரிய பூலோகத்தாரா புகழும்படி சாதகாதி கருமங்கள்
மேம்படச்செய்தனன் எ - று.

அவி - தேவருணவு

(கக)

வேறு.

குருசசந திரணை வென்றமுகக் கோல முகுரதை தனிமைந்த
னுருசசந தவரி எய்விழுதும பிறவுந் திமிர்தொண் டினலாட்டித்
தருசசந தொடுகா ரகிலபுகைத்துத் தனப்பா லாட்டப் பன்னிருநாள்
கிருச்ச மதனென றெருநாமம் கிளர்தான மகமுத கிளர்தவத்தேநான்.

(இ - ள்) நிர்ந்தமுகிய (பூரண) சந்திரனை வெற்றிகொண்டமுதத்தைபுடைய
அழகிய முகுரதைவென்பவா ஒப்பற்ற புத்திரனுடலாக சந்தனமும் அரிசனமும்
வீழ்வுகளும் பொடித்துக் கலந்த ஒளியி நிரால் முடிகாட்டி, தேவதாரு சந்தனக்
கட்டை காரகிந்தடை முதலியவற்றின் பொடியாற்புகையிட்டு, முலைப்பாலாட்டி
வளர்க்க, விளங்குகின்ற தவத்தைபுடைய கவிமுனிவன் பன்னிரண்டாந் தினத்தில்
கிருச்சமதனென்றும் ஒருபெயராக கூறி நாமகரணஞ்செய்தனன். எ - று. (உ௦)

கருப்ப நிலைகா ருமாணாடிற் கரிசன முறையா லுபநயனம்
விருப்பி னியற்றி டறையாதி விளங்குத தெரிந்தான கவிபெண்பான்
கிருச்ச மதனு மொருமுறையிற் கேட்டு முழுதூர தெரிந்துணர்ந்து
வெருசெய் பவத்தின் வேரறுக்கும் வெற்றிப்படைபோ லாயினான்

(இ - ள்) கவிமுனிவன் கிருச்சமதன் ஜனித்ததற்கு ஆறாம் வருடத்தில், குற்
றமற்ற முறைப்படி உபநயனத்தை ஆசையோடுசெய்து, வேதமுதலியவற்றை விளங்
கும்படி யுணர்த்தினான் கிருச்சமதனும் ஒரேதரங்கேட்டு (ஐயந் திரிபு அபியாமையொ
ழிய) முற்றம் ஆராய்ந்திந்து அச்சத்தைச் செய்யும் பிறவியின் வேலாயற்கும்ஜயப்
படைபோலாயினன். எ - று.

(உ௧)

ஒழுக்க முதலா கிபநெய்யி னுறழா தொழுகக் கவிமகிழ்ந்து
வழுகி லாத கண்ணுந்து வாவென மனுவை யுபதேசித்
தழுகி லாதா யிமமனுவை யனுட்டிப் பேரெடு கணிவிழைவு
முழுக வருள்வர் கணேசரென மொழிந்தா னவனு மதுவேற்றான்.

(இ - ள்) ஒழுக்கமுதலாசிய வழியிற் பிறழாது நடக்க, கவிமுனிவன் களிப்
புற்று, குற்றமில்லாத “கண்ணுதுவா” என்னும் மந்திரத்தை யுபதேசித்து, களங்க
மில்லாதவனே! இம்மந்திரத்தை அனுட்டிப்புக் கிரமத்துடன் கணிக்கக்கடவை. (அத
னாள்) கணேசப்பெருமான் உன்விருப்பம் முற்றுப்பெற அதுக்கிரகிப்பாரென்று கூறி
னன். கிருச்சமதனும் அம்மந்திரத்தைப்பெற்றான் எ - று.

(உ௨)

நாளு நியதித் கடன்முடித்து நாம் வினைக றெந்தென்னை
யானு மைங்கைக் கணைசர்திரு வடித்தா மகாக ளுளத்திருத்தி
மூளு மன்பி லவர்தனுவை புகறயி னனுட்டிப் பெரடுங்கணிததுக
கேளும் பிறக்கென் றிடவுலகங் கேண்மை கொள்ள விளங்குநாள்.

(இ - ள்.) நாடோறும் நிததியகருமத்தை முடித்து, அசுசத்தைத்தரும் வினை
களையொழித்து என்னை உணுகிரகிக்கும் ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய கணைப்பெரு
மான் திருவடித்தாமரைகளை மனதிலிருக்கச்செய்து அதிகரித்த ஆசையுடன் அவரு
டைய திருமந்திரத்தை முறைப்படி அறுட்டிப்புடன கணித்தது, உரவினரும் பின்
னென்று சொல்ல உலகமுழுவதும் நடபுகொள்ளுமபடி விளங்குவ் காலத்தில், ௬ - று.

துள்ளிக் கயல்வா னிடைத்தாவத துடுமென றிறங்கி யிளநாரு
வள்ளி குதட்டுந தடமுடுதத மகத் நாட்டிற் கோனெவாககுந
தள்ளி யணையான பெருங்கொடைமான் றுள குர னெனுமபெயரான
றொள்ளி யகனற வுள்ளகததுத தொடுதத தருமச சிறத்தையான.

(இ - ள்.) சேறகெண்டைகளை துள்ளி ஆகாயத்திலே தாவவும், இளங்கன்று
கள் விளைந்திறங்கி வளைக்கொடியைக் குதட்டுகின்ற தடஞ்குழந்த மகதநாட்ட ரசன
ஏல்லோருக்குந தாயைப்போன்றவன், மிக்க நகைத்தனமையுடையவன், தான்குன்னெ
ன்னும் பெயருடையவன், துன்பமகனற மனத்திலே பொருந்திய தருமசிறத்தினைய
யுடையவன். ௭ - று. (௨௪)

அன்ன மருட்டு நடைக்கற்பி னுன்ற மனைவி யம்பிகையும
பொன்னை வெள்ளி தன்னமருடும் புத்தியமைந்த வமைசராகளுந
தன்ன துடலு முயிருமெனத் தக்க பரபால் வழியொழுந
வின்ன லறச்செவ் கொலோசு யிருபு மகிழுவ காலத்தில்.

(இ - ள்.) அனந்தனை மயங்கச்செய்யும் நடையையும் கற்பின் மேம்பாட்
டையுடைய மனைவியாகிய அம்பிகைபெண்பவரும், பொன்னையும் வெள்ளியையு
மயக்கிய மனமமைந்த மந்திரிகளும், சன்னுடைய உடலும் உயிருமென்று சொல்லத்
தக்க முறைப்படி, நீதிவழியையொழுகவும் துன்பமகலவும் செவ்வேல செலுத்திக
கொண்டு களிப்புநீருக்குங்காலத்தில். ௭ - று. (௨௫)

பெற்ற குரவன றனைக்குறுகுப் பிதிராக துட்டு நாளெய்த
முற்ற வுணர்த வசிடடையு முழுகத் தவவத் திரிதனைபு
மற்று முயர்ந்த முனிவரையும் வருவித் தானமற் றவரோடுங்
கற்று மிகுந்த கிருச்சமதன் கலந்து கலைப்போ ராறவினான்.

(இ - ள்.) பெற்றதற்கை நிமித்தமாகப் பிதிராக உணவிசுருதினம் [சிராத
தநாள்] வரவும், முழுவதுமுணர்த வசிடடமுனிவனையும் முழுமையாகிய தவத்தை
யுடைய அத்திரிமுனிவனையும், அவரல்லாத உயரந்த பிறமுனிவர்களையும் வருவித்
தன்ன. அவர்களுடன் (துலகோச) கற்றுமேம்பாடுற்ற கிருச்சமதமுனிவன் அளவளா
விச் சாத்திரப்போர் செய்தன்ன ௭ - று. (௨௬)

வாதினேற்ற வத்திரிடவ வாதின வெல்ல மாட்டாது
சாத லையை கொடுங்கோபத் தழல்கொப புளிகக வெதிரோக்கிப்

பேதை நினது சிறப்பினையும் பெருமை யனைத்துஞ் சுகடுகீ
யோது முனிவன் மகனலலை யுருக்கு மாங்கன மகனென்றான்.

(இ - ள்) சாஸ்திரவாதத்தாலெகிர்த்த அதிநிமுனிகா அலவாதிடெல்லெல்லப் பிலலாமல, இறப்பினிகாத கொடிய கோபாக்கினியானது கொடபுளிக்க எதிரேபாத்தது, அறியில்லாதவனே! உன் பிறவியையும் உன் பிரதாவநிலை, சுகடுகி, நீ சொல்லிய அவிமுனிகா புதலவனலலை, உருக்குமாகத்தென்னும் மன்னவன மகனென்றுகூறினா எ - று. (உஎ)

இந்த சபையி னுடங்கிருந்த லைலா தெங்க ளோடொப்பச சூததை கினிய பூசையுஞ் செயயக கூடா தெழுந்தொலலை யந்தப புடையே குறுயெனறே யழன்றத் திரிகை மயிததுநாப்பச சந்தப பொடியி னெனிராமேனித தவஞ்சால கிருச்சமதருபதேசம்.

(இ - ள்) நீ இந்த சபையினிலிருந்தவ கூடாது, எங்குளோடு சமான மாக மனத்திற்கினிய பூசையுஞ் செயயககூடாது வினாவில ஆதர்ப்பகத்திற் செல்லக்கடவையென்று கோபித்தது, அந்நிமுனிகை கையை மறியுச்சொல்ல, சந்தனப்பொடியாற் பிரகாங்கினத் திருமேலியையுடைய தவமிருந்த கிருச்சமதருபதேசம் கோபித்தது எ - று. (உஅ)

விழிவன சிவப்ப விருதுதுடிப்ப வினவது புறநா நதிலை வழிவு மருவிற நெனாசிலரவ கஞ்சி யகல மூன்றுவரும பொழிசுட டழலா லவிப்பாணியோற் பொங்கி பொழுது சனையுன்னிற் குழிய வசிடன முதலான குழுவி லோமு விதுபொன்னு.

(இ - ள்) கண்கள் சிவக்கவும், உதடு (படபடெனத்) துடிக்கவும், பிரகாசிக் கின்ற புருவமானது நெறியில்லறவும், அழிவுகாலஞ் சம்பவித்ததென்று அங்குள்ள சிலா பயந்தோடவும், திரிலோகங்கலையும் சிந்துகின்ற கண்ணினெருப்பால அழிக் கின்ற உருத்திரமூர்த்திபோலக் கோபித்தெழுந்த சபையிறகடியுள்ள விட்டாமுத் தவிய முனிகாகூடத்தின முன்னினது இகனைச் சொல்கின்றன எ - று (உக)

அரசன மகனயா னலயிபி ரவமா நந்ததா லவமதிதிரோ பாவு தவத்துக் கவியென்பான பால னானேன யானகால விரவியிருந்த நுமமைபெலாம விழித்துப் பார்க்கு முனயவித்துச் சுரர்கள் வியப்பப் புகழ்நடுவே னென்று துணைகென நேகினு.

(இ - ள்) யான (உருக்குமாகத்த) அரசன புத்திரனல்லேன, நீங்கள் அவ மானத்தால (எனின்) அவமதித்துரைத்திகள் துதிக்கத்தாக தலத்தையுடைய கவி முனிகனென்பவனுக்குப் புத்திரனாயப் பிறந்தேன யான் பிறாலத்தில, கூடியிருந்த உங்கனையெல்லாக கணத்திறந்து பார்க்குமுன்னே யழித்தது தேவாகனகலிக்கக் கோத் திவை நிலைநிறுத்துவேனென்று வினாகது சென்றன எ - று. (க௦)

மிருந்த கோபந் தனியாமை வேகத் தொடுமபோ யின்றனை முருந்தாய் மிருந்த தூரத்தாயென முன்னே வாவென பிதாயாரே நிகழ்ந்த துள்ள படியிங்கே நிகழ்ந்து வாயென றுனமுருந்தை நெகிழ்ந்து நெஞ்ச நடுகடுங்கி நிகழ்ந்த படியே ஈனாசெய்தாள்.

(இ-ள்.) அதிகரித்த கோபமடங்காமல் வினாவோடுசென்று, தன்னைப்பெற்ற தாயை (நோக்கி) முகுந்தாய் ! மிக்ககாமமுடையவனே ! எனமுனைவருக எனக்குத் தந்தையாவன் ? நடந்ததை உள்ளபடியே கூறுவாயாகவென்றன. முகுந்தை (அதனைக்கேட்டு) மனந்தளர்ந்து நடுகுங்கி நடந்த விருத்தாந்தத்தையே (உண்மையாகச்) சொல்லினன். ஏ - று.

தூததை - காமமேலீட்டாற் பலனாயும் புணர்பவன். (நக)

வேறு.

மிருக வேடடையின மேவிய வருகுதுமாந் சுதனீர
பருக வந்தனன் படிபிலா வருகுசுண டவனுக்
குருகி யுன்றனை யுயிர்ததனே னுணகணூக கார்வம்
பெருக னிரசையா நெழுநூல் பேசிய முறையால்.

(இ - ள்) மிருகவேட்டைக்காகவந்த உருக்குமாங்கராசன (இவ்வாசிரமத் திற்று) நீர் பருகுமபடி வந்தனை (அவனுடைய) ஒப்பிலாத தேகப்பொலிவைப்பார் த்து மனமுருகி, மையூட்டிய கண்ணையுடைய மாதாளுக்கு ஆசையதிகரித்தால் மனஞ்சென்றபழி நடக்க நீதிதூதகனிற சொல்லியமுறைப்படி, (அவனைக்கூடி) உனனைப்பெற்றேன ஏ - று. (நஉ)

விருப்பின மைந்தனை யுள்ளவா ஸீதுவென விளம்ப
நெருப்பின மேலொரு நெருப்பினை நெருதுபெய தாங்குப்
பொருப்பு நோதவன் புகைந்துள்ள விளந்துக ராத
வருப்ப மாவனத் திலநதையா குகுவெனச் சபித்தான்.

(இ - ள்) ஆசையையுடைய மகனே ! உள்ளவகையிடுவென்று (முகுந்தை) கூறவும், நெருப்பினமேலே வேறொரு நெருப்பை மிகுதியாகப் பெய்தாற்போல, மலைபோன்ற (பெரு) தவகையையுடைய கிருச்சமசமுனிவன் கோபித்து, பறவைக கூட்டங்களுண்ணத் துன்பமடைந்த வனத்தில் இலநதையாகுவென்று சாபமிட்டனன். ஏ - று. (நக)

ஒடுங்கி நின்றதா யொருமக னுரைத்தமை கேட்டு
நெடுங்கு ணத்தவ தாயென நினைத்திலை யெனனை
நடுங்கச் செயதனை யாதலி னீயுமுன் னடுங்குக
கொடுங்கு ணசிறுந சுடுக நினகடுவனச் சபித்தான்.

(இ - ள்) அடங்கிநின்ற முகுந்தையென்னுந் சாயாவன் ஒப்பற்ற தன்மைத்தன்கூறிய சாபமொழியைக்கேட்டு, மிக்க நற்குணமுடையவனே ! என்னைத் தாயென்று கருதினாயிலலை நடுக்கமடையச் செயதனை யானபடியால், நீயும் உள்ள நடுங்குபடி, உனக்குக் கொடுமைபாகிய குணத்தையுடைய சிறுமைத்தன்மை வருக வென்று பிரதிசாபத் தந்தனன் ஏ - று. (நச)

கலந்தை வந்தொளிர் முலையவள் கடுகுசா பத்தா
விலநதை வந்தெழு வனத்திடை யிலநதையா யிருந்தாள்
வலநதை வந்ததோண் மன்னவன் மகன்மையைக் குறித்து
வலநதை வந்தமா தவனுள் நாணிபங் கிருந்தான்.

(இ - ள்.) ஆபரணமணியப்பெற்றுப் பிரகாசிக்கின்ற குசங்களையுடைய முகுந்தை யெனபவன் சன்னையனுசிய சாபத்தால், இவர்களை முனைத்தவனத்திலே இவந்தைமரமாயிருந்தன வெற்றிபொருந்திய சோளகள் பொருந்திய உருகருமாங்கதனுடைய புதல்வனுனமையைக் கருதி, நன்மைபொருந்திய பெருந்தவத்தைச்செய்த கிருச்சமதமுனிவன் மனதில வெட்கங்கொண்டு அவ்விடத்திலிருந்தனன். ஏ - டு (௩௫)

அழிந்த மானத்தின் வாழ்கவி னுகையை யொறுத்துக்
கழிந்தது போதலே நன்றெனக் கருதிடு மளவில
வழிந்த மாமத முந்ததவ னருளினவா னவாகுபு
பொழிந்த தேனெனப் புரந்தன மகனெனக் கேட்டான்.

(இ - ள்.) அழிந்த மானத் துண்ட வரழ்வனக்காட்டிலும் உடலெவெறுத்து இறந்துபோவதே உத்தமமென நினைக்குங்காலையில், மதமொழுகும் யானமுதத்தை யுடைய விநாயக்கடவுளுடைய திருபருளால், தேவர்களுக்கே சொரிந்த தேனமாரி போல, இவதிரன் மகனென்று சொல்லக்கேட்டனன் ஏ - டு. (௩௬)

சிறிது சிந்தையைத் தேற்றின் வைமதி ரெய்த
வுறுவ ராதிசொ டனைவரு முற்றடி னாங்க
மறுவி னைவா மொறுகுறு மொனமதித் தருக
குறுவ னத்தினை விடுததொரு கொடுவன் மடுததான்

(இ - ள்.) மனைதச் சிறிதுதேர்த்தசெய்து அவமதித்த முனிவர் முதலான வாகொல்லாரும் பொருந்திப் பாதங்களைப் பணியுமபடி, குற்றமில்லாத நல்லவரத்தை யடைவோமென்று யோசித்து, அந்தச் சிறுவனத்தைவிட்டு வேறொரு பெரிய வனத்தை யடைந்தனன் (கிருச்சமதமுனிவன்) ஏ - டு

கொடுவனமெனறதால் புலி சிங்க முதலிய துவட்டமிருகங்கள் சஞ்சரிக்கும் பொருவனமெனக்கொள்க.

தேற்றினன் - முற்றெச்சம்

(௩௭)

இதுமு குருதையின் சரிதமென் றிருநூற் கவிழ்ந்த
பதம் மென்மலாச சேககையான் பார்த்தனன் செய்ய
மதம் லாதிறு மாப்பினின் றதழிமண போரது
முத்த வம்புரி விபரதனு முனிவான் மகிழ்

(இ - ள்.) இதுவே முகுந்தையெனபாளுடைய சரித்திரமென்று, செவ்விய தேனெழுகுந் தாமரைமலரில் எசிகுரு திருமகளை மாப்பினின்று விலக்கிப் பூமியில வந்து முதிர்ந்த தவத்தைச்செய்த வியாதனெனலும் பெயரையுடைய முனிசிரேட்டர் மகிழ்மபடி, இதழ்கள் கட்டவிழ்ந்த மெல்லிய தாமரைமலாச சேககையையுடைய பிரமதேவன் கூற்றினன் ஏ - டு. (௩௮)

எந்தை யைங்கற கினியமந திரவுப் தேசந்
தந்தை தந்திட முகுந்தைதன் மகனெபெற்ற துணாத்தா
மந்த மெய்ததவன் வரம்பெற ஸிறிகெனப் பிருகு
சுந்த ரம்பெறு சோமகாந தனுக்குரை தொகுப்பான்.

(இ - ள்.) எந்தையாகிய ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய கணேசப்பெருமா னுக்கு இனிதாகிய மந்திரோபதேசத்தை முருந்தமகளுகிய கிருச்சமதமுனிவன் தந்தையாகிய கவிமுனிவனார் செய்யப்பெற்ற வகையைக் கூறினோம் அந்த உண்மைத்தவதையுடைய கிருச்சமதமுனிவன் வரம்பெற்றனதையும் அறிவாயாவென்று யிருகு முனிவர் அழகுபெற்று விளங்குஞ் சோமகாந்தராசனுக்கு உரைசெய்வார் எ - று.

கிருச்சமதருபதோமபெற்றபடலம் முறையிற்று.

சூ. 1. திருவிருந்தம் - 45

கிருச்சமதர் வரம்பெறுபடலம்.

உலகங்க ளனைத்து நொடியும் முழு முண்டாகியவென பெருமா னிறைநால், பல்புக தெளிகின் திருச்சமதன் பட்டமுற தவனாறு தவரத் திணைபு, மிலகும படிசொல லுக்கென அதுவ வெழிலா ருமலியா தனவினா வலுமம், மலாமெல லணையான மகிழ்ச்சி தவன்முன் வரம்பெற்றதுமே தவவித் தனனே

(இ - ள்.) உலகங்களுல்லாவற்றையும் நொடியும் முழுமுண்டாகப் படைத்த எம் பெருமானாலுளிய தலைமையான பலபூலகளைபுக தெள்கின்ற கிருச்சமதமுனிவன் (தவவானு)சென்று, அவனபெற்ற வரச்சையுடையவருமபடி சொல்லவேண்டுமென்று, சுவர்தின் அழகுவிளங்கும் வியாசமுனிவர வினாவுட, அமெலலிய தாமரைமலர்ணையையுடைய சதுமுகன்குமிருந்து, அவன் வரம்பெற்றதையுஞ் சொல்லத்தொடங்கினான் எ - று

(க)

பழிமல னெகா னமொழிந் தபலே படுகா னமதித் தகிருச்சமதன், வழிதண் மதுமல விகைமுல லையின மயிலைக் கொடியா தவிபந் தரிமெ, பொழிலும் புதுமா மலரோ டைகளும பொரும புல்லவா வியுமவேள விமனை, மொழியும் படிசெய யுமுனிக கணமு முடிவா னவாவாழ்க கையு நெ'க கினனே.

(இ - ள்.) பழிமிருந்த வனத்தை விடுத்து, சமீபநிலை பொருந்திய (பெரு) வனத்தை யடுத்த கிருச்சமதமுனிவன், குவிராத் தேனசொரியும் மலலிகையும் முல்லையும் இனமைதக்கிய இருவாட்சிக்கொடியும், குருக்கத்திப் பந்தரிட்டபொழிலும், அனந்தநத பெரிய மலரோடைகளும், பொங்குகின்ற நீரையுடைய தடாகங்களும், யானகளை வேதங்கூறிய வகையாகச் செய்யும் முனிவர்கூட்டங்களும், கிரீடமணிந்த தேவர்களுடைய இருக்கையுங் கண்டனன். எ - று.

(உ)

அங்குற் தமர்மா தவாதமமையடுத்தவாதா டொழுவாங் கவர்நல் வாவேற, மிகுற மிருவென் னமகிழ்ந் துதின மெழிலார புயியின் வலமா னபதந், தங்கும் பெருமெல் விரலுன மியொரு தந்தப் பெருமா னுருவங் கருதி, முங்கும் பொழியைந் துமடக கிமனு மொழிகின் தனன்முற றுத வத் தினெடும்.

(இ - ள்) அவ்விடத்திற் பொருந்தியமர்ந்த பெருந்தவசிகளை யடுத்து அவர்கள் பாதங்களிற் பணிய, அப்பொழுது அவர்கள் நல்லவராகக்கொண்டு இவ்விடத்திற் பொருந்தியிருக்கவென்று கூறக்களித்து, நாடோறும் வலப்பாதத்திற் பொருந்தியமெல்லிய பெருவிரலெப்பியிலானறி, எகத்தராகிய கணைசப்பெருமானுடைய திருவுருவத்தை மனதில் தியானித்து, துன்புசெய்யும் ஐம்பொறிகளையும் உகி முதிர்ந்த தவத்துடன் மனதிரத்தைக் கணிக்கின்றனன எ - று. (க)

ஓர யிரதே வாகளாண் தெமக கொருகால விழிவிட டவனிங் கனமை, யீர யிரமோ மெமயா யிரமாண் டெவகுந தவவா கியெழுந துகடத், தாரா முலைவா னரமங் கையரு தனிவா னவருந தருவோ ரெவரு, நீரா குளிரகங் கைநெடும பொழிவு நிலவக தவமாற மியிருந தளவில.

(இ - ள்) ஆயிரதேவவருடங்களுக்கும் கொருமுறை கண்ணிமைத்து, அக்கிருச்சமதமுனிவன் இவ்வகையாசப பதினையாயிர வருடங்கா எவ்விடத்திலுந் தவாக்கினி யானது எழுந்து, மலைபொருந்திய குசங்களையுடைய தேவலோகத்துள்ள அரம்பாஸ் திரீகளும ஒப்பற்ற தேவாகளும் அசுராகளும் யாடரும் நீர்பொருந்திய குளிரசகியாய்ந்த கவகையும், பெரிய (கற்பக)சோலையும் விளங்கு கடுமபடி, தவஞ்செய்து கொண் மருக்கையில். எ - று

விழிவிடெவென்பது கண்ணிவிட்டு இமை விடுகல (ச)

மனவாக குறுகா யமுமெட டரிய வளாபே ரொளியாயப பரிபூரணமா, மினமா மலா தூ வியிறைஞ் சியென தியானென னுமகந தையிரித தெனதூந, தனதே யெனுமெய யடியா ரவரே தாமா கியிருந் தவிராயகனார், நனவே யவனுங் குவரம புரிய நகுடப ரருளா லெதிர நன னினரே.

(இ - ள்) மனமும் வாக்கும் பொருந்தியகாபும மெட்டுதற்கரிய வளாகின்ற பெரொளிப பிழம்பாய, எககும் நிலைவாய, கூட்டமாகிய சிறந்த மலாகளா னருசகித் துப டனிகது, எனது யானென னும் அகநதையெழுதித்து, (பரிபூரணவியாபகத்தால) என்னுடையதுந் தன்னுடையதே யென்றும் உண்மையடியவாகளே தாமாகி விளங்கும் விநாயகப்பெருமான, அக்கிருச்சமதமுனிவனுக்கு நனவிலேயே வரமளித்தருள, களிக்கத்தக்க பேரருளாடி எதிரே பொருந்தினா எ - று. (ஊ)

காலேக கதிரகா டியுதிந் தனைய கதிரசெய் திருமே னியுமலா ரிசமென், மலைக குவனப பாரமா புமவினா மலிகுரு குமமா திமட்டித் துமிரு, சிலப பணிநீ ரினனாத தநுந் தேவாப பியதேர னொருபத் துமிரு, பாறுந் ரெளரிசுத் தியுமபுத் தியுமவென பாலொத் திடுகி கநலவா கனமும.

(இ - ள்) காலையிலுதயஞ்செய்யுஞ் சூரியாகள ஒருகோடிய ருதயமாணர் போல ஒளிவீசு திருமேனியும், தாமரையாகிய மெல்லிய மலாமலைக்கு அழகுபெருந்திய திருமார்பும், வாசமிக்க குவகுமபபுமுதலியன சோததுமிக்கபுனிதமாகிய பணிநீரிலணைத்த வாசந்தவகிய தேயவினையுடைய ஒருபது திருத்தோள்களும், இருபக்கங்களிலும் பொருந்திய பிரகாசகின்ற சித்திதேவியாரும் புத்திதேவியாரும், வெள்ளிமாலினை நிகர்த்த நலல சிவசுவாக்னமும எ - று. (சு)

அலைகா துமதம் பொழியா னனமு மணியா ரொருகோ மின்னங் கியிட
நிலமா திரமெங் குகிவார் தொளிர் நிகழுந் திருமே னியொளிக் கணுடு
மலையா மதியின் னொளிகு ரியனின் மாயநதா லெனவை குகிருச சமத
னுலையா ததனல் லொளிமா யவெதி ருற்ற னைவிழித் துறநீநாக கினனே.

(இ - ள்) அசைகின்ற திருச்செவியும், (பரஞானம் அபரஞானமென்னும்) இரு
மதத்தைச் சொரியுந் திருமுடிமும், அழகுபொருந்திய திருவேகத்தழும் வன்னகும்படி
பூமியுந் திசையுமெங்கு பிறிதது பிரகாசித்தது விளங்குந் திருமேனியின் கர்த்தியில், நட
சத்திரம் சந்திரன் புவறின் பிங்காசமாசது சூரிய கொளியால் நகித்தாற்போல, விள
ங்குந் கிருச்சமதமு னின்ன அழியாத தன்னுடைய சலல கூந்தியானது நகிக்கும்படி,
எதிரே யெழுந்தருளிய கணேசப்பெருமானைக் கண்கல விழுத்தபு பொருந்தப்பார்த்த
னன். எ - று.

(எ)

ஒளிபா லிறைவான திருமே னியெழில் யாதுக தெரியா விழிக
சவுளந், தெளியா துதுவென னெனம மாகொடு தியானித் தவுளந் துளி
நா யகரை, யளிபா டெதுரோக கியொளிக் கினைய கணுமுற றதுநீ
த் ததுரெய தவமு, பொரியேன வயினமுற றநிருங் கருணா யிரைவித்
தருளெம பெருமா னெனலும்.

(இ - ள்) பிங்காசகினால், இறைவராகிய கணேசப்பெருமானுடைய திருமே
னியின் அழகுமுழுநிற தெரியாமல் கண்கள கூசவும், மனைதெளியாமல், இவ்வுசை
னென்று மனமபக்கங்கொண்டு, தியானஞ்செய்துள்ளதானால் விநாயகநகடவுளை
அனபுடனெதிரே ரெளிசித்த, பூரிடைபூந் திப்பொழுது சம்பவித்தது அசனை யொ
ழித்தது, அடியேனெய்யந் தவமுற என்னிடம் முறையாய்ப்பெறப் பெருங்கருணை
யைக் கிருபைச்செய்துள்ள எம்பெருமானே! என்று திருச்சமத யாசிக்கவும் எ - று.

வெளிகலா வினைந் தவெழுந் தபரான மிமுபே ரருள்கூர் துமெ
ய்ஞ்ஞா னவிழி, யளிககத் தளவுற முடிந் தபரான மெழுந் துப
ணிக் துமறை, கொளிகருந் திமுட்ப லிபென்கரை னெதிரே யொளிர்வித்
தனனென துருநெந் தருகிக், அளிகமும விழிநீ களபரந் துலித் துகன
மாற றிடநிவ றியெழில் பாவல

(இ - ள்) பகிமுடிநிலே தீயிசைச்சமநத மகலவெழுந் தாரிய கணேசப்
பெருமான மிர்பெருங்கருண மிகுந், உண்மையாயி ஞானநெறிநகொடுத்த
ருள, மனதளையியடைந் திருச்சமதமு னின்ன அசையு, நெ யெழுந் தவனக்கி,
தேவாசுருக்குற காணமுடியாத திருமேனியை என்கண்ணுக்கெதிரே விளங்குசெய்
தனநென்று, மனந் திருந் தி களிக்கிடாற கண்ணிரத்ததுளிகள் பரவிப்பூட்டியிலுள்ள
அசனையகற்ற, (எ சி) நின்று திருச்சமத யாசிக்கனன். எ - று

ஊனகருணை, றர்சிக் குடியாது ருள்திய கிருச்சமதன கணேசப்பெரு
மானுற் கொடுக்கப்பட டு ஞானகண்ணுல அறா திருமேனியைத் தரிசித்து மனக்கிந்
து துதிப்பானுயிற்றெனப்பது கருத்த.

(சு)

வேறு

நித்தியமாய் நினமலமாய் நிகர்க்குணமாய் நீடொளியாய்த்
தததுவமாய்த் தந்துவததுந் தபரலா யப்பாறு

மத்துவித மான வரும்பொருளை நீயடியேயன்
சித்த முவப்பத் திருக்காட்சி தந்தனையே.

(இ - ள்.) நித்தியமாகியும், நினமலமாகியும், நீர்க்குணமாகியும், மிக்வொளி
யாகியும், தத்துவமாகியும், தத்துவத்துக்கப்பாலாகியும், அசற்கப்பாலும் அத்தவிதயா
கியபொருளை! தேவரீர் அடியேனுடைய மனங்களிக்குமபடி இருக்காட்சி கொடுத்த
தருளினீரே! ஏ - று.

நித்தியம் - எக்காலமுமுண்மை. நினமலம் - மலாபிடம் நீங்குணம் - குண
மதிதம் (க0)

சுண்ணா மதிபர நபங்குஞ் சடாநரி
புண்ணு ரமுநெய் லலிப நககடலே
விண்ணு ரமியாத வித்தகா ப்படியேயன்
சுண்ணாக காணுமா காட்சி கொடுத்தனையே

(இ - ள்.) குளிராசிபொருளிய சுகூரண பிரகாசஞ் சடையைத் தரித்தவ
னே! சுண்ணத்தக ஆகுமையாகிய அமுடமே! அப்யாத நிர்யிய சுக்காகமே!
தேவரீர் ஒரு கண்டறியாந் தானசொருப்யே! தேவரீர் அடியேன் தரிசுகம வகை
யாகக் காட்சிகொடுத்தீரே! ஏ - று.

ஜடாநரி வன்ற வடமொழி பிரபோகம்
காணுமாறு என்றது காணுமா வெனதொக்கது (கச)
ஆகநாமே யாகிய வரிபு தனித்தெனையும
போகநாமே போகமெனப் பொன்றுவிதது பொருளுந்
தாக்காறு நின்ற தனிமுதலே நீயடியேயன்
வாகநாகக் கூறுமா வந்தெனீரே நின்றனையே.

(இ - ள்.) பட்டயாமலே பட்டத்து, காவாமலேகாத்து, எவற்றையும் அழி
யாமலே யழித்து, மலசம்பந்தத்தைப் போக்கித்தனும், ஒன்றொன்று தொடர்ப்படாமல்
[அதிப்பட்டு] பன்ற ஒப்பற்றமுதலவனே! தேவரீர் அடியேன் வாயாகக் கூறும்வகை
யாகவெழுந்தருளி என்ரே நின்றருளினீரே! ஏ - று.

“ஆகநாமேயாகிய வரியாதனித்தெனையும போகநாமே போகம்” என்றது, சிந்
தனை மாததினாயானே சிருஷ்டி திதி சங்காரங்களைச் செய்வனெனவும் கூறியதாய்.

என்று கிருச்சமத நேததெடுப்பத் தேனொழுதுங்
கொன்றை யலங்குந் குழகன முடி யுளகி
யொன்று தவந்துத குவந்தோ மின்னவங்க
ணன்று களத்தி நனிநுது மென்றனாலு.

(இ - ள்.) என்நிவவகையாகக் கிருச்சமதமுனிவன தேவரீர் என்னையோ, தேன்
சொரியுங் கொன்றைமலா மாலையணிந்த வீராயக்கடவுள் சிரமனைத்து, பொருந்திய
உன தவநிற்கு மனங்களித்தேதாம் இனி (வேண்டிய) வரங்களைச் சொல்லுக, மிகுதி
யாகக் கொடுப்போமென்றனா. ஏ - று (கச)

சிவத முதுகிற சிறந்த மகளிரெயடு
மங்க கொட்டித் தவமல னாள் மேனாப்

பொங்கு முழுவத புணரிப் புணையானுன

செங்கை குவித்துத் திருநதவிது கூறுவான.

(இ - ள்) சிங்கத்தினு முதுகிலே மேம்பட்ட (சித்திபுத்திகளென்னுந்) தேவி மாருடன் அங்விடத்திலெழுந்தருளிய மலர்சிதராகிய விநாயகக்கடவுளுடையதிருவருளின் நிறத்தைக்கேட்டு, அதிகரிக்கின்ற விடாதுதொடர்ந்த அன்புக்கடலுக்குத் தெப்பமான கிருசாமதன் செவ்வியக்கையைக்கூப்பித் திருத்தமாக இதனைச் சொல்வானாய் னுன். ஏ - று.

உழுவல் - விடாதுதொடர்ந்த உழுவலன்பு எனபன வாதியிற்காண்க.

கேளா - செய்யாடுவென்னும் வாய்பாட்டிறந்தகால வினையேசகம் (கசு)

காண்டல கருத லாணாயிவற்றற காணையைக்

காண்டல கருத லாணாயானுங் கண்டேற்றரு

வேண்டும பொருளினனு முண்டே விமலா

வேண்டுகே ஹமமருளைத் தள்ளாது வேண்டுகே.

(இ - ள்) தரிசித்தல சிந்தித்தல கூறுதலெனனு மிவற்றற தரிசிக்கமுடியாத தேவரீரைத் தரிசித்தலானும் சிந்தித்தலானும் சூரித்தலானும் தரிசித்த அடியேனுக்கு விரும்பும் பொருள் பின்னுமொறையேதே நினைவ சொருபியே! தேவரீனாவேனென தேவரீர் திருவருளைத் தள்ளாமல் வேண்டுகேன ஏ - று

வேண்டுகேன் இங்ல கு சாரியை வேண்டுகேவெனென்பது பொருள் (அரு)

என்பதது நான்கு நூ றுயிரமா யியல்பிறப்பிற

பண்புற்ற மாண்டி மாம பவமரிது மாண்டித்தது

மென்பெற்ற நாலவருணத்த கியைநடுகெல் தரிதவற்று

ண்புற்ற வந்தனாராய நண்ணுவது மரிதாமால்

(இ - ள்) எண்பத்தான்கு லட்சமாக விடல்கிற பிறவியில அழகுபெருந்திய மாறுடமாகிய பிறவி (கிடைப்பது) அரிது மாறுடப்பிறவியிலும், எண்ணுதல பெற்ற பிராமணனு உத்தம) நான்குலத்திற பொருந்தது லரிது. அவற்றுள்ளும் யாவரும் நண்புகொண்ட வேதியராகப் பிறப்பதும் அரிதாகும் ஏ - று

எண்பத்தான்கு நூறுயிரம் பிறப்பு என்பதை,

“ஊவ பதினென்று மொண்பது மாணுடம்

நீர்ப்பறவை நாட்காலோர பப்பத்து—சீரிய

பந்தமாந தேவா பதினான கயனபடைத்த

அந்தமில்லாத தாவரநா லேநது” —என்பதனுளிக.

என்பெற்ற நாலவருணமென்றது, அதுவேலாம் பிரதிவேலாம் அந்தராள விராத்தியபென்னு மித்திறத்தோரை விலகி உயாகுடியாகிய பிராமண ஸ்துத்திரிய வைசிய குத்திர வருணங்களை யுணரத்தியதென்க. (கசு)

அந்தனாரு எவியுடைய ராதலரி தறிவருளுரு

சிறதைமகி முனுட்டானரு செய்குநரா குவதரிது

சிறதைமகி முனுட்டானரு செய்பவருட டிவிதிதமாம்

பந்தமறச சிவஞானப் பற்றுடையா ரரியாக்கோ.

(இ - ள்) வேதியர்களிலும் அறிவுடையவராதல் அருமை. அறிவுடையவர் களிலும் மனமகிழ்ச்சை அதுடடாணை செய்வவராதலுமை மனமகிழ்ச்சை அதுட் டாணஞ்செய்பவருள்ளும் மூலவகைதாயிய பங்குகளறுபடி சிவஞானப் பற்றுடைய வர்கள் ஆரியவர்கள் எ - று (௧௭)

அசுநகைய சிவஞான மடிக்கரு வடியிலுமும
பதத்தியின வணையவழிப் பரியலிளைவி தவையின
மெத்திறகது முயற்புரியினு மெயதுவில லானமயினுல
வித்தகநீ மலாபபதத்தில் வீடாத வலாபருகக.

(இ - ள்) அவ்வகைப்பட்ட சிவஞானசூத சேனாரீ நிருவடியிற பொருந் தும் பதத்தியின வடை வசலலாமரை, செடிகின்றியாசம் - வம் - தானம் எவ்வகைமுதாசி முதலியவற்றாலும் அண்டயதிலாதசனாலு, ஞானசொருப்யே¹ ரேவரேயை தாம் ாமலாபேனை நிருவடியில் உழியாத அனபனை அடியேனுக்கு அருள்பரிமலென மெ. எ - று.

நிருவடிப்பக ரியினுலேயே சிவஞானம் வருமன்றி யாகமு²லிய பலமுதரசி யானும் அலெயசாதென்பார “சிவஞானம்³ ௧ ௧ எந்நிற உருயறகியினு மெயதுவ திலாமையினால்⁴ எனறா. (௧௮)

எமபெருமா னித்தல்கதி லெழுகருவி யெனஞானறு
முமபாமுத லீனாவோ மகு முவப்பவாம வழங்குக
நமபியபுட பவவனமும புடபகமா நகருமென
வீமபரினிவ வனா⁵தனக்கு மிநநகாக்கும் பெயருறுக.

(இ - ள்) எமபெருமானே¹ சேனாரீ எனகாலமும இவ்விடத்திலெழுகருவி யிருந்து தேவாமுதலிய வெவ்லோருக்குற களிப்பெயத (வேண்டிய) வறங்கோ²(வேண் டியவகையே) கொடுத்தருள் புரித மேனாநகரீய புடபவனமும சிநக புடபக நகருமென்று இவ்வுலகத்தில் இவ்வனத்திற்கும் இந்நகரத்திற்கும் (இதுமுதல்) பெய ருண்டாகுக எ - று (௧௯)

தேவாமுனி வராசார சித்தாகளசாத தியாமுதலா
யாவாகளு மெனவழியி னெனநாளை கடவாமை
மேவுவதும் வேனடுமென விழைந்திரப்பப பொலஞ்ஞமுற
பூவலங்கன மணிமாபிற புணையனமற மிதுபுகலும.

(இ - ள்) தேவர்கள் முனிவர்கள் அகராகள சித்தாகள சாததியாகளமுதலிய வெவாகளும், எனவழியில் என்கட்டளையக கடவாமற்பொருந்³வதும் வேனடுமெ ன்று வீருயி யாசிக்க, பொற்கொனறைமலனாமாலையாகவணி⁴த அழகிய மாபையு டைய புண்ணிய சொருபியாகிய கணேசப்பெருமான இவ்விதஞ்சொல்கின்றனா எ - று.

ஞாழல் - குருகுமமலாக்குங் கொணை மலாக்கும பெயராயிருப்பினும் பொன்னாழலெனதனாலு, பொற்கொணை பென்றும் இது சரக்கொன்றை (௨௦)

இக்கிரே தாபுகத்தி னிநநகம புடபகமா
மிக்ககிரே தாபுகத்தில் விளங்குமணி பூரகமா⁵
தொககதுவா பரபுகத்திற் றுரிசகற்றும பாணகமாம
பககவெழிற கலியுகத்திற் பத்திரக மாருமால்.

(இ - ள்.) இந்தக் கிரேதாயுகத்தில் இந்தநகரமானது புட்பகநகரமாம். மேம்பட்டதிரேதாயுகத்தில் வினங்குகின்ற மணிபூரகநகரமாம். நெருங்கியதுவாபரயுகத்தில் குற்றமொழிக்கும் பாணகநகரமாம். குறைந்த அழகுடைய கலியுகத்தில் பத்திரகநகரமாம். எ - று. (உக)

நற்றவநீ விழைந்தவெலா நல்கினமுன் பாறநிறுவ
னதறமிலா மிதுவலியோ டரனெருவா ளியினனபி
மறறையரா லழியாத வரத்தினனாய நமதடியன
புற்றவனு யொருவனு மோங்குநம தினனருளால்.

(இ - ள்.) நல்லததைதயுடைய திருசசமசமுனிவனே! நீ விரும்பியகூற்றையெல்லாம் கொடுத்தோர் உன்னிடத்திலே ஒருசிறுவன் அறமில்லாசபெருவியுடன், சிவபெருமானுடைய ஓர்பாணத்தாலல்லாமற் பிரதால் புறவாத வரமுடையவனாய், நமமுடைய திருவடிப் பகையுடையவனாய், நமது மிக்க இனிய திருவருளால் ஒப்பற்ற வனாகப்பிறப்பான எ - று

அறநம் - தனபம் - ஆறமில்லாவலி யெனபதற்கு மிக்க வலியெனக. (உஉ)

வேறு

பெருந்திறன் மகனா மரதப் பெலியிற்று நினக்குக கிதநி
திருந்தமு வுலகத் துண்டாந் திருந்த, நகு முனிவா நமமைப்
பொருந்துகா நியங்க டமமின முத்தா ந ினைந்து பூதி
வருந்துத லிவாழி வேட்ட வரமெலாம் பெறுவை மாத்தோ.

(இ - ள்.) மிக்க வலியமைந்த அந்தப்பெலியென்றும் உனமகனைக் காட்டிலும் உனக்குக் கீதநியானவ திருத்தமுத்த நிரிவிலாக உள் ளு முண்டாகும். சிறப்பமைந்த கிருசசமசமுனிவனே! பொருந்திய காரியங்களுடையெல்லாம் நமமை முதலிலே தீயாணித்துப் பூசைபுகி, ஒருத்தமில்லாமல் விருட்டியவாங்குளையெல்லாம்பெறுவாய் எ - று.

காரியாரம்பத்திலேயே கண்பதி பூசைசெய்வோர் நிர்வகினமாக உதனை முடித்துப் பலனுறுவாராவின் “நமமைப் பொருந்து காரியங்கடமமின முத்தா நினைந்துபூசி - வருந்து தினனி கேட்டவரமெலாம் பெறுவை” என்றா (உச)

நினைத்தெமைப் பூசை யாவா நிகழ்த்தினு மவாகருப் பொல்லா
வினைத்தொடா பனைத்து நீங்கி விழுத்தவ கின்றத நனமை
யனைத்தையு மெளிதின வலிலே யடைஞுவ ரெமைத்தொழாரே
லெனைத்துள விடரும் பொல்லா வினைகளு டெய்து வாரே.

(இ - ள்.) சிறந்த தவத்தைதயுடையவனே! எமமை எவர்கள் கருகிப் பூசை செய்தாலும், அவர்கள் தங்கட்குறும் பொல்லாவினைத் தொடக்குமுழுவதையுமொழிந்து நினைந்த நனமைமுழுவதையும் இலேசாகவே விரைவிலடைவார்கள. எமமைப் பணியாகாங்கில், உள்ளனவாகிய வெல்லாத துன்பங்களையும் பொல்லாத வினைகளையும் அடைவார்கள. எ - று

வலிலே - விரைவுகுறிக்கும் இடைச்சொல் (உச)

அருமறை யாரதுங் காணு மெல்லா வரங்க ணல்கி
யிரநினை மலவகன் புறநு மிரித்தவ ருளாக கோயின்

மருவுவான மறைநது பேரந்தர வரம்பெறு முனிவி னுங்கோர
குருமணிக் கோயி லொன்று குயிறியக கோயி னுள்ளால்.

(இ - ள்) அரியவேதங்கள் அளவிட்டுக் காணமுடியாத நிம்மலராகிய கணேசப்பெருமான (இவ்வகையாக) உரவகன்கொடுத்த, இருவினையு மும்மலங்களை யுமொழித்த பரம பததாக்குடைய இசுபாலயத்தை யடைபுட்படி உந்தாததானமாயினா. வரங்களைப் பெற்ற கிருச்சமதமுனிவன் அங்கே ஒப்பற்ற நிர்மலநத பணிகளாற் செயத திருக்கோயிலொன்று செயல்சது, அத்திருக்கோயிலினுள்ளோ ள - று (உரு)

வேறு

சரதம்லி பததியினுற சாரந்தவருள் ளகவரங்குற
பரதமிதப புரிவாணைப் பரானநத பூணனை
வரதகண பதிரெயன்று வைத்தொருநீர்த தமுநதொடமி
விரகமொடப புனலாடடி மதகப்பூ நிததிருநகான.

(இ - ள்) உணமாமிக பதசியுடல பெருநியவாக்குடைய மனமாகிய சபையிலே, நடந்ததை மிகு நியாகச செய்வதும் பரானநத பூணனமாகியகணேசப்பெருமானை வரகணப்பரி பென்று நிகுநாமமிட பெ பிறநிடொடசெய்து, (உருக்கே) ஒரு சீர்தசமுமெடுத்த விரதசுதுடன அரீர லயிடேகிது மேமபரிதப பூசையத்கு நடனன ள - று (உரு)

வேறு

கணேசா மேனியி லாடமொக காமரு நீர்தரங்
கணேச தீர்த்தமென ரெருமெயா கலநதரந நகருங்
கணேசா பேரரு ளாறநலந் திருநதகா ரணததாற
கணேச மாநக ரெனுமெயா கதுவிய தமமா.

(இ - ள்) கணேசப்பெருமானுடைய திருமேனியிலாடடிய அந்த அழகிய தீர்த்தமானது கணேச தீர்த்தமென்று ஒருபெயரொப்பெற்றது அத்தந்தமும் கணேசப்பெருமானுடைய பேரருளோடு ட்டடியிருந்த காரணத்தினால், சிறந்த கணேச நகரமென்னும் பெயரை யடைந்தது ள - று

அம்மா - வியப்பிடைச்சொல்.

(உள)

சித்தி யாவையும யாவாகுளு ரெழித்தநிந் திறத்தாற்
சித்தி மாநக ரெனனவுளு சிறந்தந் நநாரு
சித்தா மாநகா தேவாகண முதல் யோர தமமுட
சித்தி மேனின ரளவிலா சிறந்தவந நகரில.

(இ - ள்) எல்லாச் சித்திகளையும் எல்லோருக்கும் மிகுதியாகக் கொடுக்கும் ஆற்றலால், அந்நகரமானது சிறந்த சித்திநகரமென்று சிறப்பற்றது சித்தாகன்பெருந்தவசிகள் தேவர்கள் முதலானவர்களில் அந்நகரத்திலே (தமதுஇஷ்ட) சித்திகளை யடைந்தவர்கள் எண்ணிறந்தவர்கள் ள - று (உஅ)

கவியு யிரத்தருள் காமரு கிருச்சம தன்முன
புவி யத்தகப புகாபுகக களிதழிதை யருளா

லகீர்வ ரம்பெற லீதுபட ராணவ வலியிற்
றலீர்வி யாதலென் றுரைத்தனன் சதுமுகப் பிரமன்.

(இ - ள்.) கவிமுனிவர் பெற்றருளிய அழகிய கிருச்சமதமுனிவன முன்னே உலகமானது களிப்பெய்தத்தக்க, புள்ளிகள் வாய்ந்த யானைமுகத்தையுடைய விநாயகக்கடவுள் திருவருளால், பிரகாசிக்கின்ற வரம்பெற்ற வகையிதவாகும் படர்ந்த ஆணவமவலிமையினின்று நீங்கிய வியாதமுனிவனே ! என்று நானகுமுகங்களை யுடைய பிரமதேவன் கூறினான். எ - று. (2க)

சோம கார்த்தனை தூததரு கவிமகன் பெற்ற
சேம வானவர மயிந்தனை யினியவன சிறுவன
வாம மாரொரு மருபினன் மந்திரங் கணித
தேம மாராதர வந்தியென நியமபுவன பிருகு.

(இ - ள்.) சோமகார்த்த ராசனே ! தகை புனிதமான கவிமுனிவர மகனான கிருச்சமதமுனிவன பெற்ற சேமமாகிய சிந்தை வரத்தை யுணர்ந்தனை இனி அவன மகனாகிய பெலி அழகுபொருளிய கந்தந்தராகிய கண்ணப்பபெருமானுடைய திருமந் திரந்தைக் கணித்தவகையைய அழகுபொருந்த உணரக்கடவையெனது பிருகு முனிவர சொல்லுத்தொடங்கினர். எ - று. (2க)

கிருச்சமதா வரம்பெறுபடலம் முற்றிற்று.

ஆகந் தீந்விந்நம் - ௩௬௪௪

திரிபுரன் வரம்பெறுபடலம்.

சுருளி முகிலக ணினாநிரையாயக கவிமுகத் தெடிய தடஞ்சிலம்பி
றருவி யெனமும மகாபொழியு மானை முகல னருளவாததாற
பொருவி மமரா முனிவரெலாம போரது வணங்கிப் பணிபுரிய
மருவு மவிவேள விககிறையாய் வந்திரதா னையை கிருச்சமதன்.

(இ - ள்.) (உலகுக்கு) காரணபுதமான் மேகங்கள் வரிசைவரிசையாகநீரைக் கவிமுகத் நீண்ட விசாலமான மலையில், சுருவியாறபோல முமத்தங்களைச் சிந்தும் யானைமுகத்தையுடைய விநாயகக்கடவுள் அருளபுரிந்த வரத்தினால், அத்தகைய கிருச்சமதமுனிவன் ஒப்பில்லாத தேவர்களுமுனிவர்களும யாவரும் வந்து பணிந்து ஏவல் செய்ய, அவிபொருந்திய யாகத்திறகுத் தலைவனாய் வித்தனை. எ - று. (க)

மடங்க ளுகைக்குற னளிற்றுமுக வரதன பாத மலாததுணையின
முடங்கு மறுகாற சுருபினைகண முரலும பனிமென மலராத்
குடங்கை கொடுபூ சித்தவனமெய்க கோல மனுவுக கணித்துள்
மடங்கத் தவளுந்செய பவனொருநா ளமாந்தா னரிய யோகத்தில

(இ - ள்.) சிங்கத்தை வாகனமாகச்செலுத்தும் யானைமுகத்தையுடையசிரேட் டமான விநாயகக்கடவுளுடைய உபயபாத்தாமகாளில், முடங்கிய ஆறுகாலையுடைய வண்டு கூட்டங்கள் ஒலிக்குங் குளினத் மெல்லிய மலர்கள் முதலியவற்றைக் குடம்

போன்ற ஸ்தலத்திலிருந்து புறக்கேயது, அங்குமேபெருமானுடைய உண்மையாகிய அழகிய மந்திரத்தைச் சூக கணிதது, மனமடங்கத் தவறுசெய்வதற்கு கிருச்சமதமுனிவன், ஒருநாள் அரிய யோகத்திலமர்ந்தான் எ - று (உ)

நெடிய யோக முழந்தைப் பிணிகரி நவததுக கிருச்சமதன் கொடிய விழித்துப் பார்த்தானாக கொடிய பாரவை தனிவினையும் படியும் விசுமபும பாசலமும பறமா நடுங்குக கடைநாவி னிரடியும் வணங்க மிகவாரத்திட டெழுந்தாவ வலியி னெழுமைந்தன்

(இ - ள்) ஒப்பில்லாத தவததையுடைய கிருச்சமதமுனிவன் நெடி யோக மிருந்து, கொடிமையோடு கணவிழித்துப் பார்த்தான் அங்குகொடிய பாரவையி னினதும், பூமியும் ஆகாயமும் பாசலமும் மலையும் நடுக்கமெய்தவும், அழகியவர்களுள் இடியும் கீழ்ப்படவும், மிகவும் ஆரப்பரித்து வலிமையோடு ஒரு புத்திரனெழுந் தான் எ - று

யோகமுழந்தல் - யோகிருத்தல் (ஈ)

செய்ய நிறமும் போழ்துந் திவன முடியுந் துடைமும் பொயுந் திணித்தா ளங்கதமும பிறங்கு மனாநாண முதற்பலவும் வெய்ய ககிரி னெனியழங்க விளங்கு மொளியு முடையானைப் பொயரி நவததுக கிருச்சமதன் பொற்ப நோகுகி நடுங்கினான்.

(இ - ள்) செவ்விய நிறமும், மிக அழகும், துவன்கின்ற முடியும், குண்டலமும், வலியுடையவர்களின் பூட்டிய அங்கசுமும், விளங்குகின்ற அனாநாண முதலிய பலவும், சூரியவொளியு முழங்கும்படி விளங்கும் பேரொளியுமுடைய அவனை உண்மைபாகிய தவததையுடைய கிருச்சமதன் அழகுறப்பார்த்து அச்சமெய்தினான் எ - று.

அங்கசம் - தோளணி வெய்யகதிர் - சடுகின்ற கிரணங்களையுடையவன் ; சூரியன் பொய்யில் - பொய்யமையிலலாத, உண்மையாகிய வெள்ளம் (சு)

யாவ னி னென நலமந் தே யிறைவ னென னல வந்நைந்தன னவ னெனப்பின் நெரிபுதுமுனி யாரந் யென னப பரிவொ ள்வான மேவு தவத்தே யாயியாமை விப்பரிந் தேநின் விழிபார்த்து வோவில பாரவை யிடையுதித்த னுனக்கு மனன னெனப்பா.

(இ - ள்) கிருச்சமதமுனிவன் இவன் யாவனென்று துடிப்படைந்து, பின்னா, இறைவராகிய விநாயகப்பெருமான நிருஞ்ஞளாலவாதருளுவதைப் புத்தலவருவானென்று தெளிவுற்ற, நீ யாவன் ! எனவினவி, பரிசொலவினாள். பொருங்கிய தவததையுடைய எந்தையே ! என்னையறியாமை ஆச்சரியமுடையதே. உன்கண்ணொர்பார்த்துக் கெடுதலிலலாத பாரவையினிடத்திற் பிறந்தேன உனக்கு மகனானேன் எ - று (ஐ)

அனை நீயே திரிபுரநீயே யனைகது நீயே யென னசிலநாண மன ன ளொப்பன் யானமுமமை வைய மொருங்கு தாடப்படுபேன் பின்ன ரறிதி யெனவலியை யென்று பேசப் பொருமுனிவன் தன்னு ணடுங்கி யதுமறைத்துத் தனையற் கிதனைச் சாற்றுவான்.

(இ - ள்) தாயு நீயே, தந்தையுநீயே, யாவுநீயே, என்னைச் சிலநினைக்கப் பொருந்தவளாததால் யான மூவகை யுலகத்தையும் ஒருசேர என்காறகீ டுடக்குவேன்.

என்வலிமையைப் பிண்ணியகடவாய் எனக்கூற, பெரிய கிருச்சமதமுனிவன் தன் மன நடுங்கியதை மறைத்து மகன்கிய பலிகு இதைச் சொல்லுவான். எ - று.

உள் - மனம் இஃதிடவாகுபெயர்

(சு)

ஆதி யந்த நடுவினறி யகண்டா கார மாயொன்றுஞ்
சோதி யான விநாயகாதந் தொனமை மனுநா நெஞ்ஞானம்
நீதி யாகக் கணித்துவரு நிகரி லதனை யுரைசெய்கேன
நீதி லாது கணியுனக்குச் சித்தி யனைத்தும் வருமென்று.

(இ - ள்) முதலும் இடையுங் கடையுமில்லாமல், அகண்டாகாரமாய் ஒன்றாகிய சோதிசொருபான் விநாயகப்பெருமானுடைய பழையமான மந்திரம் நான் எக காலமும் நீதியோடு கணித்துவருகின்ற ஒப்பில்லாதது அதனை உனக்கும் கூறுவேன குற்றமில்லாமற் கணிப்பாயாக உனக்கு எல்லாச்சித்திகளும் வருமென்று எ - று.

தந்தை தா'னை மகனாகச் சாரு மென்னு முறையாது
மெந்தை பெருமா னருளசெய்த வியலபி னானு கிருச்சமதன்
மைந்தன் தனக்குக் கண்ணாதுவா வென்னு மனுவை யுபதேசித்
தந்தை மறை நால் விதியானே யனுடடி பனைத்தும் புகுனெழுதித்தான்.

(இ - ள்) தந்தையே மைந்தனாகி வருவானென்னும் முறைமையாலும், எந்தையாகிய கணேசப்பெருமான அனுககிரகித்த வியலபினாலும், கிருச்சமத முனிவன் தன் மகனாகிய பலியெனப்பவனுக்கு “கண்ணாதுவா” என்னுமந்திரத்தை யுபதேசஞ் செய்து அழகிய வேதனால் விதிப்படி (அதனுடைய) அனுடடிப்புழுதலிய வெவறறையுட்குறி விடுதலான எ - று

கண்ணாதுவா வென்னுமா திரா ஆதியிற் கவிமுனிவரால் தனக்கு உபதேசிக்கப்பட்டிருந்த அத்தனையே கிருச்சமதமுனிவன் மைந்தனுக்குரைத்தனை (அ) நீற்று மேனிக் கிருச்சமத நெடிய மலத்தாள் பணிந்தேத்தி
யாறறல் சான்ற பலியெனபா னாகுகார பாககார தந்தையைப்போற
போற்றி யொருதா ணிலக தூனறிப பொறிக் கிடக்கி யுனவாதி
பாறறிக் தவருவெய் தன்னவருடம் பதினா யிரத்தோ டதிறபாதி

(இ - ள்) வலிமைமிகுந்த பலியென்பவன், அவவிடத்தோ பக்கலில், திரு வெண்ணீற்றையணிந்த உடலையுடைய கிருச்சமதமுனிவனுடைய நெடியமலாபோன்ற திருவடியைப்பணிந்து துரிசெய்து தன்பின்பைப்போல, துதித்து ஒருபாதத்தை நீலத்தினாலி னம்பொறிகளையடக்கி ஆராரமுதலியவற்றை விலக்கிப் பதினாயிர வருடகாலம் தவருவெய்தன்ன எ - று

நீற்றுமேனி யென்பதற்குத் திருநீற்சண்ணித்த திருமேனியெனினுமாம். (1)

கொடிய தவத்தி னெழுந்தருளாத கொழுந்த பரந்து மிகச்சுடலும்
நெடிய விசும்பி னமாரெலா நெடிய நடுகுகி முறையிடடா
படியில் கருணை விநாயகனா பரிந்து பலனாக கருளகொடுப்ப
வியுயற் கதிரா பிரகோடி விரவி யெனமுன றேனறினா. .

(இ - ள்) தீக்கொழுந்தானது (அவனசெய்யுள்) கொடிய தவத்தினின்றெழுந்து (எங்கும்) பரவி மிகவுஞ் சுதெலும், பெரிய ஆகாயத்திலுள்ள தேவர்கள் யாவரும்

மிகவும் மனங்கெட்டு முறையிட்டார்கள். எல்லையிலாத கிருபாபூதங்கையாகிய வீராயகக் கடவுள் மனமிரங்கித் தலப்பலனாக கருணபுரியுமபடி, விடியற்காலத் தூதிக்கும் ஆயிரங்கோடி சூரியரொணறுகூடி வந்தாற்போல (பலியினமுன்னே) காட்சித்தருளினார். எ - று (௧௦)

அழல்கொப புளிகுருங் கதிபப்பரிதி யமரன விழிப்பு மொளிமழுங்கக் கழல்கொப புளிகுருங் பேரவந் காமா மலாததான விரியபுலாந்
நிழல்கொப புளிகுருங் திருமேனி கிகழ்நது பரந்த வொளிநகருநான
நழல்கொப புளிகுருங் கொடுந்தவததுத தகைகால் பங்குண மலாததினார்.

(இ - ள்) தீயைச்சொரியுங் கிரணங்களை யுடைய சூரியபகவான் கண்களும் ஒளிமழுங்குமபடி, வீரகழலானது சிந்தவிறை பேரொளியையுடைய அழகிய தாமரை மலர்போன்ற பாசங்களையுடைய விராயகக்குரீசில, நிழலவீசுந் கிருமேனியினின்று விளங்கிப்பரவிய ஒளிப்பிழம்புகு அருசாமல், தீயைச் சிந்தங்கொடுந் தவத்தைச் செய்த கருநிசான்ற கிருசசமத்முனிவன கண்களைத் கூறந்நுபாத்தவன எ - று

பரிதியமரன - இருபெயரோடடுப பண்புகொணை

அருசான - எதிர்மறைக் குறிப்புவினை யெச்சம்

(௧௧)

திணிசரித திரமதேகா நொருநாயிருந் தொகா மலாயுங் கழுமுள்ளுவ
கணிசரிப படைபு மோதகமுங் கண்ணை நுருவ முழுவதுமபாந்
தணிசரித திரமதேகா நினைபலி யுறைய மமமீபா லெதிர்விழ்ந்து
பணிசரித திரநா கத்தொடையுற பரமா வருளென னுணர் செய்வான்.

(இ - ள்) வலிமைவாய்ந்த அழகிய ஒப்பற்ற நான்கு திருத்தோள்களும், செந் தாமரைமலரும், கழுமுள்ளும், மழுப்படையும், மோதகமும், கணைசப்பெருமனுடைய கிருவுருவமுழுவதும் தரிசித்து, அழகிய சித்திரப்ப துமைபோல (அசைவற்று) நின்ற பலியெனப்பவன், அடியற்ற மரம்பேலத் திருமுன்னேபணிந்து மாண்புமையாக அழகிய நாகத்தை யணிந்த பரமனே ! அருளபுரிகவென்று எ - று

கழுமுன—கூலாயுதம் மோதகம்=உருண்டை பரமன்=சித்தரட்டன் (௧௨)

இமைக்கு மளவிற பேரண்ட மென்ததும புருவா நிறுநெழிப்பாற
குமைக்கும் பெருமா னடியேன்பாற கோப மிளம்பிப் பெருங்கருணை
யமைக்க வேண்டு மதுவானி யடியேன் பிழைத்தே லுயிற்றுநீ
கமைக்க வேண்டு மெனவிறதான கண்ணை கூர்ந்தருளவார.

(இ - ள்) கண்ணிமைக்குமுன்னே பெரிய அண்டங்கோயெல்லாம் புருவத் தினசிரிய நெறிப்பிலை அழிகின்ற ஐங்கரக்குரிசில் ! அடியேனிடத்திற் கோப மில்லாமல் மிக்க கிருபைசெய்தருளாலவேண்டும அதுவல்லாமல், அடியேன் தவற்றுற நேனாறுத் தேவரீர் பொறுத்தருளால வேண்டுமென்று யாசித்தான் கணைசப் பெருமான கிருபைமிகுந்து கிருவாயமலாதருளவா எ - று

கமைத்தல் - கூமித்தலென்னும் உடமொழிசிறைதவு

(௧௩)

தண்டா மரைக்க ணமரிருவா தமமாற நிறுந் துறந்திரனாற
பண்டா ரணத்தா லளந்தறிப்ப படாத வொருநாம பேரன்பு

கொண்டிர்த் திடீர் புரிந்ததவக கோணைக கயிறுறு விறுகுறக்கட்
கொடிக் கடுத்தாம வரங்கேளென் றுரைப்ப பலியும் வரங்கொள்வான்.

(இ - ள்) தண்ணிய தாமரைமலர்போன்ற கண்களும், சண்ணியதாமரை மலரிருக்கையும் பொருந்திய (கிருமால் பிரமனெனனும்) இருவராலும், தீ விழியை யுடைய உருத்திரனாலும், பழமையாகிய வேதத்தினாலும் அளவிட்டுணரப்படாத வொப்பற்ற நாம், பெரிய அனபைக்கொண்டாகக், நீ செய்த தவமாகிய வலியகயிறு ல் இறுகுறக்கட்டுண்டு ஈங்குவந்தனம் வரங்கேட்கவெனக்கூற, பலியும் வரங்கொள் வானாயினன் எ - று

தண்டாமரைக்கணமரிருரென்றதை, “தண தாமரையாகிய கண அபா விண்டு” என்றும், “தண தாமரைக்கண அரும பிரமன” என்றும் சொல்வதை செய்க. இரண்டாவதில், கண - ஏழ்றுருபு. (கசு)

மருள்கால வினைகள் காலத்தேது வளாமெய்ந் ஞான்ப பேரொவியே யருள்கா னினது திருமேனி யலங்கு மொளியி னிரேணுனி னு லிருள்கால தேது வையகத்தி லிலகா நின்றா மழையாதிப் பொருள்கால பரிதி மதியங்கி டென்பபோ பூண்ட புலவாகனே.

(இ - ள்) மயக்கத்தைச் செய்யும் வினைகளை யடியோடுகளைத்து வளாகின்ற உணமைஞான மயமாகிய பேரொளியே! தேவரீருடைய திருமேனி யருளவடிவே யாம். வினங்குகின்ற அவ்வொளியின் அணுவொன்றால், மழைமுதலிய பொருள் களும் வாயுவும் சூரியனும் சந்திரனும் அக்கினியுமென்ப போல்கொண்ட தேவர்கள் இருளையடியோ டொழித்துப் பூமியில் விளங்குகின்றோர்கள் எ - று.

மழையாதிப் பொருள்கால என்றதற்கு மழைமுதலிய பொருள்கோத்தரும் எனப் பொருளுரைப்பினுமமையும் (கரு)

வரையாப் பெருமைப் புகழோயில் வைப முழுது மறறனது லினாயாக கலியா னடக்கின்ற தனதே வேத சாததிரபு முரையா நின்ற வுலகனைத்து முனது சொருப மெனவநக வரையா நினது தெரிசனமே யனைத்து வரமு மடியேறகே.

(இ - ள்.) அளவிடப்படாத பெருமையுங் கீர்த்தியுமுடைய கடவுளே! இவ் வுலகமுழுவதும் தேவரீரது கட்டளையால் நடக்கின்றதல்லவா? வேதசாஸ்திரங்களும் சொல்லுகின்ற லெல்லாவுலகங்களும் தேவரீரது சொருபமென வந்த எல்லையாம். தேவரீருடைய தெரிசனமே அடியினுக்கு எல்லாவரங்களாயும் எ - று (கசு)

மூவா முதல்வன ஷிருக்காட முகிழ்த்த கருணை யாலயானே தாவாப் பெருமபே றுடையேமென றந்தைய லும பேறுடையா னோவாத் தவமும் பயன்பட்ட தொன்று மறியாச் சிபியேனிங் காவா நின்சீர யாதறிந்திட டறையே நறைய மாட்டேனே.

(இ - ள்) அழியாத முதல்வராகிய தேவரீருடைய திருக்காட்சியாகிய அருமிய கிருபையால் அடியேனே கெடாத பெருமபாக்கியமுடையவனாயினேன். என் பிதாவாகிய கிருச்சமதமுனிவனும் பாக்கியமுடையவனாயினன், (எனனுடைய) கெடாத தவமும் பிரயோசனப்பட்டது. யாதமுணராத சிறியேன இப்பொழுது

தேவரீருடைய சிறப்பை யாதுணர்ந்து கூறவேன ஆ! ஆ! (ஒன்றுங்) கூறமாட்
டேன. ஏ - று.

ஒன்று எனபது சிறுமையைக் குறிக்கவந்தது (கஎ)

மெம்பா பென்ககு! வரந்தருதன் மெய்யே யானா மூன்றுலகும
பொயயா தென்ககு வசமாகப் புணாக வலாரி முகற்றேவா
சையாப் புடைய மரபினராயக கடைகாத தடியே னிடீமீமவ
ணையா தாறயி செவிகளுககு நவைநீர் கொற்ற மெனையுறுக.

(இ - ள்) உண்மையானவனே! அடியேனுக்கு வரந்தைத் தருதலுண்மையே
யாயின மூவுலகங்களும் உண்மையாக என்ககு வசமாகப் பொருந்துக் வலாரியாகிய
இகநிறனமுதலிய சேவர்கள் கையைக்கட்டிக் கொள்ளுதலையாற்றியவழி வருப
வர்களாய், கடைவாயிலிற் சாத்திருந்த, அடியேன கொடுக்குகட்டளையைக் கெட்டா
மற் செய்து, காதுக்குக் குற்றமொழிந்தவெழி எனையடைக் ஏ - று (கஉ)

எந்தப் பொருளை யென்கந்த வேல்லை பெயிரியை விழாநதா லு
ம்கப பொருளை யந்தந்த வையத் தளிரியை கெளிதுறுக
சந்தப் பனம் மலர்புனாநின் முளி லை! மிகவுறுக
பந்தப் பவளிடடநகந்திற் பந்தா னுறுக வெனயிர்ததா

(இ - ள்) எந்தப்பொருளை யொவெக்காலகள்ள அடியேன விருப்பினு
லுந், அந்தப்பொருளை அவ்வசமயங்களில் அடியேனுக்கு ஓடுசொம்ப பொருந்துக்
அழகிய தாமரைமலையொசுத தேவரீருடைய திருவடியில் மிகுதியும் அடைந்தா
ருக் இறதியில், பந்தமாவிய பிறவியையொழித்து அடியேன பரத்தினையடைக்
வென்று யாசித்தனை ஏ - று. (கக)

ஆரா வமுகா யுநினைப் படியா நள்ளக் தலந்நா ம
பேரா நைதப் பெருந்தான பெரிய பெருமா நானாசெய்வா
வாராய் சிறுவா நீவிழைந் வரங்கள் கொடுத்தா நினைத்தவ
தீரா திறநி முவுக்குஞ் சேவை புரியு மெனாநாறும

(இ - ள்) ஆராவமுதாய, சிருஷ்டியைத் தோனாஞ்செய்யும் அடியவா மனத்
தில் ஊற்றெடுக்கின்ற பேராணாத வெள்ளமும் பெரிய பெருமானாகிய கணேசப்
பெருமான அருள்புரிவா சிறுவா! வநவாயாக நீ விருமடய வரங்களைக் கொடுத்
தோம் மூவுலகினரும் உன் கட்டளையை நீங்காமற்செய்து எக்காலமும் உன்னைச்
சேவை செய்வா ஏ - று.

ஆராவமுது - தேவிட்டாவமுதம்

மூவுலகம் என்றதற்கேற்பச் சேவைபுரியுமென அஃறிணை முடிபுந்தனர்.

இரும்பு வெள்ளி யிரணியத்தா லியன்ற மூன்று புமுன்ககு
விருமடிக் கொடுத்தா மவற்றினுக்கு விளம்பு நாமக் திரிபுரமே
யருமபு புகழோயக் குலகனைத்து மறைபு நாமக் திரிபுரனை
கருமப நெரிய விழித்தவனோ கணையா லையி யழியாவே.

(இ - ள்) இரும்பிலுளும் வெள்ளியினுளும் டொன்னினுளும் அமைந்த மூன்
றுபுரங்களை உனக்கு விருப்பபுற்றுக் கொடுத்தோம், அப்புரங்கட்குச் சொல்லுகின்ற

பெயருந் திரிபுரமென்பதேயாம் அரும்பிய கீர்த்தியையுடைய உனக்கு உலகமுழுவதும் சொல்லும் பெயருந் திரிபுரனென்பதேயாம் மனமதனை யெரியும்படி விழித்தருளிய சிவபெருமானுடைய ஒப்பற்ற கணையாலல்லாமல் அவை (கேட்டுருவரானும் எவ்வகையிலும்) அழியமாட்டா எ - று

திரிபுரன - மூன்று நகரங்களுையுடையவன்.

கரும்பன் - கருப்புவிவிலை யேந்தியவன் , மனமதன். (உக)

நினைத்த விடத்திற நிபிரபுரமு நினைக்கு மூன்னரு செலும்வெண்ணி கனைத்து மதுவுண டெதிரெடுக்குங் கடுகைகச சடையா நெருகணையா லனைத்து மழிக்கு மஞ்ஞானநிற யழியா முத்தி யுறுவையென வெனைத்து மருளி யேரமப னிமமென ருங்கு மறைநதனைவை

(இ - ள்) கருதமுன்னரே நீ கருதியவிடத்திற்குத் திரிபுரங்களுக்கு செல்லும். வணிகளொலித்துத் தேனைப்பருகிக் குமட்டுகின்ற கொன்றமாலையணிந்த சிவ பெருமான ஒரேக்கணயால் அவையெல்லாவற்றையுமழிக்கும் அப்பொழுதே அழியாத மோட்சத்தை யடைவையென்று எல்லாவற்றையும் அருளிச்செய்து விராபகக்கடவுள் விவானது அந்தாதானமாயினா. எ - று

தேவானணிந்த மலாமாலைய வாடாமையும், அவற்றில் வணிகள மொய்யாமையுமாகிய இயற்கையுடையனவாகவும், “வணிகனைத்து மதுவுண்ணெதிரெடுக்குங்கடுகை” எனத்து உலகிலுள்ள கொன்றைமலாகடருரிய இயற்கையை யுணர்த்திய விசேஷணமெனக் (உஉ)

பமர மடுக்குங் கரடமதப பனைகைகம முகல னருளவரங்கேட டமரா நடுங்கிப் பெருங்கவலை யாழி படிநதார திரிபுரனும் விமல தவத்துங் கிருசசமதன் வினாதகா விறைஞ்சிப் பேறுடைத்துர சமரிற் கிளருங் கருத்தினொடு தங்கி னுனாட பவனத்தில.

(இ - ள்.) வணிகள மொய்க்குங் கணமதசுதையும் பனையைப்போனது திகைக்கையுமுடைய யானைமுகக்கடவுள் அருளபுரிந்த வரத்தைத் தேவர்கள் கேட்டுப்பயந்து பெரிய துன்பக்கடலில் மூழ்கினார்கள். திரிபுரனும் புனிதமான தவத்தையுடைய கிருசசமதமுனிவனுடைய வாசந்தங்கிய (தாமரைபோன்ற) திருவடியைப் பணிந்து (தானபெற்ற) பேற்றைக்கூறி, போரில் விளங்கும் எண்ணத்துடன் புட்பக வனத்திலே பொருந்தினான். எ - று

ஆழி - ஆழமுடையது , வட்டமாயுள்ளது , கடல (உச)

புள்ளு நியா விதம்பரந்து பொருட்டு வாயந்த தெய்வமணக் கள்ளு நியகா மகாககடவுள் கணேசா நமலத் தாண்மலாததே னள்ளு றுளத்து வியாதனைனு மறவோய பவியே திரிபுரனாக் தெள்ளு நியமெய் வரம்பெற்ற செய்தி யிதுவா மென்பார்கள்.

(இ - ள்) பற்கைகளின் துன்பமறியாத இதழ்களபாந்து, பொருட்டமைந்த தெய்வமணம்பொருந்திய தேனசிறிய தாமரைமலரிலெழுந்தருளிய பிரமதேவன், கணேசப்பெருமானுடைய பாசதாமரையின் தேனானது உற்றுறங்கும் உள்ளத்தை யுடைய வியாதமுனிவனே ! பவியென்பவனே திரிபுரனாகத் தெளிவமைந்த உண்மையாகிய வரத்தைபெற்ற செய்தி இஃதாருமெனக்கூறினன் எ - று, (உச)

அன்று பலிமா தவமாறவி யமல னருள்சோ டுப்பகத்தை
யின்று புஷியோ வாகாள மெனப் பவனகொள் வரமுரைப்ப
நன்று தெரிந்தா யினிச்சோம காந்த வவன்கோ னடத்தியது
மனற வயிவா யெனககிளப்பாமை மறுவில பிருகு மாதவனே.

(இ - ள்) சோமகாந்தராசனே! அக்காலத்திலே, பலியெனப்பவன் பெருங்
தவஞ்செய்து கணேசப்பெருமானுடைய திருவருளையடைந்த புடப்பகனத்தையே,
இக்காலத்தில் உலகினா வாகாளமெனக் கூறாநிற்பா. அவனபெற்ற வரத்தை (யான்)
சொல்ல நன்குணர்ந்தனே. இனி அத்திரிபுரன அரசுபுரிந்ததையும் பொருந்த வுணா
வாயென்று பெருந்தவசியாகிய பிருகுமுனிவா சொல்வாராய்னா எ - று (உரு)

திரிபுரன வரம்பெறுபடலம் முற்றிற்று.

ஆந் திருவிநீதம் - கருநா

திரிபுரனரசாட்சிப்படலம்.

அரியுக்கை தருளு நால்வா யைங்கையா றினைய தானக்
கரிமுநன் கருணை பெற்றுக் கனித்தாநி னுறறல் சான்ற
திரிபுரன யாது ரெய்தான ரெப்பென வியாதனை கேட்பப்
பெரியுண டுகைசே ரங்கைப் பிரமனேம லுரைக்கப் புகுகான

(இ - ள்) வல்லமைமிக்க திரிபுரன, சிங்ககாந்தனைச்செ லுத்தியருளும்
தொங்கிய வாயையும் ஐந்துகருங்களுயும் ஆறப்போன்ற மதப்பெருக்கையுமுடைய
யானைமுக விராயக்கடவன் கிருபையைப்பெற்று மகிழ்ந்தபிறகு யாதுபுரிந்தனன்?
சொல்லவேண்டுமென வியாதமுனிவன் வினவ, பெரிய கமண்டலம்பொருந்திய
அழகிய கையையுடைய பிரமதேவன் சொல்லத்தொடங்கினான் எ - று (க)

கண்டவா வியக்கு மந்தக் கணேசமா புரத்தி லன்னான்
கண்டகச சிலையாற கோயில் கண்டலங் கரிததுக் கண்ணுற்
கண்டதெவ வண்ண மந்த வண்ணமே கணேச முரத்தி
கண்டகச சிலையாற செய்து காதலாற பதிட்டை ரெய்தான.

(இ - ள்.) கண்டவாகள களிக்கத்தக்க அந்தச் சிறந்த கணேசபுரத்திலே,
அந்தப் பெலியெனப்பவன், வயிரக்கறாளால் திருக்கோயிலைமீது அழகுசெய்து, தான
கண்ணுற்றிரிசித்த தெவவண்ணமோ அவண்ணமே கணேசப்பெருமானே வயிரக்
கல்லாறசெய்து ஆசையோடு அவ்வாலயத்திற் பிரதிட்டைசெய்தனன் எ - று

கண்டகம் - வயிரம்.

(உ)

நித்தலும் பூசை யாற்றிச் சிலபக் கீங்கிப் பின்னாப்
பைத்தவா ருதிசூழ் மண்ணிற பாரத்திபா தமமோ டேற்றும்
பத்தியி னிறைஞ்சி னார்க்குப் பணிகொடுத்த திறைஞ்சா தாரைச்
செற்றுவேற றுருவி னோடும் விண்கொளச செலுத்தி னுனே.

(இ - ன்.) நாடோறும் பூசைசெய்து சிலதினங்கள் கழிந்தபிறகு, பசியகடல் சூழ்ந்த பூமியில் அரசர்களோ டெதிர்த்த பக்தியோடு டணிந்தவர்களுக்குப் பணி கொடுத்தது, பணியாதவர்களைக்கொண்டு வேற்றுவுடனு ஆசாயத்தை (இடமாகக்) கொள்ளுமபடி அனுப்பினான் எ - று. (க)

இடங்கொள்வா தலத்தினை யெரிமணி ரூட்டுப் பிழ்வாப் விடங்கொள்வா லெயிறறி னோர்கள் விடங்களி லவாக ளாகி மடங்கவன் போரில் வென்று மணிமுத லான செல்வ மடங்கலுங் கவாநது கைகொண்டவனியின் மீண்டு பேரந்தான்.

(இ - ன்.) இடங்கொண்ட பாதலத்திறசென்று, பிரகாசிகின்ற மாணிகம் பொருந்திய உச்சிகொண்டையையும், பிளவுபட்ட வாயையும், விஷத்தையும், வெள்ளிய பல்லயமுடையவர்கள், விஷமில்லாதவர்களாகி மடங்கும்படி வலிய போரிலேவென்று, இரத்தினமுதலிய செல்வங்களை முழுவதையுங் கிரகித்து உடன் கொண்டு பூமியில் திருமபவும் வந்தனன் எ - று. (ச)

திகிலினும் பாத லத்தொரு சிறந்தவா னிலத்தஞ் சாலத் தொக்கதா னவாக ளெல்லாந் துணைநீர் வணங்கிப் போற்ற மிக்கருட பாவை நல்கி வேண்டிய சிறப்புச் செய்து தக்கதன பதாதி யாகங்க கொண்டன றறுநா னியீன

(இ - ன்.) நிசைகளிலும், பாசலத்திலும், சிறந்த ஆசாயத்திலும் மிகுதியாகக் கூடிய அசுரர்கள் யாவரும் ஒன்றுகூடி வணங்கித் துதிசெய்ய, மிக்க கிருபாநோக்கஞ் செய்து, வேண்டிய சிறப்புகளைத் தந்து, தருதியாகிய தன் சீசனயாக்கசெய்து கொண்டனன் அஞ்சாமைத் தன்மையுடைய அத்திரிபுரன் எ - று.

பதாதி - காலாட்சேனை தற்குண - அஞ்சாமை.

(ரு)

விசிமுர சியமப் லேலும் விசிகமு மழுவந் தனாடு மசீயுமற நெவையு மீமந்தி யவுணாக யுங்க ளிலலா நிசியென மருங்கு மொய்பப் ஞெரேலென்ப ிவிதின நேகிப் பசியபொன வாகிற கற்பப் பனிமலாச சோலை புககான்.

(இ - ன்.) இழுத்துக்கட்டிய பேரிகை யொலிசெய்யவும், வேலாயுதமும், அம்பும், மழுவும், தண்டமும், வாளும், மறநெல்லா ஆயுதங்களுந் தாங்கி, அசுரர்கள் அபரபகத்த திரவுபோலப் பகலில் நெருங்கிவரவும், வினாவாகப் பூமியினின்று சென்று, பசிய பொன்னைகரத்திலே குளிர்ந்த கற்பகமலாசசோலையிற் புருந்த னன். எ - று

திங்களிலலா நிசி - சந்திரன் இல்லாத இரவு இஃகிருளை விசேடிக்கக் கூறியது. அமாவாசியையெனக் ஞெரேல - வினாவுகுறிப்படுத்தா ரிடைச்சொல். பொன்னகர் - தேவநகரம் (சு)

மைந்துறு வீர ராங்கு வைகிய சிலத் தோடு நந்தன வனத்தைய சாட நவையறு தேவ தூத ரித்திரற் கோடிச் சொன்னு ரெய்திய வவுணா கோணு முருதினன் னாதா தமமை யவருமபோ யுரைக்க ஹற்றான்.

(இ - ள்) வலிமைபொருந்திய வீரர்கள் அங்கேயிருந்த சிலதரோடு நந்தன வனத்தை யலைப்ப, குற்றமற்ற தேவதூதர்கள் இந்நிரனுக்கு வினாந்துசென்று (விட யத்தை) கூறினார்கள். ஆங்கடைந்த அவுணர் சலைவனான திரிபுரனும் தூதுவர்களைச் செலுத்தினன். அத்தூதுவருளுசென்று (இந்நிரனுக்குச்) சொல்லலானார்கள். எ - று.

மைநது - வலிமை சிலதா - ஏவலாளர்.

(எ)

எரிபுமிழ் குவிச வேறகை யிரதிர வெங்கள் கோமான
*திரிபுர நீங்குப போர்தான நெரிசனஞ் செய்ய வமமோ
புரிவொடும வாரா யாகிற பொன்னுல காட்சி நீக்கிப்
பரிவுறத் தரும லோகம் புருத்தவான படாநது நின்றான்.

(இ - ள்) தீயைச் சொரியும் வசகிரவேலையேநதிய இந்நிரனே! எங்கள் தலைவனான திரிபுரன இங்கேவருதுனன். அவனைத் தெரிசனஞ்செய்ய வருவாயாக. ஆசையோடு (அங்கனம்) வராதிருப்பையாயின, (உன்னுடைய) பொன்னுலக ராசரி கத்தை யொழித்து, துன்பமடையுட்படி இயமதருமலோகத்திற் புருத்தும்படி உந திருக்கின்றான். எ - று

(அ)

அல்லலாட மடுபொ ராற்று மாற்றலுண் டாயின் வல்லே
வல்லபல படைபி னோடும வருகவென் றுரைத்தான யாது
சொல்லுவ தென்றா கேட்டுத் தொழுகரை தூணிற் ருக்கி
நல்லதென யிலங்க நகரு நாமவேற குவிச வேறதன.

(இ - ள்) அன்றியும், (எமமிறைவனோடு) கொல்லுகின்ற போர்புரியும் உல் லபமுண்டாயிருக்குமாயின, வினாவில் வலியமைந்த பலபடைகளோடும் (போர்க் கோலமாய்) வருகவெனக்கூறினன் (ஆதலின்) நீ சொல்லுவதிகையாதெனக் கேட்டனா. அச்சத்தைச்செய்யுங் குவிசவேலேநதிய இந்நிரன்கேட்டு, தொழிபணிந்த கையைத் தூணிவழித்து நல்லது! எனறுவிளங்கச் சிரித்து எ - று.

(க)

கடிமலாக் கமலம் பூகத் காடுனக கண்கள சேப்ப
முடிவது தேரா னாகி முற்றுபோக கடுகதே நென்னு
வீடியிடித் தெனவன சொல்லா வியமபிமற் றவரைப் போககிக
கொடிநகா முரசிற் சாற்றிக் கொழுமபடை யெழுக் வென்றான்.

(இ - ள்) வாசநதங்கிய தாமரைமலாவிக்கித்தகாடுபோலக் கண்கள சிவக்க, முடிவது (இன்னதென்று) உணராதவனாகி, முடிவாகிய போருக்குவந்தேனென்று, தீடியிடித்தார்போலக் கொடுஞ்சொல்லாறகூறி, அத்தூதுவரை யனுப்பிவிட்டு, துவ சங்கட்டிய நகரத்தில முரசுனைவித்து, செழியபடையெழுக் வெனக்கூறினன் எ - று.

போககடுபேனெனக் கூறவேண்டியிருப்ப, அடுத்தேனெனறு துணிவு பற்றிவந்த காலமுழுவமைதி

(க0)

விடுத்திடுந் தூதா மீண்டு விண்ணவா கோமான போரககிங்
கடுகதலே கருதி நின்ற னையவென யிறைஞ்சிச் சொன்னா
தொடுத்தபூங் கழற்கால வீரன் றுணரபடு மெரியி னெய்யை
மடுத்தென வெகுளி பொங்க வரவினை நோக்கி நின்றான்.

(இ - ள்.) விடுத்த தூதர்கள் திரும்பிவந்து, தேவர்கள் தலைவனான இந்திரன் இப்பொழுது போருக்குவருதலே நினைத்திருக்கின்றனென்று பணிந்துசொன்னார்கள். அழகிய வீரக்கழலணிந்த காலையுடைய வீரனாகிய திரிபுரன் கிளைக்கின்ற நெருப்பில் நெய்யைப் பெய்தாற்போலக் கோபமதிகரிக்க. (இந்திரனேபோருக்கு) வருகையை எதிர்பார்த்திருந்தனன். ஏ - று

துணர்-பூங்கொத்து, துணரபடுமெரி யென்றதற்குக் கிளைத்த நெருப்பென்க.

படையொடு படைக ணுனகும் பாகுற மணிப்பொற கோயிற
கடைகழன் றமரா கோமான களிற்றர சிவரந்து கொற்றக
ருடைகொடி மிடைய வாராத குருமயிற கவரி துள்ள
வுடைகட லோதை யென்ன லொலிமுர சியமபச செனறான.

(இ - ள்.) நாலவகைச் சேனையும் ஆயுதங்களோடுமே பகர்த்திர்பொறுந்த, அழகிய பொன்னாலாகிய அரணமனைவாயிலின் கடைபையிட்டு, யானை வந்தாகிய ஐராகத்திலாரோகணிக் து, வெற்றிக்ருடைகள் கொடுகள் நெருங்கவும், பொருந்திய நிறமமைந்த மயிற்பீலியுரு சாமரையுடனானவும், உடைபட்ட கடலொலிபோல ஒலிக்கின்ற பேரிகைமுழங்கவும், தேவராசனாகிய இந்திரன் (போரக்கோலமாகிச்) சென்றனன். ஏ - று (கஉ)

கரணங்க ளுடிராகு வாயந்த காட்சியிற நன்கு வாயந்த
வரணங்கள் விசித்த வாககை யமராகன மருவகு சூழ
விரணங்கொள் வயிர வொளவே லிரதிர னெய்த லோடு
திரணங்கண்டைய னுகித் திரிபுர னமரி னேற்றான்.

(இ - ள்.) உயிர்க்குக் கரணங்கள் தனையாகப் பொருந்தியகாட்சிபோல, தனக்குப்பொருந்திய காலங்களைக்கட்டிய உடையுடைய சேவாகள் பகலிற்சூழ, இரணத்தைக்கொள்கின்ற ஒள்ளியவயிரவேலைநீந்திய இந்திரன் (போருக்கு) வரவும், திரிபுரன் திரணத்தைக் கண்டாற்போன்றவனாகிப் போசெய்யுங் கருத்திலெதிர்த்தனன் ஏ - று

“கரணங்க * * * இந்நிரன் எய்தலோடு” என்றது உயிரை அந்தக்கரண புறக்கரணங்கள் தனையானவாறு, இந்திரன் தன் பரிவாரங்களாகிய தேவர்கள் புடைசூழ்ந்து துணைவரவுமென்பதாம் (கங)

புண்ணிய மோடு பாவம் பொருதென வவுணர் சேனை
விண்ணவ ரொடு பாராறநி மிடலசிறி கொழிய நோக்கிப்
புண்ணிகட லெலிட டெனெப பொறுதெழு மனத் தனுகித்
திண்ணிய வாமா ளுநாது திரிபுர னூழில் செய்தான.

(இ - ள்.) புண்ணிபத்தான் பாவமானது போர்செய்தாற்போல அவுணர் சேனையானது தேவர்களோடு (எதிர்த்துப்) போசெய்து, சிறிது வலிமையொழியத் திரிபுரன் பார்த்து, புண்ணில் வேற்படையைச் செருகின்றபோல, பொறுதெழுந்த மனமுடையவனாகி, வலியதாகிய குதிகையை வாகனமாகக்கொண்டு (தேவர்சேனைய) கொல்வானாயினன். ஏ - று

தூழில் என்பதற்கு தூழிலாட்டெனக்கொண்டு, தன்மெய்புதைந்த படை யைப்பறித்து மாற்றா யிரித்தலெனக் கூறினுமாம். (கச)

அற்றன படையோடங்கை யுறந்தன தாரோடாக
யிற்றன கழலோ டொண்டா ளிறந்தன முடியோடுசு
செறயின சூடரோடரல சிந்தின வலியோடுக
முறயிய வமரா சேனை முரிந்தன வவுண்ண ருகக.

(இ - ள்) அவுண்ணுகிய திரிபுரன தாககுதலால், ஆயுதகதோடு அழகிய
கைகன்றன. மாலையோடு மராபுகள் அறந்தன. வீமகண்ட ராணியோடு ஒள்ளிய
காலகன் இறுபட்டன கிரீடத்துடன் சிரங்கன் லுழிந்தன குடலுடன் ஈரல்கள்
விழுந்தன வலலையுடன் விடாமுயற்சிகள் சிந்தின. சேவாசேனைகள் (இவ்வகை
யாக) முடிவுற்றன. (தப்பினைவ) முரிந்தோடின எ - று. (கரு)

மந்தரங் கலககப பட்ட வாரூதி யனைப சேனை
யிரத்திர னேககி நோன லெரியெழ விழிந்துக யெிக
கந்தகி களிரல யானை காலெனக் கடுக வுந்தி
வெந்தி லவுண் னேடு வெயயபோர் வினோதகா னனறே.

(இ ள்) மந்தரங்கிரியாற் கலககபபட்ட பாரசீலையோன்ற (தேவர்) சேனை
யை இந்நிரன்கண்டு மனையொருதவனாகி, (கணகளில்) நிசொரியக் கோபித்து, கட்
செந்நியைக் கோபிக்கின்ற நல்லமத்ச செருஞ்ஞடைய ஐராவதமென்றும் பட்டத்து
யானையைக் காற்றப்போல வினாத்துசெலுத்தி, வெவ்விய வலியுடைய திரிபுரனுடன்
கொடுப்போ புரிந்தனன எ - று. (கரு)

தொடுதகபல வாளி விட்ட தோமரங் குந்த நேமி
விடுதநும பரச மோசுகம வெய்யவாண முசலந தண்டந
தடுததுறு மத்தி ரங்க டமையுரோ விடுததுத களளி
புடுததிரள் சிரத வாராதிட டுடுதினன பரியைத தியோன

(இ ள்) பலபாணங்களைத் தொடுத்தனன இருப்புககை நாடி சக்கரம்
இவற்றைவிட்டனன பாசத்தை வீசினை கொடியவாள் முசலம் தண்டம் இவற்
றைச் செலுத்துவான் கொடிபொருவி திரிபுரன நட்சத்திரத்தொருதி சிந்தமபடி
ஆர்ப்பரித்து, இந்நிரனேவிய அலகிரங்களைத்தடுத்தது அலதிரங்களையு நேரேவிடுத்
துச சாய்த்து, குதினையைத் தூண்டினன எ - று. (கரு)

பாய்பரி தனது முனகால் பனைககைமால் யானை நெறயிக
தோய்தர நாட்ட லோடுந னுன்னென வவுணா கோமான
காய்கதிர வாளா லோசசிக் கடவுளா கோமான செங்கை
வாய்தரு வயிர வேலு மானமு நிலத்தில் வீழுககான.

(இ - ள்) பாய்ந்துசெல்லுங் குதியானது தன்னுடைய முனகால், பனை
போன்ற துதிகையுடைய பெரிய ஐராவதத்தின் நெறியிரபடுப்படி வைத்தவுட
னே, அவுனர்தலைவனை திரிபுரன காய்கின்ற கிரணத்தையுடைய வாடபடையால்
வெட்டி, தேவராசனுகிய இந்நிரனுடைய செவந்தகையிலுள்ள வசசிரவேலையும்
மானத்தையும் நிலத்தில் வீழ்த்தினான். எ - று. (சுஅ)

கருதுகக் கடுக மீட்டக் கருதுக நெளிகது தாழ
வுந்திரீ னிலத்தில் வீழ்ந்த வுருப்பனா சூலிசங் கைக்கொண்

உந்தின்மேல் வந்த லெழு மத்தகத் தடித்து வீரஞ்
சுந்தின் றீயோன் வல்லே தேவர்கோ னிலத்திற் பாய்ந்தான்.

(இ - ள்.) கொடியோனாகிய திரிபுரன் குதிரையை வினாந்து திருப்பி அக் குதிரையை நெளிந்து தாழ்ச்செலுத்தி, நெடியபூமியில் விழுந்த அழகுற்று விளங்கு கின்ற வச்சிரத்தைக் கையிற்கொண்டு, அவ்விடத்தில் மேலுற்றவநத ஐராவதமென னும் யானையின் மத்தகத்தை வெட்டி வீரத்தை யழித்தனன். உடனே தேவர்கள் தலைவனான இந்திரன் பூமியிற் குதித்தனன் எ - று.

சூலிசம் - வச்சிராபுதம்

(கக)

உழுந்துகண் ணடியின் மேலா லுருளுழு நெழுந்து தாவிச்
கொழுந்துகொள வீரக் தோடுங் குதிராமே லிருந்தான றனனைச்
செழுந்தனிக் கடகக் கையாற சென்னியிற் புடைத்தான றேவா
விழுந்துவந தனைசெய நோனா ன வேந்தனமூரச் சித்தான றீயோன்.

(இ - ள்.) தேவர்கள் பணிந்து வணக்கஞ்செய்யுஞ் சிறந்த பாதங்கோயுடைய தேவேந்திரன், உழுந்தானது கண்ணடியின்பேரிலே உருந்திற்கும் முறட்ட எழுந்து பாய்ந்துசென்று, மிருதவெறியோடும புரவியின்பேரிலிருந்த திரிபுரனை, செழியவொப்பற கடகமணிந்த கையினாலே தலையிலடித்தனன் கொடியோனாகிய திரிபுரன் மூரச்சித்தனன் எ - று

புடைத்தல் - மோதுதல்.

உழுந்துகண்ணடியின் மேலாலுருளுழு நென்றது நிகழ்ச்சியின் வினா
வினை விளக்ககூறியதாம்.

(உ௦)

மூர்ச்சைவிட டொழிந்த டின்னா முடி கெழு மமார வேந்தன்
மூர்ச்சிதை மாரபத தோடித் தாக்கின னவனு மூரச்சித்
தோரச்சியுற றுனியென லோடு மொண்படை யொழித்து மல்லுப
பேராசசெயல் வினாகக் வென்றான டொருக்கென வவுணன் செல்வான்.

(இ - ள்.) (திரிபுரன்) மூரச்சைதெளிந்தெழுந்தபிறகு, விளங்குகின்ற கிரீட மணிந்த தேவேந்திரனுடைய மாலையணிந்த மாபிதபாயந்த மோதினான அவ்விந திரனு மூர்ச்சையடைந்து அதுதெளிந்த யோசித்து ி பெனனோடும ஆயுதப்போரா யொழித்து மற்போற்புரிக வென்றனன் அவுணனாகிய திரிபுரன் (அதற்குவிடை யாக) வினாந்து கூறுகின்றான். எ - று.

(உக)

பதங்கமோ வடவைத தீயைப் படாசிறைக் காலிற சிந்தான
கதங்கடாஅ மெனக்கு நீமண் கருத்தினு ளழிந்தா யஞ்சே
விதங்கடா திருக்க வேண்டி னிருநிலத் திருக்கை யீரத்தேன்
மதங்கொளா தாகஞ்சு சென்று வாழ்கநிள் கிளையோ டென்றான்.

(இ - ள்.) உடவாமுகாக்கினியை ஒருபதங்கமோ தன்னுடைய வீசுகின்ற சிற கின் காற்றினாலுழிக்கும். கோபத்தைச் சிந்தும் எனக்கு நீ மிகவும் மனதில் வருந்தி னாய் அஞ்சவேண்டாம். நன்மையழியாதிருக்க வேண்டுமாயின், பெரியபூமியில் (உன க்கு) வாழ்க்கையைக் கொடுத்தேன். கொள்வப்படாமல் அங்கேபோய் உன் உறவின ரோடு வாழ்க்கடவையென்று கூறினன். எ - று.

பதங்கம் - வீட்டில் ; விளக்கவிக்கும் ஓர் சிறுபூச்சி

வடவைததீ - பெண்குதிரை மூகம்போல வடிவுள்ள பெருநெருப்பு. இது கடலானது எல்லைகடவாதிருக்க இறைவனால் ஆங்கு நியமிக்கப்பட்டது. (உஉ)

கூறுதா னவனை வானிற கொற்றவ னோடு புன்னை வேறுபொருள் கழைத்தல் பறநி மெலித்புனை ஓங்கக் கொண்டிவ் வாறுநீ யுரைத்தா யுன்றன் வடிவெலா மீர்ந்து சுற்றும் பாறுண வளிப்பே நென்று பகரத்துதோள் புடைக்காரத் திட்டான.

(இ - ள்) அவ்வாறு சொல்லிய திரிபுரனைத் தேவேந்திரன் பார்த்து, உன்னை வேறுகைப்பட்டுப் போருக்கு அழைத்ததுபற்றி (எனனை)க் கவனத்தவருக்கொண்டு இவ்வண்ணமாகச் சொல்லினை. உனதேக முழுவதையுமிருந்த, சுற்றிலும் பருந்துக ளுண்ணுமபடி (இளையாகக்) கொடுப்பேனென்று கூறி, புயத்தைத்தட்டி ஆரவாரித் தன்ன எ - று. (உ௩)

செருவின்றி கிளருந் திண்டோட யிரிபுரன் மலறு நோந்து குருதிக்கொப் புளிப்பத தானவ கோவமா கோவைத் தாடகி பொருதுழித் தானைப் பறநிப் பொருக்கெனக் கருகாற றாடகி யிருவிசும பிடைவட டித்து விட்டன னிமைக்கு முன்னா.

(இ - ள்) போரிற் பொருகும் வலியதோளையுடைய திரிபுரன் மற்போர் செய்ய விணங்கித் தானும் உதிரவகொப்புளிகருமபடி தேவேந்திரனையடித்துப் போசெய் கையில், அவன்காலைப்பிடித்து இமைப்பொழுதின முன்னரே விளைத்துகையி னெடுத்தது, பெரிய ஆகாயத்திற் சுழற்றிவிடுத்தனை எ - று.

கோவமகோவெனத்து தேவலோகத் தலைவன், இந்நிரன்

செருவின்றிகிளருந் திண்டோள் - போரென்றது பூரிகருந்தோள். (உ௪)

அருதா நிவந்த சோலை யலர்புகுங் கோட்டி றுலகனை மருதிக ளுக்குந் தோறுங் கிழிந்துவரா மதுரீர பாயந்து செருதினை விளைக்குஞ் சாரந் சிலம்புநு ழிமையப் பாவக ரிருதிரன் வீழ்ந்து மூர்ச்சித் திருந்தவன் போருகி டுந்தான்.

(இ - ள்) ஆகாயமளாவிய சோலையிலே பரந்த பசிய கொம்புகளிலுள்ள தேனகூடுகள் குரங்குகள் புரளுந்தோறும் கிழிபட்டு, ஒழுக்குகின்ற தேனொழுக்கா னது பாயந்து செவ்விய தினைப்பயினை விளைக்கும் சாலைபுடைய மலைகள் சூழ்ந்த இமயமலையின் டக்கலில், இந்நிரன்விழுந்து மூர்ச்சையுற்றுச் செத்தவன்போலக் கிடந்தனை எ - று.

இரூல - தேனகூடு

(உ௫)

தெம்முனை சாய்க்குந் தன்கோள் றிரிபுரந் குடைதல் கேடடுப் பொம்மனமென குழல்கள சோரப் புலோமசை நிலத்தில வீழா வமமலோ வமம லோவென நழுதுயா ழாந்து தேவா தமமொடு மிரியல் போனா டமனிய வுலக நீத்து.

(இ - ள்) பண்கவளைப் போரில் வெல்லுந் தன்கணவனாகிய இந்நிரன் திரி புரனுக்குத் தோல்வியுற்றதைக் கேளவிப்பட்டு, பூரித்தமெல்லிய கூந்தலினின்று தேன்

சொரிய இந்திராணி பூமியின்மேல்விழுந்து, அம்மவோ! அம்மவோ! என்று புலம் பித் துன்புற்று, தேவர்களோடும் பொன்னுலகத்தை விடுத்தது (அவன்வீழ்ந்த விடத் துக்கு) ஒடிப்போயினன். ஏ - று (உசு)

நிலைப்பொழி யமர ரெல்லா நேரிழைச சசிதன் னோடு
மிலைப்புடன் களைததுப் போகி யிரதின் கிடப்பக் கண்டு
தலைப்படு மெழுத்தோ வென்று தளர்வுநீர்த் தவனோ டந்த
மலைப்புழை முழைக டோறும் வைகனா கரநது மாதோ.

(இ - ள்.) இருக்கையைவிடுத்த தேவர்கள் யாவரும், இந்திராணி தேவியோ டும்சென்று, இந்திரன் இளைப்புடன் களைததுக்கிடக்க கண்டு, தலையிலெழுதிய வெழுத்தோவென்று, அவன் மனத்தளர்ச்சியை யொழித்து, அவலிர் திரனுடன் அந்த இமயமலையின் புழைகளாகிய குகைகளிலெல்லாம் ஒளிநது வாழ்ந்தார்கள. ஏ - று. (.)

செங்குள நீங்கி யந்தத் திரிபுர னான்கு கோட்டி
வெங்கயத் திவாரநு வெற்றி முரொடு * வளைகள் விம்மப்
பொங்கெழின மாட மேடைப பொன்னகா புதநது வேந்தன்
றங்கிய கோயில் சாரநது தயிசினயிற் றிருந்தா னனதே.

(இ - ள்.) அந்தத் திரிபுரன் போக்களத்தையொழிந்து, வெவ்விய நான்கு கொம்புதனையுடைய ஐராவதத்தின்மேலேறிககொண்டு வெற்றிமுரசும் (வெற்றிச்) சங்கமும் ஒலிக்க, மிகை அழகையுடைய மாடங்களும் மேடைகளும் பொருந்திய பொன்னகரத்திற் பிரவேசித்து, இந்திரனவசிகுக் கோயிலையடைந்து, சிங்காசனத் தில் வீற்றிருந்தனன். ஏ - று. (உஅ)

நிரம்பிய களிய னாகி நீடுவான குடிக ளெல்லாம்
பரம்புதன னைக குளனே பயிலுமா முரசிற் சாற்றி
யரம்பையா நடனஞ் செயய வமைததுககின னராகள் வினை
நரம்புளந் திசைக டேக்க நலகுக வரசு ரெய்தான்.

(இ - ள்.) நிரம்பிய களிப்புடையவனாகி, தொன்மையாய்த் சிறந்தகுடிகள் யாவரும் பரவிய தனகட்டளைக்குட்பட்டு வாழும்படி பேரிசையறைந்து, அரம்பா ஸ்தி ரீகள் நடனஞ்செய்யவும், கினனராகள் வீணையின் நரம்புகளைத் தடவி இசைப் பாட்டுகளை யெழுப்பவும் கட்டளையிட்டு, நனமையாக அரசுபுரிந்தனன். ஏ - று.

களியன் - களிப்புடையவன். (உக)

சிலபகல கழிந்த பினனாத் திசைமுக னுலகஞ் சாரநதா
னலரவன் வருவ தெண்ணி யாழியா னுலகம் புககான்
மலரவன் நனைக் கொண்டு மாலுமவை குந்த நீங்கிப்
புலவாகள் கரநது வாகும் பொன்னிம யத்தைச சாரநதான்.

(இ - ள்.) சிலதினங்கள் சென்றபிறகு, (திரிபுரன்) பிரமனுடைய சத்திய லோகத்தை யடைந்தனன். பிரமதேவன் (அவன்) வருவதை யோசித்து, சக்கராபுத்

* முரசொடுவனாகள் விம்மவென்றும் பாடம் வளைகள் - மலைகள் தம்மைச் சிரகரித்த இந்திராணிமையின் தாம சுகப்பட்டனவென மலைகள் பூரித்தனவென் புத்தாம்.

மேந்திய விண்டுமூர்த்தியின் வைகுந்தலோகத்திற் சென்றனன். அந்தத் திருமாலும் பிரமதேவனை யுடன்கொண்டு வைகுந்தத்தைவிட்டு, தேவர்கள் மறைந்துவசிக்கும் பொன்மயமான இமயமலையை யடைந்தனன். எ - று. (௧௦)

சார்தவன் பிரம்ம நிலலாச சததிப வுலகை நோக்கி யாரந்தன் னான யங்கு மமைத்துவை குந்தக் தெய்தி யூர்ந்திடு மணையி னுனு மொழிந்தமை யணாநதிட் டாங்குங் கூர்ததன் னானை வைத்துக் குவலயத் திறங்கினுனே.

(இ - ள்) (அவ்வாறு) சேர்ந்த திரிபுரன் பிரமதேவனிலாத சத்தியலோகத்தைப் பார்த்து, பொருந்திய சன் ஆக்கினையை அங்கே (நடக்குமபடி) நிறத்தி, வைகுந்த நகரமடைந்து, திருமாலுஞ் சென்றமையை யறிந்துகொண்டு, அவ்விடத்துங் கூடாமையான தன் ஆக்கினையை நிலைநிறுத்திவிட்டுப் பூமிகுருவந்தனன். எ - று.

ஊர்ந்திடுமணையினுன - நாராதுசெலலும் பாம்பைச் சயனமாகவுடையவன்; திருமால் (௧௧)

வரம்பல கொடுத்த வைங்கை வள்ளலிப் பூரண யாழறிப
பரம்பர வரமுன் நந்த மாழியம் புரினச மூன்று
முரம்பெற வின்று நாயேற குதவுக வென்று நின்றான
புரம்பல வளத்தி னோடும் பூததன் விசமரி னம்மா

(இ - ள்.) பலவரங்களை யருளிய ஐக்கிரகங்களை யுடைய விநாயகப் பெருமானைப் பூசையெய்தி, பரத்துக்குமபரமானவனே! முன்னே (எனக்கு) வரமாகக்கொடுத்த பெரிய அழகிய மும்மதிலங்களையும் வலிமையோடு இப்பொழுது அடியேனுக்கு அருளபுரிக்கவென்று நின்றனன் (திரிபுரன்) அப்பொழுது ஆகாயத்திற் பலவளங்களோடும் முப்புரங்களிலும் தோன்றின எ - று. (௧௨)

வேறு

கற்பகப் பொதுமபருங் காம தேனுவும்
பொறபமா நிதிகளும் பொருவி லாதபல
லறபுதப் பொருள்களு மளவில செல்வமு
முறபவித் தனவுறு புரங்கண மூன்றுமே.

(இ - ள்) கற்பகச்சோலையும், காமதேனுவும், அழகுபொருந்திய (சங்கந்தி) பதுமநிதிமுதலிய) நிதிகளும், ஒப்பில்லாத பல அற்புதப்பொருள்களும், எல்லையில்லாத செல்வமும், பொருந்திய முப்புரங்களிலும் உற்பவித்தன. எ - று.

நிதி - எடுக்குந்தோறும் குறைபடாதது (௧௩)

இந்திர னுலகமு மெனைத்து மாககிய
வந்தண னுலகமு மாழி யேந்திய
சந்தர னுலகமுந் துணையு றுவெனின்
பிந்தொரு புரநிகா பேசற் பாலதோ.

(இ - ள்) இந்திரலோகத்தையும் பிறலோகங்களையும் படைத்தபிரமனுடைய சத்தியலோகமும், சக்கராயுதமேந்திய அழகுவாய்ந்த திருமாலினுடைய வைகுந்த

லோகமும் (முப்புரங்கட்குச்) சமானமாகாவெனின் வேறொரு நகரமானது ஒப்பாகச் சொல்லுந் தன்மையையுடையதோ? எ - று.

அநதண்ண - பிரமன அழகிய தன்மையையுடையோன். (௧௪)

தடையற வெங்கணுஞ் சார வல்லவா
யுடையவன் முததியை யுறுமப போகலா
லிடையழி வினமையி னெயிலகண் மூன்றுமுன்
னடைதரு சூகும வாககை போனறீவ.

(இ - ள்) எல்லாவிடங்களிலுந் தடையினறிச் செல்லலெனையுடையனாகிய திரிபுரன முததியையுடைய அக்காலத்திலல்லாமல், இடையிலே அழ்விலலாமையால், முமதிலுள்ளும் முன்னையடைந்த சூகும தேகத்தை யொத்தன எ - று.

வாய - வழி வல்லவாயென்றால் வல்லமையென்றும் (௧௫)

கருமபொனின வெண்பொனிற காமா செம்பொனிற
மருமபெரு முப்புர முயிராத மககெலாம்
விரும்பிய போகங்கள் விளைதது நல்லித
மருமபுதல செய்யுமுன ருக்கை யுமபொருடம்

(இ - ள்) கருமபொனினாலும், வெண்பொனினாலும், அழகிய செம்பொனினாலும் செய்துள்ள பெரிய திரிபுரங்களும், உயிசுட்கெல்லாம் இச்சித்த போகங்களே யுண்டுசெய், நல்ல இதத்தையும் உண்டாக்குகின்ற மூலகைத் தேகத்தையும் ஒத்திருக்கும் எ - று

கருமபொன வெண்பொன செம்பொன என்கின்ற மூவறையே இருமபு வெள்ளி பொன எனப்படவாம். மூன்றாகக்கன - ஆலதேகம் சூசுமதேகம் காரணதேகமென்பன. (௧௬)

திண்டிற லுடையவன் றிரிபு ரப்பெயர்
கொண்டவன் றிரிபுரங் குலவி நின்றமை
கண்டனன் களையறு களிப்பி வீடின
ண்டாகள் பிரானிறு வருளவ முகத்தின

(இ - ள்) மிகவுல்லபமுடையவனாகிய திரிபுரனென்னும் பெயருடையவன் திரிபுரங்கள் சமைத்து நின்றையையக் கண்டனன், எல்லையற்ற ஆசையசிகரித்தனன், தேவாளுக்குத் தலைவராகிக் கணேசப்பெருமானுடைய திருவருளைப் பணிசென்ன. எ - று (௧௭)

தனையாகண் மூவனாத தனம் னத்தின
வினையுமுன நேறமயின் னவாகு நீடிய
வனையமுப புரமுமுன ருக்கைவைய
வனையு முலகமும வழங்கி னுனரோ.

(இ - ள்) மூன்று புத்திரர்களைத் தன் மனத்தினாலே நினைக்குமுன்னே படைத்தனன். அவர்களுக்குப் பெரிய அந்தத் திரிபுரங்களையும் மூன்றாகவிறுந்த புகழ்பொருளையு உலகத்தையுங் கொடுத்தனன். எ - று

மூன்றாக வையிய வுலகமென்றது சுவாக்க மத்திய பாதலமென்னுந் திரிலோகங்களை. (௧௮)

ஊச்சிர கமிட்டிரன மருவ லாகமை
வெச்செனது கிச்சகிம வீம காயனே
கச்சமில் பெருவகை கிள சட்டென்ன
தரசிது மைநகருக கறைவா நாமமே

(இ - ள்) வச்சிரகமிட்டிரன - சத்துருக்களைக் கொல்ல வரா போதும் வீம காயன - எல்லையிலாத மிகவுலியையுடைய கானகூடன என, ஆதர சிறுவர் களாகிய புதலகாருக்குப் (பெரியோர்) பெயராகக் கூடும். எ - (நக)

மானமிக குடையதன மைகா மூவாகும
வானவா முகலிய மறறை பாவாகுத
தானெரு முதலவனாச கரநி மாமுகற
சானபூச சோபிரிச கமாந்த வாமுநகன்ன

(இ - ள்) மிகமானமுடைய தன புத்திரா மூவருக்கும் தேவகனமுதலிய மற்றெல்லோருக்கும், திரிபுரனகானே யொருகலைவனாகி, சிறந்த யானே முகமுடைய கணேசப்பெருமானுக்கு (ஆகமோகசமாக) மரித்தான பூசைபுடையது கொண்டு பொருத்தி வாழ்ந்தன எ - று (சு0)

சகிலமே சபிலமே சங்கதி ரேயெபை
பகாவாகண முறையினப பாழி ரொசரியை
சகிலமண சுபிலமந தரஞ்ச வரகதிசீர
மிகுதுறக கத்தினு மேவி வைகின

(இ - ள்) சகிலமும் சுபிலமும் சவிச்சகியென்று அப்பெரிய மிலகளை முறையே சொல்வாக்கள் (அமரிலகன் மூன்றாள்) சகில பூமியிலும், சபிலமாதரத்திலும், சவித்ததி சோத்திமிருத்த சுயர்க்குகிலுமாகப் பொருந்தியருந்தன எ - று (சுச)
வேறு

காமெரு வாகுசருவச சிரதமிட்டிரன வீம காயன கிள
கூடனிலா முறையானே சகிலமுகன் முப பாக பர தடி வாபுருது
நீமெர சாடகி புரிச திருநூலனாக திரிபுரனசொன னெயிபா வென்னும்
பாடியனமுப புரமொருசா ரயிரமாண திவாசொருசாற பண்பிற கூடுப

(இ - ள்) சத்துருக்களுக்கு இலகாடடைக கொடுக்கும் வச்சிரகமிட்டிரன வீமகாயன கானகூடனாக இவர்கள் முறைப்படி சகில முரணாகிப் முபபுரங்களிலுங் கூடிவாழ்ந்த, நெடிய அரசரிமையைச் செய்துகொண்டிருந்தார்கள் திரிபுரன சொல்லியவழியால் எப்பொழுதும் பெருமையோடிப்பன்ற திரிபுரங்கள் ஜயிரவருடங்கட கொருமுறை ஓரிடத்தில் அழகு பொருத்தச்சேரும் எ - று (சுஉ)

முபபுரமுந தனித்தனியே நாமியோ சனையுயர மொழிவி ரால
மப்படியே யமைந்துதனபா லமானகரச புரிவோக ளத்தின வேண்டு
மெப்பொருளும் வழங்கியவ ரேக்கினை நுழியேகியிருந்து மாறாக
துப்பினர்கள் குலத்தோடு மழியவழித திருநகனவான் கராக ளஞ்சு.

(இ - ள்) புரங்கண்மூன்றும் தனித்தனியே நூலியோசனை யுயரமும்சொல்லுகின்ற நூலியோசனை விசாலமும்மைந்து, தன்னிடத்திற் பொருந்தியிருந்து அரசு

செய்பவர்கள் மனத்தில் விரும்பிய எல்லாப்பொருள்களையும் (விரும்பியவகையே) கொடுத்து, அவர்கள் செல்லவிரும்பிய விடத்திற்குச் சென்று (இவ்வகையாக) இருந்து, நீங்காத பகைஞர்களைக் குலத்தோடும் அழியுமபடி யழித்து, ஆகாயத்திலிருக்கும் தேவர்களுஞ்சுமபடி யிருந்தன. எ - று (சுங்)

மீட்டுமிரு வனாசசண்டன பிரசண்ட நெனமனத்தின வேறுண்டாகுகிக் கோட்டபிலசண் டனைப்பிரம வுலகத்து மாதவனை குந்தந தனனி லீட்டுபுகழ்ப் பிரசண்டன றினையுமவா போலிநுபப வேனிப பின்னா மோட்டிளமென் முலைமனைமா துடனகடி யொருமகளை முகிழ்ததா னன்றே.

(இ - ள்) சண்டன பிரசண்டனென்று மீட்டும் வேறிருவனா மனதாற்படைத்து, கோணுதலிலலாத (வலியுடைய) சண்டனைப் பிரமலோகத்திலும், சேடிய பிரதாபத்தையுடைய பிரசண்டனை விஷ்ணுமூர்த்தி வசிரகும் வைகுந்தலோகத்திலும், அவாளைப்போன்றிருக்கக் கட்டளையிட்டு, பிறகு, பூரித்த இளமைதங்கிய மெல்லிய முலையையுடைய மனைவியுடன் சோந்தி ஓடிதலவனைப் பெற்றனன். எ - று.

பிரசண்டனறையு மென்பதிலுள்ள உமமையைப்பிரித்து எவருந்தந்தன்னி லென்பதோடு கூட்டிக்கொள்க. (சுசு)

திரிபுரனிவ் வாறுலக முழுவதற்குப் படுதலுமிரு செலவ மலக வரிமதாகுகண் மடமாதா பெருமேபாகக் கடலமுர்தி யறங்கள் பேணி விரிபுகழெண் டிசைபோர்ப்ப விராயகாபூ சனையோடு விமலை பாக ருரிமைகொளுளு சிவலிங்க பூரணையும் புரிபுதுலப்பில காலமவாழ்ந்தான்.

(இ - ள்) திரிபுரன இவ்வகையாக உலகமுழுவதையுந் தன்னடிப்படுத்தி, மிக்க செல்வமிகளிக், அரிபரந்த மதாத்த கண்களையுடைய இளமை வாய்ந்த மங்கையர்களது மிகப் போகசாகரத்தின் மூழ்கி, தருமங்கள் (எல்லாநற்றையுள்) காத்து, பரந்த கோத்தியானது எடுத்திசைகளையு மறைகுரப்படிவிராயக்கடவுள் பூளையுடன், விமலையாகிய உமாதேவியாரைப் பாகமாகவுடைய சிவபெருமானுக்கு உரிமையாகக் கொள்ளத்தக்க சிவலிங்கபூசனையுஞ் செய்தகொண்டு, எல்லையிலாத (நெடுந்)கால ம வாழ்ந்திருந்தனன். எ - று. (சுங்)

தேக்குபுகழ்த் திரிபுரனமுன னரசாட்சி புரிந்ததிது தெனிக நீயென் மறுக்கமிது வியாதமுனிந் குரைககனனென் முகந்தனையுனக் குச சொன்னே விகியபூய் சுழற்றோம கார்தகனி விண்ணோகா விமலற போற்றிப் பாககிபஞ்சோ வரமபெற்ற தழிகவென்ப பிரகுமுனி பகர லுற்றான்.

(இ - ள்) தேககிய கோத்தியையுடைய திரிபுரன முற்காலத்தில் அரசாட்சி செய்தவகை இதுவாகும் நீ பறிகவென்ற மனஞ்சோராமை மிகுந்த வியாதமுனிவருக்கு, நான்கு திருமுகங்களையுடைய பிரமலோகன் கூறினன அதனை யுனக்குக் கூறினோம் (காலி) கட்டிய அழகிய வீரகமூலையுடைய சோமகார்தாசனே! இனி, தேவர்கள் கணேசப்பெருமானைத் துதிசெய்து பாக்கியம்பொருந்திய வரதையைடைந்த வகையையும் அறிவாயாகென்று பிரகுமுனிவா சொல்லத்தொடங்கினர். எ - று

திரிபுரனரசாட்சிப்படலம் முற்றிற்று.

ஆந் நிருவிந்நம் - காநா

தேவர்கள் வரம்பெறுபடலம்.

இமய மாலினாக் கருதக் செய்திய
வமார் யாதுசெய்தாரந் தாயெனுந்
திமில மாமறை செய்தகி யாகனுந்
கிமிழு மாவத தியமபுவ னுனமுந்.

(இ - ள்) பெரிய இராமனில் குறையி லடைநா தேவர்கள் யாத செய்தனா? அருளவாயாகவென்று வினவுந், திமிலமாகிய தேவர்களை யருளச்செய்த வியாதமுனி வருகு, பிரமத்தேவன் அருப்பிய ஆசனையோடு சொல்வானாயினான். எ - று

திமிலம் - பேரொலி.

(க)

புகலி டம்பிழி தின்றிப் பொருபபினு
ளதனு டைநதழி வெய்து மமராமுன
மந்தி யாழ்முநான மாதவ னன்னினுன்
முதம் லாந்தவா தாழ்நது மொழிகுவார.

(இ - ள்) புகலிடம் வேறில்லாமல், இமயமலையில் மனங்ககிந்து தனபுறம் ானவர்களுக்கு முன்னே, மகதிவீணையை வாசிக்கும் பெருந்தவரியாகிய நாரதமுனி வா வந்தனா. (அவரைக்கண்ட) அதேவேர்கள் முகமலாசனிக்கொண்டு பணிந்து சொல் பவர்களானார்கள். எ - று

புகல - அடைக்கலம் அகன் - அகம் எளிபதன் போலி

(உ)

வெயய முப்புரன் வெற்றியி குருதனை
வைய முனறுருநன னானை யககினு
னை யனையவ னுலலை புண்டியா
நையு நெஞ்சொடு நாளுமி னைந்துளேம்.

(இ - ள்) ஐயனே! கொடிய திரிபுரன் வெற்றியில் மிகுந்திருக்கின்றனன். மூவுலகங்களிலுந் தன்னாக்கிணையைச் செலுத்தினான் யாங்கள் அத்திரிபுரனால் அலை புண்டு வருந்திய மனத்துடன் நாடோறந்தனபுறுகின்றோம் எ - று.

(ங)

யாவ னுலவர மெய்தின னன்னவன்
யாவ னுலிறும யாங்களி னிசரெயல்
யாவ தோதுக வென்றனா நாரதன்
யாவ துந்தெரிந் தேயினி நோதுவான்.

(இ - ள்) அந்தத்திரிபுரன் யாரால் (அத்தகைய) வரமடைந்தனன்? (அவன்) யாரால் அழிவுறுவான்? யாங்கள் இனிச்செய்யத்தக்கது யாது? (அவற்றை யெல்லாம் தெளிவாக வெங்கட்டுக்) கூறுகவென்று கேட்டனா. நாரதமுனிவா எல்லாவற்றையுப் (ஞானகோகால்) அறிந்து இனிதாகச் சொல்கின்றனா எ - று.

(ஈ)

மோக்குங் கையுடை முனைவன் பூரையா
லாகக்க கொண்டன னுற்றலொ டியாவையு

மூங்க மிக்கவன னுனையோ ரம்பினுற
முக்க வல்லவன சங்கர னேயரோ.

(இ - ள்) (தேவாகளே 'அத்திரிபுரன) தொங்குகின்ற கையையுடைய மூன் னெனுகிய விநாயகக்கடவுளுடைய அாசசனைப்பலனால் வலலமையுடன் எல்லாவற்றை யுந் தேடிக்கொண்டனன செய்தொழிவில மனச்சோவின்மையை மிகுதியாகவுடைய அத்திரிபுரனை ஒரேகணையால் அழிக்கவல்லவா சங்கரபகவானேயாரா எ - று.

மோகமும் - முகந்துகொள்ளும், இந்நினைத்தொங்குமென்றும் (௫)

அந்த வீச னவனெனடி முப்புரளு
சிறது தற்குந் திருநகர மைநதுடை
மைநதன் ரு - சியும் வேண்டும நகரளிற்
தெநதை பைரசர ணையதுக நியிரே.

(இ - ள்) அந்தச் சிவபெருமான திரிபுரனுடன முப்புரங்களை யழித்தற்கும ஐந்து திருநகரங்களையுடைய மூர்த்தியினையாருடைய யோசனையும் வேண்டும் (ஆன படியால்) நீயுள்ளும் மந்திரப்பொழியும் யானை முகக்கடவுளை (அதுகருதி)ச் சரணமடையுங் கள எ - று.

(௬)

சேடடைத தேவாதந தேவாபி ரானகழ்
லோடடை நெருதடை யோமுறல யாதென
வேடடை பெய்தியி ரங்கலிா மந்திரங்
கேட்டு நனகுதி ளாதனுட டிககவே

(இ - ள்) சேட்டை தங்கிய தேவாகட்கெல்லாத தேவராயகனாகினேசப் பெருமானுடைய திருவடிநய ஒட்டையாகிய மனதையுடைய நாமடைதல யாங்ஙன மென்று ஸ்ளாசியுற்று வருந்தாதீர்கள் (கணேசப்பெருமானை மகிழ்விக்கும்) மந்திரத் தைக் கேட்டுணராத நன்னாச உச்சரித்து அறுட்டிக்கக்கடவீர்கள் எ - று

சேடடை - குணக்கேடி ஒட்டை நெருசு - நிலையில்லாதமனம் ஏட்டை - ஸ்ளாசசி (௭)

வாச நீர்படிந தாடி வருகெனப்
பேசி னுனபெருந் தேவாகள் யாவரும்
யிசு நெண்டினை மென்புன லாடினா
பூரி வெனப்பொடி போநதுவ னங்கினார்.

(இ - ள்) மணமமைந்த நீரில் மூழ்கிவரக்கடவீர்களென்று கூறினார். (அக் கிணக்கேட்ட) பெருமைபொருந்திய தேவாகளெல்லோரும், ஏற்கின்ற தெளயிய அலையையுடைய மெல்லிய நீரில் மூழ்கினவர்களாய், வெளயிய திருநீற்றைப் பூசிக் கொண்டு (நாரதமுனிவர்) வந்து பணிந்தார்கள் எ - று.

(௮)

வணங்கு தேவாகரு மாதவ னாரத்
னிணங்க லோரெழுத் தாலியை மந்திர
மணங்கு தீர்தர வஞ்செவி யோதினான்
குணங்கொண்டனனவா கூறவிட டேகினான்.

(இ - ள்.) (அவ்வாறு) பணிந்த தேவர்களுக்குப்பொருந்த, பெருந்தவசியாகிய நாரதமுனிவன் ஏகாட்சரத்தாலாகிய மந்திரத்தை, துன்பமொழிய அவர்கள் செவியிற் பொருந்தக்கூறினான் (அதனை அதுட்டிப்புக்) கிரமத்துடன் அவர்கள் அதைச் சபிக்கச் செய்து (இசையின்படி) சென்றனன். எ - று. (க)

ஒற்றைத் தாளினின்று மபாக ளன்பினால்
வெற்றி யானை முகத்து வீராயகன
பொற்ற சேவடி புந்திவைத் துத்தவ
முற்று மாமனு வோதினா பல்பகல.

(இ - ள்.) தேவர்கள் ஆசையோடு ஒற்றைத்தாளினின்று, வெற்றிபொருந்திய யானை முகத்தையுடைய வீராயகக்கடவுளுடைய அழகிய சிவா திருவடியில் மனதைச் செலுத்திப் பலகாலந்தவளுசெய்து சிறந்த மந்திரத்தைக் கணிதாராகன. எ - று.

ஒன்றுத்தாள=ஒற்றைத்தாள. (க0)

அன்பி னாககவா தமபினு மன்பின
னெனப னிக்கு மிரங்கும பராபரன
வனபு நெஞ்சடை யாக்கொரு வைகலு
முனபு ருதவன முனபுநின் ருனரோ.

(இ - ள்.) அன்புடையவர்களுக்குத் தமமைக்காட்டிலும் அன்புடையவரும், என்னுடைய பணிவிடைக்கும் (சிறவுள்ளம்) இரங்கும் பராபரனும், கடின சித்த முடையவர்களுக்கு ஒருநாளுங் காட்சியளிக்காதவருமாகிய கண்ணப்பபெருமான (அதேவர்களுக்குக்) காட்சிதந்தருளினா எ - று.

என்பணிக்குமென்றது பத்திமுதிரசியில்லாத என்னுடையவென்று குறித்ததுடன், பணிக்கும் என்றதிலுள்ள உமமை இழிவு சிறப்புக்குறிப்பதாம் (சக)

வேறு

பொன்முடியு மதனருகே பொழிகிரண விளமதியும்
பாணமணிசெய்ய குண்டலமும் மீணத்தோளி னககதமு
மினமயியுந் திருமேனி விளங்கொளியு மனாநாணும்
வனமருப்பி னிடைசுதறும் வாராதுதிரள் புழக்கரமும்.

(இ - ள்.) பொன்னாலாகிய கிரீடமும், அக்கிரீடச்சருகே கிரணங்களைச் சிந்தும் பாலசுந்திரனும், பலரத்தினங்களா விழுகத் குண்டலமும், பூரித்ததோள்களில் வாசுவலயமும், மின்னலைத் தோற்கச்செய்யுந் திருமேனியின் விளங்குகின்ற பிரகாசமும், அனாநாணும், வலிய தந்தத்தினிடையே சுற்றிலும் ஷெந்து திரண்ட துதிக்கையும். எ - று.

துதிக்கை இருத்தத்தக்கிடையிலுள்ள உறுப்பாகலானும், அஃது திரண்டிருப்பதொன்றாகலானும், 'வனமருப்பினிடை * * * திரள்புழக்கரமும்' என்றா.

பாசத்தை மிகப்பயிக்கும் பாசமுநதூ ணியுமமுவும
வாசத்தி னறுங்கமல மலருமணி நாரகரமுந்
தேசத்தி னில்லாத திருவழகந் திகழ்வெய்த
நேசத்தி னெதிரின்ற நிமலனையா வருங்கண்டார்.

(இ - ள்.) பாபந்ததை அடியோடு பறிகளும் பாசக்கயிறும், தூணியும், மழுப் படையும், வாசத்துடன் கடமய நல்ல தாமனாமலரும், அழகிய நிருக்காங்களுக்கும், உலகத்திலிலலாத சிறந்த பொலிவும் விளங்கும்படி அனபோடு எந்தேரவந்த புனிதராகிய கணேசப்பெருமானை எல்லோருந் தரிசித்தாரா என - று. (கக)

பருதியெதிர் வரமலாநத பங்கயம்போன முகமலர்ந்து
வெருவுதலோ டன்புளத்தில விரவம ராகள்வலலே
திருவடியி னெதிராய்நத ரெனையிரு கரமேற
வருவியிழித் தூண்காட்ட வள்ளுறப பழிசசுவார.

(இ - ள்.) சூரியன எதிரே தோன்றலால் விசுத்த தாமனாமலர்போல முகமலர்ச்சிக்கொண்டு, அசுத்தானே ஆசையும் மனத்திலுண்டாகாத தேவர்கள் வினாநத, (கணேசப்பெருமானுடைய) திருவடியிலே நேராகப் பணிநத, சிரமிசையிருகரங்களும் ஏறவும், திருகண்களில் (ஆனந்த) அருவிதோன்றவும், பகதியுதிகரிக்கவும் (பின் வருமாறு) துதிக்கலானார்கள் என - று. (கச)

வேறு.

தததுரா தீத போற்றி தததுவப் பொருளே போற்றி
தத்துவ முதலே போற்றி தத்துவ ரொருப போற்றி
தததுவத் தியனற தாதது விதங்களு மானுப் போற்றி
தத்துவ வறிவுக கெட்டாத தயங்குபே ரயிலே போற்றி

(இ - ள்.) தததுவாதீதனே! போற்றி தத்துவப்பொருளாயுள்ளவனே! போற்றி தத்துவங்கட்கு ஆகியே! போற்றி தத்துவங்கவகளின சொருபியே! போற்றி. தத்துவத்தியனற அத்துவிதங்களும் ஆனவனே! போற்றி தத்துவவுணர்ச்சிக்கு எட்டாத விளங்கும் பேரறிவானவனே! போற்றி என - று.

திருமுலா திருமுகிரம்.

“அறிவு சிவமிரண டென்பாறிவினா
அறிவு சிவமாவ தாரு மறிகிலார்
அறிவு சிவமாவ தாரு மறிந்தபின்

அறிவே சிவமா வமர்ந்திருப் பானே” — எனறபடி, இறைவன் அறிவுமயமாயிருத்தல் கருதி “பேரறிவே” என விளிக்கலாயிற்றென்க. (கரு)

உடலினுக் குயிரே போல வுயிரக்குயி ரானுப் போற்றி
யுடலுயிரக கழிவு நலகி யுடலினக கழிப்பாய் போற்றி
யுடலுயி ரெனப்பி னீங்கா வெறறுமைப் பொருளே போற்றி
யுடலுறை யுயிரகரு மெட்டா வெள்ளிபெருகு சோதி போற்றி.

(இ - ள்.) தேகத்திற்குச் சேவையேபோல உயிர்களுக்குயிரானவனே! போற்றி. உடலிலுள்ள உயிர்கட்கு அறிவைகொடுத்த சரீர வாஞ்சையைக் கழிப்பவனே! போற்றி. உடலும் உயிரும்போலப் பின்னாநீங்காத ஒற்றுமைப்பொருளாயுள்ளவனே! போற்றி உடலுறைகின்ற உயிரகட்கும் அகீதப்பட்ட பிரகாசிக்கின்ற பெருஞ்சோதி சொருபனே! போற்றி. என - று. (கசு)

விரவுதத் துவகதி நீங்கி மேலென நின்ற வரவி
வரமுற வருவு கொண்டு வந்தருள ரூரவ போற்றி
பாவுமைந் கொழிலை நிகக யுயிரினைப் பவிரியாய் போற்றி
துரியததி னுயிரை வரங்குரு சுடாப்பெருங் கடலே போற்றி

(இ - ள்) கலந்த தத்துவங்களினின்றும் மேம்பட்டித் தத்துவத் தலுப் புகின்ற, விருப்புறறு வரங்களைப் பெறுமபடி திருவுருவங்கொண்டு வந்தருளிய ஆசாரியனே! போற்றி துதிசெய்யத்தக்க (சுருட்டி முதலிய) பூததொழில்களையு மகற்றி உயிரைக் கடனையிடுபவனே! போற்றி. துரியததி னுயிரை வரங்குரு சுடாமயமான பெருங்கடலே! போற்றி. எ - று. (க௭)

பததர்கள் வழங்கா நின்ற பலவுங்கைக கொளவாய் போற்றி
புத்திகள் போகத் தாக்ககுப் புணர்த்தருள போகி போற்றி
முத்தியை யோகத் தாக்ககு முயுத்தருள போகி போற்றி
யெத்தொழி லவாக்கு மந்தப் பயனரு ளினைப் போற்றி

(இ - ள்) அடியவர்கள் கொடுக்கும் பலபொருள்களை யுங்கைகொள்பவனே! போற்றி. போகத்தை விரும்பினவர்களுக்குப் புத்தி போகக் கூடிய யுள்ளும் போகியே! போற்றி. யோகங்களுக்கு முத்தியைக்கொடுத்தருளும் யோகக்குடியே! போற்றி. எத்தொழிலுடையவர்களுக்கும் (அத்தொழிற்சூர்ய) அப்படின யளித்தருளுந் தலைவனே! போற்றி. எ - று. (க௮)

வேண்டிய வடியாரக் கெல்லாம் விக்கினங் கொடுப்பாய் போற்றி
வேண்டுவந் தீன ரெய யாக்ககு விக்கினங் கொடுப்பாய் போற்றி
வேண்டுவா வேண்டி நெல்லாம் விளைத்தருள விமல போற்றி
மாண்டதுட டாக்கோக கொல்லு மறமிடு மள்ள போற்றி.

(இ - ள்) (திருவடியைப்) பணியும் அடியவர்களுக்கெல்லாம் இனடபூறுகளைத் தவிப்பவனே! போற்றி விரும்பி வந்தனைசெய்யாதவர்களுக்கு இனடபூறுகளைக் கொடுப்பவனே! போற்றி அடியவர்கள் வேண்டிய பொருள்களையெல்லாம் உண்டு செய்தருளும் மலர்கித்தனே! போற்றி மாட்சிமைப்பட்ட கொடியோர்களைக் கொல்லும் பாவத்தொழின் மிக்க மள்ளனே! போற்றி. எ - று. (க௯)

வழுத்திய துதிகள் கேட்டு வளவலா சுரரை நொக்கி
விழுத்தகு வரங்க ளயவை விளம்புக தருளு மென்றான்
பழுத்தவன் புடைபா ராய பணைவா பணிபுது சொலவா
தொழுத்தையே துயர மெல்லாந் தோன்றலகா ஞ்ஞ தவநே. '

(இ - ள்) (அவ்வாறு) தோத்திரஞ்செய்த துதிகளை வளவலாநாகிய கணைச் பெருமானா கேட்டுத் தேவர்களை நோக்கி, (நீங்கள் விரும்பிய) மேன்மையாகிய வரங்கள் யாவை? சொல்லக்கடவீர்கள் (அவற்றைக்) கொடுப்போமெனக் கூறினர் பழுத்த அனபுடையவர்களாகிய தேவர்கள் (விநாயகப்பெருமானை) வணங்கிச் சொல்கின்றார்கள் : அடியேங்கள் துன்பமுடையதும் தேவரீரறியாததல்லவோ? எ - று. (௨௦)

சொம்மனின் வரத்தான மாறாத நீங்கெமக கிழைத்து வை
மும்மையுந் தன்னைக் கொண்டு முடிவிலா வாற்றல ஈனற

கொம்மைமுப் புரத்தி னுனைக் கொம்மெனக் கொன்று பின்னர்
விம்மேனெ யெமக்குத் தீராக வேண்டுமென றிரந்து நின்றார்.

(இ - ள்) சுலாமீ! தேவரீரருளிய வரத்தினால் ஒழியாத துன்பத்தை டெங்
கட்டு விளைத்து, மூவுலகங்களையுந் தன சுலாதினஞ்செய்து கொண்டு, எல்லையிலாத
வல்லபமிருந்த வலிய திரிபுரனை விளாவிற்கொன்ற, (அதன்) பிறகு அடியேங்கட்
குற்ற துன்பபோயைப்போகியருள வேண்டுமென்று (தேவர்கள்) பிராத்தித்து நின்
ருள்கள் எ - று.

(௨௧)

அந்நிய தேவா நுங்க ளல்லலோ டழிவி லாற்றல
ளஞ்ஞமுப் புரத்தி னுனை விளித்திடுஞ் சூழ்ச்சி செயது
மருதாபரி மீடறவி னுனா வல்லலோ தடைமி னென்று
கொஞ்ஞொலி வியம்பி யைங்கைசு ரொம்மலா ரிதுவுஞ் சொல்வாரா.

(இ - ள்) அச்சமடைந்த தேவர்களே! உங்கள் துன்பத்துடன், அழிவில்
லாத வல்லபமிடக் கிரிபுரனையும் அறிவுசெய்யும் ஆலாசனையைச் செய்து, அழகிய
நிலகண்டதையுடைய சிவபெருமானை அங்கவிலாயிற் சேருங்கொன்ற, ஐந்து திருக்
கரவாயுடைய கண்ணப்பபெருமானை செவ்விய செந்நளாறகூறி (மேலே) இசை
புஞ்சொல்கின்றாள் எ - று.

(௨௨)

அந்தித நமரா நியி ரறைந்திதே தி திததை முமமைச
சுநியி வியம்பி வாகஞ்ச சகலவித கினமுந திருஞ்
செந்தையின் விழைந்த வெல்லாரு சேருமென றருளி வல்லே
வெந்திற் லவுணா கோமான மேவுபவங் காளஞ் சராவாரா.

(இ - ள்) ஆராயத்தில் வசிக்குந் தேவர்களாகிய நீங்கள் கூறிய தேரத்திரத்
தை மூன்று சாசியாகாவங்களிலுஞ் சொல்பவர்களுக்குவல்லா இடைபூறுகளும்
மனதில் விருப்பிய யாவுங்கைகூட்டுமென றருளிச்செய்து வெவ்விய வலியமைந்த ஆவு
ணா தலைகூகிய திரிபுரன் வாசஞ்செய்யும் வங்காளங்கரத்தை விளவாகச் சராக
தனை எ - று.

(௨௩)

இருபிறப் பாளா தமமு ளிலகொரு திலக மெனனத்
திருவுரு வுடைய ராவெத் தேவியு மருங்கு நணை
வருமறை முனிவா சூழ வடுததுவங் காள மென்னுந்
திருநகா யிதி பூடு சென்றவன ிகாயில் புகாரா.

(இ - ள்) வேதியர்களுக்களே விளங்குகின்ற ஒரு திலகம்போல, சிறந்த
திருமேனியுடையவராகி, தேவியாரும் பக்கல்ல வரவும், அரியவேதமுடையருந்
வாகன் புடைசூழவும் வந்து வங்காளமென்று சொல்லுஞ் சிறந்த நகரத்தின்கிவெ
சென்ற, அத் திரிபுரன் மாளிகையை யடுதனா. எ - று.

(௨௪)

அரிபனை மொலிய வைகி யரசவீற் றிருக்கு மாண்மைத்
திரிபுர னோகி யனபு தினைத்தெழ வெதிரே சென்று
தரியலா பலனாத தெய்ததுத் தழுமபிய தாளி னுரை
புரிமையின் வணங்கிப் போதந் தொளிர்தவி சிருத்திச சொல்வான்.

(இ - ள்) சிங்காசனத்தில் அழகுறவிருந்து கொலுக்கொண்டென்ன ஆண் தன்
மையுடைய திரிபுரன்கண்டு, அன்பானது அதிகரித்தெழுதலால் எதுகொண்டுசென்

று, சத்திருக்கள் எண்ணிறந்தவாகளைத் தேய்தத் தழுதழைய நிருவடிபுடைய (விநாயக்கடவுளாகிய) அந்தணனா உரிமையோடு பணிதல் வந்து பிரகாசிக்கின்ற பத்திவெழுந்தருளி யிருக்கச் செய்து சொல்கின்றான். ௪ - று (உடு)

இயரே நீயிர் யாவ ரடுத்ததெக சுருமம் வேண்டித்
செய்வாய மலாததல வேண்டித் திரிபுரன் ஸாபகைய தாத
வெய்யதாம பொருளோன் றிலலை விழைந்த மந்திர ம் முடமனம்
வைபமு மெனது மெய்கோல மருவிய வதைய லெலாடுவா

(இ - ள்) ஐயரே! சேவரீயாவா' எந்தக்காரியத்தை விருமயி றண்டடைந்
தது? செம்மையாகிய திருவாபமலாததலக் கூறல்க்கண்டிம, திரிபுரத்திய எனக்கு இல
லாத வெவ்விதங்களிய பொருளொன்ற மிலலை திரிவேலாகங்களினும் எனது செக்கோல
பொருந்தியது அதனால் விருமயியதைக் கொடுப்பாமென்று கூறினான் ௪ - று ( )

திரிபுர னுணர்வாய் கேட்டுத் தெனவிய மலாபீயா ரொலவா
கரிசறு மொமமை மாற்றா கலாத ரென்று சொல்வா
மரிவள ருலக மாந் பண்ததுவ தெழிந்து சீராதகி
வரிசையிற நிர்யி நிறகு மாதா முனிர சேரயாம.

(இ - ள்) திரிபுரன் (அவதாரம்) சீராலம்கேட்டு, தெனவியய்வுதியா (வடி
வாகவந்த கணேசப்பெருமான) சொல்லு குற நுறமற்ற வெவலோரும் எம்மைக்
கலாதரென்ற சொல்லாக்கள், தாக்க ன் திருவால் வசிக்வின்ற வைகுந்த லாகமுதலிய
எல்லாவுலகங்களின் அமுதாயுத கண்டி வரிசையாகச் சூழ்சரிக்கும் பெருந்தவமுடைய
முனிவர்கள் ௪ - று (உ௭)

கொடையிறு புகழாந் சிறுத கோமள வனப்பால் விரப
படையிலை வலியாற தோந் பலவகைய பொருளா லைவகை
யுடையவன் பாதப பூசையுருபுறுபத் திமைமிறு
மடையலா பணிகுரு சிவ' எம் மாயிய விரிந்த மங்கு.

(இ - ள்) மாதத்தன்மையாலும், சீராலமும், சிறப்பாலும், துணைவாய்
ந்த அழகாலும், வெற்றிவாய்த ஆபுதல்களாலும், மலம் மயாலும், தேசாலும், பல
வகைப் பொருள்களாலும், இவ்வு துதல்கள் மலம் மயாலும், தேசாலும், பல
திருவடியிற் பூசையைச் செய்யும் பாதயிருளும், பாதபூசை வலகொள்ளும் உண
வுககாணும்படி இவகேவர தோம் ௫ - று (உ௮)

மூவாக னுலகம் வேண்டின முறைதெயுந் னரகம் வேண்டின
காவல விரந்த தீர்புந் கடப்பாடு நிலகுருந் டாமேழ
பூவையை மருங்கு வைத்த புணையிபன் கயிலை யைவகைத்
தேவன துருவுஞ் சிறந்தா மணியெனத் திகழ்ந்து வாகும்.

(இ - ள்) அரசனே! திரிமூர்த்திகளின் உலகக் களையுமலிருபிலேன் முறை
பபடி செய்யும் உன் அரசரினமையும வேண்டிலென யாசித்ததைக் கொடுக்குங் கட
மைப்பாடு உனக்குண்டாயிருக்குமாயின், உமாசேவியானாப் பாகமாக விராசிய புண
ணியசொருபியாகிய சிவபெருமானுடைய திருக்கையாலாயினில், இவ்வு திருக்கைய
களையுடைய கணேசப்பெருமானுடைய திருவுருவஞ் சிவராமனின் பெருமையெயராத
பிரகாசித்து விளங்கும் ௬ - று (௨௯)

முத்தலைச் சூலத் தண்ணன் முறைபுளி வழிபா டாற்ற
நித்தலும் பூசை கொண்டு நினமலக கணேசர் வைகு
மத்தகு மூர்த்தி தண்ணை யறித்திடல வேண்டு மெனநங்
குத்தம மறையோன சொல்ல வுவந்தவ னுரைக்க ஓற்றான்.

(இ - ள்) முத்தலைவாயநத சூலப்படை தாங்கிய சிவபெருமான் முறைப்படி வழிபாடுசெய்ய நாடோறும் பூசையைக்கொண்டு நீராமலராகிய கணேசப்பெருமானை எழுந்தருளியுள்ள அந்தத் தகுதையாகிய மூர்த்தியைக் கொடுக்கவேண்டும் என்று உத்தமனெனியா கூற, அத்திரிபுரண களித்தோர் சொல்லினான். ஏ - று. (௧௦)

அங்கநான மறைக டோரநத வந்தன வந்த மூர்த்தி
சங்கரன் பால் தென்று தளரலை யத்தன் யந்தச
சங்கரன் யினாடு வாநி ரதலவினா ணவாக வேளாடு
மிககுடின் முன்ன ருயப்பிப னெனவலி யறித வென்று.

(இ - ள்) ஆறு அங்கங்களும, நான்குவேதங்களுந் தோந்தவேதியே ' (நீரொயுவும் சிந்தாமணிபென்னுமா) அத்தமூர்த்தி சிவபெருமானிடத் துள்ளத்தென்று மனநன்றாக, அம்மூர்த்தியை அந்தச் சிவபிரான் திருமாலமுதலிய எல்லாததேவாக ளோடும் இவ்விதத்தில் உனமுன்னே வருவிடேபென என வல்லமையை மறியக்கடவாயென்று ஏ - று

வேநாங்கம்—மந்திரம் - வியாகரணம் - நீகண்டு - சமதோபிதம் - நீருத்தம் - கோவிடமெனப்படும (௧௧)

தண்ணடை பந்தர நூகந் தமணியக குவைபு மென்று
மண்ணுதல புரியாத தேநர் வளாமணி பலவு நலக
யனானலை சிலநாட குளனோ யழைப்பித்தது தருத் மிகவே
நண்ணிவாழ்ந் திருந்த வென்று நயநதுகை குவித்து நினான்.

(இ - ள்) பந்துத் தண்ணடைகளும், ஆடையும், பொற்குவியலும், எக்காலத் துங்கடாத ஒளிவளரும் பலரத்திறங்களுக்கொடுக்க, பெருமையுடையவோ ' (அதனைச்) சிலநினைங்கவிலை வருவித்துக்கொடுப்போம். இவ்விதமுதற் பொருத்தி வசித்திருக்கவேண்டுமென்று கூறிக் கைகூட்டிநின்றான் ஏ - று.

தண்ணடை - வயல (௧௨)

முப்புரன் மொழிய க் கோதி முகமலர் நத்தணா
னிபாழந் தன்குப பாங்க மிலகிய வன்குது வாழது
மொப்பிலா மூர்த்தி தண்ணை மொய்யெனத தருக வென்று
செப்பினு னுவா வாநரு மெய்தன நெழுநது போந்தான்.

(இ - ள்) திரிபுரண (அநான்) சொல்லக்கேட்டு, வேதியா முகமலர்ச்சி யுற்று, தீநகரத்தின் பக்கிற் பிராந்தினை நனந்திவிருக்கின்றோம். சமணமில்லாத அந்த நகரமொழிநாயகியை அடைவதென்பாயாத வென்றுசொல்லி, ஆசை உட்கொண்ட முத்தமையினர் ஏ - று (௧௩)

திருத்திசும் தூதர தமனமத திரிபு னனழந்து நியி
 தற்கு திசும்பயிலா யகதை யடுததன பாதக தாழ்ந்து
 சிறந்திருந் கின்ற தேதர மனியெனும் தேதவை யெய்கனா
 மறந்திசும் மனன னுமபாந வாங்குவத் திசு வெனனன்.

(இ - ள்) வலிமை யினகரு, தூதரகரே, திரிபுர லிளித்த, நீகாந தரு
 மம விளக்கு திருக்கைலாயகிரிபை யடைநா, சிவபெருமானுடைய சிருவடிசுளிற்
 பணித்து, சிறப்பற்றுவிளங்குஞ் சித்தாமணியெனவும் பெயர்நாயுடைய மூர்த்தியை
 எககன லிமிக்கே அரங்குகிய திரிபுரன தேவரிட சிவிலிருந்து வாங்கிவருகவேன்று
 கூறினான் - ன் - று. (கூ)

பலிபெணும பெபரா னனநே பணபொடு முதலா யாயின
 வலியினிற் கொளவன பின்ன மலிபுய ருமுதநி யென்று
 நலிவா வுதாதது வாங்கு நனனுநி வலிலெ யெனனா
 மெலிவறு தூதரனனா னேவலின் மேவி னுதே.

(இ - ள்) பவியெனவும் பெபரையுடையவல்லவா? நன்னையாக (அத
 னை) ததராகுவிவையாயின, பலாக்காருசெய்து கொண்டபொவான் (அதனலை)
 பிறகு பெருதயரமடைவையென்று செங்கலாக்கூறி, யினாலில் (அதனை) வாங்கிவரு
 வீர்களாகவென்று கூறினான் வலிதவசிய தூதரகரம் அவனகட்டையை மேற
 கொண்டி செனாரகா. - ன் - று. (கூ)

கடவுளா கணைநா பாநங் கருத்தற விடுநதிப் பேறயி
 யிடாதபு வரங்கன பெறுந் துதுவென வியாதன தேடபக
 கடலளிகா யமிழ்த மென்னக கடடுகாத திடடான் நெயவ
 மடலகிழ் கமலச தேசகை மருவிய வெணக ணுனே.

(இ - ள்) தேவர்கள் கணேசபெருமானுடைய சிருவடியைமனதிலிருத்தி,
 துதிசெய்து துன்பமற்ற வரங்கனபெற்ற திதவாகுமென்ற, வியாதமுனிவா தேடமும்
 படி, தெய்வத்தனமை வாயத்த இரழாள் மலாநத தாமரைத் தவிசிற்பொருத்திய எட
 கெகண்களையுடைய பிரமத்தவன, பாறகடலிற் றேனறிய அமிரதப்போல உறுதியா
 கக கூறினான். - ன் - று. (கூ)

கருங்கழல் புனைத கோட காந்தன வரங்கன் வினானை
 நொருங்கருட கணைராப பாங்கு நுறறமை யுணர்நதா யனனோ
 மருங்குரென திரப்பச ரூல வளனனும வரங்கன பெற்ற
 பெருங்கதையினிககே ளென்று போவன பிருரு வெனபான்.

(இ - ள்) வலிய வீரகழலணிந்த சோமகாந்தமன்னனே! தேவர்கள் யாவ்
 ரும் விராயககடவுள் பகலில் வரங்கன பெற்றமையை யறிந்தன. அவர்கள் சமீபித்
 துச சென்று யாசிக்க, சூலப்படை யோத்திய சிவபெருமானும் (விராயகக கடவுளிடத்
 தில) வரங்கனபெற்ற பெருஞ் சரித்ததை இனிசகேடபாயாகவென்று பிருகுருனி
 வா சொல்லத் தொடங்கினர் - ன் - று. (கூ)

தேவர்கள் வரம்பெறுபடலம் முடிபுறு.

புதித கிருவிருந்தம் - 111

விமலன் விநாயகரஞ்சபெறுபடலம்.

வரங்கள் பெற்றபின் வானவ ரெனசெய்தா
 ரிரங்கு சென்று வி யாத வித்தனும்
 கரங்க ளிறந்திசை குண்டி கை பாசநதி
 தரங்க ளேந்திய வாரண னோதுவான்.

(இ - ள்) (புவனாகைய) வரங்களைப் பெற்றபிறகு தேவர்கள் யாதசெய்தா
 கள்? சொல்லுகவென்று வியாசமுனிவன் கேண்டவும், கரங்களில் ஒளிவீசும்
 கமண்டலமும் பாசமுந் தீ வாய்க்கும்படி சாங்கிய பிரமதேவன் கூறுவான். எ - று.

ஆரணன் - வேதங்களைச் சொன்னனே, ஆரணம் - வேதம் (க்)

ஐழந்த நெஞ்சடை யுமபாகள் யாவரும்
 போழந்த வெணமதிப் பொறதடை யாரரும்
 வீழந்தி ரங்கிட மேவுதும் யாமென
 குழந்து விழந்த னுலகிநிதிது ரெயதனா.

(இ - ள்) ஐழந்தியால் தன்பமடைந்த மனமுடைய தேவர்களெல்லாம்,
 பிளவுபட்ட வெள்ளிய சாந்திரபாணிதர ஐழந்திய சந்தையுடைய சிவபெருமானா
 ளிருவருள் சொந்திர குமபடி யாரு செய்கொடுமென்று அலோகிதன மனத்திற்றுனி
 லுற்று, இதுவே செய்தாராம். எ - று. (உ)

பருதி வெவாமநி பல நுந் தாசுவு
 மிருத வுழி விடுகதி ராகவு
 ருருவி கின்ற மருதம் ஞானராகவு
 மருளு மாரென னு மார்புருட டாகவும.

(இ - ள்) சூரியனும் வெள்ளிய சாந்திரனும் பரிசுடரங்களுக்கும், இருது
 ன்கள் அசக்கரங்க்களின் கிரணங்களாகவும், பொருந்திய மதங்கள் உடாகமாகவும்,
 மயங்குகின்ற மகாதுவமொன்று சொல்லும்மாயை மூட டாகவும். எ - று.

* இதுமுதல் எட்டுச் செய்யுட்களால் திரிபுரங்காரத்திற்காகச் சேகரித்த
 தேரின் வாணனை கூறுகின்ற இருதுக்கள் - கார கூறா முன்பறி பின்பளி
 இளவேனில் முதுவேனி லென்றும். (க்)

காட்டை பூரித்தமுன காலம் சாகவும்
 வாட்ட மிலுழி வைகுதட டாகவும
 கோட்ட மிகுவின வானறவி சாகவு
 மீட்டு மலகலை யோமுனி யாகவும.

(இ - ள்) காட்டை முகூர்த்தமுதலிய காலங்கள் மச்சாகவும் கெடுதலில்
 லாத பூமியே வசிக்கின்ற தோத்தட்டாகவும், கோடுதலிலலாத குளிராத ஆகாய
 மாணது பீடமாகவும், தேடத்தக்க பலகலைகளும் அழகிய முறைகளாகவும். எ - று. (ச)

மந்த ராமச்சை வட்டம் தாகவு
 மந்த ரந்தொடு மாண்மை யிடகி

கொந்தொளிப்பொற் கொடிஞ்சிகளாகவு
முந்நு கூம்புத யாசல மாகவும்.

(இ - ள்) மந்தரகிரிமேல வட்டமாகவும், ஆகாயமளாவிய ஜனையுடைய
இமயகிரி மிகு ஒளிபொருந்திய அழகிய கொடிஞ்சிகளாகவும், உயராரி செலுத்து
கின்ற கூம்பாகவும். எ - று

கொடிஞ்சி - நோமொடடு

(ய)

வழுவி லேனைய மாலவரை யாவையும்
தழுவு தூணிரை யாகவுந் தழுவுவ
குழிசி யாகவுந் தொண்டா குழாமெலாம்
கெழுமு கின்ற கிடுகுந் தாகவும்

(இ - ள்) தவறுதலில்லாத மறறையபெரிய மலைகளெல்லாம் பொருந்திய
தூண்வரிசையாகவும், தத்துவங்கள் சூட்டமாகவும், மேலிட்டவர்களை எல்லாம் விளங்
குகின்ற இடுக்குகளாகவும். எ - று

கிடுகு - கற்றறுமறு

(உ)

காம மாதியுந் கனமேந் தியவாந்
மேம மாரததனா நேந்திய மெனையுந்
சேம வரபா னந்தநிந் தாகவும்
வாம வண்டவரை மாலேந் தாகவும்

(இ - ள்) காமமூகவியனவும் கனமேந் தியவர்களும் மேமமெனையுந் தாகவும்
தியவர்களென்று சொல்லப்படுவனவும் சேமமாகிய ஆபரணத்திரளாகவும், அழகிய
அண்டங்கள் மாலேகளாகவும். எ - று

(எ)

புராண மங்கும புண்டமணி யாகவும்
விராவு மிகுகல விதானங்க ளாகவு
முராவு மேழநட லொண்டுகை யாகவும்
பராம நுகதுவா தாமபடி யாகவும்

(இ - ள்) (பதினெண்) புராணங்களும், (ஆறு) அங்கங்களும் கட்டிய மணி
களாகவும், கலந்துள்ள நட்சத்திரங்கள் விதானங்களாகவும், மேலதுகின்ற சுந்தர சமுத்
திரங்கள் ஒளவிய திராசரிலேசனாகவும், துநிகந்ததகம் (அட்ட) மருத்துக்கள் பழக்
கட்டுகளாகவும். எ - று

(அ)

கங்கை யாதித கடவு ணதிமெலம்
பொங்கு சாமரை வீசிமே பூவைய
சங்க ணாகவு மறறைய வாரெல்லாம்
பங்க மில்லாப பதானகை ளாகவும்.

(இ - ள்) கங்கைமூகவிய தேவந்திகள் யாவும் அஃவிடத்தில் உயர்கின்ற
சாமரையைப் பணிமாறும் பெண்களாகவும், பிறந்திகள் யாவும் கெடுதலில்லாத
கொடிகளாகவும். எ - று.

(க)

திதியும் வாரமுந் சோந்தபன னைசுந்ந
கதுவு வேங்க கடுபென வாகவு

மதிமுடிச்சரடை வள்ளலுச் சேற்புற
வெதிரி லாத ஊரநமொன றுக்கனார்.

(இ - ள்.) (பதினேழு) திதிகளும், (௭௫) வாரங்களும் சோத்தள்ள பல நாள்களும் செலுத்துகின்ற வேகததையுடைய கடுபபுகளாகவுமாக, சந்திரனையணிநத முடிசூடிய சடையையுடைய சிவபெருமானாகுந தருதியாக, சமானமில்லாத ஓரிடத்தை நிருமித்தாராகள எ - று (௧௦)

படரும் வேதம் பரியெனப் பணாவை
கடாவி கக்கயி றுக்க கொடுதகனா
மடனி லாரண மராககபி ரண்டுமே
தடவு வாணுக மாகுத தனேநனா.

(இ - ள்.) வேகங்கள் நான்கும் படாந்துசெல்லும் நான்கு குகைகளாகவுஞ் செய்தாகள். பிரகாசிக்கின்ற வசுவைக்கயிருக்கத் தொடுத்தாராகள அறியாமையில் லாத வைதிகமராமக் மிரண்டையுமே ஒளளியநெடிய துக்கமாகக் கட்டினார்கள் எ - று. ஆணமராமக் மிரண்டெனப் பிரவருத்தி நிவருத்தினாம். (௧௧)

விடலி லாத விழுப்பரி கடகுப
நிடநந தாரநிரா யாககிநி னைத்தனா
குடிலை மத்திகை யாமவகை கொண்டனா
கடவு பாகனெ னக்கலித தேனமேர.

(இ - ள்.) விடுதலில்லாத சிறந்த தேதப்பரிசுருகு (ராசமெட்டு) ௧ பந்த தார மலைவரிசையாகி விரிசைப்படுகின்றோர்கள பிரண்டை மத்திகையாகக்கொண்டு கானே அவ்விரத்தத்தைச் செலுதவும் தோப்பாகளுக் ஆயினேன எ - று.

மந்நெத-புரவினானகிள்கோல, சாட்டை நான்-சொல்லோனாகிய பிரமன்
மேரு விவ்விதல வாக்கி நான்குனை
சாரும் வினாடு வலகு சமனிற்
கூரு மொணாவலி யோங்கும் வடவையே
பரு மாயின கொற்றஞ் சிறப்பினே.

(இ - ள்.) மேரமலை வில்லும் வெற்றிப்பொருத்திய வாக்கிநாணா, பொருந் தியதிரும்பால் பாணமும், இயமன் தலகும், சாரகதுசெல்லுங்காற்ற இறகும், உயாதத் தவடாக்கினி அதன்கடருபாச வெற்றியிருமடியாயின எ - று.

வாரங்க - திசைநெய்வுள்ளெனது (௧௧)

வேறு

கொய்த தேரொடு பனையொடு தேவர்கள் பலரும்
வெய்து வானொடுங் கயிலைமால் வரைதனை மேலிக்
கொய்த் மாமலா குடங்கையிற் கொண்டுநூ யிறைஞ்சி
வைது போற்றினி றமலனாக கனபொடு மொழிவார.

(இ - ள்.) (இவ்வகையாகக்) செய்யாதேரோடு பனையொடு தேவர்கள் யாவரும் விணாதுசென்று ஆகாயமளாவிய பெரியகைலாய கிரியையடைந்த, கொய்த

சிந்தாமலாடனை அகலகையிலேகொண்டு ஆசதிதுபபணிநது அழகுநத் திசுது
நீன்று மலீரகிதராகிய சிவபெருமானுக்கு அனுபுடன் (பிணவருமாறு) சொல்கின்
றாகன் எ - று. (கசு)

ஊரு மூர்தியு மூககனே யாகிய வொருததத்
காரு மாழகினே மழுகொ ரவனுயி ரடாபபர
சேரும வைபபிம வைபமாந தினிநிலே சிலையா
சாரு மாறுசெய நாமவை தழுவுந வெவருா.

(இ - ள்) ஏறிநடத்தும் வாகனக்கூடும் உடையனாகவுள்ள ஒப்பற்ற திரி
புரனுக்கு எல்லோருந் துன்பமடைந்தோம் சுவாமிகள அருண் பிராணனைக் கொல்
லப்படி ஏறத்தக்க இரதம் பூமியாகவும், வலியலில் (பேரு) பலையாகவும் பொருந்தும்
வகையாகச் செப்தோம் அவைகளைக் கொண்டுள்ளவர்களுள் எ - று (கசு)

உரைத்த தேவரக னொளரிய விசய மிகவா
விரைத்த பூங்குழன் மாதொடும விபலு முழுந
நிரைத்த மாமணி நீடுதொ புரந்தலை நிகல
குரைத்த நாமணித தேவாவிழி குளிப்பபெயர்ம கல.

(இ - ள்) (அவ்வாறு) சொல்லிய தேவாபாது ஓளியவாசகத்தைக் கேட்டு,
மணக்கங்கிய மலாமலையணிந்த கூந்தலையுடைய உமாபேயியாருடன் சிவபிராண
ரெழுந்த, வரிசைபடந்தொழிந்த பெரியமணிநோயுடைய உமாந் கோபுரதலைவா
யிலே நீங்கி, ஒலிக்கின்ற புனிதமான மணிகளையுடைய தேவரை கண்குளிரும்படி
கண்டனா, எ - று. (கசு)

உவகை துத்தன ருமபார முகத்தனை நோக்கி
கவலை நீரந் தினிக களிப்பொடு மிருமினே வுங்கு
கவல மாகருமுப புரந்தையு மனாகருணத் தவிதது
சிவமெ லாநதரு வாடுமனக கோயிலுட சொல்லா.

(இ - ள்) திருவுள்ளங்களிததுத தேவரகன் முகத்தைப்பார்த்து, இனி மனக்
கவலையொழித்துக் களிப்புடனிருப்பார்களாக உங்கட்குத் துன்புவிளைக்குந் திரிபுரங்
களையும் அணைவிநாடியில் அழித்து, எல்லா மங்கலங்களையும் கொடுப்போமென்று,
நுநுக்கோயிலுடனென்றனா எ - று. (கசு)

ஆய காலையிற் பரிபுரன விடுநதவத நூநா
மேயி னாவன விளம்பிய வுரையெலம விரிப்பா
சியி ராதவ னமாகுறச் செபபுகென றவனா
மேயி னாபுர மிரிப்பதற் குபாயமென ணினறால.

(இ - ள்) ஆகிய (அந்தச்) சமயத்திலு, திரிபுரன (நிந்தாமணிமூர்த்திகளாக)
அனுப்பிய அத்தனதுவர்கள் (கைலைக்கு) உந்தார்கள (சிவபெருமானைத் தரிசித்து)
அத்திரிபுரன்க றிய சொற்களையெல்லாஞ் சொல்ல, செவ்விலவாத அத்திரிபுரனைப்
பொருக்கு வரச்சொல்லுகவென்று அவனைவிடுத்த, முப்புரங்களே யழிப்பதற்கு உபா
யஞ்செய்யாராயினா, எ - று. (கசு)

தனித்திருந்தலா விழிநனருஞ் சங்கணமுன் றெடுத்தும்
குனித்த விஸலையக குழைத்தகண பொரத்தியா நிதது
மனித்தர் தேவாகர ணுன்மனு வானவோ ரெழுத்தை
யினித்த காத்தலா ணெண்ணிமா தவஞ்செப்தி ததறவாரா.

(இ - ள்) ஏகமாயிருந்து, பரந்த இருவிழிகளும, (மூர்ப்)பாணங்களை முன
னே பிரயோகித்துவிடுத்த கருமபுயிலையுடைய மனமதனைப் பொடிபடுத்திய தீவிழி
யம் முழிழம்படி நியானஞ்செய்து மனிதர்களும் தேவர்களும் காணாதவனாகிய
கண்ணப்பெருமானுடைய ஏகாதர யந்திரத்தைமிகக் ஆசையோடு நியானித்துப்
பெருந்தவஞ்செய்து இச்சேஷ சொல்கின்றார் எ - று (க)

யயா ஸோரண சகஸமு மறியுந்தத துவனே
யயா வி லாபபடைப பரிபபழிப பருளுங்கா ரணசோ
மபரி லாதவ வானவ ரண்வாகு மிறைவ
வுபரு நாதநீ யாதலா லுனலையா னிரக்கேன.

(இ - ள்) சாஸனே 'ஐய' எல்லாவற்றையுமுண்ணுந் ததவாசுருபியே!
'சோலிலாத சிருட்டி' சிற்சங்கமநகரைய பாககாங்குபுல காமணமானவனே! மலக
மிலாதவனே! தேவாஸெல்லோருக்குந் ததவனே! உயவாகிய தீவன தேயே
யாசலின் உனனை யான் யாசிக்கின்றேன் எ - று (உ)

எமபி ராணுன தியுறையா கியனெழி லுருவ
நமபி னேபதெநி நாட்டுக் காணை முத்தலா
வுமப ராநிரி பூணுனை குடைந் ததீபாயக நரக
மொமபான மோருவித மெருமந்தா ரிபுறநாள் காறும.

(இ - ள்) 'மெருமானே' தேவரீருடைய தேயுறையாகிய அழகிய திரு
வுருத்தலத், நமபின்னவென்கு எநிரே காட்டியருள்க திருமாலமுதலாகிய தேவா
கள் திரிபுரணுக்குத் தோற்றசென்று, செம்பொன்மலையாகிய மேருபாவத்தில
ஒளித்துக்கொண்டு இன்றுவரையில் வருந்துகின்றார்கள் எ - று. (உ)

தெளிந்த துகடவாப நருளெயுந் தேவநினை னுருவா
லநிதக்க தகவ ரவரிட ரநையு தீபாயுத் துத்த
கனிதகத் தகவாரிபு ததீபாளை தககடுவாப புரத்த
வினிதக நகநுநா தியுமெனக் கருளுதல் வேண்டி.

(இ - ள்) 'அருடன பணியத்தகவார்களுக்குத் திருவருள்புரியுந் தேவனே!
தேவரீருடைய திருவருளால் அருளபுரியத்தகவார்கள துன்பமகனறுசென்று தக
டவர்கள் களிப்புறத்தக வாழவிட மாகிய பதவிகளைக் கைக்கொள்ளும்படி திரிபுரங்
கலா யதிகத்தக சூழ்சியையும் எனக்கு அதுகிறக்கு செய்யவேண்டி. எ - று (இ)

இவ்வு பூதமு மடி களா ணையினன் நின்ற
விந்த வையக மில குகின துநின் திடத்திற

சீரணை யாநிதி கெனமுன, தொழிநீர் தெனலா
 னாமதறு மேவுமு - சாதிப்பா மையருகின றீரையால்.

(இ - ன்) பஞ்சபூதங்களு டேவரீர கட்டளைவ த் தலுட பெருநிதனை இவ்
 வலநமுழுதுந் தேவரீரிடத்தினை வினாந் துந் து மனமுந் தலுட பஞ்சபூதங்களு
 மினைகளைவாந் துந் து மனமுந் தலுட பஞ்சபூதங்களு (பே. ௧. ௧. ௧) வினா
 குறிப்பிட்டு எ - று (உ. ௧)

மாணபயாகிய பதலாதி, ஸ்ரீமதேவரீர கட்டளை
 தீர்ப்புதொழுது மாணபயாகிய வினாந் துந்
 மேவரீர கட்டளைவ த் தலுட பெருநிதனை வினா
 குறிப்பிட்டு எ - று (உ. ௧)

(இ - ன்) மாணபயாகிய பதலாதி, ஸ்ரீமதேவரீர கட்டளைவ த் தலுட பெருநிதனை
 சாரமெனனும் நெருங்கிய கருத்திலு, பொருந் துந் து மனமுந் தலுட பஞ்சபூதங்களு
 மினைகளைவாந் துந் து மனமுந் தலுட பஞ்சபூதங்களு (பே. ௧. ௧. ௧) வினா
 குறிப்பிட்டு எ - று (உ. ௧)

மாணபயாகிய பதலாதி, ஸ்ரீமதேவரீர கட்டளை
 தீர்ப்புதொழுது மாணபயாகிய வினாந் துந்
 மேவரீர கட்டளைவ த் தலுட பெருநிதனை வினா
 குறிப்பிட்டு எ - று (உ. ௧)

(இ - ன்) உரீர கட்டளைவ த் தலுட பெருநிதனை
 சாரமெனனும் நெருங்கிய கருத்திலு, பொருந் துந் து மனமுந் தலுட பஞ்சபூதங்களு
 மினைகளைவாந் துந் து மனமுந் தலுட பஞ்சபூதங்களு (பே. ௧. ௧. ௧) வினா
 குறிப்பிட்டு எ - று (உ. ௧)

இவ்வினா நெருங்கிய கருத்திலு, பொருந் துந் து மனமுந் தலுட பஞ்சபூதங்களு
 மினைகளைவாந் துந் து மனமுந் தலுட பஞ்சபூதங்களு (பே. ௧. ௧. ௧) வினா
 குறிப்பிட்டு எ - று (உ. ௧)

(இ - ன்) இவ்வினா நெருங்கிய கருத்திலு, பொருந் துந் து மனமுந் தலுட பஞ்சபூதங்களு
 மினைகளைவாந் துந் து மனமுந் தலுட பஞ்சபூதங்களு (பே. ௧. ௧. ௧) வினா
 குறிப்பிட்டு எ - று (உ. ௧)

இவ்வினா நெருங்கிய கருத்திலு, பொருந் துந் து மனமுந் தலுட பஞ்சபூதங்களு
 மினைகளைவாந் துந் து மனமுந் தலுட பஞ்சபூதங்களு (பே. ௧. ௧. ௧) வினா
 குறிப்பிட்டு எ - று (உ. ௧)

(இ - ன்) இவ்வினா நெருங்கிய கருத்திலு, பொருந் துந் து மனமுந் தலுட பஞ்சபூதங்களு
 மினைகளைவாந் துந் து மனமுந் தலுட பஞ்சபூதங்களு (பே. ௧. ௧. ௧) வினா
 குறிப்பிட்டு எ - று (உ. ௧)

பொருந்துகின்ற திருநாமம் யாது ? கூறியருள்கவென்றனா அநிபந்திக்கிற குளிராச்சி
யாகிய கிருபையுடன் விநாயகக்கடவுள் கூறுகின்றா எ - று (26)

எமமை நரபுரீ ஸ்ருந்தம பலபக லீழைத்த
செமமை யாலுன தானனத திருமலா நினது
முமமை வையத துயிரொலங்க காபாமுன வாதா
மம நமபெயா கீணைசென்ன தழித ஸ்ரு ரயினேரய.

(27 - ள) விடபாணஞ்செய்த சிவபிரானே ! எமமை வீருமபுரீ பலகால
பெருந்தவரு செய்த தன்மையால் உன்னுடைய முகமாகிய சிதந்த தாமலா மலர்னி
னது, திரிபிலாகவாளிநுள்ள ஆனமாகக்களையெல்லாங் காக்கும்படி (உனக்கு) முனே
தோன்றினம். நமமுடைய திருநாமம் கண்ணென்றதிராயாக எ - று (28)

முக்கு ணத்திராய பகனமுழு வதுவலினை யாடு
மக்கு ணத்திரை மருந்தவத தாலித தமையான
மிக்கு ணத்தாறு விழைமெல்லாம் வினாநதுவென யுடு
விக்க ணத்தாறு வாமென வீரஞ் சூரைப்பார.

(29 - ள) முக்குணங்களால் இரவும் பகலும் எப்பொழுதும் திருவிலையா
டலபுரியும் அங்குணமுடைய (உமமுடைய) ஆரிய தைத்தாற பிரசன்னமாயினமை
யின, மனதிரபொருந்திய மிக்க வீருப்பங்குளையெல்லாம் வினாவிற்குடடுக்கொள்க
இதகங்குணத்திலேயே யருவபுரிவாமெனதுகூற, சிவபெருமான கூறுகின்றா எ - று.

அல்ல லுறநிடு மமரங்கு மகிழ்முப புரனை
கொல்லுரு சதநியைக கொடுக்கநான மறதகுமுன லு
கொல்லும பிரததி னேடுடெனகு ஸூனபெய ரார
கொல்லு முவபெயா மருநாங் கொடுக்கருவ புரிக.

(30 - ள) தனபுற தேவர்கள் களிப்பெய்தத் திரிபுரனைக் கொல்லுகின்ற
வல்லமையைக் கொடுத்தருள்க நான்கு வேதநகட்கும் முற்பட்ட தாகப் பொருந்திய
பீஜாட்சரத்துடன் துமபெயராகக் கொல்லுகின்ற மகாதேவன் வனக்கு உபதேசித்த
ருள்க. எ - று (31)

அருத மருநா வலியினு லாற்றை முப புரமுப
கொந்தி டபபுரி வேமென விநாயக ருருவாரா
நந்தம பிரதா வகுகு னவையிலா நாம
மைந்து கொடைநில தனக்குள தாவது மதியாய

(32 - ள) அக்க மந்திரத்தின வல்லமையால் வலியமைந்த முபபுரத்தையும்
வெந்துவிடும்படி செய்கின்றன (சிவபெருமான) கூற, விநாயகக்கடவுள் கூறுகின்ற
ரா நமமுடைய பீஜாட்சரத்தானந்தினுள் குற்றமில்லாத ஐந்துகோண்ட திருநாமம்
உனக்குண்டாகுக எ - று

உளதாவது - துவவீற்று வியங்கோள (33)

அதனில வேறுமோ பிரதந்தம கூட்டியம் மனுவை
யிதமொ நிகுவொ னெனுபின் விதனைமுரு கொல்லாரா

சுதிரசய பிரக டப கமுமுன சுதுவிய பீச

மதுமி குருநாட்டாய வாசுதேவனை வழங்குவதே.

(தி - ஸ்) அங்குள்ள டேபிளா ஸீரஸ் சேர்த்துக் கொடுக்கப்பட்டதை இந்தத் துடன் கொள்வாயாகவேண்டும். மேலே இதுபோன்ற பணிகளை நிறுத்திய பின் தொடர்புமே பீரகதருக்கு முன்னே சொல்லப்படும் பீரமா நட, தேன்மிகுத் துவளவ மாலைபணிதச் சிஞ்ஞாலைக் கூட்டுந்நகும ௭ - ௮. (நட.)

தேவ லாயுழி செனகதிம பரவுமவ வாழே

கே. இ. ஸ்ரீவித்யா தேவாநந்தி என்பவரின் கருத்து

ராஜா பிசுநைக்க கண்ணையா திருக்கொடு மராவரி

யோசு நாமமு மரணனைக சனாபாவ ராணா.

(இ - ௨) குற்றநிலைபாடு பிறரோடே அறியா கடவுளையெண்ணுக, சிவமயராகுமி சிவபிரானும் அபகணகைய குற்றநிலைபாடு வையாபாடு கொள்வெண்ணு கற்றினா கண்ணபெருமானுள் ஒழிபீழைதொடர் ௨௦௦௦ம், ௨௦௦௧ம், ௨௦௦௨ம், ௨௦௦௩ம், ௨௦௦௪ம், ௨௦௦௫ம் ஆண்டுகள் தா, செல்லுவினத பெயரும் [கண்ணெண்ணு] சிவபெருமானாகத் தொடர்வத யிரா எ - னு (கக)

தேச மரபணி சிவநல்லூர் பெருநாவி வீரநாயக

தேச லட்சிய சேவாசனா நிர்வாகணா சங்கரா

மீத னைக ளாற க ணி ரென ன மிந்ருமெய்யா நினகரு

மாநில சபைக்கு உரிமை வழங்கியது

(இ - ன்) கொலுவகிந்த மதாம்குதித்தைப் பெற்றவரால், பெரிய வலிமை
புடைவவராய், கோத்திரப்பதிய தேவர்களுக்கும் நெருங்கிய கணங்களுக்கும் இறைவரா-
கையால் உமக்குங் கண்ணொன்று பெரிய குறாம் வழங்கிடப்பட்டது குற்றமில்-
லாதவரோ ! ௨1 - ௮

(௯௪)

புது மானிடக் கனாபுரம் நகரம் முகலா

சகல மாதமும் சந்திரன் திருநெல்வேலி

மிகுத ஸாணுமயப் பெயராளி கியடுகளை விடப்

வகில வீரர் வவாகுசெறிர் வடமலபாங் குவரால்.

(இ - ளா) சொல்லுகின்ற மனுவை நனம சரப்பகணம் முதலாகச் சிறந்த சகல தனங்களாகும் பாசத்தவ முனக்குமிகவுருத்தலானும் (கண்ணென்னும்) ஆப்பெயர் லீனவகியதென்று கூற, (சியபெருமான) சாவே கருகிய கண்ணசபெருமானுக்கு எதிர்வரங்கொடுக்கின்றனா ஏ - ஐ (சுந)

வேத மூவறு புராணங்களை மிகுதியாக - என்க.

னோது போதுமுன யாவரு முன்னர்ப் பரிகசத்

திரு லரதனை திருநாதிசுழை ரவடுளா பிறழ்முள்

யாது யாதுசெய யினுமங்கு மிறைஞ்சிட பாய்க.

(இ - ன) (நா ளு) வேதவகா - பதினெண்புராணங்களா - (பதினெண்) மிருதிகள் - (இருபத்தெட்டு) ஆகமங்களா (முசுவியயற் ற) ஐதுகையில, எல்லோரும் உம்மை வழிபடுக டென்தலிலல்லா, வைகிந்மொட்டம் எதற்மொட்டமென்று சொல்லப்படுமிவற்றில எடுத்துக்கொண்டால் (பு தம்) ஆதிசெய்யப்படுபவிக் க - ழு. (கக)

வநிய மதிபா வுலகநா நியங் கணமொ றுறையு
நநி வி லாவகை யியழயி ணு காணவ முதலாந
கரீயு மாணிடை மருதமாந கவிதகுவ மெவரு

நெய்சிவி லாநபூரணையித டித்க ளான முறைபாந

(9) - ள) வசிய முதலாகிய மறறெல்லா உலகநாயித கருகுகெடுகவிஞ்ஞாந
லணையாகசெய்தாறும, சிறுமாலமுதலாக முதல்குவினற மநிதிறநியாகத தோன
நினவாநெய்லோரும, (9கம்) ளாந முறைபாபடி அபிவில்லாத (9மகரு) பூசையைச
செய்யசகடவா. எ - று

(க௭)

யாவ ராயி வ ிணையி நைநந திதெரப நருபம
யாவந நியம பாயிவிதயி யுபாநன வான
மீமயி லாவநி னாவநி நய புறநயி தாமுப
பாவ காரிக ளாகுக வினபாயி பாதேல

(9) - ள) எவராலும உமையபண்ணியாந செய்கின்றகாரிய ம்யாசய்ஜம
பலநிலாமலத்தித சிறுநயசவம செஞ்சுல்லாத உணவம (ஆத்ய) ளுபயதகவந
பொருந வினவாநெய் உபயசவம நைந நாயகநித பாவகாரிகளாகக்கடவாநவ எ - று.

வரங்க ளினனாந மயேநநா வபுநாந மந்புந
காங்க ளை நடைந கணையித பிதாபபாநி யநாதம
புரங்கன் டொல்லநாம புனயு கணையித தாத
வரங்கவ கொலுநெரு லதநித,ந தரகமந திரிகத.

(9) - ள) சிவபெருமான இவ வஞ்சயாக நரங்ககா கொடுக்கவும், ளுதா நிருத
சரங்கையுடைய கணையபெருமான சசிமுவுறவ உநதியாத மொழிநின்றா.
கொடியவரங்க ளுடைய திரிபுரங்கையழக்க நாக கூறிய மாதிரிநைத கணையினி
டாநிலும உறவகையுநிஞருருருவதநிதித திலும அபிநாநிரிககடவைவ, எ - று

விடுகருங் காலையித உதமுதை வினமபுநாந
மநிகருங் காலையிநாந முறை மநிதித திரிகென
நெடுகரு மினனாந வரநியம புநயுந நரணா
நெடுகரு மினனாந வரநியம புநயுந நரணா

(9) - ள) செவுகருங் காலையித நாரமுறை நாரகெயக நிணம திரும
பப் பெருகையில அமுமுறையே [நாரகெரு] மநிதிக்கெனது, மிகக இனியகருபை
புடன கூறவும், சிவபெருமான அபிநாநினை அன்புடை நல்லதென்று தோவகளை
விளித்தது. எ - று

(ச00)

பாவணை நடுமெட டாயாநி பூண கொந்து
பாவணைகெனிக காபாயிநி மிதீகாவிருந வினாந
பூவ லாககொடை பாயியாந பூசண புநிகது
மேவு மநதீர மாயிரம விநிததல மிடுமின.

(9) - ள) பாவணை செயதரு மெடடாத பரிபூரணாகிய விநாயககடவா
எம்புடைய பாவணைகரு விளிதாக இடோ விளங்கியிருக்கின்றா மலாகன் விசசிதத
மாலே முதலியவற்றாந பூசைசெய்த பொநாநிய மநதீரத்தை ஆயிரமுறை சபித்து
அர்ச்சிதக்கடவா. எ - று

(சக)

தாமது பீழை நெடு க்குமு றாறுமென றநாந
கமல நேததிக லு, திசை கவாணுக ஸ்ரளபெற
றமல னுசிய கணை சனை யாகம விதியற
றமமெலாமறப பூரி, நரீதா திவாசகத திபுழம்.

(இ - ள்) உமமுடைய கணபங்களை நொடிப்பொழுதின முன்னே யழிப்ப
னென்று (சிவபெருமான) அருளிச்செய்ய, செந்தாமரைக கண்ணனாகிய சிவமால் முத
லிய தேவர்கள் நெததிக ணைவையுடைய சிவபெருமான திருவருளாப்பெற்று மலங்கித
தாங்கி கணைசப்பெருமானை ஆசமமுறைப்படி (தப ௪) தாமசுணமுமுடைய மந்திரம
படிபுசித்த, ஆயிரநூற்ற ஐபருளு செட்டரோ ௭ - ற (சஉ)

முதந லோங்கத முன்னனி வவா கரு மொய யாறாமிசய்
தகக பரிங்குன வானவறம பெறுநி தெனாறு
புக்க மெய்ததவி வியாதன முவ சேடமு ப புகனான
நொகத பவஸிதபுத காமனை, க நொடேயித தவத்தேதான.

(இ - ள்) மூன்று விழிவோயும் சூரி தாங்கியுள்ள விசாயக்கடவுள்
அவர்களுரு மிக்க நொவருவ புரிந்த அந் திசை வாயிள்ள ஏறமெறக
வகையி தவாகுமொக, உணமைத தநதொடியுடைய விசாயமு லிவா தன முன்னி
ருந்து சேடருமபடி, செருங்கிய பல திரிபுங்குபு ௭ - ற மமமைலலாப பழையா
கிய ஆசனமாகக்கொண்ட பிரமதேவன கூறினவா ௭ - ற (சக)

படைபெ லாமபரி பாரகபுருவ பரமுநாம கறணாற
படைகொள வாலகதை கேட்டனை பாரததுப னினிமே
லடைய லாரபுர பவ்வா னபூரித துங கேவென
புடைய றுதுறைப பாரொழின மாதவப பிபுரு

(இ - ள்) அஸ்கிரங்களை யெல்லாம (ராமம்) வணங்குபொசுரு, திருவருள்
புரியுந் சிவபெருமானும், விராயக்கடவுளிடத்தில் ஆபரம்பெற்ற சரித்ததைக கேட
டனை சோமநாகத மன்னனை ! துனி அசசிவபெருமான பக்கவாற முப்புரங்களை
யழித்ததையு கேட்பாடாகவென்று அழகிப பெருநதமமுடைய பிருகுமுனிவா விடா
து சொல்ல, தொடங்கினா ௭ - ற (சச)

விமலர விநயசுரமுளபெறுபடலம் முற்றியது.

பூநித் திவிரித்தம் - ௩௩௩

திரிபுர தகனப்படலம்.

அன்பாக னுள்ளமே யால பக கொளும்
வன்பளிப பாரா மறுமென ரெபதனா
முன்பக ராரொண முனிவி யாதன
கொட்டி ரானமுத அபிபமபை ரெயிஞ்சு.

(இ - ள்) அடியவாக ஞானத்தையே திருக்கோயிலாகக் கொண்டருளும் வலிய சாப்பாபரணராகிய அவ்வெம்பெருமான பின்னா யாதசெய்தனர்? முற்பட்டக் கூறுகவென வினவிய வியாதமுனிவனுக்குப் பிரமதேவன இன்பமுடிக் கூறத்தொடங்கினை எ - று (க)

எமபிரான மறுபடீனை டேஞந தூதாக
டமபிரா னாகிய தான வற்புணிந
காமாநுந் முாகதிபை யுதந் லானான
சிமபுரபேரல் வெருண்டனன ஸிருமபி னோமென்றா.

(இ - ள்) எப்பெருமானாகிய சிவபெருரான் தடுப்ப, திரும்பிச் செல்லுந் தாநாகந், தமது தலைநாளுகிய திரிபுரனை வணங்கி, சிவபிரான தேவாகன தியானிக்கும் (சிந்தாமணி) ஸாக்தியைக் கொடுத்திலா சரப்பபுட்போலக் கோபித்தனா நாகங்கள் திரும்பி வந்துவிட்டோமென்றனா எ - று (உ)

கேட்டனன வெளவொளி களர நகுகன
வீட்டிய கவப்பய னின்று நியன்மலீற
முட்டணிந் சிலகெடு நல்க தனாணலபாற
கோட்டமுந் தமரெயாக குயித்திட்டானவன்.

(இ - ள்) கிரிபுரன (அகணை) கேட்டு, வெளவிய ஒளி விளங்குமபடி கிரி தூ, தேடிய தவகரினபவன முடிவுசோதலால், உசுக்கொண்டையுற்று விளங்கிய குலப்பட்டையெகிய சிவபெருமானிடத்திற் கோபங்கொண்டு போபுரிய ஆலோசித்தனன எ - று (ங)

பெருவளி ரசண்டனை பிராண டனமுதல்
வெருவருந் தானவ விரா பாவரும
பெருவறு வரத்தமுப புரமு மிவவயின்
மருவுந் வெனவவா வந்து தெருகுகனா

(இ - ள்) மிகக் வலியையடைய சண்டனும் பிரசண்டனுமுதலிய அஞ்சச் செய்யுந் தானவவிராகவெல்லோரும் சமானமற்ற வரசுதினையுடைய முப்புகள்களும், இவ்விடத்தில் வந்து சேருகவென, அவாந்ளும் வந்து சேருதாக்கள் எ - று (ச)

போருள தாயது புயகண டுதியைத
திருமி னினிமெசை செப்பி வீராகமுச
சீருறு பவவகைச சிறப்பிஞ் செய்தனன
காருடை ந் கெரடைபெருங் கரத்துத் தானவன்.

(இ - ள்) போருண்டாயிற்று இனிதே தோட்டினைவத தீருங்களுன்றுகூறி, போவீரர்களுக்குச் சிந்தங்கிய பவவகைச் சிறப்புகளுக்குச் செய்தனன. மேகமும் பின் னிடத்தக்க கொடையிற் பெருமை வாயாத கையையுடைய திரிபுரன. எ - று (இ)

ஊருறு நாஸிணு முவகை யெனமடங்
நாருநப் பூங்குர லுத்த வீராகன

போருறு நாளினைப் புதழுகது நின்றன

சேருறு திரிபுர னெழுத லாககினுன.

(இ - ள்) நகரங்கள் பொருதுங் காலத்தைக்கொட்டி ஸம் னன்மடங்கு களிப்
புப்பொருந்த வீரக்கழலகட்டிய போவீராகன போ கருநீனத்தைப் புதழுகதுகொ
ண்டிருநதாக்கன அழகு பொருந்திய திரிபுரன படை யெழுதலுக்கு முன்யா
ன்ன எ - று

(7)

திரிபுரன படையெழுட்டு செயதி யுன்னியவ

வரியய னையொன ஸமந்நாயக

ஸுரியநந தியையழைத் துலப்பி லாதநம்

மெரிசிப யடையெலா மெழுத வென்றனன்.

(இ - ள்) திரிபுரன (போப்புரியநகருதி) படையெழுதின செய்தியைநீண்ட
சது, பிரமணு திருமாலும் அறியாத மலரகிதராகிய சிவபெருமான பொருந்திய திரு
நகதி தேவனா விளித்தது, கெடுதலிலலாத நமமுடைய ஸுமாரினை போபுரையுடைய
சேனைமுழுதும் போருக்கெழுத வென்றனா, எ - று

(8)

கூற்றயிர குடித்தநய குழகன போபுர

யேற்றன னுதலா லீனடி நயமுடை

யாற்றலசால் பெருப்படை யனைத்துஞ் சோடொன

சாழ்வினன முயினிற் றதங்க நந்தியே.

(இ - ள்) இயமனுயிராப்பருகிய நமது சிவபெருமான போபுரையே லேற
றுக்கொண்டனராணபடியால், இப்பொழுது நமமுடைய உலலப்பமிக்க பெரிய சேனை
முழுதுஞ் சேருகவென்று திருநகதிதேவா பேரிசையால் முழுகருவீர்த்தனா எ - று. (9)

முரொரலி கேட்டலு மொயமரின் வீராகன

பாரணி கரத்தினா னாமபொரு மேயினமுன

வீரகினா தேவாகன வியுநந தவமினுடி

மரசனு மவவுழி பந்தது நின்றனன்

(இ - ள்) போப்பேரிக்கையி னெய்யைக்கொட்ட வுடனே, வலியமைந்த வீர
ராகன், மழுப்படையேறிய கையைமுடைய சிவபெருமானது டசிய பொன்னலங்கிய
திருக்கோயிலின்முன்னே தேவாகன வியுக்கொணமி நெருந தினக்கா அரச்சுறிய
திரிபுரனும் அப்பொழுது போருக்கு நெருங்கிநின்றனன் எ - று

(10)

வெறு

நந்தி நாயக னன்னிய படையினை நோக்கி

யந்தி வண்ணாத் திருமுன்ன ரடுத்தடி வணங்கி

யெந்தை தானைய நலைவரு மெறுமுடைய பாலெம

வந்துவா நெழுங் கோயிலவாய தலின மரு வீனரால்.

(இ - ள்) திருநகதிதேவா ஆங்கடைந்த சேனையைக் கண்ணுற்று, அந்திவண்
ணராகிய சிவபெருமானா திருமுன்னையடுத்த, திருவடையப் பணிந்து, எந்தையே

அழகிய சேனை தலைவரும், மிக்கவலியுடைய பலசேனைகளும் வந்து ஆகாயமளாவிய திருக்கோயிலின் வாயிலிற் பொருந்தினார்கள். எ - று (௧௦)

பூண்ட வாமபரித தீதிரினைப் பூவீனக் கழுவான்
தூண்டி யுபகதன நென்றலுஞ் சூரியர் துமிப்ப
மூண்ட காதலின் முன்னவா முருகதிள முறவி
னீண்ட வாரகுழ வுமையொடு ஞெடென வெழுந்தான்.

(இ - ள்) தாயிரசெல்லுங் குதிரைகள் பூண்டு தேரை, தாமரைமலர்ப்பீடம், நிலுள்ள பிரமதேவன் செலுத்தினனென்று சொல்லவும், முதற்கடவுளாகிய சிவ பெருமான, மயிலிறகின் அடிமையொத்த ஞானமவாய்க்கத் தந்தபருதியும மிகுநீண்ட கூந்தலையுமுடைய உமாதேவியாரோடும் சேவகளுடைய தூபாதலைக்கெடுக்க அதிகரித்த ஆகையுடன் வினாவாக வெழுந்தனர். எ - று (௧௧)

அணிப்பொற பாதுகையடி யரிநாடி னுந் தொடக்கிப்
பணிப்பொற பூணுந் துயிலாரப் பலகடை கடந்து
மணிப்பொற கோபுர வாய்தவமுன வந்துவர னனக்கு
மணிப்பொற தீதிரினை யிவாநதன ன்றவறன் சுகமம்.

(இ - ள்) அழகிய பொன்னாலாகிய பாதுகையைப் பாத்தாமராக விரண்டிலுந் தொடுத்து, சாப்பமாகிய உழகிய ஆபரணமானது திருமார்பிலசையப் பலகடைமேல் நடந்து, நவமணிகளிடையே பொன்னாலாகிய திருக்கோபுரவாயிலின் முன்னேவந்து, ஆகாயமளாவிய அழகிப்பொற்றேனாயாரோசணித்தனா சங்கங்கள் முழங்கின. எ - று

வெறயி வானவா முழுநாம விளங்குதே நுருவா
யுறந் மாடநிமைந் தெய்வத் தெனனி கலை முழுது
முற்று நானமறி முடிதந்தே தீவானமென முடிமேறு
கழறை யோங்குதி காளுநு கவித றுவென் கயினை.

(இ - ள்) வெணறி பொருந்திய தேவாகையாலும் பிரகாசிக்கின்ற தேரின்வடிவமாகப் பொருந்திய மாடசிலங்கு ஒப்புறுமபடி, ஒளிசெய்கின்ற கலைகள் முழுவதும் [பதினாறும்] முதிர்வுள்ள உவாததிகளை முடித்ததுபோலுமென்று சொல்லும்படி, முடியிலேபேரிசை வெள்ளியருடையானது கவிதையுக்கொண்டு குளிரந்த சுறையாகிய கிரணங்களைக் கடியது. எ - று

சூலமுழுதும முற்றும் நாண மறி - எல்லாக்கலைகளோடும் நிறைந்துள்ள பூரண நாட்சந்திரன் (௧௧)

மான மாணினபினை நேகிடந தலைநதநா மின்று
மான வானெறி மருவுதல் பெற்றன மேபென
முன வேணையா வெழுந்தெழுந் தாடுவ போனற
கான வாரகுமுன மாதரா ரிடடுவென கவரி.

(இ - ள்) வாசுதங்கிய நெடிய கூந்தலையுடைய மாதர்கள் இரட்டுகின்ற வெள்ளிய சாமரைகள் மானதையுடைய மானவ பன்னே யிருந்து அலைந்த நாம இப்போது ஆகாயத்தை நோக்கி எந்நோபொருத்துதல் பெற்றேனென்று உண்டாகிய களிப்பினால் எழுந்தெழுந்து கூத்தாடுவோனான. எ - று. (௧௨)

அழுந்து பட்டவே முழியி எனன்றதன கருணை
கொழுந்து பட்டிக லவுணன்பாற கூடலு மாமென
மெழுந்து பட்டபுன சினவெரி யீட்டுவார போலச
செழுந்து பட்டசார தாறழிகள் சிலவெடுத தரைததார.

(இ - ள்.) ஆழந்தங்குப சததசமுத்திரங்களைக் காட்டிலும் அநிகரித்த தமது
கிருபையானது மிகுந்து, வலிசங்கிய திரிபுரனிடகிற கூட்டுமுண்டாடுமென்று,
சிறிது சிறிதாக எழத்தக்க கொடிய கோபமாகிய அக்கினியை யெழுப்புகாரக
போல, செழுமைபொரு, திய விசிறிகளைச் சிலவெடுதது அசைத்தாக்கள் ௭ - று

முனைதெத முந்ததே போன்றொளிர் மொய்மணித் தேரின
வளைத்த வாராதிரை யாகிய வாருதி நின்ற
தினைத்தே முந்திடு திறைகளே யாமெனச் சிலரால
வினைத்த வெள்ளொளி வெள்ளைகள் வீசிடப் படுவ.

(இ - ள்) முனைத்துத் தோன்றியதையே யொத்துப் பிரகாசிக்கின்ற,
நெருங்கிய நவமணிமயமான தேரிருகட்டிய நெடிய திரைசலையாகிய கடலினி
றும் மேறப்பட்டமுந்த அலைகளையா மென்று சொல்லுமபடி, வெள்ளொளிதங்கிய
வெண்பாலாடைகள் சிலகணங்களால் வீசிடப்பட்டன ௭ - று.

வெண்படாம் வீசுதல ஓர் உபசாரமாம்.

(௧௬)

மிண்டு முப்புர நீறழிட விமலனமே வுதலரற்
பண்டை நமபத நாமிரிப படாகுது மெனவுட்
கொண்ட வேரகைபின வாளரக் குலங்கள் வெவோ
லண்டா போற்றநின் றவசைவன வாலவட டங்கள்.

(இ - ள்) மத்ததாற பிழைபட்ட முப்புரங்களை நீறுபடுத்திச் சிவபெருமான
எழுந்தருளுவதால், பழைமையாகிய நமமுடைய பதவியை [நாகலோகசுதை] மரட
வோமென்று மனதிட்கொண்ட ஆசையுடன், ஒளளியநாககூட்டங்கள் கூட்டி வெண
போல, தேவர்கள் துதிசெய்யுமபடி ஆல்வட்டங்கள் அசைத்தன ௭ - று

மிண்டு - மத்ததாற பிழைபடுதல

(௧௭)

உடைய நாயக நெருகணை யாலழித் திடுமு
னடைய லாடுயி லகத்தெழி னோகுது மெனனாந
தொடைவி ராநதனிக கொடியிசைச் சாரகொடி போற்ற
விடைவி ராவிநின் றசைத்து விண்ணிடை விளங்க.

(இ - ள்) (நமமை அடிமையாக) உடைய சிவபெருமான ஓரே கண்ணிலு
அழித்துவிடுமுன்னரே, பகைஞரது முமமதில்களுள்ளுள்ள அழகினைக் காண்போ
மென்று, மலாமாலகட்டிய ஒப்பற்ற கொடிகளின் மேலே, தேவாருடைய துவ
சங்கள் போற்றும்படி இடபமானது நின்று ஆகாயத்தில் விளங்க அசைத்தது. ௭ - று.

படக மாகுளி சல்லரி பணைகளை கலல
வடமு முாக்குடப் பறைகர டிகைமணி முரசு

துடித டாரிதன் னுமைகுளிர் துறதுமி தகதை

கடிசெய் மொநதைதொண்டகமிடக் கைதகு னிசரம்.

(இ - ள்.) படகம் - ஆகுளி - சல்லரி - பனை - கிழை - கலவடம் - முழவு - குடப்பறை - கரடிகை - அழகிய முரசம் - தடி - சடாரி - தண்ணுமை - குளிராத ஓசையையுடைய துறதுமி - தகதை - காவலைச்செய்யும் மொநதை - தொண்டகம் - இடைக்கை - தகுனிச்சம். எ - று. (கக)

பம்பை தூரியம் பாண்டிலகை படலிகை பணிவர

துமடி தீரநரம் புடைபயாழ் துளைபடு கருளி

கமபி யாதெழு வங்குபங் காகளம் லீலி

யிம்ப ரார்பல வியங்களு மியம்பின கணங்கள்.

(இ - ள்.) பம்பை - தூரியம் - பாண்டில - சிறு படலிகை - பணிவம் - முடியற்ற நரம்புடைய வீணை - துளைக்கருளிகள் - அடங்காதெழும் ஒலியையுடைய வங்கியம் - காகளம் - லீலி - இன்னும் இவவுலகிற பொருந்தியபலவாததியங்களை யுஞ் சிவகணங்கள் முழக்கின. எ - று. (உ௦)

கழுக்க டைப்படை முகனடி சக் கரம்பிண்டி பால்

மெழுதகு யங்கதை முசலங்கப பணமிலை ஞாங்கா

- மழுக்கள் வச்சிரங் கேடகம் வாள்நிலை யமடி

கொழுக்க லப்பைவே தினங்கவண் குளிரி லீர் சலாகை.

(இ - ள்.) கழுக்கடை - முகனடி - சக்கரம் - பிண்டி - பாலம் - எழக்குயம் - கதை - முசலம் - கப்பணம் - அச்சவடிவான வேல - மழுக்கள் - வாச்சிரம் - கேடகம் - வாள் - வில - அமடி - கொழு - கலப்பை - வேதினம் - கவண் - குளிரி - நெடிய சலாகை. எ - று. (உ௧)

பாச மங்குச முசலஞ்சு லம்பல சூதம்

பூசன மலகிய கரிகையா யுதமடிள்ள மீட்டி

வீச தண்டமென னுரைத்திடு வெயப்பல படையும

பேச ருந்திற பூசாகள பிடித்தன ராததார.

(இ - ள்.) பாசம் - அங்குசம் - முசலம் - சூலம் - பலமுடைய சூதம் - போதத் தொழிந்திக்க சுரிகையாயுதம் - புள்ளம் - நாட்டி - வீசத்தக்க தண்டாயுதம் என்று சொல்லப்பட்ட கொடிய பலஆயுதங்களையும் சொல்லுதவரிய வல்லபமுடைய பூதகணத் தலைவர்கள் பிடித்து ஆரவாரித்தார்கள். எ - று.

பிடித்தனா - முற்றெச்சம்.

வேறு.

(உஉ)

இலகிய வெழுபத தெணைய வீரமெனுங் கோடி வெள்ள

வலிகெழு பூதா சூழ வாராசிலை யிலக்க நென்னு

மொலிகெழு வீரணைகை யொருவளு ளருளபெற் றுங்குப்

பலப்படை தமக்கு முன்னே படாநதனை கொடிஞ்சித் தேர்மேல.

(இ - ள்.) விளங்கிய எழுபததெண்ணாயிரங்கோடி வெள்ளமென்னுங் தொகையையுடைய வலிமைமிக்க பூதகணங்கள் புடைசூழ்ந்துவர, நெடியவில்லேறிய இலக்க நென்னுங் கோத்தமிழ்நாத வீரனொருவன், ஐந்தது திருக்கரங்களையுடைய ஒப்பற்ற

கணேசப்பெருமானால் அருளபுரியப்பட்டு, டலசேனைகளுக்கும் முற்பட்டு, கொடிஞ்சி யுடைய தேரிலேறிக்கொண்டு சென்றான் - எ - று.

கொடிஞ்சி - தேருறுபுகளிலொன்று.

இலக்கன - கணபதியின் மூத்தமகன். இளையவன் இலாபனெனப்படுவன். ( )

ஏதமி லாத வெண்குடி மெனா கோடி வெள்ளப
பூதகாண மருங்கு சூழப் பொறித்தழற் ற மமா நிறகுங்
கோதைவண சிலைக்கை வீர பத்திரன கோபமுள
மாதிர நடுங்க வாமான மணிப்பொலன் நேரிற் சென்றான்.

(இ - ள்) குறமில்லாத எண்ணுயிரங்ோடி வெள்ளசகோகையாகிய பூதா கள பக்கலிற் சூழப்படி அக்கிளிப் பொறிக்கைங் கக்கும் மாலையுடைய வளமமைந்த விலவேறிய கையையுடைய வீரபத்திரசூரியில, கோபமடிகரிக்கவும், திசைகள் நடுங்கவும், காட்டுப்பசுவைப் பூட்டிய அழகிய மணிகள்படுத்த (வேறோ) தேரி லேறிச் சென்றான் - எ - று (உச)

கூரயி லேந்தி நாலா யிரமெனா கோடி வெள்ளச
சாரதர் மருங்கு சூழப் பொருமா னீலப்
பாரசு லத்தின மீது பருதிநா தெழுந்தா வெண்பா
போரணி சிறகாப் பெழ்வாயப் பொறிமயி லீரானது சென்றான்.

(இ - ள்) கூடாமெனாருகிய வேலாயுதவேந்தி, நாலாயிரங்கோடி வெள் ளத்தொகையாகிய பூதாள் புடைசூழ, சுப்பிரமணியக்கடவுள், லீலமாகிய பரப்பை யுடைய மலையின் மேலே சூரியன் வந்து சோளநிறைபோல, போதத்தொழிலை யுடைய அழகிய சிறகையும், பிளவுபட்டவையையும், புளியிலையுமுடைய மயில் வாகனமூந்து சென்றான் - எ - று

சுணமுகன் - அறுமுகக்கடவுள், முருகன் (உரு)
வேறு

சிறந்த தேசின்முப் பததுழை கோடி தேவர்களும்
வீரந்த வேளைவா னவாகாலிஞ் சையாமுத்த பவரும்
புறந்தொட்டாநசெழுப் பூரண னருளகொடிய திரனு
மற்றந்தழைத்தநாற் கோட்டுவா ரணங்கடாய நடந்தான்.

(இ - ள்) மேம்பட்ட கோத்தியையுடைய முப்பத்தாண்டுகோடி தேவாக ளும். வலியமைந்த பிறதேவர்கள் வித்தியாதரர் முதலானோ பாரும் பகலிறொ டானது வருமபடி, விராயகப்பெருமானுடைய திருவருள்பெற்று இருநிரனுங் கொலைத் தொழிலமிக்க நாற்கொம்பினையுடைய (ஐராதமெனனும் வெள்ளை) யானையின் மேலேறிச் சென்றான். - எ - று (உச)

கண்ட நந்திமா காளானுண டோதரன் கொற்றங்
கொண்ட முண்டிகோ கன்னனே சுதகன்னன் முதலா
மண்டு வீராகன் மலிபெரும் பூதா களோடு
மண்டா நாயக னணிமணித் தோப்பறஞ் சூழ்தாரா.

(இ - ள்) கண்டவ - நந்தி - மகாசாஸன் - குண்டோதரன் - வெற்றிபொருந் திய முண்டி - கோகன்னன் - சுதகன்னன் முதலாகிய நெருங்கிய (பூத)வீரர்கள் (வலி)

மிக்க பெரிய பூதசந்யத்துடன், தேவநாயகனாகிய சிவபெருமானுடைய ஆழகிய நவரத்தினமயமான இரத்ததினபக்கவில (கூட்டமாக) மொய்ததார்கள். ஏ - று. (உஎ)

உமைம ணுளரொள் ளருளிண ஹ றுநான கடவ
விமைய வோங்கல்பல வையொடு மெழுந றுரெல வதுபேற
மைவி ராவுபலி தேரிடைத துணைநதுவென் றனற
லமையு மாமறைப் புரவிபூட டியவவிர மணிததேர்

(இ - ள்) உமாதேவி தலைவராகிய சிவபெருமானுடைய கிருபையால், நானசெலுத்த, இமயமலையானது பலமலைகளோடும் எழுந்தருள்செலவதே போல சிறந்த வேதப் புரவிகட்டிய பிரகாசிக்கின்ற அழகிய தேரானது சமைப்பொருந்திய பலதோகளின நடுவே விநாந்தசென்றது ஏ - று.

நான என்றது கூறும்பிரமன சனை.

(உஅ)

புண்ணி யன்பொலந தேமணிக காலொடு புனித
நண்ணி ருங்குறட பூதாக னலததகு காலு
மண்ணு புணணியத தாலணு வடிவமா யவனி
விண்ண மேறுவ தொததது விரைந்தெழு பூழி.

(இ - ள்) விநாந்தெழுநின்ற புழுதியானது, புணணியசொருபியாகிய சிவபெருமானுடைய பொறதேரின அழகிய காலும், புனிதம்பொருந்திய பெரிய பூசகணந தலைவாகனது நலத்தங்கிய காலும்பொருந்திய புணணியவசத்தாலு, பூமியானது உணுவடிவமாகி ஆகாயத்திற்கு ஏறிச்செலவதையொத்திருந்தது. ஏ - று. (உக)

தேவா யாவருந திரண்டொரு தேரென நம்பான
மேவி னாவ ரீடங்கணு மேவலு மாமென
றோவி லாவிழை வாலவிழைந தெழுந்தது மொகரும
பாவு பாருரு வாகிய பரந்தெழு தூளி.

(இ - ள்) சேவர்களெல்லாரை சேர்த்து ஒரு சேவடிவாக நமமிடத்திற்கு வந்தார்கள். (ஆதலின்) அவர்கள் வசிக்ரும இடங்களை நாம் அடைதலுமாகுமென்று, பரந்தபூமியானது செந்திலல்லாத வீருப்பத்துடன் பரவியெழுந்த புழுதியமமாகி விநாந்து மேலே கிளம்பியதையு மொத்திருக்கும் ஏ - று (உ௦)

குடையும் பிச்சுரூம பேமைபா சடையெனக் குல்ல
மிடையும் வரள்கதிர வேலிவை மீனங்க ளாக
வடையும் கேடக மாமைக ளாகவாத தியவராப்
புடைப பேனைக ளொலிகட லேழுமொத் தனவே.

(இ - ள்) குடைகளும் மயிறில்களும், துளையையும் பாசடையையும்போன்று விளங்க, நெருங்கியவாறும் ஒன்றிய கிரணதையுடைய வேலுமாகிய இவை மீனகளாகவும், பொருந்திய கேடகங்கள் ஆமைகளாகவுக்கொண்டு, வாச்சியமுழக்கமுடைய சேனைகள் ஒலிக்கின்ற கடல்களெழைபு மொத்திருந்தன. ஏ - று. (உ௧)

சேனை யம்பெருந கடலிடைத் திரைத்தெழு தினாபோன்
மான மலகிய பதாகைகள் வயினவயி னசைந்த

மேனி வந்தெழு தூளிநீர் முகந்தெழு மேக
மான விண்ணவா சொரிமல ரவைமழை போன்ற.

(இ - ள்.) சேனயாகிய அழகிய பெரிய கடலினடுவே மறித்தெழுகின்ற
அலைகள்போல, மாட்சிமைமிகக் துவசங்கள இடங்கடோறு மணசந்தன. மேலே
யுயர்ந்தெழுகின்ற தூளியாகிய நீரைமொண்டுகொண்டெழுவின்ற மேகத்தைப்போல,
தேவர்கள் சொரிகின்ற மலர்கள் மழைபோன்றன. எ - று. (௯௨)

மேககு யாததிய விழுக்கொடி கூம்பதனயின்று
தாக்கு வலவீடை சாரதயீ காமனாப புறத்தி
னூக்க மிக்கெழு தேராகனா தொள்ளமா திகளா
மாக்க லம்பொர வள்ளறே ரோடிய தமமா.

(இ - ள்.) மேலேயுயர்ந்திய பெரிய கொடிக்கம்பினமேலே தங்கிய வலி
யமைந்த இடமானது பொருந்திய மாலுமியாகவும், பக்கங்களில், மனாசோராலம
யோடு மேம்பட்டெழுவின்ற தேராக நகரிகின்ற தெப்ப முலையவைகளாகவும் விள
ங்க, சிவபெருமான ஆரோகணித்த தேரானது பெரிய மரக்கலத்தையுடைய
யாகிய கடலினிடையே ஓடியது. எ - று. (௯௩)

மனமும் பின்னிட வயப்பரி வீராகண மணிததே
ரினமும் பின்னிட வெம்பிரா னிரதஞ்சென றடுபாக்
கனமும் பின்னிடங் களைகுறற திரிபுர னறிந்து
சனமும் பின்னிடத் தனிநெடு தோமிசையிவாநதான.

(இ - ள்.) மனவேகமும் பிறபடுமபடி, வெற்றிபொருந்திய குதிரைச்சேவகர
னடைய அழகிய தேர்த்தொகுதிகளும் பின்னிடமபடி, எமது சிவபெருமானுடைய
தேரானது (வினாந்து)சென்றுசேர, மேகமும் பின்னிடத்தக்க வெடிபடு குரலையுடைய
திரிபுரன் தெரிந்துகொண்டு, தன சையியமும் பின்னிடமபடி ஒன்றியாகப் பெரிய
தேரினமேவெறிநூன் எ - று. (௯௪)

வேறு வேறுசென றமரினை விளைமினக் ளென்று
வீறு ரோதரு மைந்தாக்கும் விளங்குமுடா புரங்குகுங்
கூறியேறுதன கொடிஞ்சியந் தேரினைக் குழக
னேறு தேரினுங் கெதிருந் விடுதன னிமைப்பில.

(இ - ள்.) வலிதங்கிய புதலவாக்கும் விளங்குகின்ற திரிபுரவாசிகளுக்கும்
வெவ்வேறுசென்று போபுரியுங்களென்று கூறிவிடுதது, (திரிபுரன்) தன்னுடைய
கொடிஞ்சியுடைய தேரை (இமைப்பொழுதில்) சிவபெருமான எறிய தேருக்கெதிரே
பொருந்தச் செலுத்தினன. எ - று. (௯௫)

அண்டம் யாவையு மரைக்கணத் தவித்திடு மாணமை
கொண்ட தானவக குழாமபடை குடங்கைகொண்டாட்பபக்
கண்டை யாதிகண் முழங்கவெண் கவிகையா திகளு
மண்ட மணடினான் வரவினை வள்ளலார பாராதாரா

(இ - ள்.) அண்டங்களையெல்லாம் அனாவிராமயில் அழிக்கும் ஆண்மை
யமைந்த அசுரர்கூட்டமானது ஆயுதங்களைக் குடம்போன்ற கையிற்கொண்டு ஆப

பரிகச, வீரகமழல் முதலியன வொலிசெய்யவும், குடைமுதலியன நெருங்கவும் (திரி புரன்) வருவதைச் சிவபெருமான் கண்டனா. எ - று. (௩௬)

நிணத்தின மூழ்குவே லேரதுதம வீரர்க ணெடுநதோண்
மணத்தல செய்தகண் டேயை மாறறுதற பொருட்டோர்
கணத்தி னீற்றுறும படைகர்த திருநதுங்கண் ணுதலார்
குணத்தின மேம்படுந திரிபுர னேடுமபோர குறித்தார்.

(இ - ள்) (எகிரதச் பகைவொருடைய) நணத்திலே குளிக்கும் வேறபடை யேயுநிய தமது வீரநெருகைய நெடிய தோயிற்பொருநதிய தினைவமாறறுதல காரணமாக, ஓர் விநாடியில் சம்பராகத்தக்க ஆயுதம் தமது திருக்கரத்திலிருந்தும், நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவபெருமான, போரபுரியும் குணத்தினமேம்பட்ட திரிபுர னுடன் போரெய்யாத நருநினா எ - று. (௩௭)

வாரமாகிய கண்ணை மதித்தம ரேசா
பார மேருவில பங்கயர செங்கையிற் பிடித்தார்
நீர னுனமுப புரனும்த தேவரைத் தொழுது
கோர மாகிய கொடுமரங் குடங்கையி லெடுத்தான்.

(இ - ள்) தேவதேவராகிய விபிராஸா தமக்குரிமையாகிய கணேசப்பெரு மானைத் தியானஞ்செய்து, பாரமுள்ள மேருமலையாகிய விலலைத் தாமரைமலா போலுஞ் சிவந்த திருக்கரத்திறருங்கினா நீரவானுன் திரிபுரனும் அக்கணேசப் பெருமானைப் பணிந்து, பயங்கரமாகிய தனவிலலை அங்கையிலெடுத்தனன். எ - று

விரைது கைந்தவெண் டுமபைரு டினரிரு வேருங்
குரைது கைந்தவார சிவப்படு நானெலி கொளுத்த
வரைது எங்கின் னுளமுபின் வாருநி யேழரு
தரைநு ழிந்தன் கிழிர்நுசாய்ந் தனவண்ட முகடு.

(இ - ள்) வாசநெருங்கிய வெள்ளிய துமபைமாலையை இருவருஞ் சூழக் கொண்டு, ஒலிபொருந்திய நெடிய விலலினிடத்திற் பொருந்த நானெலியெழுப்ப [குணத்தொனிரெய்ய]மல்கொருவகின் கடல்களேழுவ கலங்கின் பூமிபிளவுறந்து அண்டத்துச்சி பொடிபட்டுச் சாயந்நன் எ - று (௩௮)

தருக்கள வீழ்ந்தன வீழ்ந்தன தடருசி றைப்பறவை
கருக்க னைந்தன வுநிரந்தன கனனவா னுடுக்க
எருருகு மெண்டிசை யிருவகை நாநமு மின்த
முருக்கு வண்கிலை மூட்டிராண முழங்கிய வெவியால்.

(இ - ள்) வண்மைதங்கிய விலல்களை வளையுமபடி பூட்டிய நாணைது முழங்கிய ஓசையால், மரங்கள் வீழ்ந்தன. பரந்த சிறகையுடைய பறவைகள் வீழ்ந் தன காப்பங்கள் கரைபட்டன ஆகாயத்திலுள்ள பெரிய நட்சத்திரங்கள் (அதிரந்து) நிலமிசை உதிரந்தன. எட்டித் திசைகளிலிருக்கும் இருவகை நாகங்களுந் துன் புறநன் எ - று.

இருவகைநாகம்—பாமபு - யானை. அஷ்டகஜங்கள் - ஐராவதம் - புண்ட ரீகம் - வாமனம் - குமுதம் - அஞ்சனம் - புட்பதந்தம்-சாருவபூமம்-சுப்பிரதீபம் என்

பன. இவை கிழக்குமுதல் வடகிழக்கே முறையே நிற்கும் அந்தந்தநாகங்கள் - வாசுகி - அந்தன் - தக்கன் - சங்கபாலன் - குவினன் - பதுமன் - மகாபதுமன் - காரக கோடகன் எனப்பன இவையும் முறையே கீழ்க்குமுதலாக எண்டிருசுவர்த் பூமியைத்தாங்காநிற்குமென்பா. (௪௦)

பின்கொடுத்தவாரா தூணியிற பெய்தபால் கணையு
முன்கொடுத்திட முடங்கிய தொருகையா நெருகை
முன்கொடுத்தவில பின்கொடுத்த சீடமுன்னே நிமிர்ந்த
வென்கொடுத்தாமாற் றரியபேரிருவரு மிழைக்கையா.

(இ - ள்) பின்பக்கிலுள்ள நெடிய அம்புத்தூணியிற பெய்துள்ள பன அத்திரங்கனையும் முன்னே கொடுக்கும்படி முடங்கியதாகிய ஒருகையும், முன்பக்கிலுள்ள விலைப பின்னே கொடுக்கும்படி முன்னே நிமிர்ந்தியதாகிய மற்றொருகையுமாக, என்னும்கீக அரியபேரான இருவருடு செய்தாரான எ - று (௪௧)

முருக னோடுவந் தெதிர்த்தனன் முதிர்ந்த சண்டன்
பொருவி நந்தியோட மாத்தனன் பொருத்தியாண்டன்
செருவ லாரியோடேறறன்ன றிரிபுர வமைந்தன
வருசயந்தன இருந்தனன் மதனெனும் மைந்தன்.

(இ - ள்) வலிமிக பிரசண்டன் முருகக்கடவுளுடன் வந்தெதிர்த்தனன் போசெய்யத்தக்க வல்லமுடைய சண்டன் ஒப்பில்லாதநகதியோடுபோசெய்தனன் திரிபுரனுடைய மந்திரி போசெய்யத்தக்க வலாரியாகிய இரந்திரோடுதெதிர்த்தனன் மதனென்னும் பெயரையுடைய (அத்திரிபுரன்) மகன் சயந்தனோடுபகைத்தனன் எ - று

சயந்தன் - இரந்திரன் மகன்

மதன் - திரிபுரன் மகன்

(௪௨)

ஆல மேயென வழனறுபொன் னிருசைப் பூராத
கால கூடனபுட பந்தனைக் கலந்தமா பூரிந்தான்
சில வீரபத் திரொடு மிருப்பெயில் சொலுத்திக்
கோல வரசிர தமிட்டிரன் குயிறுமின லெடுமபேரா.

(இ - ள்) காலகூடனென்பவன் ஆலாலம்போலவே கொதித்துப் பொன் மதிலைச் செலுத்தி, புட்பந்தனை யெதிர்த்துப் போசெய்தனன் அழகிய வசசிர தமிட்டிரனென்பவன் இருப்புமதிலைச்செலுத்தி, சிலந்தகிய வீரபத்திரோடு பெரும் போசெய்தனன். எ - று

புஷ்பந்தரா - இவா வீரோதமாகச் சிலமுனிவருடன் நாததிகம்பேசின பாவத்தைப் பரிசுரிக்கும்படி தமது பற்களைக் களைந்து மலராகப் பாவத்துச் சிவாரச சனைசெய்ய, அவா பத்திகிரங்கிய பரம்பதி அவாக்குக் காட்சிதந்து புஷ்பந்தரென நாமமும, இழந்த பற்களை மீண்டெடு பெறுகையும் அதுவகிரங்கிதனென்பது புராண சரிதம். (௪௩)

மள்ளர் போற்றிட வீமகாயப்பெயர் மன்னன்
வெள்ளி மாமதி லூர்ந்துபோய் வீராயகா மைந்தன்

றள்ளு முயிற லிலகணைச் சாரதன் னவன்பா
லுள்ள வீரருட புருசுண்டி யுருததுமே லடாநதான்.

(இ - ள்.) போர்வீராக துதிசெய்யுமபடி வீமகாயனாகிய பெயராயுடையவன் பெரிய வெள்ளிமநிலை செலுத்திக்கொண்டு சென்று விநாயகக்கடவுள் குமார னாகிய நீகற்படாத வல்லபமுடைய இலக்கணை யடைந்தனன். அவனிடத்தினான் வீராகளிலே புருசுண்டி யெனவன் கோபித்துப் போருக்கு மேற்கொண்டான். ஏ - று.

கண்ட னுதியாங் கணாணுத லாபடைத தலைவா
பிண்டு தானவன் விறுபடைத தலைவரே டெதிர்த்தாரா
மண்டு பூகாகனா மறநவன் வயவாக னோடு
தண்ட மாநிகருத தண்டமா திகளொடு சமாததார.

(இ - ள்.) கண்டனமுதலாகிய சிவபெருமானுடைய சேனைத்தலைவர்கள், மத்த சாற் பிறழ்படுங் விரிபுரனுடைய வலிய சேனைத்தலைவரே டெதிர்த்தாராக னெருங்கிய பூசுவீராக அங்னுடைய போர்வீராகளோடு தண்டமுதலியவற்றைத் தாங்கின வாகளுகு தண்டமுதலியவற்றைத் தாங்கினவர்களாக [சமான்ஸதர்களாக]ப் போர் செய்தார்கள். ஏ - று.

(சுடு)

வேறு.

வாளோச்சவா கணையுநதுவா வடிவேலபல வெய்வா
ராளோடற வேழதகர ளடுவாபரி தெறுவா
தாளோடற வீரத்ததொகை தடிவாரெதிர தானை
கேளோடற வெய்வாவின்ல கிளா பூகாக டலைவா

(இ - ள்.) வலிமை விளங்கும் பூசுத்தலைவர்கள் வாளால் வெட்டுவார்கள். அத்திரங்களைச் செலுத்துமார்களா கூடாமையாகிய பலவேலாயுதங்களைச் செலுத்துவார்கள். யானைத் தொகுதிகளை ஆரூடன அறமபடி கொல்வார்கள் குதிரைகளைக் கால்களறமபடி யழிப்பார்கள் இரதகூட்டங்களை வெட்டுவார்கள். சத்தருசேனை கூட்டத்தோடழிய வீசுவார்கள் ஏ - று

(சுசு)

பாப்பாவிழி வெகுளிததழல் படுவாரிமை தீயத
தீரப்பாபல நுரிபைபல தோப்பாகரை யடுவா
ராப்பாபாசொடி முடிவாசிலை யறவாநிக னேடித
தூரப்பாடுநடு மொழிவெஞ்செஞ் சொலவாரதயித தியரே

(இ - ள்.) அசுரர்கள் (தேவகணங்கள் செய்யும்போரைப்) பாப்பார்கள்; கண்ணிமை தீயுமபடி கோபாக்கிணியைக் கக்கிப் பலருயினை யழிப்பார்கள்; பலதோப்பாகளைக் கொல்வார்கள், ஆரவாரிப்பார்கள், கொடியும் கிரீடமும் நெடியவிலனு மறும்படி அடபுகளைச் செலுத்தி எங்கும் நிறைப்பார்கள், வெஞ்சினமாகிய நெடிய மொழிகளைச் சொல்வார்கள். ஏ - று

வெஞ்சினம் - கோபாலேசத்தாற கூறுதல்

(சுஎ)

தாளற்றன மனாயற்றனா சடங்குடா சொரிய
நாளற்றன ருரமற்றனா நகையற்றனா மதுகைத

(இ - ன்) தாரகாசுரன் - சிறந்ததிருக்கழுக்கன் - ஒப்பற்ற சூரபல மனாகிய வீராகண் மூவரும் மற்றுமீமார் வடிவங்கொண்டாற்போற்றவருகிய பயங்கரமான சேராத முடைய பிரசண்டனென்பவன் சூராரகதவன் பக்கலில், உரிமையாகிய படைமுழுவது மழியுமபடி போசெய்தான் எ - று (௫௨)

சுண்டி கருத்திலுள் கனமுமெனக் கலந்தா மயிலை
மண்ட வங்கொளத கடள்வார சிலைக்கலை கடைநாட்
கொண்டல் போற்றுகாரிந் தரைக்கணத் தளவையிற் கொடியோன
மண்டு றேனையை யழித்தவன் வதனநே ரமுத்தான்

(இ - ன்) முருகப்பெருமான சுண்டி தோகையையுடைய பெரிய மயில்வாக னத்தை மண்டவடிவமாக விரைத்துச் செலுத்தி நெடியவிலவில் அம்புகளை ஊழிக்கால மேகம்போலப் பெய்து அனைவிராமகாலத்திற் கொடியோனாகிய பிரசண்டனுடைய சேனையை யழித்து அவனுக்கு நேரேசென்றான் எ - று. (௫௩)

நேரத்தி டிமபிர சண்டனவா விகணிலக் தரக்கி
வாராத வில்லினைத் தேறினை வழங்குபல படைபை
யீரந்து வானவா படைசுளு மிறுத்தவன் செயபுங்
கூர்த்த மாயையோ டவனையுங் கணையினுற் கொன்றான்.

(இ - ன்) போபுரியும் பிரசண்டனுடைய அம்புகளை நிலமிசை விழச்செய்து, பொருத்திய வில்லையும், தேனையும், செலுத்திய பல ஆயுதங்களையும் வெட்டி, சேராத திருங்களையு மழித்தது, அவன் புற்கின்ற மிக்க மாயையுடன் அவனையும் அம்பினாலே கொன்றான் எ - று. (௫௪)

சுண்ட மாருத மென்பொருளு சண்டனசே னைகளை
சுண்ட துண்டங்க ளரக்கியோ கழகையி னநதி
கொண்ட கொண்டால் போரையுங் குமைகதுமுத கணையா
லண்ட ராத்திட ரண்டை முயிரையு மழிக்கான்.

(இ - ன்) பெருகுகாற்ற்போலப் போசெய்யுஞ் சுண்டனுடைய சேனைகளை, நத்தியானவா ஓர் விநாடியில், சுண்ட துண்டங்களாகச் செய்து, அவன்செய்த பலவகைப் போகளையு மழித்தது, மூன்று பாண்டகளால் அமராகல் ஆப்பரிக்கச் சண்டனுடைய அரிய உயிரையு மழித்தான் எ - று

சுண்டமவேகம்

(௫௫)

புட்ப றந்தெனப் பறக்கும்பொன் மதிவினை துமண்பக
கடப் பறந்தொடை கல்வெ டனாடை விலக்கி
விடப் பறந்தாந் கொதிந் தரவிடுக தாமதது
புட்ப கதனை வ கணையினு லவனுடல் பொடித்தான்.

(இ - ன்) பறவை பறந்தாற்போலப் பறந்துசெல்லும் பொன்மத்திலேறிய அழகிய தம்பையாகிய சேனசெய்யும் பசிய மலாமலையை உணந்த கால்குடனுடைய சேனையை உறறி, ஆராயத்திலே தன்னுடைய விசாலமான சேனாத திரியச்செலுத்திப் போசெய்து அவனுடலைப் புட்பத்தன ஐந்து அத்திருங்களாற் பொடிசெய்து கொன்றான் எ - று (௫௬)

வெள்ளி யிருநிலை டெகிரததிம விமகா யனைநோந
தெள்ள லிலபல போரெலா மிமறயிமெய யிரகதந
துள்ளி விழந்துவார தபபுரு சுண்டிநாந கணையா
ள்ளி யுண்டன நைககு மவுணனு முயிறை

(இ - ள்) வெள்ளிமதிலோடெகிரதத விமகாயனை யடுத்து, இசுழுவிலலாத பலவகைப் போசைசெயது, உடலினின்றுதிருமானது குதித்தோடி மொழுகுமபடி, புருசுண்டியெனப்பவன நான்கு கணைகளால் அந்தத் தகுதியாகிய அசுரனுடைய அரிய வுய்யையள்ளிப் பருகினன் ஏ - று (௩௭)

இருபடி ரொசசியை டெகிரததவச சித்தமிட டிரனை
பொருப்பு மெரபொலந தேரொடு பொருநாநாந கணையாந
செருப்பி மெதென வவுணாக டெருமச செகுததான
விருப்பின வேளவியி னமரரா முயிருண்ட விறன்.

(இ - ள்) (தக்கனுடைய) யாகத்தில ஆசையோடு தேவாகளுயிரைக்கொன்ற வீரபத்திரக்கடவுள், இருபடியும்திலா டெகிரதத வசசிந்தமிட்டிர நெனெபரனை, மலையையொத்த தேருடன் போசெயது, நான்கு பாணங்கொற்ற பின்னே போரேதென்று சொல்லுமபடி, அவுணா அசுசுமடையக் கொன்றனன். ஏ - று (௩௮)

வசசி ரத்தினு விரதிர நவுணனமந திரியைக
கைசரி ரததையோ டளவிலபொ கண்டிபுள னொருவை
நசசிர ததநீ ரொழுகிட நகைமணி முடிசே
ரசசி ரத்தினை யிரிந்தன னணிந்தனை வாகை.

(இ - ள்) இரதிரனுனவன திரிபுரனுடையமந்திரியைவசசிராயுத்ததைக்கொண்டு, கைசிரததையுடன் அளவிலலாத போசெயது, பறவைகளுக கருகுகளும் விருமபத்தக உதிரந்தொழுகுமபடி, பிரகாசிக்கின்ற மணிகள் பதித்த கிரீடமணிந்த அவுனுடைய சிவசையரிந்தனை, வெற்றிமாலையணிந்தனை. ஏ - று (௩௯)

சயநகல முப்புரன நனையினு டெகிரததவன சமரத்து
வயநுத பங்குடக கைப்படை போக்கிடெய வடிவேல
புயந்து மேலவரும பொருநாகன சிவகளும புரட்டி
வயந்து விண்ணவா டெகிரதத வவனுயிர் விளித்தான.

(இ - ள்) சயந்தன திரிபுரனமகனோ டெகிரததது அவனது போரவலபம விளவருமபடி கையிலுள்ள ஆயுதங்களைச்செலுத்தி, அவர்களுடையும, கூடாமயாகிய வேலையும, கோபித்து மேலவருகின்ற போரத்தொழுவாள்வன சிவக்களையும் புரட்டி, தேவாள்வன களித்தது த்திசெய்யுமபடி அவனுயினா யழித்தனன். ஏ - று (௪௦)

சிலைவ னைத்தமா புரிதரு திரிபுர னோடு
மலைவ னைத்தவா வணசம ராடிமற நவனகைக
கொலைவ னைத்தவன கொடுமரந துமித்ததுடன் குழுமு
மலைவ னைத்தவா ருதிபொருடஞ் சேய்யு மழித்தா.

(இ - ள்) விலைவளைத்துப் போசெய்யுந் திரிபுரனுடன், மேருமலையை விலலாத வீரத்த சிவபிரானுர் வணமைத்தவகிய போசெயது, அவன தையிலுள்ள

கொலைத்தொழிலப் பெருக்கிய வலியவிலைத் துண்டித்தது, அவனுடன் கூடியிருக்கும் அலைகளபொருத்திய சமுத்திரத்தையொத்த சேனையையு மழித்தனா எ - று.

வாருதி - நீர் உதித்தற்கிடம்.

(௧௧)

வேறு காராமுகம் வாங்கினன் வெடிபட வாராதது

நூறு வாளிக னூறுமூ டாரிர நொடி பபி

னேறு மேறுமா லாக்கிய விற்றவனா கடவுள்

கூறு தோமிசைத் தூண்டினன கொடியபா தகனை.

(இ - ன) கொடியபாசகளுகிய திரிபுரன வேறு விலலைபெடுத்து வெடி படுப்படி யாரவாரித்தது, பொடிபடுத்தத்தக்க நூறுமூ றுயிரங் சனைகளை விநாடியிலே, ஏறத்தக்க இடமுந் திருமாலேபாகக்கொண்ட சிவபெருமானா செலுத்தம் (மேற்) சொல்லிய (பூமியாகிய) சேரினமேலே செலுத்தினன எ - று (௧௨)

விடுத்த பக்திர மிமைகருமுன விலக்கிவெங் கணை

டொடுத்த நனமுடி கவயந் தூ ணிக்கொடா மானிற்

ரமித்த சேமத்தே ரனைநதைபு மறுத்தன நமலன

படுத்த வேணியி னெதியென நின்றனன பதகன.

(இ - ன.) திரிபுரன செலுத்திய அஸ்திரங்களை, புனிதராகிய சிவபெருமா னா இமைக்கொட்டு முன்னரே விலக்கி, கொடிய பாணங்களைப் பிரயோகித்து, நல்ல கிரீடம் - கவசம் - அம்பர துணைகளை - தொடர்த்து செல்லுங் குதிப்பூட்டிய தோ கள் - அடுத்திறன்ற சேமத்தோகளை முதலிய வெல்லாவற்றையுந் துணடித்தனா (அத்தொலே அவன) மிக்கவேனிற்சாலத்து ஒதியமரம்போல நின்றனன, எ - று.

சேமத்தோ - உதவித்தோ.

வேணிவினெதியெனந்து வேணிநகாலத்து ஒடியமரம் இலைமுதலியன உதா ன்து மரமாக நின்றவன (௧௩)

முன்னா நாரணிய முப்புரன முகத்தினை நோக்கி

யெனனை யாளுடை யானினு மெச்சமா வல்லை

யனனதாறறுதி யகனறுவா வென்றருள புரியு

முன்னா மைந்தாக எண்ணெரு முடிந்தவா கேட்டான்

(இ - ன்) எண்ணையுமையாகவுடைய சிவபெருமான, தமமுன்னே நாண முற்றிநின்ற திரிபுரன முகத்தைப்பார்த்து, இன்னொருசெய்யத்தக்க எவ்வகைப்போரில நீ வல்லவன் அதனை அப்பாறசென்று யோசித்து வினாவிலவந்து செய்யக்கடவை யென்று திருவாயமலர்ந்தருளுமுன்னா, தன் புதல்வர்கள் யாவரும் இறந்தமையைக் கேள்வியுற்றனன் (திரிபுரன) எ - று. (௧௪)

வாராத தாலெழு மவலத்தை மாற்றினன மாறா

வீரத தாலெழு முளத்தினுல வீழமுதின முன்னாளு

சாரத தானினை தானவை சாரதனை வவற்றிற

கோரத தாலெரு முவராயக ருறுகின் றெதிர்த்தான்.

(இ - ன்) (புதல்வரிடத்தூண்டாகிய) அனபினுலெழுந்த துன்பத்தை யொழித் தனன். நீங்காத வீரத்தன்மையோடெழுதின்ற மனத்தினால், சிறந்த மும்மதிவகளை

யும் வரக்கருதினன். அவை (அருகனமே) வருதன அமமகில்களே பரந்தராரியை வடிவோடு தானே மூவராகி நின்று எதிரிட்டனை எ - று (௬௪)

திண்ணி தாகிய செருப்புரிந் தெயிலகளைச் செலுத்தி
விண்ணி பாயகுவன வேலையிற் பாயகுவன பிணையன
மண்ணி பாயகுவன பாதலம் பாயகுவன மாறஞா
கண்ணி பாயகுவன கருகதினுட் பாயநகரித் திறநீலான

(இ - ள்) எல்லோர் மனங்களிலும்பாயநத கொடிய வலியுடையது திரிபுரன் வலிதாகிய போராசெய்து மும்மதில்களைச் செலுத்தி உடனாய்ந்திற் பாயவான்; கடலிற்பாயவான், திசைகளிலும் பூமியிலும் பாயவான், பாதலத்திற் பாயவான், சுததுருகன்பேறிற் பாயவான் எ - று (௬௫)

உலக நானகளைத் தலைப்பெய்யும் பத்துமுள் ஞாநைநத
வலகி லண்டமு நடுங்கின நடுங்கின மமர்
வலன விநதன் மாதிரித் திரண்கிரா கமுமவான
குலவு மிஞ்சியோ டவுண்ணவன பீபாசுமித் தள்ளிவ்.

(இ - ள்) நெருங்கிய மும்மதில்களுடன் திரிபுரன் வலியபோரைத் தொடங்கியபொழுது, பதினான்குலகங்களும் உளஞாநைநத கண்க்கிலுநத அண்டங்களும் நடுங்கின. தேவர்கள் நடுங்கினா திசைகளிலுள்ள (அவுட்கஜங்ககர் அவுட்கநாககக னொன்னும்) இருவகை நாகங்களும் வருந்தின எ - று

நானகினைத் தலைப்பெய்யும் பத்துஎனந்து பதினான்கெனக் கொள்க (௬௬)
எம்பி ராணுமவண் டோவல மிடமுற் வியக்கி
யும்பா மாதிரி முதலவ னுற்றுழி யுற்றுக்
கம்ப மாகவன ஞாநுரி மாயையுங் கடந்த
பம்பு போரினாற் பன்னெடுங் காலம்பா ணித்தான.

(இ - ள்) எமது சிவபெருமானும் வணமைதங்கிய தேரை வலசாரி இடசாரி யாகச் செலுத்தி, ஆகாயந திசைமுதலிய அவனசென்ற வீடங்குளிறசென்று, கம்ப மாகும்படி அததிரிபுரன்செய்த மாயையையுங் கடந்த, பல நெடுங்காலம் மிகக் போராசெய்தனா எ - று

பாணித்தல் - பொழுதுநீட்டித்தல் போரினாற் காலம் பாணித்தான் என்றது போததொழிலாற் காலம்போக்கினொரென்பதாம். (௬௭)

இரந்த தாழந்தவாக கிமைகமுமுன் றமமையு மீட்டிங்
கரந்தை குடியு கடவுளார கழலபணிந் தவுணன
வந்தந் ராயென வாங்குளுஞ் செய்யுமென றஞ்சி
யரந்தை வானவ மமலாகுள் பணிந்தெழுந் தறைவார.

(இ - ள்) யாசித்தப் பணிந்தவாகட்கு இமைப்பொழுதின முன்னரே, நம் மையுங் கொடுக்கத்தக்க கரந்தைமலை குடியு சிவபெருமானா திருவடிகளைப் பணிந்து திரிபுரன் வரத்தை (எனக்குக்) கொடுப்பாயென்று வாங்குதலுமாகுமென்று, தன புற்ற தேவர்கள் பயநடி, மலரகிதராகிய பரமேசகரரது மலாபோன்ற பாதககளைப் பணிந்து நின்று சொல்வார்கள் எ - று. (௬௮)

நொடிக்கு முன்னுல கணைததையு நுண்பொடியாக
முடிக்கு நீயிரமுப புரெடு முண்பெல் காலம்
வடிகும வானபடை யாறசமா புரிமன வெழுசசி
பிடிக்கு மோகினை யாட்டலாற பிசினவே றினேறே.

(இ - ள்) நொடிப்பொழுதிற்கு முன்னே எல்லா வுலகங்களையும் நுண்ணிய
பொடியாகச் செய்யுந் தேவரீர் திரிபுரனுடன எதிர்த்து, கூடாமையாகிய சிறந்தஆயுதங்
களாற் பலகாலம் பாபுரிசினற் திருவுள்ளமானது, கருத்தக்கத் தோர் திருவிளையாட்
டலமாமல, சொல்லுமிடத்திலே வேறினிலே எ - று (௭௦)

எம்பி ரானவீளை யாட்டினை யாவிரே யழிவார
எம்பி லாதபா ரவுணனை மாகவ முடையா
னுமபா தாதையின் சரமத மைனிவ ருலைய
வெம்பு றின்னெதிர் நின்றபுல போய்வினாத தலினுல.

(இ - ள்) எம்பெருமானுடைய திருவிளையாட்டை எவாதாமறியவல்லவா
தேவரீரகட்குப் பிதாவான பிரமணசிரமும் மனமதனும் இயமனும் அழியுமபடி கோபித்த
தேவரீரகட்குதிரே நின்று பலவிதமாகப் போபுரிந்த தன்மையால் அனபிலலாத போர்
செய்யுந் திரிபுரனே பெருந்தவமுடையவனுயினே. எ - று (௭௧)

யானக னீபுரி போரினை நோக்கலு மாறறேற
தேவகொள கொன்றையாய் சிறுவரை யவுண்ணீச செருகுது
வீங்கு வானகையை மிலைத்தரு ளாயென விரந்தார
பாங்கு நின்றவ டானுமப படிசெயக வென்றாள்.

(இ - ள்) தேவரீர் செய்யும்போரை அடியேன்கள பாரக்கவுரு சகியோம்.
தேவனுக்குக் கொன்றைமாலையணிந்தவரே! திரிபுரனையும் அவனபுதலவனாயுந்
னறு புரித்த வெற்றிமலையை யணிந்தருளவேண்டுமென்று (தேவர்கள்) யாசித்தார்கள்.
பக்கலில் நின்று உமாதேவியாரும் அருங்கனமே செயகவெனக் கூறினா எ - று.

வாதி னொலொரு காளி போற போரினா வலிய
கோதை வாயிலே முப்புரன கொற்றரீ காண்ப
போத வாரமா புரிந்தன மினிப்புரம் பொடிபார
மாது காணடிபென றுரைத்துவா ருதிவிட மயினேறாள்.

(இ - ள்) பாரகடலிற் றேனறிய விடமருந் தியசிலபிராண (நிருத்த) வாதின
ஒப்பற்ற காளியைப்போல, போரினாலே வல்லவனாகிய மாலிகட்டியநெடிய வில்வேந்
திய திரிபுரன வல்லமையை, நீ காணுமபடி பெருந்திய பெரும்போரைச் செய்தோம்
இனித் திரிபுரத்தைச் சாய்பா செய்வோம். டெண்ணே! பாரப்பாயாகவென்று (உமா
தேவியாளைப் பார்த்துக்) கூறி எ - று. (௭௨)

மாய னுகியோரா மனததையு மளவையுங் கடநக
தூப னாகிய கணேசமந் திரத்தினைச் சொல்லிக்
காயு முததலைச் சூலத்தை விடுததமை காணா
மேய முப்புரம் பலியொடும வெந்தமை கண்டா.

(இ - ள்) திருமால் முதலானவர்கள் மனததையும் ஆளவையுங் கடந்த
புனிதராகிய கணேசப்பெருமானுடைய மந்திரத்தைச் சபித்து, எளிகின்ற முததலை

லேலாகிய சூலாயுத்தகைச் செலுத்தினமையைக் காணாதவர்களாகி, பொருந்திய திரிபுரமானது பலியுடன் செந்தமையைக் கண்டார்கள். எ - று.

பலியென்றது திரிபுரனுக்குரிய முதற்பெயர். (எசு)

ஆறறல் சான்றவ ராயினுந் தமமின்மே லான
வாறற லாள ரோ டெகூரநதுழய வாராகொலோ வமரா
'ஃதாறற வானமையன புரதகொடு சூலியன சினததா
ன்றறப பட்டன வென்மிகு னிலவுவை யகததே.

(இ - ள்) தேவர்கள் சோல்வியடைந்த ஆணைமததன்னையுடையவனாகியதிரிபுரன தன் முப்புரங்கொடுஞ் சிவபிரானுடைய கோபத்தாலநீறுசெய்யப்பட்டவனென்றால், விளங்குகின்ற இவவுலகத்தில், வல்லபமிக்கவர்களாயினும், தமமைக் காட்டிலும் மேலானவல்லபமுடையவர்களோடு பகைத்தும் பிழைப்பார்களோ? (பிழையா கள்¹) எ - று (எடு)

கணங்க ளாடகன கலித்தரு வினை டெகொடி தோமென
மணங்கொள கற்பக மலாமழை சொரிந்தனர் வாரோ
துணங்கை யாடின பேயினந் தொகுளம் பாடி
யணங்கு தீர்தன ரரிமுத லானவ ரெவரும்.

(இ - ள்) கணங்கள் ஆரப்பரித்தன. இடபக்கொடி கலித்தரு தேவர்கள் (சிவபெருமா னேறிய) தேரினமேலே மணம்பொருந்திய கற்பகமலாமழையைச் சொரிந்தார்கள். பேய்த்தொகுளிகள் துணங்கையாடின திருமால் முதலியவர்கள் யாவரும் செருங்கிய போர்கள் ததைப் பாடித் துன்பொழிந்தார்கள் எ - று

துணங்கை - இருகையு முடக்கிப் பழுப்புடை யொத்தியாடும் ஓர் கூத்து இச்சை, “பழுப்படை யிருகை முடக்கி யடிக்கத் - துடக்கிய நடையது துணங்கை யாகும்” — எனனுஞ் சூத்திரத்தால்க்க

களம்பாடுதல் பரணியெனப்படும. (எசு)

எரித்த சூலமீண் டெயதுமுன முப்புர னிறைவன
வரித்த பூங்கழற பகததிடை வந்தொடுங் கினனா
விரித்த திக்குடை வீமலனாக கனறுதொட் டெவருந்
தரித்து ளாதிரி புராரியென ஁யாதவக தனிப்போ.

(இ - ள்) (திரிபுரனுடன் முப்புரத்தைச்) சுட்டெரித்த சூலமானது திரும்பிச் (சிவபிரானிடம்) சேருமுன்னே, இறைவருடைய அழகிய வீரக்கழல் கட்டிய திருவடியிலே திரிபுரன வந்தொடுக்கமாயினன. விரிந்த திக்காடையுடைய சிவ பெருமானுக்கு அன்றமுதல் எல்லாருந் திரிபுராரியென்று உயரவாகிய சிறந்த ஒப்பற்ற திருநாமத்தைத் தரித்தார்கள் எ - று (எள)

யோகி யாயிருந் தீயோகமுத தியையினி துதர்ப
போகி யாயப்பல போகமும் புரிந்தருள புனித
வேகன போப்புரிந் தறிய்யா வென்றிலெவா போரின
யூசு மா திக ள்மிற்து போ ருளுற ஁வார முறையின.

(இ - ள்) யோகியாயிருந்து யோகமுத்தியை இனிதாகக் கொடுத்து, போகியாயிருந்து பலபோகங்களை யுங் கொடுத்தருள்கின்ற புனிதராகிய சிவபிரான் போர் செயது அறிவியாமறபோனால், போரிலே யூகமுதலியவற்றை எவாதாமறிந்து முறைப்படி போர்புரிவாகன்? எ - று (என)

விழுந்து சேராக்கவன் பூகாமே மல் விழிநகடை வழங்கி
பெழுந்து வரகலா வணங்கிட வெம்பிரான மீண்டு
கொழுந்து கொண்டு மு வெண்கதிக கயிலையைக் குறுகித்
கொழுந்தொ மங்குட வுளக்கருள சுருதுவீற நிருநகரா.

(இ - ள்) (போரில்) விழுந்து சேர்வுற்ற வலிய பூதவீரர்கண்மேலே கடைக்கண்? ணுக்கு செய்து, அவர்கள் யாவரும் எழுந்துவந்து வணங்க, எமது சிவபெருமான திருமயி, கொழுந்துவிட்டு முகின்ற வெள்ளிய கிரணங்களை யுடைய கயிலையங்கிரியை யடைந்து, சமமைப்பணியுந்தாறுந் தேவர்களுக்கு அநுககிருஞ்செயது கொண்டெழுந்தருளி யிருந்தனா எ - று (என)

எரியிட்டு துரின ருடைய வெம்பிரான் நனக்குத்
திரிபுரத்தவ வணிகதவர நாட்டிரு விழாவும்
பரிவு ரப்பிரிந தரிமுதற் பண்ணவா பலரு
முரிய தத்தம் திருங்கதியுறறுவாழ்ந் தனரால

(இ - ள்) தீயினிடத்து நன்று ஆனந்தத் திருநடனஞ் செய்தருளும் எம்பெருமானுக்கு, திரிபுரத்திந்த அத்தினத்தில்திருவிழாவும் அனபுடன்செய்து, விண்டு முதலிய தேவர்கள் பலருமொருந்திய தங்கடங்களை பெரியபதவிகளையடைந்து வாழ்ந்திருந்தார்கள் எ - று (அ)

கன்னி மாமகிப பூரணைக் காமாழிப் புரத்தேநான
மன்னு மாருயிர் மாயநதுவா வவாமிகு பயனைத்
ஆனன விலதைப் பாகுளி யென்று சொல்கின்ற
ரன்ன ராணியில் விழாசெய்வா ரருமபயன பெறுவாரா:

(இ - ள்) புரட்டாட்சிமாசத்தப் பூரணைத்தினம் அழகிய திரிபுரமூடைய அரிய வயிரொழிந்து தேவர்கள் பெருமபடனை யடைதலால், அத்தினத்தைப் பருளி யென்று சொல்கின்றார்கள் அந்தத்தினத்திலே (சிவபிரானுக்குத்) திருவிழா செய்பவர்கள் அரிய பயனையடைவார்கள். எ - று (அ)

அந்த ராணியிற் றத்தம் தாற்றலுக் கேற்ப
வெந்தை யாதமங் கருநரணை யாதிக வியற்றிக்
கந்த மாரங்கநெய் தயிலமொன றுறத்தி ளிளக்கித்
டுத்து மன்பினுற் போற்றுவாராக் குறறுதுதி ளினையே.

(இ - ள்) அந்தநாலில் தங்கடங்களை சுகதிக் கேற்ப, சிவபெருமானுக்கு அருச்சுணை முதலியவற்றைச் செய்து, வாசுப்பொருந்திய நெய் தயிலமிவற்றில் ஒன்றினால், பிரகாசிக்கின்ற தீபமவைத்து, தமமைச்செலுத்தும் அன்பினால் துவிசெய்பவர்களுக்குத் தீயினையானது சமபந்தப்படாது எ - று. (அ)

அணைய கன்னிமா மதிவரு பூரணை யதனிற்
கணையும் வாரகடற் கருவிட மயின்றவன பூசை

செவ்வாய்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அரசகுலசேகர புலவ சிகரத்தினம்

ஆகிய

அதிவீரராமபாண்டியர்

அருளிச்செ

கூர்மபுராண மூலமும்

புருவகாண்டம்.

முதலாஞ்சங்கியை.

விளம்பிநூல்.
புரட்டாதிழி.

சைவப்பிரசாரணமும், தமிழ்ப்பண்ணிதரும்

ஆகிய,

யாழ்ப்பாணம்

நா - க. தி. இ. வே. ற்பிள்வனா அவர்கள்

இயற்றிய வுரைமும்.

இவை

சென்னை

பிரமபூர்ச் சூரபபெண்டை.

வித்தியா ரதநாகரம் பிவரில்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

1878.

Registered Copy Right

உரைப்பிரகடனம்.

அகண்டாகர நித்தவியாபக சந்திராந்த வஸ்துவாய், சர்வ நித்தந்தவ சர்வாநுசரக முத்தியாய் விளங்காநின்றவியென்றமாதே அதிபரமாத்பதி யென்று ஆன மாக்களைய நமெல்லாம் அறிந்து வழிபட்டியுமாறு மெய்ஞ்ஞான சாதன திவ்வியாயிர் தங்களைப் பொழியுந் சத்துவஞான சிவபுராணம் பத்தினுள்ளும் அதிசிறப் புடைத்தாய்பாற் கடல்களைத் தாலத்திலே, கமடவுரு வெடுத்த அமுதமளித்த பதமநரபுத் தவளால் ஆமரர் முனிவர்க்கு உபதேசிக்கப் பட்டதாய், இருகண்டக்களையும், கள-அகண்டக்களையும், சு-000 கிரந்தக்களையுந் கொண்டு சகல வேதரகம சார்ங்கனையெல்லாம் உள்ளடக்கிய தாய் விளங்கும் பெருமை வாய்ந்தது ஸ்ரீ ஸ்ரீ மகாபுராணமேயாம். இதனை ஆரியதிரா விட பாஷாவிற்பன புலவ சிகரத்தினம் ஆகிய நிதிவீரராமபாண்டிய அரசரேறு சொன் னாயம் பொருணயங்களோ டெம்மயங்களுந் துணக்கச் செந்தமிழிற் செய்யுள் ரூபமாகப் பெயர்த் தளித்தனர் அதன் பூர்வகாண்டத்திலே, புராணலக்கணம், பாசுவத்துவம், வருணச்சிரம தருமம், பிரகிருதி யுற்பவம், பிரமகாலவளவை,சுவேதவராககற்பம், தமோ குணசிறுட்டி, பாவதிதேவி திருவவதாரம், திருமணம், அரசபாரம்பரியம், அந்தகாசர வாணசர சாரூபப்பேறு, சிவலிங்கப் பிரதிட்டை, புலத்தியன்மரபு, இராமகிருஷ்ண லீலாவியூதி, இராவணவம்சம், சத்திராம சகத்திர மந்திரம், யுகதர்மம், காசிமாந்தர் மியம், மனுமரபு, நவகிரக மண்டலவளவு, அட்டமூர்த்தி வியல், உலகநிலைம், வான வர்வாழ்க்கை யாதியவும்; உத்தரகாண்டத்திலே, மாகேசுரபிரபாவம், கிரியை, பாசு பத-சங்கிய - அட்டாங்கயோகங்கள், சிவஞானமகிமை, சிவசத்தியின்செயல், ஆசமன விதிசிராத்திரியம், நித்தியசர்மவிதி, பொதுவிதி, யாகம், தலாபுருடாதி தானபலம், பாரமேஸ்வராரூபம், விபுக்மிகமை, தத்துவதரிசனம், ஐசௌசகிரீணபம், ஆச்சிரமலக் கணம், மகாபாதக பிராயச்சித்தம், சிவபுராணம், சலந்தராவதம், திரிபுரதகனம், உப மன்னியப்பேறு, திர்த்தமகிமை, பிரளயசப்பவம் ஆத்யவுமாயி உலகர்க்கு இன்றி யமையா விசேட ஞானங்கனையெல்லாம் தெளிவாக எடுத்துக்கூறும் இப்புராணப் பொரு னைச் செந்தமிழ்பயின்ற புலவர் தெரிந்த பபஹுதலபோல, ஏனைய அன்பர்களும் இலகு விற் நெரிந்து பயனடைவாரென்றெண்ணி, அதன ஒவ்வோர் செய்யுட்களின் பதங்கட்கும் பிரதிபதங்கள் தோன்ற உரையும், வேண்டும் இடங்களில் இலக்கணக் குறிப்புதரும், ஆசிரிய வசனங்களும், விசேடங்களும் பொருந் இயற்றிய பதவுரையை, வாங்குவோர்க ளும் எமக்கும் சுலபநிரிந்தம் ரூபல ஆறுபாறங்கொண்ட சங்கியையாக உயர்ந்த கடிதத் தில் பதிப்பித்து, ஈளதாம் முதலாகப் பிரதிமாதத்தோறும் முதலாந்தேதியில் வெளிய படுத்தச் சித்தமாயிருக்கின்றேம்.

இந்தால் சுமார் ௨௫ - சங்கியையிற் பூர்த்தியாகுமென் றுத்தேசிக்கின்றேம். சங் கியையொன்றன விலை அணு ச-ஆகவும், முற்பணஞ் செலுத்துவோர்க்கு வருடமொன றுக்கு ரூபா. ௨-—௮—0 ஆகவும் சந்தா ஏற்படுத்தப்பட்டது. வெளியுரார் நியமிக்கப பட்ட சந்தாவோடு தபாற்செலவு அணு அறும் முற்பணமாக அனுப்புவாராயின், பற்று சிட்டோடு சங்கியைகளும் கிரமமாக அனுப்பப்படும் ஒரேமுறையிற் பத்துப்பிரதி எடுப பவர்க்கு ஒரு சங்கியை அதிகமாகக் கொடுக்கப்படும். சங்கியை பெறவிரும்பும் அன்பா கள் இடையில் விவரோல தமக்கும் எமக்கும் கட்டும்பாடும். எனப்பதத்திலேயே யோசித்துக் கையொப்பக்காரராகும்படி வேண்டுகின்றேம். வேண்டிலோர் எமக்குத் தெரி வித்துப் பெற்றுக்கொள்ள. இஃது இடையூறின்னி யின்றுமுற்றச் சிவபெருமான நிரு வரண வேண்டுவோமாக

இங்ஙனமே.

நா - கதினாவேற்பிள்ளை.

21-படைலொட்டம்மன்கோலிலிதி
ஞ்ஞைப் பட்டாளம்போல்ட், சென்னை.

1898(௨௫)
அக்டோபர் 1௨ }

பிறை திருத்தம்.

புத்தகம்.

உ.

எ.

௨

௨.௨.

வரி.

௧௪.

௨௫.

௩௦.

௨௬.

பிறை.

பிரயோகவிவாக.

களித்.

கலந்.

அரிசந்தானம்.

திருத்தம்

பிரயோகவிவாக.

களித்த.

கலங்கி

அரிசந்தானம்.

கூர்ம புராணம்

மூலமும் உரையும்.

வேதாகம உபநிடத சித்தாந்த சாரங்களையெல்லாம் உள்ளடக்கி, உலகத்தின் நேற நமொடுக்கம், மனுவந்தரம், முனிவராற்றல், அரசபாரம்பரியம், அவாகள்சரிதம் என்னும் புராணவிலககணை மைந்தும் வாய்ந்து, வடமொழிக் கடற்கண் விளங்கும் கூரம்புராணப் பொருளைத் தண்டமிழ்த் தெனமொழியார்க்கு நனகறிவுறுக்கப் பொருட்டொடர் நிலைச் செய்யுளெனனும் பெருங்காப்பியத்திற பெயர்த்து யாப்பானடிக்க ஆசிரியன், எடுத்துக்கொண்ட வஃது ஐதிதையிகம், ஆதியாசுமிகம், ஆதிபௌதிகம் எனனுமியையிற் றானவரு மிடையூறியாவந்திராது இனி ய முடிதற்பொருட்டும், முடிந்தது நினது நிலவு தற்பொருட்டும் என்குணமமைந்த விமைவுற காத்தலை வேண்டிபதாம்.

காப்பு.

வெண்ணிலாக் கற்றை காணறு விளங்குமோ பிறைககோ டின்றி
யெண்ணிலோ பாகங் கூந்தற் பிடியென விரும்ப வாமறாது
பெண்ணொரு பாகம் வைத்த பிடுஞ்சு னுருவு கட்டி
மண்ணல்ல களிவல யானை படிமலா சென்னி வைப்பாம்.

(இசுவரபொருள்)

என்னிலை ஓர்டாகம்-ஒன்றனும் அளவுபடுத்தற்கரிய திருமேனியி னொருபகுதி, வெண்ணிலாக் கற்றை காணறு விளங்கும் வெள்ளிய சந்திரிகைத் தொகுதியைப் பொழிந்து பிரகாசிக்கின்ற, பிறைஓகோடுஇனறி-பிறைசசந்திரனைப்போன்ற ஒப்பற்ற கொம்பொன்றனைமில்லாமல், கூந்தல் பிடிஎன இருந்த ஆறால்-பிடாகக் ணுரோமங்கள் செறிதலையுடைய பிடியானேபோல விளங்கிய தன்மையானும், ஓராகம்-மற்றை யொருபகுதி, கோடு இருந்த ஆறால்-களிற்றி யானேபோலக் கொம்பொன்றனை யுடைத்தார் தன்மையானும், பெண் ஒருபாகம் வைத்த பிடுஞ்சு உருவு காட்டும்-உமாதேவியானாத் திருவுருவி னோர்க்குறக்க கொண்ட சிவபிரானது திருவடிவத்தை யித்தன்மைத்தெனறு காட்டியருளாநிற்கும், அண்ணல் அம் களி நலயானே-பெருமைத்தன்மையும் அழகும மதக்களிப்புமுள்ள நல்லயானையாகிய விராயக்ககடவுளது, அடிமலா சென்னி வைப்பாம் - திருவடிகளாகிய செந்தாமரை மலர்களைச் சிரமிது யாம் குடுவாம் என்க

கருமத்தொடங்குவோர் யாவராயினும் முதலில் விககினகாத்தா வாகிய வ் வையே காப்பாக வைக்கவேண்டு மெனறும், வைக்கின அஃது முட்டினறி அனறேலாகாதென்றும் வரம்பெற்ற தலைமைபராகலின் இவனுங் விராயமுனன் என்க, உடாககாணடி உருமாறு

கூர்ம புராணம்.

பார்க்கவழாணம்-திருவவதாரப்படலம்

முராரி யாதிய தேவர்கள் முந்நிலை நுழைந்து இனிவள்ளோர்
விராவி யாதொரு காரிய மாயினும் விளங்குதற்ச் செய்வெனநே
பராவியுன்னருச் சனைசெய்வோர் மனத்துறு பானமைநக தருளுன்னன
பிராது செய்பவா காரிய மூறுசெய் திடுதியென் நிறைவெனவ்வான

சத்தி யொருகூறாகவும், சிவம் ஒருகூறாகவும் மமைந்துள்ள அர்த்தநாசீசர்¹வடிவப்
போல, ஒருபாகம் கொம்பின் நிப் பிடியுருவாகவும், மற்றோபாகம் கொம்பிருந்து களிற்
றுருவாகவும் காட்டும் வடிவமைந்த யானையாகிய விநாயகக் கடவுளது திருவடிப்போது
களை யாம் சிரமேற நரிப்பாம் எனப்பது கருத்து

வெண்ணிலா-என்பது இனமினமையின் விசேடிககப் படாநாயினும் செய்யுட்கு அணி
பாய் நிறமலால் வழிது யமைதன் மரபாம் எனனை? “இனச்சுடழில்லாப் பண்புகொள்
பெயர்க்கொடை-வழுககாறல்ல செய்யுளுள்ளே” என்றா நோல்காப்பியனாராகலின், இது
போல்வருவனவற்றை யினமினிதி-செய்யுளில் வருவது கருமதாராயன் என்பா பிரயோக
விவாகதூலாரும், பிறைஎன்பது கலைநிரம்பா மதியாகவும், கந்தை கான்று என்றது வளாந்
துறுத்துணிபினனென இன்றி-உகர மிகரமாத்திரிந்த வினையெச்சக குறிப்பு எண்ணின
என்பாடல்கொண்க, ரீதியுங்கால் என வினையெச்சப் பொருட்டாகவும், வலம் இடமாகிய
எண்ணத்தில் என ஐந்தனுருபேற பெயாப்பொருட்டாகவும் உணாப்பாரு முளா இறை
வன்றிருவரு பசுபாசஞானககா னநிவருந் தகைத்தாகலானும், ஓபாகம் எனவே “எடு
த்தமொழியினஞ் செய்பவாழிநிதகே, எனனும் நோல்காப்பியவிதிப்படி இனமாகிய மற
மையாய்கமுகம் குறிப்பா னுணரப்படு முரிந்தானு மவைசிறப்பன்றாம் “பிடியென பெண்
பெயர் யானேமேறமே” என்பது விதியாகலிற் பிடி-என்பதற்கு யானையென்றாம் என
எனனு மூவம் உருபிடைச்சொல் றாணிபு யண்புணர்த்தும் பொருட்டாய், இருந்த வெண்
பதன் முதனிலை வினையென்கொண்டது.

“பெண்பாலெல்லாம் பெண்ணென்றருளிய,, என்றபடி பெண் என்னுச்சொல் இரு
திணைப் பெண்மைக்கும் பொதுவாயினும், அடைகொடுத்தாக்கி னஃறிணைப் பொருளா
மென்றும், வாளாகுறின உயாதிணைப் பொருளாமென்றும் உச்சிணைக்கினிய ருணாத்தமை
யானும், “பெண்ணுப்பினவும் மககடகுறிய” என்று நோல்காப்பியனாரும் பின்விதிநோ
துப வாக்கலானும், அஃதுயாதிணைப் பெண்மைமேற்றாய்க் கடபுலனாயதோர் அமைதித்
தன்மைப் பொருட்டாகாமே டெண்பாலாய் தன்மைப் பொருட்டாய்ப் பராசத்தியாகிய
உமையம்மையானா யுணரத்திரிந்தது பிட்டுகன-தலைக்கோலத்தை யுடையவன் யானே-
ஆகுபெயர். யாம் எனனும் எழுவாய் வருவிககப்பட்டது

முக்குணத்தாலாய் மூவாகுநள் முந்நிலைவர்க்கு² சத்துவராசத்தங்களை ஓராவழிப்பு
சரித்து, இறுதியின்றிமும் எம்பிராருய உருந்திராக்குத் தாமதகுணத்தைச் சாற்றினும்
அவாசெயலியாவும் கருவிகொண்டதுத்துக் காயப்புண்ணுறாந் தருமவைத்தியன் றன
மைபோலவும், புரவ்வா துஞ்சொல்லைப் போற்றவிடத்து வளாளிலடித்துதுக்கிப் பத்தமு
மிடிக் தந்தைதாயர் தண்டம்போலவும், அழககெடுக்கும் வண்ணவென் ளாவியிலைவைத்
துக் கல்லின் மழுக்கும் வண்மைபோலவும் புறத்துக் காணப்படலும், அகத்தவையெல்லாம்
வண்மாக்கட்குக் கண்மத்தையுடிக் மலமுங்கழிஇ யந்தமிலின்பத் தழிவிலிவீட்டை யளிப்
பான்செய்யும் பெருங்கருணைத் திறனுய்ப் பிறங்கலான், வெண்ணிற விளக்கம் வாய்ந்த சத்
துவகுண ரூபசுதந்தான் சங்கரனையென்றும், அவனியல்பிணையும், அபையு முபாயங்களை
யும் உண்மையிற்கூறுந் சிவபுராணங்களே சத்துவகுண புராணமாம் என்றும், இப்புரா
ணமும் அவற்றொன்றாய்ச் சத்துவகுணத்த தாமென்று முணர்த்துவான் “வெண்மை”

எனது உண்ணப் பண்டமொழியை முதுவிலவரித்து, அப்பிராண மென்பெயர்த்தே வென் பாககு, வெண்ணிறமுள்ள திருப்பாற்கடலி லமுதவ கடைநகலுத்துக் கூர்மந்பமாகிய விட்டுணுவிலை தாமரைமலரிலவாழு மிலக்குமி கற்பவிருத்தாந்தங்களை யெடுத்தனாக்கப் பட்டமையாற் கூடும்பிராணம் என்னும் பெயாற்றெனக் குறிப்புணர்பாரன், பால், தவள முதலிய இவணமைப் பண்புகுரியவாய பரியாயச்சொறகூர் யெடுக்காது, நீருக்குரிய எழுத் தாகிய வகரத்தை முட்டாகவுள்ள மொழியையே வைத்துக் கூறினான் எனக் என்னே? வகரவெழுத்தால் நீரும், அதனால் அன்னதுரிமயாகிய வெண்ணையும், குறியாகிய தாமரை யும், அதிதேவதைநாகிய விட்டுணுவாய்தோற்றமும் உண்மையின்கூத்தாற் பெறப்படுவ வாகலின்

இறைவன் பொருளியெழுந்து முரணெனமுருகிப் கங்கையைக் குறைத்தடக்கிய திரு முடியிறாறே, மங்கியிழிந்து சரணெனச் சாரங்க சந்திரனை நிறைத்துட்கரும் தன்மை போல, அவனது மெய்மையைப் புகழ்மிகக் விபுராணப் பொருளை மேற்கொண்டடை வார் மேலாளிவங்குவார் என்றும், “ஆலம்மதியு மெனக்கியுங் களங்குறையும் கல்குறை யு மானக் காலும்-புலவொலா மிகமகிழ்நே யமுநெனவே பயனுகாநது புகழா நிற்பா-நில வுமிழு மதிகரவு புரிபவா க்கு மவிரகியா க்கு நெருப்பாந் தோன்று-முலகினிலென கவியமுகக் காறுடையவாக்கு ம்பேதையாக்கு முவப்பெய தாதே” என்றும், “மாயதலும் பிறத்தலும் வளாநது வீங்கலுந்-நேயத்துலுமுடைமைபுந் திங்கள் செப்புமால்” என்று சிந்தாமனியிற் கூறியங்கு, இப்புராணமும் உலகத் தோற்ற மொடுக்கமுதலிய பஞ்சலகணங்களைபும் உணர்த்து மெனதுங் குறிப்பா லுணர்த்துவான “நிலாக் கரறை கானது விளங்கும்பிறை” எனவும், பிறைச்சந்திரன் வெள்ளியநாய வனைந்து, இருளைப்போழ்கது, அமுதவொளியை யளித்து, உடுக்கணத்தலைமைபூண்டு, அசுவினிமுதலிய நடசந்திரங்களுள் கிரமந்தப்பாமே கலந்து அவைகளையளிக்கப் பூண்டது, அருவு முருவும் அருவுருவுமுடைத்தாய், இரவினும், பகலினும், இராப்பகலினு நிலவி, உலகத்தானும், பதினென்கணங்களானும் பரவப்படுதன் மைத்தாய், வாணியியங்கு ம் நவகிரகங்களான ஏனைய கிரகங்களபோலக் காணப்படாத (இராளுகேதுக்களாகிய) பொருள்களைத் தனக்காடடி, முகத்திறுநிற்று விளக்கி யொளி ரும் பெருமைத்தாகலின் அவ்வொப்புமை கொண்ட கோடென்பான “பிறைக்கோடு” என வுக் கூறினான்

இங்ஙனம் அடைமொழி புணர்த்திச் சந்திரனை முதலில்விசேடித்தமை ஆசிரியர்கள் குலமுறை போற்றியுதன்றி, சந்திரன் சத்தியமச மாகலானும், சத்தியம் நொடப்படும் பொ ருளாகவும், ஒலியாகவும், கேட்கப்படுவனவாகவும், அவற்றின்சுவையாகவும், வித்தையாக வும், அவற்றிற் கிறைவியாகவும் நின்றமை நோக்கியாய்

இலிங்கபுராணம்-அட்டமூர்த்த நுரைத்த வத்தியாயம்.

மாயிரு ஞால மீன்றாள் வலலி கூறதாம் வயங்கு வெணமதியு மெய் தனைகலையால் விண்ணவா தமமை விழைந்துறை தென்புலத் தோனா யேயவுற நிறைய ஓட்டி நன்காய விருந்தவப் பரிகண் மறநெவையுந் தேய்வுற வாசி நாடொறு மிருந்து தீதற வளாநதிடச் செய்யும்.

௨௭. சிவன்விபூதியுந் தேவீவிபூதியு நுரைத்த வத்தியாயம்.

ஒலியெ லாமொளி ரொண்ணுத லிறைவியவ் வொலியை மலைவின் றாகவே கேட்பவன் மதிமுகி முணிகதோன் சொல்லு றைநதிடு சுவையெலாம் தேவியச் சுவையை யுலைவின் றாகவே யறிபவ னொளிர்மழுப் படையோன்.

கூர் ம பு ர ண ம்.

சைவபுராணம்-சிவஞ்சித்தி யுந்விபுதி யுரைத்த வந்தியாயம்

ஆனெலா மிறைவன் பெண்ணெலாந் தேவி யாகுமா லறிந்துநா முமாகிச்
பேணுறு விடய முமையவ எவறறை நுகாபவன் பிஞ்சுக் ழுமாற
பாணியா தியாவா கேட்பவன சிவனாந் தேவியே கேட்புடட பரிவ
வேணுறத் தொடுவான சிவன்ருடட பரிவ யாவைபு மிறைவியா மியம்பினர்

ஓர் கூறு கொம்புண்மையால் ஆண்போலவுடய, மறறோர்கூறு கொப்பின்மையால
பெண்போலவுடய, இரண்டுங் கூடியமையால் அலிபோலவுடய விளங்கலின் அவன், அவள்,
அதுவெனலும் ஆண்பெண் ணலியாகிச, சராசரங்களாகி, சத்தசத்தாய, சத்தசத்தாய,
எல்லாமா யல்லவுமாய, யார்க்குந் தினத்தற்குகிதாய விளங்கும் தத்பரசிவத்தி னிலக்கணத்
தையும், அதுகொண்ட கேவலவுடயவகளுளொன்றாய் அத்தநாரீசர மூர்த்தத்தின் மனமை
யையுந் தன்வடிவாறகாட்டிம யானையெனபான் “கோடினறி பெண்ணிலோபாகு கூந்தற
பிடியென விருந்தவாறறம-பெண்ணெருபாகு வைத்த பிஞ்சுகளுருவகாட்டிம யானே” என
றான. அரீத்தநாரீசர மூர்த்தமாவது-முன்னோ காலத்துப் பிருங்கிமுனிவா சிவபிரானைமாத
திரம் வணங்கிவர, இடப்பாகத்திருந்தருளு மிறைவியாறறளாய வேறையிருந்தமையா லன்
றே விதுநோந்ததெனது தவங்கிடந்து, ஓர் கூறுப இறைவன் நிருமேனியின் அமரப்பெற்ற
வடிவாம். அதனை “உமையுந் தானும் வேறன்மை யுருவினிடத்துத் தெளிப்பானபோ-லிமை
ய மயிலை யொருபாதி வடிவி னிதுவி நாறகரத்து-மமைய வன்சுப் திரிஞ்சுல மபய வரத் மிவை
தாங்கி-நமையு முயயக கொண்டருளு நாரி பாகன நிருவருவாம்” எனனுங் காஞ்சிப் புரா
ணச் செய்யுளானதிக. கனி-என மது முமமத்ததா லுண்டாகிய கனிப்பு மு மமதமாவன-
கன்னமதம், கரமதம், பீசமதம் எனபனவா ம யானையுமா புக கமுத்தின்மேலனி யின்மை
யான முமமத்தத்தென யாங்கனமென்பார்க்கு, முமமதம் யானைக்கு அடையென்பாரும்,
ஒருகோட்டன் முதலியனபோல விநாயகப்பிரானுக்கு அடையாய நிறைவின் யானைக்கன
றென மறுத்து, இச்சாளுனக கிரியைகளே முமமதமென நுறுவிகக்கப் பட்டனவென்பா
ரும், அவைனுயிற் குமரவேளாதியோனாயு மகசுருத்துநோக்கி முமமத்தின்னான மொழி
யப்படாமையான அஃது மனநென மறுப்பாரும், பஞ்சாககரபேதமாகிய எட்டெழுத்து,
ஆறெழுத்து, நாலெழுத்து முதலியனவுடய, டஞ்சாககரமென வழங்கப்படுமாறுபோல மும
மத்தத்தினவகையான ஒருமத் திருமதமும முமமத்தமென வழங்கப்படும எனபாரும் உளராக
லின், இவ்வாசிரிய னவையிறைம யெல்லாமறுத்துக் கனிமறுநுக் கொண்டமையான் மும்
மத்தத்தன் எனபான் “கனிநல யானைமுகன்” எனது, “கனிநலயானே” என்றான் இக்
கருத்தைப் பற்றியன்றே தனிகைப்புராணத்தாரும், “முமம தத்தனென் றெருபெயர்
தனக்கு மொய்கூந்தற - கொடமை வெமமுலைக் கொற்றெழிக் கொடிச்சிவ யிலைவேற-
கைமம லாத்தனி யிளவறகுங் கஃறெனுங் கானத் - தமம் முந்தபுக குறுத்தவ னடிமலா
பணிவார்ம்”, என்று பகர்ந்தாரெனக் நல்லுயிரகளைபும பேணிணாயும் நலிந்து, தாழ்ம
நலியப்பட்டிருக்கும் இருகோட்டு மண்ணிடத்து யானைகளையும், நாற்கோட்டு விண்ணி
டத்து வேழத்தையும் போலாது, ஒருகோடு மறுகோடு முடைத்தாய, எண்ணிடத்துள்ள
விககரியோ “சொல்லாரும், பாதாள மூடுநிலிப் பாரேழும் வின்னெழு - மாதார மாநி
யகண்டநிறைந்தோத், வரிநா யெளிதா யருமறையா நங்குத்-துருவா யுயிரா யுணாவாய்ப்-
பெரிதாய, வெய்யதுயாப் பாசமற வீசியே வெமபிறவித் - துயய கடலைத் துகளெழுப்பி-
யையமுறும், காமக் குரோதமத் மாரசசரியங் காயந்தபாத்துச - சாமத் தொழிலின் நலை
மிகித்துக் - காமத்தார், தத்துஞ் சமயக் கண்கலின்விறற் கட்டழித்துத்-தத்தம் புகங்கொ
லைக் ளாங்கழித்தே - தத்திலரும், பாசக் குழாத்தைப் படவடித்துப் பாவையர்தம்-மாசைக்
கருத்தை யாவிசீ கேசத்தா, லானவே கங்கொண்டருண் மும்மத்தத்தினு-லானையார் தத்து
வக்க ளுள்புகுந்து - தேனைப் பருகிக் களித்துயர்ந்த பன்மறைநார் கோட்டான் மருவித்

திருநீரான வாயையா” அன்பரக - திருநீர கட்டி பட்டி, வெப்போக களமுறணி, புல பகைகழறுது, அருணமதம்பொழிந்து ஒருபெரும்பொருளளிக்கும் உவாவெனப்பான் “நலயா னீ” என்றும் “புவின்தியலிபெ பொருநககூழிவா - மலகலமாதுலு - நிறமுண்டமைபுக - காலத்தின் மலத்தலும் வனமுதுகு டுத்தித்தலும் - கண்டோ ருவததலும் விநையா பதித லும்” என்றபடி அவையையாகிய இறைவனடியும் புவிக்குணத்தைப் பொருத்தினிளங்க ளுண்மையானும், “அழிச்சுநத மாலகண் டலாநன் காட்டிவர தான நிகொண்டென் - முடிச் சந்த யாமல ராகுமுன்னே” எனத் திருக்கோவையாரிற் திருவா பலாந்ருவியாகு, சென்னிக்கண் யாவரானுஞ் டுடாருத்தகுதியானது தவாதலானும், அவரனை மலா என துங் கூறினான் எனக் அன்றியு மவன்றிறவுங் கிரியாசத்தி, நூனசத்தியாக விரிப்பே மலர் எனப்படு மென்பாருமுனா

வைப்பாம் - என்றது, ஆசிரியனானவரே யுயர்த்துணாத்த வுபசாரமன்று மனனாபிவெ லா மண்ணுள் வேந்தன் மன்னாபி கொண்டு புகுதிய தாகலாநும், ஆசிரியரு மனபதை புரிக் கு மாண்பின் சாகலானும், இவனும் தன்னோடு மறைபுரியுந்ரும் பயனடைவான் சேர்த்துணாத்த பன்மையைக் குறிக்கும் தன்மைச் சொல்லாம் அதனை, “அனைத்தாம், அப்பா மெம்மே மென்னுங் கிளவியு - முயெடொடு வருதலு கடநற வெனாந் - மநநாந் கிளவியோ டாயென கிளவியும் - பன்மை யுணைகரு தன்மைச் சொல்லே” என்றும் தொட்காப்பியர் குத்திரத்தானறிக வைப்பாம் என்ற காயத்தொண்டானே மறைப வாகுகின்றென்றி மனத்தினறென்றும் பெறப்படும

யானையாகிய விநாயகக்கடவுளது திருவுருவமடிக்ருகனது திருவுருவத்தை நின்றபடிகுத் மெனதலால், இச்செய்யுள் மீருத்திமதாலங்காரம் என்றும் நின்றபடலியாம் இதுபுரிய பொருளிற கைக்கிளைப்புறைய பாடாண்டிணைப் பகுதியிற கடவுள்வாழ்த்து என்றும்புதற

கடவுள் வாழ்த்து.

அஃதாவது, நூலசெய்வோன் இம்மைப்பயனையாகல் மறமைப்பயனையாகல், இரண் டனையுமாதல் பெறுவான மனப்பொருட்டானும், பிறப்பொருட்டானும், இருவாப்பொருட்டா னும் வேண்டித் தானவழிபடுகடவுளையாகல், எதிகதுக்கொண்டபொருட்கு ஏற்புடைக்கட வுனையாகல் வாழ்த்துதலாம் பாவனும் புகழ்ச்சியு தலைவன் கண்ணவாய்பரிசில் பெறுதல் பாடுவோன் கண்ணு மாகலின், இஃது ஒருதலைக்காமமாகிய கைக்கிளைக்குப் புறமுயிறு ஆகவே யிவ்வாழ்த்து இகபரமிரண்டும் வேண்டி யிருவர் பொருட்டானும் வாழ்த்திய இரு வாழ்த்துமாம் எனனை காப்பியத்தலைவனும், வழிபடுகடவுளும் சிவசெனயாகலான டண டிக கடவுள்வாழத் தெனான அடியவனாயுந் சோத்ததென்னெனில் “பாலையதல் பாடி யதும் பாம்பொழியப் பாடியதும் காலனையன் தேவிக் கராக்கொண்ட - பாலன், மரணந் தவித்ததுவு மறமவர்க்கு நததங் - கரணம்போ லல்லாமை காண்” எனத் திருக்களிற்றுப் படியாரிற் திருவாய் மலாநதருளியுதனும் “அறிவாந் சிவனெனப்பது திணைமெனது” ஆணையிட்டு னோத்தமையானும் கடவுள் எனமெனக் மறையை குருவணக்கமுட, ஆசிரியன் மன்றருவாகலானும் பணியெய்திடு குருவேசிவன் சிவனே குருப்பழிநீர் - துணிவாகிய விஞ்சைச்சிவன் பூசை தொடர்ந்தாற்றின்” எனச் சைவபுராணக் கூறு மாற்றும் ஓககு டெனக்,

சிவபெருமாள்

சீர்பூத்த குழவிமதி யமுதிதைப்பக் கங்கைசெழுந் திவலை தூற்ற வார்பூத்த பொம்மனமுலைக் கெளரியிரு கண்களியப் வானோ போற்ற வேர்பூத்த மணிமனறத் தானந்த நடம்புரியு மெண்டோண முககட் கார்பூத்த கறைமிடற்றோன் கமலமலாச சேவடியெங் கருத்துள் வைப்பாம்.

(இ-ள்)¹² இந்த குழவி மதி அழகு இறைப்ப-சிறப்புமலிந்த இளஞ்சந்திரன் கிரணங்களாகிய அமிர்த்தத்தைப் பொழியவும், கங்கை செழுவிலை ஆற்ற - கங்கையானது வளப்பமுள்ள நீர்த்துளிகளைத் துமிக்கவும், வார் புத்த பொம்மல முலை கௌரி - கச்சினுள்விரிந்த பொலிவாகிய தனங்கையுடைய சிவகாமியம்மையார், இருகண்களிப்ப-இறுதிருக்கண்களாலும் தரிசித் துவகைகளையவும், வாரோரே போற்ற-தேவர்கள் துதித்து நிற்கவும், ஏர்பூத்த மணி மன்றத்து அழகுநிறைந்த கண்கம்பையின்கண், ஆனந்த நடம புரியும்-ஆனந்த திருத்தாண்டவத்தைச் செயதருளுகின்ற, என் தோள் முககண் - எட்டுப் புயங்களைமூலமுடைய கண்களைமுடைய, கார புத்த கறைமிடறோன - மேகத்தைப்போல அருணிமைந்த நீலகண்டத்தை யுடைய நடைப்பெருமானது, கமலம் மலா சேவடி-நாமனா மலாபோன்ற செவவிய திருவடிகளை, எம் கருதுகூள வைப்பாம்-எமமனத்துள் வைத்துத் தியானிப்பாம்.

“சீர்பூத்த” எனமுடிந்தொடங்கியது பாட்டுடைத்தலைவனது இயற்பெயர்க்கேற்ப மங்கல மொழிமுதல வகுத்தெடுத்த மாண்பாம் எனனை? “தொகுத்துரைத்த மங்கலஞ் சொல்லெழுத்துத் தானம்-வகுத்தபா லுணடிவருணம்-பகுத்தநாட,டபாக கதிகண்மென்றினாந் தின மனமையினேச் - செப்புதர முனமொழியின சீர” என வெண்பாப் பாட்டியல் விதித்தலின் அம்மொழிக்கண் முறையே சீரெனனு மங்கலமும,மூவகைச்சீர்ச் சொல்லும், பஞ்சாக் காரமும், பாலந்தானமும்,பெணபாலம்,அமிர்தவுணவும், அந்தணவருணமும்,இரோவதிநாளும், தேவகதியும், துறக்ககணமும் அமைந்திருத்தல கானக “அப்பிறை பதினெண்கண்ணு மேந்தவுமபடுமே” எனப் புறப்பாட்டிலும், “குறையல மாமதி கொளினு மன்னதா-லுறுபய னேகுகியே யுலகம் போற்றலபோல” எனக் கந்தபுராணத்தும், “குழவித் தங்க ளிமையவோத்த-வழிகொடுமுடித்த வருமைத்து” எனச் சீலப்பத்தகார்த்தும், “அங்கண் விசமபி னிருளபோழந் தகலவா நெழுந்த-திங்கண் மறுவுஞ் சிலாகைதொழச் செல்லு மன்றே” எனச் துராமணியிலும், “ஒண்கதிர் வரணமதியஞ் சோதலா லோங்கிய-வங்கண் விசு பின் முயலுந் தொழப்பேடம் ” என நாலடியாரிலும் விதந்தவாறே பதினெண்கண்களானன்றிப் புவலகிலுள்ள டெளத்த சமண சமயிகளானும் பரவப்படலானும்,பிரதமைமுதற் சதுரத்த்சிறுருவுள பதினாளுக்கிலைகளி னமிரத்ததை அககிணிமுதலிய தேவாகளும், அமாவாசி தினத்துள்ள ஓரகலையி னமுதந்தினை மூவகைப் பிதிராகளும் உண்டளிக்குமே மெனமைத்தாய விளங்கலானும், மதியை “சீர்பூத்த” என்று விசேடித்தான குழவி இளமையுடையது, “மழவுக குழவு மிளமைப் பொருள்” எனறலின் மதி - மதுவையுடையது, யாவரானும் மதிக்கப்படுவது என்றுமாம் “குழவிக்கோட டிளம்பிறையுந் குளிர்மதியுந் கூடினபோல” எனச் சிந்தாமணியார் செபலான,ரான்டிக் குழவி மதி என்றது குழவிப்பருவத்து ஒருகலையை யுடைத்தாய்ப் பின்பு இளமைப்பருவத்தே நின்றபிறை எனப் பொருள்கொளக் சந்திரன் தக்கனதுசாபத்தாற் கலைகள் குன்றப்பெற்று இறைவன சரணடைந்தானாக, அவரை முடியேற்றி வளர்த்துத் தேயர்தும் வரக்கடவ தென்றானறி, தான்குறிககானின்ற வோகலை யெனறுந் தேயாதிருக்க வரமுமிந்தான் என்றது புராணம் குடினபிறை யிருகலை யுடைத்து என்றார் அடியார்க்குநல்லார். ஆகலின், குழவி என்றது குறிககானின்ற கலைப்பிறையும், மதி என்றது குழவிப்பருவமொழிந்ததன் மேறறுமாதலின் இறைபட-என்று பாடககொண்கு பொழிந்த எனப் பொருளுரைத்தாம்

இன்னுஞ் சந்திரனை ஆதிதைவிகசந்திரன், ஆதியாத்திகசந்திரன், ஆதிபௌதிகசந்திரன் எனமூவகைப்படுத்தி, மந்திரரூபமாகிய ஆதிதைவிகமதியே மேலவைக்கப்பட்டதென்றும், அத்தாமதியை மேற்கொண்டமை “தாமதி சடைமிசைச் சூடுத நூநெறி யாமகி, யானென வமைத்த வாறே” என்ற திருவெண்காட்டிக் காளுள்வாக்கானே சன்மார்க்கத்தின் வழித்தாயுள்ள சிவஞானமயமாய நிற்பவா தாமேஎன்பதை ஆன்மாக்கள் கண்டும்.

வான் கொண்டந்தருநீபிமென்னல் சாலுமெனவாறும் “நீண்டா குழவி கண்ணே போத் தெனக்-கொள்ளவ மமையு மோரறி வுயிர்க்கே” என்றன உடமையை எச்சரிப்பித்துக் குழவிமதி என்றதை யமையக் “குழவிவெண் டங்கட்கோடும், குழவி வெண்மதிக கோழி” எனப் பிறருநகூறுப அமுது - அமிரதம் என்றும் உட்கொல்லினதிரிபு மரணத்தை பொழிப்பது என்று பொருள் அமுதுவைப்ப-என்பாட்பேருமுதன் னி மதிவன் வித்தலானும், உதைத்தலும், சாற்றலும் ஒருபொருள்வாய்க் காணப் படலானும் அதுகிரிய பன்று. “செழுமை வளனுவ கொழுப்பு மாசும்” என்றநிதிப்படி செழுமதிவலை-என்பதற்குக் கொழுப்பாகிய துளி எனக்கோடல் இழக்காமெனக் என்றே? வளமென்பது ஆக்கம் என்றும், கொழுப்பென்பது னுன்னொடக்கத்தனவென்றும் நச்சிற்றுநீங்கிய நுரைப்பா ராகலின்.

மதிஅமுதிதைப்ப - கவகைசெழுமதிவலை-என்ற என்பன இல்லமெழுந்திற்று, சோ மட்டது என்றறப்போல வினைமுதற் றெழிவிறுவனவாழை வினேழுதல்போல அதன்மேற் படக்கூறிய கர்த்திருவர பாவமென்னுந் கருமக்கருத்தா கண்களிர்ப்ப என்றது, வாளன்றி யும் என்றறப்போலக் கருவியைத் தானேசெய்வதாகக் கூறிய கருவிக் கருதநாவாம் இவ் வழுவுமையி“செயப்படுபொருளைச் செய்கதுபோலத்-தொழியுபடக்கிளக்கலும் வழக்கிப்பன் மார்பே” என்ற தோல்காப்பிய விதியினடங்கும் மாடக்குச் சித்திரமும், மாகாக்குக் கோபுரமும், அளப்பிரப் ஆகாயத்திற்கு விளக்கமாய் நிகளனூறியும் போல இன்றி யமையாக- சிறப்பினவாய், பூணவா விரியப் பொருப்பென வெழுந்த, வல்லின் பொறபெ னத் திரணநி, தெக்கிளநீனெ வழுதுட்கொண்டு, மருப்பெனக் கூற்தது, மாரகிடைவனப் புறது, பிதிரணநி தினைந்து பரந்தனவாய், ஆதி நாயகன் கருளையா யமல் போதநீர தாய், உலகெலா மீளறளிப்பினும் உண்ணப்படாதனவாய், சாயாதெனது பொருபடித் தாய் விளங்குந் தனங்கனையுடைய களனிபாகலின் “வாாபுத்தொமமன முலைக்கெளி” என்றான். அதனை “சிவஞ்சுத்தி தன்னையினறஞ்சுத்திதான் சிவத்தை யீன்று - முவந்திரு வரும்புணர்திக குலகுபி ரெல்லாமின்றும்-பவனபிரம சாரியாகும் பானமொழி கன்னி யாகுந்-தவந்தரு ஞானத் தோர்க்கித் தன்மைநான் மெறியுடனே”என்னுந் சிவநா னசித் தியார்த்த திருவிருத்தத்தாமறெனிக் கெளரி-கிரியிப்பிறந்தவன் எனப்பொருள் படலாலுடை மைப்பொரு ளென்னும் விசிடத்தொவியத்தின்மே னிறஞ் தத்திதாபிரத்தியபம் இதனை யறியார் பத்தாடடைப்பென் என்பா அது “பொமமன முலைக்கெளி” எனவும், அடித்த செப்புளில்“புலவியிலுடைந்த. கெளரி”எனவுந் கூடலாற பொருந்தாதெனக் கெளரிகளித் லாவது-தனது நெற்றிப்பகையாகிய பிறைமதியும்,வாழ்க்கைப்பகையாகிய கவகையும் கலங் முறையே அமுதிதைக்கவும், திவலைதாறவும், தனக்கு மகிழ்ச்சி பெருக்கவும் இறைவன் வினையி டனுவேசத்தால் எனக் இதனை “அலகுந் பகையு நெற்றிப் பகையுமாஞ் - சித் மதியு மாகுமலிழஞ் செயற்கு நுவனக் செயாமலலை-மாதுபணியு மதற்குமன மகிழு முமைய வைவனவுவாய்” எனப் பிரபுலிங்கலீலையிலும், “உணமையறி வானந்த வருவாதி யெவவுயிராகு முயிராய நீரின-மணமையனல் வெம்மையெனத் தனையகலா திருந்துசரா சரங்களின்ற - பெண்மைபுரு வாகியுதன் னுனந்தக் கொடிமகிழ்ச்சி பெருந் யார்க்கு-மண மையதா மட்டலத்து ளாடியுருள பேரொளியை யகத்துள் வைப்பாம்,, எனத் திருவிளை யாட்புராணத்துங் கூறுமாறானறிக

அருட்காமக் கொடிப்பாகன் மன்னுனை சிதம்பரங்கண் டவர்க்கு முத்தி - யொருக் காலு மிருக்காலு முக்காலு முண்மையீ துணமையீது” என்றபடி தரிசித்தமாத்திரத்து முத்திதத்து, விராட்புருடனுக் கிருதயகமலம்போல விளங்கி, கோயில் என்ற குறிமகி மையையுந் கொண்டு நிலவும் சிதம்பரத்தினகணுள்ள கனகசபையே மற்றைய சபை களி னின்றும் உயரவுடைத்தாய், தகரவித்தையிலே சிதாசாசம் என்று விதக்கப்பட்ட

சிற்சபையாய்த் திகழலான “ஏழுத்த மணிமனந்தது” என்றும், “புரமெரித்தல் சூர்மார் துயோபித்தல் கஞ்ச - னுரனெரித்தல் வாண்ணைவா னுபத்தல்-பெரிய, வரன்முதலாகவே லன்முதன் மாயோ னமர்முத லாடிய வாறு” எனவும், கடையமயி ராணிமரக் கால- விந்தை கந்தன்-குடைதுடிமா லல்லியமற கு மஞ்ச-சடாவிழியாற், பட்டமதன் பேடுதிருப பாவையரன் பாண்டரங்கம் - கொட்டியிவை காண்பதினோ கூத்து ” எனவும் நாடக நூலார் கூறிய பதினேர் கூட்டுப்போலாது, தூலகூக்கும் பஞ்சாககரமே திருமேனி யாகக்கொண்டு, மூன்று திருக்கரங்களாலும் இருதிருவடிகளாலும் பஞ்சகிருத்தியங்களை யியற்றி ஆன்மாத்கட்கெல்லாம் பேரினப்படைபிப்பான் அவ்வரதமும் தாண்டவஞ் செய தருளலினை “ஆனந்தநடம்புரியும்” என்றும், அதுசெய்யும் பதியாவான் எண்குணக ளெனலும் எட்டுப்பயங்களையும், சோமசூரியா க்கினிஎன்னுந் திரிநேத்திரங்களையும் கொண்டு நின்றான என்பான் “எனடோணமுககண” என்றும், மேகம் தன்பயனோககாது உவரி குழித்து, அமுரமுற்றி யுலகைநீலேபெறச்செய்தனமான, அவனும் கடலாலங்குழித்து அருள் சுரந் தமரகைககாக லீலகண்டகொண்டவன்மை பதியிலககணத்தை விளக்குமென பான் “கார்பூத்த கறைமிடறறோன்” என்றும் கழறினான் என்க, கார ஆகுபெயர் கறை- மஞ்ச கறைமிடற்றின் பெருமையை “கறைமிடறணியலு மணிந்தனறக்கமை-மறைநிலிந் தணர் நுயலவும்படுமே” என்ப பாரதம்பாடிய பெருந்தேவனும், “மாயிருஞ்ரலத்து மன்னுயிரக கண்களிப்ப மனநூட்டு-நாயகன் கண்டவ கறுத்தன்தே பொன்னுலகை மல சித் தமம-நாயகன் கண்டவகருதே லநாட்டமரா - சேயிறை மாநர்குச செங்கைகளுந் கொங்கைகளுந் சிவக்கும்போலும்” என்க துமரதுரபா சுவாமிகளுங் கூறுமாறா ளுணாக இறைவற்கெனடோள் நாடகமாடுதற்கண வேண்டப்படும எனனை? உகிணையும் அக்கிணியுஞ் குலமுந் தாங்க மூன்று திருக்கரமும், அபயவாதாத்தமக் கிரணமும் ஆகிய வைந்தனோடு அக்ககூத்திரசூரிய எழிறகை, தொழிறகை, பொருடகையென்னு மூன்று திருக்கரமுந் சோகக் எட்டாதலகானக முககண்கொண்டமை “முககணனென்பது முத தீவோவியிற-றொகக் கென்னிடை மென்பதோரா சருககே” என்று பதினோந்திருமுறையிற் கூறப்பட்டது லுபயதுணரப்படும மிடறறோன் என்னுராமாயத் திரிந்தது “ஆவோ வாகும் பெயருமாருளவே-யாயிடனறிதல செய்யுள்ளே” என்ற விதியினென்க

சேவடி. என்றது செமமையாகிய அடிஎனவிரித்துத் தேவாதி கணங்களின் வணக்கத் தில மூடிகள் உரிஞ்சுதலாற சிவந்தபாதம் எனவும், செவவிய அடிஎனவிரித்துப் பக்கு வானமாகக்குத் திருவடித் தீக்கைபுரிந்து பவந்தொலைத்தற செவவியையுடைய பாதம் என வும் பொருள் கொள்ளப்படும கருத்து - மறந்ததை நனைத்தல, ஆகுபெயராய மனத்தை யுணர்த்திற்று சீமதானந்த நடராசப்பெருமானது திருவடியே பேரினடவீடாகலின், அத னையார் திரிகரணங்களாலும் வணங்குவாம் எனடது கருத்து (க)

சி வ ச த் தி

புலவியி னுடைந்த சங்கம புரிசனாடத் திங்கட க்றறின மலைவற வினைக்கு மேலவை மழுவலாண் குறித்து நோக்க முலைமுகங் கோட்டி டோக்கி நாணெடு முறுவல பூத்துக் கலைநிறை மதியிற செய்யுங் கௌரிதாள் செனனி சோபபாம.

(இ-ள்) புலவியில் உடைந்த சங்கு - பிணக்கின் முதிர்ச்சியில் உடைபட்ட சங்குவளையற் றுண்டத்தை, அம் புரி சடை திங்கள்கீற்றின்-அழகிய முறுகுதலைக்கொண்ட சடைமூடிக் கணுள் சந்திரனாகிய பிறைத்துண்டத்தோடு, மலைவு அறஇணக்கும் ஏல்வை மழுவல்லான குறித்து நோக்கமயக்க நீங்கப் பொருத்துஞ் சமயத்தில மழுவாழ்த்துதைத் தரித்தநாயகன

குறிப்பாகப் பாக்க, முகம் முலை கோட்டி. நோக்கி - தன்முகத்தின்க் கொங்கை வனாக் குங் குனித்துச் சிறப்புநோக்கஞ் செய்து, நாடுநெடு முறுவல் பூத்து-நாணத்தோடு நகைக் குறிப்பின்புற காட்டி, கலை நிறை மதியின் செய்யும் கௌரி தான் - கலைகள் நிறைந்த சந் திரன் போல இணைத்துச்செய்த உமாதேவியாரது நிறுவடிகளை, சென்னி சேர்ப்பாம்-யாம் தலைமினயிது வைப்பாம்.

புலவி - சொழிற்பெயர் சங்கு-அன்னுலாய வியாயலை புணர்ந்தலான் அருபெயர் புரி சடை வினைத்தொகை திங்கள்-தித்திப்பாகிய மருவை யுடையது மழுவின வல்லவன் என்னலுமாம் வல்லான் என்பது தொகுத்தல் விகாரமாய் நின்றது அருவது-செய்யத் தகா சனவற்றினக ணுள்ள மொடுங்குநல் முறுவல்-மெல்ல நகுநல் வெளிப்படாமற் சிரித்தல் என்பர் பரிமேலழகர் ஈச்சினாக்கினியரும் முறுவலிசுது நகுதலும், அளவே சிரித்தலும், பெருகச் சிரித்தலும் என மூவகைப்படுத்திவா மேய்ப்பாட்டியலில்

தன்னொகடுநெடு ஊடிய காலுது உடைபட்ட சங்குவனையுற் பாதிரைப் பிறையோ டிணைக்கத் தொடங்க, அந்நேயவன் குறித்துப் பாரதந்மையால் நாணமுற்றுத் தலை குனிந்து புன்னகை கொண்டாளாய் பின்னா இணைத்துப் புரணமதி போலச் செய்த இறைவியின் பாதங்களைத் தலையிற் சேர்ப்பாம் என்க

“கலவி யாகிய காமாதின பயன-புலவிபாதலாற் பொன்னங் கொம்பனா” எனச் சிந்தாமணியிற் கூறியாங்கு, உண்ணவேண்டியனவற்றை யின்கவை யாகக்கரு உப்பு வேண்டிமளவிறுந்நால் போலக் கலவியின்ப நுகாவுகளும் அளவிறாக வேண்டப்படுவது புலவியாம் அஃதாவது, இறவா நெஞ்சம் புணர்ச்சி விதும்பாது புலக்கக் கருதியவழி யொருவரோ டொருவா புலந்தலாம் அது பெரும்பான்மை கற்பொழுக்கினுஞ் சிறுபான்மை களவொழுக்கினும் வருமென்ப எனவே, “ஒழுக்கம் விழுப்பந்தரும்” என்பதை யுயிரக்குணர்த்து மெண்ணுனே சேவியானவள் தலைவனோடு புலமளிக்க ணிருந்துழி யவன் மாட்டுப் புலத்தற்காரண மிலலைபாகவும், காதல் கைமயிக்குதலானும், குறிப்பறிதற் காரணமாகவும், தன்னெற்றிக் கெடிராய வெண்ணுட ஞ்முவிப் பிறையை முடியிலேற்றி வளர்த்து நிறுத்தலை யோடு காரணமாகக் கொண்டு, அப்பகையை யவன்மே லேற்றி நிழற்கண் வைத்த நீர்போலத் தன்னன்புடையான் மாட்டு துணுக்கமாய் பிணக்கினைவைத்தாள் என்பான் “புலவி” என்றும், வைத்துழி “நலத்தகை நல்லவாக் கேளா புலத்தகை - புவனன் கண்ணு ரகத்து” என்றருளியவாதே தவறில்லாத நற்குணத் தலைவாக்குத் தம்பூவனன் கண்ணு நெஞ்சினக் கணிகழும் புலவியிக்குதியே நலத்ததாகலான், இறைவனும் அத்தனை நீக் காமே நீளப் புலந்தான் புலக்கவே “துனியும் புலவியு நிலலாயிற் காமங்-கனியுங் கருக் காயு மற்று ” என்றது தேவர் ஞெளித்தாகரு,முநிக் கலாமாய் ஊடல் தோன்றிறது. தோன்றவே, தலைவி வன்முதலிய அணிகளை உடைத்துநக கமுற்றியும் வீசியும் நின்றாள் என்பான் “உடைந்த சங்கு” என்றும், அந்நகம் இலவலியுறுத்துதலினற் விற்றவி புழுமுகம் புரிதல், நகுநயமறைத்த லாதிய பொதுமெப்பபாடுற் றளாய், கூழை விரித்தல், காதொன்று களை தல்,உடைபெயர்த் துறித்த லிவைசெய்து, ஊழ்ணி தைவருகின் றளாய்,தன்பகைப் பிறைத் துண்டத்தை மாறறுவான் அஃதொத்த சங்குவனையற் துண்டத்தை யெடுத்தது, பிறைகொல்லோ வனைத் துணிற் கொலோ வென்று கண்டா மருளாவனனம் இணைக்கவந்தாள் என்பான் “புரிசடைத் திகடட் கீற்றின்-மலைவற் வினைக்கு மேலவை” என்றும், தலைவியினுள்ளச் சிதைவறிந்த வழியனறித் தலைவன் அவனைக் கையுறகாலு மெய்யுறத் தீண்டிக் கண்ணுரு ளுக்கின், இறைவனாக் குறிப்புநோக்கக் கொண்டா நென்பான் “குறித்து நோக்க” என்றும், “யானேக்குங் காலே நிலனேக்கு நோக்கக்காற-றானேக்கி மெல்ல நகும்” என்ற படி இறைவனேக்குங் காபு றானேநிரோக்காது நாழுவது நிலத்தை நோக்கினாள் என

பான் “முலமுகம் கோட்டி” என்றும், நோக்காக்கால் தானிறைவனை ரோகித் தன்னுள்
 னே சிரித்து மகிழ்ச்சியாற பொருந்தம் குறிப்பை யினிது விளக்கினுள் என்பான “நோகி
 னானெடு முறவல பூத்து” என்றும், விளக்கிய குறிப்பறிந்த தலைவன் “அறுவாய் நிறைந்த
 வலிர் மதிக்குப் போல-மறுவுண்டோ மாதர் முகத்து. மாதா முகம்போ லொளிவிட வலலை
 யேற் - காதலை வாழி மதி” என்று மதியை யிழித்து இறைவியி னலம்புனை துணைத்
 லறிந்து, அவள் துண்டத்தை முன்போ லிணைத்துக் கலைநிறை மதியம்போ லாகித் தானும்
 அகமுக மிகமலர்ந்து, “ஊட லுணர் தல் புணர் த லிவைகாமம்-கூடியாா பெற்ற பயன். ”
 ஆகலின் தலைவற் சேர்ந்தாள் என்பான “கலைநிறை மதியற் செய்யுங் கெளரி” எனறும்,
 அவள் நிருவடிபையத் தியானிக்கி னுன்ப மொருவப் பேரினப் மருவும் எனபான “தாள
 சென்னி சேர்ப்பாய்” என்றும் கழறினாள் என்க இவையிற்றைய பின்புருள் செய்யுட்
 களா னுய்த்துணர்க.

சைவபுராணம்-கடவுள்வாழ்த்து

ஆடகப் பசும்பொ னணிபெற வணிந்த வலா மலர்ப் பூவீண யதனி
 லுமிய வுமையா னுடநீர்த் தருளவா னெளிதிகழ் பூஞ்சிலம் போரி
 பாடக மணிந்த சீறடிப் பஞ்சி யொளியினு பனிமதி சிவப்பத்
 தோடவிழ்கொன்றைமவுலி தாழ்த்திறைஞ்சுஞ்சுடா மமுவண்ணலைத் தொழுவாய்

கட்டி குடைய முகத்திலுக் குடைந்த கதிராமி கண்டும் சாம்பு
 மட்டவிழ கமல நினமுகத் தெழிலை வாயக்கவும் பெறுங்கொலோ வெனறு
 விட்டலர் கடுக்கை நறுமலர்த் தொடையல புனைந்தவன வியந்தெழித் துறைய
 வட்டவால் முசஞ்சாயத் திளநகை புரியு மலைமக டாள்வணங் கிடுவாய்

இன்னும் “கலைநிறை மதியற் செய்யுங் கெளரி” என்பதற்கு முன் ஊடலாறு புலர்
 நிருந்தமுகம் அதுநீங்கியவிடத்துப் பூரணசந்திரனைப்போல மலர்ச்சி காட்டிய கெளரி என
 னது மொன்று இவ்வொழுக்கம் “படைப்பாதி தொழிலும் பத்தர்க் கருளும்பா வனைபு
 னாது - மிடப்பாக மாதராளோ டுயைந்துயிர்க் கின்ப மென்று - மடைப்பானும்” என்ற
 சித்தியார் முறைப்படி, கடவுளாவான் படைப்புக்கு வா துளாகமத்தி தேதியவாரே உலகத்
 தினைத் தன்றிருமேனியில் ஒவ்வொ ருறுப்புக்களி னினறா நோனறுமாறு செயதலும்,
 சங்கராத்திற்குத் தோற்றவித்த முறையே யொடுக்குதலும், மறைப்புக்கு ஊனநடன
 மியற்றுதலும், அதுக்கிரகத்திற்கு யோகிஞ்ந்து காட்டுதலும் உரிமையா மாறுபோலத்
 தித்தொழிற்கு மாதராளோடு இயைபவேண்டதலா லிவவாறு கைகோளாக் கூறப்பட
 டது அன்றியும், இதனால் உலகோபத்தி நிமித்தமாகச் சிவத்தின் நிருகோக்குறுகாலை
 மாயையானது தன்னிலை கலங்கித் தொழிற் பதிதலை பொருவாறு குறிப்பித்த தென்க (2)

விநாயகக்கடவுள்.

மந்தைய கடவுட் போற்றி வரம்பெற விடைபூ ரெய்தா
 தொற்றவெண கோட்டு வேழ முவப்பமுன வழத்து கின்றோ
 முற்றுமக களிற்றை யேத்து முன்னிய யாவும் வாளா
 பெற்றிடா தயலாப போற்றும பேதைமை யெனகொன் மாதோ.

(இங்) மந்தைய கடவுள் போற்றி - பிறகடவுளைத் துதித்து, வரம்பெற இடை
 பூறு எய்தாது-அவராலளிக்கப்படும் வரத்தைப் பெறுவதற்கு விக்கிணங்கினை புனடாககா
 மல, மன்-தொடககத்திற்குனே, வெள ஒற்றை கோட்டு வேழம் உவப்ப வழத்துகிள
 ரோ வெளியே முற்றைக் கொடபினை புனடைய யானையா விநாயகக்கடவுளை மகிழ்விக்க

ருடாடி துதிக்கின்றோ, முற்றும் அக்ளிற்றை எச்சி முடிவுடனாக்கும் அவ்வேழம் கடவுளையே அதிசெயது, முன்னிப் யாவும் வாளா பெற்றிடாது - நாம் நினைத்தவை யெவற்றையும் வருத்தமின்றிப் பெற்றுக் கொள்ளாமல், அயலா போற்றும் பேதைமை என் கொல்-அவையற நேவாகனைத் துதிக்கும் அறியாமை யாதென்றிருத்தது?

மாதா-ஓ-அசைநிலைகள் விராயக்ககடவுளை வாழத்திய வாழத்திரண்டனாள், முன்னையது காப்பும், இஃது தந்தை, தாய், மைந்தா என்னு முறைமை பற்றியது மாம். மறறைய என்னும் பெயரின முதனிலை யிடைச்சொல் வேழக்கடவுள் ஒழிந்த கடவுளனாக குறித்து நின்றது அதனை “மறறைய தென்னு கிளவி தானே-சடமி நிலையொழிப வினகசுறித்தனறே” என்ற தொல்காப்பிய விதியானதிக கடவுள் என்பதனைச் செயுள் - பாய்த்துள் எனப் போலக் கட-உள் எனப் பிரித்துத் தொழிலாகு பெயராகிக் கடத்தலையுடைய பொருள் என்ப கருத்தாப் பொருள் விசுவியாக் கொண்டும், கடந்த உள்ளத்தை யுடையவர் என வினைத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அனமொழித் தொகையாக் கொண்டும் பொருளுணர்ப்பாரு முளா கடத்தலாவது-பசுபாச ஞானங்களா னறிவருந் தனமை. அநாதி மலமுத்த பதியாகிய வேழக்கடவுளே கடவுளென்ற குரியானென்றும், பிறந்திறம் துழுவும் மற்றையோனாக் கடவுளெனக் கரைதல், அயன், அமர், வெள்ளாதி எனறிவை போல உபசாரமாமென்றும் கொள்க் கடவுள்-சாதியொருமை, அது உயர்தினை யாகப் பொருள் படுதலை “கால மூலக் முயிரே யுடம்பே-பாலவரை தெய்வம் . ஆவயின் வருஉம் கிளவியெல்லாம்-பாலபிரிந் திசையா வுயாதினை மேன்” எனப் திணைவழங்காத்ததூந்நிரத்தாந் மெளிக எய்தாது என்றிற பிறவினை விசுவித் தொக்கு நின்றது ஒற்றை என்றது மென்றோடர் வன்றோடாகிப் ஐயீந் துடைக் குறுறுகரம் வேழம்-மூங்கில் அது தான்விளையும் மலைக்குத் தானியாகு பெயராய், மலை தனனிடத்து வசிகுக்கும் யானையை யுணர்த்தலின் இரும்பு யாகுபெயர்

நாற்கோட் டிருக்கோடடி யானைகள் போலாது தேவ யானையாய், தன்னொரு கோட்டானே கயமுக்காய்ந்த வண்ணுலகைப் புரந்தும், பாரதம், செளந்தரியலகரி என்னு துலகனை மாமேருக்கட் பொறித்து மண்ணுலகைப் புரந்தும் வருமாட்சி யுடைத்தாகலின் “ஒற்றை வெண்கோட்டு வேழம்” என்று விசேடிக் கப்பட்டது.

கத்தபுராணம்.

தடக்கையி லேவது கோட்டைத் தந்தியா மவுணன் மீது விடுத்தது மனையன மாபை வொய்தெனக் கிணடு போதி யுடறபடி மிசையே வீழ்த்தி யொல்லையி லோடித் தெண்ணைக் கடறபடித் தமலன் மைந்தன் கரத்திலவந் திருந்த னன்றே.

இலிங்கபுராணம்

பிறைதவழு மெழிறேன்றிப் பிறங்குகதிா வெண்கோட்டாற் செறிக்கிாசெய தடககுமிச செம்பொன்மால் வணாவாய்ப்ப மறைபுகழுஞ் செளந்தரிய லகரியினை வருத்தெழுதும் விறல்கெழுமு வேழமுகன விமைலாததா ளினைத்தொழுவாம்.

மகாபாரதம்.

நீடாழி யுலகத்து மறைநாலொ டைந்தென்று நிலைநிற்கவே வாடாத தவவாயமை முனிராசன் மாபாச தஞ்சொன்னாந் ளோடாக மாமேரு வெற்பாக வங்கு ரொழுத்தாணிதன் கோடாக வெழுதும் பிராணைப் பணிததன்பு கூர்வாமமோ.

வேழம் என்றதனானே நதிசரம், வனசரம், கிரிசரம் எனனும் யானைவகையுள் வனசாரும், கிரிசாரமும் பெறப்படும் பெறவே விநாயகப் பெருமான லீலாபாத்திரை யாகக் கொண்டருளிய மூர்த்தங்களாகிய “வக்கிர துண்டா வயந்திய சிந்தா மணிவளா கசானை ருஞ்செய்-விக்கினை ராசர் விறன்மபூ ரேசா விளங்கிய பாலசு நிராசா-தொக்கது மிரகே துப்பெய ரிறைவர் துலங்கிய கணேசரென வினைதீர - மெயக்கனை பதியே மகோந்தகடா துண்டி விநாயகர் வலலபை கணேசர்” எனனும் பன்னிரு திருமூர்த்தம் களினுஞ் சிறப்படைத்தாய், துணைவராய குமரவேடரு வள்ளியம்மையாகாக் கூட்டி அவா கருத்தை முற்றுவித்து, அவா காரணமாகக் களவு, கற்பென்னு மிருக்கைகொளு மியலச் செய்வான கொண்டருளிய சூரீசரமூர்த்தமே விசேடித்த தென்பான “வேழம்” எனறும் “களிறு” எனறும் கூறினான் களிந்தை என்பதன்கண் பிரிநிலை பொருளில் வந்த ஏகாரம் தொக்கது. முற்றும்-முழுவதும் என எஞ்சாப் பொருட்டு களிறு - மதக்களிப்பனை யுடையது, “வேழக் குரிந்தே விதந்துகளி மெனறல்” என்பது மரபியந்தூத்திரம் வாளா என்பது சும்மா என்ப பொருள் படுதலின் வருத்தமினறி யென்றும் அயற்றேவாகளைத் துதிப்பதார் பிரயோசன மிலலை யெனக் கொண்டு, வாளா போற்றும் பேதைமை என்றியைக் கினுமாம் எனபி அயலாரா என்றது மணி யொளி போன்று அபேதமாய் விளங்குத் தந்தை, தாய், துணைவரொழிந்த மந்தைய தேவர்க்கையாம் பெற்றிடாது - இபி - பருவிப்பொருள் விசுதி. என்-எவனெனனும் வினாப்பெயரின மருஉ கொல எனனு மிடைச்சொல் துளிர் வின்கண் ஐயஞ்சுறிது நினைத்தற பொருளில் வந்தது “அயலாரப் போற்றும் பேதைமை யென கொல்” என உலகா மாட்டுவைத்த அனடானே பிரங்கிக் கூடலான, இதன்கண் ஆர்வம் எனனும் அலங்கார மிருத்தல் காண்க

(ங)

துமாரக்கடவுள்

கள்வாய் மடுத்திப் புளாயேறிக் களைத்துக் குமட்டி வெதிரொடுக்கும் புளவார் கடப்ப நறுநெறியல் புரளுந் துடந்தோள் வனையனைத்தும வெள்ளே நெடுங்குட குறத்திமுலை வேழ முழக்கக் களிகூரும் தள்ளா மதுகை முருகனிரு சரண மெமது தலைகொளவாரம்

(இ-ள்) கள் வாய் மடுத்து புறா ஏறி களைத்து குமட்டி எதிர் எடுக்கும்-தேனைபுனைபு புளாகேறிக் களைத்தல் செய்து புரட்டித் தேக்கெடுக்கின்ற, புள் வார கடப்பம் நறு நெறியல் புரளும் - பறவைகளாய் வணிகன் மொய்க்கின்ற நோமையை யுடைய கடப்பமலராலாகிய நறிய மாலையானது புரளுகின்ற, தடம் தோள் வரை அனைத்தும் - பெரிய புயங்க ளாகிய மலைகளிப்பாயும், வெள வேல நெடு கனை குறத்தி முலை வேழம் உழக்க களிகூரும்- வெள்ளிய வேறப்பட போன்ற நீண்டகனகளை யுடைய வள்ளியம்மையாரது தனங்களாகிய யானைகள் ஏறி யுழக்கும்தோறும் களி சிறக்கப் பெறுகின்ற, தள்ளாத மதுகை முருகனை இருசரணம்-ஒழியாத வெற்றிப் பாட்டினை யுடைய குமாரக்கடவுளது இருநிதிரவழக்கையும், எமது தலை கொள்வாரம்-எமது சிரமேற கொளவாரம்.

புளாயேறல் - மடுத்தன துவாரவழியி லுட்புகுதல் களைத்தல்-செருமுதல் (வண்டு களுக்கு ஒலித்தல்) குமட்டல் - உள்ளிருந்து வெளிவரத் தேக்கல் எதிரெதிர்தல்-வாந்தி பண்ணுதல் வார்-முநிலைத் தொழிற்பெயர் “வார்த்தல் போக லொழுகன் மூன்று-நோபு செலமையுஞ் செய்யும் பொருள்” எனனும் தொல்காப்பிய விதிப்படி நோமை என்று பொருள். புளவார் என்பதற்கு வண்டிகளாகிய புயல்கள் எனினும் பொருந்தும். அங்ஙனம் கொள்ளுமிடத்து, கள் என்பதனைத் தொழிலாகுபெயராய்க் கொண்டு, கள்வாய் மடுத்து-கூடலினீனாவாய்மடத்து, புளாயேறி-கருமைநிறங்கொண்டு, களைத்து-முழங்கி, குமட்டி-

துமித்து, எவொகூலும் - எதிராகமழையைப் பொழிசின்ற னெனது மேகத்தின் ஒப்பமை காண்க கடப்பம்-வலித்தல் விகாரத்தோடு அமுத சாரியை பெருமாள் னெனது “இருள்ப்படப் பொதுளிய பராண மராஅத - துருளூடு னண்டா புரளு மாபினை” என்றா பத்துப் பாட்டினும் அளக்கலாகா வளவும் பொருளுந்-துளக்கலாகா நிலையு நோற்றமும் வறப பினும் வளந்தரும் வண்மையு கொண்டு விளங்கலிள்தோளினைவரை என்னுந் தோளுக்கு வளந்தரும் வண்மையாவது - “வணமுத நிறைந்து வசித்துவாகு நிமித்தோ - வின செலன மரபினையாக் கேந்திய தொருகை யுக்கஞ் சோதுதிய தொருகை-நலம்பெறு கலிங் கத்துக் குறங்கிளமிசை-யசையு தொருகை-யாபுதகம் கடாவ வொருகை யிருகை-யையிரு வட்டமோ டெஃகுவலம் திரிபுப வொருகை - மாபொடு விளகை - வொருகை - நாரொடு பொலிய வொருகை-கீழ்விழ் தொடியொடு மீமிசைக கொட்டி வொருகை, பாடிய பரிமணி யிரட்ட வொருகை-நீளிற விசம்பின் மலிதுளி பொழியுவொருகை - வானவா மகனிரை வதுவைகுட்ட வாங்கப-பனனிரு கையும் பாறபட வியற்றும்” வளமெனக

வரை என்னுந் கணுவின் பெயா சீனையாகு பெயராய் மூங்கிலு யுணர்த்த, அது வினா தற் கிடமாய் மலையையுணர்த்தி நிறமலின இருட்டியாகுபெயா நோளின் வரையென நதற் கேறப முலைபை வேழம் என்றான், குறிஞ்சிக் கருப்பொருளுட் சிறந்ததாய உரத் தொடு மதாத்துக் கூடாந்லின். அனேத்துப் என்றது பனலிரைநீள் என்றும் என்னின் ரெகைபெற நீளறது உழக்கலாவது நீள நெடுமங்குப டயா லுதல் கூட என்னும் உரிச் சொல் முனசிற்வா துள்ளதொன்று சித்தித்தலாகிய குறிப்புப பொருட்டு தள்ளா என்னும் ஈறுகுறைந்த எதிராமறைப் பெயர்ச்சம, மதுகை என்றும் பெயா கொண்டது “குன று கொன்ற குனறுக கொற்றத்து - வினப்பொரு நெடுவனாக குறிஞ்சிக் கிழவ” என்றார் நக்கீரரும், முருகன் - முருகையுடையவன் முருகு - தெய்வத்தன்மையும், இளமையும், அழகுடாம மோலாய வீட்டின்பத்தின் நன்மையைக் காரணவகையா ஹ்ணர்த்துக களவு கற்பென்னுந் கைகோளிரைநீளையும் உலகினியித்த மியுற்றிக் காட்டுவான் கொண்ட எககடவுளாய் குமரவேள், களவொழுக்கத்தை வளளிய மமையாரானும், கற்பொழுக்கத் தைத் தெய்வயாசையமமையாரானும் காட்டுதலானும், களவு முன்னையாக் கற்பு பின்ன தாய நிகழலானும், தனநினைக்கரிய மகன வளளியமமையாராகலானும், இச்சா ஞானக் கிரியா சத்திகளுள் முறப்பட இச்சாசத்தியும் அவனையாகலானும், அவருகிச்சை வள்ளிராய கியே யென்பதை விளக்கல் காரணமாகவே நூலார் பெருமபாலுந் குற மகனை விசேடித்த லெனக் அத்தனை “கள்ளுறைத் திடுபூந் தண்டார் கட்டமப் காலை பன்னாட்டிளனைமைத் தொழினமேற கொண்டு பெட்டப னைமுகும் வண்ணம் வள்ளியைத் தன்பால வைத்து” எனக் கந்தபுராணத்தும், “செம்மான் மகனைத் திருநெ திருடன்” எனக் கந்தரவையூதி யினும், “நீலச சிகண்டியி லேறுமபிரா நெந்த நேரத்தினுந் கோலக் குறத்து யுடனவரு வான்” என அலங்காரத்தும் “மறுலிற் கற்பின் வாணுதல் கணவன்” எனத் திருமுருகாய் றுப்படையினும் உரைத்தமைகொண்டியத்தானாக இரு சரணம் என்றதில் முறமமை விகாரத்தாற ரெகத்து

(ச)

திருநானசம்பந்த மூர்த்தியார்

வெள்ளாய் குருகி னிளம்பிளவே விளையாட்டபர முகையவிழுவ கள்ளா கமலத் தடம்புடைசூழ் காழி நகரி னிடைத்தோன்றி நள்ளா சமயக் குறும்பெறிந்து நங்கை பாகன பதம்போற்றித் தெள்ளா ரமிாதக் கவிதைப்பொழி சிறுவன பாதந் தலைக்கொளவாம்.

(இ-ள்.) வெள் ஆம் குருகின் இளம்பிளவே விளையாட்டு அய்ய-வெண்மையாகிய அன் னப் பறவைகளினது இளம்பருவப் பாப்பினமகள் விளையாட்டைச் செய்தலால், முகை அவி ழும் கள் ஆர் கமலம் தடம் புடைசூழ் கட்டவிழப் பெறுகின்ற தேனினறந்த நாமனைத்

தடாகங்கள் பக்கத்திற் சூழப்பட்ட, காழி நகரின் இடைதோன்றி-சீகாழிப் பதியினிடத்தே திருவவுகாரஞ் செயது, சமயநள்ளார குறும்பு எறிந்து-சமயிகளாகிய பகைவர்களது பொலலாங்கை யழித்து, நங்கை பாகன பதம போற்றி உமாதேவி பாகராகிய சிவபெருமானது திருவடிக்கையே மெய்ப்பொருளாப் புகழ்ந்து, தென் ஆர் அமராதம் கவிதை பொழி - தெளிவும் அருமையும் மமைந்த அமுதம்போன்ற தேவாரத் திருப் பதிகங்களைப் பொழிந்த, சிறுவன பாதம் தலை கொள்வா ம இளமைப் பருவத்தினராகிய திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி நாயனரது திருவடிகளைச் சிரமித்து கரிப்பாய்.

குருகு என்றது புரவைப் பொதுப்பெயராயினும் வெள்ளம் என்றடைகொடுத் துரைத்தமைபாறும், “இடையிடையென மெனக்கு நிறையப் பரந்து கமலத்து வையும்” என வாயினுரை திருவாய்மலார் தருளியபடி கமலத் தடத்தில விளையாடற்குச் சிறந்தன அன் னப்பறவை யாதலானும் அன்னங்கள் என்றும் “மாற்றருஞ் சிறப்பின” என்னும் மரபியற்சூத்திரப்படி பிள்ளை என்னும் இளமைப்பெயர் அடைமொழி புனர்த்தமையானும், “அவற்றள், பார்ப்பும் பிள்ளையும் பறப்பவற நினைமை” என்றதனானும் அன்னப் பார்ப்பின பார்ப்பும் காரணமு முன்மையின் வெள்ளங்குருகு என்றது இனஞ்சட்டின பண்பு அதனை “தோடார் கமலபடள்ளி - மேயவகையிற் றஞ்சம வெள்ளையன்னக் காண்மின்” எனத் துணையிலையாடல்ம்கத்திற் கூறியவாற்றா னறிக

இளம்பிள்ளை விளையாட டாதலின் “அயர” என்றன அயர என்னுஞ் செயலெனெச் சக காரணப்பொருளில் வந்தது கமலத் தடம் எனச்சிறப்பித்தமை மருதநிலங் கொண்டு, ஞானப்பா லூட்டிய நற்றானம் வாபந்த நகொன்றகாம் அதனை “ஓவான மலிமணிநீர்ப் பொய்கைக் களாயினியற-பாவான மலிஞானப் பாலுண்டு-நாவான், மறித்தஞ் செவியமுதா வார்த்தபிரான் மன்னடை-வெறித்தண் கமலமே வீடு” என்றதன னறிக

காழி என்பது சோழநாடு, பவழம், தவழம் என்றாப் போலக் காளி எனத் சொல்லின் ளகரம், தமிழிற் சிறந்த முகரமாயத் திரிந்து நின்றது. அது அநாகரிக றுவாதசநாமக் காரணக் குறியுள்ளொன்று காரணமாவது— காளிதேவி சிவபிரானோடு எதிர்த்து நடனமாடித் தோற்றமையால், தேவர்களு முனிவர்களுஞ் சிறந்த “நுண்ணியறகை யாயநூல்கள் நூறுகோடி பழிநிலும்-பெண்ணியறகை போவதன்று பேதைநீ யகந்தையா - லண்ணலைப் பிழைத்தபாவ மகலுமாறு மறவன-கண்ணருட் கிடைக்கிவன களங்கமவிட டிகக்குமால்” என்றுகூற, அவளின் நகர்க்கண் வந்து தோணியப்பபாப் பூசித்துத் தன்பாவ நீங்கப் பெற ததனனும், முனஞர் காலத்து வைனதேயன் பாம்பினங்களைக் கொன்று தின்று வரு தலைக் கண்ட காளிபன் என்னும் பாம்பானது, அக்கருடனோடு போராபுரிந்து ஆற்றாமல், முறசாபரிமித்தம் அது அணுகப்பெறாத யமுனையாற்றின் மலிவிற்கு ளொளித்திருந்து வரு முயிர்களை யெல்லாம் தின்றிருந்தது அவவாற்றுகையில் ஆயுடப் பிறை மாயவன் அம மடுவைக்கண்டு, கருநீர் பொருந்தாக காரண மெனனை யென்று காண்பான புக்கபோது காணிய நாகங்கண்டு லுணைத்து கண்ணமூர்த்தி யுடனே அணிமாவடிவுகொண்டு படவ களிப்பாபந்து உதைத்துப் பெளரிக கூத்தாடச் சாபப் தளரந்து நல்லறிவு மறுக்கக் காக்கு மாறு ஒலமிட்டது கண்ணனாக கருண் கூடந்து தோணிபூர தொழுக்கவனன, வங்கனே வந்து பூசித்துக் கருடனாக குடையாத வலிமையையும், தனகினைகள் மதிக்குஞ் சீரினையும் பெற்றமையாலும் அதற்குக் காளிகொன்று போகணடது.

சீகாழிப்புராணம்.

இறைதவழ் கொட்டமை வனமுலைக் காளி யிறைஞ்சலாற் காளியம் புரியென மழகிய வெருடேயிர்க்காக் சூற்ற தனறியுங் காளித் தென்னுமோர் புழையெயிற றுறக் வேந்தனும் காளி புரமெனும் பேருமன றுளதெ ழுழையுடட் போரவை முனிவாகேட டிவப்ப வுதவச் சூதனன நோப்பான்.

நள்ளர் என்றது செளத்திராந்திகன், யோகாசாரன், மாத்தியபிகன், வைபாழிகன் எனனு கால்வகைப் டெளத்தாகனையும், நீகண்டவாதி, ஆசீவகன் எனனும் இருவகைச் சமணனாயும் என்க ஐராதம்வாதம், அகத்திருவாதம், ஆகாசம், காலம், திகு, காரணம் பாவமு மில்லையென்றும், குணியும் அவயவியும் இல்லையென்றும் கொள்ளலாதிய நெறியல்லா நெறிகொண்டு, இடைத்தோனறி யுபிகட இதமினமை செய்பதின் குறும்பென்றன

தன்னை நுகர்ந்தானா நரைதிரை பிணிமூட்டிச் சாககாடினறிப புண்ணிய முள்ளளவும் போகமூட்டிப் பிதிநுகராமற நடுக்குத் தன்மையுடைத்தாய், மறுமைபிற சென்றுபெறும் அமுதத்தினும், நாயனா திருவாய்மலாநதருளிய திருக்கவிதைகள் புதினாறியிரும் மெய்யன்புடன் பாராயணஞ் செய்வானாக குறநரீகி, அழிதன் மாலையவாய இகமுத்திராந்தி, பல்போக விராகமுண்டாகி, பென்றுமொருபடித்தாய் நீற்கும் பேரின்பத்தை யளிக்கும் பெருமையாற சிறுத்தாதலின் “தெள்ளாரமுதக் கவினை” என்ற பட்டன

தோனறி, எறிந்து, போற்றி எனனும் விலையெச்சவகன் பொழி எனனு முதலிலையை பும், அது வினைத் தொகையாயச் சிறுவன் எனனும் பெயராயுங் கொண்டு முடிந்தது (11)

திருநாவுக்கரசுநாயனார்

புல்ல ராய சமணபுலையா பொருந்த வீக்கிக் கருபுருத்தாய்
கல்லே புணையாக கலாபேறிக கவாவாய புள்ளின் வாயகிழிந்த
கொல்லே னுகைக்குங் காமாரி குளிப்பொற கமலத் தாளபுரிச்சரு
சொல்லே புணையாப பங்ககடலுங்கடந்தோன பாந்த துதித்திடுவாம்

(இ ள்) புல்லா ஆய சமண புலையா-அறிவீனராகிப் சமண நீசர்கள், பொருந்த வீக்கிக் கடல் பகுத்தும்-பொருந்துமாறு கட்சு சமுத்திரத்தி லாழும்படிவிட்ட, கல்லே புணையாக கலாபேறிக - கல்லினையே தெப்பமாகக் கொண்டு அச்சமுத்திரத்தை நீந்திக் கலா சேர்ந்த தனறி, பவம் கடலும்-பிறவியாகிய சமுத்திரத்தையும், கவாவு ஆய புள்ளின் வாய கிழிந்த-தன்னைக் கவாந்து கொள்வதை யாராய்ந்துவந்த குக்குடத்தினது வாயைக் கிழித்துக் கொன்ற, கொல ஏறு உகைக்கும் காமாரி கோபக் குறிப்பிணையுடைய திருமாலாகிய இடபத்தை (வாகனமாகக்கொண்டு) செலுத்துகிற சிவபெருமானது, குளிர் பொன் கமலம் நான் பழிச்சம் - குளிர்மையாகிய பொன்போன்ற தாமதாமலையொத்த திருவடிகளைத் துதிக்கும், சொல்லே புணையா கடந்தோன - தேவாரத்திருமொழிகளையே தோணியாகக் கொண்டு நீந்தி முத்திககணசோந்த திருநாவுக்கரசுநாயனாரது, பாந்த துதித்திடுவாம்- திருவடிகளை (யாம்) வாழ்த்துவாம்

கல்லே தோணியாகக் கருங் கடலையும், காமாரி தாளதுதிகுஞ் சொல்லே கலமாகப் பிறவிப் பெருங்கடலையும் நீந்தி முத்திககணையேறிய நாலினமுதல்வந்து திருவடிகளை யாய் துதிப்பாம் எனபது கருந்து

பாயுடைமுந்த அனாயினராய், மயிபறிப்புண்ட தலையினராய், அத்தி நாத்தி யென்னு மந்திரோச்சாரண வாயினராய், சைவசித்தாந்த உண்மைகளையும், அத்தனைக் கொண்டுபெறும் மெய்யடியானாயும் கண்டககாலுங் கேட்டக்காலும் கண்டுமுட்டு, கேட்டுமுட்டென நுழல் வாராய், பொய்யொழுக் மேலீட்டால் உண்மையறிந்துங் கொலையுற்றதும் குணத்தைக்கொண்டாராகலின் “புல்லராய சமணபுலையார்” என்றான். கடல் - எனபதனை களதல் எனப் பிரித்துத் தோண்டப்பட்டது என்று பொருள் கொள்ப கல்லே, சொல்லே என்ற பதார்த்தங்களுள் ஓகரங்கள் பிரிவின்பொருளில் வந்தன. ஆய புள - வினைத்தொகை.

கவர்வுகைக்கொள்ளல் “கொள்ளுமாந்த் ரின்னது கவரும் என்றறப்போல். அதனை “கூறிய கிளவி” எனபதனும் கொள்க.

புள்ளின வாய் கிழித்ததாவது—கண்ணன் ஆயர் பாழச் சிறுவனோடும் ஐன்கன்று மேய்த்துத் தாமரைத் தட்டாக மொன்றில் வந்திருப்ப, வடமதுரை யரசனான கஞ்சனேவ லால் ஓரசரன் குக்குடமெனனும் புளனருக் கொண்டு சென்று வாயாற கெளவி விழுங் கினன் விழுங்குவதறிந்த வாசுதேவன் அப்புள்ளின் வாயைக் கிழித்துத் தலையிற் புடைத் துக் கொன்றனன். அதனை இந்நூலிற் கண்ணனவந்தரித்த அத்தியாயத்திலு-அ0-அக, செய் யுட்களானும், பாடுவத்புரணம் தூதூதாசுரன் வதைப்படலம் “அக்கிரம மேவுமது ரைக்கரசு நேவக்-குமகுடமெய யாபிபசு ரன்சூறிக மாயோன-சுககர மெடுத்தகையி னுற மலை புடைபட-வககண் மரற்றியுயிர் மாண்டவுணன் வீழ்ந்தான்” எனனுஞ் செய்புரானும் அறிக கிழித் தொல் என்புரோ எச்சு திரிபாக கொண்டு, கிழித்துக்கொன்ற எனினுமாம். கொல்-காரணத்தைக் காரிய மாக உபசரித்தது

நிருமால் நந்தியல்லாமல், திருமந்தி, அடிகாரந்தியென வேறும் ஏறுண்மையால் “கிழித்த கொல் ஏறு” என்றான அபனை உகைத்தமையாவது—திரிபுரசுகாரகாலத்தில் எம்மைக் கருவியாக கொண்டனரே லிறைவன் புரமவை யழிக்கப் போந்தா னென்று அகங்கரித்த தேவர்களி னரஞ்சுநனத்தை நீக்குவான் ஊனநியமாத்தினையே அசுசொடித்து விழத் திருமால் இடபவருவேறு எம்பிரானைத் தான்கி யவனு மறறாக, அதனையறிந்து எம் பிரானோதிருவினையாட டெண்ணலிற றுங்கலாற்றது சரிந்து தளரந்து வீழ்ந்த திருமாலும் மறறைய தேவர்களுந் குறையிரந்து அநிகக,அதற் கருள கூரந்து வாகனமாகும் வன்மை கொடுத்து ஊரதியாக உகைத்தா னென்றது உபதேசகாண்டம் இன்னும் அதனை “கட கரியும் பரிமாவுந் தோருமாவ தோருயிடுபமுவத் தோரியவா மெனக்கறிய வியம்பேட- தடமதிலக னவைமூன்றும் சூழலெரிந்த உருளாளி - லிடபமதாயத் தாங்கினன் நிருமால் காண சாழலோ” எனனும் தீருவாசகத் திருவாக்கானுற் தெளிக. காமாரி - வடநூன் முடிபு. மன்மதனை யழித்தவன் என்பதுபொருள் கமலம் - அருபெயர் பழிச்சல்வழுத் துந் லெனனஞ் சொல்லினது குறிப்புப் பொருளில் வந்தது “பரவும பழிச்சம் வழுத் தின் பொருள்” என்றா தொல்காப்பியனரும் பவக்கடலும் எனறதன் உமமை இறந்தது தநீதியுய எச்சவும்மை “புண்ணியா வுன்னடிககே போதுகின்றேன்” என்றருளிய வாற் றானே இறைவன் நிறுவயெய்ப்பப் பெற்றனராகலின் “பவக்கடலுங்க் கடந்தோன்” என் றான் பிறவிப் பெருங்கட லீர்துவர் நீந்தா-ரிறைவனடி. சேரா தார்” என்று தீர்க்குறஞந் செப்புமாறறிக. துதிக்கதிவாம் - இடி, பகுதிப்பொருள்விடுதி. நாவுக்கரையனை நாவாற் றுதித்தலே அவனருளை யடைந்தருசு சிறந்ததாய உபாய மெனபதுதோன்ற “பாதந்தித் திவோம்” என்று கூறப்பட்டது

இச்செய்யுளின் கருத்தமைத்தே “அறப்பெருந் செல்லி பாகத் தண்ண லஞ்செழுத்தா லஞ்சா-மறப்பெருந் செய்கை மாற வஞ்சக ரிடநீல - நிறப்பெருந் கடலும் யார்க்கு நீந் துதற் கரிய வேழு - பிறப்பெனுந் கடலு நீத்த பிரானடி. வணக்கஞ் செய்வாம்” என்று பரஞ்சோதி முனீவரும் பகாதல் காண்க.

(சு)

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்

உரவநீர்த் தினைக்கடலின் மலரயனோ மிலகனைத்து முந்தி பூத்த கரியமால் வெண்கேழ வுருவாகித் தனித்தேடி யினனுங் காண முருகுலாந் தாமரைத்தாள சிவப்பூரப் புரமெரித்த முறுவ லானைப் பரவைபார் னாதேகப் பணித்தநா வல்லாமலாத்தாரா பணிதல் செய்வாமாகுள்.

(இ-ள்.) புரம் எரித்த முறுவலான-மூப்புரக்களையும் எரித்த இளநகைப்பிணையுடைய சீவபெருமானே, உரவு நீர் திகை கடலின் மலர் அயனோடு உலகு அனைத்தும்-வலியுரிசொடு அலைகள் செறிந்துள்ள சமுத்திரத்தினிடத்தே தாமணாமலரி லிருக்கும் பிரமனையும் உலக முழுவதையும், உந்தி பூத்த கரிய மால்-திருநாயினின்றும் தோற்றுவித்த கருநிறமுடைய திருமால், வெண் கேழல் உரு ஆகி தனி தேடி-வெள்ளை நிறமுடைய வராகவடிவெடுத்துத் தனித்துப் பாதலம் கிண்டு தேடியும், இன்னும் காணா முறகு உலாவும் தாமரை தாள் சிவப்பு ஊர - இதுகாறும் அறியப்படாத வாசனை பரந்த தாமணாமலர் போன்ற மென் மையாகிய திருவடிகள் கன்றிச் சிவப்பு நிறம் கொள்ள, பரவை பால் தூது ஏக பணித்த நாவலன் மலர் தாள் - பரவையாரிடத்துத் தூதாகப் போய்வரத் தேவாரத் திருப்பதிகத் தானே விதித்த சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரது சூவினையொத்த பாதங்களை, பணிதல் செய்வாம்- (பாம்) வணங்குவாம்

அயன-பிறத்தலில்லாசுவன், அஃதுடசாரமாம் கடல் என்றது நைமித்திகப் பிரளய சலத்தினை. அதில் அயனோடு உலகினைநதையுந் தோற்றவித்தமையை இவ்வூலில் பிரம விட்டினுக்களுக்குச் சிவனரோன்றி வரங்கொடுத்த அத்தியாயத்திற் காண்க. “கரியமால் வெண்கேழல் உருவாகி” இதனுள் கருமை என்றும், வெண்மை என்றும் வந்தமையால் முரணலங்காரம். எனனை? “பொருளினு மொழியினும் பொருநதக் காட்சியின்-முரணக் கூறுதன் முரனென மொழிப” என்றா வீரசோழியத் தாகலின் பெருமை, மயக்கம், விருப்பம் எனப் பொருள் படும மால் என்னுஞ்சொல் ஆகுபெயராய், அவற்றை யுடையவன்மேனி-எறது காணு எனனும் எதிராமறைப் பெயரொச்சம் தாள் என்னும் பெயர் கொண்டது உலாம என்பது “செய்யுமெ னெச்சவீர றுயிரமெய் சேறலும்” என்ற நன்னூல் விதிப்படி உயிரமெய் கெட்டு நின்றது தாமரை-ஆகுபெயர் பணிதலசெய்வாம்-இதனுள் செய் என்பது துணைவியை

பன்றி, தானே தேடி யடைதற் குரிய சடைக்காட்டினை நாடாது, அன்னத் தேடித் தருகிய பாதகமலத்தைத் தேடியமையாற் காணுநாயிற்று மலர்போன்ற மென்மையாகிய தாள் வன்மைப்பூவிற பட்டமையிறை சிவப் பூரந்த நெனக் முறுவல் - வீரத்தெழுந்த வெகுளிரை. இதனை எள்ளனகையி னடக்குவா பார்த்துவாசியாசிரியர் நாவலன்-திருநாவலாரி லவதரித்தவன், நாவிலவல்லவன் இறைவனைத் தூதாகச் சிவப்பூரப் பணித்த நாவின் வன்மையன் என்றதுவ குறிப்பு தூதாவது ஒருவருழை பொருவரது மாற்றங்கொண்டு தகவுணக்குந தன்மை அது தலை, இடை, கடையென மூன்றா மெனப் வடநூலார் “அவற்றன், ஒதலும் தூது முயர்ந்தோ மேன ” என்ற அகத்திணையியல் விதிப்படி. தூதுசெல்வோன் உயர்வுடைத் தோழனாகலின், நாவலனும் பரவைதன் புலவி தீர்ப்பான் கழுதுகண் படுக்கும் பாணுளிரவிற நணிப்போக விறைவனைப் பணித்தமையால் தம்பிரான ரோமுன ஆனனெனக். அதனை யிவவடிக ளுருளுமாற்ற னறிக.

திருவாநுர்த் தேவாரம் (ஏழாந்திருமுறை)

ஏழிசையா யிசைப்பயனு யினனமுதா பென்னுடைய
தோழனுமா யானசெய்யுந் துரிசுகளுக்கு குடனாகி
மாதையொண்கண் பரவையைத்தந் தாண்டானே மதியில்லா
வேழையேன் பிரிந்திருக்கே னென்றாரு நிறைவனையே

(எ)

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்

உரைத்தற் கரிய முதுக்குறைவி னுமை பேச வுரைபுகன்ற
நினைத்தேற் றெதிரந்த சாக்கியாபுன சமயக் குறுமபி-நிலையெறிந்து

வளைத்தோள் வருதி தனைவிடுப் பவ்வைய யழைத்து மணிமன்றிற்
பரத்தா டமாந்த வாத்தலூப பரமன பாத்தம வணங்குவாம்.

(இ ள்) வளைத்தோள் வருதி தனை விடுப வவைய அழைத்து-மலையை யொத்த புயங்
களையுடைய அரிமர்த்தனபாண்டியன தம்மை மந்திரித்தொழிலினின்றும் விடுக்கும்படி
வையை யாற்றை யழைப்பித்தும், ஊமை முதுகுகுறைவின உளைத்தற்கு அரிய பேசு-
ஊமைப் பெண்ணுனது பேரறிவோடுஞ் சொல்லுதற் கரிபனவாய் பொருள்களைச் சொல்
லும்படி, உரை புகன்று-வினாவுகளை மொழிந்தும், ரிளைத்து ஏற்று எதிர்த்த சாக்கியர்-
கூட்டம்கொண் டெதிர்த்த வாதித்த புத்தரது, புனசமயம் குறுமபின் நிலை எறிந்து-
இழிந்த மதமாசிய பகைநிலையை அறுத்தும், மணி மனில பரத்தாடு அமர்ந்த வாத்தலூ பர
மன்-அழகிய கணகசபையின்கண பரவெளியிற் கலந்த திருவாத்தலூரடிகளது, பாத்தம் பழிச்ச
வாம்-திருவடிகளை (யாம்) துதிப்பாம்.

அமைச்சியலினின்று நீக்குவ காரணமாக வையையாற்றை யழைப்பித்தும், ஊமைப்
பெண் பேரறிவோடு பேசு வினாவுரை பகர்ந்தும், புத்தரை வாதிட வென்றும், கணகசப
யிற் சென்று சுத்தசிவத்தோ டுரண்டறக் கலந்த மாணிக்கவாசக சுவாமிகளது திருவடி
களை யாம் துதிப்பாம் எனபது கூற்த்து.

ஊமை - அத்தனையுடைய பெண்மேல் நின்றது அவள் சோழராசன மகளாம் அரிய-
வினையாலணையும் பெயர் புத்தா கேட்ட வினாகுடக் கெல்லாம் அவனுமைப் பெண்ணையே
உத்தரம் கூற விதித்தார் எனபான “ஊமை பேசு வுரைபுகன்று” என்றான. அத்தனை”
“புற்றி நன்குண ராத புத்தா பகர்ந்த தர்க்க மதற்கெல்லாம்-கற்ற நிந்தவா போல மன்னிய
கன்னி புாறுரை கூறினாண்-மற்று மக்கையா சாழ லாமலினை யாட லாக மகிழ்ச்சியா-ஹற்
தன்பொரு டன்னை வாசக மாக வுண்மைய ரோதினா ” எனஹ நீருவாத்தலூரடிகள்புரா
ணகி செய்புரானு மறிக சாக்கியா-நாலவகைப் பௌத்தா அவர்கள் சமயக்குறுமபி நிலை
களையும், அவை யெறியப் பதிதலையும் ஸ்ட புராணத்துப் புத்தனாவாதிட வென்ற சருகத்த
தும், சிவஞானசித்தியார் பரபகர்த்துநீ கானக சிவபுத்தர்களாய திரிபுரத் தசராகளை
மறுமத்தத்தவர்க ளாகிய யுழிப்பிக்க நின்றத லிட்டுணுமூர்த்தி யானவா குருவேடக கொண்டு
நாரததாச் சீடராக்கி, பெயம்மைகள் பொதிந்த பிடகாகமத்தை வஞ்சமாக உபதேசித்துப்
பரவச் செய்த சமயம் ஆகலின், “புனசமயம்” எனது புகலப்பட்டது. பிரமாணம் வரு
மாறும்—

ஞானுவரண விளக்கம்

இப்படி யிறைவா தம்பா லெய்திய வரநக ளாலே
முப்புரத் துள்ளோ லெல்லா மூவுல கழிககு மாற்றா
றப்புதல் குறித்தும் கண்ணன சாரநூறா ரதந்தம் மோடுஞ்
செப்பிய மதங்க ணுனகுந் தீரந்திட வுரைத்த வாறே

தனை விடுப-என்றதற்குத் தண்டத் தொழிலி னின்றும் விடுவிக் என்பது மொனறு
திருவாத லூரடிகள் தம்மை விடுவிகுருவ காரணத்தா எனறி, தாம் புத்தரது சமயக்குறும்பி
நிலை யெறிந்து, சைவசமய உண்மையைத் தாபித்தது போலப் பிற்காலத்துத் திருவேடிட்
டுச் சமணமதக் குறும்பெறிந்து, தாபித்தற் கேதுவாய் நிற்குந் காரணத்தானும் அழைப்
பித்தமை தோன்ற “வையை அழைத்து” என்றான். விடுப, அழைத்து எனபவற்றில் பிற
வினைவிருதிகள் தொக்கு நின்றன வையை யாற்றின் பெருமையை “கார்க்கடலொலியில்...
உலகுபுரந் துட்டி மூய்ப்பே ரொழுக்கத்துப்-புலவர்நாவிற் பொருந்திய பூங்கொடி-வையை
யென்ற பொய்யாக் குலக்கொடி” எனப் புறஞ்சேரி யறுத்தகாதையிற் புகலப்பதிதல்
காண்க, பரத்தாடு அமர்ந்தலாவது-சுத்தசிவத்தோடு இரண்டறக் கலத்தல், புகன்று, எறிந்து,

அழைத்து என்னும் வினையெச்சங்கள், அபகந்த என்பதன் முதலில் வினை கொள்ள, அது பரமன் என்னும் பெயர் கொண்டது (அ)

ஆசாரியர்.

பாழியங் குறிமிப பொலங்கி குழைத்துப் படிந்தபின் பாயிருள் செறிந்து காழ்ப்புறு தொழுநு மெமமனக் கருங்கல குழைந்துநப் கருணை நீரார் யாழ்குடற் பிறவித் துன்பமுற் றழுந்தா துமலாப புணையளித் தாண - சூழ்சுடா ஞானத் திருவுரு வமைந்த சுவாமிதே வனபதம் பணிவாம்.

(இ-ள்.) பாழி அம் குறிமி பொலம கிளி குழைத்து படிந்தபின்-வலிய அழகாகிய சிகரங்கள் யுடைய மேருமலைபை உழைத்துப் பழகிப் பின்பு, பாய இருள் செறிந்து காழ்ப்புறு ஒழுமும் - பரந்த மலவிருள ஆடாதலால் வைரமுதிராந்து விளங்கும், எம் மனக் கருங்கல குழைத்து-எமது மனமென்னும் பெரிய கலலை யினக்கூ-செயது, அருள் கருணை நீர் ஆட்டி-தமமால் அளிக்கப்படுகின்ற அருளவெள்ளங்கள் மூழ்குவித்து, துன்பம் பிறவி அழ் கடல் உற்று அழுந்தாது-துன்பங்கள் மிக்க பிறப்பென்னும் ஆழ்ந்த சமுத்திரத்திற் படிந்து மூழ்காவண்ணம், மலர் அடி புணை அளித்து உண்ட - பூவினை யொத்த திருவடி யாகிய தெப்புத்தை யித்து காதசுருளிய, சுடா சூழ ஞானம் திரு உரு அமைந்த சுவாமி தேவன் - ஒளிகலிந்த சிவஞானமே ஓர் திருவடிவாகக் கொண்ட டெழுந்தருளிய சுவாமி தேவன் என்னும் இயற்பெயர் வாயந்த ஆசாரியரது, பதம் பணிவாம் பாதுகளை (யாம்) வணங்குவாம்

மேருமலையானது, உலகம் நிலை பெற வனமையாக அதனடுவில் நாட்டப் பட்டதாதலின் பாழி என்றதற்கு வலிமை எனப் பொருள்கொள்ளப் பட்டது சிந்தாமணியில் “பாழி நமடடை” என்றதற்கு நச்சினாக்கினியரும் இங்ஙனானாத்தல் காண்க “உச்சி வாயத் திடு மேகலை யினைபல சிகர மல்கும” என்ற புராணப்படி பலசிகரங்கொள்ளலின், பருத்த எண்ணுமாம் பொன் என்னும் பெயர் ஈற்று என்கறவு கெட்டு, லகார மகாரத் தோன்றப் பெற்று வருமொழிக் கிணமாய்த் திரிந்து, பொலங் - என நின்றது, “பொன்னென கிளவி யீடுகெட முறையின்-முன்னாத் தோன்றும் லகார மகாரஞ்-செய்யுண முறங்கிற் றொடரிய லான்” என்ற தொல்ஃகப்பிய விதியா னெனக் வனமையான ஒன்றைச் செயது முடிக்கப் பழக்கம் வேண்டுமொகலின், பொலங் கிரியைக் குழைத்துப் பழகி, அதனினும் வலிய கருங்கல் மனத்தைக் கரைத்தான் என்றபடி அதனை “தெவ்வரை மெய்யெரி காய்சிலை யான டெனனை யானடுகொண்ட-செவ்வரை மேனியன்” எனத் திருக்கோவையாரினும், “மேருவுந் தனுவாக வனைய விலையோ பாழான வென்மனங் குலியவொரு தந்திரம் பண்ணுவ துனக்கருமையோ” எனத் தாயுமானசுவாமிகள் பாடலினும், “நெடுசுக கன கல்லு நெகிழ்ந்தருக்” எனக் கந்தரானுபுதி யினுக் கூறினமை காணக் தனகுலத்தானாய்ஞ் சேர்த்து “எம்” எனப் பனமையாகக் கூறின பின்-காலப்பொருளில் வந்த விடைச் சொல் பிறவித் துன்பமாவது-தன்னைப் பற்றி வருவனவும், பிறவுயிர்களைப் பற்றி வருவனவும், தெய்வத்தைப் பற்றி வருவனவும் ஆகிய மூவகைத் துன்பங்களுமாம். இதுலை “மாணக் காட்டி. மான்பிடிப்பவாபோன-மானுடவுவாய் வந்தனத் தெண்ணி-மீனது போல விழி யுநோக்கி - யானதோ கமடம் போலக் துன்னிப்-பறவைபோலப் பரிசஞ்செய்து-திற மிகு முன்னூற நெளிவுரை பகாந்து-பக்குவத் தடைவே பாலித்தருணை-புககிட வேண்டிப் போந்ததென நிறைத்தான்” எனத் திருச்சிற்றம்பல நாடிகள் கூறியபோல, ஆசாரியன் சட்டசதிக்கையினால் மனத்தை வளைத்து மாசுபோக்கித் திருவடித்தீக்கையினால் அருளபுரிந் தமை பெறப்பட்டது. (க)

சிறப்புப் பாஷிரம்

கடலக முழுதும் பொதிந்தபேழ் வயிற்றுக் கடவுண்மோட் டாமையெம் பெருமான், வடமொழி தொகுத்த தெய்வமாக கதையை வடித்தசெந் தமிழினம் செய்தான, பரிமதஞ் செருக்கிப் பாசுடல் பிளந்து படாசிறை மழலை வண் டோச்சு, மகிசினக் களிற்று மாணவேல் வழுதி யடலதி வீரபூ பதியே.

(இ-ள்) பரிமதம் செருக்கி பாசு உடல் பிளந்து - சுரக்கின்ற மதத்தினாலே தருக் குற்றத் தன்னைக் கடாவும் பாகனது உடலையுங் கிழித்து,படர் சிறை மழலை வண் டி ஓச்சும் அடு சினம் களிற்று-பரந்த சிறகையுடைய மழலைச் சொற்கள் போல ஒலிக்கின்ற வண்டு களை யோட்டுவ கொலைச் சினைமுடைய யானைச் சேனையைபும், மாண வேல அடல் பூபதி அதிவீரவழுதி-பெருமைதங்கிய வேற்படையினையும் வெற்றிப் பாட்டினையு முடைய பூமிக் கதிபனாகிய அதிவீர ராமபாண்டியன் எனபவன், கடல் அகம் முழுதும் பொதிந்த பேழ் வயிறு எம் கடவுள மோடு ஆமைப் பெருமான-சமுத்திரத்தி னிடம் முழுவதையும் அடக் கிய பெரியவயிற்றினையுடைய எககடவுளாய உயாவுடைய கூர்மப் பிரான, வடமொழி தொகுத்த தெய்வம் மா கதையை வடமொழியிற் றெகுத்துணைத்த தெய்வத்தனமையுள்ள சிறந்த சரிதங்கனவாய்ந்த இடபுராணத்தை, வடித்த செந்தமிழினால் செய்தான்-தெள்ளிய செந்தமிழ்ப் பாககளால் செய்தான்.

அதிவீரராம பாண்டிய மகாராசன், வடமொழியில் விட்டுணுவாகிய கூாமத்தினற் சொல்லப்பட்ட கூாமபுராணத்தைச் செந்தமிழ் யாப்பிற் றெளிவுந் செய்தான் எனபது கருத்து.

“முனைபுகு சேவகன் முனிந்தாப் பதுபோற்-கசடறக் கற்ற கல்வி யாற்றலாற், நன னைப் புகழ்தலுந் தகுமுல வோககே” என்றபடி, இது ஆசிரியன் நன்னைப் பிழைபோ லும் நாந்தி கூறியதாகம். இங்ஙனமே கைடத் முதலிய நூல்களினுங் கூறினமை காண்க. இது வடமொழியார் வழக்கனறி, தெனமொழியினுந் தேவாரம், திருவாசகம், சிவஞான போதம், திருவுந்தியாரா, சிந்தாமணி, சிலப்பதிகாரம், பதினென்கீழ்க் கணக்கு, பிரயோக விவேகம், திவாகரம் முதலிய நூலாரும் ஆண்ட வழக்காகலானும், ஆசிரியனும் இறை மாட்சி யுடையனும், கலவி கேளவி யறிவுநீஇக குற்றநக கடிந்து, பெரியோரைத் துணைக் கொண்டு, வெருவார வினைசெய்யுந் செங்கோன மனன னாகலானுந் தானறம் புகழ்தல் தகுதியாய் மிகைபடாதெனக் மறறைய யாமைவடிவங்கள் போலாது, பாய்கடலின் ஆழம் அகலங்களுக்குத் தக்க வயிறு வாயத்த வடிவமுள்ள கூாமம் என்பான “கடலக முழுதும் பொதிந்த பேழ்வயிறுத் கடவுண் மோட்டாமை” என்றும், தன்ருலத்திற் கண்ணைய வ தரித்த சிறப்பின காரணத்தானே “எம்பெருமான” என்றும் கூறினான் முழுதும் - என் பது எஞ்சாப்பொருடும் “முழுதென் னினவி யெஞ்சாப் பொருட்டே” என்றா நோல் காப்பியனார் ஆகலின. “கதையெனக் கருதல் செய்யான மெய்யெனத் தானுங் கொண் டான்” என்றமையானும், வழக்கினுள்ளும் “இது ஒரு கதை” யென்ப ஆகலானும், கதை எனவே பொய்ப் பொருள் புணர்த்துக் கூறுவது எனப்படலான, அதனை மறுப்பான “தெய்வமாக்கதை” என்று விசேடித்தான். “யானே யுடைய படைகாண்டன் முன்னினிதே” என்று இனியவைநாற்பிழிற் கூறியபடி, நாம் சேனைகளுள் மதத்தார் கதஞ் சிறந்து தானும் போர்செய்யும் வனமையானும், விலக்கினுள் கைம்மா வாகலானும், களிறு சிறந்த தாகலின் “பரிமதஞ் செருக்கிப் பாசுடல் பிளந்து படர்சிறை மழலைவண் டோச்சு-மகிசினக் களிறு” என்றும், “வென்ற வாளின் மண்ணே டொன்ற” என்று உழிஞையினும், “மாணர்ச் சுட்டிய வாண்மம் கலமும்” எனது பாடாண்டினையினும் கூறிய வாளினை வாகைத் திணையிற் கூறுது, “பெரும்பகை தார்க்கும் வேலி னானும்” என்று வேலிற்கே வாகை கூறியது.

காவற் றெழில் பூண்ட மாயோ னைமபடையும் போலாது அழித்தப் றெழிலோர்க்கே யுரித் தாய முக்கட் கடவுளும் முருக நாடனாக கூறத்தேவனும் ஏந்தி வெறுநி பெறுதற்குச் சிறந்த தென்பது பற்றி யெனப் புறத்திணையியலுட் கூறினமையால், என்னும் வேலினை வியந்து “மானவேல் வழுதி” என்றாக கூறினான “நீரோதி நெய் மயிதநது நினம் வாப்ப் பிஸ்கி யழல்விம்மிப்-போரோதிப் பூவணிகது புலவு நாமம் புகழ்வேலோன்” என முத்தி யிலம்பகத்துங் கூறினமை காண்க. செந்தமிழ் செவ்வியதமிழ் வடித்த செந்தமிழினுற செய்தான் எனவே, இது மொழிபெயர்த்த வகைத்தாய வழிதூலெனப் படும எனனை? “தொகுத்தல் விரித்த றெகைவிரி மொழிபெயர்த்த ததாபபட யாததலோ டனைமர பிளவே” என்றார் தொல்காப்பியனார் ஆகலின்.

கடவுள் வாழ்த்து-முற்றிறறு.

ப தி க ம்.

பிரதிக மென்பது பதிகம் என நின்றது பதிகம் எவிலும், பாயிரம் எவிலும் ஒக் கும் “பாயிர நாந்தி பதிக மெனப் ” என்றார் பிரயோக விவேகத்தாரும் அஃதாவது தூலின் வரலாறுரைத்தல் எடுத்துணரப்பினும் அநுதற்குப் பாயிர முறைத்தனாகக் என பது இலககணம் தூல கேட்கின்றான வரலாறு கேட்கிற் கொழுச்சென்றவழித் துன்னாசி யினிது செல்லுமாறு போல ஆறூல இனிது விளங்குமாகலான எனக் எனனை? “பருப் பொருட் டாகிய பாயிரக் கேட்டாககு-துண்பொருட் டாகிய தூலினிது விளங்கும்” என நலின் கேளாககால் குன்றின் முட்டிய குரீஇப் போலவும், குறிச்சிபுகக் மான்போலவுக் கேட்பான இடர்ப்படுமாகலின், தலையமைந்த யானைக்கு வினையமைந்த பாகனபோலவும், அளபடரிய ஆகாயத்திற்கு விளககமமைந்த சுடர்கள்போலவும் இன்றியமையாச் சிறப்பிற மென்று நச்சினுக்கிளிய ருரைத்தலின், ரண்டு இவஹு கூறினான எனக.

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவீர்த்தம்

சீர்கெழு மாய நேதுளு சிறப்புடைக் காதை கேளா
வோருலாய்க் கிடந்த திண்டோ எரிநிரத் தாயம்ம னென்னும
பாபுகழ்ந் தினிதி நேதனும் பஞ்சவா ருலத்திற் றேனனும்
வேரியந் தொடையன மார்பன வீட்டினப் படைந்த வானும்.

(இ-ள்.) பாப் புகழ்ந்து இனிதின் ஏத்தும் பஞ்சவர் குலத்தில தோன்றும் - உலகத் தாராப் புகழ் சொல்லி நனகு துதிக்கப்படுகின்ற பாண்டியா மரபிற பிறந்த, ஏர் ஞாய் கிடந்த தின் தோள இந்நிரத்துயம்மன் என்னும்-அழகு குழியிருக்கப் பெற்ற வலிய புயக் கழையுடைய இந்நிரத்துயம்மன் என்னும் பெயரைக் கொண்ட, வேரி அம் தொடையல் மார்பன்-வாசனையாற் சிறந்த வேப்பமாலையைத் தரித்த மார்பினனாகிய அரசனாவன, சீர் கெழு மாயன ஓதும் சிறப்பு உடை காதை கேளா-திருவை மருவிப்(சுடர்மமாகிய)வீட்டுணு வினாற் சொல்லப்பட்ட இப்புரானத்தைக் கேட்டநிரது, வீடு இன்பம் அடைந்த ஆறும்- முத்தியின்பத்தைப் பெறப்படியும் என்க.

இப்பதிகத்தின் முதல் தொடக்கி யீறுவனாயு முள்ள கவிகள் குளக மெனப்படும். எனனை? “குளகம் பலபாட் டொருவினை கொள்ளும். ” எனது தண்டி யலங்காரத்திற் கூறலான். ஸ்ரீ என்னும் வடமொழி, தமிழில சீ எனவும், சீர் எனவும் வருதலிற் சீர் என பதற்குத் திரு என்றும், கெழு என்பது “லனவென வருடம் புள்ளி யிறுதிமு - னும்முடி

கெழுவு முளப்பப் பிறவு-மன்ன மரபின் வழியிடைத் தோன்றிச்-செய்யுட் டொடர்வயின் மெய் பெற நிலையும்-வேற்றமை குறித்த பொருளவாய் னுள். ” எனனுந் தோல்காப்பிய விதிப்படி, காண்கெழுநாடு - என்றும் போலப் புள்ளியீறுவழிவந்த சாரியைச் சொல்லாம். சாரியையாவது சொல் தொடர்ந்து செல்லு நெறிக்கணின்று அதற்குப் பற்றுக் கோடாகச் சிறிது பொருள் பயந்தும் பயவாததுமாய் நிற்பது. அவற்றன், இது சிறிதுபொருள் பயப்ப நின்றது பொருந்துதல் என்று பொருள்படும் “முடி கெழு வேந்தா” என்றா இளங் கோவடிகளும் சிறப்புடைமையாவது செய்யுளுறுப்பு முப்பத்துநான்கும் வாய்ந்து, முத னாலொடு மாறுகோடாமே மெல்லென்ற சொல்லான அறம், டொருள், இன்பம், வீடென் னும் விழுமியபொருள் பயத்தலுடைமையாம் காதை - கதையைபுடையது, காப்பியம். இதனை அடியார்க்குநல்லார் உணர்ப்பாயிரத்துள் அறிக. கேளா உடன்பாட்டு வினையெச் சும், அது அடைந்த என்பதனை முதலிலேவினை கொண்டது இந்நிரத்துயம்மன பூமாதும், கலைமாதும், சயமாதும், புகழ்மாதும் குடிக்கொண் டிருக்கப் பெற்ற குரிசில என்பான தோளிணையும், மாற்பத்தையும் வியந்தான எனக் பார-பாக்கப்படுவது, பருமையைபுடை யது, பூமி அது இடவாகு பெயராய் மக்களை யுணர்த்திற்று ஆறும் என்பதற்குச் சீவக சிந்தாமணிப் பதிகத்தில், படியும் எனதுரைத்தார நச்சினர்க்கினாய். (க)

வளிட வரினும் பாடு மகதியாழ முனிவ னோடு
தளிமதுப. பிழிந்து மென்பூந் தருநிழ லரான கோடப்
வளியுடன் கூடம் முன்ன மன்றநிழிம வருண நானகின்
நெளிவுறு மொழுகக் நானகாச் சிரமமுந் தெரித்த வாறும்.

(இ ள்) வளி தடவரினும் பாடும மகதியாழ முனிவனோடு-காற்றினியக்கம்டடினும் பாடுகின்ற மகதிஎன்னும் பெயாவாய்ந்த வீணக்கிறைவனாகிய நாரதமுனியோடும்,மது தளி பிழிற்றும மெல் பூ தரு நிழல் அரசர் கேடப் தேனதுளிகளைச் சிந்துகின்ற மெல்லிய மலர் களைபுடைய பஞ்சாருவீழ்வில் வீற்றிருக்குந் தேவராசனாகிய இவ்விதானுக் கேட்க, கூர் மம் அளியுடன் முன் அறைந்திடம்-சடாமமாயி விட்டுணுவின்னல் அளபுடனே முறகாலத் துச் சொல்லப் பட்ட, நான்கு வருணம் ஆசிரமத்தின தெளிவு உறும் ஒழுக்கும் - நால் வகைப்பட்ட வருணாச்சிரமங்களின் தெளிவு பொருந்திய ஒழுக்கத்தினையும், நான்கு ஆசிரமமும் தெரித்த ஆறும்-நாலவகை யாச்சிரம முறையினையும் அறிவித்தபடியும்.

தடவரினும்-இதில், வா-துணைவினை “நாரதன் வீணையி னயந்தெரி பாடலும்” என றா சிலப்பதிகாரத்தும் பஞ்சதருக்களாவன-சந்தானம், அரிசந்தானம், மந்தாரம், பாரி சாதம்,கற்பகம் என்பன ஒடு-எண்ணுப் பொருளது முன்னம்-இதில்,அம் சாரியை, காலப் பொருட்டு நாலவகை வருணமாவது-பிரம், சத்திரிய, வைசிய, சூத்திரசாதிகளாம் ஆச் சிரமம்-நிலை அவையாவன-பிரமசரியம், கிருத்தம், வானப்பிரத்தம், சமதியாசம் என பனவாம். கூடம்-கு-பூமியில், ணாம் - வேகமாய்ச்சரிப்பது, ஆமை இது விட்டுணுவின் தசாவதாரத்துள் இரண்டாம் அவதாரம். (௨)

எள்ளருளு சிறப்பு வாய்ந்த வியல்பிர விருத்தித் தோற்றம்
தெள்ளிதி னுரைத்த வாறும் தேனறுளி மாரி சிந்தும்
வள்ளவாய்க் கமலப் புத்தேட் கினிதினின் வகுத்த காலம்
பள்ளை ருலகம் யாவு மறிந்திடப் பகாந்த வாறும்.

(இ-ள்) என் அரு சிறப்பு வாய்ந்த இயல் பிரகிருதி தோற்றம்-இகழ்தலில்லாத சிறப் புப் பொருந்திய தன்மையையுடைய பிரகிருதியினது தோற்றத்தை,தெள்ளிதின் உரைத்த ஆறும்-தெளிவாகச் சொல்லியபடியும், தேம் துளி மாரி சிந்தும் வள்ளம் வாய் கமலப் புத்

தேள் கு இனிதின் வகுத்த காலம்-தேனதுளி மழையைப் பொழிகின்ற சினைம்போன்ற வாயினையுடைய தாமரைமலராசனனாகிய பிரமபுரு நயமாக விதித்த ஆயு-கால அளவையை, பள்ளம் நீர் உலகம் யாவும் அறிந்திட புகாந்த ஆறும-ஆழமாகிய நீணாகக்கொண்ட சமுத்திரத்தாற் குழைபட்ட உலகத்தவர்கள் எல்லாம் அறியுமாறு சொற்பபடியு :

பிரகிருதி என்பது தமிழிற் பகுதி என்றும், பிரகிருதி மாயை என்று பொருள் இனிதினின்-இன் - சாரியை உலகம் என்றது பலபொருள் ஒருவொல லாகலின், மண்டு உயர்ந்தோனா யுணர்த்திற்று, உலகம் அவனாயே கண்ணாக வுடைமையின் எனின்? “வழக கெனப் பரிவ துயாநதோர் மேறநே-நிகழ்ச்சி யவாகுட டாக லான ” என்று நோல்காப் பியம் விதித்தலின் இஃ பகுதிப்பொருள் விசுதி (௩)

துறமயிர்க் குறுந்தாட் செங்கட டுணிகதி. நிலவு காலும்
பிறைநிக ரொயிற்றுப் பேழவாய்ப் பிறங்கொளி வராக கம்பம்
பறைவுற் வரைந்த வாறும் பலவகை நோற்றத் தோழிஞ
செறிதமோ குணசுசி ருட்டி சிறப்பு - னுரைந்த வாறும்.

(இ-ள்) துறமயிர் குறு தாள்-ருருங்கிய உரோமங்களை யுடைய குறுங்கிய காலகளை யும், செங்கட-நிலவந்த கண்களையும், துணி கதி நிலவு காலும் பிறை எய்து - கூறுபட்ட கிரணங்களாகிய சுருதிக்கைய லீகின்ற பிறையையொத்த பறக்கையுட்பெழு வாய-பெரிய வாயினையு முடைந்தாய, பிறங்கு ஒளி வராக கம்பம் பறைவு உற அமைந்த ஆறும் விளங்கிய சுவேதவராக கற்பத்தின் மனமையைத் தெரிவு பொருந்த சொற்றபடியும், பலவகை நோற்றம் ஒய்ம்-பலவகைத் நோற்றமும், செறி நமோகுண சிருட்டி சிறப்புடன் உரைத்த ஆறும்-பொருந்திய நமோகுண சிருட்டியுடன் சிறப்போடு செப்பிய படியும்

அத்து - சாரியை குறுந்தாள் - வலித்தல் விகாரம் பிறங்கல் - விளங்குதல் ஒளி வெண்மை பறைதல் சொல்லுதல், தெரித்தல் நமோகுணம் - தாமதகுணம் நிலா என்ற பது “சூரியத் திறுதிசு சினைகெட வுரை-மறிய வருதல் செய்யு ளுள்ளே ” என்ற உயிர் மயங்கியந் சூத்திரபட்டி நிலவு என நின்றது. (சு)

தண்ணாறு நுளவி னேனும் தாமரைப் பொருட்டின் மேய
விண்ணவன் றுளும் போற்ற விழைவொடு வரத்தை முன்னங்
கண்ணுத் தீர்த வாறும் காலனைக் காலாற் செற்ற
வண்ணலன் பொழுத வட்ட முரத்தியா யமாந்த வாறும்.

(இ-ள்) முன-முற்காலத்தில், தண் நறு துளவினேனும் தாமரை பொருட்டின் மேய விண்ணவனும் விழைவு ஒடு போற்ற-குளிராத நறிய துழாய்-மலை யன்றித் விட்டுணவும் தாமரைமலரி னடுவிலிருக்கும் பிரமமும் அன்போடு துதிக்க, கண் றுதல் வரத்தொந்த ஆறும்-நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவபெருமான அவாக் கு வரங்களைக் கொடி தருளிப் படியும், காலனை காலின் செற்ற அண்ணல் - யடனைத் திருவடியா னுதைத் தொறுத்த பெருமான, அன்பு ஒழுக அட்டமூத்தி ஆய அமாந்த ஆறும்-அன்பு பெருக அட்டமூத்தியாகி யிருந்த படியும்.

அம்-தான - சாரியைகள் துளவினன் என்றது ஓகாரமாய்த் திரிந்தது, “ஆவோ வாகும் பெயருமா றுளவே-யாயிட னறிதல் செய்யு ளுள்ளே ” என்ற நோல்காப்பிய விதியா னெனக். காலன்-காலத்தை முடிவுசெய்பவன் அண்ணல்-பெருமை, அதையுடையவனுக்கு ஆகுபெயர் அட்டமூத்தத்தை “எட்டு மூத்தியாப் பின்றிய லுந்தொழி-லெட்டு வான்குணத் திசனெம் மான்றனை-யெட்டு மூத்தியு மெம்மிறை பெம்முளே-யெட்டுமூர்த்

தியு மெம்மு னொடுங்குமே.” என்ற தேவாரத் திருப்பதிகத்தானும், “நிலநீர் நெருப் புயிர் நீள்விசும்பு நிலாப்பகலோன்-புலனாய மைந்தனோ டெண்வகையாய்ப் புணர்ந்த நி ன னுன்” என்றருளிய திருவாசகத் திருவாக்கானுமறிக. (இ)

பொற்பிதி ரணின்து வீங்கும் புணர்முலை யமுதத் தீஞ்சொற் கற்பகக் கொம்பர் போலுங் கெளரியைத் தவங்க ளாற்றி யற்பொடு மிமய வேந்த னரிதினிற் பயந்த வாறும் வெற்பிளங் கொடியை யீசன விழைவுடன வேட்ட வாறும்.

(இ-ள்) இமய வேந்தன் அன்பு ஓடும் தவங்கள் ஆற்றி-இமயமலையரசன் அன்புடனே தவங்களைச் செய்து, பொன் பிதிா அணிந்து வீங்கும் புணர் முலை-பொன்போன்ற தேம லைக்கொண்டு பூரித்த நெருங்கிய தனங்களையும், அமுதம் தீம் சொல்-அமிர்த்தத்தினை யொத்த தித்திப்பாகிய மொழிகளையுமுடைய, கற்பகம் கொம்பர் போலும் கௌரியை அரிதின் பயந்த ஆறும்-கற்பகதருவின இளங்கொம்பு போலும் வடிவமைந்த உமாதேவியானாப் புதல்வியாக அருமையுமப் பெற்ற படியும், ஈசன வெறுபு இளம் கொடியை விழைவு உடன் வேட்ட ஆறும் சிவபிரான் மலையினகணுள்ள இளமைவாய்ந்த கொடிபோன்ற பார்வதி தேவியானா அன்புடன் நிறுமணஞ் செய்தருளியபடியும்.

இன-சாரியை அன்பு-வலித்தல் விகாரம் “போகமும் பொருளு மீன்ற புணர் முலைத் தடங்கள்” என்றா பிறரும். உலகிலிலலாத மிகக் சுவையும் உறுதியுங் கொடுத்தலின் “அமு தத் தீஞ்சொல்” என்றும், பூவுறுப்புற்று வாடாது என்று மொருபடித்தாய்ப் போகமுட் டும் பொற்பினளாகலின் “கற்பகக் கொம்பர் போலுங் கௌரி” என்றும், உயர்த்தெழுந்த தோட் குன்றிற் படாநது குழைக்குந் தனமையால் “இளங்கொடி” என்றும் கூறினான். கொம்பா-போலி. இமயம்-இம்-பனி, ஜம்-தோற்றுதல், பனியுண்டாதற்குக் காரணமாகிய மலை. மலைத்தெய்வமாகலின் “வேந்தன்” என்றான உலகமெல்லாம் பெற்ற கன்னியைப் பெற்றவற் றொருவன் மகளாப் பெறுதல் அருமை என்பது தோன்ற “அரிதினின்” என்று கூறப்பட்டது. (ஈ)

பிருகுவை முதலா வுள்ள முனிவரா பிறந்த வாறு மருவுமீ ராநது மனனாக் கொருத்தியவ வயிறறிற் றேனற வரிதுணா தககன றனனை யரனமுனிந் துரைத்த வாறும் வெருவுற வன்னோன வேள்வி வீரசனமுன னழித்த வாறும்.

(இ-ள்) பிருகுவை முதல் ஆக உள்ள முனிவரர் பிறந்த ஆறும்-பிருகுமுனிவரை முத லாகவுள்ள முனிசீரோட்டர்கள் தோன்றிய படியும், ஈநாநது மனனாககு மருவும் அ ஒருத்தி வயிற்றில்-பிரசேதச்ச முதலாய அரசாபதினமையுஞ் சோந்த அந்த மாரிடை யென்னும் பெண்ணொருத்தியின் வயிற்றில், அரிது உணர் தககனை தோன்ற அரன் முனிநது உணர்த்த ஆறும்-பொயப் பொருளை யறிந்த தககனைப் பிழக்குமாறு சாபஞ் சொல்லியருளியபடியும், வீரன் அன்னோன் வெருவு உற வேள்வி அழித்த ஆறு-வீரபத்திரககடவுள் அத்தககனும் பயப்பட அவனது யாகத்தை யழித்த படியும்.

இச்சரித விரிவுகளை பெல்லாம் அவ்வவ் வத்தியாயங்களிற் காண்க. முனிவரர் - இரு பெயரொட்டிப் பண்புத்தொகை. முனிவர்-தருமங்களை யறிந்தவர், இறைவனை மனனஞ் செய் பவர். வரர்-சீரோட்டர் ஈநாநது-இரண்டாம்பெருக்கிய ஐந்து என மத்தியபத லோபகை வும், பத்து என வெருவிரீகிப் பொருளாகவும் விரிக்க. மனனர்க்கு-உருபுமயக்கம். “மனக் கலை மாற்ற லரிது. உறப் பால தீண்டா வீடுத லரிது” என்பனபோல ஈண்டு அரிது என றது இன்னமப பொருள்குறித்தது ஏனனை? தககன் விலக்கியகொண்டு சபிக்கப்பட்டான

ஆகலின் தன்-சாரியை ஆரன் உலத்தை யழிப்பவன் “உயிர்க்குண் மலமொடுக்க வாலே யுயிர்க்கு-஁யிர்க்கு மானெனு ப்பே ருண்டு ” என்று சைவசமயநெறியிற் சாற்றப் பட்டது அனனென எதைதன்கண் எதிரதுதீஇய எச்சவுண்மை விகாரத்தான் றெக்கது, அவனெச்சார்த்த விண்டு முதலிய தேவர்களும் வெருவி நின்றமையின். (எ)

இரணிய னிரணி யாக்க னிறந்தபின் னமரி னேற்று
மருமலி துளவத் தண்டார் மாயவன் முதலி னோபப்
பொருவருஞ் சமத்தில் வென்று காரிசு லத்திற் பொன்றி
யரனுடை யுருவ மந்த காசுரன் பெற்ற வாறும்.

(இன்) அந்தக் அசுரன்-அந்தகாசுரன் என்பவன், இரணியன் இரணிய அக்கன் இறந்த பின்-இரணியன் இரணியாக்கனென்னும் அசுரர்கள் மடிந்தபின்பு, மரு மலி தன் துளவம் தார் மாயவன் முதலினோரை அமரின் ஏற்று-வாசனை மிகுந்த குளிர்த் துழாய் மாலையை யுடைய விட்டுணுமுதலிய தேவர்களை யுத்தத்தில் எதிர்த்து, பொரு அரு சமத் தில் வென்று - ஒப்பில்லாத அவயுத்தத்தில் அவர்களை யெல்லாம் வெற்றிகொண்டு, காரி சூலத்தின் பொன்றி - (பின்னர்) வைரவக் கடவுளினது சூலாயுத்ததான் மடிந்து, அரன் உடைய உருவம் பெற்ற ஆறும்-சிவசாரூப்பிய முத்தியை யடைந்த படியும்.

இரணியன், இரணியாக்கன் என்பவர்கள் காரிபமுனிக்கு அதிதவியற்றிற் பிறந்தோர். இரணியன் - பொன்னிறமுடையவன் இரணிய அக்கன் - பொன்போன்ற கண்ணையுடையவன். மாயவன்-கருநிறம், வஞ்சகம், மாயை, இவையிற்றை யுடையவன். காரி - கருநிற முடையவன் அந்தகாசுரன் ஏற்று, வென்று, பொன்றி, பெற்ற வாறும் என்றியையும். “இரணியன் பட்ட தெம்மிறை யெய்தினன். ” என்று கனகமாலையாரிலம்பகத்துங் கூறப் பட்டது தம்மை யிடிக்குகதுணையார் சொறகொள்ளாதே வேறொரு தத்துவ மின் மென் றதனும் கேடுவினோந்த உதவியின்றி யழிந்தனர் என்றார்” பச்சைமாலையை நச்சினுக்கு கினியரும், உடைய-விகாரப்பட்டு நின்றது (அ)

மாவலி யளிப்ப ஞால முழுவது மாய னெய்திப்
பாவடிப் படுத்தி முன்னம பண்பொடு கவாந்த வாறும்
தேவரும் புகழும் வாணன் சிவனுருப பெற்ற வாறு
மோவில சீர்ப் புலத்தி யன்றன் மரபுநன் சூறாத்த வாறும்.

(இன்) முன்-முற்காலத்தில், மாயன் மாவலி ஞாலம் அளிப்ப பா அடி முழுவதும் படுத்தி பண்பொடு கவந்த ஆறும் வாமனனாகிய திருமால் மாவலிச்சககிரவர்த்தி மூன்றடி மண் கொடுக்கத் தனது பரந்தஅடியினால் உலகமுழுவதையும் அளந்தடக்கி நனகாகக் கவர்த்துகொண்ட படியும், தேவரும் புகழும் வாணன் சிவன் உரு பெற்ற ஆறும்-தேவர்களாலும் புகழப்படுகின்ற வாணன் எனனும் அசுரன் சிவசாரூப முத்தியை யடைந்த படியும், ஁ இல சீர் புலத்தியன் மரபு நன்கு உணர்த்த ஆறும்-ஒழிதலிலலாத சிறப்பினையுடைய புலத்திய முனிவரது வம்சவரலாற்றைச் செவ்வையாகச் செப்பியபடியும்.

மாவலி - பெரியபலத்தை யுடையவன், படுத்தி - அகப்படுத்தி தேவரும் என்றதின் உண்மை உயர்வு சிறப்புப்பொருள் சிவன்-மங்கலமுடையவன். அவனுருவம் பெறுதலாவது-மான், மழு,சுதாப்புய முதலியகொண்டு அவன்போல இன்பத்தை யனுபவித்தல். இதனைச் சிவசாரூப முத்தி யென்ப. இப்பேறு சகமார்க்கமென்னும் யோகமார்க்கத்தி னின்றவனோ பெறுவர். “சகமார்க்கம் புலனெடுக்கித் தடுத்தவளி விரண்டுஞ் சலிப்பற்று முச்சுதா

முதலா காரங்களுகமார்க்க மறிந்தவற்றி னரும்பொருள்க ளுணர்ந்த களைந்து டோய் மேலேறி யலர்மதி மண்டிலத்தின் முகமார்க்க வமுதுடல முடந் தேக்கி முழுச்சோதி ரீனைந்நிருத்தன் முதலாக வீணை-ஞகமார்க்க வட்டாங்க யோக முற்று முழத்தலுழந் தவர் சிவனா னுருவத்தைப் பெறுவா” என்றருளப்பட்ட சிவஞானசித்தியார்த் திருவிருத்தத் தாற நெளிக ஓ-ஓதல், ஒழிதல் எனப் பொருள் பதிநிலை முதனிலைத் தொழிற்பெயர் “ஒவ்வமிமைக்குஞ் சேண்விளங் கவிரோளி. ” என்றார் பதினோர்த்திருமுறையினும் ( )

இருடகுறும் பெறியும் வெய்யோன மரபினி திசைத் த வாறும்
திருத்தகு சூலத்தி ராடன சிறப்பு - னுதிப்பு வாறு
மருத்தியி னானேனோ கான மடைதலு மணங்கை வெளவவ
வெருக்கொளவா ளாககர கோளை வேரொடு மறுத்த வாறும்

(இ-ள்) இருள் குறுப்பு எறியும் வெய்யோன மரபு இனிது இசைத்த ஆறும் - இரு ளாகிய பகையை யோடடுகின்ற சூரியனது வாமச வுட்பத்தியை நனுகுக் சொல்லியபடியும், திரு சகு சூலத்து இராமன் சிரப்புடன உதித்த ஆறும் - செல்வத்தான மேம்பட்ட அச ஞ்ரியசூலத்தில் இராமபிரான மகிமையோ டவதரித்த படியும், அவனோன் அருத்தியின கானம் அடைதலும் அவன் விரும்புத்தோடுக காட்டினச சோந்திருந்த படியும், அணங்கை வெளவு-தெய்வமகளாகிய சீதேவியைக் கவாந்து சென்ற, நெரு கொள் வான் அவ அரசுக்கர் கோனை-கண்டாக்கரு அச்சுச்சிவலினைசரும் வாளாயுச்சுந்த யுடைய அந்த இராக்கதர்களுக் தலைவனாகிய இராவணனை, வேரொடும் அறுத்த ஆறும் - (இராமபிரான்) மூலடத்தோடு மறித்தபடியும்

வெய்யோன்-வெய் மனைய உடைய வன, உஷ்ணகிரணன் இனிதின் இசைத்தலாவது - பொய், குறளை, கடுஞ்சொல், பபனிலசொல்லென வாக்கினைக் கணிகழும் பாவச்சொன்னரு மினறி, அறம்பொரு ளினபத்தைப் பாய்குஞ் சொற்களோடு வழுவின்மை, சுறுக்குதல், விளங்குதல், நல்லவாதல், விழுப்பயாரற்றதல் முதலியகுணனையத்தோ மிகாத்தலாம் இரா மன்-விருமயினா மதைதை ரமிககசெயடவன், சற்குணங்கொல சிறைந்தவன் ஆத்து- இடபொருளபட வந்த சாரியை யிடைச்சொல அணங்கு - அழகுடையவன் தீனடவருந் னுந பெயவம் என்பர் தோல்லாசிரியர் (க0)

சேதுவி னிராம னெய்திச சிவலிங்க மமைத்துப் தாய
தாத்திழ மலாக் கேவித் தாழ்ந்தருச் சித்த வாறு
மேதமி லயோ, துதி பெய்தி பெரிமணி மெளலி சூடி
மாதவ ரோடு தீயோ | வரனமுறை கேட்ட வாறும்

(இ-ள்) இராமன் சேதுவின் எய்தி சிவலிங்கம் அமைத்து - இராமபிரான சேது தீர்த்தக் கணசென்றடைந்து சிவலிங்கம் செயது, தாது அவிழ் தாயமலர்கள தாவி தாழ்ந்து அருச்சித்த ஆறும்-மகாரதம் பாரதாளன் சுத்தமாகிய புடபங்களைச் சொரிந்து வணங்கி யருச்சனை செய்த படியும், ஏதம் இல் அயோத்தி எய்தி எரி மணி மெளலி சூடி-குறமயில ளாத அயோத்திரகரத்தை யடைந்து பிரகாசிக்கின்ற இரத்தினங்களா லிழைத்துச் செய்யப் பட்ட கிரீடத்தைப் புனைந்து (அரசாண்ட படியும்), மாதவா ஓடும் தீயோர் வரனமுறை கேட்ட ஆறும் அகத்திய முனிவர்பால் இராவணாதி யரக்கரின் பிறப்பு முறையைக் கேட் டறிந்த படியும்.

சிவலிங்கம் - சிவமாகிய லிங்கம், இதனை உவமோத்தர பத கருமதாரயன் என்ப, இலிங்கம் - படைத்தல் காத்தல் முதலியவற்றால் உலகத்தைச் சித்திரித்தல், பிரகாசம் என்றும் பொருள இவற்றை “ஒலிமுதற் புலனாக னின்றி யுரையிறம் துணர்வுக் கெட்டா- தல்கில்பே றொளிபா பொன்று யருவமா யமல் மாகி - மலைவறு குணமாக ளோடு வண்ண

முதற்முதலிலுள்ள, நிலைபெறு சிவமொன றேத நிற்பதே யிலிங்க மாமால்” என்று இலிங்க புராணத்தும், “பூதமிந் தியங்க ஞ்ஞரையவ வியதபந தன்னிடைப் பொருந்தியே யொடுங்கு - மாதலாற் சிவனே யிலிங்கத்தை யுடையோ ணுங்கவ னுணையா லனதி-யோது மவ வியத்தஞ் சுகத்தினைப் படைக்க வல்லதன துதித்திடு சகடாந்-நீதிலவ வியத்தத் தொடுக்கலா லதனை யிலிங்கமென நேற்றித் துணைப்பார்” என்று வாயுசங்கிதையினும், “பொலிதரு மிலிங்க மெனமொழிக குணாகும் பொருளபிர காசக மெனபா - மலிதரு மறிஞ் ராதலாற் சிவமே மன்னிய விலிங்கமாய” என்று சூதாங்கிதையினும் கூறு மாறா னறிக

சூற்றமாவது மிகசெயல்,பெயலின்மை, எலி, விட்டில, கிளி, ஆரசன்மை என்னும் ஆறுவகைக் கேடுகளான வினையாமையும், அழிபசியும் நீங்காநோயும், நீக்காற்று மிக்க குளிர் வெப்ப மூடைமையும், சுகத்தேதாதான மாறுபட்டிக கூடுக கூட்டாடும், உட்கை ஆறலைப் பார்களவர் குறையாதவா ராதிய மக்களுந், பனநி புலி கரடி யாதிய மாக்களுந் கொண டிருத்தல் இவையினதி, குணரூத் வினையுணை செய்யும வேளான சிறப்பினரும், அந் வேளா துறந்தோர் ஆதணா முதலிய தக்காரும், “நீரின வந்த நிமிர்ப்பிப புரலியுங்-கல லின வந்த கருங்கதி மூடையு-வடமலைப் பிறந்த மணியும் பொன்னும் குடமலைப் பிறந்த வாரமு மகிலும் - தென்கடன முத்தும் குணகடற் றுதிருங் - கங்கை வாரியுங் காவிரிப் பயனுமீழத் துணவும் காழகத் தாககமும்-அரியவும் பெரியவும்” என்று பட்டினப் பாலை யுள் பகாந்தாங்கு, கலத்தானுங் காலானும் ஈட்டுதலானே பெறுதற்கரிய பெரும்பொரு னைத் தரும் புதுமையை யுடைய தீவமுதலிய தேயங்க ளொருங்கு தொக்காற் போன்ற வளந்தாரானை செவ்வருஞ் சேரப்பெற்றிடு, இருபுனல் வருபுனல் மலை யாணமெனறிவை வாய்ந்தது, ஏமமுதலிய வைந்துமுடைய முத்திற்கொன்பான “ஏதமலியோகதி” என்று கூறினான் மாதவன என்பது உயாவுளோக்கிப் பன்மைப்பால் பெறுதலினெது (கக)

வணமுடா யலங்குந் றேளான வைகுந்த மடைந்த வாறு
மணடா பாற கடலை முன்னங் கடைதலு மமுந்த தோடுங்
தெனடினா முகட்டிற் றேனறும் திங்கனான மரவினுற்ற
வொண்டிமல வேந்தா தூய மரவினே யுலாத்த வாறும்.

(இ-ள்) வண துழாய் அலங்கல தோளான வைகுந்தம் அடைந்த ஆறும் - அழகிய துழாய் மாலையை யணிந்த புயங்களை யுடைய இராாமமூர்த்தி வைகுந்தஞ் சேர்ந்தபடியும், முன் அண்டா பாறகடல் கடைதலும் - முன்னாககாலத்தில் தேவர்கள் திருப்பாறகடலை மத்தித்தலும், அமுதம் ஒடு தென தினா முகடு இல தோன்றும் - அமிர்த்தத்துடன் தெளி வாகிய அலைகளையுடைய அக்கடலினையிடு வெளிப்பட்ட, கல திங்கன் மரபின் உற்ற ஓள திறல் வேந்தர்-நன்காகிய சந்திரகுலத்திற் றேனறிய வெற்றியும் வலியும் அமைந்த அரசா க ளது, தூய மரபை உரைத்த ஆறும்-சுத்தமாகிய பிறப்பு முறைமையைக் கூறியபடியும்.

அத்து, அம், இன் சாரியைகள் ஒடு என்னு முன்றறுநுபு உடனிகழ்ச்சிப் பொருள். திரை-ஆகுபெயர் ஓள-வெற்றி “உன்னு னென்கிறான்” என நாலடியாரிலுங் காண்க. “ககாகொன நிரங்கு திகாககடலவான் குழிசியாகக் கறையனலவா-ளரவங் கயிறு மதி தறியா வமர ரமுதங் கடைத்தெடுப்ப” என்றிவன் முன்னர்க் கூறியதனால், தறியா யிருந் தது சந்திர னென்பது பெறப்படவும், ஈண்டு திகா முகட்டிற் றேனறிய தெனறது முர ணன்றே வெனின்? “விழியி னெஞ்சின்வா னெருப்பினீ யிததியின் விதிப்படைப் பினிற றேன்றிப்-பொழியும் வெண்கதி வைகை மதியுமப் பொழுதுதித் தென்ன” என்று வில்லி புத்தூர் பாறத்திற் கூறப்படலான மதிய மைகைத்தாய வதியுமாகலின் முரணன றென்க.

வெண்மதி மரபிற் கண்ணன மேதக வுதித்து வெம்போர்
நண்ணிய கஞ்சன் நனை நாமறக் கொன்று வீட்டிப்
பண்ணமை யமுதத திஞ்சொற் பாவைநப் பினனை யாதி
யெண்ணாறு மடவா ரின்ப மினிதினிற் றுய்த்த வாறும.

(இ-ள்.) வெள் மதி மரபின் கண்ணன் மேதக உதித்து - வெண்மையாகிய சந்திர சூலத்தில் விட்டுணுமூர்த்தி கண்ணனாக மேன்மைபொருந்த வவதரித்து, வெம்போர் நண்ணிய கஞ்சனை நாம் அற கொன்று வீட்டி-கொடிய யுத்தஞ் செய்தற்காக வந்த கஞ்சன் என் பவனைப் பயம் நீக்கக் கொன்று, பண் அமை அமுதம் தீம சொல் பாவை நப்பின்னை ஆதி-பண்பொருந்தி யமுதியை யொத்த இனிய சொல்வையும் பாவைபோன்ற தன்மையையு முடைய நப்பின்னைமுதலாய், எண் அறு மடவார் போகம் - அளவில்லாத பெண்களது போகத்தை, இனியின் துய்த்த ஆறும்-மகிழ்வோடு அநுபவித்த படியும்.

கண்ணன் உதித்து, வீட்டி, துய்த்தவாறும் எனக்கூட்டுக. கண்ணன் - கரியவன், கிருஷ்ணன் என்னும் வடமொழித்திரிபு தன், இன் சாரியைகள். நாம் என்பது அச்சப் பொருள் பயத்தலை“பேரா முருமென வருஉங் கிளவி-யாமுறை மூன்று மச்சப்பொருள் ” என்றதனு னறிக. கொன்றுவீட்டி எனபன, நிவந்தோங்கு பெருமலை என்றும்போல ஒரு பொருட் கிருபெயர் நின்றவென்க அதனை “ஒருபொரு ளிறுசொற் பிரிலிய வனாயா” என்ற சூத்திரத்தை உயத்துக்கொண்ணாத லெனலும் தந்திர வுத்தியாற் பொருள் கொண்டு அமைக்க, நெஞ்சு முதலிய பெருமதானமெட்டினும், எடுத்தல் முதலிய கிரியைக ளெட்டானும் பண்ணிப் படுத்துதலாற் பண்ணென்று பெயராயிற்று மூலாதாரத் தொடங்கி யொழுத்தினதும் ஆளத்தியாய்ப் பினனிகையென்றும் பண்ணென்றும் பெயராம். என்னை? “பாவோ டுணை லிசையெனறா பண்ணென்றா - மேவார் பெருந்தான மெட்டானும்-பாவையெடுத்தன் முதலா விறுநான்கும பண்ணிப்-படுத்துமையாற் பண்ணென்று பார் ”, என்றார் இசை நூலார் ஆகலிலா நப்பின்னையை-நம்பின்னை, பின்னை, பிரஞ்னை, சத்திய வுதி, நீரானதேவி எனவுங் கூறுப எண்ணு மடவா ளொளந்து உருக்குமணி, இலக்குமணை, சத்தியபாமை, சாம்பவதி, காளிநதி, மித்திரவிறை, பத்தினி என்பவர்களையும், பதினாறு யிரம் இடைச்சியா களையுமாம்.

இன்ப மினிதினிற் றுய்த்தமையாவது “இன்பமும் பொருளு மறனு மென்றாக-கன பொடு புணர்ந்த வைந்தினை மருக்கி-காமக கூட்டக காணும் காலே-மறையோர் தேஎத்து மன்ற லெட்டனுட-டுறையமை நல்யாழ்த் துணையோ ரியலபே.” என்ற தோல்காப்பிய விதிப்படி, இன்பத்தின் பகுதியாகிய ஐவகை யொழுக்கத்துள்ளும் காமககூட்டத்தானே எட்டு மணத்தினுள்ளும் “அதிராபிலமைப் பூணு மாடவரு தமமு-ளெதிர்ப்பட்டுக் கண் டியைத் லெனப்-கதிர்ப்பொன்யாழ், முந்நிருவர் கண்ட முனிவறு தன்காட்சிக-கந்தருவர் கண்ட கலப்பு” என்றாக்கு கந்தருவகுமாரருங் கணவியருங் தம்முள் எதிர்ப்பட்டிப் புண ரும் காந்தருவமண வாயிலானும், ஏறுதழுவதுள் முதலிய அதனபகுதியானும் துமொறிக் கண்ணெதிர் மேக்கொத்த காரிகையாகக் கைகலம் துண்ணெகிழச் சேர்ந்து துய்த்தமை யாம்.

(கந)

கண்ணனவெண் பூதி பூசிக் கண்டிகை மாலே சூடிப்
புண்ணியத் திங்கள வேணி யானிரு பாதம் போற்றித்
தண்ணாற் தாமத் தின்னோட் சாமபனைப் பயந்த வாறு
நண்ணரு மிலிங்க பூசை நயப்புடன புரிந்த வாறும.

(இ-ள்) கண்ணன் வெண் பூதி பூசிக்-கண்ணமூர்த்தி வெள்ளிய விபூதியை யணிந்து, கண்டிகை மாலேசூடி, உருத்திரர்க்கு மாலைபூசரித்து, புண்ணியம் திங்கள் வேணியான

இரு பாதம் போற்றி - நெகிர்ந்தியங்கையுடைய சந்திரசேகரனது இருதிருவழிகளையும் அறித்து, தன் நறு தாமச திண தோள் சாய்ப்பை பயந்த ஆறும் - குளிரந்த நதிய மாலையைப் பரிந்த வலிய புயங்கையுடைய சாய்ப்பை என்னும் புத்திரனைப் பெறுமபடியும், நன் அரு இலங்க பூசை நயப்புடன புரிந்த ஆறும் - (பின்பு) செய்தும்கரிய சிவலிங்க புசையை அன்பொடுஞ் செய்தபடியும்.

பூதி-அழிவில்லாத செல்வத்தைக் கொடுப்பது “நீலநதர் தீவினை யனைத்து நீற்றி விடலா நீமெனறும்-வீழல வெறுக்கை தருதலினால் விபூதி யென்று முயிர்தோறும் - ௩௫ மல மாசின்க கழுவுந் குணத்தாற சாரமென்றுமட - மோடவளா சோதியைத் தரலாற பசித் மென்று முணாப்பார ,, என்றது பேருட்புராணம்.

வேதமந்திர விதிவழுவாமல் விபூதியை முக்குறி பொருந்தத் தரிப்பதனால் சிவபெருமான, விட்டுணுமூர்த்தி, பிரமதேவர் எனையும முமரூபதிகளுக்கும் திருத்தியுண்டாம் என “சிவஸ்ய விஷ்ணோர் தேவானாம் பரமமணஸ்தருபதிகாரணம் பஸ்மமா வேதமந்திரேண த்ரிபுண்டரஸ்யது தாரணத் ,, என்னுஞ் சுலோகங்களானே பாரதரஸ்மிநீதி பகர்வதனாலும், ஸ்ரீ காசிசேஷத்திரத்தி விடத்தே மனவுறுதி யுடையாரால் அகோரத்திரம் பூசிககப்படுகின்றேன என்றியும் பயங்கரமவினாகும முகங்களைப் புயலவகைப்பட்ட நகங்கள், ஆயுதங்கள், வடிவங்கள், அடையாளங்களைப் கொண்டனவாய் பலகணங்களுர் விபூதி ருத்திராக்க தாரணஞ்செய்து கூப்பியகையுடன் அவ்வரதமுப் தியானித்திருக்கின்றன என்னும் கருத்தடக்கி, “காச்யாம்ப்ரயதரஹமர்வஹகம் பூஷயஸ்ததர்களுரொளத்திரானது நானூகா நானுசஸ்திரதானினே நானுரூபதரா நானுசமரிதாஸதேஸர்வே பஸ்மதிகதாங்காருத்திராசுஷாபரணே கிருதாஞ்ஜலயோகித்ய மபித்யாயந்தி,, என்னுஞ் சுலோகங்களாலும், அஹ்நமே விட்டுணு மூர்த்தியும் விபூதி ருத்திராக்க தாரண அஞ்சலியத்தாராய்த் தெனறியசின்னகனிநூலு உபாசிக்கின்றா என்பதுதோன்ற “தகநிணபாந்திசி விஷ்ணு,, என்னுஞ் சுலோகத்தாலும் பஸமசாபால உபநீதமும், பிரமனாதி மும லுர்த்திக்கும, அவா தேவியர்க்கும, தேவா முனிவர்களுக்குச் சிவசின்னமாகிய சைவ தரும முண்டென “சிவேநவிஷ்ணுநாசைவ பரமமணஸ்தருபதிரா - தேவதாபிர்ருதம் பஸம் த்ரிபுண்டரோத்தாளனதுதமமா-உமாதேவ்யாசவானயா சதருதம் சாந்யரபி ராதராத் ஸர்வஸ்திரீபிர்ருதம் பஸ்மத்ரிபுண்டரோத் துளனதம்மன” என்னுஞ் சுலோகங்களானே குதாங்கிதையும், இகநனம் விட்டுணுமூர்த்திகு விபூதிதாரணதியவறறை விதித்தவாறே ஸ்ரீ இராமலுர்த்திக்கும், “கரன என்னும் இராககதன், மிகுதோபத்துடன் காலாக கிளிபோற் ஜொலித்தும், பொன்னிறமான மானறோல போர்த்தும், உடலமுழுவதும் விபூதியை உத்தாளனமாகத் தரித்து மிளங்காநிறம் இராமனை நனைத்துப் பாய்கொண்டான் என “த்யாத்த்வா ரகுபதிம்கருத்தம் காலாஸலமிவாபரம-பீதிக்ருஷ்ணஜினதரம் பஸ்மோத்தாளன விக்ரஹம்,, என்னுஞ் சுலோகத்தானே வான்மீகி இராமாயணமும், சூர்ப்பரணையானவன் பொன்னிறமாய் சடாபாரதகொண்டு, மேனிபெங்கும் திருநீறணிந்த இராமச்சந்திரனைப் பாத்தகாலத்துச் சாடசாத்தகாரமாய் விளங்கும் பரமசிவனைப்போல நனைந்து மதனதாபமுற்றான் என, “தத்தருஷபிவா ராமநாதம்,, என்று தொடங்கி, “ஸவர்ணவர்ண ஜடாபாரம் ஸாசுஷாத் ருத்ரபிவாபரம் - பஸ்மோத்தாளித் ஸர்வாங்கம் த்ருஷ்டிவா காமவசங்கதா” என்றுமுடியுஞ் சுலோகங்களானே அத்தியாத்ம ராமாயணமும், வெள்ளிடை மலைபோற் நெள்ளிதின் வீளக்கலாஹம், இராமகிருஷ்ணர்க்குச் சிவ சின்னதாரணமும், சிவபூசையாதியவும் பெறப்படுதல் காணக. கண்டிகை, இருபாதம் இவத்தின்முறையே எச்சவும்மையும், முறையும்மையும்நொக்கு நின்றன, (௧௪)

உலகெலாம் விழுங்கு சோதி யுமிழந்தழற் பிழம்பாய் நின்ற
கலைமதிக்கணணிப் புத்தேள் கழலினை சென்னி தேடி
யலா செழுந் கமலத் தோனு மாயனு மறிந்தி டாத
மலையறு காலை கண்ணன் மார்க்கண்டாக குலாத்த வாறும்.

(இ ள்) உலகு எல்லாம் விழுங்கு சோதி உமிழ்ந்து - உலக மெல்லாவதையும் தன்
ஈகப்படுத்திய ஒளியைக்கானது, அழல் பிழம்பு ஆய நின்ற கலை மதி கண்ணிபுத்தேள் -
அக்கினித் திரளாயநின்றருளிய கலையையுடைய பிறையாகிய கொழுந்தைச்சூழிய சிவபெரு
மானது, இனை கழல் சென்னி - இருதிருவடிகளையும் முடியினையும், செழு கமலம் அல
ரோனும் மாயனும் தேடி. அறிந்திடாத - ஊட்பம் பொருந்திய தாமரை மலரிலிருக்கும்
பிரமணும் விட்டுணவுந் தேடிக்காணாத, மலைவு அறுகாலை - மயக்கமில்லாத சரித்த்தினை,
கண்ணன் மார்க்கண்டாகரு உலாத்த ஆறும் - கண்ணமுந்தி மார்க்கண்டேயமுனிவாக்
குச் சொல்லியபடியும்

எல்லாம் - தொகுத்தல் விழுங்குசோதி - வினைத்தொகை மதிக்கண்ணி - இருபெய
ரொட்டுப் பண்புத்தொகை கழல்-காலணி, “ஆடவா கொடைவீ ரத்தா லணிவது கழலென்
றாமே. ,, என்றது நிகண்டு அது ஆகுபெயராயப் பாதத்தை யுணர்த்திற்று. இனைகழலை
மாயனும், சென்னியைக் கமலஅலரோணுந் தேடினார் என எதிர் நிரிணிதையாக கொள்க.
சூழியபிறை ஒருகலையுடைத்தாகலின் “கண்ணி,, என்றான.

(கடு)

ஈனுல கத்தி னுள்ள விடா நணித் தாண்ட வாறும்
கானமா துளவ மாயன் னைகுந்தவ கலந்த வாறு
மூனமில் னிராத னெயதி யுகந்தியல் புலாத்த வாறும்
வேனிலவேட் செற்றோன் காசி விழுசிறப் பிசைத்த வாறும்.

(இ-ள்) கான அமா துளவம் மாயன்-வாசனை பொருந்திய தூழாய்மலையை யுடைய
கண்ணமூத்தி, ஈனம் உலகத்தின் உள்ள இடா நணித்து ஆண்ட ஆறும்-சிறுமை யுற்ற
பூமிக்கு நோந்த துன்பமாகிய பாரத்தை நீக்கிக் காத்த படியும், வைகுந்தம் கலந்த ஆறும்-
அவன் வைகுந்த பதவியைச் சேர்ந்த படியும், ஈனம் இல் வியாதன் எய்தி-குற்றமில்லாத
வியாசமுனி தோன்றி, யுகத்து இயலபு உணர்த்த ஆறும் யுகத்தின் கணிகழுந் தருமங்களைத்
தெரித்த படியும், வேனில வேள செற்றோன் விழு காசி சிறப்பு உணர்த்த ஆறும்-வசந்த
காலத்துக் கதிபனாகிய மனமத்தை யழித்த விசுவநாதப் பெருமான எழுந்தருளி யிருக்கின்ற
சிறந்த காசித்தலத்தினது மகிமையைக் கூறிய படியும்

ஈன்-ஈனம் என்பதன் விகாரம் விழு-அம் கெட்டு நின்றது “விழுமஞ் சீர்மையுந்
சிறப்பு மிடுமபையும் ,, என்பது உரிச்சொல்லியற் சூத்திரம் வியாதன் - வேதகலைப்
பிரித்தவன். வியாசம்-பிரித்தல் அதனை “களையறு வேதமாம் கடலை நான்கவாயப் பிரிவிலே
யாக்கியே நிறுவு பெற்றியாற-புலாதவிர் முனிவரன் புகழவி யாதனை-ஹ்ருபெயா பெற
மன னுலகம் போற்றவே ,, என்னுங் கந்தபுராணத் திருவிருத்தத்தாற் மெளிக யுகத்து-
இதின் அத்து ஏழனுருபின் பொருள்பட வந்தசாரியை. வேனில - வெய்யிற காலம், இள
வேனில் முதுவேனில் என்ற விரண்டுமாம் குன்ற மெறிந்த காலாதிதக் குமரவேளு முன்
மையால் “வேனில் வேள்” என்று அடைகொடுத்துப் பிரித்தோதினான்.

“மாசற்ற நெஞ்சுடையார் வன்சொலினி தேனையவர்-பேசுற்ற வின்சொற் பிறிதென்க-
வீசுறகு, நல்லோ நெறிசிலையோ நன்னுதலா யொண்கருப்பு-வில்லோன் மலரோ விருப்பு. ”
படி கலலா நெறிந் தாக்கிய நாயனாரை மகிழ்ந்தார், மலரா நெறிந் தாமனைக் காய்ந்தும்

பத்திவாய்ந்த பரித் தன்மையை யுணர்ந்திணை என்பான “வேலில வேள்சென்றோன்,,என
அங் கூறினான் இத்தனை “அரண்முக கனபா செட்டும் பாவமு யறம் தாகும்-பரணமுக கண்டி
லாதார் புண்ணியம் பாவமாகும் ,,என்ற சிவஞானசித்தியாரிச்சுவபக்கச் செய்யுளா
னறிக. (கஞ்)

மனுமர புரைத்த வாறு மண்டலம் தளவை யாவு

மினிதினி னிசைத்த வாறும பனிகுறாம பெறியும் வெய்யோர்

புனிதமா மியற்கை யாவும் புகரறப் புகன்ற வாறும

கணையிருட் பிழம்பு சீக்கும் கதிர்ச்சிறப் புரைத்த வாறும

(இ-ள்) மனு மரபு உணர்ந்த ஆறும்-சுவாயம்பு மனுவினது வம்ச முறையைப் பால
விய படியும், மண்டலத்து அளவையாவும் - சூரியன் முதலிய கிரகங்களினது மண்ட
வளவெல்லாம், இனிதின இசைத்த ஆறும் - மண்மையோடுசொத்த படியும், பனி குறையு
எறியும் வெய்யோர்-பனியினமாகிய பனையை யழிகின்ற ஆதித்தர்களது, புனிதம் ஆடும்
இயற்கை யாவும் புகர் அற புகன்ற ஆறும் சுத்தமாகிய குணங்களை யெல்லாம் குற்ற நீங்க
வுரைத்தபடியும், களை இருள் பிழம்பு சீக்கும் கதிர் சிறப்பு உரைத்த ஆறும் - நெருங்கிய
இருட் டொகுதியைத் தேய்கின்ற (சூரியர்களது) கிரணங்களின் சிறப்பைச் செப்பிய
படியும்.

இன்-சாரியை வெய்யோர் என்றது “காலமுகம்,,என்னுந் சொல்லநீகாரச் சூத்
திரத்துள் ஞாயிறு திகள் என்பன உயர்தினை மேலனவாய்ப் பால் பிரிந்தசையா வென
வும், “நின்றாகிசைத்தலிவணியல் பினதே ,,எனவே,நின்ற முறைமையானே றுது பெறுது
நின்று உயர்திணையா யிசைத்தல இவணியல் பினநெனவுங் கூறிய ஐசிரியா “இசைத்
தலு முரிய வேறிடத்தான ” எனக் காலமுதலாகிய சொற்கள உயர்திணையா யிசைத்தலு
முரிய என்றாகலின, உயர்திணையா யீது பெற்றிசைத்து நின்றது பனிக் குறம்பு - இரு
பெயரொடுபு பண்புத் தொகை “அதுகாற் குறும் பெறிநது, புனகணமாலைக் குறும்
பெறிநது,, என்றா பிறரும் .ஆதித்தா பனனிருவராகலின வெய்யோர்-என்றான். (கஞ்)

உரைத்திடு முலகி ரோழின செய்தியோர னுரைத்த வாறும

வரைத்தநா வலந்தீ வுற்ற வண்மைக் டெரித்த வாறும

பரித்திடு மேரு வெற்பின சிறப்பினைப் பகர்ந்த வாறு

நிரைத்திடு நவகண டத்தோ ரியற்கைக் கணிகுத்தது மாறும.

(இ-ள்) ரரோழின் உரைத்திடும் உலகு செய்தி ஓரநது இசைத்த ஆறும் - பதினான
கென்று சொல்லப்பட்ட உலகங்களி னியற்கைகளை ஆராய்ந்து கூறிய படியும், வரைத்த
அம நாவல் தீவு உற்ற வண்மைகள் தெரித்த ஆறும் - எலலைப்படுத்திய அழகிய சம்புததீவி
னிடைத்துப்பொருந்திய வளபபங்களை யறிய வுரைத்த படியும், பரித்திடும் மேரு வெற்பு
சிறப்பை பகர்ந்த ஆறும்-உலகத்தைக் காக்கின்ற மேருமலையின் சிறப்பினைச் சொல்லிய படி
யும், நிரைத்திடு நவகணடத்தோர் இயற்கைகள் நிகழ்த்தும் ஆறும்-வரியையா யுள்ள ஒன்
பது கண்டங்களினும் வசிக்கின்றவர்களது நிலைமையைக் கூறியபடியும்.

இடு என்பன தமக்கென வேறு பொருளினமையாற் பகுதிப்பொருள் விசுதி பதி
ணைஞலகம் ஆவது-சீமூலகம் ஏழு, மேலுலகம் ஏழுமாம். நவகண்டம் “இடையுரி வட
சொலின்” என்ற நன்னூல் சூத்திரப்படி யில்பாயிற்று தன்னை யுண்டாணப் பதின்
மூவாயிரம் ஆண்டு வாழ்விக்கும் நாவற்கணியினது இரகம் சாமபூதம் என்னும் பெய
ரோடு மேருவை வலமாகவந்து அந்த நாவன்மூலத்தை யடைய ஒடிச் செல்லுமிடமாயிருந்த

லால் சம்புதீவு எனவும், நாவலந்தீவு எனவும் பெயர்பெற்றது “தோற்றிய நாவம் கனி யுணிற் பதினாழ வாயிர மாணடுதன் னுவர்க-ஊற்றமமக் கனிநீர் மேருவைச் சூழ மோங்கு சாம் பூந்தப் பெயரின் , பொற்ற வந்தாவற சிறப்பின னுவர்நீர் போர்த்தமண் னாவல் தீவென்-றுற்றது ,, என்றது தனிநைப்பராணம் “ஓர்ந துரைத்த,,என்றான்,திருநறிந்து சொல்லுக சொல்லை யறனும் - பொருளு மதனினூங்கில் ” எனவும், “ஆக்கமும் கேடு மதனால் வருதலாம்-கூத்தோம்பல சொல்லின்கட் சோர்வு ,, எனவும் மாதானுபங்கி ஓத லான என்க. (கடி)

மாவைவெள் ளருவிக்குன்றின் வானவர் வதிந்த வாறுஞ் சால்புறு மேனே, தீவி னியற்கைகள் சிற்று மாறும் பால்பட வெய்து மனவந் தரவிதி பகர்ந்த வாறுஞ் சிலநூல் வியாதன் மூன்ற முகந்தொறுஞ் சேரு மாறும்.

(இ-ள்) வானவர்-தேவர்கள், மாவை வெள் ளருவி குன்றின் வதிந்த ஆறும்-ஒழுங்கு பட்ட வெள்ளிய ஆறவியையுடைய மலைகளில் இருந்த படியும், சால்பு உறும் ஏனைய தீவின் இயற்கைகள் சாற்றும் ஆறும்-தகுதிக்கொண்ட மற்றைய தீவுகளின் சிறப்புகளைச் சொல்லியபடியும், பால் பட எய்தும் மனவந்தர விதி பகர்ந்த ஆறும் - பலபிரியாய் வரு கின்ற மனுவந்தரங்களின் சிலைமை கூறியபடியும், சிலம் தூல வியாதன் மூன்றும் உகந் தொறும் சேரும் ஆறும்-ஒழுக்கமும் வித்தைகளு முடைய வியாசமுனிவர் மூன்றாவது யுக மாகிய துவாபரயுகங்கடோறும் உற்பவிக்கும் படியும்.

“மாவைவெள் ளருவி சூழ மந்திர தோன்று கின்ற-சோலைசூழ வளையினெற்றிச் சூழ் களி சுமக்க லாநூ-மாவைய தினைகள் ,, எனப் பதுமையாரிலம்பகத்தும் கூறப்பட்ட து ஏனைத்தீவு என்றது நாவலந்தீவுவொழிந்து நின்றவற்றை தொறு என்பது, “ருன்று தொருடறு நின்றதன் பண்பே” எனத் தான்சார்ந்த மொழிக்குப் பன்மையு மிடமு முணர்ந்து மிடைச்சொல்லென் றுளையாசிரியர் கூறுப வாகலின், ராண்டுப் பன்மைப் பொருள்பட வந்தது நூல் போறலின் றாலென்றது உவமவாகுபெயர் வியாதன் மூன் றாவ துகந்தோறும் தோன்றுவதனை “முறையின் வந்தெயது மூன்ற முகந்தொறு முடிவி லாத-மறவறு தவத்து வேத வியாதன்வந் துதிப்பன். ” என்னும் இலிங்கபுராணச் செய் யுளா னறிக. ஏனைய-அ, தொகுத்தல் இனிவருவன உத்தரகாண்டத்தன வாறும். (கக)

வதரிகாச் சிரமந் தன்னின் மகேச்சரன் மேய வாறுந் ததைமலாத துளவோன கேடபச் சாவகிய மறைந்த வாறுஞ் சிதைவிலசம் பிரதா யததைத் தெளிவுறப பகர்ந்த வாறும் பதமலா பணிந்து போற்றப பத்திமை யுரைத்த வாறும்.

(இ-ள்) மகேச்சரன் வதரிகாச்சிரமத்தின் மேய ஆறும்-மகேசரமூர்த்தி வதரிகாச் சிரமத்தில் முனிவர் பொருட்டு எழுந்தருளிய படியும்,ததை துளவ மலரோன் கேடப சாங் கியம் அறைந்த ஆறும்-அவர் நெருங்கிய துழாய்மலர்மாவையை யணிந்த திருமால் கேட்கச் சாங்கிய யோகத்தை உபதேசித் தருளிய படியும், சிதைவு இல் சம்பிரதாயத்தை தெளிவு உற பகர்ந்த ஆறும்-(அவர்) அழிதலில்லாத சம்பிரதாயத்தைத் தெளிவுபொருத்தச் சொற்ற படியும், மலர் பதம் பணிந்து போற்ற பத்திமை உரைத்த ஆறும்-தாமராமலர் போன்ற திருவடிகளை (முனிவர்) வணங்கித் துதிக்க அவர்க்குப் பத்திமையைப் புகன்றருளிய படியும்.

மகேச்சரன்—மக ரச்சரன் = மகந்தாகிய ஐசுவரியமுடையவன். வழிகா ஆச்சிரமம் = இலந்தைகளையுடைய நிலைப் சம்பிரதாயம்-பாரம்பரியம். மலர் பண்பது பூவின் பொதுப் பெயராகவும், என்னைத் தாமதமல்லானத தந்தனாத்தது “பூவெனப் பிவது பொறிவாழ் பூவே. ,, எனவும், “பூவிறஞ்சு தாமனாயே,, எனவும், ஆனன்றோர் விதந்த வழியென்க. மகேச்சரன் என்னுஞ் சொல்லுத நிவகமாகக்கொள்க ஆனடனமை, பெண்டனமை என்பன ஆண்மை பெண்மை என நின்றாட்போலப் பத்தியின் தன்மை பத்திமை எனநின்றது. பத்தி, அன்பு, சிரத்தை எனடன ஒருபொருட் சொற்கள் தொடாபுபற்றுகே நிகழ்வதாய் அருள் தொடாபுபற்றிச் செல்லு மனபு முதிர் துதி உளநாவ தாகலின் வேண்டுகறென்க. “அருளென்னு மனபின் குழவி,, என்றது மிக்கரு ததேயாம் “பத்திமையு மமைமையுந கைவிவான பாலிமொ ,, என ஏழாந்திருமுறையில் அருளப்பட்டமையு மறிக்க. (உ௦)

விசுவ ரூபங் காட்டி விமலனமுன னின்ற வாறு
மிசையிற் சத்தி பண்ணு மியபினை மிசைத், வாறு
நசசர வணிகத் புத்தேள் விபுதியை நவின்ற வாறு
மெசகசீரப் பிரபஞ் சத்தின மிகுதியை யுரைத்த வாறும்.

(இன்) முன விமலன விசுவ ரூபங் காட்டி நின்ற ஆதம-முற்காலத்தில் மலரகித ராகிய மகேச்சரமூத்தி தமது பாரமேச்சரநபுரைத் தரிசிக்ருமாறு காட்டியருளிய படியும், இச்சையின் சத்தி பண்ணும் இயல்பினை இசைத்த ஆதம-பரசிவபுத்தி விசையினால் சிவசத்தி செய்புற தொழிமுறைமையைக் கூறியபடியும், நஞ்சு அரவு அணிந்த புத்தேள் விபுதியை நவின்ற ஆதம-விடத்தினையுடைய சாப்பத்தை யாரணமாகக் கொண்ட சிவ பிரான தமது ஐசுவரியகுணத்தை யுரைத்தபடியும், மெசக சீர் பிரபஞ்சத்தின் மிகுதியை உரைத்த ஆதம - யாவரானும் கொண்டாடப் படுகின்ற சிறப்பினையுடைய பிரபஞ்சத்தின் றேற்றத்தைக் கூறியபடியும்

விசுவம்-உலகம் விசுவம் என்றது விரித்தல விகாரம் “ரூபபேதம் பொருந்தவொடு,, என்ற தொல்லாசிரியர்போல இவனும் உருவம் என்று கூறுது, வடமொழியிற் பிறந்தவன ணமே ரூபம் என்று தற்சமமாகக் கூறினான் காட்டியது - நாரணமூத்திக்குந் தேவர் முனிவர்களுக்கும் விமலன—வி-இனமை, மலம்-பாசம், பாசமில்லாதவன் சிவசத்தி யொன்றே கிரியாசத்தியாய்ப் படைத்தும், ஞானசத்தியாயக் காத்தும், இச்சாசத்தியாய்ச் சககரித்தும், ஆதிசத்தியாயத் திரோபவித்தும், பாசாசத்தியாய் அறுக்கரித்தும் நிற்கு மாகலின் “இச்சையிற் சத்திபண்ணு மியலபு,, என்றான் அதனை “சிவமெனும் பொருளு மாகி சத்தியொடு சேரி நெத்தொழிவும் வல்லதா-மிவன்பி ரிநிதி. வியவகு தற்குமரி தரி தெனுமறை யினாக்குமால் ,, எனஊஞ் சேளந்தரியலகரிச் செய்யுளானு முணர்க. நஞ்சு-நச்சு எனவலித்தல விகாரம் “மென்றொடா மொழியுட் சிலவேற் றுமையிற் - நம் மின் வனறொட ராகா மனனே ,, என்ற விதியினடங்கும் அரா என்னுஞ் சொல், “குறியத் துறதிச் சினைகெட வுகர-மறிய வுருதல செய்யு ளுள்ளே. ,,எனது தொல்காப்பியத் தீற் கூறியபடி அரவு என நின்றது. (உ௧)

மாயையின் புணர்ப்பை நன்கின் வகுத்தெடுத்த துரைத்த வாறு
மாயதத் துவத்தி னுற்ற தரிசன மறைந்த வாறும்
பாயநல யோகம் யாவும் பாற்பட விசைத்த வாறு
மேயந் கருமம் தனனை யினிதினிற புகன்ற வாறும்.

(இ-ள்) மாயையின் புனர்நினைவுக்குத் தகுந்த எடுத்துரைத்த ஆறாம் - (மகேசர மூர்த்தி) மாயாசத்தியின் செயல்களை (விகாரங்களை) தெளிவாகப் பிரித்துக் கூறியருளிய படியும், ஆய தத்துவத்தின் உற்ற தரிசனம் அரைந்த ஆறாம்-மேலாய தத்துவப்பொருளின் காணப்படுகின்ற காட்சியைச் சொற்றபடியும், பாய நல யோகம் யாவும் பால்பட இசைத்த ஆறாம் - நிறைந்த நன்மையைக் கொடுக்கின்ற யோகங்க ளெல்லாவற்றையும் பிரிவுபடச் சொல்லியபடியும், ஏய நல கருமத்தை இனிதின புகன்ற ஆறாம்-உலகாக்கு இயைந்த சர கருமங்களைச் செவ்வையாகத் தெரித்தபடியும்.

மாயை-மயக்குந் தன்மையையுடையது அதாவது போகவேதன விடய சூதுக்கம் களில் மோகிக்கச் செய்தல் இத்தனை மாயேய மலமெனப் மாயையாவது நெல்லிற்று முனை தலிடு உமிபோல ஆனமாவோடு அநாதியே பந்தித்து அத்தனுணமை வடிவினை மறைத்துப் பொய்மை செய்து, போகம் பந்தம் போத்திருத்தவம் என்பவற்றை முறையே செய்யும் மும்மலங்களுள் ஒன்றும் அதனை மாயாகாரிப விசேடமே யென்று பாசபதனும், பிரகிருதி காரிய விசேடமென்று சாங்கியனும், அஞ்ஞானமாம் என்று ஏகான்ம வாதியுங் கூறாநிற பா. இயமம், நியமம், ஆதனம், பிராணயாமம், பிரத்தியாகாரம், தாஸ்னை, தியானம், சமாதி என்னும் அட்டாங்கயோகம், மந்திரயோகம், பரிசயோகம், பாவயோகம், மாபோகம், பாசபதயோகம், கருமயோகம், ஞானயோகம் என, யோகம் பலவகைப் படலால் "பாய நல யோகம் யாவும்", என்றான்.

(௨௨)

ஆசமனத்தின் செய்தி யரிலகெட வுரைத்த வாறும்
தேசடைப் பிரமசாரி யியற்கையைத் தெரித்த வாறு
மாசிலில் லறத்தின் செய்தி மாண்புட னுரைத்த வாறும்
பூசுரா மகிழ்ச்சி பூப்பப் பொதுவிதி யுரைத்த வாறும்

(இ-ள்) பூசுரா மகிழ்ச்சி பூப்ப-வதரிகாசிரமத்துள்ள முனிவர்களுக்குச் சந்தோஷம் அதிகரிக்க, ஆசமனத்தின் செய்தி அரில கெட உரைத்த ஆறாம் - ஆசமனத்தினது விதியைக் குற்றநீக்கச் சொல்லியருளிய படியும், தேச உடைய பிரமசாரி இயற்கையை தெரித்த ஆறாம்-அழகினைபுடைய பிரமசாரியி னிலக்கணங்களை யறிவித்த படியும், மாசு இல் இல்லறத்தோடு செய்தி மாண்பு உடன உரைத்த ஆறாம் - குற்றமற்ற கிருகத்தாசிர மத்தாரது விதிகளை மாடசமைப்பொருந்தச் சொல்லியபடியும், பொதுவிதி உரைத்த ஆறாம்-யாவார்க்கும் பொதுவாயுள்ள நியதங்களை யெடுத்துச் சொல்லியபடியும்.

இல்லறத்தோர்-மனையாளோடு கூடி யறத்தைச் செய்பவர் அறமாவது அவர்க்குரிய ஒழுக்கம் அதனை யவ்வத்தியாயத்திற் காணக் இல-ஆகுபெயர் துறவறத்தோர் போல மனத்தையும் பொறிக்கையு மொறுத்த தடக்கிக் கடுந்தவருஞ்செய்து பேறடைதல போலினறி, உவற்றை யொறுக்கவேண்டாதே தவருஞ்செய்வானாயுந் தத்தநெறியின்க னொழுக்கப் பண்ணி, ஐம்புல வின்பங்க ளாரத்துயக்கும மெனமையுடைய இலவாழ்க்கையோடுகூடிப்பழியஞ்சி, ஆற்றி னிழக்காது அறநொழுக்கலால் நோற்பாரி னொனமையுடையாராய் பேறறினை பில குவினடையும் பெருமையராகலின் "மாசிலில்லறத்தோர்", என்றுயர்த்தி யுரைக்கப் பட்டார் பூசுரா-பூ-பூமியில், சுரா தேவர், பூமியில் தேவராக விளங்குவோர், "வையுத்தள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வாணுறையுந் நெய்வத்தன் வைக்கப் பட்டும்", என்று உத்தரவேதம் உரைத்தமை காண்க, பூசுராக்கு மகிழ்ச்சி பூப்ப வுரைத்தலாவது - பிறிதொரு வெல்லுஞ் சொல் இல்லாமை யறிந்து தாழ் சொல்லுஞ் சொல்லானது மறைத்துளிபோல் வந்தீண்டி யெல்லா அறிவுகளைப் முளவாக்கவும், கேட்போரது திறனறிந்து, அவர் பின்னுக் கேட்டலை விரும்புமறு வேறப்படாமற் பிணிக்குந் குணங்களை யவாவி, சுவையிக்குதியும் பிற்பயத்தலு முளவாகவும் ஏறகும்வகை யியம்புதலாம். அதனை "வினாந்து தொழில்கேட்டு ஞால நிரல்

தினிய - சொல்லுதல் வல்லாப் பெறின, என்று தெய்வப்பலமைத் திருவள்ளுவராய்
ஐநூத் தெளித்தமை காண்க. (௨௩)

அல்லவை மொழிந்த வாறு நித்திய கரும மாய்த்
சொல்லிய வாறு தென்னம புலத்தினோ தெவிட்டக் துயப்ப
நல்லன ஐட்டு மாறு நவையறு சிரத்தத் துணைப்
புல்லியோ தமமை நீக்கி நல்லவாப் புகாற வாறும்.

(இ-ள்) அல்லவை மொழிந்த ஆறும் - செயபத்தகாத கருமங்க எவையென்று சொல்லிய படியும், நித்திய கருமம் ஆவதது சொல்லிய ஆறும் - நித்தியகரும விதியை ஆராய்ந்துரைத்த படியும், தென அம் புலத்தினோ தெவிட்ட - தென்றிசைக்கண ஆழகிய இடத்திலிருக்கும் பிதா தேவதைகள் திருப்பதியடையுமாறு, நல்லன துயப்ப ண்டும் ஆறும்-இனிமையாய உணவுகளை உண்ணுமபடி யவையுண்பிக்கச் செய்யுஞ் சிரத்த விதியைச் சொல்லிய படியும், நவை ஆறு சிரத்தத்து உண்ண - குறமயிலலாத சிரத்தத்தினத்துக் கூடலிருந்து உண்ணுதற்கு, புல்லியோனா நீக்கி அருகரல்லாதானா இவ்வொன்று நீக்கி, நல்லவா புகன்ற ஆறும்-அருகராவா ரிவ்வொன்று கூறியபடியும்.

அல்லவை-அல் எனனும் பண்படியாகத் தோன்றிய குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர் நித்தியகருமம்-நாடோறுஞ் செயபுந்நினை ஆயுதல் - பொருளையாராயுதல் அஃதாவது பேயத்தேரோ புனலோ கயிறோ அரவோ என்னும் பலதலையாயவுணர்விட படாது கிண், பால, செயபுள், நிலம், காலம்,வழக்கு,வழு, இடம் எனனும் என்னவகையானும் ஆராய்ந்து தெளிதலாம் தெற்குத் திசைக்கண எட்டுக்கோடி யோசனை தூரத்துள்ள சுனலோகத்து வசிக்கின்ற (அயனாற படைக்கப்பட்ட) ஓசாதியார எனபான “தென அம்புலத்தோ,, என்றான். கறறேணி யேறியோன அதனுடன் ஆழ்தலபோலவும், நறறேணி சொன்றே னதனுடன் யக்கரை சோதலபோலவும், சிவஞானவானுதி செவவியாககளிக்கின் நற்பல னுண்டாய் முத்தியும்,காமமுதலிய குறறமுளார்க்குக் கொடுத்தன்னணி தீயவினைத்து அவ ரொடு நரகடைத்து முன்னமையால்“சிரத்தத்துணைப-புல்லியோர்தமமை நீக்கி நல்லவாப் புகன்றவாறும்,, என்றன அதனை “திலமத் தனையே சிவஞானிக கீந்தாந்-பலமுத்தி சித்தி பரபோக முந்நரும் - நிலம்” தனையொனனை நிரமூடாக கீந்தாந் பலமுமற் நேபர போக முந் குறறமும் ,, எனவும், “கோல வரடடைக் குனித்து குனகிட்டுப் - பாலை கறறது பருகுவதே யொக்குஞ்-சீலமு நோன்பு மிலாதவாக கீந்தது-காலம் கழிந்த பயிரதுவாமே ,, எனவும், “மண்மலை யத்தனை மாதன மீயினு-மண்ண விவனென் மஞ்சலி யத்தன-யெண்ணி யிறைஞ்சா தாககீந்த விருவரு நண்ணுவ ரேழா நரகக் குழியிலே ,, எனவுந் தீருமல நாயனுந் தீருமநீர்து செப்புமாதிக (௨௪)

தென்புலத் தோராகட் கூட்டு முறைநனி தெரித்த வாறு
மனபெருஞ் சூத கத்தோ டியலுமா செளச வுணமை
நன்கினி னுரைத்த வாறு நவையிறீக் கருமம் யாவு
மனபினில லறத்தோர தங்கன பகுதியு மறைந்த வாறும்.

(இ-ள்) தென்புலத்தோர்கள் கு ண்டமும் முறை நனி தெரித்த ஆறும்-பிதிராகளுக், சூப் பலிசெலுத்துக கிரமத்தை மிகவுந் தெளிவாக அறிவித்தபடியும், மன பெரு சூதகம் ஒடு இயலும் - நிலையாய் நிற்கும் பெரிய சூதகத்துடனே கூடிய, ஆசௌசம் உணமை நன்கின உரைத்த ஆறும்-ஆசௌசவுண்மைகளைபுஞ் செவ்வனே சொல்லிய படியும், நவை இல் தீ கருமம் யாவும் (அறைந்த ஆறும்) - குறமயிலலாத அக்கினிகாரிய விதியெல்லாவற றையுஞ் சொல்லிய படியும், அன்பின இல்லறத்தோர்கள் பகுதியும் அறைந்த ஆறும்- அன்பினோடு கூடி வாழுகின்ற கிருகத்தாச்சிரமிகளுடைய பிரிவுகளைச் சொல்லியபடியும்.

தென்புலம்-தெற்காகிய புலம் எனப் பண்புத்தொகை. புலன் என்பது விடாமென் றும், புலம் என்பது இடம் எனவும் கூறுபவாகலின், ஈண்டுப் புலமென்றதற்கு இடமெனப் பொருள் கொள்க. புலத்தார் என்றது ஆகாரம் ஓகாரமாயத் திரிந்து விசுதிமேல் விசுதி பெற்று நின்றது இல்லறத்தார் என்பது மஃதே “அவைதாம், உறுதவ நனியென வருஉ மூன்று—மிகுதி செய்யும் பொருள வென்ப,, எனனுந் தோல்காப்பிய விதியால், நனி என்பதற்கு மிகுதி என்றனாத்தாம் என்றும் பிறப்புந் கேடும் பிறங்கி வருத லுலகத் தியும்கையாகலின் “மனபெருந் சூதகம்,, என்றான். சூதகம் என்பது மாதர்கள் பிறத்தல இறத்தலால் வருவனவும், ருது மைதுனம் மகப்பெறுதல் முதலியவற்றால் வரு வனவுமாகிய அசுத்தம் எனவும், ஆசௌசய ஆடவா பிறத்தல், இறத்தலால் வருவனவும், ஞாநியர்களால் வரும் அசுத்த மெனவுங் கோடல் பெருவழக்கிற நெனனலான “சூதகத் தோடியிலு மாசௌசம்,, என்று கூறப்பட்டது யிலா, பிறப்பால் வருவது சூதகம் என வும், இறப்பினால் வருவது ஆசௌசமெனவுங் கொளப

ஆசௌசம்-சத்தியில்லாமை இன் தம்-சாரியைகள் அமைந்தவாறும் என்பது அத்தி யாய மூறைமையார் பின்னருங் கூட்டப்பட்டது தீக்கருமம் - அக்கினிகொண்டு செய்யுந் கருமம் என, மூன்றாம் வேறுதமை உறபும் பயனு முடனறொக்க தொகை யாவும்-மூற் றும்மை. அனபாவது—துறந்தாரப் பேணலும், விருந்தயாதலும், வறியாராமாட டருளுடை மையும், வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய பொருள் அறிந்து கடைப்பிடித்தலும், சமையற்றொழில் வன்மையும், ஒப்புரவுசெய்தலுமாய நற்குண நறவெய்க்கைகள் வாய்நது, முதலையறிந்து அத்த னியை வழிக்கும் மனைவிமேல் நாயகனும் அவனமீது அவளும் ஒத்த அன்புடையராய் வாழுதல் “அன்பு மறனு முடைத்தாயி னிலவாழ்க்கை-பனபும் பயனு மது,, எனச் சேந் நாப்போதார் திருவாய மலர்நதருளியாங்கு இல்லாடருக கணவற்கு மன மொன்றுகா வழி இல்லறம் நடவாநாகலின் அன்பின பண்பு வேண்டப்படு மெனபான “அன்பினில லறத்தோர்,, எனவிதந்தான அது நடவாமையை “மருவிய காத்தன மனையாளுந் தானும்- இறவரும் புணம்பாபி னல்லா - னொருவரா, விலவாழ்க்கை யெனனு மியலபுடைய வான சகடரு - செல்லாது தெற்றிற்று நின்றது,, என அறநெறிச் சாரத்திற் கூறுமாற்றனு மறிக (உரு)

எண்ணிரண் டாய தான முநலவா வியமட! கின்ற புண்ணிய தானம் யாவும் புகரம்ப புகன்ற வாறு நண்ணுமவா னப்பி ரத்தா செய்தியை நவின்ற வாறு மெண்ணரு ஞானம் வல்ல வெறுயொழுக் கிசைத்த வாறும்.

(இ-ள்) என் இரண்டு ஆய தானம் முதல ஆக-பதினாறுதானம் முதலாக, இயம்பு கின்ற புண்ணிய தானம் யாவும் புகா அற புகன்றஆறும்-சொல்லப்படுகின்ற நலவினையாகிய தானங்க ளெல்லாவற்றையுங் குற்றநீங்கச் சொல்லியபடியும், நண்ணும வானப்பிரத்தர் செய்தியை நவின்ற ஆறும் - (ஞானப்பேறனை) யடையும் வானப்பிரத்தர் ஆச்சிரமத்தாரது இலகணங்களைக் கூறியபடியும், என அரு ஞானம் வல்ல எதி ஒழுக்கு இசைத்த ஆறும்- நினைத்தற்கரிய ஞானத்தைபுடைய சந்நியாச ஆச்சிரமத்தின் ஒழுக்கத்தைப் புகன்றபடியும்

தானம் பதினாறுவன - துலாபுருட தானம், இரணிய கருப்ப தானம், பிரமாண்ட தானம், இரணியகற்பகதானம், அட்டோதரசகத்திரகோதானம், இரணியவிடபதானம், இரணியவசவதானம், இரணியகன்னிகாதானம், திகழுப்பாலகதானம், சொர்னரததானம், பஞ்சலாக்கலதானம், சுவர்ணபூமிதானம், கற்பக லதாதானம், இரணியசத்தசாகரதானம், இரத்தினத்தேனுதானம், பொற்கும்பதானம் என்பனவாம். இவையன்றி, சொர்னகணபதி தானம், வீட்டுணு விம்பதானம், திலபதுமதானம், திலபருவததானம், திலதேனுதானம், இலக்ருமிதானம், அன்னதானம், சொர்னதானம், வித்தியாதானம், திலதானம், சிவிகை

மஞ்சம், குடை, பாதாட்சை, முதலிய தானங்களும் உளவாகலான் “எண்ணிரண்டாயதான முதலவா வியம்புகின்ற-புண்ணிய தானம் யாவும், எனக் கூறப்பட்டது “புண்ணியங்கள் மேனோக்கும்,, என்றபடி இத்தானங்கள் புண்ணியத்தின் பாதப்பட்டநானத்தைக் கொடுக்கும் என்க அது “காசறு கருமத் தாலுயர் முததி யெய்திட லரிதியுல கரும - மேசலில் நூனத் தோடுமிக் கியறறி நெய்தலா முக்திகம் மிணைபப் புசுனை புரிந்து வணங்கியாக் கவன்றன் பொருவிலா வின்னரு டனனா-மாசிலா வீனான் டானகன் களிக்கினை மருவிடு மழிவிலா நூனம் ,,எனனும் இலிங்கபுராணச் செய்யுளா னுணாக. இவை நித்தியம், நைமித்திகம், காமிகம், நிாமலம் என நாலவகைப்படும் விரிவுகளை பெல்லா மிதனில் தான முறைத்தவுத்தியாயத்திற் காண்க நூனம்—நாலவகை மாடுக்கத்து னொன்றாய சன ராக்கம் அஃதாவது பதி பசு பாசம் எனலும் திரிபதராத்தங்களை உள்ளவாறு அறிதலாம் இது கருத்தானே, “அறைபதி பசுபா சத்தை யறிதலே நூன மாகும் - முமையிலா மித்து வாவை முன்னுபு சுத்தி செய்து - மறுவது கிரியை யா நால வருணவாச சிரம தன்மத்துறைதலே சரியை நமமை யுன்னலே யோக மாமால் “எனறா வாயு சங்கிதையினும்,, யந்திரம் எனனாரு சொல்லின யகரம் “எந்திர ஷாதி யியறறுமி னொன்றான ,, என எகர மாய்த் திரிந்தார போல, யதி எனபதும் எதி எனத்திரிந்தது யகரங் கெட்டு அகரம் எகர மாயிற் நெனபாருமுளா (௨௧)

துறந்தவா தண்டம் செயதி தொகுத்தினி துறாத்த வானு
மறயகெழும பிரம கந்தி தண்டலா வகுத்த வானு
நிறைகொர கமலப புத்தே நெடுநிலை யுயிரிடு கொயது
பிறங்குசூக காரி யையம பெடபொடு மேறா வானும

(இ-ள்) துறந்தவர் தண்டம் செயதி தொகுத்து இனிது உரைத்த ஆறும் - சந்திர யாசத்திற் பிரவேசித்திருப்பாரது பாவங்களுக்குப் பிராயசித்த விதியை தொகைப்படுத்தி நன்காகச் சொல்லிய படியும்,மறம் கெழு பிரமகந்தி தண்டத்தை வகுத்த ஆறும்—கொலைப் பாவத்திற் சோந்த பிரமகந்தி தோடத்துக்குப் பிராயசித்தத்தை வகையெது உரைத்த படியும், பிறங்குசூக காரி-விளங்குகின்ற சிறப்பிழையுடைய வைரவக்கடவுள், நிறம் கிளா கமலம் புத்தே நெடு நிலை உகிரின் கொயது—நிறம் விளங்கும் தாமராமலா ஆசனஞ்சிய பிரமனது நீண்ட சிரமொன்றினைத் தமது விரனகந்தநாற் கிளளி (அதனால்) , ஐயம் பெடபு ஓடும் ஏறா ஆறும்—உதிர் பலியை மகிழ்வோமே இராதப்படியும்

துறந்தவா—ஒழுக்கத்து நீத்தாராய நானகாம் ஆசிரமத்தார தமக்குரிய வொழுக்கத்தில் வருவா தொழுகி, அறம் வளாதலாற் பாவங் தேயப்பெற்று, அஞ்ஞானம் நீங்கித் தியாரித்திய வஸ்து விவேக முண்டாய், இகமுத்திராத்த பலபோக விராகம் பிறந்து மூழ்ச்சுத்துவம் பெற்றதனால், வீட்டுக்குக் காரணமாகிய யோகமுபன்னு மெய்யுணர்வுநீஇ, யான எனதென்னும் அகப்பற்றுப் புறப்பற்றுக்களைத் துறந்தலையுடையார் ஆகலின் காரணக்குறியாம் துறத்தல்—நீக்குதல் சந்திரயாசிகளும் பாரமேட்டி, யோகசந்திராசி, வேத சந்திராசி, கருமசந்திராசி, ஞானசந்திராசி, முறத்திறந்த முனிவா என வகையுடையாராகலின் தண்டம் கூறப்பட்டது அவருள்ளும் முறத்திறந்தவாநா அவிச்சை வயத்தானே மறந்து பொய்கூறல், அறியாதொன்றின் ஆவியைக் கொல்லுதல் முதலிய காம வெகுளி மயக்கங்களின் வாய்ப்படுத லொருதலை யாகலான அது வேண்டிற்றென்க. பிரமகத்தியின் தண்டம் யாவர்க்கும் பொதுவாகச் சொல்லப்பட்டது அறம்—ஒழுக்கம், வழக்கு, தண்டம் எனமூவகைப்படும் இவற்றை முறையே ஆசாரம், விவகாரம், பிராயச்சித்தம் என பர் வடதுலார் ஒழுக்கத்தைக் கூறியவழி யதின்னது வருவினார்க்கும், சிவ்லாமே வருவினார்க்கும், அதுபலித்தற்குரிய தண்டவகைசார்ந்தி யுணர வைத்தன் முறைமை யாகலின்

தண்டமுங் கூறியதாம். தொகுத்துணைத்தல்—முதலால் விரித்தவற்றைச் சுருக்கிச் சொல்லுதல் உகுத்தலாவது—அது தொகுத்துணைத்தவற்றை விரித்துக் கூறுதல். நெடுந்தலை என்றது, பிரமனது ஐந்தலைகளுள்ளொன்றாய் உச்சித்தலையைக் குறிப்பிக்க நின்றது. தருமவொழுக்கத்தை யாம்புரிந்த காட்டினுள்ளுந் புலகர் புரியாராகலின், பிரமன் தலையைக் கிள்ளிய தோடும் பிடித்தது போலப் பன்னிருவருடும் உடிரபலி யெற்கவென்று தந்தையாகிய கறுமிடற்றண்ணல் கழறினாக, காரிககடவுளும் அதுகொண்டு காட்டினுள் எனக் ஆதினைப் பின்வரும் வைரவன்பலியீரந்த அத்தியாயத்தில் “தருமவொழுக்கம் யாம்புரிந்த வாறே யன்றித் தகுமுறையின்—விரியும் புனத துள்ளோர்கள் புரிபார தனல் விரிதலையோட்டரி திற் பருவ மீராறு மைய மேற்றபு பிரம கததி - வினாவி னெழித்தனை டடைதி பெனத் தரும மோர்ந்து விளம்பினுள்” என்று கூறப்பட டதனுளறிக, பிரமகத்தியாற் பிடிக்கப்பட்டோர் தமது தேசசு முதலிய சீலாலலாக குணரப பெருநதுப முறுவாராக, வைரவக கடவுளோ அவையொன்றமிவறி ராடகமாததினாயானே காட்டிமாறு தனசீர் குணரப பெறுது மகிழ்வோடேற்றான் என்று, (பிரமகத்தியால் வருக்தமுறயாயித்து அலைந்தான என்று கையா கள சிலர் களாயும் புனமொழியை மறுததுத்துவான்) “பிறமகுசீர்க் காரி ஸயயம் பெட்பொடு மேற்றவாறும , என்று கூறினான் (உஎ)

புகலுமா பாத கத்தின றண்டங்கள் புகனற வாறு
 ரிகமுறு பாத கத்தின் றண்டத்தை நிறுத்த வாறு
 ரிகலுறு புரங்களை மூன்று மெலதைநக கெரித்த வாறு
 மகிழ்சிவ பூசை செய்யு மானபிய முரைத்த வாறும.

(இ-ள்) புகலும் மாபாதகத்தின் தண்டங்கள் புகனற ஆறும்—தூல்களாற் சொல்லப் பட்ட மாபாதக பிராயச் சித்தகங்கைச் சொல்லியபடியும், ரிகம் உறு பாதகத்தின் தண்டத்தை நிறுத்த ஆறும் எவரிடத்தும் ரிகமுதலையுடைய (மறைய) பாதகங்களினது பிராயச் சித்தத்தை யளவுசெய் துணைத்தபடியும், எகதை மூன்று புரங்களும் ரக்கு எரித்த ஆறும்—எமதுகதைபாராகிய சிவபிரான் திரிபுரங்களையும் திருப்புன்முறுவல் கொண்டு எரித்தழித் தருளியபடியும், மகிழ் செய்யும் சிவபூசை மானபியம் உரைத்த ஆறும்—உவகையைக் கொடுக்கின்ற சிவபூசையின் மகிமையைச் சொல்லிய படியும்

ஆன்மாக்களாற் செய்யப்படும் பாதகங்கள் எல்லாம் தூலம், சூக்குமம், அதிசூக்குமம் என மூவகைப்படும் அவற்றின் தூலபாதகம் மானசிகம், வாசிகம், காயிகம் என மூவகைப் பட்டு, அவையொவ்வொன்றும் நகநாங்காம, பிறன்மனையாளை யிச்சித்தல், பிராபொருட் குக் கேடெண்ணுதல், பொருளை யிச்சித்தல், உயிர்க்குத் தீங்குநினைத்தல் என்ற நான்கும மானசிகமாம். பிராவுகமபடி யமுதல், கோள்சொல்லல், பொய்கூறல், புறஞ்சொல்லல் இவைநான்கும் வாசிகங்களாம். பரதாரபோகம், உயிராகக்கொல்லுதல், புறநுண்ணல், அழுக்காறுகளாளுதல் இவைநான்குக் காயிகங்களாம். இவைகளும் ஒவ்வொன்று பலபல வகையாக விரியுமாயினும் அவையெல்லாம் அதிபாதகம், மாபாதகம், உபபாதகம் என்னு முத்திறத்துள்ளும் அடங்கும் ஆகவே, “மாபாதகத்தினறண்டம்,, என்று மாபாதகத்தின பிராயச் சித்தமும், “ரிகமுறுபாதகத்தினறண்டம்,, என்று அதிபாதக உபபாதகங்களின றண்டங்களுங் கூறப்பட்டன, மாபாதகம் இவையெனப்பதினை “ஐந்தெனப் பரிமா பாதக மவைதா மறுமுறை யாய்ந்தவற் தண்ணைச்—சிறுதுற வடாத்த நேறல்வாய் மழித்தல் செம் பொனைக் கரத்தனர் வெள்ளை-கொந்தழிற் குரவா மனைவியைக் கலத்தல் கோடுமில் வினை ஞாக்க கூட - லிந்தவல் வினையின் மருகியல் வினையு மிவற்றினு ளடங்குவ மாதோ ,, என்று தணிகைப்புராணம் அகத்தியனருள்பெறுபடலத்திற் கூறுதல்காண்க. மற்றைய அதிபாதகம், உபபாதகம் இவற்றின் விரிவுகளை யெல்லாம் மேற் படலத்தும், சிவதருமோத்

தீர்த்தும் காண்க எந்தை - எந்தை என்பருவிறுது “விள பிய புகழிவே றுதலும் விதியே, என்றவிதிப்படி ஈசுவரன் புகழி யிரட்டி நக்கு என ின்று விளையச்சுப் பொருள்பயந்தது. திரிபுரங்கள் இன்னொஃபதும், அவற்றை யெறித்தனை உண்மை யிது வென்பதும் தெய்வப் டலமைத் திருமுலநாயனார் கிருவாய மலாந்தருளிய “ஆபவணி செஞ் சடையாதி புராதனை - முப்புர மெய்தன் கொண்பக்க ள் ாகனா - முப்புர வாவது மும்மல காரிய - மப்புர மெப்தமையாறவி வாரே , என்ற தீநமந்திர்ச் செய்யுளா னறிக (௨௮)

கறைமிடம் மெந்நக நாமப கருதலன்னி வாளா
வறைதரு புளிஞ்ஞ பெற்ற பேற்றினை யடைவத வானு
மிறைவனோ பால னுண்பைப் பாதகட லீந்த வாறு
முறுசலந தரனை வெய்ய நேமியா லொறுத்த வாறும்.

(இ ள்) கறை மிடறு எந்தை நாமப கருதலன் ஆகி - நஞ்சார்த திருக்கண்டத்தை யுடைய சிவபிரானது திருநாமம் என்று அறிபாதவனாகி, வாளா அறைதரு புளிஞ்ஞ அன் பின்றிச் சொன்ன ஓரடேன, பெற்ற பேற்றினை அறைநக ஆறும் அடைந்த செல்வத்தைச் சொற்றபடியும், ஓர் பாலன் உண்ண-ஒருகுழந்தையானது உண்ணுமபடி, இறைவன் பாற் கடலாந்த ஆறும்-தலைவராகிய சிவபெரு நான் திருப்பாதகடலை அழைத்துக் கொடுத்தரு ளியபடியும், உறு சலந்தரனை வெய்ய நேமியால் ஒறுத்த ஆறும் - (தமமுடன் போசெய தற்கு) வந்த சலந்தராசரனை வெப்பமுள்ள சக்கராயுத்தாற் கொன்றருளிய படியும்.

அறைதரு-இதில் தா துணைவினை ரகர உகரம் விரிந்தல புளிஞ்ஞ என்பதில்,ஞ்-பெய ரிடைநிலை இவ்விடத்துக் கூறப்பட்ட கோதாவரிககனாயிற பிறந்த வேடனே சிவநாமோச சாரணபலத்தினும் பாண்டியகுலத்தில இந்நிரத்தபுமமன் புதலவனாகப்பிறந்து, சுட்டியம மன் என்னும் பெயரோடு உலகத்தைப் பொதுவறப் புரந்தான் எனக் நாமத்தை அறைந்த தாவது - தன்றோழர்களோ டொருதினத்து “அரகரப் பிறகர, வென்று கோபித்துச் சொன்ன மொழியாம் ஓர்பாலன் என்றது, வியக்கிரபாத முனிவரது குமாரராகிய உப மனனியு முனிவரை. “பாலுக்குப் பாலகன் வேணடி யழுதிடப் பாதகட லீந்த பிரான், என்றார் திருப்பல்லாண்டினும் சலந்தரன்-சலம்-கோபம், தரன் - தரித்தவன், எனவே உருத்திரமூர்த்தியின் கோபத்தாற் பிறந்தவன் சலத்திற பிறந்தவன் என்றுபொருள் இதனைக் கந்தபுராணம் ததீசியுத்தரப்படலத்திற் காண்க வெய்ய நேமி யென்றது, சிவபிரான் மறு திருவடிவிரலா னெழுதிய சக்கரத்தினையாம். (௨௯)

கணமலர் பறித்துச் சாத்திக் கமழ்நறு துளவப் புத்தே
பெண்ணெரு பாகம் போற்றித் திகிரிமுன பெற்ற வாறும்
வண்ணவிற் சுவேத னீசன் மலரடிக் கனபு பூண்டு
நண்ணிய மறலி சீர்த்தி நாமற் வென்ற வாறும்

(இ ள்) முன்-முற்காலத்து, கமழ் நறு துளவம் புத்தேன்-மணக்கின்ற நயிவாசனை யைக் கொண்ட துழாய் மாலையை யுடைய விட்டுணுமூர்த்தி, கண் மலர் பறித்து சாத்தி- தமது கண்ணென்றனை மலராகப் பிடுங்கி யணிந்து, பெண் ஒரு பாகன் போற்றி - உமா தேவியாரா யொருபாகமாக வுடைய பெருமானைத் துதித்துப் பூசித்து, திகிரி பெற்ற ஆறும்-சுதரிசனம் எனனுஞ் சக்கராயுதத்தைப் பெற்ற படியும், வண்ணம் வில் சுவேதன்- அழகிய விலலினையுடைய சுவேதன் எனனும் அரசன், ஈசன் மலா அடிக்கு அன்பு பூண்டு- சிவபெருமானது தாமரை மலர்போன்ற திருப்பாதங்களில் அன்புவைத்து, நண்ணிய மறலி

சீர்த்தி நாம அற வென்ற ஆறும் - (உயிரகொள்ளுதற்காக) வந்த யமனை அவனதுபுகழும் பயமும் இல்லாமற் போக வெற்றி கொண்ட படியும்.

கண்மலர்-கண்ணகிய மலர் எனவுமாம் சலந்தரற் றடிந்த சக்கராயுதத்தையே கண் மலர் சாத்திப் பெற்றான என்க அந்தணுருட் சிலாதமுனி புத்திரராய திருநந்தி தேவரும் மிருகண்டே விருடிகுமாரராய மார்க்கண்டேய முனிவரும் அரசருள், சவேதராசனுங் கூற்றினைவென்றனர் என்க மலர் அடி என்பதற்குப் பரந்த அடி என வினைத்தொகை யாக் கிப பொருளுகாகினுமாம் புகழ்—யமனது புகழ் பயம்-அவனுலவரும் அச்சம். மறவி- கொலைத்தொழிலுடையவன் நாமம் அற என்க கொண்டு சீர்த்தியின் பெயருமில்லாமற் போக எனறுரைத்தலு மொனறு (௩௦)

உலகினிற் கடவுட் டூர்த்தம் யாவையு முரைத்த வாறு
மிலவிதமு மாயை பொாமம விளமுலை வனப்பு நோக்கி
நிலவுநூற் றனன பித்தை நெடுநதவா மருள வையன
பலியிர நனனோ மாதா நாணபலி கொண்ட வாறும்.

(இ-ள்) உலகின் கடவுள் தீர்த்தம் யாவையும் உரைத்த ஆறும் - பூமிக்கண் உள்ள தெய்வத்தன்மை வாய்ந்த தீர்த்தங்க ளெவற்றையுஞ் சொல்லியபடியும், நிலவு நூற்ற அன்ன பித்தை நெடு தவர்-சந்திரிகைத் தொகுதியை நூல்போல நூற்றற் போன்ற மயினாயுடைய மிக்க தவத்தினராகிய (தாருகவனத்து) இருடிகள், இலவு இதழ் மாயை - இலவமலனா யொத்த அதரத்தினையுடைய திருமாலாகிய மோகினியினது, பொம்மல இளமுலை வனப்பு நோக்கி மருள்-பொலிவாகிய இளமை பொருளிய கொகைகளையும் மேனியின் அழகினை யுங் குறிப்பாகப் பார்த்து மயக்கமடையவுமையுன பலி இரந்த-சிவபிரானும் ஐய மேறறு, அன்னோர் மாதர் நாண் பலி கொண்ட ஆறும்-அவ முனிவர்களின் தேவிமாகளது நாணத் தையே பிசையாகக் கொண்ட படியும்.

நூற்ற அன்ன-அகரத் தொகுத்தல் பித்தை-ஆண்மயிர். வெண்ணிறமுள்ள வுரோ மங்களுக்குச் சடையும் நீண்டிலங்கப் பெற்றமையால “நிலவுநூற் றனன பித்தை,, என் றான. நூற்றல் நெரித்துருட்டல் “இழைநெக்கி நூனெருடு மேழை யறிவேனோ-குழைநெக் கும் பிஞ்ஞகன்றன கூத்து,, எனப் தேவர் ஆகலின் வெண்மையாகிய இலவம்பூ இது முக்கு வாசனையால் ஒத்த தென்க இவ்வனமே ஆம்பன மலனாயுங் கூறுப. சிலப்பதி காரம் “ஆம்பனூற் தேம்பொதி நறுவினாத்-தாமரைச் செவ்வாய்,, என்றதனுறிக முலை வனப்பு என்பவற்றை ஏழாவது னுருடும் பயனு முடனறெக்க தொகையாக்கொண்டு, முலை யினகணுள்ள வனப்பு எனினுமாம். வனப்பாவது-வீற்றுத் தெய்வங் குழுகொளப் பெறுதல் என்பது நீச்சினுக்கினியர். “ஆமணங்கு குடியிருந் தஞ்சணங்கு பரந்தனவே,, எனச் சிந்தாமனியிற் கூறப்பட்டது மிஃதே மாதா-காதல்-அது ஆகுபெயராய் அதனையுடைய மகளினா யுணர்த்திற்று “மாதா காதல்,, என்னுஞ் சூத்திரத்தானறிக. மகளிர்க்கு எல்லா வற்றினுஞ்சிறந்த உயிரினுஞ் சிறந்தது நாணமாம் அதனினுஞ் சிறந்தது கற்புடைமையாமாக இவையிரண்டனையும் பதிவிரதத்திற் கியாமே யென்றவிம மகளிருமழியப் பெற்றார் என்ற ப்டி. நாணங் கற்புஞ் சிறந்த வென்பது “உயிரினு நாணுடைமை சிறந்தன்று நாணிணு-கற் புச் சிறந்தன்று,, எனப் பழமொழியினும், “உயிரினுஞ் சிறந்தன்று நாணே நாணிணுஞ் செயிர்தீர் காட்சிக் கற்புச் சிறந்தன்றெனத் - தொல்லோர் கிளவி புல்லிய நெஞ்சமொடு,, எனத் தொல்காப்பியத்து முரைத்தமை காண்க. இறைவன் பிச்சாடன மூர்த்தியாய் இரந்ததன் உண்மையை, “பரந்தல கேழும் படைத்த பிரானே - யிரந்துணி யென்பர்க ளெற்றுக் கிரக்கு-நிரந்தர மாக நினைபு மடியா-நிரந்துணி தன்சுழ லெட்டச் செய்தானே,, என்று திருமுலதேவர் கூறியருளினர். (௩௧)

ப தி க ம்.

முனிவராக கையன வேத மொழிந்திட ஷமையாங் கெய்தி
யினிதருள் புரிந்த வாறு மெழினரு மதையின சோத்தி
வினிகெட ஷனாத்த வாறு மெய்யுணர் நுதிக ஷ்சுன
றனதுபே ருருஷும யாருக்குத் தலைமையு மளித்த வாறும்.

(இங்.) ஐயன் முனிவர்க்கு வேதம் மொழிந்திட-சிவபிரான் தூருகவனத்தின்க
ணுள்ள முனிசொட்டர்களுக்கு வேதப்பொருளை யுபதேசித்தருள், உரை ஆங்கு எய்தி
இனிது அருள் புரிந்த ஆறும் - உமையமமையாரும் அவவிடத்திற கெழுந்தருளி (அவா க
கும், பத்தினிமார்க்கும்) நன்காகத் திருவருளைச் செய்தபடியும், வினிகெட எழில் நருமதை
யின் சீர்த்தி உரைத்த ஆறும் - கேட்கின்றாருக்கு இருவினைகளும் நீங்கும்படி அழகிய நரு
மதை யாற்றின சிறப்பினை யுரைத்த படியும், ராசன மெய் உணர் நத்திக்கு-சிவபிரான் உண
மைப் பொருளை யறிந்த திருநீர்தி தேவருக்கு, தனது பெரு உறவும் - தமது பெருமை
பொருந்திய வடிவத்தையும், யார்க்கும் தலைமையும் அளித்த ஆறும்-எவர்களுக்கும் முதன
மையா யிருக்குந் தன்மையினையு கொடுத்தவற்றைச் சொற்ற படியும்.

“முனிவர்த் தெருள் வையன முதுமறை யுரைத்த வாறும் - பனிவரை யணங்காங்
கெய்தி யவாக்கருள் பயந்த வாறும் - வினையறு சிலாதன மைந்தன மெய்த்தவ நோக்கி
யெந்தை-தனதுபே ருருவும் யாருக்குத் தலைமையு மளித்த வாறும்,, எனவும் பாடபேத
முண்டு. அது ஆசிரியனை செய்யப்பட்டதனறெனக் எனனை? நருமதையின சிறப்புரைத்த
ஆத்தியாயத்தைப் பற்றிச் சொல்லாமையானும், ஒரே அத்தியாயத்தை இரு அத்தியாய
மாகப் பிரித்தமையானும் அனறெனக் முனிவர் - அகப்பற்று, புறப்பற்றுக்களை வெறுத்து
விட்டவர், இறைவினை மனைஞ் செய்பவர் வரா-மேலானவர் அரியன என்னும் வடமொழி
ஆரயன எனநிறு, பின்னர் ஐயன் என மருடவிய தென்ப ஐயன் - வணங்கப்பட்டத் தக்
கவன, பூசிக்கப்பட்டத் தக்கவன, எல்லா அழகுகளையும் உடையவன வேதம்-அறிவை விளக்கு
வது, அறிதற்குக் கருவியாயுள்ளது என்று பொருள்.

கடவுளிலையென்றும் கனாமே முதலென்றுக் கொண்ட மீமாமகியராய அம்முனி
வர்க்குப் பலபொருளபட நிறகும் வேதத்தை யுபதேசிப்பினும் அவையினனரும் மயக்கித்
தெளிவு வாராமற் செய்யு மாகலான, சித்தாரத்தமும் வேண்டிப் மெனக் சிவபிரான் தக்
கிண மூத்தியாகி “கல்லாலின புடையிருந்து நான்மறையா நவகமுதற் கற்றகேள்வி-
வல்லார்க ளைவருக்கும் வாக்கிறந்த பூரணமாய மறைக்கப் பாலா யெல்லாமா யல்லவுமா
யிருத்தனை யிருந்தபடி யிருந்து காட்டிச் - சொல்லாமற் சொன்ன,, வேதப்பொருளை
நேராயுனாந்த சனகாதி முனிவர்களும் அதனால் தெளிவு வாராது சித்தாரத்தப் பொருளைத்
தெளிந்ததனால் ஞான கைவல்லிய முற்றனர் என்று கந்தபுராணங் கழறுதல் காண்க.
உமை-உமா என்பது ஆவிறையும்,, என்றதனால் திரிந்து நின்றது. உ=வேண்டாம், அமா=
அம்மா, “அமமையே! தவஞ்செய்ய வேண்டாம்,, என்று மலையனாயன் மடுத்தமையால்
வந்தபெயர். அதனை “அனனிகே ளெம்மி னீங்கி யருந்தவ மாற்றற் கொத்த - தின்னதோர்
பருவமன்ற லியாண்டுமோ நாந்தே சென்ற-நினனுடல் பொருதா லீண்டிந் நிலைமையைத்
தவிர்தி யெனனக்-கன்னிகை நகைத்துக் கேனமோ வின்தெனக் கழறு லுமாறன்,, என
பதனு னறிக. சிவபிரானால் “ஒல்ல யித்தவம் விடுவதே கடனினி யுமைக்கென்றான்,, என்று
தடுக்கப்பட்டமையால் வந்த தென்பாரும், உ-ம்-அ-எனக்கொண்டு அகர உகர மகா
ரம் என்னும் வியட்டிப் பிரணவமாயும், சமட்டிப் பிரணவமாயு முள்ளவன் ஆகலின் வந்த
தென்பாருமுள் அங்கு என்னுமிடப்பொருள் உணர்த்து மிடைச்சொல் அங்கு என நீண்டு
நின்றது. அது “கிளந்தவல்ல, என்னும் இடைச்சொற் புறனைடச் சூத்திரத்தானமையும்.
இருவினையுக் கெட என்றது, பந்த முறுத்துதற்கண் இருப்பு விலங்கும் பொன் விலங்கும்

போல இருக்கின்ற சிற்றலின் என்க என்னுடைய சரியையாதி நாயக்கமன்ற, வேள்வி முதலியனவாம் மெய்யுணர்வாவது பிறப்பு வீடுகளையும் அவற்றின் காரணங்களையும் விபரீத வையங்களா என நினைவையா னுணர்ந்தல் எனப் ஆசிரியர் பரிமேலழகரும் தனது பேருருவ மாவது சிவசாரூபிபத்தை தலைமை-கணங்க ளெல்லாவற்றிற்கும் முதன்மையார் கன்மை அன்றி வேதாகம முதலிய வித்தைகளை உபதேசிக்குங் குரவத் தலைமையுமாம். (1)

நால்வகை யொடுக்கத் துள்ள பகுதிக ணன்றின வாறும்
பாலபுரை நீற்று மேனிப் பாட்சடைப் பவளக் குன்றை
மாலயன முதலோ ரேத்துய கருணைவா ரிதியைப் போற்றுந்
சீலமு முலகில் யாருந் தெருளுந் வருகக் கூற்றாந்.

(இங்) நால்வகை ஓடுககத்து உள்ள பகுதிகள் நவீன ஆறு-நான்குவகைப்பட்டு உலகவொடுக்கிலை ணுள்ள பிரிவுகளையெல்லாந் சொல்லிய படியும், பாலபுரை நீறு மேனி-பால போன்ற லெள்ளிய விழிதியை யணிந்த திருமேனியையும், பாட் சடை பவளக் குன்று ஆம்-பரந்த சடாமுடிமையுமுடைய பவளமலையாகிய, மால் அயன முதலோ ஏத் ஆம் கருணை வாரிதியை-திருமால் பிரமனாகிய தேவர்களால் துதிக்கப் படுகின்ற அருட் சடல் ஆகிய சிவபெருமானையே, போற்றும சீலமு-பரம்பொருளென்று கொண்டு பேணும் மறைமை களையும், உலகில் யாரும தெளிவுற உணரக்கூ டற்றும் - உலகின்கணுள்ளா லெல்லாந் தெளிவாய்ந்திடு கொள்ளச் சொல்வான் றெடவருவாம்-என்க

நாயக்க யொடுக்கமாவன—நித்தியப்பிரளயம், நைமித்திகப்பிரளயம், பிராகிரு தப்பிரளயம், ஆத்தியந்தப்பிரளயம் எனப்பனவாம் “நீறணி பவளக் குன்றமே, என்ற அநு பா பெருமானார் விழிதியைத் தந்திருமேனியிற் றரித்தமை யழிதல்லலாத கடவுள் தாமே என்பதையும், தாமையோல ஆன்மாதிகள் யாவருந் தரித்த முத்திப்பேறை யடையவேண்டும் என்பதையும் விளக்கற் கென்க விழித்திரிகின் மோக்கப் பேற்றும என்பதைப் பின்வருமாறுணறிக்க பாரதம் அர்த்தபரவம் “ஆயுட்காமோதவராஜம் பூதிகாமோதவராஜம், நிதயபவவதாரயோக பஸ்ம மோகக் காமீசவைதவிஜ்ஜ ஆயுள் விருத்தி, ஐதவரிபய, மோகக் கம என்னு மூன்றையையும் இச்சிக்கிறவன் நாடோறும் விழி தியை அணிய வேணும் , எனவுந், அங்குரங்கிலைத் துதிவோ வெளவதம் பும்லாம் முக்திஸ்திரீ வசய காமணி புருடாகருக்கு முத்தியெனும் பெண்ணை வசிய படுத்தற்கு விழி யெய்த்நே பரம ஓளடதம் எனவும், மனுஸ்மிருதி “தரிபுண்டர தாரணங்கருதவா ஸந்தியாவந்தன் மாச்சேந-சுரிபுண்டரம் பரமம் புண்ணியம் பரமம் விஷ்ணு சிவாத்மகம். விழிதியை முக்குறி விஷுவாகசு தரிது துக்கொண்டே சந்தியா வந்தனஞ்செய்க மூன்றுமுறி யாகத் தரிது விழிதி, பிரம் விஷ்ணு ருத்திரா என்னும் மும்மூர்த்தி ரூபமாகலின் அத னுற பரம்புண்ணியஞ் சித்திக்கும், எனவும் கூறப்பட்டுள்ளன சினை ஞானமென்னும் அறிவுறிக் குறித்தென பத்தாந்திருமுறை பகாவதால், இறைவன் சினை கொண்டமை ஞானையாயிரப்பவன் தானையென்பனை அறிவிக்க குறி யென்க குன்று, வாரிதி என பன் ஆகுபெயர்கள் சீலமும என்றதன் உயமை எச்சப் பொருட்டு வாரிதியை என்றதன் கண் தேற்றப் பொருளிலவந்த ஏகாந் தொக்கது உணர்க்கவற்றாம்-உள்பாடபுத் தன்மை வினாமூறு தெருளுற வெஸ்பதற்குக் கடவுளும், மறுபிறப்பும், புண்ணிய பாவ மும், இன்ப துன்பமும் உள்வோ இலவோ வெனத் துணிவு பிறவாது நின்றன் முதலிய சந்தேக விபீத யயக்கவகளை நீக்கி, நல்லறிவினா முறகூறியவற்றோடு அறிவு வீடு என் பவற்றையும், அவற்றின் காரணங்களையும், காட்சியுற கருத்தும் காட்டித் துணிவு பெற்றுத் தெளிவு கொண் டொழுக்கச் செய்தல் எனவுற கொள்ளப்படும் (ந.க.)

பதிகம்-முற்றிற்று

காப்பு முதற் பதிகமீடுகவுள்ள திருவிருத்தம்-சச.

பூருவகாண்டம்.

முந்லாவது

இந்திரத்துயம்மன் முத்திபெற்ற அத்தியாயம்

அஃதாவது இந்திரத்துயம்மன் எனவும் அரசன் (இப்புராணத்தை யாசுடிகே
டமையால்) சிவசுபுசிய மெனவும் வீரபேரறை யடைந்த சரித்தத்தைக் கூறுமாகமாய
ஒருதூல சொல்ல முன்னர் அதனால் வரும்படியை முற்படக் கிளத்தன முறையா மாகவின்,
இது முற கூறப்பட்டது அந்தமில்லின்பு தழிவில் வீட்டை யடைந்ததை கூறவே, அதன்
காரணவகையவாய் ஆறம், பொருள், இன்பங்களும பெறப்படும் என்னே? காரணமில்
றிக காரியம் அமைபாதேன்ப வாகவின். ஆகவே “அறம்பொரு ளின்பம் வீட்டைத் தூற
பயனே, என்றபடி தூறபயன் விளங்குமாறறிக முகதி என்னும் வடபொல முத்தி எனத்
திரிந்து கிளந்து அத்தியாயம் தூறகூறுபாடி பொருந்த முகத்தானே கூட்டம் என்
துருள்படுதி காண்டம் எனபது, தூறில் பெருப்பாகத்தையும், அத்தியாயம் எனபது
அப்பெருப்பாகத்துடைய சிறிய பாகத்தையும் உணர்த்து மென்க

அறுசீர்க் கழிநெடிடை யாசியவிறுத்தம்.

திருவீர நிருக்கு மணிமா. ந திணடோ ணாகு முகையிழந்து
மருவீர நிருக்கு மதுறாயமுற யயங்குங் கதிர்க லோடொ டு
மருனா நிருக்குந் தடங்கமலக் கண்ணு மாநி மோட்டாமை
யுருவே நிருவே, தம போற்றிய னுணர்த்த காலை யுலாசெய்வாம்.

(இ-ள்) திருவீரநிருக்கு மணி மாட்டிம-சீதேவி வரமுந்திருக்கின்ற கௌத்துவரத்
தினய விளங்கும் மாட்டினையும், திண நான்கு தோளும்-வலிய நான்கு புயங்களையும், முகை
அவிழ்ந்து மருள்ன்று இருக்கும் துறாய முடியும் - அருப்பின் கட்டவிழ்பெற்று வாச
னைமை வெளிப்படுத்தாநிற்கும் துறாய மலராலாகிய மாலைபயனளித்த மருடத்தையும்,
வயங்கும் கதிர்கால ஐம் படைபும் விளங்குகின்ற ஒளியைக் கக்குகின்ற ஐந்து ஆயுதங்களை
யும், அருள் ணுற்று இருக்கும் தடம் கமலம் கண்ணும் ஆக-அருளாகிய தேனசரப்புள்ள
பெருமைவாய்ந்த தாமரைமலராகிய கண்களையுந் கொணர், போடி ஆமை உரு ஏற்று இருந்
தோன் போற்றி - உயர்வாகிய கூடமவடிவெடுத்த திருந் திருப்பாலைத் துதித்து, அவை
உரைத்த காலை உடைசெய்வாம் அம் முத்தியாத சொல்லப்பட்ட இப்புராணத்தை (யாம்)
சொல்லுவாம் என்க

பொன், பெருமை, உயர்ச்சி, அழகு, செல்வம் என்னும் பலபொருளைக் குறிக்கும் திரு
என்னு மொருசொல் “அவறாள், வினைவேறு டேயம் பலபொரு ளொரு சொல் - வேறு
படி வினையிது மினத்தினுள் சார்பினும்-தேறத் தோன்றும் பொருடெரி கியேய, ” என்ற
தொல்காப்பிய விதிபடி, வீரநிருக்கும் என்ற வினையானே சீதேவியை உணர்த்திற்று
திரு - எனபதற்குக் கண்டோரால் விரும்பப்படிக் தன்மை எனப்படும் பாரத்துவாசியாசிரி
யரும் திரு-என்னுஞ்சொல் பரீஎன்னும் வடசொல்லின் மருடவென்ப, தனியே ஒரு தமிழ்ப்
பெயருமாய். வீரநிருத்தல்-பெருமையோடுங் குடிக்கொண்டிருத்தல். “வேறுபடி திருவின்

வீறபெறக்காண,, என்றதனானிக. “திருவுடை மன்னனாக் காணிற் திருமாலேக் கண் டேனே யென்னும்,, எனத் திருநாற்றந்தாதியினும்,, “திருத் துயில் பெற்ற மாபபன திருந் துதாருமக்க,, எனக் கேமசரியா ிலம்பகத்தினும் கூறுமாற்றனும்,,மன்னவர் மாப்பினு மாதா முலைமாரினும் திருவிருப்பன என்று சாமுத்திரிகாலககணமுஞ் சாமற் றானும்,, அவர் மாபபகத்து மருவினும் பிரிதலுண்மையானும்,, பொலிதலின்மையானும்,, மாலின் மாபபி லென்றும் பிரியாது வீரோயுருத்தல்தோன்ற “திரு வீற்றிருக்கும்,, என்று கூறினான்

அன்றியும் புண்ணிய மேலீட்டானே வைகுண்டஞ் சார்ந்து அவனுருவமுற்று நித்திய சூரியராய் வாழ்வாரும் மாலெனக் காணலால், அவாக்கும் இவாக்கும் உள்ள வேறுபாடு திருமார்ப் பின்மையும் உண்மையுமாம் எனக்காட்டுவான விதந்தர உமெனக் “திரு மறு மார்பன்,, என்று கூறலால், துருவாசமுனிவா கோபித்துத் தங்காலா லுதைத்ததனால் உண்டாகிய சீவதசம் எனனும் திருமறு விளங்கும் மாபபன எனப் பொருள் கொள்ள லீன மிச் சிறப்பன்று மணி காரணப்பெயா. மண-பகுதி, இ லீனமுதற் பொருணமை விசுதி அலங்காரமுடையது என்று பொருள் அது பலபொருள் ஒருசொல்லாயினும் மாபபு என் னுஞ் சாபாபானே அரதனம் என்றுபொருள் என்று என்பது, “மென்றெடா மொழிபு- சில வேறுமையிற் றம்பின் வனறெடாக்கா மனனே,, என்ற விதிபெட்டாற்று எனவா றது முழு==முடிக்கப் படுவது எனக் காரணப்பெயா ஐயப்படையாவன - சககரம், சங்கு, துண்டு, வில, வாள் என்பனவாய் இவற்றை முறையே சுதரிசனம், பாஞ்சசனனியய, கௌமோதரி, சாங்கம், நாந்தகம் எனப் படை==படுத்தற்குக் கருவியாவது டித்தல== அழித்தல, ஐ கருவிப்பொருள்விசுதி தடம் என்றும் ஈரிசொல்ல பெருமைப் பெருந் தியுத்தல “தடவுக காவு ஈரிபுய பெருமை,, என்ற முதனிகக் கபலம் பொருளாகுபெயா முகலுக்கும ஈரிசுக்கும் பொதுவொடாரு முளா கணனிதக் கபல மென்றதற் கோபி அருளைத் தேனெனனையிடவ் துது எகநேச வுருவரவன் கோபி என்பதுபுட்பு புடை பாட்ட உயிறு என்றா சிந்தாமணி யுரையாதிரியர்.

பாற்கடலேக் கடைந்து ஆபிராந்தைத் தோவாக் காதும், அந்நாக் காய்க் காதும், திருவை டும் மணியையும் துரியபித்து விளக்க முறுபுதியதனி, கூடாதவறுதையுந் கூட்டும் வலி யமைந்த புயங்கன என்பான் “தினத்தோள்,, என்றும், திருமால் அரவமச முடையராக் வின,அவ்விலக்கனத்திற் சூரிய தாரமுழிகொண்டான என்பான் “துழாயமுடி,, என்றும், மண்டமாக் கடைந்து வெற்றி பெற்று விளங்கும் ஐயப்படையாகவின “கதிர்கால ஐயபடை,, என்றும், தாமரை மலர்க்குத் தேன பொழிதல் இயற்கை போல அவாக்கன்களும் அருள் பொழியு மியல்பினவாகவின “அருருற்றிருக்குந் தடங்கமலக் கண்ணும்,, என்றும் கூறி னான். கமலக்கண் என்றைத் சிறப்புப் பெயராக் கொள்கி விடத்தி முத்திசசியால் வரம் பெற்று உலகு புரக்கும் வண்ணையான எனனலுமாய் அந்நீன இதனில் மாயவனேய் பெற்ற அத்தியாயத்தில் “வையம் பொதிந்த செக்கனியவா மாயோ னன்புகுஞ் மகிழ்வுந்-ரையன கையாற் புரர்வி யழியற் புனைந் மலாக்கண்ணு-மெய்தல்கிச் சுதரிசன மென்னுஞ் கூடா நியுமீந்து-செய் கமலக் கண்ணெனனும் பெயருஞ் சிறப்பி னெடுமளித் தான். ,, எனவும், திருவாசகத்தில் “சலமுடைய சலந்தரனற் றுடமடிந்த நல்லாழி-நல முடைய நாரணநகற் றுளியவா நெனனேய - நலமுடைய நாரணநற் றையனமிடந் தர னடிக்கி-ழலராக் விடவாழி யருளினனகான் சாழலோ,, எனவும் விளக்கியமை காண்க. புராணஞ் செய்ய வந்த ஆசிரியன், குரவருட் சிறந்தவரும் இட்புராணத்தை முற்காலத் திரு கூர்ம் ஸுபமெடுத்து உபதேசித்தவரு மாகிய திருமாலேத் துதித்தான் எனக், “மடந் தாழு நெஞ்சத்துக் கஞ்சனா வஞ்சம் - கடந்தாணே துழுவார்பா ன்றந்திசையும போற்றத்- தொடாந் தரணமுழங்கப் பஞ்சவர்க்குத் துது-நடந்தாணே யேத்தாத் தாவென்ன தாவே- ன்ற மயலுந் தென்னு நாவெனத் தாவே,, என்றா ிறரும்.

இந்திரத்துபம்மன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். சுரு

சேறம் காம மயக்கமற வெறிந்து ஞானப் பொருடோந்து
மாறம் வரிய புலனைந்து மடக்கு மறைகோ முனிவராகா
போதும் பருவ மீடாது புரிய முயிசத் திரயாக
மாற்று னைமி சாரணியத் தருள்குட சூத முனியனாடகாரை

(இ-ள்) காமம் சேறம் மயக்கம் அற எறிந்து—விழைவு வெறுப்பு, அவிதனம் பெற
தும் இக்குற்றங்கள் ஞானமேயும் நீங்கும்படி பொறுத்து, ஞானப் பொருள் போந்து-
(உண்மையறிவானே விட்டிறகு நீமித்த காரணமாய்) திருவட பொருளை யறிந்து, மாறம்
அரிய ஐந்து புலனும் அடக்கும்—நீக்குதற்கரியனவாய் ஐம்புலன்களைப் புடக்கி கீழ்பு,
மறை தேர் முனிவராக—வேதப்பொருளை யறிந்த இருபுகளால், போதும் மடாது பருவம்
புரியும் உயா சத்திர யாகம்—புகழ்ப்படுகின்ற பன்னிருவருடமனவும் ஒழியாமற் செய்யப்
படுந் சத்திர யாகத்தை, ஆற்றும் நைமிச ஆரணியத்து—செய்யாரி—நைமிசவனங்களை,
அருள் கூர் சூதமுனி அடைந்தான்—கிருபை சிறந்துள்ள சூதமுனிவா சோந்தான்

சேறம் காமம் எனக் கொள்ளாது காமம் சேறம் எனக் கொண்டுரைத்தமை—தொடர்ச்சி
சொற புணர்த்தலெனது முத்தி அருளின “காமம் வெகுளி மயக்க மிவ்வென்ற—ஊம
கெடக்கெடு போய், எனத் தேயவப்புலவநீர் செப்புலகானக் அடையியாயுள்ள அவித
தையும், அவவறித்த வயத்தானே யானென மதிக்கும் அகங்காரமும், அத்துனே எனக்கு
இப்பொருள் வேண்டும் எனவும் அவாவும், அந்நால் அப்பொருட்கட செல்லும் ஆசையும்,
அது பெறாதவிட ஆதன மறுதல்க்க ஊரைடாருள் சேறமும் எவறு குற்றம் ஐயோரும்
இவற்றை வடநூலார் பஞ்சக்கிலேசமெனப் இவற்றுள் அகங்காரம் அவிதனாயினும், அவா
காமத்தினும் அடங்கி குற்ற ஞானக் நிகழலின் “சேறம் காம மயக்கம், என்றான்
அவிததை யெனப்படும் மயக்கமே எவையவற்றிற்குங் காரணமாக ஊடைமையின் அதனை
நிறுதியினும், காமநிகழ்வதழிபு சேறம் நிகழலாற் பின்னும் வைத்தாரென்றது கொளப்
இவை பிறவி துன்பத்திற்குக் காரணமாகலானும், பன்னையை யறியவொட்டாது தடை
பாய நிற்பவாகலானும், அவைகள் கெட ஞானப்பொருளை யறிதலே மாண்பாகலின் “அற
வெறிந்து ஞானப்பொருடோந்து, என்றான் நித்தியமாய், மகந்தாய், கூண்டையொன்றும்
கலந்த லீனமையாற் பரிசுத்தமாய் விடாபித்து நிறகின்ற முத்தப்பொருள் விகாரமின்றி
யென்று மொருபடித்தாய் விளங்கலின் “ஞானப் பொருள், என்பபட்டது ஐம்புல
னவன—கவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றம், என்பனவாம் வடநூலார் சத்தம், பரிசம்,
நுபம், இரசம், கந்தம் என்பா அவற்றை யடக்குதலாவது, சத்தம் புலனவழிப் போகாமே
தடுதல் மறை—மறைந்த பொருளுடையது என்றா நச்சிற்றி மகியாய், மறை—பகுதி,
இ—வினைமுதற் பொருள்வினா புணர்த்து கெட்டது சிலா, மறு—பகுதி, இ—செய்யப்படுபொருள்
வினாக்கொண்டே, சூத்திரரும் ஞானகுலருணத்துப் பெண்களும், ஓதல் கேட்டல் கூடா
தென்று மறுக்கப்பட்டது என்றும் பொருள் செய்வார் மறை என்றமையானே தைத்திரி
யம், தலவகாரம், பௌடிகம் சராம் எனனு ஞானகு வேதங்களுள், அவற்றின் அந்தங்க
ளாய் உபநித்தங்களுள், அவற்றின் நெயிவாகிய சித்தாந்தங்களுங் கொள்ளப்படும் எனனை?
“வேதாந்தத் தெளிவாடு சைவ சித்தாந்தத் திறன், எனச் சிவப்பிரகாசத்தும், “ஓரம்
வேதாந்தமென் றுச்செய்த பழுத்த—வாரா வினபத் தருங்கலி பிழிந்து—சாரங் கொண்ட சைவ
சித்தாந்தத்—தேனமு தருந்தினா சிலோ, எனப் பண்டாரமும் மண்க்கோவையினும் கூறி
யதனால் எனக் சத்திர யாகமாவது - இம்மை பயனையாதல் மறுமை பயனையாதல்
வேண்டிப் பன்னிரு வருடங்காறுத் திவந்தோறும் ஒழிவினிசிச் செய்யப்படும் யாகம்,
நைமிசம்—நைமிசமந்தம். பிரமதேவரால் விடப்பட்ட சககரம் ஒய்ந்த காடாதலின்
அதற்கு நைமிசாரணியம் எனக் காரணசூத்ரி, நைமிசாரணியத்திற் சூதமுனிவா சென்றான்
எனக்.

யபு, முனியன் தனைப்போற்றி வயங்கு மணியா சனமளித்துப்
புதி மகிழ்ந்தாங் கருக்கியமே முதல பூசை புரிந்ததம்பி
யபு, லில்லா வியாதமுனி புராண நினக்கு நவிலேபோதிர்
சிந்தை மகிழ்ந்து மயிபொடிப்ப வதன்போ நினக்குச் சேர்த்துணை.

(இள்) ஆங்கு வந்த முனிவனை போற்றி-அவ்விடத்து வந்த சூதமுனிவரை யங்குள்ள
வீரடிகள் யாவரும் துதித்து, மணி வயங்கும் ஆசனம் அளித்து - அழகு விளங்காநின்ற
வோட்டமிட டிருத்தி, புதி மகிழ்ந்து அருக்கியம் ஏ முதல பூசை புரிந்து-மனக்களிப்ப
புற்று அருக்கிய முதலாய உபசாரங்களோடு பூசையினைபுற செய்து, அதனபின்-பூசைசெய்
ததன் பின்னா, நந்தல் இல்லாத வியாத முனி - (அடிகளே) கெடுதலிலலாத வியாசமுனி
வர், நினக்கு புராணம் நவில போழ்தில-தேவரீருக்குப் புராணங்களின் உண்மைப்பொருள்
களை யுபதேசிக்கவுங் காலத்தில், சிந்தை மகிழ்ந்து மயி பொடிப்ப - (அவற்றைக் கேட்டு)
மனமசிழ்ச்சியுற உரோமங்கள் சிலிந்தமையால், அதன்போ நினக்கு சேர்த்துணை-
அதன்பொருள்கொண்ட நாமத்தைச் சிறப்புப் பெயராகத் தேவரீருக்குச் சூட்டினர்.

ஆல-தன் சாரியைகள் அங்கு எனனும் இடப்பொரு ளுணர நின்ற விடைச்சொல்
ஆங்கு என நீண்டது அருக்கியமே-இதன்கண் ஏகாரம் பிரிவின பொருட்டு பின் என்
னும் இடைச்சொல் காலப்பொருளை யுணர்த்திற்று இல்லாத என்பது நறுகெட்டு நின்ற
பெயரொச்சம் அது வியாதன எனனும் பெயர்கொண்டு முடிபுது போழது - பொழுது
என்பதன் மருஉ, போது எனவும் வரும் புராணம்-சாதியொருமை, பதினெண்புராணங்
களையுங் குறிக்கப்படுதலின் வியாசமுனிவர் வேதங்களைப் பயிலா, வைசம்பாயனா, சயிமினி,
சுமந்தா என்னும் முனிவர் நாவலாக்கும, பதினெண்புராணங்களைச் சூதமுனிவாக்கும் உட
தேசுபுதர் என்ற அடிகளை “மயலறு பயில்கோ வைசம் பாயனா-சயிமினி சுமந்துவார தவத்
தா நாவலாக்கு-வியலிருக காதியாம வேத நான்கையு முபாவுறு சுவத்தினுள் முறையி
னோதினான். அன்னதோ முனிவர் எந்தமருப பின்னரோ - பன்னரு தொகையினுற் பதி
னெணு பானமையாய-முன்னுறு புராணனன் முழுது முற்றிய - வினனரு னிலைமையா
லெனக்கு நல்கினான் , எனனும் கந்தபுராணத் திருவிருத்தங்களாற் றெனிக் அருக்கியமே
முதல பூசை என்றதனால் எதிர்கொண்டு செல்லுதல் தெண்டனசெய்தல் பாதசுத்தி செய்
தல் விசளித்தல் நீராட்டல் ஆடைசாத்தல் மலாத்தரிப்பித்தல் தேயவைசாத்துதல் அமு
சுருந்துதல் தூபங்கொடுத்தல் தீபங்காட்டல் மந்திரமலரார னருசு சித்தன் முதலியன கொள
ள அடிகள்

கணயினி விளங்கிய மறையெனனும் தரக்கக் கட்டை, அறிஞர் அதன்கணுள்ள
பொருள்களைப் பெறறுயுமாறு நூற்றுறை செய்தும், அவைகளிலும் அளவுபடாதென்று
பலவகை சூதநிகரங்களாகியும், புராணங்களைப் புகளும், வேதங்களை பெல்லாம் சிவ
பெருமானது திருவருளினால் ஓதாதுணராதும் விளங்கிய அறிவினை யுடையாராய்ப் புக
முடபு நீதியு பெரியராகலின் “நந்த லில்லா வியாதமுனி, என்றான் சூதமுனிவர் புரா
ணங்களைக் கேட்பொழுது மகிழ்வினால் மயிசிலித் திருந்தமை கட்டவியாத அக
காரணத்தினால் உரோமகட்டை என்று பெயர் சூட்டினான் என்க.

ஹமிஷாநியமுனிவர்கள் அங்குவந்த சூதமுனிவரை யிருத்தி, பூசைசெய்து அதன்
பின் அவனாரோக்கி அடிகளே! தேவரீர் புராணங்கெட்ட பொழுதில் உரோமஞ் சிலிர்க்க
அதனைக்கண்ட வியாசமுனிவர் உரோமகட்டை (ரோமஹாஷணா) என்க காரணப்பெயர்
சூட்டினான் என்க புகழ்ந்தார, இதுகருத்து.

இத்திரத்துப்பம்மன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். ௪௪

கமலப் பொருட்டி வட்டவணைக் கடவுள் வேள்வி யியற்றுகலுந்
தமரத் திணாப்பாற் கடறறுயிலு முகுநன் றானே சின்னநுவர
யமாக்கும் நன்னற் புராணமுற்று மறைப வேண்டி யானவாநா
திமிரக் கடற்குப் புணைகினது மொழிபெயர் பொருந்ரு செட்டபுரா.

(இ-ள்) கமலம் பொருட்டி வட்டம் அனை கடவுள் வாமனா லலரிடின் நலிவிட மாகிய வட்டமுள்ள தவிசினமேலிருக்கும் பிரமதேவனைக் குறித்து, வேள்வி இயற்றுகலும் (வென என்னும் அரசுணாவன்) யாகமொன்றைச் செப்குதலும், நல பராணம் முறையும் அறைப வேண்டி-என்மையை; தருகின்ற புராணங்கள் பதினெட்டாயிரம் உபகேசிக்க விருப்பி, தமரத் திணா பாஸ்கடல் துயிலும் முகுந்தன் ஏ ஒலிக்கின்ற அலைக்கிடைய திருப்பாற சமுத்திரத்தினிடத்து யோக ரித்திணா செய்கின்ற திருமாலே, சின்ன நுவு அம் உயரான் - நாமவடிவினைக் கொண்டு தோன்றி உபதேசமுதலாக ஆகலின், எவரும் நினைது மொழி-உன்மையறிந்தார் யாவரும் தமது வாயடைபெறலுக்கு, ஒன்னம் அம் திமிரம் கடல்கு புனை என்று செபபுவார லுலாமலமாகிய இரூள் செதிர் சமுத்திரத்தை நீக்குதற்குத் தெப்பமாகும் என்று சொல்கின்றார்கள்.

வென் என்பவனது யாகசாலையிற் புராணங்களை மெல்லாந் உபதேசஞ்ஞாந்து திருமாலுந் தேவாரது வடிவினையே கொண்டு தோன்றி யுபதேசிக்குமா என்பது நம்பெருநாயகவின் பாலதோர் ஆகலின் உலகர் யாவரும், ஆணவ லீருந் தலைக கட்டி, புத்த முத்திக களைச் சோப்பிக்குந் தெப்பமாயுள்ளது துஞ்சொல்லே என்பது.

வினேமுதல் வருவிக்கப்பட்டது பொருட்டி - தாமரைப் புன்கொட்டை பிரமன் விட்டுணுவின் உறதிக்கமலப் பொருட்டி னுறைதல் நோக்கி “கமலப் பொருட்டி வட்டவணைக் கடவுள், என்றான் இயற்றுகலும்—இதன்கண்பிறவினைவிடுதி நோக்கு நின்றது, ஏதுக்குந் தாப் பொருட்பயத்தலின் “ஏனைக் காலமு மயங்குதல் வண்பா, என வினேப்பெயரோடு முனதுகாலமும் மயங்குதலை நீக்கது கொள்க வென்று ஸங்காப் பெருந்புகழ் நோல் காப்பியனார் விதித்தலின், மூன்றுவகைப்பட்ட நிலைமையினையுடைய காலத்தும் உள்தார் இயல்பையுடைய “செபுகின்றார், என்பது செபபுவார என எதிர்காலத்தொடு மயங்கக் கூறினான் வேள்விசெய்தது—ஆகன என்னும் அரசுமுறாரணியிற் வென என்பவன் புத்திரப்பேற்றி விதித்தரு செய்தான் எனக் அவ யாகசாலையில் திருமாலானவர் குதமுனிவரது வடிவுற்று வந்து புராணம் போதித்தனர் அந்நே, இந்நாலில் தந்தனைச் சபித்த அத்தியாயத்தில், “அனனோன வேள்விச் சாலை தன்னிற் சாகை நவிலவா னமுனேயி-முனனோன சூத முனியாகப் போந்தா னெனப் முதுகருறைந்தோ, என்றதனும் மெளிக யாகமுடிவிற்பிருது என்னும் புத்திரன் அவனாகையினின்று தோன்றினன் அவனே பூமிபைப் பசுவாகி, இறுதிநன் சந்திரனாகியவரைக் கனருகி யுதன்பால் கொண்டு வான களைபெல்லாம் விருத்திபண்ணி, தனபெயரானே பூமியைப் பிறுதிவிபென்று வழங்குமபடியுத் செய்தான் எனக், “அதனே நெடி அத்தியாயத்தில் “அரசு விழுங்கி வாய்காய்ந்த வயிலவே லுழவன வெனனெனப்போன்-கணாகொன் திரங்கு கடலவலய முழுது மகவான கன்றாக-வரியபொருள்க ளனைத்தினையும் பாலாய்க் கறமுன் னுமிரபுரத்த-பிருது வென்னு மணிமொளியப் பெரியோன் தன்னைப் பெற்றனனா, என்றதனும் லறிக. அதன் விரிவு களைபெல்லாம் விண்டுபுராணம் முதலாம் அம்சத்திற் பதினமூன்றாம் அத்தியாயத்திற் காண்க சூதர் என்னும்பொர் இம்முனிவருக்கனறித் துதிசொல்வோராகும், தேர்ப்பாகர்க்கும் வழங்கப்படும் அவரூள், வேள்வியிற் செய்யப்படுந் சுததியை என்னுந் சடங்கின காலத்திற் பிறந்து, அரசர் முன்னிலையி னின்று, அவரை லளிக்கப்படுக கவசமுதலியன பெற்று, அவர்க்கு வீரமும் வெற்றியும் விருத்தியாக முதுமொழி கொண்டு புகழ்வோரே துதிசொல்வோர் எனக்கூறா மாகத் தர் என்றாக கூறுப.

புராணம்=பழமை. பழைய வரலாற்றின் மேனிற்றலாற் பண்பாடுபெயரும், அவ்வரலாறு தலையே யறிவித்தற்குக் காரணமாய் தூல்மேனிற்றலாற் காரியவாகு பெயருமாகலின் இரும்படியாகுபெயர். முகுந்தன்=பத்தனா மோகிப்பவன். அன்றி, இகபர வின்பங்களைத் தருபவன் என்றும் கொள்வாரா முளர் அமர்கு-இகிற் கு-சாரியை ஆணவம் என்பதற்கு, ஆணமாவியை யணுரூப முடைத்தென்று கொள்ளும் பாருசராத்திரர் அணுசம்பந்த முள்ளது எனப் பொருளுரைப்பர் ஆணவாமலம் எனினும், மூலமலம் எனினும் ஓக்கும். அது ஏகமாய், சேதனமாய், அகந்த சாமாதிய முடைத்தாய், செம்பினிற் களிம்பு போல ஆணமாவோடி அநாதியே உடனகலந்து நிற்பதாய், அதேநாசியாமிகா சத்தியினற் போத்திருத்தவம் (அநுபவத்துவம்) என்னும் போக்கியசாத்தியைப் பணணி, ஆவாரகசத்தியினாலே அதனறிவுந் தொழிலுமாகிய சிவத்துவத்தை மறைத்து, அந்நோன விருளாய் நின்று பிறவியினுழச் செய்தலின் “ஆணவமோ திமிரககடலு, என்று கூறியதாம் அதனை”ஒன்றறாய்நகசத்தி யுடையதா யுடனாயி யன்றறா யானமோ வினற நறிவொடு தொழிலை யார்ந்து - நின்றபோத் திருந்துவதை நிகழ்த்திச் செம்பினிற் களிப் பேயந தென்றுமட்டு ஞானம் காட்டு மாணவ மிசைந்து நின்றே”எனச் சிவஞானசித்தியாரினும், “நண்ணிய பாசத்தி னொன்ன லாணவம்-பண்ணிய மாயையி லூட்டிற் பரிந்தனன்” எனத் திருமந்திரத்தும் அருளப்பட்டமையா நறிக அககடலை நிகழ்த்துந்ரு மெய்யமமைச் சொல்லாகிய புண்ண வேணி மெனப்பான் “புண்ணினது மொழியெனப்பா” என்றுரைத்தான் சூத முனிவா சிவஞான சாந்ரமாய புராணங்களி னுணமைப்பொருளை யறிந்துரைக்கும் தன்மை யராகலின் அவர்மொழி புணையெனப்பட்டது புராணப்பொருள் ஞானசாதுன மென்பதனை “அஞ்செழுத்தே யாகமமு மண்ண லருமறையு - மஞ்செழுத்தே யாதி புராண மனைத் தும் “என உண்மைவிளக்கத்தினும், “சனமாரிக்கஞ் சகலகலை புராணவேத சாத்திரங்கள் சமயங்க டாம்பலவு முணர்ந்ரு” எனவும், “ஞானத்தால் வீடென்றே நானமறைகள் புராண லல்ல வாகமஞ் சொல்ல வல்லவா மென்னு - மூனத்தா ரெனகடவா” எனவும், “சிறப்புடைய புராணங்க ஞானந்தம வேசச் சிரப்பொருளை மிகத்தெளிந்ரு சென்றற சைவத் திறத்தடைவர் ” எனச் சிவப்பிரகாசத்தும், “ இன்னமோ மறைபுள் திருவுங் கேண்மதி எனபெய ரத்தென லினிது தோருதுளோ-துண்பம் தகந்நிற் தொப்புராணமாம், எனக் கந்தபுராணத்தும் பிறவற்றினும் கூறப்பட டவற்றானறிக (சு)

கேட்டோர் மமமர்க் கிழங்குகழுங் கூடம புராணம் கிளத்துகென
மோட்டா மையினல் லுருவெயிந்த முதலவ னுலக முழுதளநத
தாட்டா மரைத்தா ளினிதேத்து வியாதன பாதுங் தலைக்கொணடு
வேட்டோ ருள்ளங் கணிபுருக வதனை விரித்து விளம்புவான.

(இ-ள்) கேட்டார் மம்மா கிழங்கு அகமும்-(அகலால் முனிவரோ!) கேட்டவர்களது மயக்கமாகிய வேரின் யறுக்கவல்ல, கூடமபுராணம் கிளத்துக என-கூடமபுராணப் பொருளைச் சிறியேகைஞர்க்கு உபதேசித்தருள்க வென்று பிராப்திக்க, நல மோடி ஆமையின் உரு எடுத்த முதல்வன் - (சூதமுனிவர்) நன்மையாகிய புணப்பட்ட வயிற்றினையுடைய கூர்மருபத்தைக் கொண்ட திருமாவனது, உலகம் முழுதும் அளந்த தான் தாமரை தான் இனிது ஏத்தி - உலகமுழுவதையும் அளந்தக்கிய நாளந்தையுடைய தாமரை மலர் போன்ற திருவுட்களை அன்போடு துதித்து, வியாதன் பாதும தலை கொண்டு-(தமது ஆசிரியராகிய) வாதராயண முனிவரது பாதுகளைப்பூர் சிரமேல் வைத்துத் தியானித்து, வேட்டார் உள்ளம் கணிந்து உருக கேட்டலை விரும்பிய நைமிசாரணிய முனிவரகளு மன மிளகி யுருகும்வண்ணம், அதனைவிரித்து விளம்புவான்-அப்புராணத்தை விரிவுபடுத்தி மொழிவாராயினர்.

இந்திரத்துப்பம்மன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். சக

கேட்டார், வேட்டார் என்பன தெரிவிக்க விரைவாகவே பெயர் அவை “ஆலோ வாகும்” பெயருமா றுளவே,, என்ற விதிப்படி கேட்டோர் வேட்டோர் எனத் திரிந்துள்ள தன். மமம் என்றது அவாவிற்குக் காரணமாக உள்ள அவிச்சையினையாம். அது பிறவிக்கு வித்தாய் நிறநலன் கிழங்கெனப் பட்டது சிவபுராணப் பொருளைக் கேட்கும் மெய்யன்ப ரது செவிப்புலத்துள் சிவபெருமான திருவருளிரங்கி உயர்வாராகலின், இச்சிவபுராண மாகிய கூர்மபுராணத்தின் பொருளையும் மெய்யன்புடன் கேட்டொழுதுவோர் மயக்கநீங்கிச் சிவநான்மூர்த்த முத்தியடைவார் என்றும் அருளி “ஓது நாவிலுங் கேட்பவர்த் செவிப்புலத் துள்ளுந்-தீதில சிந்தையோ சிந்தினும் திருவரு ளிரங்கி - மாது டாகனும் றுறைகுறவன் மாதவத் துறையீ-ராத லாறகதி யடைந்தன கேட்டவை யினைத்து” என உபதேசகாண்டத்திற், “சோகெழு கூர்ம புராணமுற் றுணாமதோர் சிவனடி நீழலி னுறைவா - ரோர்ப்பதங் கற்றோர் விண்ணி னுலகி றுறைகுற வோபொழுத் துணாமதோர்- பார்முழு தான்நி லனமக வுயிர்ந்துப் பரிவொடு மிளிதுவீற் திருந்தால்-கேர்கெழு கமலப் பொருட்டிலீற் திருக்கு மிறையொடு முத்தியீட்டடைவா” , என இருநூற்கணங் கூறிய வாற்றா னறிக. கிளந்துக் கன்னம் வியங்கோள் விளைமுற்று ாண்டு வேண்டிக் கோடற் றொருண்மைக்கண் வந்தது, அகரந தொகுதலு என என்னும் இடைச்சொல் வினை யெச்சப் பொருட்டு ஒன்றனைச் சொல்லுங்கால அதனைக் கேட்டவர் ஆமென்று ஒப்புமை கொண்டுருகச் சொல்லுதலே குறையிலல ர்க்கு இலக்கணமாகலின் சூதமுனிவரும் “வேட் பத்தாஞ் சொல்லிப் பிறாசொற் பயன்கோடன-மாட்சியி ள மாசுற்றா கோள” , என்ற படி முனிவருள்ளம் இளகி யுருகி வேட்குமாறு சொல்வான றொடங்கினா எனக். “எத லியல்பே யிப்படிந் காலை - காலமு மிடனும் வாலிதி னேககிச் - சிறந்தழி யிருந்துதன் றெய்வம் வாழ்த்தி,, என்றபடி தூல சொல்வோன றெய்வம் வாழ்த்தல் முறையாகலின் உரோமகாவுணரும் இப்புராணத்தை முன்னாகக் கூறிய திருமாலினையும், பின்னாப் புகன்ற வியாசமுனிவரையுந் துதித்தா னனக் கொள்க (ரு)

மறுமையிலதென் றுரைத்திடீவோர்க் குரைப்போர் தவம்வா னெனியகண்ணு ரிறுமென மருங்குல் போற்றேயு மிகழா வுண்மையறிவினாகட் கூறிய வுரைப்பி னவா செய்யுந் தவங்கண் மேன்மே லளவினறிப் பிறைவெண் முத்தங் கிடந்தொளிநு முலைபோ னுளும் பெருகுகுமால்.

(இ-ள்) மறுமை இலது என்று உரைத்திடீவோர்க்கு = முனிவர்களே! மறுமைப் பொருள் இல்லையென்று சொல்லுகின்ற கீழோருக்கு, உரைப்போர் தவம் = (புராணப் பொருளை) உபதேசிக கின்றவரது தவங்கள், வாள் நெடு கண்ணாற் இது மெல் மருங்குல் போல் தேயும்=வாளாயுதத்தைப் போன்ற நீண்ட கண்களையுடைய பெண்களது ஒழுகின்ற இடையினைப்போலத் தேய்ந்தழியும், இகழாத உண்மை அறிவினர்க்கு = (மறுமைப் பொருளை) நிந்திக்காத உண்மையறிவினை யுடையவர்களுக்கு, அறிப் உரைப்பின்=தெரியும் படி உபதேசிக்கின், அவர் செய்யும் தவங்கள்=உபதேசிகின்றவா செய்யும் தவங்கள் எல் லாம், பிறைவென் முத்தம் கிடந்து ஒளிரும் முலைபோல = பிறைச்சந்திரனையொத்த வெள்ளிய முத்துமலை தங்கி விளங்குந் தனக்கிளை போல, நாளும்=நாடோறும், மேல் மேல் அளவு இன்றி பெருக்கும் = பின்னும் பின்னும் அளவிலாமல் வளரா நிற்கும்.

ஆல் - அசைநிலை அறிவினர்கள்-இதில் கள், விருதிமேல் விருதி வாள் உயிரை வாட்டலானும், நீண்டவடிவானும் கண்ணினை யொத்தது. மேல்மேல் என்ற அடுக்குக் காலமிருத்திய யுணர்த்திற்று. மறுமைப் பொருள் என்றது - கடவுளும், ஆன்மாவும்,

புண்ணிய டாவங்களும், சுவர்க்க நரக முத்திகளும் மறுபிறப்புமாம். இவை யில்லை யென் போராந்திகா எனப்படுவா. உடைப்போர் எனப் பன்னையார் கூறினமையால் கள் ளுணிக் களிப்பவன், சோம்பேறி, அகல்காரமுடையவன், காமி, திருடன், மாறுபாடுடையவன், கோபி, மிகத்துக்குவான், புத்திறுட மில்லாதவன், தரிமாறுமுளத்தான், தறு கணன், பொய்யன் முதலிய தீயொழுக்கமுடையாருள் சேர்த்தெண்ணப்படுவார். இக் கீழோர்க்கு எவ்வித வுண்மைப் பொருளை விளங்க வுடையினும் கோழிபோலத் தம்மனைய டோனவாறு புரிந்து, குரங்கு போலக் கொண்டதுவிடாக் குணமுடையராய்ச் சொல்லவார்க் ளும் கேடுபுரிவா ராகலின், புராணப் பொருளை யு தேசிககிற தவம் கெடும் என்றதாம் அதனை “கடபி கடவதாக் காலைத்தன் வாயப்பெயினும் - குப்பை கிளைபோலாக் கோழி போன் - மிக்க, கனடப்பொ திருந் நூலவிரித்துக் காட்டிறுவ கீழ்தன்-மனம்புரிந்த வாறே மிகும், சக்கரச் செல்வம் பெறிலும் விழுமியோ - ரெக்கா லுஞ், சொல்லார் மிகுதிச்சொ- லெக்காலு, முறநிரிேற காணி மிகுவதேற கீழ்தனை - யிந்திரா வெண்ணி விடும ,, என்று பதினேன்கீழ்க்கணக்கிற் பகர்ந்ததனால் அதிக மறமைப் பொருளை யுண்டென போர் ஆத்திகா எனப்படுவர் தவத் தேயவிரும்பும டெருக்கிறும் இடைபையும் முலை பையும் எடுத்துக் காட்டினமையின் இஃது எடுத்துக்காட்டிவமையணி (சு)

தோற்ற முலக மீண்டொடுங்க நுகமா மவநா தரமுனிவ
ராற்ற லரசா மரபவா தஞ் சரித மெனனு மோனாநதுரு
சாற்று புராண விலககணமென நறிஞ் நுணாப்பா தவநிளறிப்
போற்று புராணம் பதினெட்டின பெயரு முறையும் புகலுதுமால்.

(இ ள்) ஆறிரூ = கலவி கேள்விகளா லறிவுடையோர், உலகம் தோற்றம் = உலக வுறுத்தி, மீணடு ஒடுங்கல் = அவ்வுலகம் தானறோன்றியவாறே பின்னா ஒடுங்கப்பெறுதல், நுகள் தீர் மவநாதரம் = குறமறிநுகிய மறுக்களின் காலவளவு, ஆற்றல் முனிவா அரசர் டரபு = வலிப்பை யுடைய இருடிகளும் அரசர்களும் வமிசமுறை, அவாதம் சரிதம் = அவயிருவகையாரது சரித்திரங்கள், எனனும் ஓர் ஐந்தாம் = என்கின்ற ஐந்துபொருள்களை யுடே, சாற்று புராணம் இலக்கணம் என்று உடைப்பா = சொல்லப்படுகின்ற புராணத் தின இலக்கணம் என்று சொல்லவாகள, (ஆதலால்) தவது இனறி போற்று புராணம் பதினெட்டி = அவ்விலக்கணங்களறி சிறிதும் வழுவுதல் இல்லாமல் பாவராணு கொண் டாடப் படுகின்ற புராணங்கள் பதினெட்டுள்ளன, பெயரு முறையும் புகலுதம் = அவற நின் பெயர்க்கையும் முறையினையுந் சொல்லுவேம்.

புராணத்தைப் போல இடிகாசமுட பழைப்பவராலாற்றையுணாதது மாகலின், இவை யிண்டிற்கும் வேறுபாடெனனை யெனிலே புராணம் உலகத்தோற்றம், ஒடுக்கம், மறுவந தரம், முனிவா அரசா மரபு, அவர்கள் சரித்திரம் எனனும் ஐந்தையுங் கூறு மிலக்கண முடையது இடிகாசம் அற்றன்று உலகம் என்றது, சிவத்தவ முத்த சந்தலித்தியா தத் துவ மீரிகிய சத்தாத்துவப் பொருள்களும், காலத்தவ முத்த பிரகிருதி தத்துவமீரிகிய சத்தாசத்தாத்துவப் பொருள்களும், குணத்தவமுத்த பிரதிவி தத்துவ மீரிகிய அசத் தாத்துவப் பொருள்களு மாகிய ஒருவன் ஒருத்தி பொன்றென்று சுட்டி யுணரப்படுரு சேதன அசேதனப் பிரபஞ்சகையாயம். மந்-அந்தரம் என்பது “வினவத்துக் கொட கும்,, என்றும் போலப் புள்ளியிற்றில் வகர வுடம்படு மெய்பெற்று மந்வந்தரம் என முடிந்தது. அதனை “எல்லா மொழிக்கு முயிவரு வழியே - யுடம்படு மெய்யி னுருவு கொளல் வனாயார். ,, என்ற தோல்காப்பிய விதியா னமைக்க. ஆற்றல் என்றதைத் தீவகமாகக் கொண்டு முனிவர்க்குத் தவவலிபு, வேந்தர்க்கு ஆளும வலிபும் என்க.

இந்திரத்துபம்மன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். ௫௯

தவறில்லாமை யாவது - வேதாகமப் பொருட்டு யாறுபடாமையும், இலக்கணங்களின் குறைவு படாமையும். சர்க்கம், பிரதிசர்க்கம், மறுவந்தரம், வமிசம், வமிசாநுசரிதம் என்னும் ஐந்தும் புராணத்தி னிலக்கணமெனவும் கூறப்படு ம் மற்சபுராணம் நைமிசாரணியச்சிறப்பு. “நிலவிப சர்க்கம் பிரதிசர்க்க கஞ்சிர் நீங்கிடா வங்கிசு மன்றி-யலகிலா மர்வத் தரம்வங்கி சானு சரிதமிவ வைந்துமே புராணந-இலகிலக் கணமாம் என்று கூறியதனானிக இவையன்றி சர்க்கம், விசர்க்கம், விருத்தி, ரட்சை, மறுவந்தரம், வமிசம், வமிசாநுசரிதம், சங்கிதை, ஏது, ஆசிரயம் எனனும் பத்து இலக்கணங்களை யுடையது மகாபுராணமென்றும், ஐந்தும், அதிற் குறைந்தவுடைய இலக்கணங்களை யுடையது உப புராணமென்றும் சிலர் கூறுவர். இன-சாரியை முறையாவது புராணங்களுள் இது முன்னுய இதுபின்னுமாகக் கொள்ளவேண்டி என்னுமுறை. இது தொகுத்துச் சட்டல என்னும் உத்தி

(௭)

எழுகீர்க் கழிநெழிலடி யாசிரியவிரந்தம்.

பிரமநம் பதுமம் வைணவஞ் சைவம் பேரூல கேததுபா கவந்
மருடரு நார தீயமாக கண்ட மாககினே யமபவி டியமே
கருதரும் பொருளசோ பிரமகை வாழ்த நிவிநாகமல ராகமெயக் கார்த
மருவுவா மனஞ்சொற் கூடமரீண மறசய காருட னு சிறந்தவா யவியம்.

(இ-ள்) நல பிரமம் பதுமம் வைணவம்=நனையாகிய பிரமபுராணமும் பதும புராணமும் வைணவபுராணமும், போ உலகு ஏத்து சைவம் பாகவதம்=பெரிய உலகத் தவர்களாறு முதிக்கப் படுகின்ற சைவபுராணமும் பாகவத் புராணமும், அருள் தரும் நார தீயம் மார்க்கண்டம் ஆக்கினேயம் பவிடியம்=கருணையை யளிக்கும் நாரதீயபுராணமும் மார்க்கண்டேய புராணமும் ஆக்கினேய புராணமும் பவிடியபுராணமும், கருத் அரும டொருள் சோ பிரமகைவர்த்தம்=நினைத்தற்கரிய பொருள்களைக் கொண்டுள்ள பிரம கைவர்த்த புராணமும், இலிங்கம் உராகம்=இலிங்கபுராணமும் வராகபுராணமும்,மெய கார்தம்=உண்மையறிவினைக் (கொடுக்கும்) கார்தபுராணமும், மருவு வா மனம்= (பெருமை) பொருந்திய வாமனபுராணமும், சொல கூடம்=சொல்லப்படுகின்ற கூடம்புராணமும், நீன மற்சம் காருடம்=மேம்பட்ட மறசபுராணமும் காருடபுராணமும், சிறந்த வாயவியம்=சிறப்புடைத்தாய வாயவிய புராணமும்.

ஏ - என்னுட்பொருளிலவந்தது இது பின்வருஞ் செய்யுட்களுள்ள “என விரோன் பான் புராணமுள், எனபவற்றைக் கொண்டு முடிதவின குளக் கெனப்படும இச்செய்யுட்கண் புராணங்களின் பெயரும் முறையும் வந்தமை கானக் பாகவதமானது - இதிகாச பாகவதம், புராணபாகவதம், சங்கிதா பாகவதம், உபசங்கிதா பாகவதம், விடீஇணு ரக சிப பாகவதம், விடீஇணுயாமள பாகவதம், கௌதம் சங்கிதா பாகவதம், தேவிபாகவதம் என என்பகுப்பினதா யிருத்தலானும், அவற்றுள் புராணமாகவதமே (சுகாபாகவதம்) கொண்டாடப்படுஞ் சிறப்பிற் குகலானும் அதனை வேறுபிரித்துக் காட்டுவான் ”பேரூல கேத்து பாகவதம், என்று கூறப்பட்டது சைவம், மார்க்கண்டேயம், பவிடியம், இலிங்கம், வராகம், கார்தம், வாமனம், கூர்மம், மறசம், வாயவியம் இப்பத்துஞ் சத்துவ குண சிவபுராணங்களாம். வைணவம், பாகவதம், நாரதீயம், காருடம் இந்நான்குத் தாமதகுண விடீஇணுபுராணங்களாம். பிரமம், பதுமம் இரண்டும் இராசதகுண பிரம புராணங்களாம். ஆக்கினேயம், பிரமகைவர்த்தம் இரண்டும் முறையே திரிகுணயுத்த முள்ள ஆக்கிணிபுராணமுஞ் சூரியபுராணமுமாம். இவற்றினமுறையும், பெயரும், கிரந்த அளவும், கூறப்படும் புராணமும் வருமாறு:-

முதலாவது பிரமபுராணம். பிராமியம் என்று சொல்லவும் படும். பதினாயிரம் கிரந்தங்களை யுடையது. பிரமதேவரால் மரிசி முனிவருக்கு உபதேசிக்கப்பட்டது. உலக சிருட்டி, மறுவந்தரம், சிருட்டிணமூர்த்தி வரைக்கு மிருந்த சூரிய சந்திரகுல வரசர் மரபு, சூரியாலயம், சிவாலயம், சுகநாதர் ஆலயம், திருநந்தனவனம், சுகநாதம் என்னுந் தலமான்மியம் முதலிய பிராமியகற்ப விருத்தாந்தங்களைக் கூறநிற்கும். **மற்சபுராணம்** “அருந்தவத்தின் மரிசினைக் கயலுரைத்த பிராமியத்தி னளவை கூறும் - கிரந்தமயு தத் தளவை,, என்றதனனு மறிக.

இரண்டாவது பதுமபுராணம். பாத்மம் எனவும் பெயர் ஐம்பத் தையாயிரம் கிரந்த முடையது சிருட்டி காண்டம், பூமி காண்டம், சுவர்க்க காண்டம், பாதல காண்டம், உத்தர காண்டம் எனும் ஐந்து காண்டங்களாற் புணையப்பட்டுளது. பிரம தேவர் சிருட்டி நிமித்தம் ஓர் பது மத்திலே தோற்றிய சரித்திரங்கள், தீர்த்த ஆலயங்களின் விசேடங்கள், அண்டவளவு, இலக்குமி நாராயண மந்திரங்கள், திலீப ராசனுக்கும் வசிட்ட முனிவருக்கும் நடந்த சமவாதங்கள் முதலிய பதுமகற்ப விருத்தாந்தங்களைப் பகருவதாம் “கேரிரண்டா யுறுபாநம் பைப பததை யாயிரமாம் பாத் ம கற்பத் துபாச்சி கூறும் ,, என மதனனு ம் அறிக.

மூன்றாவது வைணவபுராணம். விஷ்ணு புராணம், விண்டு புராணம் எனவும் பெயர். ஆறாயிரம் கிரந்தங்களை யுடையது ஆறு அம்சங்களாற் புணையப்பட்டுளது. அண்டரிலைமை, வேத சாகைகளின் பிரிவு, தருமாதருமம், ஆச்சிரம முதலியவற்றோடு விஷ்ணுமூர்த்தியின் பிரபாவங்கள் முதலாய சுவேதவராககற்ப விருத்தாந்தங்களைக் கூறு வதாம் இது நாராயண முனிவராத பிரமதேவருக்கும், ஆவரால் தக்கா முதலிய முனி வர்களுக்கும், அவாகளால் புருசுச் ராசனுக்கும், அவனால் சாரசுவதமுனிவாக்கும், அவரால் பராசர விருடிகுக்கும், அவரால் மைத்திரேய முனிவாக்கும் உபதேசிக்கப்பட்டது “மூன் மெனவே வைணவப்போ சார் புராண - டே லிவரும் வராககற்ப விருத்தாந்தம் பராசரர் முன விளக்கக் கூறு-மூனமிலெண் னாயிரமாக கிரந்தம்,, என மற்ச புராணத்தில் எண் னாயிரம் கிரந்த முடையதென்று கூறப்பட்டது

நான்காவது சைவபுராணம். வாயுபுராணம் எனவும் பெயர்பெறும். இருபத்தாலாயிரம் கிரந்தமுடையது வித்தியேசர சங்கிதை, உருத்திர சங்கிதை, விநாயக சங்கிதை, உமாசங்கிதை, மாதிர சங்கிதை, ஏகாதசருத்திர சங்கிதை, கைலாய சங்கிதை, சதருத்திர சங்கிதை, கோடிருத்திர சங்கிதை, சகத்திர கோடிருத்திர சங்கிதை, வாயுசங்கிதை, தரும சங்கிதை எனப் பன்னிரண்டு சங்கிதைகளை யுடையது. இலக்கம் கிரந்த முடைய தெனவுக கூறும் மற்ச புராணத்திற் பன்னிராயிரம் கிரந்தமுடையது என்று பகரப்பட்டது. இது பிரமன், வாயுதேவன், உபமனனிபு முனிவர் எனப்பவர்களால் நார தாசிய முனிவர்களுக்கும், சிருட்டிண மூர்த்திகுக்கும் உபதேசிக்கப்பட்டது சிவலிங்கத்தி னின்ற யாவும் உற்பத்தியாதல, சிவலிங்க வழிபாடு, புண்ணிய காலம், புண்ணிய சேஷத் திர தீர்த்தங்கள், சரியை முதலிய பாதங்கள், உருத்திராகளின் இலக்கணங்கள், விநாயக, உமை, கந்தக்கடவுள் இவர்களின் மாகாத்மியம், விதிவிலக்கு முதலிய சுவேத கற்ப விருத் தாந்தங்களை யுணர்த்துவதாம்.

ஐந்தாவது பாகவதபுராணம். சுகர் பாகவதம் எனவும் பெயர்பெறும் சிஸ் தேவிபாகவதமே புராண பாகவதம் என்று கூறுவர். பதினெண்ணாயிரம் கிரந்த முடையது. பன்னிரு கந்தங்களா லும், இருநூறு அத்தியாயங்களாலும், சருதினதை முத

இந்திரதூயம்மன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். ௫௧

லிய பன்னிரு கிதைகளானும் புனைப்பட்டுளது எழு தினங்களுக்குச் சர்ப்பம் தீண்டப் பெற்று இறக்குமாறு சர்ப்பம் பெற்ற விண்ணோதன என்னுமடரிடமித்து அரசன், அவ வாத்தியை பொழிக்குமாறு கங்காதீரத்திருந்த சுகமுனிவரை யடுத்து வேண்ட, அவரால் உடதேசிக்கப்பட்டதாம். விட்டுணுவின் நான்கு அவதாரங்களை யும், நான்கு பத்தர்களின் சரிதங்களையும் விரிவாகவும், காயத்திரிபகிமை, தியானம், முனிவர்சரித முதலியன வற்றைத் தொகைபாகவும் உணர்த்துஞ் சராச்சுவத கதப் விருத்தாந்தங்களைக் கொண்டுள்ளது.

ஆறாவது நாரதியபுராணம். இந் 'த்தையாபிரத் கிரந்த முடையது. நாரத முனிவரால் உடதேசிக்கப் பட்டது விட்டுணுதோத்திரங்கள், அவரைப் புகித்தற குரிய காலவீதிகள், தருவ பிரகலாத சரிதம், உருகரு மாககதனை புதலவியாபிப மோகினி யின் வரலாறு, நானூதி தருமங்கள் முதலிய பிரகற்பதிகற்ப விருத்தாந்தங்களை யுணர்த்துவதாம்.

ஏழாவது மார்க்கண்டேயபுராணம். முபத்திராயிரங்கிரந்தமுடையது மார்க்கண்டேயர் பொருட்டு உணர்க்கப்பட்டது பின்னா விபசமுனிவரின் சீடராகிய சைமினி முனியை, பிராமணகுலத்திற் பிறந்து பழைவாக்குபடியு சார்ப்பெற்ற சகுனியெனறு மிருபதவைகளுட அடுத்த, முனிவர் பெருமானே ! விட்டுணுமூர்த்தி மாணவ சீரம எடுத்தற்கும், பண்டவா ஐவருக்குந் திரௌபதி பொருந்தியே மனைவியாக மை தற்கும், பலராமா மதுவண்டதற்கும், அதனமயக்கினுற் கொலைசெய்து பிரமோகதி பிடித்து வருந்தியதற்கும், அதற்குப் பிராயச்சித்தஞ் செய்ததற்கும், கிருட்டிணர்ச்சுனா இருவருக கும அகல மரணம் எய்தற்குங் காரணம் யாது என்று வினாவிய விருக்களுக்கெல்லாம் உத்தரமாக வுரைத்த விரணங்கள் முதலிய சகுனிகதப் விருத்தாந்தங்களை யுணர்த்துவதாம் “ஏழுமூல மாககண்ட புராணத்தை யோதின சகுனியெனும் பகைகளை யுடிகரித்துத் தன்மமுட னதன்மம் தன்னை - வெகுவிதமா விரித்துரைக்கு மொன்பதியு யிரங்கிரந்தம் ” என்ற மந்திரபுராணச் செய்யுளினிட ஒன்பதினாயிரங் கிரந்த முடைத்தாதுவதாம் காண்க.

எட்டாவது ஆக்கினேயபுராணம். என்னாயிரங் கிரந்த முடையது. அக்கினி பகவான வசிட்ட முனிவருக்கு உபதேசித்தது யாகம், அக்கினியின் பெருமை, விஷ்ணு அவதாரங்கள், சிவனெழுபத்தே கோக்கிசெய்யபுட்பு நானபூசை, பிரபஞ்ச லக்கணம் அரசரிறை முதலாய் ஈசானகற்ப விருத்தாந்தங்களை யுணர்த்துவதாம்.

ஒன்பதாவது பவிஷ்யபுராணம். பவிஷ்யத் என்றும் பெயர் முப்பத்திராயிரங் கிரந்த முடையது பிரம தேவா மஹவாசனுக்கு உபதேசித்ததாம். சர்வபூத லக்கணம், உலகநீதி, ஆதித்திய மானமியம், அகோர கற்பத்திலு உலகமுளதா முறை, கிருட்டிபேதம் முதலிய ஆதித்தகதப் விருத்தாந்தங்களை யுணர்த்துவதாம்.

பத்தாவது பிரமகைவர்த்தபுராணம். பன்னீராயிரங் கிரந்தமுடையது. சாவாணி மனுவென்பவா நாரதமுனிவருக்கு உபதேசித்த கிருட்டிண சரிதம், பிரம வராகமானமியம், ஆதித்தர்களின் வரலாறு, இதரசரித்திரங்கள் முதலிய பராதத்தரகற்ப விருத்தாந்தங்களை யறிவிப்பதாம். மந்திரபுராணம் ஐம்பத்துநாலாவது அத்தியாயம். “பத்தெனும் புராணமது பகர்பிரம கைவர்த்தம் பண்பி னோகரு-மொத்தபரா தத்தாகம் பத்திபலபேடி தரகதை யொளிரிஞ் கண்ணன்-வித்தகமாரு சரித்திர மூர்த்திப் பிரமவரா

கக்கையும் விளக்க முன்னாட் - புத்திபெறு நாரதர்க்குப் பொருவருஞ்சா வர்ணிமனுப் புகன்ற தாமால். புகழ்மவட மொழிபதினெண் னுயிரமம் ,, என்று கூறியதனால் பதினெண்ணுயிரம் கிரந்த முடைத்தாதலும் காண்க.

பதினொன்றாவது இலிங்கபுராணம். பதினோராயிரம் கிரந்தமுடையது. சிவபெருமான சிவலிங்கத்தினின்றும் தோன்றி யான மாக்களடையும் அறம் பொருள் இன்பம் வீடு எனவும் புருடாத்தங்களை யுணர்த்தருளியதையும், சிவலிங்கமகிமை, துருவன் ஆதித்தர் முதலிபவாகளின் நிலை, அரச பாசமடரியம், விரத தியான நித்தியகர்ம கிராத்த விதிகள், திரிபதார்த்த உண்மை, தானங்களினிலக்கண மாதிரி அக்கிணிகற்ப விருத்தாந்தங்களை அறிவிப்பதாம்.

பன்னிரண்டாவது வராகபுராணம். இருபத்து நாலாயிரம் கிரந்த முடையது வராக வுருவெடுத்த திருமாலினுை பூமிதேவிகு உபதேசிக்கப்பட்டது. மான வகப்பத்தின் நன்மை நீதிகளுட், திருமாலின் வாயிற் காவலாளராகிய சய விசயா என்னு மிருவருஞ் சாபமேற்றும், இரணியக்கிபு இரணியாக்களுபத் திதி வயிறறிற் றேன்றியதும், இரணியாக்களை வராக மூர்த்தியால வதைக்கப்பட்டதும், திதிகும விடமினுவுக்குப் பிகழ்த்த யுத்தமுட, விடமினு வராக ரூபத்தைப் படிப்படியே நீக்கிக் கொண்ட தன்மை யும் ஆகிய இவை முதலாய் சுவேதவராககற்ப விருத்தாந்தங்களை விளக்குவதாம்.

பதின்மூன்றாவது சுந்தரபுராணம். ஒரிலக்கம் கிரந்த முடையது ஐம் பது கண்ட காளாலும், சனற்குமார சங்கிதை, சூந் சங்கிதை, பிரம் சங்கிதை, விடமினு சங்கிதை, சங்கர சங்கிதை சூரபங்கிதை என்னும் ஆறு சங்கிதைகளாலும் புனைப்பட்டுள்ளது. “புது வயி னுடைய புராணத் துறையாக கதையிலே யன்னது கணித மின்றரோ ,, என தருளிப்பதனும், எழுதலிலுங் காணப்படாத டொருங்கையெல்லாம் சுந்தரபுராணத்திற் காணலாம் என்றும் கூறுதுபாட, இந்த பொருள் சுந்தரத்திலு மிலலை, என உலகா வழங்கும் பழமொழியானும் இதன் பெருமை விளங்கும். இது தற்புருடகற்ப விருத்தாந்தங் கையெல்லாம் உணர்த்தும். “எண்ணுபதின மூன்றான புராணமதா மெழிற்காரத் தமறை நேத்திரவண்ணியதற் புருடகற்ப வுண்மைசிவ தரும் பொன் னாட்டை நாட்டிம- புண்ணியசன் முகக்கடவுள் புகரறவே யறுக்கிரகம் புரிந்த தாகும் - பண்ணமரும வட மொழியோ ரிலக்கம் ,, என்றதனால் எந்தையாகிய சூமாரககடவுளாற் றிருவாயமலர்ந்தரு ளப் பட்டதெனத் தெரியக்கிடத்த டெனிக.

பதினான்காவது வாமனபுராணம். பதினாலாயிரம் கிரந்தமுடையது. வாமனனாகிய திருமாலினு உபதேசிக்கப்பட்டு, பின்னர்ப் பிரம் தேவராற் சொல்லப்பட்டது. தக்கன் யாகம், திருமாலின் வாமனவதாரம், திரிவிக்கிரமாவதாரம், திரிமூர்த்திகளின் மகிமை, அவர்களருளுமபலன், கேதாரேசுவர புரதனின் சிவலிங்கப் பெருமானின் தும வதரிகாசசிரமத்தினதும் பெருமைகளை விளக்கவந்த காம தகனம், சரோ மாகாத்மியம், உமாமகேசுர திருமணம், தானு கோதவரி தீர்த்தங்களின் சிறப்பு, முருகக்கடவுள் திருவவதாரம், சுவாரோகிஷ்டமனுவந்தாததிருந்த மாவலிச் சக்கிரவாத்தியின் அரசியல், அவன் டேயு முதலிய சைவகற்ப விருத்தாந்தங்களை யுணர்த்துவதாம்.

பதினைந்தாவது கூர்மபுராணம். கௌரம் என்னும் பெயர். ஆறு யிரங்கிரந்தங்களை யுடையது. புருவ காண்டம், உத்தர காண்டம் என்னும் இருகாண்டங் களாலும் சுஎ-அத்தியாயங்களாலும் புனைப்பட்டுள்ளது. வேதாந்த சித்தாந்த சாரங்களை

இந்திரத்துயம்மன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். • ௫௫

யெல்லாம் உள்ளடக்கியது. திருமால் பாற்கடல் கடைந்த காலத்துக் கூர்மருட்பெடுத்து, மலைதாங்கியமுத மளித்து அங்கிருந்த நாரதமுனிவாக்கும், இந்திரனுக்கும், அவர்திதேசத் தரசனாகிய இந்திரத்துயம்மனுக்கு முன்னர் உட்தேசித்தபடியே யிலககுமி கம்பலிருந்தார் தங்கனையெல்லாம் உபதேசித்ததாம் இவற்றிற் கூறப்படும் பெருநகளை யெல்லாம் பதி கத்தீர் கண்டுகொள்க மற்சபுராணம் “கோடில்பதி லேந்தாருங் கூர்மபுரா ணத்திரு மால் கூடம் மாகி-மேதினிலெந் புறத்தேறி யிலககுமி கம்பல்தினவிரும் கூர்மயாவாவு-மோது மறம் பொருளினப் வீழவைநனை கையுறப்பெரிப ஆர்பா கோனம - ஸோதமிலா விந்திரத்துயம் மனைவிபா சீகரித்தந கிருடிமமாகிகே,, என்றதனாலும், அதிக

பதினொவது மற்சபுராணம். மற்சபுராணம் எனப்படும் பதினொவ்விரக கிரந்த முடையது மற்சாவதாரமெடுத்த திருமாலினால் வைவசுசுவர உறுவுக்கு உபதேசிக கப்பட்டது மற்சாவதாரம், திருமால் மனுவரசனையும், பிறவுவிகளையும் சலப்பிரளாப தில் அழியாவண்ணம் ஓர்பெழையினுள் வைத்திரட்சித்தமை, திரிபுர சங்காரம், சதுர்வேத தாற்பரிபங்கள், நாரசிககாவ்யாரம், பாரவதிதேவியார் திருபுராணம், நாரகாசுரனுக்குந் தேவர்களுக்கும் நடந்த யுத்தம் முதலிய ஏழுவகைககற்ப விருத்தாந்தங்களைப் முணர்த்தும் என்க.

பதினேழாவது காருடபுராணம். ஆறுவிரல் விராடமுடையது. விட ணேவினு கருடனுக்கு உபதேசிக்கப்பட்டது உலக சிருட்டி, விரத விவரணம், சோதி ட்டம், புண்ணிய சேஷத்திரம், ஆந்தியேட்டி, விநா பூசை, சாமுத்திரிகா லககணம், ஓளட தம், இரத்தின விலககணமுதலிய விசுன்னவன ஆண்ட காலமாகிய கருடகற்ப விருத் தாந்தங்களை யறிவிப்பதாம்

பதினெட்டாவது வாயவியபுராணம். பிரமம், பிரமாண்ட புரா ணம் என்றமெயா டன்னீராயிரக கிரந்தமுடையது பிரமதேவராத சொல்லப்பட்டது. பிரம ஆண்டுகளின் மகிமை, மேலவருங் கற்புகடோறும் மிகமுஞ் சரிதங்கள், வராகவ தம், சிவபிரானது பஞ்சகிருத்திய முறைமை, சம்பவடிவெடுத்த நாரசிககததின் வலி யடக்கினமை, பிரம காலவளவை, அவர்களின் தன்மை, புகோள் ககோளவியலடி முதலிய பிரமாண்ட கற்ப விருத்தாந்தங்களை விளக்குவதாம். “பதினெட்டாம் பிரமாண்டமுது புராண - மக்கமலத் தயன்பிரமாண்டத்தினுறு, கதையொடெதி ரமிகுக்கு கற்ப - மிகக வட மொழிபன்னீ ராயி ரத்தோ டிருநூற்றின் விளககச் சொன்னான்., என்று மற்சபுரா ணத்திற் கூறியபடி பன்னீராயிரத்து இருநூற்றதுவக காண்க

இவைகள் வேதாகமங்களின் சாரங்கள் இன்னவென்று நியாயப் பிரமாணங்களால் தேற்றி விளக்குதலால் உபாங்கம் எனவும், உபபரிருக்கணம் எனவும், யாவரானுக்கொள் ள்பட்டிவதோடு முதல்வனால் அருளப்பட்டமை பற்றிச் சுத்தவித்தை எனவும், பழையவா லாறுகளை யுணர்த்தலாத புராணம் எனவும் பெயர்பெறும் புராணம் பதினெட்டிற்கும் கிரந்தத்தொகை நாலிலக்கத் தெண்ணுபிரமாம். அறமெனின், “இலங்குமிப் புராண கிரந் தத்தின் றொகைநா லிலக்கமாம்,, எனச் சூத சங்கீதையினும், “அதனை நான்குநூறுபிர மாக முன்வகுத்து,, என இலிங்கபுராணத்தும் நாலிலக்கமெனக் கூறியது என்னே யெனின் பெருந்தொகைபற்றி யென்க. இவையெல்லாம் ஆதியிற் சிவபெருமானால் திரு நந்திதேவருக்கும், அவரால் சனற்குமார முனிவருக்கும் உபதேசிக்கப்பட்டு இம்முறையே வழங்கப்பட்டு வருவனவென்க.

(அ)

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிரூத்தம்.

எனவீ ரொன்பான் புராணமுள பிரமாண் டப்பே ரியைந்தோங்கும்
பனிதோய் விசும்பு தனிபுரக்கும் புத்தேன் முதலோர் பயினோறுத்
தனியோர் புராண முளதிவற்றின சாபின முனிவா வகுத்தினிதிற்
புனையும் புராண மீரொன்பா னுளவா மவற்றின பெயாபுகலவாம.

(இ ள்.) என புராணம் ஈர் ஒன்பான் உள்=என்று பெயர் முறைகளை யுடைத்தாய்
புராணங்கள் பதினெட்டுள்ளன, பனி தோய் விசும்பு தனிபுரக்கும்=குளிர்ச்சிடொருந்திய
விண்ணுலகத்தைப் டொது வில்லாமல் காக்கின்ற, புத்தேன் முதலோர் பயின்று ஒதும்=
இந்திரன் முதலிய தேவர்களாலும் ஆராய்ந்து டடிக்கப் படுகின்ற, பிரமாண்டம் டேர்
இயைந்து ஒங்கும் ஓர் தனி புராணம் உளது=பிரமாண்ட புராணம் எனலும் பெயனாக்
கொண்டு உயர்வாய் விளங்கும் ஒரு தனிமையாகிய புராணமும் உண்டு, இவற்றின் சார்
பில்=இவ்விரு புராணங்களின் வழித்தாக, முனிவர் இனிதின வகுத்து புனையும் புராணம்
ஈர் ஒன்பான் உள் =சனந குமாரர் முதலிய இருடிகள் நனமையாக வகைப்படுத்திச்
செய்த புராணங்களும் உள்ளன, ஆம் அவற்றின் பெயர் புகலவாயம்=சிறப்பாகிய அவை
களின் பெயர்களையுஞ் சொல்லுவாம்.

புத்தேன்=புதுமையை யுடையவன், அதாவது அமிர்த முண்டமையால் நனா, தினா,
மூட்டி, பிணி, பசி, துயில முதலியன யினறி, இளமை அழகு முதலியன வாய்க்கப் பெற்
றுப் புதுமையாக விளங்குவான் அறிவுடையவன் எனலுமாம். பிரமம் முதலிய பதி
னெண் புராணங்களுள் ஒன்றாய் வாயியியம் எனப் பேர்பெற்ற பிரமாண்ட புராணம்
என்பதன்றி வேறொரு பிரமாண்ட புராணமு முளது. அது இந்திரன் முதலிய தேவாக
ளாலும் படனம் டண்ணட்டிவது அமுமுத புராணதையும், பதினெண் புராணங்களை
யும் ஆதரவாகக் கொண்டு முனிவர்கள் தத்தம் பெயராலே யொவ்வோ ருபுராணங்
களைச் செய்தார்கள எனபதாம்.

நூறுகோடி கிரந்த முடைத்தாய் , பிரமாண்ட புராணம் என்னும் பெயரோடு அதி
பரமாப்த பதியாகிய சதாசிவ ராயனாரை நிருவாய மலாந்தருளப்பட்ட ஓர் புராணமே
முன்னுளது. அதனை யுலகா நனகுணர்தல் அரிதென்று கருதிக் கிருத யுகத்திலே பிரம
தேவர் நூற்றுப் பதினொரு சங்கிதைகள் கொண்ட பதினெண் கண்டமாக ளாகவும், ஒரு
கோடி கிரந்த முடைய தாகவுஞ் சுருக்கிச் செய்தனா அதுவும் அறிதல் மிக அருமையா
மென்று துவாபர யுகத்திலே வியாச முனிவா காலிலகத் தெண்ணியிரம் கிரந்தங்க ளுள்
என்னாகச் சுருக்கி, ஆக்கியானங்களும, உபாக்கியானங்களும, சுவேத வராக கற்பம்,
இலக்குமி கற்பம், பிரமாண்ட கற்ப முதலிய கற்ப நினையை சரிதவகளும, சீருட்டி முத
லிய பஞ்ச லகணங்களும், சரிடையாதி நாற்பாதங்களும், தருமாதருமங்களும் விளங்கப்
பதினெண் புராணமாகப் பகுத்துத் தம் மாணுக்கரான உரோமகருடன முனிவருக்கு
உடதேசித்தனர். அவர் தமது மாணுக்கர்களாகிய சுமதி, அக்ஷிவிருச்சன், மித்திராயு,
சாம்சபாயனன், அகிருத விரணன், சாவாணி என்னும் அறுவருக்கும், மற்றை முனிவர்
களுக்கும் உடதேசித்தனா. ஆவாகளுள் வசிட்டர், சாம்சபாயனா முதலிய முனிவர்கள் அவ
ற்றின் சாரங்களைத் திரட்டி, யொவ்வோ ருபுராணங்களைச் செய்தனர். இவ்வாறு
வைணவம், இலிங்கம், சைவம், பராசர முதலிய புராணங்களிற் கூறப்படுதல் காண்க. ()

நவையிஞ்சனம் குமாரம்வளர் நாரசிங்கம் புகழ்நந்தி துருவா சஞ்சொற்
சிவ தரும மியனா தியங்கா பிலந்திகழ்மா னவஞ்சோ வாய்ந்த

இத்திரத்துயம்மன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம்.   ௫௭

வவுசனம்வா சிட்டலைங்கம் வாருணங்கா எரிகமுலகிற கருள்சரீம் பேசஞ் சவுமியநம் சவுரமுயர் பராசரமா ரீசம்பாராக் கவமாஞ் சாற்றின்.

(இ-ள்.) சாற்றின் = (உயர்க்கோ) சொல்லுமிடத்து, நவை இல் சனற்குமாரம் = குற்றமற்ற சனற்குமார புராணமும், உள் நாரசிகம் = பெருக்கமுடைய நாரசிக புராணமும், புகழ் நந்தி துருவாசம் = துதிக்க இன்ன லந்தி புராணமும், துருவாச புராணமும், சொல் சிவதருமம் = சொல்லுதற்குரிய சிவ தரும புராணமும், இயல் நாரதீபம் காயிலம் = சிறப்பினைபுடைய நாரதீப புராணமும், கயில புராணமும், திகழ் மானவம் = விளங்காசிறை மானவ புராணமும், சீர் வாயநக ஆவுசன் = தோத்தி பொருத்திப ஆவுசன் புராணமும், வாசிட்டலைங்கப் வாருணம் காளிகம் = வாசிட்டலைங்க புராணமும் வாருண புராணமும், காளிக புராணமும், உலகிற்கு அருள் சாம்பேசம் சவுபியம் = உலகத்தாரீர்க்கு அருளிக்கொடுக்கின்ற சாம்பேச புராணமும் செளமிய புராணமும், நல சவுரம் = நன்மையாகிய சவுர புராணமும், உயர் பராசரம் = ரீசம், ரீசக்கவம் ஆம் = உயர் வாகிய பராசர புராணமும் ரீச புராணமும் பாககவ புராணமும் ஆகும்.

உப புராணங்களுள்ளும் திருநந்தி தேவரிடம் உபதேசம் பெற்ற சனற்குமார விருடியாம செய்யப்பட்ட சனற்குமார புராணஞ் சிறந்த நாகலினை அதனை “நவையில் சனற்குமாரம், என விதந்து முன் வைத்தாரா எனக் இவை பொவவொன்றும் அகத்தியம், தொல்காப்பியம், எனறும் போலக் கருத்தாவின் பெயரினையே வகுக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றுள் நந்திபுராணம் நந்திகேச்சரம் நந்தம் எனவும், சாய்பேச புராணம் சாய்பம் எனவும், செளமிய புராணம் சோமம் எனவும், சவுர புராணம் ஆதித்தியம் எனவும், பராசர புராணம் பராசரீபம் எனவும், பாககவ புராணம் விராயக மான்மியம் எனவும் பெயர்பெறும் எனக். நாரசிகம் பதுமமகா புராணத்திற்கும், நந்தி கார்த்தமகா புராணத்திற்கும், சாய்பேசம் பவிடிய மகாபுராணத்திற்கும் மிக்க சார்பு உள்ளவைகளாம். இவ்வுப புராணங்கள் பதினெட்டிற்கும் கிரந்தத் தொகை ஒரிலக்கம் அதனை “இத்தகு புராண கிரந்தத்தின் றெகையோ ரிலக்கமாம், என்னுஞ் சூதகங்கிதைச் செய்யுளானதிக. (௧0)

செஞ்சே றாட்டுஞ் சிற்றறுவை முனிவீர் கூாமம் தெளிர்கோக
 னெஞ்சா துரைகயின் மூவைந்தாம புராண மென்பா மறந்து
 நஞ்சார் மிடற்றுப் புத்தேளின் சீர்த்தி புகல்வா திருநைகலின்
 றுஞ்சார் பலராய கிதனளவை யாறா யிரமென றுரைப்பாரால்.

(இ-ள்.) செம் சேறு ஊட்டிம் சிறு அறுவை முனிவீர் = செந்நிறக் குழம்பு தோய்க்கப் பட்ட சிறிய உடையினைபுடைய முனிவர்களே! , எஞ்சாது உரைக்கின் = (புராணமுறையை) குறைவின்றிச் சொல்லுங்கால், தெளிந்தோர்கள் கூர்மம் மூவைந்தாம் புராணம் என்பர் = தெளிந்த ஞானத்தை புடையவர்கள் கூர்மபுராணத்தைப் பதினைந்தாவது புராணம் என்று சொல்வார்கள், எது = இக்கூமாபுராணம், நஞ்ச ஆர் மிடறு புத்தேளின் சீர்த்தி நவிலவது = நஞ்ச பொருத்திய திருக்கண்டத்தினைபுடைய சிவபெருமானது (மெய்ப் பொருள் சேர்த்த) புகழை விளங்கக் கூறுவதாகும், இதன் அளவை ஆறுயிரம் என்று உரைப்பர் = இப்புராண கிரந்தத்தின் தொகை ஆறுயிரம் என்று கூறுவார்கள்.

மற்று ஆங்கு ஆல் என்பன அசைகள். முனிவீர் - அன்மைவிளி, செந்நிறக் குழம்பு ஊட்டப்பட்ட உடையாவது - காவியஸூதிரம், சிற்றறுவை யெனவே சிவயோகியர்க்குரிய

விழுதி, உருத்திராக்கம், கடாவம், பிரம்பு, சங்கு, கபடனா, லாதுகை முதலிய மற்றையொன்பது வேடங்களும் பெறப்படும். மந்திர - இதில் இது என்பது, ஈது என்கின்றது உஞ்சார் போலி. இறைவனது மெய்மைசேர்ந்த புகழைவிரித்துக் கூறுங் கூர்மபுராணத்தை யோதியுங் கேட்டும் உயந்தார் பலா என்றார், அவரிடத்துப் பிறவிக்குக் காரணமாகிய இருவினையுஞ் சேரா வாகலின். அதனை “இருள்சே ரிருவினையுஞ் சேரா வினைவன் - பொருள்சேர் புகழ்புரிந்தார் மாட்டி. ,, எனத் தெய்வப் புலமைத் திருவள்ளுவராய் திருவாய்மலர்ந்தருளியதனாலும் அறிக ஒருகிரந்தமாவது வடமொழியின் மெய்யெழுத்துக்களை விடுத்து எண்ணடபிசின்ற உயிரும் உயிரமெய்யுமாகிய முப்பத்திரண் டெழுத்துக்களைக் கொண்ட ஓர்தொடராம் இதுமுதல புராணவரலாறு துரைத்தல். (கக)

கனாகொன நிரங்கு திராககடல்வான குழிசி யாகக் கறையனல்வாயரவங் கயிரா மதிநறியா வாமர ரமுதங் கடைந்தெடுப்பவனாமுன னிடலும் தாழாது மாயோன வளர்குன புறந்தாமை யுருவிற் றுங்கிக் கடனமதித்து வானோக கமுந் முகவினா.

(இ ள்) முன்=முற்காலத்திலே, அம்மா அமுதம் கடைந்து எடுப்பா = தேவர்களும் அமிரதத்தைக் கடைந்தெடுக்கும் பொருட்டி, கனா கொன்று இரங்கு திராக கடல் வான் குழிசி ஆக=கனையை யழித்து முழுவகாநின்ற அலைபோலுடைய திருப்பாற் கடலைப் பாற குடமாகவும், அனல் கறை வாய் அரவம் கயிறு ஆக = (வடவைத்) தீபைப்போன்ற நஞ்சு பொருந்திய வாயினோடுடைய வாசகியெனனாலு சாப்பத்தினைக் கயிறாகவும், மதி தறி ஆக= சந்திரனைக் கடைதறியாகவும் கொண்டு, வனா இடலும்=மந்தரமலையை மத்தாக நாட்டு தலும், மாயோன=திருமாலானவா, தாழாது வளர் கூன் புறத்து ஆமை உருவின் தாங்கி = அம்மலையைக் கீழே பாழாக்கு கோ கா வண்ணம் உயர்ந்து வளைந்த முதுகினை யுடைய ஆமை வடிவுகொண்டு தாங்கி, கடல் மிடுத்து வானோக்கு அமுதம் உதவினன் = சமுத்திரத்தைக் கடைந்து தேவர்களுக்கே தோன்றிய அமிரதத்தை யளித்தனா.

கனையைக் கொன்று அதனால் இரங்குகின்ற என்று குறிப்புப்பொருள் பயத்தலுங் காண்க. சாவாது அமிரத முண்ணுதலை வேண்டிக் கடைந்தார்க்குச் சாகும்படி நஞ்சைக் கொடுத்தலின் “கறை யனல் வாயரவம்,, என்றதாம் அரவம்-இதில் அம் சாரியை வாசகி என்றது அட்டநாகங்களு ளொன்றாய்க் கீழ்த்திசைக்கணுள்ள கடவுட்பாமபாம் அம்மா = மரித்த லிலலாதவர் அதன்கண் எச்சவுடமை விகாரத்தாற் றொக்கது. என்னே? அசுரர்களுக்கடிக் கடைத்ததனாலாக.

திருமால் கடல்கடைந்து அமிர்தமளித்த சரிதமாவது—துருவாச முனிவர் சிவலிங்கப் பெருமானது திருமுடியின்னன்று விழு பெற்ற பரிமளத்தாமரை மலரொன்றை யிற்திரன் பவனி வருப்போது அவனுக்குக் கொடுக்க, அவன அதனை யங்குசத்தால் வாங்கி யானையின் மத்தத்திலு வைத்தனன் யானை அம்மலரினைக் கீழேவிழுத்திக் காலாற் றேய்த்தது. முனிவர் சினந்து சுவாக்க லோகத்தினகணுள்ள தருக்கள், நீதிகள், தேனு முதலிய திரு வெல்லாம் நீங்குமாறு சபிக்க, அவையெல்லாம் பாறகடற்க ளெளித்தன. ஒளிக்கவே சுவர்க்க லோகமானது நீரில்லா தெற்றிப்போலவும், சிவாலயங்களில்லாத திருவிஜயர்போலவும், உயிரிவாத வுடல்போலவும் வறிதாக இத்திராதி தேவர்கள் யாவரும் பெருந்தன் புற்று வானொராயினர். அதுகண்டு அசுரர்கள் எதிர்க்க இருபாலார்க்கும் யுத்தம் தோன்றியது. தேவர்களும் இத்திரனும் வலியிழந்து எதிர் நிற்கமாட்டாது ஒடிப் பிரமனோடு திருமால் இடஞ் சென்று முறையிட்டார்கள் அவர் பாற்கடற்க் கணுள்ள அமிரதத்தைக்

இந்திரத்துயம்மன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம்.   நூக்

கடைத் தெரித் துண்டால் சாவமாட்டீர் என்றுரைத்து அசுரனாயுட் சாமோபாயத்தால் அழைப்பித்துச் சென்று, சந்திரனை அடைதானாக்கி, வேருமலைக்குக் கீழ்த்திசைக்க ணுள்ள வெண்ணிற மந்தர மலையை மத்தாக நட்டு, காசிப முனிக்குக் கத்தாறு வயிற்றிற் பிறந்த வாசுகிப் பாம்பினைக் கயிறாகச் சுற்றி, தேவர்களை யதன வாலிலும் அசுரர்களைத் தலை யினும் பிடிப்பித்துக் கடைவித்தனர். மந்தரமலை நான்குவோ ரினையால சரிந்து ஆழ, மாரணக் கடவுள் பாற்கடலின் அகலத்திற்கும் ஆழத்திற்கும், மந்தரமலையின் அகலம் நீளம் டாரங்களுக்குத் தக்கபடியே ஓர் கூடம் (ஆமை) னு மெடுத்து அது ஆழந்து போகாமல் தம்முதுவில் வைத்து, மேறடோகாமலும் பக்கத்திற் சரிபாடலும் ஆயிரம் கைகள் கொண்டு உச்சியிலுறுத்தியும், பக்கத்திற் பற்றியும், வாசுகியின் உடல் அராவண்ணாக உத்தியைக் கொடுத்தும், அதன் பெருமூச்சினாலுள் சுவாசத்தினாலும் இளைத்தபிறகு, அசுரரோ தேவர்கட்கு அவைகளை மாற்றியும் கடைவித்தனர் பின்னரூத் சோகமுறத் தாயவேறு உருவெடுத்துக் கடைத்தனர் அங்ஙனமாக முதலில், முகடி (முதேவி) தோன்றினள். அவளை வேதசிவாகம் வொழுக்கமில்லாத பாஷண்டாகனித்துப் பாத்தகரிடத்தும் மஹையசுத்தமுள்ள விடங்களினும் அமாவாபென அவள் கழுதையிலேறி, காக்கக்கொடிபிடித்துத் துடைப்பமாடுபபடைதாங்கி, துப்பிராய் என்னும் கலிபுருடனைக் கணவனாக கொண்டு சொல்லியவாறுற்றனர். உச்சைச்சிரவம் என்னும் குழியாயும், சந்தானம் அரிசந்தனம் மந்தரம் பாரிசாதம் கந்தகம் என்னும் டஞ்சுருக்களும், காந்தேயு, சிந்தாமணி, சங்கிதி, பதுமநிதிகளுந் தோன்றின அவைகளைச் சவாககற்றில் வைக்குமாறு இந்திராருத்ருதவினர். பின்னாக் கெளத்துவ ரத்தினம் தோன்றிற்று அதனைத் தம்மார்பிற் பூண்டனர். அதன்பின்னர் அறுபதுகோடி யரம்பையர் பிறக்கச் சவாககற்றில் வசிக்ஞாறு விடுத்தனர். வாருணி யெனனுள் சுராதோன்ற அதனை வருணம் குத்ருதவினர் அதன் பின்னர்ச் சந்திரனரோன்ற அண்டத்தி லமுதற் விருத்தினா அதன்பின்னர்க் கண்டவர் யாவரானும் விருமடப்படுத் தன்மையுடையளாய், அந்ருபசுந்தரியாய்த் தாமரைப் புட்பங்களைக் கையிற் றாங்கிக்கொண்டு செந்தாமரை யாசனியாய்த் திருவெனகின்ற சீதேவி வெளிப்பட்டாள் அவ்வம்மையானத் தமமாப்பிடைத்து இருத்திப் பொலிவுற வைத்தனர் அதன் பின்னாப் பலசுத்தீவனிகளும், கொடிகளுந் தோன்ற, காளு புயங்க்கையுடைய சீவயாரிதியாகிய தன்வந்திரிமுனிவா கையின்கண் அமிரத நான்கி வெளியாட்டார் அவவயிர்த்ததை வாங்கித் திருமால் மோகினி ரூபங்கொண்டு அசுரரை யிறகருபடி செய்து தேவர்களுக் கீந்தனர் என்பதாம்.

(கட)

அன்னோன் மாயைப் படாம்புதைப்ப வண்ண லயிரா வுதப்பாகள்
றனனோ டமரா நாரதனே முதல முனிவா தாமரைக்கண்
முனனோன மருங்கி னினிதிருக்கு முளரித் திருவை யுணராம
லினனோள் யாவ னெனவுலக மயின்றோ னிதனை யியம்புவான.

(இ-ள்.) அண்ணல அயிராவதம் பாகள் ஓடு அமரர்=பெருமையிற் சிறந்த ஐராவத மென்னும் யானையி லேறுகின்ற இந்திரனாக் தேவர்களும், நாரதனே முதல முனிவர்= நாரதரை முதலாகவுள்ள இருடிகளும், அன்னோன் மாயை படாம்புதைப்ப=அத் திருமாலின் மாயா சத்தியாகிய திவ்யானது மறைக்க அதனால், தாமரை கண் முன்னோன் மருக்கின்=தாமரை மலராகிய விழியினையுடைய விட்டினுவின் மாற்பிலே, இனிது இருக்கும் முளரி திருவை உணராமல்=சிறப்புடன் வீற்றிருக்கின்ற செந்தாமரை யாசனியாகிய திருமகள் இவள் என்று அறியாதவர்களாய், இன்னோன் யாவள் என=ஐயனே! இத் தேவி யாவள் என்று கேட்குதலும், உலகம் அயின்றோன் இதனை இயம்புவான் = உலகத்தை யுண்ட திருமால் பின்வருமாறு சொல்லா ராயினா.

தன்-சாரியை விட்டுனுமூர்த்தி மாயையினைப் புரியுக் காரணத்தால் மாயன் எனப் பெயர் கொண்டமை காண்க. ஆன்மாவாகிய தன்னையும், பதியையும் அறிபவொட்டாது தடுத்து மறைத்தற்கண் திரைச்சீலை போலுதலின் மாயையினைப் படாம் என்றான். அதனை “தெய்வத் திருவருள் கைவந்து கிடைத்தலின்—மாயப் படலக் கீழ்த் தாய-ஞான நடனம் பெற்றனன்,, எனப் பதினோர்த்தீர்த்துழையிலும், “குன்றாத மூவுருவா யருவாய் ஞானக் கொழுந்தாகி யறுசமயக் கூத்துமாடி— நின்றாயே மாயையெனும் தினையை நீக்கி நின்றே யாற்றியவல்லார்,, எனத் தாயுமான சுவாமிகள் பாடலினால் கூறப்பட்டமை யார் காண்க. நாரதன்— பிரம புத்திரர். பஞ்சபாரதீபம் என்னும் இசைத்தமிழ் ஸ்ரீ விபற்றினவர் இவரே நாரம்=தத்துவ ஞானத்தை, தன்=உபதேசியாவன் எனப்பொருள் காண்க. ஏகாரம் பிரிவிலே இரீதியின் தேவர்களுக்கும் தலைவனு யிருத்தலானும், முனிவர்க ளுள் நாரதர் தாம் அறிந்த ஒவ்வோர் விசேடங் களையும் உலகர்களுக்கு ஆங்காங்குச் சென்று அறிவித்தற் கண் வல்லவர் ஆதலானும், அளவில்லாத தேவ முனிவ கூட்டங்க ளுள் இரீதியினையும் நாரதனையும் எடுத்து விதந்ததெனக் வரும் அத்தியாயங்க் டோறும் கூறப்பட்ட வற்றிற்கு இதுவே கருத்தாம்.

(கக)

சங்கொடு நேமி கிள்ளை நாதவிழ் கமலத் தண்போ
தங்கையோ நானகி னேந்தியாயிரம புகழ்பொற் றோடுப்
பங்கய மலரின வைகும் பைரத்தொடி யேவளே பார்வதி
னங்கணமா ஞால மாதி யுலகெலா மடைவி னீன்றாள்.

(இ-ள்) இவள்—இடேலிய நவளனும் தான்கு அங்கையின்=நான்காகிய கைகளின் கண்ணும், சங்கொடு நேமி கிளியை தாது அவிழ் தண கமலமோது ஏகதி=சங்கு சக்கரம் கிளி மகரந்தம் பரவப்பெற்று விரிந்துள்ள குளிர்மையாகிய தாமரை யு என்னு நான் களையும் தூங்கி, பசுபொன் ஆயிரம தோடு பங்கபம மலரினவையும் = பசிய பொன் போன்ற ஆயிர மிசைகளையுடைய செந்தாமரை மலர் அசனது இருக்கின்ற, பை தொடி=செய வளையில யணிந்த இலகருமி தேவியேயாம், பார்ச்சினை=இன்னும் ஆராய் மிட்டுத்து, அந் கண் மா ஞாலம் ஆதி உலகு எல்லாம்= இடம்கனம் பெரிபுழி முகலிய உலகங்க ளெல்லாவற்றையும், அடைவின னன்றான் இவளே=மறைமறையாகத் தோன்று வித்த சிவசத்தியின் கூறும் நிற்பவனும் இவளேயாம்

தேவர்களே! முனிவர்களே! இவள் நான்கு கைகளினுள் சங்கு முகலிய நான்கையும் தாங்கி, சகத்திர விதழ்க் கமலாசனத்தில யீற்றிருக்கின்ற இலகருமி தேவியேயாகும் இன்னும் ஆராய்ந் துணக்கின்ற உலக மாநாவாகிய சிவசத்தியின் கூறும் நிற்பவளுமாம்.

இலக்குமிதேவி சிவசத்தியின் கூறுவொள நென்பதனை இப்புராணம் பார்வதி தோற்ற முறைத் தவந்தியாயத்திஸ் “பெண்ணொரு பாகியாய் பரித்த கூற்றினை—பெண்ணு சத்தியா வியற்றி னுணவர்—கண்டபுக குறுமெழிற கமலையாதிபா—மொண்ணுதன் மகளிரொன் றுணாகக் லாயினா,, என்று கூறப்பட்டதனால் பெண்பாதியை அநேக சத்திக ளாகச் செய்தனா எனவும், அவற்றுள் இலக்குமி தேவியும் ஒருசத்தி பெண்மைமையானும், பராசத்தி யொன்றே சத்திசுவசோதி மத்திய நிஷ்கள நிருத்திவம் அதிககராந்த விந்துக அநதிக்கிராந்த விந்துக பாசுவமாய் நின்ற காலத்து, அதிககிராந்த அநதிக்கிராந்த விந்துக பராசத்திக ளாகியும், சதாசிவத்திற்கு மனோன்மனியாகியும், மகேசுரர்க்கு மகேசுவரி யாகியும், உருத்திராய காலத்து உமையாகவும், திருமாலாய் நின்ற காலத்து மகாலக்குமி யாகியும் நிற்குமென “சத்தியாய் விந்துச் சத்தியாய் மனோன்மனி தானு - யொத்துறு முகேசையாகி யுமைதிரு வாணி பாகி னைத்துறுந் சிவாதிக்கிவ்வன ஒருசத்திபொருத்தி

இந்திரத்துயம்மன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். ௬௧

யாகு மெத்திற நின்ற னீச னத்திற மவளு நிற்பன். ,, என்ற சிவஞான சித்தியாரீச் செய்புளானும் காவக ஈண்டுக் கூறிப் இலக்குமி சத்தி சிவசத்தியின் காற்பனீக பேத தேகியாய சத்தியெனக் கூறுவாரு முள். இவளுக மீன்றதை நவபேத முறைமையாற் காண்க. (௧௪)

பொறிவரிச் சுரும்புண் டாடுந் தாமரைப் பொருட்டி ன் மேய
விழைவனே முதல தேவ ரீங்கிவள் புனாகு மாயையச்
சிறையிடைப் படுந ரல்லாற் தீருந ரில்லை யெனன
வுறிதட வந்து வெண்ணெ யுண்டசெங் கமலம் விண்டான்.

(இ-ள்) ஈங்கு இவள் புணர்க்கும் மாயை சிறை இடை=இவ்விடத்துள்ள இத்தேவியாற் செய்யப்படுகின்ற மாயையாகிய 'பந்தத்தினிடத்து, பொறிவரி சுரும்பு உணரி ஆமீம்= புள்ளிகளையுடைய இசைபாடும் வண்டுகள் தேனைப் பருகிக் களிப்பா லாடுகின்ற, தாமரைப் பொருட்டில் மேய இமைவன் ஏ முதல தேவா=தாமரைக் கொட்டையாகிய வீட்டினக ணிருக்கும் பிரதனை முதலாகவுள்ள தேவா கடனும், படுநா அல்லால் = அகபாட்டுமெலுவா ரல்லாமல், தீருநர் இல்லை எனன=அதினின்றும் விடுபட்டவர்கள் இல்லையென்று, உறி தடவந்து வெண்ணெய் உண்ட=இடைச்சியாகிய உறியை யெட்டிப் பிடித்து நவரித்ததை யள்ளியுண்ட, செங் கமலம் பிண்டான=சிவந்த தாமரை பலாபோ லுந் திருவாய் மலர்ந் துணைத்தாள்.

தேவரும் எனபுநனகண் உயர்வு சிறப்பும்கை தொக்கது சுரும்பு = பொறிவன்டு வண்டிகள், தேன் சுரும்பு வண்டு ஞிமிறு என நான்கு வகைபட்டும் அவற்றுள், முன னிரு சாதி நறகந்தத்தினும், பின்னிரு சாதி நறகந்தம் தூக்கத்தட எனறு மிரண்டி னும் மொய்க்கும் என்பது நச்சினுக்கிளிபா வண்டு நாலவகைப் படுதலை, நைட்டம் - நாட்டுப்படத்தில் "தூக்கினை வண்டுந் தேனுஞ் சுரப்பொடு ஞிமிறும் பாடத்- தேக்கமும் சோலை தோறுந் சிறைவரிந் தாடு மாதோ ,, என்று இந்நூலாசிரியன் கூறினமையானும், அவற்றுள் சுரும்பு சிறந்தது என்பதினே, சீவகசிந்தாமணி காந் தருவதத்தையா ரிலம்பகத்தில் "மக்கை கலவல் கண்ணு மனமுற்போன் - நெஞ்சு நாடி யிதற்கு சுரும்புகள் - வண்டு காண்மகிழ் தேனினம் காண்மது - வண்டு தேக் கிடு மொண்ணிமி நீட்டகாள் ,, என்று திருத்தக்கதேவர் கூறலானும் காண்க. செங்கம லம் எனபது பொருளாகுபெயராய் மலரை யுணர்ந்த, அது வாயினே யுணர்ந்தி நிறநலின் இருமடியாகுபெயர் படுநா தீர்குநர் இவற்றின்கண், நம்பையிடைநிலை தீர்குநர் என்பது தீர் எனனும் தன்வினை பிறவினைகட்குப் பொதுவாய் வந்த உரிச்சொல் லடியாகப் பிறந்த பெயர் தீர்தல்=விட்டுநீங்குதல், வீடுகித்தலுமாம் "தீர்தலும் தீர்த்தலும் விடறபொருட் டாகும். ,, என்றார் ஆசிரியர் தொல்காப்பியனாரும். (௧௫)

ஈங்கிவள் புணர்க்கு மாயைக் கடல்கடந் தேறி னோகன்
யாங்குள ரிசைத்தி யென்ன வினானநற் காதை முனனந்
தீங்கற வென்பாற் கேட்டோர் மறையவா திலகன யாகுகு
நீயகரு மாயை நீங்கிச் சிவனடி. நீழல் சோநடான்.

(இ-ள்) ஈங்கு இவள் புணர்க்கும் = (கூர்ம ரூபமாகிய அண்ணலே!) இவ்விடத்து விளங்கும் இத்தேவியாற் செய்யப் படுகின்ற, மாயை கடல் கடந்து ஏறினோர்கள் யாங்கு உள்=மாயையாகிய சமுத்திரத்தை நீந்திக் கதியாகிய களையேறினோர் எவ்விடத் தாயினு

மிறுத்திவந்தனரோ, இதைத்தி என்ன=அவரைக் கூறுவீராக என்று (இந்திரன் முதலி
னோ) பிரார்த்திக்க, ஓர் மறையவர் திலகன்=ஒரு வேதியர் குலதிலக ணுவன், முன்
ன இன்ன நல் காதை=முன்னாக்காலத்திலே இந்த நன்மையைக் கொடுக்கும் புராண
காதையை, தீங்குஅற எனபால் கேட்டு=சூற்ற மில்லாமல் என்னிடத்தி னினதும் கேட்
டறிந்து, சிவன் அடி நீழல சேர்ந்தான் = சிவபெருமானது திருவடி நீழலாகிய முத்திக்
கனையை யடைந்தான்

இத்தேவியின் மாயைக் கடலைக் கடந்து முத்திக்கனா சேர்ந்தா றுளரோற் கூற வேண்டு
மென்று இந்திராதி தேவரும் முனிவர்களும் பிரார்த்திக்க, கூர்மமாய் நின்றருளிய திருமா
லானவர் முற்காலத்தில் ஓர் பிராமணன் என்னிடத்து இக்கூர்ம புராணத்தைக் கேட்டு
இவனது மாயைக் கடலைக் கடந்து சிவனடியாகிய முத்திக் கனாசேர்ந்தான் என்றார் என்
பதாம். மாயை ஆயிரஞ் சத்திகளை யடைந்ததாலால் கடல எனப்பட்டது.

முன்னர்க் காலம் என்றது ஏழாவது மதுவாகிய வைவச்சதமநுவின் அரசாட்சிக்
காலத்தின் மத்தியில் எனக் புராணத்தினைத் தீங்கறக் கேட்டலாவது சந்தேக விபரீத
மயக்க மினறி யன்புடன கேட்டல் அதனை உபதேச காண்டம் பிரமோத்தர காண்டம்
களிற் காண்க.

(கரு)

ஆயநாண மறையோன முனளைப் பவத்தினி லாழி சூழ்ந்த
மாயிரு ஞாலம் காககும் வழுதியா குலத்திற் றேனறல்
பாபொளிப பரிதி வைவே லிந்திரத் துய்மமன பைந்தாரச்
சேயானு னெனது தொண்டிற் சிமிழ்ப்புறு மனத்த னுணன்.

(இ-ள்.) ஆய நால் மறையோன=அவ்வாறாய நான்கு வேதங்களையும் உணர்ந்த அந்
தணன் (யாவனெனில்), முனளை பவத்தினில்=முற்பிறப்பில், ஆழி சூழ்ந்த மா இருஞாலம்
காக்கும் = கடலாற சூழப்பட்டுள்ள சிறப்பாகிய பெரிய நிலவுலகத்தைப் பரிபாலனஞ்
செய்த, வழுதியர் குலத்தின் தோன்றல்=பாண்டியா குலத் தோன்றலும், பை தார் சேய்
அன்னுள்=பசிய கடப்ப மலர்மாலைபை யணிந்த குமாரககடவுளை யொத்தவனும் ஆகிய
பாய் ஒளி பரிதிவை வேல் இந்திரத் துய்மமன்=பரந்த கிரணங்களை யுடைய சூரியனைப்
போன்ற கூர்மை கொண்ட வேலாயுதத்தைத் தாங்கிய இந்திரத் துய்மமன் எனனும் அரசு
னேயாம், எனது தொண்டிற் சிமிழ்ப்பு உறும் மனத்தன் ஆணன்=(அவ்வரசன்) எனது
பணிகளிளுற் கட்டுப்பட்ட மனத்தை யுடையவனுயினான்

முன்ன ஐ, சாரியை, ஆழி=ஆழத்தை யுடையது மாயிரு எனபது “வந்திருந்த வண்
னமே யண்ணல் கோயில் வண்ணமே,, எனறதில், கோயில் போல நின்றது. அம்மனம்
ஆகார ஈறுயகர உடம்படுமெய் பெறுதலை “இளந்த வலல செய்யுளுட் டிரிசவும்-வழங்கி
யன் மருங்கின் மருவொடு திரிசவும் - விளம்பிய வியற்கையின் வேறுபடத் தோன்றின்-
வழங்கியன் மருங்கி னுணர்ந்தன ரொழக்க-என்மதி காட்டத் தென்மரை புலவர்., என்ற
தொல்காப்பியப் புறனடைவிதியாற் கொள்க. இந்திரத் துய்மமன் என்னும் பாண்டிய
அரசன் பதுமகற்பத்து முதலாவது மதுவாகிய சுவாயம்புவின் எட்டாவது வழித்தோன்ற
லென்றிக. தோன்றல் = மனிதர்கள் யாவரினும் பெருமையாகத் தோன்றுதலை யுடைய
வன், சேய்=சென்றிற் முடையவன். அன்னுள்-தொகுத்தல் விகாரம். கட்டிப்பட்ட முன
மாவது விடயங்களி லுழலாது நன்னெறி யுற்ற வுள்ளம், இவ்வரசனை இந்திரத்தியுட்கள்
என்றும் கூறுவர்.

(கரு)

இத்திரத்துப்பம்மு முத்தியடைந்த அத்தியாயம். ௬௩.

அத்தகை வழிதி யெனபா லடைவினிப புராணங் கேட்டு
முத்தக முரிஞ்சு கொமமை முகிழமுலைக் கிடப்பா னங்கு
தத்துவங் கடந்த ஞானம் தனிப்பொருள் பதந்திற் சோவான்
சித்தமா லுற்ற தெனனத் தெருளுற வணங்கிச் சொன்னான்.

(இ-ள்) அத்தகை வழிதி=அந்தத் தகுதியையுடைய இத்திரத்துப்பம்மு என்பது யானை வன், இ புராணம் என் பால் அடைவின கேட்டு=இக்கூடம் புராணத்தை யெனவிடத்திலு முறையாகக் கேட்டறிந்தமையால், தெருள் உற = ஞானத் தெளிவுபொருந்த, முத்தி உரிஞ்சு அகம் முகிழ் கொம்மை முலைக்கு = முத்து மாலைபை புணுசலால் உரோஞ்சப் பெற்ற உள்ளிடத்தைக் கொண்ட அரும்பு போன்ற இளமையாகிய தனக்கிையுடைய உமா தேவிக்கு, இடம் பால் நல்கும் = இடப் பாகத்தைக் கொடுத்தருளிப், தத்துவங் கடந்த ஞானம் தனி பொருள் பதந்தில்=தத்துவங்களை யெல்லாம் கடந்த ஞான மயமாகிய ஒர் பற்ற சிவ பெருமானது திருவழக்ககண், சோவான சிவமால் உறுது எனன=அடை தற் சூரிய னாகும்படி எனமனம் மோகிக்கின்றது என்று, வணங்கிச் சொன்னான்=அணிந்து சொன்னான்.

அடைவாவது - சிரவணம், மனனம், நிதித்தியாசனம். சிரவணமாவது கேட்டல் மனனமாவது கேட்டவற்றைச் சிந்தித்தல் நிதித்தியாசனமாவது சிந்தித்தவற்றைத் தெளிதலாம் முகிழ் முலை-உவமத் தொகை புறத்துப் பிறந்த அன மொழித் தொகை. மனனமுத் சிவமீற வள்ள தத்துவக் குழாக்க கெல்லாம் சூர்ப்ப பொருளாக யடங்க லானும், சூர்ப்புச் சடங்காலானும் அவையல்லவாகிக் கடந்த பொருள் எனபான் “தத்து வங் கடந்த, என்றும், ஆனமாவது சிந்து ருதியாயினும் தன்னேத் தானறியாக் கடபுலன போலத் தன்னேத் தானறியாயையானும், அறிவிக்க அறியுந் சிந்தாகலானும், அப்பரம் பொருளே முறமுனர் வுடையது எனபான் “ஞானம், என்றும், அதுவே யொப்புபர் வினறி விளங்குவது எனபான் “தனிப்பொருள், என்றும் கூறினான் (௧௮)

வருபிறப் பதனி வீம்மைப் பெயரொடு மம்மா நீங்கி,
தெருளினமுற் பவங்க ளங்கை நெல்லியிற் றொளிபுது போன்ற
விருபிறப் பாளனாகி யெனனுழைப் போந்தி யார்க்குப்
கருநரு ஞானம் யாவுந் துகளறக் கற்ற பினை.

(இ-ள்) இம்மை பெயரொடு மம்மா நீங்கி=அரசனே இப்பிறப்பி லடைந்த நாம் ரூபத்துடனே அருஞானமும் அகலப் பெற்று, வரு பிறப்பு அதனில்=அடுத்த பிறப்பிலே, இருபிறப்பாளன் ஆகி=பிராமணனும் பிறந்து, தெருளில்=ஞானத் தெளிவினில், முன பவங்கள் அங்கை நெல்லியின தெளிந்து தோன்ற=பூவ சனனங்களின் மனம்கள உள் ளங்கையி னெல்லிக் கனிபோலத் தெளிவாக விளங்க, என் உழை போகது=எனவிடத் தில்வந்து, யார்க்கும் கருந் அரு ஞானம்=வாகருக்கும் நினைத்தற்கும் அரிப ஞானப் பொரு ணுல்களை யெல்லாம், துகள் அற கற பினை=சூற நீங்கக் கறப்பினது.

இதுமுதல் இரு செய்யுள் ஞாகம், உம்மை என்பது கழிந்த பிறப்பிற்கும், அம்மை என்பது வருபிறப்பிற்கும் பெயராகலால், இம்மை என்பதற்கு இடபிறப்பு என்று பொருள். பிராமணாக்கு இருபிறப்பாவது உபநயனத்தினமுன் ஒருபிறப்பும் பின் ஒரு பிறப்பும். அங்கை என்பது அங்கையென விகாரப்பட்டு நின்றது. (௧௯)

கலிவிரூத்தம்.

வைவஸ்கரு மவ்வந்தர மகலவுற்றுழி மனனா
யெவவகரு உலேயிடாணவ மகலத்துவ ரிலவய்
கொய்வவக்கனி கிக்வாயுமை பங்கிற்றிகழ குழகன
றெய்வக்கம லச்சேவடி செனறெய்துவை யன்றே.

(இ-ள்.) மன்னா=அரசனே, வைச்சதாரம் அந்தரம் அகல் உற்றுழி=வைவச்சதமற வரசனின் ஆயுட்காலம் நீங்கும் அப்பொழுதே, எவ்வம் கடல் இடம் ஆணவம் அகல=பிற வித்துன்பப்பாபிப சமுத்திரத்தில் விழுந்துகின்ற மூலமலத்தின வலியானது நின்னை விட்டுக்கெட, துவர் இலவம் கொவ்வை கலி நிகர வாய=பவளத் துண்டினைபு ம இலவ மலையுய் கோவைப் பழத்தைபு ம போன்ற வாயினையுடைய, உமை மக்கின திகழ் குழ கண்=உமாதேவியை யொரு பாகாகவுடைய சிவபெருமானது, தெய்வக கமலம் சே அடி சென்று எய்துவை=தெய்வத் தன்னையுள்ள தாமரைமலர் போன்ற செவ்விய திரு வடியிப பொருந்தக் கடவாய்.

அரசனே! வைவச்சத மறவந்தரம் முடிந்த பின்னா நின்னை அநாதியே பந்தித்த ஆணவ மலத்தின வலிமை கெட, சிவபெருமானது திருவடியின் கீழ் இனிது அடர்த லாகிய அத்துவித முத்தியை யடைவாய் என்பதாய்.

அன்று ஏ-அசை நிலைகள் வைவச்சதமறு என்டவன் கன்னிமாத ரவிபொனப டமும் விவச்சவான் என்னுந், சூரியனது குயிரானும் சிராத்த தேவன் எனவும் பெயர் பெறு வன். பதினாளுக்கு டுறுக்களுள் இவன் ஏழாவது டுறு ஒரு மதுவரசனின் அந்தரமாவது எழுபத்தொரு மகாயுகம் கொண்ட காலம், அஃதாவது தேவவருடம் எட்டிலக்கத் தைம்பத்திராயிரமும், மாணுட வருடம் முற்பது கோடிபேயறுபத்தேழிலக்கத் திருபதி னாயிரமும், ஆணவ மலமெனபது ஒன்றே யாகலின் அதுவே மறைத்து நீங்கு மென் னின், ஒருவன முத்தனது காலத்து எல்லோரும் முத்தராக வேண்டு மாதலால் அவ ரவரை மறைத்து முறைமையிற் பரிபக்கும்வர நீங்கிக் கெடுவது அம்மலத்தின் சத்தி களை யெவாறுணர்க முத்தியினும் மும்முதலு முண்டென்று கூறலான் ஆணவமலம் அக்காலத்து வறுத்த வித்துப் போலுளதாம் என்பது சித்தாந்தம். குழகன=இளமை யுடையவன், அழகுடையவன் பவளம் செந்நிறத்திற்கும், கோவைக் கனி அதனோடு மென்மைக்கும், இலவம்து வாயினின்று வரும் வாசனைக்கும் ஒத்த வெண்க. (உ0)

அந்நாள்வரு காறுஞ்சுட ரவிர்வெவனமதி மரபிற்
றெனனாமணி முடிமன்னவா திறைத்தடி பரவப்
பைந்நாக மிசைத்தய்கிய பாடோழு மளிப்பா
யென்னாவுரை செய்யத்தொழு தெழினமாநகா புக்கான்.

(இ-ள்.) சுடர் அவர் வெள் மதி மரபின் தென்னா=ஒளி விளங்கா நின்ற வெள்ளிய சந்திர குலத்துதித்த இந்திரத்துயம்ம பாண்டியனே, அ நாள் வருகாறும்=மேற் கூறிய நாள்முடிவு வரும் வரையும், மணி முடி மன்னவர்=இரத்தினங்கள் அழுத்திச் செய்யப் பட்ட கிரீடத்தையுடைய அரசர்கள், திறை தந்து அடி பரவ=இறை கொடுத்த நிற்பாதக் களை வணங்கித்துதிக்க, பை நாகம் மிசை தங்கிய பார் ஏழும் = பனாமுடியை யுடைய ஆகிசேடனிற்பொறுத்த பூமியேழினையும், அளிப்பாய் என்கு உரைசெய்ய=உயர்பு

இந்திரத்துயம்மன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். கூடு

படி காக்கக்கடவாய் என்று யான் கூற, நெருந்து எழில் ா நகர் புக்கான் = (அவன் எனனை) வணக்கி அழகிய டெரிய தன்னகத்தையடைந்தான்.

பார் = பார்க்கப்படுவது, முறையை யுடையது டாரேமும் எனவது, சப்புத்தீவு, சாகத்தீவு, குசைத்தீவு, கிரவுச்சுத் தீவு, கோமேதகத் தீவு, புடகரத் தீவு, சான்மலித் தீவு என்பனவாம். மேலேஸூலகம் கீழேருகை மெனின இவ்வரசுக்கும், டார் என்ற பதம் பிரயோகத்திற்கும் பொருந்தாமை யறித “மன்னவா திறை நூது அடி பாவ,, என்றதனால், புகைஞர் டொருளும் திறை டொருளாக குறாநடு செயதோரை பொறுக்கும் பொருளும் ஆகிய மறநிலைப் பொருளியலும், இத்தகையபாய அறநிலைப்பொருளியலும், கிராமீட்டல் டகைவெல்ல லாதிப மறநிலை யறத்தினியலும், “அளிப்பாய,, என்றதனால், நால்வகை வருணத்தாரும் ஆச்சிரமத்தாரும் தந்தும் ஒழுகக்கவகளி லியாறுத் தவறாது நிலைபெறப் பாகுகாத்தலாய் அறநிலை யறத்தி லியலுமாயிப நால் வகை யாசியலும் கொள்

(௧௧)

உலகம்பொது வறநான்முறை யோராழி செலுத்தி
பலகில்லன பரிமாடக மறையின்வழி யாற்றி
நிலவும்புக முலகேழினொ டே முஞ்செல சிறுவகி
கலையின்கடல் ககாகண்டவன வாழ்நார்ககா கண்டான்.

(இ-ள்) கலையின் கடல் ககா கண்டவன் = வித்தைகளாகிய சமுத்திரத்திளகளைப்பக் கண்டவனாகிய இந்திரத்துயம்மன் எனபவன், உலகம் பொது அற = உலகத்தைப் பொது வில்லாமல், தூல் முறை ஓர் ஆழி செலுத்தி = சமுத்திராலின்படி ஏக சக்கிராதிபத்துவந் செய்து, அலகு இல்லன பரிமா மகம் = அளவிலாதன வாகிய அசுவமேத யாகத்தை, மறையின் வழி ஆறறி = வேதவிதிப்படி செய்த முடித்து, நிலவும்புகம் ஏழினொடு ஏழு உலகும் செல சிறுவி = அழியாது விளங்கும் ஓரத்தியைப் பதினாஞ்சுலகமும் பரவுய் டு. சிறுத்தி, வாழ்நாள் ககா கண்டான் = தன் ஆயுளாகிய கலையையும் கண்டான்

இந்திரத்துயம்மன் உலகத்தைத் தனியாக ஆண்டு, யாகங்களையுஞ் செய்து, புக்ம் சிறுவிப பூதவுடயைப் விட்டான் எனபதாம். அலகிலைன = வினைமுறது வினைபெச்சமாய் சின்றது. பதினாஞ்சுலக மாவது கீழ் ஏழுலகமும் மேல் ஏழுலகமுமாய். (௨௨)

தோலாவிறன் முடியோனுயிர் தொலைவுற்றடி நெறிநீர்ப்
பாலாழி யுடுததோங்கிய படாநீவினி லெயதி
மாலோனென வைகுண்ட நகர்ப்போக மகிழ்ந்தே
மேலாமரு மறையோருல மேம்பாடுற வுத்தான்.

(இ-ள்) தோலாத விமல் முடியோன் = தோல்வி யடையாத வீரத்தை யுடைய கிரீ டாதிபதி யாகிய இந்திரத்துயம்மன் எனபவன், உயிர் தொலைவு உற்றபின் = உயிர் நீங்கிய பின்பு, எறி நீர் பால் ஆழி உடுத்து ஓங்கிய = திகைனை வீசுகின்ற நீர்மிகக பாற்கடலாற் சூழப்பட்டுயிர்ந்த, படாநீவினில் எய்தி = பரந்த சுவேதத் தீவினிடத்துச் சென்று, மாலோன என = திருமலைப் போல, வைகுண்டம் நகர் போகம் மகிழ்ந்து = வைகுண்ட நகரின் கண் அதுபவிக்கும் போகங்கள் போல எல்லாவற்றையும் அதுபவித்து, (அதன் பின்னர்) மேல் ஆம் அரு மறையோர் குலம் மேம்பாடு உற உத்தித்தான் = மேன்மை யாகிய அரிய வேதா கமங்களில் வல்ல பிராமணகுலமானது பெருமையுறுப்படி பிறந்தான்.

இவ்விதர்த்தியுடன இறந்தபின், சுவேதத் தீவினகண் சென்று திருமாலி னுருவம் பெற்று அங்குள்ள போகங்களை யெல்லாம் அநுபவித்து முடிந்தவுடன், மீட்டிப் உலகத்தில் வந்து பிராமணனுப்ப பிறந்தான் என்பதாம்.

சுவேதத் தீவானது அசுவமேதம் இராசசூயம் விச்சுவதித்த பிரமமேதம் பிரமமேதம் பவத்திர மேதம் பசுபத முதலிய யாகங்களும், திருமால் வழிபாடு, சிவ சம்பந்தத்தை யடைய வேண்டுமெனனும் இச்சை முதலியவும் ஆகிய புண்ணியங்களை யுள்ளவர்கள் இவ்வத்தை யநுபவித்தற்கு இடமுள்ளது அது சமதிரன டோனற வெண்ணிற மயமாகப், ஆதியிவஞ்சம் முசலிய போகபுரி யாறினும் சுவர்க்கலோகம் மனோவதி முதலிய பதவிகளினுஞ் சிறந்தானது போககிம் பொருள்கள் அளவின்றி நிறைப்ப பெற்று, க்ரிபரெனினி மயமான பலகிளவகளை யு முடைபது இதன்கண் இருப்பார யாருஞ் சந்திரன டோனற வெண்ணிற பதராய, டோய், துண்டம், மூடி, துயில், நகா, திணாமுதலிய வினறி, குறா நீங்கிய மனத்தராய், வேதாகம் உபரிடங்களை யாராய்ந்து சிவமே டெய் பொருள என்ககொண்டு அவரை யகோராதிரக தியாணிப்பவர்கள், அன்றியும் சிவமூர்த்தி போலப் ப்ரசாயுதங்களைத் தாங்கி, கௌத்தவ ரத்தினம் பூண்டு, சிவம் என்கும் மறையொருநிய மாப்போடி அவர் உருவம் பெற்றுப் போகங்களை நுகாவார் ஆகலின் இவனும் அவ்வாறு நுகாந்தான் என்க. வைகுண்ட நகாப் போகம் மகிழ்ந்து = சுவேதத் தீவினகணுள்ள நாராயணபுரம் என்கும் நகரினுள்ள போகங்களை யெல்லாம் நுகாந்து, என்று பொருள் கொள்ளினுமாய் இவ்மறின் விரிவுகளை இதனில், பிலங்குநலிய நீவுகளினியற்கை யுணாதத அந்நியாயத்திற் காண்க தத்துவஞானஞ் சாரும் ஓர்பினனை பிறகருமாயின் அக்குலத்துதிகஞ் இருப்பதொரு தலைமுறைச் சந்தியாகும் முதலிய யடைவார என்பது ஒன்றோ வாககாலின், என்கும் இவ்விதர்த்தியுடனும் சிவ ஞானமடைந்து சிவசாயுதங்க் குறப்பிபையடை தற்குத் தவருடைய சாதிமாகிய பிராமண குலத்திற பிறந்தானாகலின் அகருலத்தாகுகும பொருளை வந்ததென்பான் “மேலாமரு மறையோருல மேம்பட்டு வுதித்தான், என்று கூறினான் ஆனின் “மேவேழ் சுற்றமு முரணுறு நாகிடை-யாழா மேயரு ளரசே போற்றி”, என்று நீருவாசகத்திற் திருவாய் மலாநுருளி யதன னறிக (உரு)

அருமாமக முதுநற்பலன் விழையாதுவி தாற்றி
வருநாளிலென னுருவாமொரு கலைவந்தெதிர் மனன
விருதாணமலா பணியாமகிற் வெய்தா வடையாளந்
திருமாலது நீயானாகொ லெனமாதானா செயவான்.

(இ-ள்) அருமாமகம் = (ஆருண்ம் உட்பித்த பிராமணன்) அருமையாகிய பெரிய யாகத்தை, உறுதல் பலன் விழையாது = அத்தனாவருகின்ற நன்மையாகிய பலனைப் பெற விழம்பாது, இனிது ஆற்றி வரும நாளில் = இனிமையாகச் செய்து வருகின்ற காலத்தில் ஒருநாள், என உருமும் ஒரு கலை = எனது வறுவாகிய சத்திகளுள் ஒரு சத்தியானது, எதிர்வந்து மனன = அவனுக்கு எதிரே போய்ப் பிரசன்னமாக, பகிழ்வு எய்தா = அவன்களிப் படைத்து, மலர் இருதாள பணியா = செந்தாமரை மலர்போலும் பாதங்களை வணங்கி, அடையாளம் திருமாலது = (அன்னையே நினது அடையாளங்கள் யாவும்) விட்டிணு பகவானது அடையாளங்களபோலிருக்கின்றன, நீ யார் கொல் என = நீ யாவளோ எனக்கு உணர்த்துந்நவாய் நீன்று கூற, மாது உணர்செய்வான் = அச் சத்தியானவன் சொல்வாளாயினான்.

கொல் ஐயப்பொருளில் வந்தது யானா-இதில், ஐ சாரியை எய்தா என்பது ஆகார வீற்று உடன்பாட்டி வினையெச்சம். அந்தனாக்கு யாகஞ் சிறந்ததாகலின் ஒழுகக் தவ

இந்திரத்துயம்மன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். சுஎ

ருது செய்தான் என்றும், அவ் யாகத்தை யியற்றிப் விட்டதும் அதற்குரிய பலனை விரும்பாது நித்காமியமாக இயற்றினான் என்றும் கொள்க. “வேண்டிக்கூல வேண்டும் பிரவாமை”மற்றது - வேண்டாமை வேண்ட வரும்,, என்று நாயனா அருளிப்பது ம இக கருத்தேயாய் (உச)

மனதற்றுள வந்நாபுனை மாயனமறி மாயை
யெனநற்புற மொடுநீயெனை நினையாயிறை யடி யிற்ப்
சென்றுமவா மருளுமபடி செய்யே னுயரஞானம்
தொனறிற்சிவ னருளாலவ னாடி நீழலி னுறையாபா.

(இ-ள்) நீ என்னை = அந்தணனே நீ என்னை, மனதலுளவம தாநாபுனை மாயன வாசனை பொருந்திய துழாய் மாலையை பலிந்த திருபாலினது, தலை மாயை என்று=ஒப பற்ற மாயா சத்தி பெய்து, அற்புதம் ஒடு நீனவாய=ஆச்சரிபத் தோடும் எண்ணக் கூட வாய, இறை அடியில் சென்று உறவார்=சிவபெருமானது திருவடிஞானத்திற் பொருத்தி நிலைத்துள்ளானா, மருளுமபடி செய்யேன=மயங்குபாடி செய்பாறட்டேன, (ஆகலால்) சிவன அருளால்=சிவபெருமானது திருவருளினாலே, உயா ஞானத்து ஒன்றின = மேலாகிய அச்சிவஞானத்தில் நீய் பொருந்தி நிலைத்தால், அவன் அடி நீழலில் உறை வாய்=சிவ பெருமானது திருவடி நிழலில் உறவு வாழ்வாய்.

தீருவடி ஞானம் எனினும், சிவஞானம், அருண்ணானம், பரஞானம், அத்துவித ஞானம், சன்மார்க்கம், மெய்ஞ்ஞானம் எனினும் ஒன்று பச்சாச ஞானங்களால் இறை வனை யறிதல் கூடாமையானும், மெய்ஞ்ஞானத்துள்ளும் அபர ஞானங்களாலும் சாயுச சியஞ் சார்தல் கூடாமையாலும், உயாகந் ஞானமாகிய திருவடி ஞானத்தினால் முத்தி யடைவாயாக என்றதாம் அககினித்தமட்டு செயய வல்லானுக்கு அககினி கூடாமையும், ஓளடத மங்கிர முள்ளர்க்கு விடமேறாமையும் உண்மையாமாது போலத் திருவடிஞானம் அடைநதார்க்குச் சஞ்சித ஆகாமிய வினைகளோடு, சுபத்தம் மந்தம் தீவிரம் என்னும் மூலகைத்தாய பிராரத்தவினையும் வாதிக்க மாட்டாவாக, பாணையும் வாதிவாது என துணாக (2.2)

எனலுமபுவி புனறிவளி வெளியாயிவை யெய்தாத
தனியோபொரு டனையானறி வகைசாறறுதி யெனன
நினையுமபடி யுலகுண்டரு ணெடுமால்சொலு மெனன
வனையோனுட றடவந்தலம் மயிலன்பி னகனருள்.

(இ-ள்.) எனலும்=என்று மாயாசத்தி கூறுதலும், புவி புனல் நீ வளி வெளி ஆப= பிருதிவி அப்பு தேயு வாயு ஆகாயம் என்றும் பஞ்சபூதங்களாகியும், இவை எய்தாத=இவை யாகவும் பெறாத, தனி ஓர் பொருள் தனை=ஒப்பற்ற ஏகமாயுள்ள பதிபொருளை, யான அறிவகை சாற்றுகி என்ன=ஏறியேனாகிய யான தெரிந் தடையும் உபாயத்தை யுணர்த்தருள வேண்டும் என்று அந்தணன கேட்ப,அவர் மயில்=தாமரை மலரில் வாழும் மயிலபோலுஞ் சாயலையுடைய மாயாசத்தி யானவள், நினையும் படி = (நீ யபொருளை யறிந்து) தியானிக கின்ற வழியை, உலகு உண்டு அருள் நெடு மால்=உலகத்தினை விழுங்கி மீளவும் வெளிப படுத்தி யருளும் நெடிய திருமால், சொல்லும் என்ன=உபதேசிக்கும் என்று கூறி, அன பின் அனையோன் உடல் தடவந்து=அன்பினாலே யம்மறையவனது சரிசத்தினைத் தழுவி, அகனருள்=மறைநது சென்றான்.

பிருதிவி முதலாய பூதங்களாகியும், அவை யல்லவாகியும் இருக்கும் ஓர் தனிப்பொருள் என்றதனை “உலகெலா மாகி வேறா யுடனுமா பொளிபா யோங்கி, என்ற சிவஞான சித்தி யாரிச் செய்யுளால் அதிக சாயலால் மயில் உவமான மாயிற்று, சாயல்=மென்மை. ()

புருவத்திடை யிருகண்கள் புருத்திப்புல னேந்தும்
வெருவுற்றிடு விடயங்களி னெய்தாது விலக்கி
யருவத்துறு மான்மாவிறை யான்மாவி னெடுக்கி
மருவுற்றிடு துளவோனடி மனனித்திடு போழ்தின.

(இ-ள்.) இருகண்கள் புருவத்து இடை புருத்தி=(இந்திரத்துமம் மனுகிய வேதியன்) தன் இருகண்களையும் புருவங்களினி ரடுவே செலுத்தி, ஐந்து புலனும் = பஞ்ச புலன்களையும், வெருவு உற்றிடு விடயங்களின் எய்தாது விலக்கி = பயப்படத் தக்க விடயங்களிலே போகாமற் றிடுத்து, ஆன்மாவிறை=சீவான்மாவை, அருவத்து உறும ஆன்மாவின் ஒடுக்கி= அந்தரியாமியாய் நிலவும் பரமான்மாவோடு ம ஓராண்டற வொடுக்கி, மரு உற்றிடு துளவோன் அடி=வாசனைப்பொருளிய குழாய் மாலைப்பூண்டய நாரணக கடவுளின் திருவடிகளை, மனனித்திடு போழ்தின்=தியானித்த அககாலத்தே.

இதுமுதல் இருசெய்யுட்கள் ஞானம். ஐம்புலன்களாவன—சுரோத்திரம், தொக்கு, சட்சு, சிம்குவை, ஆக்கிராணய என்பன இவற்றின் விடயங்களாவன—சத்தம், பரிசம், ரூபம், இரசம், கந்தம் என்பனவாம். ஒற்றமை நயத்தாற பதிப்பொருளுக்கு ஆன்ம சத்தத்தினி வேதாகமாதிகளிற் சிலவிடத்துக் கூறப்படுதலால், ராண்டும பதிவை ஆன்மா என்றதாம். ஏகானமவாதிகள் ஆகிய மாயாவாதிகள் ஆன்மசத்தம் பிரமம் ஒன்றற்கே யுரிய நென்று கூறலின், அதனை மறுத்துச் சைவசித்தாந்தப்படி பசுவர்க்கத்திற்கும் உரிப நென்று காட்டியதாய் எனக (உள்)

செந்தாமரை மலாமாதிரு முலையானே தினைக்கு
மலநாசக லத்தோனுயா மறையோனெதி ரணுகக
கொந்தாமலா தாவாமொழி குழறவிழி களியா
வெந்தாயென நிருதாணமலா தெழுவண்ண லிசைப்பான.

(இ-ள்) செம் தாமரை மலர் மாது=செந்தாமரைப் பூவின்கணிருக்கும் திருமகளி னது, இரு முலை யானே தினைக்கும=இரண்டு கொண்ககளாகிய யானைகளும் உழக்கப் பெறுகின்ற, அம தார் அகலத்தோன=அழகிய மாலைபூனந்த மார்பினையுடைய திருமால், உயர் மறையோன் எதி அணுக=பேனையை யுடைய வேதியனுக்கு முன்னேதோன்றி நிற்க, எந்தாய என=எமது நுகறையை பொத்த கடவுளே எழுந்தருளியேனயோ என்று, மொழி குழற=ஊன்கள் தடுமாறத் (துதித்து) விழி களியா=கண்களாற் கண்டே களிப புற்ற, மலர் இரு தாள் = தாமரை மலர்போன்ற இரு திருவடிகளினும், கொத்து ஆர் மலர் தாவா தொழ = கொத்துகளாக நிறைந்துள்ள புட்டககளைச் சொரிந்து வணங்கிநிற்க, அண்ணல் இசைப்பான்=திருமால் உபதேசிப்பா ராயினார்.

இச்சரித்திரத்தை இந்திரன்முதலிய தேவர்களும், நாரதர் முதலிய முனிவர்களும் கேட்பச் சொல்லுகின்ற திருமாலே, தம்மைப் பிறன்போலப் படர்க்கையாக வைத்துக் கூறிபது என்னெனின் மூர்த்தி பேதத்தா லென்க. தாவா குழற களியா என்பன தாவி, குழறி, களித்து எடை பொருள்படுதலால் செய்யா என்னும் உடன்பாட்டு இறந்தகால வினை பெச்சங்களாம். கொத்து-மெலித்தல் விகாரம். (உள்)

இத்திரத்துயம்மன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். ௬௬

கருதரு தத்துவம் விபூதி காரிய
மருவுகா ரணமபிர விாத்தி மற்றவை
தெருளினோர் துயாடுநி செல்ல வேண்டி
ரரனடிப் பூசனை யாற்றல் வேண்டுமால்.

(இ-ள்) உயர் நெறி செல்ல வேண்டி = (அத்தனே !) உயர்வாயி முத்தி நெறியையடைய விரும்புவோ, கருத அரு தத்துவம்=நிலைத்தந்தகரிய பதிபொருளின் இலக்கணங்களையும், விபூதி=அதனது ஐசுவரியத்தையும், காரியம்=அதனா காரியாபி கின்ற உலகத்தையும், மருவு காரணம்=அக்காரியத்திற்கு வேண்டிய காரணங்களையும், பிரவீர்த்தி=அக்காரணங்களால் தொழிற்பட்டு வரும் விதத்தினையும், மறறவை = ஆறிய வேண்டிய மறறவைகளையும், தெருளின ஓர்ந்து = குருமுகத்திற் ரெளிவாக அறிந்து, (அதன்பின்னரே) அரன் அடி பூசனை ஆற்றல் வேண்டும-வெப்பெருமானது திருவடிப் பூசையைச் செய்தல் வேண்டும.

அத்தனே ! மூமுட்சுத்துவ முள்ளோர் தத்துவம், விபூதி, காரியம், காரணம், பிரவீர்த்தி யென்றாய் ஐந்தினையும் முக்கியமாக அறிந்து அவ்வொருமனது திருவடிப் பூசையைச் செய்தல் வேண்டும என்பதாம்.

கருத-அக்கருதொருத்தல். தத்துவம்=உண்மை. பொருள் பதிப்பொருளின் இலக் கணங்கள் ஆவன-சொருபலககணம் தடத்தலககணம் என்பனவாய் மறறவைகளாவன- வருணபேதம், ஆசிரம முறை, சமய நிண்ணயம், காலப்பிரமாணம், விதிலிலக்கு, பிரளயக் கூறுபாடு, நித்தியாநித்திய வஸ்து விவேகம், சமய சட்கரணம் முதலியனவாய் (௨-௯)

ஒதிய வருணால் லொழுக்கம் பூண்டு
காதலில் வருகிமிழப பனைத்துங் கையொரீஇ
மாதாக்கா சுகத்தினே மாயை யென்றுயி
ராதியம் பரஞ்சுட ராகப் பாவிப்பாய்.

(இ-ள்) ஒதிய வருணம் நல ஒழுக்கம் பூண்டு = சொல்லப் படுகின்ற வருணத்திற் குரிய நலலொழுக்கங்களைக் கைக்கொண்டு, உறு காதலின் வரு கிமிழபடி அனைத்தும் = அவிச்சை வயத்தாற்பொருதிய அவாவின்னலே யுண்டாகின்ற பந்தங்கள் எல்லாவற்றையும், கை ஒருவி=கைவிட்டி, மாதர் கூா சுகத்தினே மாயை என்று = ஆசையை வினைவிக கின்ற சுகத்தினே மாயாசமபந்தமுள்ளது என்றும், உயிர் ஆதி = ஆன்மாவுக்கு முதன்மையா யுள்ளது, அம் பரஞ்சுடர் ஆக பாவிப்பாய் = அழகிய பரஞ்சோதி வடிவாகப் பதிப் பொருளே என்றும் அறிந்து பாவனை செய்யக் கடவாய்

ஒழுக்கம் விழுப்பந்தரு மாதலின் முற்கூறப்பட்டது அவ்வொழுக்க மாவது “அறு வகைப்பட்ட பாபபணப் பக்கமும்,, என்ற நோல்காப்பிய விதிப்படி ஒதல் ஒதுவித் தல் முதலாய் அறுவகைத் தொழில்களையாம். அவற்றை வரும் அத்தியாயத்திற் காண்க. அவாவினால் உண்டாகின்ற பந்தமாவது, மண் பெண் பொன் என்னு மூவாசை. மாயை என்றதற்கு மித்தை என்றும், உயிர் ஆதியம் பரஞ்சுடர் ஆகப்பாவிப்பாய் என்றதற்கு உண்ணை பரப்பிரமமாகப் பாவனை செய்வாய் என்றும் பொருளுரைப்பார் ஓர் சாரார் ( )

பாவனை தானுமுப் பகுதி யென்னுரு
யோவிற வுணர்வதொன தவ்வி யத்தமேற்
றுவற வுணர்வதொன றெனறு தம்பர
மேவரும் பாவனை யென்பா மேலையோ.

(இ-ள்) பாவனை தானும் முன்புதி=தியானமும் மூன்று வகைப்படும், ஒன்று என் உரு உணர்வது ஒன்று=நீங்குத லிலலாமல் எனது சொருபத்தை யுள்ளவாறு அறிந்து தியானிப்பது ஒன்றாகும், மேல அவ்வித்தம் தா அற உணர்வது ஒன்று = என்னை மேலான அருவமாகக் குறந்தியிழி பறிந்த தியானிப்பது ஒன்றாகும், மேலு அரு தம்பரம் பாவனை ஒன்று=இவை பிரான்டனையு பொருந்துதல இல்லாத தம்பரமாகக் கண்டு தியானிப்பது ஒன்றாகும் எனது, மேலையோர் எனபா=பெரியோர் கூறுவர்.

நான சாரியை-உயமை-செய்வுமை ஓ-முதனிலைத் தொழிப்பெயர் உருவ தியா னத்தை, அக்கரபாவனை யெனவு, அருவ தியா னத்தை மகைஸ்வரிய பாவனை பெனவும், தம்பர தியானத்தைப் பிராமி பாவனையெனவும் கூறுவா உருவமாவது-அர்த்த நாரீ சுரர், சோமாஸ்கந்தர், சடாபதி, பிஷாடனா முதலிய இருபத்தெட்டு கேவல உடிவங்க ளுட, விநாயகர், உமை, சுபபிரமணியா முதலிய யோகபோக மூத்தங்களுமாம். அவ் வியத்தம்=வெளிப்பாடாதது, ரூகரும் உரு அது சிவம் சத்தி நாதம் விந்து எனனு நான்கு மாய தம்பரமாவது இத் தத்துவங்களை யெல்லாம் கடந்து ஒரு குணமற்றது செயன் முத லிய கற்பனைகளினி விளங்கும் பொருள் அதனை "பலகலையாகம வேதம்,, என்னுன் றிவப்பிரகாசத் திருவிருத்ததானம் அறிக

(நக)

முடி அரிவின் மொழிந்தருள பிரம மாலயத்
கடிமுடி தேடுதற கரிய தாகுமச்
சுடரினை நுமலல தூவிக் கைதொழி
நெடிவறு முத்திவீ டதனி லொனறுவாய்.

(இ-ள்) முடிவின் மொழிந்திடு பிரமம்=இறுதியிடு கூறப்பட்ட தம்பரமாகிய பிரமப் பொருளானது, மால் அயன் கு அடி முடி தேடுதறகு அரியது ஆகும்=திருமால் பிரமன் எனபவர்களுக்கும் அடியையும முடியினையுந்தேடி யறிதற்கும் அருமையா யுள் ளது, அ சுடரினை=அந்த ஒளிவடிவாயுள்ள பரமசிவத்தை, நறு மலர் தூவி கை தொழின்= மல்ல புட்டங்களால் அருச்சித்துக் கைகூட்டி வணங்குவையாயின, ஒடிவு அறு முத்திவீடு அதனில் ஒன்றுவாய்=நீங்குதலிலலாத சிவசாயுச்சிய முத்தியிற் சேர்வாய்.

இதனும் சிவோகம் பாவனை செய்யின முத்தியுண்டாம் என்றதாம் ஆன்மாவானது வேத சாத்திரமுதல் நாத தத்துவ பீறுவுள்ள பாசஞானங்களாற் சிவனைத் தேடிக் கீழாக நாடலால் அதனைத் திருமால் எனவும், பாசஞானத்தால் நானே பிரம மென்று மேற் கொண்டதனைப் பிரமன எனவும் உருவகித்ததாகவும் உய்த்துணரப்படும் ஆகவே பாச பாச ஞானங்களான் அறிவருந்தகைபது சிவமென்க.

(நஉ)

எனத்தொழு திந்திரத் துயம்ம நேத்துறத்
தனிப்பர தத்துவம் விபுதி காரிய
நினைப்பில்கா ரணம்பிர விருத்தி நீயெவன
மனகருவு வுளாயென மகிழ்ந்து கூறுவான்.

இந்திரத்துப்பம்மன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். ௭௧

(இ-ள்) என=எனதிவ்வாறு திருமால் கூறு, இத்திரத்துப்பம்மன் ஏத்து உரு=அந்த னனுயிருந்த இத்திரத்துப்பம்மன் என்பவன் ஆவிகது, கூறி பரதத்துவம் எவன் = ஒப்பற்ற பரதத்துவ மாவது யாது, விபூதி காரியம் எவன்=விபூதிபெனது ஆக காரிய மென்றும் யாது, நினைப்பு இல் காரணம் எவன்=நினைத்தற்கரிய காரணம் எனவது யாது, பிரவிருத்தி எவன் = பிரவிருத்தி யெனவது யாது, நீ எவன் = எந்தன்மையன் (என்று பிவற்றை) மனக்கு உற உனை என=எனமனத்திற்குப் படுபுமபு உப தேசித்தருளவேண்டும் என்றுகேட்க, மகிழ்ந்து கூறுவான்-திரமால் மகிழ்ச்சி கூறுது சொல்லா யவிருந்.

“எவனென் வினவினைக் குறிப்பிழி யிருபால்,, என்ற விதி படி, எவா (என்று) வினவினைக் குறிப்பு முற்று இருதினைக்கும் பொதுவாய் வரத்து அப்போதே நிகழக்கொள்க. மன உரு டனக்கு எனப புணர்ந்தது. அ-சாரியை (௩௩)

நித்தியா னந்தமாய் நிமல மாயருஞ்
சித்ததா யேகமாம பிரமம் சோபா
தத்துவ மகனயிசு சரியம், ராவிலசி
வித்தக முஸிவா விபூதி யாகுமால்

(இ-ள்) வித்தகம் முன்வர = சதுர பரட்டியையுடைய வேதிபர் நிரேட்டனே ! நேர் பரதத்துவம்-நீ ஆராயந்த பரதத்துவ மாவது, நித்தியா ஆனந்தம் ஆம் -- என்றும் ஆனந்த மய ராகியும், நிமலமாய்=மலமில்லா சாய், அரு சித்தது ஆம் - அறிதற்கரிய நோனாய் ராகியும், ஏகம் ஆம் பிரமம்=ஒன்றாகியும் விளங்காநின்ற சிவாராகிய பிரபு பொருளே யாகும், தா இலகீர் விபூதி=சூற்றற்றற நிரப்பினைபுடைய விபூதியாவது, அதன் அயிச்சரியம் = அந்த தற்பரசிவத்தினது ஐசுவரியங்களுபாரம்

ஆல-அசை, வித்தகம் எனட்டிய வித்=அறிவு, அகர = மனம் எனக் கொள்ளினு மாம் பரதத்துவ மாவது பிரமம், அதாவது சிவம் அதனை “ஆகிய ரேழுமற்றை யந்தமு மினி யொன்றாய்ச் - சோதியாம் பிரமம் தானே தூமதிக கணணி பெய்தை - வேரமு மவனை யின்னும் விளங்குற வறிபா தென்றும்-பேதைமை மறுது ரேயோ வவனிலே பேச வல்லா, ,, என்று இந்நூலில் முப்பத்திரண்டாவது அத்தியாயத்திற் கூறப்பட்ட செய யுளானுணாக, விபூதி யிவைபெனப்பதனை இதனில், விபூதி யுரைத்த அத்தியாயத்திற் காணக் நித்தியானந்தம் - வடதான முடிபு ஐஸ்வரியம் எனவது அயிச்சாரியம் என நின்றது விபூதி=அழிவுற்ற செல்வம். (௩௪)

காரியஞ் சுகமதன காரணந்தனித்
தேருமவ வியத்தமவ் விதைவன் செய்தொழி
னோபெறப் படைத்தவை யளித்து நீக்குத
லோரில் யானதற் குயிராகு மொணசுடர்.

(இ-ள்) ஒரில்=ஆராயுமிடத்து, காரியம் சுகம்=காரியமாவது பிரபஞ்சமாம், காரணம் தேரும தனி அவ்வியத்தம்=அதன் காரணமாவது ஆராயப்படுகின்ற ஒப்பற்ற அவ வியத்தமாகும், அ இறைவன் செய் தொழில்=அப் பதிப்பொருளாகிய சிவபெருமானால் இயற்றப்படுகின்ற பிரவிர்த்தியாவது, நேர் பெற படைத்து=முறைமை பொருந்தச் சிறுட் டித்து, அவை அளித்து நீக்குதல்=அவ்வாறு படைத்தவைகளை யெல்லாம் காத்தும் அழித் தும் வருதலாம், யான அதற்கு உயிர் ஒண் சுடர் ஆகும்=நான் அப்பிரபஞ்சங்களுக்குப் பிராணமயமா யிருக்கின்ற அழகிய சோதிடபொருளாம்.

அவ்விபத்தமாவது அசுத்தமாய்பி னின்றுந் தோன்றிய மூலபிர கிருதியாய் பகேசுர மூர்த்தியின் சத்தியாம், அது சாத்துவிகம் இராசதம் தாமதம் என்னும் முக் குண சமத்துவமாக ரின்ற விடத்துப் பிரதானம் எனவும், பிரகிருதி எனவும் பெயர் பெறும். இப்பிரகிருதி மாயையும் புருட தத்துவமுஞ் சேர்ந்த விடத்துச் சகமுற்பத்தி யாகின்றது. ஆகவே பிரபஞ்சத்திற்கு முற்காரணம் மாயை, துணைக்காரணம் சிவசத்தி, நிமித்தகாரணம் சிவமாம சிலர் முதற்காரண மென்னாது, அவாந்தர காரணமாயுள்ளது இப்பூலப் பிரகிருதி யென்றுங் கொள்வர், பிரவிர்த்தி=முபந்தி. பிரகிருதியி னின்றுந் தோன்றிய முக்குண தத்துவமுதர பிரகிருதி யீறாயுள்ள பிரபஞ்சங்கள் தோறும் விட்டுண வின் சத்தி யுயிர்போல வியாபித்து நின்றலின் “யானதற குவிராகு மொணசுடர்,, என்று கூறியதாம். (௩௫)

என்பவை யரிறப் வினிதி'னோர்துயர்
வன்புல னடகிய யோக மாட்சியாற்
றென்புலக் கூற்றுயிர் குடித்த சேவடிக்
கன்புபூண் டிடுதியென றறையக் கூறுவான.

(இங்.) என்பவை அரில் தப இனிதின் ஓர்ந்து=என்று சொல்லப்பட்டவைகளைக் குற்றமறச் செவ்வனே ஆராய்ந்தறிந்து, வன்புலன் அடக்கிய=வலிய ஐம்புலன்களையும் ஒழிக்கிச் செய்தினை, உயர் யோகம் மாட்சியால்=மேலான யோகசாதன மானபினால், தென் புலம் கூற்று உயிர் குடித்த=தெனறிசைக்கணுள்ள யமனது உயினாயுண்ட, சே அடிக்கு=சிவபெருமானது செவ்வையாகிய திருப்பாதங்களின மீது, அன்பு பூண்டிடுதி என்று அறைய = இடையறாத அன்பினை வைக்கக்கடவாய என்று திருமால் சொல்ல, கூறுவான்=(பிராமணனாகிய இந்திரத் துயமமன) சொல்லுவான

என்பவை இதில் பரிவிருதி தொக்கது “அறங்கா காவி னுண்மறை முற்றிய-வதங் கோட்டாசாற் கிறிபத் தெரிந்து,, எனப் பனம்பாராணி பகர்ந்தாகு அறிப என்றான. திருவாயில் இடையறாத பு பூண்டோமுடிய மார்க்கண்டேய முனிவருக்கு வந்த மா ணத்தை நீக்கி அழியாபட்டவியில் வைத்தகடவுள் நின்னையும் வைப்பான் ஆகலின், அன்பு பூணதி யென்றதாம். அனலின் விசேடத்தை “அனபுரு சிவமுயிரன் டென்ப ரதிலிலா-ரனபே சிவமாவ தாரு மறிகிலா-ரனபே சிவமாவ தாரு மறித்தபி-னன்டே சிவமாய யமாந் திருப்பாரே,, என்ற நீருமீதீரத்தானும் அறிக சேவடிக்கு-உருபு மயக்கம். (௩௬)

உத்தம வருணநல் லொழுக்கஞ் சார்த்துவெம்
பைத்தலை யரவணி பவள வராசடை
யத்தனைப் போற்றுகென மருளிம்கூறினை
யுத்தம வருணமயா தொழுககம் யாதரோ.

(இங்.) உத்தம = புருடோத்தமனாகிய திருமாலே! , வருணம் நல் ஒழுக்கம் சார்ந்து=வருணங்களுக்கு உரிய நல்லொழுக்கத்தில் நின்று, வெம் பை தலை அரவு அணி= வெவ்வித படத்தைக் கொண்ட தலையை யுடைய சாப்பங்களை யாபரணமாகத் தரித்த, பவ ளம் வார் சடை அத்தனை=பவளத்தைப்போன்ற ரீண்ட சடைமுடியையுடைய சிவபெரு மானை, போற்றுக என்று அருளில் கூறினை=துதித்துப் பூசிக்கக் கடவாய் என்று கிருபை யோமும் உடதேசித்தருளின, உத்தம வருணம் யாது = முதன்மை யாகிய சூலம் யாது, ஒழுக்கம் யாது=அதற்குரிய நல்லொழுக்கம் யாது.

இந்திரத்துயம்மன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். எக

அரோ - அகசரீல. புருடாகளுக்குட் சிறந்தவனாகவின் திருமாலுக்குப் புருடோத் தமன் என்று பெயர் டவன் நீரத்தினும் சடையின் பெயர்த்து சடையின் பெயர் கடாத்தாமம். திருமால் கூறினதாவது “ஒதிய வருணநல லொழுககம் பூண்டி, என்று முன்னாக் கூறியதாம். மத்திம அதம வருணங்களும இருந்தலின, உத்தம வருணம் யாது என்றதாம். “தத்தம வருணநல லொழுககஞ் சாரந்துவெட, எனவும் பாடம். (௩௭)

மூன்றுபா வளையுடைத் தெனமொழிந்தேநா
 ரானறமெயரு ரூரானமே தளபப ருஞ்சக
 தோன்றிய வாறெது தோற்ற மெத்துணை
 யேன்றகர மரபின தியலபி யாவையால்

(இ-ள்) மூன்று பாவளை உடைத்து என = மூலகைப் பாவளை யுள்ளதென்று, மொழிந் தது ஓர் ஆனற பெய் ஞானம் ஏது = சொல்லிப் ஓட்டிற்ற சிறந்த மெய்ஞ்ஞான மென பது யாது, அளபப அரு சகம் டோனறிய ஆறு ஏது = அளவை செய்ய இயலாத உலகங் கள உண்டாய விடும் எய்யாடி, நோற்றம எதுணை = சிறுட்டிப்பின் வகை பெத்தனை, ஏன்ற நல மரபினது இயல்பு யாவை = ஓர் அருந்த முள்ள நலல வயிசைகளது பரம்பரை பெவை.

மொழிந்தது - முறவெச்சமாய நின்றது சகம் தோன்றியவாறு என்றது பிரபஞ்சத் தோற்றத்தை தோற்றம் என்றதனால் பிரகிருதித் தோற்றம், பலவகைத் தோற்றம், தமோ குண சிறுட்டி, பாவதி தேவியார் தோற்றங்களுந் கொள்ளப்படும் நனமரபு என்றதனால் பிருகு முதலிய முனிவர்களது, சுவாயம்பு முதலிய மதுவரசர்களது, சூரிய சந்திர குல மன்னர்களது வயிசு முறையிணையுங் கொள்க. ஆல்-அகச. (௩௮)

அறையும் வந்தரத் தளவை யாதுகொல்
 பெறலரும விரதமா சாரம யாவையின
 னிறைபுனம் தீர்த்துமெது துணைய நீள்கட
 ரெறிகதிப் முதலகோ ணிலைக ளெனகொலாம.

(இ-ள்) அறையும் மவந்தரத்து அளவை யாது = சொல்லிப் பட்ட மதுவரசரது ஆயுளின் வரையறையாது, பெறல் அரும் விரதம் ஆசாரம் யாவை = அடைதற் கருவாய யாகிய விரதங்களும் ஆசாரங்களும் எவை, பின் நீற புனல் தீர்த்தம் எதுணை - ஆயு ளும் நிறைந்த சலந்தியையுடைய தீர்த்தங்கள் எவ்வளவு, நீள்கடா எறி கதி முடிவோள் நிலைகள் என் = மிருகத் ஒளியைப் பரப்பினற சூரியன முதலாகிய கிரகங்களின் மலை டலங்கள் எத்தன்மைய.

கொல் இரண்டும் ஆம் ஒன்றும் அகசகன் விரதம் என்றதனால் விவ்வுகை, கிரசரம், சாந்திராயனம், அக்கினிகாரியம், சிராத்தம், யோகம், தானம் முதலியன கொள்ளப்படும். ஆசாரம் என்றதனால் நித்தியகரம், பொதுவிதி, கல்லொழுக்கம், அல்லவை பொழிந்தல், சூதகாசெளசம், பிராயச்சித்தம், பிரமசரிய முதலிய ஆச்சிரமங்களும் பெறப்படும் தீர்த்தம் என்றதனால் பிரமம், குருக்கள், கோகன்னம், சித்தவாசம், கன்னி, கங்கை, சோமம், விசுவம், காவிரி, விரசை, நருமதை, மகாகாளம், வைபை, வைதரணி சித்திரம், சுவாமி, சுமூருணை, குபேரதுங்கம், பஞ்சநதம், மானசம், பாவநாசம், தேசாச்சவமேதம், மாதங்க பத்திரை, கேதாரம், கிடமிணவேணி, யமுனை, சாளக்கிராமம் முதலிய தீர்த்தங்கள் பெறப் படும். கோள் = கொள்ளுதல், காலக்களை டளந்து கொளவது எனக் கிரகங்களுக்குக் கார

ணப்பெயர். அதனை முதனிலை திரிந்த தொழிலாகு பெயராக வாவது, வினைமுதற்பொருள் புணர்ந்த கெட்டு முதனீண்ட பெயரொன்றாவது கொள்க. (௩௧)

நீணிலப் பரப்பத னீள மெத்தனை

காண்வரு தீபமால் வரைத டங்கடல்

யாணர்வெண் டுனாநதி நதங்க ளெத்தனை

மாணுற வினினிதின் வழங்கென றேறதினான்.

(இ-ள்) நீள் நிலம் பரப்பு = நிலைத்தலையுடைய பூமண்டலத்தின் அகலமும், நீளம் எதுணை=நீளமும் எவ்வளவு, காண்வரு தீபம் மால் வரை = காணப்படுகின்ற தீவுகளும் பெரிய மலைகளும், தடம் கடல = விசாலமான சமுத்திரங்களும், யாணர் வெள் தினா நதி நதங்கள் எதுணை = புதுமையாகிய வெள்ளிய அலைகளையுடைய நதிகளும் நதங்களும் எவ்வளவு உள்ளன, மான் உற இனிதின் வழங்கு என்று = மாட்சிமை பொருந்த நன்மையோடும் உபதேசித்தருள்வாயாக என்று, ஓதினான்=சொன்னான்.

பூமண்டலம் தீவு மலை கடல நதி நதம் இவை யெவ்வளவு உள்ளனவென்றும், அவைகளின் அகலநீளங்கள் இவ்வள வென்றும் உணர்த்தி யருள்வீராக என்று இந்திரத்துயம்மனாகிய பிராமணன் கேடடான் எனபதாம். நதியாவது மேற்றிசையினிறுவ கீழ்த்திசை நோக்கிச் சென்று சமுத்திர சங்கமப்படும் ஆறு. நதமாவது கீழ்த்திசையி னின்றும் மேற்றிசை நோக்கிச் சென்று சமுத்திர சங்கமப் படும் ஆறாகும். இனிவருவன தொகுத்தும் வகுத்தும் முனனர்க் காட்டியவற்றையெல்லாம் விரித்துக் கூறுவனவாம். (௪௦)

கோட்டமில் குணத்தினான் குடந்தம் பட்டவன்

கேட்டவை முழுவதும் கிளத்தி யன்பினால்

வேட்டிடு வரம்பல வீந்து விண்ணவா

தாடடுணை பரவவை குந்தஞ் சார்ந்தனன்.

(இ-ள்) கோட்டம் இல குணத்தினான் = கோணுதல் இல்லாத குணத்தை யுடைய திருமாலானவர், குடந்தம் பட்டவன் கேட்டவை முழுவதும்=மிக்க வணக்கமுடையனாய் நின்ற இந்திரத்துயம்மனாகிய பிராமணன் கேட்பொருள்கள் எல்லாவற்றையும், அன்பினால் கிளத்தி = அனபுடனே இவை யிவையெனத் தெரித்து, வேட்டிடு பல வரம் ஈந்து = அவன் விரும்பிய பலவரங்களையுற கொடுத்து, விண்ணவர் துணை தான் பரவ=தேவர்கள் இருபாதங்களையும் வணங்கித் துதியாநிற்க, வைகுந்தம் சார்ந்தனன் = வைகுந்த பதவியை யடைந்தனா.

திருமாலானவர், இந்திரத்துயம்மனாகிய வேதியன் கேட்டவைகளை யெல்லாம் தெரியக் கூறி வரங்களும் கொடுத்துத் தேவர்கள் துதிக்க வைகுண்டஞ் சென்றார் என்பதாம்.

கோட்டம் = கோணல் அதனை “பொல்லா மரத்தின், கணக்கோட்டம் தீர்க்குத லஃதேபோன் மாந்தர் - மணக்கோட்டம் தீர்க்குதான் மாண்பு, என்றதனுதும் அநிக. குடந்த மாவது இரண்டுகையுந் துவசம்போல மாப்பிணைந்நும்படி கூப்பி, களிப்பினால் மெய்யிற்கொட்டி வணக்கி நிற்கும் ஓர்வகைக் கூத்து. அதனை “குடந்த மெய்கொட்டிக் கைகுவித்த லென்ப. ,, என்ற பிங்கலத்தைச் சூத்திரத்தால் அநிக. “குடந்தம் பட்டிக் கொழுமலர் சிதறி,, என்றார் திருமுருகாற்றுப் படையினும். (௪௧)

இந்திரத்துயம்மன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். எதி

எழுகீர்க் கழிநெழிலடி யாசிரியவீருத்தம்.

ஆங்கவன றானும் துயிலுண வறந்த லுருமபெறற் குமரர்மே லாசை
கோங்கெழில் கவற்றிச சணங்குபூத் தலர்ந்த குவிமுலை மகளிரின புறுத
லீங்கிவை முதல யாவையு நீத்திட் டியானென தென்பவை நீக்கி
யோங்குசீ வான்மா வினைப்பர மான்மாத் தலனோடும் பிறிதற வொடுக்கி.

(இ-ள்) ஆங்கு அவனும் = அப்பொழுது இந்திரத்துயம்மனாகிய பிராமணன், துயில் உணவு அருந்தல்=நித்திரை செய்தல் ஆகாரங் கொள்ளுதல், பெறல் அரு குமரர்மேல் ஆசை = பெறுதற்குரிய புத்திரர் மீது வைக்கும் ஆசை, கோங்கு எழில் கவற்றி சணங்கு பூத்து ஒளிரும்=கோவகம் அருமபினது அழகினையும் வறந்தித் தேமல்படர்ந்து விளங்காநின்ற, குவி முலை மகளிர் இனபு உறுதல்=திரண்ட தனங்களை யுடைய பெண்களோடு போகஞ் செய்தல், இவை முதல யாவையும் நீத்திட்டி=இவைகள் முதலாய் விடப்புகுந் தக்கனென யெல்லாம் வெறுத்து, யான் எனது என்பவை நீக்கி = யான் எனது என்று சொல்லப்படுகின்ற அகங்கார மாகாரங்களையும் தவிர்த்து, ஒங்கு சீவான்மாவின்=உயர்ந்த சீவான்மாவை, பரம ஆனமா ஒழி பிறிது அற ஒடுக்கி = பரமான்மாவோடுமே பேதமில்லாமல் ஒடுங்கச்செய்து.

தான் - ஈங்கு-தன் என்ன சாரிபா. இதுமுதன் மூன்றாம் குளகம் அந்தணன் தன் வீட்டை, தாரவீட்டை, புத்திரவீட்டை யென்னும் ஈஷணத் திரையங்களையும் நீக்கித் தத்துவ சுத்தியெய்தான் என்பது போதும்.

நன்மக்களைப் பெறுதல் அருமை யாகலால் “பெறலரும் குமரர், என்றான். அதனை “விரிகட லமிழதமும் வேலை ஞாலமுந் - செருமுகத் தழலுமிழ சிறுகண்யானையு மெரிமணித் குப்பையு மெளிதி னெய்தலா-மருமகப் பெறுதனமற் றரிய தென்பவே, என்று இந்துலாசிரியன் கூறியதன னுணர்க. (சுஉ)

தன்னுள் மதனிற் சகமெலா நோக்கித் தானதிற் புகுந்திதா தொழுகி முன்னதின முன்ன யுனாயுணர் விறந்த முழுமுத லாகியொன றாகிப் பின்னமற் றினறிக் குணங்குறி கடந்த பிரமபா வனையினி லடையா வுன்னரு மியோகத் துறங்கிந் சீவன் முத்தன யொழுகி லாளில.

(இ-ள்) தன் உள்ளம் அதனின் சகம் எல்லாம் நோக்கி=தன்மனத்தின் இடத்தே உலகமெல்லாவற்றையும் பார்த்தும், தான் அதில் புகுந்திதாது ஒழுகி = அறிவுருவாகிய தான் சடப்பொருளாகிய அச்சகத்திற் கலக்காது சாட்சிமாத்திரமாக நின்றும், முன்னதின் முன்னம்=முன்னப் பழம்பொருட்கும் முன்னப் பழம்பொருளாகியும், உரை உணர்வு இறந்த முழுமுதல் ஆகி=வாக்கு மனங்களுக்கெட்டாது நின்ற முழுமுதற் கடவுளாகியும், ஒன்று ஆகி=ஏகமாகியும், பின்னம் அற்று=பேதமில்லாமல், குணம் குறி இன்றி கடந்த பிரம பாவனையில்=குணமும் நாமரூப முதலிய குறிகளுமில்லாது அகோசரப்பட்டி விளங்கும் பிரமதியானத்தில், அடையா=சேர்ந்து, உன்னஅரும் போகத்து உறங்கி=நினைத்தற்கு அரிய பாவயோகத்தில் நிலைத்து, நல் சீவன் முத்தனம் ஒழுகிமே லாளில் = நல்ல சீவன் முத்தனம் இருக்கின்ற காலத்தில்.

இந்திரத்துயம்மனாகிய பிராமணன் தன்னுள்ளே உலகங்களைக்கண்டு அதனோடு கலக்காது சொல்லுதற்கரிய பிரமதியானத்தைக் கைக்கொண்டு பாவயோகத்தில் நிலைத்திருக்கக் காலத்தில் என்பதாம்.

சூருவி ஓபதேசமின்றித் தியானமும், தியானமின்றி ஞானமும், ஞானம் இன்றி மூத்தியும் கைகூடாதாகலின் இவனுக் சூருமொழிப்படி பிரமதியானது; செய்தான் எனக பிரம தியான மாவது தியானிக்கப்படுகின்ற சிவமும், தியானிக்கின்ற தானும், தியான மும் வேறல்ல வாகக்கண்டு தெளிதலாம். “ஹிசே ரிறையுத் தானும் தியானமும் வேறென் னை-தேவத லழிவிலாத பிரமநத நியான மாகும்,, என்னும் இலிங்கபுராணச் செய்யு ளால் அதிக. பாவயோக மாவது உலக மெல்லாவற்றையும் புறத்துக் கண்டவாதே தன் னகத்துக் கண்டு அதனின் வேறாய் நிற்குநிலை (சாந)

பரிதியுஞ் செல்வ னுன்றாகக் கடவுள் பதியினி லேகெனப் பணிப்ப மருவிய யோக மாட்வியிற் பனிதோய வானிடைப் படர்ந்துசெல் போதின் விரிகதிர் விமான மெய்தலு மதன்மே லிவர்த்துயா விண்ணவர் முதலோ ரிருபுடை நடப்ப மானசோர்த் தரமால் வரைமிசை யினிதுசென நிறுத்தான்.

(இ-ள்) பரிதி அம் செல்வன் = சுதரிசன சக்கரத்தையுடைய அழகிய விட்டுணு மூர்த்தி (பிரசன்னமாசி) நானமுகம் கடவுள் பதியினில் ஏகு என டணிப்ப=நான்குமுகம் கணையுடைய சூரிய மண்டலத்திற்குச் செல்லக்கடவாய் எனக் கட்டணியிட,மருவிய யோகம் மாட்வியின் = தானகொண்ட யோகத்தின் பெருமையால், பனி தோய் வான இடை படர்ந்து=சூளிர்ச்சி பொருந்திய ஆகாய வழியாக வினாந்து, செல் போதின் = போகும் போது, விரி கதிர் விமானம் எய்தலும்=பரந்த ஒளியையுடைய தேவ விமானமொன்று வந்து எதிர்ப்படதலும், அதன் மேல் இவர்கு=அவ்விமானத்தின்கண் ஏறி, உயர் விண் ணவர் முதலோர் இரு புடை நடப்ப=பேலாகிய தேவர்கள் முதலிய கணங்களா யுள்ளார் இருபக்கத்தும் (உபசாரஞ்செய்து) போகாநிற்க, இனிது சென்று=சிறப்புடன் சென்று, மால் மானசோத்தரம் வரை மிசை இறுத்தான=பெரிய மானசோத்தர மலையின் கண் வந்து தங்கினுன

நான்கு முகங்களையுடைய சூரியன் சிவசூரியன் அதனைப் பின்னர்த் காணக் சிவயோகி யர் தாரணை பன்னிரண்டனையு, தியானம் பன்னிரண்டனையுஞ் செய்து முடிப்பாராயின், அவர்கு ஐடபூத சித்திகளு முண்டாகும் அவற்றை இவ்விருபங்களாற பிறா காணு மலுத்தல், நிழலின்றி நிறமல், அருமகி நிறமல், வெளியிடத்துச் செல்லல், அந்தரத்தைக் கடத்தல் என்பன ஆகாயசித்திக ளாகலின் இவனு ட வெளியிடத்துச் சென்றான் எனக் மானசோத்தர மாவது புட்கரத் தீவினக் ணுளளதாய், தேர் உருளைபோல வட்ட வடி வுடைத்தாய் ஐம்பதினாயிரம் பேசனை ஆளவுடைத்தாய் நிறகும் ஓர் மலைபாட சூரியதேவ னே அமரங்கெழு, அதனைக் கொண்ட தீவிழகுடி கடவுளா யிருத்தலால் அங்குச் சென்று தங்கினுன எனக் (சச)

ஆயிர கோடி வெங்கடாச செல்வ ரள்ளிருட் பிழம்பெடுத்த தருந்தும் பாயொளி மழுங்கப் புதுவெயி லெறிக்கும் பனிவரை முகட்டினுட் புருந்து தாயென வுலக முழுவதும் பூதத் தனிசகட ரதனைமுன னுதலு மேயபே ரொளியா யருவுரு வாகு மெப்பப்பொரு ளுருவினெய் தியதே.

(இ-ள்) அள் இருள் பிழம்பு எடுத்து அருந்தும் = கெருங்கிய இருட்டொருதியை யள்ளி விழங்காநின்ற, வெம்.கதிர் ஆயிரகோடி செல்வர்=வெப்பமாகிய கிரணங்களை யுடைய ஆயிரகோடி சூரியர்களது, பாய் ஒளி மழுங்க புது வெயில் எறிக்கும்=பரந்த ஒளி கள் எல்லாம் சூன்ருமாது புதுமையாகிய கிரணங்களை வீசுகின்ற, பனிவரை முகட்டின்

இந்திரத்துப்பம்மன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். என

உள் புருத்து=பனி பொருத்திய மலையின் உச்சியினுள்ளே பிரவேசித்து, உலகம் முழுவதும் தாய் என ஸூத்த = உலகமெல்லாவற்றையும் தாயினைப்போலப் பெற்று, தனிசுடர் அதனை மூன்றுதலும் = ஒப்பற்ற சிவபராசு சுடரைத் தியானித்தலும், மேய பேர்ஒளி ஆய் = பொருத்திய பெரியசோதி வடிவமாய், அரு உருஆகும் மெய் பொருள் - அருவுருவுடைத் தாய் விளங்கும் உண்மைப் பொருளாகிய தட்டரசுவய, உருவின் எய்திடது = சுகளருபத் துடன் பிரசன்ன மாயிற்று.

இந்திரத்துப்பம்மனாகிய மறைபவன் பாணசோத்தர மலையிலுட புருத்து பரம் சிவனைத் தியானித்தலும், அவா சோதிவடிவமாயத் தோன்றினான் எனவரும் மெய்யப் பொருள் எனனுஞ் சொல் சிவன் என்னும் உயர்நிலைப் பொருளை யுணர்ந்திறமேனும் அது அஃறிணைவாசக மாதவின, அதற்கேட்ப எய்தியது என அஃறிணைமுடிபு பெற்று நின்றது இதனைத் தோல்காப்பியம் சொல்லதிகாரம் “காலமுலகம், என்னுஞ் சூத் திரத்தால் அமைக்க (சு’ரு)

எய்தியு் வொளியிற் றேனறிய வருவை யிருகணுவ் களிப்புற நோக்கிக் கையினை முகிழ்ப்ப வுளவகனிச் சூருகக் களிப்பொடு மெய்யமயிற் பொடிபா வையன தடியிற பணிதலு மெழுதென தனபினிற் றமுளமா மறையோன மெய்யினினை தந்த கோடிசூ ரியரின விரிகதூப பிறுமபெழுந் தமுவே

(இ-ள்) எய்திய ஒளியில் தோன்றிய உருவை=அவ்வளவு தோன்றிய சோதிவடிவாகிய பரசிவத்தை, இரு கணனும் களிப்பு உற நோக்கி=இரண்டு கணங்களும் ஆனந்தம் பொருத்தத் தரிசித்து, இனை கை முகிழ்ப்புடன் கனிந்து உருக=இரண்டு கைகளுமா அஞ்சலிப்பவும் மனம் இளையருகாநிற்கவும், களிப்பு ஒடு மெய் மயிற் பொடிபா=உவகை மிகுதலால் உடலின்களுள்ள விரோமங்கள் சிலிர்ப்பவும், ஐயான அது அடியில் பணிதலும்=அபடரசிவத்தினது திருப்பாதங்களில் (மீழ்ந்து) வணங்குதலும், எழுக என்று அன்பின் தழுவு=(அன்பனே) எழுந்திருப்பாயாக என்ற அன்பின் மிகுதியினால் அவனுடலத்தைத் தழுவுதலும், மறையோன மெய்யில் மிளமு=பிராபணனது சீர்த்தியின்றும், அருத கோடி சூரியரின=அளவிலலாது கோடிசூரியர்கள் ஒருங்கு நோக்காதமோல, விரிகதூர் பிழப்பு எழுந்தது=பாருத தோனது சோதிப் பிறுமபானது தோன்றிற்று

கண்ணம்-உள்ளம்-எழுக என்பன விகாரபாபுடு நின்றன கை முகிழ்த்தலாவது கையினை பொன்றே பொன்று புகாக்கபோல விரல் நீண்டிருக்க மாப்பிண்டத்துப் பொருந்த வைத்தல் இதனை அஞ்சலிக் கை எனல “அஞ்சலி யென்ப தறிவுறக் கிளப்பி-னெஞ்சலி வின்றி யிருகையும் புகாக்கபாய - வந்தகம் பெருந்து மாடசித் தென்றன் - ரந்த மில காட்சி யறிந்திசினோ ,, என்றார் நாடகநூலாரும். (சு’ரு)

எழுந்தந் சோதி யிரணிய கருபப னுழைபுளா யாவரும் யாவும் தொழந்தரு முத்தா புகுமவழி யாகுஞ் சுடரவன் மண்டலத் தடைந்து செழுங்கனம் பிறுமபா முககணைம பெருமான் நிருவருளா பெற்றுவே நின்றி யழுங்கலில் சிவமாத தன்னுருத் தானு யமார்துய ரினபமுற் றதுவே.

(இ-ள்) எழுந்த நல் சோதி=அவ்வாறு தோன்றிய ஒளிப் பிறுமபானது, இரணிய கருப்பன் உழையுள் ஆய்=இரணிய கருப்பன் என்னுஞ் சிவசூரியன் எழுந்தருளி யிருக்கும் தானமாகியாவரும் யாவும் தொழும் தரு முத்தர் புகும் வழி ஆகும்=யாவராலும் எவைகளாலும் வணங்கத்தகுந்த சிவன் முத்தர்கள் போகின்ற வழிபாடும் இருக்கின்ற, சுட-

ரவன் மண்டலத்த அடைந்து = சூரியமண்டலத்திற் பிரவேசித்து, செழு கனல் பிழம்பு ஆம் முக்கண் எம்பெருமான் திரு அருள் பெற்று=கொழுமையாகிய அக்கினிப் பிழம்பா யுள்ள திரிநேத்திரங்களை யுடைய எமது தலைவராகிய சிவபெருமானது திருவருளே உருவாகி, வேறு இன்றி = இரண்டற்று, அழங்கல் இல் சிவம் ஆம் தன் உரு = கெடுதலில் லாத அநாதி சிவரூபமாகிய தன்வடிவே, தான் ஆய் அமரத்து=தன்வடிவாகச் சிவத்தோடு அத்துவிதமாய் விளங்கி, உயா இனபம் உறறது=மேலாய் அந்தமில்லின்பத்தையடைந்தது.

இந்திரத்துயம்மனாகிய சேவன் முத்தனது மெய்யில் நின்றும் எழுந்த சோதிப் பிழம்பானது சூரியமண்டலத்திற் புருத்து, சிவனது திருவருளுருவாய் விளங்கி, அதனோடு அத்துவிதப்பட்டு இன்பமுறறது என்பதாம்.

இரணிய கருப்பன் என்றது காண்டிச் சிவசூரியனை யெனக் டர்க்கன் என்று காயத்திரியிற் காணப்பட்டு இரணிய கருப்பன் = இச்சாளுரனக் கிரியைகளை யுடையவன், சிவ பெருமானுக்கு இத்திருநாம முன்மை “உறை விராட் டிரணிய கருப்ப ஹுறறு ..குறை விலா விச்சுவ நென்மும் கூறுவாரா,, என்ற வாயுசங்கிதைச் செய்யுளால் அறிக.அண்ட ஆதித்தன், பிண்ட ஆதித்தன், மன ஆதித்தன், ஞான ஆதித்தன், சிவ ஆதித்தன் என ஆதித்தனை ஐவகைப்படுத்தித் தெய்வப்புலகைத் தீருழல நாயனார் திருவாய் மலர்ந்தருளியபடி, இவன உடலினின்றும் மெழுந்த சோதியை ஞானதித்தன் எனவும், சுடரவன மண்டலத்தை அண்ட ஆதித்தன் எனவும், அங்குத் தோன்றி யுள்ளதைச் சிவ ஆதித்தன் எனவும் கொள்ளினு மமையும், சிவசூரிய பகவானுளவர் மேற்குநோக்கி வெண்ணிறமாய் விளங்குஞ் சத்தியோ சாத்முகமும், வடக்கு நோக்கிய செந்நிற வாமதேவ முகமும், கிழக்கே பொன்போன்ற தாபுருடமுகமும், தெற்கில கருநிற அகோரமுகமும் ஆகிய நான்கு முகங்களும், எட்டிப் புயல்களும், பன்னிருகண்ணும், சுடாமுடியும், சிவப்பு வஸ்திரதாரணமும் உடையராய், நவான்கு முகங்களை யுடைய பாற்கரனும் பானுவும் ஆதித்தனும் முறையே வலப்பக்கம் பிறப்பகம் இடப்பக்கங்களிலும், வித்தாணா, சுதாணா, போகினி, ஆபி யாபினி, தீத்தை, சூககுமை, சேபை, விபூதி, விமலை, அமோகை, வித்துதை, சருவதோமுகி, பத்திகா என்னுஞ் சத்திகள் நாற்பாலினும் விளங்க, தைவிசுமதியாகிய தேவி யுடனே வீற்றிருப்பார் எனக்.

சிவசூரிய மூர்த்தியின பக்கத்திற் பிரமதேவர் இருத்தலானும், சிவசாலோகாதி மூர்த்தியடைவோர் அவாவழியே போகவேண்டி மாகலானும் இரணிய கருப்பன் என்றதற்குப் பிரமதேவர் எனப் பொருள் கொள்ளு மொன்று அது சிறப்பன் றென்க. யோகிகள் சகல கிலேசங்களும் விடுபட்டுப் போகுக காலத்தில தேவயானமாய் இருப்பவன் சூரியன் ஆகலானும், அவர்கள் போகும்வழி, முறையே அக்கினி, பகல, பூர்வபக்ஷம், உத்தராயணம் வருடம், காற்று, சூரியன், சந்திரன், மிளனல், வருணன், இந்திரன், பிரமன் என்பவர்களின் எல்லா யாகலானும், இவ்விந்திரத் துயம்மனுஞ் சோதிப்பிழம்பாய் எழுந்து சூரியமண்டலம் புருத்து அருள்பெற்றீர் முத்தியுற்றான் என்க. ஆனமர் அநாதி சிவரூபம் என்பதனை “அனாதி சிவரூப மாகிய வான்மாத்-தனாதி மலத்தார் நடைப்பட்டு நின்றது-தனாதி மலமும் தடையற்ற டோதே-யனாதி சிவரூப மாகியவாரே,, எனனுந் தீருமந்திரத் திருச்செய்யுளார் காண்க.

(சஎ)

இன்னணங் குழந்தை மதிதவழ் குடுமி யீற்றைவனை யேத்தாந ரல்லான் மன்னுதற் கரிதா முத்திவீ டதனின் மருவுதற் கரிதென வழங்க வன்னவற் குறாத்த காதையை யெமக்கு விரித்துரை யெனவரு மறையோர் பொன்னகாக்கிறைவனகேட்டலுமுலகம் பொதிந்தசேவடியினோன்புகல்வான்.

இந்திரத்துப்பீடமன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். ௪௯

(இ.ள்.) இன்னம்=இக்கனக் கூறப்பட்ட விதமே, குழுவதை மதி தவழ் குழியி இறைவனை=இளம்பிறைச் சந்திரன் பயிலுகின்ற சடாமுழையை யுடைய சிவபெருமானே, ஏத்துவர் அல்லால் = துகித்து வழிபடுகின்றவர்களே யல்லாமல், மன்னுதற்கு உரித்து ஆம் முத்தியீடு அதனில் = நிலைபெறுதற்கு உரித்தாயுள்ளது, சிவசாட்சிப முத்தியின்கண், மருவுதற்கு அரிது=(மற்றையோர்) அடைந்திருத்தல் இல்லையே யாகும், என வழங்க=என்றிவ்வாறு (கூர்மமாய்நின்ற) திருமால் கூற, அரு மறையோன் = அரிப வேதங்களை யறிந்த நாரதமுனிவரும், பொன் நகர்க்கு இறைவன்=சுவர்க்க லோகத்தி னுடைய இரத்திரனும், அன்னவன் கு உணர்த்த காதையை=அவலிந்திரத்துயர் மனையிருந்த அந்தணனுக்குச் சொல்லி யருளிய புராணசரித்ததை, எமக்கு விரித்து உணர் என கேட்டலும் = எங்களுக்கு விரிவு படுத்திக் கூறிபருள்வீராக என்று பிரார்த்தித்தலும், உலகம் பொருந்த சே அடியி னேன் புகல்வான் = மூவுலகங்களைப் புகழ் செய்விய பாதங்களையுடைய திருமால் சொல்வாராயினார்.

இக்கனமே இக்கூர்மபுராணத்தைக் கேட்டுணர்ந்து சிவபிரானது திருவடிப் பூசனை யைச் செய்து முத்தியடைந்த இந்திரத்துப் பீடமனைப் போல்வாறாக அல்லாமல், மற்றையோர்க்கு முத்தி கிடைத்தல் அருமையாம் என்று கூற, நாரதரும் இந்திரனும் மறை யோர்களும அபுராண சரித்திரத்தை விரிவாகக் கூறும்படி கேட்டலும், கூர்மமாய் நின்ற திருமால் உணர்த்தத் தொடங்கினான் என்பதாம் இன்ன வண்ணம் என்பது இன்ன ணம் என மரு உமொழியாயிற்று எமக்கு ம=என்றதன்கண் இறந்தது புதிது இய எச்ச வுடமை விகாரத்தாற் குறுகுகது முத்தியீடு-இருபெயரொட்டிப் பண்புத்தொகை, விடுதல் என்றுபொருள், வீடு-முதலிலேயிருந்த தொழிலாகுடையா (சு.அ)

என்றார் உய்த்துச் சூதமா முனிநன் முனிவராக கிணிதினி னிசைத்தான மன்றவிக காலை கேட்டுளோர் பயின்றோர் மற்றதி னோரொழுந் துணாந்தோ ரொன்றிய செலவத் தமர்ந்துவினை கிணிக்கார் சிறுவனா யினிதினி னுயிர்ப் பூத்துக் கொள்ளாதேன றுளிகக மன்றுணரின ருடுங் கூத்தன தழநிற வுறைவார்.

(இ.ள்.) என்று=என்றிவ்வாறு, மா சூதமுனி=பெருமையை யுடைய சூதமுனிவர், நல் முனிவராகு இனிதின் இசைத்தான்=நன்மையாகிய நைமிசாரணியத் திருந்த முனி சிவோட்டர்களுக்குத் தெளிவாகச் சொன்னான், மன்ற இ காலை கேட்டு உள்ளோர்=உறுதியாக இக்கூர்மபுராணத்தைக் கேட்டவர்களும், பயின்றோர் = பாராயணஞ் செய்பவர்களும், இதின் ஓர் எழுத்து உணராதோர் = இதன் கணுள்ள ஓர் எழுத்தின் பொருளை அறிந்தவர்களும், ஒன்றிய செல்வத்து அமர்ந்து=(இம்மையில்) தருதியாகிய செல்வமுடையவராய் இருந்து, நயம் பட கிண்கிணி கால சிறுவனை உயர்த்து = நன்மை யுண்டாகும்படி கிண்கிணி பென்னும் ஆபரணத்தை யணிந்த காலகணையுடைய சம்புரத்திரர்களைப் பெற்று (வாழ்த்து மறுமையில்) கொன்றை தேன துளிப்ப=கொன்றைப் பூமாலையினின்றும் தேன துளி சிந்தாநிற்க, மனது உள் நிறுது ஆடுங் கூத்தன அது=சபைகளின் இடங்கடோறும் நிறுது திருநடனஞ் செய்தருளுகின்ற, சிவபெருமானது, அடியிழல் உறைவார் = திருவடி நீழலின்கண் கூடியிருப்பாரா எனக

கூர்மபுரமாய் நின்ற திருமால் இந்திரன் முதலிய தேவர்களுக்கும், நாரதர் முதலிய முனிவர்களுக்கும் இவ்வாறு கூறினார் என்று சூதமுனிவர் சொல்லினார். அவ்வாறே இப்புராணத்தைக் கேட்டவர்களும், பாராயணம் பண்ணுவோரும் இதனில் ஓர் அக்ஷரத்தை யறிந்தவர்களுங் ஆகிய இவர்கள், இம்மையில் செல்வத்தோடு குறைவின்றி

வாழ்ந்து கிழந்தபேற்றும் புத்திரபேற்றையும் அடைந்து மனதுமயிற் சிவகதிசேர்வர் எனப்படும்.

மன்ற என்னஞ் சொல் நிச்சயப் பொருளை யுணர்த்துவதாம். அதனை “மன்ற வென் றெனத் தேற்றஞ் செய்யும், என்னும் இலக்கண விளக்கச் சூத்திரத்தால் அறிக எழுத் துணர்வார் முத்தியடைவார் எனபதனை “எழுத்தறிபத் தீரு மிழிதகைமை தீர்ந்தான்— மொழித்திறத்தின் முட்டறுப்பா னொழுத்திறத்தின், முட்டறுத்த மல்லோன் முத னூற் பொருளுணர்ந்து—கட்டறுத்து வீடு பெறும்,, என்றதனால்விளங்கும். புத்திரப்பேறு இய்மையில் சிறந்தது என்று “பெறு உவற்றுள் யாமறிவ தில்லை யறிவறிந்த—மக்கட் பேறல்ல பிற,, எனவும், “உந்து லோக்க உழிந்தபா முழுவது மொருங்கே—வந்து தாபொழு மரசி யல் உன்னெலாம் பெரினு—மிந் தி ரா தியர் பெரு மாதத் திருகை பெற்றிடினு—மைந்த ரின் றியே வாழ்வது வாழ்வுமற் றனறே,, எனவும் பெரியோர் கூறினர். செலவம் எனவே அது கொண்டு நடப்பதும் அறமும், அதன் பண்பாயுள்ள அன்பு பொறுமைகளும், அத னால் அறுபலிக்கப்படும் இன்பமும், அவற்றின் பயனுள்ள புகழ், மதிப்பு என்னும் எழு க்கைப் பெற்றியுபுகொள்க சிவபெருமான நிருநடனஞ் செய்யுஞ் சபைகளான - திரு காலங்காட்டில் இரத்தினசனையும், சித்தம்பரத்திற் கணகசனையும், மதுரையில் வெள்ளிச் சனையும், திருவெல்வேலியில் தாமிரசனையும், திருக்குற்றலத்திற் சித்திரசனையும் ஆகிய ஹந்துமாம். (சக)

இரத்திரத்தியம்மன முத்தியடைந்த அத்திரபாயம்.

முத்திரபாயம்.

ஆகாதிருத்திரத்திர—கூர்.

இரண்டாவது

வருணச்சிரம தன்மமுரைத்த அத்தியாயம்.

அஃதாவது உயிர்க்கு இனறியமைப்பா உறுதிப்பொருள், நான்கு ன் மேலாய வீட் டினபத்திற்குக் காரணமாய் அறத்தை நிறுத்த முறையானே கூறுவான்றொடங்கி, அவ வறம் பலவகைப்பட்டு கிறவன இல்லறம் துவறம் என இருவகைப்படுத்தி, அவற்றுள் காலவகைப்பட்ட வருணத்தினதும் ஆசிரமத்தினதும் தருமங்களைக் கூறும் பாடமாம். நருமதை—நனமதை, கருமம்—கண்மப என்றோடோல, தருமம் என்றது தன்மம் எனப் பட்டது அத்தருமம் ஒழுகும் வழக்கு தடைமென மூவகைப்படுத்தலின், ரண்டுக் கூறப் படுவது ஒழுக்கமும், அதிணையறத் தவறினாக்குரிய தன்மமும் என்க. அத்தியாயம் எனி னும், பட்டலம்—சுருக்கம்—இலப்பகட்டி ரிச்சேதம் எனினும் ஒக்கும்.

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிரூத்தம்

பொன்னகாக கிறைவ னாகி யாமரரும் புலனாக னோந்துந்
தன்னுழை யடக்கும் வீணை முனியுணர் தாழ்ந்து கேட்ப
மின்னகு லேமி சங்கம வெங்கதை சிலைவா னோடு
மன்னிய கூடம் ரூப மாணமுத மலாந்து சொல்லான.

(இ-ள்) பொன் நகர்க்கு இறைவன் ஆதி அமரரும் = பொன்மயமாகிய சுவர்க்க லோகத்திற்கு அரசனான இந்திரன் முதலாய தேவர்களும், ஐந்து புலன்களும் தன் உழை அடக்கும் வீணை முனிவனும் = பஞ்சேந்திரியங்களையும் தன்வசப் படுத்துகின்ற யாழினை யுடைய காரதமுனிவரும், தாழ்ந்து கேட்பு=வணங்கி நின்ற கேட்க, மின் கரு கேமி சக் கம்=ஒளிகைக் காலுகின்ற சககரம் சங்கு, வெட்டு கடைசிலை வான் ஏறடி=கொடு தொழிலை யுடைய தண்டம் வில் வான் என்னும் பஞ்சாயுதங்களையும் தாங்கி, மன்னிப் கூர்ம ரூப மால்= வீற்றிருந்த கூர்ம ரூப மாகிய திருமாலானவா, மூகம் மலாகது சொல்வான்=முகமலர்ச்சி யுடன் சொல்லத் தொடங்கினர்.

காரதரது மகதியென்னும் வீணைபானது, தன்னிசையைக் கேட்டார உணவு பரிசும் கத்தமுதலிய மற்றென்றனையும் நாடாது, அதனைப் பெயன்றி வேறென்றையும் கேட்காது தன்வசமுற இனிமை கொடுத்து நின்றலானும், விசுவாவச வென்னும் கத்தருவனது பிருகதிபென்னும் வீணையினும், துப்புருவினது களாவதியென்னும் வீணையினும், சரச வசியினது கச்சபி பென்னும் வீணையினும் சிறந்து விளங்கலானும் “புலனைந்துர் தன் னுழை யடக்கும்வீணை,, என்று சிறப்பித்ததாம். (க)

சித்திய மாகி யொன்றாய் நிமலமா யெங்கு மாகித்
தத்துவம் கடந்து நின்ற மகேச்சரன மனனு ணீங்காச்
சித்துரு வாகி யானமுற் றேனறினேன் சிறந்த வென்பே
ருய்த்தினி னுணரி னாரா யணனென வுணர்ப்பர் மேலோர்.

(இ-ள்) இனிது உய்த்து உணர்ன்=(அனடர்களே) நன்றாக யோசித் தறியுமிடத்து, யான் முன்=நான் முன்னர்க்காலத்தே, சித்தியம் ஆகி=அழிவில்லாத தாகியும், ஒன்று ஆய்=ஏகமாகியும், நிமலம் ஆய்=இயல்பாகவே பாசங்களி னின்றும் நீங்கியதாயும், எங் கும் ஆகி=எவ்விடத்தும் வியாபிப்புகியும், தத்துவம் கடந்து நின்ற மகேச்சரன் தன்னுள்= தத்துவங்களையும் கடந்து விளங்குகின்ற மகேசுர மூர்த்தியினிடத் திருந்து, நீங்காத சித்து உரு ஆகி தோற்றினேன் = பிரிதலில்லாத அறிவுருவமாக உற்பவித்தேன, சிறந்த என் பேர்=சிறப்பிையுடைய எனக்கு நாமம் யாதெனில், மேலோர் நாராயணன் என உணர்ப்பர்=பெரியோர்கள் நாராயணன் என்று சொல்வார்கள்.

சதாசிவ தத்துவத்திற் கிரியை யேறி ஞானம் குறைந்து இச்சாசத்தி ரூபியாயிருக்கின் அதனை மாகேசுர தத்துவம் என்ப. அது ஈசரதத்துவம், அதிகாரதத்துவம், சுகளதத்து வம், பிரவிர்த்தி தத்துவம் எனவும் பெயர்பெறும். இம்மகேசுர மூர்த்தியின் இடப்பக் கத்தில் நின்று விட்டுணுமூர்த்தி தோன்றினார் எனப் பின்னாக் கூறப்பட்டுள்ளது. நாரா யணன்-நார=நீர், அயன=இடம் எனவே, சலத்தினை யிடமாகக் கொண்டவன் எனப் பொருள். “நாரத்தி லமர்ந்த வாறறு ஞானன்,, எனப் பின்னர்க் கூறுமாற் றுணும் விளங்கும் தன் - சாரியை. (உ)

பாய்தினா சுருட்டிந் தெணனீர்ப் பனிக்கடன முகட்டிற் செங்க
ணயிரஞ் சூட்ட ராவி னறிதுயி லமாந்து பின்னாக்
காய்கதிர் தோன்று மேல்வைக கண்மதர் நீங்கி யாங்கு
மீயுய ருலக மூனறும் படைத்திட விழைவுற் றேனல்.

(இ-ள்.) பாய் தினா சுருட்டிம் தென் நீர் = பரந்த அலைகளை மடக்குகின்ற தெளிந்த நீரினை யுடைய, பனி கடல் முகப்பின் = குளிர்ந்த பார் கடலின் மீது, செம் கண் ஆயிரம் சூட்டி அராவின் = சிவந்த கண்களையும் ஆயிரம் தலைபையு முடைய ஆதிசேட னூதிய சயனத்தின்மேல், அறி துயில் அமர்ந்து = யோகசித்தினை செய்து, பின்னர் = பின்பு, காய் கதிர் தோன்றும் ஏல்லை = எரிக்கின்ற கிரணங்களை யுடைய சூரியன் உதிக்கின்ற அவ்வள வினைக்கொண்ட காலத்திலே, கண் மதர் நீந்தி = கண்மயக்கத் தெளிந்து, ஆங்கு = அப பொழுது, மீ உயர் மூன்று உலகமும் படைத்திட விழைவு உற்றேன் = மேலாக உயர்ந்த திரி லோ கங்கையுந் சிருட்டிக்கொழுமாறு விரும்பக் கொண்டேன்

அறிதுவிலாவது தம்மையும் மற்றைய பொருள்களையும் அறிந்துகொண்டு துங்குவ தாம். அதனைத் துங்காமற் துங்குவது எனபர் ஆன்றோர்கள். “துங்காமற் துங்கிச் சுகம் பெறுவ தெக்காலம். ,, என்றார் நாயுமான சுவாமிகளும். நாராயணமூர்த்தி அறிதுயில் செய்யுங் காலமாவது—மானுட வருடம் முப்பது சென்றால் தேவர்களுக்கு ஒரு மாதமாகும். இப்படித் தேவவருடம் பத்துச் சென்றார் சத்தவிருடிகளுக்கு ஒருவருட மாகும். அங்கனம் முனிவர் வருடம் பத்துக் கொண்டது துருவனுக்கு ஒருவருடம் ஆகும் இங்ஙனம் பன்னீ ராயிரத் தேவவருடங் கொண்டது ஓர் சதுர யுகமாம். இச்சதுர யுகம் எழுபத் தென்று முடிந்தால் ஒருமனு வந்தமாம். இம்மனுவந்தரம் பதினான்கு கழிந்தார் பிரமதேவருக்கு ஒருபகலாகும். இங்ஙனம் துருவருடங்கழிந்தார் பிரமாவுக்கு ஆயுள்முடியும். பிரமதேவ ரது பகலொன்றிலே சுவாயம்புமுதல் பௌதியன் ஈறாகவுள்ள பதினான்கு மறுக்களும், அரி முதல் சசி யிறுவுள்ள பதினான்கு இந்திரர்களும் அரசாண்டு இறப்பார்கள். ஒரு மாதத்துள் நானூற்றிருபது இந்திரா மரிப்பா ஒருவருடத்துள் ஐயாயிரத்து நாற்பது இந்திரர் இறப்பார்கள். ஒரு பிரமதேவரது ஆயுள்ள ஐங்கிலக்கத்து நாற்பதினாயிரம் இந் திரர் இறப்பா. இங்ஙனமுள்ள பிரமதேவராகு ஆயுள் முடிந்து இறப்பாராயின நாராயண மூர்த்திக்கு ஒரு பகல் கழியும். இவ்வாறுள்ள பகல் கழிந்தவுடன் விஷ்ணு ஆயிரக்கைகள், ஆயிரக் கால்கள், ஆயிரமுடியோடு அறிதுயில் செய்தருளுவா எனபதாம். சூரியன் உதிக் குங்கால மாவது விடியமுன் ஐந்து நாழிகை யளவ்னதாய காலம். இதனை பிரமீ முகூர்த்தம் என்றுக் கூறுப.

(௩)

ஆயிடை யெனது நெஞ்சத் துருளொடு மகிழ்ச்சி பூப்ப
மாயிரு ஞாலம் போர்த்து மல்கிருட் பிழம்பு சிக்கும
பாயொளிப் பரிநி கோடி யெழுவதெனப் பசுந்தேன் பிக்குரு
சேயிதற்கு கமலப் போதிற் செல்வனமுன றேனறக கண்டேன்

(இ-ள்.) ஆ இடை = அவ்வெல்லையிலே, எனது நெஞ்சத்து அருள் ஓடு மகிழ்ச்சி பூப்ப = என்னுள்ளத்திற் கருணையும் சுகதோஷமும் வினாயுமபடி, மா இரு ஞாலம் போர்த்து மல்கு = சிறந்த பெரிய உலகத்தை முடி நிறைந்த, இருள் பிழம்பு சிக்கும = இருட் கூட்டத்தை நீக்குகின்ற, பாய ஒளி கோடி பரிநி = பரந்த ஒளியை யுடைய கோடி சூரியர் கள், எழுந்தது என = உதயஞ் செய்தாற்போல, பசு தேன் பிக்கும் சே இதழ் கமலம் போதில் = பசுமையாகிய தேனைப் பொழிகின்ற சிவந்த இதழ்களையுடைய (எமது உந்தி யாகிய) தாமரைப் பூவில், மூன் செல்வன் தோன்ற கண்டேன் = முதலில் பிரமன் உதிக்கக் கண்டேன்.

ஆயிடை என்றது “வடவேங்கடம் தென்குமரி-யாயிடைத்தமிழ்,, என்று தோல்காப் பியப்பாயிரஞ் சொற்றார் போல நின்றது, அ என்னும் முதல் நீண்டு எழுத்ததிகாரப்

வருணச்சிரம தன்மமுரைத்த அத்தியாயம். ௮௩

புறனடையால் யகர வுடம்புமெய் பெற்று முடித்தது. சிறுட்டிக்க கிணத்த் அளவிலே எனக்கு அருளுந் உவகையும் உண்டாகும்படி, என் நாபிக்கமலத்துக் கோழிகூரீடர் உதயஞ்செய்தார் டோலப் பிரமண முதலில் உதித்தான் எனபதாம். (௮)

அவ்வழி குழவித் துங்க எடுசிலை வடிவேற் செங்கேழ்க்
கொவ்வையங் கணிவெண் முகத்தங் குலவுமோர் கமலம் பூத்துக்
தெய்வமென் கொம்பி ரணடு செவவிள நீருந் தாங்கிப்
பொளவவா ரிதியிற் பொன்னம பங்கயத் துதித்த தன்மே.

(இ-ள்) அவழி=அதன் பின்பு, பொளவ் வாரிதியில் = குமிழிகளையுடைய அந்தக் கடலில், பொள அம் பங்கயத்து=பொன்போன்ற அழகிய (எனதுநாபிக்) கமலத்தினின்றும், மென தெய்வக் கொம்பு=மிருதுவாகிய தெய்வத் தன்மையினை யுடைய ஒரு பூங்கொம்பானது, குழவி திங்கள் = பிறைச் சந்திரனும், அடுசிலை = கொலைத் தொழிலைச் செய்கின்ற வீரர்களும், வடிவேல்=கூடையாகிய வேற்படைகளும், செம் கேழ் அம் கொவ்வை கனி=சிவந்த நிறமுள்ள அழகாகிய கோவைப் பழமுட, வென் முத்தம்=வெள்ளிய முத்துக்களும் (ஆகிய இவைகள்) குலவு மோர் கமலம் பூத்து = விளங்குகின்ற ஓர் தாமரைப்பூ மலரப்பெற்று, இரணடு செம் இளநீருட தாங்கி=இரணடு செவ்விறீர்க் குருமபைகளையுந் சுமந்துகொண்டு, உதித்தது=தோன்றியது.

அன்று ஏ அசைகள், டாங்கடலி னிடத்துள்ள எனது நாபிக் கமலத்தினின்றும் ஒரு பூங்கொம்பானது பிறைச்சந்திரன், வில், வேலாயுதங்கள், கோவைப்பழம், முத்துக்கள் ஆகிய இவைகளைக் கொண்டுள்ள ஓர் தாமரைப்பூ மலரப்பெற்று, செவ்விறீர்க் குருமபைகள் இரண்டையுந் சுமந்து தோன்றிற்று எனபதாம் இவை உருவ கமாகும். ஒரு பூங்கொம்பு என்றது இலக்குமி தேவி யெனவும், பிறைச்சந்திரன் என்றது நெற்றி எனவும், வில் என்றது இருபுருவம் எனவும், வேலாயுதங்கள் எ-து, இருகண்கள் எனவும், கோவைப்பழம் என்பது, உதி எனவும், முத்துக்கள் என்றது பற்கள் எனவும், கமலம் என்றது, முகம் எனவும் கொள்க. முகம் இவ்வுறுப்புக்களைக் கொண்டிருந்தலால் “குலவுமோர் கமலம் பூத்து,, என்றதாம். செவ்விறீர் என்றது தனக்கின்பாம். அதுபோலச் செந்நிற முடைத்தாய்த் திரண்டு அமுதத்தை உள்ளிற் கொண்டிருந்தலால் என்க. இது இலக்குமி தேவியின் அங்கம் பலவற்றையும் உருவகப் படுத்தினையாயால் அநேகாங்கவுருவக் வலங்காரமும், அவளை மறைத்துக் கூறினமையால் உருவகவுயரீவு நவீற்சீயனியுமாம். (இ)

மங்கலை யாகி யாவு மயக்குறு பொருளா யென நுந்
தங்குமா மாயை யாகித் தனிப்பிர கிருதி யாகுந்
செங்கய னெடுங்கட் செவ்வாய்த் திருவினைக் கண்டு வேதன்
பொங்கிய வுலகை யோடு மெமக்கிவை புகல லுற்றான்.

(இ-ள்.) மங்கலை ஆகி=மங்கல ரூபமுடையவளாய், யாவும் மயக்கு உறு பொருள் ஆய்=எல்லாவற்றையும் தன்னிடத்து மயக்கஞ்செய்யும் பொருளாகியும், என்றும் தங்கும் மா மாயை ஆகி=எவ்விடத்தும் இருக்கின்ற பெரிய மாயாசத்தி யாகியும், தனி பிரகிருதி ஆகும்=ஒப்பற்ற பிரகிருதி மாயையும் ஆகிய, செம் கயல் கெடுகண் செம் வாய்=செவ்விய கபல் மீன்போன்ற கண்களையுந் சிவந்த வாயினையுமுடைய, திருவினை வேதன் கண்டு=இலக்குமி தேவியைப் பிரமன் பார்த்து, பொங்கிய உலகை ஓடும்=நிறைந்த சந்தோஷத்

ஆனே, எமக்கு இவை புகலல் உற்றான் = எமக்கு இவ்வார்த்தையைச் சொல்லுவா னாயினான். மங்கலை = சகரூப முடையவன். பிரகிருதி = பகுதி.

பிரமன் இலக்குமி தேவியைக் கண்டு, எம்முடன் சில வார்த்தைகளைச் சொல்லத் தொடங்கினான் என்றதாம். எமக்கு என்றது தனித் தன்மைப்பன்மை. (சு)

யான்படைப் பவைக ளெல்லா மலிதல்கா ரணமா வென்றும்
வான்படி பூதம் யாவு மருளுறு பந்த மெய்தத்
தேன்றெளித் தமிழ்தினேமிய் குலவிய கணிவாய்த் திருசொற்
கான்படி நறுமென கூறத் கமலையைப் பணித்தி யெனறான்.

(இ-ள்.) யான் படைப்பவைகள் எல்லாம் = (எனது தந்தையே) என்னும் படைக்கப் படுகின்ற சராசர தோற்றங்கள் யாவும், மலிதல் காரணம் ஆ = பெருகுதல் காரணமாகவும், என்றும் வான் படி பூதம் யாவும் = எக்காலத்தும் ஆகாயமும் அதனறிப் பொருந்திய நாம் பூதங்களும், மருள் உறு பந்தம் எய்த = ஒன்றோ டொன்று கலக்கப் பெறுதல் காரணமாகவும் (மாயையினைச் செய்யுமாறு) தேன் தெளித்து அமிர்தின ஒடும் குலவிய = தேனைத் துளித்து அமுத்தோடும் விளங்குகின்ற, கணி வாய தீம சொல் = கோவைப் பழத்தினை நிகர்த்த வாயினையும் திறத்திப்பாகிய சொற்களையும், காண படி நறு மென் கூறதல் = வாசனை பொருந்திய நல்ல மிருதுவாகிய அளகத்தினையும் உடைய, கமலையை பணித்தி என்றான் = இவ்விலக்குமி தேவிக்குக் கட்டினையிடவேண்டும் என்று பிரார்த்தித்தான்.

வான் படி பூதம் என்றதற்கு ஆகாயமும், அதினின்றும் தோற்றுவித்த ஒவ்வொரு பூதங்களும் என்று கொள்வாரா சிலர், அவா ஆகாயத்தினின்றும் வாயுவும், வாயுவின்றி தேயுவும், தேயுவின்றி அப்புவும், அப்புவின்றி பருதிவியுந் தோன்று மென்னும் மதமுடையாராம். கமலை = தாமரைமலர் வசப்பவன், தாமரையிற பிறந்தவன். கமலை ஐ - உருபு மயக்கம். (எ)

என்றலும், கமல வீட்டி லிளங்கொடி வதன லோககி
ரின்ற பல் லுயிரகள் யாவுரு சகத்தினி னீங்கா வாடி
புன்றிறற் குயவ னானவ வனைகலத் திகிரி போலச்
சென்றியல் கருமத் தாமபிற் திரிதரப் புரிதி யனறே.

(இ-ள்.) என்றலும் = என்று பிரமன் வேண்டிதலும், கமலம் வீட்டில் இளம் கொடி வதனம் லோக்கி = (யான்) தாமரை மலராகிய வீட்டினகண்ணுள்ள இளமை வாய்ந்த பூக் கொடி போன்ற இலக்குமி தேவியின் முகத்தைப் பார்த்து, நின்ற பல் உயிர்கள் யாவும் = தோன்றி நிற்கின்ற பலவகைப்பட்ட ஆன்மாக்க ளெல்லாம், சகத்தினில் நீங்கா ஆகி = உலகத்தினின்றும் பிரிந்து ஒழியா தனவாய், வன் திறல் குயவன் = மிகுந்த வலிமையை யுடைய குயவனானவன், னானவ கலம் வனை திகிரி போல = நாடோறும் பாத்திரங்களை வனைதற்குக் கருவியாய் தண்டசக்கரம்போல, சென்று இயல் கருமம் தாம்பின் = கழிந்து கழிந்து உண்டாகின்ற கன்மம் எனகின்ற கயிற்றும் (கட்டி) திரிதர புரிதி = திரிந்து உழலுமடபு செய்யக்கடவாய், அன்று ஏ - அசைகள்.

பல் உயிர்களாவன = எல்லாவகைத் தோற்றமும், எழுவகைப் பிறப்பும் என்பதது னான்கி லக்கம் யோனிபேதங்களை யுடைய உயிர்களாம் சகத்தினில் நீங்காமை யாவது மீட்டும் மீட்டும் உடம்போடி காணப்பட்டு வருதல், அவை திகிரிடோற் சமுதூதனாவது

காகம் சவர்க்கம் பூதலம் என்னும் மூன்றிடத்துஞ் சென்று சென்றறுதல். இவற்றிற்குக் கண்டமே காரணமாகவின் அதனைத் தாப்பு என்றதாம். (௮)

தத்தம வருணத் தோது மொழுகினிற் சார்ந்து நானுஞ் சித்தமா செறிந்து பொயயிற் தீர்த்துநான மறையும் தோது மைத்திரு மிடற்றுப புத்தேனை மலரிட போற்றி னோபா லுய்த்திடேன மாயை யெனன வந்நெறி யொழுகல செய்தாள்.

(இ-ள்.) தம் தம வருணத்து=தங்கள் தங்களது வருணங்களிலும், ஒதும் ஒழுக் கினில்=சொல்லப்பட்ட ஒழுகுகங்களிலும், நானும் சார்ந்து=கிணற்தோறும் கிணறெழுதி, சித்தம் மாசு எறிந்து=மனத்தினக ணிகழுது குறறங்களை யெல்லாம் கழித்து, பொய்யில தீர்த்து=பொய்மைப பயன்றரு டவைகளை யெல்லாம் விடுத்த, நால் மறையும் தோந்து= நான்கு வேதங்களையுங் கசுடறத் தெளிந்து, மை திரு மிடறு புத்தேள் = மேகம் போன்ற அழகிய காளகண்டத்தை யுடைய சிவபெருமானது, மலர் அடி போற்றினோ பால்=நாமரை மலர்போலும் திருபாதங்களைத் துதித்து வழிபடுவோ ரிடத்து மாத்நிரம, மாபைஉய்த்தி டேல் என்ன=கிணறு மாயாபாசத்தைச் செலுத்தா திருப்பாயாக எனது கூற, அ நெறி ஒழுகல செய்தாள்=(அவளும்) அயமொழிப்படியே செய்து வந்தாள்.

தத்தம-தம் தம என்பன “மவ்வீ ரெற்றழிந் துவிரீ ரெட்டவும்-வனமைக கிணறாத் திரிபவு மாகும, என்றதனால், வல்லெழுத்துக்கு இனமாகத் திரிந்து, வலித்தல் விகாரம் பெற்று முடிந்தன. அ-ஆறும் வேற்றமையுருபு. ஒளி சிறிதுவகிய விடத்தும் இருள் வந்து மூழிதலுடைய ஒழுக்கஞ் சிலகணம் இல்லாவிடினும மாபை வாதிக்கும் ஆகலின் நாடோறும் ஒழுக்கத்தில் நிறகவேண்டும் எனபது பெற “ஒழுககினிற் சார்ந்து நானும்,, என்றதாம் சாராது, எறிந்து, தீர்த்து, தோந்து எனனும் வினையெச்சங்கள் போற்றினோர் என்னும் வினையாலணையும் பெயரின் முதனிலை கொண்டுமுடிந்தன. (௯)

ஆங்கதன் பினம ரீசியங்கிராப் பிருகு தக்க னோங்குமத் திரிவ சிட்டன் புலத்தியன புலக னுற்ற தீயகெறி கிருது வெனனு மொன்பது திறத்தி னோனாப் பாங்கினில் வேதன் யோக மாயையிற் படைத்தல செய்தான்.

(இ-ள்) அதன் பின=அதன் பின்னர், வேதன்=பிரமணனவன், மரீசி அங்கிரா மரீசி அங்கிரா, பிருகு தக்கன்=பிருகு தக்கன், ஒங்கும் அத்திரி வசிட்டன் புலத்தியன் புல கன்=உயர்வுள்ள அத்திரி வசிட்டன் புலத்தியன் புலகன், உற்ற தீய்கு எறி கிருது என னும்=பொருந்திய தீமைகளை யொழிந்தகிருது என்றுஞ் சொல்லப்படுகின்ற, ஒன்பது திறத்தினோ = ஒன்பது வகைப்பட்ட முனிவர்களை, பாங்கினில் யோகம் மாயையி டடைத்தல செய்தான்=தகுதியாகத் தனது யோகமாயியினு கிருட்டித்தான்.

இவ்வொன்பது முனிவர்களையும் பிரமன் யோகவலியினால் தன் மனத்தினின்றஞ் சிருட்டித்தனன். அதனால் இவா மானச புத்திரா என்று சொல்லப்படுவா. இவர்கள் பிரம னைப்போலப் படைக்குந் தொழிலுள்ளாராகவின் நவபிரம ரென்றது கூறபடுவர். தக்க னுக்குச் சிறுவிதி என்றும் பெயர். ஆங்கு-உராயசை யிடைச்சொல். (௧௦)

வேதியர் முகத்தில் வேந்தர் விழல்கெழு துணைத்தோள் வெற்பிற் தீத்து வணிகா செம்பொற் குறங்கினிற் சதூர்த்தா செய்ய

பாதபங் கயத்தி லீனமுன பதுமன்முன படைத்த மூவ
ரோதிய மகங்கா யாவு மாற்றுதற் குரிய ராவார்.

(இ ள்) பதுமன்=தாமரை மலர் ஆசனனாகிய பிரமன், முகத்தில் வேதியர்=தனது முகத்திலிருந்து பிராமணர்களுக்கும், வெற்பு விறல் கெழு துணை தோளிள்=மலையைப் போன்ற வலிமை பொருந்திய இரு புயங்களினின்றும், வேந்தர்=அரசர்களுக்கும், செம் பொன குறங்கினில்=சிவந்த பொன்போன்ற தனது தொடைகளினின்றும், திது அறு வணிகர்=சூற்றமற்ற வைசியரையும், செய்ய பங்கயம் டாதத்தில் = சிவந்த தாமரைமலர் போன்ற பாதங்களினின்றும், சதூதநர் = நான்காம் வருணத்தராகிய சூத்திரரையும், ஈன்றான்=சிருட்டித்தனன் (அவருள்) முன் படைத்த மூவர்=முதலிற் சிருட்டித்த மூவர் களும், ஓதிய மகங்கள் யாவும் ஆற்றுதற்கு உரிபர் ஆவார்=சொல்லப்பட்ட யாகங்கள் எல் லாவற்றையுந் செய்தற்கு அருகராவா

பிரமதேவர் தமது முகத்தினின்றும் பிராமணரையும், தோளினின்றும் சூத்திரியரையும், தொடையினின்றும் வைசியரையும், பாதங்களினின்றும் சூத்திரரையுஞ் சிருட்டித்தனன், அவருள் முன் மூவரே யாகங்களைச் செய்தற்கு உரியராவர் இவர் முறையே நான்கு வருணத் தார் எனப்படுவர். “ஓதியமகங்கள்,, என்றதனால் சோதிடடோமம்-அங்கிட்டோமம்-உத்தி யம்-சோட்டி-வாசடேபம் - அத்திராத்திரம் - சோமயாகம் - சாதூர்மாசியம் - பெளத்திர மேதம்-சௌத்திராமணி-புண்டரீகம் - அங்கிசயன் - இராசசூயம் - அச்சுவமேதம் - விச்ச வதித்த-பிரயமேதம்-பிரணவமேதம்-டசபந்தம் எனனும் பதினெனையாகங்களும், தேவ யாகம்-பிரயாகம் - பூதயாகம் - மானுடயாகம் - பிதிர்யாகம் எனனும் ஐவகை யாகங்க ளும், நுதாசங்கமனய-கருடாநாஸம் - பும்சவனம் - சீமந்தம் - விட்டினுடலி - சாதகர் மம்-உத்தாபனய-காமகரண - அனனப்பிராசனம்-உபநயனம் உபக்கிரமணம் - காண்ட மோசனம்-சமாவதித்தனம்-விவாகம் முதலிய கிரியைகளும் தகுதியாகக் கொள்ளப்படும். இவருள் பிராமணன் சர்மா எனவும், சூத்திரியன் வாமா எனவும், வைசியன் சூத்தன் எனவும், சூத்திரன் தாசன எனவும் அழைக்கப்படுவர். பலபால் விசுதி புணர்த்தி யுரைத்தமையால் அவ்வவ் வருணத்து ஆடவர்களோடும் அவர், மணஞ்செய்தற் குரிய மக ளிருந் தோன்றினர் எனக் கொள்க அதனை “மதுமடை யுடைககுஞ் செந்தா மரைமலர்ப பீட மேலோன-விதுமுகத் தினிளமுன் றேற்ற விளங்கு வாசனையான் முன்னோர் - கது மென மடவாரோடு முதித்தனர் கவிஞ்செய் தோளின்-வதுவைசெய மடவாரோடு மன் லாவருதித்தா ரனறே ஊருவி னுயகா மாத ருடனுதி தனராற் பின்னோர்-சாருமா மடவா ரோடு தாளிடை யுதித்தார் ,, எனனாக் துதசங்கிதைச் செய்யுட்களா னுணர்க. (கக)

வேதமே லார் நான்கு மாதிரியந்தமவே நிலவாய் முன்ன
ரோதிய வாக்க் சூரகு முறைத்தவிம மறையிற் சாரந்த
வேதமி னூல்கள் யாவும் விழுமிய விவற்றிற் நீர்ந்த
திதுதா லவற்றி னினறோர் செவ்விய ரல்ல ரனறே.

(இ-ள்) ஓர் நான்கு வேதமும்=ஒப்பற்ற நான்கு வேதங்களும், ஆதி அந்தம் வேறு இல்ல ஆய்=ஒர்காலத்துத் தோனறுதலும் அழிதலும் ஆகிய வேறுபாடுகள் இல்லாதன வாய், முன்னர் ஓதிய வாக்கது ஆகும்=அநாதியே சிவபசம்பொருளாகத் திருவாய் மலர்ந் தருளப்பட்ட பிரபல வாக்கியங்களே யாகும், உரைத்த இ மறையின் சார்ந்த = சொல்லப் பட்ட இவ்வேதங்களைச் சார்ந்தவைகளா யுள்ள, ஏதம் இல் தூல்கள் யாவும் = சூற்ற மிஸ் லாத தூல்கள் எல்லாம், விழுமியம்=சிறந்தனவே யாகும், இவற்றின் தீர்ந்த தூல் திது=

வருணச்சிரம தன்மமுரைத்த அத்தியாயம். அள

இவைகளி னின்றும் வேறுபட்ட தூல்கள் தியனவே யாகும், அவற்றில் நின்றோர் = அவ் வேறுபட்ட தூலின்வழியே பொழுதுபோர், செய்வியர் அல்லர் = நன்மையினை யுடையர் அல்லர். அன்று-ஏ அசைகள்

வேதங்கள் அநாதியே சிவவிருமானும் நிறுவாய் மலாத்தருளப் பட்டன அவை களைச் சார்ந்த தூல்களெல்லாந் சிறுபுண வாகும். சாராத தூலின்வழி நிறுவா திரயாவர் என்பதாம். சிலவிடத்து விசேட சுருதி ஆகமம் எனமுகூறப் பட்டது.

வேதங்கள் அநாதியே யுள்ளன என்பது தோன்றப் பிரகதாரணி யேயுபநிடதம் “இருக்காதி வேதங்கள் பிரமத்தினது சுவாசமாம், , என்று கூறிற்று. ஆயினும் அவை டஞ்சப் பிரம மந்திர சரீரியாய் உள்ள சதாசிவநாயனாரும் பிரதம மகாசிருட்டி யாரடபத் திலே தம்புருடம் முதலிய நான்கு முகவகளினின்றும் தோற்றுவிககப் பட்டும். உண்மைய பொருளைக் கேட்பதற்குக் கருவியாதலாற் சுருதி பெனவும், ஆதிருகுவினின்றும் தொடங்கிப் பாரம் பரிபமாகப் பயிஸப் பிடுதலினாலும் கறகப் பிடுதலும் ஆயிராயம் எனவும், முதலும் முடிவு மில்லாமையாற் சபம்பு, ஆதிதூல, எழுதூக் கேள்வி எனவும் பெயர் பெற்ற. பிரளயங்க டோறுஞ் சிருட்டித் தொழிற் குரிபராய் வரும் ஒவ்வோர் பிரமர்க ளாலும் உதார்த்தம் அதுநாற்றும், சுவரிதம் என்னுஞ் சுரவகள் பொருந் அத்தியயனஞ் செய்து வெளிப்படுத்தப் பிடுதலின் பிரமனாலும் அருள் பட்டாவெனச் சிவபுராணங்கள் பேசாநிற்கும் வேதங்கள் அநாதியில் நான்கு பாடங்களோடும் கூடியவனோ வேதமாயிருந்து பின்னாற் துவாபரயுகத்திற் றேனநிய வியாச முனிவரால் இருக்கு யசா சாமம் அதர் வணம் என காண்காகப் பருககப்பட்டு, முதலாம் வேதத்தைப் பைலமுனிவர்க் குபதேசிக்க, அவர்வழியால் இந்திரப் பிரமிதிபாவுகனா, போத்தியா, அக்கினிமாடகர் முதலினோர்க்கு உபதேசிக்கப் பட்டமையால் இருபத்தொரு சாகைகளாகவும், இரண்டாம் வேதத்தை வைசம்பாயன முனிவர்க்கு உபதேசிக்க, அவர்வழியாக யாககியவற்கியர், வாசனேயர் முத லாயினோர்க்கு உபதேசிக்கப்பட்ட முறைமையினால் நூற்றொன்பது சாகைகளாகவும், மூன்றாம் வேதத்தைச் சைமினி முனிவர்க்கு உபதேசிக்க, அவர் வழியாகச் சுமந்து, சுத்துவா, சுகர்மா, இரணியநாபர், பவுஷ்பிஸ்சி, லோகாக்கி, கௌமுதி, லாங்கலி முனிவர் முதலாயினோர்க்குப் பலவகைப்பட மொழியப்பபட்டமையால் ஆயிரஞ் சாகைகளாகவும், நான்காம் வேதத்தினைச் சுமந்து முனிவர்க்கு உபதேசிக்க, அவர் வழியாகக் கடந்தர், தேவதரிசர், பத்தியர், மேதன், பிரமபலி, சவுல்காயனி, பிபலாதன், சாபாலி, குமுதாதி, செளனகர் முதலாயினோர்க்கு உபதேசிக்கப் பட்டமையால் ஐமபது சாகைகளாகவும் பிரிகக பட்டபிப் பற்பல வாயின

வேதங்களைச் சார்ந்த தூல்களாவன—இருகரு வேதத்திற்கு உரிய ஐதரேயம் முதற் செளபாககியம் ஈறகவுள்ள பத்து உபநிடதங்களும், யசா வேதத்திற்கு உரிய கடவல்லி முதல் முத்திகம் ஈறகவுள்ள ஐமபத்தோ ருபநிடதங்களும், சாம வேதத்திற்கு உரிய கேனம் முதற் சாபாலம் ஈறகவுள்ள பதினாறு உபநிடதங்களும், அதர்வண வேதத்திற்கு உரிய பிரச்சினம் முதல் காருடம் ஈறகவுள்ள முப்பத்தோ ருபநிடதங்களும் ஆகிய நூற் றெட்டு உபநிடதங்களும், சினை, வியாகரணம், நிருத்தம், சோதிடம், கற்பம், சந்தோ விசிதி என்னும் ஆறு வேதாங்கங்களும், ஆயுவேதம், தனுவேதம், காந்தர்வவேதம், அருத்தவேதம் என்னும் ஈனாகு உபவேதங்களும், காமிகம், யோகசம், சிந்தியம், காரணம், அசிதம், தீபதம், குஞ்சுமம், சகச்சிரம், அஞ்சமான, சுட்பிரபேதம், விசயம், நிச்ச வாகம், சுவாயம்புவம், ஆக்கினேயம், வீரம், ரௌரவம், மகுடம், விமலம், சந்திரஞானம், முகலிம்பு, புரோந்தேதம், லளிதம், சித்தம், சந்தானம், சர்வோகதம், பாரமேசுவரம், கிரணம், வாதுளம் என்னும் இருபத் தெட்டுச் சிவாகமங்களும், விசுவானமகம் முதல்

ஈரகிண்கம் இறுதியாகவுள்ள இருதூற்று நார்பத்தேழு உபர்கமங்கிலும், மதுஸ்திரிதி முதல் ஹாரீதஸ் மிருதி யீரக வுள்ள பதினெண் மீநதிகளும், சொல்லப்பட்ட பிரமபுராணம் முதல் பிரமாண்டம் ஈறுவுள்ள பதினெண் மகாபுராணங்களும், சனற்குமாரம் முதல் பார்க்கவம் இறுதியாக வுள்ள பதினெட்டு உபபுராணங்களும், பிரமமீமாஞ்சை, நியாயம் என்பவைகளும். சாராத நூல்களாவன—சௌத்திராந்தகன், போகாசாரன், மாத்தியமிகன், வைபாடிகன், ஆசுவகன், நிகண்டவாதி, தார்க்கிகன் முதலிய சமயிகளது பிடகம், மதனசாத்திரம் முதலிய நூல்களையாம். (கஉ)

தோற்றுழி யுயிர்கள் யாவு மறிவினறித் தோற்றுந் தத்த
மாற்றுநல் லொழுக்கல் தன்ன லறிவுறு மவைக்கு நாளு
மேற்றதோர் காலந தன்னில் விருப்பொடு வெறுப்பாந் கெய்திப்
போற்றுது தரும நீகிக் திவினை புருது மனமே.

(இ ள்) உயிர்கள் யாவும் தோற்றுழி=ஆன்மாக்கள் எல்லாந் தோன்றும் காலத்தில், அறிவு இன்றி தோற்றுந் = நல்லறிவு இல்லாமல் தோன்றுவனவாகும், ஆற்றும் தம் தம் நல் ஒழுக்கத்தால்=செய்யப்படுகின்ற தமது தமது தருமச் செய்கைகளினாலே, அவைக்கு நாளும் அறிவு உறும்=அவ்வுயிர்களுக்கு நாடோறும் நல்லறிவு வளராதிற்கும், ஏற்றது ஓர் காலத்தில்=இவையந்த தாகிய ஒருகாலத்தில், விருப்பு ஒடு வெறுப்பு எய்தி=அவாவின்ையும் வெறுப்பையும் அடைந்து, போற்று உறு தருமம் நீக்கி = (எவர்களாலும்) கொண்டாடப் படுகின்ற நல்லொழுக்கத்தை விடுதது, தீ வினை புருதும் = பாவச் செய்கைகளிற் பிரவேசுகளும், தன் இரண்டும், அனறு ஏ எனபவும் அசைகள்.

உயிர்கள் பிறவி பெடுக்குங்கால் சந்திரனை விட்டு ஆகாயத்திற் சேர்ந்து,வாயுவோடும் பார்த்து, புகை நிறத்தனவாய் மேக ரூபத்தோடு கலந்து, மழைத் தண்ணீராகக் கீழே விழுந்து,வித்து வேர் கொடுகளிற் பொருந்தியாவது,சுலத்திற் சேர்ந்தாவது,தந்தையாய் விதிக்கப்பட்டு இருப்பவனது உடற்குள்ளே ஆகார வழியாய்ச் சென்று,இரத்தமாய் விந்துவின கண் இருமாதந் தங்கிப் போக காலத்தில் மாதா வுதராதின் கருவிற் சென்று தங்கி,கருப்பா சயப்பை யுறுத்துதல், சலம்புரித்தல், உதராக்கினி சுடுதல், பிராணவாயு முரித்துத் தள்ளுதல், யோனித் துவாரத்தால் நெருக்குண்ணுதல் ஆகிய பலவகைப் பெருநதுன்பங்களால் மொத்தனெடு வாடி, அதனால் அறிவுகெட்டுப் பிறத்தலின் “தோற்றுழி யுயிர்கள் யாவும் மறிவின்றித் தோற்றுய், எனறதாம் பிறந்து தத்தமக்குரிய வருணச்சீரம் தருமங்களை வழு வறநடத்தலால் ஏனை யுயிர்களின் கண்ணும் இறைவ னிடத்தம் அன்பு தோன்றும்; அது தோன்றவே அருளும்,அவ்வருள் வந்தவழித் தவமோட்சியும்,அஃதுற்ற விடத்துச் சிவஞான மும் எய்தப்பெற்றுச் சிவகதி சேரும் ஆகலின் “தந்த மாற்று நல்லொழுக்கத் தன்னொழிவுறும்,,என்றும், இருவினைகளும் அவற்றிறகியைய முக்குணங்களும் மாறி மாறித் தோன்றலின் திவினையிழம் புரும் என்பான் “அவைக்குநாளும்...திவினை புருது மனமே,, எனவுக் கூறியதாம். அது “தருமமே போற்றிடி என்பு சார்ந்திடி — மருனெனும் குழவியு மணையு மாக்கவை — வருவழித் தவமெனா மாட்சி பெய்து மேற்—நெருளுறு மவ்வுயிர் சிவனைச் சேருமால்,, எனக் கந்தபுராணத்தும், நல்வினை திறம்பித் தியவாய்த் தீய நல்லவாய் வருபவு முளவே-வல்வினை மெலிய வினைகளாய் மெலிய வலியவாய் வருபவு முளவே-நல்வினை செய்யப்போ ததன்பயன் போலத் தீயவு நணுகது முளவே, புல்வினை செய்யப்போ ததன்பயன் போல நல்லவும் புணர்த்து முளவே,, எனத் தனிகைப் புராணத்தும் கூறியருளிய வாற்றன் அறியப்படும். (கங)

உரைத்திடு மணிமா வாதி சித்திக் ஞாநக வாழ்நா
 னினாத்தந் பொருள்கள் வாளா புஞ்சுதிடா நெறியிற் நீர்த்நு
 வருத்துதா மத்திக் னுய சித்திவத் தெயது மீதும்
 பொருத்துகா லங்க டமமிற் பொனநிதி மென்ப மாநோ.

(இ-ள்) உரைத்திடும் அணி மா ஆதி சித்திகள் = (அஃகல்) திவிசையிற் புஞ்சுமக்கள் யாவரும்) னால்களிற் கூறடங்கின்ற அணி மா முதலிப என்வகைச் சித்திகளும், உறுத ஆற்றல் = பொருந்தப் பெறுத தன்மையினால், சிறுத்த நல பொருள்கள் = வரிசையாகிய நல்ல பொருள்கள் யாவும், வாளா புஞ்சுதிடா நெறியிற் நீர்த்நு = வருத்தமில்லாது வரப் பெறுகின்ற யோக மாரகத்தினின்று விலகி (வேறு மாரக்கடித ஸிறமலால்) வருத்து தாமத்தின் ஆய சித்தி வந்து எய்தும் = துயருறுத்தினின்று தாமத குணத்தனவாய் பிற சித்திகள் வந்து கைகூடப் பெறுவார், தாம = இக்காமக் குண சித்திகளால் வரும் பொருள் யாவும், பொருத்து காலங்களை தமமில் பொன்றிடும் எனப் = வருகின்ற காலங்களிலே அழிந்துவிடும் என்று சொல்வார் பெரிபோர் புஞ்சுதிடா-ஆ, சாரிபை

அணி மா ஆதி சித்திகளாவன—அணி பா, மதியா, இலகிமா, கரிமா, பிராத்தி, பிரா காமியம், ஈசத்துவம், வசித்துவம் என்னும் எட்டுமாம் இவற்றின் அணுக்கள் தோறும் மிகவும் துணைவிய அணுநுமராகச் சென்றிருத்தல் அணி மா பிருதிவி தத்துவ முதற் சிவ தத்துவ மீறாக வுள்ள தத்துவங்களோடும் உள்ளும் புறமும் அகலாது வியாபித்திருத்தல் மகிமா, மேரு பாரம்போல இருக்கும் யோகிபை எடுத்தால், பரமாமுப்போல எடுத்தற்கு மிகவும் இலகுவாய் இருத்தல் இலகிமா பரம அனுப்போல இருக்கும் யோகியைக் கையாற் றாககினை மகாமேரு மலையைப்போல எடுத்தற்குக் கனமா யிருத்தல் கரிமா, பாதலத்தில இருந்தோன பிரம லோகத்திற்குச் செல்லுதலும், அங்கிருந்தோன பாதலத்திற்குப் போத லும் பிராத்தியாம், பரகாயத்திற் பிரவேசித்தலும், விண்ணுலகிற் சஞ்சரித்தலும், விரும் பிய போக்கியப் பொருள்களை எய்தப் பெறுதலும், சூரியன போலத் தன்சரி வளக்கத்தார் கண்களுக்கு எப்பொருள்களையும் காணச் செய்தலும் பிராகாமியமாம். உருத்திரமூர்த்தி பைப்போல முத்தொழிலையுச் செய்து சூரியன முதலிய பிரகங்களுக்கும் மற்றவைகளுக்கும் தன் பணிதேடி நடக்க விளங்குதல் ஈசத்துவம் அவணா, பறவை, மிருகம், பூதம், மனிதர், திகழுப்பாலகர் முதலாயினோரைத் தன்வசமாக கொண்டு ஆளுகை வசத்துவமாம் இவை யட்டாங்க யோகத்தை யியற்றினோர்க்கே சித்திகளும் அவர்கள் இவைகளை விரும்பாராயி னும் அவரது நேகச் சாயல்போல இவைகள் அடைந்து அவரது பெருமைகளை வளக்குமா எனக, சத்துவகுண சித்தி இராசதகுண சித்திகளும் உளவாம் அவற்றை வைணவ புராணத்திற் காண்க

தாமதகுண சித்திகளாவன—ஆகருடணம், அதிரிசிபம், அஞ்சனம், வசியம், இரச் வாத்தம், வயத்தம்பம், தம்பனம், மோகனம் என்னும் எட்டுமாம் தூரத்திலிருக்கும் பொருளைச் சம்பத்தில வருவிப்பது ஆகருடணம். காணப்படும் பொருள்களைக் காணும் செய்விப்பது அதிரிசிபம் காணப்படாமல் இருக்கும் பொருள்களை நேரே காணும்படி காட்டுவிப்பது அஞ்சனம் பகைவரையும் உறவராகிக் கொள்வது வசியம். செம்பு, பித் தனை முதலிய தாழ்த்த லோகங்களை மாறறுயர்ந்த லோகமாகச் செய்வது இரசவாதம். பாலிபை விருத்தாகள் ஆகவும், விருத்தாகளைப் பாலியாகள் ஆகவுஞ் செய்வது வயத்தம் பம். கட்டுப் படாதவற்றையுங் கட்டுக்குள் அகப்படுத்துவது தம்பனமாம் தன்னை யாவ் ரும் மோகிக்கச் செய்வது மோகனமாம். இவற்றை “அகர மாதிரிபுன் ருகிய வாகரு டணமே-புகரி லாவதி ரிச்சிய மஞ்சனம் பொருவில்-வகர மாதிரிபுன் ருகிய வசியமே வாது- மிக்வி லா வயத் தட்டமென் றினனவை செய்தும். ” எனவருஞ் செய்யுட்களான் அறிக. ( )

உடுப்பு முகத்த கூர்ங்கொழுவி னுமுதம் செயலா னுணர்
மடுத்து முயன்ற வாணிகத்தா லடைவர் பயன்மற் தவர்புரிவான்
றொடுத்த கருமத் தொடர்பனைத்துத் தொகுத்தான் வேதன் சவாயம்பு
விடுத்தற் கரிய கருமங்க ளனைதது முறையின் விளம்பினுன.

(இ-ள்.) உடுப்பு முகத்த கூர் கொழுவின=உடுப்பினப் போன்ற முகத்தினை யுடைய கூர்மையாகிய கொழுவேற்றிய கலப்பை கொண்டு, உழும் நல் செயலால் = நிலத் தைக் கிளைக்கின்ற உத்தம மான உழவுத் தொழிலினாலும், நாள் நாளும் அடித்து முயன்ற வாணிகத்தால் = நாடோறும் இடைவிடாது செய்கின்ற வியாபாரத் தொழிலினாலும், பயன் அடைவர்=சிலர் பிரயோசனத்தை யடைவார்கள், மற்றவர் புரிவான் தொடுத்த கரு மம் தொடர்பு அனைத்தும்=அகநனமா வுள்ள அவா செய்யத்தொடங்கும் கரும சம்பந்தங் கள் எல்லாவற்றையும், வேதன் தொகுத்தான்=பிரமதேவர் தொகைபடக் கூறினர், விடுத் தற்கு அரிய கருமங்கள் அனைத்தும் = நீக்குதற்கு முடிபாத கிரிபைகள் முழுவதனையும், சவாயம்பு முறையின் லீரித்து விளம்பினுன்=சவாயம்பு என்னும் மதுவரசன கிரமமாக விரிவுபடுத்தி யுரைத்தான்.

உடுப்பு உடுப்பு என வலிந்தல விகாரம். கொழுவேற்றுதற்கு இடனுள்ள கலப்பை யினைக் கொழு என்றது ஆகுபெயர். உழவுத்தொழிலே யுத்தமமான தொழில் என்பது “சுழன்றுபோப் பின்ன துலக மதனா-னுமநது முழுவே தலை,, எனத் தீருக்துறளினும், அலகிலா மறைவிளங்கு மந்தனரா குறிவிளங்கு - டலகலையா தொகைவிளங்கும் பாவ லந்தம் பாவிலங்கு-மலா குலா நிறுவிளங்கு மழைவிளங்கு மனுவிளங்கு-மலகலாமொளி விளங்கு முழுவருமு முழுவாலே,, என ஏழுபதிலும் உரைத்தமையாற் பெறப்படும். பிரமதேவர் தொகுத்துரைத்த தூலிற்குக் கருமபாகை பென்று பெயர் சவாயம்பு மது விரித்து உரைத்ததற்கு மது+ருமதூல் என்று பெயர் நாள் நாளும் என்ற அடிக்குப் பன் மைப் பொருளில் வந்தது. மற்று-பிறிது பொருள்பட நின்றது. (கடு)

மனுவாண் டொத்த கருமத்தின் வழியே பிறகு முதலான முனிவோர் யாரும் தெளிவுறமுன் மொழிந்தா ரன்னோ மொழிந்தநெறி யினிது னோத லோதுவித்த ஸீயல்பின் வேட்டல் வேட்பித்தல் புனிதர்க் கீத றாமேற்றன் மறையோர புரியுந் தொழிலன்றே.

(இ-ள்.) ஆண்டு மது உரைத்த கருமத்தின் வழியே=அக்காலத்திற் சவாயம்பு மது சொல்லிய தருமசாத்திரத்திற்கு வழிநூலாக, பிறகு முதல் ஆன் முனிவோர் யாரும்= பிறகு முதலாகிய முனிவர்கள் பலரும், முன் = முற்காலத்தில், தெருள் உறமொழிந் தார்=தெளிவு பொருந்த நூல்களைச் சொன்னார்கள், அன்னோர் மொழிந்தபடி=அம்முனி வர் செய்த சாத்திரங்களிற் சொல்லிய விதிபடி, மறையோர் புரியும தொழில்=பிராமண வருணத்தவர் செய்யுந் தொழில்களாவன, இனிதின் ஓதல் ஓதுவித்தல் = தவறில்லாமல் வேதங்களை ஓதலும் ஓதுவித்தலும், இயல்பின் வேட்டல் வேட்பித்தல் = முறைப்படி யாகஞ் செய்தலும் யாகஞ் செய்வித்தலும், புனிதர்க்கு தாது=சம்பாத்திரர்களுக்குத்தானக் கொடுத்தலும், தாம் ஏற்றல்=நம்பொருள்களைத் தானமாகத் தாம் வாங்குதலும்ஆகும்.

அன்று-ஏ அசைகள். மதுதரும் தூம்படி பிறகு முதலிய முனிவரார் செய்யப்பட்ட தூல்கள் ஸ்மிருதிகளாம். அவைகளிற் கூறியபடி பிராமண வருணத்தார்க்கு ஓதல் முத லாய அமலகைத் தொழிநு முரிய. இவை யொவ்வொன்றும் மும்மூன்றாய் பதினெட் டாகும். இருக்கு யசர் சாமம் என்னு மூன்றும், திரவிடத்து இறையனரும் அகத்திய

ஞரும் மார்க்கண்டேயனரும் உன்மீகனரும் கௌதமனரும் தொல்காப்பியனரும் போல்
வார் செய்தவுமாகிய இடையாய தூல்களும், அதர்வணமும் ஆறங்கமும் தருமனாலும் இடைச்
சங்கத்தார் செய்தவுமாகிய இடையாய தூல்களும், புராண இனிகாசங்களும் கடைச்சங்கத்
தார் செய்தவுமான கடையாய தூல்களும் ஆகிய மும்புகியினால், ஒதலும் ஒதவித்தலும்
அறுவகைப்பட்டன யாகஞ் செய்தலாவது ஐந்திபாயினும் முத்திபாயினும் உலகியற் நியாயி
னும் ஒன்று கொண்டு அவி முதலியவற்றை ஸூத்ர விதியாற் கொடுத்துச் செய்யுங் கிரியை.
வேட்பித்தலாவது மாணக்கற்கு அவன் செய்த யாகங்களாற் பெறும்பயனைத் தர வல்லமை
யுடைமை. இவை ஆறு புகுதிய வாதல் போதாயனியம் முதலியவற்று ஐணர்க. ஈத
லாவது வேள்வி யாசானும், அதற்குத் துணையாயினும், ஆன்மீ வந்தோரும் இன்புறுமாறு
கொடுத்தலின் மூவகைத்தாம் ஏறறலாவது கொள்ளத்தகும் பொருளையறிந்து கொள்ளுதல்.
உலகினை யளிப்பினும் உணவினை யளிப்பினும் ஒப்ப நிகழும் உள்ளம் பற்றியும், தாஞ்செய்
வித்த யாகம் பற்றியும், கொடுக்கின்றனா உவகை பற்றியும், கொள்பொருளின ஏற்றியிடுபு
பற்றியும் மூவகைத்தாதல் காண்க அத்தியயனஞ் செய்தல் செய்வித்தல் வேட்டல் வேட
பித்தலான வரும் பொருள்களே யன்றி, தாயமின்றி இறந்தவாறு பொருளைக் கொள்ளுத
லும், அரசு கொள்ளுதலும், துரோணசாரியனைப் போல்வார் படைக்கலம் காட்டிக் கொள்
ளுதலும் உரிய வென்ப இவற்றை “அறுவகைப் பட்ட பாய்ப்பனப் பக்கமும்,, என்ற புறத்
நீணையியற் சூத்திரத்திற் காண்க “அறுமூன்று, ஒதலும் தூது முபாஸ்தோர் மேன. ,,
என்ற ஷட்தீ நீணையியற் சூத்திரப்படி, தூது முரிய தெனக அந்தணன் தூதுசென்றமை
“விருந்தின்மன்னர்,, என்ற ஷட நானூற்றுச் செய்யுளாற் பெறப்படும். (கக)

ஒதல் புரவி மகமுதல வேள்வி யாற்ற லமருடற்ற
லீத லரசா தொழிலியல்பிற் கொடுத்த லோதன மகபியற்றல்
தீதி லுழவு வாணிகமா னளித்தல் வணிகா செயலிடுதல
கோது லேவல செயல்பாக வெச்சம பின்னோர்க கெனக்குறித்தார்.

(இ ள்) அரசர் தொழில் = சத்திரியரது தொழில்களாவன, ஒதல் = வேதமுதலிய
தூல்களை யோதுதலும், புரவி மகம் முதல வேள்வி ஆற்றல் = அசுவமேத யாக முதலிய
வேள்விகளைச் செய்தலும், அமர் உடறறல் = எதிர்த்தவருடன் யுத்தஞ் செய்தலும், ஈதல் =
கொடுத்தலுமாம், வணிகர் செயல் = வைசியரது தொழில்களாவன, இயல்பின் கொடுத்த
தல் = விதிப்படி தானஞ் செய்தலும், ஒதல் = (வேதாதி தூல்களை) ஒதுதலும், மகம்
இயற்றல் = யாகஞ் செய்தலும், தீது இல உழவு = கொடுமை யில்லாத உழவு செய்தலும்,
வாணிகம் ஆன் அளித்தல் = வியாபாரஞ் செய்தலும் பசு காதத்தலுமாம், பின்னோர்க்கு =
சூத்திரர்களுக்கு (உரிய தொழில்களாவன) இடுதல் = தானஞ் செய்தலும், கோது இல்
ஏவல் செயல் = சூற்ற மில்லாத ஏவலைச் செய்தலும், எச்சம் பாகம் என குறித்தா = யாகாதி
களுக்குத் தாஞ்செய்தறசூரிய பாகங்களைச் செய்து கொடுத்தலும் என்று (முனிவர்) விதித்
தனர்.

அந்தணர்க் சூரிபவாக விதிக்கப்பட்ட வேள்விகளைச் செய்யாது தூறக்கவேள்வி
இராசசூயம் முதலிய யாகங்களைச் செய்தலே விதியாம் எனபான “புரவி மகமுதல
வேள்வி யாற்றல்,, என்று கூறினான் “ஐவகை மரபின் அரசர் பக்கமும்,, என்று ஆசிரி
யர் தொல்காப்பியனார் கூறியாங்கு ஒதல், வேட்டல், ஈதல், காத்தல், தண்டஞ் செய்தல்
என்னும் ஐவகைத் தொழில்களுந் கொள்ளப்படும். அரசர் தானம் கொடுத்த லாவது முற்
கூறிய பதினெண்வகைத் தானம் பண்ணுதலே யன்றி, கலிக்கத்தகக் கழுத்து யாத்துக்
சூளம்பினும் கொம்பினும் பொன் அணித்து விளங்கும் பசுக்களும், கழுகு முதலியசோலை
சூழ்ந்த மனையும், கன்னியரும் பிறவுந் கொடுத்தலும், பரசுராமன் ஒப்பப் பூமி கொடுத்

தலும் போல்வனவாம். காக்கப் படும உயிர்க்குத் துன்பஞ் செய்யும் மக்களை யாயினும், விலங்குகளை யாயினும், பகைத் திறத்தை யாயினும், அறஞ் செய்யா அரசனா யாயினும் ஒறத்து விதிவழி செய்ய வேண்டுமென்பான் “அமருடற்றல்”, எனப் பொது வாகக் கூறி னான். களவு செய்தோர் இருக்கையிற் பொருள் கொள்ளுதலும், இறைப் பொருள் கொள் ளலும், அரசரிடத்துத் திறைப்பொருள் ஏற்றலும், தருமம் பொருளாகப் பகைவர் நாடு கொள்ளுதலும், சுற்றத்தாரும் அந்தணரும் இல்லாவழிப் பிறன்றாயக் கொள்ளலும் ஆகிய இவை போன்றனவு முனவாகலினை கோடும் றொழிவா முரிய வென்பர் ஆசிரியர் நீச்சீனூர்க் கிளியரும். “இரு மூன்று மரபி னேனோ பக்கமும்,, என்று விதந்த வாற்றினே வைசியர்க்கு ஒதல், வேட்டல், ராதல், உழவு, ரிணாயோம்பல் வாணிகம் ஆகிய அறு வகைத் தொழில்களும், ரூத்திரர்க்கு வேதம் ஒழிந்த மற்றதூல்களை ஒதலும், ராதலும், உழ வும், பசுக்காத்தலும், வாணிகமும், வழிடாரும் ஆகிய அறுவகைத் தொழில்களும் உரிய வென்க. இனி வேளாளர்க்கு ஏவலைக் கூறுது பெண் கொள்ளுதல் பற்றி வேட்டல் உள தென்று வேட்டலைக் கூட்டி ஆமெனபாரு முனர் ஏவல் உரியதாயினும் அதனும் அரச ராற் சிறப்பெய்தாத வேளாளர்க்கே யுரித்தெனக் ஏவல்-ஆகுபெயா (கௌ)

இனைய வாறு தொழிலமைத்தாங் கியலாச் சிரம ரிறுவினு ரனைய யாவை யெனிற்பிரம சரிய மமைந்த விலவாழ்ககை புனைபொற் சடைவள னாகிரகுறையா வானப் பிரத்தம் புலன்வாட்டி மனமுற் றடக்கி யெவற்றினையு மறுககுஞ் சந்நி யாசமனமே.

(இ ள்) இனைய ஆறு தொழில அமைத்தாங்கு=இந்த விதமாக நால்வகை வருணத் தாருக்குச் தொழிலி விதித்தார்போல, இயல் ஆச்சிரமம் ரிறுவினர் = ஒழுக்கவேண்டிய ஆச்சிரம ஒழுக்கங்களையும் நிலைபெறச் செயதனா, அனைய யாவை எனில்=அவை யெவை யென்னில், பிரமசரியம்=பிரமசரியமும, அமைந்த இல வாழ்ககை=பொருந்திய கிருகத் தமும், புனை பொன் சடை வள் உகிர குறையா = தரித்த பொன்னோன்ற சடையினையுங் கூர்மை யாகிய நகத்தையும் பின்னப் படுத்தாது (வைத்திருக்கும) வானப் பிரத்தம் = வானப் பிரத்தமும், புலன் வாட்டி மனம முறறு அடக்கி=பஞ்சேநதிரியங்கனையும் ஒடுக்கி மனச்செயல்கள் முழுவுதனையும் ஒருமைப்படுத்தி, எவற்றினையும் அறுக்கும சந்நியாசம்= என்பொருட் பற்றுக்களையும் ஒழித்துவிடுகின்ற சந்நியாச ஆச்சிரமமும ஆம்

நால்வகை வருணங்களையும் அவற்றிற் சூரிய தொழில்களையும் நிலைநிறுத்தினா போல நால்வகை யாச்சிரமங்களையும் விதித்தனா. அவை பிரமசரியம் கிருகத்தம் வானப்பிரத்தம் சந்நியாசம் என்பனவாம் இயல் ஆச்சிரமம் - வினைத்தொகை, கிருகத்தம் இலலறம் என வும், சந்நியாசம் துறவுறம் எனவும் படும. ஆங்கு எனபது “கயநா டியானையினை முகனமாந் தாங்கு,, என்றாற் போல வந்த வினையும உருபிடைச்சொல், அது “அனை வாங்க மாள் விறப்ப-வெனன ஐறழத் தகைய ரோக்கொடு-கணணிய வெட்டிம வினைப்பா லுவமம்.,, என்ற தொல்காப்பிய உவமவியங்குத்திரத்தாற பெறப்படும. (கௌ)

இல்வாழ்வு வற்றோர் தருமமழற் கரும் மதிதி பூசையெச்சங் கொல்லேற் றணை லடிபணிதல கொடுத்தல் வானப் பிரத்தர்செய ரெல்லா ரணங்கன் பயிறலழற் கரும் மூல மடகுதுய்த்த னல்லோ ரெதிரிற் பகுத்தருந்த னனையே றுயாததோ னடிபோற்றல்.

(இள.) இல் வாழ்வு உற்றோர் தருமம்=கிருகத் தாச்சிரமத்தவரது ஒழுக்கமாவது, அழல் கருமம்=அகினி காரியஞ் செய்தலும், அதிதி பூசை=விருந்தினரை உபசரித்தலும்

எச்சம்=யாகஞ் செய்தலும், கொல் ஏறு அண்ணல் அடி பணிதல்=கொல்லல் தொழிலுக் கொண்ட இடபவாகனத்தை புடைய சிவபெருமானது திருவடிப் பூசனை செய்தலும், கொடுத்தல் = தானஞ் செய்தலுமாம், வானப்பிரத்த செபல்=வானப்பிரத்தான ஒழுக்க மாவது, தொல் ஆரணங்கள் பயிற் = பழமைப இட வேதமகளை யுத்தியனஞ் செய்தலும், அழல் கருமம்=அகிலினிகாரிபரு செய்தலும், மூலம் அடகு துப்த்தல் = கிழங்கு இலைக்கறி முதலியன புசித்தலும், நல்லோர் எதிரின பருத்து அருந்தல்=சுற்பாத்திரர்கள் வந்தால் அவர்களுக்கும் பங்கு செய்து கொடுத்துத் தாமம் உண்ணதலும், நனா ஏறு உயர்த்தோன் அடி போற்றல் = வெள்ளிய இடபத்தைக் கொடியாகத் தூக்கிப் சிவபெரு மானது திருவடிகளைத் துதித்து வழிபடுதலுமாம்

இவ்வாழ்வாக்க ஞாய அழறகருமம் ஆவது, ஞாயன் உச்சியில் வருக்காலத்துச் செப் பப்பிடுங் கிரியை, புதிய செந்நெல்வரின் பூரணைகடோறுஞ் செய்தல் வேண்டும். அன்றியும் மார்கழி தை மாசி மாதங்களிலே அபரபக்கத்தில் அட்டகசிராத்தஞ் செய்தலுமாம் இவ் வக்கினிகாரியம் சுவதம் என்றும், சமாதம் என்றும் இருவகைபட்டிம். வானப்பிரத் தர்க்கு அகிலினிகாரியமாவது பஞ்ச மகாயுஞ்ஞக்களைச் செய்தலாம். அதிதி=திதியில்லாதவன், எனவே நிலைத்தல்லாதவன் அவன் ஓரிடத்தில் ஒருபுள்ள இருந்தாற்றான அதிதி யெனப் படுவான் எனக் இவ்வாச்சிரமத்தாகஞாய விசேடதருமகளைப் பின்வரும் இல் லம், இல்லற பேதம் உணாத அத்தியாயங்களிலும், வானப்பிரத்த முரைத்த அத்தி யாயத்தின் கண்ணுக் காண்க கொல் ஏறு என்றது திருமால் நடதியாகவும், நனா ஏறு என்றது தரும நடதியாகவும் கொள்க

(கக)

முற்றம் துறக்கு முதுககுறைந்தோ தரும மைய மேற்றுண்டல் பற்றற நிருந்து தவமாற்றன மௌனம் பரபா வளைபுரிதன மற்றைப் பிரம சரியத்தோர் தருமம் வளர்த்தித் தொழிலசந்தி யற்ற நோக்கிச் செயல்பலியேம் றுண்டல் குரவ னடிபணிதல்.

(இ-ள்) முற்ற துறக்கும் முதுக்கு உறைந்தோர் தருமம்=பற்றுக்கள் எல்லாவற்றையும் விடுக்கின்ற பேரறிவுடையாராகிய சமநியாச ஆச்சிரமத்தாரது அறமாவது ஸ்ரீபம் ஏற்று உண்டல்=பிச்சை பெடுத்து உண்ணதலும், பற்று அற்று இருந்து தவம் ஆற்றல் = இரு வகைப் பற்றுக்களும் இல்லாமலிருந்து தவத்தைச் செய்தலும், மௌனம் = மோனநிலை யெய்தலும், பரபாவனை புரிதல்=பிரமபிடை கூடுதலும் ஆகும், மற்றை பிரமசரியத் தோர் தருமம் = எஞ்சியின்ற பிரமசரிய ஆச்சிரமத்தாரின் தருமமாவது, வளர் தி தொழில்=பெருக்கத்தைத் தருகின்ற அகிலினிகாரியஞ் செய்தலும், அற்றம் நோக்கி சந்தி செயல்=விதித்த காலங்களை யாராய்ந்து சமநியாவந்தனஞ் செய்தலும், பலி ஏற்று உண் டல்=பிச்சை பெடுத்து உண்ணதலும், குரவ னடி பணிதல்=ஆசாரியனது பாதங்களை வணங்கி வழிபடுதலுமாம்.

முதுக்கு=பேரறிவு, உறைந்தோர்=இருக்கப் பெற்றவா அதனை "முதுணர் வுடைமை தன்னுன் முதுக்குறை வினன்,, எனப் பின்னர்க் கூறு மாற்ற னறிக. பேரறிவாவது மெய்ஞ்ஞானம். சமநியாச ஆச்சிரமத்தார் ஏழுவிட்டும் சென்று பசுக்கறக்கு நேரநின் றேற்று, எட்டிக் கவளமுள்ள அன்னம் புசித்தல் வேண்டும். இவர்களுள் அந்தணர் பிச்சை யேற்குங்கால் பிச்சார் தேகி யென்றும், அரசராயின் பிச்சாம்பவதி தேகி யென்றும், வணிகர் வேளாளர்களாயின் பிச்சார் தேகி பவதி யென்றும் கூறி யேற்றல் வேண்டும். அது "அந்தணர் பவதி பிச்சார் தேகியென் றறைந்து மன்றம் - பைந்தொடை யரசர் பிச்சார் பவதிநம் தேகி யென்று-மெந்திர வணிகர் பிச்சார் தேகிநம் பவதி யென்று" நக்பலி லைப

மேற்ற னான்மை வழக்க மாமால் ,, எனக் கருமமுரைத்த வத்தியாயத்திற் கூறப் பட்டது சம்=செவ்வே, தியா=திபானிக்கின்ற, வந்தனம்=வழிபாடு. இருவகைப் பற்று- ஆகவகாச மமகாரங்கள். இவ்விருவகை யாச்சிரமத்தவரின் விசேடதருமங்களைப் பின் வரும் சந்தியாசமுரைத்த வத்தியாயத்தினும், பிரமசாரிப முரைத்த வத்தியாயத்தினும் கண்டு கொள்க. (உ௦)

நீத்த பருவ மோனாந்து நீக்கித் தனது மனைகிழத்தி
பூத்து நீரா டியநாட்டொட் டிறைத்த நாளிற் புணாகிற்போன்
வாய்த்த வில்வாழ் பலனெனினும் வானப் பிரத்த னைத்துந்தோ
னேத்தும் பிரம சாரியினும் பிரம சாரி யெனபரால்.

(இ-ள்.) நீத்த ஓர் ஐந்து பருவமும் நீக்கி = (புணர்ச்சிக்கு) விலக்கப்பட்ட ஐந்து பருவ காலங்களையும் ஒழித்து, தனது மனைகிழத்தி = தனது மனைவியானவள், பூத்து நீர்ஆடிய நாள் தொடரு=மூடித்து வந்து முழுசிய தினம் தொடங்கி, உரைத்த நாளில் புணர் கிற்போன்=விதிககப்பட்ட தினங்களிற் கூடுவோன், வாய்த்த இல்வாழ்பவன் எனினும்= பொருந்திய கிருகத்த நென்றாலும் (அவன்) வானப்பிரத்தன் அற துறந்தோன்=வானப் பிரத்தனினும் சந்தியாசுபிலும், ஏத்தும் பிரம சாரியினும் = புகழ்பட்டுகின்ற பிரமசாரி யினும் பிரமசாரி என்டர் = (மேலான) பிரமசாரி யென்று கூறுவார்கள்.

புணர்ச்சிக்கு விதிக்கப்பட்ட தினங்களிலே தன்மனையாளோடு கூடுவோன் இல்வாழ்வா னெனினும், வானப்பிரத்தன் சந்தியாசு பிரமசாரி பெனனு மூவர்களினின்றும் மேலாய பிரமசாரி யெனப்படுவான். புணாசுகிரு விலக்கப்பட்ட ஐந்து பருவமாவது-நட்சத்திரங்க ளுள் மூலம், மகம், திருவாதினா, திருவோணம், செனமத்திரயம் என்னும் ஐந்தும், திதிக ளுள் அட்டமி, ஏகாதிசி, சதுர்த்தசி, அமாவாசி, பொள்ளிமை என்னும் ஐந்துமாம் இவை யன்றி சஷ்டி, திரயோதிசி, யிதி, ராத யோகம், மாசப்பிறப்பு, விரததினம், சிராத்ததினம், சந்தியா காலங்கள், அர்த்த ராத்திரி, பகற் காலம், என்பவைகளும், வீட்டுக்கு விலக்கான வன் முதலா நாட் சண்டாளிக்கு ம, இரண்டாநாட் பிரமககோலை செய்தவளுக்கும், மூன்றா நாள் வண்ணத்திக்கும் ஒப்பாளாதலின் அந்நாட்களும் விலக்கப்பட்டன. இக்காலங்களில் ஒருவன் புணாவானாயின் அவன் பாவம் வறுமை நோய் அற்பாபுள் எனபவற்றை யடைத லன்றி, கருச்சிதைத்த பாவஞ்ஞபுற் அடைவான் அவன் செய்புரு சந்தியா வர்த்தனம் பூசை முதலிய சற்கருமங்களும் பலனைக் கொடுக்காவாம். இறப்பினும் நரகத்திற் சேர் வன் பிள்ளை பிறக்கினுங் கபரோக முதலிய நோய்களை யடைந்து வருந்தும் வீட்டுக்கு விலக்கான நாலாநாள் முதற் டன்னிரண்டு நாள்வரைக்கும் உள்ள காலமே விதிக்கப்பட்ட காலமாம் அவற்றுள்ளும் முறகூறிய காலங்களை நீக்கிச் சேரக்கடவன். அதனை, “பூத்த காலப் புனியிழை மனைவியை நீரா டியபின் வீராறு நாளும் கருவயிற் றுறாஉங் கால மாத லிற்-பிரிப்புப் பெறுஅன் பரத்தையிற் பிரிவோன் ,, என நான்கவிராசநம்பியகப்போந ளினும், “திண்டானான் முள்ளாரு நோக்கார்நீ ராடியபின் - வீராறு நாளு மிகவற்க வென்பதே-பேரறி வாளர் துணிபு ,, என ஆகாரக்கோவையினுங் கூறுமாற்ற னறிக். அவ்வாறு சேர்வானாயின் சரிசகம், செல்வம், சற்புத்திரப்பேறு, தருமவிருத்தி முதலிய புண்ணியங்களை யடைவான். பிறக்கும் பிள்ளையும் பலமும், அழகும், அறிவும், நோயின்மை யும், தீர்க்காயுரு முடைத்தாகப் பிறக்கும் என்க கில்-ஆறறவிடைநிலை. (உ௧)

அருப்பு முலையார் பூப்பெய்தி நீராட் டயரு நான்முதலாத்
தெரித்த நாட்க வீராறுந் திங்க டோறு மகிழ்சிறப்பக்
கருப்ப மிளிதி னுறுமளவுக் கலவா னாயிற் கருவழித்தோ
னுருப்ப நரக மிவற்காகு மென்ன மறைக ளோதுமால்.

(இ-ள்) அருப்பு முலையாப்புப்பு எய்தி = பூவருப்பினை யொத்த தனங்களை யுடைய மனை வியர்கள் மாதருது வாசி, நீர் ஆட்டு அபரும் நான் முதல்கு = நீரிலே முழுதல் செய்த (சாலா) நான் முதலாக, தெரித்த காள்கள் ஈா ஆதின = விதித்துச் சொல்லிப் பண்ணிடு தினங்களி னுள்ளும், இனிதின் கருப்பம் உறும் அளவு = உணையுடன் கருப்பம் தரிக்கும் வளையும், திங்கள் தோறும் மகிழ் சிவப்ப கலவரன ஆயின = மாத தோறும் உவகை பொங்கப் புணராத விலவிலை, கரு அழித்தோன் = கருவினைச் சிதைத்த பாவத்தை யடைவான், இவன் கு = இவனுக்கு, உருபம் நாகம் ஆகும என்ன = வெப்பமுள்ள நாகத்தன்மம் வருமென்று, மறைகள் ஓதும் = வேதங்கள் கூறபிறகு

அருப்பு - அருப்பு என வலித்தல் விகாரம் கலவாளுயின என ஆண்டவர்க்கத்தை ஒரு மையாங்கூறி, அருப்பு முலையார் எனப் பெண வருககத்தைப் பணமையாற் கூறிப்பது ஒரு வர்க்கே இல்லக் கிழத்தியோடு காடக் கிழத்தியரும் உளராகலின எனக் இவ்வாழ்வான் என்பான் சம்புத்திரப பேற்றினிமித்தம் மாதத்தில ஒருநாளே புணர வேண்டு மென்று ஆகமக் கூறலின, பண்ணிடு தினங்களும் என்றுணாககாது, பண்ணிடு தினங்களினுள் எனப் பிரிவுபட வுரைத்தும் அவனும் புணராதவிடின் செயபவேண்டிய தருமங்களைச் செய்தற்குரிய சம்புத்திரபாப பெறுதற்கு இடமில்லாமை யாகிய பாவஞ் சித்தித்தலால் நாகத்தை யடைவர் என்றதாம். புணரக் கூடாக அகாலத்திற புணர்ச்சுவன வணம் என்னும் நாகத்தையும், கருவை யழித்தோன உரோதம் என்னும் நாகத்தையும் அடைவன் என்று ழன்றும் புராணத்திற் கூறப்பட்டது ருதுவந்த நாலாநாள் முதல் இரட்டித்த தினங்களிற் சேர்ந்தால் ஆண்டிள்ளையும், ஒற்றித்த நாடகளிற் சேர்ந்தாற் பெண்பிள்ளையும் பிறக்கு மென்ப அதனை “விதித்த நாடகளினுந் தம்மனை யலது பிறாமலம் விழைத்திட லாகா-மதுக்குமுன மகளிர் பூத்த நாளகழிப்பின மறநீவி ராறு நாட்களினு-முதித்திடும் புதல்வ னிரட்டையா நாளி னொறைநா னிவைகளின மணப்பிற புதுத்தளி ரமரு கவற் றுமா மேனிட புதல்வியை யினிதினிற பெறுவா ” என்று காசிகாண்டத்திற் கூறியத னுணம் அறிக.

(உஉ)

நெற்றித் தனிககண வானவனை வழுத்த லவுபா சனநெறியின்
முற்றத் தமர்ந்த விருந்தினருக் கருத்தல வேத முறைபுணர் தல்
சொற்ற நெறியிற் மெனபுலத்தோர் துய்ப்ப வினிதி னுணவளித்தல்
கற்றோ ரெவரு மில்வாழ்வோர் கடனென றுலகிற் கழறுவரால்.

(இ-ள்) தனி நெற்றி கண் வானவனை வழுத்தல் = ஒப்பற்ற நெற்றிக் கண்ணினை புடைய சிவபெருமானைத் துதித்தலும், அவுபாசனம் நெறியின் = ஒளபாசன வழியாக, முற் றத்து அமர்ந்த விருந்தினருக்கு அருத்தல் = தமது வீட்டு முற்றத்தினகண வந்திருந்த விருந் தாளருக்கு உணவூட்டிதலும், வேதம் முறை உணர்்தல் = வேதங்களிற் சொல்லப்பட்ட விதில்க்குகளை யறித்தலும், சொற்ற நெறியின் = அவற்றிற் சொல்லப்பட்ட முறையே, தென் புலத்தோர் துய்ப்ப இனிதின் உணவு அளித்தல் = பிரிர் அருளுதமாறு அன்போடு சிராத்தஞ் செய்தலும் (ஆகிய விவை) இல வாழ்வா கடன என்று = கிருகத்தாச் சிரமத் தவரது தொழிலென்று, கற்றோர் எவரும் இனிதின் கழறுவா = கற்க வேண்டிய நூல் களைக் கற்றவர் யாவரும் தெளிவாகக் கூறுவா.

ஒளபாசனம் என்பது அவுபாசனம் எனப் போலியாய் நின்றது அஃதாவது விவாக காலத்திலே ஓமகுண்டத்தி னின்றும் எழுத்த அக்கிணியை யவியாது வளர்த்து வருதற்குப் பிராமண வருணத்தவரார் செய்யப்படும் ஓர்கிரியை, குறித்து வந்தோரும், குறியாது வந் தோருமென விருந்தினர் இருவகைப் படுவர், இல் = மனை, அது ஆகுபெயராய் மனைவியை

யுணர்ந்திற்று. இதனால் “தென்புலத்தார் தெய்வம் விரும்பொக்க றுவென்றாக் - கைம் புலத்தா ரோம்ப றலை. 33 எனற தருமங்கள் கூறப்பட்டன. (உஉ)

வேற்றோர் புலத்தி னெய்தினுந் தன் மனைவி வீந்தா ளானாலும்
போற்று மவுபா சனமொழிதல் புலவோர் புரியா ரிலவாழ்வோன்
மாற்ற வரிய மூவாக்கும் வருந்துப் புரவு வழங்குதலா
லேற்ற மாகு முலகநெறி யல்லா வொழுகக மிப்பபாகா.

(இள்) இல் வாழ்வோன்=மனைபாளோடு கூடி யறத்தைச் செய்த வாழ்வோன், வேறு ஓர் புலத்தின் எய்தினும்=மறறோர் தேசத்திற் சென்றிருக்கினும், தன் மனைவி வீந்தாள் ஆனாலும் = தனது இல்லாள் இறந்தனளாயினும், போற்றும் அவுபாசனம் ஒழிதல்=என்றும் காப்பாற்றத் தக்க ஒளபாசனஞ் செய்யாது ஒழிதலை, புலவோர் புரியார்=அறிவுடையோர் (நியதமாகக்) கூறமாட்டார், மாற அரிய மூவாக்கும்=நீக்குதற்கு அரிபராய மூவகைப் பட்டவர்க்கும், வரும் துப்புரவு வழங்குதலால்=வேண்டிய உணவு முதலியவற்றைக் கொடுத்து (ஆதரித்தலால்) உலகம் நெறி ஏறறம் ஆகும் = உலகத்தோடு ஒட்டி வாழும் இல்லறமே உயர் வுடைத்தாகும், அல்லாத ஒழுக்கம் இயல்பு ஆகா=இல்லற மல்லாத ஏனைய ஒழுக்கங்கள் இத்துணைச் சிறப்புடையன வாகாவாம்.

கிருகத்தன வேறு தேசத்திற் போயிருப்பினும், தன்றேயத்திலே வாழ்க்கைத் துணையாகிய மனைவி யிறந்துவிடினும் ஒளபாசனத்தை வீடுதல கூடாது. மன்றைய மூன்று ஆச்சிரமியர்க்கும் ஆதரவா யிருத்தலால் அவனே உயாந்தவன். மன்றைய அறங்கள் இதுபோற் சிறந்தன வல்ல வெனடதாம்.

எய்தினும் - ஆனாலும் என்பவற்றின் உம்மைகள் எச்சப் பொருட்டில் வந்தன. புரிதல்=சொல்லுதல் இப்பொருள் பதிதலை “இறைவன் பொருள்சேர புக்குபுரிந்தார் மாடபி 33 எனறதனா கானக மூவா எனறது மன்றைய ஆச்சிரமத தவரான பிரமசாரி கிருகத்தன் சந்நியாசி யென்னும் மூவருமாம் அன்றி, துறந்தாரா துவவாதார் இறந்தார் என்னு மூவராக் கொள்ளினுஞ் சாவு மென்க அது “துறந்தார்க்கு தவ்வா தவர்க்கு மிறந்தார்க்கு-மில்லாழ்வா னென்பான் முனை 33 எனத் தீருவள்ளுவநாயனார் திருவாய் மலாந்தருளி யுதனாற் பெறப்படும். துப்புர வென்றதனானே குளிர் வெயில தாங்கக குடை, தொடுதோல, வத்திர முதலவனும், நோய் நீக்கத்திற்கு மருந்து கொடுத்தனும், இன்னும் ஒழுக்கத்திற்கு வேண்டிய உபகரித்தனும், இறந்தககால் அபரக கிரியை முதலிய சடங்குகளைச் செய்தனும் கொள்க. இல்லற முயர்ந்த தெனபது “எய்து சவுபரிககன நீளறமக ளானாமனஞ்-செய்யவர சீந்தான் சிவசிவா-துய்யதவத், தாற்றி நெழுக்கி யறனிழுக்கா வில்வாழ்க்கை-நோற்பாரி நென்மை யுடைத்து. 33 எனச் சிவசிவ வேண்பாவிலும், “மன்னிய தங்கடங்க ணிலையினே மறத்த லின்றி-யின்னண மாணும் பெண்ணு மிருப்பரே விதற்கு மேலா-வுன்னலாம் பதலியுண்டோ வுரைப்பிர்செந் தமிழல லீர்கா - ளென்னதான் முயன்றீர் நீலி கொடுத்துவெ றியம்பொ னாதே 33 எனப் பிள்ளையார் புராணத்துங் கூறுமாற்றானறிக. (உச)

மருவம் கரிதா முயாவீடு சீர்த்தி மல்லம் பெருஞ்செல்வன்
தருமத் தளவின வந்தடைந்த வாற்றாற் மருமம் விடறிது
பெருஞ் தருமம் பொருள்காம மிவைகள் பேசிற் சாத்துவிகங்
கருதற் கரிய ராசதந்தா மதத்தின் வழியே கலந்திடமாண்.

(இ ள்.) மருவற்கு அரிது ஆம் உயர் வீடு=பொருத்ததற்கு அருமைபுடைத்தாய் மேலான வீட்டின்பமும், சீர்த்தி பெரு மல்லல் செலவம்=புகழும் மிக்க வளமுடைய ஐசுவரியமும், தருமத்து அளவின் வந்து அடைந்த ஆறல்=செய்யப்பட்ட தருமம் எவ் வளவோ அவ்வளவினபடி வந்து சேரும் தன்மையால், தருமம் விடல் தீது=நல்லொழுக்க மாகிய வதனைச் செய்யாது விடுதல் கோடும், பெருகும் தருமம் பொருள் காமம் இவை கள்=வளர்கின்ற அறம் பொருள் இனபம் என்னு மிம்முன்றும், பேசின = (வந்தடையும் விதத்தைக்) கூறுமிடத்து, கருதற்கு அரிய சாட்சி துலிகம் இராசதம் தாமதத்தின் = நினைத் தற்கரிய சாத்துலிகம் இராசதம் தாமத டென்னு முக்குணங்களின், வழியே கலத்திடும்= வழித்தாகவே பொருவரை வந்தடையும், ஆல - அசை.

தரும மொன்றே மறமைய பொருள் இன்பம் வீடுக்குக் காரணமாய் நிற்கலின் அதனைச் செய்பாது விடுதல் தீது என்பான் “மருவற் கரிதாருபர் விடந்தீது” என்றான். அது “எளிதென விசுழா வரிதென வரையாது - ஹமகுநீர் நலகுதி ராயின மனத்தினுட- நனைப்பினும் பிறக்கு மொழியினும் வளரும் - தொழிப்பிற தினைவிடேப் பயக்கு முனர் த்தி-னிவனு முப்பரும் துனையே யற்றை - றுறைதொடும் துறைதொறு நோக்கி - யறமே நிறுத்துமி னறிந்திசி னோரே” என ஆசிரியமாலையீழ் கூறுவதனால் அமையும். வழி யென்றது தொழில் சத்துவ குணத்தொழில்க ளாவன - ஞானம், தவம், மேன்மை, அறம், மோனம், வாய்மை, பொறை, புலனடக்கல் என்னும் எட்டுமாம். இராசதகுணத் தொழில்களாவன—தானம், தவம், தருமம், பேணல், ஞானம், கல்வி, நலன், கேள்வி என்னும் எட்டுமாம் தாமதகுணத் தொழில்களாவன—பேருணடி, நிதிகேடு, உறக்கம், மறதி, பொய், சோம்பு, ஒழுக்கம் வழுவதல், கொலை, வஞ்சம் எனது மொன்பதுமாம். “ஞானம் தவமேனமை நலநுண் மோனம்-வாய்மை பொறைபுல னடக்கலசாத் துலிகம். தானம் தவமே தருமம் பேணல் - ஞானம் கல்வி நலனிலை தெரித - லீன மில்லா விராசத் குணமே நிறைபே ருணடி. நிதிகேடுமகக்-மறதி பொய்சோம் பொழுக்கம் வழுவதல்- கொலையே வஞ்ச மிவைதா மதகுணம்.” என்பது பிங்கலநீதகச் சூத்திரம் (உரு)

ஆசின றுயர்ந்த சாத்துவிகத் தமார்தோர் மேலாய் கதியடைவர்
பேச வருரா சதகுணத்திற் பொருந்தி னோகள பெட்டிபெனடி
தேசி னுறுமத் திமகதியிற் சோவா வளாதா மதகுணத்தோர்
மாச பூத்த விழிகதியி னுலக மிகழ மன்னுவாரா.

(இ ள்.) ஆச இன்று உயர்ந்த சாத்துவிகத்து அமார்தோர்=சூற்றமின்றி யுயர்ந்த சாத்துவிக குணத்தைக் கொண்டு நின்றவா, மேல ஆம் கதி அடைவா=மேலாகிய உத்தம கதியைச் சோவார், பேச அரு ராசத குணத்தின் பொருந்தினோர்கள் = சொல்லுதற்கரிய இராசத குணத்தி னினோர், பெட்டின் ஒடு தேசின உறு மத்திம் கதியில் சோவா=விருப் பத்துடனே விளக்க மமைந்த மத்திம் கதியிற் பொருந்தி வாழ்வார், வளா தாமத குணத் தோர்=(பாவம்) வளர்த்த சூரிய தாமத குணத்தி னின்றவர், மாச பூத்த இழி கதியின்= சூற்றம் மிகுந்த தாழ்வள்ள அதம் கதியின்கண், உலகம் இகழ மன்னுவாரா=உலகத்தவர் நித்திக்க நிலத்திருப்பார்.

இன்றி என்னும் வினையெச்சம் இன்று எனத் திரிந்த நின்றது “ராசமாபுரி, ரவிசூல திலகன், ரூபபேதம்” என்ற தொல்லாசிரியர் போல இவனும் ராசதகுணம் என்று வடமொழியிற் பிறந்தாங்கு உரைத்தனன் உலகம் - ஆகுபெயர். உத்தமகதியாவது—சிவ சாலோக்கியம், சிவசாயீப்பியம், சிவசாரூப்பியம், சிவசாயுச்சியம் என்னு நான்குமாம். மத்திமகதி—விட்டுணு முடிவிலோது தெய்வ பதங்களும, ஆதியரி வஞ்சம், நல்லரி வஞ்

சம், ஏமசுலஞ்சம், இரணவஞ்சம், தேவகுருவம், உத்தரகுருவம் என்னும் அறுவகைப் போக பூமிகளுமாம். அதம் கதியாவது—இருபத்தெட்டுக் கோடி நரகங்களாம். அவற்றை “வேவ்வினைப் பிலகா லேழு விளம்புமில் விருபத் தெட்டு-மொவ்வொரு கோடி யாக வுறுமுறு நாலே முள்ளூர் - தெவவினை முதன்மை யெய்தி எயவ்வைத்து செறிந்து நிற்கு-மில்வெலாம் பலகா லணமி யினைபவா லொழிவு காறும்” என்று விரித்தது தணிகைப் புராணம். (உசு)

அறந்திறம் பாது நானு மருமபொருள காமம் துய்ப்போர்
சிறந்தவிவ வுலகந் தன்னி லனபபருளு செலவ மெய்தி
மறங்கிளா வடிவே லுணகண வானவா மகனி ரோமி
முறங்கிடா துன்பந் துய்க்கு முலகினி லினிது வாழ்வார்.

(இ ள்) நானும் அறம் திறமபாது=நாடோறும் தருமவழியினின்றும் தவறுது, அரு பொருள் காமம் துய்ப்போர் = அரிய பொருளைக் கொண்டு இனபத்தை யறுபவிப் போர், சிறந்த இ உலகம் தன்னிலை = பெருமைவிற சிறந்த இந்நிலை வுலகின்கண், அனப்ப அரு செலவம் எய்தி=அளவு படுத்தற கியலாத் செலவத்தை யடைநது வாழ்ந்து (மறு மைக்கண்) மறம் இளர் வடி வேல உண கண=கொலைத் தொழின மிக்க கூடாமையாகிய வேலாயுத்தைய போன்ற மையுண்ட விழிகளை யுடைய, வானவர் மகளிர் ஒடு = தேவப் பெண்களோடே, உறங்கிடாது இனபம் துய்க்கும்=ஓயாமற் போகத்தை யறுபவிக்கின்ற, உலகில இனிது வாழ்வார்=தெய்வ பதவியின்கண் இன்புற்று வாழ்வார்.

இம்மைக்கண் தருமவழியி னின்றும் பொருள் சம்பாதித்து இன்பத்தை யறுபவிப் போர் மறுமைக்கணும் போகபதவியிற் சென்று அறுபவிடபா என்பதாம் போக பூமியிற் சென்று போகம் துக்குறாமறை “பதினா றுடடைக் குமரனும் விதிவழிப் - பன்னீ ராட் டைக் குமரியு மாகி-போத் த வன்பினு மொத்த நலத்தினு - கற்பக நனமர நற்பய னுதவ-வாகிய செய்தவத் தளவு மவவழிப்-போக நுகாவது போகபூமி” என்ற தீவாகாச்சுத் திரத் தானிக ஓயாமற் போகத்தை யறுபவிக்கின்ற தேவபதங்களினும் இந்நிலைவரு சிறப்புடைத் தென்பான “சிறந்த விவவுலகந் தன்னிலை” என்றான் அதனை “வானிடத்தவ ரும் மணமேல வந்தரன றனையாச் சிப்பார்” என்று சிவஞானசித்தியாரினும், “வின ணறுத்து மேக்கி வாந்தா வியனறுமக்கநர் தவாமகன் - ரணணனமுலை முயக்கனறி யறி யாமை யெதிரோக்கிப் - பண்ணரிய தவநான்ப பயப்பாட்டி னெடுமவிளங்கு - மண ண்கலா ரறிஞ்ரென வல்லையவ னுறுதிழிவார்” என்று தணிகைப்புராணத்தினும் கூறிய வாற்றா னறிக, உம-இன சாரியை பிடைச்சொற்கள் (உஎ)

அறம்புரிந் தன்றி யோங்கு துறக்கத்தி னடைந் லாகா
சிறந்தந் பொருளசெய தல்லாற் றிகழ்தரு மினபரு சேரா
வறைந்தகா ரணத்தி னன்றிக் காரிய மாகா வோமி
கறங்குபோற் பிறவி ஞானத் தல்லது கடக்க லாகா.

(இ-ள்) காரியம்=எக்காரியங்களும், அறைந்த காரணத்தின் அன்றி ஆகா = சொல் லப்பட்ட காரணங்களால் அல்லாமல் ஆகாவாம், (ஆதலால்) ஓங்கு துறக்கத்தின் அடை தல்=உயர்ந்த சுவர்க்க லோகத்தை யடைதல், அறம் புரிந்து அன்றி ஆகா = தருமத்தைச் செய்தாலன்றிக் கூடாதாம், திகழ் தரும் இன்பம் = விளங்கு மிவவுலக விற்பமானது, சிறந்த நல பொருள் செயது அல்லால் சேரா=சிறப்பாய் நல்ல பொருளைச் சம்பாதித்தன திக் கூடாது, ஒடு கறங்கு போல் பிறவி=ஒடுகின்ற காற்றாகு போன்ற பிறவிக் (கடலையும்)

ஞானத்து அல்லது கடக்கல ஆகா = சிவஞானமாகிய (புணியினால்) அன்றிக் கடத்த லிய லாது

காரண மின்றிக் காரியமும், தரும் மின்றிச் சவாககமும், பொருளின்றி இன்பமும் ஆகாவாம். அங்ஙனமே சிவஞானந்தா னனறிப் பிறவி யொழித லில்லையாம் அச்சிவஞான வேட்கை உத்தமம் மத்திமம் அதமம் என மூவகையுடும் எனறும், அவற்றள் அதம் வேட்கையர் மூன்று சனனம் பிறந்து பிணைப பரமாசாரியரின திருவருள் பெற்று முத்தி யடைவார என்றும், மத்திம வேட்கையா இரண்டாவது பிறப்பிலே முத்தியடைவார என் றும், உத்தம வேட்கையா பிறதோர் சனன மெடுத்த எடுத்த சரித்திரிலேயே நிரமல ஞானவெளியின யுணரது அவ்வுடலை விடுத்த தமமை நீக்காது நிறைந்து நிற்கும் பர சிவநாதனது திருவடி நிலைப்பார எனறும் சர்வோத்தமாகத்தின் மூன்றாவது உபபேதத் திற கூறப்படுதலால் “பிறவி ஞானத் தலலது கடக்கல ஆகா” என்று கூறியதாம் (உஅ)

தாமரைப் பொருட்டின மேய சதூமுகக கிழவ னாதி
தேமலாது தருகக வீரசு செறியுநல லுலகம் யாவு
நாமதூற் றருமந் தாயகி நினறன நல்லோர் யாருங்
காமுறல வேணடு மென்றுங் களைகணற் றரும மொன்றே.

(இ-ள்) தாமரை பொருட்டின மேய=தாமரைக் கொட்டையாகிய ஆசனத்தினக் கணிருக்கின்ற, சதூமுகக கிழவன ஆதி = நான்கு முகங்களை யுடைய பிரமன முதலாக, தேம் மலர் தருக்கள ஈறு ஆக செறியும்=தேன பொருந்திய புட்பங்களை யுடைய தாவரம் இறுதியாக வுள்ள, நல உலகம் யாவும்=நன்மையாகிய உயிர்வர்க்கங்கள் எல்லாம், நாமம் தூல் தருமம் தாயகி நினறன=அச்சத்தை வினைக்குற தூலகளிலே விதிக்கப்பட்ட ஒழுக் கத்தையே கைக்கொண் டிள்ளன (ஆகலால்) நல்லோர் யாரும் = நல்லவா என்று சொல் லப்படுவோர் எனரும், களைகண ஆம் தருமம் ஒன்றே = (தமக்குப்) பற்றுக் கோடாகிய அத்தருமம் ஒன்றையே, என்றும் காமம் உறல் வேண்டும்=எவரானும் விருமபி பொழு குதல் வேண்டும்.

கிழவன்=உரிபவன்-மூத்தோன் எனலுமாம் உலகம் என்பது உயிர்களைக் குறித்து நிற்குந் தன்மம் இடவாருபெயர் விதித்தவைகளையே செய்யவேணமே எனவும், விலக்கியவை களைச் செய்யின் நரக வாழ்நையைய யடைதல் தப்பாதென்றும் பயமுறுத்தி நிறுத்தி “நாம தூல்” என்றான். “நாம நல்லாரக் கதிப்பட வழிமுத” என்றாற் போல நாம என்னுந் சொல் நாமம் எனத் திரிந்தும் நிற்கும் என்பார் நச்சினர்க்கினியரும். தூல் - வேதசிவா கமங்களும் அவற்றின் சார்பு தூலகளுமாம் தருமமாவது - வருணச்சிரம பொழுக்க மாம பிரமன முதற் றவரமீறு வுள்ளவைகள் பசுக்கள எனபதனை “மறையவன் முதலா நம்ப தீர்தா மெவையு மன்னி - யுறைதரு பசுக்க ளாகு முறநிபி பசுக்கட் கெல்லா- நிறை தரு பதியா யென்று நிலவியே யுறைதலாலே-யிறைவனை வேத நான்குப் பசுபதி யென்று கூறும்.” என்ற வாயுசங்கிதைச் செய்யுளாலும் அறிக (உக)

வைதிகத் தருமம் வாய்ந்த பிரவித்தி நிவித்தி யென்ன
வெய்துமந் நிவித்தி ஞானத் தொழுகனமுற றையதெஞ் ஞானத்துங்
கைதவத் தெவையு மாற்ற லாங்கது கடிந்து முனனைச்
செய்தவ ஞானந் தமமி னிற்பதே செவவி தாமால்.

(இ-ள்) வைதிகம் தருமம்=வேதசம்பந்தமாகிய தருமங்கள், வாய்ந்த பிரவித்தி நிவித்தி என்ன எய்தும்=வாய்ப்பாகிய பிரவித்தி எனறும் நிவித்தி யெனறுமிருவகைப்

படும், அ நிவிர்த்தி = (அவற்றின்) அந்த நிவிர்த்தி தருமமாவது, ஞானத்து ஒருகல்=சன் மார்க்கத்தி னிறறலாம், மற்றை அது = மற்றையபிரவிர்த்தி தருமமாவது, எ ஞானமும் கைதவத்து எவையும் ஆற்றல் = எந்நாளும் பொய்யாயுள்ளவை எவற்றையும் மெய் யெனக் கொண் டொழுதுதலாம், அது கடிந்து=அந்தப் பிரவிர்த்தியை விடுத்து, முன்னே செய் தவம் ஞானம் தமயில் நிம்பதே=முன்னர்க் கூறிய யாவராணுஞ் செய்தற்குரிய தவ மார்க்கத்தும் நன்னெறியினும் நிறறலே, செவவிது ஆம் = நன்மைபதாகும். ஆற்கு ஆல் அசைகள்.

வேத சிவாகமாதிகளில் கூறப்பட்ட தருமங்கள் பிரவிர்த்தி தருமம், நிவிர்த்தி தரு மம் என இருவகைப்படும், அவற்றுள், பிரவிர்த்தியாவது மீட்பும் பிறவி யெடுத்தற் கேது வாய் நலவின்களாம். அவை அசுவமேதம் இராசசூயமுதலியன. அவற்றை விடுத்து அழியா வின்பத்தை யளிக்குந் தவஞான மாகக்கத்தி னிறறலாய் நிவிர்த்தி தருமத்தி னிற் றலே நன்மையாகும் தவமாவது - சரியை கிரியை யோக்கங்களாம் ஞானமாவது சிவ ஞானம் (௩௦)

பொறைகொடை கருணை தானம் பொய்ம்மொழி யழுக்கா நின்மை
யுறையுமுட கரணவ காத்தல் பயிலபுறக் கரண மோமபல்
குறளைசொல் லாமை நாளு முனிவினமை புயிரகொல் லாமை
பிறம்மனை நயத்து லினமை நன்மொழி பிறழா வாய்மை.

(இ-ள்.) பொறை கொடை கருணை தானம் = சாந்தம் ாகை இரக்கம் தானம், பொய்ம்மொழி அழுக்காறு இனமை=பொய்ச்சொல்லும் பொறுமையும் இல்லாதிருத்தல், உறையும் உள் கரணம் காத்தல்=பொருதியு் அக்க கரணங்களை யடக்கல், பயில புறக்கர ணம் ஓம்பல் = விடயங்களிற் சேர்கின்ற புறக்கரணங்களை யடக்குதல், குறளை சொல் லாமை = கோடசொல்லாமை, நாளு முனிவு இனமை = எக்காலத்தும் கோபங்கொள் ளாமை, உயிர் கொல்லாமை = சீவர்களைக் கொலை செய்யா திருத்தல், பிறர்யனை ஓபததல் இன்மை=பரதாரங்களை விருப்பாமை, நல மொழி = இனிய சொல், பிறழாத வாய்மை= தவறுபடாத உண்மையிலே

இதுமுத லிருசெய்யுள் குளகம். கொடையாவது ஒருபொருளைப் புகழ்விரும்பிக் கொடுப்பது தானம் புண்ணியத்தை விரும்பியும், ஓன்றனை விரும்பாமலும் அளித்தல் எனப் உட்கரணமாவன—மனம் புத்தி சித்தம் அகங்காசம். புறக்கரணமாவன—வாகுரு பாதம் பாணி பாயுரு உபத்தம் எனனும் கருமேந்திரியங்களும், மெய் வாய் கண மூக்குச் செவியென்னும் ஞானேந்திரியங்களும். இவற்றைக் காத்தலாவது விடயவழிப் போகா மே தடுத்தல் பொய்ம்மொழி யினமை பெனவே வாய்மையும் பெறப்படவேதாக, பின் னரும் பிறழா வாய்மை யெனந்து “பொய்மையும் வாய்மை யிடத்த புரைதீர்ந்த—நன்மை பயக்கு மெனின்” எனற்படி. நன்மைப் பயன கொடுக்குமெனின் பொய்யும் மெய்யெனப் படுமொகலானும், “மெய்தருந் தொலும்பொய் நயம்பயக்கிலா விடத்து” என்றற்கு தீமைப்பயன கொடுக்கு மெனின் மெய்ச்சொல்லும் பொய்ம்மொழியாகும் ஆகலானும், இக்குற்றங்க ளில்லவாய் வாய்மையென்று அறிவித்தற் கென்க. (௩௧)

புண்ணிய நளனீ ராடல் கடவுளா பூசை யாற்ற
லுண்ணிறை மகிழ்ச்சி வேத பாரகர்க் கூட்ட ரீய
கண்ணய வாமை கள்ளா தொழுதுதல் கடுஞ்சொ லின்மை
யெண்ணிய விவைந் ணுஞ் குலத்திற்கு யிபைத்த வாமால்.

(இ-ள்.) புண்ணியம் நல நீர் ஆடல்=பாவங்களை விமோசனம் பண்ணும் நன்மை யாகிய தீர்த்தங்களிலே மூழ்குதல், கடவுளர் பூசை ஆற்றல் = தேவபூசை செய்தல், உள் நிறை மகிழ்ச்சி = அகத்தில் நிறைந்த சந்தோஷ முடைமை, வேத பாரகர்க்கு ஊட்டல் = வேதாத்தியாயனஞ் செய்யுமா பிராமணாககு அமுதளித்தல், தீய கள நயவாமை = கொடிய மதுவினை யுண்ணாமை, கள்ளாது ஒழுக்குதல் = களவு செய்பா திறுத்தல், கடு சொல் இன்மை = கொடுஞ் சொற் சொல்லாமை, எண்ணிய இவைகள் = எண்ணப்பட்ட இவ்விரு பத்தொன்றும், நான்கு குலத்திற்கும் இடையாத ஆயு = நான்கு வருணத்தவர்க்குப் உரியன வாகும்

“நான்கு குலத்திற்கும்” என்றதன்கண் உட்கமையை பெறச் செய்திச் சங்கர சாதியார்க்கும் இவை உரியன வெனக் கொள்க சங்கர சாதியாராவார் “தாபிய குல நாலா தாழ்ந்தவறு லோமமே-முப்பிரதி லோமமா றும். ஆங்கவற்ற லாமந்த ராளபிரண டாறுமற்று-மீறஞரவி ராத்தியமீ தினது.” என்றபடி பெருவகைப்பட்ட அநுஸீல னும், அறுவகைப்பட்ட பிரதிலோமமும், பன்னிருவகைப்பட்ட அந்தராளமும், ஐம்பத் தாறு வகைப்பட்ட விராத்தியமும். அவர்களின பெயர்களாவன—குண்டகா, கோள கர், சவரணர், நக்ஷத்திர சீவகா, அம்பட்டா, குமபகாரர், பாரசவா, நிடாதர், போசா, நாவிதர், குதா, கூவிதர், மாகிடடியா, விசனமா, உகிரா, ரூலிகுபா, டணிகாரர், புளிக தர், கூத்தா, மிலேச்சர், மாகதா, அர்த்தா, தெளட்டியாதர், கடகாரா, மாலாகிதர், உற டலா, சண்டாளர், பாகுநாயா, வைதேகா, பலதர், அயோகவா, சத்திரியா, ஆவந்தியா, மலலர், சதன்வர், மைத்திரா, பலகண்டர், இரசகர், புபதர், தக்ககா, சுவபசா, குகபர், கரணர், சருமகாரர், பாரகர், வேணுகர், கனகா, அத்திகர், வாத்தனசாலிகா, கருமகாரர், தண்டகபோலர், மாகக்கவர், சல்லா, வந்திகா, வாடநானா, கண்டகா, சந்தர், சவுன டிகா, சாத்தவதா, ததியவர், பைரவா, ஆசிரயிகா, கரண்டா, சாழ்த்திரர், மாலாகாரா, கைவர்ந்தர், நீலகாரர், வருணகாரா, பிங்களா, நாத்தகா, மாதக்கர், நடர், திரமினர், சாம சீவியா, நீலாதி வாணவிக்किரேதர், சுவடாகர், குககுடர், வேணர், புலகசா, ஆவிரதர், அபீ ரா, திகுவணா, கசா, சைராதிரியா, மைத்திரேயா, பார்க்கவர், காருவாரா, பாண்டி சோபாகர், ஆகிண்டிகா, சோபாகா, அந்தியாவசாயிகர் முதலினோரம் இப்பெயர்களெல லாம் இக்காலத்து வெவ்வேறு பெயர்களாக வழங்கப்படுகின்றன. இவற்றின் விரிவுகளை யெல்லாம் சுடபிர பேதாகமம், பிரமபுராணம், வைகாசம், மாதவியம், சாதிலிங்கக முதலிய நூல்களின் கண்டு தெளிக இவையனறி “பனமீன விலேஞா வெள்ளுப்புப் பகரு நா-கண்ணோடையாட்டியர் காழியர் கூவியா - பைநரினை விலேஞா பாசவா வாசவா-ரென ஹா மறுகு மிருக்கோ வேடகஞ்ஞ-செம்பு செய்நருநா கஞ்ச காரும் - பைம்பொன செய்நருநா பொன்னசெய் கொல்லரு - மரநு கொறச்சுரு மண்ணீட் பானரு - வநந்தர வெழுதிய வோவிய மாககஞந-தோலின நுன்னரு துன்ன விலேஞரு - மாலைக் காரருந காலக் கணிதரும” என மணிமேகலையினுங் கூறியவாற்றனறிக (௩௨)

தம்மொழுக்கியனற பாரப்பா சாசுவா பிரம லோகந்
தெமமுனைப் பட்ட வேந்தர் கற்பக நீழல சோவா
மெயமமைய வணிகா வாயு புவனத்தின மேவு வாக
ளிமமையிற் துறந்தோர சோவ ரிரணிய கருப்ப லோகம்.

(இ-ள்.) இம்மையில் தம் ஒழுக்கு இயன்ற பார்ப்பார்=இப்பிறப்பில் தமது ஒழுக் கத்தில் வடிவாது ஒழுகிய அந்தனர், பிரம லோகம் சார்குவர் = பிரமலோகத்தை யடை வார்கள், தெவ முனை பட்ட வேந்தர்=பகைமுனையை யறித்து வெற்றி கொண்ட அரசர் கள், கற்பகம் நீழல சோவர் = கற்பக தருநிழற்கண் வீற்றிருக்கும் இந்திரபதத்தை யடைந்து

வாழ்வார்கள், மெய்யை வணிகர் = உண்மையுள்ள வைசியர்கள், வாயு புவனத்தில் மேவு வர்கள் = வாயு லோகத்தை யடைந்து வாழ்வார்கள், துறந்தோர் = துறவொழுக்க வழிநின்ற விரத்தர்கள், இரணிய கருப லோகம் சேர்வா = இரணிய கருப லோகத்தை யடைந்து வாழ்வார்கள்

“தம்மொழுக்கியனற - இம்மை என்பவற்றை மற்றையோர்க்கும் ஒட்டுக. பார்ப் பார் = சிவத்தை யுள்ளபடி ஞானக கண்ணிலுல நோக்குவோர், வேதாந்தத்தை மேற் கொண்டு பார்ப்பவர் என்றும் பொருள் “ஏனை வகரந தொழிற்பெய ரியற்றே ” என்ற தோல்காப்பியச் சூத்திரத்தின உரையிற் கோடலால், தெவ முனை என்பது தெமமுனை யெனத் திரிந்து நின்றது மொழிநத பொருளோ டொன்ற வவவயின மொழியாததனை யும் முட்டினது முடித்தல் எனனுமுத்யால, யோகியர் ஆனந்தம் ஐஸ்வரியம் வியோமம் காஷ்டை பரமாக்ஷரம் என்று சிறப்பிக்கப்பட்ட அமிரதத் தானத்தையும், ஊர்த்தவ வீரியம் வயக்கப் பெற்றார் இரணியகருப லோகத்தையும், தமகருகிய ஒழுகத்தில் நின்ற சூத்திரா மறுமையில் கந்தருவலோகத்தையும் மடைந்து ஆமகுள்ள போகங்களை யறுபவித்து வாழ்வா எனக் கொள்க வாயுபுவனம் = வாயுமண்டலம் அஃதாவது கெடுத்தவதெனனும் பட்டினம். அன்றி, ஆதித்த பதவிக்குக் கீழேயுள்ள விதன்னுவான், பிரசேதகன அக்கிணிய பிரசேதகன, செசனி, அவத்தன, வசமிராகதன், வயத்தியுதன், இரைவதன், சகவாத் தன், விசுவ்வர்த்தன் என்னும் தசவாயுகளுள் இறுதியாய் விசுவ வாததன் என்னும் வாயு புவனத்தைக் கொள்ளினு மீழுககா இரணிய கருப லோகமாவது பதமபுரி, மனோவதி, சத்தியலோகம் என்னும் பிரமலோகம் மூன்றனுள் மேலாய் சத்தியலோகமாம். (௩௩)

காழ்த்தவைம புலனுஞ் செற்றுக் கரணங்க ளடக்கி நானு
மூழ்த்தமென் சருகு மாநு யோகினி லுறவகு கினறோ
சூழ்த்துநான முகனும் விண்ணோ தொகுதியுஞ் சருகி நானகும்
வாழ்த்துதற் சூரிய முதகி வீட்டினப் மருவி வாழ்வார்.

(இன்) காழ்த்த ஐம்புலனும் செற்று = வைரமுள்ள ஐம்புலன்களையும் ஒழித்து, கரணங்கள் அடக்கி = அந்தக்கரணங்களை யொடுக்கி, ஊழ்த்த மென் சருகு மாந்தி = உதிராத மிருதவாகிய சருகுகளை யுண்டு, நானும் யோகினில் உறவகு கினறோ = நாடோறும் சிவ ஞானயோகத்தில் நிடடை கூடினோ, நான்முகனும் விண்ணோ தொகுதியும் நான்கு சுருதியும் = பிரமஹ் தேவகணங்களும் நான்கு வேதங்களும், சூழ்த்து வாழ்த்துதற்கு உரிய = வலஞ்செய்து துதித்தற்கு உரிய, முதகி வீட்டினப் மருவி வாழ்வார் = சிவசாயுச் சிய முத்தியாகிய பேரினபத்தை யடைந்தவாவாழ்வார்

அந்தக் கரணங்களாவன—மனம் புத்தி சித்தம் அகங்காரம் என்னு நான்குமாம். மென் சருகு என்றதனால் உலர்ந்த இலை யெனப்பது பெறப்படும பசிய இலைகளைப் பறித் துப் புசிப்பின அவை வழியாகச் சீவன றேறமுதற்கு வழியினி ராசமுறலானும், இலைச் சாரத்தால் இரத்த மதிகரித்து விடயங்களி லழுத்து மாகலானும் விலக்கப்பட்டது சூழ்த்து வலித்தல் விகாரம் முத்கி வீடு எனபன “ஆடகச் செம்பொற் கிணணம்” என்புழிப் போல ஒருபொருட் கிருபெயர் பிரியாது நின்ற வழுவமைதி யென்க அது “ஒரு பொரு ளிருசொற் பிரிவில வனாயார். ” எனற தோல்காப்பிய விதியா லமைக்கப்படும. (௩௪)

என்னலு மகதி வீணை நாரதன் முதலோர் யாரு
மன்னுமாச் சிரம நானகா வகுத்தினி துரைக்கு மேல்வைப்
பின்னுமோர் யோகி தன்மை பேசினை யைந்துண் டாக்கொல்
பன்னுமாச் சிரம மென்னப் பைந்துழாய் முகுர்தன் சொல்வான்.

(இ-ள்) என்னலும் = என்றிவ்வாறு (கூர்மர்) சொல்லுதலும், மகதி வீணை நார தன் முதலோர் யாரும் = மகதி யென்னும் யாழிணையுடைய நாரதமுனிவர் முதலிய முனிவர்களுந் தேவர்களுந் (கூர்மரைநோக்கி) மனனும் ஆச்சிரமம் நான்கா வகுத்து = (ஐயனே) நிலைபெற்ற ஆச்சிரமங்களை நான்காகப் பிரித்து, இனிது உரைக்கும் ஏலவை = தெளிவுபடச் சொல்லியருளும் பொழுது, பின்னும் ஓர் யோகி தன்மை பேசினே = வேறும் ஒரு யோகியினது தன்மையைக் கூறியருளினார் (ஆகலால்) பன்னும் ஆச்சிரமம் = சொல்லப்பட்ட ஆச்சிரமமானது (நான்கேயனறி) ஐந்து உலகு கொல எனன = ஐந்தாவது ஆச்சிரமம் இருக்கின்றதோ வென்று கேட்க, பை துழாய் முகுத்தன சொலவான் = பசிய துழாய் மாலையை யணிந்த திருமாலாகிய கூர்மா கூறுவாராயினார் ஆம் = சாரியை கொல-ஐயப் பொருளின்கண் வந்தது. (௩௫)

உரைத்தவாச் சிரம நான்கே யொவ்வொன்றே யிரண்ட தாகும்
வரைத்தவை யுரைத்தும் கேண்மி னுவகுரு வாண னென்றும்
திருத்தகு நெறிவ முாத னைட்டிக னென்றுஞ் செவ்வன
விரி தத்தூம் பிசம சாரி யொழுககிரண டாக மேவும்

(இ-ள்) கேண்மின் = (அனபர்களை) கேளுங்கள், உரைத்த ஆச்சிரமம் நான்கே = சொல்லப்பட்ட ஆச்சிரமம் நான்கே யன்றி (ஐந்திலலை) ஒவ்வொன்றே இரண்டது ஆகும் = அவை யொவ்வொன்றும் இவ்விரண்டு வகையாகும், அவை வரைத்து உரைத்தும் = அவைகளை அளவுசெய்து கூறுகின்றோம், தூல செவ்வன விரித்த பிரமசாரி ஒழுகு = வேதசிவாகம் தூலகளால் நனமையா விரித்துச் சொல்லப்பட்ட பிரமசாரிய ஒழிக்கமானது, உவகுரு வாணன் என்றும் = உவகுருவாண னென்றும், திரு தகு நெறி வழாத னைட்டிகள் என்றும் = சத்தமாகிய தகுந்த அவவாச்சிரமத்தி னின்றும் நீங்காத னைட்டிக னென்றும், இரண்டு ஆக மேவும் = இருவிதமாகப் பொருந்தா நிற்கும்.

அனபர்களை! ஆச்சிரமம் நான்கே யன்றி ஐந்திலலை அந்நான்கும் ஒவ்வொன்று இவ்விரண்டாகி யெட்டு வகையாகும். அவற்றுள் பிரமசாரிகள் உவகுருவாணன் என்றும், னைட்டிகள் என்றும் இருவகைப் படுவர் நான்கே என்றதன்கண் ஏகாரம் தேற்றப் பொருளில் வந்தது. இரண்டது - அது, பகுதிப் பொருள் விகுதி. உவகுருவாணன் பென்திகப் பிரமசாரி யெனவும் பெயர் பெறுவன (௩௬)

உவகுரு வாண னெனபோன மறைமுழு துணர்ந்த பின்னர்
நவையறு மகளிர் தம்மை வேட்டுளோ னைட்டி கனசீடத்
தவலருங் கேள்வி முற்றித் தன்னுயி ருலகருங் காறுந்
துவரிதழ் மடவா ரினபந் துய்த்திடா தொழுகு வோனே.

(இ-ள்.) உவகுருவாணன் எனபோன் = உவகுருவாணப் பிரமசாரி யென்று சொல்லப்படுவோன், மறை முழுது உணர்ந்த பின்னர் = வேதங்களி னுட்பொருளை முழுவதையுங் கற்றநித்த பின்பு, நவை அறு மகளிர் தம்மை வேட்டு உளளோன் = குற்றமில்லாத இலகண முள்ள பெண்ணை விவாகஞ்செய்து இல்லறத்தி னிறப்பவனும், னைட்டிகள் = மறைய னைட்டிகப் பிரமசாரி யென்பான், தவல அரு சோ கேள்வி முற்றி = நீங்குதலின்றிச் சிறப்பாகிய வேதாக்கமாத் தூல்களை யாராய்ந்து அறிவின் முதிர்ந்து, தன் உயிர் உலகமும் காறும் = தனதுயிர் நீங்கும் அளவும், துவா இத்த மடவார் இனபம் = பவளம்போன்ற அதரங்கையுடைய பெண்கள் போகத்தை, துய்த்திடாது ஒழுகுவோன் = அதுபவிக்காமல நிட்டைகூடி யிருப்பவனாகும்.

பெனதிகு பிரமசாரி விவாகஞ் செய்யுங் காலத்துக் குற்றமுள்ள மகளிரை நீக்கி நல்லிலக்கணம் வாய்ந்த பெண்களையே விவாகஞ் செய்யவேண்டும். குற்றமுள்ள மகளி ராவார்-நற்குடியிற் பிறவாதவர், நோயுள்ள தாய் தந்தைக்குப் பிறந்தவர், சிவஞ் சத்தி, சுப்பிரமணியர் முதலிய தேவர் தேவிகளின் நிருநாமங்களைத் தம்பெயராகக் கொள்ளாதவர், மனிதர் பேய் முதலிய இழிந்தவர் பெயர்களை வகித்தவர், இழிந்த சமயத்தவர், நோய், ஊமை, மூடம், செவிடு முதலிய குறைவுள்ளவா, பிறர்மனை போவோர், வேசிகன்போலப் பார்ப்பவர், பலமுறையுங் காணையர்களைப் பார்த்துப் பார்த்து முன்வாயிலில் நிம்பவர், தம்மை யழகுற அலங்கரிப்பவர், பேருண்டி, அதிகுயில், தம்மினு மூப்பு, ஒருமைப்பாடு கோத்திரம், மரபு இவற்றை யுடையவர், கெடியவர், குறஞ்ரு வுள்ளவர், மிகப்பருத்தாஞ் சிறுத்து மிருக்கும் வடிவிலினர், கரியவர், பொன்னிறமுடையவர், கபிலநிறம், இரத்தநிறம், வெண்ணிற முள்ளவர், நாணம் மடம் அச்சம் பயிர்ப்பு இல்லாதவர், ஆடவர் கூட்டத்திற் சென்று சென்று சிரித்து நிம்பவர், மானமில்லா தவா, உலிமையுள்ளவர், பிதா மாதாவின் ஆணை கடந்து நடப்பவர், கோபம், பகை, கொலை, அழுக்காறு, புலா லுண்ணல, கட்டுமுத்தல, களவு, பொய் முதலிய பாவங்களைச் செய்பவர், கூத்து முதலிய வேடிக்கைகளைப் பார்க்க விரும்புவோர், கடவுட் பத்தி யில்லாதவர், பெரியோரை நிகழ்ப்பவர், மதனதாப முள்ளவர், சேவகருணை குலவொழுக்கம் கற்பு மனக்காவல் என்பன இல்லாதவா, இரண்டாவது பூப்புந்மவர், விவாகஞ் செய்து கொடுத்திருக்கு முன வேறொருவரோடு புணர முயன்றவர், பெருமியு முள்ளவர், கல்வி யறிவு இல்லாதவர், குருநி, மறுப்பொருந்தியகண், மாலைக்கண், சாய் நயனம், பூனைக்கண், செங்கண், தூறுசெனனி, நகா முதிர்ந்ததும், பெருத்ததும், விரிந்ததும், பூமியில் இறங்கியதுமாய் கூந்தலை யுடையவர், செம்மயிருள்ளவர், ஊறுபட்ட கூந்தலையுடையவர், இடிபோலப் பேசுகின்றவா, மிருகம் போன்ற குரலையுடையவர், சிறுகண், நீண்ட நாசி, சோந்த புருவம், குறியகாது, உயர்ந்தபல, வளைந்த கழுத்து, மறுக்கலந்த மூகம், விற்போன்ற வயிறு என்னு மிவற்றை யுடையவர், தனத்திலும் மாற்பினும் தேமலில்லாதவர், பெருத்த இடையினை யுடையவர், காயாறுபடி நிறமபிலலாதவர், வாய் உள்ளங்கை, நகம், உள்ளங்கால் இவை சிவப்பு நிறமில்லாதவர், அன்ன நடையிலலாதவர், விரல பூமியிற் றேயாது நடப்பவா என்னு மிவார்களாமெனது தொல்லோர் கூறினா. ஒத்த கோத்திரத்தானாய் நார்ப்பத்தெட்டியாணடு பிரமசரியம் காத்தவனுக்குப் பன்னிராட்டைப் பருவத்தாளாய்ப் பூப்பு எய்திடவளைபு பெயாத்து இரண்டாம் பூப்பு எய்தாமை அணிதலன் அணிந்து தானமாக கொடுத்தல் முதன மண மென்றர் நச்சிற் றுக்கினியரும். கைட்டிகப் பிரமசாரி சூத்திரனாயினுஞ் சகலவேதாகமங்களையும் மந்திரங்களையும் ஒதுதற்குக் கேட்டற்கும் அதிகாரியாவான் என்று புரோந்தீதத்தும், அமிரத்தாஞ் சொல்லப்பட்டமையால் “தவருங்கேள்வி” என்றான் எனக. இதனா பிரமசரியம் இருவகைத்தெனது கூறப்பட்டது.

(௩௭)

ஒதுமில் லதததி னினறே ருயருதா சீனன மிக்க

சாதக னெனவி ரண்டாந தனமைய ரவரின முன்னே

னேதமில் கடன்கண் மூன்றுங் கழித்தபின னில்லிற் தீர்த்தோன்

நீதிற்சா தகனசாங் காறு மில்லொழுக் கதனிற் சோவோன்.

(இ-ள்) ஒதும இல்லறத்தில நின்றோர்=சொல்லப்பட்ட கிருகத்தாச்சிரமத்தில் நிம்பவர், உயர் உதாசீனன என=உயர்வுடைய உதாசீனன் என்றும், மிகக சாதகன் என=மேலாய் சாதகன் என்றும், இரண்டு ஆம் தன்மையா, இருவகைப்படுவர், அவரின் முன்னேன்=அவர்களுள் முதலாயுள்ள உதாசீன கிருகத்தன் என்பவன், ஏதம் இல் மூன்று கடன்களும் கழித்த பின்=குற்ற மில்லாத மூவகைக் கடன்களையுஞ் செய்து முடித்த பின்பு, இல்லில் தீர்த்தோன்=இல்லறத்தை வீடித்துப் பரகதியில் விருப்பம் கொள்பவனும், தீது

இல் சாதகன்=தீகம் இல்லாத சாதககிருகத்தன் என்பவன், சாம் காரும் இல் ஒழுக்கு அதனில் சேர்வோன்=மாணந்தம் வனாபும இல்லற வொழுக்கத்தில் சிற்பவனும்.

கடன்கள் மூன்றாவன - தேவர்கடன், முனிவர்கடன், பிதிரர்கடன் என்பவராம். தேவர் கடனை வேள்வியினாலும், முனிவர் கடனைக் கேள்வியினாலும், பிதிரர்கடனைச் சம்புத்திரப் பேற்றினாலும் செய்து திருப்பதி யுண்டாக்குதலாம். இதனால் இவ்வறம் இரு வகைத்தென்று கூறப்பட்டது சாகும என்பது சாம் என்பதொருத்தலம் (409).

வானப் பிரத்தா சகயாசி வளாதா வசியின றிருவகையாய்த் தான் துறவ ர்விருவர் தம்மின் முன்னேன மனைநீத்துக் காணத் துறையோன மன்றையவன கன்னிக் கறபின் மனைவியெய்தி மோனம் திருந்து தீக்கரும முறையி னுற்று முரவோனே.

(இ-ள்) வானப்பிரத்தா=வானப்பிரத்த ஆச்சிரமத்தி னிற்பவர், 'சக்யாசி வளர் தாவசி' என்று=சந்திபாச்வானப்பிரத்தன் என்றும் தாவசிவானப்பிரத்தன் என்றும், இரு வகை ஆய் தானத்து உறவர்=இருவகையாய் எண்ணின் பார்ப்பெவர், அ இருவர் தம்மின் முன்னேன் = அவர்களுட் சந்தியாச வானப்பிரத்தன் என்பான், மனைநீத்து காணத்து உறையோன்=இல்லறமே விடுத்து வனத்தின்கட் சென்று தவஞ் செய்திருப்பவனாவன, மற் றையவன் கன்னி கம்பின் மனைவி ஒரு= மற்றைய தாவசிவானப்பிரத்தன் என்பான் அழி யாத கம்பின் யுடைய மனைவியுடனே, மோனத்து இருந்து=(காட்டி, மசென்று) மௌன நிலைக்கணிந்து, தீ கருமம் முறையின் ஆற்றும் உரவோன் = அக்கினி காரியத்தை வேத விதிப்படி செய்யும் அறிவானனும்.

மனைவியை விடுத்துத் தான மனியே வனத்திற்குச் சென்று தவஞ் செய்திருப்பவன் சந்தியாச வான பிரத்தனும் மனைவியுடனே சென்று மௌனமாயிருந்து அக்கினி காரி யஞ் செய்யும் அறிவாளன் தாவசிவானத்தப் பிரத்தனாகும் இவர் தம் ஆயுளில் நாலாங் கூற்றிலே, உத்தராயணத்திற் பூர்வபக்க காஸத்திற்குள் வனத்திற்குப் போகவேண்டுமெ ன்னது விதி அக்கினி காரியம் எனவே ஐவகையாகக்கூறும் அமையும். அவையாவன— கன்மயாகம், தவயாகம், செயயாகம், தியானயாகம் ஞானயாகம் என்பனவராம். இவற் றின் விரிவுகளை யெல்லாஞ் சிவநாமோத்தரத்து ஐவகையாக விவரில் கண்டு தெளிக ( )

பரவுஞ் சந்தி யாசியறிந் பாரமே டி யோடுபென விருவ ருளாரும் மவரின்முன்னே னிகளும் புலனக ளுள்ளடக்கி யிருவும் யோகத் திருந்துமுத்தி யடைப முயல்வோன் மன்றையவன கருது மெவையுந் தானாகிக் கைவல் லியத்திற் களிப்போனே.

(இ-ள்) பரவும் சந்தியாசியறிந் = புகழப் பெரிஞ் சந்தியாச ஆச்சிரமத்தானுள், பாரமேட்டி என யோகி என இருவர் உள் = பாரமேட்டி யென்றும் யோகி பெனறும் இருவகையார் இருக்கின்றனர், அவரின்= அவ்விருவகையாருள், முன்னேன்=முற்பட்டவ னாகிய பாரமேட்டி சந்தியாசியானவன், இகலும் புலன்கள் உள் அடக்கி= டகைசெய்யும் ஐம்புலன்களையும் உள்ளடக்கச் செய்து, மருவும் யோகத்து இருந்து=தனக்குப் பொருந் திய யோகத்தைச் செய்து, முத்தி அடைய முயல்வோன்=விட்டின்பத்தை யதவித்தற்கு விரும்புவோன்=மற்றை அவன்=யோக சந்தியாசி யானவன், கருதும் எவையும் தான் ஆகி = என்னையுட்கின்று எய்துபாருள்களையும் தானாகக் கண்டு, கைவல்லியத்தில் களிப் போன்=தனித்த சிவன் முத்தி நிலையின்று ஆனந்த மடைந்துருப்பவனே, யாம்.

யோகசுந்தாராசிக்ரு நிர்வாகம் யோகி பென்றுப பெயர் சாகசுருமங்கையுப விடுத் து. "என மில்லாத சமா தியை யுற்று எவன் நிர்வாகம் யிருக்கின்றனோ அவனே நிர்வாகம் யோகி பென்று வடமொழிபு புராணத்திற் கூறப்பட்டுள்ளது. இச் சாகசிரமத் தார தவவேட முதலியவற்றினே ஆதாமுதகர், பகூதகர், அமசர், பாமஹம்சர், துரிபா தீதர், அலகாதகர் என்று அறுவகைப் பரிவென்று நாரதபரிவிராசேஷபதிடதங் கூறு கின்றது "யோகி சத்ரிவிதோ ஸ்ரேயோபெனதிகரீ சாங்க்ய சுவசு | த்ருதி யோதயா ச்ரமீ பரோக்தோ யோக முத்தம் மாச்சரித | ரதமா பாவநா பூவே சாங்க்யே த்வக்ஷா பாவநா | த்ருதியே சாந்திமா ப்ரோக்தா பாவநா பாரமேசுவரி ||" என்று வடமொழிக் கூர்மபுராணத்திற் கூறப்பட்டபடி, யோகிகள் பெனதிக யோகி, சாங்க்ய யோகி, அதி யாசிரமயோகி, அல்லது பிராமியோகி என மூவகைப் பிவா அவருள் பெனதிகயோக சத்ரி யோகி சகுணபாவணையாகிய பெனதிகாவணையில் நிற்பவன் இதனையே இந்திரத்துய்யம்மன் முத்தியடைந்த அத்தியாயத்தில் "பாவண தானுஸூப் | குதி பெனஸூரு, வேவற வுணர்த் தொன்று" என்று கூறிப்பதாம் சாங்க்ய யோக சநியாசி நிர்க்குண பாவணையாகிய சாக் கிய பாவணையில் நிற்பவன் இசனையே "அவ்வியதநமேத் றுவற வுணாவதொன்று" என்று கூறிப்பதாம். அத்தியாசிரம யோக சநியாசி பாரமேசுவரி பாவணையில் நிற்பவன் இப் பாவணையையே "ஒன்றுதற்பர மேவரும் பாவணெ பெயாந்" என்றதாம் பாரமேடடி சநியாசமும் கருமசநியாசம், வேதசநியாசம், ஞானசநியாசம் என மூவகையுள் என்பதனைப் பின்வரும் சந்நியாசமுறைத்த அத்தியாயத்திற் காண்க. (சுப)

இனைய ஈரங்காச் சிரமமொவ்வொன் றிரணா யாயினற வாறனறி நினையி னஞ்சன் றுச்சிரம நிகழ்ந்தாச சிரமம் படைத்ததற்பின் களைவண் டிமிருந் தாமரைமேற் கூடவு டக்கன முதலோரைத் துனைவி னோக்கி யனைத்துயிரும் படைத்து ரெனனச் சொற்றனனல்.

(இன்) நினைவின்=(யாவு) ஆராயுமிடத்து, இனைய காங்கு ஆச்சிரமம்=இவயித் தாவிய காங்கு ஆச்சிரமங்களே, ஒவ்வொன்று இரண்டாய் இயனற ஆறு அனறி = ஒவ் வொன்றும் இவயிரண்டாய் பிரிந்த வழியினல் (நிர்வாக்யோகி எனனூஞ் சந்நியாச வகை யொன்றும்) கூறினதே யல்லாமல், ஆச்சிரமம் அஞ்சு அன்று=ஆச்சிரமம் ஸ்தந்தலம் (அது நிறு) களை வண்டு இமிரும் தாமரை மேல் கடவுள்=ஒவ்விக்கின்ற வனனிகள் வடாயக்கின்ற தாமரை மலரின மீது இருக்கும் பிரபஞ்சவன், நிகழ்த்து ஆச்சிரமம் படைத்து அதன் பின்=சொல்லா டட்ட ஆச்சிரமங்கள் நான்களையுஞ் சிருட்டித்து அதற்குப் பின்னா, தக்கன் முதலோரை துனைவின் கோக்கி=தனது போகமாயையி வினந்துத் தோன்றிய தக்கன் முத லிய புத்திரனாப் பார்த்து, உயிர் அனைத்துப் படைத்திா என்ன சொற்றனன் = மற்றைய உயிர்கள் எல்லாவற்றையுஞ் சிருட்டி செய்வீராக என்று கூறினன் ஆல் அசை - அஞ்சு-போலி. (சு க)

புனை மனைத்து மாங்கவரும் படைத்தார கமலப் பொருட் டிறைவோ னாவையில் சிருட்டி யிவவாறு புரியு நாணம் றவையளிப்பேன் கவர்முத் தலேவேற் படைக்கடவு எவற்றைக கருனை யொடுந்துடைக்கும் தவளி லொருமு வருமொன்றே யென்ன மறைகள் சாற்றாமல்.

(இன்) ஆங்கு அவரும்=அப்பொழுது தக்கன் முதலாய ஒன்பது புத்திரர்களுட், புலனம் அனைத்தும் படைத்தார் = உலகங்களைப் உயிர்க ளெல்லாவற்றையுஞ் சிருட்டித் தனர், கமலம் பொருட்டி உறைவோன் = தாமரைப்பொருட்டா சனத்தி லிருக்கும் பிரப ஞ்சவன், இ அது ளவை இல் சிருட்டி புரியும்=இவ்வழியே சூற்றமற படைத்தற் றொழி லைச் செய்வான், காண் = யாவன், மூற்றவை அளி = டேன் = அவரைப் பொலவா காத்திடு

வென், கூர் முத்தலை வேல் படை கடவுள் = விளடபாகிய மூன்று தலைகளை யுடைய சூலர யுத்ததைத் தாங்கிய ஸ்ரீகண்ட ருத்திரர், அவற்றை கருணை ஓமி துடைக்கும் = அவைகளை யெல்லாம் காருணிய மேலிட்டானே பொருக்குவா (ஆதலால்) தவல் இல் ஒரு மூவரும் = சுவறுதலில்லாத மூர் முத்திகளுள், ஒன்றே என்ன மறைகள் சாறுதலா = ஏக வஸதுவோ பென்று வேதா கமங்கள் சொற்றன.

சேகண்டருத்திரர் சங்கராற் தொழிலைச் செவ்வது ஆன்மாக்களின் மலராயா கன் மங்களைப் போய்க் விடருளு ரிமித்த மாகலின் கருணையின் ஈடுதேயாம் இவனை “நிக்விர கங்க டாண்டேசத்தா லீசன செய்வ-நஞ்சிர மத்தாற சூற்ற மடித்துத்தீர்த்த தச்சுப் பண்ணி- விக்விர யத்தி ருலே பீண்டற மிபற்றி டென்ப-”னென்கிர மத்தி னுலா மிறைசெய லருளே பெனறும ” எனவருந் சிவஞானசித்தியாஸிச் செய்யுளாது முணர்க சேகண்டருத்திராக ளுப் பிரதிருதி கிருத்தியம் ஐந்தும் கடக்கெனச் சங்கரா கிருத்தியமே பிரதான மாகலானும், சூனலிய விட்டினுவுக்கும், பிரமாண்ட நிலய விட்டினுவுக்கும் பிரதிருதிக்குள் ஈல சரீர போக்கிப் பொருள்களைக் காக்கும் தொழிலே பிரதான மாகலானும், சூனலிய பிர மத்தும், பிரமாண்டநிலய பிரமடருக் னாலசரீர போக்கிப் பொருள்களைச் சிருட்டிக்குங் தொழிலே பிரதான மாகலானும், பிரமாண்ட நிலயப் பிரமர் முதல் அணுசதாசிவரீருவுள் ளாரைத் தற்பு மசிவமே தனது ஆரணி, செனனி, உரோதயித்திரி யென்னுந் சத்திகளை யதிட்டித்து வின்று கிருத்தியங்களைச் செய்வித்தலானும், முக்குண வருவெனச் சொல்லப் படலானும் மூவரும் ஒன்றென யொழித்ததென்க. (௪௮)

நிக்விர சூழவி கிடந்துறங்குந் செம்பொற் சடைமெய் பெருமாற்குந் தங்கும் பிராமி மகேச்சரிய முருவபா வனையாங் தனிமூன்று தங்க முறுபா வனையுளவா மவற்றி லெனக்குச் சொல்லுங்கா லெங்கும் விளங்கு முருவபா வனையொன றென்றே யியம்புவாரா.

(௧௦௭) நிக்விர சூழவி கிடந்து உறங்கும் செம்பொன் சடை எம் பெருமான் கு- பிறைச்சந்திரன் கிடந்து வளரப்பெற்ற சிவந்த மொனபோன்ற திருச்சடாமுழைய யுடைய எமது தலைவராகிய சிவபிரானுக்கு, தங்கும் பிராமி மகேச்சரியம் உருவபாவனை ஜம- நிலைபெறாப் பிராமிபாவனை மகேச்சரிய பாவனை உருவபாவனை பெனறு, தனி தங்கம் உறு மூன்று பாவனை உள = ஒடபற்ற மேன்மை பொருந்திய மூன்று பாவனைகள் உள்ளன, அவற்றில் = அவைகளுள், எனக்கு சொல்லுங்கால் = எனக்கும் (உரிப் பாவனையைக்) கூறு மிடத்து, எவரும விளங்கும் உருவபாவனை ஒன்றே = எவ்விடத்தும் விளங்கா நிக்விர உருவபாவனை யொன்றேயாம், என்று இயம்புவார் = என்றிவ்வாறு (மேலோர்) கூறுவா

சிவபெருமானைத் தியானித்தற்கு மூங்கைப் பாவனை யுளவாய். எனது தியானத் திறகு உருபாவனை யொன்றே யுரியவாய் என்பது கருத்து.

“தீர்விதாம் பாவநாம பரமம் ப்ரோச்யமானாம் நிபோதமே |
ஏகாமத் விஷயா ததந்த்விதீயா வக்த சம்சரயா |
அர்யாச பாவநா ப்ராமி மீ விஞ்ஞேபா சாக்ருணதிகா ||

பாவனை மூன்றாகும் ஒன்று என் விஷயம் இரண்டாவது அவவியத்தம் பற்றியது மூன் றாவது பாவனை பிராமி பாவனையாம். ” என்று வடமொழிக் கூடமபுராணத்திற் கூறப்பட்டன. பிராமிபாவனையைத் தற்பாபாவனை, அத்தியாசிரமபாவனை, பாரமேசு விரிபாவனை எனவுங் கூறுப பிராமிபாவனை பாவது சிவபெருமானே ஆன்மாவுக்குப் பர மானாமாவாய் அகிலினியற் சூடுபோதுள்ள பராசத்தி சமேதமாய் விளங்கும் பரசிவா பிதம னென்று தியானித்து வழிபடுதலாய். மகேச்சரிய பாவனையை நிக்விருடாவனை, நிபோச

பாவனை நிராகாரபாவனை, அக்ஷரபாவனை, அவ்வியத்தபாவனை சாங்கியபாவனை யெனவுங் கூறுப. இது சிவப்பொருளை அவ்வியத்த வஸ்துவாகத் தியானித்தலாம். உருவபாவனை பைச் சகுணபாவனை; சபிசபாவனை, சாகாரபாவனை, பெளதிகபாவனை யெனவுங் கூறுப. இது ஆரியப் பொருளாகாத மூர்த்திகளைத் தியானித்து வழிபடுதலாம். அவராவா உருத் திரர் விட்டுணு பிரமன் மூர்த்தியோராம், உருத்திரனாயும் வழிபடுதற் காரணத்தால் “எனக் குச் சொல்லுகால—என்கும் விளகரு முருவபா வனையொன நென்றே யிப்பபுவார்”என் றும்—கூர்மா கூற்றினர் எனக. (சுந.)

கமலம் பொருட்டிப் புமதேநுங் காயா மேனித் திருமாலு
மிரிமுதென க ளினை விடருகாகத் தேவு மொருவ ரீடுகியரி
லையவுத் திருருவா தமைபபூசை யனபிற் புரியி நொருமாவர்
தமைமுத் துணாநது வமுதுதுவோர் பெறுபே ததனித சராகுவார்.

(இ-ள்) கமலம் பொருட்டி புமதேநுங் காரைபபூப் பொருட்டின்கணிக்குங் பிரமனும், காயா மேனி திருமாலும்=காயாமபூப் போன்ற கரிய போலிபையுடைய திரு மாலும், இமிற் தென க ளின் விடம் துக்நத தேவும்=ஒலிக்கின்ற பார்க்கலிற ரோஸ் திய மஞ்சை யுடைருளிய உருத்திரமூர்த்தியும், ஒருவர் = ஒருவரோயும், எங்கு இவரில் ஒருவர் தம்மை அடைவதும்=இவ்வனங் கூறப்பட்ட மும்மூர்த்திகளுள் ஒருவரை விகற்ப மின்றி, அனபின பூசை புரியின=பெய்யனபேயும் பூசை செயதால், ஒரு மூவா தம்மை மூரது உணர்நது வமுதுதுவோர் = அந்த மும்மூர்த்திகளையும் அவ்வவது சொருபங்கள் முழுவதையும் உள்ளபடி யறிந்து தியானிக்கிறோர், பெறு பேறு அதனில் சராகுவார்= அடையும் பேற்றினை யடைவார்கள்

மும்மூர்த்திகளு மொருவரே யாகலின், அவரன் ஒருவரை பெய்யன்புடன் விடுதி வேர் மூவுறையும் வழிபட்டவர் அடையுமலனை யடைவார என்பதாம் பேறதனில்— உருபயக்கம முவரும் ஒன்றெனபதனை “இருவரோ டொருவனாகி மிவரனை” எனவரும் திருவாகுகளா னுபததுணர்க. (ப. 3)

இனைய மூவர் தமைநாளு மலா தூஉயப் பழிச்சி நீற்றைஞ்சுவோ
ரனைய கடவு ளாடையாளந் தரிசுக தூவலி லயனடியார
வனைக திலக மாலடியா நீற்றா சாந்தாந் சூலமபோத்
புனைக திரிபுணர் ாநீற்றா புராரி யுடியா வனைத்திக.

(இ-ள்) இனைய மூவா தம்மை=இவ்வாறா மும்மூர்த்திகளையும், நாளு மலா தூய் பழிச்சி இறைஞ்சுவோர்=நாடோறும் புட்பங்களைத் தூவித் துதித்து வழிபடுவோர், அனைய கட வன் அடையாளம் துறவில் தரிசுக=அவவுக் கடவுளரது அடையாளங்களைத் தத் தம் நெற்றியிற் தரிசுக்ககடவா, அபன் அடியா திலகம் வனைக=பிரமனை வழிபட அடியார்கள் திருநீற்றினாலேனா சந்தனத்தினாலையினா சந்தனம் சூலம் போல புனைக= திருநீற்றினாலையினா சந்தனத்தினாலையினா சூலாயுத்ததைப் போலத் தரிக்கக்கட வா, புராரி அடியார்=சிவனடியார்கள், நீற்றா திரிபுணடாம் வனைத்திக=திருநீற்றினாலே திரிபுண் டாமாகத் தரிசுக்க கடவா

பிரமனை வழிபடுவோர் நெற்றியில் திருநீறு சந்தனம் என்பவற்றால் திலகம்தோல லுடைய விட்டுவாட்டி திலக வழிபடு அடியாருடைய தோலுடைய சிவனடியார திருநீற்றால்

திரிபுண்டரமாகவுங் குறியிடல வேண்டிய என்னதாம். சூலம் போல என்னே ஊர்த்துப் புண்டரம் என்பதும், திரிபுண்டரம் என்னே இடம் வலம் போக்கித் தரித்தல என்பது. டெறப்படும் ஊர்த்துவம் உகேல மேக்கிய, புண்டரம்-சூலி திரிபுண்டரம் உகேல துருளி

அருளி னோடு மவரவாதஞ் சின்னம் புணையி னுத்தேவைத் தெருளிற் தரித்த வானுருத் திரிபுண 1-ம்வா ணுதநாழீ-199 கருத வரிய முததேவுந் தரித்த தாகூங் கலைமதிக்கே, அருவச் சடையோற் றொழுமவரே முத்தியடைவ ரெனவுரைத்தான்.

(இ-ள்) அவர் அவர்தம் சின்னம் = அவ்வத் தேவர்களது குறிகளை, அருளின ஒடு புணையின் = (அவ்வ வடியார்கள) அனல்பொய்ச் தரிட்டாரானால், அ தேவை தெருளின தரித்த ஆறு ஆகும = அவ்வத் தேவர்களை நூனப் பிரகாசம் விளங்குந் தான் தில் அமை வத்தையாய்வு (அவைகளுள்ளு) வாள துதல திரிபுண்டரம் நீட்டின = ஒளிபொருதவிப நெறியின்கண் திரிபுண்டரத்தைத் தரிப்பாராயின், கருத வரிய முததேவுத் தரித்தது ஆகும = நீனைத்தற்கரிய முடிமுடிந்திகளையும் புனைந்த பாவனையாகும், கலை மதி சிறு உரு வம் சடையோன நொழும் அவரே = கலைகள் வளராரிற்றுப் பிறைச்சுந்திரனைத் தரித்த அமு கிய சடாமுடிநய யுடைய சிவபெருமானே (அவர்க்குரிய சினைமீட்டு) வழிபடுகின்ற அடி யவர்களே, முத்தி அடைவ என உரைத்தான் = சிவாயுச்சிய முடிபின்மையடைவார்கள் என்று (கூடமுடிந்தி) கூறினா என்க

குறிகளுள் திரிபுண்டரமே விசேஷத்த தென்றும், அதற் குரிய கடவுளாய சிவபெரு மானே தேவதேவனென்றும், மூன்று குறியும் முக்குணங்களால் முற்றாததியாகி, சிருட்டி முதலிய முததொழிலும் நடத்தி, மேல சீழ் மத்தியபெண்ணும் மூவகை யுலகங்களிலும் பிரா ர்த்துவம் சஞ்சிதம் ஆகாமியம் என்னும் மூவினை வயத்தாற் பிறந்திருந்ததும் ப விஞ்ஞானைவர் பிரளயாகலா சகலா என்னும் மூவகை யானமாக்களினது முக்குற்றங்களையும், முக் குணங்களையும், அவற்றிற்குக் காரணமாயுள்ள முய்மலங்களையும் நீக்கித் திருவடி முததி பெறுதற்காக உயர்த்திய மூன்று கொடிபோல விளங்கலானும், மூவர்க்கும் முழுமுதலாய சிவபெருமானது திருவுருவாகத் தோன்றலானும், “திரிபுண்டரம் வாணுத் நீட்டிந்-கருத வரிய முததேவுத் தரித்ததாகும்” என்று கூறப்பட்டது அப்பின் “உற்றுநேரென வருந் திரி பதகை கோலொளிர்-நெறறி மேலவ நிகழ்நிரி புண்டர நீறு-சூற்ற மூன்றையுங் குண மொரு மூன்றையுங் குலைத்து - வெற்றி யாகவே யுயர்த்தமு : பதாகைபோல விளங்கும்” என்றதனானும் அதிக இக்கருத் தமையுறாறு நீர்ம மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் “நீற்றுக் கோடி நியிர்ந்து காட்டாயுட” எனத் திருவாய் மலர்ந்தருளியதனானும் “ளோதி மகரக குழை செறிசுந் தரத்தோ வீரா றுடையானைச் - சுருதி யிரைக்குந் தன்னையந்நாட மினைபென முடியிற் பொறுத்தானை மாது வளருந் சமரபுரி வாழ்வை வாறோ சிகாமணியை-வடிவே லரசை மயிலரசை வந்து புறங்காத் தளித்திமோ லாதி பகவை ஞானவடி வழலிற் புத்து நித்தியமா - யணிந்தோர் தமக்கு வசிகரமா யருந்தினோர்கட காரமுதாய் - நீதி யுரிமு பசு மலத்தை நீக்கு மொருந் குறிகாட்டி - நிகழ்மே லின்பக கடலுட்பு. நின்ற புகழ்வெண் டுருநீறே” எனச் சநிதிமுறை கூறுவதனானு முணர்க.

(ச ௧)

வருணச் சிரம தன்மமுரைத்த அத்தியாயம் முற்றினது.

ஆசை திருவிருத்த - ௧௭௩௦.

மு ன ரு வ து

ஆச்சிரம முறையுரைத்த அத்தியாயம்.

ஆச்சாவது போல் அத்தியாயத்தின் கணுரைக்கப்பட்ட ஆச்சிரமங்களின் கிரமத்தைக் கூறும் பாகமாகும். கூர்மஸூத்திர வுருணங்களின் முறையையும் அவற்றின் தருமங்களையும், ஆச்சிரமங்களின் தருமத்தையு முறைத்து ஆச்சிரம முறை கூறுமையால், நபரேந்திராகியர் கேட்க அவற்றை விரித்துக் கூறினமையின் இது வேறுக வைக்கப்பட்டது.

க லி லீ நு த் த ம்.

ஒதுவரு ஆச்சிரமம் யாவையு முறைத்தாய்
நீற்றைய வாற்றின்றமுறை செப்புக் கென நல்யாழ்
மாதவன் முத்தக்கட வுள் வானவ னுரைப்பத்
தாதவிழ நுறந்துளவ மாலினிது சாற்றும்.

(இ-ள்) நல யாழ் மாதவன கடவுள் முதல வானவன்=நல்ல (மகதியென்னும்) யாழினை யுடைய நாரதநூ தேவர்க்கு முதல்வனாகிய இரதிரதும், தாது அவிழ் கையுனை வம் மால்=மகநாதம் பார்த்துள்ள நதிய துழாய மாலையை பணிந்த முந்தியே, ஒதுவருண ஆச்சிரமம் யாவையும் உரைத்தாய் = வேதமுதலிய நூல்களாற் கூறப்பட்ட வுருணங்களின்னதும் ஆச்சிரமங்களினதும் (தருமங்கள்) எல்லாவற்றையும் கூறியருளினே, தீது இல தவம் ஆற்றின் முறை=சூறற மில்லாத தவவொழுக்கத்தின் பார்ப்பட்ட ஆச்சிரமங்களின் கிரமத்தை, செப்புக என உரைபட=சொல்ல வேண்டு மென்று கேட்க, இனிது சாற்றும் = (அக் கூர்மக்கடவுள்) உவகையோடு கூறும் எனக்.

துளவமால் என்பது அன்மை விளியாகலின் இயல்பாயிற்று அதனை “அன்மைச் சொல்லே மியற்கை யாகும்” என்னும் வினிமரபுச் சூத்திரத்தாற் கெனிக இவ்வன் விளி வேற்றுமை பென்பதன்றி முதல வேற்றுமை பெனக் கொள்ளுதலு மாய். (க)

பிரமசரி யங்கருணை பெற்றுமனை வாழ்குன
மருவரிய கானினிடை மாதவ மியற்ற
லொருவியெனைய யுந்தினமு மொலவொரு நகாககட்
முரிதலென வோதுமுறை யேமுறை தெரிககின்

(இ-ள்) தெரிககின்=(அனபர்களை அவ்வாச்சிரமங்களின் கிரமங்களை) அறியுமாறு சொல்லப் புகுந்தால், பிரமசரியம் = பிரமசரியமும், கருணை பெற்று, மனை வாழ்தல்=(ஆசாரியனது) கிருபையைப் பெற்று(அவனுத்தரவினபடி) இல்லொழுக்கத்தி னுற்று வாழ தலும், மருவ அரிய கானின் இடை மாதவம் இயற்றல்=பேரத்தற்குக் கூடாத வனத்தின் கணிநூது பெரிய தவத்தைச் செய்தலும், எனவாய் ஒருவி = எவ்வகைப் பற்றுக்களையும் விடுத்தி, தினமும் ஒவ்வொரு நகர்க்குள் திரிதல் = மாதோறும் ஒவ்வொரு நகரங்களிற் சென்று (நிடை முயனறு) வருதலும், என ஒதும் முறையே முறை=என்று சொல்லப் பட்ட கிரமமே அவற்றின் கிரமமாகும்.

எனவே முதலாம் ஆச்சிரமம் பிரமசரியம்; இரண்டாவது கிருகத்தம்; மூன்றாவது வானபிரகதம், நான்காவது சந்தியாசம் எனப்படும். கருணை பெற்று மனை வாழ்தலாவது அசாரியனை பதித்து வேதமுதலிய நூல்களைக் கற்றுணர்ந்து, இல்லறவேட்கை யுளதேனும் அவனது அனுபவி மில்லாமல் அக்கிருகத்தாச்சிரமத்திற் பிரவேசித்தல் கூடாதுகலின்;

அது உத்யுதன் பிரவேசிக்க வேண்டுமென்பது உடனான விஷயமாகவும் இயற்றல் எனப் பொறுப்புடக்க கூறினானேனும், அது வானுட பிரதமர்களுக்கு சிறப்புவுகையாத கொள்ளப்படுக. எனனை? வானுட பிரதமர்களுக்கோடையுள்ளதில் வெயிலிலும், பஞ்சாக்கினி மத்தியிலும், பாரிகாலத்தில் வெளியிலும், பரிகாலத்தில் நீரிலும் நின்றது தவறுசெய்தல் வேண்டுமென்பது விதியாகலின், சந்தியாசிரியோரிடத்தில் ஒருநாட்டுமேலிருந்தாநாடுபின் புற்றுண்டாகு மாகலின், தினமும ஒவ்வோர் நகர்க்குள் திரிதல் கூறப்பட்டது (2)

நங்கிவைபி மழந்துவரும் யாவையவை யென்னிற்
கோங்குமுலை மாதரொடு கூடுவதன் முன்ன
மோங்கியசன் யாசியென வுற்றிடலு மாகுந்
நிகெறிமெய்க்கு நானென்றி சிந்தைநிலை பெற்றால.

(இ-ள்) நங்கு இவை பிறழ்ந்த வரும இவ்வனக் கூறப்பட்ட ஆச்சிரம முறைகள் மாறுபட்டும் வரும், அவை யாவை என்னிலை அவை பெவை பென்று கேட்கின், கோங்கு முலை மாதர் ஒடு கூடுவதன் முன்னம் கோங்கும் அருமபொத்த தனக்கிளையுடைய பெண்களோடு கேர்த்தரு முன்னுள்ள பிரமசரியத்திலேயே, திங்கு ஏறி மெய் நூனம் நெறிசெய்கை, நிலைபெற்றால் = திமைக ளெவற்றையும் போக்குகின்ற தத்துவ நூனமாகிய சன்மாரக்கம் இருதயத்து வரம்பெற்று நிலைக்குமானால், ஒக்கிப் சந்தியாசிரியனாகும் ஆச்சிரமமாக மேறப்பட்ட சந்தியாசிரியென்று, உற்றிடலும் ஆகும் = பொருத்தியிருத்தலும் விதியாகும்.

பிரமசரியத்தைக் கிரமமாக அடைந்தவன், ஒருவன் ஆஞ்ஞை பெற்றுக்கிருகத் தாச்சிரமத்தையும், அதை யடைந்தது விரந்தி தோன்றியவழி வானுட பிரதமர்க்குச் சிரமத்தையும், அறிவித்து சந்தியாசிரியன் ஆச்சிரமத்தையும் அடைய வேண்டுமென்னும் முறையிற்றிவருவதெனினும், எங்கனெனில், பிரமசரியத்தில் நின்றவன் சந்தியாசிரியனாகிய பெய்க்கு நூனம் நிலைத்தவழிச் சந்தியாசிரியன் என்பதாம் (2)

இல்லறமு யன்றுகடன் மூனறுமினி திடநா
ரலலற மேவுமெதி யாகியமா கிறபா
முல்லைகை மாடர்க்கு முற்றிய தினத்தி
னெல்லையெதி யாகியுணா வுற்றிடலு மாமால

(இ-ள்) இல்லறம் முயன்று = கிருகத்தாச்சிரமத்தின்கண் ஒழுக்கி, முன்று கடனும் இனிது நார்தா = தேவர் முனிவர் பிதிரர் என்னு மூவகையாது கடன்களைப் பூற வின்றித் தீர்த்துவிட்டோர், அல்லல் அற மேவும் எதி ஆகி அமகிறபார் = பிறவித் துன்பங்கள் நீங்கும்படி விரும்புகின்ற சந்தியாசிரியன் இருத்தற் குரிய, முல்லை நகை மாதர் = முல்லை யரும்பு போன்ற பற்களையுடைய பெண்களை, கடி முற்றிய தினத்தில் = விவாகஞ் செய்து அதிநின்றிற்றானே, ஒலலை எதி ஆகி = அதிநிலிர பகருவ முள்ள சந்தியாசிரியன், உணர்வு உற்றிடலும் ஆகும் = சுவைநூனம் வாய்க்கப் பெறுதலுமாம்.

பிறவித்துன்பம் மூவகைத் தென்பதனை “ஆதி தைவிக மாதி பெனதிக்மாதிரபத்தி யான்மிக மென்ன - வோதிய துக்கமுன் நிலத்தி யான்மிக - மெய்பின் மனத்தி லையி விரண்டே - வளியிப் பித்தில் விளையும் விளையி - லாஹு தொழுகையி னுதிப்பிற் கொட பில - வெப்பிற் குழியின் மக்களில் விலகி - லலகையிற் கள்வரிற் பற்றையி னிருதரின - மைந்தரின மகளிரின் மனத்திடைத் தணப்பிற - பேரறம் வளர்ப்பிற் பெருந்திரு நகர் விராசிரிய யாக்கை மாதரார் மாசுமனத்துறு துயர நின்றப்பருந் சோக - மறிவுரு வாக்க மடைவனல் பொறுமை யான மாக்கலம் பூனது மறுதலல் - இச்சையை நினைத் திருஞ்சென்

யிருந் லிமோவை முடலா ஸீனைரு* திரைவாதி பெளதிகத் ததயாமதை - டுருபயிர்
யெனினுக்குவரு கங்கா-லிருள்கி பிழியின பெருவிருவசனி-மன்னுயிர்க் குறுகனை னு
யிய வுருத்தலாதி யாய வீவருந் திறத்த - வாதி தைவிகம் பேதை யாளவயின் - கருக்குபி
யுருககல் பிறபுதுபு போது திரைவருந் திமை வளைவில் பேதைமை - மடங்க லாருயிர்
தொடங்கின வவவழி-யாவ்ரும் விழையாக கோள்வாய் ரிரபத்த-வீழ்த்தன வெழாஅ வான்
கழி துன்ப-மினப மாயை" என்னும் ஓராமுநிதீச் செய்புளானறிக். அமாதிரிபா-லில
ஆறற லிடைநிலை.

(சு)

சங்கதினு யார்தநிலை யெய்திடுவ தல்லா
லாங்கதினி பிழிதநிலை யெய்திடுந் லாகா
முங்கைமு - வாசெயிடா முற்றுதி யற்றோர்
விங்கதறிவி லாரெனினு பேவுமெறி யாவா.

(இ-ள்) ஈங்கு இதின் உயர்ந்த நிலை எய்திடுவது அல்லால்=ரண்கி கூறப்பட்ட
ஆச்சிரமங்களுள் (ஆவ்வோராச்சிரமத்தாகுந் தத்தமக்கு) மேலாவுள்ள ஆச்சிரமங்களை
படைதலே யன்றி, ஆங்கு ஆதின இழிந்த நிலையிடுதல ஆதா=நாம் நிற்கும் ஆச்சிர
மத்தினின்றவழிதொகவுள்ள ஆச்சிரமங்களை படைதல் முறையாகாவாம், மூங்கை = ஊய
ரும், முடவர் செவிடர்=முடவருந் செவிடரும், முறுறுப நிதிஅற்றோர் = (எக்காரிபத்தை
யும்) முடித்தற்குக் கருவியாயுள்ள திரவியமில்லாதவாகளும், வீங்கு அறிவு இல்லார் எனி
னும்=பேரறிவிலலாதவராயினும், மேவும் எதி ஆவா=மோஷத்தை விருட்டினை சுகரி
யாச ஆச்சிரமிகளாய வருதலு முறியர்

பிரமசாரி தனக்கு மேலான முன்றாச்சிரமத்தையும், கிருகத்தன் தனக்கு மேலான
இரண்டாச்சிரமத்தையும், வானப்பிரத்தன் தனக்கு மேலாவுள்ள சந்தியாச ஆச்சிரமத்தையு
மடைதலே முறை. மேலாய ஆச்சிரமத்தான கிழாச்சிரமத்திற் பிரவேசித்தல துருதியனது
முற்றும் நிதி என்பதனை "வறியா ரிருமை யறிபா, முனிவரு மன்னரு முன்னுவ பொன்
ரன் முடியும்" என்ற திருநீரோவையாரினும், அமன்னு மின்பமு மீறும் திறனறிதா-
திதின்தி வந்த பொருள்,, எனவுந், அருளென்னு மன்பனை குழவி பொருளென்னு—செல
வச் செவிவியா துன்னடு,, எனவுந் திருவள்ளுவர் துறவின்னும் கூறினமையானுங் காலாக ( )

முதுக்குறைவின் ஞானநெறி முற்றியபி னல்லா
லெதித்திறம் நாடநிடி னிமுககுறு பிவற்றின
மதித்தொருநல் லாச்சிரம மன்னிவிளி காறும
விதித்தநெறி நிற்பினுயர் வீடடைவ என்றே.

(இ-ள்) முதுக்குறைவின் ஞானம் நெறி முற்றிய பின் அல்லால்=பேரறிவுடனே
தத்துவஞான யோக்கமுந் வந்து கைகூடப் பெற்ற பின்ன ரன்றி, எதித்திறம் அடைந்
திமுன்=சந்தியாச வேடத்தைக் கைக்கொண்டால், இமுக்கு உறும = (அஃது நிலை பெறு
மையார்) குறறங்கள் வந்து கேருப (ஆதலால்) இவற்றின் மதித்து=இவைகளைமெல்லாம்
ஆலோசித்து, கல ஒரு ஆச்சிரமம் மனனி= (தமக்குத்) தரமாயுள்ள ஒரு ஆச்சிரமத்தைக்
கைக்கொண்டு, விளி காறும=இறக்கும் வளாயும், விதித்த நெறி நிரப்பின் = (அவ்வாட்சிர
மக்கண் அதற்கு) விதிக்கப்பட்ட ஒழுக்கவழியில் நிற்பின், உயர் வீடு அடைவா=மேலாய
முத்தி பின்பத்தைப் பெறுவா

அன்று, ஏ - அ சைகள், முதுக்குறைவு = பேரறிவு அஃதாவது கலவி கேள்விக
ளானுச்செயற்கை யறிவு ஞானம்=இமுகை யறிவு இவை தொருநதப் பெற்ற பின்னரே

துறவு மரக்கத்தை (சுதிரபுச்சுதை) ஆனக என்பார் “மாணநக கிளப்பி எ மனைபுற
நிர பி-முறமுணர் கோவிலின் முதுக்குறை வெய்தி - பொருளு மினபமு மொரீது யுரு
னொடு-பொறையு மாறுநலு சீதைபே சொழுககமும் - வாயனையு தவறந் துபமைபு
சுழிது யோரறி வியாகு முறுதுப ரோ பிக-காலோய ணடப குறித் தோலுமி - கென்
டெழு மிபாகைகயன் துன்புறத் துளங்கு து-வரையு காலு மெய்திச-சருகொடு-கான் தருந்
திக கடுபடலிக காலதது-மாநீ ரமுவு + சமுனிசீ வேனிலி - னைவகை யமுவின மெப்பருந்
வருநி - யிவகை பொழுது மிபலபிற துனறே” எனச் சிதம்பரமுந்மணித் தோவை
யிவகை, இவை மிலலாத வழிகைக்கொண்ட துறவு பயனிலலாமையோடு குறமுற முறு
விக்கு எண்டதனை, “கெஞ்ச புற மபாத அறநதார சுவரீ ராவை - கஞ்சுக பருநிப ரிதி
மொன்றே - கஞ்சுக, மெபுலமுற காவாமே மெய புலவ காக்குற - நிபபுலமுற காவா
திது” என நீதிநெறிவிளக்கத்துங் கூறுதலா லுணர்க

(1)

கொடுபபவா கொடுத்தபொருள் கொள்பவர்கள் யாரு
மெடுத்தபொருள் சொல்பிரம மெனதுநினை யீவோ
ரநிபதவிர தமகளினி தாறுபலன் யாவும்
விடுபதவாமெய்ஞ்ஞானநெறி வீட்டை வரனறே

(இ-ள்) கொடுபவா=(சுறபாத்திரக கருநி) தானஞ் செய்வோரும், கொடுத்
பொருள் கொள்வன = அவ்வாறு தானஞ் செய்த பொருளை யேறபவர்களுந், யாரும
மறை எய்து சொல் பிரமம் என்று=(எத்தனையாரானும் அவர்கள்)யாவரும் வேதனை
ளால் வியந்து கூறப் படுகின்ற பிரமமாகிய சிவவியாபக முடையவா என்று (பாத்திர
அபாத்திரவருதாது) நனி ரகோர் = (நிரவியங்களை) மிகுதியாகக் கொடுப வாகளுந்,
அடுத்த விரதங்கள் இனிது ஆறறு = தமக்கு உரிபவாய நோன்புகளை விதிப்படி யறுட்
டித்து, பலன் யாவும் விடுத்தவர்=(அவற்றால் வரும்) பயன்களை பெல்லுஞ் (நிதிநாயினம்)
விரும்பாது நிறைவாகளுந், மெய்ஞ்ஞானம் நெறி வீடு அடைவா = சிவஞானம் வாய்க்கப்
பெற்று அதன் வழித்தாய சிவசாயுச்சிய முத்தியையும் அடைவார்கள்

இவ்வுள், கொடுபபவா என்பது சுறபாத்திரக கருநிக காமியதானஞ் செய்வானா
யும், ஈவோ என்பது அவ்வன் மின்றி பெவா வந்தபோதினும் அவா பா, திரபாத்திரக
கருதாது, பலன் கருதாது, அவர்களைச் சிவமெனக் கருதித் கொடுக்கின்ற நிடகாமிய
தானமுள்ளாரையு குறிக் கினறன் இக்கருத்தமைய “ஆர்க்கு மிடுமி னவரிவ ரெனன்ன
மின-பாத்திரக துண்மின் டமுபொருள் போற்றனமின் - வேட்கை யுடையோ விரை
தொல்லையுண்ணனமின்-காக்கை கரைந்துண்ணும் கால மறிமினே” என்ப திருமந்திரந்
துங் கூறியருளப்பட்டன

(எ)

போக்குவழி கண்டடை புகாதுறு முலண்ட
மாக்கியிடு கூடநனை யாத்திடுதல போல
நீக்குகரு மமபல நினைந்துபுரி வோரை
வீக்கியிடு மககருமம் வேதனை யுறுத்தே.

(இ-ள்) உலண்டம் ஆக்கியிடு கூடு = கோற புழுவானது தன்னுற கட்டப்பட்ட
கூட்டி னின்றும், போக்கு வழி கண்டு=வெளியே செல்கின்ற வழியைத் தெரிந்து, புகாது
இடை உறுப=செல்ல முடியாமல் அககூட்டி னிடத்திலேயே கட்டுப்பட்ட டிறகும், (இவ
கனடே) உலண்டம் ஆக்கியிடு கூடு அனை டாத்திடுதல போல=கோற புழுவாற கட்டப்

111 : சண்டே - யதனைக் கடழி நிறைப் போல, நீக்கு கருமம் பல = (பிறவியை) பொழிக்குச் செய்கின்ற தருமங்கள் பலவற்றையும், நினைந்து புரிவோரை = (அவற்றிற் குரிய டலங்களை யறுடவிக்க) எண்ணிச் செய்கின்றவர்களை, அ கருமம் = அவர் செய்த கருமங்களே, வேதனை உறுத்து வீக்கி யிடும் = துன்பங்களைக் கொடுத்து (மேன்மேலும்) பந்த முறுத்துமா

“உலண்டம் ஆக்கியிடு கூடு” என்பது பொருள் முறைபாற் பின்னருக கூட்டப் பட்டது கோற்புழுவானது தன் பாகுகாப்பினை யெண்ணிக்கடைய கூடே தன்னை வெளியில் வரவொட்டாமற் படுத்தி வேதனை யுறுத்த அதனகட்டகி யிறந்தாற்போல, இனபம் அதுபலிபேம என்னும் எண்ணத்தாற் தருமங்களைச் செய்வோர் அவற்றான மீட்டும் மீட்டிப் பிறவி யெடுத்து வருந்துவ ரனநிக் கதிசேரார் இதனா டலன் விடைபெறு அருளு செய்வார் பாடு கூறப்பட்டது (அ)

ஆதலி னறமபலன் விழைந்திடுத லின்று
மேதக வியற்றாநாகள விஞ்சையில ரேணுஞ்
சாதலபிற் வித்துயா தவிர்துவிட முண்டோன
பாதரிழு லுற்றினிது வாழ்வாதின மனமே.

(இ-ள்) ஆதலின் = (மேற்கூறிய) காரணத்தினால், அறம் = தருமங்களை, பலன் விழைந்திடல இவ்வி = பலனை விரும்பாமல், மேதக இயற்றார்கள் = மிகவுங் தகுதியாகச் செய்பவர்கள், விஞ்சை இலர் எனும் = வித்தை யறிவு இல்லாதவராயினும், சாதல துயா பிறவி துயா தவிர்து = மரணத் துன்பம் பிறவித் துன்ப மிவற்றி விளையும் நீக்கி, விடம் உண்டோன் பாதம் நிழல உறுது = நஞ்சை யுண்டருளிய சிவபெருமானது திருவடி நீழலை படைத்து, வாழ்வா = வாழ்வார், திண்ணம் = இது சத்தியமே. அன்றே - அசைகள்.

தருமங்களைப் பலன் விரும்பாது செய்வோர் முத்தி யடைவர். இது சத்தியமே என்றதால் விஞ்சையாவது சுத்த வித்தையாம் அவ்வித்தை “அங்கமாறு மறைநானகு மீமாம் கியமென் றுருள்கொழித்தாற் - தங்கு நீதி றாலொன்று புராண மொன்று தவறெறிந்த - பொருது தரும றாலொன்று புகன்ற வீரோழ் விஞ்சையினை” எனது பின் வருந்திருக் கல்யாண அந்தியாயச் செய்யுளிற் கூறியபடி பதினாள் காரும்

இப்பதினாள்வோடு ஆயுள் வேதம், அருத்த வேதம், தணுவேதம், காரதருவ வேதம் எனனும் உபவேதம் காண்களையும் கூட்டி விஞ்சை பதினெட்டென்று சைவபுராணங் கூறிற்று அது “பொன்னவிர சடையோ என்னவா கணனைப் படைத்துமுன் புரையற வகுத்தமன்னிவி பதினெண் விஞ்சையு மறிய வழங்கினன்” என்ற வாயுசங்கிதைச் செய்யுளானு மறிதற் பாலது. பிறவித் துன்பம் ஐத்தினும் மரணத் துன்பமே யஞ்சத் தக்கது ம்பெரிது மாகலின் முற்சுடறப்பட்டது அதனை “வாங்கி மரணத் துன்ப மறித்துரை செய்பப் போமோ - வந்திமே லையும் பித்து முணாவொடு பொறிகலங்கி—நகதிடா விருளே மூடி நாவுலர் தலமற் தென்னே - யிந்தமா விதப்பிற் றுன்பம் பவத்துன்பத் தென்மடங்கே” என்றதனாலும், “யானேதும் பிறப்பஞ்சே னிறப்பதனுக் கென்கடவேன” எனத் திருவாசகத் தொருவாசகத்தானும் அறிக வாழ்வார் பல கற்பம்—எனவும் பாடம் சிவபெருமானது திருவடி யழிவிலா முத்தி யாதனை அபபாட்டேத்தை நீக்கினும், ஏனை மூன்றடி போல ஈற்றடியுட மோனை பெற்று வாராமையிற் செந்தொடை யெனக. (க)

பலன்விழை வுறுதுகரு மமபல வியற்றி
னலகறு பவத்தினுள் பாவமறு மற்று
னிலவிய மனமபுனித மாமது நிகழ்ந்தான
மலைவிலுயா ஞானமவரும வரினலடவா விடே.

(இ-ள்.) பலன் விழைவு உறது = பிரயோசனத்தை விரும்பாமல், பல தரும் இயற்றின = பல தருமங்களைப் புர செய்வின, அலகு அறு டவத்தின உள்ள பாவம் அறம = அளவில்லாத பிறவி கடோறம் ஈட்டப்பட்டுள்ள தீவினைகளெல்லாம் ஒழியும், அந்நால் = அதனால், நிலவிய மனம் புனிதம் ஆம் = (ஆகாமிய வினைகளுக்க காரணமாக) விளங்கும் மனஞ் சுத்தமாகும், அது நிகழ்ந்தால் = அவ்வகச் சுத்தி வறுமாயின், மலைவு இல் உயா ஞானம் வரும் = ஐயமில்லாத பரம ஞானமாகிய சிவஞானங்கையும், வரின = அது நிகழ்ந்தால், வீடு அடைவா = சிவ சாயுச்சிய முத்தியை யடைவார்கள்

ஒன்றனையும் விரும்பாது செய்யின் அகச்சுத்தி வரும். அது வரின சுஞ்சிதமும ஆகாமியமும் கெடும் அவை கெடவே சிவஞானம் தோன்ற. பிரார்த்தமும கெடுமலான வீடு அடைவர் என்பதாம். “அகச் சுத்தி யுடையார் களறுத்திவா பிறப்பினையும்” என்று சிவஞானமோத்தரம் உரைத்தலானும், ஐயத்தி விவகித தெளிந்தாரை வையுத்தின-வான நணிய அடைத்து” எனத் திருத்தறன் உரைத்தலானும் இவை யுணரப்படும் (கடு)

பிஞ்சுமதியிஞ்சுடை மிலேந்தபெருமானே
நெஞ்சுற நினைந்துபுலனைதையு நிறுத்தி
வஞ்சமுறு மாணவ மெறிந்தமதி வல்லோர்
நஞ்சிடுவ ரென்பதனை யாவருணர் கலலார்.

(இ-ள்.) பிஞ்சு மதி அம் சடை மிலேந்த பெருமானே = இளஞ் சந்திரனை யழகிய திருச் சடாமுடியின் கண் தரித்தருளிய சிவபெருமானே, நெஞ்சு உற நினைந்து = மனத்தி லிடத்து நிலைபெறத் தியானித்து, ஐந்து புலனையும் நிறுத்தி = ஐம்புலன்களையும் மடக்கி வஞ்சம் உறும் ஆணவம் = வஞ்சகமுள்ள ஆணவ மாகிய மூலமலத்தை, எறிந்த மதி வல்லோர் = அகழ்ந்தெறிந்த மெய்யறிவில் வல்லவர், உஞ்சிடுவா என்பதனை = முத்தி யடைவார் என்று சொல்லப் படுவதனை, உணர்கலலார் யாவர் = அறியாதவா எவரிருக்கின்றனர், (ஒருவரு மிலலை யென்றாயி) உஞ்சிடுவார் - போலி உணர்கலலார் - கு-சாரியை, ஆல - எதிர்மறை யிடை நிலை பிஞ்சு-அருபெயர் (கக)

நானெறியி னுச்சிரம நான்குமுறை செய்தே
னிக்நெறியி னினறவாக னினபமடை கிற்பா
நநெறி திறம்பின ரமுன்றுதழல ககசும்
வெந்நரகில் வீழ்வரென விணடுவுரை செய்தான்.

(இ-ள்.) நல் நெறியின் ஆச்சிரம நான்குமுறை = நல்ல முறையோடும் ஆச்சிரமங்கள் நான்களையும், உரை செய்தேன் = விரித்துக் கூறினேன், இ நெறியில் நின்றவாக் கன் = இந்த ஒழுக்க வழியில் நின்றவாக் கன், இனபம் அடைகிற்பார் = முத்தி யின்பத்தைப் பெறுவார், அ நெறி திறம்பினர் = அந்த மாககத்தி னின்றும் வழுவினோர், அமுன்று தழல ககசும் = உருபப் பிஞ்சுது அகிலினைபக கொடபுளிக் கின்ற, வெம் நரகில் வீழ்வா என = கொடிய நர கத்தில் வீழ்ந்து வந்துவர் என்று, விணடு உரை செய்தான் = திருமாலாகிய கூர்மர் கூறினார்

விண்ணை செய்தான் என வரம் பாலது செய்யு ணேக்கிப் பொது விதியால் வகர வுடம்படு மெய் பெற்று முடிந்தது விண்டு-விஷ்ணு என்னும் வடமொழித்திரிபு. வியாபக முடையவன் என்பது பொருள். தமக்குரிய தரும நெறியி னின்றும் வழுவினாரை பமதுதா கள் ஆயுதங்களாற் குத்தியும், அகிலியிற் காய்ச்சிய இருபடச் சங்கிலியினுை பிணித்துப், அதனை பேரதச் செயலிதும், தூறு இருபடிக குணங்களை பவா காலிற் கட்டியும் தூர்த்து

வார்கள் அகியினியைக் கக்குவ கசையிறு நசையிறு அடிப்பார்களே இருப்புலகையானே முத்திர குத்துவார்கள் புண்ணை அவா தேகத்தில் உப்பு முதலிய காரீரையும, அக கினிக் குழம்பையும் வாப்பார்களே இரத்த வெள்ளம் திறந்தோட வாள் கொண்டு முத்து உறுப்புக்களைச் சின்னஞ் சின்ன மாகக் கெட்டு வெட்டுவதற்குடத்தில் வேக வைப்பார்கள் மலக பத்து, ஊனுஞ் சீயும் நிறைந்த நரகங்களிலும் விழுந்தி வந்துவா என்னுப் போல அரைத்துப் கருப்புபோல கசையியும், அகியினி பெனறு சீர மெனறு தெரியாத வண்ணம் எரிகயின அகியினிச் சுவாலை கொங்கு கொடிய குப்பிபாக முதலிய நரகங்களில் வீழ்த்துவர் அவா பிற துன்ப மறைந்த கரிதரிதே பெனச சரீவோந்தம் என்று பாகர நின் பூவறவது உப பேதமா உள்ள சீவநருமோத்தரந் பெ பகினறு (கூ)

ஆட்சிரா முறையுரைத்த வதரியாய முழிபது.

ஆகத் திருவிருதம்—கருக

நா ன் கா வ து

பிரகிருதித் தோற்றமுரைத்த அத்தியாயம்.

அன்றாவது உலகத்திற்கு முந்தகாரணமாயுள்ள மூலகை மாணிகளுள் ஒர் குதியாவிய அசுத்த மாயைக்கட பிறந்த பிரகிருதி மாயையி னின்றும் தோற்றவன கலை யெனக் கூறும் பாகமாம் சூனமுதற் பிருதிவி யீறவுள்ள இருபத்து நான்கு பத்துவ குழாக்களுக்கும் முழலாதல் பற்றிப் பிரதானம் எனவும், முக்குண சம்பமுடைபவனை பிரகிருதி யெனவு, பகுதி யெனவு கூறா பிடி இருபத்து நான்கு தத்துவங்கள் இவை யென்பவரை "பன்னமபுத்தி யாங்காமம் வருபஞ்ச பூதிக - தீணத்திடுஞ் சேனமியம் பின்னிகழ்த்துக்களே மெதியியுஞ் சீவமதிடுஞ் சேனமியம் விட பங்கள் புகலரிதா - மூனமபுத்திப் பிரகிருதி சம்பந்த பெனமொழிவார்" என்று பின்னாக கூறினமையினால் தெளிக

எழுகை கடிநேடி லடி யாசிரியவிர்த்தம்

இன்னனம வருணை சிரமலல லொழுக்கம் யாவையும் வருவற்கு மேடிக் கணியம் படலை துறாய்துயல் வருதோட கருமகில வண்ணனை நோக்கிப் பொன்னிப் துதலை முலைமல தொல்கும புலோமசை நகைவிஞ் தயரு மனனவா திலகன மகதியாழ முனிவன மழிசிநந நீங்கிவை புகலவார்.

(இ-ள்) பொன் அவர் திசிலை முலை சமந்த ஓல்கும=பொன்போலப் பிரகாசிக் கின்ற தேமலை யுடைய தனபாசங்களே சமந்த வருந்திக்ஹ, புலோமசை நகை வருவது அயருப் = இருதிராணியினது லகை முகமாகிய (அபிரதத்தைப்), மருதி மதனலீலைப்பப் புரி கின்ற, பன்னவா திலகன்=நிலைத்தலை யுடைய தேவா களுக்குத் திலகம் போன்றவனாகிய இவ்விதமும், மகதி யாழ முனிவன்=மகதி பென்னும் வீணயின யுடைய நாரத் முனி வரும், இன்னனம்=இவ்விதமாக (உரைத்த) வருண ஆசிரியபுநல ஒழுக்கம் யாவையும்=வருணைசிர மங்களினது லல தருமங்கலையும் அவற்றின் முறைகளையும், வரு ஆற கேட்டு=குற நீங்கக் கேட்டுணர்ந்து, மகிழ் சிறந்து = சந்தோஷப் பெருக்குடையராய், கணனி அம் துறாய் படலை துயலறகு தோள்=புதுமையும் அறகு முடைய துறாயமலை புதுவது அசைகின்ற புறங்களை யுடைய, கரு முகில வண்ணனை நோக்கி = கரிய மேக டண்ணல் கிபகிப மு திரைப் பார்த்து, இவை புகலகா = பின்வரு மிவற்றைச் சொல்லுவார் திறல் உள

[illegible]

கொடுக்குவ வசனமுதலி டிடயங்கள் ஐந்தும், சித்தம் ாறு ஆய கரணம் ஓர் நான்கும் = சித்தத்தினை யிறுதியாக வுள்ள அந்தக்கரணங்களுனதும், சிறந்த ஞான இந்நியம் ஐந்து = சிறப்பினவாய் நானேந்தியங்க னைந்தும், மொயத்திடு கரும இந்நியம் ஐந்தும் இன்றி=பொருத்தினர் வாக்கு முதலிய கருமேந்திரியங்கள் ஐந்தும் இல்லாததாகி, முழு முதல் ஆகி=முதற் பொருளுக்கும் முதற் பொருளாகி, நித்தமாய் = அநாதி நித்தியமாகி, ஒன்று ஆய அசலம் ஆய=ஏகமாகியும் சலனமற்ற தாகியும், ஒளி ஆய் நிருமலம் ஆய வெறு வெளி ஆய=சுயந்நேசிதி யாகியும் பரிசுத்தமாகியும் பரவெளி யாகியும்

இடமுதல் நான்கு செய்யுள் குணகம் சூத்தமுன் கிளக்கும் விடயம் எனறது சோத்திரம் - துவக்கு-ரட்ச - சிவகுணை - ஆகிராணம் என்னும் நானேந்திரியங்களின் விடயங்களை அவை முறையே சத்தம் - ரிசய ரூபம் - ரசம்-கூதம் என்பவரம் இவற்றை முறையே ஓசை ஹ்ரு ஒளி சுவை-நாதம் எனவும் கூறுப மறையை விடயம் கன்மேந்திரிய விடயங்களாம் அவை வசனம் - கமனம் - தானம் - விசர்க்கம் - ஆனந்தம் இவை முறையே வாக்கு பாதம்-பாணி - டாயுரு உபத்தம் எனனும் கன்மேந்திரியங்களுக்கு விடயங்களாம் அந்தக் கரணங்கள் மன டபுத்தி-அகங்காரம்-சித்தம் என்பவரம் பதிபொருளாகிய பிரமமானது முதற் காரணத்திற்கும் முதற் காரணமாய் நிற்றலின் முழுமுதல் எனவும், தோற்றக் கேட்கின்றி விளங்கலான் நித்தமாய் எனவும், தன்னேட போன்ற வேறோர் பொருளினறித் தானே தனக்கு நிகராய் நிற்றலின் ஒன்றாய் எனவும், வேறோர் பொருளா ழுக்கு சலிக்கப்படாது என்று மொருபடி உதாயச சுவதந்திராக கொண்டு நிற்றலின் அசலமாய் எனவும், அஞ்ஞானமின்றி வேறுபடாத ஞானமே திருமேனியாக வுடைமை யின் ஒளியாய் எனவும், இயற்கையாகவே பாசங்களி னின்றும் நீங்கித் தாயதாய் நிற்றலின் நிருமலமாய் எனவும், கற்பனைக் கொன்று மின்பிக் கடந்த பொருளாய் விளங்கலின் வெறு வெளி யொனவும் கூறுப டபுத்து இவற்றை “ஹ்ரி லான்குணை குறிவிலான செயலிலா ஹ்ரைக்குய-பேரி லானொரு முனைலான பின்னிலான பிதிதோ - சாரி லானவரல் போக்கிலான மேலிலான தனக்கு - நேரி லா ழுவிர்க் கடவுளா யொனனுளே நின்றான ” என்னும் கந்தபுராணத் திருவிருத்தத்தாற் மறைக (கூ)

தன்னுழைத் தானே யுறைவதாய்த் தன்னைத் தானபணி கொள்வதா யாகுரு முன்னைய தாகிப் பிரமமாய்ச் சிவமாய் முதலொடு மந்தமில லதுவாய் மனனுமுக் குணமுக காலமில லதுவாய் வாககொடு மனந்தொடா வரிதாய்த் துன்னுதற் கரிதா யெய்கணு நிறைந்த சோதியாம் பிரமமென பதுவும்.

(இ-ள்) தன் உழை தானே உறைவதாய் = தன்னிடத்திற் றானே யிருக்கின்ற தாகி, தன்னை தான் பணி கொள்வது ஆய=தன்னைத் தானே தொழிற் படுத்துவது ஆகி, முன்னையது ஆகி=முதற் முாத்தியாகியும், பிரமமாய்=பிரம சொரூபமாகியும், சிவமாய்=சிவமாய்பாகியும், முதல் ஒடு அந்தம் இல்லது ஆய = ஆதி யந்தமில்லதாகியும், மன்னும் முக்குணம் முக்காலம் இல்லதுவாய் = நிலையாய் மூன்று குணங்களும் மூன்று காலங்களும் இல்லாத தாகியும், வாகு ஒடு மனம் தொடர்வு அரிதாய் = சொல்லுக்கும் மனத் திறமும் அதிப்பப்படாதாகியும், துன்னுதற்கு அரிது ஆய=ஒருபொருளோடு தாக்குதல் இல்லதாகி, எங்கணும் நிறைந்த சோதி ஆய=எவ்விடத்தும் வியாபியாய் விளங்கும் பரஞ் சோதி மயமாகிய, பிரமம் எனபதுவும் = பதிப பொருளாகிய சிவம் என்று சொல்லப் படுவதும்

முககுணம் - சதுவாதி முக்குணங்கள். முக்காலம் - இறு பு நிகழவு எதிவு இவற்றை உட துலா முறையே பூக-டல்-டிய-வா-தாமனம் என்பா “அவனருளே கண

ஐக்கக் காணி னல்லா-லிட்டிய விகிற்றத்த வில்லண ணத்த - விவனிதைவ னெனதொழு திக் காடொண்தே. ” என்ற அருள் வாகினட்டி. “வாக்கொடு னெனதொடர் வரி தாய” என்றதாம். ஆகாயம் மறைநாற்புகங்களைப் பற்றியும் பற்றாமலும் இருத்தல் போல இறைவனுடைய பிரபஞ்சக்கடோறு நிறைந்து நின்றனவும் அவை யாகாமையால் அவைக்குரிய உபாதினை யுறமையானும் “துணவிதேற கரிதாய” என்று கூறப் பட்டது.

பொருளில்வ் வியத்த மாயழி வினறிப புனிதமா யனந்தமா யாகருந் தெரிவரி தாகி யெவகணு முகமாய்ச் சிறப்பு னெவற்றினு நிறைந்த கருதரும் பொருளா மகேசசுரன றுணங் காரண மாய்ச்சுத சத்தாயாப் பெருகும்வ் வியத்த முயாபிர கிருதி பிரதான மெனறியம புலதம.

(இ-ள்) பொரு இல அவ்வியத்தம் ஆய் = தனக்கு நிகரிலாத குக்குமாயியப், அழிவு இன்றி புனிதம் ஆய்=நித்தியமாகியும் பரிசுத்த மாகியும், அநந்தமாய யாகரும் தெரிவு அரிது அகி=முடிவில்லாததாகி யெவர்களுக்கும் அறிதம் கரியதாகியும், எங்கணும் முகம் ஆய்=சர்வதோ முகமாகியும், சிறப்பு உடன் எவற்றினும் நிறைந்து=சிறு புடனெ யெப்பொருள்களினும் நீக்கமற நின்றது, கருத அரு பொருள் ஆம் மகேச்சுரன னந்நீசந தற்கும் அரிப பொருளாகி விளங்கும் மகேசுர மூர்த்தியும், காரணம் ஆய் = பிரபஞ்சத் திறகு முதற காரணமாகியும், சதசத்து ஆய்=சதசத்தாகியும், பெருகும் அவ்வியத்தம்= பெருக்கத்தை யுடைய அவ்வியத்தம் எனவும், உயா பிரகிருதி பிரதானம் என்று இயம்பு வது=மேற்பட்ட பிரகிருதி யெனவும் பிரதானமெனவும் சொல்லப்படுகின்ற பகுதி மாயையும்.

சதசத்து - சத்தின் பாற்பட்டிச் சத்தெனவும், அசத்தின் பாற்பட்டு அசத்தென வும் நித்தமாய் சிவசாரார் இம்மனம் கூறுது பிரகிருதி மாயை அசத்தே யென்றுரைப்பா இம்மாயை முக்குணங்களுஞ் சமமாய் நின்றவிடத்துப் பிரகிருதி யெனவும், பிரபஞ்ச உற்பத்திககு ஏதுவாய் நிற்கையால் பிரதானம் எனவும், காரணம் எனவும், தான் வளர்ந் தும் விரிந்தும் புகழ்களை வளர்த்தலாற பிரமன எனவும், பரமன அந்நூல் அறிதலால் மிருதி யெனவும் பெயர்பெறும் அதனை “முக்குணத்தின் சமத்துவத்தை மொழிந்த பிர தான மெனநம் - தக்கபிர கிருதி யென்றுஞ் சாற்று வர்கண் மிதவல்லோர ” எனக் கூறியதனும், “தானவளர்ந்தும் விரிந்து நின்ற-மருவுறு புகழ்க டமமை வளர்த்தலாற் பிரமனெனநம் வரம்பிவி யாவும் - பரமனத்தை லறிதலா லந்நீ மிருதியெனநம் பகர் வா மாதோ ” என்னும் இலிங்கபுராணச் செய்யுளானு மறிக்க (10)

புருடனு மாக நானகும்வை குதலும் பிரகிரு திகுமுன புகனற விரியுமுக் குணமும் தூக்குபொற் றுலைநா வெனச்சம மேயன சிறப்பின வருபிரா கிருதப் பிரளய மாகு மற்மிஃது யாமகேச சுரமகோ ரிரவுநற் கிருட்டி பகலிவை மாற்ற மலதவற கிராபபக லிலையால்.

(இ-ள்) புருடனும் ஆக நானகும் = புருட தத்துவமும் ஆக நானகும், வைகுந் தும்=தத்தம் இயல்பின் படி வெவ்வேறாக அமைந்திருக்கையில், முன புகனற பிரகிரு திக்கு=மூற் சொல்லப்பட்ட பிரகிருதி மாயையி னிடத்து, விரியும் முக்குணமும் = விரிந்த சத்தவ முதலிய மூன்று குணங்களும், பொன தூக்கு துலைநா என சமம மேயன= பொன னிறுக்குற தாரசு காக்குப் போலச் சமப்பட்டு நின்றன, சிறப்பின் வரு பிராகிரு தப் பிரளயம் ஆகு ம=(அவ வாறாய் காலமே) அருமையாக வருகின்ற பிராகிருதப் பிரளய மாகும், இஃது உயா மகேச்சுரன் கு லா இரவு = இவ்வொடுக்க காலம் மேலாய் மகே

சுரபுரத்திலிருந்து ஓர் ஆறும், கலங்குரத்திலிருந்து பகலு = கனையாகச் சுரபுரத்திலிருந்து காலகே (அவர்க்கும்) பகலாகும், இவை மாற்றம் அல்லது இவ்வாறு இரவு பகலெனத் சொல்லப்படுகின்றனவென யல்லாமல், அவன்கு இரவு பகல் இவ்வாறு = அவ்வாறு இருந்து இரவு பகலெனப்படும் இவ்வாறு யாகும்.

பிராமமுமாமேசுரமுந்தியும், பிரகிருதி மாயையும், புருடனாமபி நான்கும் இயல்பினபடி யிருக்க, பிரகிருதி மாயையினிடத்தி னிதழ் விரிந்த சாத்துவிகம் இராசம் தாமதம் எனவரு முக்குணங்களும் துலாவைப் போலச் சம்பபட பின்னரே அக காலமே பிராகிருது பிரளயம் அதுவே மகேசுர முரத்திற்கு ஓர் இரவு அதனைப் பின் சிருத்தி ககத் தொடங்குக காலமே பகலு இவ்வாறு சொல்லப்பட்டிருப்பினும் இரவு பகலு எனவருதற்கு கட்டுமிதழ் அவர்க்கு உண்மையில் அவைகளிலேயே யெனப்படும்.

புருட தத்துவ மாவது காலம்-பிரயதி-கலை-விததை-இராகம் என்றும் பஞ்சகரக கந்தியுள்ளே கூடியிருந்து சந்தாதி விஷயங்களை நுகாவதாம், மறு-ஆல-அசைகள் பிரகிருதி மாயையினிடத்து முக்குணங்களு ளொன்று முனைந்து நிமிசு புத்தி தத்துவமும் அதன் வழித்தா க மன்றைய தத்துவங்களும் தோன்றும் சம்பபாடி நிமிசின் பிரளயமுண்டாகும் என்க. இப் பிரளய முண்டாகும் வகையாவது—நீரானது நிலத்தின் குணமாயிய கருத்ததை கிரகிக்க, நிலமானது ஒழிந்தத் தகத்தாகிக் கருத தனமாத்நிரை யிலலாமை யால் நீராகின்றது அந்த நீர் ளளாந்து அலைக ளுள்ள பிரவாகத்துடன் அண்ட முகதி வரையில் உயர்ந்து நிமிசும் அசுந்து இரசதனமாத்நிரையைச் சூரியன் கிரகிக்கச் சுவறி றோருடாகிக் கொழுந்து விட்டுப் பார்த்து நிற்கும் அவைகளினிப்பின் தனமாத்நிரை யாகிய ரூபத்தை வாயு கிரகிக்க, அவைகளின் பிரசண்ட மாருத மாகி வீசா நிற்கும் இதனை எவ விடத்தும் ஒளியின்றிப் பேரினராசலோடு வாயு மயமாய் நிற்க, அதன் குணமாகிப் பரிசுத் தை ஆகாயம் களிக் குர் அசுந்து வாயு நாசமாகி ஆகாச மொன்றே யாவாரண மின்றி யிருக்கும் இந்நிலை அவயவ மிலலாது ஆகாயத்தின் குணமாயிப் சத்ததைப் பூர்த்தி யகங்காற கிரகிக்கும். இந்தப் பூர்த்தி யகங்காரத்தைப் புத்தியாகிய மக தத்துவம் கிரகிக்கும். அதை மகதத்துவத்தைப் பிரகிருதி மாயை கிரகிக்கும் அது முக்குணங்களும் சம்பபாடி நிற்கு மாறுபிரேரக ராகிப் மகேசுர முரத்தி யானவா புருட தத்துவத்தைக் கலக்கவொட்டாமல் வேறு பிரிபர் அதுவுச் சுவியத்தத்துள் இலயித்தலால் இரவுச் சூழும் இத்தனையே பிராகிருதுப் பிரளயம் என்றும், மகேசுர முரத்திற்கு இரவெனவும், இவ்வொழிபச் சிருத்தி தொடங்குக காலத்தினையே பகலு எனவரு சொல்லப்படும்.

(5)

அன்னதோர கயகுத் புலரியி லுலகுக் காதியா யநாதியா மகேசன கனனியா முலைமேற் புனிற்றினத் தென்றம் கனறுதை வருதலுய காம மனனியுள் கலங்கு மாறுபோற் புருடன் வளாபிர கிருதியை நோக்கத் தந்திலை கலங்கு மதனிடையுதித்த துயர்மக தத்துவத் தானே.

(இங்) அன்னது ஓர் கருது புலரியில் = அவவாராய ஒரு இரவு விடியுங்காலே, உலகுக்கு ஆதி ஆம் அநாதி ஆம் மகேசன = உலகிற்கு முதலவராய அநாதியாயுள்ள மகேசுர முரத்தி யானவர், புருடன் வளர் பிரகிருதியை நோக்க = புருடனையும் பிரகிருதி மாயை யினையும் நோக்கி யுள்ள, புனிது இளம் தென்றலு கனறு = புதிய இளமை யாகிய தென்றலு கனறு அனையா முலை மேலு தைவருதலு = கனனிப் பருவமுள்ள பெண்க ளது நல வ்களின் மீது பரிசுத்தலுய, காமம் மன்னி உள கலங்கும் ஆறு போல = புணர்ச்சி விருப்பம் போன்றி மனவ கலங்குத் தனமை போல, தம் நிலை கலங்கு = தத்தம் நிலைகளி னின்ற ளுள் சலனப்பட்டு, அந்ந இடை மகதத்துவம் உதித்தது = (சலனப்பட்டமையால்

முகங்களும்களும் ஏற்றம் தாழ்வுள்ளனவாதி) அதனிடத்தினின்றும் மக தத்துவம் தோன்றிற்று. தான - ஏ - அசைகள்.

புருட தத்துவத்தையும், பிரகிருதி தத்துவத்தையும் பிரேரிப்பவர் மகேசுராகிய அனந்தேசுர ராகையால், அவர் புலரிக் காலம் வந்தமேகக புருட தத்துவத்தையும் பிரகிருதி பையும் இணைத்தனர் அபடோது பிரகிருதி தன்னிலை கலங்க, அதனிடத்து மக தத்துவம் தோன்றிற்று என்பதாம். அனனது-வினேமுறது எச்சப பொருட்டு. (எ)

ஆனையன மகதம் துவத்தினிப் புத்தி மகான்மதி பிரகினை யான்மா வனைதரும் காதி மேதை எச்சுரனென ஹரைபபாமம் நிதனில்வை காரி யினியதை சதம்பூ தாதியாய் காரம் தோனறமம் நிவற்றினைக் கருத்தாப புனையி மானம் புற்கல னுன்மாச் சீவன்மம் தாவெனப் புகல்வார.

(இ-ள்) ஆனைய நல் மக தத்துவத்தினை = அவ்வாறாய் நல்ல மக தத்துவத்தை, புத்தி மகான மதி பிரகினை ஆன்மா = புத்தி மகான மதி பிரகினை ஆன்மா வெனவும், வனை தரும் காதி மேதை எச்சுரனென என்று உரைப்பார் = சிறப்புடைய காதி மேதை எச்சுரனென என்று சொல்லுவார்கள், இதனில் = இம்மக தத்துவத்தி னின்றும், வைகாரி இனியதைசதம் பூதாதி ஆங்காரம் தோனறம் = வைகாரி ஆங்காரம் தைதாங்காரம் பூதாதி யாங்காரம் என்பன தோன்றும், இவற்றினை = இம்முவித அகங்காரங்களையும், கருத்தா = கருத்தா வெனவும், புரா அபிமானம் = அழகிய அபிமான மெனவும், புற்கலன் ஆன்மா சீவன் மந்தா என புகல்வார் = புற்கலன் ஆன்மா சீவன் மந்தா வெனவும் (அறிவுடை யோர்) சொல்வார்கள்

என்று-என என்பவற்றின்கண் எச்ச உம்மைகள் தொக்கு நின்றன பிரகிருதிக்கண் இராசத குணிக்கமாய்த் தோன்றவது வைகாரிக அகங்காரம் தாமத குணிக்கமாய்த் தோன்றவது பூதாதி அகங்காரம், சத்துவ குணிக்கமாய்த் தோன்றவது தைத அகங்காரம் ஆகலின் “இனியதைசதம்” என அடைமொழி புனர்த்தி யோதப்பட்டது. (அ)

உரைத்தவாய் கார மூன்றினும் விளங்கு பஞ்சதன மாத்திரை யோங்கி நிரைத்திடும் பஞ்ச பூதமிந் தியங்க ணிகுழ்த்துமிந் தியத்தினுக் கியைய [தாற் வரைத்ததெய் வதங்க டோன்றுமவ் வியத்தற் தனிண்மனம் தோன்றுமம் மனத் திருத்தரு கருத்தா யானென தென்னும் விகாரத்திற் சேர்குவா னன்றே.

(இ-ள்) உரைத்த ஆங்காரம் மூன்றினும் = சொல்லப்பட்ட மூவகை யாங்காரங்களினின்றும், விளங்கு பஞ்ச தன் மாத்திரை = பிரகாசிக்கிற ஐந்து தன்மாத்திரைகளும், ஓங்கி நிரைத்திடும் பஞ்ச பூதம் இந்தியங்கள் = வளர்ந்து வரிசையாக விரகமும் பஞ்ச பூதங்களும் ஞானேந்திரிய கண்டோகிரிபங்களும், நிகழ்த்தும் இந்தியத்தினுக்கு இப்பை வரைத்த தெய்வதங்கள் தோன்றும் = சொல்லப்பட்ட இந்திரியங்களுக்கு முரிய அகிட்டான தேவதைகளும் தோன்ற நிறகும், அவவியத்தம் தனில் மனம் தோன்றும் = அவ்வியத்தத்தி னின்றும் மனம் தோன்றும், அ மனத்தால யான் எனது என்னும் விகாரத்தில் = அந்த மன தத்துவத்தினாலே யானென்றும் எனது என்றும் அபிமானிக்கிற விகார நிலையுடன், திரு தரு கருத்தா சேர்குவன் = சிறப்பின் மிக்க ஆன்மா வெளிப்படுவன. அன்று-ஏ அசைகள்.

தாமத அகங்காரமாகிய பூதாதிமிந் டருச தன் மாத்திரைகள் தோன்றும் சத்த குண மொன்றுடையது சத்த தன்மாத்திரை, சத்த பரிசு குண மிரண்டு முடையது பரிசு

தன்மாத்திரை சத்த பரிசு ரூபஞ்ஞ மூன்றுமுடையது 3 தன்மாத்திரை சத்த பரிசு ரூபஞ்ஞ ரசஞ்ஞ நான்கு முடையது இரசதன்மாத்திரை, இந்நான்கோடு கந்த ரூபஞ்ஞ மொன்று சேர்ந்து ஐந்து முடையது கந்த தன்மாத்திரை சாத்துவிக்காரமாகிய தைசத்தி என்னுஞ் சோத்திர முதலிய ஞான இந்நிரியங்கள் தோன்றும். இராசத அகங்காரமாகிய வைகாரியினின்றும் வாக்கு முதலிய கன்மேந்திரியங்கள் தோன்றும் சத்த முதலிய பஞ்சதன்மாத்திரைகளினின்றும் ஐம்பூதங்களுந் தோன்றும் அப்பூதங்கள் சூகசுமம் ஆந்தரம் வாசியமென்று மூவகைபவாம் சூகசுமாவது சூகசும தேகத்திற்கு இத்திரியங்களுக்கு ஆதாரமாக நிற்பதாம் ஆந்தரமாவது அலதேகத்திலிருந்து சரீரத்தை வளர்த்து உள்ளிடக் கொடுத்தல் முதலிய தொழிலையியற்றுவதாம், வாசியமாவது அண்ட புவன டோக்கியப் பொருள்களுக்கு ஆதாரமாகி நின்று, இடங் கொடுத்தன முதலிய தொழிலையியற்றுவதாம் பஞ்சபூதம், இத்திரியங்கள் முதலிய வற்றிற்கு அதிட்டான தேவதைகளாவன—புருடன - சோத்திரம் - வாக்கு-சத்தம்- ஆகாயம் இவற்றிற்கு ராசனப்பிரமம் எனப் பரிஞ் சதாசிவ மூர்த்தியும், பிரகிருதி-துவக்கு-பாணி பரிசு-வாயு இவற்றிற்கு நமபுருப பிரமம் எனப்படும் மகேசுர மூர்த்தியும், அகங்காரம்-சட்ச-பாதம் ரூபம்-அக்ஷிணி பென்பவற்றிற்கு அகோரப் பிரமம் எனப்படும் உருத்திரரும், புத்தி - சிவஞவை-பாயுரு - இரசம்-அப்புனப்பவற்றிற்கு வாமதேவப் பிரமமாகிய விட்டுணுவும், மனம்-ஆக்கிரானம்-உபத்தம்-கந்தம்-பூமி பென்பவற்றிற்கு சத்தியோசாதப் பிரமமாகிய பிரமாவமாம் இம் மூர்த்திகள் அனுபட்சத்தா ரணிச் சம்பு பட்சத்த ரல்லா, இவற்றின் விரிவுகளை யெல்லாம் வைவபுராணம் கைலாய சங்கிதையினும், வாயுசங்கிதையினும் காண்க இவற்றின் தொழில்களாவன—புத்தி ரிச்சயிக்கும் அகங்காரம் யான எனதென்னும் அபிமானங்களை வினைக்கும் சித்தம் பொருளை விரித்திரியம், மனம் சங்கற்பஞ் செய்யும் சோத்திரம் கேட்டறியும் துவக்கு பரிசித்து அறியும் சட்ச பாதத்தறியும், சிவஞவை சுவைத்து அறியும், ஆக்கிரானம் மோத்தறியும் வாக்கு வசனிகளும், பாதம் கமனஞ் செய்யும் பாணியுதலு மேற்றலுஞ் செய்யும், பாயு மல சலங்களைக் கழிக்கும் உபத்தம் ஆனந்திக்கும், ஆகாயம் இடங்கொடுக்கும் வாயு எவற்றையுஞ் சலித்துத் திரட்டி ரேபு சுட்டி ஒன்று விக்கும், அப்பு குளிர்த்து நினறு ததஞ் செய்யும் நிருதிவி கடினமாகித் தரித்து நிரகும்()

சொன்னவாங் கார மூன்றினவை காரி துலங்குமர சதவாங் கார மன்னதில் வருமிந் தியவதிட் டான தெய்வதங் தைசத மதனின மன்னுமிந் தியங்க டோன்றிமி மனமு ஞானத்துங் கருமத்தும் வழங்குந் துன்னுபூ தாதி தன்னிலவான் முதலாம் பூதத்தன மாத்திரை தோன்றும்

(இங்) சொன்ன ஆங்காரம் மூன்றின் = சொல்லப்பட்ட அகங்காரம் மூன்றனுள், துலங்கும் ராசத ஆங்காரம் வைகாரி=விளங்காநின்ற இராசத ரூப அகங்காரம் வைகாரியாகும், அன்னதில் இந்திய அதிட்டான தெய்வதம் வரும்=அந்த வைகாரி தத்துவத்தினின்றும்(முறையிய)தசேந்திரிய முதலியவற்றின் அதிட்டான தேவர்கள் தோன்றுவார்கள், தைசதம் அதனின் = (சத்துவ அகங்காரமாகிய) தைசத்தத்தில், மன்னும் இந்தியங்கள் தோன்றிமே=நிலைகளை இந்நிரியங்கள் தோன்ற நிற்கும், துன்னு பூதாதி தன எலி=கெருங்கிய-தாமத அகங்காரமாகிய) பூதாதி யினையும், வான முதல் ஆம் பூதம் தன்மாத்திரை தோன்றும் = ஆகாய முதலிய பூதங்களுந் தன்மாத்திரைகளுந் தோன்ற நிற்கும், மனமும் ஞானத்தும் கருமத்தும் வழங்கும் = மனோதத்துவமும் ஞானேந் திரியங்களோடும் கன்மேந்திரியங்களோடுஞ் சேர்ந்து நிரகும் (40)

கோச்சகக் கல்ப்பா.

விளம்பரிய பூதாதி யாகங்காரம் விகாரமுறிந்

துளங்கலறுஞ் சத்ததன்மா த திரைதோன்று மாங்குதலிற்

கனங்கமறு மாகாயத் தோன்றுமதன குணங்கருதி
னளந்தரிய வரிதாகுஞ் சத்ததன்மாத் திரையாமால்.

(இ-ள்) விளம்ப அரிப பூதாதி ஆகாரம்=சொல்லறகு அரிப பூதாதி யகவகார
யானது, விகாரம் உறில்=விகார மடைந்தால், துளங்கல அறும் சத்த தன்மாத் திரை
தோன்றும் = (அதிவினையும்) அசைதல இல்லாத சத்தம் எனனும் விடயம் உறபத்தி
யாரும், அதனில்=அவ்விடயத்தினின்றும், கனங்கம் அறும் ஆகாயம் தோன்றும்=மாயில்
லாத ஆகாயம் எனனும் பூதம் தோன்றும், அதன குணம் கருதின=அதனது குணத்தை
யாராயு மிடத்து, அளந்து அரிப அரிது ஆகும் சத்த தன்மாத் திரை ஆம்=அளவை யிட்டு
அறிதற கிபலாத சத்தகுண மொன்றேயாம் ஆங்கு-ஆல் அசைகள்.

ஆகாயம் குக்கு குணமாக ஐந்தனைபு முடையதாயினும் அதன் முக்கிய குணம்
சத்தமாம். “வெளியிடையொன்றாய வினையாய் போற்றி,” என்றாந் திருவாசகத்தி லரு
ளப்பட்டு, விளம்ப-என்பதற்கண் அகரம் தொகுத்தல விகாரம். (௧௧)

பனிவிசம்பு விகாரமுறிப் பரிசதன்மாத் திரைதோன்று
மனிவமத நிடைத்தோன்று மதனகுணமு முறகுரு
துணைவினவளி விகாரமுறி னுருவதனமாத் திரைதோன்றாங்
கனலதனிப் றேனறுமதன குணங்கருதி னுருவமுமாம்.

(இ-ள்) பனி விசம்பு விகாரம் உறின்=குளிமையாகிய ஆகாயம் விகாரப்பட
டால், பரிச தன் மாத் திரை தோன்றும் = பரிச விடயம் பிறக்கும், அதனிடையுள்
தோன்றும் = அவ்விடயத்தி னின்றும் வாயு வெனனும் பூதம் பிறக்கும், அதன குணம்
ஊறும் ஆகும்=அதனது குணங்கள் சத்தத்துடன பரிசமுமாகும், துணைவின வளி விகா
ரம் உறின்=விரைந் தெழுவின வாயுபூதம் விகார மடைந்தால், உருவ தன்மாத் திரை
தோன்றும்=உருவ விடய முண்டாகும், அதனில்=அவவுருவ விடயத்தில், கனல் தோன்
றும்=தேயு (அக்கிவி) எனனும் பூத முண்டாகும், அதன குணம் கருதின உருவம் ஆம்=
அப்பூதத்தின் குணத்தை யாராயு மிடத்து (சத்த பரிசங்கனோடி) உருவமுமாகும்.

வாயுவகுஞ் சத்தகுண மிருப்பினும் முக்கிய குணம் பரிசமாம். “வெளியிடையொன்றாய
மழிந்தாய் போற்றி” என்றருளியதனு மறி அக்கினிக்கு உருவகுணம் முக்
கியம். பரிசம் - ரூபம் எனனும், வடமொழிகள் பரிசம் உருவ மென்றாயின. (௧௨)

எய்துமழல் விகாரமுறி விரததனமாத் திரைதோன்று
மையபுன லதிற்றேனறு மதனகுணமு மிரதமாம்
பெயபுனலின் விகாரத்தாம் கந்ததனமாத் திரைபிறக்கும்
வையமதிம றேனறுமதன குணத்தெரிககின மணமாகும்.

(இ-ள்) எய்தும் அழல் விகாரம் உறின்=தோன்றிய தேயு பூதம் விகாரப் படு
மாயின், இரத தன்மாத் திரை தோன்றும் = இரசவிடய முண்டாகும், அதில் = அவ்
விரச விடயத்தினின்றும், ஐய புனல் தோன்றும்=அழகிய அப்பு (சலம்) என்னும் பூதம்
பிறக்கும், அதன குணம் இரதமும் ஆம்=அதனது குணம் (சத்த பரிச ரூபங்களுடன்)
இரச குணமுமாகும், பெய் புனலின் விகாரத்தால் = சொரியப்படுகின்ற நீரின் விகாரப்
பாட்டால், கந்த தன்மாத் திரை பிறக்கும்=கந்த விடயம் தோன்றும், அதில்=அவ்விடயத்தி
னின்றும், வையம் தோன்றும் = பிருகிவி பிறக்கும், அதன குணம் தெரிககின மணம்
ஆகும்=அதனது குணத்தைச் சொல்லுகால (காலகாலேடு) கந்த குணமு மாகும்.

“த்யுதபூமனாயுத் திகழ்ந்தாய் போற்றி-நிரினை - கால்காய் மிகழ்ந்தாய் போற்றி-
பாரிடை யையநாயப் பரந்தாய் போற்றி” என்றருளிய தனுஜ மறிக. பூத உற்பத்திக் கிர
மத்தை “சாற்றிய பஞ்ச தன்மாத் திரைகளிற் சத்த முனனாது - தோற்றமவான வளிதீ நீர்
மண்டொடக்கியே யொன்றுக் கொன்றங் - கேற்றமா மோசை யாதி யிருங்குண மிசைந்து
நிற்கு-மாற்றவே விடயம் பூத மங்காக்கிபாவத் தாமே ” என்னுஞ் சிவஞானசித்தியாரீத்
திறுவிர்த்தத்தானிக. (கா)

ஒலியுடைத்தா மாகாய் முறுடைத்தாம வளியதலோச
சுவவுதலாம் றேனறுமவளி யிருகுணமா நிருகுணத்தி
னுலவைபுரு வமைந்தவழல பொதித்தது லொழிவரிதா
நிலவுமொரு மூனறுகுணம் வெய்தாய் பெருபினுககே

(இ-ள்) ஆகாயம் ஒலி உடைத்து = ஆகாயஞ் சத்தகுண மொன்றியே யுடையது,
ஊறு உடைத்து ஆம் வளி அதனை சுவவலால் = பரிசுசுவைத்தினை யுடைய வாயுவைச்
சுழற்றி நிறைவால், தோன்றும் வளி இரு குணம் ஆம்=உண்டாய் வாயு இரு குணங்களை
யுடையதாகும், இரு குணத்தின் உலவை = இரு குணங்களை யுடைய வாயுவானது, உரு
அமைந்த அழல் பொதித்ததனால் = உருவ குணத்தினை யுடைய அக்கினியைச் சூழ்ந்து
கொண் டிருத்தலால், வெய்து ஆய நெருப்பினுகு = வெப்பமுள்ள அக்கினிக்கு, ஒழிவு
அரிதா நிலவும் ஒரு மூன்று குணம் = நீங்குதற் கரியதாய் விளங்கும் மூன்று குணங்கள்
உளவாம். (கச)

முக்குணமா மழலிரச குணப்புனலை மூடியதான்
மிக்கபுனற் கொருநானகு குணயோவு நானகுகுணம்
தொக்கபுனன மணமுடைத்தாம் புவியதனைச சூழதரலாற்
புக்குண மோரைந்து முரியவாம் புவியினுக்கே.

(இ-ள்) முக்குணம் ஆம் அழல் = மூன்று குணங்களை யுடைய அக்கினி யானது,
இரச குணம் புனலை மூடியது ஆல்=இரசகுணத்தினையுடைய அப்புவென்றும் பூதத்தைச்
சுற்றினையால், மிகக் புனல்கு = பெருந் தன்மையுள்ள அந்த நீருக்கு, ஒரு நான்கு
குணம் மேவும்=நான்கு குணங்கள் பொருந்தாநிற்கும், நான்கு குணம் தொக்க புனல்=
நான்கு குணங்கள் கூடப்பெற்ற நீரானது, மணம் உடைத்து ஆம் புவியதனைச் சூழ் தர
லால் = கந்த குணத்தினை யுடைத்தாய் பிருதிவினைச் சுற்றி நிறைவால், புக்க குணம் ஓர்
ஐந்தம்=அதனால் வந்த ஐந்து குணங்களும், புவியினுக்கு உரிய ஆம்=பிருதிவிக்கு உரிய
வாகும். ஏ-ஆம்-அசை.

பூதங்கள் பஞ்சீகிருத பூதம், அபஞ்சீகிருத பூதம் என இருவகைப் படுதலின், என்
மறைக்கப்பட்ட பூதங்கள் பஞ்சீகிருத பூதங்களாம் இதனை “உரைத்திடு பூதங்களோ
ரொன்று தன்ன லோர்பாதி நான்கதாதி - விரித்திடு பூதங்க ளொருநான்கி னுளு மேவு
மதைமெயும வேதந் - தெரித்திடு மாமுனிவா பஞ்சீ கிருதமென விரித்தறிவார் செப்பு
வாரான்-முறக்கிதழ்வா யுமைபுகன றென்னா னு மிவவகையே மொழியு மனதே.” என
ஊம் இலிங்கபுராணச் செய்யுளா னறிக. (கரு)

கருதரிய வவ்வியத்தத் தருளானங் காண்வருசோப்
புருடனுளந் திடலானும பொருவரிய மக்கத்தாதி
மருவியிடும விசேடாந்த மேழுமே வானபுனலி
ஊருவமுறு சூழிழிபோற் பிரமாணட மாயுதிக்கும.

(இ-ள்.) கருத அரிய அவலியத்தத்த அருளாணம் = நினைத்தம் கரிய மகேசுர மூர்த்தியின் நிருவருளினாலும், சீர் காண் வரு புருடன் உருந்திலானும் = சிறப்புக் காணப்பட்ட புருடத்துவப் முபநிசுத்து விகாரிகதலானும், பொரு அரிய மகத்து ஆதி மருவியிம் விசேட அந்தம் = (உற்பயித்த) நிகரிலலாத மகத்து முநலாகப் பொருந்தி யுள்ள விசேடபூத மறுதியாக நினை, ஏழுமே=ஏழுவகைத் தத்துவங்களுமே (சேர்ந்த) வான புனலின் உருவர் உறு குமிழி போல = பெரிய பிரகாச நீரில் வடிவமுற்றத் தோன் றும் நீர்க் குமிழியைப் போல, பிரம அண்டம் ஆய உதிக்கும் = பிரமாண்ட மாகித் தோன்றா நிற்கும்

மகேசுர மூர்த்தியின் அருளாலும் புருடனது செய்கையாலும் உற்பவித்து நின்ற எழுவகைத் தத்துவங்களுக்குச் சேர்ந்த வெள்ளத்திற் றோனதுவ குமிழிபோலப் பிரமாண்ட மாகித் தோன்றும் எனபதாம் மறை யண்டங்களை அளவிடுதல் கூடா தென்பதாம் அவைகளையும் இப்பிரமாண்டத்தையும் நோக்கு மிடத்துப் பெரிய பிரவாகத்தில் ஓர் குமிழிபோன்ற அளவின தென்றதாம். அண்டங்கள் அளவில்லை யென்பதனை “எண்ணரிய வாறுமிக ளண்டமு மிப்படி. தானே - யெண்ணரிய வெணுமமல னையலெனினமற் றேரியலி - ‘எண்ணியவ ளளவிடுத லெண்ணியெனில் லினைவி தத்தாம் - பண்ணியிவ ளைடை விதஞ் சிருடடிதொறு மிப்படியால்” என்றதனு னதிக. விசேடம் என்றது தூல பூதங்களையாம் எழுவகைத் தத்துவங்க ளாவன—மகத்தத்துவம் - ஆங்காரம் - ஆகாயப் - வாயு-தேயு-அப்பு-பிருதிவி எனப்பனவாம்.

(௧௬)

வடமேரு வுபர்கொப்பூழக் கொடியாக மஹதனை
யடைவாகும் வரையனைத்தும் பையாக வாழிநீர்
புடைமேவி வருகருபப சலமாகப் பொருளின்மறை
நடையரவும் வருத்தருளு நளினத்தோ னுதித்தனலை.

(இ-ள்) வட மேரு உபர் கொப்பூழ் கொடி ஆக=வடதிசைக்கணுள்ள மேருமலையானது உயர்ந்த நாபிக் கமலத்தின் கொடியாகவும், அதனை அடைவு ஆகும் வரை அனைத்து உபர் ஆந்த மேருமலையைச் சூழ்ந்திருக்கின்ற மலைகள் யாவும், பை ஆக=கருப்பாசயப்பையாகவும், ஆழி நீர் புடைமேவி வரு கருபப சலம் ஆக=சமுத்திர சலங்கள் அந்தப் பையினைச் சுற்றியுள்ள கருபபசலமாகவும், பொரு இவ மறை நடையாவும் வருத்து அருளுமே ஒப்பில்லாத வேத விதிப்படியே யெல்லாவற்றையுஞ் சிருடடிசெய்கின்ற, நளினத்தோன் உதித்தனை=தாமரை யாசனனாகிய பிரமன் தோன்றினன்.

தாமரை மலர்போன்ற பூமியின் மத்தியிற் பொருட்டுடபோல நிற்கலின் மேரு மலையினை நாபிக் கொடியாக உருவகஞ் செய்யப்பட்டது “விண்ணுயர் சம்புத்திவி னடு நின்ற மேருவரை செங்கமலப் பொருட்டுப் போல-நண்ணியிடும்” என்றதனுதிக அதனைச் சூழ்ந்துள்ள மலைகளாவன—மந்தரம்-கந்தமாந்நனம்-நீலம்-சுபார்சுவம்-மாலியவான்-நிசதம்-ஏமகூடம்-இமயம் எனனும் எட்டிமலைகளாம். ஆழிகளாவன-உப்பு-தால் - தயிர்-நெய்-கருப்பந்தாறு-மது-சுத்தசலம் என்னுஞ் சூத்த சமுத்திரங்களாம். நளினத்தோன் என்றமையால் திருமாலது நாபிக் கமலத்தினின்றும் தோன்றினனம் பெறப்படும். (௧௭)

முருகவிழுஞ் செழுங்கமலப் பொருட்டுறைபு முன்னவனே
புருவுடையோர யாவரினு முந்தியநல் லுருவுடையோன்
புருடனிர ணியகருப்பன மறைக்கிழுவன புவனத்துக்
கொருமுதலவன சுஞ்செனை வவனையே யுரைத்திரிவொ.

(இ-ள்) முருகு அவிழை செழு கமலம் பொகுட்டு உதையும் = வாசகோடர், செழுமையாய் தாமரைப் பூய பொகுட்டினகன் இருக்குப, முன்னவனே = முதன் னாயை யுடைய பிரமனே, உரு உடைபோர் யாவரினும் = சரீர மெடுத்தப பிறகினுந் தீவர்கள் யாவரினும், முந்திய மல உரு உடைபோன = மேலாகிய நல்ல வடிவினை யுடை யவனுன, அவனேயே = அ. பிரமனேயே, புருடன் இரணியகருப்பன் = புருடனெனவும் இரணியகருப்பன் எனவும், மறைக்கிழவன் = வேத முதலவெனவும், புவனத்துக்கு ஒரு முதல்வன் = மணப்பொதுத் தருதை யெனவும், கஞ்சன என = கஞ்சனஎனவும், உரைத்திழ வார் = டேலோர் கூறுவா

புருடர்களுக்கு மேலானவன் ஆகலிற புருடன், பொன்மயமான கருப்பமுடை யவன், கருப்பத்திற் பொன் மயமான பூமியை யுடையவன் ஆகலின் இரணிய கருப்பன் பூமி டொள்ளிற மென் தனை “வண்பொன்மை வெண்மை செம்மை கறுபட்டி தாமம் வன்னம்” என்று மெய்கண்டசாத்திரங் கூறியதனூற நெளிக மறை கிழவன் = வேதப களுக்கு முடிவன், உருத்திரமூர்த்தியானவா பிரமனேய் படைத்துப் பதினெட்டு வித்தை க்காயுடி உபதேசித்தனா பிரமன் தனக்கு உபதேசித்த முறைபே கூறுதல் அரிதென்று விட்டுண்டு ஸ்ரூத்தியைச் சுருங்கச் சொல்லென உபதேசிக்க, அவா வியாசனூ யவதரித்து ஆங்கனஞ் சொல்லுவாரா என்று புராணங்கள் கூறலால், வேதமுதலவன் என்றதாம், தாமரையிற் பிறந்தவன் ஆகலிற கஞ்சன

(க௃)

தோற்றியிடு மண்படத்தின் பதின்மடங்கு புனல்குழு
மேற்றபுனல் பதினமடங்கு கெரிசூழ மலவெரியைக்
காற்றுவவும் பதினமடங்கு சூழ்நிறிமக காற்றதனைப்
போற்றரிய தனிவிசுமடி சூழபோகப் புதைத்திடுமால்,

(இ-ள்) தோற்றி இடும் அண்டத்தின் = இங்கனம் தோன்றிய பிறநிலி யண்டத் தைச் சுழறி, பதினமடங்கு புனல் குழை = பந்து மடங்கு அளவினதாகச் சுலம் நிற்கும், ஆங்கு = ஆயுபோல, ஏற்ற புனல் = மிகுந்த அப்புனைச் சுழறி, பதின மடங்கு எரி குழை = பந்துமடங்கு அதிகமாகத் தேடி முடி. நிற்கும், அ எரியை = அந்த அக்கினியை, பதின மடங்கு காற்றுவவும் சூழ்நிறி = அந்நினதும், பந்துமடங்கு அதிகமுள்ள வாயு சூழ்நிறி நிற்கும், அ காற்றதனை = அந்த வாயுவை, போற்ற அரிப பணி விசுமடி = சொல்லுதற் சிய லாத குளிர்ச்சியினை யுடைய ஆகாய மானது, சூழ போக புதைத்திடும = சுற்றுப் பக்கமாக னெவற்றினுந் சூழ்ந்து முடி நிற்கும்,

பூமியை அதனி னின்றும் பதினமடங்கு அளவுள்ள நீசுறறி நிற்கும், அந்தநீரை யதனினும் பதினமடங்கு அளவுள்ள அக்கினியும், அதனைப் பந்துமடங்கு மேலாயுள்ள காற்றினுந் சூழ்நிறி நிற்கும் அக்காற்றை யாகாயஞ் சூழ்நிறி நிற்கும் எனபதாம் மடங்கு = கி. பந்து மடங்கு என்பன “நிறையு மளவும் வருவன காண்புய - குறையா தாகு மின னென் ஞாயிறை.” எனனும் தோல்காப்பிய விதிப்படி பதினமடங்கு எனப் புணர்ந்தது

அகல்விசுமடி புதைக்குமுய ராங்ககர மாங்கதனைப்
புகலுமக தத்துவமே புதைக்குமக தத்துவத்தைத்
துகளுநால் லவயியத்தொ சூழபோது மாங்கதனி
னிகலினுடன் விருப்பெறிந்த சிவசித்த ரினிதுழைவார்.

(இ-ள்) அகல் விசுமடி = அகன்ற ஆகாயத்தை, உயர் ஆங்காரம் புதைக்கும் = மேலாய அகங்கார கத்துவங்கள் மூடாநிற்கும், ஆங்கு அகலின் = அங்குனமுள்ள அகங்

தருளிப் திருவாக்கானும் “மாயோன பகலி லோர்மறையோன மாய்வான் மாயோன மாயநிதிவன்” என்றமையாறும் அழிக நான்கு வேதமுதலிய பதினெண்கித்தைக்கோயும் வெளியிட்டுத் து முகங்களின் பெருகுமுறித்து “நான்காமுருவாய்” என்று கூறியது போலும் (உக)

இராசத்தின் குணமெய்தி நான்முகனு புலக்கீழும்
பரவுற்ற சாததுவிகப் பண்பினமா லாயனிகரு
முரைபெற்ற தமோகுணத்தா வுருத்திரனய்த் துடைத்தருளு
மருவுற்றும் விசைசயினினை மருவாமன மகேச்சரனே.

(இ-ள்.) மகேச்சரனே = மகேசர மூர்த்தியே, விசையினில் மருவுற்றும் = மாயைக்கட் பொருத்திவினதும், மருவாமல - பொருத்தாம னின்று, இராசத்தின் குணம் எய்தி = இராசத்குணப் பிரதானராய, நான்குண ஆய் உலகு ஈழம் = நான்குமுகங்களை யுடைய பிரமணச் சராசரங்களைப் படைத்தருள்வார், பரவு உற்ற சாத்து விகம் பண்பின மால் ஆய் அளிகளும் = துதித்தலையுடைய சாத்துவிக குணங்கொண்டு விட்டுணுவாகிக சாத்தருளுவர், உரை பெற்ற தமோகுணத்தால் = சொல்லப்படுகின்ற தாமத குண முற்றத லால், உருத்திரன் ஆய் துடைத்து அருளும் = உருத்திர மூர்த்தியாகி அழித்தருளுவர்

இராசதம் - இராசதம் எனக் குறுக்கல விகாரம் பெற்று வினதது ஏகாரத் தேற டப் பொருட்டி சாத்துவிகத்தில் சாத்துவிகம் திருநால், சாத்துவிகத்தில் இராசதம் பிர ளன், சாத்துவிகத்திற் றாமதம் உருத்திரன் எனக் கொள்க (உஉ)

அறுசீர்த் கழ்நெடி லடி யாசிரிய விரந்தம்

ஆதிபி விதித்த வாற்றா லாதிபம் பரமன மிகக
மூதுணர்வு லடைமை தன்னுன முதுக்குறை வினனெஞ் டொன்னுஞ்
சாதலும் பிறப்புற தோயாத தன்மையா லயன்மற றாக்கு
மேதகு விபுவா மாற்றால் விணடுவென னுரைப்பா மாதோ.

(இ-ள்.) ஆதிபில் உதித்த ஆறால் = (மகேசரர்) உலகிற்கு முதனை மயாகத் தோன் றிய காரணத்தினால், அம் ஆதி பரமன = அழகிய ஆதி பரமனெனப் பெயர்பெறுவா, மிக்க முது உணர்வு லடைமை தன்னால் - மேலாய பேரறிவு லடையரா யிருத்தலினால், முதுக்குறை வினன் - சருவஞ்ஞராம், எ ஞ்ஞானமும் சாதலும் பிறப்பும் தோயாத தன்மையால் = எக் காலத்து ம்பிறப்பு இறப்புகளறி பொருந்தாத காரணத்தினால், அயன் - அயன் எனப்படு வா, யார்க்கு ம் மேதகு விபு ஆய் ஆறால் = எவ்வெவர்களுக்கும் மேறப்பட்ட தருதியாகிய வியாபக முடைமையால், விணடு என்று உரைப்பா = விணடு என்று ம் மேலோர் கூறுவர்

மகேசரர், ஆதிபரமன், முதுக்குறைவினன் (சருவஞ்ஞன்) அயன், விபு எனப் பெயர் பெறுவா எனக் அயன் - அ = இனமை, ஜம் = பிறத்தல், பிறத்தல் வல்லாதவன் என்ற லால் இறப்பிலாதவன் எனபதும் பெற்றும் என்னை? “பிறந்தன விதாகு பிறந்தன பிறக கும்” என்ற திருவேண்காட்டிடிகள் அருளியதனுனென்க, விபு என்றதற்குத் தனக்கு நிகரில்லாதிருக்குய பிரபுத்துவமுடையவன் என வரைத்து மொன்று மாது ஒ-அகை கள் முது உணர்வு என்றது முதுணாவென நீனைவினதது (உஉ)

நகரத்தி லமாந்த வாற்றா னாண னிமையோர தாமதிற்
சீருற்று மகத்தா மாற்றான மகேச்சரன் சேர்ந்தோர மாயை
வோழுற்று மரித்த வாற்றா னிவனவினை யாட்ட தன்றோ
நீமுற்ற மண்ட மீன்று காத்தவை நீக்குப் பண்பே

பிரகிருதித் தோற்றமுரைத்த அத்தியாயம்.

42.5a

[illegible]

நரசிங்க வாழ்கிறான். நான் மாலிபி - இரண்டு சூழிக்கு கண்கள் நரசிங்கன் எனப் பெயர்ந்தும், நான் நான் நான் பணக்கள் மரக்க கொண்டு மறந்துவிட்டு -
 உப கொளுக்காய் உபவகீர்ப்பு இ - நக ஸ்ரீமதாய் என்னும் உரைக்கு
 பெயர்ந்து இதை உபநிஷதம், கண்ணம் பிழிபிழி வந்த நலகாந்தா என்னும், வீர
 ஸௌந்தர மிஸ்தானை இலம் பாடாய் என்றும், உபநிஷதம் முற்றம் விபா என்னும் கூறு
 னாபேரல், இமைகள் பெயராக உபநிஷதம் விபா எனக்கூறியதாம் இரண்டு
 உபநிஷதம் பிழிபிழி தாழ் கொண்டு அழிக்கு உபநிஷதம் முற்றம் (முற்றம்)

இன்னுண்பு மருது க டே கிழற்கு நரு கிழற் றியமபல செயடே, ஸா

மனவிய பு, 2, 3 (1986) மலையாள வார 6, 6 பக்கம்

நன்னய ந குரைப்ப னென்ற நாயின வண்டு பாடுப

கனடாப் பருவ மாலையே கராமுகில வண்ணன சொல்லாதே

(இ-ள்) தின்னணை மட்டுமே நோற்றம் இவ்வண்ணம் பிரகிருதித் தோற்றத்தை, சுருக்கி இயம்பிய செய்கினை - சொந்தச் சுவை சொன்னேன், மனவிய புத்தி மூலான நிலை பெற்ற புத்திச் சுவையை முதலாகக் கொண்டு, மலர் அபர வகுத்த யாவும் - செந்நாற் ற மலரின்மேல் விருத்தம் பிரமண சிறுபடி, தவைக் கெல்லாவற்றையு, கல் நயத்து உரைப் பன எனது = (கே - போகாது) கல்ல விற்பா முண்டாகு மாறு சொல்வேன் என்று, காஞ்ஞன் வண்ணி யாகும் - மிக இளமை பொருந்திய வண்டுகள் (வேண்ணு ஒலிப்பச் சொகின்ற, கூடாது) அம் துவம் பாவை - புதுமை யாகிய அருமிய துமாயமாய் உபயோகி, ச, காற் முகில் வண்ணைக் கொல்வான் = கரிய மேகம் போன்ற திருமால் கூறுவாராயினர் என்க

மொறு-அகசரில் உடையபன என்பதைத் தன்மையிடத்திற் படாக்கை வந்த வழி வமைதி யென்பா கொன்றாலா அறிபிபா தொல்காப்பியானு “கடத்தவெனது - மங் நாள் கூபுறத் குன்றிய லுக்கமோ - டென்னே னல்லென வந்து மேழுந்-தாவியே யரைக் குத் தன்மைச் சொல்லே ” எனத் தனித் தன்மைவிசாரமறுக்கு அன் விடுத்த கூற்றை மயானும், பிறகாலத் துள்ளா “குறித்து வெனலும் குன்றிய லுக்கமோ - டல்லா என்னே னொரு மீற - விருதினே மறக்கா றொருமைத் தன்மை ” என அன் விடுத்த கூறினமைபாலும், ஆசிரியன் “புதியன புஞ்சுவம் - வழுவல் கால் வகையி னுனே” என்பதற்கு கூறினான் என்ன காரண வண்டு என்பது, தற்குள் மீறினா என்றா போல் புகுபொருள் குறித்த இருசொற்களாம் “நாளை வரிவன மெனந் நறவுகொட புளிகுருக கைதாய” என றான் நடைத்தும்

பிரகிருதி, நோற்றமுரைத்த ஆத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம்—கஎரு

ஐந்தாவது

பிரமாயு ஞ்ரைத்த அத்தியாயம்.

அஃதாவது பிரமசிந்தாடி கூற வந்த கூடம ஞ்ரத்தியானவா அபபிரமனது வாய்க்
னளைவை கூறிய பாகமாய் என்னே அபந்த பிரமஞ்ரது சிந்தாடிக்கப் பங்கினற தேவா முத்
ஞ்வரமீஞ்ரவுள்ள எழுமகைப்பட்ட உயிர் வாககங்களுக்குப் விதிக்கப்பட்ட ஆபுட்களினிள
றும் அவர்கு பேரலாக் விருத்தல வேண்டி மாகலின் அதனை மும்சுறிஞ்ர என்க

அறுதீர்க் கழிநேடி. லடி. யாசிரிய விருத்தம்

தாதாவிரி மணியணடு வினையாடுக தாமரைமென தவிசின பேடேலோ
கோதுறுகா லவகணிப்பி னொப்பிஞ்ர கழிநிழி னு முரைகக லாகா
தாதவின விசயத்தனை மிகச்சுருகவி யுரைப்பனவம் கதைத்த கால
முதறிவி னேரெவரு மோரினனடு பராபுத்தமென மொழிவ ருனே

(இ-ள) மணி வண்டு = ஆழிய வண்டிகளானவை, தாது அளவி விளையாடுக்
தாமரை மென தவிசின பேடேலோன குடகரந்தயிற் றேயாது விளையாடுகின்ற தாமரை
மலராகிய மெல்லிய ஆசன தினக ணிருக்கின்ற (உயிரகளுக்கும்) பேடேலோனிய பிர
மம்கு, ழுது உறு காலம் கணிப்பின = வயசாகச் சொல்லப்பட்ட காலத்தைக் கணிக்
கிடக்கு, அளவு இல ளான கழிநிழி ழும உரைக்கல ஆகாது-எண்ணிலரை தினங்கள்
சென்றவுடைய சொல்லு ல ழுயலாது, ஆதலினால்-அககாரணத்தினால், இங்கு அத்தீர்க் மிக
சுருக்கி உரைப்பா-விடத்து அதனை மிகவுட்கு உலகிக்குது- சொல்லுவேன, அவர்கு
அமைந்த காலம் அபபிரமஞ்ரது அயுளாகச் சொல்லப்பட்ட காலமாவது, முன் அறி
வினோ என்றும் பேரறிவின யுடையா யாவரும், ழா இரண்டு பராபுத்தம் என மொழி
வா-இரண்டு பராபுத்தம் என்று பொலவர்கள், என்க

பிரமனது அயுட்கு எண்பது சொல்லப்படுகின்ற முடியாது ஆகலால், அதனை மிக
வுரு சுருக்கி யுரை பேன என்று கூடமஞ்ரது கூறினா என்க பிரமனது அயுளறிதற்கு
முன்னர் அரும அருட்குடகப் பங்கினற தேவா முத்ர முவர மீஞ்ரவுள்ள உயிர்வாக்க
களின் ஆபுட்களையின முறைபா மாகலின், எண்புத்தேவா அயுள தெரிவிக்கப்பட
டமையால் அது விடு துமொழிபயிபுட மறவறறிஞ்ரபுட்களை மொழிந்தொருளோ
டொன்ற வவவின் மொழிபாசுனை முட்டின்று முடித்தல் என்றும் எத்தியால்
தொகுத்து, ஆகமம், மிருகு முடயிய நூல்களும் கூறியாகு கூறுவாய் அவையாவன —

சராயுசோ ழாறங்களுக்கு வயது நூறும் அண்டசத்திற் பிறியாவற்றிற்கு மு
பது உறப்பாசு நிறு ழுது பதம் சுலேசுதோறங்களுக்கு ஒரு மாகுட மனியாகு
துறு நெகம், யாளி, யானே, காட்டுப்பனி, காட்டுபாசு இவைகடும் துறுவருடம்
குரங்குசுருக்கும் கரடிகுருகும் முகூறு வருடம் புலிகளுக்கு அறுபத்து நான்கு வரு
டம் நாயகளுக்கு முப்பது வருடம் ஒட்டகங்களுக்கு எழுபத்திரண்டு வருடம் பசு,
நாட்டுப்பனி, நரி, புலங்களுக்கு முப்பது வருடம் மானகளுக்கு இருபது வருடம் எரு
மைகளுக்கு நாற்பது வருடம் குயிரைகளுக்கு முப்பத்திரண்டு வருடம் ஆடுகளுக்குப்
பதினெட்டு சவரி மிருகங்களுக்கு இருபது நான்கு வருடம் கழுதைகளுக்கு இருபத்
தெனது வருடம் முயல்களுக்குப் பன்னிரண்டு வருடம், சருடப் பழவைக்கு முப்பத்

(இங்) மலர் அயனுகுரு=நாமமா மலா மேலிருக்கும் பிரமனுகுரு, உரைக்கும ஆயர் அளவு காலம்=வரையறுக்கப்பட்ட ஆயுளாக அளவுசெய்யாது காலமாவது, உரைத்த இரு பரார்த்தமும் ஏ-முறக்கூறிய இரண்டு பரார்த்த காலபோபாபம், அவையும = அவ்விரு பரார்த்தமும், விவர கமலத்து அவன் மானத்து=வாசனை பொருந்திய தாமரைமலராகன னுதிய அப்பிரமானது அளவையின்படி, விளம்பிய ஆணி ஒரு நூறு என்ப = கணிக்கப் பட்ட வருடம் துறென்று கூறுவா, வரைத்த பரம மிகுதி தன்னி = அளவு செய்யப் பட்ட பரம என்னும் பெருங்காலத்தில், ஒரு பாதி பரார்த்தம் என வருபபர்=ஒரு பங்கினைப் பரார்த்தமென்று உரைப்பார்கள, ரண்டு = இப்பொழுது, நிரைத்து வருக காலங்கள் பிறழாமல் உரைப்பன என=விசையாதி நிகழும் அக்காலப் பிரிவுகளை முறை தவறாமற் சொல்லவே நென்று, நிகழாதல உதரூண்=சொல்லாத தொடங்கினா

பார்த்தம்—பர ஆர்த்தம் எனப் பிரிக்க பரம்=பிரமனது ஆடிண முடிவுகாலத் தினபெயர் தூதநம்=பாதி பாதியாயுள்ள காலம் பராபுரம் இரண்டு பராபுரத் காலஞ் சோகநால் அவ்வுள்ள முடிவாகும் ஒரு பராபுரத் காலமாவது பூபத்து வயசு (உ)

பரோனபானமுதையிமைததலொருகா டைகாடடைமுப்பாணியைந்துசேபு லோககலையக கலைமுப்பா னெனநியதோ முகுபதமுயா முகுபத முப்பாண சோதனமா னா ஈககொருநா எந்நாணமு ஸாயிது நுதல சிறுந் பகக மாவவிமொடு மிரணடுபகக மியைந்ததொரு தியகொள வநைவா மாதோ

(இள) நா ஒன்பாண முறை இமைத்தல் = பதினெட்டு, பரக கண்ணிடைக்குங் காலம், ஒரு காடடை—ஒரு காடடையாகும், காடடை முப்பாண இமைத்து சேரல்=அக காடடை முப்பது முறை நயாகப் பொருதுக காலம், ஓர் கலை=ஒரு கலைபென்படும், அ கலை முப்பாண பூனியது=அகக கலை முபது கொண்டு, ஓர் முகுபதம் = ஒரு முகூர்த்த காலமாம், உயர் முகுபதம் முப்பாண சோதன= உயர்ந்த முகூர்த்தம் முப்பது சோகநால், மரதுடாகுஞ் ஒருநாள் = மரதுடாகுந் ஒரு தினமாதும், அ நாள் முயூது உறுதல்=அந்த நாள பதினெட்டுக் கூடிநூல், பெந்த பககம்=பிறப்பினையுடைய ஒரு பக மாகும், ஆரயம் ஒடு இரண்டு பககம் இமைப்பது = மனிதனோடு அபகக மிரண்டு சோகந் காலம், ஒரு தியசன் என அமைவா=ஒரு வாதம் என்று (மேலோர்கள்) கூறுவா கள்

மனிதர் இயல்பாக இரைநகலில் யொரு மாததிரை பெனக் கூறுப மாததிரை, இமைப்பொறுது, நிமிஷம் என்பன ஒரு பொருட் சொற்கள் “உறுதி நிமிட மோடிபி னைந்து காடடையென துரைத்திட டுரால்” என வாயுபுராணத்திற் கூறியது போல, சில தூல்களின் பதினெண் நிமிட ஒரு சோகந் காலத்தை ஒரு காடடை பெனக் கூறப்பட முருகிற்றது முகூர்த்தம் என்பதால் து முகுபதம் எனக் குறுக்கல் முகூர்த்தம் பாலது இரண்டு நாழிகை கொண்ட காலம் அதுபகல் பதினெண் பாகவும், இராப பதினெண் பாகவும் வகுக்கப் பட்டுள்ளது ஆகையாவன—இளைந்திரம் - சாராயம் - நைந்திரம் - பைத் திரம் வாசவம்-அபரியம் - வைசவம்-பிராயம் - பிராசேசம்-ஹிரம் - ஓர் திராகினம்- நைந்திரம்-வாருண்ம-அபியம்-புடிக் பெனக் கனவாம் இவ் பதினெண் தம் முமமூனாகப் பிரா தககாலம், சங்ககாலம், முபியாணம், அபராணம், சாயாணம் என நூறு காலங்கள் எனப் பிரிக்கப்படும் (ம)

திங்கடோ ராறுகொண்ட தயனமுதந் சாயன்முதந் சிறப்பி நேடு தநகுதகி னாயன்மு மெனவிரண்டா மிரவயிரண்டிந் சமுய லோராயாண் டி பகுலாதந் விந்,தரா யன்மபகலா மிருநிநாவி நுலையுந் தேவா கவருதகி னாயன்மா மிவைகூட நானொன்றாக் கணிப்பா மாதோ

(இள) திங்கள் ஓர் ஆறு கொண்டது ஆயனம்=மாதம் ஆறுகொண்டது ஒரு அபனம், சிறப்பின் ஒடு தககு உத நராபனமு = (அவையாய்) சிறப்புடனே யிருக்கின்ற உதநராயன் மெனவு, தக்கிணுபனம் எனவு இரண்டாம் = தக்கிணுபனம் எனவு மிரு வகைப்படும், அவை இரண்டும் தமுல ஓர் யானை=அவை யிரண்டுச் சோகநால் ஒரு வருடமாகும், இரு விசம்பு உறையும தேவா=பெரிய விண்ணுலகத்தி லிருக்கின்ற தேவர் களுக்கு, இங்கு உரைத்த உதநராயனம் பகல் ஆம் = இவ்விடத்துக் கூறப்பட்ட வற்றுள் உதநராயனம் பகலாகும், தக்கிணுபனம் கங்குல ஆம்=தக்கிணுபனம் இரவாகும், இவை கூட ஒன்று நான் ஆ கணிப்பா=இந்த இரண்டையனமுஞ் சோகநால் (அததேவாக்கு) ஒரு நாளாக அளவு படுத்துவார்கள்

1845-ம் சா திரமாதிரி, பஞ்சாபம் என இருவகைப் பிழைகளின், பாணிக் கூறியது சாநிரமாதிரி மொட்டா ருதான் “நிகுகா” எனக்குறையானது அயனபம் இடம் உத்தராயணம் - ரிபய வடக்கு, ரிபயக் கீழ்க்கு கால் நகர்த்துபனமம் செஞ் ஸ்திராகுசெய்யுது கால் வடக்கு, ரிபெனவா— கரம் நு பாயின் மமேடம் இடம் மி தன் எனனும் உறு இரத்திரி ரிபெனவா தெருக், ரிபெனவா—காக்கக் முகலிபு உதையாது, ரம் சீவிகு, லைக்கு ரிபெனவா கீழ்க்கா நெருக்கமான என்னும் மயலிபுன கிரக லைகூன, தென்புதச் திருவகத்தி ரிபய சபதிரி ரிபெனவா நகர்த்துபன மு, வடபுதச் சீருக்கத்தி ரிபெனவா உத்தராயணம் உதையாது தென்பு கரம் மயலிபு குறிபனது வடக்கு விய்யாபிபு - உத்தராயணம் நகர்த்துதே, தென்புதச் ரிபெனவா, நகர்த்துபன மாகக்கூற, பிதுயான மொட்டா, தே வயனவா விய்யாக்க செலவா உதையா னிய முள்ளா பிரமாவியா தினமுரவ வு வறையும மெட்டா என உதயார, கால் மொழி யுதயா உ ஆழிரா, தானத்திவக கிரிந்துது தியாபுன வாழ்வாய அகலாபுறம், பதநை பாக்ககூர் செலவியா நபதநாபுமொ வுதையா “திரி பிடுஞ்சி திகு” எனனும் விசே டன மொழிகா உத்தராயணத்திமுக் கொண்கிரைததாய பாநேன-விய்யப்படைசு சொல எனவொட்டி (சு)

(52)

[illegible]

(திரு-எ) இன்ன கால ஸ்ரூதமாத்ரம் ஆமர்து உதாஸ - (திருக்கண்ணனார் காலமென உருகூல ஆளா) ருமாத்ரமாத்ரம் கொண்டனே, திவ்யியம் ஆணய என்னா = ஒரு தேவ வ்ருட்டம் என்னும் நவரங்கம், ருது பன்னிராயிரம் புணாசல் சதுரபுகம் எனும் - இம் தேவ வ்ருட்டம் பன்னிராயிரம் கொண்டது ஒரு சதுரபுகம் என்பது, ஆதிபுகம் ஆனவை மாக இவ் = முன்னவையு புகாமியி ஸ்ரூத புகம் திவ்ய கால ஆனவை சலங்குந் மிடகது, ஆனவ கால ஸ்ரீமிரம் மாண்டி என்று = அவ்வாறு மாகாயிரம் தேவ வ்ருட்டம் எனவும், ஆதிபு புகம் மிடகடாய், புகேசுபுகம் திருப்புகு மு ஆமிரம் மாண்டி ஆகும் எனத் - ஸ்ரீமாயிரம் தேவ வ்ருட்டம் கொள்ளும், மண்டி துமாயிரம் இரண்டாயிரம் வ்ருட்டம் என்று = முன்னவையுபுகம் துமாயிரம் புகம் என்ற துரண்டாயிரம் தேவ வ்ருட்டங்களாகு மெனவும், கலி ஆமிரம் ஆனவி ஸ்ரீ என்ன என்னா = கலிபுகத்தினை ஆமிரம் தேவ வ்ருட்டங்களாகுமென ஆகுகு துவா (மேலோர்)

என்று என்னும் எண்ணைச் சொல் தீவகம் என்பா ளாரது பின்னாக கூட்டப்பட
டது திவலியம்=தேவ சபாபத்ம் சதா யுகமென்பது மகா யுகமெனவும் பெயா பெறும்
திவகம் தேவ வரூடகமளால் அனவை செயப்பட்ட யுகங்களுக்கு மாணு வரூடத்தைச்
சொல்லுங்கால், கிருத யுகத்திற்குப் பின்னால் கலைகூடது நாரபதினியர வரூடமும்,
திரேத யுகத்திற்குப் பத்து லக்ஷத்து எடைபதினியர ஆண்டி, துவாபரயுகத்திற்கு எட
மலக்ஷத்து இருபத்தினியர பாண்டிய, கலியுகத்திற்கு நாலிலக்கத்து அதுபதினியர்
வரூடமு மாய் இந்த நான்கு யுகங் கொண்ட காலமே ஒரு சதாயுகம் (ந)

(5)

ஆதிபுகழ் தனிச்சந்தி நா லா றா ளா யிபாசநி யஞ்ச நா லா
 றேறுதினோ தாயுகத்தஞ்ச சந்திமுந்நா லுபாசநி யஞ்ச முந்நா
 றேதினுவா பாசநி யிருநா றே ரிரு நா லு சந்தி யஞ்ச
 மாநாகலி யுகசந்தி லுபாசநி யஞ்சநா றெனப மாநோ

(இங்) ஆகியும் தனில் சந்தி நானாறு ஆண்டு = முதலாவதாய் இருதாயத்தி னது சந்தி நானாறு தேவ வருடமாய், சந்தி அஞ்சம் நானாறு = சந்தியமசமும நானாறு வருடமே யாய், ஒது திரேதா யுகத்து சந்தி முந்தாறு = (இரண்டாவதாக) சொ லப்பட்டு திரேதா யுகத்தினது சந்தி முந்தாறு தேவ வருடமே யாய், சந்தி அஞ்சம் முந் தாறு = சந்தி அமசமும முந்தாறே யாய், ஏதம் இல துவாபர சந்தி இருநாறு = குறற மிலலாத துவாபர யுகத்தினது சந்தி இருநாறு வருடமாய், சந்தி அஞ்சம் ஓர் இருநாறு = சந்தி யமசமும இருநாறே யாகுர், மாதா கலியுக சாதி நூறு = விருப்ப பரிநின்ற கலி யுகத்தினது சந்தி நூறு வருடமாய், சாதி அஞ்சம் நூறு என்ப = சந்தியமசமும ஆறே யாமென்று (மேலோர்) கூறுவாரா ஏதம்—கடைக்குறை மாறு ஒ அண்கள்.

சந்தி அமசு எனப்படு சாதி யஞ்சம் எனத் திரிந்தது சந்தியாவது யுகத்துக்கு முற்பட்ட காலம் சந்தியவசுமாவது யுகத்துக்குப் பிற்பட்ட காலம் யுகத்தின் கூறு சந்தி யும், சந்தியின் கூறு சந்திய அமசு எனக் கொள்க. ஆகவே தேவமான்மயம் இருதாயத்தி றிரு நாலாயிரத்து எண்ணாறு, திரேயுகத்திற் முவாயிரத்து ஆறுநூறு, துவாம யுகத்திற் றாலாயிரத்து நானாறு, கலியுகத்திற் றாயிரத்து இருநூறு கலியுகமென்று பாவ யுகமென்பட்டிரு தருபாவையையும் ஒழைப்பாடிமுன்னறி யுலவா பெறுவாயி ள்றுய், கூறமா கண்டுவுறா பெரிய காலத்து முனிவா யாவருங் கண்ணின் படு து ஐபனே! கலியுக பித்த யாமென செயவேமென்று முறையிடலுவா அம்முனிவா யாகக் குய இக்கலியுகத்தைப் பற்றிப் பிறப்பித்துக் கூறினா, ஆகிலிளா னனயி “மாதாகலி” எனக் கூறப்பட்டது ஆதலே,

(புராணம்) சண்ணி வைநீந மடைநீந அத்தியாயம்

“காகேர நகங்க டபயிம் பனாக தவடுசெய நானுந் - சாவரு முத்தி யெய்தார் கலியுக ப, லிற நுபுரோ ரோககனந தவடுசெய நானு முததியி னுறுவ ரெனகுற-பாரி னில யுகங்க யாடே கலியுகி” என்பாவ நாமம் — திறங்களைக் கண்ணி புத்தேர சேவர்க் கமல முண்டு-கெடங்கலிழ மலரு முண்டு குனிந் தரு பன்னு முண்டு - தங்குமஞ் செழுத்து முண்டு தவளவென ஸ்ரீ முண்டு - வெங்கலிக் குடைவ தென்னர் வெளிற்றறி வுடையா போல — ஆனவ மல கத யாதி மலங்களைச் செய்யு மன்றே - காணவா லீண்டு புகக் கலியுகம் புரிவெனனோ- நான நா கமல கதேவை யெனனை முன வயிற வாய்த்து-தானு வா யுலக மீனாரேன முனிவா புளதேன மனனோ எனனுந் செய்யுட்களா லறிக, (ங்)

ஆகவுயர் திவ்வியயாண டாறிரண்டா யிரஞ்சதர யுகம் நாகும பாகுபடு சதுரபுக மெழுப்பானென நிறத்தனம் வந்தரமாம் பணபிற் சேகிணமதுப் பதினிலை நிறந்திகா லாதனைவ திருமா லுந்திப் போகுயாநா மரைப்பொகுட்டுப் புத்தேனின பகலெனனப் புகலவா மாதோ

(இங்) ஆக உயா திவ்விய யாணி ஆறு இரண்டாயிரம்=இவவாரூக்க கூட்ட னுல தேவ வருட பன்னாயிரம் கொண்டது, சதுர யுகம் ஆகும் = ஒருசதுர யுக மாகும், பாகு படு சதுர யுகம் எழுப்பான ஒன்று இறந்தல் — நான்கு யுகமாகப் படுக்கப் படுகின்ற இறந்த சதுரயுகம் எழுப்பத் தொன்று முடிந்தால், மல ஆந்தரமஹம்=ஒரு மதுவந் தரமாகும், சேகு பணபு இல மது பதினிலவா இறந்தி காலத்து அளவை=பகைக் குண மிலலாத பதினாறு மதுவந்தரமம் முடிந்தொழிந்த காலத்தின் அளவையை, திருமால் உந்தி உயர் போகு தாமரை பொகுட்டி = விட்டுணு முத்தியினது நாபியாகிய உயாந்து உளாந்த தாமரைப்பூம் பொகுட்டின்கணுள்ள, புத்தேனின பகல எனன புகலவா=பிரம னது ஒரு பகல பொழு தென்று சொல்வாரா (பெரியோர்)

மதுவரசர்களது ஆயுட்காலமும் இத்திரர்களது ஆயுட்காலமும் ஒவ்வேயாம். ஒரு மதுவந்தரமாவது சேவமானபதினாலே எட்டிலக்கத்து ஐயபத தீரசவிராமமானவிய உன்னடி முய்ப்பது கோடியே அறுபது சேரிலக்கத்து ஐயபதி நவிராம பிரமாவின் ஒருபகலிலே பதினான்கு மதுக்களும், பதினான்கு இத்திரர்களும் அதிகாரமபண்ணி இத்திரர்களா பதினான்கு மதுக்களின பெயர்களாயின — சுவாஹபு, சுவாஹோசிஷன், உத்பான், தாபசன், இரைவான், சாகருஷன், வைஸகநன், முரிபசாவாணி, தக்க சாவாணி, பிரம சாவாணி, தரும சாவாணி, உருத்திரசாவாணி, இவரளசியன், டெளதியன் என்பவராய். பதினான்கு இத்திரரிடையாகளாவன — ஆரி, விசுகிபுது, சகாந்தி சிவி, ஸிபு, மனேசுவன், புரந்தரன், மாவலி, அபபுஷன், சாந்தி, விருடன், இருத்தாமன், வெறுதி, சுகி யெனபவாம் விபுவை, வசு இரவி பெனவும, புரந்தரனே ஓசுவி யெனவும டாடமுண்டு (௭)

பகலளவெத துணைக்கால மதுநுணைய கறுகு வுசுரும் பகர்ந்த காலம் புகல்பிரமன் பகற்போதைக கற்பமெனப் புகல்விரொரு கற்பம் துணை வகைகருகா லுத்தானவே கற்பமெனா நிறுசகுமொரு மதுவின் காலம் ரிகழுவதென வயவளவே பதினான்கு மதுவின்னுக்கு ரிகழத்தமுப காலம்

(இ-ள்) கறுகுலுக்கு ம=இராப்பொழுதினும், பகர்ந்த காலம்=சொல்லப்பட்ட காலங்கள் (எவ்வளவெனில்) பகல் அளவு எது ச காலம்=பகற் காலத்திற்கு எவ்வளவு காலஞ் சொல்லப்பட்டதோ, அதுணை = அவ்வளவு காலமேயாம், புகல் பிரமன் = கல் போதை=முறக்கூறப்பட்ட பிரமனது பகற்காலமே, கற்பம் என புகல்வா=ஒரு கற்பம் என்று சொல்லுபவர்கள், ஒரு கற்பம் துணை வகை தரு காலத்து அளவே=ஒரு கற்பத்தை வகையித்திக கூறிய காலத்தின் அளவே, கற்பம் எவற்றினுக்கு ம= எல்லாக் கற்பம் களுக்கு ம, ஒரு மதுவின் காலம் ரிகழுவது எவன்=ஒரு மதுவரசனின் காலஞ் செலவது எவ்வளவோ, அ அளவே பதினான்கு மதுவின்னுக்கு ம=அவ்வளவு காலமே பதினான்கு மது வந்தரங்களுக்கு ம, ரிகழத்து காலம்=சொல்லப்பட்டதின் காலமாகும்

பிரமனது பகற் பொழுதுககு எவ்வளவு காலம் வரைபது, தக் கூறப்பட்டதோ அவ்வளவே திரவுக்கு மாம ஒரு கற்பத்துக்கு எவ்வளவோ அவ்வளவே மறைய கற்பம் களுக்கு ம, ஒரு மதுவந்தரத்திற்கு எவ்வளவோ அவ்வளவே மறைய மதுவந்தரங்களுக்கு மாம பிரமதேவரது பகல் முழுவிலே நைமித்திக பிரமன் உண்டாகும் அதனால் இரு பகற்பெட்டிக் கோழி தேவர்கள் இப்பவர்கள் மறுக்கரும் இவ்விராக்கரும் அதிகாரங்க ளொழிந்து மகலோக்ய சோக்த அங்குள்ளாரோடு கூடி சன்னலோகர் சோக்து வாழ வான்கள் என்று இலிங்கபுராணங் கூறுகின்றது (4)

கற்பமுந் நூறு மறுபத்செல் காலமறைக கடவுளுக்கோ வருட மாகுளுச் சொற்றவாண் டொரு நூறு கழிதலபரம் பரமவருக்த தொகுத்த வாயுண் மறநிவவா நெருநூறு வருடமுநான் மறையோற்குச் சென்ற காலே யுற்றசரா சரமனைத்தும் பிரகிருதி யதனிடைப்போ யொடுங்கு மன்றே.

(இ-ள்) முகநூறு அறுபது கற்பம் செல் காலம்=முநூறு அறுபது கற்பங் சென்ற காலமே, மறை கடவுளுக்கு ஓ வருடம் ஆகும்=பிரமனுக்கு ஒரு வருடமாகும், சொற்ற ஆண்டு ஒரு நூறு கழிதல் பரம்=அங்குள்ள சொல்லப்பட்ட வருடம் தூறு சென்றால் பரம் எனலும் காலமாக, பரம் அவன கு தொகுத்த ஆயுள் = அந்தப் பரம் எனலும் காலமே பிரமனுக்குத் தொகுத்துச் சொல்லப்பட்ட ஆயுளாகும், நானமறையோன கு இ

உறு ஒரு துறுவருடமுதல் சென்ற கலை = பிரமணுக்கு இவ்வண்ணமே தூறு வருடமுதல் கழிந்த பொழுது, உதற சர அசரம் அனைத்து = கோனத்ய தாவர சங்கடப் பொருள்களையாவும், பிறகுதி, அதன் இடை போய ஒடுங்கும = பிரகிருதி மாயையினைத் துச்செனது இலயிக்கும

இரண்டாயிரந் சுதரயுகம் கொண்ட காலநகரீய பிரமதகு பகல எனவும், கற்பம் எனவும் பேசப்படுப முடிவாகிறது. அறுபது பகல் கழிந்த பிறகு ஒருவருடமுதல் இவ்வகை மனநிலை, அயிரக கற்பம் கழிந்தால் ஒருவருடமுதல் அந்த ஒருடமுதல் என்னுமிதர் சென்றால் ஒரு யுகம் அந்த யுகம் பிரகிருதி சென்றால் ஒருசுவனமாகும் அச்சுவனம் உண்மையிலிருந்து கழிந்தால் ஒரு பரமாரூபம் என்று கூறப்பட்டு அப்போது “அது பரமாரூபம் பிரகடந்தர ஸ்வரோக மனசுக்கொரு வருடமா = பதினாறு மென்றது யிரமயானமோ யுகமா பெயரால் ஒரு பரா-னுதுவா யிரமோ உண்மையானதோ பதினாறு கழிந்தால் உலகம் உண்டாகிறது” என்று வாயுசங்கிதத்திற் செய்யுளானதிக சரம் = அசரிக்கும் பொருள்கள் அசரம் = அசரித்த லிலலாத பொருள்கள் இவை முறையே பூமியிற் பொருள், நிலையிற் பொருள், சமகதம், தாவரம் எனவும் பெயர் பெறும் இவற்றுள் தோன்றிய யாவும் இலயிக்கும முறை கூறப்பட்டது (க)

அதலினப பிரளயத்தைப் பிரகிருதிப் பிரளயமென நிறைவாக நம்பண போதுறைபுக தேனமுதலாம் பொருதேவு பிரகிருதி துழைவா போற்ற முேதருகா லகதருவாயக காலவரை கடந்தவென்று வெளியாய் பெயர்ந்து சாதலிதப் பிலலாத நுணியபிரம மகேசுவரனென்றுரைப்பா தக்கோ.

(இ-ள்) அதலி = அகதாரணத்தினால், அ பிரளயம் = பிரகிருதிப் பிரளயம் என்று அறைவா = அப்ப பிரளயத்தைப் பிரகிருதிப் பிரளயம் என்று சொல்வான்கள், அம்மனே உரைபுகுமோ முயல் சூய = அமரம் குணமாக (காரணம்) பூமின்க ணிருக்கும பிரளய ரூபிய, பதினாறு இறாது பிரமதம் ஸ்வரம் = எந்தக் கடவுளாற் செத்துப் பிறந்தும் வருவதுவாகவாதே அற்றுமேதரு காலகது உருவாய்புகழ்ப் புகழ்க் கால செருப் பாயியும், காலம் வரை கடந்து வெறு வெளி ஆய = அசுரகால வெல்லியிற் யுகம் கடந்து பரவெளியுமாகி, என்னும் பரம பிம்பம் இல்லாத தனி பிரமம் = எக்காலத் தரு சாதலம் பிந்தலும் இல்லாத ஒன்றிப் பிரமம் பொருளானது, மகேசுவரன் என்று தக்கோ உரைப்பா = மகேசுவரனே யென்று அறிவுடையோர் கூறலா

இத்த பிரமனது அபுட்காலம் (பரம்) முடிவாகலால், நிருமாவகரு ஓர் மானாகின தது திருமாவல் புராண ஆசிரியராய் நின்றவையால் எதேவுவா என்று பொய்யாகக் கூறினர் கூறின ரேனும் திருமாவல் ஓர் பகலின் ஓர் பிரமன இடையால் உருபுதிரிள பகலின் ஒரு மால் ஒழிவா மகேசுவரின் பகலின் ஒரு உருபுதிரா இலயிபா எனக் கொள்க இவற்றின் விதிவுகளைப் பெல்லாம் மறச்சுராணம், சித்தாந்த சாரவளி யென்னு நூல்களின் கண் தெளிக (க)

படைத்தருளு மெனவுரைத்த கடவுடனாக காயுளினோ பராந்தம் போக நடப்பதென வெனிலிரண்டாம் பராந்தத்தின் முதற்கற்பம் நவின்ன கற்பம் தெடுத்த கலேழாய்கற்பம் பாறமகற்ப மினிதினீண டியலுங் கற்ப மடுததுலகைக் கூரெயிறற்றி கண்டெடுத்த வ்யாவெள்ளை வராக கற்பம்

(இ-ள்) படைத்து அருளும் என உரைத்த கடவுள் தனக்கு = (உலகங்களைச்) சிருட்டி செய்பருளவா என்று கூறிய பிரமனுக்கு, ஆயுளின் நடப்பது எவன் எனில் =

பிரண்டியம் - வாசன மூத்தகமே வண்ணமே—கருநாவுக், தாழ்நாவுக் கானல் விரிமுரண்
மணமுலமாது - தேரூறு மிசையிசையா னா சுட்டு ” என இசைநுணுங் நூலாசிரியர்
இயம்பு வுணுகு, “செட்டி ரிய சூறு திரிடகை திரிசுவலி - து பொன்னு மிலலாச சம
பாச-மெய்ப்படியுந், செவ்வறை வெண்கிறை தேவடாணி வண்ணமென - பைந்தொடியா
யினலிசையிசை பா.” எனப் பஞ்ச மரபுடைய அறிவார் எனனு மாதிரியா கூறினமை
யானு டறிக (கூட)

பிரமாயு ஞ்ரைந்த வத்தியாயம்-முறறிற்று

ஆகத் திருவிருத்தம்—கவுள்

சூ ற வ து

சுவேத வராக கற்பமுரைத்த வத்தியாயம்.

அஃதாவது பிரமனது நிரண்டாவது பராதத்துது முகலா அண்ணலே நிகழும்
மு நாமமுதுது தினகற்பகளுள், இஃது எட்டாவதுது இஃது எட்டாவதுது கற்பமாம்
முறாவதுது பதுமகற்பம் பிரளய தூல மூடப்பட்ட பூமிமைத் திருநால் சுவேத வராக
மாயச சென்று எடுத்து திருத்தியதைக் கூறும் பாகமாவது இப்பொழுது சுவேதம்
வெள்ளை, வராகம்=பன்றி, கற்பம்=பிரமனாபுண முடிவுளானது கற்பம் என்னும் வ
மொழி கற்ப மெனத் திரிந்து வருதலை “பொதப்பா செய்வா மொழிப்பாது பாடும மொது
வெருத நாய - பறபல வாகித் திரிவதுஞ் சாற்றினா பண்ணொருதோ ” என்னும் பிர
யோகவிவேகச் செய்யு ஞ்ரையா ணுணாக

அறுசீர்க் கழிநெடிஷ்ட யாதிரிய விந்தம்

மீயுயருங் கரைசுருதுமபு பா-வெறிகது முவுலகும் விழுங்கி மேலப்போய்ப்
பாய்செருங் திரைசுகரத்தா லுயிரநேத்து மெறி, கருங்குறும் பரவை நாப
ணுயிரங்கை யாயிரங்கா லாயிரனை முடிபுகொடு மயன்மா லாகித்
தூயமலிக கணமுடிமுதுக கடவுளா யிரமபருவா துபினுற னனறே

(இ-ள்) நீ உயரும் கரை சூறும்பு பட எறிகது = மேலோங்கிய கரை பெனது ப
பகையானது அழியுமபடி வீசி, முகலா விழுங்கி=முன்னு வகை யுலகங்கோடியு கன
தக டிகுதி, மேல போய்=மேலுயர்ந்து, பாய செழு நிறை சரத்தால் - பாகத் செழுனை
கொண்ட திரைகளாகிப் பகைகளினால், உயிர் அனைத்தும் எடுத்து அருத்துப் பரவை நாப
பண=உயிரக ளெல்லாவற்றையும் எடுத்து விழுங்கிய மைத்திதிகப் பிரளயசலத்தின் மடுவோ,
அயன் = பிரமதேவரானவர், ஆயிரம் கை- இரண்டாயிரம் கைகளையும், ஆயிரம் காலம்
இரண்டாயிரம் காலங்களையும், ஆயிரம் நீள முடியின் ஒளி=ஆயிரம் நீண்ட முடிக்களோடும்
(அறிதுயில் செய்கின்ற) மால் ஆறி=திருமாலினைப் போன்றவராய், தூய மலர் கண முடி
முத்து=சுந்தரமாயி (நகுது) மல்லோன்ற கண்களை முடிக்கொண்க, கடவுள் ஆயிரம் பரு
வம் துயின்றான்=தேவரானபாடி யாயிரம் பருவம் அளவும் சித்திரை செய்தனா என்க.

மைத்திகப் பிரளய சலத்தின் மடுதியிலே பிரமதேவரானவர் திருமலைப்போல
ஆயிரம் பருவ காலம் வரையும் சித்திரை செய்தனா என்பதாம் ஆயிரம் பருவம் எனக்
கூறின னாயினும், இரண்டாயிரம் தூயுக் காலம் என்று கொள்க பரவை = பரத்தலை
யுடையது, சமுத்திரம் ஆயிரங்கால ஆயிரங்கை பெனக் கூறினும், ஆயிர நீளமுடியென
ததற் கேற்ப இரண்டாயிரம் கால கையெனதுரைத்தாம் திருமால் ஆயிர நீள முடியான
என்பதனை “இவனே முகலான் கீழையுடைய பிரமனாபு மெழிலவாயத்தும்-ஞவனே யோரா

பிரகரணை நன்கு கையாண்டு பார்த்து வைவாணஸ்ய சாஸ்திரம் மூலிக
“உரதா சிவந்திக கசா ல சாயிசு பிபிசு கரதா யிரகதிரா காலசல சாயிரக
காலசலசு - உரதா சிவந்திக கசா ல சாயிசு பிபிசு கரதா யிரகதிரா காலசல
திவந்திக சாயிசு பிபிசு கரதா யிரகதிரா காலசலசு ” எனப் பிறகு (க)

துயிலாபமு மறைக்கிவை வையிருவோராய் தொலைந்தபி புலிபு காலைய
பயிலாபமு மறைக்கிவை வையிருவோராய் தொலைந்தபி புலிபு காலைய
பயிலாபமு மறைக்கிவை வையிருவோராய் தொலைந்தபி புலிபு காலைய
பயிலாபமு மறைக்கிவை வையிருவோராய் தொலைந்தபி புலிபு காலைய

(இ-ள்) அபிசாரமு மறைக்கிவை வையிருவோராய் தொலைந்தபி புலிபு காலைய
பயிலாபமு மறைக்கிவை வையிருவோராய் தொலைந்தபி புலிபு காலைய
பயிலாபமு மறைக்கிவை வையிருவோராய் தொலைந்தபி புலிபு காலைய
பயிலாபமு மறைக்கிவை வையிருவோராய் தொலைந்தபி புலிபு காலைய
பயிலாபமு மறைக்கிவை வையிருவோராய் தொலைந்தபி புலிபு காலைய
பயிலாபமு மறைக்கிவை வையிருவோராய் தொலைந்தபி புலிபு காலைய
பயிலாபமு மறைக்கிவை வையிருவோராய் தொலைந்தபி புலிபு காலைய
பயிலாபமு மறைக்கிவை வையிருவோராய் தொலைந்தபி புலிபு காலைய

பிரமதேவர் விஷயங்காலம் வந்திருக்கத் துயிலிவந்த உலகத்தைப் படைப்பே மென்று
கலந்திருப்பாராகுமோ, புலியானது சலந்திருந்து மறைப்பானடி பிறப்போமை
யால் திருப்பாலை மறைத்திருப்பாள் என்றாராம்

சுனலோகம் குமாரம் முனிவாகன யாவரும் பிரமனைத் துறித்த ஓலமிட்டெழுப்ப
எழுந்திருப்ப மெனக் கொள்க அதுன் “உரதா சிவந்திக கசா ல சாயிசு பிபிசு கரதா
யிரகதிரா காலசலசு - உரதா சிவந்திக கசா ல சாயிசு பிபிசு கரதா யிரகதிரா காலசலசு
திவந்திக சாயிசு பிபிசு கரதா யிரகதிரா காலசலசு ” எனத்தொகுத்திருக்க
(ஃ)

எண்ணிமல சயன்புரிச்ச வழிபட வந்தாய்ச்சியில லீடங்க டோறும்
வெண்ணெய் கவாரத்தினித்தருந்தி யிரித்தவர லொடுக்கவருகாமருத்தவராய்த்
வண்ணலெழுந்த வலிகருந்தாய்த் சுவேதவரா கத்துருவ மமைந்து கீழ்போய்
மண்ணுலக முழுவதுமோர் கூனபிறைக்கோட ஒளிதெய்தி வந்தி னென்றே

(இ-ள்) மலா அயன் எண்ணி பழிச்சு = தாமரை மலராசனராகிய பிரமதேவர்
தியானித்துத் துறக்க, ஆய்ச்சியா இல இடங்கள் தோறும் = இடைச்சியாகளது வீட்டி
னிடங்க டோறும், உறி நடவந்தது வெண்ணெய் கவாரம் = உறிகளைத் துவித்து வந்திருக்க
கவாக் கிடுகது, இனிது அருகி = ஈனையாக உண்க (அதனால்) விசிற உலக ஒளி
தவழும் = சுடப்பட்ட உரலோடு தவழும் சென்று, பருகிய சாயக அண்ணல் =
மருத மரக்களை முரித்து விழத்திய திருமாலானவா, எழும் வலி = மிகக் வலியைப்பெறும்,
சூது தான் = சூரிய காலகளை முடைய, சுவேத வராகத்து உருவம் அமைந்து = வெண்
மைப் பணி யுருவம் கொண்டு, மே போய் = கீழே சென்று, மனை உலகம் முழுவதும் =
பூமி முழுவதையும், கூன பிறை ஓர் கோடு = வளைந்த பிறைச்சந்திரன் போன்ற ஒரு
கொட்பினிடத்து, இனிது ஏறதி வந்தான் = இது முண்டாக ஏறதி கொண்டு வெளிவா
துனா,

அன்று ஏ - அசைகள் பிரமதேவா விடமிணுவைத் துதிகக், அவா சவேத வராக மாயசசென்று பூமிபைத் தமது மருப்பொன்றி னேந்தி வந்தனா திருமால் உரலேயி கட்டப்பட்டு மருதரு சாயத்தையையி பிளவருங் கண்ண னவதரித்த அந்நியாயத்திலி எசும், எடு-ம் செய்யுட்களா னறிக சில புராணங்களிற் பிரமதேவோ சவேத வராக வுருவெடுத்துப் பூமிபை நிறுத்தினர் எனக் கூறப்படற்குகின்றது பேரும்பையுங் காற சிலம்பின பருக்கைக் கலலளவா நிறப், அத்துணை யுபாந்து பருத்த வராக வுருக் கொண்டா ஆகலினை கொம்பி ஞோ நுணியிற துகள் டோகை கொழி வந்தனா என்பான “பண ணுலக் முழுவதுமோ கூனபிறைக்கோட முனிதேந்தி வந்தான்” எனக் கூறினன (ங)

சுறவெழிற் கடலவலய முழுவதுமோ துணிகளிற துலங்கு கோட்டி னுறைவதனைத் துணிநோக்கிச் சன்னலோக முதலுலகத் துறைவோ யாருங் கறையுடைய புகாருகத்த கடல்களிறறி னிடத்திவிரத்த காயா மேனி மறைமுதலே முழலேயென துறங்குளிய விழிப்பனிப்ப வாழத்தல செயதா.

(இ-ள்) சுறவப் எறி கடல வலயம் முழுவதும் = மகர மீனகளை யீசுகின்ற சமுத் திரத்தார் குழப்பட்ட வட்டமாசிப் நிலவுலக முழுவதும், ஓர் அனை துகளின துலங்கு கோட்டி னுறைவதனை = ஒரு அட்டமாயிய அணுவைப்போல விளங்காநின்ற கொம்பரி னிடத்து நிறுத்தலை, சன்னலோக முழல உலகத்து உறைவோ யாருப் = சன்னலோக முத லிய உலகங்களில் இருக்கின்றவர்கள் யாவரும், துணி நோக்கி = பராமுக மிளிதிப் பார்த்து, கறை அடியு = உரல போன்ற அடக்கியும், புகா முகத்த = புளளி பொருந்திய முகத்தையும் உடைய, கடம களிறறின இடா தவிரத்த = மதம் பொருந்திய கயேநிரன் என்னும் யானை யினது துன்புத்த நீக்கிக் காத்த, காயா மேனி மறை முதலே முதலே = காயாலான யொத்த நிறமேனியை யுடைய வேற முதலவரே முதலவரே, என்று - எனதுகறி, உளம் களிய விழி பணிப = மனம் நெகிழவும் கண்கள் (ஆனந்த) பாடபட்டு சொரியவும், வாழத் தல செயதா = துதித்தார்கள்

இவ்விட வுலக மானது சவேத வராகத்தின் கொம்பரின துணியிலே ஓர் அணுப் போல இருக்கலேக் கண்ட சன்னலோக முதலிய லோகங்களி லுள்ளார் யாருங் துதித்தார் என்பதாம்

பிரளயமானது பூலோகம், கணலோகம், சூரியலோகம், வாயுலோகம், மேக மணமலம், சூரியன்-சந்திரன்-நட்சத்திரம்-புதன் - வெள்ளி-செவ்வாய் - வியாழம் - சனி பென்னு மிவர்களின் லோகங்களையும், புவலோக சவாலோகங்களையும் கடந்து மேனிற்ற லின் “சன்னலோக முதலுலகத் துறைவோ” எனக் கூறினார் சன்னலோக முதலிய லோக மாவன — சன்னலோகப், தவலோகம், சந்தியலோக முதலியனவாய் கயேநிரன் என்னும் யானையின் இடா நித்தமை யாவது — திரிகூட மலைக்கணுள்ள வாலியின்கண் தேவல் முனிவா லறங்கு செய்யும் டோது பிணைவியரோடு சலக்கிடை செய்திருந்த ன்கு வென ணுக் கத்தருவன் வினையாட்டாக நீருண் முழுகிச் சென்று அவாகலைப் பற்றி யிழுகக், அவா பெருந் சினமுறது “இருதொழில் செய்யும் முதலையாகக் கிடக்கக் கடவாய்” என சாபங் கொடுத்து நிவாரணமுந் சொல்லிய கல், அவ னங்கனே கிடந்தனன. இஃது நிறக், உல கந் தனிபுரக்கும் இவ்விதத்துயமம் நென்னுந் சந்திர சூலத்தரசன் உலக வெறுப்புறறுக் காட்டிற் சென்று, சூலபருவத்தினை யிடுத்துத் தவரு செய்திருக்க, அவரு அகத்திய முனி வா வரக்கண்டும் எழுக உபசரித்தலின் அக்ஞை அறிவா பெருமாதரு முனிவு நோன்றி, அரசனே! அகந் கரித்திருந்தமை யடுக்கா வா கலின், அக்குணமுடைய யானையாகத் திரிபக் கடவையெனச் சபித்துச் சென்றனா அவனும யானையாகிக் கயேநிரன் என்னும் பெய ரோடு காடெங்கணும் திரிந்து, சாபநிவாரண மமைய வந்ததஞ்ஞ, அவ்வாலிக் கரையை

[illegible]

கேவலாணங்க டட்டித்துத் தெநாலெலுலகைகூறிநிகொணநிறுநாச செரேரூய
மாவலெட்டரூ ரூகாநருயினா லுவழிமணா / ரூகொலா வாகுவி நீரூரூ
தூவலய முழுவதுமோ மாஸாறகோ நுணங்குவி ப பொழிவது விநிநிங்
காவலெட்டிநி நுணங்குலசா யா வகாம லோகோபா துப கவாந தெநுநாய

[illegible]

சேதுபரீதன மீட்டு இலங்கையில் சென்று, இராககாங்கோல கொன்றற்றிரிப எழுது
 ன்னையே! இம்மர்வல்லகை ருன்னரக காலத்து மாவலிபால் வாங்கி ஓரடியிற் பரமாரணப
 டோல ஷடகங்கை, காக்கிநாம்பா, பிள்ளா ஓர் காலத்து விழுந்தி யறுபிளா, இம்மாவாடு
 செந்து) அரை யடங்காமை யாலோ (புட்பொதுவ கோடமுற் கலாநகரீன எனத் துதித்
 தனா எனக குருவி=பிரிசுட்டம் எனது டீல் நீருமா=நிருதிபிண குலந்தவா

அரசாங்கத்திய நல்லகை யானகளுள் முதலமைப்பது ரீரவன் ஆகலின் “கோ
வரணம்” எனத்தரம் சுகரவாவது வாயுத்தெனுகும் ஆதிசேடநரம் சிகழநத வீரயுகநத
தில் வாயுவாறு பிடுங்கி யெறிப்படட. மேரு மலையின் கொடுமுத்தள மூன்றன ஓன்று
அகில “புகழா ந வாயுமலக கலிலையின் லெளபும போமது-திகழநத விததி சிடமாநு
சுகர னதெ யெய்தி-மலிழா தி யா றதில் வரஞவம் தெ ரகடன் மருங்கி-சிகழநத வீரமதின
வடகரை நிறுத்துப் பென்றன ” எனநூல் நுகழ்து கைலாச புராணச் செயயுளானு
மறிக “குறளிருசீரடி சிவதுமுத சீரடி” எனபதனூ குறள் உறவெயைது இரண்டி யுயா
முடைத்தெனக் கொள்க

(5)

நாரண னிதி யொன்றாய் நனநதலை யுலகுக கெல்லாந்

கா.மண னாகியிருக்க கா.மணங் கடந்து வினமு

பூரண னாகிப் பூமே லுறைந்திதம் புனித னாகி
யார ண முடிவாய் நின்ற வமலனே போற்றி போற்றி

(இ-ள்) ஈரணன் ஆகி = காரணன் என்னும் திருகாமத்தை பட்டையவனாகி, ஓன
றாப் = ஏகமாகியும், கணநிலை உலகுக்கு எல்லாம் காரணன் ஆகி = கருவனுள்ள உலக
பெல்லாவதற்குங் காரணனாகியும், அந்த காரணம் கடந்து நின்ற பூரணன் ஆகி = ஆந
தக் காரணத்தையும் பற்றாது விளங்கி நிற்கும் வியாபகனாகியும், பூ பேல உறைந்திடும் புனி
தன் ஆகி = தாடரைப் பேயின் மேலிருக்கின்ற பிரபுதேவராகியும், ஈரணன் முடிவு ஆய
நின்ற = வேதத்தின் முடிந்த பொருளாயுமுள்ள, அ லனே போற்றி போற்றி = (உருத்ர
சுத்தி விளங்கலால்) உருத்திரனாகிய மிருககிளை கடவுளை யபயம் அபயம் (சு)

என்றுயா முனிவ ரேத்த வினனருள பூத்துப் தேனசோர்
மறைமல துளவோ நேருதும புனியமுன போல வைத்துப்
பனியி னுருவ நீதநாள் பங்கய நெரிவாய்ப் பெய்த
குளமெலாம் படைத்து மீடும் படைப்பவை குனித்தா னெனருள

(இ-ள்) உயா முனிவா என்று ஏகத்த = உயர்ந்த முனிவா முத்தலாயினோ எனதிவ
வாறு துதிக்க, இவ் அருள புத்த = இனிய திருருள் சமந்து, தேன சோர் மறைமல ஆய
துளவோன் = தேனெழுந்திருந் வாசனையை யுடைய ஏழகிப் துறைய மாலையை யணிந்த
திருமால் (சுவேதவராகர்) ஏறதும புனிய முன மோல வைத்து - தாய்க் வந்த புனியை
முன்னாய் போல நிறுத்தி, பனியின் உருவம் நீதநாள் = சுவேத வராக வருவதனை
விடுகது நிற்குநாள் பங்கய = பிரமதேவனன்றி வாய் பெய்த ஐன்று எல்லாம் படைத்து =
அக்கினி வாய்ப்பட்ட மலைகள் எல்லாவாறையும் சிருட்டி துத்திடும் படைப்பவை குனித்
தானே பின்னருள் சிருட்டிக்க வேண்டினவதனை (மனத்திற்) கருதிருன, என்னுள் =
என்று (கூடமுறத்தி) கூறினா என்க

சுவேதவராக கற்பமுரைத்த ஆத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - கசு3

ஏழா வது

பலவகைச் சிருட்டிப்புரைத்த அத்தியாயம்.

அஃதாவது பலவகைப்பட்ட படைப்புப் பொருள்களைக் கூறிய பாகமாம் ஆய்
படைப்பு ஆகி சிருட்டி, பஞ்சபந்த சிருட்டி, இரத்திய சிருட்டி, தாவர சிருட்டி, விலங்கு
சிருட்டி, தேவ சிருட்டி, மானுட சிருட்டி, பூத சிருட்டி, முனிவசிருட்டி யென ஒன்பது
வகைப்படும் அவற்றையும் அவை வழிபா வந்த பொருள்களாய் இஃதுணர்த்து மென்க

அறுசீக் கழிநேடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

அங்கவை யென்கொ லெண்ண வளிமுதக கலுழி யாறு
தூங்குமாற கோ பி வெள்ளைச் சூழிமால் பாளைப் பாகன
திங்கனி பிழிந்தா லாண் துவவியாழ முனிவன் கேட்ப
வாய்குவில விழுங்கு திண்டோண மணிநீடி வண்ணன் செல்வான்,

(இ ள்) அளி யதும் கவுழி ஆறு ஆகவுஞ்=செருகுதலை யுடைய முதமாகிய காள யாரானது சொரியாதிருமா, மல கோடெ ிருி மல வெள்ளை யாசை பாக்கை = நான்கு கொ டாகளை யுடைய முகட்டாசைத டுவிட்டெ ிப டுமாவ. வெ ள்ளும் யாசைபை யூதி யாகச் செலுத்தி விதிநாறு, தீட களி பிதி மல ஆளா வெடி யாழ் முடிவின்=புதுர மாகிய புதுக்கலைப் பிழிந்தாற போன்ற (வெ ள்ளாகக் கொட்ட) கட்டமைத் தீவினையை யுடைய காரதமுவினருப், அங்கவை என் கொல என்ன = குருட்டித்தருந் தீவினையை யென்னையோவென்று வினாவ, வாங்கு வில் கிழங்கு டொ போன்றவன்க்கின்ற விலவிலா மாண்கருந் திண்ணிய புயங்கொ யுடைய, மணி நீர்ம வரவண்ண=கருநிற வடிவின் ராசிய திருமலவானவா, கேட்ப சொல்வான்=(ஆவகா) கேட்டு புது சொல்வாராயினா என்பத.

இதன்க்கன ஓராவசத்தை மலேபொரு நெருக பரிசியெதுவகாணக “நாலகோட்டு வெளா சூழி லால்” என்கறத மலேபொரு கொள்ளு மிடத்து, ஓரங்குள்ளு நிகரவகாணபு மென்னிறுமகிபு சச்சிமபுபு மெள்ளமபுபு (உலாப மலே) எனக வாமருவில விழுமரு நென் தோள-மலததாரு (உலாப மலே) வகைகடபடட விலலாகிப (மேரு மலேமபுபு) வெள்ள நெளபிய தோள மலிபுபுபு (க)

முன்னைய படைப்பின் வேதம் படைத்திட முயன்றது எனும் துணைமுனை புத்தியுதி தமோமய நிருபடி. தோனவியு மனைதின் வகையேயே வரதநாட நமமோக மாமோ கஞ்சோ மனனு தாமிச ரெமல ததாமிச ரெமென வகுப்பா.

(இ-ள்) வேதன் = பிரமணனவன், முன்னைய படை பபின் = முந்திய கிருட்டி கணை
 டோல, உடை = திட முயங்குண ஆக கிருட்டி செய்யுமுடற் பிரயத்தனஞ் செய்மா, முன் =
 முத்தலில், அன்னளி புதி ஆதி தமோமய கிருட்டி தோன்றிற்று = விரைவாக மிக தந்தவ
 யாகிய ஆதி தமோமய கிருட்டி யுண்டாயது, அன்னளின கை லாஜ்ஜை மும் = ஆவாதி
 தமோமய கிருட்டியின் உகுதி லுந்நாகும் (என்னெனில்?) சுமம மோகம மாரோகம
 என = தமம மோகம மாமோகம எனவும, சோ மன்னு தாமிச்சிரம மந்த தாமிச்சிரம என
 வகுப்பா = சிதப்புள்ள தாமிச்சிரம மந்ததாமிச்சிரம எனவும பிரிவுபடுத்திக் கூறுவா
 (பேலோர)

இதிலேயே இருபது முதல்தர றோன்றியது அது தம ம, மோகம், 'மோகம், துமியிர ம, மத்தாமிசிரம என லுங்கப் படு பெனது ரேலோர் கூறுவா எனபதாம். தமோமப் பனந்து அவ்வுணையின வேதன - வேதத்தை சொன்னவன், விதிப்பவன்()

மற்றவை தமஞ்சூழ போது வாயிலி குமபத் திட -

நற்பொருள் போலத் தேடினாற் தொழிபதனை முன்னா நாட்டும

வெறபெலாஞ் சிறந்த வாற்றான முககிய மெனறு வேத

மறபினிற் புகனற தெனன வறையுதன ரறிவின மிககோர

(இ ள்) மறவை தமம் சூழ போது = மேற கூறிய வவா தம் இறா சூழந்
காலத்திலு, வாய இலி குமபுத்து இட்ட கல பொருள டோலு=வாய இல்லாத காகத்திலு
வைத்த ாலல பொருளைப் போல, தோன்றாது ஒழிந்தன=காணப்படாமற் டோயின, முன
னா நாடமே வெறுபு ளலலாம சிறந்த ஆறலு = முன்னாச சூழமுத்த மலைகள் ளலலாம
சிறந்த தன்னையினு, முக்கியம் எனது = அவை மேலாய தெனது, வேதம் அன்பினிலு
புகன்றது என்ன = வேதங்கள் அன்போடுந் சொல்லின வெனது, அறிவின மிககோ
அமைந்தனா=கலலறிவினல் மேற்பட்டோர் கூறினா

இலி=இல்லாதது. அது எச்சப் பொருள பட ரின்றது. அனபு-அறப்பு என வலித்
தல தம் முசலிப ஐந்தாம் தோன்ற சொழிந்ததற்கு “வாயிலிருந்து நீட்டித்த மறப்பொருளை”
எடுத்துக் காட்டினமையின இஃது எடுத்துக்காட்டுவமை யனியாயம் (ங.)

சங்கிவை படைப்பிற் கேது வல்லெனக் குறுக்கா நோக்க
வீங்குபல் விலங்கு தோன்ற வெறுத்துமே லாக நோக்க
வோங்கிய விண்ணோ யாரு முதிந்தன ரேது வன்றென
ருங்கவன கீழா நோக்க மாணாட ருத்ததா ரனறே

(இ-ள்) யாரு இவை=இப்பொழுது தோன்றிய விவைகள், படைப்புக்கு ஏது
அல் என=சிருட்டித் தொழிதற்குக் காரணமானவை யல்ல வென்று, குறுக்கா நோக்க=
குறுக்காகப் பாராக்க, வீங்கு பல் விலங்கு தோன்ற=பெருத்த மிருக்கைகள் பிறக்க, வெறுத்
து=அவறையும் விடுத்து, மேலாக நோக்க = மேலாகப் பாராக்க, ஓங்கிய விண்ணோ
யாருய=உயர்ந்த தேவர்கள் யாவரும், உதித்தனர்= தோன்றினார்கள், ஆங்கு அவன்=அப்
பொழுது பிரமதேவன், ஏது அன்று என்று = (இதுவும்) காரணமான தல்ல வென்று,
கீழா நோக்க = அதோ முகமாகப் பாராக்க, யாணாட உதித்ததா = மனிதா பிறந்தார்களா
அன்று-ஏ அசைகள். (ங)

சத்துவ குணத்த ராகித் தணப்பிலா னந்த மேவிச்
சுத்தமா செறிந்து மெய்யிற் றிகழொளி யுடையா தேவர்
மொய்த்ததா மத்ததி னேனே யிராசுத் குணத்தின முழி
மெய்த்தகு மொழியி னோடு மேவுவார மனுடா தாமே

(இ-ள்) தேவர்=தேவர்களாவார, சத்துவ குணத்தா ஆகி=சாத்தவிக குணத்தை
யுடையவர்களாய், தணப்பு இல் ஆனந்தம் மேவி = நீங்குத் விலலாக இப்பாத்தைப்
பொருத்தி, சுத்தம் மாசு எறிந்து = மனத்தினக் கணிகழுவ குற்றங்களை யெல்லாம் நீக்கி,
மெய்யின் திகழ ஒளி உடையா = தேவத்தில் விளங்காநின்ற பிரகாசத்தை யுடையவரே
யாவா, மனுடா = மனுடராவா, மொய்த்த தாமத்ததின ஏனே இராசத் குணத்தின
மூழகி = நெருங்கிய தாமத குணத்தினும் மறறைய இராசத் குணங்களினும் அழிந்தி,
மெய்த்தகு மொழியின் ஓடு மேவுவார=உணையாகிய தகுந்த சொற்களுடனே பொருந்தி
யிருப்பார்கள்

மெய்யில் ஒளியடைமையால் தேவர் எனப் படுவர். தேவர்=பிரகாச முடையவா.
தீவ்=பிரகாசம் மனிதா தாமத்ததினும் இராசத்ததினும் மூழ்குவா எனவே, சத்துவகுண
முஞ் சிதிது பொருத்தவாக்கள் எனப்பது பெற்றாம். (டு)

பினனுமோர் சிருட்டிக் காகப் பிழிதுகாந் தறுகால் பாடும
பொன்னவிர கமலத் தோட்டுப் புங்கவ னெண்ணு மேலவை
கனனவி றிரடோட செங்கட கழிபுலால் கமழும் வெண்பத்
துன்னிய குறுத்தாட பூதம் பேயொடுந் தோன்றிற் றனறே.

(இ-ள்) அறு கால = அறு காலகலையுடைய வண்டுகள், பிழி துகாந்து பாடும =
தேனை யுணை ஒலிக்கின்ற, பொன் அவிர தோடு கமலம் புங்கவன் என்னும் ஏலவை =
பொன் போல விளங்குகின்ற இதழ்களை யுடைய தாடரை மலரின் மேலிருக்கும் பிரம
தேவன், பினனுட ஓர் சிருட்டிக்கு ஆக எண்ணு ஏலவை = பின்னரும் ஒரு சிருட்டி

பலவகைச் சிருட்டியுரைத்த அத்தியாயம்.   கசுநு

பைபெய்தற்காக நினைக்கப் பொழுதிய, கலநவில் திரள் தோள் = மலைபைபெனது திரண்ட தோள்களையும், செமகலன் = செவ்வகலன்களையும், கழிபுலால் கமழும் வெண்பல = மிகுந்த புலால் நாற்றம் மணக்கின்ற வெள்ளியப் பறகளையும், துணலிய குறு தாள் = நெருங்கிய குறிய கால்களையுமுடைய, பூதம் = பூதகணமானது, பேப ஒடுதோன்றிறறு = பேபுடனே தோன்றியது

உட்-துசைநிலை அறுகல் சினையாகு பெயராப வண்டினையுணர்த்திறது. குறுந் திள் எனது, குறுந் சாள் என வலிந்து நின்றது “குறுந்தாட் பூரூ சுடாத வறக்கதி ராழிபெய மணனலைத் தொழினே” என்றா பிறும். கழி என்னும் உரிச்சொல் முன் சிறவாதுள்ள தொன்று சிறந்தலாகிய மிகுதியை டொருட்டில் வந்தது அனை “சூடப்புந் கழிவு முள்ளது சிறக்கு” என்ற தொல்நாப்பியம் சூத்திரத்தானதிக பூதம் = பிரகாசிப்பது கலநவில் என்பதற்கு, கலலை (உவமையாகச்) சொல்லப்படும் எனினுமாம் (சு)

ஆதி சிருட்டி மகானெனன வமைவ ரிரண்டாஞ் சிருட்டியிகப்
போதுந் கனமாக திரையாகும் பூக சிருட்டி யகிறேனது
மோதியிடுமுன றாளுந் டிவைகா ரிகமுந் தகிணுதிககு
மேத மறுமிந் தியசிருட்டி யிவற்றின றேற்றம் பிராகிருதம்.

(இள்) ஆதி சிருட்டி மகான் என்ன அமைவர் = முதலாரு சிருட்டி மகதத்துவ சிருட்டி யெனது (பெரியோர்கள்) கூறுவார, இரண்டாம் சிருட்டி மிக டோதும் தன்மாதிரை ஆகும் = இரண்டாரு சிருட்டி மிகவு முயாந் தன்மாதிரைச் சிருட்டியாகும், அதில் பூத சிருட்டி தோன்றும் = அதனினின்றும் பூதசிருட்டி பிறக்கும், ஒழி இடுமுன றும் சிருட்டி = சொல்லப்பட்ட முனறாரு சிருட்டியாவது, வைகாரிகம் அதின் உதிகளும் ஏதம் அறும் இந்திய சிருட்டி = வைகாரிகாவ காரத்தினின்றும் தோன்றுகின்ற குறையிலாத இந்திரிய சிருட்டியாகும், இவற்றின தோற்றம் பிராகிருதம் = இவவாறாய் சிருட்டிகள் பிராகிருத மெனப்படும்.

முதலாஞ் சிருட்டி மகதத்துவ சிருட்டியாகும் இரண்டாஞ் சிருட்டி தன்மாதிரைச் சிருட்டி யாம் முனறாரு சிருட்டி இந்திரிய சிருட்டியாகும் இம்முனறும் பிராகிருதம் எனப்படும்.

முறது - அசைநிலை. இம் மூவகைச் சிருட்டியும் பிரமனது சககற்ப மில்லாமற் றேனற்றினமையாற் பிராகிருதம் எனப்பட்டன ஒன்பதுவகைச் சிருட்டிகளுந் பிராகிருதம், வைகிருதம், கௌமாரம் என மூவகைப் படுவின், அவற்றுட் பிராகிருதம் இவை யெனப் திசுநு லுணர் தியதாம். பிராகிருதம் = பிராகிருதி சபபந்த முள்ளது கூறுப்பட்ட மூவகைச் சிருட்டியும் பிராகிருதி சபபந்த முள்ளனவாகவும், பிரம் சிருட்டியின் தாற படுத் தியது என்னெனில், ஒருவன் நித்திரை செய்யுங்கால், இச்சை யில்லா மற் றேனறிய உச்ச வாச நிச்சவாசங்களுக்கும், ஒலி வியாவை முடிப்பவற்றிற்கும், அவனையே கருந்தாவாகக் கூறுதல் போல, இவையுந் பிரமாரு முன் றேனறிய வாயினும் அவனது கரும வீசேடத் தாற றேனறவ வாகலிப் பிரம் சிருட்டியாகப் பேசப்பட்டன. (எ)

நான்காம் தோற்றம் தாவரமா நாலா வதுமுக கியமெனப்
வானசா திகளே முதலவிலய் கஞ்சாந் தோற்ற மெனவறைவா
வானசோ தேவா சிருட்டியினை யாறாரு சிருட்டி யெனவருடய
ஞானசோ மனுடய சிருட்டியினை யோழாரு சிருட்டி யெனவருடய

(இ - ள்) ஈனகு ஆம் கோற்றம் தாவரம் ஆம் = நான்காடி சிருட்டி தாவர சிருட்டி யாகும், கூலாவது முக்கியம் என்பது = அந்த நாலாவது சிருட்டியை முக்கிய சிருட்டி யென்று கூறுவார்களே, ஆன் சாதிகளே ஏ முதல விலங்கு = பசுவிலங்கனையே முதலாக வுடைய மிருக சிருட்டிகளை, அஞ்ச ஆம் கோற்றம் என ஆற்றவா = இவ்வாவது சிருட்டி யென்று (பெரியோர்) கூறுவார், வான் கோ தேவா சிருட்டியினை = ஆகாய பட்சுவியிற் சஞ்சரிக்கின்ற தேவ சிருட்டியை, அற்றம் சிருட்டி என வகுப்பா = ஆற்றவது சிருட்டி யென்று பிரிவு படுத்திச் சொல்வார்களே, உண்ட கோ மனுடா சிருட்டியோ = நகை பொருந்தப் பெற்ற மனுட சிருட்டியினை, ஏழு ஆம் சிருட்டி என உரைப்பா = ஏழாவது சிருட்டி யென்று கூறுவார்கள்

தாமத குணமாய்மா யுள்ள தம்மு முதலிய ஐவகைப் பேதல்களையும் பிரமதேவா கொண்டன மயால் விந்நாடி, புல, கொடி, புலங்க, புல என் ஐவகைப் பட்ட தாவர சிருட்டிகள் கோளநிர் வெளிறும், அவைகள் கிரகிகுல, மூன் கூல, செழிந்தல, கருகல முதலிய வினைகட கோப ஓரறிவுடையன வாகவின தாமதத்திற் றாமத குணம் மென் றும், பிரமன் அவற்றை கோக்கி, இவை முன்னாடி கோளநியது எவ்வா றென்று சொன்னமையால் முக்கிய சிருட்டியென்ப பெயர்பெற்றன வென்றுக கொள்க சிவலோகத்திலே ஈவசந்தியில் விளங்கும் இடத்தேவரின் பக்கங்களி லிருக்கும் நகை முதலிய ஐவகைப் பசுக்களையுஞ் சிவபெருபான் திறுமிகளாகப் பூமியிற் றென்று மாறு வவப் பிறந்தமை யானும், பஞ்ச கௌலிய பலத்தானும், உறுப்புக்களின் தேவர்கள் வசிப்புத்தனும், திருநீற்றுக்குக் காரணமாய் சாணடலித்தலா னுபுத்திரமர்க்குப் பல்பதை யடைவித்தலானும் பிருகம்களுட பசுக்கள் சிறுசன் வென்பான் “ஆன் சாதிகளே முதல விலங்கு” என விசேடித்துக் கூறினன் விலங்குகள் இரட்டைக் குளம்புள்ளவை யென்பதும், ஒற்றைக் குளம்புள்ளன ஆறும், ஐந்து நகைகளுள்ளன பதின ஓன்று பாக இருபது தெட்டி வகைப் பட்டிம் என்ப

(அ)

எட்டாரு சிருட்டி விநையெயிற்ற பூத சிருட்டி யெனவாறவர் முட்டாட செழுநனை பாசுடைய முருகு விரிகுருவ கருத்தோட்ட மட்டா கமலப் பொருட்டிறைவோன் மைந்தா சிருட்டி யையமுல்லு மொட்டா கட்டதோ சொல்லாருஞ் சிருட்டி யென்ப ரஃதுரைப்பாம்.

(இ-ன்) எட்டு ஆம் சிருட்டி = எட்டாவது சிருட்டி, பிறை எயிற்ற பூத சிருட்டி என ஆற்றவா = பிறைபோன்ற பக்கையுடைய பூதசிருட்டி யென்று கூறுவார்கள், ஒன் பான ஆம் சிருட்டி = ஒன்பதாடி சிருட்டி, முன் தள்ள செழு நனை பசு அடைப் = முடிகள் பொருத்திப் ஈளந்தைநீர் செழுமையாகிப் குளிர்த் பசிய இலைகளையும், முருகு விரிக் கும கரு தோட்ட = வாசனைப் வீசுகின்ற பெருமையாகிய இத்தழகையு முடைய, மட்டி ஆர் கமலம் பொருட்டி உறைவோன் மைந்தா = தேன நிறைந்த தாமரைப்பூம் பொருட்டினக் கெழுந்தருளி யிருக்கின்ற பிரமன் புத்திரர்களாகிய, ஐம்புலன் ஆர் ஒட்டா கட்டதோ சிருட்டி = பஞ்சபுலன்களாகிய பகைவாக்கோ வெற்றிக்கொடை முனிவர்களது சிருட்டியாய், என்பா = என்று சொல்வார்கள், அஃது உரைப்பாய் = அதனை (விரித்துக்) கூறுவாம்

தாவரசிருட்டி, மிருகசிருட்டி, தேவசிருட்டி, மனுசிருட்டி, பூதசிருட்டி யென ஐம்புலகை சிருட்டியும் வைகிருத் சிருட்டி யென்பபடிம் பிரமபுத்திரர்களாகிய முனிவ சிருட்டி கெளமார சிருட்டி மென்பபடிம் ஒட்டா = பற்றில்லாதவர், சேராதவர், பகை வா, ஒட்டார் கட்டதோ என்பது “இயலபின் விகாரமும் விகாரத் திபல்லும்” என்ற விதிப்படி யிப்பலாக நின்றது பசு அடை பாசுடையென்ப புணர்ந்து

(ஆ)

பலவகைச் சிருட்டிப்புரைத்த அத்தியாயம். கசன

சனக னருளகூர சனகதனனம் சனாகுமாரன் சனானனசீர
புனையு மிரிபு முதலாய முனிவா தேனறப பூமேலோன
றுனைவி லவரைப படைத்திரென வுரைப்ப ளுளனத் துகடாந்த
முனிவா விசசை புரியேமென தீசன பாத முனனிநரால.

(இ-ள்) அருள் கூட சனகன் சனகதனனம்=கிருட்டி மிருத்த சனகா சனகதனா, நல
சனா குமாரன் சனானன் = நல்ல சனாகுமாரர் சனானா, பா புன்னபும இரிபு = சிறப
பினைக கொண்ட இரிபு என்தம், முதல ஆய முனிவா தேனறம்=முதன்மையை யுடைய
முனிவாகப் பிக்க, பூமேலோன=பாடரைப் பூவிடாக விறுக்கும் பிரமதேவன், அவரை
துளைவில் படைத்திர என றரைபா = அவர்களை (நோக்கி நீவிர் உயிரகளை) விரைவாகச்
சிருட்டிப்பீராக வென்று கூற, உள்ளம் துகள் தீராத முனிவா = மனத்தின்க ணிகழுகா
முற்றங்களி னின்றும் பரந்திர அய முனிவாகள், விசசை புரியோம் என்று = (யாப) மாய,
தொழிலாய (சிருட்டித் தொழிலை) செய்போம் என்று, ஈசனாநாதம் முன்னினா=சிவபெரு
மானது திருவடிகளையே (மெய்ப பொருளாக) மறித்தனா

பிரமன னுந்து முனிவாகீர சிருட்டிப்பையும், அது கெளரவ சிருட்டி எனப்
பெறையும் “பின்னே நவிறம் கயங்கியிருந்த பெட்டா குமார சிருட்டியினை - பின்னே
யுரை பா முகையிடுந்த வெழிருண் பல்லின வாழ்நிறைபோன் - முன்னுட சனகன் சனக
தனனசொன் முறிய வறிவார் சஞ்சனனசீர - மனஞ் ஷுறைந்து மருவுசன்ற குமாரன்
ரிபுவை மசிழந்தளித்தனா ” எனவும் வாயுநங்கிலநதி செய்யுளா ளுணாக (க0)

மைந்த தறிவின விக்கத்தா லீசன பாத மனத்திருந்தித்
நிறைத் தெளிவுற நேருதலும் தெய்விக கமலப் பொருட்டினைவே
னந்தின் மாயை தனிமமயங்க வலகில புவன முனமிழமும
பைத்தா மலரக்கா - டிருகுந்திமால பரியின் மாயை தீர்த்தனனா

(இ-ள்) மைந்தா = புத்திரர்களாகிப் அய முனிவாகள், ஷுறிவின விக்கத்தால்
நூனத்தின பெருநரையிலுள், ஈசனாநாதம் மனத்து இருபதி=சிவபெருமானது திருவடி
கீழ் மனத்தி னின்று, நிறைத் தெளிவுறது நேருதலும் = மனமயக்க நீங்கி (உண்மைப்
பொருளைத்) தெரிந்து செல்லுதலும், தெய்விக கமலப் பொருட்டி னைவோன் = தெய்
வத்தன்மை பொருந்திய பாடரைப் பொருட் டாசனத்தில் வீற்றிருக்கின்ற பிரமதேவன்,
அந்தம் இல மாயை தனலின் பயங்க = ஒழிந்தகரிப் புத்திர சோகத்தினால் மயங்க,
அலகு இல புவனம் உண்கி உயிமுதம்=அளவில்லாத புவனங்களை விழக்கி வெளிர் படிக்கி,
பை தாரரை கண் கெடு திருநால் = பசிய தாரரைக் கண்ண ராகிய நீசன (உடிவுடைய)
திருமாலானவா, பரியின் = அன்புடன் (தோனப்) மாயை தீர்த்தனன் = அந்த மாயை
யினை நீக்கினா. ஆல் அசைநிலை அந்தம் என்பது கடைக்குறைந்து நின்றது

பிரமதேவர், தமது புத்திரர்களாகிப் சனகர் முதலாயினோர் சிருட்டி செய்ப மாட்
டேமென்று மறுத்துச் சிவஞான முற்றவராய்கலுத்தலும், புத்திரசோகங் கொண்டு வருந்
தத் திருமால் கருணையுடன் தோனப் அத்தனை நீக்கினா என்பதா

சனகா முதலிய முனிவர்கள் சிருட்டித்தொழிலை மறுத்துச் சிவபெருமான் திருச்
சந்திரியை யடைந்து, வேதபொருளை யுபதேசித் தருள வேண்டி மென்று பிரார்த்திக்க,
அவர் தக்கிணை முத்தியா யுபதேசிக்கக் கேட்டறிந்து, பன்னாட டவங்கிடா தும் ஞானப
வாய்க்கப் பெருகையிடம் பின்னருந் அவரது சந்தித்தானது திதசென்று உணங்கித் துதித்து,

இருட்பெருக கடவுள் யாமத தெறிமருத் திடைபபட் டாக்ருப்
டொருட்பெருக கடலாம வேதம் புடைதொறு மலைபப லீங்கா
ளருட்பெருக கடலே யெயத்தே மடைமதில துணாவி யாகங்கள்
மருட்பெருக கடலி னீங்குப வண்ணமொன றருட. யெனறா

எனதிவவாறு வேணடுதனும், பரமநாதன் சிவாகம சாரமாயுள்ள சிவஞான போதத்தைக் குறிப்பினும் காட்டி யருள, சிவரூட், சிவமாகி பொருககல பெற்றா என்று கந்தபுராணத் திற் சுழறப்பட்டது உலக மளரத மெடியவனுதலின் “மெய்யால்” என்றான் அந்தில என் பதை யொரு சொன் னீர்மையாகி “அந்நிலாக வசைக்கேக கிளவியென் - ருயிரன் டாகு மிபறகைத் தெனப ” என்ற நோல்காப்பிய விதிபபடி யசைசிலையாக கோடலு மொன்று மைந்தா =வலிமை, அழகு, இளமை மிவற்றை யுடையவா (கக)

மாயை யகல நானமுதத்தோன வரம்பில் காலம் தவமபுரிந்து
மேய சிருட்டி யுணர் திலனா வெருளி தோன்றிக கணகலுமு
வாய மலரோன முரிபுருவ நாபப ணுலக மனேததினையு
தாயி னீன்ற மதிககணணிச சடையோ னினிதி னுதித்தனனால.

(இ-ள்) நானமுதத்தோன = நான்கு முகங்களை யுடைய பிரம னானவன, மாயை அகல=மாயை யானது ரீங்க, வரமபு இல காலம் சுவம் புரிந்து=அளவில்லாத காலம் தவத்தைச் செய்தும், மேப சிருட்டி உணர் திலன் = சனகசுரிப சிருட்டித் தொழிலை யதிரதாளலன், ஆல=அதனால, வெருளி தோன்றி = கோபமுண்டாகி, கண கலுமு = கண (கலககமுதம்) அமு, ஆய மலரோன முரி புருவம் நாபபன=அந்தப் பிரமதேவனது முரிப்பின் யுடைய புருவ மத்தியி னினதும், உலகம் அனைத்தினையும் தாயின ான்ற = உலக மெல்லாவற்றையு தாயைப் போலப் பெற்ற, கணணி மதி சடையோன = இளம் பிறைச் சந்திரனைத் தரித்த சடாமுடிமையுடைய உருபநிரமாததி யானவ, இனிதின உதித்தனன்=நனமையோடு தோன்றினா

பிரமதேவர் எந்தை யாகிப சிவபெருமானே மறந்து படைத்த மருழிலைத் தொ டக அது முற்றைம கணபி, பெருமா னருளினி யாகா தெனத் தோந்து தலரு செய்தனர் அதுனால கைகூடப் பெறுதது கணபி ரகக் முற்று அமு, அதனும் கணகனி னின் றும் நீர் விழவிழ வவை யெல்லாம் பேயு பூதமுமாய்த் தோன்றின வெனனாரு சரிதமு முளது பிரமாணம் வருமாறு —

கந்தபுராணம் - உருத்திரர் கேள்விப் படலம் சுழியுடல புரமேற கொண்ட கண்ணுத னுற துன்னி - மிழந்தைய ரென்ன வேங்கி யின்ன லுற நயாது வல்லையமு தன்ன மகவென செய்வா னன்னதோ வேலை கணணிர் - விழவிழ வலகை யாகி மிக வெழுந தீர்த்துற நனேற (கஉ)

தோற்றாய கடவு டினையலரோன சூழலம் திறைஞ்சு மெழுநோகருள கூற்றி னுயிருண யொழுதி கொழிகும பொன்னங் குவரகமுற்றாள் போற்றாம பணிகருரு செமமாகும பொருவின மறைகளை பாடி நற ழ்ந்து நதிய மலாதாவு முள்ளத் திருத்து முவகமுமல.

(இ-ள்) மலரோன=பிரமதேவன, துணை = அப்பொழுது, தோற்றங் கடவுள் = வெளிப்பட்ட உருத்திர மூர்த்தியை, சூழ வது இறைஞ்சம்=வலரு செய்து வணங்கு வான், எழுட=எழுந்திருப்பான், நோகருட் = (கணகனாற டலமுறை) டா ரத்திலவான்

கூற்றின் உயர் உண்டு=யமனையினக் குழித்து, உயர் முத்தி கொழிகும்=மேலாய் முத்தியை யளிக்கின்ற, ஆம் பொன் குரை கழல் ஞாள் போற்றும் = அழகிய பொன்னாலாட ஒலிக்கின்ற வீரகருடலை யணிந்த திருவடிகளைத் துதிப்பான், பனிகுழாய் = (கண்களின் னீளையும் ஆனந்த பாட்பொ) சொரிவான், செம்மாள்குழாய் = இறுமாப்புக் கொண்டவன், பொரு இல மறைகள் பாடி=ஒப்புற வேதங்களைத் துதித்து, உறவு உறையும் நற்பு மலர் தூவும்= தேவைய பொழிவின்ற வாசனையை யுடைய புட்பங்களைச் சொரிவான், உள்ளத்து இருந்தும்=மனத்தினக் கணித்துத் தியானிப்பான், உவக்குழாய்க்குள் கொள்ளுவான்

இறைஞ்சும், எழுப், றோக்கும், போற்றும், பனிக்குழாய், செம்மாள்குழாய், தூவும், இருத்தும், உவக்குழாய் என்பன செய்யுள் மென்னும் வாய்பாட்டி லிகழ்காலத் தெரிவிக்க விரும்புகின்றன. அவை மலரோன் என்னும் எழுவாய்க்குப் பயனிலையாய் வந்தன மறைபு சமயிகள் கூறும் முத்திகள் போலாது அழிவிலாத் பேரினப் முத்தியை யளிப்பது இறைவன் கழல்பு பெயரான “உயர் முத்தி கொழிகும் பொன்னங் குரை கழலாருள்” என்றான் மறைபு முத்திகளாவன —

உலோகாயதன் முழுதல், புரித்தல், பூசுதல், பூணல் முதலியவற்றோடு பற்றாட்டைக் குற்றாது, அழகு வாய்ந்த மகளிரோடு இன்பம் துபந்தலே முத்தியென னுமறுத்து வன ஆதலே “மங்கை மாறி” - தினபமே யின்பமற தவறோ - மிகுது வாழவுறும் வாழ்க்கையே யியல்புறும் வாழ்க்கை-யங்க வர்ப்பெறு செல்வமே செல்வமான கவாதல் - கொங்கை புலகுற வறையையே கொடியதோ வறையம் பறுவி லாதவாண் மதிமுக மடலந்தையா புணாடபைச்-சிறிய வின்பமென னுரைசெயவ ருன்னுள் சிறப்பம் - யறிவ ரேயெனினுக்கதே பேரினப் மாகு-மிறைவ ரீபது கேட்டியேன மொழிசுவ னென்றான் ” என்னுங் கந்தபுராணச் செய்யுளேனா லுணாக உருவமுதலிய பஞ்ச கந்தகளுந் அறக் கெடுகையே முத்தி பென்று புத்தாக்குட பிரதிப ிருவாண் வாதி பேசாநிற்பன் அந்ந ஞானம், அந்ந தரிசனம், அந்ந வீரியம், அந்ந சுகம், சீரநாமம், சீர்க்கோத்திரம், சீராயுஷம், சகல சமயிபகருபாவம் என்றும் அட்டகுண முடைமையே முத்தி பென்று அருகன் அறையா சிற்பன் பூருவ மீமானகியன் சுவாககமே யுத்தென்பன் தூரக்கேள் ஞான முதலிய செயற்கைக் குணங்கள் கெட்டு, இயற்கைக் குணமாகிப் ஆற்றான் குணமுற்றுப் பாடாணம் போலவதே முத்தி என்பன் சாக்ரியன் பிரகிருதி புருட விவேகம் ஆகிய விவேகமே யதுவென ஆறைவன் பிரானேன் யானமா வென்கின்ற கவுளகனம், கனமமே கடவுளெனக் கூறும் மீமானகியனு ட்சேந்திரசாத்திர விருதுகளுந், சூரியாக்ஷினி சாமிய வாதிக்குந் தந்தம் கருகமான பஞ்சபுத்த புலனப் பேற்றினையே முத்தி யென்பாச் சபாத்தன் தன் மாகுதிரைப் புலனப் பிராத்தியே அது வென்பன் இப்பிரி யானமவாதி யித்திரிய புலனப் பேற்றினையும், மனோவாதி மனோபுலனப் பிராத்தியினையும், அகங்காரான்ம வாதியாகிய வைசேடிகன் பதார்த்தங்கள் பொதுவியல்பு சிறப்பியல்புக்குப் பதியும் ஞானத்தினுமே காரம் நகிகு முன்னும், சசிபாட மனத்தோடு சமந், பரபட்டதூர றேனனும் ஞானமில்லாமற் கலலைப்போலக் கிடப்பதே முத்தி பென்றுங் கூறுவன் காலே சுரவாதி காலத்துவ பிராத்தியையும், கையாயிகன் புத்தி புலனப் பிராத்தியினையும், பரிணத வேதாநதி பிரகிருதி புலனப் பேற்றினையும் முத்தி பெனக் கூறுநிற்பா சந்தப் பிரமவாதி சட சித்துகளாயுத் தோனனும் எல்லாப் பொருள்களுந் சந்தத்தி னுடைய விகாரமாகலான், அவை யெல்லாந் சந்தரூப மென்றவதே முத்தி யென்பன். கிரீடாப் பிரமவாதி நானே பிரம மென்றும், நான் ஒருபடித்தா யிராமல் காணுவித் விகாரப்பொரு ளோடு கூட வினாயாடுகின்றே னென்று மறிவதே முத்தி யென்பன் யோக உபாய முப தேசிகளும் பாஞ்சஸனும், சநியாச உபாய முபதேசிகளும் விவாந்த வாதியும் ஆனம் வாதிக ளாகலால் புருட புலனப் பிராத்தியே முத்தி யென்பா பாஞ்ச ராத்திரிகள் இருபத்தைந்தாந் தத்துவார வுள்ள வாக்கேவன் பரமபொரு ளென்றும், அவன் வடிவாய்

பொருத்திலே முதிர்வானது கூறுவா பரசோம சித்தாந்திகள் வித்தியா புலனப பேற்றினையே மூத்தியென்பர். காபாலா கலா புலனப பேற்றினையும், பெளரானிகள இராக புலனப பேற்றினையும், சுகிராந்தவாதி பாயா புலனப பேற்றையும், மாவிரதா சூதலித் தியா புலனப பேற்றையும், பிரபோசயா காத்திருத்துவ வாதிக்கும் பிரவாகேச்சுவர வாதிக்கும் ஓசுவர புலனப பேற்றினையும், சிவ சமவாதிக்கள சதாசிவ புலனப பேற்றினையும், சுத்த சாத்நேயா சாதி புலனப பேற்றினையும், சிவபெருமானுக்கு வைத்தவ சார்பு உண்மைட டொருள்ளென்று சபாஸிய சைவ சிவத்தவ புலனப பிராதி யினையும் மூத்தியென்று கூறுவர். சித்தாந்த சமயிகளாற் கூறப்படும் மூத்தி சிவன்மையைச் சேரு முத்தியாம அதிலே உயா முத்தி, பரமுத்தி, அக்ருத்தி முத்தி, சிவசாயுச்சிப முத்தி பெனவு சொல்லப்படும் பிரமாணம் —

சிவநான சித்தியாள்

“இமணமே மீரட்டான டொதி பெழிலாரு மேநிழையா முத்தியென்று மிறுற் சுவாக்க முத்தியாய்மையே யென்றுமுத்தியைப் கந்த மந்தக்கேகை பெனதுமட்ட குண முத்தி பென்றுமெனமே பாட்டான டோலகைமுத்தி யெனதும விவேகமுத்தி யென துந்தன் மெய்வழுவா சிவனை ச-செனமையே டெறுகைமுத்தி யெனதுருசெப புலாகள சிவன்மையைச் சேருமுத்தி செ. புலதிந் தியாமே ”

(கரு)

இனைய புரியு மலரோனை யெல்லா வுயிராக்கு முயிரான முனைவ னேகி யெல்லாநீ கேடடி யருள்வா னெனமொழிய்
கனைவனா முயிருந் தாமரைமேற் கா வுள படைத்தி யெனவிரப்பத்
தனைநே ராடுப பிறப்பிறப்பொன நிலலாக கணங்க டனப்படைத்தானே.

(இள) எல்லாம் உயிராக்கு உயிர ஆன முனைவன = எல்லா ஆனமாக்களுக்கு உயிரான மாவா யிருக்கின்ற முத்தவராடுப உருத்திரமுத்தியானவர், இனைய புரியு மலரோனை நோக்கி = இரண்டொ வணக்கங்களைச் செய்த பிரமாணப் பாத்திரம், நீ எல்லாம் கேடடி = (பிரமணம்!) மீயிருப்பி யெல்லாவற்றையும் கேட்கக்கடவாய், அருளவன என மொழிய = (ஆவகக்) கொடுப்பேன் என்று சொல்ல, கனை வனடு இம்முத தாமரை நேல கடவுள் = ஒலிக்கின்ற வணடுகள் மொய்க்குந் தாமரை மலரினமேலிருக்கு பிரமதேவன், படைத்தி என இரப்ப = (டெருமாணம்!) டடைத்தத் றெழில் செய்த தருளவாயாக என்று குறையிரந்து வேண்ட, தன்னை நோ ஆகி = தமைய டோனது, ஒன்று பிதாபு இறுபு இல்லா கணங்கள் = பொருளுயிர்த் சன்ன மரணத்துல்லாத உருத்திர கணங்களை, தனி டடைத்தான = கனிமையாக சிறுத்தித்தனா

உருத்திர முத்தி பிரமாண நோக்கி வேண்டியவற்றைக் கேட்பின் தவறுத்தனிபெ மென்று கூறு, அப்பன் சிறுத்தித் தொழில் செயதருள் வேண்டி மென்று பிராத்தித்தனன் அவா தமமைப் போலப் பிறப்பிற் பிலலாத உருத்திர கணங்களைப் படைத்தாரா என்பதாம். தனிபடைத்தான என்று உருத்திரகணங்களை யென நிபந்தித்த துழுவும் மறையுயி வாக்கங்களைப் படைத்தொ என்னுங் குறிப்பின் புணர்தி நிபந்தம் என்னித் தோனிய உருத்திரா ப்ரீத அனந்தேசுர நாயனாது அங்குமிகம் பெற்று, பிரமாணத்ததுட் சிவ லோக கயிலாய மேருசிகர நிலையாயக, குணத்தவ முத்த பிருதிவி யீருவுள்ள தத்துவ தாத்தவிகங்களுக் கிணைவராய, ஏவுத்த கருத்தாவாய, சங்கார கிருத்தியராய நிமகுஞ்சீகண்டருத்திர முத்தியேயாம அவா தோனதி, மாதேவன் - ஆரன் உருத்திரன் - சங்கரன் - லிலோகிதன் - ரசானன் - விசயன் - வீமதேவன் - பவோதபவன் - கபாலி - செளமியன் என்னு டிதினே ருருத்திரா கோயுத் சிறுத்திக, அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு கோடியாகப் பதிவெருகோடி யுருத்திராகோப டடைத்தனா எனக்கொள்க (கரு)

மறந்தும் பிறவாய் கணங்காபல படைப்பொழிந்து மழுவுல்லோ
யிறந்தும் பிறந்துந் சகட்டுருளி மறியுங் கணங்க வியற்றுகென
வரைந்த வனவாயம் படைக்கலீ படைக்க வுருள்பூத நன்மெனன
வுறங்கா வெளறி முத்தலையே லொருவன் சரந்து போயினனா

(இள) மழு வல்லோய = (இவ்வன் படைக்கலீ கண்ட பிரமதேவன்) உழு
வாயுத்தினை யுடைய வல்ல டெருமானே, மறுபிறவாய் கணங்கள் பல படைப்பை
ஒழிந்து = மறந்தேனும் பிறவியும் புகாத உருத்திரகணங்களை பலவற்றைச் சிருட்டிப்பதை
விடுத்து, சகி உருளின் இறந்து பிரமதும் திரியு = மீருருளை போலச் செய்தும் பிரி
த்துச் சூழலுண்டி, கணங்கள் இயற்றுக என - உயிர்களை உருக்கியும் உருத்திருந்
வென்றுவேண்டி, உறங்கா வெளறி முத்தலையே லொருவன் = புகாத வெளிப்படாது
யுடைய சூலாயுதமாய் உருத்திரக்கடவுள், யாம் அறந்தி அவை படைக்கலம் = (பிர
மனே) நாம் சொல்லிய அவையினை வருக்கங்களைச் சிறு மிக்க பாட்டேம், நீ படைக்க
ஆளுள் புகுதனம் என்ன = நீயே சிருட்டிக்கூடாது கிருபை சரடேதம் என்று, கருது போயி
னன = அந்தாத்தானையினர் ஆல்-அகசுதலை

உயிர்கள் மீருருளை போலக் சிறுமேயும், மேலுங் கீழுமாகப் பிறந்திற்
துழலவரென்பதனை “பாரிடை யுதித்திடும பாரைச் சூழ்சுருநீரிடை யுதித்திடு நெருப்பில்
வாயுவிற்-சீருடை விசுப்பிடைச் சேரு பன்னவகை - கோரிடை நிலையென வுரைக்க
பாலதேர், பிறந்திடு முன்செலும் பிறந்த பின்னமெய - துறந்திடுந் சிலபக விரிந்து
துஞ்சுமாற - சிறந்திடு காணியிற் மேயு முப்பினி-விந்திடு மதன்பரி சிப்பம் லாகுமோ”
எனவருங் கந்தபுராணச் செய்யுள்களா ன்றிக இயற்றுக கொஞ்சல் விகாரம் (கரு)

போய பின்னா மலாப்பொகுட்டிப் புத்தேய வனிதி யகல்வான
மேய வுலகம் பெறுமுந் விநிரீருவரி கல்காட்டை
யாயு முகூர்த்தம் பகலகங்குல பகலக தியக எயனமுங்
லேய வெவைக்கும் பிரமாண தெய்வ மினிதி னியற்றினா.

(இள) போய பின்னா = (உருத்திரமூர்த்தி) அந்தாதான மான பின்பு, மலர்
பொகுட்டி புகுத்தேன் = தாமரை மலாப் பொகுட்டின்கல்கிருக்கும் பிரமதேவன், வனிதி
அகல் வானம் = வாயு அகலின் யகன்ற வாகாயம், உய உலகம் = பொருத்திப் பிருதிவ்,
உந்தி டெறும் விரிநீர் உவரி = சுழிகளைக் கொண்ட பரந்த நீரினை யுடைய சமுத்திரங்கை
யும், கலை காட்டை ஆயும் முகூர்த்தம் = கலை காட்டை ஆராயப் புகின்ற முகூர்த்தம்,
பகல் கங்குல பகலக திகள்க அயனம் முதல் ஏய எவைக்கும் = பகல் இரவு பகல் மாசும்
அயன முதலிய எவைகளுக்கும், பிரமாணம் தெய்வம் இனிதின இயற்றினா = அளவு
கூடியும் அதி தேவதைகளுமுந் சிறப்போடு சிருட்டித்தான

உருகி என்பதற்கு யாறு எனப் பொருள் கொள்ளல் சிறப்பன்று என்பன? ஆறு
நீர் ஊற்றுகிற வேறறநீர் என்னு லுன்றற்கும் மழையும், மழைக்குக் கட்டுருங் காரண
மாகவி னெனக் பகல் = பருகப்படுவது பக்கமாகவது தூவப்பக்கம் அபரககம் ஆய
னம் = ஆன்மீய பாதி பிறப்பித்தல், இறப்பித்தல், மழை பெய்வித்தல், வெயில் செய்வித்
தல், வாயுவை வியக்குவித்தல், பயிவினைவித்தல், பாவ புண்ணிய பியற்றி வித்தல் முதலி
யன வெல்லாங் காலத்தாலாகவின அதனையும் பகுத்தியற்றினா என்பதாம். (கரு)

ஒழுக்கு கொடிமுக கினிற்றக ணுளததுன் மரிசி யுயாசெனனி
வழுவிஸ் சிறப்பி னங்கிரா துவக்கிற் பிருகு மறித்தேயும்

விழியிற் புகழ்த திரிசிறந்த விவசாயத்தி லுயாதருமன
புழிதீர்த துயாடத் சங்கற்பந் தனனிற் பரவு சங்கற்பன.

(இ-ள்) ஒழுக்கு கொடி மூகுகிலை தக்கன = கோமையாகிய கொடிபோன்ற நாகியி னினதும் தக்கரும், உள்தலில் மரிசி = மனத்தி னினது மரிசையும், உயர் சென்னி = மேலந் து கிரத்தி னினதும், வழு இல சிறு பிண அங்கிரா = குற்ற மில்லாத சிறப்பினை யுடைய அங் கிராவும், துவக்கில் பிருகு = தோலி னினதும் பிருகுவு ம, மறித்து ஏயும் விழியில் புகழ் அத் திரி = பிறழ்ந்திருக்கின்ற கண்களி னினதும் துதிககட படுகின்ற அத்திரியும், சிறந்த விவ சாயத்தில் உயா தருமன = சிறப்புடையொருந்திய கையி னினதும் உயாவுடைய தருமரும், புழிதீர்த்து உயாடத் சங்கற்பத்திலு = குற்ற மின்றியாகு விளங்கும் மனச்சங்கற்பத்தி னும், பரவு சங்கற்பன = புகழ்ப் படுகின்ற சங்கற்பன என்பவரும்

இது முதலிரு செய்யுள் குளகம் ஒழுக்கல் என்பது நோமைப் பொருள் பதிதலை
“வாழல போக லொழுக்கன மூன்று - நோப்பு மெனிடையஞ் செய்யும் பொருள்” என்ற
தொல்காப்பிய விதியா லறிக் மறித்து-விவிதந் விவசாயம் அஞ்சொர சங்கற்பம் =
நியமம், விருடம் இவர்கள் மானச புத்திரர்களென்றுங் கூறப்பட்டிருக்கின்றது (கள்)

மருவு முதானன் தனிமசிறந்த மறைதேர் தெய்வப் புலத்தியனல்
லுருவ முகத்தி லருடபுலக் கப்பானன் தனனி லுயாபிரது
பெருகு சமானன் தனிலவசிடடன பிறந்து முனிவ ருருவாகித்
தரும் வொழுக்க றெவற்றினையும் தவறு துலகி னிறுவினா.

(இ-ள்) மருவும் உதானனில் = பொருந்திய உதான வாயுவினின்றும், சிறந்த
மறை தோ தெய்வம் புலத்தியன் = சிறப்பினை யுடைய வேதங்களை யாராயாத தெய்வத்
தன்மை வாயாத புலத்தியரும், லல உருவம் முகத்தில் அருள பலகன் = லல வடிவத்தை
யுடைய முகத்தினின்றும் காருணிய முள்ள புலகரும், அபானனில் உயா கிரது = அபான
வாயுவினின்றும் உயாவாய கிரது வென்பவரும், பெருகு சமானனில் வசிடடன = வளா
கின்ற சமான வாயுவினின்றும் வசிடடரும், பிறந்து = தோன்றி, முனிவா உரு ஆகி = முனி
வா வடிவம் கொண்டு, தரும் = ஒழுக்கம் எவற்றினையும் = அற வொழுக்கங்க ளினைத்தையும்,
தவறுது உலகில் நிறுவினா = வழுவாவண்ணம் உலகத்திலே நிலைக்கச் செய்தனா

உதானன் என்னும் வாயுவானது உதராகணியை பெழுப்பி யுண்டவைகளை நாடி
களிற் செலுத்தி, சரித்ததை வளர்த்து நாயினிலேத்து நிறத்தாய் கண்டத் தானத்தி
லிறகு மென்பா ஆசிரியா அடியார்க்குநல்லா அபானனுவது குத்தையுங் குப்பத்தை
யும் பற்றி நின்று மலமூத்திராதிகளைக் கழித்து நிறத்தாய் உச்சத் தலத்தில் நிரட்கொண்
று பிங்கலந்தையார் சமானனுவது அறவகைச் சுவையையும் அன்னத்தையும் பிரித்து
எழுவகைத்தாதுவின கண்ணுங் கலப்பித்துக் கந்த ரசகுழிபிற சந்திடைநிற்பது “புடை
நின்றானன் மலம்போசுக்கு - தடையினி, யுண்டனநீ ழாககு முதானன் சமானனெங்
குங்-கொண்டெறியு மாநிரத்த கூறு” என இதைநுணுங்க முடைய சீகண்டியாசிரியர்
செப்பலானது மறிக் தரும் வொழுக்கம் என்பன இருபெயரொட்டிப் பண்புத்தொகை. (1)

தேவ ரகரா தெனபுலத்தோ மனுட ரிவரைச சிருட்டிப்பான
பூவி லானோ ருருவெடுப்பப் பொருந்தவு வுருவத் தமோகுணமாய்
மேவ வுரனி னிடைபபுறத்தி லகரா தோன்ற விடுத்தவுட
லோவில கங்கு லாகுமதி லுயிரக் ளனைத்து முதற்குமால்.

(இ-ள) புல்ல அயன்=தாமரை : புலிங்கணிருக்கு, பிரமதேவன், தேவா அசுரா தேவபுலம்தோர டட்டா இவரை சிறுட்டிப்பான்=தேவாகனையும் அசுரமையும் பிறராக் களைபும் மனுடரையும் படைக்குட்டி, ஓர் உரு எடுப்ப=ஒருவாழ்வாதிக கொண்டு தியானிக்க, அ உருவம் தமோருணம் ஆமேவ=ஆத வடிவம் தாமத குணமாயமாகப்பொருந்த, அதனை இடையின் அசுரா நோரற = அவருருவபென இடையின் (சூழ புறத்தினின் அம்) அசுரர்கள் பிறக்க, யிடுப உடல = நீக்கப்பட்ட ஆந்தச சரீரமானது, ஓ இல கக குல அக=ஒழிதலிலலாத இருளாக, அதி எ உயர்கள் அனைத்தும் உறவரும் = அதிலே உயர்களெல்லாம் சித்திரை கொள்ளா நிற்கு.

(கசு)

மலரோன பின்னுரு சாத்துவிக வருவர் தாங்க வவ்வமுதத்தி
னுலவத தேவருதித்ததரவ வுடலம் விடுபப வதுபகலா
யலகி தரும மெவற்றினுகரு மிடரு யதுசுத துவருணத்தா
லிலகு முருவா யுலகனைத்து மன்னே னிப்பாளென நெண்ணினுன

(இ-ள) மலரோன = பிரமதேவன், சாத்துவிகம் உருவம் தாங்க = சாத்துவிக வடிவத்திக கொண்டு (தியானிக்க) அவன் முகத்தி = அவனது முகத்தினின் அம், உலவு அ தேவா உழி தனா=விளங்காவின்ற அந்தத் தேவாகள நோவறினாகள், அ அம் உடல விடுப=ஆத அழகிய தேகத்தை நீக்க, அது பகல ஆய அலகு இல தருமம் எவற்றிற்குக் கும இடன ஆயது=அவவடிவம் பகல என்னும் காலம் பகுதியாகி யளவிலலாத தரும மெவைக்கும் இடமாய நின்றது, பிண்ணம் = பிளவாரும், சத்துவ குணத்தான இலகும் உரு ஆய=சாத்துவிக குணத்தினால் விடாகும வடிவத்தைக் கொண்டு, உலகு அனைத்தும் ானனேன பான் என்று=உலக முழுவதையும் பெற்ற தந்தை நானே யென்று, எவ்வாறினுன=நினைத்தான

பிரமன் சாத்துவிக குணவடிவம் கொண்டு தியானிக்க, முகத்தி னின்னும் தேவர்கள பிறந்தார்கள் அவவடிவத்தை விட அது பகற்பொருதாதித தரும மெவற்றிற்கும் இடமாயிறுது பின்னரும் ஒரு சாத்துவிக வடிவத்தை வெயித்துத் தனனை யுலக தந்தையாகத் தியானித்தனன என்பதாம் குணத்தான-ஆன கருவிப்பொருளில் வந்த மூன்றனுருபு

அசுரர்கள் தமோருண ரூபத்தினின்னும் பிறந்தமையினால் கருதின மேனியும், மாயை, வஞ்சம், கொலை, பொயமுதலிய பாவமுதொழிவும் பொருந்தப் பெற்றனா அவ வருவத்தை நீக்க அது இருளாய நின்றமைபால், அசுரர்கள் இரவிலே யதிக பல முடையா எனக் கொள்க தேவாகள சாத்துவிக குணரூபத்தினின்னும் பிறந்தமையால் பிரகாசமுள்ள மேனியும், ரூபம், இராகம், உயிரோ பல், சந்திய முதலிய நட்டுப்பெய்யும் பொருந்தப் பெற்றனா பிரமன் அவவருவத்தை விடக் காலத்து அது பகற் காலமாய் னின்றமைபால் தேவாகள பகலிலே வலியா எனக்கொள்க

(ஈ 0)

எண்ணு மேலவை யுயா பிதிராகக் டோனற வெடுத்த வுடலவிடுத்தா
னண்ணு முடல முயாசநி யென்ப நவினற சிராசுத்தி
னண்ணு லுருவ மெடுப்பமகக் ளுத்திதா ராண்டவ வுடலவிடுப்பத்
தனணய் கதிாவென ணிலவாய துதுவே புளரிச சந்தியுமே

(இ-ள) அண்ணல் எண்ணு = ஏலவை=பிரமன் (அவமானம்) நினைக்குங் காலத்து, உயா பிதிராகள தோனற = உயாவாய பிதிர தேவதைகள் பிறக்க, எடுத்த உடல விடுத் தான = தானெடுத்த சரீரத்தை நீக்கினன, நண்ணும் உடல அம் உயா சந்தி என்ப=பொருந்திய அந்த சரீரமே அழகிய சாயங்கால சந்தியாகுமெனது (பெரியோர்) கூறுவர்,

கவிவாறு இராசத்தினை உருவம் எடுப்பது = சொல்லப்பட்ட இராசத் குணத்திக்குமாபிப வடிவத்தைக்கொள்ள, மக்கள் உத்தித்தாள் = மனுடிகள் தோன்றினா, ஆனது அ உடல் விடுபது = அப்பொழுதே யந்தச் சரிததையும் நீக்க (அது) தன் அம் கதிர வெள நிலவு ஆயது = குளிர்ந்த அழகிய பிரகாச முள்ள வெள்ளிய சந்திரிகையாயிற்று, புலரி சந்தியும் ஆதுவே = பிராதக்கால சந்தியும் அதுவே யாகும்

“பிதாக்க டோனா” என்ப பொதுவாகக் கூறப்படும், உடலின் பாரிசங்களி லிவாறு தோன்றினா என உயத்துணாக் இது உயத்துணா வைப்பென்று முத்தி பிதி ராகள கெளவிய வாகனா, அனலா, சோமா, யா, அரியமணா, அகிலினிவாககா, பொக் கிவதா, உசியா, கோமபா என்ப பன்மொ விதக்கப்பட்டவாகளாம் சந்தி = ஒருமிடபது பகற் காலமும் இராசகாலமுந் சாதிக்குக் காலமாய் அது சாயங்கால சாதி, பிராதக் காலசந்தியென விருவகைத்து பிதரா சாயங்கால சாதிவெனும், மலிவா பிராதக்கால சந்தி யினும் ப லமுடையவரானா “மக்கடே யாற்றி வுயிரே - பிறவு முளவே யக்கிளைப் பிறடபே ” எனத் தொல்காப்பிய விபிடபடி, மக்களென்ப பிறவா னுப்போறி புணாவே யவனி னன் னெப்தோர் அறிவும் உடையராய், மு பிதவிரண்டு அவபவத்தான அளவிற் டி அறிவொடு புணர்ந்த ஆதே மக்கேட்களும், அக்கிளைப் பிறப்புக்களுமாம். (உக)

பின்னா, தாமத பிராசத்தமும் பிரியா வருவ மெடுத்திடலும்

மன்னு மரக்கா கத்தருவ ரியக்க ராவம் வளாபூதம்

துவாவி யுதித்த வுபாபாழை மறிமா பகத்திற் றோன்றினவார்

கொன்னே கமலம் துவாபுருகத்திற் கொதிக்குஞ் சரபந் தோன்றியதால்.

(இ-ள்) பின்னா = (அதன்) பின்பு, தாமதம் இராசத்தமும் பிரியா உருவம் எடுத் திடலும் = தாமத குணமும் இராசத் குணமும் ஒன்று சேரக் கவடிவத்தைக் கொள்ளு தலும், மன்னும் அரக்கா = நிலை பெற்ற இராகக ாக்களும், கத்தருவா = கத்தருவாகளும், இயக்கா = ஸ்னாகளும், அரவம் = சாப்பங்களும், வளா பூதம் துன்னி உதித்த = நீண்ட பதங்களுந் கெருங்கித் தோன்றின, உயா பழவை மறி = மேற்செல்லும் பழவைகளும் ஆகிளும், மாபு அக்கதில் தோன்றின = மாபு முத்திய அங்கங்களி னினதும் பிறந்தன, கமலத்து அவன் முகத்தில = பிரம தேவனது முகத்தினின்றும், கொதிக்கும் சரபம் கொன்னே தோன்றியது = கோபுபு பூமிந் சரபப் படசியானது வீரோடும வெளிப் பட்டது ஆல் இரண்டும் அசைநிலைகள் பழவை = பழத்தையுடையது

பிரமன் பின்னரும் படைக்க நிலோது நாமதராசத் குணவுரு வெடுத்திற் றுக் கிருட் டிக்க வுள்ளும் டோது, ஆவற்றோறு பரிதோன்றியது அக்ருல் வேகமான கோபந் தோன்றி, அவ்விருளினின்றும் விகாரந் முள்ளவராயப் பழங்கரம் வினைக்கு மொரு வகைக் கணத்தா தோன்றினா அவாகளுட் லொ டங் பொறுக்கது, பிரமன்மேற் பாயா சாகள அப்போது ஸ்லா இராசியுக்கள என்று சொன்னமையால் இராசத்தா எனதும், ஸ்லா உணர்வோ மென்று சொன்னமையால் யதிக் கன்னமும் பெயா பெற்றதனா பிர மன் இவாகளைப் பாடித் தனத்தில் வெறுப்பதற்குப் சந்தித்துக் கொண்டிருக்க, அவனது தலைமயிகள் ஈனமாய்க் கடிந்து வீழ்ந்து பீளாவுந் தலையிலமேல் ஏறின ஆங்குனம் நகரந்து ஏறினமையால் சாப பங்கன்னவுந், ஈனமா மையால் அகிகள் எனதும் பெயர் பெற் றதா அசுரந் கோபாவேசம் கொண்டு படைத்தாறந் நீளேக்க, கபில நிறமுள்ள பூதங் கள் அநேகம் தோன்றின அதன்பின் அவனது அங்கங்களினின்றும் ஒருவகைக் கணங்கள் பிறந்தனா அவாகள யாழ்பாடிக்கொண்டிருந்தமையால் கத்தருவர் எனப் பெயா பெற் றுனர் பழவைகள் பக்கங்களினின்றும் பிறந்தமையால் பக்கிகள் எனப்பட்டன மறி பென்று கூறினது, செயாதிப்பாடு, துருவாடு, வெள்ளாடு, பள்ளாடு, வரையாடு என

னும் பேச்சுக்கூறும் கொள்கை சரபாவது பாணைபையுணைம பெருங்கருகினும் பாரக்க ஆதிவலி கொண்டு, இரு தலைபும் இரு சிறகும, எட்டே காலும், நீண்டவாலும், கடுஞ்சின் முற, பேராற்பும பெருங்கு சிகக டினைபு மெய்க்கு மேற்செல்லுவதாய் ஓர் பறவை ஆதல் “கனன விரண்டு திருவடியி கலிநீர் வாழ முகமிரணிகை-கொன்னா கிங்கு முருத் திரமுங் கொடுபடே ராபபு” எனவருங் காஞ்சீப்புரணச் செய்யுள் எனிக (௨௨)

இருநா எரிததும் களிந்துபி யெண்கு மரையொட டகமியளி
திருகு பொரினோட முரையொறி செறியு முழவு மானினொடு
மருவு விலங்கின கணமுநி, கந மயிர்க்கா நேருறங் கலிப்பொழை
வுருவப் பைந்தாங்க கொடிய னைததும் வீற்று வீற்றா யுதித்தனவோ.

(இ-ள்) ஒரு கூள் இடத்தும் = இரு பாசங்களி லிருந்தும், களிந்து புலி என்கு மரை ஒட்டகம் இவ்வி = யானைகள் புலிகள் கரடிச் சன் மரைகள் ஒட்டகங்கள் குதிரை களும், திருகு பொரி கோடு இரலை=முதலிப் பொருளுக்குள் கொம்பினை யுடைய மான களும், பளறி=பணற்குறும் செறியும் உழவும=நெருங்கிய உழத்த நொழிலையுடைய எருது களும், ஆனின் ஒடு=பசுக்கூட்டங்களோடு, மருவு விலங்கின கணம் = பித்த- பொருத்தி யுள்ள (முறையை) பிறுக்காதிக்கூற வேளின், மயிர் கால நேறுறம்=உரோமம் துவாரம் களி எரிதக டோறும், கலி பொறையு=டழங்களாய் பாரக்கையுடையனவாய், உருவம் பை தா கொடி ஆனைத்தும்=அழகுப் பசுமையும் ஒழுங்கு முள்ள கொடி முதலிய தாவர வகைகள் யாவும், வீறு வீறாய் உதித்தன=வேறு வேறுக்த வேளின்

பொரியாவது தகட்டு வடிவாய் வேடிக்குக கிளம்பி ரிறபதாம் உழவு - காரியம் தைக் காரணமாக உபசரித்து கொடுகள் என்றமையால் ஒட்டிகளும், தானிய வகை களுங் கொள்ளப்படும் தானிய வகையின —நெல்லு, புல்லு, வரகு, திளை, சாமை, இறங்கு, தோரை, இராம, என்னு, கொள்ளு, பயறு, உழுது, அவரை, கடலை, அவரை, மொச்சை-யென்னும் பதிற்று வகைக் கூலங்களு மாம இனிக் கூலம் பதினென்வகைத் தென்பா கூத்த நாலாசிரியர், என்ன? “பதினென கூலமு முழுவாக் குமிது” என்ற ராகலின் தோறும்-இடப்பன்மைப் பொருளில் வந்த இடைச்சொல். (௨௩)

அருமா மறைக் ளொருநான்கு மகங்கல் சந்தம் பாலனைத்தும்
திருமா லுந்தித் தடம்பூத நேவன முகநான கினுமுதித்த
வுரைசெய பூத மனைத்தாமிவ்வா நுதித்து முன்னைப் படைப்பதனின
மருவுத் தமது தொழிலதன்றி பிறழா தினிதின வைகினவே.

(இ-ள்) திருமால் ஁ந்தி கடய பூத நேவன முகம் நான்கு = விட்டுரு மூத்தியினது காபி கட்டாகத்தி வினனும் பிறந்த பிரானது நான்கு முகங்களி வினனும், ஒரு நான்கு=நான்குசிய, அரு மா மறைகள் = அரிய சிறந்த வேடுகளும, மகங்கல்- யாக்களும, சந்தம் டா =சந்தங்களும பாலினை வகைகளும், அனை தும் உதிகு = (முற னைய) யாவும் தோன்றின, இவ்வாறு உரை பெ பூதம் அனைத்தும் உதித்து=இவ்வையே சொல்லப்பட்ட பூத பேதகக் கெல்லாம பிறந்து, முன்னை டடைப்பு அகலின் மருவும= முந்திய படைப்புக காலம் தில் (தாந்தாம்) கொண்கின்ற, தமது தொழில் அதனின் பிற ழாது-தத்தம் தொழில்களி வினனும் வருவாமல், இனிதின வைகின = முறைமையாக விருந்தன.

பிரமனது முகங்களுட் கிழக்கு நோக்கிய முகத்தி வினனும் இருக்கு வேதமும், அக்ஷிட்டுமாய் என்னும் யாதமுட, காயத்திர் ணைகு சித்தமும், வெண்பாகம்,

தெற்கு நோக்கிய முகத்தி வின்றும் யகாவேதமும், உத்தியம் என்னும் யாகமும், திருட்
புப்பு என்னுஞ் சந்திரமும், ஆசிரியப்பாவும், மேற்கு நோக்கிய முகத்திவின்றும் சாம வேத
மும், ஆதிராத்திர யாகமும், சகலில என்னுஞ் சந்திரமும், கலிடபாவும், வடக்கு நோக்கிய
முகத்தி வின்றும் அதாவண வேதமும், அடிகோர் யாமம் என்னும் யாகமும், அதுட
புப்பு என்னுஞ் சந்திரமும், வஞ்சிடபாவும் ஏனையவுந் தோற்றின வெனக் கொள்க. (உச)

பூதப பகுதி யிருடிகளபோ பொருந்து முடலசே ரனைத்தினுகு
மோது நாம மிவைவளினை குணங்க ளுணர விவையனைத்தும்
வேதா கமங்க ளிடைவருத்தான விரைகொப புளிகு நறுந்தோட்டுத
தாநார கமலப பொருட்டிழையு மொருநான முகபதுத தனிமுதலே.

(இள்) விரை கொடபுளிகும நறு தோடு = வாசனையை வெளிப்படுத்துகின்ற
நல்ல இழைக்காயுடைய, தாது அர கமலம் பொருட்டி உறையும் = மகமந்த நிலைநா
தாமரைப் பூப்பொருட்டின கணிநுகும், தனி ஒரு கால முகத்தடி முதல ஏ = ஒப்பற்ற
காலக்கு முகங்களை யுடைய பிரம தேவனே, பூதப பகுதி இருடிகள = பஞ்ச பூதங்கள்
அவற்றின் பகுதிகள் முனிவர், டோ பொருந்தும் உடல சோ அனைத்தினுகும் = புக
முமைந்த தேகத்தைக் கொண்ட உயிர்கள் முகலிய யாவற்றிற்கும், ஓதும் நாமம் இவை =
சொல்லப் படுகின்ற பெயராக ளிவை பென்றும், நலினை குணங்கள் இவை = சொல்லப்
பட்ட குணங்க ளிவை பென்றும், ஆகா ததும் உணர = அவற்றின் சுபாவங்கள் எவரநை
யும் அறியப்பட, வேத ஆகமங்களின் இடை வருத்தான = வேதாசாமங்களி லிடத்து விரித்
துரைத்தான என்க.

பகுதி = பூதங்களுக்கு முதலாய்வுள்ள தனமா, தினை முதலிபன ஆகமம் = ஆ-
என்பது ஞானமும், க-என்பது மோகமும், ம - என்பது பலநாசமும் எனப் பொருள்
படலால், ஆனமர்களுக்குச் சிலநாள் ஞாயிதப்பித்து, பலநாசஞ் செயலித்து, மோகந்
தைக் கொடுப்பது எனக்கொள்க அது கமிக முல்லவான யிறுதியாவளள இருபத்
தெட்டுமாம் இவற்றின் வழி தூல உர கமங்களும, சாபு நூல் துத்துவப் பிரகாரிகை,
தத்துவ சங்கிரகம், தாதுவா திரய சிர்ணயம், மோக காரிகை, மோக காரிகை, நாத
காரிகை, பாமோகம் சிர்ணயகாரிகை, இரட்டினத் திரயம் என்பவுமாம் (உரு)

பலவகைச் சிருட்டி புரைத்த அத்தியாய முற்றிற்று.

அகம் இருவிரும்பம் - உகக

எ ட ட ர வ து

தமோகுண இருட்டி புரைத்த அத்தியாயம்.

உலோகவது முககுணங்களு ளொன்றாய் தாமத குணத்தி னின்றும் தோன்றி
பவற்றையுணர்த்தும் பாகபாய. தமோ குணம் வடநூல் முடிபு.

அறுதீர்க் கழிநெடிலடி யாரிய விருத்தம்.

என்று கூறும் திருநெடுமா லிருநாள் வணங்கி யாழ்முனிவர
குன்றின் சிறக ராவெறிந்த கூவாய வைரப படைக்கடவு
முன்னுஞ் சிருட்டி விரிவனைத்து மீட்டு முரைத்தி யெனத்தொழுவ
ய எல்ல வாரும் பருந்துள வ மாயன மகிழ்ந்து கூறுவான்.

தமோகுண சிருட்டியுரைத்த அத்தியாயம்.   கடுள்

(இ-ள்) யாழ் முனிவன் = (மகி பென்னும்) வீணை யுடைய நாரத் முனி வரும், குன்றின் சிறகா அற எறிந்த = மலைகளின் சிறகுகள் அறுமபடி பெறிந்த, கூர் வாய வையா டடை கடவுள் = கூரிய துறியை யுடைய குலிசையுடனாகத் திறித்த இத்திரைமலை, என்று கூறும் செடி திருமால் இரு தாள வசைகடி = என்றிவ்வாறு சொற்ற வீணை (உடி யுடைய) கூர்மலோத்தியன் இரு திருவடிகளையும் பணிந்து, துணைம சிருட்டி விரிவு அனைத்தும் = செருங்கிய (தமோகுண) சிருட்டியின் விரிவுக் கெவற்றையும், மீட்டி உரைத்தி என தொழுவம் = பின்னரும் (கைகபட்டு) கூறியருள்வை பென்று வணங் கிப் பிராந்தித்தலும், மன்றல கமழம் பசு துளவம் மாயன் = வாசனை வீசுகின்ற பசிய துழாய் மலைபையணிந்த திருமால், மகிழ்ந்து கூறுவான் = (மன்ன) களிப்பாடுது சொல்லத் தொடங்கினான் என்க.

சிறகா போலி ஓர்காலத்தில் மலைகள் அசுராகடகு இடங்கொடுத்து மெய்நெறு சென்று உயிரகூர் யழித்தது நோக்கிய இத்திரை அவற்றின் சிறகுகளை யறிந்தனன் என்ற பத சரிதம் குலிசையுடும் கூரிய நூறு வாயின் யுடையதாகலின் “கூர்வாய வையா டடை” என விசேடித்தான் (க)

எழுதிக்க கந்தேடிட யாசிரிய விருந்தம்

வள்ளவாய்க் கரலத் தவிசினமீ துறைந்து மறைவின் யாடுநா வசவன மெள்ளிநிற மெரிந்து படைத்தபல லுயிரு மல்கிடா தொழிந்திடுந் செயலா லுள்ளமா நூந்து தமோகுணம் புதைப்ப வுரையிடு திருத்தல மென்னான் மெள்ளிரா சதஞ்சு துவருண மேவுத் தமோகுண மகன்றது விரைவின்.

(இ-ள்) வள்ளம் வாய் கரலத் தவிசினமீது உறைந்து = பின்னம் போன்ற வாயினையுடைய நாமரை மலரச்சுநீர்நீங்க ணிருந்து, மறை விடையாடு மந வசவன = வேதாந்தியயன் வீனியாடலைச் செய்கின்ற ராவில் வல்லவனாகப் பிரமணுவன், நெள் ளிதின் செறிந்து படைத்த பல உயிரும் = செளிவாக வாராய் நிறிந்து சிருட்டித்த பல ஆனமவாகக்கவரும், மல்கிடாது ஒழிந்திடும் செயலால் = பெருகாது குறை தொழிபுர தன்னையால், உள்ளம் மாற்றாது = மனவருத்தமுற்று, தமோ குணம் = துறையு = தாமத குணமானது மூட, உரை ஆகிந்து இருத்தலும் = பேசுசொறு திருக்குதலும், என்னால் = என்று அருளினால், இராசதம் சத்துவம் குணம் மெள்ள மேவ = இராசத் தாத்துவிக குணங்கள் சிந்து சிந்திதாப பொருத்தலும், விரையின் தமோகுணம் அகன்றது = சக்கிர மாகத் தாமதகுணம் (அவ்வையிடு) பிரித்தது மெள்ள = தொகுத்தல் விகாரம் (உ)

விரைவின் னகன்ற தமோகுணம் வேற்கட் பெரிவையும் புருடனுமாக வருவமெய் தியுதப் புருடன் வொம்பாவ மொண்டுவதல் படுகொலை வது வ மருமறைக் கிழவன் தானனுட ஸ்ருக குகலு மவற்றினோ கூறு வருசுவா யம்பு மதுவொரு கூறு மகிழ்ச்சு ரூபையா னதுவே.

(இ-ள்) விரைவின் அகன்ற தமோகுணம் = விரைவாக விட்டு நீங்கிய அத் தாமத குணமானது, வேல்களை தெறிவையும் புருடனும் ஆக உருவம் எய்தியது = வேலா யுத்தம் போன்ற விரிகளையுடைய பெண்ணும் அணுமாக இரண்டு வடிவங்களிட பொருந் திற்று, (வடிவவடிவங்கள்) அ புருடன் வொம்பாவம் = அந்தப் புருடவடிவம் பாவ மெனா ட்டமும், ஓள துதல் டடு கொலை வடிவம் = அழகிய நெற்றியினையுடைய பெண்வடிவம் அழித் ததகூரிய கொலை யுருவ ரெண்டிடு, அரு மறை கிழவன் தன் உடல் = அரிய சேதங்களுக் குத் தலைகூகிய பிரபந்து சீராய், இரு கூறு ஆகது = இரண்டு பாகமாகுதலும், அவை

நின் ஓர் சதுர் ஆவ்விருவகைப் பாகத்துள் ஓர் பாகம், வரு சவாயம்பு மது = முதலிற் றோன்றிய சவாயம்பு மதுவாயிற்று, ஒரு சது மகிழ் சதருநா ஆனது = ஒருபாகம் யாவ றாலும் விரும்பப் படுவென சதருநா பெயரும் பொன்னாயிற்று

பிரமணே விட்டு மீங்கிய தாமத குணமாவது ஆணவடிவு பெண் வடிவு மாப்த் தோன்றிற்று அவற்றான் ஆண வடிவு பாவ மெனவும், பெண் வடிவு கொலை யெனவுஞ் சொல்லாது பிரம் சூடலமு ப் ஒரு கூறாயின அவற்றன் ஒன்று சவாயம்பு வ மது வாகவுய், மறையது சதருநா எனவும் பெண்ணாகவுந் தோன்றியது (ங)

குங்குமம் துறந்து விற்றவடங் கிடந்த குவிமுலைக் கொடிச்சத ருநை யங்கணமா ஓநால் முழுவது மனிகுருகு சவாயம்பு மதுவினை யுணர்ந்து பங்காநில பிரிய விரதனை யுலகம் பரவுமுந் தானபா தனைச்சொன மங்குகைந் பிரகுதி சிறந்த வாசுதி யிவா தமை வயிறுவாயத் தன்னால்.

(இள) குங்குமம் துறந்து விற்ற வடங் கிடந்த = குங்குமம் பூசப்படும் விற்ற சந்திரேனப் போன்ற ருநாது மாலை நாகி யிருக்கப் பெற்ற, குவி முலைக் கொடிச் சத ருநை = திரண்ட தனங்களை யுடைய பூந் கொடி போன்ற சதருநை யென்பவள், அம கண பா ஓநால் முழுவதும் அளிக் கும = இட மகன்ற பெரிய நில வுலக முழுவதையும் பரி பாலித் ததெய்பா மிளம், சவாயம்பு மதுவினை ஆணவது = சவாயம் மது வென்னும் ஆர சனைக் கூடி, பங்கம் இல பிரிய விரதனை = குறா மிலலாக் பிரிய விரதன் என்பவனையும், உலகம் பரவுந் உத்தான பீட சனை = உலகத்தாற் புகழ்பட்டுகின்ற உத்தான பா தன் என்பவ னையும், சொல் மங்கை நல் பிரகுதி = பொல்லாப் பட்ட பெண்களாயிய நல்ல பிரகுதி, சிறந்த ஆகாதி இவா தமை = ஏற் பனை யுடைய ஆகாதி யென்கூ விவாகூயும், வயிறு வாயத் தன்னுள் வயிறற்றிற் தரித்து வானுள்

சதருநை யானவள் சவாயம்பு மதுவினை மணஞ்செய்து, பிரிய விரதன் உத்தான பா தன் என்றும் இரு புத்திரையாம், பிரகுதி ஆகாதி யென்றும் இரு புத்திரிகளையும் பெற்றான் என்பதாம் சவாயம்பு பிரம் அமசமும், சதருநை சரசவதியி னம்சமுமென்ப.

தழலுயிர்த் தொளிறு பரிதிவேண் மதுப்பிர குதினைப் தக்கனாக் களித்தா னாகுகுணை பங்கு மருப்பின் முலையா கூதியை ருசியினாக் களித்தான் மொழியுமா கூதி ருசியினாக் கெய்சன் தகவிலை முறையினி லீன்றா [தார. மொழியெனக் கிணையா வயிறற்றிடை வோவிக் கியரமா பன்னிருவரணமிதிந்

(இள) தழல் உயிர்து ஒளிறு பரிதி வேண் மது = அக்கிணைபக கக்கிப் பிரகாசித் தன்ற ருசியனை நிகர்த்த வேண்டுகூகை யேந்திய சவாயம்பு மதுவென்பவன், பிர குதினைப் தக்கனாகு அளித்தான் = பிரகுதி பென்பவனைத் தக்கனாகு (விவாகஞ் செய்து) கொடுத்தான், அழகுணை பங்கும = அழகானது குழ யிருக்கப் பெற்ற, மருப்பு இளம் முலை ஆகாதியை = யானைக் கொம்பு போன்ற இளமையாயிய தனங்களை யுடைய ஆகாதி யென்பவனை, ருசியினாகு அளித்தான் = இருந் பென்பவனாகு (விவாகஞ்செய்து) கொடுத் தான், மொழியும் ஆகாதி = சொல்லப்பட ஆகாதி பென்பவள், ருசியினாகு = இருந் பென்பவனைக் கூடி அவாறும்கே, எச்சன் தக்கினை முறையினி லீன்றான் = எச்ச னென் பவனைபுந் தக்கினை யென்பவனையும் நிரையாகப் பெற்றான், ஒழிவு இல தக்கினை யள வயிறு இடை = நீங்காத லிலலாத் தக்கினை யென்பவனின் வயிறற்றி னிடத்தே, வேள்விக்கு = எச்சன் என்னவனுக்கு, யாமா பன்னிருவா ஆணடி உத்திரம் = யாமா ஆகிய பன்னிரு குமரர்கள் அட்பொருட்கே தோல் பிணா

மதுவரண தன் புத்திரிகளுட் பிரதிபை சகசுநகத , ஐசுதிபை இருசி யெனடவனுக்கு விலாகு செபகனன ஆகதி இருசி பென் வ நெடுசி சோநது எச்சன னனதும புத்திரனாயும், நககிணை பொன்னு ம புத்திரிபை பு டெ பனா தககிணை பொன் டவன் தன்னுடன பிறந்த எச்சலோபே கோபது, பாமா அகிய பனா ிரு புத்திரனாயும் பெற் றுள ளன்பதாட ஒன்றி யேலு என இப்பத்துக்கொளக

ருசி தககிணை யெனனும் வட சொற்கள் இருசி, தககிணை பென் , திரிபை சின் தன கண்டி தல=தூங்குதல், டெபா லினி டிடு ல லேளவி பென் றும் பரிபாய நாம த்ரால எச்சன என்று கொள்ள டட்டது சத்தின டெபாவன கனாருடன் நேன நிஞ்சை புனாபத்து புண்ணிய புமி உழக்காகவி டகுமாம டெளக அபனை “ஆங்குரு நாட் றைப்பவரோ டொழுதிய யாப்பா லாடெடி சதேடி டாகக தோன்றித் தான்கள் விழை விழபுணர்வ ரவாகருத் செய வத் தருமலாக டுநதவுமுறும் கலியுங் காயும் ’ என்றுக கந்தபுராணச் செய்புளாடும் அதிக (டு)

ஆங்கவா சிறந்த சுவாயம்பு மருவின கால ததி லமரரா யுறந்தது வீங்குபல கேளவித் தக்கனன மனையாமி பிரகுதி வேலவ ந தொரிசு கோயகரும ிடையசு சணங்குபு த, பலாநக குவிமுறி நிஹிழைப்பனைதமோட் புவருமுற செய்வா யோரறு நான்கு புதலவியாப பயாக னனமே

(இ-ள்) ஆங்கவர் = சொல்லப்பட்ட னனிருவாகருத் , சிறந்த சுவாயம்பு மரு வின கால தில=மேனையுடைய சுவாயம்பு மருவின காலத்திலே, ஆமரா ஆய் உறைந தா=தேவர்களா யிருத்தார்கள, பல சேள்வி வீங்கு தக்கன நல மனை ஆம=பல கேளவி யறிவிலே மிஞ்சுந் தக்கனது ஈலல டினிவி யாவிய, பிரகுதி = பிரகுதி பெடடவள, வேல கிடந்தது ஒளிர் கண = வேலாயுதங்களிருந்து விளங்குகிற போன்ற கண்களையும், கோங்கு அருப்பு இடை அ சணங்கு புத்து அலாநக = கோங்கு முன்கமினித்தே அந தத் தோலானது பட்டாது விளங்குகிற போன்ற, குவி முகிழ இள முலை = திரண்டு தோன்று ம இளமையாகிய தளங்கலையு , பனை சோள மருகிலபோன்ற தோளினையு , பு குமுல=பொலிவாகிய சூரதலையு , செய வாய=செய்த வாயினையு உடைய, ஓர் அறு நான்கு புதலவியா பயநனன=இருப து நான்கு புத்திரிகளைப் பெற்றன

முற கூறு டட்ட தககிணை வயிற்றி பிறந்த டனனிருவாகளாகிய யாமரும சுவா டம்பு மது காலத்திற் தோவரா யிருந்தனா தக்கன பனேவியான பிரகுதி இருபத்து நான்கு பெண்களைப் பெற்றன அவர்கள் பெயராவன —சீர தை, இலககுமி, திருதி, துட்டி, புட்டி, நேதை, கிரியை, புட்டி, இலககை வ டசாநதி, சிபுதி, கோதி, கியாதி, சதி, சமபுதி, மிருதி, பிபிதி, ககை, சந்தி, ஆரூரைய, அருபுதி, சுவாகை, வசுதை யென்பவர்களாம். தக்கன னன்னுமொழி தக்கன ளன் , டட்ட (ச)

அனையரிற் சிதந்தை யிலககுமி திருதி துட்டி நத புட்டியாம மேதை, நினைவருங் கிரியை புத்திரநாண வபுந் சார நிவார்த் சித்திந்த சித்தி யெனவொரு பதினமுன் தரிமநட் மறைக்க கலிபுமுலை மகளிரை யிலங்கு களைகமுற மருமம் களித்தன னவருங் கலிலிபெறு புதல வரை யுயிர நதா

(இ ள்) அனையரில்=அபவின்களுள், சித தை இலககுமி திருதி துட்டி =சீரத்தை இலககுமி திருதி துட்டி, நல புட்டி=நல்ல புட்டி, ஆம மேதை = அழகுப மேதை, சினைவு அரு கிரியை = நனேந்தை கிரிப கிரியை, பு டெபாண வபு சாரதி = புட்டி இலககை வ டசாநதி, வாழ் புதி = வாழ்வின் யுடைய புதி, நல கோதி என்=நல்ல கோதி எனது

சொல்லப்பட்ட, அரிமது மனதை இளமுலை = செவவியுட மது - புழனள குளிமை யாகிய கண்களையும் இளமை பொருதிய தனங்கொடி முடைய, ஒரு பதின் மூன்று மக ளீரை = பதின் மூன்று பெண்களையும், இலங்கு கனை கழல தருடன் கு ஆளித்தனை = லீங்கா லீனர ஒலியை யுடைய வீரகழலை யணிந்த தருமனுக்கு (மனைவிமாராகக்) கொடுத்தான், ஆனவனரும் - அ பதின்மூன்றும், கவின டெது புதலவரை உயிர்த்தான் = ஆழ்வினைக் கொண்ட புத்திராக் கொடுத்தான்.

சுக்கனுவை தன் புதலவியர்களுள், பதின்மூன்று கன்னியர்களைத் தருமனுக்கு விவாகரூ செய்து கொடுத்தான், அவாகூறும் புத்திரரைப் பெறுதற்கு என்பதாம். அவற்றை வறூச் செய்யுட்களா னறிக வபுச், சாந்தி எனக் கொள்ளவாருமளா (எ)

மத்தைய வியாதி பிருகுவை யனை. தாள சதியினை யுருத்திரன் மணந்தான் னுற்ற சமபூதி மரீதியை யடைந், தான் பிருதியை விராவுட - துறைய, தாள சூதறியில் பீர்த்தி புலத்தியாப புறநதாள புலகனற் கமைமணம் கூடந்தாள சொதறசந நதியைக் கிரதுவேட்டனனத் திரியந் சூயையைத் தோயந்தாள

(இ-ள்) மத்தைய வியாதி = மத்தைய வியாதி பென்பவள், பிருகுவை அனைத் தான் - பிருகு எனவும் முனிவரை மணஞ் செய்தனள், உருத்திரன் சதியினை மணந்தான் = உருத்திரமூர்த்தி சதியை எப்பவிக் கூடினா, உற்ற சமபூதி பரிசியை அடைந்தான் = அழ கமைந்த சமபூதி பென்பவள் பரிசு முனிவரைச் சோகந்தாள், மிருதி அந்நீர உடன் உறைய தான் = மிருதி பென்பவள் அகத்தா என்னு முனிவரோடு வாழ்ந்தனள், சூதறம் இல் பீர்த்தி புலத்தியா புணர்ந்தான் = சூதறமில்லாக் பீர்த்தி பென்பவள் புலத்தியைக் கூடினள், புல கன லக் கமை மணம் கூடந்தான் = புலகமுனிவா லக் கமை பென்பவளை விவாகஞ்செய்து கனி கூடந்தான், சொற்ற சநநதியை கிரது வேட்டனன் = சொல்லப்பட்ட சநநதி பென்பவனாக கிரது வென்பவா மணஞ் செய்துனா, அபுதி அருகுப்பை கோயந்தான் = அத திரி முனிவா அருகுபை பென்பவளைத் தழுவினா

ஸமிருதி, சூதமை, என்னும் வடசொற்கள் மிருதி, கமை பெனத் திரிந்து நின்றன உருத்திரன் என்றது அருகுபக்க உருத்திரனை பென்க. (அ)

கன்னியம் தமரி னருந், நதி தனனைக் கடிமணம் புரிந்தனன் வசித்தன் [தான் வன்னியைச் சுவாகை யனைந்தனன் பிதிடிகள் வசந்தையை யினிதினினமணம் முன்னம் யானுரைத்த தருமனெய் வந்ததின மனைவிய தாமொரு பதின்மூன் றநகலா தமபின் முகிழ்முலைச் சிரத்தை யடக்கருங் காமனை யுயிர்த்தான்.

(இ-ள்) வசித்தன் = வசித்த முனிவர், கன்னி அக் கடிபின் அருந்தி தனனை = அழிபாத அழகிய கடிபின் யுடைய அருந்தியை, கடி மணம் புரிந்தனன் = புதுமை யாகிய மனைவியைச் செய்தான், சுவாகை வன்னியை அனைந்தனன் = சுவாகை பெய்தவன் அகநினை யைச் சோகந்தான், பிதிடிகள் வசந்தையை இனிதின மணந்தான் = பிதிடேவர்கள் வசந்தை யென்பவளை யன்போடு கலயாணஞ் செய்தான், யான முன்னம் உரைத்த தரும தெய்வத்தினன் = யான முன்னாக் கூறிய தருமதேவனுடைய, மனைவியா அம் அ ஒரு பதின் மூன்று நல்லா தமபின் = தேவியா மாகிய அந்தப் பதின்மூவள்ளும், முகிழ் முலைச் சிரத்தை = அருப்பிய தனங்களை யுடைய சிரத்தை பென்பவள், அடக்க அரு காமனை உயிர்த்தான் = அடக்குதற் கரிப் காமன என்வென்ப பெற்றான்

வலித்தன் என்பது வசித்தன் என்றயிற்று ஐம்புலன்களையும் தனவசப் பட்டுத் தினவன், ஞானத்திற் சூழ்கொள்ளுருட்டவன் என்பவொருள் கூறுப, கடிமணம் சிரப

தமோருண சிருட்டி யுரைத்த அத்தியாயம். கசு க

பாகிய மணம் எனவும் பொருள் சா' என்னும் உரி சொல் அப்பொருள் படுதலை “கடி-
யென கிளவி” எனனும் தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தா னறிக. “அந்நலா” எனபதனை
அம் நல்லா என்ப பிரித்துக் கோடலுமாம் (க)

அருளிலக குமிவெஞ் செருக்கனை யீனாரு டிருநிதின் னியமனை யளித்தாள்
பொருவறு துட்டி மகிழ்ச்சியை யீநாள் புட்டிலோ பதனைப் பெற்று
டருடிகுற மேதை சுபனறனை யளித்தாள் கிரியைநற சமனையத் தமனை
யரிதினிற் பயந்தாள் புத்திரை போத னப்பிர மாதனை யளித்தாள்.

(இ-ள்) அருள் இலககுமி=கிருபையினை யுடைய இலககுமிதேவியானவள், வொம்
செருக்கனை என்னுள்=கொடிய அகநகரனைப் பெற்றாள், திருநி நல் நியமனை அளித்தாள்=
திருநி யென்பவள் நல்ல நியமன எனபவனைப் பெற்றாள், பொரு அறு துட்டி மகிழ்ச்சியை
நந்தாள் = ஓய்வில்லாத துட்டி யென்பவள் தருக்கன் என்பவனைப் பெற்றாள், புட்டி-
லோபதனைப் பெற்றாள் = புட்டி யென்பவள் உலோபன் என்பவனைப் பெற்றாள், புகழ்தரு
மேதை சுபன் தனை அளித்தாள்=கீர்த்தியை யளிகளினற மேதை யென்பாள் சுபனைப்
பிரசவித்தாள், கிரிபை = கிரியை யென்பாள், நல் சமனை அ தமனை அரிதின பயந்தாள்=
நல்ல சமன எனபவனையும் அ தக்கை, தமன் எனபவனையும் அருமை யாகப் பெற்றாள்,
புட்டி=புத்தி யென்பாள், நல் போதன் அப்பிரமாதனை அளித்தாள்=சிறந்த போதன் என
பவனையும் அடபிரமாதன் எனபவனையும் ஈனாரு டின-சாரியை (க0)

நாணயன் விரயற் பயந்தனள் டுபுவு நல்விவ சாயனை யுயிரி, தாள்
மாவொழிற் சாந்தி கேட்கலை யீனாருள் வாணித்தி சுகனறனை யளித்தாள்
காணவருஞ் சீர்த்தி யசனறனைப் பயந்தாண் முன்னவள் பயந்தியல் காமன்
பேணரு மகிழ்ச்சி தடவு ளாண்ட நிருவரை யுயிற் தனன் பின்னே.

(இ-ள்) நாண் — நாண் என்பாள், ஈபன் விரயன் பயந்தனள் = நயன் விரயன்
என்பவரைப் பெற்றாள், வுபுவும் நல் விவசாயனை உயிர்த்தாள்=வுபு என்பாரும் நல்ல விவ
சாயனைப் பெற்றாள், மாண் எழில் சாந்தி கேட்கல் என்னுள் = மாத்ரிமையாகிய ஆழவினை
யுடைய சுசாமியென்பாள் கேட்க ளன் என்பவனைப் பெற்றாள், வாண் சித்தி சுகன் தனை
அளித்தாள் = மேலாய சித்தி இடையினைப் பெற்றாள், காண் வரும் சீர்த்தி=அறிதற்குரிய
கீர்த்தி பென்பவள், யசன் ஈனை பயந்தாள் = யசன் என்பவனைப் பெற்றாள், பின்=
பின்பு, முன்னவள் பயந்தியல் காமன் = முன்னவளான சிரத்தை யென்பவள் பெற்ற
காமன் என்பாள், பேணு அரு மகிழ்ச்சி=விரும்பற்கரிய மகிழ்ச்சி, உள் தடவு ஆனந்தன்
இருவரை உயிர்த்தனன் = உட்கொருந்திய ஆனந்தனைச் சொல்லப்படா நின்ற இரு
வரையும் பெற்றனன் வுபுசு-எனவும் பாடபேதம் (கக)

கருதரும் பாவன் கொலையினை மணந்து வஞ்சமாய் கன்னியைப் பொய்யா
மருமக வினையாய் களித்தனன் பொய்யோன் வஞ்சனை தன்னொடு மலைந்து
வெருவரு நிரய ரென்னுமைந் தரையும் வேடினை மாயையென றோது
மிருமக ளிரையு மளித்தனன் மாயை புயந்தழிஇ மிருதுவின் தனனே.

(இ-ள்) கருத அரு பாவன்=நிராத்தற்கு மொண்ணாத பாவன் எனனும புறடன்,
கொலை யினை மணந்தது = கொலை யென்னும் பெண்ணைச் சேர்ந்து, வஞ்சம் ஆக கன்
னியை = வஞ்சகமாகப் பெண்ணையும், பொய் ஆம் அரு மகவினை ஆங்கு அளித்தனன்=
பொய் ஆகிய (நானம்) இல்லாத புத்திரனையும் மப்பொழுதே பெற்றாள், பொய்யோன் வஞ்

சனை ஓடும் அண்ணந்து=பொய்யான என்பான வஞ்சனை பென்னும் பெண்ணெறிஞ்சோந்து, வெறு வரும் நிரயா என்தும் மைந்தையுட்பயமுண்டாகும் நாகா என்தும் புத்திரரையும், வேதனை மாயை என்று ஓதும் இரு பகனிரையுட=வேதனை மாயை யெனது கூறபட்டுகின்ற இரு புதல்வியரையும், அளித்தனன் = உண்டாகுகிறான், மாயை புயம் தழீ மிருத்தா னன்றன் = மாயை பெனபாள (நிரயர் என்தும் புருடாது) தோள்களைச் சோந்த மிருத்தகளைப் பெற்றான் தழவி என்பது தழீ யென விகாரப்பட்டது

நிரயா என்றது ஈண்டு நரகங்களைப் பெனக அவையாவன —கோரம், சீழ்க்கோரம், அதிகோரம், அதிசீழ்க்கோரம், தரளதரம், பயாங்கம், காளராத்திரி, பபோற்கடம், சண்டம், மகாசண்டம், சண்ட கோலாலம், சண்டதரம், சரோருகம், சலவதி, வீமப, வீமவீடணம், கரளம், விகரளம், குலிசம், முக்கோணம், ஐங்கோணம், தாக்கதரம், ரிவாத்தும், எழநிலம், எட்டிநிலம், மாயை, தாக்கவொளி, இரௌரவம், மகா ரௌரவம், தம்ம, அதிசீநம், அதிவெப்பம், தீக்கணம், அம்போசம், சஞ்சிவம், சடம், விலோமம், கடங்கடம், தீவிரவேகம், கராளம், விகராளம், பிரகம்பம், கமலம், விகாரமுகம், கருமபாசம், பிரமருத்தனம், ருசிரமுகம், நேமிகாதகம், பீடணம், ரூபிபாகம், அநிபாகம், கிரகசம், அசிதாருவம் காரம், இரத்தச சீககுழி, சந்திரகுதம், கிரது, நிரபு, உசுவாசம், ரிசுவாசம், தாக்கம், நாதம், சுடபிரவாகம், பிரவகணம், கானம், அதிரகம், குபீரம், நகிராகியம், கடாவம், புருகுழி, அமேததியம், அபிபிரகம், உண்ணித்தானம், தாருணம், சங்கடம், வித்தரம், விகடம், வைத்தரணி, ஏகபாதம், கணிதாமம், பூரணம், அசிதாலவம், முத்திரகபம், மலகபம், தாலவனம், துயரம், கசுமலம், சமலமலம், ஆலகலம், மிதவிரும, விவாதம், இயமானகம், திரிபாதம், ஏகபாதம், அவீசி முதலிய விரிபடம் இருபத்தெட்டுக் கோடியெண்ணாவம் (கஉ)

சொல்லிய நிரயர் வேதனை தோயந்திட்டசுபரைத் துக்கரைப் பயந்தாளல்லசெய மிருந்து நோய்நரை துன்பம் வெகுளிபட டுமையரை யளித்தா னொல்லையிற் சுருக்கித் தமோகுண சிருட்டி யுரைத்தன னெனவருள் சுரந்து மல்லிடு துணிதோள் வாலிமாட புருவ வடிக்களைப் பணித்தவ னுரைத்தான.

(இ-ள்) சொல்லிய நிரயர் வேதனை தோயந்திட்டி = சொல்லப்பட்ட நிரயா என்னும் புருடாகி வேதனை யென்பாள் புணரது, அசுடரை துக்கரை பயந்தான் = அசுடர துக்கா எனவரைப் பெற்றான், அல்ல செய மிருந்து = துபததைச் செய்கின்ற மிருத்து வெனவன், நோய்நரை துன்பம் வெகுளி பட்டமையரை அளித்தான் = பணிநரை துன்பம் கோடமுதலிய கீழோரைப் பெற்றான், ஒலையில் = விரைவாக, தமோகுண சிருட்டி சுருக்கி உரைத்தனன் என = தமோகுண சிருட்டியைத் தொகுத்து கூறினென என்று, அருள் சுரத்து = இருபது மிருத்து, மல இடு திணி தோள் வாலி மாடபுருவம் = மற டோர செய்யும் வலிய புறங்களை யுடைய வாலியின் நெஞ்சினைப் பிளந்து செல்ல, வடிக்களைப் பணித்தவன் உரைத்தான் = கூபையாகிய அம்பனைச் செலுத்திய திருமால் கூறியருளினான் என்க.

மலபுத்தாவது சமரிபாதம், அவதூதம், பிரகோபணம், முட்டி, லோரிபாதம், வச்சிரபாதம், டாதோகதூதம், பிரமிருட்டம் என எண்கைக கரணங்களானுஞ் செய யாயிவது அவதூதம் சமரிபாதம் என்பது முதலி கரமபித்ததுப் பஞ்சாப போடுவது அவதூதம் என்பது புறக்கைபாற கீழே தள்ளுவது பிரகோபணம் இழுத்து வீழ்த்துவது முட்டி என்பது கையினை முட்டியாகப் பிடித்து இடித்தலாம் லோரிபாதம் முழங்கையினுலும் மணிக்கட்டுகளாலும் இடிப்பது வச்சிரபாதம் கைகளின் ஓரங்களாலும், மத்திமை அநாமிகை பெண்ணும் விரல்களின் னடுவே அங்குட்ட விரல வைத்த முட்டியி

நூலும் இடிபடது பாதோத்ததமாவது காலினர் றாககி யெறிவது பிரமிருட்டம் என்பது உடம்பு முழுதினும் இறுகப் பிடிபது வீழுந்தி யுழைக்குவது வாலிமாப்பு உருவ வெய்தமையாவது, திருமால் இராமாவதார மெடுத்தகாலத்து சூரிய சூமாரணை சுதகிரீவனது அரசையும் தாரத்தையுங் கவர்த்து துன்பம் விளைத்திருந்த வாலியை உதைத்தற்கு வாளி யேவிய சரிதபரம அதுனை “எடுத்தப டாரிடை பெற்றவாழ் பற்றியென நிளவல்-கடித்த லுத்தினுங் கழுத்தினுங் தன்னிரு கரங்கண்-மடுத்து நீக்கொண்ட வாலிமேற் கோலொன்று வாங்கித் - தொடுத்து நானொழி தோளித்து திராகவன றுமந்தான்.” எனனும் இராமாயணச் செய்யுளானும் அறிக

(கூட)

தமோருண சிருட்டி யுரைத்த அத்தியாய முற்றிற்று

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௮௩௨

ஒன்பதாவது

அரியயன் வரம்பெற்ற அத்தியாயம்.

எழுவீர்த் கழிநேடிவடி யாசிரிய விருத்தம்

அஃதாவது சிகண்ட ருத்திரமூர்த்தி பிரசன்ன மாதலும், திருமாலும் பிரமணு தத்தம் விருப்பினபடி வரத்தை யடைந்த சரித்திரத்தைக் கூறும் பாகமாக அரி = சத் துருக்களை யாழிப்பவன், அடிப் பிடாகளை யாழிப்பவன், திருமால் வரம் = மேலாய் பேறு.

காலமும் காலத் தளவையுங் கடந்து கருத்தளத் தறிவரும் பொருளாய் மூலமா மீசன் மலரய னுதலி னுதித்திடும் புதுமையென முகுத்தன் கோலமா ருந்தி மலரயற் பயந்த கொள்கையென சொல்கெனப் பசும்பொற சோலைவா யுறையும் கடவுளையாழ் முனிவன் கேட்டனும் மாயவன் சொல்வான்.

(இ ள்) காலமும் காலத்து அளவையும் கடந்து = கால தத்துவத்தையும் அதன் கூறுபாட்டையுங் கடந்து, கருத்து அளந்த அறிவு அரு பொருள் ஆய் = மனத்தினால் அளவை செய்தும் அறிந்த கரிய பொருளாகியும், மூலம் ஆம் = மூலகாரணமாகியும் விளங்கா நின்ற உருத்திரேசரர், மலர் ஆயன் றுதலின் உதித்திடும் புதுமை என = தாமரை மலரினமேல் இருக்கும் பிரமனது நெறியி னின்றும் தோன்றிய அற்புதம் என்ன? முகுத்தன் = திருமால், கோலம் ஆர் உந்தி மலர் ஆயன் பயந்த கொள்கை என = அழகு நிறைந்த (தமது) நாபிக் கமலத்தி னின்றும் பிரமனைப் பெற்ற தன்மை யெனனை, சொல்க என = சொல்லி யருள்க வென்று, பக பொன் சோலை வாய உறையும் கடவுள் = பசிய பொன் மயமான (கற்பகதருச) சோலைவினிடத்து வீற்றிருக்கின்ற இத்திர னும், யாழ் முனிவன் = யாழாசிரியராகிய நாரதமுனிவரும், கேட்டனும் = கேட்குதலும், மாயவன் சொல்வான் = கூடாமூர்த்தி கூறுவா ராயினர் என்க

(௧)

உலகமோர் மூன்று மிடிந்துபா நாகு முழியி னிறுதியி னேங்கு மலைபுரண் டன்ன வெறிதிறை புரணடு மறிதரும் வாரியி னுப்ப ணலாகதிப் பரிதி யாயிர மெழுந்தாங் கவிராமணிச சூட்டரா வணையிற் கொலைமுத்தொழுதுநீமியந்தகுகைக் கொண்டல்கண்ணடுமின்றையெனறே

(இ - ள்) ஓர் மூன்று உலகமும் இடிந்த பாழ் ஆகுங் னுழி இறுதியின் = ஒப் பற்ற திரிலோகங்களுஞ் சரிந்து அழி வெய்துகின்ற னுழியாகிய கடைக காலத்தில், ஓங்கும் மலை புரண்டு அன்ன=உயர்ந்த மலைகள் புரண்டாற்போல, எறி திற புரண்டு மறிதரும் வாரியில் நாட்டண = (மணிகளை) வீசும் ஆலைகளானவை புரண்டு விழுகின்ற பிரளயசலத் தின் மத்தியில், அலர் கதிர ஆயிரம் டரிநி எழுந்தாங்கு=டர்ந்த கிரணங்களை யுடைய ஆயிர ஞ் ரூரியர்கள் உதடஞ் செயதாற்போல, அவர் மணி குட்டு அரா அணியின் = பிரகாசிக் கின்ற இரத்தினங்கள் வாய்ந்த உச்சித்தலைகளை யுடைய சேட சயனத்தில், கொலை பழுத்து ஒழுகும் அம் மேயி தடம் கை கொண்டல் = கொலைத்தொழில் முதிர்ந்து விளங்கும் அழகிய சக்கராயுதத்தை யேந்திய நீண்ட கையினை யுடைய நிலமேக மானது, கண் துயின்ற து= அறி துயில் செய்தது

இன ஐ-சாரியை அன்று-ஏ அசாரிலைகள், கம்பமுடிவில் வந்த பிரளய சலமத்தியில் அனந்த சபனத்தினையிடு திருமால் அறிதுயில் செய்தனா என்பது கருத்து கொண்டல் போன்றனைக் கொண்டல் என்றது உடம்பவாருடைய கொண்டல்=நீர் கொள்ளுதல் யுடையது ஆங்கு என்பது “உலக முவாய் வலனேர்பு திரிதரு - பலாபுகழ் ஞாயிறு கடற் கண்டாய்கு” என்றது போல உவமப் பொருளில் வந்த இடையொல.

பாசடைத் துளவம் துயல்வரு தடநதேநாட் பண்ணவ னுநதியம் தடத்தி னேசனை யொருநா நகன்றுநீன போய்வி யொள்ளி, நாயிரம் விரிந்தது, தேசுறு கதினோ ராயிர மெறிக்குஞ் சேட்டி னம் பரிநுயிற பொலிந்தது மூசுவண டரற்ற முருகுக்கொ புளிக்கு முள்ளரை முளரிபூத் ததுவே.

(இ-ள்) பசு அடை துளவம் துயல்வரு தடம் தோள் பண்ணவன்=பசுமையாகிய இலைகொண்டு முற்றிய துழாய்மலை யசைகின்ற பெருந்த புயல்களையுடைய திருமாலினது, அம் உகதி தடத்தின=அழகிய நாபியென்றை தடாகத்தின்கண், ஒரு நூறு ஓசனை அகன்று நீண்டி ஓங்கி = நூறு யோசனையளவு பருந்தும் நீண்டியாகதம், ஓன் ஆயிரம் இடத்தி விரிந்து=ஒளி பொருந்திய ஆயிரமிதழகளை பலாத்தி, தேசு உறு ஓர் ஆயிரம் கதிர் எறிகுஞ்=விளக்கமுடைய ஆயிரம் கிரணங்களைக் கொண்டு பிரகாசிக்கின்ற, சேடு இளம் பரிநுயின் பொலிந்தது = ஆகாபத்தினக் னுள்ள இளஞ் சூரியனைப் போலக் காணப்பட்டு, மூசு வண்டு அரற்ற=மொய்க்கின்ற வணிகன் ஒலித்தல் செய்ய, முருகு கொட்டிளிக்கும முள் அரை முளரி பூத்தது = டேனைப் பிலிற்றுக்கின்ற முட்கள் பொருந்திய நாளந்தை யுடைய தாமரை மலரானது ஆலாபத்து

திருமாலினது நாபியாகிய தடாகத்தில் ஆயிரம் யோசனை அகலமும் அவளவு நீளமுடிகொண்டு ஆயிரம் கிரணங்களை யுடைய சூரியனைப் போல விளங்காநின்ற ஆயிர விதழத்தாமரை (சுகந்திரகமலம்) தோன்றியது யோசனை-யகரம்கெட்டு ரின்றது. (ங்)

தாமரை புர்த்தித் தடத்தினிற பூப்பத் தாமரைக் கண்டியில் வோனை நாமகள் கொழுக னண்ணிமண ணளந்த நளிநமென கரத்தினுற நடவித் தோமறு யோகத் தருந்தாயி லெழுப்பித் துளவினோன் மாயையின் மருளா வேமழற் றிலவாய்த துயினதீ யாரை யெனங்கைத் திறையவன் புகல்வான்.

(இ-ள்) தாமரை=தாமரை மலரானது, உந்தி தடத்தினில் பூப்ப = நாபியாகிய தடாகத்தின்கண் மலர், தாமரை கண் துயிலவோனை=தாமரைக்கண்ணை முழித்து அறி துயில் வெய்கின்ற மாரணக்கடவுளை, நாமகள் கொழுக னண்ணி=சரசுவதி நாயகனாகிய பிரமதேவர் அடைந்து, மண் அளந்த நளிநம மென கரத்தினுற தடவி=பூமியையளந்த

தாமரை மலர்போன்ற (பா.தங்களைத் தனது) மிருகவாகிய கைகளினுடைய பரிசித்து, நோய் அது அரு யோகத்து துயில் எழுப்பி = குறைய மில்லாத அரிப போகநிறைந்த இனமும் விழிக்கச் செய்து, துளவினோடு மாயையின் பருளா = (அகத்த) திருமாலினது மாயை மிழை மயக்குண்டு, ஏமம் உற்று அலை வாய் துயின்ற நீ = உலகத்தின் (பித்தம்) கொண்டு இச்சமுத்திர மத்தியிற் றாகவுகின்ற நீ, யாரை என = யாவன் என்று வினாவு, இறையவன் னகைத்து புலவான் = நாரணமூர்த்தி புனங்கிடபுறம் சொல்லவா ராயினா.

அவ்வான் துயின்ற நாரண மூர்த்தியைப் பிரமதேவ னோடும் திருவடிபைப் பிடித்து எழுப்பி, பின்னர் திருமாலினது மாயையினால் அவ்வான் துயிராய் மயங்கித் துளவுகின்ற நீ யாவன் என வினாவத் திருமால் னகைத்துச் செபபுவா என்பதாம் (சு)

உலகத்தை நினைவு மள்ளியுணர் டகத்தி னொருபுடை விடபுதுநா ரணையின் கலைவலா யாரை நீயென வறியான போலெனின வினவலுய கடவுண் மலரய னுலக மனைதையு மீனற தாதையா னெனமறை வடித்தோ யலகினின் சோத்தி யறிவெனென னகட்டிட புருநுலகனைத்துநோக் குதியால்.

(இ-ள்) யான் = நான், உலகு அனைத்தினையும் அள்ளி உண்டு = உலக முழுவதையும் வாரியுண்டு, அகத்தின் ஒரு புடை விடத்துப் நாரணன் = உளவிடத்திலுள்ள டகத்து வைத்திருக்கின்ற நாரணனாகும், கலை வல்லாய் = கலைகளில் மிகக் பரிசுத்தியுடையவனே, நீ யாரை என அறியான போல எதிர் வினவலும் = நீ யாரென்று அறியாதாபோல எதிராகக் கேட்குதலும், கடவுள் மலர் ஆயன் = தெய்வத் தன்மை பொருந்திய தாமரை மலர் சான்றாகிய பிரமன், யான் = நான், உலகம் அனைத்தையும் காணத் தான் என = உலக முழுவதையும் சிருட்டித்த பிராவென்று கூற, மறை வடித்தோய் = வேதங்களைத் தெளிவாக வறிந்த பிரமனே, நின் உலகு இல சோத்தி அறிவென = எனது அளவில் ௧௦, ௦௦௦ பெருமையை யான் அறிவேன, என அகம் உள புருநது = எனது வயிற்றினுட்புறமெனத்து, உலகு அனைத்தும் நோக்குதி = உலக முழுவதையும் பார்க்குமென யாரை-ஐ சாரினா

நான் உலக முழுவதையும் வயிற்றி னோடிக் கத்து வைத்திருக்கும் நாரணனென்று கூறி, அறிபாதவரைப் போலப் பிரமனைப் பார்த்து நீ யாரென்று கேட்டனா நானே உலகநகரைப் பென்று பிரமன் கூற, எனது வயிற்றினுள் உலக மிருத்தலைப் பார்த்தறிவாயாக என்று திருமால் கூறினா என்பதாம் அறிவென-தன்மை பொருமை வினேமுறது ( )

என்னலும் வயிற்றிற் புருந்தெழு கடலு மெழுபெருந் திவுமே மூலகு மன்னிய புலன் மனைதையு நோக்கி மனத்திறம் பூதுறும் காலேந னுன்னிய வாயி லொன்பது மாயோன் சுருக்கலும் வரும்வழி யுணரான் பொன்னிதழக்கமலநாள் மெனறுனையித்போந் துயர்பொருட்டில்லவாதன்னால்.

(இ-ள்) என்னலும் = என்று (நாரணமூர்த்தி) நவிலலும், வயிற்றின் புருநது = (பிரமணவன்) வயிற்றி னுள்ளே சென்று, எழு கடலும் = ஏழு சமுத்திரங்களையும், எழு பெரு தீவும் = ஏழாகிய பெரிய தீவுகளையும், எழு உலகும் = (சீழ்மேலுள்ள) ஏழுலகங்களையும், மன்னிய புலனம் அனைத்தையும் நோக்கி = பிழைத்துள்ள (முறையை) அண்டபுலனங்கள் எல்லாவற்றையும் பார்த்து, மனத்து இறம்புகுது உறு காலே = தன்மனத்தில் அதிசயங்கொண்ட பொழுது, மாயோன் = நாரணக் கடவுள், துன்னிய ஒன்பது வாயிலும் சுருக்கலும் = (சரித்திரம்) பொருந்திய நவத்துவாரங்களையும் ஒக்கருதலும், வரும் வழி உணரான் = (வெளியே) வருதற்குரிய மார்க்கத்தை யறியாதவனாய், பொன் இதழ்க் கமலம் நாளம் மென் துப்பில் போலது = மென் போன்ற இரத்தளை புடைய (நாபித்)

தாபரை நள்ளக்கணுள்ள மிருதுவாகிய துணைவழிபாக வெளிகொண்டு, உயர் பொருட்டில் வந்தனன்=உயர்வாகிய தாமரைபடும் பொருட்டின்கண் வந்திருந்தனன்.

பிரமன் நாரணக்கடவுளின் வயிற்றிற் புகுந்து உலக மெல்லாவற்றையும் பார்த்து ஆச்சரியம் கொள்ளும் காலத்து, நாரணர் நவத்துவாரங்கடையு மொடுக்க, வெளியே வரு தற்கு வழி யறியாதவனாகி உத்திக் கமலத் துவார வழியே வந்திருந்தனன் என்க நவத் துவாரங்க ளாவன.—கன இரண்டு, மூக்கிரண்டு, செவி இரண்டு, வா யொன்று, குத மொன்று, குறி யொன்று. உணராரண-வினைமுற்று எச்சப்பொருளில் வந்தது. (சு)

போதரு நெறிகள் யாவையுந் சுருக்கி யெனனெனன் என்கட்டினிற் பொதியா வேதையில் வெனிற் கொணமுட நினைத தியா துகொ லுலகனைத் தினுகரு தாதையா னெனனை நிகருதுங் கடவு ளெவாகொனீ சாதுறுதி யெனது மாதவனமுறுவல்கோட்டி யோர்வினையாட்டயாந்தனன்மனக்கொளேலெனது.

(இ-ள்) போதரு நெறிகள் யாவையும் சுருக்கி = போதலைச் செய்யும் வழிகள் எல்லாவற்றையும் ஒடுக்கி, எனனை நுன் அகட்டின பொதியா = எனனையு முனது வயிற்றி லடக்கி, ஏதம் இல வெனிற் கொணமுட நினைந்த யாது கொல்=சூற்ற மிலலாத வெதநி யைக் கொள்ளுமா னுன்னியது எனனையோ, உலகு அனைத்திலுக்கும் தாதையான்=உலக மெல்லாவற்றிற்கும் தந்தை யானே யாகும், எனனை நிகா உதும் கடவுள் எவர் = எனனை பொத்திருக்குங் கடவுள் வேறு யாரிருக்கின்றனர், நீ சாதுறுதி எனலும் = நீ சொல்லா யென்று கூறுதலும், மா தவன்=சீதேவி நாயகனாகிய பதுமநாபன், முறுவல் கோட்டி = புனனகை செய்து, ஓர் வினையாட்டி அயர்ந்தனன்=(பிரமனே) ஒரு வினையாட்டாகச் செய தேன் (ஆகலால்) மனம் கொள்ளேல் எனனை = (நீ) மனத்திற குறையாக்க கொள் ளாதே என்று இன் கொல் அசைகள்.

இது முடிவாகிய செய்துந் குளகம் நீ என்னும் பெயர்ச்சொல் வேற்றுமையுருபேற சூங்கல் சின் உயர்ந்து உயர் எனத் திரித லன்றி, துன் எனத் திரிதலு மமைக்கபடியி லுங்கனம் “பண்ணிய தழல்காய பாலனா நீபோற் பாவமுன் பறைநுதா லீனைய புண னியம் பின்சென தறிவினுக கரியப் புகுந்ததோர் யோகினிற் றொலிந்த - நுண்ணிய பெருமை யெனினு நம்பின பெருமை துன்னிடை யொடுக்கநீ வந்தென் - கண்ணினுண் மணியிற் கலந்தனை கனகை கொண்டசோ ளேச்சரந் தானே ” எனக் கருவூர்த் தேவர் திருவிசைப்பா முதலியவற்றில் அருளப்பட்டதனும் அறிக (எ)

உலகனைத் துணையு மெளிதினி னுயிர்த்தா யுன்னையார் நிகாவருங் கடவுண் மலாசெழுங் கமலத் துதித்தலாற கமல னெனுமபெயா மருவிபென மகவாய் நிலைபெற வேண்டு மெனமல ரயனு மகிழவுட னுங்கவை நேரா வல்கில்கோக் கடவு ணுமிரு வருமே யனறிவே நிலையென வறைந்தான.

(இ-ள்) உலகு அனைத்தினையும் எளிதின உயிர்த்தாய் = உலகமெல்லாவற்றையும் இலகுவிற் சிருட்டித்தனை, உன்னே நிகாவருங் கடவுள் யார்=உன்னே நிகாத்த தேவர்கள் வேறியாருளா, செழு கமலம் மலா உதித்தலால்=செழுமை யாகிய தாமரைப்பூவினின் தும் நீவந்தமையால், கமலன் எனனு மபெயா மருவி=கமலன் என்னு நாமத்தைப் பொருந்தப் பெற்று, என மகவு ஆய நிலைபெற வேண்டும என=எனது குமாரனாக நிலைபெற்றிருக்க வேண்டும் என்று கூற, மலா அபுனம்=பிரமனும், ஆகரு அவை மகிழவு உடன் நேரா = அவனுரைத்தவைகளை யெல்லாஞ் சந்தோஷத்துடன் அங்கீகரித்து, அலகு இல் சீர் கடவுள் நாம இருநரும் ஏ அனறி=அளவில்லாத சிறப்பினையுடைய கடவுளாயினவா நாவக

இருவருமே யல்லாமல், வேறு இல்லை என அறநூலாசிரியர் வேறு (ஒருவரும்) இல்லை பொன்றுகொன்னான் நிகா வரும்-இதில் வாதுகளை வினை கோரா-உடனொட்டெச்சம் (அ)

பித்தாபோன் மனத்திற் பிறந்தன வாளா பித்தற்றுவு நெயனகொன்னமுதக் கோய, மத்தமுமறுகுமவளா பிறைககொழுந்துமபவ்வளாசனா பிசைவ்வைந, ந முத்தவெண்ண முறுவற கனிபடு துவாவாய முவிழமுலை பொருநருந கலைத்து, த தத்துவங் கடந்த முக்கண்ணை பெருமான நனையுண ராதுநீ பென்னான்.

(இ-ள்) நால் முகத்தோய்=நான்கு முகங்களையுடைய பிரமனே, நீ=நீ, மத்தமும் அறுகு மவளா பிறை கொழுந்து ம=ஊமத்தமும் அறுகும கலைகளாபெறுகின்ற பிறைக் கண்ணியும், பவளம் வார் சடைபிசை வ்வைந = பவளம் போன்ற நீண்ட சடாமுடி யினையுடைய தரித்தருளிய, முத்து அம் வெண் முறுவல் = முத்துக்களை - போன்ற அழகிய வெண்மையாகிய பறக்கையுடைய, கனி படு துவா வாய = (கோவை) பழத்தைப் புவன்ற சிவந்த வாயினையும், முகிழ முலை = அருப்பிய தன்மையுடைய முடைய உமா தேவியாரை, ஒரு மருங்கு அமைத்து=ஒருபக்கத்தில் வைத்து, தத்துவம் கடந்த முக்கண் எம் பெரு மான தனனை = தத்துவங்களை யெல்லாம் கடந்து நீன்ற திரிநெத்திரராகிய எங்கள் சிவ பெருமானே, உணராத=முழுமுதற் பொருளென்று அறியாமல், பித்தா போல் = பைந்திய காரரைப்போல், மனத்தில் பிறந்தன வாளா பித்தறுவது எவன் கொல்=மனத்திற் றோன்றியவற்றை யெல்லாம் சுமமா பித்தறுவது எனையோ

முகிழ்முலை - வினைத்தொகையுடைய பிறந்த அன்மொழித்தொகை தத்துவங் களாவன - ஆனம் தத்துவம் இருபத்து நான்கும், வித்தியா தத்துவம் ஏழும், சிவ தத்து வம் ஐந்துமாகிய முப்பத்தாறுமாக. இவையே தொண்ணூற்றாறு ஆகவும் விரியும், கொல் ஐயப் பொருளின்கண் உட்கருது (க)

எனவுளவ கண்ணு நான்குமுகக் கடவு ளொங்குரி வலம்பொட்ட யரும் வளைதுழா யலங்கற் கடவுளா நீயு மலாப்பொகுட மிறைநரு மியானு நினைவுரு தேவ ரெவரினு மேலாய நிதபவா நமமில்லா ருயாநதோர் களைகடல் வயிறு கிறியமத தெறிந்து கடைந்தற தெறித்தகா முகிலே.

(இ-ள்) என = என்று (திருமால்) கூற, நான்குமுகக் கடவுள் என்பது கண்ணு = பிரமதேவன் கோபமுறது, களை கடல் வயிறு கிறிப=ஒலிக்கின்ற (பாற்) சமுத்திரத்தின் அகம் கிறியுமபடி, மத்த எறிந்து கடைந்து = (மந்திரமலையாகிய) மத்தினைச் சுழற்றிக் கடைந்து, அமுது எடுத்த கா முகிலே=அமித மெடுத்தளித்த நீல மேகமே, களி இளம் வளைபாடிக் ஆயுரும்=(மதுவண்ணலால்) களிப்புற இளமையாகிய வளைகள் பாடிக் களிப் பாடாநின்ற, துழாய் அலங்கல் வளை கடவுள் ஆம் நீயும் = துழாய் மால்பைப் புனைந்ததெய்வமாகிய நீயும், மலா பொகுடிக் உறைநரும் யானும் = ஊமரைப்புற கொட் டையிலிருக்கின்ற நானுமே, நினைவுரு தேவா எவரினு மேலாய நிதபவா=தியாஸிங்கப் படுகின்ற தேவர்கள் எல்லாரினும் மேலான கடவுளராய நிதபவராகும், நமமில் உயாந் தோர் யா=எம்மினின்றும் மேலாய கடவுளா யாவருளா (க)

என்றது முகுந்த னிளங்கை கோட்டி நாளிரு ளொளியுற விருண்கி துன்றிய மாயைப் படாமபுதைத் திடலிற் றுரியமாயத் துரியமுங் கடந்து நின்றபே ரொளியாக் திங்களங் கண்ணி நிமலனை யுறிந்திலே போலு மன்றயா னறில வென்றுநற் பரனை மனத்திடை யிருத்துமேல் வையினில்

(இ-ள்) என்றனும் = என்று (பிரபன்) கூறுதலும், முருந்தன இள நகைகோட்டி = திருமால் புதுமுதுவல செய்து, ஈன் இருள் ஒளி உற இருண்டு துனறிய = மடுகிசியும் ஒளி யாகி நிறக (அதனினினதும்) கருமையுறு நிறைந்த, மாயை படாம் புதைத்து இடலின் = மாயையாகிய திரை (நீனனறிவை) மூடி மறைத்ததனால், துரியம் ஆம் = துரியப் பொரு ளாகியும், துரிபமும் கடந்த நின்ற பெரு ஒளி ஆம் = துரிய அவததையினையுக் கடந்து விளககா நின்ற பரஞ் சோதியு மாகிய, அம் திங்குள கண்ணி நிமலனை அறிந்திலை = அழ ரிய பிறைக் கொழுந்தை யணிந்த நிருமல சிவத்தை யறிந்தாயலலை, யான் மனற அறிவன் என்று = நான் தெளிவாகத் தெரிந்துள்ளேன் என்று சொல்லி, தற்பரனை மனத்து இடை இருத்தும் ஏலவையின் = தற்பரசிவத்தைத் தனது நிறுதயத்தின்கண் வைத்துப் தியா னித்த போதில்.

பிரமதேவன் எம்மிருவரையு மன்றி வேறு உயர்வுடைக் கடவுள் ஒருவரு மில் ரென வரைக்கத் திருமால் அதனைக் கேட்டுப் புனசிளிப்புக கொண்டு பிரமனே ! நீ மாயை மறைப்பினால் துரியாதிதப் பரஞ்சோதிப் பொருளை யறிந்திலை யான் ஈன்றாயத் தெரிந் திருக்கின்றே னென்று அந்தப் பரசிவத்தைத் தியானி தனா என்பதாம் “ஏல்வையினில்” எனனுஞ் சொல் வருஞ் செய்யுட்களுள்ள “தோன்றியது” எனனுஞ் சொல்லைக் கொண்டு முடிதலாற் றுளகமாம் மாயை யானது நள்ளிருளினால் கரிபதா கலின் “நள்ளிரு ளொளி யுறவிருண்டு-துன்றியமாயை” எனவும், இருபொருளி லிடைமினது மறைத்து நிற்குந் திரைபோல ஆனமாச சிவத்தை யறிய வொட்டாது மறைத்து நிறதலின் “படாம்” என வும், மறைப்பினால் அவத்தை வயப்பட்ட ஆன்மாவுக்கு அநீத மாய பரம்பொருள் ஆறியப் படாதாகலின் “நிமலனை யறிந்திலை” எனவுக கூறப்பட்டது அவத்தை சாகிரம், சொப் பனம், சுருத்தி, துரிபம், துரியாதிதம் என ஐந்துவகைப்படும், இவற்றுள் துரியம் துரியா தீதம் என்னும் இரண்டுமே சிமூலவத்தையிற துரியம் துரியாதிதம் எனவும், மேலாவததை யிற துரியம் துரியாதிதம் எனவும், மத்தியாவத்தையிற சாகிர துரியம் துரியா தீதம் என வும், பிரேரகாவத்தையிற துரியம் துரியாதிதம் எனவும் வருககப்படும் அவையாவன செ த்து சீவியாதிருப்ப பிரானவாயு புருடத்தத்துவ மிரண்டு ருக்குற மெய்யுணைபக காண் பித்து நாபியிற சீவியாதிருத்தல் சிமூலவத்தையிற துரியமாம் பிரானவாயு சீவியாதிருப் பப் புருடத்தத்துவ மெனனும் மேலவருஞ் சாகிரத்திற சுகபாய நான நித்திரை செயதே மெனப்பற்றை குகிககப்படுத்தியோ மாத்நிரத்தை விடய்கிந்து, இலையகத்திற் சீவித்து நிறதல் சிமூலவத்தையிற துரியாதிதமாம் ஆனமா ருக்குமைக்குக் காரணமாகிய சுத்தி தத்துவ மெனனும் விருதுவுடன் சோகது நாபியில் மாயையுடன் கலந்து சீவியா நிறதல் மேலாவதத்தையிற துரியம் கலாதி பஞ்ச கஞ்சுக புருடன் குகருமைக்குக் காரணமாகிய சிவத்தத்துவ மெனனும் காத்ததுடன் சோகது இலிக்கத்தில ருமலமல்தொடு சோகது நிற தல் மேலாவதத்தையிற துரியாதிதம் ஒருபொருடாக் துரத்திற் கணு விசாரித் தறிவோ மெனப்பது மத்தியாவத்தையிற சாகிர துரியம் அநகனம் கண்டவிடத்து நாம் சாதிக்கி னது மறநி மத்தியாவத்தையிற சாகிராதிதமாம் சினமாத்திரமாயத் தனைக் காண டல் பிரேரக அவத்தையிற துரியமாம் சிவத்திற கொப்பாகச் சிவத்தத்துவா பி வியத்திமா னைத் தன்னைக் காணப்பது பிரேரகாவத்தையிற துரியாதிதமாம். (கக)

சேட்டிளம் பரிதி முதலிய கோளு முடுக்கஞ் தொடுத்தவீரல் தொடைய ரேட்டினை மீது துயல்வரத் திங்கட் கண்ணிருழ் செஞ்சடை மௌலி யோட்டற நிவந்த வண்டப்பித் திகையி னுரிஞ்சு வேழ பாதல முருவுந் தாட்டுனை பெயர்த்து மறைகளு மறியாத தனிப்பொரு டோன்றிய தனறே

(இ-ள்) மறைகளும் அறியாத தனி பொருள் = வேதங்களினாலும் தேடியறியப் படாத ஒப்பற்ற பரம்பொருளானது, சேடு இளம் பரிதி முதலிய கோளும் = பெருமை

யாவிய இளமை பொருப்பிப் தியவன முயல ய ரெகங்களும, உடுக்களும -- நட்சத்திரவய கருபாகிய புட்டங்களும, தொகுத்தா மொடையல = பெருக்க பட உருவிற்கு மாயை யானது, துணை தோள் மீது துயல் வர = இரு பங்குகளி விட்டது அசைபவும், கண்ணி தங்களு குறு செம் சடை மெளவி = இளஞ்சுந்திரன் புறந்து விளங்கு சிவந்த திருச்சடை முடியானது, ஒழி அற நிவந்த அண்டம் பித்திகையின் உரிநீர்தம் = (சுனக்குமேல) உயாவின் நி போதிகி விளங்கும் அண்டச் சுவரில் முட்டவும், பாலம் ஏற உறவும் துள்ள தாள மெய்த்துப்பரந்த இடமாயிப் கீழலாக மேலுழைக்கடத்து விளங்கும் இரு திருவாழ்க் காயு மெடுத்து நடந்து, தோன்றியது = பிரசன்னமாயிற்று

பரசிவன் அவாகரு முறைனதே தோன்றிக் கிரகங்களும நட்சத்திரங்களும தோரியப் பெருபுத்த மாயைபோல விளங்க, சடாமுடி அண்டச்சுவரை யுறோருச் சீழலாகவாட்டாய் முருவி விளங்கு திருநெருக்கியா டெயாத்து வைத்து நடமாட எனபுறம் இது வேதந்தனது லிசுவரு-புதை விளக்கிய வாறும் இவ்வண்டம் பபநேர நாய்விடத்து விபுதி மானமிய முறைத்து விட்டது கூறப்படுதல் காண்க கோரு முடுக்களும மாயை யெனவே, அம் மனையவர்கள் வரையுற் றோளந் திருநீரின் வெளபுறு குறிக்கப்படுக தோடறினை, காட் டினை யென-புதற்கற முறையில் என்றோ போல வந்த பொன்னிலை மாறலாம் "ஏழ பாதல்ம்" என்பதற்கு ஏழாவதாயுள்ள பாதலத்தையும் எனக் கொள்ளலுமொன்று (க)

பொற்றரு விழுது விட்டெனப் பிடந்த புரிசடை வெண்ணிலா பெறிப்ப நெற்றியங் கண்ணிற மறுநாட ரெறிப்ப நீற்றொளி மெய்மமுழு தெறிப்ப வொற்றைவொள சங்கக குறையற தெறிப்ப வருகெழு குலவே திரித்து முற்றுகீரக கட லிற மயியனாய்ப்போது முதலவனயா ரெனயா னுரைத்தான்.

(இள்) மொள தரு விழுது விட்டு என கிடந்த = பொன்னு செம்பயாட்ட மா மானது விழுது விட்டாற்போல விளங்கிய, புரி சடை வெள நிலா எறிப்ப = முற்றிய சடை முழக்கண் வெள்ளிப் பந்திரிகை வீசவும், நெற்றி அம் கண்ணில் தழை கடா எறிப்ப = நெற்றி யின்குணுள்ள அழகிய விழிகளி றினதும் அகநினைச்சடா வீசவும், மெய் முழுது நீறு ஒளி எறிப்ப = திருமேனி யொழும் விட்டிட பிரகாசம் தோன்றவுட, ஒற்றை வெண் சங்கக குறை அழகு எறிப்ப = (ரெலிகளி விட்டது) தனிமையாய் வெள்ளிப் சங்கக குண்டலங் களின் அழகு பிரகாசிக்கவும், உரு கெழு குலம் வேல திரித்து = அச்சம் விாத்தலையுடைய குலாயுதமாயிப் வேறுபடையை சமரநி, முற்றுகீர கடலில் = விரைந்த நீரினைக் கொண்ட இக்கடலி விட்டது, மயியன் ஆய போதும் முதலவன் யார என = தனித்துவ குை வருகின்ற தலைவன் யாவன் எனது, அயன் உரைத்தான் = பிரமன் கேட்டான்

விட்டது என்பது விட்டெனப் தொகுத்தல் விகாரப் பெற்று நின்றது பொன்றந் சடைக்கும், விழுது நெற்றிக்கெடும் உவமான மாயிற்று. சடையில் நிலவெறிப்ப, கண்ணிற சடா எறிப்ப, மெய்யில் நீறு எறிப்ப, (செவியில்) குண்டலம் எறிப்ப, குலஞ் சுழற்றித் தனிப்பது இக்கடற்கண் நடந்துவருந் தலைவன் யாவன் என்று பிரமன் கேட்டான் என்க. கடவுளரென வெண்ணிய தப்பினும் பாங்கு மேலாய் குடமுழு செய்கையு முற்றுகைலின் "நீதலவன் யா" என்பதுமன விவப்புறம் மொழிந்தான் எனக் செவி என்பது சார்பு பற்றி வருவிக் கட்டிது (கூட)

உரைத்தலு முயாவான் முழக்கி ரென்ன வொருமணி கிடந்தநீரின் மாப னிரைத்தபைத் தலைய பாம்புனை குறும்பு நீற்றொளி யினிலா வெறிக்கும

வரை, ௧,௧௨-௩ நிணிகோண முழுவலாள் செய்ய மலர் தொழுதெழுந்தேத்தி
வினாச்செழுந் கமலப் பொருட் டா சிருக்கும வேதியும் கங்கையை புகலவான்.

(இ-ள்) உரைத்தது = (பிரமன் இவ்வாறு) கேட்டவன், உபா வான் பழ கதிர்
என்ன = உயர்ந்த ஆகாயத்தின் கண்ணுள் இளஞ் சூரியனைப்போல, ஒரு மணி கிடந்த நீள
மாம்பன் = ஓடிவந்த கெத்ததுவ ரத்தினம் தங்கப்பெற்ற நீண்ட மாம்பின் யுடைய நாரண
முத்தி, நிரைகுந பை தலைப் பாம்பு ஆனை ஆறது = வரிசையான டட்டத்தலைகளை யுடைய
பாம்புப் பாயலை விடுத்தது, நீறு ஒளி இள நிலா எறிக்கு ம = திருநீற்றி நெளியாகிய இளந்
சுந்திரிகையைக் காலாசினம், வரை தடம் நிணி தேள் மழு வல்லான் = மலைபோன்ற
பெருந்த வலிமை யாகிய திரு புயங்குளை யுடைய மழவாயுந் கொண்ட மாதேவனது,
செய்ய மலர் ஆடி தொழுது எழுந்த வத்தி = சொமையாகிய மலர்போன்ற பாத்தங்களை
வணங்கி யெழுந்தது ஆதிதது, விரை செழு கமலம் பொருட்டி = வாசனையுடைய பெழுமை
யாகிய நாமரைப் பொருட்டின கண, அரக இருக்கு ம வேதியன் கு = வீற்றிருக்கின்ற
பிரமோவனாகு, இவை புகல்வான் = இவற்றைச் சொல்லுவான். (கசு)

உலகமும் நெனவாயும் பணைத்தவையளித்து மொடுக்கியும் கடைபுகம் தோறு
மலகிலா வினையாட் டாயாவன யாவன யாவன பயங்கனன றுல
நிலைபெற வமைத்த சத்தியா னவனை நீறுநீர் தொளிந்தழம் பிறமயின
மலைவந்ததோன்றாது சயகரலிவனாள் வணங்கெனப் பேருணாவளித்தான்.

(இ-ள்) உலகம் மற்று எவையும படைத்து = உலகங்கலையும் மற்றைய எல்லாவற்றையும்
நிறுத்தித் தம, அவை அளித்து ம ஒடுக்கியு = அவற்றைக் காத்தும் அழித்தும்,
கடைபுகம் தோறும அலகு இலா வினையாட்டு அயாவன யாவன = ஊழிக்காலங்க டோ
றும அளவிலலாத திருவினையாடல்களைச் செய்வோன் என, நீள பார்ப்பவ யாவன் =
உலகையும் பிரப்பித்தவன் என, அவன் = அகமனமுள்ளவன், நீறு டுந்த ஒளிர் தழல்
பிறமயின = திருநீறானது புக்கப் பெற்று விளங்கும் அச்சினிப் பிறம்பைப்போல, மலைவு
அற தோன்றும் சங்கரனது = மயக்கம் நீங்குமாறு வெளிப்பட இட சங்கரனே யாம்,
யானைநான், தால் ம நிலைபெற அமைத்த சத்தி = (இக்கடவுள்) உயிர்கள் நிலைபெறுமாறு
நியமித்த சத்தியாகும (ஆகலால்) இவன் தான் வணங்கு என் = இக்கடவுளது பாத்தங்களைப்
பணிவாயாக வென்று, பெரு வணாவு அளித்தான் = பேரறிவு தோன்றச் செய்தான்

உலகமெல்லாவற்றையும் படைத்துக் காத்து அழிப்பவனும், அழிக்காமைதோறும்
அளவிலாத திருவினையாடலைச் செய்வோனும், உலகை யுண்டாக்கினவனும் யாவனோ
அவனே யிவ் வங்களுந் நான் என அவனது சத்தியோபாகும், ஆகலால், இவனது பாத்தங்களை
வணங்கக் கடவாய என்று பெய்யபிவு தோன்றச் செய்தான் என்க.

பிறமயின்-இவ் உவமவுருபிடையசொல் சங்கரன் = சட = சுகந்தம், கரன் = செம்
பவன் ஏகாரம் தோற்றப்பொருட் சிவபெருமான்குரிய நாலவகைச் சத்திகளுள் தோ
றச்சத்தி காளியும், அழித்தற் சத்தி அாகையும, இன்பத்தி உமாதேவியாரு மாகலானும்,
ஆண்சத்தி திருமாலாகலானும், அது சிவபெருமான தாருகனத்துப் பரிபேற்கச் சென்ற
போதும், கடலமுதளித்த காலத்தும பெணைவல முநலானும் உணரபட்டுமெனக் இதற்
குப் பிரமாண்ட கந்தபுராணத்தில் “என்று யாவ னினைத்தன மொயிரா-என்று நீயு
மக்கொரு சத்திகா-என்று தாருகத் தந்தனா பாயரும-சென்ற போதினாச் செயிழை
யாயினாய நாலவ கைப்பட மண்ணிய சத்தியுண்-மாலு மாதலின் மற்றது காட்டுவா-ஊ
கண்டத்த னச்சுத் தைச்சுறுக்கோல மெய்திக குறுகின னவ்விடை” என்றருளபட்டதன
னதிக, சிவபெருமான் பிமயதேவரைப் பிறப்பித்தா ரெனபதற்கு “முன்னே வேபன முடிந்

தன் போகலுமுன்னோடேவத் துவம்பொடி கூடினோர் பின்ன நிரதப் பிரமணபுத்தியா லணையாகி யளித்தனை யல்லியோ” என்று கூறப்பட்ட திருவிறுத்தங்களாம். (கஞ்)

மருங்கிற வாக முழுவதும் கவாந்து வருமுலை கலைமகன் மனனா னொருங்கறி வெயறி நரைவிடைப பாக னொணமலாச் சேவடி நோக்கி விருப்பியுண னெயிறு விழிபுணல் வார மெயமமயிர் சிலோபபநாக குளறு திருமதுநான் மறைகா பாழினை முடித் தேமலாது தூயவணங் கினனூல.

(இ-ள்) மருங்கு இற ஆகம் முழுவதும் கவாந்து = இடையானது ஒடியுமாறு மாபிணித முழுவதையும் கிரகித்து, வருய முலை கலைமகன் மனனா = வளரா நின்ற தனங்களை யுடைய சரசவதிதேவியின் நாயகனான பிரமன், ஒருவரு அறிவு எய்தி = ஒரு மைபட்ட மெய்யுணாவடைந்து, நரை விடை பாகன் ஓன் மலா சே அடி நோக்கி = வெள னிப இடப்பவாகனராகிய சிவபெருமானது அழகிப மலாபோன்ற செவ்விய பாடியகளைத் தரிசித்து, உள் விரு மபி செழி = மனம் அனபுறறிளகவும், விழி புணல் வார = கணகரி னினறும் அனந்த பாடபந் சொரியவும், பெய மயிர் சிலோபப = சரீரத்தின்கணுள்ள உரோபங்களை புளகக கொள்ளவும், நா குளறு = நாட் படுமாறவும், திருமது நால் மறைகள் பாடி நின்றது ஆடி = திருமது மகிப நானரு வேதங்கனையும் தேரத்திரமாகச் சொல்லிக் குறித்துக் கூறுதாடியும், கோ மலர் தூய வணங்கினன் = தேன கொருநதிய பட்டங்களைப் பெய்தும் பணிநதான் ஓல ஆசைநிலை

கலைமகள் = சாத்திரங்கடரு இறைவி, ராமகன் மணவாளன் என்பது மனனா என்ப மருநவிறு மனம் வேறு விடையங்கறியெல்லாது இறைவனையே விடையாகக் கொண்டு நின்றது குறிக “ஒருங்கறிவு” என்றான். எயறி நோக்கி செழி வார சிலோபப குளறு பாடி ஆடி தூய வணங்கின னெனமுடிக்க குளறல் = உரை தரிமாறல் (கக)

வணங்கிய கடவுட் கமலநான முகத்தோன் வானமுக நோக்கிவா எயிறிற வணங்கர வசைத்தோ னொருகுற தேவ லடியறித் சிறந்தனை யுளத்தி லெனங்குநல வரகீ கோட்டியென றுரைப்ப விருகைசிற பவளவாய் புதைத்தாப் பணிநதனை துளளப் பருவர லொழியப் பாலைய் அருதியென நிரநதான்.

(இ-ள்) வான் எயிறற அணங்கு அரவு அசைத்தோன் = ஒளிபொருத்திய பற்களை யுடைய அசைத்தை வினைக்குஞ் சார்ந்ததை யாபரணமாகத் தரித்து சிவபெருமான, வணங் கிய கடவுள் கமலம் நானமுகத்தோன் வான முகம் நோக்கி = பணிநத தெய்வீகத் தாமரை யின்கணிக்கும பிரமனது சிறப்பினை யுடைய வதனத்தைப் பாடித்தருளி, நீ = (பிரமனே) நீ, எருகு குற ஏவல் அடியின் சிறந்தனை = நமது அடித்தொண்டச்செய்கிற அன்பரைப் போலச் சிறப்புறறு நின்றனை, உளத்தில் இணங்கும் நல வரம் கேட்டி என்று உரைப்ப = மனத்திற் கொண்ட நல வரத்தைக் கேட்கக் கடவாய் என்றுகூற, இருகையின் பவளம் வாய் புதைத்தது = இரண்டு கைகளினாலும் பவளம்போலும் வாயை முடி, பணிநது = வணங்கி, என்று உள்ளம் பருவரல் ஒழிய = என்மனத்தி னிகழும் துன்பங்கனையு, பாலன் ஆய் வருதி என்று இரந்தான் = புத்திரனாகி வந்தருள்வாய என்று குறை யிரந்தனை

ஆங்கது நோந்தெவ் வுலகமும் படை க்குந் தொழிலுமற் தவற்கினி தருளித் தேங்கமழ் கனனிப் பசுத்துறா யலங்கற் நிரமறு மாபனை நோக்கி வீங்குரின னுளத்தி னனபினுக் குகத்தேம் வேட்டன கேளென நினது பூங்கழ விணையி லனபுறா னொரும பொலிந்திட வேண்டிவிடன நிரந்தான்

(இங்) அது கோமது=அதற்குடன்பட்டி, அவன் கு = அபிரமனுக்கு, உலகமும் படைக்கும் தொழிலும் இனிது அருளி = எல்லா வலகங்கோடும் சிருட்டிகயினற திருத்தியத்தையுந் செவ்வனே கிருபை புரிந்து, தேம கமழ கனனி பக துழாய் அலங்கல் = வாசனை மணக்கும் புதிய பசுமையாகிய துழாய் மாலை யணிந்த, திருமறு மாட்டினே கோகி=சீவரகம் எனலும் மறு பொருத்திய மாபினனாகிய திருமலை பார்த்து, வீங்கு நின் உளத்தின் அளபினுக்கு உகதேம=பெருமையாகிய உளது உள்ளன்புககாக மகிழ்ந் தலம், வேட்டன கேள என = விருந்தியவற்றைக் கேட்குதி பென்று கூற (திருமால்) ரினது பு இனே கழலில்=நினது மலரினே பொது உண்டையா இருதிரு வடிகளிலும், லாள நாளும் அளபு பொலிவிட வேண்டும் என்று இரத்தான = தினந்தினமும அளபு அழிகரிக்க வேண்டும் என்று பிரார்த்தனை

ஆங்கு மறு - ஆக இறைவன் கருக ணவபே மருமெட்டே நின்று சிறந்த தாக லின் “பூங்கழ லினிய லைபுற ஈதும் பொருந்நிட வேண்டுமென நிந்தான் ” எனக் இங்ஙனமே பாடகோடன என்னு படைவெருரி பொருது கொளது பாசறை கோமது வீர மொய்யபடுய வீரவிளவில பென் வேண்டுகொன்று வேறுபடைக்கடவுள் விளவியருள ஆவனம் “கொல ரீடிய நிதிநி வாழ்க்கையுந் குறியோ - பேலை யிறநி நரசினை கன விலும் வெண்கேள் - மால் யன்பெறு பத்பதையும் கொருளென மதியே - சால் ரீடிய நன்பத தன்பையே வேண்டுவா நமியேன ” என்று வேண்டினன நாள நாள என்ற அகிகுர பன்மைப் பொருளில் வாழது

(௧௮)

அளபபருகு சகமாய காரிய நீயான் காரண மநிர்மதி நீயான் னுளக்குறு பரிதி கயருளி பகலயாள் சொல்பிர கிருதிநீ யானே விளக்குறு புருட னதிவுநீ யானே யறிபவன் மாயையீ விளங்க வுளக்கலனிற் றேனது மீசனயா னென்ன வுணர்ந்தவா யாவையு முணர்ந்தார்.

(இங்) அளபப அருகம் ஆய காரியம் நீ = (விண்ணே) அளவை செயற்கு ஆரிய பிரபஞ்சம் என்னு காரியப்பொருள் நீயே யாகும், யான்=நான், காரணம்=அத னது காரணப் பொருளாகும், நீ ஆவிர மதி=நீ விளங்காநின்ற சந்திரன், யான் னுளக்கு உறு பரிதி=நான் பிரகாசத்தை, செய்யுந் நிறியன், நீ கமலம்=நீ இரவு, யான் பகல் = நான் பகல், நீ சொல் பிரகிருதி=நீயே சொல்லப்படும் பிரகிருதி மாயை, யான் ஏ விளக்கு உறு புருடன = நானே விளக்குதலாக கொண்ட புருடதத்துவம், நீ ஆறிவு=நீயே காடல், யான் ஏ அறிபவன்=நானே காலபவன், நீ யான்=நீயே மாயாசுத்தி, யான் உளம் கண் ணில் விளங்குகோன்றும் ரகன=நானே நாளாக கண்ணிறகுந் தெரிபுமபடிதோன்றுகின்ற மகேசுவன், என்ன உணர்ந்தவா=என்று (உணமை) உணர்ந்த தெரியோர்களே, யாவை யும் உணர்ந்தாள்=எல்லாவற்றையும் அறிந்தவராயா

இதனானே விவகிவு முறுபதிராற காரிய காரணங்களாகவு மசுத்தி சத்தனாகவும் அபேதப் பொருளி எ பாதபட்டி விளக்குவா என்பது கூறப்பட்டது விவகிருமானே ஊனக் கண்ணு லதப்பட்டாது பூனக் கண்ணொன்றினே யறிப்பபவா எனக் அது “எனக்கண் பாச முனரா னுயிக்குயிவை - பூனக்கண் ணுணுணுன ணுநி” என்னுந் தைவசமயநெறிச் செய்புறா கண்டது தொழில் அறிவு இச்சை யென்னு முன மனோபு கால முதலிய முன்று தத்துவங்களும் விளக்கின் விடத்துப் பஞ்ச கருசுகயை, பஞ்சக் கிசேசபாய், போக்தாவாய் நிற்பது புருடதத்துவ மாதலின் “விளக்குறு புரு டன்” என்றான் மாயை என்றது அவிசை யின் யெனக்கொள்க.

(௧௯)

என் னல்ல கிமயி யரவநாண் கொளுவி யிருவிசய பளந்துயா குமிமிப பொன்வரை குறாழத்துப் புரமொருமுன னும புகையெழக் குறுகைக் கோட்டி

நிலைவிட ஞால முராய் படை யேநகரம் வேதியன் விழியினை முகிழ்த்துத் தானிலை யுணரும் தக்கவ ருள்ளத் தாமரைத் தடந்தொறுஞ் சாரநதான்.

(இ-ள்) இரு விசயப் புனமது உயர் குழிமி=பெரிய ஆகாபத்தை யளவி யுயர்ந்த சீகரங்கொ யுடைய, பொன் வரை குழைபது=மேருமலைப் (விலலாக) வளைத்து, அர வய நான கொஞ்சி = வாசுகியாகிய கயிற்றைப் புட்டி, ஒரு மூன்று புரமும் புகை எழ குறு நகை கோட்டிம்=ஓட பறந திரிபுரங்கரும் (எரிந்து)புகை எழமாறு திருப்புனமுறு வல சொத்தருளிய, மின் அவர் ஞாலம் முரைய படை ஏறதும் வேதியன் = ஒளியினங்குந் குலமாகிய வலிப் ஆயுதத்தைத் தரித்த வேத முதலவராகிய சிவபெருமான, என்ன = எவ்வியவாறு, நனகு இயப்பி = நனையாண (வார்த்தைகளைச்) சொல்லி, இன்ன விழி முகிழ்த்து = (பிரமவிட்டுணுகளின்) இருகண்களுக்கு (தெரிபாவண்ணம்) பறைநது, தன நிலை உணரும் தக்கவா = ஆனமாவின் உணமை நிலையையுமறிந்த சிவஞானிகள், தாமரை தடந்தொறும் சாரநதான் = இரயமாகிய தாமரை மலரி லிடல்கள் தோறுந் சென்றடைந்தனா என்க

திரிபுர பெரிபக குறுநகை கோட்டிய சரித்தினைப் பின்வரும் திரிபுரங்கு னுரைத்த அத்தியாயத்திற் மெளிவுறக் காண்க வேதியன் எனப்பதற்கு (தேவாங்குந்) பிராமணன் நிற்குந் சிவபெருமான என்ப பொருள் கொள்ளலாம் சிவபெருமான பிராமணன் என்பது “விண்ணை நேராகக் மேலாய வேதினை , ஆயவான் மறையவனு றியேயாத லறியு” எனத் தீர்வாகக் கந்தில் , அருளப் பட்டையாறும், பிராமணன் பே கடவுளா தயமுட பிபுருகா வேளையோ துமுட - பிராமணன் யானே பிராமணன் றாகுப் பிராமணன் கதியினை யிசுபுகோன் - பிராமணன் னல்லன் தன்குலத் தெய்வம் விவரிப்பி னென்றனைத் தொழுவ - பிராமணன் கிரணம் பாய படா ரியம் புகுவ னென் றுயாபுறை பேசு” எனக் காஞ்சிபுராணத்துட் கருதப்பட்டையாறும் அறி யப்படும

(௨௦)

அரியயல் வரம்பெற்ற அத்தியாய முடிந்தது.

ஆகத் திருவிருத்தம்—௨, ௨

ப த த ர வ து

அட்டமூர்த்த வியல்புரைத்த அத்தியாயம்.

அஃதாவது சிவபெருமான கொடை ருளிய எட்டு வடிவங்களினதும், அவற்றின் பெயர்களையும், பனைவி மறைதங்களும் இலக்கணங்களைக் கூறிய பாக்களும் ஆகவுடம் என்னும் வடமொழி அட்டமெனச் சிதைந்து நின்றது அட்டம்=எட்டு முர்த்தம்=வாழ வாய் சிவபெருமான எட்டு முரத்தியாய நிற்பது உலகத் துணைப் பொருளாய் விருப்பவா நாமே எனத் திறநி யுயர்கள் உயரத்திற் துயரக் காட்டியருளிய பண்பேயாய் அகனை “எனவகை முரத்தி யென்பதில் வுலகிவி-ஹைநையாணென வுணர்த்திய வாறே” எனப் பத்தேராந் திருமுறையும் பகரா நின்றது

எழுநீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருந்தம்

மரகத வல்லி படாமநிக குழிமி மாணிக்க மலையகன் றிடலுந்

திருமுறு மாப வயனிழைத் தவறறைச் செப்பதி யெனப்பணற் றெழிலசா

புரிநரம் புளரு மகதியா நிசையும் பொன்னகாக கிதைவனுங் கேட்பக்

கரைபொரு கடலவாய முருங்குந் தெழிந் கரபநிற் வண்ணன் துரைபடாண்.

(இ-ள) திருமறு மார்பு=சேவதசம் என்னும் மறுப்பொருத்திய மார்பினையுடைய விட்டுண்டு மூர்த்தியே, மரகதவல்லி படர் = மரகதக் கொடி படராநின்ற, மதி குடுமி மாணிக்கம் மலை அகன்றிடலும் = பிறை தவழும் முடியையுடைய மாணிக்க மலையாகிய சிவபெருமான் பறைமது போதலும், அயன இழைத்தவற்றை செபபதி என = பிரமன் செய்த செய்கைகளைத் திருவாய மலர்ந்தருளவாய் என்று, பண் லல தொழில் சாட புரி நாமடி உள்ளு = பண்ணலை முதலிய கலைத்தொழில் கொண்டு கட்டப்பட்ட நரம்புகளாற் பாடப்படுகின்ற, மகதி யாழ் இசையும்=மகதியென்னும் வீணையையுடைய இசையாநிரிய ராசியாராதமுனிவரும், பொன் நகாக்கு ஒறைவதும் கேடப = சுவர்க்க லோகத்திற்கு அதி தியாகிய இரதிரதாப கேடக, கரை பொரு கடல வாய் புழுங்கு=கரையுடன் பொரு கின்ற (மோதுசிலை) சமுத்திரத்தின் வாயானது வருந்த, மது எறிந்த கார நிறம் வண்ணன் = (மலையாகிய) மந்தை வீழிக் கடைந்த மேகம் போன்ற நிறவுடிவராய சாம மூர்த்தி, ஈது உரைப்பான்=இருளைக் கூறுவா ராயினர் என்க

மரகதவல்லி=மரகதக் கொடிபோன்ற உருவுடைய உமாதேவி மலைக் கொடுமுடியிற் பிறை தவழ்தல் போல இறையவள நிருமுடி மீது மிளப் பிறை தவழ்தல் உணையாகவின் “மறுக் குடுமி” எனவும், சிவபெருமான் செந்நிறமும், தேவி மரகத நிறமுமுடைய ராதலால் “மரகதவல்லி படா மாணிக்கமலை” எனவும்கூறினன இஙங்ஙனமே “பவளமால் வரையி னிலவெறிப் பதுபோற் பரந்தநீற் றழகுபுச் சுடப் பிற-நிவளமா துட னின்றமுடிய உரமன்” எனக் கட்டவுண் மகாமுனிவரும் கழறினா சிவபெருமான் என னும் உபமேயப் பொருளை மாணிக்கமலையென னுரைத்துக் கிளத்தினமையால் இஃது உரு வகவுயர்வு நவீந்தி யலங்காரம் : னணல் முரலிய கலைத் தொழில்களாவன —பண்ணல், பரிவட்டினை, ஆராய்தல், தவரல், செலவு, விளையாட்டு, கையுழு, குறுமபோகஞ் எனலு மெட்டுமாய் ஆவாழ்வு பண்ணலாவது பாட நின்ற பண்ணுக்கு இளை கினை பகை நட்பான நரம்புகள் பெயருந் தன்ன மாத்திரையற்றது வீக்குதல் பரிவட்டினை யாவது அவ வீக்கின் நரம்பை அகவிரலாழ்வு புற விரலாலும் கரணஞ் செய்து தடவிப் பாத்தல் ஆராய்தலாவது ஆரோகண அவரோகண வாகையால் இசையைத் தெரிதல் தைவர லாவது அதுசூத்திரேயுதல் செலவாவது ஆளத்தியிலே நிரப்பப் பாடுதல் விளையாட்டா வது பாட நின்ற வண்ணத்திற் சந்தத்தை விடுதல் கையுழுவது வண்ணத்திற் செய்த பாடலெல்லாம் இன்பமாகப் பாடுதல் குறுமபோகாவது குடகச் செலவுக ளுள்ளற்செல வும் பாடுதல் என்ப, இசை யென்பது அதனை யுடைய முனிவனை யுணர்த்தலின் ஆகு பெயர், இசை யாசிரியாகுரிய அமைதியை யுடைமையானும், பஞ்சபாரதீய பென்னும் இசைதூலை யியற்றிமையானும் நாரகனை இசை யென்றதாம் இசை யாசிரியர்க்குரிய அமைதியை “யாழும் குழுவூஞ் சீரு மிடறும் - தாழ்ஞரற் றணனுமை யாடலொ டுவற்றி- னிசைந்த பாட லிசையுடன் படுத்து - வரிக்கு மாடஞ் முரிப்பொரு ளியக்கித் - தேசிகத் திருவி னேசை கடைப்பிடித்துத் தேசிகத் திருவி னேசை யெல்லா-மாசின் றுணர்ந்த வழி வின் குகிக-கவியது குறிப்பு மாடற் றொருதியும் - பஞ்சிப் பாடலும் கொளுத்துக் காலே வசையறு கேள்வி வஞ்சுதன்ன விரிகுஞ்-மசையா மரபி னையோன றானும்” என அரங் கேற்று காதையில் அறையப்பட்டதனும் தெரிக, இது - ஈது என நீண்டது. (க)

கலநிலைநீதுறை.

இரவி யினறியும் பகற்செயு மெரிமணி கிடந்த
மரக தச்செழுங் குன்றனா மணிகெழு செஞ்சூட்
! ரவ ணைப்புறத் தறிதாயில் புரிதலு முத்தித்
திரும லாப்பொருட் குறைநுணன் நிசைமுகக் கட்டிள்.

அட்டமூர்த்த வியல்புரைத்த அத்தியாயம், கஎடு

(இ ள்) இரவி இன்றிப் பகல் செய்யு = ஞிமன் றேன்ற வறியும் பகலைச் செய்கின்ற, எரி மணி கிடந்த பெழு மரகதம் ஞன்று அஞ் = ஒளிபைக் காலுங் கெளத் துவ ரத்தினர் தங்கி யிருக்குஞ் செழுமையாகிப் மரகத பலையை நிகர்த்த திருமால், மணி கெழு செம் சூட்டி அரவு அனை புறத்து = இரத்தினங்கள் பொருந்திப் பெறற் சிவந்த உச்சித் தலைகளை யுடைய சாப்ப சயனத்தி னிடத்து, அறிதுயில் புரிதலும் = யோக நித்திரை செயதலும், திசை முகம் கடவுள் = நான்கு முகப் பிரமதேவன், உறதி திருமணி பொருட்டு உறைந்தான் = (திருமாவின்) நாபியாகிய அழகிய தாமரைமலர்ப் பொருட்டின கணினுந் தான்.

புறம் ஏழனுருப செய்யும் = அனனன் என்பன செய்யு அனன் எனத் தொகுத்த லாய் நின்றன எரிமணி-வினைத் தொகை திசை தொகை குறிப்புணர், புது சொல். (7)

ஆய காலையிற் றாமரைக் காடலம்ந் தென்னப்
பாய தென்முகரைக் கணவளா பண்ணவன் செவியுந்
நியுந் தன்னன்னக கொதித்துநாடு தீநடுவாளி செங்கட
காயுஞ் சூலவேன மறுவொடு கைடவ னுதித்தான்

(இ ள்) ஆய காலையில் = அவ்வாறாய சமையத்திலு, தாமரை காடு அலாகது என = தாமரைக் காடானது மலர்களைப் புட்பித்தாற்போல, பாய தென் திரை கண் வளா பண்ணவன் செவியின் = பரந்த தெள்ளிய திரைக் காயுடைய கடற்கண் அறிதுயில் செய்யா நின்ற திருமாலது காதுகளி னின்றும், தியுந் தன் என கொதித்து = காயுந் தன் னீரைப் போல மனங் கொதிப்புறது, இமை தீத்து ஒளிச் செம் கண் = இமைகளால் அக் கிளிப் பொறிகளை யுண்டாகி விளங்குந் சிவந்த கண்களை யுடைய, காயுந் சூலம் வேல் = கொலைத்தொழி லுந் நன்றாக் சூலாயுதம் பிடித்த, மது ஓடு = மது என்பவனோடு, கைடவன் உதித்தான் = கைடவன் என்றும் அசுரன் றேன்றின்

கடலி னடுவென அறிதுயில் செய்யுங் காலக் கண்ணனுடைய செவிகள் னின்றும் மது என்பவனும் கைடவன் என்பவனும் தோன்றினார் தன் என்னும் குணப்பெயர் நீர் என்பவ் குணிபை யுணர்த்திற்று ஓடு-உடனிகழ்ச்சி (8)

மண்டு செங்கனல் வடவையை யறிப்பினு மணிபா
ரண்டம யாவையு மொருதடக கையினி லாளி
யுணடு தேக்கெறித் துலவினு முலவுந ரிவாயா
கொண்டல வண்ணவென மன்னமறை மழலைவாயக குழவி.

(இ-ள்.) மறை மழலை வாய் குழவி = வேதங்களாய் குதலைச் சொற்களை வசனிக ளின்ற வாயினே யுடைய மகவாகிப் பிரமன் (அவர்களைப்பார்த்து) கொண்டல வண்ண = மேக நிறத் திருமாலே, மண்டு செம் வடவை கனலை அவிப்பினும் அவிப்பா = நெருங்கிய சிவந்த ஊழித் தீயை யழிக்க வேண்டு மென்றாலும் அழிப்பா, அண்டம் யாவையும் = அண்டங்க ளெல்லாவற்றையும், தடம் ஒரு கையினில் அள்ளி = நீண்ட தமது ஒரு கையினால் வாரி யெடுத்து, உண்டு தேக்கு எறித்து உலவினும் உலவுவர் = விழுங்கி யெப்பமிட்டு உலாவ வேண்டு மெனினும் உலவுவர், இவர் யார் = இவனை முள்ள வலியவா யாவர், என் மனன் = என்று அபயமிட்டான்.

குழவி என்னும் இனமைப் பண்புச்சொல் தன் பண்பையும் தன்னை யுடைய பொரு ளையும் ஒருககு தோற்றுவித்துப் பிரிபாது நிறநலின் உயாதினைய பொருளையே யுணர்த்து பெண்டா நஞ்சிலும் கிளியர், அது உயர்தினை யிருபாறமும் வறதலை “குழவியு மகவு

மாயிரன் டல்லவை இடவ வல்ல சககட கண்ணே ” எனவும் நேபதிகாப்பிய விதிப்பி
காணக படமா எனவும் வடமொழி வடவை யெனத் திரிந்தது பெண குதிரை என்று
பொருள் அது சமுத்திர மூத்தியி னிதரும் பெண குதிரை யொன்றனின் முகத்தினுள்ள
பொருத்தியை யுண்டி தலால் அருடையா இவ்வடவை மறை முறலிபவற்றை கடல பொரு
காது, கிரை யுதிஞ்சி, யுகமுறவி லெழுந்து உலகங்களை யழிப்பது என தூலகன் கூறும்(ச)

நன்னன் தாமரை யயனவெரீஇச் சரதறுதல் கேளா
வெண்ணெ யுண்ட மால விட மென்று விடென்று வெண்ண
நண்ணு பேருடை யிருவரை வகு ததுநான் முகத்தோன்
கண்ண ணயமும வருபவாக கடிநிரென றுரைத்தான்.

(இ-ள்) நான் அம் தாமரை அயன வெரீ — ஞானிகத அழகிய தாமரை மலையே
விரைகுப் பிரமன பயமுறது, சரதறுதல் கேளா = அபயமிடாததை கேட்டு, வெண்ணெய்
உண்ட மால் = உவந்ததை யுண்ட திருமால், விடென்று என்ன விடென்று என்ன நண்ணு
போ உடை திருவரை = விடென்று வென்றது விடென்று வென்றாய் பொருத்திய பொருகிரை
யுடைய இரண்டு வீரர்களை, வகுத்து = உண்டாகி, நால் முகத்தோன் கண் அணங்கு உற
வறுவா = பிரமனது கண்களுக்குப் பயமுண்டாருமாய் தோன்றிய அசுரர்களை, கடிதா
என்று உரைத்தான் = கொல்லீராக என்று கட்டளை யிட்டான் (சு)

உரைத்த வாசகம் பிற்பட முறப்படவோடி
வரைத்த உடம்புயத தவுணரை வலியினிற் பற்றிக்
கவரக்கு றுமபெறி வெணடிரைக களைகடன் முகட்டிற்
பிரைகு வட்டினை யிருக்கையாற் திருக்கை நெறிந்தான்

(இ-ள்) உரைத்த வாசகம் பிற்பட = (திருமால்) கூறிய சொற்கள் பின்னரே,
முன்பட ஒடி = தாம அவைக்கு முற்பட ஒடிச் சென்று, வரை தடப் புயத்து ஆவுணரை =
மலைபோலும் பெரிய தோள்களை யுடைய அசுரரை, வலியிற் பற்றி = வலிமையோடு
பிடித்து, இரு கையால் சிரம சுவட்டினை = இரண்டு கைகளாலும் தலைகளாகிய பிரைகளை,
திருக்கினா = சுழற்றிப் பிடுக்கி, கரை குறுமபு எறி வெள திரை = கரையாடுபடக்கைப் அழிக்
கின்ற வெள்ளிய திரைகளைக் கொண்ட, களை கடல் முகட்டினை = ஒலிக்கின்ற சமுத்திரத்
தின மீது, எறிந்தான் = விசினான்

திருமால் சொன்ன சொற்கள் முடியுமுள் ஒடிச் சென்றனா என்னும் விரைவினை
விளக்க “உரைத்த வாசகம் பிற்பட முறப்படவோடி” என்றான் பின்முன் என்னு மிடைச்
சொற்கள் காலப்பொருளில் வந்தன திருக்கினா = முறமுறச்சம் மதுகைட வரைக கொன்ற
காரணத்தால் விடென்றுக்கு மதுகுதனன் என்னும் பெயர்போந்த தென்க (சு)

மறங்கொ டிண்டிறன மதுவொடு கைடவன் தனனை
கறங்கெ னத்திரித் தாருயிர கவாந்ததற் பின்னாச்
கிறந்த மைந்தறிற் றாங்குவ தரிதுதேன மலாவிட
டிற்வகு கென்னலு யிழிக்தன னினிதுகண் வளாந் தான்

(இ-ள்) மறம கொள தின திறல் மது ஒடு கைடவன் தனனை = கொலைத்தொழிலை
மேற்கொண்ட மது என்பவனோடு கைடவனையும், கறங்கு என திரிந்து = காற்றிழையப்
போல ஆகிறது, ஆர் உயிர கவாந்து = (அவர்கள்) அரிய உயிர்களை வாகி, அந்நை பின்
னா = அகற்றிப் பின்னா, கிறந்த மைந்த = (பிரமனை கோகி) சிறப்பினை யுடைய புத்திரனே,

அட்டமூர்த்த வியஸ்புரைத்த அத்தியாயம். கௌ

நீன் தாங்குவது அரிது = உன்னைச் சாம்பநெருந்தல் அரிதாயிருக்கின்றது (ஆதலால்) தேவர் மலர் விடிக் இறங்குக எனனலுட = தேவன் பொருந்திப் (நாபிக்கமலம்) ஸ்ரீ வினாயகம் நீங்கிக் கீழிறங்கக் கடவாய் என்று சொல்லுகிறது, இழிந்தன்ன = அவன் இறங்கி, இனிது கலன் வளநாதன் = சுகந்தூன ரிதிநிற செய்தன்ன.

திருமால் மதுகைடவரைக் கொன்ற விஷப் பிரபங்கைப் பார்த்து, கைநடுவே ! நின்னைத் தாமாக யிருந்தால் எனக்கு வருந்தாமா யிருந்தால் நாபிக் கமலத்தினை நாம இறங்கெனப் பணிப்ப, பிரமணம் இறங்கி யிருந்திரா செயநான் எனக் (ங)

காளியாவுயிரக சூஞ்செழுங் காலவெண பொருட்டு
வள்ளல் கமகுவேபாம புலயிற் கணமதா நீங்கிப்
பள்ள நீகவாங் துண்டதொல் னுலகெலார படைப்பா
னுள்ள முன்புபேரம் சனகனை மறதலினை நுதித்தாரா.

(இ - ள்) கள ஆயாவியிருக்கும் = தேனைச் சிறுதுணித, செழு கமலம் மென பொருட் றி வளனல = செழிப் பாமரைப்பூம் பொருட்டி னினதும் வந்த பிரமன, கருநல போர் புலியில் = இரவு நீங்கிய புலிக் காலைத்திவ, கண மரநீங்கி = கணமயங்குதி னினதும் நீங்கி, எனம் நீர் கமாந்து உண்ட தெரல உலகு எலாம் = ஆழமாயிப் பல நத யுடைய கடலுந் கொள்ளப்பட்டு மறைந்த பழைய யாதிய உலக மெல்லவாறாற்பு, படைப்பான் உள்ள = சிறுபுகை விழுப்பித் தியானிக்க, முன்பு போல = முன்னாள் போல, சங்கனை முதலினோ உதித்தாள் = சங்கனை முதலாக வுடைய முனிவரா தோனினா (அ)

தோற்று மைந்தரேரோ நாலவரும படைக்கெனத் தூய
நூற்றி தழக்கம் ஸுதிதை துவவலு மதனைப
போற்றி லேமென முன்னைய கற்பதிறற் புகன்ற
வாறற நூதன மாற்றின மரனடி பணிந்தாரா.

(இ ள்) நோற்றும் மைநதா ஓர் காலவரும் = (பிரமணிடத்தி னினனும்) பிறந்த புத்திரராகிய ஒப்பற்ற கானகு முனிவரும், சூரிய ஞான இஃகம் கலசது இஃகம் = சுத்த மாகிய ஞானி புகழையுடைய தாராரை மலராசனத்து அமரிகுக்குடா பிரமண, படைக்கக் கன்னுவதும் = சிருட்டித்த தெளிபிலைச் செய்வீராக வென்னு அந்நோபித்தலும், அந்நோ போற்றி லேமஎன = அந்தத் தெளிபில் வீரும் மாட்டேம் எனது, முன்னைய கற்பத்தினா புகன்றும் = முந்திய கற்பத்திற் சொல்லப்பட்ட, ஆறது அரு தவம் ஆற்றினான் = செயதற கரிய தவம் தைச்செய்து, அரன் அடி பணிந்தான் = சிவபெருமானது திருவடிக் கீழ் நிற்குந் தலாய பரமத்தியிலடங்கினான் படைக்கக் கன்னது, படைக்கெனத் தொஞ்ந் தல விகாரம் ஆற்றினான் - அந்தத் தைச்சம

(சு)

தற்கதை யாய்முதில் வண்ணனை யெனனைமுன் தந்தோல
மைமத னாவலென னுநாத்தனை வந்தில் னென்னகு-
சிறுதை முககணை சேவடி சோதலு மறிமுவுற
தெருதை நானமுக னுதலிடை யினிதுதோன றினனலை.

(இங்) முன்=முதலா 4 தில், முன் 6 வண்ணை என்ன=மேகத்திற்கு மாலை
யும என்னையுட, தந்தை ஆய தந்தோன் = பிதாவாய் நின்றது சிறுபுத்த சிவபெருமானா,
மைந்தன் ஆவல் என்று உரைத்தனன்=புத்திரனைத் தோனறுவேனென்று வரட்டு சொற

றாந், வந்திலன் என்னை இன்னமும அந்நாட வந்தான் என்ரு, ராந், நானே மிகை = பிரமனது மனமானது, மூக்கனான சே அடி சோதனம் = திரிகேததிரககளை யுடைய சிவ பெருமானது செவ்விய திருவடிக்கை சென்றடைதலும், எகதை = எமககெல்லாம் தந்தையாகிய உருத்திரமூர்த்தி, மகிழ்வு உற்று = சந்தோஷமாகக் கொண்டு, துதல இடை இவ்விது தோன்றினன் = (பிரமனுடைய) செற்றியிடத்தி னிலமும பெருமையாக வெளிப்பட்ட டனன்.

விட மீதுவையும பிரமபுயம் படைத்த வரலாற்றைப் பின்வரும் “சைவந் வுனனை யென வன் புறந் தீனநன் றெனிய - பைநது முய டெனிய னனை யென டிடப் பாலிபு-நம் தனி, தனன்” எனவரும் சேயபுளவ லதிக சேவடிசேயபுளவ - எனவு ட டாடவும (௧௮)

தோனநி யோபவிலை யா டயாந் தெழுந்நுந் தாயோர

கோந வாசுமந் துருத்தியன் முந்தபெய ரெடும்

மாஹந் தானமோ ரெ டிமோ ரெடப் பி வையருந்

சாஸிப மைந்நேரே ரெணமருந் சாஸிபநன் தனநே

(இ-ள்) தோனநி = வெளிப்பட்டே, ஸாஸிபாபி அயாநது எழுதலும் - ஒரு திருவிளையாடலில் செய்து எழுதலும், தாயோர = சாஸிப மகேசுவரகரு, ஏனற அகும் உருத்திரன் முயல் எட்டி பெயரும் = இயைந்நன் வாகிய உருத்திரன் முத்திய எட்டு நாமங்களும, ஆனந் தா டி தானமும் = அகனந் எட்டி எழுதலும், ஸா எட்டு அரிவை யரும = சூபுபுறந் எட்டி மலையியரும், சாஸிப மைந்ந் ஸா என்னும் = அறிவு மிக்க புத்திரன் எட்டிப்பேரும், சாஸிபநன் = தோனநின் மருது அனது ஏ-ஏகதிலைகள்

மகேசுவரபுயம் ஒரு திருவிளையாடலில் செய்துமாயவது - பிரமனுடைய தெற தியினிதும் தோனநி கல்ல இயைபோடமுது ஓடினா அடோது பிரமன் பாபபு, பெயவக் குறையாய் என்ன காரண திரிகை உரோதனமுதலாய் திராவணனது செய்கின்ற யன் வினா, அவா டி யோயக் கொடுவனச் சொன்னா பிரமன் ஆலோசித்து, குமாநன் ! நீ தோனநி உரோதனமுதலே பது திராவணனது செய்கையால் உருத்திரன் எனப் பெயா பெறுவாயாக வென்றவன் உரோதனம் - அருகை, திராவணம் = ஓடுதல் உருத்திரன் - உரு = உரோதனம், திரா = திராவணனது செய்கையால் பெயா டிட பின் னரும் அவா ஏழுமுறை யமுதலா அவதரினதும் எழுதா தோனநினா அவாபுரப் பெயா தானம் (மீரம்) மலையியா என்டவா னையுந் கிருத்திரகக் கொடுத்தனன் யாயு பற்றி யுத்தினிசச் சொற்களுக்கும் அஃநின் முடிபு கொடுக்கோதப்பட்டது (௧௯)

எய்து நாமமென வெளிதாயவன் சருவன் சானன்

வைதி கருந் பசுபதி வீமனமா தேவ

னெய்தி எம்பிறை யணிக்நிதி முககிர நெனப்

மைதி கருநெய்வினா கண்டனென வடிவமும வகுப்பாரம்

(இ-ள்) எய்தும் நாமம் என எல்ல = (முறைய எழுதற்குமு) பொருத்திய பெயர்கள் வைவ பெனில, பவன் சருவன் ஈசானன் = பவன் சருவன் ஈசானன், வைதிகம் தரு பசுபதி = வேதமாமகத்தையெழுத பசுபதியினன் மாநேவன் = வீமன் மாநேவன், எய்து இளப பிறை அணிக்நிதி உகிரன் எனப் = (தன்னைச் சரணேனது) அடைந்த ஒரு கலைப்பிறைபு தரித்துக் காத்த உகிரன் என்றும் (பெரியோர்) கூறுவா, னை திகழ்ந்து ஒளிர் கண்டன = கருமை யுற்று விளங்காநின்ற திருக்கண்ட திணையுடைய உருத்திரமூர்த்தியினது, என் வடிவமும் வகுப்பாய் = எட்டு வடிவங்களையும் பிரித்துச் சொல்லாம.

அட்டஸூர்த்த வியல்புரைத்த அத்தியாயம்.   ௧௪௯

உருத்திரன் எனலாப பெயரோடு இவ்வோர பெயர்களுள் சோந்து எட்டாநல் காண்க, இவ்வநியாய சிலா “பிழைமணிமதி முருகிரன்” எனப் பாடத்தைத் திரித்துக் காட்டினா அது முகனால்களோடு முரணானவின் விதிக்க உயிர்க்கு உடலப்போல, உருத்திராசனந் தாம இருக்குந் தானாகியோ உருவாகவுங் கொண்டிருத்தலால் எண்வகையின்கணையும ஈழவெனக் கூறியின் டவன்—எல்லாவற்றையும் நோந்துவிடபவன் சந் வன்—எல்லா முடையவன் காசான்—ஐசுவரியமுடையவன் பகப்பதி — ஆன்மாத்களஞ் சூக தலைவன். வீரன் = திரிலோகங்களும பயப்பட்டுக்கவன் மாநேவன் = மேலான தேவன் உக்கிரன் = கோரமுடையவன், வலிமையுடையவன் வைபுகம்—வேந்தர்பநதம்

பரிதி வெண்கதிர்க் கடவுணீர் புமியுறல் பனிவா
 னுருவ நல்வளி யருமகம் புரிந்நு லுடயம்
 பொருளி னுடையதை யந்நன் னென்பரப புனிதா
 மருயி வாழ்வுறு மங்கைப் பரணமாபோ வகுப்பாரம்.

(இ-ள்) ஒருவன் = (ஆவா) ஷைவர்களாவன, பரிதி வெண்கதிர்க் கடவுள்—சூரியன் வெளியிப் பிரகாசமாகிய புடைய சந்திரன், நீர்ப்புவி அமுல் பனி வான்—அப்ப பிருதியி தேய சூரியன் பொருதிய ஆகாயம், நல் வளி—நல்ல வாயு, அரு மகம் புரிந்நு அமுல் ளாட்டு = அரிப் யாதத்தைச் செய்து ஆகியி வழிபாடு பவி செஷு புகின்ற, பொரு இல நால் மறை ஆந்நன்—பிரகரந் நான்கு வேதங்க்கொடிய அநிந் பிராமணன், என்மா = எனது (மேலோர்) கூறவா, ஆ புனிதா பருயி ராட்டி உறு = ஆகப் பரிசுத்தராய உருத்திராசன் கூடிவாழ்கின்ற, பவகையா என்மா போ வருப்பாரம்—மேலியாரமிய எட டென்தும் தொகையாதது நாமங்க்கொடிய விரித்து (யாய) கூறுவாரம்

இங்ஙனங் கூற்றினேனும் முறையாகக் கொள்க முறையாவது ஷைவர்களு மன்னே யுருவாகவும், பவனுக்கு நீரோ யுருவாகவும், பசுபதிகு ஆகியியோ ஷைவாக வும், பரணனாக வாயு ஷைவாகவும், பம்புகு ஆகாயமே ஷைவாகவும், உருத்திராசு இருயி ஷைவாகவும், மாநேவனா சந்திரனே யுருவாகவும், உக்கிரனா அக்ஷராகவும் கோடலாம் இதனை “மருவு மணலுசோ நக ந்தவிரி மண்ணி ளுருவாகு சந் வாகு - பிரத மலனிக் கேணலரி னுருவா யுறையு பொழிடவரு - யுருவா பொருத்திக் கல்லவடிவா யுறே யுறையு பசுபதியாய ஜாறு யுலவை யுருவாசி யோழியா துறையு சாநாரு - யாறு வொலியாய வெளியுருவா யயாமழை யுறையு வீரனா - வீர மொளி சோக திரவியுரு மேவி யுறையு முருகதிரனா - மாறாயு நிரைநீ ரமுதங்கி மதியா யுறமா தேவனா உரைத்தந் கரிய வியபான னுருவா யோயுரு முகவிரனா , , என வாயு சநிதையும் வரைபுறந் துரைக்கது பவனுக்குப் பிருதியிவையும், சருவனுக்கு அப புறையுங் கூறுதலுமுண்டு இங்ஙனமென்றி சைவபுராணத்தீய் சருவமுரு நிலம், பவ னுக்கு நீர், உருத்திராசு மருபு, உக்கிரனா வாயு, பம்புக்கு ஆகாயம், பரணனுக் குச் சூரியன், மாநேவனுக்கு சந்திரன், பசுபதிகு இயாமான் னிவை யுடலாமெனது அட்டஸூர்த்த முரைத்த விடத்து அறையப் பட்டது ஆகணையே தேவாந் திருவாசகங் களில் ஷௌவி மைநன், இயமானன், புலனா மைநன் என்றறளிச் செய்தனா. (கூட)

மிசுசுவாச சலையு ரோணி பாசசை யருங்ககேசி
 நிகழ்சு வாகையென டிசைசிவை திகையா நாகநா
 மழை மகநன் புத்தகனி வபங்குறு செவ்வாய்
 குகன்சு வாக்கனி மனோசிவன் கூறுசந் தானன்.

(இ-ள்) மிகு சுவர்ச்சலை = மேலாய சுவாச்சலை, உரோணி = உரோகணி, பசு உசை = பசிய உசை, அருள் சகேசி = கிருபையை யுடைய சகேசி, திகழ் சுவாகை = விளங்கா நின்ற சுவாகை, எவ் திசை = எண்ணப் படுகின்ற திசை, சிவை நீக்கை ஆய = சிவை நீக்கை பெண்கு மிவர்களாம, மைந்தா = (இவரின) புத்திரர்களாவாரா, மகிழும் மந்தன = களிப் பினை யுடைய சனி, நல புத்தன = நல்ல புத்தன, கவி = சுககிரன், வயங்கு உறு செவ்வாய = விளக்குதலை யுடைய அங்காரகன், சூகன = கந்தன, சுவர்க்கன = சுவர்க்கன், நீள மனே சிவன = பெரிய மனேசிவன், கூறு சந்தானன் = சொல்லப்பட்ட சந்தானன் என்பவராம

சுவாச்சலை யெனப்பவருக்குச் சனியும், உரோகணிக்குப் புத்தனும், உசைக்குச் சுக கிரனும், சகேசிக்குச் செவ்வாயும், சுவாகைக்குக் குகனும், திசை யெனடானுக்குச் சுவாக் கனும், சிவைக்கு மனேசிவனும், சிவநீக்கைக்குச் சந்தானனும் புத்திரராமென்றதிக் ()

முன்ன ரெய்திய சங்கரன் தனைமுக நோக்கி
மன்னு யிரத்தொகை படைக்கென மலரய னுரைப்பத்
தனை யொப்புற முன்புபோற சங்கரன் சமைப்ப
வின்ன வாறமைத் திடலொழி கெனவய நினைத்தான.

(இ-ள்) மலர் ஆயன் = தாமரை மலாமே லிருக்கும் பிரமன், முன்னா எய்திய சங்கரன் முகம் தனை நோக்கி = முத்திரேனறிபு நுத்திரக் கடவுளது முத்தையைப்பாத்தது, மன உயிர சொகை படைக்க என = நீயெப்பெற்ற ஆனப் வாகக்கடிகோ யெல்லாரு சிருட்டித் திடுக என்று, உரைய = வேண்ட, சங்கரன் = உருத்திரபகவான், முன்பு போல் = முந்திய கற்பத்தி ம்படைத்தது போல, தனை யுப்புற சமைக்க = தனை ரீகாகருமபடி (உருத்திர கணங்களைப்) படைக்க, ஆயன் = பிரமன், இன்ன ஆறு அமைத்திடல் ஒழிக என இசைத் தான் = இவ் விதமாகச் சிருட்டித்தலை யீடுக வென்று கூறினன்

உருத்திர மூர்த்தி முந்திய கற்பத்திலே பிரமன் மயங்கிய பொழுது, கருமையுடைய செவ்வாயு கலந்த வடிவுடைய நீலலோகிதனாய் வந்து படைத்தாராகலின் “முன்புபோல்” எனக் கூறப்பட்டது படைக்க-ஒழிக என்பன ஈறுதொகுத்தல் (கரு)

இனைய வாறலாற பிறந்திதழ் துழல்பவா சிருட்டி
நினைக் லேமவைய நீபடைத் திடுகென நிகழ்த்தி
முனைவ னுணமுகன் முதுக்குறை வெய்துணா வளிப்ப
பனிம லாப்பொகுட் டணணனமுகக் கணணனைப் பழிச்சும

(இ-ள்) இனைய ஆறு அலால் = இவ்வித மல்லாநல்ல, பிறந்து இறந்து உழல்வா சிருட்டி நினைக்கலேய = பிறந்தும் இறந்துஞ் சமூலகின்ற உயிர்களின் படைப்பினை (யாம்) உன்னுதலுஞ் செய்யோம், நீ அவை படைத்திடுக என முனைவன் நிகழ்த்தி = நீயே அவற்றைச் சிருட்டிப்பாயாக என்று உருத்திரபதி யானவா கூறி, நாள்முகன் முதுக்குறைவு எய்த உணவு அளிப்ப = பிரமனுக்குப் பேரறி வபையுமாறு நல்லறிவைக் கொடுத்தருள, பனி மலா பொகுட்டி அணணல் = குளிரந்த பூப் பொகுட்டி உள்ள அவன், முககணணனை பழிச்சு = திரிந்தேத்திரராய சிவபெருமானைத் துதிப்பா னியினன். எய்த-தொகுத்தல். ()

கொண்டன் மேனியான முதலிய கடவுளோர குப்புற
தண்டம் யாவையு மிடித்துப் பா முகிய வமையா
தினாற் தற்கவைச் சூலவே நிரித்துல கீன்றா
கணி வப்பனின் முடிய கடவுளோ போற்றி.

அட்டமூர்த்த வியல்புரைத்த அத்தியாயம்.   கஅக

(இ-ள்) கொண்டல மேனியான முதலிய கடவுளோ ருப்புற்று = நீல மேகம் போலும் வடிவுடைய திருமால் முதலிய தேவர்கள் யாவரும் மடிந்து, அண்டம் யாவையும் இடந்து = அண்டங்கள் எல்லாம் சுகமாக, பாழ் ஐயிப அமைப = வெறுவெளியாய் பிராகிருதப் பிரளய காலத்தில், திண திண கலை ஞாயம் வேல திரிந்து நின்ற = மிகக் வலியுடைய யுடைய சூலாயுதத்தைச் சுழற்றி நின்ற, உலகு நன்றான கணிய உவப்பு ஆடிய = உலகங்களைப் பெற்ற உமை யடமையார் தரிசித்து ஆனந்தம் கொள்ளுமாறு திருமடனற் செயற்குறையும், கடவுளே போற்றி = கடவுளே வந்தனம்.

போற்றி - துதித்த லென்னும் பொருளமே விரதலால், இங் விரித்தியொடு புணர்ந்த தொழிற்பெயர். ஆனதி வேண்டிக் கோடற் பொருளில் வந்த மகர விரித்தியுடன் புணர்ந்து கெட்ட முறதெனக் கொள்ளு மிடத்துத் துதிக்கக் கடவுளை என்று பொருள் படும. அது “வாழிய வென்னுஞ் செய்வென யினவி - யிறுதி யகரங் கெடுத்தி யற்றித்தே” என்கிற தோல்காப்பியச் சூத்திரத்தில் ஒன்றென முடித்தலான உயத்துணர்ப படும.)

மாலே வெள்ளாறு விடபுனற் குறுந்துளி வாரிசு
சோலை நெற்றியிற நெடுநதழுகு துகறியை நடுபுறோக
கோலும் தென்றலை தோகடாயக கொடியபூங் கழைவிட
காலகு நிறத்தவற் செற்றவெங் கண்ணுதல் போற்றி

(இ-ள்) மாலே வெள் அருவி புனல் குறு துளி வாரி = ஒழுங்குபட்ட வெள்ளிய அருவி நீரின சிறு துளிகளை முகந்து, சோலை நெற்றியில் தொடுத்த = பூஞ்சோலைகளின் முகங்களின் பொருந்தி யுள்ள, நு துகள் துதைந்து = பூவின கண்ணுள் மரங்களின் நெடியை, அடு போக கோலம் = கொல்லுகின்ற போத தொழிலைச் செய்யும், தென்றலை அம தோ கடாய = தென்றற் காற்றைய அழியிய தேரைச் செலுத்தி (போய்) கழை வில கால் குனித்தவன் செற்ற = கருமாளிய விலலை விளத்த மனமதனை யழித்த, எம் கண்ணுதல் போற்றி = எமது நெற்றிக் கண்ணுடைய கடவுளே வந்தனம்

மாலே-ஒழுகு என்ப பொருள் படுதல் “மாலேவென் னருவி தோன்றி மறந்தித் தோன்று கின்ற - சோலைக்கு வரையி னெற்றி” என்ப சிந்தாமனியார் கூறியதற்கு உட அமையும். மதையெடுத்த வரலாற்றைக் கந்தபுராணத்திற் காண்க. (கஅ)

பறந்து விண்ணிடை விண்ணவா பருவா வுழப்பக
கறங்கு போற்றிரி முப்புர மொருங்குதிக் கஞல்
நிறங்கொள பொன்னவிரி குநிய நெய்வரை குழைத்து
நுறந்து முடியமுநிற கணைநொடி நம்பனே போற்றி

(இ-ள்) விண்ணவா பருவரல் உழப்ப = தேவர்கள் யாவரும் துன்பத்திற் புள்ள நிறப், விண் இடை பறந்து = ஆகாயத்தி லிடத்துப் பறந்து, கறங்கு போல நிறி = காற்றாடினப் போலச் சுழன்று நிரிந்து, முப்புரம் = மூன்று புரங்களும், ஒருங்கு திக் கஞல் = ஒரு சேர ஆகிலி பறந்து அழிப, நிறம் கொள பொன்னவிரி குநிய நெய்வரை குழைத்து = ஒளி கொண்ட பொன்னால் வினங்குஞ் சிகரங்கள் யுடைய நீண்ட மேரு மலைபை (நிலை) வளைத்து, நறு துழாய் முகில் கணை கொடி - நிறிய துழாய் மாலே தரித்த திரு மாலாகிய பாணத்தைச் சூழித்த, நம்பனே போற்றி = கடவுளே வந்தனம்.)

நோற்ற பாலன் தாருயிர் நோருறு வண்ணவ
கூற்றி னொருநி குரத்தகாடாப சுழலிலுய போற்றி

யாததல் யாபவா வெருவா வலைகட ஸகட்டித்

தேறது நஞ்சுமுனை டருளிய தோன்றலே போற்றி

(இ-ள்) நோற்ற பாலன் அது ஆர உயிர் கோ உறு வண்ணம் = தவற் செயற்
மாரக்கண்டேயாது அரிய உயிர் வருந் தாத் படி, கூற்றினிற் உயிர் குடித்தம்யமனது உயி
ரைப்பருகிய, வைகழலினுப் போற்றி = பசிபரீரக கழலை யணிந்த திருவடிக்கே யுடை
யவனே வந்தனம், ஆற்றல் வானவா வெருவா=வலிமையுடையதேவாகள் யாவரு பட்டி,
அல்ல கடல அகட்டின தோற்றம் = திரை மறியுற் சமுத்திரத்தி னிடத்துப் பிறந்த, அரு
சம் உணமி அருளிய = அரு, விட, தீசைக முடித்துக் காத்தருளிய, தோன்றலே போற்றி =
பெருமையிற் சிறந்தவனே வம் என

பாலன் என்பதற்குச் சிலாசன முனிவர் புதிதானார், செப்பேசுவரர் எனவும்
பெயர்கொண்ட திருநாதி வேரையுடைய ஒரு தனி புராத கவேதிகையுடைய கொளவாரு முனி
அது "கோற்ற பாலன்" என்றசொல் பொருந்தா தெனக் மராக்கண டேயாக்காக் கூட
னயிற் குடித்ததும், அமராக்காக் வாலவகுடித்துத் அருமையாமென்று, இராமாயணத்
தாரும் "புதிதோ மி - றுளை வைத்து நகையுடைய உள்ள ஒருநா - துபென முன்னுத் தானே
தாழைப்பா" கொடுத்த சாது - ஸ்செனே னபய மெனத் வந்தனா காசி யநாள் - வெரு
சுனக் கூற்றை மாமறு மேனமையின மேனமையுண்டோ" என்பது, "இடைநிலாக் கி
யம் யாமென திருநிறை பெழிநீர் வேல் - கடைநிலாக் காசியால் முனையாக் கண்ட
லீரோ-வுடைநிலாக் குவா முயி முன்னகொன் தீபா னுயி - னடைநிலாக் கருளா னுயி
னமமெனது மாணமை மெனனும்" என்பும், "பெனனக் கருதி னுனே நாமுசடைக்
கடவுருண்ட - பருசெனச் சிறித் தவனே நாயக டருளி னுப்பென்" என்பது கூறின
காணக் கூற்றினா என்பு என்பை விழுதி கொடுத்தோ நியது இழிகுபற்றி (உ0)

அருவ மாயுரு வாயிய வமலனே போற்றி

துரிய மாயது கடம்பொளி சோதிபே போற்றி

கருது வானுள், துறைபருவ கடவுளே போற்றி

குருதி கக்குவெடு குடிவேடு குறகனே போற்றி

(இ-ள்) அருவமாய உரு திப அமலனே போற்றி = டிகள் மாகியுச் சகளமாய்
முள்ள மலரத்தே வந்தனம், துரியம் ஆய = துரியப்பொருளாயிற், அது கடந்த டுளி
சோதியே போற்றி = அந்நிலை கடந்து விளங்கு பரஞ்சோதிய வந்தனம், கருதுவா
உள்து டைத்தரும் கடவுளே போற்றி = நியானிக்கு மெய்யானபாது இயயத்துக் குடி
கொண்டிருக்கு தேயனோ வம் யம், குருதி கக்கு வெட டுலம் வேலகுறகனே போற்றி =
உதிர்த்துப் பெழிநீரை வெவலிய ருமையிப் வேலாயுத்தந்தை தரித்த அழகனே வந்
தனம். உறைத்தும் - தா துயியனை தேயன = திபானிககப் படுவோன (உக)

எனது தாபபணிக் தெழுந்தநாட நடுமபயின தேய்தி

மனது ருபுமலா தூயவலம் வந்தன ஸிதபக

கொனதை தேவாறுளி பிழிதறவின ருடிமி குறகன

முன்னுனைக் கையா லயனுட றைவந்து சாற்றும்.

(இ-ள்) அபன = பிரபன, என்று தாள் பணிந்து எழுந்த நின்று = என் நிவ்வாறு
திருவடிகள வணங்கி யெழுந்த நின்று, கா தருமப ஏதது = நாத்த தருமபு படத் துதித்த,
மனதல தாழ யலா தூய = வானேமைக் காணுகின்ற புடவங்களைத் தூவி, வலம் வந்தனன்

அட்டமூர்த்த வியல்புரைத்த அத்தியாயம்.   கஅக.

நிறப = பிரதக்ஷிஞ் செய்ந் நிராக, கொன்னை=கொன்றையிற் றால் யானது, தேன
துளி பிவிடற்=தேன துளிகளைச் சிந்திந் நிராக, மின்ன அமடு குழகன் (சுப்பயி விடமாக)
நின்ற திரு நடனஞ் செய்ந்ருந் மகேசுரன், உன் துணை கைபால் -- நிறபது இருகரங்க
ளாலும், உடல தைவந்து=(பிரமனது) சரிசுதைத் தருவி, சரி, நம்=பரலவா ராயினா.

அருளின் மைந்தனாய் வருகென வரைந்தனை யாற்றா
புருவ நாப்பணிற் றேழ்நிற னினனனுப பட்டலய
ஹருவ மாயுல கின்றவை யளித்தும் மீட டொடுக்கன்
மருவு மெனவினோ யாட டென் வுணர்ந் தியான் மலரோய

(இ-ள்) மலரோய=பிரமனே, அருளின் மைந்தன் ஆப வருக என அறைந்தனை
கிறபையோடு (எனது) புத்திரனாக வரக்கடவா யென்று வரங் கேட்டனே, அரூல -
அக் காரணத்தினால், நின் உடை புருவ நாப்பணின் = எனது புருவ மத்தியி னின்றும்,
புத்தவன் உருவமாய் தேரனறினன்=சுமார வடிவங் கொண்டு வெளிப்பட்டனே, மலரு
ரானது=உலகங்களைச் சிறுபடுத்தி, அவை ஒளி துண்டுவாற்றைக் காட்டி, மீட்டி ஒடுக்கல்=
பிரமன அழிக்குந் தொழிற், மருவு என விடோபாட்டுடன் உணர்ந் தோன்றிப் பள்ள
து வினோயாட டெனது அறிவாய (2. 12)

மைந்த வுணையென வலப்பற்றி நின்றன னறிய
பைத்து நூயபணி வரைணை யெனந் தி ப பாஸ்த
நந்த எரிந்நன் னீயிரவொய கரிநகன் நறலவேற
கந்த நேரெனக் கருணையி னுபபிமோ ப துவரடபாஸ

(இ-ள்) மைந்த-புத்திரனே, உன்ன என வலப் புறத்து ஈயறனன் = நின்னே
எனது வலப் பக்கத்தினின்றும் தேறந்து விடேந்நொழிய பை துமாய் பணிவண்ணன்=
வாசனா யுடைய பசிய துமாய் மாலையை யணிந்த நீயே பணிபுரான் விவரினவ, எனது
துடம் பாலில் தந்து அளித்தான்=எனது துடப் பக்கத்தினின்றும் தருவித்தது கந்த
தவான் (ஆதலால்) நீயிர்=நீயிர் இருவருள், மொய் கரிநகன் = விருப்பாட்டுகின்ற யானை
நக விநாயகனாய், துடம் வேல் கந்தான் = அத்தினிபைக் கக்கு வேலாய் பந்த யுடைய
அறநகனையும், நோ என=தந்த தன்மைய மாலிர் என்று, கருணையிற் உபபிமோ ப துவர-
அருளோடு உபசமைய மோகது, உரைப்பான்=விவரிந்து சொல்லான்

மகேசுர மூர்த்தியின் கண்டத்தினின்று கணேசருள், இரு யாத்தினின்றும் முருகக்
கடவுளும், நடுப்பாகத்தினின்று இரு பத்தெழிக் கோடி யுருத்திராக்ருள், இ- பகுதியி
லினது பிரதிருதி மாயையுள், புத்தித் தலத்தினின்றும் புத்திபு, அக்கம் சத்தினின்றும்
சாத்திரைகளும், பொறிகளினின்றும் அரவெட்டின்களும், திருவடியினின்றும் பிருதிவிபு,
சூரியத்திலிருந்து அப்புவும், பாபி தாரத்திலிருந்து தேயுவும், கண்டத் தாரத்தினின்றும்
வாயுவும், சிந்திலிருந்து ஆகாயமும், இரு கண்களினின்றும் சூரிய ச திராக்ருள் பித்த
லனறிவலப் பக்கத்தினின்றும் பிரமனும், இடப் பக்கத்தினின்றும் விட்டுணுவும் சொன்னவா
என வந்துநாகம் முறையி னால்களினுக் கூறப்படமருக்கின்றன பிரம விட்டுணுகள்
இருபக்கத்தினின்றும் போன்ற நிரகுப் மூர்த்தமே பகபாற் திரிதூதரும் என்பாடும்.
அதனை “அடுப்பாகக் கருளு மொருதான மயப்பொற் கமல விழிஞ்ஞென்று - பப்பாம
பணித்த புப்பான்குரு சூலப் பட்டய மெழிடவாகக் - விடப்பா லிதை வலத்தாயின்
யொழாரம் கோடி யுருத்திரரைநடு பாதரேற்றி பைபைபுடி கடிவமுடனா ஸயப்பிடுக”
எனவருந் தாஞ்சிப்புராணம் செய்மளாறு முணாக் கந்தன்=சுத்தருக்கன் வந்தச் சொ

பவன. உமாதேவியாரால் ஆறுவடிவு மொன்றாகச் சோக்கப்பட்டவன் எனவும் பொருள். அது “ஆறத மில்லதோர மூவிறு வடிவு மொன்றாகிக - கந்த னென்னுபோ பெற்றனன்” எனவும், சேயவன் வடிவ மூலம் திரட்டி யொன்றாகச் செய்தா - யாயுத னுலே கந்த னுமென நாமம் பெற்றான்” எனவும் கந்தபுராணத்திற் கூறப்பட்டது (உச)

கணை ருங்கட னஞ்சமுண மிததுயிர காத்த
முனைவ னென்னுளது துதித்தனை மூவிறு பெனக்குத்
தனய ரிவ்வுருச் சதாசிவ னேனைய வருவம்
புனைவன வேண்டிருக குணங்குறி புலனெனக கிலையால்

(இ-ள்) கணை கரு கடல கஞ்சம் உண்டு=ஒலிகளின கரிய சமுத்திரத்திற் றேன் றிய விடத்தை யுண்டு, உமது உயிர காத்த முனைவன் = நுங்கள் உயிரை பெல்லா மளித்த உருத்திரன், என் உளது உதித்தனை = என இருதயத்தி னின்ற தோளறினன், மூவிறு ம எனக்கு தனயா - (ஆதலால்) நீங்கள் மூவரும் எனக்குட புத்திர சாதம், இ உரு=இந்த மாகேசர வடிவத்தையும், சதாசிவன் = சதாசிவ மூத்தத்தினையும், ஏனைய உருவம் புனைவன் = ஏனைய வடிவங்களையும் (யான்) கொண்டு நிற்பேன், (ஆலிஷம்) எனக்கு = எனக்கு, வேண்டு உரு = விரும்பப்பட்ட வடிவங்களும், குணம் குறி புலன் இலை=குணங்குறி புலன்களும் ஆகிய கற்பனை இல்லன் வாரும (உரு)

கள்ள யினறுவண டறைதருந் தாமரைக கண்ணன்
முள்ள ரைச்செழுந் தாமரை முகடடில வீற்றிருப்போ
யுள்ள வந்தென நினைப்புறி யறுவலென் றுரையா
வள்ள னுனமறை யுபிட தத்திடை மறைந்தான்

(இ-ள்) எள்ள=எள்ள நன்னெய்யுடைய மகேசரமூர்தியானவர், வண் டுகள் ஆயினறு அறைதருந் = வண்டுகள் தேனுண் டிசைப்பாடு, தாமரை கண்ணன்= தாமரை மலாக கண்ணனாகிய விட்டுணுவினது, முள் அரை செழு தாமரை முகடடில= முள்ளரையையுடைய பெழிய நாயிக கமலத்தின்கண், வீற்று இருப்போய் = பெருமை யோடுறையும் பிரமனே, என்=எனனை, உள் உவந்து நினைப்புறி = (நீ) மனம் விருப்பித் தியானிக்குக காலத்தில், உறுவல் என்று உரையா = வருவேன் என்று கூறி, மறை உப ிடத்தது இடை மறைந்தான்=வேதோட ிட தங்களி னிடத்து அந்தாத்தானமாயினர்.

இறைவனுக்கு உள்ள நன்மையாவது அடியார வேண்டிய வேண்டியாக களித் தல் கோழரை, டொகுடனா, டொரியரை, முள்ளரை பெனபவற்றுள், தாமரை முள அரையின் பாறருகலின் “முள்ளரை” எனப்பட்டது கானகு வேதங்களுக்கும் ஆயிரத் தெட்டு உபநிடதங்களுள்ள அஹறுள்ளே அநிசாரமாயும் அநியிரகியமாயு முள்ளன னூற்றெட்டேயாம் அவையாவன — ஐந்தரேயம், கௌமத்தி, நாதவிரது, ஆதமப பிர போதம், நிருவாணம், திரிபுரை, வகங்குச்சாணை, முத்தலை, செளபாகியம், அக்ஷமாலிகை என்னும் பத்தும் இருத்தவேத உபநிடதங்களும் முததிகம், சாட்டியாயனி, யாளுரு வலியம், தாமசாரம், அத்தியாததுமம், துரியாதீதம், பிடசு, பைங்கலம், அக்ஷவயதார கம், மண்டலம், திரிசுகி, நிராலமம், மந்திரிகை, சபாலம், பரமகமகம், அம்சம், சாடாலம், பிருகதாரணியம், ஈசாவாசியம், சரசுவதி, கலிசுந்தரணம், வராகம், பிராணக கினி கோத்திரம், பஞ்சப் பிரமம், யோக குண்டலினி, உருத்திர விருதயம், கரம், அவ தூதம், அட்சியம், ஏகாட்சரம், யோகசிகை, சாரீரகம், கந்தப, தக்ஷிணமூர்த்தம், யோக தந்துவம், பிரம வித்திரை, தியான விரது, தேசோவிரது, சுகரகசியம், சாவசாரம்,

கூலிகை, காலாகிகை ருத்திரம், அமிர்த நாதம், அமிர்த விந்து, காராயணம், காப்பம், சுவேதாச சுவதரம், கைவல்லிபம், உத்திரியம், கடவல்லி, பிரமம் எனனும் ஐம் பத் தொன்றும் பங்கிபேத உபநிடதங்கநாம் சாபாலம், தரிசனம், உருத்திராக்க சாபாலம், கேனம், சாந்தோகிபம், அருணி, மைத்திராயணி, சாவித்திரி, குண்டுகை, அவ்வியத்தம், சந்திராசம், மைத்திரேயி, உச்சிர குடிகம், போககுடாமணி, வாசுதேவம், மகத்து எனனும் பரினும் ராமவேத உபநிடதங்கநாம் காருடம், தந்தாத்திரேபம், அபகிர்வ, கிருஷ்ணம், கோடால நனம், பிரச்சினம், திரிபாஸ்ய மகாநாராயணம், இராம ரகசிபம், முண்டகம், மாண்டுகிபம், அபாவ சிரசு, அதாவகிகை, கணபதி, மகாவாகிபம், பஸம் சாபாலம், டாவணை, தேவி, திரிபுராசுபினி, பரப்பிரமம், பாசுபதம், ஆதம், சூரிபன், அனன், ரணை, பிருகச சாபாலம், கரிசம் தாபனி, நாரதபரிவிராசகம், சீதை, இராம தாபனி, சரபம், சாண்டிலிபம், டாமகம்ச பரிவிராசகம் எனனும் முப்பத்தொன்றும் அதிவண வேத உபநிடதங்கநாம் (உசு)

திருக்க வினனமு திறைப்பமென கொன்றைதேன துளிகுருங்
கங்கை யருஞ்சை க கண்ணுல் கரத்தலுங் கடவுட்
பங்க யத்தவி சிறைசுரும பண்ணவன மரீசி
யங்கி ராமுதன முனிவரை யளிப்பனெனனருன.

(இள) திருக்க இன அமுது இறைபபச்சுநிரை இனிய அமுத கிரணங்களைப் பொழிய,மென கொன்றை தேன துளிக்கு =மிருதுவாய கொன்றை மலர் மாலையானது தேனைச் சிந்துகின்ற, அ. = அமுதமென, கங்கை டை கண்ணுல் கரத்தலும் = கங்காநதியைத் தரித்த சடையையுடைய சிவபெருவான் அந்தரத்தான மாதலும், கடவுள் பங்கயம் தவிசு உறைசுரும பண்ணவன் = பெயலீகம் தாரை மலராசைத்தி வருகுகும் பிரமன், மரீசி அங்கிரா முதல முனிவரை = மரீசி அங்கிரா முனிவ இருடிகளை, அளித்தனன் எனருன = சிருடமத்தனன்னென்று (சூரம் முத்தி) கூறினா (உஎ)

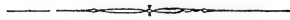
அட்டமுத்த வியலபுரைத்த அத்தியாய முற்றிறம்.

அகத்த திருவிருத்தம் - ௨௭௩

பதிரேராவது

தேவி திருவவதார அத்தியாயம்.

அத்தாவது பிறப்பிட பிலலாப பெருமாட்டி தனக்கெனக் கனம் தானில ளாக லிற் தவம் காரணமாத தக்கன தனக்கும் மலையரை யறகு மகளாயத் தோன்று மவரத் தனனை யறையும் பாகமாம் தேவி = வினாயாட்டி டையவன் இனித் தேவன் எனபதன் பெண்பாலாக கொண்டு பிரகாச முடையவன், கிழ்ச்சியுடையவன் எனவு முறைப்ப உயிர்கள் டோல வினையுத்தால் யோனிவாய் பட்டுப் பிறக்காது இச்சையுத்தால் தோன்றி நின்றான் ஆகலின் அவதாரம் எனவும், அதுவும் ஆன்மாக்கள் மெல் வைத்த காரணய மேலீடாகலின் “திரு” என அடைமொழி புணர்த்தியுங் கூறப்பட்டது. திரு = உயர்வு முதலிய பலபொரு ளொருசொல். அவதாரம் = இறங்குதல், அயோனி சம்பந்தமாய் வெளிபடுதல்.

கலவிநுத்தம்.

போதுறை கடவுண்மீட் டிலகம் பூதகதை
யோதுகென நினைநம புளரும யாழமுனி
திதறு மகபதி கேட்பத தேமபரி
தூதவிழ பசுதுழாய முகுந்தன சாற்றுவான.

(இ-ள்) போது உறை கடவுள் = தாமரை மலர் லேலிருக்கும் பிரமன், மீட்டு= பின்னரும், உலகம் பூதத்தை ஒதுக என்று = உலகத்தைச் சிறுத்தித்து வித்ததினைச் சொல்லி யருள வேண்டும் என்று, இங் நாமபு உளரு ம யாழ முனி = இனிய நாமபுகளில் வாரதல முதலிய இசைக் கரணங்களைச் செய்யும் யாழினை யுடைய நாரத முனிவனும், திது அது மகபதி கேட்ப=சூற்ற மிசலாத யாக பதியாகிய இந்நிரனும் (விருப்பிக)கேட்க, தேமபரி தூது அவிழ் பசு துழாய = தேனிற்றைந்த மகரந்தம் பரந்த பசிய துழாய மாலையை யணிந்த, முகுந்தன சாற்றுவான் = திருமால் கூறுவா ராயினா

இசைக் கரணங்க ளாவன — பாடுகின்ற வண்டிகள் போலக் கைவிரல்களால் நரம்புகளில் வாரதல முதலிய தொழிலகளைச் செய்தல் ஆக்கரணங்கள் வாரதல, வடித்தல், உந்தல், உறழல், உருட்டல், தெருட்டல், அள்ளல், பட்டை யென எட்டு வகைய ஆகை “மணிக் கார்தலன் மெலவிரல்கள் - பயிர்வண்டின் கிளைபோலப் பன்னரப்பின் மிசைப் படர் - வாரதல வடித்த லுந்த லுறழ்தல் - சீருட் ஊருட்ட நெருட்ட லள்ள - லேருடைப் பட்டைப்பென் விசையோர் வகுத்த - வெட்டு வகையி னிசைக்கர ணத்து” எனச் சிலப் பதிகாரத்திற் கூறப்பட்டன இவற்றுள் வாரதல என்பது சுட்டி விரலாற் றொழில் செய்தல் வடித்தலாவது சுட்டி விரலும் பெருவிரலும் கூட்டி நரம்புகளை யகழும் புறமு மாராயதல் உந்தலாவது நரம்புகளைத் தெறித்து வலிவிற பட்டதும், மெலிவிற பட்டதும், நிரல பட்டது மறிதல் உறழ்தல் லாவது ஒன்றிடை யிடும் இரண்டிடை யிடும் நரம்பு களைத் தெறித்தல் உருட்டலாவது இடக்கைச் சுட்டிவிர லுருட்டலும், வலக்கைச் சுட்டி விர லுருட்டலும், சுட்டொடு பெருவிரற் கூட்டி யுருட்டலும், இரு பெரு விரலு மிப்பைத் துட் ஊருட்டலு மாம எண்பா ஆசிரியர் அடியார்க்கு நல்லாரும் மறையை தெருட்ட லாவது “தெருட்ட லென்பது செப்புங் காலை - யுருட்டி வருவ தொன்றே மற்ற - வொன்றன பாட்டு மடையொன்ற நோக்கின - வல்லோ ராயந்த துலே யாயினும், வல்லோர் பயிற்றுக கட்டுரை யாயினும் - பாட்டொழிக் துலகினி னொழிந்த செய்கையும் - வேட்டது கொண்டு விதியுந் நாடி” என இசைத் தமிழ்ப் பதிற்றுப் படலத்துட் கரண வியலிற் கூறப்பட்டதாம்

(க)

அள்ளிலைக் கமலவீட் டிறையு மந்தணன்
நெள்ளிதி னமைப்பவை சிறைத செய்கலா
துள்ளமா ழாநதுநெட் டியிரப்பு வீங்கிமே
லெள்ளரு மருந்தவ மியறறு மேலவையின.

(இ-ள்) அள் இலை கமலம் வீடு உறையும் அந்தணன் = நெருங்கிய இலைகோடியுடைய தாமரை மலராகிய வீட்டினக் கணிருக்கும் பிரமன், தெள்ளிதின அமைப்பவை = தெளிவோடு சிறுத்திக்க வேண்டியவைகளை, சிறைத செய்கலாது = மனத்தி னினைக்காமல், உள்ளம் மாழாந்து = மனமயக்கமுறறு, நெட்டியிரப்பு வீங்கி = பெருமூச்சு அதிகரித்து, மேல் = அதன்பின், எள் அரு அரு தலம் இயற்றும் ஏல்வையின் = இகழ்த லிலலாத அரிய தவத்தைச் செய்யுந் காலத்தில், இதுமுத லிருசெய்யுள் குளகம்.

(உ)

பாடரு மிடப்பறம பணிததிட் டாயினி
நாடரும் வலப்பறந தானு நலகெனு
வேடவிழ் கூந்தலாய் நல்கி னேமென
வாடியிற காட்டிய வையன ரேனறினான.

(இ-ள்) பாட ஒரு இடம் புறம் பணித்திட்டாய் = ஸ்ரீனே பாடுதற்கு அரிதாய் இடப்பாகத்தைக் கொடுத்தனே, இனி = இனிமேல், நாட ஒரு வலம் புறமும் நல்கு என = தேடுதற் கரிதாய் வலப்பாகத்தையும் ஈந்தருளக் வென்று (உமையம்மையார்) கேட்க, ஏடு அவிழ் கூந்தலாய் = இத்திருநாள் புடங்குகள் பரந்த கூந்தலையுடைய பெண்ணே, நல்கினோம் என = அத்தனையும் கொடுத்தோம் என்று, ஆடியின காட்டிய ஐயன = கண்ணடியிற் காண்பித்த சிவபெருமான, தேனறினான் = பிரசன்னமாயினான்.

ஓர் ஈர் உமாசேவியார் எழுந்த, ஐயனே! இடப்பாகத்தைக் கொடுத்தருளினே, மந்தைய வலப் பாகத்தையும் கொடுத்தருள வேண்டும் என்று பிரார்த்திக்க, அங்கு மளித்தே மென்று கண்ணடியிற் காட்டிய சிவபெருமான பிரமனுக்கு முன் ரேனறினர் என்பதாம் நல்கினோம் - தனித் தனம்பலபன்மை வினேமுறறு (ங)

பெண்ணொரு பங்கினி லமைததுப் பேரெழி
லண்ணலாய் கெய்தலுங் கமலத் தந்தனை
கண்ணொடு பொழுதென நோக்கிக் காத்திற்
புண்ணியச் சேவடி போற்றிக் கூறுவான்.

(இ-ள்) பேர் எழில் அண்ணல் = போழ்க்குண்ட யுடைய சிவபிரான், பெண் ஒரு பங்கினில் அமைத்து = உமாசேவியை யொரு பாகத்தில் வைத்து, ஆங்கு எய்தலும் = அவ விடத்திற் ரேனறுதலும், கமலத்து அந்தனை = தாமரை மலரினமேலிருக்கும் பிரமன், கண் ஒடு தொடுத்த என நோக்கி = தன் விழிகளுடன் பொருத்திற்ற போலப் பார்த்து, காத்தின = அன்போடும், புண்ணியச் சே அடி போற்றி கூறுவான் = தருமமய மாகிய சேவ விய பாதங்களைத் துதித்துச் சொல்வான் (சு)

ஐயவிய வலகிணை காகக மெய்துறத்
தையலோர பங்கினிற் சார்ந்து நின்றனே
மையறு மிவவுரு வகுத்துப் பாலிரனை
மெய்தநீ செய்தியென நினைதி நேத்தினான

(இ-ள்) ஐய = ஐயனே, இ உலகினுக்கு ஆக்கம் எய்துற = நுவவுலகத்துள்ள உயிர்களுக்குக் கெல்லாம் இன்ப முண்டாகும்படி, ஓர் பங்கினில் = ஒரு பக்கத்தில், தையல் சார்ந்து நின்றனே = (சுத்தியாகிய) பெண் வடிவம் கொண்டு நின்றாய்மை ஆறும் இ உரு வகுத்து = குற்ற மற்ற இவ வடிவத்தைப் பிரித்து, இரண்டு பால் எய்த = இரண்டு பகுதியாகப் பொருத்தநீ செய்தி என்று = நீ யியற்றி யருளவாய் என்று, இனிதின் எத்தினான = மகிழ்வுடன் துதித்தான.

உலகு - உயிமேனிமறலால் இடவாகுபெயர் ஆக்கம் = பெருவாழ்வு தையல் = அழகு. அதனை யுடையாட்குப் பண்பாகு பெயர். தேவி யிமயகு சென்றிருந்த காலத்து ஒரு யிருங் காமினறி புறம் தெனலால் பெருமான் “போகியா மிருந்துயிர்க்குப் போகத்தைப் புரித லோரா” என்ற படி யுயிரைப் போக மூட்டுதற்குப் பெண்ணொருபாகம் வைத்தா னென்பான் “ஆகக் கெய்துறத் தையலோர பங்கினிற் சார்ந்து நின்றனே” என்றான். இக்

ஊண்மை “கண்ணுதல் யோகிருப்பக் காமனின் நிடுவெட் கைக்கு-விண்ணுறு தேவ ராதி
மெலிந்தமை யோரார் மாறு-னெண்ணிவேனை மகன் யேவ வெரிவிழித் தி-மவான பெற்ற-
பெண்ணினைப் புணரூது யாகுபு பேரினப் மளித்த தோரார் ” எனனுஞ் சிவஞான சித்
யார்ச் செய்புளா ஊரைப்படும (இ)

பெண்ணொரு பங்கினைப் பிரித்துப் பேரெழி
லொண்ணுதற் பேதைதன னுருவ மாககிமே
னண்ணரும வலப்புற மதனே நாடரு
மண்ணலா ணுருவமா யமைத்திட டானரோ.

(இ) ள்) நாடி அரு அண்ணல = (பிரம விட்டுணுக்களாலும்) தேடி யறியப்படாத
சிவபெருமான, பெண் ஒரு பங்கினை பிரித்து-பெண்ணாகிய ஒரு பாகத்தைப் பிரிவுசெய்து,
பெரு எழில் ஒரு துதல் பேதை தன உருவ ம ஆகி-பேரமகு வாயந்த ஒள்ளிய நெற்றியை
யுடைய பெண் வடிவ மாகியும், பேல-அதன் பின், நனை அரு வலம் புறம் அதனை-சோ
தற்கரிய வலப் பாகத்தை, ஆண் உருவம் ஆய அமைத்திட்டான் = ஆண் வடிவமாகவுஞ்
செய்தனா அரோ-அகைசிலை பெண்-கடடலையுதோ அமைத்தித்தன்மை, ஆண்-ஆளுந்
தன்மையெனப்பற்றை யுணர்த்தாது உயாதினைப் பெண்பாலையும் ஆண்பாலையு முனா, தி
நின்றன (க)

மதியுற வகுத்தவா னுருவ மாணுறப்
பதினொரு கூற்றினிற் பகுப்ப வாங்கவா
கதிரமதி முடித்தகா பாலி யாதிபாம
விதிமுறை யுருத்திர ராகி மேவினா.

(இ) ள்) மதி உறவகுத்த ஆண் உருவம்-அறிவு பொருட்துமாறு பிரித்துச் செய்த
ஆண் வடிவத்தை, மாண் உற = மாட்சிமை கொள்ள, பதினொரு கூற்றின் பகுப்ப = பதி
னொரு பங்காகப் பிரிக்க, அங்கவர்-அவர்கள், கதிர மதி முடித்த காபாலி ஆதிபாம-ஒளி
கொள்ளுஞ் சந்திரனைத் தரித்த கபாலி முதலாக, விதி முறை உருத்திரா ஆகி மேவினா-
விதிக்கப் பட்ட முறைப் படியே உருத்திரராய இருந்தனா. (எ)

பெண்ணொரு பாதியாய்ப் பிரித்த கூற்றினை
யெண்ணுறஞ் சத்தியா வியற்றி னுனவாக
கணவமுக் குறுமொழிற் கமலை யாதிபா
மொண்ணுதன் மகளிரென றுரைக்க லாயினா.

(இ) ள்) ஒரு பாதி ஆய பிரித்த பெண் கூற்றினை-ஒரு பாதியாக வகுத்த பெண்
வடிவத்தை, என் அறு சத்தி ஆக இப்பற்றினுள் = அளவில்லாத சத்திவடிவாகச் செய்
தனா, அவா-அச்சத்திகளே, கணவமுக்கு உறும் எழில் கமலை ஆகி ஆய = கண்களுந்
கூசுதலடைகின்ற காமதியினையுடைய திருமகள் முதலாகிய, ஒரு துதல் மகளிர் என்று
உரைக்கல் ஆயினா = ஒள்ளிய நெற்றியையுடைய பெண்கள் எனச் சொல்லப் படுவா
ராயினர்.

கமலையாதிபாராவார் மனோன்மணி, மகேசுவரி, உமாதேவி, துலக்குமி, சரசுவதி
யென்னுஞ் சத்திகளாம். “எண்ணுற் சத்திகள்” என்றதனால் உனமனை, சபனை, வியா
பினி, வியோமரூபை, அநந்தை, அநாதை, அநாசிருதை, அமிரதை, அமிரதாமிரதை, இங்
னிகை, தீபிகை, உரோசிகை, மோசிகை, ஊர்த்துவகை, ஆரணி, சன்னி, உரோதயித்திரி,

காளி, தர்க்கை, அம்பிகை, சாவகூத்தமணி, பலபிரமதணி, பலவிகாணி, இரௌத்திரி, சேட்டை, வாமை முதலாயினோராம். (அ)

இன்னன மமைத்திடி னனநி யாககையின்
மன்னுயிர யாவையு மல்கி டாவெனக
கன்னெடுந் சிலையிரு காலகு னித்திடு
முன்னவ னயனெடு மொழியு மேலவையின்.

(இ-ள்) இன்னனம் அமைத்திடி ன் = இவ்வாறு வகுத்தாலன்றி, மன உயிர் யாவையும் = நிலைபெற்ற ஆனமாகக் கள் எல்லாம், யாககையில் மல்கிடா என = உடம்போடு கூடிப் பெருகி நிற்கா வென்று, கல நெடு சிலை இரு கால தேவித்திடு = மேரு மலையாகிய நீண்ட விலலின் இருதானிகளையும் வளைத்து, முன்னவன் = முழு மதம் பொருளாகிய சிவபெருமான், அயன் ஒடு மொழியும் ஏலவையின் = பிரமனோடு சொல்லாநின்ற சமையத்தில் இருகால என்பதற்கு இருபாதுகளினாலும் எனவும் பொருளுரைப்ப (க)

மின்னுவிழ வீழ்த்தெனக் கிடந்த மெனசடை
முன்னவன் பணிதலைக் கொண்டு முற்றிவை
தனனெரு கூற்றினே வாங்கித் தாழ்சினற
யன்னமூ கடவுள்பா லடைதன மேயினாள்.

(இ-ள்) முற்று இழை = முற்றிய அபரணங்களையுடைய தேவியானவள், மின்னு வீழ் வீழ்த்து என கிடந்த = மின்னல விழுது விட்டாற்போல விளங்காநின்ற, மெனசடை முன்னவன் பணி தலை கொண்டு = மிருதுவாய் சடையினையுடைய சிவபெருமானது ஆடு நைபைச் சிரமேலேற்று, தன் ஒரு கூற்றினே வாங்கி = தனது ஒரு பங்கை யெடுத்துக் கொண்டு, தாழ் சினற அளனம் ஊர் கடவுள் பால் = தூங்குகின்ற சிவகரையுடைய அன்னத்தை (வாகனமாகச்) செலுத்தும பிரமதேவனிடத்து, அடைதல் = மேயினாள் = சோவாளாயினாள் முற்றிழை - வீணைத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகை (கர)

என்னுட னுலகெலா மீன்ற தாயிவன
மன்னிய தெவனென மலாக நெய்தொழ
தன்னை நீ தககன்ற புதலவி யாகெனச்
சொன்னவா தவனமக ளாகித் தோன்றினாள்.

(இ-ள்) என் உடன உலகு எல்லா ன்ற தாய் = என்னோடு உலகங்க ளெவற்றையும் பெற்ற தாயாகிய தேவி, இவளை மன்னிப்பது எவன் என = இவ்விடத்திற்கு வந்தமையாது காரணமென்று ஆலோசித்து, மலாகக் கூய செய்து = புட்பங்களைச் சொரிந்து வணங்கி, அன்னை நீ = தாயே நீ, தககன் நல புதலவி ஆகு என = தக்கனக்கு நாலு புத்திரியாக வரக்கடவாயென்று வேண்டி, சொன்ன ஆறு = (பிரமன்) சொல்லிய படியாய், அவன் மகள் ஆகி தோன்றினாள் = அத்தகன்குட்ப புத்திரியாக அவயரித்தாள்

பிரமனது புத்திரர்களு ளொருவனாய் தககன் தவரு செய்து, உபாதேவியைத் தனக்கு மகளாகும் வரத்தைச் சிவபெருமா விடத்தினின்றும் பெற்றனன அதனால் உமையவள் காளிநீ நதியில் வலம்புரி வடிவாகச் சென்றிருக்கத் தககன் மாசிகத்திற் றீர்த்தமாட்ச் சென்று ஆடிவருங்கால், ஆங்குத் தாமரைப் புட்பமொன்றிற் சிவபெருமா னது சலஞ்சு மெனப்பெயரிய சங்கிருப்பக்கண்டு அதனைக் கைகளால் எடுக்கும் பொழுது அது பெண்குழவி வடிவாதலும், தேவியென்று அறிந்து அளவிலா மகிழ்வுடன் கொண்டு

சென்று, வேஷவல்லி யெனனுந் தன்மனைவியிடம் கொடுத்த வளர்த்து வந்தான். தேவி தாஷாயினி என்னு நா மத்துடன் பருவமைந்து முறறி ஆறாம வருடமாகலும், பிரானை மணஞ்செய்யப் பெருந்தவகு கிடந்தனள் எனடது சரிதமாம். அனனை எனபது “அனைமைச சொல்லே யிபறகை யாகும்” எனற தோல்காப்பிய விதிப்படி யியலபு (கக)

தககனற் புதலவியைக் கொன்றை தாழ்சடை
முக்கனூக களித்தனன முரச மாபபெழ
மிககதன றநகைநி வினையி னனனைபோயப்
புககணன மேனதை புதலவி யாகவே.

(இ-ள்) தககன்=தககனுவன், நல புதல்வியை = அழகினைபுடைய புத்திரியை, முரசம் ஆரபு ஏழ = முரசவாநதியபுகின் ஒலி மிக்கெழ, கொன்றை தாழ் சடை முக்கனூக்கு அளித்தனன் = கொன்றைமாலே ஸாகருடு சடையினைபுடைய சிவபெருமானுக்கு (மனைவியாக)கொடுத்தான, அனனை=தாயாகிய தாஷாயினி பென்பவள், தன் தூதை= தனது பிதாவாகிய தகசனின், மிக்க தீவினையின் டோய=மிகுந்த பாதகச் செயல்களாற (டொறுது தன்னுடலை நீக்கி) சென்று, மேனை தன் புதலவி ஆக புககனன்=மேனையினது மகளாக அவதரித் திருந்தனள்

சிவபெருமான ஓர் பிராமண வடிவம் கொண்டு தாஷாயினியை மணந்தனா எனக் கொள்க தககன் தீவினையாலது சிவபெருமானே மிகுந்த அவாக்கு அவிப்பாகவ கொடாது யாக முதலியன செயதநாம் இந் த அபிடாக்ககளை யறிந்த தேவியானவள் அவ னுக்கு மகளாய் இவவுடலுடனேயும் நாமத்தோடும் யான இருத்தல் அடாதென்று, அவ வுடலை விடுத்து மலைபரையாருக்கும் மனைவியாகிய மேனையெனடாருக்கும் புத்திரியாகப் பிறந்தனள் எனபதாம் அது “கமடனை முதலிய கடந்த கணனூதல் றறபர நினையிகழ தக கன் றனனிடப் - பறபகல் வளாந்தவன் பயந்த மாதெனச-சொறபதி நாமமுஞ் சுமந்து னேனியான ஆங்கோ ரொயரையு மவனக் னெப்பதியே - யோங்கிநான ளொந்தவிவ வுடல் தன்னையுந்-தாங்கினன் மேலவை தரித்தற கஞ்சினே-னீங்குவ னவவகை பணித்திநீ பெனறான ” எனவரும கந்தபுராணச் செய்யுளானு முணரடபடும். (கஉ)

தோலடி யெகினமீ திவாநத தோளறலும்
காலுமிழ கொடுஞ்சிறைக கருடப பாகனூ
மாலமுண டவனுமே யனறி யாகொலோ
பாலலோ சனிதிற் றறியும் பண்பினா.

(இ-ள்) பால லோசனி திறன்=நெறிக கணணினையுடைய (அந்தத்) தேவியின் பெருமையை, தோல அடி எகினம் மீது=தோல்பொருந்திய காலகளை யுடைய அன்னப் புள்ளின் மேல், இவாநத தோளறலும் = ஏறியிருக்கின்ற பிரமனும், கால உமிழ் கடு சிறை கருடன பாகனூய=காறறினை வீசாநின்ற வேகமாகிய சிறகுகளையுடைய கருடவாகனனாகிய திருமாலும், ஆலம் உண்டவனுமே அனறி=விடத்தை யுண்டருளிய உருத்திரக்கடவுளுமே, (அறிவது அல்லாமல்) அறியும் பண்பினா யார = வேறு அறியுந் தன்மையர் யாவர் உளா (இல்லை யெனறபடி) ஏகாரம் - பிரிதலை கொல ஓ - அணசுகள். (கங)

தேவி திருவவதார அத்தியாய முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம்—உகஉ.

பன்னிரண்டாவது திருக்கல்யாண அத்தியாயம்.

அஃதாவது தேவி மலையரையன மகளாய்த் தோன்றித் தவஞ் செயயாநிறை, சிவ
பெருமான் ஆங்குச் சென்று உலக முயற் மணந்தருளிய வரலாற்றைக் கூறும் பாகமாகும்.

அறுகீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

என்றலுமிவ் வுலகினொ டககனமக ளாயுதித்த வியலபுஞ் செமபொரு
ஞ்ஞமையன மகளாகி மணந்ததுவும் விரித்தெமக்குக் கூறு கென்ன
மன்றலகமழ் தருவினிழ லுறைவோனு மகதியாழ முனியுங் கேட்பக
கன்றுகுணி லாயவிளவின கனியுதித்த மாமாயன கழற லுற்றான.

(இ-ள்) என்றலும் = என நிவ்வாறு (திருமால்) கூறுதலும், உலகு அன்றான் =
உலகங்களைப் பெற்ற உமாதேவியா, தக்கன மகளாய் உதித்த இயல்பும் = தக்கனக்கு
புத்திரியாக அவதரித்த வரலாற்றையும், செம பொரு ளொறு அரையன மகள் ஆகி =
செவ்விய அழகினை யுடைய இமய மலையசன புநலவி யாகி, மணந்ததுவும் = (சிவபெரு
மானைத்) திருமணஞ் செய்ப வரலாற்றையும், எமக்கு விரித்து கூறுக என்ன = எமக்கு
விரிவு படுத்தி யுரைக்க வேண்டு மென்று, மனநல கமழ் தருவின நிழல் உறைவோலும் =
வாசனை கமழும் பருசு தருக்கனி நிழலில் வீற்றிருக்கின்ற இரத்திரனும், மகதி யாழ் முனி
யும் கேட்பு = மகதி யெனனும் வீணையை யுடைய நாரதமுனியும் பிரார்த்திக்க, விளவின்
கனி = விளாம்பழத்தை, கன்று குணில் ஆய உதிரத்த = பசுவின் கன்றைக் குதூர்த்தடியாக
கொண்டு விழுத்திய, மா மாயன கழறல் உற்றான் = பெருமையைக் கொண்ட திருமால்
கூறுவா ராயினா.

விளவின கனியுதித்த சரித்தரை மேலவருக கண்ண னவநித்த அத்தியாயத்
திற் காண்க “கன்று குணிலாக கனியுருத்த மாயவ - னின்றும் மா னுள்ள வருமே லவன
வாயிற் - கொன்றையந் திகழமுல் கோமோ தோழி ” எனச் சிலப்பதிகாரத்துங் கூறு
தல் காண்க. (க)

மேருவரை யுயாருமி முகட்டிருந்து வேதமுனி விளம்ப லுற்ற
வோவரிய பலககடலின் வீழுமுயிர கரையேற்றுக தெப்ப மோவில
சோகெழுந் பரம்புணருஞ் சிற்சத்தி யெவவுலகும் பொதிந்து நின்ற
பூரணந் திலகுயிர்ப்ப மலையரையன மகளாகப் போந்த தனதே

(இ-ள்) மேரு வரை உயர் குமி முகடு இருந்து = மேருமலையின் உயாவாய் சிக
ரத்தின் மீது இருந்து, வேதம் முனி விளம்பல் உற்ற = வேதவியாத முனிவா சொல்லிய
உண்மைப் பொருள்களை, ஓடி அரிய பவம் கடலின் வீழும் உயிர் = அறித்த கியலாத பிற
விச் சமுத்திரத்தில் விழுந்து வருந்தும் ஆனமாக்களை, கரை ஏற்றும் தெப்பம் = முத்தி
யெனனும் கரைக்க வேறச் செய்கின்ற மரக்கலமும், ஓர் இலசீர் கெழு தற்பரம் புணரும்
சிறத்தி = நீங்குதலிலாத சிறப்பினையுடைய தற்பரப் பொருளைக் கலந்திருக்குஞ் சிவசுற்
சத்தியும், எ உலகும் பொதிந்து நின்ற பூரணம் = எவவுலகங்களையும் தன்கண்டகுகிற்கும்
பரிபூரணப் பொருளும் ஆகிய சத்தியானது, நீர் உலகு உயிர்ப்பு = பெரிய உலகங்களை யெல்
லாம் பெற்றருளும்படி, மலை அரையன மகள் ஆக போந்தது = இமயமலை யரசனுக்குப்
புத்திரியாகத் தோன்றிற்று.

பொருவரிய சிவையாகி யந்ந்தையா யேகையாய்ப் புராணை யாகி
விரிகதிரு மொளியுமென மகேசனைவிட் டகலாத விமலை தோன்று
முருவுறுமில் வுலகனைததும் படைத்தனிதது மீட்டுமவை யொடுக்கி யீசன
நிருமுனனினே யாட்டயருங் காரதமணி முனமிரும்பு திரியு மாபோல.

(இ-ள்) பொரு அரிய சிவை ஆகி = ஒப்பிலலாத சிவை யாகியும், அந்ந்தை ஆய்
ஏகை ஆய=அந்நையாகியும் ஏகை யாகியும், புராணை ஆகி=புராணை யாகியும்,கதிரும் விரி
ஒளியு ம் என=சூரியமையும் பரந்த கிரணத்தையும் போல,மகேசனை விட்டு அகலாத விமலை
தோன்றும்=மகேசர மூர்த்தியை விட்டு நீங்காத நாமலையாகிய சிவசத்தி இருபடள, காந்
தம் மணி முனம் இருப்பு திரியும் ஆறு போல = காந்தக்கலவின முன்னா இருப்பு பின்
றொடாதலபோல,உரு உறு ம் இ உலகு அனைத்தும்=ஊலமாகிய இந்ந் உலககக ளெல்லா
வற்றையும், படைத்து அளித்துப்=சிருட்டித்தும் காத்தும், மீட்டும் அவை ஒடுகி = பின்
னரும் அவற்றைத் தனவயினடகி, ரசன திரு முன் வினையாட்டு அயரும் = மகேசர
மூர்த்தியின் நிருச்சம்நிதானத்தில் வினையாடலைச் செய்யாநிற்கும்

சிவன, அந்ந்தன, ஏகன, புராணன, விமலன என்னும் ஆண்பாற் பெயர்களுக்
குப் பெண்பாற் பெயர் சிவை, அந்நை, ஏகை, புராணை, விமலை யென்பனவாம் சிவை=
மங்கலமுள்ளவள், சகருபமுடையவள் அந்நதை=முடிவிலலாதவள் ஏகை = ஒன்றாய்
ளவள் புராணை=பழம்பொருளா யுள்ளவள் விமலை=மலயிலலாதவள் “எத்திற நீன்ற
னீசன சத்தி மவளு நிறுபன்” எனச் சிவஞானசித்தியாரிற் செப்பியபடி, இறைவ னெவ
வாறு நிறுட்டுே அவ்வாறு அவளு நின்ற வினையாடல் செய்வான் என்றபடி. கதிரொளி
போலிருப்பார என்றதனுணை “உருவஞா யிறஞ்சுட் ரொளியு போலவே-யிருவரும்
வைஞவா ரென்ப ராமநல்ல - தெரியிலிவ வகையினு சிவனுந் தேவியு - பிரிவில ராகியே
பிறக்கி வைஞவா” என்று சைவபுராணஞ் சாற்றிற்று. (ங)

கருவிகா ரியமெனப் காலமொரு முனற்றையுங் கடந்து நின்ற
வொருமுதலவன ற்ளையணுகா வுலகமனைத் தினுககுமுபா தான மாகி
மருவுபரா சத்திதன துருவாயி யொருநான்கு வடிவாளு சத்தி
தெரிவுறுபோ சாநதிவித்தை நிவித்திதிர திடடையெனச் செப்பு வாரால.

(இ ள்) கருவி காரியம் எனப் = காரணத்தாற் காரியமாகு மென்று (மேலோர்)
கூறுவா(ஆகலால்)காலம் ஒரு முனற்றையும் கடந்து நின்ற=முனறுகாலங்களையும் கடந்து
விளங்குகின்ற, ஒரு முதலவன தனை அணுகா=ஒப்பற்ற பரம்பொருளைச் சேர்ந்து, உல
கம் அனைத்தினுக்கும் உபாதானம் ஆகி = உலக மெல்லாவற்றிற்குக் காரணமாகி, மருவு
பராசத்தி தனது உருவாகி=இருக்கின்ற பராசத்தியினது காரியமாகி, ஒரு நான்கு வடிவு
சத்தி ஆட=நான்கு வடிவாகிய சத்திகளுண்டாம், தெரிவு உறு பேர்=அறியப்படும் அவற்
றின் பெயர்கள், சாநதி வித்தை சிவிரத்தி பிரதிடடை என செப்புவாா=சாநதி கலை வித்
தியாகலை நிவிர்த்திகலை பிரதிட்டாகலை என்று சொல்வார்

பராசத்தியாகிப் பிரகிருதி மாயைக்கு ஐவகைத் தோற்றமுண்டு அவை நிவிர்த்தி
கலை, பிரதிட்டாகலை, வித்தியாகலை, சாநதிகலை, சாநதியாதீத்கலை என்பவாம் இவை
சொல்லும் பொருளும் போல அபேதமாயும் பேதமாயும் நிற்கும் அவற்றுள் நிவிர்த்தி
யாவது தன்னிடத்திற் பொருந்தின ஆனமாககளுடைய சங்கற்பங்களை நிவிர்த்தி செய்வ
தாம் பிரதிட்டாகலை ஆனமாககளுக்கு முறசுடறுஞ் சங்கற்ப விடுதி நிலைபெற்றுத் திட
மாகப் பிரதிட்டித்த நிற்கும். வித்தியாகலை அந்நனம் திடப்படட காலத்துச் சாவார்த்த
ஞானத்தைப் பிரகாசிப் பிபதாம், சாநதிகலை சர்வார்த்த ஞானந்தால் இராகத்துவேடட்

சிகழ்வொட்டாறு இருத்துவிக்கும் விகற்பஞானஞ் சாந்தமாயிருக்கு நிலையாம் இவை
கத்துவ புலனாதிகள் போல சத்த ரூபமாயிருக்கும், ஆகலால் மாயை படங்குடிலாடும்
டோலச் சத்தாந்த ரூபமுடையது “கருவி காரியம் என்ப” என்பதற்குக் காரணகாரியம்
என்று சொல்லப் படுகின்ற பிரகிருதி மாயையினையும் பிரபஞ்சங்களையும் எனப்பொரு
ளுரைத்தலுமாம் (சு)

இனையவொரு நான்கு கலை புணர் தலாற சதுர்வியூக ரொன்று நாம
நினைவரிய மகேசசுராதகு நிகழ்த்துவாரிக கலைநானி னுருவ நான்காய்த்
துனைவினடை நருள்புரியுகு சோதியாம பரண்பரையைத் தோய்ந்து நானுந்
தனைநிகரி லானந்தம் தனிநமமுதகு மெனமறைகள் சாற்று மனதே.

(இ ள்) இனைய ஒருநான்கு கலை புணர்தலால்=இதனை யுடைய நான்கு கலை
களுந் பொருந்தப் பெறுபலால், நினைவு அரிய மகேசுரான கு = நினைத்தற்கும் அரிய
மகேசுர மூர்த்திக்கு, சதுர்வியூகா என்றும் நாமம் நிகழ்த்துவா = (மேலோர்) சதுர்
வியூகா எனவினா திருநாமத்தைச் சொல்லிக் துதிப்பார்கள, இ நான்கு கலைவின
நான்கு உருவம் ஆய = இந்த நான்கு கலைகளினும் நான்கு வடிவ முற்று, துனைவின
அடைந்து அருள் புரியும் சோதி ஆம் பரண = விரைவாக வந்து கிருபை செய்கின்ற ஒளி
வடிவுடைய சிவபெரு நான், பரையை தோய்ந்து=பராசுத்தியைச் சோந்தி, நானும் தனை
நிகா இவ் ஆனந்தம் தனின் மூழ்கும் என=எவ்வாறும் நனக்கு ஒட்பிலலாத பேரானந்தத்
திலே நினைத்திருப்பார் என்று, மறைகள் சாற்றும=வெதங்கள் கூறாநிற்கும்

அன்று-ஏ-அசுரன் சதுர்வியூகா-சதுர்=நான்கு, வியூகம் = கூட்டத்தை யுடைய
யவா தனை ஓ, உருபுமயக்கம் கலைநானி னுருவநான்காவது-சாந்தகலையில் அநாதேசுர
ராகவும், வித்தியாகலையில் உருத்திரமூர்த்தி ராகவும், பிரதிட்டாகலையில் திருமா லாக
வும், நிவிரத்திகலையில் பிரமனாகவும் நிறைவு இது நீராவிடமார்பாடியத்திற கண்டது.)

மற்றவர்க்கு விபூதிபுக லடிப்பாட்டின் தொடர்பாகு மகேசு னோமம்
பற்றுறலா லீங்கியுரு மவன்போல வளவிருந்த பாணமை யானீர்
முற்றுலக முதுசெயலி னுருநறியுமொடு மைங்கரனை முருக வேளைச்
சிற்றுதரந் தனிவேன்று கன்னிமைநீய் காதொளிராது செல்வி யென்பார்.

(இ ள்) இவன் கு விபூதி புகல அடிப்பாட்டின் தொடர்பு ஆகும் = இப்பரா சத்
திக்கு ஐசுவரியங்கள் என்று கூறப்பட்ட வரணமுறையிற சம்பந்தமுடைய, மகேசன்
ஓமம் பற்று உறலால்=மகேசுர மூர்க்கடியுடனாக சம்பந்தித்த னுடைமையால், எங்கு இவ
ளும் அவன் போல அளவு இறந்த டாணையான்- எங்கே கூறப்பட்ட இச்சேவியும் அம்
மகேசுர மூர்த்தியைப் போல அளவைக் கடங்காத தன்மையை யுடையவன், நீர் முற்று
உலகம் உறு செயலின் உருமறியும்=நீரினையுடைய கடலாற சூழப்பட்ட உலகங்களைத் தக்க
தொழில்களாற் சிறுத்தித்தும், எம் ஐங்கரனை முருகவேளை=எமது ஐந்து கரங்களையுடைய
விநாயகமகவுளையும் கு மாரககடவுளையும், சிறு உதரம் தனில் ஈன்றுய = சிறிய வயிற்றி
வின்று பெறும், கன்னிமை நீங்காது ஒளிரும் செல்வி என்பார்=கன்னித் தன்மை யக
லாது விளங்குஞ் செல்வமுடையான் என்று கூறுவார்

மற்று-அசைநிலை நீர்-ஆகுமெய் பராசத்தியானது சிவபெருமான் அதிககிராந்த
விற்குப் பரசிவமாய் நின்றவிடத்து அதிககிராந்த விற்குப் பராசத்தி யாகியும், அந்நிக
கிராந்த விற்குப் பரசிவமாய் நின்றவிடத்து அந்நிககிராந்த விற்குப் பராசத்தியாகியும், சதா

வெறுபட்டு மனோமணி யாகியும், மகேசராயபோது மகேசுவரி யாகியும் நிறபாளாகலின், “விழுதிபுக லடிப் பாட்டின் றொடாபாகு மகேசு னேரிம-பற்றுமலால்” என்று கூறப் பட்டது அளவையெனப்பது பிரமாணம் அஃது பிரத்தியக்கம், அதுமானம், ஆக மம், அதுபலப்தி (இனமை), அருத்தாபத்தி, உவமை என அறுவகைப் படுமென்று பாட்டினும் வேதாந்தியும், அதுபலப்தி பென்னு மொன்றனைத் தள்ளி வைத்தென்று ஆருத்தமும் பிரபாகரனும், அதனேரி அருத்தாபத்திப் பிரமாணத்தையும் நீக்கி நான்கென நைபாயிகளும், அவ்விரண்டனேரி உவமையை பொழித்து மூன்றெனச்சாகியினும், அம் மூன்றனேரி ஆகமத்தை யகற்றி யிரண்டெனப் பெளத்தனும் வைசேடிகளும், அந் நான்கனேரி அதுமானத்தையும் நீக்கி ஒன்றென உலோகாயத்தனாக கூறப் வாயினும், மூற் கூறிய மூன்றனானும் மடங்குமெனப்பது வைசுவ சித்தாந்தம் அம்மூவளவும் மனத்தின் வாயிலானே ஐய விபரீத வுணர்வுகளினிற் சிறுவிதம வறிவுகொண் டெனப்படலான “அளவிறந்த பானமையான” என்றதாம் கணனிமை நீங்குகொள்கிற மூன்றமைபை மூன்றைத்தாம் ஆண்டிக் கண்ணாக.

(சு)

காலமுயா மகேசனரி பிரமணுருப் நிரனரனவெனக் கணலி யெனப் வாலமயின றேனெனன வருமறையின் பொருடெரிந்த வறிஞர் சொல்லவா மாலுறுகா லச்செயலின் மனனுமுல கனைத்துமிக மதிக்கும் காலே யேனுற தொருசெயலு மொருமூன்று செயலுமம் தியமறு மாதோ.

(இ ள்) காலம் உயா மகேசன் அரி பிரமன = காலத்தவம் உயாவாய் மகேசுரன் திருமால் பிரமன், உருத்திரன் அரன் வெய கணலி எனப் = உருத்திரன் அரன் வெப்பமுடைய சூரியன் என்று கூறப்படுவன வெல்லாம், ஆலம் அயினேன எனன் = மஞ்சை யுண்டருளிய சிவபெருமானே யென்று, அரு மறையின் பொருள் தெரிந்த அறிஞர் சொல்லவா = அரிய வேதங்களின் பொருளை யாராயத்திற்கு அறிவுடைபோ கூறுவார், மால் உறு காலம் செயலின் உலகு அனைத்தும் மனனும் = பெருமை பொருந்திய காலக் கடவுளின் ரெழில் வேறுபாட்டினாலே உலகமெல்லாம் நிலைபெறும், (ஆயினும்) மிக மதிக்கும் காலே = துட்பமாக ஆராயுக காலத்து, ஒரு செயலும் ஏல் உறுது = (பராசத்தி) இனி ஒருசெயலையு மியலாது, (ஆதலால்) அஃது ஒரு மூன்று செயலும் இயற்றும் = அப் பராசத்தியே (டைத்தல முதலிய) முததொழில்களையுந் செய்யாதிருகும்

வேதத்துட் காரண வாகியவகளிற் சுடெனாவின்ராகிய நாராயணன், இரணிய கருப்பன், இரத்திரன், அககினி, சூரியன் முதலியோரைக் குலாலன்போல் அவாநதரகாரண ராதனோகி உலககாரணரெனக் கூறப்படுனும், அவையெல்லாம் அருப்பையாரற் சுககார காரணனாக் கடவுளை யுணர்ந்தி நிறலான “அரிபிரம னுருத்திரனவெனக் கணலியெனப் வாலமயின் றேனெனன வருமறையின் பொருடெரிந்த வறிஞர் சொல்லவார்” என்றதாம் பால் யெனவனது பருவங்களை விளைப்பித்து நிறைகயானும், பிறப்பிறப்புக்களை யுண்டாக் குசலானும், ஆற்றிடுதுக்களினும் அவைப் பலங்களைத் தப்பாது விளைவிக்கையானும் காலத்தவம் முதலில் வைக்கப்பட்டது இதனும் காலத்தவமில்லை யெனனும் புத்தனும் உலோகாயத்தனும் சிராகிக்கப் பட்டார்கள் அக் காலத்தவமானது சிவசத்தியுடன் கூடி நின்ற துறந்தகாலத் தெல்லையினையும், சிகழ்காலத்துப் பலத்தினையும், எதிர்காலத்துப் புதுமையினையும் பொருந்துவிக்கு மெனக் அதுனை “சிகழ்காலம் கழிகால மென்றே-யோசைதர வருங்கால மெல்லையென புதுமை யுறுவிக்கு மிறைத்தி யுடனாய் நின்றே ” எனச் சிவப்பிரகாசத்திற் செப்பியருளியதனாக. காலத்தவரு சத்தியோரி கூடா வழி முததொழிலு மில்லையென றுறுத்திக்கூறலால், அதனை சித்தியமென நையாயிக ளும் வைசேடிகளும், சடந்தானாகப் பிரவர்த்திக்க மாட்டாநாகலாற் காலேசுவரதியும் சிராகிக்கப்பட்டனர் மாது ஓ அசை நிலைகள்

(61)

காரியமா முலகினுக்குக் காரணமா நிறைவனது கலையா மாயை
தீவருமம் மாயையினுள் மாயாவி யாயுறையும் திங்கள் சூடு
மாரியனென வுலகினையு மயக்குகது மாங்கவனபா னீங்கா மாயை
யோவாரிய வெவவுலகு தானுவி யவைதாங்கி யொளிரு மனதே.

(இன்) காரியம் ஆம் உலகினுக்கு = காரியப் பொருளாகிய பிரபஞ்சத்திற்கு,
இறைவன் அது கலை ஆம் மாயை காரணம் ஆம் = பரமேசுரனது கலைகருள் ஒன்றாய்
மாயையே முதற்காரண மாகும், தீவ் அரு. அ மாயையினுள் = நீங்குந் கரிய அந்த மாயா
சம்பந்தத்தினுலே, மாயாவி ஆய் உறையும் திங்கள் சூடும் ஆரியன் = மாயாவி யாகி யிரா
நிறை சந்திரனேத் தரித்த சிவபெருமான, எ உலகினையும் மயக்கு உறுதும் = எவ் வுலகக்
கண்ணும் மயக்கச் செய்கின்றனா, ஆங்கவன் பால் நீங்கா மாயை = அபுராத்தியை விடக்
லாத மாயையானது, ஓவ் ஆரிய எ உலகும் தான் ஆகும் = அறிதற் கியலாத எவ்வித வுலகக்
களுந் தன்மய மாக நின்ற, அவை தாங்கி ஒளிரும் = அவற்றைச் சமர்து எவ்வகாநிற்கும்

உலகக் கடம்போலக் குணவாய்க்களை யுடைத்தாகலாற் காரியமென மளக்கப்படும்
எது காரியமோ அது காரணத்தை யுடைத்து அக் காரணம் முதற்காரணம், துணைக்
காரணம், நிமித்த காரணம் என மூவகைத்தெனக் காணிக் கூறியது முதற்காரணமே
யாம் அது பரம காரணம், உபாதான காரணம், சமவாயி காரண மெனவும் பெயர்
பெறும் கலையாம் மாயை எனப் பொதுவாகக் கூறியுஞ் சுத்தம், சுத்தாசுத்தம், அசுத்
தம் எனப் பிரபஞ்சம் முதத்திறப் படுதலால், முதற்காரணங்களுந் சயமுள் வேறாகப் பெற
றும் அவையாவன — மலகனமங்கனோடு விரவாது முதற் காரணமாய் நிற்குஞ் சுத்த
மாயையும், மலகனமங்கனோடு விரவி முதற்காரணமாய் நிற்கும் அசுத்த மாயையும்,
அவ் வசுத்தமாபையின் தூலபரிணாமாயத் தோன்றிய பிரகிருதிமாயையும் அதனே
“விந்துவின் மாயையாகி” என்ற சிவஞான சித்தியாந் த் திருவிருத்ததநானறிக் சில
சைவாசாரியர்கள் சுத்தமாபை யொன்றுமே நித்தியமாகிய முதற்காரண மெனவும்,
அசுத்த மாயை பிரகிருதி யெனப்பன் அநித்தியமாகிய அவாநதர காரண மெனவும், சிலா
சுத்தமாயை போல அசுத்தமாயையும் நித்திய மெனவும், பிரகிருதி அவாநதரமெனவும்
கூறுபவென்று இரந்திநந்திராயம் இயம்புகின்றது கலை = அங்கிசம் மாயாவி = மாயை
யில் லலலவன் அது மேதாவி வாதாவி யென்றாற் போல கீனதது ஆரியன் = வழிபடத்
தக்கவன்.

(அ)

சாற்றிய ஞானசத்தி திகழ்கிரியா சத்தியிச்சா சத்தி யெனனத்
தோற்றுமொரு மூன்றாகத் தோற்றிய சத்தியிலத் தொல்லோன் சத்தி
வீற்றுவிற் றுயளப்பில் பகுதியுறு மாங்கவநறை விடாது நிற்கு
மாற்றிய சத்திமான கலையவனதன் மாயையினுல வருத்தா னனதே.

(இன்) சாற்ற ஆரிய ஞானசத்தி என்ன = சொல்லுதற்கரிய ஞானசத்தி யென
வும், திகழ்கிரியாசத்தி என்ன = பிரகாசிக்கின்ற கிரியாசத்தி யெனவும், இச்சாசத்தி என்ன
தோற்றம் ஒரு மூன்று ஆகி தோற்று ஆரிய சத்தியில் = இச்சாசத்தி யெனவும் விளங்கிய
மூவகைச் சத்திகளாகத் தோன்றுகின்ற ஆரிய சத்திகளுள், அ தொல்லோன் சத்தி = அந்
தப் பழம்பொருளாகிய பரசிவத்தின் ஞானசத்தி யானது, வீறு வீறு அளபட இல பகுதி
உறும் = வேறு வேறாக யளவிலலாத பகுதிகளாய் நிற்கும், ஒங்கவநறை விடாது நிற்குப்
மாற்ற ஆரியசத்திமானகளை = அப்பகுதிகளை விட்டு நீங்காது நிற்கின்ற ஒழித்தற்கரிய சத்தி
மானகளை, அவன் தன் பாயையினுல வருத்தான் = அந்த லீச சமா தி யது மாயாசத்தியினு
லுண்டாகினா.

இச்சாசத்தியாவது முதலவன ஆனமாககளுக்கு மலபத்ததை நீக்கிச் சிவந்தை யளித்தற்கு ணுளதாகிய கருணையாம் ஞான சத்தியாவது அதற்குச் செயயவேண்டிய கிரியைகளை யறிந்தும் அறிவித்தும் நிறமலாய ஞானமாய கிரிபாசத்தியாவது அருளின வேறல்லாத தொழில்களால் தனுக்கால் புலன் போகங்களை யுண்டாக்குவதாம் இம் மூன்று முடைமையாத சிவன் முறையே இச்சித்தா, ஈரதா, காந்தா எனப் பெயர் பெற்ற நிறபன் பராசத்தி யொன்றே பைமஞ்சூழில் காரணமாகச் சிறப்பு வகையான வியாடிக குகையில் ஒரு கூற்றானே திரோதான சத்தியென நினது, ஞானேசசாக கிரியையென முத் திற முறுதலான “தோற்றநிப சத்தியிலைத் தொல்லோன் சத்தி” என்றதாம் இச்சாசத்தி யுற கிரியாசத்தியும் ஞானசத்தியின் வியாபார விசேடங்களன்றி வேறென்பதான், “தொல் லோன் சத்தி” என்பதற்கு ஞானசத்தி எனப் பொருளுரைத்தராம், அதனை “நீடுபரா சத்தி நிக பிச்சா ஞான சிதைகிரியை தா” என்றொரு சிவப்பிரகாசத் திருவிருத்த தானும், “கிரியையறி விச்சை கிளநகசு தி யேதோ - பெரியபரா சத்தியென ‘பேசாய்’ ” எனஊர துகளறுபோதத் துகளாறு மறிக தாம் பேதகூறா நாமியு டகாரிய பேதத்தாற காரண மும் பேதிகளும் என்னு முணமை மொழியானே சிவசத்தியொன்றே அறிதல் இச்சி, தல பண்ணுதல் என்னு ட வியாபார பேதத்தால் முணற்கு மென்றும், அவநதர பேதத்தால் அநத மாரு மென்றும், கிரியா சத்தி ஞானத் தொழின் மாதிரத்ததைப் பண்ணி ஞான சத்தி ரூபியா யிருந்தபோது சிவத்ததவம் இலயநுதவம் சத்தத்ததவம் மிக்கன தத் தவம் என்றும், ஞானமூல கிரியையு மொத்த கிரியைத் தொழிலை யிறறிக் கிரிபாசத்தி ரூபியா யிருக்கின்ற சதாசிவத்ததவம் போகத்ததவம் உபயி யுத்த ததவம் சகனமிக்கன தத் தவம் என்றும், கிரியை யேறி ஞானநுஞ்ஹத விச்சைத் தொழிலிச் செயது இச்சா சத்தி ரூபியா யிருத்ததுறி ஈசரத்ததவம் அதிகார தத்தவம் பிரவிந்தி கத்தவம் சகன தத்தவம் என்றும், அவ விச்சைக்குத் தானே ஞானமேறிக கிரியை ஞ்ஹத இச்சா சத்தி ரூபியாயிருக்கின்ற வித்தியா தத்தவம் தூலவீர தத்தவம் தூலதிகார தத்தவம் தூலப்பிரவிந்தி தத்தவம் தூலசகன தத்தவம் என்றும், இவையிற்றால் சிவன், இலயன், சத்தன், மிக்கன், சதாவென், போகன், உத்தி யுத்தன், சகனமிக்கன், ஈசரன், அதிகாரன், பிரவிந்தன், சகனன் எனச் சத்திமான்களும் அநேகர் ஆவர் என்றும் கொள்க அரசனது சத்தி யொன்றே மாறைய புலவராசன், அமைச்சன், சேனாபதி, செளவாரிகள், அநதாங்குசிகள், காராகாராதிக் கிருத்தன், அநத சஞ்சயக்கிருது, காரியாயோசகன், பிராட விவாகன், சேனாபாயகன், நகராத்தியக்ஷன், கர்பாநதிகன், தாமாததியக்ஷன், சப் பிபன், தண்டடாலன், தூக்கடாலன் முதலிய அறிகாரிகளிடத்தற்குச் சென்று நடத்தல் போலச் சிவசத்தி யொன்றே சத்தியான்களிலுஞ் சென்று நின்றிருத்தியங்களை நடத்து மென்க. இதனை “சத்திநானபலவோ” என்றொரு சிவஞான சித்தியாந் திருவிருத்தக் தாற நென்க. சாற்ற மாற்ற என்பவற்றின் அகரங்கா தொகுத்தல். (க)

ஆங்கவனைப் பிரியாத மாயையும் நவனபோல வந்தி யாருந் தீயகளுமற் றதனுருவே யெவவுருவாரு சத்திகளுந் தேவ தேவா யோகவியபே ரொளியாகும் பரமசிவன் முன்னொயறி யொழியா மாயை பாங்குநுண் மாயைபுரு டனபகுதி மெனமுன்று பகுதி யாமால்.

(இ-ள்) ஆங்கவனை பிரியாத மாயையும் = அப் பரிவனைவிட்டுப் பிரியாத மாயா சத்தியும், அவன் போல அநாதியாகும் = அம் ஞாத்தியைப் போல அநாதியே யாகும், எ உரு ஆம் சத்திகளும் அதன் உருவே = பலவகைப்பட்ட வடிவங்களாகிய சத்திகளும் அந் தாமையின் வடிவேயாம், ஒழியா மாயை = (இத்தனமை யுடைய) அழியாத மாயா சத்தியானது, தேவ தேவாய ஓங்கிய பெரு ஞான ஆகும் பரமசிவன் முன் எய்தி = மகா தேவனே உடம்போல பரமசிவனிடம் பரமசிவனது உரிநான்மை யடைபுலால்

பாங்கு உறு மல் றாயை என=தகுதி பொருந்திய சுத்தமாணை யென்றும், புருடன் என பகுதி என மூன்று பகுதி ஆய=புருடன் என்றும் பிரித்திடுதி யென்றும் மூன்று பிரிவினை யுடைத்தாகும்

உருவே-ஏ, தேற்றப் பொருளில் வந்தது தேவதே=தேவர்களுக்கு மோனை தேவன். மாயையை விசாரிக்குமகால் மாலவகைப் பெ ளுத்தருள் ஒருவனுய் மாத்தியமிகள் சூலியம் எனவும், கணிகவாதிகள் அபிப்தியபெனவும், உலோகாயுதன் கண்கூடாயுதன் பூதம் எனவும், ஸ்வயாதிகள் உருவாகிய பரமானுக்க ளென்பும், சாந்தியின் முக்குணமக ளெனவும், பாறகரிபா பிரமம் என்றும், சிவாத்தவிறா சிவசுத்தியே யதுவெனவும், பாயாவாதிகள் அரிவசனியம் எனவும், பரிணதவேதாந்தி சித்தாக்ரிப பிரம உபாநானத்தி னினது தோன் துரு சடசித்தெனவும், டாருசராத்திரி நாராயணப் பிரகிருதியினினதும் தோன் துரு சட சித்தெனவும், வேதாந்திகளுள் லோசாராரா அசுத்தெனவும் பலவாறு கூறுகிறபா இவ் வாசிரியன் “நித்தமா யருவா யேக நிலையநா யுலகத் தித்கோ - விசுதுமா யசித்தா யெவ கும வியாபியாய விமல ஸுக்கோ-சுத்தியாயா புலன் போகக துவகர ணமுமு யிககாய வைத்தேதோ மலமாய மாயை மயக்கமுத் செய்யு மனதே” எனனாரு சைவசித்தாந்த சாத்திரப்படி சொரூபு கூறுவான் யேனடி. “ஆங்கணைப் பிரிபாத மாயையுமுற தவன போல வந்தி யாகும்” என்று, நிலின் சத்தி யொன்றுபானே சமீதல், அநீதல், விளக குதல், உருக்குதல் முதலிய நொழிலவகையால் சமீர்த்தி, அநீதத்தி, விளக்குதலத்தி உருக்குதல் சத்தியென்ப பலவகைப் பட்ட ஸ்போல மாயாசுத்தியாகிப் சிவசுத்தி யொன்றே பரை, ஒதி, இரகை, ஞானம், கிரிபை பென்று ஐவகைச் சத்திகளாயும், பானி முதலிப் ஐவகைச் சத்திகளாகவும், ஆரணி செனனி உரோத்யித்திரி யென்னு முவகைச் சத்திக ளாகவும், நிவிாகதி, பிரதிட்டை, யி, கை, சாந்தி, அநீதை யென்னுப் ஐவகைச் சத்திக ளாகவும், வாமை, சேட்டை முதலிப் ஐவகைச் சத்திகளாகவும், பரவாபிசுவரி, அர வாபிசுவரி, பனோனமனி, மகேசை, உமை, திரு, வானி என்னும் எழுவகைச் சத்திகளாக வும், அத்தியாயமிக மென்பபயி உராமன், சரணை முதலியனவாகவும் பலவேறு வகைய பட்டு கிறகு மென்பான் “நீங்குறு மறதசு ஒருவே யொவுருவாரு சத்திகளுப்” எனனா கூறின பரமசிவனது முன் என்றது அரிகார வாதிகள் கூறும் அபிமுக்காத்திரையன் நெனக் மாயாசுத்தி அவ்வக காரிபங்கனி ன உன்முக் பதலாகிப் சங்கற்பமே றனமுனை என்பபரிம மா=உறத்தி, யா=இலயம், யாபியாதி மாயா எசுவோ, எதிஸேதோனதி எதிஸே ஒங்குத்திதே அது மாயையாய் இது திராலிடமாபாடியத்தித்தகண்டது ()

ஒன்றாகிப் பலவாகி விபுவாகிய சிவையாருரு சத்தி யொன்றே துனறியது நீயகாத துரியாதி தப்பொருளாரு சிவமு மொன்றே மன்றவுயா சத்திகளுஞ் சத்திமாண் கருமீசன் மருவு மாய யன்றனித்த வாருசுத்தி யனே, துமுமை சத்திமா னெல்லா மீசன்.

(இ-ள்) ஒன்று அகி=சகமாகியும், பலஆகி =அகேகமாகியும், விபுஆகி=வியாபக மாகியும், சிவை ஆகும் சத்தி ஒன்றே=மங்கலமுடையவளாயும் நிறகின்ற சிவசுத்தி ஒன தேயாம, அது துனறி நீயகாத துரிய அநீதப் பொருள் ஆம்=அசுத்தியைத் தரித்துப் பிரி யாது நிறகுந் துரியாதிதா பொருளாகிய, சிவமும ஒன்றே=சிவபரப் பொருளுப் ஒன்றே யாம, மனம் உயா சத்திகளுப்=மிகவுமுயாருச் சத்திகளும், சத்திமாண்களுப்=சத்திமாண் களும், எசன் மருவும் மாயை அன்று அளித்த ஆம் = சிவபெருமானுரு சிவசுத்தியி னாலும் அககாலத்திறானே உண்டாகக்க பட்டனவாகும், (ஆகலால்) சத்தி அனேத்து உமை=சத்திகளெல்லாம் உமாதேவியே யாகும், சத்திமாண் எல்லா எசன் = சத்திம, எல்லாம் இறைவனே யாகும்.

தேவி சத்திகளுள், இறைவன் சத்திமானுமாக நிற்பர் என்பதனை “விநித்தி
 டொளியை நீங்கியே மதியு டூயிடும் விளங்கிட மாட்டா - திருமதிய வொளியு மனனவை
 தம்பமை நீங்கியே சோந்திடா ததுபோ லிருந்தும் மிறையு மிறைவியு மொன்றா யுறைகுவ
 ரிறைவிபா லிறைவன் - பொருந்திப் போக முத்தினை குத்திப் பொற்புறு சத்திமா
 னுவான் ” என்ற வாயுச்சங்கிதைச் செய்யுளானதிக (கக)

துகாபவனெம் பிறையாகு துகாபொருணற் கலையந்தக கலையே நாளு
 மகிலபுவ னங்கனையு மாககியளித உழிககினை ததனை முத்தி
 புகநினைவோர பகிரணடப பிறைவாடதாழ்ந தற்கொழுக்கிச சுணங்கு பூத்த
 முகிழ முலைச்செந கணித்துவாவாய் முற்றிழைசே வடிக்கமல முன்னு வாரால்.

(இ-ள்) துகா வன எம் இறை ஆகு ம=அதுபலிப்பவன எமது சிவனே யாகும்,
 துகர் பொருள் நல கலை = அதுபலிக்கப் படுகின்ற பொருள்கள நன்மையாகிய சத்தியே
 யாகும், ஆத கலையே=ஆதத சத்தியே,நாளு ம=எந்நாளு ம,அகிலம் புவனங்கனையும் ஆக்கி
 அளிந்து அழிககின்றது = எல்லா வுலகங்கனையுந் சிரட்டித்தது நிதித்தச சங்கரிககினை
 தது, அதனால்=அககாரணத்தினால், முத்தி புக நினைவோர = (சிவசாயுச்சிய) முத்தியை
 யடைய விரும்புவோர, பகிர அனடம் பிறைவடம் தாழ்ந்து = வெளியாகிய ஆகாயத்துப
 பிறைச் சந்திரனைப்போல முத்தவடங் கிடந்து, அழகு ஒழுகி சுணங்கு டுத்த = அழகு
 பொருகித் தவழ்ந்து தேமல படா. பெற்ற, முகிழ முலை=அருமப்பி தனங்கனையும், செம
 துவர் கணி வாய்=சிவந்த பவையையும் (கோவை) பழத்தையும் போன்ற வாயினையும்,
 முற்று இழை=முற்றிய ஆபரணத்தையு முடைய தேவிவினது, சே அடி கமலம் முன்னு
 வார=செவ்விய பாதாமரைகளைத் தியானித்து வழிபடுவாரா. (கஉ)

இத்தகைய மடமயிலை மலையரைய னிறைத்திநிநற் தவத்தாற் றாய
 முத்தவடங் கிடந்திமைப்ப வழகுருடி யிருந்தோங்கு முகிழமென கொங்கை
 மைத்தவழுங் கருங்கூந்தன மேனையினி தாயிர்த்துள்ள மகிழ்ச்சி யோடுரு
 சித்தநனி செம்மாப்பக காதலனை வணங்கியிவை செப்ப லுற்றாள்.

(இ-ள்) இ தகைய மடம் மயிலை=இருத்த் தகுதிகளையுடைய இளமயில போன்ற
 சிவசத்தியை, மலை அரையான இறைத்தது இமம் நல தவத்தால்=இமய மலையரசன செய்த
 நன்மையாகிய தவத்தினாலே, தாய முத்தம் வடம் கிடந்து இமைப்பா=குற்றமில்லாத முத்து
 மாலே தங்கிப் பிரகாசிக்க, அழகு குடி இருந்து ஒங்கும் = வனப்பு நீங்கா ஆறைப்பபெற்
 றாய்ந்த, முகிழ மென கொங்கை=அருமபு போன்ற தனங்கனையும், மை தவழும் கருகூ
 தல்=மேகம் படிந்ததாற் போன்ற கரிய கூந்தலையுமுடைய,மேனை இனிதுவயித்து=மேனை
 யென்பவள (புத்திரியாகப்) பெற்று, உள்ளம் பகிழ்ச்சி ஓடம்=மனவகை யுடனே, சித்
 தம் கனி செம்மாப்ப=சிறையு மிகத் தருகரும, காதலனை வணங்கி இவை செப்பல் உற்
 றாள்=(தன)நாயகனாகிய மலையரசனைப் பணிந்து இவையிறைச சொல்லுவா ளாயினா

மயில=உவமவாகு பெயர் அரையான போலி அழகு குடியிருந்தலாவது வீற்றுத்
 தெய்வகு குடிக்கொளப் பெறுதல என்பா நச்சினர்க்கினியரும் இவ வாராய தேவியைத்
 தன நாயகனது பெருந்தவத்தாற் புத்திரியாகப் பெற்ற மேனை யென்பவள அவனைப்
 பணிகுது கூறுவாள் என்பதாம் மைத்தவழும்-என்பது எதுகை நோக்கிய விரித்தல பா
 வதரசன் புத்திரி யானமையாற் டார்வதி எனத் திருகாம முற்றனள் (கங்)

மழகதிரி னொளிமெய்யு டிருஞ்சிலைநான மதிக்குறுவி வள்ளை வாட்டுங்
 குலாழினையுங் கமலதிகா நானமுகமு முககண்ணுங் குலவும வேயி

எழகழிக்கு மெண்டோளு மகிர்மதிக்கிற நணிசடையுந் தாங்கி யிவங்
னிழையுயிரகருங் கொடிபென்ன வெய்துமகடனைநோக்கென நிபமபலோடும்.

(இன்) மழ கதிரின் ஒளிர் மெய்யும் = இன்னு ருநியப்போலப் பிரகாசிக்கின்ற
திருநேனியையும், இரு சிலை = இரண்டு விடங்களினும், நாள் குழவி மதி = எட்டா நாட
பிறைபினும், ஊளை வாடும் குழை = ஊளைக் கொடியை வறுத்துகின்ற குண்டலங்
களினும், புனையும் கலம் நிகர் வாள் முகமுந் = அலங்கரிக்கப்பட்ட தாமரை மலரை
யொத்த வதனத்தையும், முக கண்ணும் = திரிநெத்திரங்கனையும், சூலவுந் வேயின் அழகு
அழிக்கும் என தோளும் = விளங்காநின்ற சூங்கிலின் வண்ட பிணையும் வென்ற எட்டித்
தோள்களையும், அவர் ஒரு மதி அணி சடையும் = பிரகாசிக்கின்ற பிறைச்சந்திரனைத் தரித்த
சடாமுடிப்படும், தாங்கி = சுமந்து, இவ்வன் = இயவிடத்து, இழை உயிர்க்குந் கொடி
என்ன = ஆபரணங்களையு மீதுகின்ற வொர் பூங்கொடியைப் போல, எய்தும் மகள் தனை
நோக்கு எனது இயம்பல ஓடும் = அவதாரஞ் செய்தருளிப் புதலினைப் காண்பா யாக
வென்று சொல்லுதலும்

இது முதலிரண்டு செய்யுள் குளகம் கதிரின்-இன், உவம வுருபிடச் சொல்
இரு சிலைபுருவங்கள் எனவு மநாண் மதிக் குழவி நெற்றி பெனவு மவளனை வாட்டுங் குழை
செவியெனவுங் கொள்க நனம் என்னு மிடப்பொரு ளுணர்த்து மிடைச்சொல் கடைக்
குறைத்து நின்றது இழை என்றதன்கண் இறந்தது தழீய வெச்சுவுடமைநொக்கது. (௧௪)

மலையரையன் குழவிமதி யமுதுறைக்கு மணிமௌலி மகளை நோக்கி
யிலவிதழி னபரிமதனைய மழலைமொழிப் பேதைநீ யாரை யென்னக்
சூலவரையி னுயரகுடமி குழையவரி யரவநான் கொழுவிமுன்ன
முலவுபுர மெரியூட்டு மொருமுதலவன் பங்கிலெனி துறைகு வேனூல்.

(இன்) மலை அரையன் = இமய மலைபரசு னாவன், குழவி மதி அமுது உறைக்
கும் மணி மௌலி மகளை நோக்கி = பாலசந்திரன் அமுத கிரணத்தைச் சிவதுகின்ற அழ
கிய சடாமுடிப்படைய புதலிவைய பார்த்து இலவு இசும் இன் அமிதது அனைய மழலை
மொழி = இலவ மலரைப்பொத்த அதரத்தையும் இனிய அபிரகந்தை நிகர்த்த குதலைச்சொற்
களையு முடைய, பேதை நீயா எனன் = வாலிட்பருவமுள்ள நீயாவன் என்று விலை, (தேவி
கூறுவான்) உயர் குடமி சூலம் வரை குழைப் = ஒழுங்காக உயர்ந்த சிகரங்களை யுடைய
மேரு மலைபானது (விலலாக) வளையும்படி, வரி அரவம் நாண் கொழுவி = வரிடொருதலும்
வாசுகியாகிய கயிறைப் பூட்டி, முன் = முற்காலத்தில், உலவு புரம் எரி ஈட்டும் = சுரு
சரித்த திரிபுரங்களையும் அக்கினிக்கு இரையாகிய, ஒரு முதலவன் பங்கில் = ஒப்பற்ற
இறைவனது இடப்பாகத்தில், இனிது உறைஞ்சுவன் = சிறப்புடன் இருப்பவனாகும் ( )

மட்பகைஞர் திகிரியென வருவினையின் வாய்ப்பட்டு மமம் ரெய்திக்
கொட்புறுவெங் கொடுப்பிறவி யொழிப்பதென நுருளெனது கோலம் யாவும்
கட்புலனறி கண்டுவிடப்பட பேரறிவு தந்தனனீ காண்டி யென்ன [டாள்.
விட்புலம்போய் முடியுரிஞ்சக கதிரோடி யெழுந்தெனவே நுருவங் கொண்

(இன்) மட்பகைஞர் திகிரி என = சூயவரது தண்ட சக்கரம்போல, இரு வீளை
யின் வாய் பட்டு மம்மா எய்தி = நல்வினை தீவினை பென்னும் இருவகை வினையின் வாய்க்
குள் அகப்பட்டு (மன்) மயக்குறது, கொட்பு உறுவோ = சுழலுதலை யுடைய ஆனமாய்க்
ளது, கொடு பிறவி ஒழிப்பது எனது அருள் = தீய பிறவித் துன்பத்தை நீக்குவது எனது
அருடொழிற் சூன்மேயாய், எனது கோலம் யாவும் = எனது வடிவத்தி லிப்பல்பு முழு

வதும், கண புலனில் கண்டு உவப்ப பெரு அறிவு தம்முனை = கண்ணறிவார் நரிசித் து மகிழ்மாறு பேரறிவை யளித்தேன, நீ காண்டி என்ன = நீ தரிசி பாயாக என்று, முடி வினை புலம போய உரிஞ்சு = கீரிடமானது ஆகாய முகட்டின் கட சென்று உரோடூசு, கோடி கதிர எழுத்து என = கோடிஞ்சியா உதயரூசெய் தாற போல, வேறு உருவம் கொண் டுள் = வேறுபுள்ள பாரமேசுர நுபுதைக் கொண்டனன்

மடபகரூர் = மணனுக்குப் பகைவரா யுள்ளார் கடபுலன் என்பது கண்ணதிய புலன் எனக் கருமதாராயுய அறிவின மேனிளாது விட புலம் என்பதற்கு விண்ணதிய இடம் எனக் விடேன-பால பகா வண்டினைடொயா இருவிசேகருணை மிக்க இருவினையாகிய பிரமக்கொலை பரிமேத வேளவி போலவன் தப முள் ஒருநகை பயன் தருவன் வாகலானும், ஆவறமுள் நல்லின்பாயன் வருமிடபமுள் தீவினையால் வருமிடபம்போல அழிதன் மாலைய வாய்த் தத்துவ முனைததப பயவாரணம் மாட திரையே யன்றித் தீவினையோல அது நிகழ வொட்டாது தடை செய்து நிறு துடைமைபானும், விலங்குபோல நினது மீட்டிம் பிறவி யிழ புஞ்சி வீடலானும் “இருவீரையின் வாய்ப்பட்டு மமரெயபதிக கொடபுறுவோ” எனக் கூறப்பட்டது இச்சுருனே வேகத்துட கூறிப் வேளவி முகலரப தரு மகன் கூது துவ ஞானத்தைக் காட்டு மென்று கூறும் பட்டாசாரியன் மதம் பிராகிரிககப் பட்டது ()

நண்புறாய் முடியோன நானமுகனு நிபதிதானும் தாழ்ந்து போற்ற வண்டகோ டுகளனைத்து மொருகாழமுத தெனமுலைமேலணரிந்து வெய்ய துண்டவாரப பிறையென்ன வெயிறிலங்கக் கதைநேமி சூலஞ சங்ககா கொண்டிரீ டடக்கையிலிற் கொடுவரியி னுரியதணமென குறங்கிழ சோதது.

(இ-ள்) புன துழாய் முடியோன = குளிராக துழாய் மாலையைத் தரித்த கீர்டம் தீரே யடைய திருமாலும், நானமுகனும் இந்நிரனும் தாழ்ந்து போற்ற = பிரமனும் இந் நிரனும் வணங்கித் துதிகவுடர், அண்டம் கோடிகள் அனைத்தும் = அண்டகோடிகளெல் லாவறநையும், ஒரு முத்து காற் என முலை மேல் அணிந்த = ஒரு முத்து வட்டப்போலத் தனங்களி லணிந்த, எயிறு வெய்ய வார பிறை துண்டம் என்ன இலங்க = பறகள் விரும் பப் படுகின்ற ஒழுங்காகிய பிறைத் துண்டங்களைப் போல விளங்கவும், நீள தடம் கையி னில = நீண்ட பெரிய நெருக்கதங்களில், கதை நேமி சூலம் சங்கு கொண்டி = தன்மட்டு சக் கரஞ் சூலஞ் சங்கு என்னு மாபுங்களைக் காந்தி, மென் குறங்கில் = மெல்லிய அரையி னிடத்து, கொடுவரியின் உரி ஆடள் சோததி = புலியி னினது உரித்த தோலாடையை யுடுத்து

இது முதன் முன்று செய்புள் ஞானகம் கோடிகள் என்னுஞ் சொல் பணமைப் பொருளில் வந்தது ஆண்டனரி, கோடிகள் என்பதற்கு முடிவு (அங்கம்) என்ப பொரு ளுரைத்ததுமாய் அது “சக்த கோடி மந்திரம்” என்று நோல்லாசிரியர் உரைத்தமை யானும், “பதினொருகோடி உரு திராக்ஷையும், பன்னிரண்டி கோடி சூரியாக்ஷையும், இரண்டு கோடிமருத் துவாக்ஷையும், எட்டுக்கோடி வசுக்க்ஷையும்” என இலங்குண விளக் கத்தார் இயம்புதலானும் அமை வுடைத்து, சங்கம்-அம், சாரியை (கர்)

வெண்ணிலவு கதிரகோடி யொளிர்வதென மணிமவுலி விளங்க வோங்கு மண்ணனமால் வரையரியிற் பெய்ததா புரமழி நூறறி யார்ப்பக கணவமுக்கு சுடாமாலே மெய்ம்முழுதும் நவமுடிகக் கணனது வெய்தா வொண்ணுதற்கட்டமுலெறிப்ப வருங்கலையா வைபுககதிர களொளிப்பீட்ட.

(இ-ள்) வெள் லிலவு கோடி கதிர ஒளிரவது என = வெள்ளிய சந்திரிகையைக் காலுசின்ற கோடி சந்திரர்கள் (ஒருங்கு கூடிப்) பிரகாசித்தாற போல, மணி மவுலி

விளங்க = முத்துக்களாலாப் கீட்ட விளங்கவு, ஒங்கும ஆணைஸ் மால் வமை ஆரியின் பெயர் = உபாந்த சிறு டாகிய பெரிய மலைகள் பருகைகை கற்களாகப் பெயரப்பட்ட, தூபுரம் அடி மீது ஆரத்தி தூபம் - ஓடி புக்காட்டி நகரம் போன்ற ஓலிக்க, கண் வழுக்கு சுடா மலை வெய்முடிதுது பழம் = காலகாலத்திலுள்ள பழைய பணி மலைகள் திருமேனி டெங்குரு துலக்கியான படிம, டூர் துறல் கண = ஒளியிய் பெறிக் கணத்திக் கணத்து வெய்து அ கழல் எறிப்ப - மிகவு பெருமையி வெய் மாக அகற்றியாக க்ககவு, ஆரு கலன யாவையும் = ஆரிப் வாபரணமாக ளல்லாம, சதா கள ஒளிபப டீட்ட = ஒளிப் பொருள்கள் மறைபுபபடி. (சுடரை) எறிக்வு

சுடா மலை என்னுமகு ஒளிபி டெருங்கு என வுரை காலு பாட சூடிகள் என துறல் சூரிய சந்திர நட்சத்ர முழுவிய ஒளிப்பொருள்களெல்லாய் கோடல் சரடிம ( )

உலப்பரிய வுயிரெவைககு முள்ளொட்டி புறமாடி யுலகம் போரா, ஆ நல, தகுதி துடிமுடக ணைநிபுலக வகசெயிவா யெங்கு மாயிச் சொல்லுகரிய சிவக்கொழுந்தின் சுருய முல்லி, கொடி, மொழுது நெருச மலக்கனெடு மகிழ்வெய்த வாங்கயாநா யிரமபெயரு மறைந்த போற்றும்.

(இன்) உலப்பு அரிப் உயிர் எவைக்கு உள ஆயி = அழிவிலலா ஆனமக்கள் எவைக்கும் உள்ளாகியும், புறம் ஆயி = புறம்கியும், உலகம் போரா = உலகத்தைத் (தனலிடத்திற்) பொறுத்து வைத்து, நல்ல தகுதி ஆடி முக்கண் = நன்மையாகிய தரும் சிறிய பா ங்கரும் முக்கலாகும், நன்னம் மலா கை = தாமரை மலாபோன்ற கைகளு, செவி வாய நெரும ஆயி = செவிகளும் வாயும் எவ்விடங்களுமாகக் கொண்டு, சொலற்கு அரிய சிவக்கொழுந்தின் சுருய முல்லிபை = சொல்லு காலு மரிய சிவ சோதிக கொழுந்தின் ஒருபாகமாய் தேவியாரை, கொழுது = (மலையரசன்) வணங்கி, நெருசம் அலக்கண் ஒடி மகிழவு எய்குமனத்திற் துன்பமும் உலகையும் தோன்ற நிதக, ஆகவள ஆயிரம் பையரும் ஆற்றந்த போற்றும் = அவளது ஆயிரம் திருநாமங்களையுச் சொல்லித் துதிப்பாறுபுறன்

ஆனமக்கள் பதியையும் பாசத்தையும் போல அநாடியாயுள்ளன வாகலி, “உலப் பரிய வுயிர்” என்றன தேவியின் பெருமை யறியாது ரீபரை யெனக் கேட்டேனே யெனறதனால் உலக்கணையும், இத்துணை மகிழையுள்ளன என பெருந்தவத்தா விளகு சிறுமியா பெயருதனளே யெனறதனால் மகிழ்வையும், மலையரையன் தன்மனத்துக் கொண் டான எவக் போற்றும்-உயாதினை யாண்பா லொருபை படைகை யெதிரகாலச் செய்யு மெனமுற்று சிறுஅடி எனபன் தோடி எனமுக்கண்டது உளளாத லாவது, அக்கருவித் தத்துவங்கள் முடபத்தாராய நிறைவு புறமா தலாவது புறக் கருவித் தத்துவங்கள் அதுப தாக நிறைவு சொல்லற்கு எனபது சொலற்கு எனத்தொகுத்தல் (கக்)

சுவைய நந்தை பராசத்தி நி - ககோகே வலையாயா தினை சாடை கவுரிமகேச சுரியமி, நை யசலைசுமய கலை நிபத்தி காளி கங்கை பவகரைமா தேவிகமா நலகைநா தாகியையபா வுதிட மாயை சுவதைமா ணுதிதை பிரதானே பிரகிருதி துருவை யேவை.

(இ ள்) சிவை—ஏகை = சிவை, அந்நை, பராசத்தி, திககோ, கேவலை, உயா திதை, சாநதை, கௌரி, மகேசுவரி, அமி தை, அசலை, சாமகலை, சிவாத்தி, காளி, கங்கை, பவகரை, மாநேவி, மகாநதை, நாநாகியை, பாசுவி, பகாநாயை, சுவதை, மாணு திதை, பிரதானே, பிரகிருதி, துருவை, ஏகை என்பவு.

சீவை, செளரி, ஆலாசை, என் லுந்நிசு முன்னுரை, பூர்ப் பராசு, தி-செலான்
சுந்தி லிட்கலை=அருவ வடிவத்தை யுடையவள் கேவலை = துணைப் புடையவள் மாயா
நீதை=மாயைக்கு எட்டாதவள், டேடிப்பட்டவள் சாரதை = சாநு முடையவள் மகேசு
வரி=மகத்தாகிய இசுவரிய முடையவள் அமிரதை = மரணத்தைத் தவிர்ப்பவள் ஆலை=
சலனமில்லாதவள். (சலனம் = அசைவு) சுமங்கலை = நல்ல பங்கலத்தை யுடையவள்.
நிலிரத்தி = நிலிரத்தினானமாயிருப்பவள் காளி=கருநிரமுடையவள் கங்கை=புமியிற
செல்லவள், கங்காதேவியாயிருப்பவள் பங்கரை = பிறவிக்கடற்குக் கரையாயிருப்பவள்.
மகாமாணப என்ஊது மாமான்ய என்ன திரிந்து நின்றது மாப ஆதீதை=மரண ஆதீதை
என்பன, மாயாநீதை மரணநீதை யென வடதுவா முடிபு ஆதீதம் = எட்டாது சிவை
முதலிய நாமங்களிலுள்ள ஐகாரங்கள் பெண்பாற் பெயர் விசுத்திக ளெனக் கொள்க (உ0)

சுத்தையியர் பினிசாவித திரிசுலை சூக்குமைக் கிலைபு ராணா
நித்தையநுப பிரவேசிசுயமபுதி மகாருபை நிமலை சோதி
சித்திசரு வாநாரை பிரசுதி நருமவித்தை செனமா நீதை
சுத்தியைமா னினிதேவி நாமசிமா நவிமேதை சுநீதி நீதி

(இ - ள்) சுத்தைநீதி = சுத்தை, வியாபினி, சாலிந்திரி, சகலை, சூக்குமை, சுக்
கலை, புராண, நித்தை, அதுபிரவேசி, சுயமபுதி, மகாருபை, நிமலை, சோதி, சித்தி,
சருவாரை, பிரசுதி, நருமவித்தை, செனமாநீதை, சுத்தியை, மானினி, தேவி, நாமசி,
மாதவி, மேதை, சுநீதி, நீதி என்பவம் (உக)

சுருதிசரு வாணிசரசு சுயதிபுரு, நாரணிமா னசிக வாகை
மிருதியோ கினிசோபை சுந்தரியம் பினைகலோபை விசுவ ரூபை
வரதையதி சோபனைமா பலைகாலதை விபாவனைவாக கியைப வாணி
பிரமவிஞ்ஞை புருடமோ கினிநாத ரூபைதரை பிராண விஞ்ஞை

(இ ள்) சுருதி - பிராணவிஞ்ஞை=சுருதி, சருவாணி, சரசுவதி, உருத்திராணி,
மானசி, சுவாகை, மிருதி, யோகினி, சோபை, சுந்தரி, அம்பிகை, உலோபை, விசுவரூபை,
வரதை, அதிசோபனை, மாபலை, சாகதி, விபாவனை, வாககியை, பவாவி, பிரமவிஞ்ஞை,
புருடமோகினி, நாபரூபை, தரை, பிராண விஞ்ஞை என்பவம்

சுருதி=வேடங்களாயிருப்பவள் சருவாணி=எல்லாச் சொற்களுமா யிருப்பவள்
சுவாகை=ஆட்டமுடைய திருநெ ளொன்றாயிருப்பவள் உருத்திராணி = உருத்திரனது
சுத்தி யோகினி=யோகத்தை யுடையவள் சுந்தரி = அழகுடையவள் அம்பிகை=தாய்
உலோபை = பாவஞ்று புள்ளவள் விசுவரூபை = உலகத்தை வடிவாகக் கொண்டவள்
விசுவம்=உலகம் வரதை=அருட கொடையையுடையவள் அதி சோபனை = மிகக் மன
கள் குணத்தை யுடையவள் மாபலை=பேராற்ற லுடையவள், பேராற்றல் = அநந்தநீரி
யை சாகதி=சுத்துவுருணமுடையவள் விபாவனை = பாவனை யில்லாதவள் வாககியை=
மகா வாககியங்களின் பொருளாயிருப்பவள், அவை தத்தொடமசி முதலியன பவானி=
பவனுடைய பவனி பிரமவிஞ்ஞை=பிரமவித்தைபை யுடையவள் புருடமோகினி=புருட
சுத்துவத்தை யிச்சிப்பவள் நாபரூபை=நாபவடிவுள்ளவள் தரை = உலகங்களைத் தரிந்
திருப்பவள் பிராண விஞ்ஞை=பிராணவறிவா யிருப்பவள், விஞ்ஞை=வித்தைபுமாம் (0)

பகவதிசம் பவைமகிட வாகனியச் சுதைபரம் கலைய நாதி
மகதிசுத்த யோனிபிர தானபுரு டேசுகரிமா விஞ்ஞை சாந்தை

குணசகஸ்ருவ சித்திகலை யவநியதத லககணைரிசு குணிரி ராமி
சகமாநா விபாவரிசின மபாயநுந விபவைசரா நீதை தூககை.

(இ-ள) டகவதி-தூககை=பகவதி, சுட்டவை, மகிடவாகனி, அசுசுதை, ராமகலை, அநாதி, மகதி, சதத்யோனி, பிரதான புருடேசசரி, மாவிருதை, காகதை, குதை, சருவ சித்தி கலை, அவலியதத லககணை, நீர்க்குணிரி, பிராமி, சகமாநா, விபாவரி, சினமபைய, அநுந விடவை, சரா நீதை, தூககை என்பனவும்.

டகவதி=ஐசுவரிபடம், வீரீயம், புகழ், திரு, நோனம், வைராக்ஷிபு என்பனவும் அது குணங்களை யுடையவள் சமப்பவை = சமபுலின் மனைவி, இது சாம்பலி பெயரவும் வருடம்-மகிட வாகனி=எருந மககடா வாகுதனகை யுடையவள் எருநமது மலைபையுடைய மகிடா சரன் மலையில் மிதித்து நிறைவின் இடமெயா பொருந்தியது அசுசுதை = அழியாதவள் பரமகலை=மேலானகலையா யிருப்பவள் அநாதி-ஆதிநிலைதவள் மகதி-மகதாயிருப்பவள் சதத்யோனி=சததயோனியிடமாக வுடையவள், சததய-ருவி சததயோனி=சதத மாகிய இடமுடையவள் பிரதான புருடேசசரி=பிரதேசுரி மாணிக்ஞம் புருடத்ததவத திருநுத தலைமை பானவள் மாவீருதை=மெரிய சததவி தையா யிருப்பவள் காகதை=காகை குதை=அடியுள்ளக் குதைவிலிருப்பவள் சருவ சித்தி = எல்லாச் சித்திகளையு கொடுப்பவள் கலை = கலாநாயகா யிருப்பவள் அபவியதத லககலை = குக்குமலக்கை முடையவள் நாககுணி = மகக்குணங்களு மிலலாதவள் பிராமி = பிரமசுத்தியா யிருப்பவள், சகமாநா=உலகங்களுக்குப் பாய விபாவரி - இருளாயிருப்பவள் சினமபைய=நான மயமா யிருப்பவள் அநுந விபவை = அளவிடப்படாத விபவத்தை யுடையவள் சரா நீதை = சகமப பொருளுக்கு மெட்டாதவள் தூககை = தூககத்தை யிடமாக வுடையவள், துககத்தினால் அறியப் படுபவள்

(15)

இவைமுதலா கியநாம மாயிரமு மெடுந்தோதி யிருக்க கூடப்பிப
புவிபுனநீ வனிவிசுமபு வெங்கதிரோன மதியெச்சம புரிவோ னாகுநு
சிவனுருவி வீங்காத செலரிமல ரழககமலஞ் சிறகை சோ கதித
நாலருஞ்சி மலையரையன் மகிழ்ப்புப் வீங்கித்தனைச சாடா லுமமுன

(இ-ள) அல்ல அரு ரோ மலை ஆரையன்=கெடுதலிலலாத சிறப்பில் யுடைய இயய மலையரசன், இவை முதல ஆகிய ஆயிரம் நாமமு ம எழுது ஒதி - இவை முதலாகச் சொல்லப் படுவனவாகிய சகத்திர திருநாம மந்திரங்களுமாய் எழுதுச் செல்லி, இருக்க கூடப்=இரண்டு கரங்களையுரு குவித்து, புவி புலல் தீ வனி வீசியது = மண் நீர் நெருப்பு காற்று ஆகாயம், வெங்கதிரோன மதி எச்சம் புரிவோன் ஆகும=வெப்பமுடைய சூரியன் சந்திரன் வேளவிசெய்யும் அரணுநகிப அடல் மூர்த்தங்களைப் புருட்டா, சிவன் உருவின் நீங்காத செல்வி = சிவபெருமானது திருவுருவின்மீதும வேறுபடாத பரமேசுவரியின், கமலம் மலா அழக சிறகை சோகதி-நாமரை மலாடோன்ற திருப்பாங்குகள் மனத்தில வைத்துத் தியானித்து, பகிழ் புடப் = சந்தோடம் அடிகளிக், இப்போ சாடாமல் உற முன்-இந்நனைச சொல்லாணுமினான்

தூலாகிரியன் சுருங்கச் சொல்லல் என்றும் அழகு மறி “இவை முதலாகிய நாம மாயிரமும” எனக் கூறினெனும், “சூத்திரத் துப்பொரு ளனதிறம் யாடபுற - வின்றி யமையா திபைப்பவை பொல்லா - மொன்ற வுரைப்ப துரையெனப் பரிமே ” என சொல்லு கப் பெரு ம புகழ் தொல்காப்பியனார் கூறியருளிப்படி, சொல்லி சொச்சு சொல்லி யாக குணாபுத் தலெனும் படியா லவதை மெடுதலாக் கட்டும் ரடாகு? கி
மது? கரு-அவை நீல

தேவி சகத்திர திருநாமம்.

ஓம்

ஸ்ரீமாத் ரேந் நமஃ

ஸ்ரீ மஹா ராமஞ் நம

ஸ்ரீமத வலிமஹாஸனே சுவரியை நம

சிதக்கிணி சூண்ட ஸம்பூதாயை நம

தேவகாய ஸமுதய தாயை நம

உத்யத் பாஹுஸஹஸ்திராபாயை நம

சத்ரூப்பாகு ஸமந்விதாயை நம

ராகஸவ ரூப பாசாட்டியாயை நம

சூரோதா காராகஞ்சோடிவலாயை நம

மரோ ரூபேட்ச கோநுணடாயை நம

பஞ்ச தனமாத்திர ஸாயகாயை நம

நிஷாருணப் பிரபா பூர மச்சப் பிரமாண்ட

மண்டலாயை நம

சம்பகாசோக புனஞ்சு ஸௌகந்தி கஸ்த்

கசாயை நம

சூருவிந் மணிகிரேணி கன்தகோவர மண

புதாயை நம

அஷ்டமி சந்திர விப்பிராஜ தளிகஸ்தல

சோபிதாயை நம

முகசந்திர களங்காப் மிருக நாபி விசேஷ

காயை நம

வதநஸ மரமாமகஸ்ய க்ருஹதோரண வி

காயை நம

வத்திர லக்ஷ்மி பர்வாஹ சஸன நீரூபலோ

ஜனாயை நம

நவசம்பக புஷ்பாப் நாஸாதண்ட விராஜி

தாயை நம

தாமகாபதி திரஸகாரி நாஸாபரண பாச

ராயை நம

கதம்ப மஞ்சரி கிலபத் காணபூர மரோசு

ராயை நம

தாடங்க யுகளிபுத் தபனோப மண்டலாயை

நம

பத்மராக விலாதாச பரிபாலிக போஸ்புவே

நம

நவவித்ரும பிப்ப ஸ்ரீநியத் தாரிரத் மச்சதா

யை நம

சுதக் வித்யாய சூராகாமத் விஜயாதிதவ

யோஜ வலாபை நமஃ (௨௫)

காப்பூரவீடிகாமோதஸமகாஷ்டிகந்திராயை

நம

விஜஸலாபமா தூய விவிப்பிபுதிஸ்வீதகச

சமியை நம

மந்தஸமிதிபிரபூரமச்சதகாமேசமான ஸா

யை நம

அநாகலித் ஸாதாசியசுபக ஸ்ரீவிராஜிதாயை

நம

காமேசப் பத்மாமகஸ்யசூத்ரமோபித் கந்தரா

யை நம

காமராயினியை நம

ஓம்

கனகாகதகேபூர கமனியபூரன் விதாயை

நமஃ

இரத்தக்கிரவேய சந்தாக லோலமுத்தாப்

லானவிதாயை நம

காமேசராபிரேமரத்ந மணிப் பிரதிபணஸ

தனனியை நம

நாப்பியால வாலரோ மாளிலதாபல சூஜத்வ

யாயை நம

இலக்ஷியா ரோமல தாதாமதாஜ மூளனேய

மத்யமாயை நம

ஸதனபரமமனமதயபட்டபத்வனித்தினர

யை நம

அருணாருணகௌசம் பவஸ்திரபாஸவத் கம

நட்டமியை நம

ரத்ந சிக்ஷணிகாரமமிய ரசநாதாம பூவிதா

யை நம

காமேசசுருதாஸௌபாக்ய மாத்தவோருத்

வ்யானவிநாயை நம

மாணிகக மஞ்ஜா கஜாநுதவய விராஜிதா

யை நம

இரத்நகோபபரிவிபதஸ்மர அபைஜகிகா

யை நம

கூடகுலபாயை நம

கூடாப் பஞ்சபட்டமியபூணு பிரபதான் விதா

யை நம

நகீர்திதிஸ்சன்னன மச்சன தமோ சூண

யை நம

பத்வயபரமப லாலபாமருத் ஸரோருகா

யை நம

ஸ்ரீராமமணிமஞ்ஜிரமணடித் ஸ்ரீபதாபபூர

யை நம

மராளி மச்சகர ஜனாயை நம

மஹாலாண்மையசேவத்யே நம

ஸாவாருணாயை நம

ஆவநதிபாங்கை நமஃ

(௫௦)

ஸாவாரணபூரிதாயை நம

செவகாமேசராததஸ்தாயை நம

சுவாயை நம

ஸரோஜினவல்லாபாநா நம

சுமேருநிருமகமத்யஸ்தாயை நம

ஸ்ரீமநகரநாயிகாயை நம

சந்தாமணிகருகாதஸ்தாயை நம

பஞ்சப்பிரபஹாஸஸ்திராயை நம

மஹாபத்மாடவிஸமஸ்தாயை நம

கத்பபவனவாஸினனியை நம

சுதாசாகரமத்யஸ்தாயை நம

காமராயினியை நம

காமராயினியை நம

வும்

தேவரிஷிகண ஸங்கா தஸ் துயமா ரா த்ம வை

டவாயை நம

பண்டாசுவதோத்தியுகத் சகதிஸௌஸ மா

விஞ்சாயை நம

சம்பதகிரீஸமாருடவலித் துவிரஜ ஸேவிதாயை

நம

அசுவாரூடா திஷ்டிதா சுவகோடி பிராவிரு

தாயை நம

சகராஜரதாரூட சர்வாயுதபரிஷத் கிருதாயை

நம

கேயசகர ரதாரூடமல திரண்பரிசேவிதாயை

நம

கிரிசகர ரதாரூட தண்டாநாதபுரஸகருதாயை

நம

பவாலா மாலினிகாக்ரி த்வனனிப பிரகாரம

த்யகாயை நம

பண்டஸௌரிய வதோத்தியுகத் சகதிவிகரம

ஹர்விதாயை நம

சித்யாபராகரமாதோரீரணை ஸமுஸதுகா

யை நம

பண்டபுத்ரவதோத்தியுகத்பாலாவிகரமநநி

தாயை நம

முத்திரினியாபரிவிரசித் திஷ்டயகவதோத்தியுக

தாயை நம (எதி)

விசுகிரப பிராண உரணவாராஹ் சீரியா

திராயை நம

காதேசரமுகாலோககலபித் ப்ரீகணேசரா

யை நம

மஹா கணேசரிபரிணனவிகா யநநிரடபிர

ஹர்விதாயை நம

பண்டாசுரேந்திரசிரமக் ரசஸிதரபித் தியஸ

திரவாஹிணனியை நம

கராகஞ்ஜினகோத்பன்னநாராயண தசாகிரு

தியை நம

மஹாபாசுரநாஸதிராக்ஷிநி விபுதிசுகதாசர

ஸைநிகாயை நம

காமேசராக்ஷினிரித் ததநுபண்டாசுரணை

நிகாயை நம

பிரமேதோபேந்திரமதேந்திராதி தேவஸ

தூதவை பவாயை நம

ஹரகேதிராக்ஷிநி ஸந்தகதகாமஸரேவனஹ

வ்யுததாயை நம

ந்ரிமதவாகடவக்ஷடைக் பவருபமுகபங்க டா

னைய நம

கணாநதககடிபரிபகதமத்யுபடை பவருபிண

னியை நம

சகதிசுடைக் தாபநக கடடியதோ பாகதாரி

ணனியை நம

மூலமநதிரா த்மிகாயை நம

மூலகூடத்தரயக்ஷேபராயை நம

ஞ்ளாமிருதைகரவிகாயை நம

ஞ்ளஸகதேகடாலிணனியை நம

ஓய

ஞ்ளாமகனூயைநம

ஞ்ளாநுபாயை நம

கௌளிநிபை நம

ஞ்ருபேகிக்ஷியை நம

அஞ்ளாயை நம

ஸமயாநதஸுபை நம

ஸமயாசார த்பராயை நம

மூலாதாரைநிபேபாயை நம

பிரமககிரந்திக்ஷே தேனனியை நம (௧௦௦)

மணிதூராக்ஷிதாயை நம

வி னுககிரநிபேபைநனியை நம

ஆகஞ்ளாநகரநாஸநுபை நம

ஞ்ரககிரநிபேபைநனியை நம

ஸமயாநதாசாரதூரநுபாயை நம

சுநாநாராபிகருபிணனியை நம

ததிலலநாஸநுசனியை நம

ஷ்டசகரோபரி நம நிதிகாயை நம

மதுநாசுதியை நம

ஞ்ளாநுபைநனியை நம

பிஸநாநுசாரிணியை நம

பவானியை நம

நாஸநகத்யாயை நம

பவாருணயருநாரிகாயை நம

பரபரதாயை நம

பரமோக்தியை நம

பகதௌடாகபதாயிநியை நம

பகதிபிரபாயை நம

பகதிகமயாயை நம

பகதிவசியாயை நம

பயாம ஹாயை நம

சாமடலியை நம

சாரநாதாதி யாயை நம

சாஸானியை நம

சுநாநா யினனியை நம

சாக்ஷாயை நம

ப்ரீகாயை நம

ஸாதிபை நம

சரதூரநிரிபானுபை நம

சாதோதாரிபை நம

சாநிமத்யுபை நம

நிராநாதாயை நம

நிரந்தராயை நம

நீரலேடாயை நம

நீரமலாயை நம

நிபாயை நம

நிராகராயை நம

நிராஞ்ளாயை நம

நிரகஞ்ளாயை நம

நிபுகளாயை நம

காரதாயை நம

திபுகாமாயை நம

நிஞ்ளாநுபாயை நம

[illegible]

(850)

 $(\mathcal{E}_1(\mathcal{F}))$ [illegible]

ஓப
 வரசவா திபிபை நம
 வாமகேசிபை நம
 வாழ்வினெண்டலவாவின்னியை நம (௩௦) 10
 வாக்நிமதகலபலதிகாயை நம
 பசுபாச விஜேரகலிபை நம
 ஸப உருநா சேஷி ரவணடாயை நம
 ஸாரகிர பிரவிசுதிகாயை நம
 தாபந திரயாசகிலிஸதபசலொருவாதன
 சுகிரிகாயை நம
 சூருணை நம
 தாபஸாராதிபாயை நம
 சூருமதபாயை நம
 திபோபுராயை நம
 சிபிபையை நம
 சசுத லக்ஷியாபிதாயை நம
 சிதேக ரஸஸுபினிபை நம
 ஸவாபமானக தலவிபுந பிரமொருகிராமநத
 ஸநததிகை நம
 பராயை நம
 பிரத்தியகசிதி ரூபாயை நம
 பசியநதியை நம
 பரதேவதாயை நம
 மத்யுராயை நம
 வைகரி ரூபாயை நம
 பரதமாரச ஓரவலிகாயை நம
 காமேசுவரப் பிராணநாடாயை நம
 கருதகஞாயை நம
 காம பூமிதாயை நம
 சிருககார ரஸஸம்பூரணாயை நம
 ஜெயாயை நம (௩௧) 11
 ஜாலநதர ஸதிதாயை நம
 ஓட்யாண பீடநிலயாயை நம
 பிரகமண்டல வரவினனியை நம
 ரஜேறாயாகக் கிருமாராதிபாயை நம
 ரஹஸதற்பண தம்பிதாயை நம
 ஸததிகப் பிரஸாதினனியை நம
 விசுவ சாக்ஷினியை நம
 சாக்ஷி வதஜிதாயை நம
 வ்ஷ்டகை தேவதா யுதநாயை நம
 வ்ஷ்டாடஞ்ணய பரிபூரிதாயை நம
 நிதயக கிலினனாயை நம
 நிநுபமாயை நம
 நீவாண சுகதாபினனியை நம
 நித்யா ஜேதாடசிகா ரூபாயை நம
 ப்ரீகண்டாய சரீரினனியை நம
 பிரபாவத்தியை நம
 பிரபா ரூபாயை நம
 பிரலிததாயை நம
 பரமேசுவரியை நம
 மூலப் பிரகிருதியை நம
 வியகதாவ வியகநலவ ரூபினனியை நம
 வியாபினனியை நம

ஓம
 விவிசாகாராயை நம
 விபா வித்யா ஸவருபினனியை நம
 மலம காடேச நயன ரூமுதாரஸாதி சுகிரி
 காயை நம (௩௦0)
 பகக ரூபாநத நமோபேத பாறுமத பாறு
 ஸநநதியை நம
 சிவதூதியை நம
 சிவாராதிபாயை நம
 சிவமூர்த்தியை நம
 சிவகாயை நம
 சிவபிரபாயை நம
 சிவபிரகாசாயை நம
 மனோவாச பகோசராயை நம
 சிவசகதியை நம
 சோனாரூபாயை நம
 சடசகதியை நம
 சடாமிகாயை நம
 காய நியை நம
 வியாதிருதியை நம
 ரநதியை நம
 ரவிபுருந நிகேஷி விதாயை நம
 தவாரூபாயை நம
 சலமை நம
 சூபபியை நம
 சூபை நம
 பஞ்ச கோசரந்தரஸுதிதாயை நம (௩௨0)
 நிர்வீர மஹிமமினே நம
 நித்ய யௌவனாயை நம
 மதசாலினனியை நம
 மதசூரணி தரகதாசுதியை நம
 மதபாடலகண்டபுவே நம
 சகானந்த திரவதிகாநிபை நம
 சாமபே யசுசுரப் பிரியாயை நம
 சூசலாயை நம
 கோமளாகாராயை நம
 சூருகுளவியாயை நம
 சூளேசுவரியை நம
 சூளகுண்டாலயாயை நம
 கௌளமார்க்க ததபசேவிதாயை நம
 சூம்பிரகணநாதாமாயை நம
 சூம்பாயை நம
 புவதாயை நம
 மந்தியை நம
 மூர்த்தியை நம
 சாந்தியை நம
 ஸவயதி மததியை நம
 கார நியை நம
 நந்தினியை நம

[illegible]

ஸாவித்ரியை ம பாலவருட்பிண்ணியை நமசி
 ஸ்வாதிபாடனம் புஷ்கதாயை நம
 சதுர்வதிர மனோகராயை நம
 சூரநதியாயுத ஸம்பவனனுபை நம
 பீடவாணுபை நம
 ஆதிக்காலியை நம
 மேடே நாகபிபாடனம் நம
 மதுபிபிநாபை நம
 மகலாஸிபாதி ஸமஸிபிநாபை நம
 தபாபனனு ஸகதந்நிருசுபாயை நம
 காலினி சூபதாரிணணியை நம
 முலாதாரி ம புஷாநாடாபை நம
 டுருசுவகதிராயை நம
 ஆஸதி சமஸதிநாபை நம
 ஆயசூசாதிப பிரகராணுபை நம
 வரகாதி நிபேதநாபை நம
 முகசேனாநு ஸகதசுந்தாயை நம
 ஸாவினி சூப நாரிணணியை நம
 ஆகநாசகராபுர லிஸாயை நம
 சுசுலவாணுபை நம
 வுடசாணனுபை நம
 மஜுசாஸ்யை நம
 ஆமஸவதி முகயசகதி ஸமஸிநாபை நமசி
 ஸாதிநாபை நம
 ஸாவினி சூபதாரிணணியை நம
 ஸகதந்நிருசுபாயை நம
 ஸாவாபுத நாராயை நம
 சுசுல ஸமஸதிநாபை நம
 சர்வதோமுநியை நம
 ஸாவெளதநாப பிந்திநாபை நம
 ஸாவிநிநாப தாரிணணியை நம
 ஸ்வாகா நம
 ஸவதா நம
 ஆமதநாபை நம
 மேதாபை நம
 சநுநியை நம
 ஆததநாபை நம
 புணயகோத்தியை நம
 புணயலையாபை நம
 புணய சிவவணிகாத்தியை நம
 புலோம ஜாநாபை நம
 பந்தமோசனணியை நம
 பந்தநாலகாயை நம
 விமர்சனபிணணியை நம
 வித்தியாபை நம
 விபதாதி ஜெகத்பிரஸவே நம
 ஸாவவிபாதிப பிரசமணணியை நமசி (நிஞ்)
 ஸாவபிநாப நிவாரணணியை நம
 அகரகணயாபை நம
 அசிகந்திய சூபாயை நம
 கலிகண்டிய நாகாணணியை நம

ஓப
 காத்தாயன்னியை நம
 காலகந்தரையை நம
 கமலாஷா நிவேதிதாயை நம
 தாபுலம் பூரிதமுகையை நம
 தாழ்மீகு ஸம் பபிரியாயை நம
 மிருகாஷியை நம
 மோஹினினியை நம
 முக்யாயை நம
 மிருடாத்தியை நம
 மிததுரு ஸுபிணைணியை நம
 மித்ய திராப்தாயை நம
 பகத பித்யை நம
 பாயந்திரை நம
 நீகிலேசுவரியை நம
 மைத்திரியாதி வாஸுனாஸ்யியாயை நம
 மகாபிரளய ஸாஷத்தினைணியை நம
 நிராயை நம
 பராசுத்தியை நம
 பராபிஷ்டாயை நம
 பிரகருண கனாநிஷைணியை நம
 மாதவ்யாஸுலாஸ்யை நம (௫௭௫)
 மகதாயை நம
 மாதருகா வண ஸுபிணைணியை நம
 மகாகைலாச நிலயாயை நம
 மிருஞ்ஞலமித்ர தோஸலதாயை நம
 மகரீபாயை நம
 தயாஜாத்தியை நம
 மகாசாப பிராஸ்ய சாலிஸைணியை நம
 ஆதர விநயாயை நம
 மகாவித்யாயை நம
 பூரிவித்யாயை நம
 காமஸேவிதாயை நம
 பூரிவேதாடசாஷாநி பித்யாயை நம
 திரிகடாயை நம
 காமகோடிகாயை நம
 கடாஷகிருகீ ஸூதகமலாகோடி ஸேவிதாயை
 நம
 சிவஸ்திதாயை நம
 சந்திராநிடாயை நம
 பாஸஸ்தாயை நம
 இரத்தி ததுபராயை நம
 ஹிருதயஸ்தாயை நம
 ரவிப்பிரக்யாயை நம
 திரிகோணாதர தீபிகாயை நம
 தாஷாயணினியை நம
 தைத்திய ஹந்தரையை நம
 தச்யகரு விநாஸினியை நம (௭௦)
 தராததோளித திராககாஷியை நம
 தரகாஸோஜ வஸனமுகையை நம
 குருமுத்தியை நம
 குணவிதியை நம
 கோமாதிரே நம

ஓம
 குருநுன்மடவே நம
 தேவேசியை நம
 தனாநிதஸ்தாயை நம
 நகராகாச ஸுபிணைணியை நம
 பிரதி பனமுக்ய ராகாநத நிமிமண்டல ஸுபி
 தாயை நம
 களாதுமகாபை நம
 களாநாதாயை நம
 காவியாலாப விரோதிஸைணியை நம
 ஸாநமர வாநிஸஸ்யதாஷிண ஸேவிதாயை
 நம
 ஆவிசுத்தியை நம
 ஆமேயாயை நம
 ஆதாமகே நம
 பரமாயை நம
 பாவநாகிராபுத்யை நம
 அநேககோடி பிரஹ்மான்ட ஸுனனினியை
 நம
 நிவயவிகரகாபை நம
 கிலீகாகாநியை நம
 கேவலாயை நம
 குருநிஸாயை நம
 கைவலஸபதநாயிஸைணியை நம (௭௧)
 திரிபுராயை நம
 திரிபுகதததுவாநிபாயை நம
 திரிமூர்த்தியை நம
 திரிதசேசுவரியை நம
 திரியசுநினியை நம
 தியாகநாடமயாயை நம
 ஸ்ரீநாரதிலகாலுதிதாயை நம
 உடாயை நம
 சைலேந்திர தனாயை நம
 செளரியை நம
 கந்தாவ ஸேவிதாயை நம
 விசுவகாபாயை நம
 ராணா கபடாயை நம
 வரதாயை நம
 வாகநீசுவரியை நம
 திராணகமமிபாயை நம
 ஆபரிசசேத்தியாயை நம
 சஞானதாயை நம
 சஞானவிகரகாபை நம
 ஸாவஸேதாநத சமவேத்தியாயை நம
 ஸத்தியானந்த வானுதிணைணியை நம
 ஸோபா முத்திராறுதிநாயை நம
 ஸோகியஸபத பிரமமாண்ட மண்டலாயை நம
 ஆதாஸ்யாயை நம
 திருசிபரதிதாயை நம (௭௫)
 விசுநாதியை நம
 வேத்ய வறஜிதாயை நம
 யோகினினியை நம
 யோகதாயை நம

ஒம்
 சாவலோகேசியை நம
 விஸ்வதாரிணணியை நம
 திரிவர்க்க தாத்விதையை நம
 சபகாயை நம
 திரியாமபிகாயை நம
 திரிசுணம்மிகாயை நம
 ஸ்வாககாப வர்க்கதாயை நம
 சத்தாயை நம
 ஜெபாபுஷ்ப நிபாகிரதையை நம
 ஓசோவதியை நம
 தியுதிதாரபை நம
 யக்ஞரூபாயை நம
 பிரியவிரதாயை நம
 தூராராத்தியாயை நம
 தூராத்விதாயை நம
 பாடவிஞ்சுப பிரியாயை நம
 மகதியை நம
 மேருநிலயாயை நம
 மந்தரமருசுமப பிரியாயை நம
 வீராராத்தியாயை நம
 விராடரூபாயை நம
 விஜயே நம
 விசுவதோமுகியை நம
 பிரத்தியக் ரூபாயை நம
 பராகாசாயை நம
 பராணரூபினணியை நம
 யாராத்நாண்ட பைரவாராத்தியாயை நம
 மந்திரணினி யஸ்தாராணியகூரே நம
 திரிபுரேசியை நம
 ஜயகலேநாயை நம
 நிலதிரு குலாயை நம
 பராபரையை நம
 ஸத்யக்ஞானோகத ரூபாயை நம
 ஸாமரீப பராய னுயை நம
 கடாத்வினணியை நம
 களாமாலாயை நம
 காமருகை நம
 காமரூபினணியை நம
 களாரீத்யை நம
 காவிய களாயை நம
 ரஸக ரூபை நம
 ரஸசேவநாயை நம
 பூஷ்டாயை நம
 புராத்நுயை நம
 பூஷ்டாயை நம
 புகழ்கராயை நம
 புகழ்க்கோஷ்ணுயை நம
 பரஸமை சோதிவே நம
 பரஸமைகாமே நம
 பரமாத்மையை நம
 பரமபுராணை நம
 பாசனரூபை நம

(௭௭)

(௭௮)

ஒம்
 பாசனரூபை நம
 பரமந்திர விபேதினணியை நம
 மூர்த்தாயை நம
 அமூர்த்தாயை நம
 ஆநித்ய திரபதாயை நம
 முகாமகச ஹம்விகாயை நம
 சத்ய விரதாயை நம
 சத்ய ரூபாயை நம
 சாவாநதிரியா பிணணியை நம
 சத்தியை நம
 பரஹ்மணணியை நம
 பரஹ்மணை நம
 லேனணியை நம
 மெருரூபாயை நம
 புராத்நுதாயை நம
 பிரஸவத்திரிபை நம
 பிரசுடாயை நம
 ஆக்ஞாயை நம
 பிரதிஷ்டாயை நம
 பிரகடாகிருதியை நம
 பராணேசுவரியை நம
 பராணரூபத்திரிபை நம
 பஞ்சாசுடீட ரூபினணியை நம
 விசுருக்கலாயை நம
 விவிததூதாயை நம
 வீர ராத்ரே நம
 வியதிரிசுவே நம
 முகுந்தாயை நம
 முகதிநிலயாயை நம
 முலவிகரக ரூபினணியை நம
 பாவகரூபை நம
 பவரோகாக்ஷினியை நம
 பவசகரப பிரவாதினணியை நம
 சந்திரசாராயை நம
 சந்திரசாராயை நம
 மந்திரசாராயை நம
 கலோசரியை நம
 உதாரமீததியை நம
 உச்சும வைபவாயை நம
 வானரூபினணியை நம
 ஜெனாமியா நியு ஆராத்ந ஸ்வஸ்திராதி
 காயினணியை நம
 சர்வோபரிஷுக்ருத சிருஷ்டாயை நம
 சாநதியந்தி களாபிகாயை நம
 கபடீராயை நம
 ககநைதஸ்தாயை நம
 கர்விதாயை நம
 கானலோலாயை நம
 கமபுராத்நாயை நம
 காவ்யதாயை நம
 அகாநாயை நம
 காரபுராத்ந விக்ஷிராயை நம

(௮௭)

(௮௮)

ஸ்ரீ ம
 லீலாவிமோ தினையை நமஃ
 சுமங்கலையை நம
 சுகைய நம
 சுவேதாட்டியாயை நம
 சுவாவின்னையை நம
 சுவாவின்னையறசனப்பிரதாயை நம
 சோபனையை நம
 சுந்தமாநாயை நம
 பிந்துதற்பணசுநதுஷ்டாயை நம
 பூர்வாயை நம
 திரிபுராயபிகாயை நமஃ (கௌடு)
 தசமுத்திராமலாராட்டியாயை நம
 திரிபுர ஸ்ரீவசங்காபை நம
 ஸ்ரானமுத்திராயை நம
 ஸ்ரானகமயாயை நம
 ஸ்ராத்ருஸ்ரேயஸவஸ்ரீவிண்ணையை நம
 யோனிமுத்திராயை நம
 திரிகண்டேசினைய நம

ஓம்
 திரிசுனையை நமஃ
 அம்பாயை நம
 திரிகோணகாயை நம
 அநகாபை நம
 அறபுதசாரித்திராயை நம
 வாருசிதார்த்தப்பிரதாயின்னையை நம
 ஆட்டியாசா திசயக்ஞாதாயை நம
 வட்டகுதுவாதிசுவிண்ணையை நம
 அவலியாசுக்ஞாஸூத்திரையை நம
 அந்ருநானத்துவாநதிபிகாயை நம
 ஆபாலகோபவிதிராயை நம
 ஸாவாநுஸலகமயசாலனையை நம
 ஸ்ரீசகரராஜநிலபாயை நம
 ஸ்ரீமத்திரிபுரசுநதிரையை நம
 ஸ்ரீசிவாபை நம
 சுவசகநிகாயகயருடின்னையை நம
 பரிபூரணியை நம
 ஸ்ரீ மலிதாயபிகாயை நமஃ (க000)

செய்யுறின் கண்ட திருநாமங்களையும் அருவாத முகத்தானே தழிச்சேர்த்துக் காட்டினும் இத் திருநாமாவலியானது வட்டொழிககணுள்ள ஸ்ரீபிரமாண்ட புராணத்திலே உத்தர காண்டத்திலே, அயக்கிவ அகந்திய சமவாதத்திலே, ஸ்ரீலளிதா ரகரிய சகத்திர தோத்திர காம முரைநத அத்தியாயத்திற் கூறப்பட முருககின்றது இத் திருநாம மந்திரங்களை காடோறும் மெய்யனப்புன பாராயணஞ் செய்வோரும், கேட்போரும், எழுதுவோரும், செபித்து மலாகொண்டு அருச்சிப்போரும், திரகங்கள், யமன, பேய், புத்தம், திருடா, அரசா, விலகரு, விஷ செநதுககள் முதலியவற்றான் வருந துன்பங்களை யணுகப் பெறா திராநேய நீககப் பெறுவா சததுரு செயம் முதலிய மறறைய பேறுகளையும் பெற்றுச் சிவசத்திநி பாதமெய்தப் பெற்றீஇ, அருணமுத்தி யடைவா என உணமை நூல்கள் அறைகின்றன.

(உசு)

கலிவிருத்தம்.

குங்கும மெழுகிய கொமமை வெற்றிலை
 மங்கையிப் பேருரு வெழித்து மாணுரு
 விங்குநின் னல்லுரு வெழித்து யென்னுரு
 மங்கலுமு மேனிதன னுருவ மாகினுள்.

(இ-ள்) குங்குமம் மெழுகிய கொமமை வெற்றிலை மங்கை=செஞ்சாங்கு பூசப் பெற்ற திரண்ட விருமப்ப படுகின்ற தனங்களை யுடைய பரமேசுவரியே, இ பெரு உரு ஒழித்து=இந்த விசுவ ரூபத்தை விடுத்து, இங்கு மாண உற ரின கல உருளெத்தி என்னலும் = இப்பொழுதே மாட்சிமை பொருந்தும் ரினது அழகிய திருவடிவைக் கொண்டருளக் கடவாய் என்று பிரார்த்தித்தலும், தன = (உமையம்மை) தனது, அம் கலுழ் மேனி உருவம் ஆயினள் = அழகு பொழியும் வடிவுத்தைக் கொண்டனள்.

(உடு)

மைமமெழுகு கெறிந்தென வளரந்த கூந்தலுங்
 கொமமைவெங் கதிராமுலைக கோடு தாங்கலா
 நாமவென லலமரு மிடையு மாநுதளிாச
 செமமையி னறுகவார தொளிருளு செங்கையும.

(இ-ள்) மை மெழுக்கு எதிரது என = மைபைக கொண்டு மெழுக்கி விட்டாற் போல, வளநாத கூடதலும் = வளநாடு நீண்ட கூடதலாயிடு (மேகநகரீயும்) கொட்டை வெம் முலை கோடு தாய்கலாது = இளமை யாகிய வீரு மட்டினை நுனங்களாகிய சிகரக் கணையுட சமமக விபலாடல, அமம என்று அலமருப இடைபடி ம = அமாவென்று சுழன்று வருந்தும் துசுப்பினையும், மா தவி = மாநகரின்னது, செட்டையின் அம் கவரந்து ஒளி ரும் = செவ்விதழ்தின் அழகினையும் கொண்டு கொட்டி விளங்கி நின்ற, செய கையு ம = சிவந்த திருக்கரங்களையும்.

இது முத னான்கு செய்யுள் குளகம் கோடு என்பதன் கண் எண்ணு ம்மை தொக் கது. கூடதலையும், தனங்களாகிய கொம்பாகினைத் திரிகக் விபலாது வருந்தும் இடைவிடையும் எனக் கொள்ளலுமாம் அமம என்னு மிடைச்சொல் யாள கூறுகின்ற ததனைக் கேள் எனவும் பொருட்டில் வந்தது அதனை “அமம கேட்பிக்கும்” என்றும் தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தா னறிக எதிர்முகமாகுஞ் சொல் எனவுங் கூறுப (உசு)

குழைமறிக் தருளபொழி குவளை யொண்கதறுப
கழையுற முருகுடல் தோளுங் கண்கல
ரெழிலகணிற் தொழுகிய முகமு மீங்கதிரா
பொழிதரு நித்திலம் பொருவு முரலும்

(இ-ள்) குழை மறிகது = காடளவு மோடி 4 சென்று திருப்பி, அருள பொழி குவளை ஒள கண ம = கிருபையைப் பொழிவினர நீலோடல மலரை பொத்த திருவிழிகளையும், கழை உறழ தட்ட இரு தோளும் = முங்கிலி நிகர்த்த பெருமையாகிய இரு புயங்களையும், கண்கலா எழில் கணிந்து ஒழுமிய = (கலண்டவரது) கண்களைக் கொண்டு கொள்ளும் அழகு முதிராது பொங்குதிற, முகமு ம = வதனத்தையும், ரா கதிர் பொழி தரு = குளிரையாகிய கிரணத்தைப் பொழிவினர, நித்திலம் பொருவு முரலும் = முத்துக்களைப் போலும் பறக்காயும் (உஎ)

தவளையங் கிணகிணித் தாளு மெலவிதழக
ருவளையின் மணங்கமழ் கோல மேனியுற
பவாவரா கழகைமெல விதழும் பனைமணி
திவளகதிரா மேகலை திளைகளு மலகுலும்.

(இ-ள்) தவளை அம் கிணகிணி தாளு ம = தவளைபோல (ஒலிக்கின்ற) ஆழ்கிய கிணகிணியைத் தரித்த பாடங்கொடியும், மெல இழை நுவிளையின் மணம் கமழ் = மெல்லிய ஏடுகளை யுடைய நீலோதரம் மலரினது வாசனையை வீசுகின்ற, கோலம் மேனியும் = திரு மேனியையும், வார பவளம் கழகை மெல விதழும் -- ஒழுங்காகிய பவளத் துண்டங்களாகிய நிகர்த்த மெனமை யாகிய ஆதரங்களையும், பல மணி திவள மணி மேகலை = பல இரத்தினங்கள் சேர்ந்த மேகலாபரணத்தை, திளைக்கும் அலகுலும் = ஆணிந்த நிதமடத்தையும்

தவளைபோன றெலித்தலின் “தவளைபங்க் கிண்கிணி” என்றான கிண்கிணி = கிண்கிண என்று ஒலிப்பது மேகலை = எண்கோவை மணி, மேகலா என்னும் வடமொழித் திரிபு திவளகதிரா என்பதற்கு விட்டுவிட்டொளிநூல் கிரணமெனலுமாம். (உசு)

ஆபகல ஹருவினை யனபி னோகருற
மீயுயா பனிவரை வேந்தன காதலி
னையவன் பொழிமுழு துலகு மீனாழரு
டாயிரு சேவாடி தாழ்ந்து கூறுவான.

(இ-ள்) நீ கூடா பவிவரை வேதன் = ஆகாயத்தை (அளவி) உயர்ந்த இடம் மலை யாச னாவன, ஆய நல உருவினை அன்பின் நோக்கு உறு = (இவ்வாறு) உடையவனாய் தேவியின் அழகிய வழிவழதைப் பற்றியுடனே தரிசித்து, காதலின் ஏய அன்பு ஒடு = விரிப பத்தாலாகிய அன்புடனே, உலகு முழுதுப் பான்னு அருள் தாய் = உலக மெல்லாவதனை யும் பெற்றநருளிய மாநா வாகிய, சே இரு அடி தாழ்ந்து கூறுவான் = செவ்விய இருபா தக கணையும் வணக்கிச் சொல்வான் (உக)

வருபிர தானநத புருடன் மாணுறத்
தெரிதரும் கானமலாக கடவுள செய்கணாமால்
பொருயருய காலநல லுயிரகன புநகல
ரரிவைநீ யளித்தன வாகு மெனபரால

(இ-ள்) அறிவை = தேவியே, வரு பிரதானம் = (பிரதஞ்சக்களை) தோற்றுவிக் கும் பிரகிருதி மாயையும், நல புருடன் = நலமை யாகிய புருடத்துவமும், மாண உற தெரி தரும் கான மலா கடவுள் = அழகுண்டாகு மாறு ஆராயப்படுகின்ற வாசனை பொருந் திய தாடரைப் புடபதனை கண வீற்றிருக்கின்ற பிரமஜும், செய கண மால் = சிவநத கணகளை யுடைய திருமாலும், பொரு அரு காலம் = ஒப்பில்லாத காலப் பகுதிகளும், நல உயிரகன் = சிற்றந்த ஆன் மாககளும், புநகலா = தேவர்களும் (ஆகிய இவைகள் எல் லாம்) நீ அளித்தன ஆகும் என்பா = நீ புருட டிதவைகளாகுமென்று (யேலோ) கூறு வார். (உக)

பேதமா யபேதமாய்ப் பேதம யாவையுந்
தீதற்ப் பரிதந்நிடு செலவி நீயுனை
கரதலின் மகேசசரண கலந்தி டானெனி
லோதுமிவ் வுலகெலாம் படைக்க வெண்ணுமே

(இ-ள்) பேதம் ஆய் = வேறுபாடு, அபேதம் ஆய் = அபின்னமாயிற்று, பேதம் யாவையும் = பேதாபேதப்பட்ட சராசரங்களை மெல்லாம், தீது அற பரிதந்நிடு செலவி நீ = கேடு நீங்கத் தாங்கிநிற்கும் ரகவரி நீயே யாகும், மகேசசரண = மகேசுரமுத்தியானவா, காதலின் கிணை கலந்திடான எனில் = யிருப்புடனே நினைச்சு சேராது கிடவராயின, ஒதும் இ உலகு எல்லாம் = சொல்லப்படுகின்ற இவ்வுலகங்களை மெல்லாம், படைக்க ஒன னுமே = (அவரால்) சிருட்டித்தல் கூடுமோ? (கூடா தென்படா)

ஏகாரம் வினாபொருளில் வந்தது மகேசரண கலந்தலாவது அவய்யத்த சத்தி யைப் பொருத்தி நிறைவு சத்தி கூடா ககாற சிருட்டி முதலிய சிருத்தியங்க எல்லையென்ற படி. அதனை “சிவமெனும் பொருளு நாதி சத்தியொடு சேரி நெருத்தொழிலும் வல்லதா - மிவள்ப் பிரித்தி னியங்கு தற்குமரி தரித்த னுமறை யிரைக்குமா - எவ்வெ ருப்புவன மெவ்வ கைத்தொழி னட்டி யாவறும் வழத்ததா - எவனி யினகனெரு தவமி லாபனிய லாவதோபரவ லாவதோ ” எனச் சொந்தநியலநரிச் செய்யுளானு மறிக. (உக)

அறுசீர்க் கழ் நெடிடடி யாரிய விரும்பம்.

உயர்வா னவரி லீந்திரனீ யோதாம பிரம வாதிகளிற்
செயிரதீர கமலப் புத்தேனீ மொய்ம்புள எவற்றிற் திகழ்வனரீ
பயிலும் யோகப் பண்பினரிற் சண்டரு மார னீபரத்தின
முயலு மறைதோ முனிவரரி லருள்கூட வரிட்ட முனிவரனீ.

(இ ள்) உயர் வானவரில் இரதிரன நீ = (அம்பிகாய) மேலாய தேவர்களுக்குள் இரதிரன நீயே, ஒதும பிரம ஆதிகளில் = (வேதத்தை) ஆத்தியபனஞ் செய்யும பிரமா முதலாயினோரில், செவிர தூ கமல பத்தனே நீ = குற்றற்ற தாமரை மலராசனாகிய பிரமனீயே யாகும், மொய்ய பு ள்ளவற்றில் திகழ் வளி நீ = வலிமைபுள்ள பொருள்களுள் (எங்கும்) விளங்கும் வாயு நீயே யாகும், பயிலுப யோகம் பண்பினில் = பழக்கஞ் செய்யும் யோகமாத்சியா கருகருள், சனதருமாரன் நீ = சனதருமாரமுனிவர நீயேயாகும், பரத்தின் முபலும மறை தோ முனிவரில் = மறுமைப் பயனே அடைவதற் பிரயுத்தனப் படும வேத வாராய்ச்சி புள்ள இருடியாசனருகருள், வசிட்ட முனிவரன் நீ = வசிட்டன் எனனு நாமமுடைய இருடி சிரோட்டன் நீயேயாகும்

வானவா = ஆகாய வாசிகள் இரதிரன் = மேலாய செல்வ முடையவன். புத் தேன் = விசேட புத்தியை யுடையவன் வளி = வலிமையை யுடையது. பிரம ஆதிகளில் என்றது அவன் புத்திராக ளாகிய பிரமாகுன் யனறி, ஒவ்வோர் அண்டங்கடோறும் ஒவ்வோர் பிரம நிருத்தலாஹம், அவர்களுள் திருமாலி னுத்திக் கமலத்திருக்கும் பிரமனே விசேட முடையான் என்பதை விளக்கியதெனக் அங்ஙனம் பிரமா இருப்பதனை “தொழு வர்க் கினைய மாற்றற் சொற்றலுந் தூன் கேளா - விழுமிது விழுமி தெனனு வெய் துயிர்ப் பெய்திச சிநி - யழலெழ நகைத்து மறறையண்டத்தி் நிருநது நல்லூர் - செழுமல ரயனைப் பற்றிச் செல்லுமின் வலலை யெனறான். எவ்வருங் கீத்புராணச் செய்குள்களா னுணாக (உஉ)

சாற்று மறைதோ முனிவரில் வியாத நீநா சாக்ஷியரி
போற்றுக கபில முனிவரனீ புலவுக் கணிசரி யுருத்திரரி
லாற்றல சான்ற சங்கரனீ யாதித தியரி லுபேந்திரனீ
மாற்றற் கரிதா முயாசோத்தி வசுக்க டமமிற் பாவகனீ.

(இ-ள்) சாற்றும் மறை தோ முனிவரில் = சொல்லப்பட்ட வேதங்களை யறிந்தமுனி சிரோடர்களுள், வியாத நீ = வியாத முனிவன் நீயே யாகும், நல சாக்ஷியரில் = நல்ல சாக்ஷியர்களுகருள், போற்றும் கபில முனிவரன் நீ = உலகராற் புகழப் படுகின்ற கபிலன் என னும் இருடி சிரோட்டன் நீயேயாகும், புலவுக் கணிசரி உருத்திரரில் = புலவ மனங்கமழும மழுப்படை தரித்த உருத்திரர்களுகருள், ஆலால சான்ற சங்கரன் நீ = வலிமை மிக்க சங்கரன் நீயே யாகும், ஆதித்தியரில் உபேந்திரன் நீ = ஆதிபுத்திரர்களுள் வாமனன் நீயே யாகும், மாற்றற்கு அரிது ஆம் உயா சோத்தி வசுக்கள் தமயில் = நீக்குதற்கரிதாய் பெரு மையை யுடைய வசுக்களுகருள், பாவகன் நீ = பாவகன் நீயே யாகும்

சாக்ஷியம், ரிசீசுர சாக்ஷியம் ராச்சுர சாக்ஷியம் என இரு வகைத்து எண்டுக் கூறப்பட்டது கபில முனிவரை சொல்லப்பட்ட ரிசீசுர சாக்ஷியமாம். இது கபில மதம் எனவும் படும. அந்ந சங்கரமாவது, பிரகிருதி மாயையானது மூலம், புரியடக்கம், விகிதி யென மூவகைத்தாகி, தூலமாகியுஞ் சூகசுமமாகியும் பரமாகியும் நிற்கும் புராணிய சந்த் புருடன் டாலன் போல அறியாமையைப் பொருந்திப் பிரபஞ்சமும் யோனி பேதங்களும் நானென விரிந்து நின்றவிடத்துத் தனக்கு விவேக ஞானநதோனறி அவை யெல்லாம் பிரகிருதி மாயைகளுள்ளதனித் தனகளுள் தன்மென்று அறிவாணியைப் பிரபஞ்ச வியாபாரம் நீங்கு மெனறும், அப்போது புருடன் வேறற்று நிற்பதுவே முத்தி யெனறும் கொள்ளுவதாம். திதியினை புத்திரர் தைத்தியர் என்றறப்போல, அதிதியினை புத்திரர் ஆத்தியர் எனத் தத்திதாநு பதம் உபேந்திரன் இரண்டாம் இரதிரன், அவனை திருமாலி னவதாரத்து னொன்றாய் வாமனன் என்க விஷ்ணு எனனுஞ் சூரியனைக் கொள்வாரு முனா (உஉ)

தவலின் மறையிற் சாமரீ சந்தசு சிவெட்சா வித்திரிநீ
நவிலும் விசைசை தனிற் பிரம விசைசை நீநற் சத்திகளி
னாவலு கரிய மாயைநீ வருணந தனினான மறையோனீ
யெவரும் விரும்பு மாசெரம நானகி நிலவாழ வுடையோனீ.

(இ-ள்) , சுவல் இல் மறையில் = சுவறுத லிலலாத வேதங்களுள், சாமம நீ = சாம வேதம் நீயே யாகும், சந்தசுகளில் சாவித்திரி நீ = சந்தசுகளுட சாவித்திரி நீயே யாகும், நவிலும் விசைசை தனில் = சொல்லபாடா நின்ற வித்தைகளுள், பிரமவிசைசை நீ = பிரம வித்தை நீயேயாகும், நல சத்திகளில் = நல்ல சத்திகளுகளுள், துவல்ல கு அரிய மாயைநீ = சொல்லாதகரிய மாயா சத்தி நீயே யாகும், வருணத்தில் = வருணங்களுள், தான மறை யோன நீ = தன்னுடைய தரிசுப் பிரபாண னீபே யாகும், எவரும் விரும்பும் ஆசைமம நான் கிண = யாவராலும் இசைக்கப படுகின்ற ஆசைம நான்களுள், இல் வாழவு உடையோன நீ = கிருகந்தாசசிரமி நீயே யாகும். (நட4)

ராசா நமமின மகேசசுரனீ புருடா தமிலிந் துளவோனீ
யாசின் துயாநுத கற்பத்தி னருளீ சான கற்பநீ
பேசு முகத்தி லாதிபுக நீபே ரொளியிற் கதிரோனீ
மாசில கவியிற் பாரதிநீ மாயா விகளின் மாதவனீ.

(இ-ள்) ராசா நமமின மகேசசுரனீ = தேவர்களுளே மகேசசுரன்ததி நீயே யாகும், புருடா தம்மின = புருடா களுள், ரா துளவோன நீ = குளிராமையாகிப் துழாய் மாலைபை யணிந்த திருமால் நீயே, ஆசு இன்று உயாநுத கற்பத்தில் = குறந்தலிலலாபல மேலாயிருக்கின்ற கற்பகாலங்களுள், அருள் ராசான கற்பம நீ = கிருபை பொருத்திய ராசான கற்பம நீயே, பேசும் உகத்தில் ஆதிபுக நீ = (நானகாகு) சொல்லப்படும் யுகங்களுள் கிருபயுகம் நீயே, பெரு ஒளியில் கதிரோன நீ = பெரிய (ஆகாய) சோதிகளுட் குரியன நீயே, மாசு இல் கவியில் பாரதி நீ = குறந்த மறந்த பாலல்லாருட சாசுவதி நீயே, மாயாவிகளின் மாதவன நீ = மாயையில் வல்லாருள் திருமால் நீயே யாகும்

புருடர்களுட சிறந்தவன் திருமால் என்றது சிவபெருமானுக்கு ஆண் சத்தியா யிருத்த னோக்கி யாம கதிரோன = கிருணங்கன் யுடையவன் பாரதி = பாவிற் பிரியமுடையவன், பரத முனிவராத கொண்டு வரப்பட்டவன் கவி ஆகுபொய். (நட5)

கற்பு ளாரி லருந்ததிநீ பறவை களிலவெங் கலுமுனீ
வெறபி லுயர்ந்த பொலவகிரிநீ வெவ்வா யரவி லனந்தனீ
யறபி னிறப நடப்பவைக ளனேத்து நீமற முழுவிலு
சிறப மாகிப் பெரிதாங்கிச் செறிந்த பிரம நீயாமால்.

(இ-ள்) கற்பு ளாளில் அருந்ததி நீ = கற்புடைய மாதர்களுள் அருந்ததி தேவி நீயே, பறவைகளில் வெம கலுமுன நீ = புட்குலங்களுள் வெவவிய கருடனீயே, வெறபில் உயர்ந்த பொலம் கிரி நீ = மலைகளுள் ளளாத மகாமேருடலை நீயே, வெம வாய அரவில் அனந்தன் நீ = கொடிய வாயினையுடைய சாபடங்களுள் ஆதிசேடனீயே, அறபின் நிறப நடப் பவைகள் அனேத்தும் நீ = அனபுடன் நிறபனவும் நடப்பனவுமாகிய சராசரப் பொருள்க ளெல்லாம் நீயே, ஆதலிலை = ஆகிய காரணத்தால், சிற்பம் ஆகி = சொற்பம் (சிறிது) ஆகியும், பெரிது ஆகி = பெரிய பொருளாகியும், செறிந்த = சிறிதும் பெரிது மாகியும் வியா பித்த, பிரமம நீ ஆம் = பிரமப் பொருளும் நீயே யாகும், ஆல-அலை. (நட6)

என்னு விருதைக்ம் மலாகூப்பி யிதய நெகிழக் கணபணிபபத்
தனனுத் தழுமப நினைதேத்திப புவன மனை, தூத தனியினா
நினைப்ப பபந்த மேனைக்கு மெனக்கு விகார ரெனையிவந்து
பொனனா கமலச சேவடிக்கா போற்றும் தந்தைக் கிவைபுகலவாள்.

(இ ள்) எனனு=எனநிவவாறுகூறி, இரு கை மலா கூப்பி=இரானி கைகளாகிய
புட்பகளை முகிழ்த்து, இத்தயம் நெகிழ=மனமிளகியருக, கண பகிபப=கண்கள் ஆனந்த
பாடபஞ் சிறந்த, தன நா தழுமப=தனது நாத்தழுமபுபட, நினது ஏத்தி=நினது ஆதிதது,
புவனம் அனைத்தும் தனி என்ற = உலகமாக எல்லாவதறையும் பொதுவின்றிப் பெற்ற,
நினை பபந்த மேனைக்கும எனக்குப் = உன்னைப் (புதலலியாகப்) பெற்ற பேனையாகிய,
என்மனைவிக்கும எனக்கும, நிகா ஆர் என வியந்தது=ஒப்பானவா யாவா என்று புகழ்ந்து,
பொன் ஆர கமலமே அழகன்=பொன் போன்ற அரிய சிவந்த திருவடிகளை, போற்றும்
தந்தைக்கு=துதித்த பிதாவாகிய மலைபாசனுக்கு, இவை புகலவாள் = இவற்றைச் சொல்
லுவாளாயினாள் (ங எ)

புரியும் கருமப பலனவிதையா துள்ளம் புனித மாயநாளு
மரிய மகங்க னனநிதாற்றி யெனனை யினிதி னாடி போற்றிய
கருநம் கரிதா முத்திரினக கனிபப லெனனக கருணையொடும்
வராராண டளித்த மீட்டுளு மகிழ்ச்சி கூர்ந்திய கிவைபுகலவாள்.

(இ-ள்) உள்ளம் புனிதம் ஆம்= (நீ) மனஞ் சுத்த முறறு, புரியு கருமப பலன
விதையாது = செய்கின்ற கிரியைகளுக்கு வரும் பிரயோசனத்தை விருமபாமல், கருநம்
அரிய மகங்க னனி ஆற்றி = நாடோற்றுச் சிறந்த அகலிலி காரியங்களை மிகவுஞ் செயது,
எனனை இனிதின அடி போற்றின=எனனை, தியானித்து அன்புடன் பாதுகாக்கும் ஆதித்
தால், கருநம் அரிது அம் முத்தி=சுந்தையால் நீனைத்தறகு மரியதாய விட்டாபத்தை,
நினைக்கு அளிப்பல் எனன்=உனக்குக் கொடுப்பேன் என்று, துண்டு கருணை ஒழிவாழும்
அளித்து = அம் பொழுதே கிருடையுடன் வரத்தையும் கொடுத்த, மீட்டும் = பின்னரும்,
உளம் மகிழ்ச்சி கூர்ந்து=மனத்தில் உவகை நிறந்து, இவை புகலவாள்=இவற்றைச் சொல்
லுவாளாள் (ஙஅ)

அருமா மறைகண முழுவதுமென சத்திய யாரு மாககவைக
டிருமா லுந்தித் தடம்பூத்த செல்வன முனளைப் பண பபதனி
லொருநான மறையாம பெயரோடு நடக்கு மந்தால் வழியொழுக்கா
மருவா முத்தி வீடதனின் மமம் ருறுதால் வலைபபட்டே.

(இ-ள்) அரு மா மறைகண முழுவதும்=அரிய சிறந்த வேதங்க எல்லாம், என்
சத்தி ஆகும் = என்று கலைகளோராகும், அவைகள் = அவ வேதங்கள், திருமால் உதறி
தடம் பூத்த செல்வன்=விட்டுணு ஞாத்தியின் திருவுந்தித் தடாகத்தினினதும் தோன்றிய
கமலசனனது, முனளை படைப்பு அந்நிலை=விரதமெடுத்தி காலத்திலே, ஒரு கால் மறை
ஆம் பெயர் ஒழி நடக்கும் = ஒப்பற்ற காணு வேதமாகிப் தொகையும் பெயருமாகப்
பொருந்தி யோதப்படும், அ தூல வழி ஒழுக்கா=அந்த வேத தூல்களில் (விடுகடப்பட)
ஒழுக்க நெறியினின்று ஒழுக்காதவர், மம்மா உறு தூல வலை பட்டு=மயக்கமுள்ள மறைய
தூல்களாகிய வலையில் அகப்பட்டு, முத்தி வீதி அதனின் மருவார் = முத்தி யாகிப் பேரின
பத்தை யடையமாட்டார் ஆகவு - உரைபகை யிடைச்சொல் (ஙக)

வேத வொழுக்க மிகழ்ந்துபுலலா விரகி ன்றமபோற் தனிபுனையும்
திது தாலின. வழிசென்றோ செல்வா நரகாக கதிதிகளா

யாத நனனும் புன்சமயம் கற்றோர் முகத்தி னருமறைக
ளோதி புணர்ந்த முதுக்குறைவி னுரவோர் சிறிது நோக்காரால்.

(இ ள்) புல்லர் = அறிவீனர்கள், வேதம் ஒழுக்கம் மிக இகழ்ந்து = வேதங்களையும் (அவற்றிற்) கூறப்பட்ட நல்லொழுக்கங்களையும் நிரித்தது, விரனை = (தத்தம் மனக்) கருத் தின்படி, அறம் போல தனி புனையும் = தரும் மார்க்கம்போலப் பொதுவின் நிச்செய்த, தீது தூலின் வழி சென்றோர் = தீமையைத் தரும் பொய்நூலின் தெயிவினது ஒழுக்கினோ, நரகர்க்கு அறிதிகள் ஆய செல்வா = நரகமாககடகு விருத்தினராகிப் போய (வேதனை யைப்) புசிப்பார்கள், ஆதல தனனல் = ஆதலினால், புனசமயம் கற்றோர் முகத்தின = இழிந்த சமயங்களிற் பயின்று நிற்பவரது முகத்தை யாயினும், அரு மறைகள் ஓதி உணர்ந்த முதுக்குறைவின உரவோர் = அரிப வேதங்களை (ஆசிரியனிடம்) கற்றறிந்த பேரறிவினை யுடைய பெரியோர், சிறிதும் கோக்கார = சிறிதேனும் பார்க்கவும் மாட்டார்.

சமயங்கள் புறப்புறச்சமயம், புறச்சமயம், அகப்புறச்சமயம், அகச்சமயம் என நான்கு வகைப்படும் புறப்புறச்சமயம் உலோகாயதம், சொந்திராதிதகம், யோகாசாரம், மாத்திரிகம், வைபாடிசம், ஆருகதம் என அறுவகைப்படும் இவற்றுள் ஆருகதர் நிகண்ட வாதி, ஆசிவகர் என இருவகைப்படுவார் புறச்சமயம் தருககம், மீளாஞ்சை, ஏகானம் வாதம், சாந்திபம், யோகம், பாஞ்சராத்திரம் என அறுவகைப்படும் அகப்புறச் சமயங் கள் சைவம், பாசுபதம், மாவிரதம், காளாமுகம், வாமம், வைரவம் என அறுவகைப் படும். அகச்சமயம் டாடானவாத சைவம், உயிராந்தவாத சைவம், அவிகாரவாத சைவம், பரிணுவாத சைவம், சத்தசைவம், பேதசைவம் என அறுவகைப்படும் இவற்றுள் புறப் புறம் புறம் என்னுஞ் சமயங்களும் நூல்களுமே யீண்டுந் தீதுநூல எனவும், புன சமயம் எனவும் புகலப்பட்டன “தீயாரைக் காண்பதுவுந் தீதே திருவறம் - தீயாரைத் தேடிப் பதுவுந் தீதே” என வருஉந் தெய்வப் புலமை ஓர்வையார் திருவாக்கானே, தீயாரைச் சேர்தல் முதலியன வனறி யவரைக் காணடலும் தீமை பயப்ப தாதலின, “புனசமயங் கற்றோர் முகத்தின-உரவோர் சிறிது நோக்காரால்”, என்று கூறப்பட்டது (௪௦)

சாறு வாகம் பாகரமுஞ் சாற்றும் பாஞ்ச ராதிரநான
மாறு செய்யும் பாட்டமுன் மயக்கஞ் செயந் தாலாருக
தேறி யிந்நாற் படிநின்றோ ரிவந்தை யுலகிற் செப்புவோர்
பாறு தொடருந் நரகவற்றி னளப்பில் காலம் படிந்திடுவோர்.

(இ ள்) சாறுவாகம் பாகரமும் = உலோகாயதமும் பிரபாகரமும், சாற்றும் பாஞ்சராத்திரம் = சொல்லப்பட்ட பாஞ்சராத்திரமும், நூல் மாறு செய்யும் பாட்டம் உள் = நூலை மாறாகக்கொண்டு செயந் பாட்டம் முதலாக வுள்ளனவாய சமய நூல்கள், மயக்க செயந் தாலாருகம் = உலகங்களை மயக்குமாறு செய்யப்பட்ட நூல்களாகும், இ நூல தேறி படி நின்றோர் = இந்நூல்களிற் பயின்று தெளிவடைந்து (உண்மையெனக் கொண்டு) அவற்றின்படி நின்றவரும், இவற்றை உலகில செட்புவோர் = இவைகளை உல கர்க்கு எடுத்துப் போதிப்பவரும், பாறு தொடருந் நரகு அவற்றின = பருவதுகள் டொய்க் கின்ற நரகங்களிலே, அளப்பு இல காலம் படிந்திடுவோர் = எண்ணிலாத காலம் கிடந்து வருந்துவார்.

சாறுவாகம் எனினும், சார்வாகம் எனினும், உலோகாயதம் எனினும் ஒக்கும். அஃது இந்நிரனுவன் காலந்தோறும் அசராரம் பரீஉந்துன்பங்களை நினைந்து, அழிதன் டாலையவாய சுவாக்க போகங்களை விரும்பாது சிந்தையு நினைந்து செல்லா நிலைமைத்தாய அந்நிலைப்பத நழிவில் யீட்டை யடைவான வேண்டித் துறவுறுங்கலை, இந்நிர புரோ

கித லீதறிந்து, தன்னுச்சயன் நவம்புரிய வாசுதேவன் வையக்கணிநூறு தீதை பொலுநனை யோதி மயக்கிக் கொல்லுவித்ததற் கொப்பப் போகமே முத்தியெனப் புரிவித்து மயக்கில் வீழ்த்தச் செய்த மதமாம் அதனை “மறுத்தனன் சரியுடன வையும் வாழ்க்கையை-வெறுத் தன்ன வெறுக்கையை வேந்தி யறகையுந்-செறுத்தனன் நவத்திறா சோவன் வீடெனத்- துறத்தலை யுன்னினன் நுறக்க பேயினுள் இவதிர னிபறகைபை பெண்ணி வாள்வா- மந்திரி யாகியு மன்ன னாகியு - மந்தன் னாகியு மமரும் பொன்னவன் - புத்தியி லீதொரு புணாபை யுன்னினுள் புன்றொழி லாகிய பொய்யும் வாய்மையா - மொன்றொரு பெரும் பய னுதவு மாயிடி-னென்றனா சராரு விந்தி ரனபத - நின்றிட லீதொரு நிகழ்ச்சி கூறு வான்” எனவருக நக்தபாரணச் செய்யுளா னறிக இதற்கு தூல மதனாக மாம்

ஆகவே, சார்வாக மதமாவது மனக்காட்சி, ஐயக்காட்சி, வாயிறகாட்சி, விகற்பக் காட்சி, அவயபக்காட்சி, திரிவுகாட்சி, வெறுரேகக் காட்சி என அனைவ் ஆறுவகைத்தாக கோடல் வேண்டும் எனவும், இவ் வறுவகை யானும் இவற்றின் விகற்பத்தானாக கண்டு கைக்கொண்ட பொருள் புத்தகக் காட்சி எனவும், தெய்வமாகத்தொழும் இவை நான்கும் ஆழியா வியல்பின் யுடையன வெனவும், இவற்றின் சொருங்குகளுக் குணங்களுந் தமமி லொத்துக் கூடுகிற கூட்டத்தானே பலவுருக்கள தோன்றும் எனவும், புத்தி குணம் இத்திரியம் வித்யம் என்பன நீரிலெழுக குமிழிபோல உருக்களி னின்றும் தோன்றுமென வும், புத்தமே தெய்வம், அப் புத்த கூட்டத்தின் மிகுதி குறைவே காடும், அவற்று நிகழ் முணாவே ஆனமா, இவையானறித் தெய்வமும் கனமமும் ஆனமாவும் வேறில்லைபெனவும், பூமியிலே மெய்யாகப் பெண்கள் போகாதாகக் கண்டும் அதனை யதூபகமாகத் தவாகக் முத்தி யொன்றனெனது தவங்கிடந்து தரிமாறுவா ரியாரும், தாழ்த்த விடத்திறுநே நீரிருக்கவும் அதனை யுன்னுது, ஸாரத்தில ஒருவன் உண்டெனக் கூறிய நீரையருந்த விரூபிச சென்று, வாயியிற மரிமாறித் துன்புறுவாரை யொப்பா எனவும், கொலை கள வாடி கொள்ளத் தக்கன வென்றும், மாதரோடுறங்காது கூடி வாழ்தலை பேரினப் மென வும், தையலார் பாதத்தைத் தலைபிற ஞுட்டலே தவம் எனவும், அலகும றுடத்தின் முழுகிச் செவ்வா யமுதுண்டு அவா தோண்மீ தனைதலை முத்திச செல்வம் எனவும், அதனை விடுத்து மறுமை பென்று கூறல் மயக்கு எனவும் கொள்ளுவ தென்க

பிரபாகர மென்பது பாகரமென நின்றது பிரபாகரன் என்பவனா சொல்லப் பட்டமையின் பிரபாகரம் என்றும் பெயர்த்து அஃதாவது அரிதாகச் செய்யுந் சோதிட் டோமமுதலிய கன்மத்தை யொழிந்த விடத்திலே அபூர்வமென்பது தோன்றி, அறிவு கூடி நின்ற தொழிற்பாட்டுக் கன்ம முடிந்த போது தொழிலொன்று மின்றி, மனபோலவுங் கலனுப் போலவு மிருப்பதே முத்தி யெனக் கொள்வதாம்.

சோமுகாசுரன் என்பவன் பிரமனது கரங்கனிலிருந்த வேதங்களை பெல்லாக் கவர்ந்து சென்று கடலி லொளிப்ப, அவருந் தேவர் முனிவரும் இவ்வி வேண்டத் திரு மால் மச்சுவடிவு கொண்டு அவனைக் கொன்று கொண்டு வருதற்கு முன்னரே கா மரிபித் தும் அவ்வேதங்களின் கருத்தை யெல்லாம் நாமக்குச்சொல்கின்றே னென்று ஐந்திரவினக் கணவனாற் கூறப்பட்டமையின் பாருசராததிரம் என்னும் பெயர்த்து அஃதாவது இரு பத்தைந்தாம் தத்துவமாக நிற்பவன் வாசுதேவன் எனவும், அவனை கடவுள் எனவும், அவன் நன் விசைப் படியே உருவு கொண்டும், யோகரித்திரை செய்தும், இரட்சிப்பா னெனவும், அநாதியாகிய வேதமு மவனா லுண்பட்ட தெனவும், சிருட்டி காரணமாகத் தனது திருவுருபி னின்று பிரமனையும், அவன் முகத்திலிருந்து உருத்திரனையும் தோற்று விப்பன் எனவும், தசாவதாரங்களை யெடுத்து உயிர்களைக் காப்பவனும், ஆதிமூலமே என்ற யானையை யிரட்சித்தவனும், முதலுக்கும் வைகுண்டப் பத மருளினவனும், கடல் கடைத்து அமுதளித்தவனும் அப்பரமபுருடனே யெனவும், பதிவிரதையை போல மறொரு தெய

வந்தன. நினையாமல் அவனை யடிபுடன் வழிபடிந் மாபையகலு மெனவும், அஃதகன்றால் அவனை விரைச யாற்றினிடத்தாகிய நன்னீராலே ஆனமாவைச் சுத்த மாக்கி வைஞ் டத்திலே சாளுபியமாக வைப்பெனவக கூறுமார்க்க நாம்

பாட்டம் = பட்டாசாரியனார் பாட்டமாகச் சொல்லப்பட்ட தாகலின் இப் பெயர்த்து அஃதாவது ஆன்மாக்களுக்கு அநாதியே காமம் ருரோதம் உலோபம் மோகம் மதம் மாறசரியம் இஃபை யெனவக குணங்கள் கூடறிந்ரு மெனவும், இக்குணங்கள் ஆன்மாவுக்கு அறிவைத் தருமாயின் வேதவசனத்தாற் பிரயோசன மிலலே யெனவும், கற்ற நூல் எவ்வளவோ அவ்வளவே யறிவு முண்டாம் எனவும், ஆதலாற் கலவியிலலார் பாலரென்றும் ஊழையா என்றும் கூறப்படுவார் எனவும், வேதஞ் சொற்ற காத்தா ஆன் மத் தன்மைவன் எனவும், வேதம் சுயம்பு வெனவும், அது சொன்னபடி கனமத்தைச் செய்யின் பாச நீக்கி முதத்தினைக்கும் எனவும், பிரபஞ்சம் என்று முள்ள தெனவும், ஆன்மா அழிவிலலாததாய், நிறை வுடைத்தாய், அருவமாய், கன்மத்துக் கீடாகச் சர்மம் பெற்று அதுபவிக்ருமெனவும், சூதியா வந்தனம், காயத்திற் செப முதலியவனவற்றைத் தக்கபடி செய்தாரா நன்மையினையும், இச்சாகனமமாயிவ வைசுவதேவபலி கரணத்தினால் செய்தாரா இட்ட சித்தி யினையும், சோமயாக முதலியவற்றைச் செய்தார் வீட்டினபத்தை யும் அடைவா எனவும் கூறு மார்க்கமாம். இவை பாபக்கந்திற் கடைது. (சுக)

வேத நூல்க ளவற்றினவழி விராட்டாரு சுவாயம் பூமநாமுன
தேது நூல்கள வியாதமுலி யுரைத்த நூல்க ளவற்றினவழி
நீதி ஸ்ருமா மறைக்கிழுவா செப்பு நூல்க ளனைத்துமே
நீதி நூல்க ளவற்றினவழி நினறோ நெறியி னினறோரே.

(இ-ள்) நீதி நூல்கள்=வியாயுடைய நூல்கள் (எவை பெனில்) வேதம் நூல்கள்= வேத சிவாகமங்களாகிய முதனூல்களும், அவற்றின் வழி = அவைகளின் வழிநூலாக, விராட்டு ஆம் சுவாயம்பூ மது = விராட்டு ஆகிய சுவாயம்பு மதுவேந்தன், ஓதம் முன நூல்கள்=சொல்லிய மதுமிருந்தபடி முதலாக வுடைய தரும சாத்திரங்களும், வியாதமுனி உரைத்த நூல்கள்=வியாசமுனிவா சொல்லிய (பதினெண்) புராண நூல்களும், அவற் றின் வழி=அவைகளின் வழியாக, நீதி இல அரு பா மறை கிழுவா=நீதினையிலலாத அரிய பெரிய வேதங்கனையறிந்த மறை முனிவர்கள், செப்பு நூல்கள் அனைத்துமே=சொல்லிய (உபாகம் உப்புராண முதலிய) நூல்கள யாவும்மேயாம், அவற்றின் வழி நினறோ = அந் நூல்களின் (கூறப்பட்ட) ஒழுக்க வழியி னினறவரே, நெறியில் நினறோர்=நன்னெறியில் நினறவா எனப்படுவா

வேதநூல்கள் எனப் பன்மை கொடுத்தோ தினமையிற சிவாகமங்களையுஞ் சேர்த் துரைத்தாம் எனனை? அவையிரண்டும் பொது சிறப்பெனப்பட்டு இறைவனு ஸ்ருனப்பட்டு முதனூல்களாய் நிறநலின் எனக் இன்ன “வேதநூல சைவநா லெனநிறண்டே நூல்கள் வேறுரைக்கு நூலிவற்றின் விரிந்த நூல்க - ளாதிநா லநாதி யமனநற்குநா விரண்டு மாறணநூல் பொதுசைவ மருஞ்சிறப்பு நூலாம்” எனவருஞ் சிவஞான சித்தியார்த்த திருச் செய்யுளான முணர்க் சிவாகமவழி உபாகமங்களும், புராணவழி உப புராணங் களுஞ் செப்பப்பட்டன வெனக்.

(சஉ)

அங்க மாறு மறைநாளாகு மீமான் வியமொன் றருள்கொழித்துத்
தங்கு நீதி நூலொன்று புராண மொன்று தவநெறிந்து
பொங்கு தரும நூலொன்று புகன்ற வீரேஜ் விஞ்சையினே
யங்க னுலகின் தவனொடுந்தா னவற்றை யுணர்த்தோ தறிவுடையோர்.

(இ ள்) ஆமகம் ஆறு டுவேத மகம் ஆறு ம, மறை நால கு டுவேதங்கள் ஊன
கும், மீமாங்கியம் ஒன்று = மீமாஞ்சை ஒன்றும், அருள கொழித்து புகழும் நீதி தூல
ஒன்று = கருணைய நெறிகளை வடித்து அமைத்த நியாய சாந்திரம் ஒன்றும், புராணம்
ஒன்று = புராண மொன்றும், தவறு எறிந்து பொருது புருஷதூல ஒன்று = குறறங்களை
நீக்கி மேலாய விளங்குத தருமசாத்திரம் ஒன்றும், (ஆக) புகழற ஈர்வுழி விஞ்சையினை
சொல்லப்பட்ட பதினாளுக்கு விதைய்களையும், அப கண உலகு ஈன்றவன் அளித்தான் =
அழகிய இடத்தினையுடைய உலகங்க ளெல்லாவற்றையும் சிறுபுற, புவனுகிய பிரமதேவன்
மொழிந்தனன், அவதரை உணர்ந்தோர் அறிவுடையோர் = அபாகனி ஊனமைப்பொருளை
யறிந்தவர்களே யறிவுடைய ராவர்

வேதபுருடனுக்கு அங்கமாறனுள் சந்தோவிசதி பாடங்களுந், கற்பம் கைகளும்,
சோதிடம் கண்களும், நிருத்தம் காதுகளும், சித்சை நாடியு, விபாகரணம் முகமுடாம்.
மீமாயகியமாவது உபரிடதப் பொருளை யிலகுவி னறியு ரிபித்தம் விபாசமுனிவி ரிபற்றிய
சூத்திரநூலாம் இது உத்தர மீமாஞ்சை, பிரம் மீ மாஞ்சை, சாரீரக சூத்திரம், வேதாந்த
சூத்திரம் எனவும் பெயர் பெறும் நான்கு அத்தியாயங்களையும், பதினாறு பாதங் களையும்,
நூற்றைபத்தாறு அதிகரணங்களையும், ஸ்ரீதூதர் நை பகதையு குத்திரங் களையும்
உடையது முதலாம் அத்தியாயத்திலே பிரம்மாமிய சுவத்தி வியஸ்புந், இரண்டாம்
அத்தியாயத்திலே சாக்ஷிய முரலிய புறச்சமய விரோத நிகாரமுட, மூன்றாம் அத்தியாயத்
திலே வித்தியா சாதன நிரணயமுந், நான்காம் அத்தியாயத்திலே ஞானசாதன பலமாகிய
வீரோபேதங் கூறப்படும் விததைகள் பதினெட்டு என வாயு சங்கிதையிற் பகரப்பட்ட
டது மறிக பிரமன் அளித்தமையாவது சிவபெருமானிடங் கேட்டு மொழிந்ததுவாம் (1)

இன்ன விஞ்சைத் துறைபோய வியாதன முதலா மிருந்தவந்தோ
ரன்ன மிவரு நானமுக்களை புறியா முத்தி யடைவரவா
பன்னு மறையின பொருடெளிந்தோர் பாழக ளொருமுன் நினைபுக்து
துன்ன வரிதாய்ச் சடாககொழுந்தாந் துரியா தீதந் தனிலடைவார்.

(இ ள்) இன்ன விஞ்சை துறை போய = இவ்வாறாய் சுத்த விததைகளின் பகுதி
களிற் றோந்து நின்ற, வியாதன முதல ஆம் இரு தவந்தோர் = வியாதமுனி முதலிய
பெரிய தவத்தையுடையார் யாரும், அன்ன ப இவரு ம் நானமுக்க ளுந் - அன்ன வாகனத்தி
லேறும் பிரமனோடு, அழியா முத்தி அடைவார் = அழிவிலலாத சிவசாயுச்சிய முத்தினைச் சேர்
வார்கள, அவர் டன்னும் மறையின பொருள் தெளிந்தோர் - அவர்களும் சொல்லப்பட்ட
வேதப் பொருளமைந்த நூலினை நன்குணர்ந்தோர், ஒருமுன்று பாடங்களை இககு = ஒப
டற்ற முப்பாட்களையுட்கடங்கு, துன்ன அரிது ஆய = (பாவராலுந்) சோவதற் கரிதாக்கியுந்,
சடா கொழுந்த ஆம் துரியாதீதம் தனில அடைவார் = சோதிடபிழ்மடாயு மிருக்கின்ற
துரியவவத்தைக்கு மேலாயுள்ள நிலையை யடைவார்கள்

நானமுக்களே முத்தியடைதல் பிரளயகாலத்து முப்பாழாவன - அசுத்தமாயைப்
பாழ், சுத்தமாயைப்பாழ், மகாமாயைப்பாழ் எனப்பனவாம் இவையன்றி சுகப்பாழ், சீவப்
பாழ், பரப்பாழ் எனவும், சீவப்பாழ், சிவப்பாழ், பரப்பாழ் எனவுங் கொளவாரு முளர். (1)

அருவாய்ச் சித்தா மெனனிலைமையுளத்தி லிருத்த வரிதெனனி
னுருவா நினைதி யென்னுருவ முணாதற் கரிதே னுன்னுளத்தின்
மருவா நின்ற வெத்தேவி னுருவா வேனு மனத்திருத்திற்
றருவன் முததி யத்தேவி னுருவாய் விபுவாந் தன்மையால.

(இ-ள்) என நிலைமை = எனது சொரூப நிலைமையானது, அரு ஆய்சித்து ஆ =
அவ்வியத்த மாகியுட சித்தருபமாகியுந் இருக்கும், உளத்தில இருத்த அரிது என்னின =

அதனை நீ மனத்திற் நியாஸிக்க வியலாதென்று சொல்லில், உரு ஆ நினைதி = உருவமாக வேண்டுமென நியாஸிக்கக் கடவாய், என் உருவம் உணர்தற்கு அரிதேல=என வடிவத்தையும் அறிதற்குக் கூடாதாயின, உன் உளத்தின மருவாநின்ற எ தேவின் உருவாவேனும=நின் மனத்துத் தோன்றிய எந்தக்கடவுளின் வடிவமாகவேனும, மனத்து இருத்தில=நீ மனத்திற் நியாஸிடபாயானால், விபு ஆம் தன்மையால் = நான் வியாபகமாயிருக்கும் தன்மையினால், அ தேவின் உருவாய் = அந்தக் கடவுளின் வடிவமாகி (வந்து) முதற் தருவேன=கைவலவியத்தை யளிப்பேன்

முதல்வனது பரத்துவ நிலைமைக் கேற்ப முதல்வியும் அவனதபின்ன சத்தியாக லின் விபுவாய் நின்றது, அத்தேவாய் வந்து முத்திகொடுப்பன் எனபது விளக்கப்பட்டது. அதனை “யாதொரு தெய்வம் கொணந் ரததெய்வ மாகி யாங்கே-மாதொரு பாக னாதாம வருவர்மற் ரததெய்வ வங்கள் - வேயோப் படுமி நகரும் பிறக்குமேல வினையுந் செயயு-மாதலா லிவையி லாதா னநிந்தருள் செயவ னனதே ” எனனுந் சிவஞான சித்தியார்த் திரு விருத்தத்தாற் றெளிக.

(சுரு)

என்று தனது நிலையனைத்து மியமபித் தககன புனிற்றிளமான கனது தனதோர் கரத்தேற்றிய கருணைக் கடலை யிகழ்ந்தனனான் மனற மறுன மகளாக வந்தே நெனனை மதிக்கணணிக ருனற விஸரிக களித்தியென வுலகம் பூத்த கொடியுரைத்தாள்.

(இ-ள்) உலகம் பூத்த கொடி = உலகங்களைப் புட்டித்த கொடிபோன்ற தேவி யானவள்,எனது=என் நிவவாறு, தனது நிலை அனைத்தும் இயமபி=தனது இயல்பு முழு வதையுந் சொல்லி, தககன=தகக நெனபான, புனிற்று இள மான் கனது=மிகக் இளமை யாகிய மான் கனமை, தனது ஓர் கரத்து ஏந்தும் = தமமுடைய ஒரு நிருக்கையிற் றுவ கும், கருணை கடலை இகழ்ந்தனன்=கிருபைச் சமுத்திரமாகிய பரசிவப் பொருள் நிகதித் தனன், ஆல = அத்தலை, உன் மகள் ஆக மனற வந்தேன் = (அவள் மகள் உரு எனபன கழித்து) உன்னுடைய புத்திரியாக (உலகங்களை) தெளிபுடபடி யிவவிடந் தோன்றினேன், எனனை = எனனை, மதி கணணி ருனறவிஸரிககு அளித்தி என = பிறைக்கொழுந்தத் தரித்த மலைவிலையாகிய சிவபெருமானுக்கு மனைவியாகக் கொடுப்பா யாக என்று, உரைத் தான்=சொல்லினன், மறு-அசைநிலை.

(சுரு)

களிக்குவ கயல்போற் குழைதடவுங் கண்ணி பவளக் கனிமலர்ந்து தெளிக்கும் பழைய மறைமழலைச் சிலலென யிளவி கேட்டுவகை தளிர்க்கும் பசும்பொற் குடுமிவரைத் தலைவன புனிற்று மதியமிாதந் துளிக்ருவ கடுககை வேணியனைத் தொழுது தவமாற் றிடுமேல்வ.

(இ-ள்) களிக்கும் கயல் போல=தருக்கும் கயன்மீசைப் போல, குழை தடவும் கண்ணி=சூண்டலுத்தை யளாவப் பிறமுதினற கண்களை யுடைய தேவியானவன், பவளம் கனி மலர்ந்து தெளிக்கும் = பவளமும் கோவைப் பழமும் போன்ற திருவாய் மலர்ந்து அறித்த, பழைய மறை மழலை சில என யிளவி கேட்டு = தொன்மையாகிய வேதார்த்தங் கள் செறிந்த குளிர்மையாகிய மழலை மொழியைக் கேட்டு, உவகை தளிர்க்கும=மகிழ்ச்சி யடிகரித்த, பசு பொன் குடுமி வரை தலைவன்=பசிய பொன்மயமான சிகரங்களை யுடைய இமயமலையரசன், புனிற்று மதி அமிாதம் துளிக்கும்=இளஞ்சூழிறன் அமிாத் திரணத்தை (தேனாக) சிந்துகின்ற, கடுக்கை வேணியனைத் தொழுது = கொன்றை மாலை பொருந்திய சடாமுடியைக் கொண்ட சிவபெருமானை வழிபட்டு, தவம் ஆற்றிடும ஏல்வை=தவத்தைச் செய்யும் காலத்தில.

வாயை உடவக கனியென உருவகித்தான சில்லெனனு மூறி பிடைச் சொல்
உண்பு பொருட்டில் வந்தது இது முத்த பதின் முனது செய்யுட்கள குளகமாம் (சஎ)

இமையாச் செங்க னோற்றெகின்ப பாகன கவரி புடையிரட்ட
வமுதூற்றிருப்பக் கடலகடைநேதோ னண்ணலேற்றுக கொடியெடுப்பத்
திமிரம் பருகி வெயிலுமிழுஞ் செங்கேடுப பரிதி விளக்கெடுப்பக
குமுத மலா,கதுங் குளிரகதிரோன கொற்றக கவிதை மிசைநிறுதம்.

(இ-ள்) இமையா செம கலா ஏறு எகினய பாகன=இமைத்தல் செயயாத் சிவந்த
கணகளை யுடைய சேவலாகிய அன்னத்தை வாகனமாக நடர்த்தும் பிரான, புடை கவரி
இரட்ட=பக்கத்திற் சாய்வர யசைக்கவுய, அமுத ன்றது இருப்ப கடல் கடைநேதோன=
அமுதல் சாரது தோனதுமாறு பாறசமுத்திரத்தை மத்தித்த திருமால், அண்ணல் ஏறு
கொடி எடுப்ப=பெருமையாகிய இடபக் கொடியை யுயர்த்திப் பிடிக்கவுய, திமிரம் பருகி
வெயில் உமிழும் செம கேடு பரிதி = இருளைக் குடித்து ஒளியைக் கக்குகின்ற செவிற
முடைய சூரியன்,விளக்கு எடுப்ப=திப் மேலதவும,குமுதம் அலாததும் சூளிர கதிரோன=
ஆப்பன் மலரை மலாபதுகின்ற சூளிரையாகிய கிரணங்களை யுடைய சந்திரன், மிசை
கொற்றம் கவிதை நிறுதம்=மேலே வெற்றிக் குடையால் நிழலிசை செய்யவுய

ஏறு எனபது “ஆற்ற லொடு புணர்ந்த வாணபாற கெல்லா—மேற்றைக் கீளவி
யறித்தென பொழிப”’என்னுந் தோல்காப்பிய விய்யானே ஆண் அன்னத்தை புணர்ந்தி
நின்றது எவ்வாறு — அம், சாரியை, இமையாச் செங்கலா, எனத்தலால், அன்னத்தின்
மேவத்தனை கூறப்பட்டது (சஅ)

அண்ணல் வயிரா வதப்பாக னடைபபை தாங்க வெய்தினுயி
ருண்ணிய கூற்றம் குத்துடைவா னோட விரந்தன டிளியுதைப்பத்
தண்ணென சிவிறி யிரயகுடம் தலைவன றாங்கச சாந்தாற்றி
வண்ணப் புரிகோட டேற்றிரலைப் பாகன போந்து மருங்ககைப்ப.

(இ-ள்) அண்ணல் அயிராவதம் பாகன அடைபபை தாங்க=பெருமையிற் சிறந்த
சூராவத யானைவாகனாகிய இரதிரன் வெற்றிலைப்பை யோட விரவும், வெய்தின் உயிர்
உண்ணும் கூற்றம் = கொடுபொழிலாக வுயிரை வதைக்கும் யமனாவன, குறு உடை
வாய் ஏந்த=குறிய உடைவானைத் தாங்கவுய, இரங்கு கடல் தலைவன்=ஒலிக்கின்ற சமுத
திரராசனாகிய வருணன்,தன் என சிவிறிதாங்க=தன் னெண்ணிற்குக்கும் நீர்த்துருத்தியைத்
தாங்கி,ரா தன் துனி உறைப்ப=மிக்க சூளிரமையாகிய நீர்த்துளிகளைச் சந்தவுய,வண்ணம்
புரி கோடு ஏறு இரலை பாகன=அழகாகிய முறுகிய கொம்பாகுடைய கலைமானையுறு
யாகச் செலுத்தும் வாயுதேவன், போந்து=சென்று, சாந்தாற்றி மருங்கு அடைப=ஆல
வட்டத்தைப் பக்கத்தினின்றே இரட்டவுய கூற்றம் = கூறுபடுத்தல், அது அருபெயராய்
யமனை யுணர்த்திறது. தாங்க எச்சத்திரிபு சிவிறி-எழுத்து நிலைபாறல் (சக)

நிலவுக் கதிர்களான முத்தவடய கிடக்கும் தடநேதோ ணிதிக்கிரவன்
மலாவாய்த் தம்ப லுமிழ்பொன்னம் வட்டி றாங்கிச செமமப்ப
விலகு கதிர்வான பிடைவெயிறற் நிருதி வேந்த னெனிகான்று
புலவு கமமு முத்தலைவேன முடிமேற் றாங்கி முனபோத.

(இ-ள்) நிலவு கதிர் கால முததவடம் கிடக்கும் = சந்திரிகையின் ஒளிபோல
(சூளியை) காலுகின்ற முததுமலை யானது தங்கியிருக்கப் பெற்ற, தடம் தோள் நிதி கிழ

வன் = பெரிய புத்ததினை புனை ய குபேரன், யல் வாப நயபவ் உநிபு பொன் அம் வட்
 டில் தாமரை பலரையொத்த திருவாயிற் றம்பலத்தை யுமிழ்தருகிரிப் பொன்னுலைய
 அழகிய படிக்கத்தை, தாங்கி செயமாப்ப = கைவிற் றரித்துப் தருகவும், வான் இலகு
 கதிர் பிறை மயிறற் றிருதி வேந்தன் = ஆகாய நில விளங்கும் ஒளியைக் கொண்ட
 பிறைச் சந்திரனைப் போலும் உறக்கோபுடைய ரிருதியென்னு மரசன், எரி கானது புலவு
 கமழும் முத்தலை வேலை = அகவினியைக் ககி நினைகமழ முன்னு கிரியுள்ள ஞ்லப்படை
 யை, முடி மேல் தாங்கி முன போத = பிரத்தின மேலே சுமந்து முன்னாச செல்லவும் ( )

சீற்றத் துப்பிற் பொருகோட்டுச் செங்க ணேற்றுத் தகளுர்வோன்
 கூற்றை யுதைத்த சேவடியிற் றெடுபா துக்கைக் கொண்டேக
 வேற்றை யுயிர்த்த வீசானன பிஞை மேட்டிச் செல்லாயரப்
 போற்றி யமரா முடியுருதாள வியாழன் விசயம் புகழ்நதேத்து.

(இ-ள்) சீற்றம் துப்பின் பொரு கோடு = கோபவலியிருந் போசெய்யும் கொள்
 பாக்கையும், செம கண் டகா ஏது ன்மவோன் = செவந்த கண்களைப் புழைய ஆட்கிக்
 கடாவை வாகனமா க நடாத்துங் குமாரககடவுள், கூற்றை உதைத்த சே அடியின் தொடு =
 யமனை யுதைத்த செவவிய திருவடி களிற் புண்ப படுகின்ற, பாதுகை கை கொண்டி ஏக =
 பாசுருமட்டைத் (தமது) திருக்கையிற் றுங்கிக் கொணமி செல்லவும், ஏற்றை உதைத்த ஈசா
 னன் = இடபத்தை வாகனமா நடாத்தும் ஈசான் வருக்திசன், பிஞைம வந்த செல்லு
 அயர = பிஞை மென்னும் விலலைத் தாங்கி நடத்தலைச் செய்யவும், அமரா போற்றி முடி
 உழு தாள வியாழன் = தேவாள் துதித்து (நய) கிரீடங்களால் உழு கலை செய்யும் பாசு
 களை யுடைய பிருகற்பதி, விசயம் புகழ்ந்து ஏத்த = வெற்றிப் பாட்டுக்களை யெடுத்து வியாது
 துதிக்கவும்

நாரதமுனிவர் செய்த யாகத்தி னின்றும் ஓர் ஆட்கிக்கடா தோன்றி புலகமெங்கணு
 திரிந்து, கள கொடபுரனால் உயிர்கள் யாயிற் று நசித்து வறுங்காலி றிருமா லாதி தேவர்
 களும், நாரதாதி முனிவர்சொகு ஞ்றமெறிந் குமரவேளாகிப் கதிரை யாணவின் சந்
 திதிக்கட சென்று வகுறைகளைப்பெல்லா முறையிட, அவர் வீரவாகு தேவரார் பற்றுபித்து,
 அதன் வலி யடக்கி வாகனமா ஓர்நா ரென்றது கந்தபுராணம் (௨)க

அவுண ரியக்கா கந்தருவர் வசககண் டுனிவ ரருநதவா டேகா
 நவையில் சித்தா பரு கதுவாகன் வரைகா கோடக னைதிருநயங்
 னுவலு நாடக னாநம்பனமுத லுரக வேந்தா நேரனமுருக
 இவலை படுதென முரையாழி யாவுட தொடர்ந்து பின்போத

(இ ள்) அவுணர் இரக்கர் காரருவா = அகரர்களுந் யாவுகளுந் காரருவர்
 களும், வசககண் முனிவா அரு தவ = தோர் = வசககருந் இருந் களும் அரிய யோகிராரும்,
 நவை இல சித்தா பரு கதுவாகன் = குறம்பிலரைப் சித்தர்களுந் பரிமருத்துவா களும், வரை
 கள கோள்கள் நதி நதங்கள் = மலைகளுந் கிரகங்களுந் நதிகளும் ரதங்களுந், துவலும்
 நாடகன் = சொல்லப்பட்ட நட்சத்திரங்களுந், அனமகன் முதல் உரகவேந்தா ஆதிசேன
 முதலிய நாகராசர்களும், நோன தருகன் = வலிய விருட வசகளுந், துவலை படு தென்
 திரை ஆழி யாவும் = துளிகளுண்டாகுந் தெளிந்த அலைகளை யுடைய சமுத்திரங்களுந்
 மதறைய வெல்லாமும், தொடர்ந்து பின் போத = இடைவிடாது பின்னாச செல்லவும்

கந்தருவா = துதிப்பாணவத் தரித்தவர், இசைபாடுவ தொரு நெகுடைத் தேவசாதி
 யர் சித்தா = மலிரிசுத்தி பெற்றவர். உமகர் = மாரபினால் நகரத்து செலவோர், இவர் பட
 மும் வரது முடையாரா மனைதயவுவுந் தெயயப் பிறப்பினான் வொருகைக் சாப்பசாதி

யாரும் அசைப்பதற்கு முன்னாலேயே உயர்ந்தவராக வந்தவன், தக்கன், சங்கபாலன், குளிகன், பதுமன், மகாபதுமன், காலகோடகன் என்றும் என்னமாகாமை. தருக்கன் ஆழிகன் எனப் புலப்படுத்தப்படுகின்றவன் என்றவன், அவ்வவ் விதமானதே அருவாய்ச் சென்றவன், (இ-ள்)

சனகன் முதல முனிவராகக் கண்ட முதலாய்வு, தந்தை
புனைநிறத்தொன்மையாகக் கண்டவரான பொருபதி வுணர்வுபுற கிடைந்து
காலுக்குச் சமுத்திரம் - பேயுத்தி கலைபொது கழிப்பு குடியாகவென
வினாசீரா கருடா பறவைகளால் விலங்கு தொழுது துணிந்தே

(இ-ள்) சனகன் முதல முனிவர்கள் = சனகர் முதலாய்வு இருந்த சீரேட்டாகன்றும், மனிச முகம் ஆடலுக்குத் தந்தை = மனிசமுனி முதலாகின்ற உயிர் கிடைத்த உயர்ப்பாடாகன்றும், தம் மொண்ட புனை யாழ் கிணனரம் - கெடுபொருதிய (மலர்) மாலை பினைந்த வீணையுடைய கிணனராகன்றும், வான பொருடில் உறையும் மெய்யுருடா = மெலைய மலையில் விகிப்புன் மெய்யுருடாகன்றும், சனகன் சமுத்திரம் - சங்கபாலன் கால குடியாக = ஒலிகளின்ற பொன்னுலகிப் பிறக்கமுடையவற்றைப் பாதுகாக்கியுடைய குடியாகன்றும், வெய்வினை தீர கருடா = கொடிய கொழிலில்லாத கருடாகன்றும், பறவைகள் உல விலங்கு = பறவைகளும் பல விலங்குகளும், தொழுது துணிந்தது ஏகவணங்கி நெருங்கிச் செல்லவும்

சனகன் முதல முனிவர்கள் என்றது சனகர், சனகன், சனகன், சனகன், சனகன் என்றவர்கள் என்னுந் நாலவரையாய் யாழ்நெருக்க கோட்டுமையின் மாலைவழி, ஓர்மையான “நிறத்தொன்மையாழ்” என்றும் அசை “சுந்திரப் பட்ட துட புக்குச் செழுங்கோட்டின் மலர் புனைந்து” எனச் சிலப்பதிகாரத்திலும், “வீழ்மணி வண்டு பாயந்து மிதித்திடக் கிழிந்த மாலை—சூர்மணிக் கோட்டி வீணை” எனச் சீவகசிந்தாமணியிலும் கூறப்பட்டிருந்த லதிக இச்சொன்ன பரிசெனக் கணங்களை வந்தெனக் கண்டபட்டது. முவராகக் கண்டவராக “கிணனரம் மெய்யுருடா” விசுவாசம் தராமருடா - பொன்னம் புற புத்தியாகக் காணும், முரகன் சராசரம் சராசரமெனப் பேசும் பரகத்யோகித் துணிவார் “கொந்தருவர் தாரகைகள் காண்பு பசாசு கண் - பேசும் புகழ் மேய விராகத்தோ - உயர்ந்த திறம், பேசும் வியல்புடைய பேசுபுழி யோருடனே - யாகாச வாழ்களா வா” என விவர என்னப் அடியார்க்கு நல்லார். (இ-ள்)

தக்கன் மகத்திரப் புகழ்மரம் தலைதோருடலார் கணங்கிழங்கிக்
கக்குங் குழிமி முத்தலையேல் வீரன் உயர்வெனில் மணிமாண்
மிகக் கிறந்த தெருவலி, கதேவன் சனகன் முதலாய்வு மிளங்குருடா
முககட பொருளான கணமனைந்து மிருபாழ் மெட்டாந்து முன்செல்ல.

(இ-ள்) தக்கன் மகத்திரப் புகழ்மரம் அரம் = தக்கனுடைய யாகத்திரப் பிரவேசித்திருந்த சேவாகனது, தலைதோள் உடல் = சிரம் புறங்கா சீரம், அம் கண் விழங்கி = ஆழ்கிய விழிக்கும் விழங்கி, கக்குங் குழிமி முத்தலையேல் வீரன் = உயிழங்கி வாயினே யுடைய குலாய்த்துத்தத் தரித்த வீரபத்திரக்கடவுளும், கடவுள் சில மணிபாண் = தெய்வத் தன்மை யுடைய விலையேற்றிப் மணிமாண், மிகக் கிறந்தது எதுவுமில்லை தோள் சண்டன் = மெலைய கோபத்தியுடைய துண்போன்ற வன்மையாகிய புறங்கையு முடைய சன் னும், முகம் ஆம் = அவன் முகம் மிளங்குருடா முககண் மெருமான் கண்ட அரத்தும் - பிரகாசிக்கும் முககண்ட முககண்களாகக் கொண்ட சிவன் முன்னது

கணங்கள் எல்லாம், இரு பால் தொடர்ந்து முன் செல்ல = இருபக்கமும் வரிசையாக
 ரின்று முற்போகவும், (ருச)

அண்ட முகமி மோழைபடப் பாணு கம்ப னதிர்குரல்வான்
 கொண்ட லுருமி னயிரம்வெண குடவாய்ச் சங்க மெடுத்தாத
 மண்டு திறலகூர் வெஞ்சினதத வாண னேரா யிரங்கரத்தால்
 விண்ட துலக மெனச்சதியின மயிர்க்கண முழுவ மிகமுழங்க.

(இ-ள்) பாணுகம்பன் = பாணுகம்பனென்பவன், அண்டம் முகமி மோழை பட =
 அண்டத்தி னுச்சியும் வெடிப்பிமாறு, அதிர் குரல் வான் கொண்டல உருமினீ = பேரொலி
 யுடைய பெரிப மேகவிடி முழக்கத்தைப் போல, வெண குடம் ஆம் ஆயிரம் சங்கு வாய்
 எடுத்து ஊத = வெண்மையாகிய குடம்போன்ற அழகிய ஆயிரஞ் சங்குகளை (ஆயிரம்)வாயி
 லும்வைத்து ஊதவும், மண்டு திறல கூர் வெம சினத்த வாணன் = மிகப் பராகிரம மதி
 கரித்த கொடுங்கோப முடைய வாணசரன் என்பான், உலகம் விண்டது என = உலகங்கள்
 வெடிபட்டதோ வென்று சொல்லுபபடி, ஓர் ஆயிரம் கரத்தால் = (தன்னு) ஆயிரங்கை
 களிதனும், சதியின = தான் வொத்துடன, மயிர்க்கண் முழுவம் மிக முழக்கம் = மயிர்க்கண்
 களை யுடைய முழவினை மிகவும் ஒலித்தல செய்யவும்.

பாணுகம்ப னென்பான் ஆயிரமுகமும் ஈராயிரக் கைகளு முடையனும் மேருமலை
 போன்ற பொன்னிற முடையனாய், தூய்மைப்பது கோடி கணவீராக கதிப்பனாகச் சிவ சந
 நிதியிற் சங்கவாத்திய முழக்குஞ் செல்வத்தைப் பெற்றவனும் அதனை “ஆன னங்கனோ
 ராயிர மிராயிர மங்கை-மேனி உத்தபொன் மாலவரை புராரிற் மேவித் - தானே வீராநாற்
 னைப்பது கோடியோ சாரப-பாணு கம்பனாக தலைவனென் கயிலையிற் படாநான்” என
 னாக கந்தபுராணத் திருவிருத்தத்தா னறிக வாணன் சரிதையைப் பின்னர்க் காண்க
 மயிர்க்கண முரசுமாவது புலியோடு பொருது அதனைக்கொன்று நின்று சிலைத்துக் கொய்
 பின் மண கொண்ட ஏறு இறந்தழி யுதனறேலை மயிர் சீவாமற் போகாத முரசு அது
 “புனைமருப் பமுநக குத்தப் புலியோடு பொருது வென்ற - கண்குர லுருமுச் சிறந்த
 கதழ்விடை யுரிவை போர்த்து-தனைகுரன் முரசுத் தானே தோன்றலைத் தமயி னென்றா-
 னனைமல ரலங்கற் கண்கனி நகநனந் தோழுது சோந்தான்” எனச் சித்தாமணிப்பிற்
 கூறப்பட்டது “கொல்லேற்றுப் பசுநதோல் உவாது போர்த்த-மயிர்க்கண் முரசு மோவல்
 விரவக்” என்று ஆசிரியர் அடியார்க்கு நல்லாரும் அண்டமை பறிக இம்முழவு அக்
 முழவு, அகப்புற முழவு, புறமுழவு, பண்ணமை முழவு, நானமுழவு, கால முழவென்று
 மெழுவகையவுள், அகமுழவு ளொன்றாய் குடமுழா வென்று முந்த கருவியாய் அஃது,
 “நரித்த மதகை மத்தளஞ் சல்லி-பெருத்த கரடிகையே பேரி யுத்த, படகம் குடமுழவா”
 பாக்காயவேரு - மடைவே முத்தக்கருவியாய்” எனச் சுத்தாநந்தப் பிரகாச பாத
 நாலார் கூறிப்பதனும் பெறப்படும் முழவம்-ஆம், சாரியை (இடு)

ஆள்வழக கொழிய நீண்ட வரிமதர் மழைக்கட் செவ்வாய்
 நாளிள மதியை நகக நறுநுத னகைவெண முத்த
 நீனவடந் சுமந்த கொங்கை யுருப்பசி முதலோர் நோபோயத்,
 தாளினை பெயாத்து முன்னஞ் சதிமுறை பிறழா தாட.

(இ-ள்) ஆள் வழக்கு ஒழிப = ஆளுவ வழக்கமானது நீங்குமாறு, நீண்ட அரி
 மதர் மழை கண = நீட்சியை யுற செவ்வாயும் களிப்பும் குளிர்மையு முடைய கண்களை
 யுரு, செவ்வாய்-சிவந்த வாய்களையும், நாள இள மதியை நககாறு நுதல் = புதிய விளஞ்
 சந்திரனை யுமிகுந்த நல்ல செறிவையும், வெண நகை = வெள்ளிப் பரக்கோபுரி, நீள் முத்த

வடம் சுமந்த கொங்கை = நீண்ட முத்து மாலைபைத் தாமகிய தனமகமாயும் உடைய, உருபசி முதலோர் நேர் போய் = ஊர்வசி முதலிய தேவப்பெண்கள் எதிரே சென்று, இளை தாள் பெயர்ந்து = இருகாலகமையு எடுத்து வைத்து, சதி முறை பிறழாது ஆட = தாள் முறை விலகாமல் ஈழத்தல செய்யவும்

உருபசியை விபர்த்து, ஆடி முதிர்ந்தாற் பின்பு ஆடன் மகளிர் காலிற் றுரொற றுவாரம், ஈரொறறுவார மென்னுஞ் செய்யுளை ஒற்றறுத்துப் பாடுந் தோரிய மடந்தை யாகலானும், தலைக்கோற்றனது நீங்கிய மாறுபடுத்தகரிய சிறப்பினை யுடைய அரமைய ரில் வரிசையிற் குறைவற்ற நாடகத்தொழிலைக் கொண் டுள்ளா ளாகலானு மெனக் “சதி முறை பிழாது” என்றதனால் அவிய வரடலு ளொன்றாய் பல்வகைக் கூத்தின விகழ்பன களுள் வெனறி விளையாட்டுக் கொள்ளப்படும வெனறி யாடலாவது “மாமறு நெடுக கழு மனன் னுயாச்சியு - மேற்படக் கூறும் வெனறிக் கூத்தே ” என டுகை நாலார் விதந்ததாம் பாணியெனினுந் தாள் மெனினு மொககுப எனனை ? “கொட்டு மசையுந் தாக்கு மளவு - மொட்டப் புணர்ப்பது பாணியாகும் ” என்றாரகலின் தாளினு பெயர்த்த என்றது நடித்தற்குச் சுறுதுதல், எறிதல், உடைத்தல், பாறுகால றேறு, கடி சரி, முதலியன செய்ய வேண்டலின் எனக். (ருச)

கன்னலி னாழித்திற றேனிற கனியினிற் கனிந்த பாடல்
விண்ணிசை மகதி வீணை நாரத னிசைவ நூத
கிள்ளை மிதுளை நாரணக் கிளைநரம் புளூ நலயாழா
பன்னாருஞ் சிறப்பின் மிகக் துய்ப்புரு முழலோர் பாடல்

(இ ள்) கன்னலின் அழிமுதில் = கருபரு சாற்றினும் அழித்ததினும், தேனில் கனியினில் கனிந்த பாடல் = தேனினும் பழத்தினுஞ் சுவை முதிர்ந்த தேவபாணிகளா, இன் இசை மகதி வீணை நாரதன் = இவிய விசை களைப்பாடும மகதி யாழினையுடைய நாரத முனிவரும், இசை வழாத கிளைநரம் மிதுளம் நான் = இராகத்திற நவறுபடாத கிளைநர மிதுளமெனினும் பறவைகளும் வெட்கமுடைய, கிளை நரமடி உளரும் நல யாழ் = கிளைகளாய் தந்திரிகளாற் பண்ணுளாகின்ற நல்ல யாழின் யுடைய, பன்ன அரு சிறப்பின் மிகக் = சொல்லுதற் கரிய சிறப்பிலே மேற்பட்ட, துய்ப்புரு முழலோர் பாடல் = துய்ப்புரு முதலிய பாடகர் பாடிச்செல்லவும்

யாழிற் று நரமடி கொள்ளுங்கால பேரியாழிற்கு இருபத் தொனறும், மகரயாழிற்குப் பதினேழும், சகோடயாழிற்குப் பதினாறும், செக்கோட்டி யாழிற்கு ஏழமாணிகக கொள்ளப்படுதலின், “கிளை நரமடி” என்றான் இசையாவது சரி கம்பத்தி என்னு மேழு எழுத்தினையும் மாத்திரைப் பதித்திற் தொழில் செய்ய வவற்றாளனே சட்சு, இட பம், காந்தாரம், மத்திமம், பஞ்சமம், தைவதம், கிடாதம் எனப் பிறந்து நிற்பதாம் இவ் விசையுட் பண்பிற்கு உனக் கொள்க (ருச)

மருக்கிளர் துவைத் தண்டா வானவன் முதல் விண்ணை
ரருக்கரி னாழ்கு காட்டு மவிமணி மவுலி தோறு
நெருக்கனமின் போயின் காணமி லீங்குமி னினமி னெனனது
தருக்குடை நகதி தாகுமும் பிரம்பொலி தரணி போய்ப்ப.

(இ ள்) தருகு உடை நகதி = வீரப்பாடுடைய திருநகதி தேவா, மரு கிளா தன் னுளவம் தா வானவன் முதல் விண்ணை - வாசனை மிகுதே குளிராத துழாய் மாலைபை பாணித்த விட்டுணு முல்லாய் தேவர்களது, அருக்கரின் அழகு காட்டு - குளிர் பைப்பே லு

ஆழகைச் செட்டும், அவர் மணி மவுலி தோறும் = பிரகாசிக்கிற விரத்தினங்க ளிதழத்த
கிரீடங்க டோறும், நெருக்கனமின = நெருக்க தீர்கள், போமின = நடவுகள், காணமின =
தரிசியங்கள், நீங்குமின = அகலப் போமின, கினமின = நிலுவங்கள், என்னு = என்னில
வான் கூறி, தாக்குப் பிரட்டி ஒலி = அக்ககின்ற வேந்திரத்தா லுண்டாருந் சத்தமானது,
தரணி டோரப்ப = உலகமனைந்தையுந் தளவப்பட்டுத்தும். (௮௭)

வெள்ளிவே தண்டத் துச்சி யரசவீற் திருக்குந் தூய
பிள்ளைவெண டிங்குட் கண்ணி வாசடை முடித்த பெமமா
ஞெள்ளமுற செங்குட் பேழவாய நரைவிடை துணையி னூரந்து
தளவருந் தவத்தோர் வைகு மிமயமால் வரையிற் சாரநான்.

(இ-ள்) வெள்ளி வேண்டத்து உச்சி = கயிலை மலையின ருல நகரில், அரச வீற்
திருக்கும் = (எம்மை பெல்லாய்) ஆண்டருள வீற்றிருத் தருந், தூய பிள்ளை வெண
தங்கள் கண்ணி = சத்தமாயிடு இளமை வாய்ந்த வெள்ளிய பிறைச்சுந்திரனே, வாசடை
முடித்த பெம, மான = நீண்ட திருச்சடாமுடியிற் றரித்த வெப்பெருமான, ஓள ஆழல் செய
கண் = ஒளி பொருந்திய அக்ககிளி போன்ற சிவந்த கண்களாயும், பேழ வாய் = பெருந்,
வாயினையு முடைய, நரை விடை துணையின் டுங்குது = நரைத்த இடப் வாசுதந்தின் மீது
விரைவாகச் சென்று, தன் அரு தவத்தோர் வைகும = நீக்கு நற்கரிய தவத்தினையு முடைய
முனிவாக ளிருக்கின்ற, மால் இமயம் வரையில் சாரநான் = பெரிய இமய மலைக்க -
சேர்ந்தனா

சிவபெருமான் இமய வெடிபரசன் தவச்செய்தலிந்து, கவியிரட்ட, கொடி
யெடுப்ப, விளக கெடுப்ப, கவிகை நிழற்ற, அடைப்பை தாங்க, உடைவாளோந்த, சிவநி
தாய்க, சாத்தாற்றியனாட, வட்டிற்றங்கிச் செமமாபட, முனபோத, கைக்கொண்டேக,
ஏந்திச் செவ்வயற்புக்கழந்தேத்த, பின்போத, துதைந்தேக, முனசெல்ல, சங்கமுந், முழுவ
முழக்க, பிறழாதாட, பாடலபாட, ஒலிடோரப்ப, விடைபூரண வரைச் சாரநான் என
முடிக்க வெள்ளி = வெண்மையை யுடையது. ஸ்ரீ-முதலிலைத் தொழிற் பெயர். (௮௮)

மழவிடை யிழிந்து முககட் பண்ணவன் மலரி னேனும்
பொழிகதிந் தேயி யோனும் பொருப்புறற் றடக்கை தாங்க
விழைவுடன் போந்து மாமன வியப்பொடுந் தொழுது நலகு
மழலுமிழ் துகுட பேழவா யரியனை யினிதி வாநதான்.

(இ-ள்) முககண் பண்ணவன் = திரிநேத்திர தேவராயிடு சிவபெருமான், மழ
விடை இழிந்து = இளமையாயிடு விடபத்தினியு மிறங்கி, மலரினேனும் = பிரமனும்,
கதிர் பொழி தேயியோனும் = ஒளியைக் காணு சக்கரத் தெய்வமாயிடு வினைவும,
பொருப்பு உறழ் தடய கை தாங்க = பையை நிகாத்த பெரிய திருக்கறங்களைத் தாங்காநிறி,
விழைவுடன் போந்து = விருப்போடு சென்று, மாமன வியப்பு ஒடும தொழுது நல
கும் = அநியத்தோடும வணங்கி விட்ட, அழல் உமிழ் து கண் பேழ வாய் = அக்ககிளி
பொறிக்கோச் சிவநு வுருரமாயிடு விழிகளாயும் பெருந்த வாயினையு முடைய, அரி ஆனை
இனிது இவாநதான் = சிவநுத்தினு சமக்கப்பட்ட ஆசனத்தின்கண் நலமை யுடனேறி
வீற்றிருந் தருளினா.

இடபத்தினின்று மிறங்கி, நந்திகருத்த பாதுகைக்கட் பதமலா சேர்த்தி, போத
னும் பதமலாபூக கரகங்கெடுக்கப் பொலிவு நோக்கிக் கோயிற் போந்தான் என்று கந்த
புராணத்திற் திருக்கலயாண ட டலத்துக் கூறப்பட்டது. (௮௯)

மருகனைத் தொழுது வாழுகநி மலர்த ப ல வ கண்ணே வாயாய்
பருகுவான போல நோக்கிப் பண்ணவா முனிவா யாங்கு
முருகியுள் குழையச செமமா ப துலபமு முகமல கூறி
யரிவை வீருக மீனமு வண்ணையக கொணாநி னென்றான்.

(இ-ள்) மருகனைத் தொழுது வாழுக = (இமயமலையாசன் தனக்கு) மருகராக
வந்த சிவபெருமானை வணங்கிப் புகழுகது, மலர் தடம் கண்ணே வாய ஆம்மலாபானை
நீண்ட கண்களே வாயாகக் கொணமி, பருகுவான போல நோக்கி=உண்பவனெப்போல
(அவாசுழைக்கெல்லாம்) பாடிது, உள் குழைய உறழி செய்கிறது = மனமிளக்கும்படி
யுருகிப் பெருங்கனிப்புகது, பண்ணவா முனிவா யாங்குப் ப லபது ஆது முகமல கூறி=
தேவா முனிவா முபலிவ எவாக்கும் ஒழிதலிலாத ஆசார வாழ்ந்தைக்கோர் சொல்லி,
அரிவைமீள்=நங்கையர்களே, உலகம் மன்ற அபிஷேகை கொணாமின் என்றான்=உலகங்
களை யெல்லாம் பெற்ற எந்தாயாகிய பரமேசுவரிபைக் கொணி வருவீராக வென்று
சொல்லினன்.

(சூக)

என்னலும் முருகிக் காந்தன முகிழ்விர லிருகை கூப்பி
யன்னமு மயிரவாய்ச் செங்கட பிடியுமுள னயாநது சோரப்
பொன்னடிச சிலம்பு பைம்பொற் கிணவிணி புலம்ப வேகி
மன்னவ னுரைப்ப மாற்ற மேனையை வணங்கிச் சொன்னா.

(இ-ள்) என்னலும்=எனறிவவாறு கூறுகலும், (அவர்கள்) குருநி காந்தன் முகிழ்
விரல இருகை கூப்பி = செங்கடாநாளும் புடோரற் விரல்களை யுடைய இருகைக்கிளையு
குவிகது, அன்னமும=அன்னப்பட்சியும், மயிர வாய செ ம கண பிடியும்=உசோரங்கள்
பொருந்திய சிலந்த கண்களையுடைய பெணயானையும், உள் அபாந்து சோரம்=மனமயங்கித்
தளராமிக, பொன் அடி சிலம்பு=அழகிய பாசங்கனிற் றரிந்த சிலம்புகளும், பை பொன
கிணவிணி புலம்ப ஏகி=பசுமையாகிய பொன்னை செய்ப்பட்ட சதங்கைகளு மிரகரு
பிடிசென்று, மன்னவன் உரைப்ப மாற்றம்=மலையாசன் சொல்லிய வார்த்தைகளை, மேனைய
பை வணங்கி சொன்னா=மேனையைப் பணிந்து (ஆயட்குச்) சொன்னார்கள்.

அவனிருந்த மங்கையா அன்னமும் பிடியு முன்னயாவுநீஇச சோர நடந்து,
சென்று மேரு தேவியை வணங்கி மலையரையன் மாற்ற மறைந்தார எனக் அன்னமு ம
பிடியும் ஆயாநது சோருதல் தமக் கருடை வாராயைய நெனக்கோடல் சாலும் (சூஉ)

மைதவழி கூருந னல்லார கூற்றலு மகோப புல்ல
வைதெழின் மேனி யெயகு மரிதடி ப திருநீ ராட்டிக்
கொய்தளிர்ந் தாமரு குட்டிக் குங்கும முலையிற் கோட்டிக்
பெய்தொளிர் பைம்பொற் பூணிற் பேரெழின் மறைந்திட் டாரால.

(இ-ள்) மைதவழி கூருந னல்லார கூற்றலு மகோப புல்ல
வைதெழின் மேனி யெயகு மரிதடி ப திருநீ ராட்டிக்
கொய்தளிர்ந் தாமரு குட்டிக் குங்கும முலையிற் கோட்டிக்
பெய்தொளிர் பைம்பொற் பூணிற் பேரெழின் மறைந்திட் டாரால.

பொன் புண பெய்து = பிரகசித்தினற பசிய பொன்னுலாய ஆடவனங்ககிர யணிந்து,
பெரு எழில் மறைத்திட்டார் = இயற்கை யழகை மறைத்தனா.

இது எழின் என்பன ஒருபொருள் குறித்த விருசொல்லாகலின், மிக அழகென
றும் தழ்சோந்து மூழ்வினாது குற்றங்களை யெல்லாம் துடைக்குங் கங்கை நீரென்பது
தோன்ற “திருநீர்” என்றான் கொய் என்பது முதலிலைத் தொழிலாகு பெயராய்ப் புட-
பங்களை யுணர்த்திற்று கோட்டுதல் = வளம்பெற எழுதுதல் “ஒருமொழி யொழி தள-
வின்கு கொளற் குறித்தே” என்ற விதிப்படி, “ருளும முலையிற் கோட்டி” என்றதனால்
சுருமபையு வல்லியையுத் தோளி லெழுதிய தூடம் பொரும என்ன “சுருமபுனைக்
கிடந்த நறும்புடற் சேக்கை - சுரும்பு வல்லியுப் பெருந்தோ ளெழுதி ” என்ற ராக
லின். இயற்கை யழகைச் செயற்கை யழகான மறைத்தாரா என்பால் “டேரெழின் மறைத்
திட்டார்” என்றான் ஆல்-ஐசர் (௬௩)

எரிமணி முகடு வேய்ந்திட் டிளங்குதிக கற்றை காலுங்
குருமணி ஈடைபபை தாங்கிக் கூற்றொளி யிடு விவைகு
மரிமதா நெடுங்கட் செவ்வாப்ப புலோமசை யலங்கு காத்தனா
மருமலா கரத்தாற் றாய வெள்ளடை மடித்தா நலக

(இ ள்) கூற்று ஒளி இட்டு விவாகம் = இயான் ஒளிக் கிருந்தார் தோன்ற, அரி
மதர் நெடு கண் = செவ்வாய்ப் பு மதா பும வாயந் லீண்ட விழிகளையும், செய வாய = சிவந்த
வாய்ணையு முடைய, புலோமசை = இடிராணி யானவள், எரி மணி முகடு வேய்ந்திடடு =
ஒளி விடுகிற இரத்தினங்களால் உச்சி வேயப்படடு, இளம் கதிர கற்றை காலும் குரு
மணி அடை பபை தாங்கி = இளமையாயிடு கிரணத் தொகுதியைப் பொழிவதற் கிறமுள்ள
முத்துக்களாலாய வெற்றிலை பையை யேந்திச் (செனது) அலங்கு பரு காரதன் மலா கரத்
தால் = பரந்த வாசனையுடைய செங்காந்தட் பூவொத்த கைகளினால், தாய வெள் அடை
மடித்து நலக = சுத்தமாகிய வெற்றிலையை மடித்துக் கொடுக்கவுட (௬௪)

அழகுபூத் தொசிறத் கொம்பி னமபகட் டல்குற செவ்வாய்க்
குறையுறங் கண்ட வேறகட் டிருவுறெய்த் திருண்ட கூடத்
ஹைதுசுப் பலங்கு வேய்த்தோள வாணியு றொயந் தெய்திப்
பொழிந்தா நிலவு காலுற் சாமரை புடையின் வீச.

(இ ள்) அழகு பூத்து ஒசிகத் கொம்பின் = வடிவு என்னும் (பூக்களை) மலாத்தி
வீணாத பூக்கொம்பினைப் போல, அம் பகடு அல்குல செய வாய = சிவந்த பெருமையாகிய
நிதம்பத்தைபுற் சிவந்த வாய்ணையும், குறையுறங் கண்ட வேல கண் திருவுய் = குண்டலங்
களின் பின்புறத்தையும் பார்த்த வேலாயுதத்தை நிகாத்த கண்களையு முடைய இலக்குமி
தேவியும், நெய்தது இருண்ட கூடநல் = பசுமையுறநக கறுத்த குழலையும், துழை அசுப்பு =
றுட்பமாகிய இடையினையும், அலங்கு வேய் தோள வாணியும் = அசைகின்ற முககிலை
நிகாத்த புயங்கோயு முடைய சரசுவதி தேவியும், றொயந் தெய்தி = மெல்ல நடந்து,
பொழி நிலவு கதிர் காலும் சாமரை புடையின் வீச = பொழிகின்ற சந்திரிகைபோல ஒளி
யைக் கக்குஞ் சாமரைகளைப் பக்கங்களில் நின்றிரட்டவும்

அம் பகட்டல்குல் என்றா, மகளிர்க்கு துதலும் காலும் இடையுஞ் சிறகி, அல்
குதலு தோளுங் கண்ணும பெருந்தன மரபாதலின் என்ன? “இகல் வேறதன் சேனை
யிடுத்த வாய்போல - வகல்கு ரோள்கண் ணெனமு வழிப்பெருகி-துதலடி. துசுப்பென
மூவழிச்சிறகி, என எட்டுத் தொகையு னொன்றய கவித்தோகையீல், முலைக்கலி
யின் மொழிந்தா ராகலின். கொம்பின்-இன, உவம் அருபிடைச்சொல். (௬௫)

கன்னியங் கழ்பு வாயந்த வுருந்ததி வாழ்தற்குக் கயகை
பன்னரு மறைகா பாடி கினியபல லாணாடி கூறப
பொன்னகா க கிறைவு, தந்த வுதிதியும பொருள்கள் சிற்த
முன்னருந் தவந்தது லோபா முத்திரை யாசி கூற.

(இன்) கன்னி அம் கழ்பு வாயந்த அருந்ததி வாழத்த = அழியாத சிறந்த கற
பினைக் கொண்ட அருந்ததிதேவி அதிகமோ சொல்லவும், கங்கை=கங்கையானவள், பன்ன
அரு மறைகள் பாடி = சொல்லுதற்கு அரிப வேதங்களைச் சொல்லி, இனிய பலலாணாடி
கூற=நனமை யாகிய திருப்பலலாணாடுகளைச் சொல்லவும், பொன் நகங்கு இறைவன்
தந்த அதிதி = சுவர்க்காதிபதியை இந்நிரைப்பெற்ற அதிதி யென்பாள், பூ பொருள்கள்
சிற்த=பொலிவாகிய பொருள்களைத் தவவும், முன் அரு தவந்தது உலோபாமுத்திரை=நினைத்
தற்கரிய தவந்தினை யுடைய உலோபா முத்திரை யென்பாள், ஆகி கூற=வாழ்த்துக்களைச்
சொல்லவும்

அருந்ததி வசிட்ட முனிவா டனைவி அதிதி-காசிமுனிவர் மனைவிகளுள் ஒருத்தி
யாய், இந்நிர உடேந்திராதி தேவாகளை யின்றவள் உலோபா முத்திரை யாவாள்-அகத்
திய முனிவா டனைவி விதாபராசன் மகளாய் இவளை முனிவா பெருமான மகப்பேறு
வேண்டி வேட்டுச் சித்த முனியைப் பெற்று னெனக் அது “அந்தன்ம கொருவ வனரு
னருளடைத் தங்க ணீங்கி - மெய்த்தகு மதலை வேண்டி விதாபராகோன் பங்கத் லோபா -
முத்திரை தனைமுன் வேட்டு முதுககுறைத் தின்மை சானம் - சித்தனை யளித்த உள்ள
மெனநினை நோக்கிச் சொன்ன ” என்னும் நீத்தபுராணத் திருவிருத்தத்தாற் கண்டது.

தாழ்த்தக கையின் யார்க்கும் தழுமுற்று வாரா தோங்கும்
வீழமுலை யரம்பை செம்பொற் பிவிற்றீர் விழைவிற் றாற்றக
கேழ்கிளா மயிலஞ் சாயத் திலோத்தமை கிளைக்குந் செயய
சூழ்சுடாப் பரிதி மாணுஞ் சுடாமணி விசிறி யேந்த.

(இன்) தாழ் தடம் கையின் யார்க்கும் தழுமுற்று=(பாதமளவும்) நீண்ட கைப்
பரித்தல யாவார்களுக்கும் அமைவுற்றும், வாராது ஓங்கும் வீழ முலை அரம்பை=சரிபா
துயர் திருக்கின்ற விரும்பத்தக்க தனங்களை யுடைய அரம்பை யென்பாள், விழைவின
செய்வொரு விசிறி நீர் றாற்ற=விரும்புபுடன சிவந்த பொன்னுற செய்யப்பட்ட நீர்த்துருத்
தியா னீரை யிறைக்கவும், கேழ்கிளா மயில அம் சாயல் திலோத்தமை=நிறத்தான் மிகக்
மாயிலபோலும் அழகிய சாயலினை யுடைய திலோத்தமை யென்பாள், கிளைக்கு மூழ்
செய்ய சுடா பரிதி மாணு=கப்புவிட பெருங்கு சுற்றஞ் செவ்வொளி யுடைய சூரியனை
நிகர்த்த, சுடாமணி விசிறி எந்த=ஒளியுடைய விரத்தினங்கள் பதித்த விசிறியைத் தாங்கி
வரவும்.

அரச யோக முடையார்க்குக் கைகள் பாதமளவும் நீண்டிருக்குமென்று சாமுத்
திரிகா லக்கண நூலார் சாற்றலால் “தாழ் தடக்கையின்” என்றும், அவர்கள் இராச
சூயம் பரிமேத முதலிய வேளாடையானோர் சுவர்க்கம் புக்கு ஆண்டுள்ள போக்கியத்து
மொன்று அரம்பை முலைப் போகமுந் துபத்த லொருதலையாகலின் “யார்க்கும் தழு
முற்று” என்றும், அங்கனம் பலா வேண்டிப் புல்லியக்காலும் முத்திரா தோங்கிப் பின்ன
ருக கண்டார் புதுமையா விரும்புந் தனத்தா னென்பான் “வாரா தோங்கும் வீழ முலை
யரம்பை” எனறும் கூறினான். வீழ்தல விரும்புந் தொருள் பிழை “தாடவீழ்வார்
மெனறோட் பிழலி னினிதுகொல்” என மருளியதற்குப் பரிமேலழகர் உரைத்ததனு
முணர்க. சாமல் என்னும் உரிச்சொல் மெய் வாய் கண் மூக்குச் செவியென்னு மெம்

பொறியா னுகரு மென்மையை யுணர்ந்துத னுதலும் அது “சாயன் மென்மை” என்னும்
தோல் காப்பிய விதியாற் பெறப்படும். (௬௭)

புல்லிதற்கு குவளை யுணாகட் காளிபொற் பிரமபு தாங்கி
மெல்லென நடத்தி யெனனு வியந்தடி யீடு போற்ற
மல்லலம் புவனம் யாவு மீனறசிற் றுதர வலலி
பலலியங் கறங்க மனறல பயிலுமண டபத்துட் புக்காள்.

(இ - ள்) புல் இத்த குவளை உண் கண் காளி = சிறிய வேடுகளை யுடைத்தாய
நிலோற்பல மலரையும் வென்ற விழிகளை யுடைய காளிதேவி, பொன பிரமபு தாகதி =
பொன்னாற் செய்யப்பட்ட வேத்திரத்தைத் தரித்து, மெல் என நடத்தி என்னு = (அன்
னையே!) மெதுவாக அடி பெயர்த்தரு ளென்று, வியந்து அடி மடு போற்ற = எச்சரிக்கை
செய்து திருவடிமீன்களைத் துதித்துச் செல்லவும், பல இயம் கறங்க = பல வாத்தியங்கள்
முழங்கவும், மல்லல அம் புவனம் யாவும் ஈனற = ளைய மிக்க வழியை அடை புவனவ
களை யெல்லாம் பெற்ற, சிறு உதரம் வலலி = சிறிய வயிறற்றினை யுடைய உமா பிராட்டி
யார், மனறல் பயிலும் மண்டபத்துள் புக்காள் = திருமண மண்டபத்துட் சென்றனா

மெல்லென நடத்தி யெனறது, பதமலா கொந்து இடுகிடைபு மொசிபு மென்னு
மெண்ணத் தானும் பலலியங்களுவன — “பேரிகை படக மிக்ககை யுரிகைகோமிகு மத்
தளஞ் சல்லிகை கரடிகை - திமிலை குடமுழாத் தக்கை கண்ப்பறை - தமருகல் தன்னுமை
தாலி நடாரி - யந்தரி முழுவொடு சந்திர லீராய - மொந்தை முரசே கணவிடு தூ நடபிரசாளர்
துமிமை சிறுபறை யடக்க - மாசி நடுணிச்சம் விரலேறு பாகல் - தொக்கவு பாககல் துடி
பெருய பறையென - மிக்க நாலோர் விரித்தகரைச்சன்” ஆகும காழும் தருவு மேயப்பத்
தாழ்ஞ் சடையோ னுடன் அபின்னமர் வாழ்ந்தேவி யுலகா போலத் தமயின் புள்ளி
மணவ கோடாது மன்பதை யுய்யு மாறே யிவலிழை வியைநகர ளென்பது போதர “மல
லம் புவனம் யாவு மீனறசிற் றுதரவலலி - மண்டபத்துட்புக்காள்” என்றான் (௬௮)

வேய்நெடுங் தோளி யெய்த விணடுலை முதல தேவா
தூயினா மலாகள் கணணீர் துளித்தன ருவகை பொங்க
வாயிர நாமம் பாடி யாழன் ரடியின் வீழ்ந்தா
தூயினைக் காணின் மைந்தா மயிழுவது தக்க தன்றே.

(இ - ள்) வேய் நெடு தோளி எய்த = முறையில் போ லும் நீண்ட தோள்களை யுடைய
வுமாதேவி யெழுந்தருள், விணடுலை முதல தேவா = விட்டுணுவை முதலாக நின்ற தேவர்
கள், மலாகள் தூயினா = புட்பங்களைச் சொரிந்தார்கள், கண நீர் துளித்தனா = கண்களி
நின்றும் (ஆனந்த) அருவி நீரைச் சிந்தினா, ஆயிரம் நாமம் உவகை பொங்க பாடி ஆடி
னா = (தேவியின்) சகத்திர திருநாமங்களையும் மகிழ்ச்சி மிக்கூடப் பாடித் கூத்தாடினா
கள், அடியின் வீழ்ந்தா = திருவடிகளில் விழுந்து வணங்கினார்கள், மைந்தா = புத்திரர்கள்,
தூயினை காணின் மகிழ்வது தக்கதே = (தம்) அனையைக் கண்டகூல உவகை கொள்
வது தகுதியே யாம்.

அன்று - அசைநிலை. தூயினா முதலிய வினைமுற்றுக்களை யெச்சப் படுத்தி யுரைத்
தலுமாம். ஆயிரநாம முன்னுரைத்தாம் தோளி, இ - எனனும் பெண்பால் விஞ்சி பெற்று
நின்ற பெயர் என்பது “செய்யுண் மருங்கினும் வழக்கியன் மருங்கினு - மெய்பெறக் கிளந்த
கிளவி யெல்லாம் - பலவேறு செய்தியி னுனெறி பிழையாது - சொல்வரைத் தறியப் பிரித்
தனர் காட்டல்” என்னும் தோல்காப்பிய விதியாற் காண்க (௬௯)

கழமணக் கருமம் யாவு நானமுக்க கட்டவுள் காட்ட
விடிமுர சிரங்கி யாபப வினவனை யலறி யோங்க
வொடிவிலசி ரிமப வேந்தன வாக்கிய வுதகத தோடும
வடிமலாக கண்ணி னானை மகேசனுக் குதவி னானே.

(இ-ள்) ஒடிவு இல சீர இமயவேந்தன=குறைத விலலாத சிறப்பினை யுடைய இமயமலைபரசன், கழ மணம் கருமம் யாவும்=புதிய திருமணச் சடங்குக ளெல்லாவற் றையும், நான்முகக் கடவுள் காட்ட = பிரதேவன நெறிவித்துச் செய்ய, இடி முரசு இரங்கி ஆரப்ப=இடிப்பை போல முரசவாத்தியம் ஒலித்து முழங்கவும், இனம் வனை அலறி ஒங்க = கூட்டமாகிய சங்குகள் வாயவிட்டு மிக்கொலிக்கவும், வாக்கிய உதகத் தோடும = (தனறேவி) வார்த்தை அருக்கிய தீர்த்தத்துடன், வடி மலா கண்ணினானை = கூரிய மலாபோலும் விழிகளை யுடைய மகேசுவரியை, மகேசனுக்கு உதவினான் = மகே சுவர மூர்த்திக்குத் தத்தல் செய்து கொடுத்தான்

மலையரையன உதக முயத்தமையை “பூசனை புரிந்த பின்னர் புவனமீன் றுடன் கையைப் பாசம் தகன்ற தொலசீரப் பரஞ்சுடா கரத்துள் வைத்து - நேசமோ டளித்தே னெனது நெடுமறை மனுக்கள் கூறி - வாசநல லுதக முயத்தான மருகனென் றவனை யுன்னி” எனபதனுமறிக்க இத் திருமணரிகமுந்தது பங்குனிமதியில் உத்தரமாளி னென்க.

எங்கணும் பொருளுங் கோளு மீதலும் தானே யாகும்
கங்கையா னகில மெல்லா மளித்தருள் கணனி தனைச
செங்கையிற பற்றிற் தீயை வலம்புரி இசு செய்தா னெல்லா
மெங்கடம் பொருட்டே யெனப் விதுவனனேரு வதற்குச் சானறு.

(இ-ள்) எங்கணும் பொருளும்=எவ்விடத்து முள்ள பொருள்களும், கோளும்= (அவற்றை யுடைமையாகக்) கொள்ளுதலும், ராத்தலும் தானே ஆகும் கங்கையான= கொடுத்தலும் தாமாக்கவே யிருக்குங் கங்காநகரக் கடவுளாகிய சிவபெருமான, அகிலம் எல் லாம் அளித்து அருள் கணனி தனைச = உலக மெல்லாவற்றையும் பெற்றருளுந் கணனி யாகிய உமாபிராட்டியாரை, செம கையின் பற்றி=செவ்விய கைவிரலிற் பிடித்து, தீயை வலம்புரி இ=அக்கினியை வலம் வந்து, எல்லாம் செய்தான = (மணவினைக் குரிய கிரியை கள்) எல்லாவற்றையுந் செய்தேற்றனா, எல்லாம் எங்கள் தம் பொருட்டே எனப்=(அக் கடவுள் செய்யுந் செயல்கள்) யாவும் (ஆனமாக்களாகிய) நம்பொருட்டே யெனறு(மெய் யுணர்ந்தாரா கூறுவா) அதற்கு சானறு இது அன்றே=அதற்குச் சாட்சி யிதுவல்லவோ.

கொள் எனனும் முதனிலைத் தொழிற்பெயா “அநாற சொல்லும் தொடுக்குங் காலை-வலிக்கும்வழி வலித்தலு மெலிக்குமவழி மெலித்தலும் விரிக்குமவழி விரித்தலும் தொகுக்குமவழித் தொகுத்தலும் - நீடமவழி நீட்டலும்” எனவரும் தொல்காப்பிய விதியாத் கோள் எனவீண்டது விவாகந் செய்யுந் காலத்திற் பிராமணர் கையைப் பிடித் தலும், அரசா கனை - வாள் பற்றுதலும், வைசிபா தாழி - தாறுறுக்கோல பிடித்தலும், சூத்திரர் பெண்ணை முன்றானை பிடித்தலும் மறையாகவின், ராணடுத் தேவருட் பிரா மணன் சிவனே யாகவின், அவனும் அவ்வொழுக் கறிககச் செங்கையிற பற்றினான் என் பான் “கணனி தனைசச் செங்கையிற பற்றி” என்றான் எல்லாம் எனபது தீவகம். சிவன் செய்யும் தொழில்க ளெல்லாம் திருவருட் செய்கை யென்பது “அழிப்பினைப் பாதற் லாக்க லவ்வா கன்ம மெல்லாம்-சுழித்திட னுகரச செய்தல் காபபது கன்ம வொப்பிற்-நெழித் திடன் மலங்க ளெல்லா மறைப்பருள் செய்தி தானும் - பழிப்பொழி பந்தம் வீடு பார்த்திடி னருளே யெனறும்” என்னுந் சிவஞான சித்தியார்த் திருவிருத்தத்தாற் றெளிக. எனப் வென்பது, பகரவீற்றுப் பலரறிசொல, இதுதனியலைச சூத்திரவிரூத்தியிற் காண்க.)

அன்பினர்க் கெளிவத் துள்ள வாதியம் பரமன் மாகு
தன்புடை வைத்து வெள்ளிச சயிலத்திற் பொனமன் றுற்றே
யின்பிய நெரிப்பான் கூடி யிருந்தன னுயிரி யாவு
மனபொடு போகக் கூடி யழுந்தின வினபத் தனறே.

(இ-ள்) அன்பினர்க்கு எளிவத் துள்ள = அன்பினை யுடையார்க்கு எளிதாக வந்தருட் செய்யும், ஆதி அம் பரமன் = முதல்வராகிய அழகினை யுடைய சிவபெருமான், மாகு தன் புடை வைத்து = உமையம்மையாரைத் தமது வாமபாகத்தில் வைத்து, வெள்ளி சயிலத்து இல பொன மனறு உற்று = கயிலை மலைக்கணுள்ள கோயிலின் பொற்சபைக் கெழுந்தருளி, இன்பு இயல் நெரிப்பான் = இனப்ப பகுதியை யறிவிக்கும்படி, கூடி இருந்தனன் = (தேவியுடன்) சேரநிற்குந்தனா, உயிர யாவும் = (அதனால்) ஆன்மாத்ம களெல்லாம், அன்பு ஓடு போகம் கூடி = அன்போடு இணைவிழைச்சுமற்று, இனபத்து அழக் கின = இன்பத்தில் மூழ்கி யிருந்தன

அன்பாவது சேவன் முத்தி நிலையிற் செய்யப் படுவ தொருசாதனம் போலு மென மயங்கித் தத்தமக்கு வேண்டியவாறே பொருளுரைப்பா இச்சை நிகழாவழிச் சிவபோகம் அதுபவ மாதல் செல்லாமையான அதனை மறுத்து, அத்துவித் நிலையை மறுவாது கடைப பிடித்துச் செய்யும் அன்பினை யுடையார்க்கு இறைவனான நிருவடியாகிய சிவானந்தாது பூதிடைத் தலைப்படுத்து மாகலின் “அன்பினாக் கெளிவத் துள்ள வாதியம் பரமன்” என றான இனப்பாவது பிறப்பு முதலிய பத்துத் தம்முள்ளொத்த ஒருவனும் ஒருததியுங் கூடு கின்ற காலத்து இவ்வாற்றுகத்தெனக் கூறப்படாததாய் நிகழும்அகம் எனபா நச்சினுக் கினியர்,

(௭௨)

தாயனிக் காதை கற்றோ வீட்டின்புத் துய்ப்ப ரினன
ளாயிர நாம மோதியாழற கருமஞ் செயவோர
மாயிரு ஞாலம் காத்துப் பின்னாவான றருவி நீழல
மீயுயா பசும்பொன னுட்டி மேவிவீறு நிருப்ப ரெனறான.

(இ-ள்) தாய இ காதை கற்றோ = பரிசுத்தமாகிய இச்சரிதத்தைக் கற்றறிந் தோர், வீடு இனபம் துயப்பா = முத்தி யின்பத்தை யதுபவிப்பா, இன்னான ஆயிரம் நாமம் ஓதி = இதேதேவியின் சகத்திர திருநாயக்கனைச் சொல்லி, ஆர அழல் கருமம் செயவோர் = அரிய வகைனிகாரிய மிபறறுபவா, யா இரு ஞாலம் காத்து = அழகிய பெரிய பூமியை யரசுகொண்டு, பின்னா = மறடையில், மீ உயா பசு பொன நாட்டு மேலி = மேலே யுயர திருக்கும் பசிய பொன்மயமாகிய சுவாககலோகத்தை யடைந்து, வான நடுவின நீழல் வீற்றிருப்பா என்றான = சிறந்த பஞ்ச தருக்களி னிழையில் (இவ்விதமாக) அரசிருப்பா என்று (திருமால்) கூறினா எனக

மாயிரு - மீயுயர் என்பன கோயில் போல சிவனான அவற்றை “கிளந்த வல்ல” என்னும் எழுந்தருளாப் புறனடை விதியா னியைக்க பா - கருமை யென்னலுபாடம் இச்சரிதக் கற்றோ, சுவாககலின்பத்தை யதுபவித்தபின்னாந் நவஞ்செயரா தியிற் பிறந்து தத்துவஞான முற்றிற் சாயுபயமடைவாரென்று உயததுணாக.

(௭௩)

திருக்கலயா னா அத்தியாய முறநிழறு.

ஆகத் திருவிருத்தம்—௩௨, (௭)

பதினமூன்றாவது முனிவர்வமிச முரைத்த அத்தியாயம்.

அஃதாவது பிருகுமுதலாகிய முனிசிரேட்டர்களது பிறப்பு வரலாற்றைத் தேவர் முனிவர் கேட்பத திருமால் சொப்பியவற்றைக் கூறும் பாகமாம்

அறுசீர்க் கழி நேடிலடி யாசிரிய விரந்தம்.

ஆனனனற் காதையாவு முரைத்தனை யைய பொன்னாபு
பொன்னாகாக விதையு நலயாழ் முனிவனும் புகழ்ந்து வேதந
பனனிய பிருகு வாதி முனிவரா படைப்பு முறறு
நனனயத் தியம்பு கென்ன நாரண னவிற லுறமுன

(இ ள்) டொன நகர்க்கு இறைபு = சுவாகக வலகிம் கதிபுனகிய இமதிரஹர், நல் யாழ் முனிவனும் = நல்ல வீணையை யுடைய நாரத முனிவரும், (திருமால் நோக்கி) ஐய=ஐயனே, ஆனனன் நல் காதையாவு = தேவியினது சிறந்த சரிதங்க ளெவற்றையு, உரைத்தலை எனது புகழ்ந்து - (தெளிவுற) சொற்றனையென்று வியந்து, வேதம் பன் னிய பிருகு ஆதி முனிவரா படைப்பு முறறு - வேதப்பொருளை யுபதேசித்த பிருகு முந லிய முனி சிரேட்டாக்களுடைய சிறு டி முழுவதும், நல் நபத்து இயாபு எனன - குண முதலிய நனமைகள் பொருந்தச் சொல்லியருளக் கொன்று கேட்ப, நாரணன் நவிறல் உற முன - திருமால் கூறுவாராயினா (க)

பிருகுமுனிர்க்கணியினே, தோடருதையலைக்குமவீணைநெடுங்கட்கியாதியென்பா டிருவயிறறி னஞ்சுணங்காரம் தழகுகுடி யிருநதநனி செம்மாம் தோங்கும் வருமுலைச்செம் துவாககனியாய் வாரொலிமென் கருநகநதன் மயிலெருசாயன் முருகுயிர்க்குருசெழுங்கமலப்பொழு துதையு முதலவிபினிதுதித்தாபானமே.

(இ-ள்) பிருகு முனிகு = பிருகு என்னு மிருடிகு, வீண அணி தோள் = தொடி யினேத் தரித்த கைகளையும், குறை அலைக்கும் வீணை பொரு கண கியாதி என்பாளா = குண் டலங்களை (அளாவி) வருத்தும் பாணபோன்ற நீண்ட விழிகளை முடைய கியாதி யென பவளது, திரு வயிறறின - அழகிய வயிறறிவிடத்தே, அம் சணங்கு ஆரந்து = செவ்விய தேமல் படாந்து, அழகு குடி இருந்தது = வளப்பு நீங்காதுறையப் பெற்று, நனி செம் மாரது ஓங்கும்வரும் முலை = மிகவுந் தருக்குமறுபாரத் பரந்த தனங்களுடும், செம் துவர் கனி வாய் = சுவைத் பவளம் போலுந் கனிந்த வாயினையும், வாரா ஒலி மெல் கரு கூந்தல் = நீட்சியுந் செறிவு முடைய மெல்லிய கருமையாகிய கூந்தலையும், மயில் அம் சாயல் = மயிலபோலும் அழகிய சாயலை முடைய, முருகு உயிர்க்கும் செழு கமலம் பொகுட்டி உறைபும முதலவி = வாசனை வீச்சென்ற செழிய தாமரைப் பொகுட்டின்கணிருக்குத் தலைவியாகிய இலக்குமிதேவி, இனிது உதித்தாள் = நனமையுடன் றோளினின

பிருகு முனிவர் மனைவியாகிய கியாதியென்பவள் வயிறறினே இலக்குமிதேவி யுதித்தனள் “அஞ்சுணங்காரம் தழகுகுடியிருந்து” என்றாபோல “ஆமணக்கு குடியிருந் தஞ்சுணங்கு பரந்தனவே ” என்று நாமகனிலம்பகத்து நவிலப்படுத்து மறிக (௨)

பின்னருமம் முனியளித்த தாதாவும விதாதாவும பிறங்கு கோட்டுப் பொன்னெழிமால் வரையுயிர்த்த வாயுதிய நியதியெவெம் பொறிகா சிந்து

மன்னியசெங் தழலசானறும் மணம்புரிந்து பிராணன்மிரு கண்டு வென்னும் பனனருஞ்சோப புதலவாதமை மகிழ்வினெடு முலகேததப் பயந்தா ரன்றே

(இ-ள்) பின்னரும் அ முனி அளித்த தாதாவும் விதாதாவும் = பின்பும் அந்தப் பிரகு முனிவர் பெற்ற தாதா வென்டவனும் விதாதா வென்பவனும், கோடு பிறங்கு பொன னெடு மால வரை உயிர்த்து=சிகரங்கள் விளங்கும் பொன்மயமாகிய நீண்ட பெரிய மேருமலைபெற்ற, ஆயதியை நியதியை = ஆயதி யென்பவனையும் நியதி யென்பவனையும், வெம பொறிகள் சிந்தும் மன்னிய செம தழல சானறும் மணம் புரிந்து = வெப்பமாகிய பொறிகளைச் சிதறுகின்ற நிலைபெற்ற செந்நிறமுடைய அக்கினி சாட்சியாக விவாகஞ் செய்து,உலகு மகிழ்வின ஒடு ஏந்த்=உலகத்தா ருவகையோடு புகழும்படி,பிராணன் மிரு கண்டு எனனும்=பிராணன் மிருகண்டு எனனும் பெயருடைய, பன் அரு சீர் புதல்வரை பயந்தாா =சொல்லற கரிய சிறப்பினை யுடைய புத்திராகளைப் பெற்றனார்

பிருகுமுனிவர் கிபாதி யென்பானை மணந்து இலக்குமி தேவியைப் பெற்றதன்றி, தாதா விதாதா வென்னும் இரு குமாரரையும் பெற்றனா அது “பிருகு வென்பான் மனைவியாக கியாதி யெனச்சொல் பெண்ணைமரு - கரிய கூந்த லிலக்குமியாக கன்னற் குதலைக் கன்னியையு-முறைசெய் தாதா விதாதாவென முறையும் புதலவ ரிருவரையு-மரிய தவககண் மிகவாற்றி யன்பால் வயிறு வாயுத்தனளால் ” எனனும் வாயு சங்கீததைச் செய்புளாணம் பெறப்படும இலக்குமிதேவி விட்டுணு மூர்த்தியை விவாகஞ் செய்து கொண்டனள் அதனை “சீதன் வணசக கொண்ட செந்திரு வையுமுன் றந்து - மாதவன றனக்கு ள்கி மாதவத் திருநாள் மனை” எனக் கந்த புராணத்தில் அருளிச் செய் யப்பட்டதனுதிக தாதா வென்பவரும் விதாதா வென்பவரும், தரணியென்னும் பெண்ணுக்கும் மேருமலைபாசனாகும் பிறந்த ஆயதி நியதி யென்பவரை முறையே மணந்தனர் எனவும்,தாதாவுக்குப் பிராணன் என்பவரும், விதாதாவுக்கு மிருகனாடி என்பவரும் பிறந்தனர் எனவும் கொள்க.

(௩)

போற்றரிய மிருகனாடி புரமுனறு மொருங்கெரித்த புனிதம் போற்றி யெற்றெருமைக் கடுமபாகன் றனியானை யரனடியாராக் கெய்தா வண்ண மாற்றியிடு மாக்கண்ட முனிவரனை மகிழ்ந்தளித்தான் பிராண னெலபோ னுற்றலரு மறைதேரும வேதசிர செனுமுனியை யளித்தா னனதே.

(இ-ள்) போற்று அரிய மிருகனாடி=(யாவராலும்) வணக்கப்படுகின்ற பெருமை யிற் சிறந்த மிருகனாடி முனிவரை, மூன்று புரமும் ஒருங்கு எரித்த புனிதன் போற்றி=திரு புரக்களையும் ஒருசேர வெறித்த பரிசுத்த ராகிய சிவபெருமானைத் துதித்து, அரன் அடியாராகு = (தனக்கன்றி மறையை) சிவனடியாராகும், எருமை ஏறு பாகன் தனி ஆனை எய்தா வண்ணம்=எருமைக்கடா வாக்கத்தை நடாத்துய யமனது ஓடாற்ற கோலுரிமை பொருந்தாதபடி, ஆற்றி இடும் மாக்கண்ட முனிவரனை மகிழ்ந்து அளித்தான் = (தவத் தைச்) செய்த மாக்கண்டேயன் எனனும் பெயருள்ள விருடி சிரோட்டனை யுவகையோடும் பெற்றனன், பிராணன் எனபோன்=பிராண னென்று சொல்லப்படு முனிவன்,அருமறை தேரும் ஆறநல் வேதசிரசு எனும் முனியை அளித்தான்=அரிய வேதப்பொருளை யாராய்த லில் வல்ல வேதசிரசு எனனும் முனிவனைப் பெற்றான்.

மிருகனாடி முனிவா, தமக்கும் அரனடியார்க்கும் அந்தக்ளுனை யடையா வண் ணக் தவமாற்றிய மாக்கண்டேய முனிவரையும்,பிராண முனிவா வேதசிரசு என்னு முனி வரையும் பெற்றனா என்பதாம் கந்த புராணத்திலே, குச்சக முனிவர்க்குக் கவுச்சிகர் எனனும் மிருக களையே முனிவரும், அவர்க்கு விருத்தை யென்பான் வயிற்றில மிருகனாடி

முனிவரும், அவர்க்கு முற்கல முனிவர் புதல வியாகிப மருத்துவதி வயிற்றில் மார்க்கண்
டேயமுனிவரும் உதித்தனா எனக கூறப்பட டிருக்கின்றது காசியம்பதியிற் திருமணி
கன்றிகைச் செம்பொ னாலயத் தெனபா லடைந்த சிவபூசை யுழற்றி யிருந்த மார்க்கண்
டேயர்க்காகக் காலனை யுதைத்தது அங்கனாகவும், கட்டுவரனக காட்டிப் பேதம்போல,
இஃதுங் கற்ப பேத மென்ப வேதசிரசைத் துதிமான எனவும், அவர்க்கு அசாவான்
என்னு குமாரன பிறந்தான் எனவும் விண்டு புராணத்திலே விளம்பப்பட்டது (ச)

தழல்வேளவி யினிதாற்றறு மரீசிமுனி சம்பூதி யிடத்திற நாய
நிழனமேவு பெளரணப்போ மைந்தனையுந் திருட்டிமுத னிகழ்த்து நானகு
குழைமேவு மதாரெடுங்கண மகளிரையு மினிதளித்தான கோதில சீர்த்திப
பழமறைதோ பவுரணனும் விரசனொடு பாவதனைப் பயந்தா னனதே.

(இ-ள்) தழல் வேளவி இனிது ஆற்றும் மரீசி முனி=அககிளி கொண்டு செய்யப்
படுமயாகங்களைச் செப்பமாகச் செய்து முடிக்கும் மரீசி முனிவன்(தான மணந்த) சம்பூதி
இடத்தில்=சம்பூதியென்பவ ளிடத்தி னினதும், தூய நிழல் மேவு டெளரணன் பேர் மைந்
தனையும் = சுத்தமாகிய சாயையினைக் கொண்ட பெளரணன் எனலும் பெயரை யுடைய
புத்திரனையும், திருட்டி முதல் நிகழ்த்து=திருட்டி முதலாகச் சொல்லப்படுகின்ற, குழை
மேவு மதா ரெடு கண நானகு மகளிரையும் = குண்டலகளை யளவும் மதாத்து நீண்ட
கண்களையுடைய நானகு புத்திரிகளையும், இனிது அளித்தான்=நன்மையுடன் பெற்றனன்,
கோது இல சீர்த்தி பழ மறை தோ பவுரணனும் = குற்ற மற புதழினையும் பழமை
யாகிய வேதங்களை யாராயத்தலுபு முடைய பெளரண முனிவன், விரசன் ஓடு பாவதனை
பயந்தான்=விரசனையும் பருவதனையும் பெற்றனன்

மரீசி முனிவர் சம்பூதியைக் கூழப் பெளரணன் என்னும் புத்திரனையும், திருட்டி
முதலிய நானகு மகளிரையும் பெற்றனா டெளரணா விரசனையும் பருவதனையும் பெற
றனர் என்பதாம். பெளரணரைப் பெளரண மாசன் எனவுக கூறுப, திருட்டி முதலிய
புத்திரிக ளாவார்—திருட்டி, சிரேட்டை, பூரணை, கிரிசி எனனு மிவர்களாம். அதனை “அரி
தவழ் ரெடுங்க ணணாகு சம்பூதி யருந்தவ மரீசியை மருவி-யுரைபெறு சிரேட்டை பூரணை
திருட்டி கிரிசிபா மிவர்களை யுயிர்த்தான் ” என இவங்க புராணங் கூறி யதனு னறிக.
துட்டி, திருட்டி, கிருட்டி, அப்சிதி யெனவும் பெயா கூறுவாருமுளர். (ரு)

புலத்தியற்குக் கமைவயிற்றிற கருகதமனுந் சயிட்டினுவும பொருவி லாத
வுலப்பறுசீர மிகவேரங்கு மருவரீ வானுமுவந் துதித்தாரா நாளு
மலக்கணறு மத்திரிநல லனகூயை யவவயிற்றி னலங்கு சோமன
கலக்கமிதத் தாத்திரயன் துருவாச னெனுமிவரைக களிப்பிற் றந்தான்.

(இ-ள்) புலத்தியன் கு கமை வயிற்றின=புலத்தியமுனிவர்க்குக் கமையென்பவன்
வயிற்றினினதும், கருத்தமனும் சயிட்டினுவும = கருத்தமுனிவனுந் சயிட்டினு முனிவ
னும், பொருவு இலாத உலப்பு அறு சீர மிக ஓங்கும்=சமான மில்லாத அழிவற புக்கழ
மிகச் செய்யும், அருவரீவானும் உவந்து உதித்தாரா=அருவரீவான் என்பவனும் மகிழ்வோ
டுந் தோன்றினர், நாளும் அலக்கன் அறும் அத்திரி=எவராளும் (பிறவித்)துன்ப மில்லாத
அத்திரி முனிவன், நல அனகூயை அ வயிற்றின=நன்மை தரும் அனகூயை யென்பவனது
உதரத்தி னின்றும், அலங்கு சோமன=விளக்கமுடைய சூதிரனும், கலக்கம் இல் தத்தாத்
திரயன் துருவாசன் எனும் இவரை களிப்பின தந்தான் = மனக்கலக்க மில்லாத தத்தாத்
திரயனும் துருவாசனு மாகிய இம்மூவரையு முவகையோடும் பெற்றனன்.

புலத்தியர்க்குக் கருத்தினும், சயிட்டுணுவும், அருவரவானும் பிறந்தனர் அத்திரிக்குச் சந்திரனும், தத்தாத்திரயனும், துருவாசனும் உதித்தனர் என்பதாம் காத்தமன், சகிஷ்ணு, அருவரியான என்னவும் பெயர். அனகுயை பெனபாள் சத்திரேத்திரன், பவலியன், ஆபோ மூர்த்தி, சனீசன், சோமன் என்னும் ஐந்து புதல்வர்களையும், தத்திரி சுருதியென்னும் இரு புதல்வியரையு முயிர்த்தனர் என்றும் கூறுவர். அதனை “அத்திரி மனைவியாமன குயை யறைந்திடு சத்திரேத திரன்சொன - மெய்த்தவம் புரியும் பவ்விய னுபோ மூர்த்திமெய தெரிநதிடு சனீச-னெத்திசை யேனும் விளக்கிடு சோம நெனுமீவ ரைவரோ டெழில் சோ-தத்திரி நெடுங்கட் சுருதி பென றுரைக்குந் தாழ்குமு லணங்கையு முயிர்த்தான்” எனவருந் சைவபுராணச் செயபுளரற நெரிக. சிலவிடத்தில் சத்திரேத்திரன், சோமன், சனி, சங்கதானன் என நாலவா என்று கூறப்பட்டுள்ளது. (௪௮)

அங்கிரா வெனுமுனிவர் கமிற்றயுயிர்த்து விடமுமிழு மலங்கு வேற்கண் மங்கையா மிருதிக்கு சினீவாலி யிராகையது மதியென் றேதுங் கொங்குசோ நறுங்கூடதம் குழைதடவந் துயிர்பருகுங் கொடிய வேற்கட் டிங்குளா மெனவரவம பைத்தெழுவாண் முகத்தசிறு மியரை யீன்றாள்.

(இ ள்) அங்கிரா எனும் முனிவன கு=அங்கிரா வென்னும் பெயரையுடைய இரு டிக்கு, அமிழது உயித்து விடம் உமிழம் அலங்கு வேல கண் = அமிரத்தத்தைக் கொடுத்தபின்னர் நஞ்சைக் கசகாபிதமும் பிரகாசமுடைய வேலாயுத்ததை மிகத்த விழிகளை யுடைய, மங்கை ஆம் மிருதி = மங்கைப் பருவத்த ளாகிப் மிருதி யென்பவன், குரு சினீவாலி இராகை அதுமதி என்று ஒதும் = குரு சினீவாலி இராகை அதுமதி யென்று சொல்லப் படுகின்ற, கொங்குசோ நறு கூட்டல் = வாசனை யாமலந்த நறிய குழலையும், குழை தட வந்து உயி பருகு கொடிய வேல கண் = குண்டலத்தை யளாவி யாவியைக் குடிக்குங் கொடிய வேலாயுத்தைப்போன்ற கண்களையும், அரவம்=இராகு வென்னும் பாயபானது, கிங்குள் ஆம் என பைத்து எழும்=சந்திர னென்று நினைத்துப் படம் விரித்து எழும்புகின்றவாள் முகத்த சிறுமியரை யீன்றாள் = (அத்துனை) ஒளி கொண்ட முகத்தினராகிப் பெண்களையும் பெற்றாள்

அங்கிரா முனிவர்க்கு குரு, சினீவாலி, இராகை, அதுமதி யென்னும் நான்கு புத்திரிகள் பிறந்தனா எனக் இவர்களோடு அநகிரன், பரத னென்னும் இரு புத்திரர்களையும் பெற்றனர் என வுய்த்துணாக் அது “அங்கிரா மிருதி பென்னு மாயிழை தனைமணந்து - பங்கமி லங்கி திரன் பரதரு மகாரைப் பெற்று - மங்கையர் நாலவர் தமமை மகிழ்ந்து னளித்தா னன்னாள் - தங்குடிப் பிறந்த மேல்தை தவத்தரு மனப்பி லோரால்” என்னுங் கந்தபுராணத் திரு விருத்தத்தா னுணரப்படும். (௪௯)

மறைபயிலும் புலத்தியனற பிரீநில மகிழ்வெய்தி வேத வாரு திறல்கெழுசீரக குமபோனி யெனுமைந்த ரிருவரையுரு சிறப்பி னல்லி நறைகமழும் கருங்கூடத்த சந்திரியை யுயிரத்தனளசந் நதியென் பாளு மறுபதின யிரமவால் கிலவியரைக கிரதுவினை யணைந்து பெற்றாள்.

(இ ள்.) மறை பயிலும் புலத்தியன் = வேதத்தியயனஞ் செய்யும் புலத்திய விருடி, நல் பிரீநிலம் மகிழவு எய்தி = அழகிய பிரீதி யெனபாளின் போகவின்பத்தைக் கண்டபுடன் அடைந்து, வேத வாரு = வேதவாகு முணியும், திறல் கெழு சீர் குமபோனி எனும் மைந்த இருவரையு=வல்லிமையைக் கொண்ட குடபயோனி யென்னும் அகத்திய விருடியும் ஆகிய இரு புத்திரர்களையும், சிறப்பின் நல்கி = மேன்மையுறப் பெற்று, நறை கமழும் கரு கூட்தல் சந்திரியை உயிரத்தனள்=வாசனை வீசுக கரிய குழலினை யுடைய சந்

நதி எனும் புதலியையும் பெற்றனள், சந்தி என்றாள் கிரகவினை அனைந்து = சந்தி யெனும் புத்திரியும் கிரக வெள்ளு முனிவனைச் சோந்தி, அறுபதின் ஆயிரம் வால்கிலையரை பெற்றாள் = அறுபதினாயிரம் வால்கிலையரை யின்றாள்

புலத்திய முனிவர் பிரிதி யென்பானைச் சோந்து வேதவாகு குமபயோனி யென்று மிரு புத்திரரையும், சந்தி யெனும் மொரு புதலியையும் பெற்றனர் அவருட் சந்தி கிரக முனியைச் சேர்ந்து அறுபதினாயிரம் வால்கிலையரை பெற்றனள் என்பதாம்

குமபயோனி கும்போனி யென மருவிறு ஓ யாக குமபுத்திர றேனறிஞ ராகவின முனிவராக கிபெயா மொழிப்பபிடி குமபோனி என்றதை “தெம்போனி, தேம்போனி” எனப் பாடல் கொள்வாரு முனா அது முரணென விடுகக் கெனனை? “புலத்தியன் மனைபாள பிரிதியென றுரைக்கும டொறகொடி பொருவது சிறப்பாரா- நலதரகு துவதி எனத்தியன் றனனே நவையற வளித்தனன்” என வாயு சங்கிதை கூறுவதனும், “தத்தேரத்திரி யெனும் மகத்தியனைப் பிரிதி பெற்றனள்” என விஷ்ணு புராணம் விளம்பலானு மெனக் அறமேல, “அகத்தியனும் தெனறிசைக்கடபோது கின்றவா ககையா ருழைச் சென்று காவிரியாரையும், யமதகினியாருழைச் சென்று அவா மகனா திரண துமாக்கிளிபாரையும் வாங்கிக் கொணமி, புலத்தியனு ருழைச்சென்று அவருடன் பிறந்த சூமிபாா உலோபா முததிரையை யவர் கொடுப்ப நீரேறு இரீதுப் பெயாநது” என உச்சிமேற் புலவர் கொரு மொல்காக கதிரை நச்சினு! வேதமதுரை நச்சினுக் கினிய ருரைத்தன மாறாமோ வெனின், பிரிதி வயின் தத்தேரத்திரி யெனப் பிறந்த விவரே சுவாயமபு மதுவந்தர்தில் அகத்தியரா வவதரித்தனா என வடமொழிப் புராணத் திடமிருத்தலா லன்றெனக் வால்கிலைய ராவா ஊதத்துவ ரேதராய, அங்குட்ட விரலிறைப் பிரமாண லென்னராய, சூரினைப்போனத பிரகாச முண்டையா யிருக்கு மொருவகை யிருடி கூட்டத்தவா (அ)

கம்புருவு கொண்டலைய வநுநதிநல வசிட்டனருள் கலந்து மேவிச் சொந்தவன் ரசனா தத்த வாருகாத திரைபுகலுஞ் சந்தா வோடு மறமுடைய சக்கிரவரின் னாக்கெனும் மெழுககைய யயிலவே லொண்கு பொடிபுழிப் தொழுருமுகப் புவையையிவ வலகுயயப் பொலிவி னின்றாள்.

(இ ள்) கம்பு உருவு கொண்டி அனேய அருந்தி = கம்பே பொரு வடிவு கொண்டு நின்ற போன அருந்தி யானவன், நல வசிட்டன் அருள் கலந்து மேவி = நன்மை பொருந்திய வசிட்ட முனிவரை யன்புடனே தழுவிச் சோந்தி, சொல் சுவனன் ரசன் ஊர்த்தலாகு காத்திரன் = புகழ்ப்படுகின்ற சுவனன் இரகன் டயாந்தவாகு காத்திரன், புகலும் சுதபா ஓடு = சொல்லப்பட்ட சுதபா வெனவனோடு, அம்பு உடைய சக்கிரன் = (யாவ ரிடத்தும்) அன்பின் யுடைய சக்கிரன், பின் அருண் என்னும் = கலிட்டனாகிய அருண் என்ற சொல்லப்படுகின்ற, எழு மகவை = எழு புத்திரர்களையும், அவில் வேல் ஒண்கண் = கூரைமயாகிய வேலாயுதம் போலும் ஒள்ளிய விழிகளையும், பொடி புழிந்து ஒழுகும் முகம் புவையை = அழகு நிறைந்த தேகமும் முகத்தினைப் புவைய புவை யெனந்நம் பெயருள்ள புதலியையும், இ உலகு உயப் பொலிவின் னன்றாள் = இவ் நிலவுலகம் பவனடையும்படி சிறப்போடு பெற்றனள்

“சொற்றரசன் திரனூர்த்த வாருசுவ னன்புகலுஞ் சுதபா வோடு” எனவும் பாடல் புவை யென்பாருக்குப் புண்டரீகை யெனவும் பெயா அனே “பழத்தி புவதநான் மிக் குயாக் துறையும் வசிட்டமா முனிவரன் டன்னி கொழுத்து கம்பி னூரரசை யென றுரைக் குந் துணாமலாக் கொம்பரன் னவடான் = மழை மதா பெருங்கட புண்டரீகை யெனும் உருவ

தன மடங்கைதன் னையுமால் - விழைவற வமரும் புதல்வரோ ரெழுவர் தம்மையு மேதக வளித்தாள் ” என்னும் வாயுசங்கிதைச் செய்யுளா னறிக. (௫)

வன்னியெனு மழற்கடவுள் சுவாகையெனு மனைவியிடத் தனபு கூர்ந்து பன்னுதிற்ற பாவகளைப் பவமானன றனைசகசியைப் பரிவி னீனா னன்னவரி லரணிகனித் பிறந்தவழல பவமான னமுன்று வீச மின்னிடத்திற் பிறந்தவழல பாவகனமென சசியெனுந்தீ வடவைத் தீயே.

(இ-ள்.) வன்னி எனும் அழல் கடவுள்=வன்னி யெனலும் பெயரை யுடைய அக கினி தேவன், சுவாகை எனும் மனைவி இடத்து அபு கூர்ந்து = சுவாகை யென்கின்ற தனது தேவியிடத்து விருப்பு வைத்துப் புணர்ந்து, பன்னு திறல் பாவகளை = புகழத்தக்க வெற்றியை யுடைய பாவகளையும், பவமானனை சசியை பரிவின றன்றான = பவமானனை யும் சசியென்பவனையும் பெற்றனன, அன்னவரில் = அமமவர்களுள், பவமானன = பவ மானன (யாரெனில்) அரணி இல பிறந்த அழல = தீக்கடைகோலி னின்ற நோனறும் அக்கினியாம, பாவகன=பாவகளுவான, அமுன்று வீசும் மின் இடத்தில் பிறந்த அழல= வெப்பஞ்செய்து ஒளியைக் காலுக்கின்ற மின்னலி னின்ற நோனறும் மக்கினியாம, மென சசி எனும் தீ=மிருதுவாய சசி யென்னு மக்கினி, வடவை தீயே = வடவையி னின்ற நோனறும் மெருபடையாம்.

வன்னி = ஒழிக்கப்பட்டதை தேவர்களை யடையச் செம்பவன் இவனைப் பிரம தேவனின் பிரதம புத்திரன் எனப் “காருமிழ மின்னி னன்னலிபா வகளு மரணியிற கனல பவ மானன சூரிய னிடத்தி னழலினைச் சசியென றுரைப்பாரா றுகளற வுணாமதோ ” என்ற சைவபுராணக் கூற்றினால், சசி யெனும் மக்கினியைச் சூரிபனிடத்திற் றோன்று மக்கினியாகவுங் கொள் பாவகன=அந்தமாகுகிறவன் சசி = சுத்தமுடையவன், துக ள்ககச் செய்கின்றவன் தன் இரணிகு சாரியை ஏ-தேற்றம் (கப)

அன்னவழற கடவுளரோட மூவாகளு மொவ்வொருவ ரைமமுன றுக மன்னியநாற பானேந்து மகவீனா றா மற்றவாமு தாதை யோடு துன்னுமழற கடவுளாத ந தொகையொதி னொன்றொழிந்த வைமபா னாகப் பன்னிடுவ ரீங்கிவாகள சிவநெறியி லினிதொழுஞ் பண்பி னோரே

(இ-ள்.) அன்ன அழல் கடவுளா ளா மூவாகளுட=அந்த வக்கினிதேவா மூவரும், ஒவ்வொருவா றுமூன்று ஆக=ஒவ்வொருவர் பதினை நாக,மன்னிய நாறபான னுந்து மகவு றான்றா=நீயென்பெற்ற நாற்பத்தைந்து புத்திரர்களைப் பெற்றனா, அவா = அமமவருடன், மூதாதை ஒழி துன்னும் அழல் கடவுளா தய தொகை ஒதின = பிறா மகனாகிய அக்கினி யையுங் கூட்டி வந்த அக்கினி தேவர்களின் தொகையைச் சொல்லு மிடத்து,ஒன்று ஒழிந்த ஐயபான் ஆக பன்னிடுவர்=நாற்பத தொன்பதினமராகச் சொல்லா கள, ரீங்கிவாகள சிவ நெறியில் இனிது ஒழுஞ் பண்பினோரே=இவர்கள யாவருஞ் சைவ லன்னெறியிற் பிறந்து நடக்குந் தன்மையை யுடையவரே யாவா மறாது அசை

பாவகன, பவமானன, சசியெனலும் அக்கினிதேவா மூவரும் ஒவ்வொருவர் பதி னேந்து புத்திரர்களாக நாற்பத்தைந்து குமாரரைப் பெற்றனா. ஆக அக்கினி தேவர்கள் தொகை நாற்பத்தொன்பதாய்

பாவகளுக்கும் அவையவர்களுக்கும், பவமானன்களுக்கும் கவலியவர்கள் எனபவனும், சசிக்கு, சரகர்களுக்கும் பன்னும் பிறர்களுக்கும், இவர்களுள் அவையவர்கள் தேவர்க

சூம், கவலிபவாகன தென்புலதராக்கும், சுகரககன அசுராக்கும் அக்கினியாக விருப்பர் எனும், அவ் வழித்தாக மறறைய அக்கினிதேவா தோன்றினா எனும் கூறப் சிவ நெறியி லினி தொழுதும் பண்பாவது-பாவராபிணுப வேனவி கொண்டு அவிசொரியின், அதனை முழு முதமகடவுளாய் சிவபெருமானாக காகிப் பயன்படச்செய்து, சொரிந்தவரின பழவினைகளைப் போக்கி முக்திசூட்சு செய்தலாம் ஆதனை “இயம்பி யிவர்தம் மரபுதித் திரண்டோ முருபதிற் திரட்டி செந்தழல்கள் - வயங்கியே யுறையு மவற்றினின் முறையே மாசற் வலியினைச் சொரியிற-புயங்கமென டோரும் புனைந்துறை வினற் புரிசடை யனை னுக்க காகிப்-பயன்படு மதனற பழவினை முழுதும் பற்றுவிட டகனற்றி மனதே” எனனும் வாயு சங்கிதைச் செய்யுளா னறிக (கக)

மறைகிடந்து விளையாடுந் செந்நாலே நியனிட,நதின மகிழ்வினோடு முறையின்மகம் புரிந்தாரும் புரியாந் மாயப்பிதிர்க்கண மொயமாடு னோடு மறைத்தருமக கினிச்சுவதா வருகிடக ரெனும்பெயரோ டமைந்தார தேவா செறித்தருமா னுடரிவாரதம் பிதிர்க்களென மறறிவரைச செப்பு வாரால

(இ-ள்) மறை கிடந்து விளையாடு செய்நா வேதியன் னிடத்தில் = வேதங்கள் குழகொன லொவுந் செவலிப நாவின் யுடைய பிரபலிடத்தி னினும், மகிழ்வின் ஓடு முறையின் மகம்புரிந்தாரும் புரியாந் ஆய=உகையுடன் விதிப்படி யாகைதற்குச் செய்தவருந் செய்யாதவருடாகி, மொயப்பினோடு அறைத்தரும் அக்கினிச் சுவததா வருகிடத் தன்னும் பெயா ஓடு பிதிர்க்கள் அமைந்தார = உறுதியுடன் பொழிவினற் அக்கினிச் சுவததர் வருகிடத் தா எனனும் நாமத்துடன் பிதிராகள் சோன்றினா, இவரை=இவ விருவகைப் பிதிராகளையும், செறி தரு தேவாமானுடா இவா தம் பிதிராகள் என செப்புவார = நெருங்கியுள்ள தேவர் மனிதா எனனும் மிவாகளது பிதிராக் ளெனது (மேலோர்) கூறுவா. மறறு ஆல் அசைகள்

அக்கினிச் சுவததா யாகந் செய்தவரா பற் தேவப்பிதிராக்கள் எனவும், வருகிடத் தா யாகந் செய்பாதவராய் மானுடப்பிதிராக் ளெனவுங் கூறாபடுவா இவ விருவகையருடன் சுவமியா எனனும் ஒருவகைப் பிதிரையுங் கூட்டப் பிதிராகள் மூவகையராக விண்ணு புராணத்தில் விளக்கப்பட்டது அகலிஷ் வாததா, பர்ணிஷ் தா என்னும் வடமொழிகள் அக்கினிச்சுவததா வருகிடத் தா என்பதற்கவமாயிற்று (கஉ)

உரைத்தருமக கினிச்சுவதத ரெனும்பெயா பிதிர்க்களுநீ ஞாலப்பில் சோத்தி நிரைத்தவரு கிடத்தெனும் மானுடாதம் பிதிர்க்களான நெறிவ முத்து முருகுகிதழ்மென சுவதைத்துனை முலைமுகடு புயங்கியோப்ப முயங்கிச் செய்ய திருக்கிளாமே னையைத்தூய வையதரணி தனையிதயஞ் சிறப்ப வினனார.

(இ-ள்) உரைத்தரும அக்கினிச் சுவததா எனும் தேவா பிதிர்க்களும்=சொல்லப் பட்ட அக்கினிச்சுவததர் என்கிற தெய்வப் பிதிரும், நீன உலப்பு இல் சோத்தி நிரைத்த=மேம்பட்ட அழி வில்லாத புகழினை வரிசையாக் கொண்ட, வருகிடத் தா எனும் மானுடாதம் பிதிர்க்களும் = வருகிடத் தா என்னும் மானுடப் பிதிராகளும், நல் நெறி வழாது=நல்லொ முககத்திற் நவருமல், முருகந் இதழ் மென சுவதை=முருக்க மலாபோன்ற ஆதரங்கிய யுடைய மிருதுவாய் சுவதை பெண்டவளது, துனை முலை முகடு புயம் தீயோப்ப முயங்கி=இரு தனங்களி னுச்சியுந் (தமது) தோள்களிற நோயும்படி சோனது, செய்ய திரு கிளர் மேனையை = செவலிய அழகு விளங்கும் மேனையென்பவனையும், தூய வையதரணி தனை=சுத்த முடைய வையதரணி பெண்பாளையும், இதயம் சிறப்பானாரா=மனங் களிக்கப் பெற்றனா. (கஉ)

மேனையெனு மணங்கரசி மலையனாரயன் புயந்தமுனி வியபதினேறி
மூனமறு மைந்நாகம் பறவைப்போ வரை கங்கை யொளிகுலாய
பானிலவுக கதிப்பரப்பி நாளிருணமேயந் தழுகொழுகும் பனிமெனகோட்டுக்
கூனனமதி வடந்தாழ்ந்த கொமமைமுலை யுமையிவரைக் குறிப்பி னீன்றான்

(இ - ள்) மேனே எனும் அணங்கு அரசி = மேனே யென்னும் பெயரை யுடைய
பெண்ணரசி யானவள், மலை அரையன் புயந்தமுனி = இடைய மலையரசனது தோளைச்
சேர்ந்து, ஊனம் அது மைந்நாகம் பறவை பேர் வரை = குற்ற மறற மைந்நாகமுங்
கிரவுஞ்சமலையும், கங்கை = கங்கையும, ஒளி குலாய பால நிலவு கதிர் = ரப்பி = ஒளி வீசுக
கும் வெள்ளிய சந்திரிகையை வீரித்து, ஊ இருள மேயந்து அழகு ஒழுகு ட = மடு நீசிற்ப
புட விறங்கி மீழ்கு கொங்குதினற, பனி யென கோடு கூனல் மதி வடம் தாழ்ந்த =
குளிரந்த மிருதுவாய் சுகரத்திற பொருந்திய விரைந்த பிறைச் சந்திரனைப்போல முத்து
மலைய சங்கு பெற்ற, கொமமை முலை உமை இவரை குறி பிள வியப்பின ஒடு மான
ரான் இளங் கொங்கைக்கூ புடைய உமாதேவியாரும் ஆகிய இவர்களைப் பய னனடையுமாறு
மகிழ்வுடன் பெற்றான்

மொழிந்த பொருளோ டொன்ற வவ்வயின மொழியா ததனையு முட்டினறி
முடித்தலால், வைதரணி யெனபவள் மேரு மலையைச் சேர்ந்து நியதி, ஆயதி, மேலை
யெனனும் புதலவியரையு, மந்தர மலை யெனனும் புத்திரனையும் பெற்றறன்ன எனக்
கொளக் கீருக்கும் கெரு பிழகு இறையையுள்ள தெய்வங்களை யப்பெயர்களாற கூறல்
போல, மலையை யிடமாக வுடைய தெய்வத்தை மலை யெனக் கூறலும் வழக்கு (கசு)

கொம்மையமுலை வேயநெடுமிகதோட் குழையலைக்கு மதாநெடுமிகட் கொவ
வைச் செவ்வா, யெமமையா னுடையவா ன கதைமுன்ன ரிசைத்தனபின னி
யமபு தக்கன, செமமைசோ புதலவியாதம மக்களவருந் தோற்றமனந் தெளி
யச் சொறதே, மமாரீர் கோபன்கள யாவையுந் கிபம்புவமென றறைத்
லோடும

(இ - ள்) கொமமை முலை = இளங் தனக்கையு, வேய நெடு தோள் = மூங்கில்
போன்ற நீண்ட தோள்களையும், குழை அலைக்கு ம மதா நெடு கண = குண்டலங்களைத் தாக்
கும் மதாப்புள்ள நீண்ட விழிகளையும், கொவவை செ ம வாய் = கோவைப் பழம்போன்ற
சிவந்த வாயினையுமுடைய, எமமை ஆள் உடையவள் தனக்கை = எமமை யடிமையாக
வுடைய பாவதி தேவியின் சரித்ததை, முன்னா இசைத்தனம் = முன்னாக் கூறினேம்,
பின = பின்னர், இயம்பு தக்கன செமமை சோ புதலவியா தம மக்கள் வரு ம தோற்றம் =
சொல்லப்பட்ட தக்கனது அழகு பொருந்திய புதலவியரின் சந்திகள் தோன்றிய வர
லாற்றையும், மனம் தெளிய சொற்றேயம் = மனம் தெளிவடையுமாறு கூறினேம், நீர் கேட்
பன்கள் யாவையும் = (இ - ள்) நீவிர் கேட்டினற வைக் கொல்லாவற்றையும், நன்குஇப் ப
புவம் என்று அறைத்து = தெளிவாகச் சொல்லுவே மென்று (திருமால்) கூறுதலும்

இதுமுத லிருசெய்யுள் ஞானகம். அமம் ஒடு - அசைநிலைகள் (கடு)
வாளமரி னறம்புரியு மனனவாதந் தோற்றநனி வழங்கு கெனனப்
பானைகமழ் நறுங்கூந்தர புலோமசைவெம் முலையானைப் பாகன றாய
கோவியினம் றுறைபோய மகதியாழ் முனிவனங்கிக் கேட்ட லோடு
மாளரியா யிரணியனற ஹரம்பினந்த நெடுமாய னறைத் துற்றான்.

(இ - ள்) பாளை கமழ் நறு கூந்தல் புலோமசை = (கமுகம்) பாளைபோல வாசனை
மணக்கின்ற நல்ல அளக்கத்தின் யுடைய இத்திராணியினது, வெம் முலை யானை பாகன =

விருப்பம் இம் பனமகிய பாடல்கைகளைப் பார்த்து, பாபகோவியின் நல துறை
 போய்-பரிசுத்தமுடைய கேள்வியுடைய நல பகுதியிற் றேறுதல்கை, மகதி யாழ்
 முனி=மகதிபெனது மரபுமுனிபுடைய நாரதமுனிபுடைய, நெருங்கு=புனித, வாள் அம
 ரின் அம் புரியும் மன்னவா தம் தோற்றம் = வாட்போரினாலே (தபது) தருமத்தை
 நடத்து மரசர்களது பிறப்பு வலாநிறை, நலி வழங்குக பன்ன கேட்டலும் = விரி
 வாகச் சொல்லியருள்க கொண்டு கேட்குகலும், என் ஆயி அப-வலிய நரகங்க கடிவாள்,
 இரணியன் தன் உரம் பிளந்த=இரண்டியனது மார்பின்கீழ் துக்கொன்ற, நெய் மாயன்
 அறைதல் உரமுன்=நீண்ட வழிவிளையுடைய திருநால கூறுவாய்நூ ளனக

மகதி என்றது கோரியாழ் எனக கொள்க ஆறங்கலம், பெருங்கலபெனவு மது
 அந்தாவது கோடமுன்=எனவு பன்னிரு சாணும், வன்னாவு சாணும், பகநாவு பன்னிரு
 சாணும், இப்பெற்றிக் கேற்ற ஆணிகளும், திவவு, உகதியும் பெற்று, ஆயிர நாயி
 தொடுத்து நடப்பது அது? “ஆயிர நரம்பிற் றொரு பாகு - யேனை யுறுப்பு நொப்பன்
 கொள்ளே பததர ளளவு கோடமுன் தளவு-மொத்த வென்ப விருமுன் திரட்டி-வனாசா
 னெழித்தென வைத்தனா புலவா” என்ற நாடகத்தமிழ்நாய் ஆத்திரத்தாற கண்டது
 இசையிற் பெரியோன் நாரதமுனி யாகலானும், “தலமுத லாழியிற் றன்னவா தருக்கமும் -
 புலமக ளாளா புரிநப பாயிரம் - வலிபெற்றத கொடுங் வாக்கமும் பேரிபாழம் - செல்வு
 முறை பெல்லாரு செலக்கவிர றெறிந்து-நாரத தீதக் கேளவி துணித்து” என்ற பெருங்
 கதை பென்னும் உதயன நாவியத் துரைத்தனா ராகலானும், பேரியாழ் முனிவர
 னுக்கே பொருந்தியதா மெனக

(கங)

முனிவா வமிசமுரைத்த அத்தியாய முடிபற்று

ஆகத் திருவிர்த்தம்—7 பக

பதினாண்காவது

தக்கணச் சபித்த அத்தியாயம்.

அந்தாவது தக்கனது சந்தங்களின் வாலாற்றைக் கூறி, பருவரசு மரபு சொல்
 லைந்தார தக்கன சிவபெருமானா சபிக்கப்பட்டு பாலில்து மாநுட வேந்தருப் பிறந்த
 சரித்ததைக் கூறிய பாகம்

அறுசீர்க் கழ் நெடிவடி யாயிய விரந்தம்.

அலங்கிலேவேற் சவாயம்பு மதுவென்போன் சதருபையாக மேவி
 பிலங்குபுகழ்ப் பிரியவிர தனைபுகழுந் தானபா தனையாய் கன்னா
 வலங்கெழுதோ னுத்தான பாதனியுற துருவனையுண் மகிழ வினா
 அலங்கியசம் புனைவண்ணது தானியனைச் சிட்டனைய, துருவ வினா

(இ-ள்) அலங்கு இலை வெல் சவாயம்பு மது என்டோன் = அசைகின்ற இலை
 போன்ற வேலாயுதத்தை யுடைய சவாயம்பு மது வெனடவன், சதருபை ஆகம் மேவி=
 சதருபை யென்பவனின் மாப்பினைப் புலவி, புகழ் இலங்கு பிரிய விரதனை=காத்தி விளங்
 கும பிரியவிரதனையும், புகழ் உத்தான பாதனை என்னுன்=காத்தியை யுடைய உத்தான
 பாத நென்பவனையும் பெற்றனன், (அவருள்) வலங்கெழுதோன் உத்தானபாதன்=
 வெற்றி பொருந்திய புயங்களை யுடைய உத்தானபாத நென்பவன், இயல் துருவனை உள
 மகிழ என்னுன்=அழகின் மிக்க துருவன் என்னும் புத்திரனை மனங்கொட்டிபுறட் பெருமை,

ஆ துருவன் = அந்நகர துருவனென்பவன், துலகிப சம்புவை 'மண்ணது = பிரகாசிக்ருஞ் சம்பு வென்பவனோ விவாகஞ் செய்து, தானியனை சிட்டனை 'என்றான் = தானியனையுஞ் சிட்டனென்பவனையும் பெற்றனன் என்க

உத்தனன் பாதனுக்குச் சுருசி, சுரீதி யென்று இருமனைவிய நிருமதனா அவருள் சுருசி யிடத்திற னுள் உத்தான பாதன் அதிக பற்றுடையவன் சுருசிக்கு உத்தமன் என பவனும், சுரீதிக்குத் துருவ னென்பவனும் பிறந்திருந்தனா ஒருநாள் உத்தமன் றன் துகை தொடையி லிருக்கத் துருவனு மவனறொடையி லேறி யிருந்தனன் அது கண்ட சுருசி யென்பவள பனங் கொதித்துத் துருவனே! அவா தொடையில் என் புத்திரனுடன ஓயாக விருத்தறகு நீங்கும்தவனலையே ஆதலின் இறங்கக்கடவை யென்று மொழிந்தது கேட்ட துருவன் தமதையின் முகத்தைக் கண்ணீர் சொரிந்து பார்த்தான் தமதை சுருசி மீது கொண்ட மோகத்தினாலே சிறிது மிரக்கமின்றி வாளா விருத்தனோக்கி யழுத்திது ழாய்பார் சார்ந்தான் அவடரு நிகழ்ந்த வெல்லாற கூறித் துகழும் நானமும் மாணமும் ஒருங்கு பிடித்து மனத்தை யலைபத் தன்னுளக் கருந்தை யனைக்குத் தெரிவித்து, கௌ சிகமுனிவாபாற சென்று உபதேசம் பெற்றுத் தவஞ் செய்கான் தவநிலையில் வியாபக பரமடொருள் அவனுளத்திற குழிகொண்டிருந்த விசேடத்தால் இடக்கலைத் துக்கி நின்ற போது பூமியின் வலப்பாகமும், வலக்கலைத் துக்கி நின்ற போது பூமியினிடப்பாகமும் தாழ்ந்தது பாதத்தின் அங்குட்ட விரலை யுன்றும் போது தன்னிடத்துள்ள பொருள்க ளோடு பூமண்டல மெங்கும் நடுங்கிற்று அதனை யறிந்த யாமதேவாகள் இரத்திரனுடன் சொல்ல அவன் தவத்திற கிடையுறாக அநேக விதநினைக்களைச் செயவித்தனன் அவைகளுக் கெல்லாற கலங்காத மனத்தை யுடையவனாய்த் தவஞ்செய்தலைக் கண்ட இரத்திராதி தேவா கள் நிருமாலிடம் முறையிட அவாதோன்றி, மைந்த! நினக்கு வேண்டிய தென்னென வினவ, அவன் உன்னதபுதுவி வேண்டு மென்றனன் திருமால் குமார! மூவுலகங்களுக் கும மேற்பட்டதாய் நடசத்திர கிரகங்க ளெவற்றுகளும் ஆதாரமாய், நூரிய சந்திராக காரக புத்தரு சுககிர மந்த மண்டலங்களுக்கும் மேலதாய விளங்கும் துருவபத்ததை யுனக் கனிந்தேம் நீடித்த ஆயுள் முத்தவிய பேறுகளைப் பெற்று நின் றுபுடனிருக்க வரந்தந் தேம என்று மறைந்தனா அவன் துருவ பத்ததைப் பெற்றமையால் துருவன் எனச் சிறப்பு பெயர்கொண்டான் அவன் புத்திராகளைச் சிவபு, பவியன் எனவுக கூறுப.(க)

எட்டானைத் தமபத்தோ டிகலபுரிதன் சயத்தமப மினிதி னாட்டுஞ் சிட்டனில விதழ்ச்சுமதி முலைதோயந்து ரிபுயிருக தேசன் விப்ரன் மாடவிழ்தாரிபுருசயன்சொல விருகலன்னென பவாபயயந்தானரிபுவும்வாய்ந்த பெடபினெயிம் பிருகதிதன் முலைதோயந்து சகஞ்சனைப் பெற்றா னன்றே

(இ-ள்) எட்டு அனை தம்பத்தோடு = அட்டதிககு யானைகளை (கட்டப்பட்ட) தூன்க ளோடு, இகல புரி தன் சயத்தம்பம் இனிதின் நாட்டிம் = பகை கொள்கின்ற தன்னு வெற றித்தம்பத்தை நிலைபெற நிறுத்திய, சிட்டன் = சிட்ட னென்பவன், இலவு இத்தழ் சமதி முலை தோயந்து = இலவ மலாபோன்ற அதரங்களை யுடைய சமதியின் தனங்களைப் புல்லி, ரிபு விருக தேசன் விப்ரன் = இரிபு விருகதேசன் விப்ரன், மாடு அவிழ் தார் ரிபுஞ் சயன் = தேன் சிவதுகிலை மாலையை யணிந்த இரிபுஞ்சயன், சொல் விருகலன் எனபவா பயந்தான் = சொல்லப்பட்ட விருகலன் என்னு மைந்து குமாரரைட் பெற்றான், ரிபுவும் = (அவருள்) இரிபு வென்பவன், வாயந்த பெடபின் ஓடும் பிருகதி தன் முலை தோயந்து = ஓர் அருகிய ஆசையோடும் பிருகதி பென்பவனது தனங்களைப் புல்லி, நன்று சகஞ்சனைப் பெற்றான் = நன்மையாகச் சகஞ்சன் என்பவனைப் பெற்றனன்.

சிட்டனென்பவன் சமதியுடனகூடி இரிபு, விருகதேசன், விப்ரன், இரிபுஞ் சயன், விருகலன் என்னும் ஐவரைப் பெற்றான். அவருள் இரிபு வென்பவன் பிருகதி

பைச் சோந்து சகஞ்சனப் பெற்றான் சகஞ்சனேடு சாவதேசன என்பவனையும் பெற்றான்
என்று சிலவிடத்துக் கூறப்பட்டிருக்கிறது (௨)

திய்த்துமிமும் வெள்வேற்கைச் சகஞ்சன மனமருட்டுஞ் சிறப்பு வாய்ந்த
வேய்த்தடந்தோட்ட புடகரணி முலைதோய்ந்து சாகஞ்சனை விருப்பி னின்ற
னேத்துபுகழ்ச் சாகஞ்சனு மனக்கிடந்து கதிரொறிகு நைமேந் தலஞ்சுல
வாய்த்தபொலம் கொடியனைய நாடுவிலை தனையினிதின வதுவை செய்தான்.

(இ-ள்) திய்த்து உயிமும் வெள வேல கை சகஞ்சனம் = தியச்செய்து பொறிகக்
கும் வெள்ளிய வேலாயுத்ததைத் தாங்கிய கையினையுடைய சகஞ்சனென்பவனும், மனம்
மருட்டிம் சிறப்பு வாய்ந்த = மனத்தை மயக்கும் அழகினைக் கொண்ட, வேய் தடம் தோள்
புடகரணி முலை தோய்ந்து = மூங்கில் போன்ற பெருமை யடைந்த தோளையுடைய புட
கரணி யென்பவனின் மனக்களைத் தழுவி, சாகஞ்சனை விருப்பின னன்றான் = சாகஞ்சு
னென்பவனை யுவகையோடு பெற்றானன், ஏத்து புகழ் சாகஞ்சனம் = அழகம் படுகின்ற
கோத்தியினையுடைய சாகஞ்சனென்பவனும், மனக்கிடந்து கதிர எறிகும் ஐது ஏத்து
அலஞ்சுல வாய்த்து = அரைப்பட்டிகை கிடந்து ஒளியை வீசுகின்ற அழகை வைத்திருக்கும்
நிதம்பத்தைக் கொண்ட, பொலம் கொடி அனைய நாடுவிலை தனை = பொற்கொடிபோன்ற
நாடுவிலையென்பவனை, இனிதின வதுவை செய்தான் = சிறப்புடன் மணந் செய்தனன்.

புட்கரணி யாவான் வருண் சந்தியிற பிறந்த வீரனப் பிரசாபதியின புதல்வி.
சாகஞ்சுன-ஆறாவது மறுவந்தரத்திற கதிர்நி நாடுவிலையாவான் வைராசன் என்னும்
பிரசாபதியின புத்திரி பொன் என்னுஞ் சொல் பொலம் என்றாய், வருமொழிக் கிளமாத
திரிந்தனை “டொன்னென கிளவி யிறுகெட முறையின - முன்னாத் தோன்றும் லகார
மகாரஞ் - செய்யுள் மருதிற றொடிய லான்” என்பனூர் நோல்காப்பிய விதியா
னமைக்க (௩)

ஐதெழிலார் நாடுவிலை யனபினொடு மலங்கலந்தா னுரு வெய்தார்
நெய்திகு வேற சுகிபூரு வககினிசுத் தியவான்குழ நில்லேற போற்றச்
செய்தவங்கடா சுத்துயமமன் சந்தத்துயமம் னுடன்திராந் திரனே யோங்கு
மெய்தருஞ்சி ரபிமனையு தபசுவியிப் பதினமரையு மினிதி னின்றான்

(இ-ள்) ஐது எழில் ஆர் நாடுவிலை = மிக்க அழகினையுடைய நாடுவிலை பெண்
பாள், அனபின ஒடு = அன்புடனே, அலங்கல் அம் தார் னுரு = விளங்குதல் கொண்ட அழ
கிய மாலையை யணிந்த னுருவும், வெய்து ஆய் நெய் திகழ் வேல் சுகி புரு அககினி சத்
தியவான் = கொடிய சினம் விளங்கும் வேலோதிய சுகியும், னுருவும் அககினிபுரு சந்திய
வாறும், குழ ஏழ் நிலை போற்ற செய் தவம் கூர் சுத்துயமம் = (கடலார்) குழப்
பட்ட ஏழுதீவி னுள்ளாரும் புசுமும்படி செய்யப் படுகின்ற தவத்திற சிறந்த சுத்தியும்
நனும், சந்தத்துயமமன் உடன் அதிராதிரான் = சந்ததியும்நனும் அதிராதிரனும், ஐங்கும
யைந் அரு சீர் அபிமனையு = உயர்ந்த அடைதற்கரிய சிறப்பினையுடைய அபிமனையுவும், தப
சுவி ஐ பதினமரையும் = தபசுவியும் ஆகிய இரந்தப் பத்துச் சந்ததிகளையும், இனிதின ன்
ன்றான் = நனமையுடன் பெற்றான்

உம-ஏ-அசைநிலைகள் அககினிபை அககினிடோமன் எனவும் வழங்குவார் நாடு
விலை யென்பாள் னுரு, பூரு, அககினி, சந்தியவான், சுகி, சந்ததியுமன், சந்ததியுமன்,
அதிராதிரன், அபிமனையு தபசுவி யென்னும் பத்து மைந்தரைப் பெற்றான் என்பதாம்.)

ஆங்கவரி னுருவென்போ னம்பலேககுங் கருந்தாங்க ணக்கி னேயி
வீங்குது. முலைபுணர்ந்திட டங்களைநா கமசனை விளங்கு வேற்கை

மோருதிரு வககிரனைக் கிரீசனைச்சா ரனைகயனை யுலப்பி னீன்ற
நியமவரி லங்கனெனபோன வேனெனனும புகழ்வேந்தையினிதினீன்றான்.

(இ-அ) ஆங்கவரில் = அவாகளுள், னாரு எனபோன = னாரு வென்பவன, அர்பு
அலைக்கும் கரு தடம் கண் ஆக்கினேயி = அம்பினையும் வென்ற கருமையுற நகன்ற விழி
களை யுடைய ஆக்கினேயி யென்பவனது, வீங்கு தட முலை புணர்மதிடம் = பூரித்துப் பெருக்த
நனங்கொட் தழுவி, அங்களை நல சமனசனை = அங்கனையும் நல்ல சமனசனையும், விளங்கு
வேலகை ஒங்கு திறல் உககிரனை = பிரகாசிக்கின்ற வேலாயுதத்தை யேந்திய கைகளை
யுடைய மிக்க வலிபமைந்த உககிரனையும், கிரீசனை சாரனை கயனை உவப்பின ான்றான் =
கிரீசனையும்; சாரனையுங் கயனையும் மகிழவுடன் பெற்றான், நாகு இவரில் = இவ்விடத்திற்
கூறப்பட்ட இவர்களுள், அங்கன எனபோன = அங்கன என்பவன, வேனென எனும் புகழ்
வேந்தை இனிதின் ான்றான் = வேனெனெனனுங் கொதி யுள்ள வரசனைப் பயனுண்டாகப்
பெற்றான்

ஆக்கினேயி = அக்கினியின்மகன் அங்கன மிருத்தலின் புத்திரியான சந்தையைக்
கூடி வேனனைப் பெற்றனன் என்பதாம் (இ)

அரச விழுங்கி வாய்காயந்த வயிலவே னுழவன வேனெனபோன
கரைகொன நிரங்கு கடல்வலய முழுது மகவான கன்றாக
விரிப பொருள்க ளீனத்தினையும் பாலாயக கறந்தின னுயிர்புரந்த
பிருது வென்னு மணிமவுலிப பெரியோன தனைப் பெற்றனனூல்

(இ-ங்) அரச விழுங்கி வாய்காயந்த அயில வேல உழவன = (1) அரசர்
களை விழுங்கி (பின்னரும் அவா கிடையாமையால்) வாய் வற்றிய கூரிப் வேலாயுதத்தைத்
தாங்கும் பொருதுவனாகிய, வேன எனபோன = வேனென என்றும் அரசனானவன், கரை
கொன்று இரங்கு கடல் வலயம் முழுதும் = கரையை யழித்து இரங்காரிமருள் சமுத்திர
வட்டமாகிய 'புதிதேவியை' (பசுவாகவும்), மகவான கன்று ஆக = இவ்விதனைக் கன்றாக
வங்கொண்டு, உரிப் பொருள்கள் அனைத்தையும் பால ஆக கறந்து = அதுபவித்தும் சூரிய
பொருள்க் கெல்லாவற்றையும் பாலாகக் கறந்து, இன் உயிர்புரந்த = இவிய வுயிர்களை
பாதுகாத்த, பிருது என்னும் மணிமவுலி பெரியோனை = பிருது என்னும் பெயரை
யுடைய இரத்தின கிட்ட மணிந்த பெருமையிற் சிறந்த நரேந்திரனை, பெற்றனன் = பெற
நனன்

வேனனின் வலக்கைபைக் கடைந்து பிருதுலை யுண்டாகிய சரிதமாவது—வேன
னென்பவன் மாதாமகனை மிருத்தலின் றோடத்தால் ஞானம் தவம் யாகமுதலிய புண
ணியச் செய்கைகளை யொருவருஞ் செய்யக் கூடாதென்று வுலுநாபித்தனன் அதனைய
நிறந் இருடிகள் பறபல புத்திகளைச் சொல்லியுங் கேளாமையால் அவாக்குக் கோபமுண்டு
தருபயியிலு லடித்தனா அரசனால் அரச னுயிர்த்துறக்கச் சனங்க ளொருவரை யொருவா
வருத்திப் பொருளை யடக்கிக்கத் தொடங்கினர் அதுகண்ட விருடிகள் அரசனில்லாபையா
லன்றோ இத்திங்குகள் லோந்தன வென்று வருத்தமுற்ற அரசு செய்ய ஓர் புத்திரனமித்
தம் வேனனின் தொடையைக் கடைந்தனா அதிலிருந்து கருகிறமுடி, விகாரமுடிமும்,
குறுத்த சரிமுடி கொண்டு ஒரு மனுடன் தோன்றி, நான் என்னசெய்ய வேண்டுமென்று
முனிவரை வினாவு, அவர்கள் (விவீதி) உட்காரு என்றனா அதனால் அவன் நிவநாதன்
என்னும் பெயர் பெற்றனன் அன்றுமுதல் நிடாதா என்னு மொருவரைக் காதி யுலகத்தி
லுண்டாயிற்று பின்னர் வேனனுடைய வலக்கைபைக் கடைந்து அக்கிணைப் யுண்டாக
கிப் பிரமனைக் குறித்து யாகஞ் செய்ய வந்தின்று பிருது தோன்றினன் அந் உககிரந்

தின சுத்தியா காலத்திலே சூதனும் மாகதனும் பிறந்தனா இங்ஙனமாகப் பிருதுமன்ன
னரசாட்சியைக் கைக்கொண்ட போது பிரசுரக் கௌலாரும் வந்து, அரசனே! பூமி
தேவி நுத்தத்தை பிறந்தமைபால ஓஷதிகளைத் தனக்குள்ளே யிழுத்துக் கொண்டன
அதனால் ஆகாரமின்றி வருந்துகின்றோம் என்று முறையிட்டனா. அப்போது கேட்ட பிருது
ராசன் கோபங்கொண்டு அசனவ மென்னும் விலலையுடைய பாணைகளைப் பிடித்துக் கொண்டு
பூமியின்மேல் சென்றதான பூமிதேவியானவள் பயந்து பசுரபதத்தைத் தரித் தோடி-
னள் இவளும் பின்னொடர்ந்து வருவதை யறிந்த பூமிதேவி என் பிராணனைக் கொல்லா
மல் விடவேண்டு மென்று அபயமிட்டு, அரசனே! ஒரு கணை யுண்டாகக் கொடுப
பையேல் ஓஷதிகளை யெல்லாம் பாலாக கொடுப்பே னென்ன, அரசு சதற்கிசைந்து இம்
திரை சந்திரன் முத்தையினோரைக் கன்றுகளாகி, ஓஷதிகளை யெல்லாம் பாலாகக் கறந்து
வேண்டிய வளங்களைப் முண்டாக்கிப் பூமிதேவியையுங் கொல்லாமல் முன்போல வைத்
துக் காத்தான். அதனால் பூமிக்குப் பிருதிவி யென்ற நாம முண்டாபிற்று என்பதாம்.
பிருதுராசனுக்கு வைவியன் எனவும் பெயர், வேனனுடைய மகனாதலின். (௬)

அன்னோன வேள்விச் சாலேதனிற் காத்த நவிலவா னமுனேமி
முனேனே சூத முனியாகப் போந்தா னென்பா முதுக்குறைந்தோர்
பைநநா கத்தின் கதிப்பொழியு நெற்றிக் கிடந்த பாரேமுந்
தனனோ ராணை தனிசெலுத்தும் பிருது மாழகி யிவைசாற்றும்.

(இ-ள்) அன்னோன வேள்விச் சாலே தனிற் = அந்தப் பிருதுமன்னனது யாகசாலையி
னித்தது, காத்த நவிலவான் = புராண சரிதங்களைச் சொல்லுமாடி, அமுல நேமி முன
னோன = வெப்பநு செய்யுஞ் சககராயுதத்தை யுடைய திருமால், சூத முனி ஆக போந்
தான் = சூதமுனி வடிவு கொண்ட தோன்றினா என்று, முதுக்குறைந்தோர் என்பா =
அறிவுடையோர் கூறு நிற்பா, பை நாகத்தின் கதி பொழியும் நெற்றி கிடந்த ஏழு
பாரும் = படங்களை யுடைய ஆதிசேடனது ஒளியைக் காலுவின்ற தலைபிற நகைய ஏழுலகவ
களி னிடத்தம், தன் ஓர் ஆணை தனி செலுத்தும் = தனது ஒப்பற்ற சென்கோலைப் பொது
வின்ற நடத்தும், பிருது மாழகி இவை சாற்றும் = பிருதுராசன் வருத்த முறறு இவற்
றைச் சொல்வான் (௭)

மழலைத் தீஞ்சொற் கிண்கிணிக்கான் மைந்த ரிலலா வரசாட்சி
விழையே னென்னா வலங்குளைய சிங்கா தனமவிட் டுழிந்தேகி
மழைவீழந் துறங்கு நெடுங்குடுமிக கோவாந் தனமால் வரையெய்திக்
கழையா லானின் கணங்குவித்த கண்ண பழிச்சித் தவம்புரிந்தான்.

(இ-ள்) தீம் மழலை சொல்கிண்கிணிகால் = இனிமை யாகிய சூதலைச் சொற்களை
யுஞ் சதங்கை புனைந்த காலையு முடைய, மைந்தா இல்லா அரசு ஆட்சி = புத்திரரிலலாத் அரசு
சரிமையை, விழையேன என்னு = விரும்ப மாட்டே னென்று, அலங்கு உளைய சிங்கா
தனம் விட்டு இழிந்து = விளங்காநின்ற பிராமயிரினை யுடைய சிங்கத்தாற் குங்கப்படு
கின்ற ஆசனத்தி னின்றும் மிறங்கி, ஏகி = (நகரத்தை விட்டு) சென்று, மழை வீழ்ந்து உறங்
கும் நெடு குடுமி = மேகம் படிந்து துஞ்சு கின்ற நீண்ட சிகரங்களைக் கொண்ட, மால்
கோவர்த்தனம் வரை எய்தி = பெரிய கோவர்த்தன மென்னு மலையை யடைந்து, கழையால்
ஆனின் கணம் குவித்த = வேயங்குழலாற் பசுக் கூட்டங்களைத் தொகுதி செய்த, கண்ண
பழிச்சித் தவம் புரிந்தான் = கண்ண மூர்த்தியை (நினைத்துத்) குதிசெய்து தவத்தைச் செய்
தனன்.

குழலிசை யாழிசையினு மிக்க இனிமை பயப்பது மழலை யாகவின “மழலைத் தீஞ் சொல்” என்றான் இங்ஙனமே “குழலினிது யாழினி தென்பதம் மக்கண-மழலைச்சொற கோ தவா” என மாதானுபங்கியும், “கொன்ன கலையின றுறையனைத்தாந் தோய்க் தாது - மென்ன பயனுடைத்தா மின்முகத்த - முன்னம், குறுகுதலைக், கின்னினிக்காற கோமக்கள் பால்வாய்ச் - சிறுகுதலை கோச் செவி” என நாவெண்பாவாரும், ஓதி யருளினர் மகப்பேற்றின் சிறப்பைப் படைப்புப் பலபடைத்துப் பலரோ னெனு-முடைப் பெருந் செலவ ராயிஹ மிடைப்படக-குறுகுறு ஈடாகு சிறுகை நீட்டி - யிடநிடு தொட்டுக் கொல்புந் தழிந்து-நெய்யுடை யடிசின் மெய்பட விதிர்ந்த-மயக்குறு மக்களை யிலலோ-பயக்குற, யிலலோகாம் வாழு நானே” எனப் புறநானூற்றினும், “உயாருடி நனியிற் றோனற லுணமி லியாக்கை யாதன - மயாவது கழிந்த கேனலித் தனமையால் வல்ல ராநல-பெரிதுணர் வறிவே யாதல பேரறந கோட லென்றும் - கரிதிவை பெறுதல கூடா பெற்றவற் மக்க ளென்பார்” என வரையாபதியினும், உகது நீர்க்கட லுமித்தபார் முழு வது மொருங்கே-வந்து தாடொழு மாசியல் வன்னெலாம் பெறினு-மிநதி ராதியர் பெரும் பதந் திருக்கைபெற நிழலு மைந்த ரினறியே வாழுவது வாழவுமற நனறே” எனப் பிர மோத்தர காண்டத்தும், ஏனையவற்றும் இயம்பியவா னறிக

(அ)

இழுக்கு தேற்ற செஞ்சேற்றிற பெடைவண டெய்கிச சேவன்முனம்
வழுக்கி வீழ்ந்து ஈனெய்தும் வண்டா மரையாள புணராமாப
செழுக்கக தனனி னிகரிலலா வரச னுஞ்றறந் தவநோக்கிப்
பழுத்த கனிவின டமுதுருக்கும் பாணமை போல விவைபுரைப்பான

(இ-ள்) பெடை வண்டு = பெண் வண்டானது, இழுக்கு தேறல் செம் சேற் தின்னாககுந் குணம் வாய்ந்த தேனூகிய செந்நிறச் சேற்றின்கண, சேவல முனம் வழுக்கி வீழ்ந்து=ஆண வண்டின் முன்னர் வழுவி விழுந்து, நான் எய்தும் வண் தாமரை யாள் புணா மாபன்=வெட்க மடைந்த கிடமாயுள்ள வளவிப் செந்நாமரைப் பூவின் க ணிருக்கு திருமகள் நாயனாகிய விட்டுணுமாத்ரி, ஒழுக்கம் தன்னில் நிகர் இல்லா ஆர சன உஞ்றறும் தவம் நோக்கி = அறவொழுக்கத்தி லொப்பில்லாத பிருது மன்னன் செய யுந் தவத்தை யறிந்து, எய்தி = (ஆவற்கு முன்) தோன்றி, பழுத்த கனி வினடு=முதிர்ந்த பழம் வாய்விட்டு (வெடித்து) அழுது உருக்கும் பாணமை போல=அமிரத்ததைப் பொழி யுந் தனமை போல, இவை உரைப்பான்=இவற்றைக் கூறுவார்

(க)

பாற்றி னூட்டனவெந் கழுதுதொடா பரிதி வேலோய் பன்னெடுநா
ளாறறந் தவங்கண் டென்கிழந்தே மழுதுங் கனியுந் தனிசுலவி
பூற்று'மழலை மொழிச்சிறுவ ரிருவா தநதே மெனவோதிக
கோற்றேன குதலைச் செழுங்கமலை கொழுநன மறைந்து சென்றனனல்.

(இ-ள்) பாற உடன வெந் கழுது தொடர் = பருந்துகளோடு வெவ்விய பேய் களுந் சூழ்ந்து திரிகின்ற,பரிதி வேலோய்=சூரியனைப் போன்ற வேலெந்திய மன்னனே, பல நெடு நாள் ஆற்று தவம் கண்டு=பறபல நாளாக நீ செய்யுந் தவத்தை யறிந்து, உளம் மகிழ்ந்தேம்=மன வுலகை யுற்றேம், அழுதும் கனியுந் தனிசுலவி ஊர்றும்=தேவாமிர்த முந் (கற்பக) கனியு மொருங்கு சேர்ந்து துளித்தாற்போல, மழலை மொழி சிறுவர் இரு வா தநதேம்=குதலைச் சொற்களை வசனிகின்ற புத்திர ரிருவரை யளித்தேம், என ஓதி= என்று சொல்லி, கோல தேன் குதலை = கொடபுத் தேனை யொத்த (இனிய) மென் சொலலை யுடைய, செழு கமலை கொழுநன் மறைந்து சென்றனன் = செழுமை யாகிய தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கு திருமகனுபகன் கரந்து போயினர், இன் ஆல் சாரிபைகள்

மழையி னுதவுங் கொடைதடக்கைப் பிருது வென்னும வாள்வேந்த
னழகு முலையுஞ் சுமக்கலா திருகு மிடையந் தாத்தாநைக
கழைமென் பசுநதோ ணலனுகாநது தானன சிகண்டி தமைக்கண்டா
னிழைவே யந்நாந் தானனவிந் தான னெனுஞ்சேய தனையினுன.

(இ-ள்) மழையின் உதவும் கொடை தடக்கை = மேகத்தைப் போற் கொடுக்குங்
கொடை வாய்ந்த பெருமை யாகிய கையினிடத்து, வாள் பிருது என்னும் வேந்தன் =
வாளேந்திய பிருது வென்னு மரசன், அழகு முலை சுமக்கலாது = அழகிய தனபாரத்தைத்
தாங்கமாட்டாது, இடுகும் இடை அந்நாத்தானை = தேய்ந்த மருங்கினை யுடைய அந்நாத்
தான் என்பவனது, கழை மென் பசுநதோள் நலன் றுகாந்து = மூங்கில்போன்ற மெல்லிய
பசுமையாகிய தோளினபத்தை யாடந்து, தானன சிகண்டி தமை கண்டான் = அந்நாத்
தானன சிகண்டி யென்னும் புத்திரர்களைப் பெற்றான், (அவருள்) இழைவேய அந்நாத்தா
னன் = ஆபரணங்களை யணிந்த அந்நாத்தானன் என்பவன், அவிர்த்தானன் எனும் சேய
தனை ஈன்றான் = அவிர்த்தானன் என்னும் புத்திரனைப் பெற்றான்

பிருது : மன்னன் அந்நாத்தானன், வாதியென்னு மிருபுளினங்களைப் பெற்றான் என
றும், அவருள் அந்நாத்தானன் சிகண்டியென்னும் பெண்ணைச் சோந்து அவிர்த்தான
னைப் பெற்றா னென்றும், வேறோர் புராணம் விளம்பா நிற்கும் முலையும்-உம, சாரியை.
என்பன—ஐ, உருபு மயக்கம் (கக)

ஒன்னா மகளிர் கலன்கழிப்ப வொளிறும் வடிவா னுறைகழிக்கும்
பொன்னரத்தநதோர். சிகண்டியென்போன் பொருவிலசீலன் மனைப்பயந்தா
ன்னனே லிமய வரையடைந்து கங்கை யாழறி னகனகரையின்
மின்னு கதிரோன் மண்டலத்தின் விருப்பி லீசன னுளபோற்ற.

(இ-ள்) ஒன்னர் மகளிர் கலன்கழிப்ப = பகைவரது மனைவியா (தந்தம்) மங்
கிலியத்தை நீக்குமபடி, ஒளிறும் வடிவா னுறை கழிக்கும் = பிரகாசிக்கூடிய வாளா
யுத்ததை யுறையினினது மெடுத்ததருவும், பொன் ஆர தடம் தோள் சிகண்டி என்போன் =
வீரலகசுழி குடிக்கொளப் பெற்ற பெரிய புயங்களை யுடைய சிகண்டி யென்பவன், பொரு
இல் சீரிலை பயந்தான் = ஒப்பிலலாத் சீரிலன் என்பவனைப் பெற்றான், அன்னேன் = அச்
சீரிலன், மின்னு கதிரோன் மண்டலத்தின் விருப்பில் = ஒளிருகின்ற சூரிய மண்டல பத்
தியை உடையும் இச்சையிலை, இமயம் வரை அடைந்து = இமய மலையைச் சாரந்து,
கங்கை ஆற்றின் அகன் கரையின் = கங்கை நதியி னகன்ற நீரத்தின்க ணிருந்து, ஈசனா
தான் போற்ற = சிவபெருமானது திருவடிகளைத் துதிக்க

ஒன்னர் = ஒன்றாவர் மகளிர் அணிகளுட் சிறந்தது மங்கல வணிபாதலின் கலன்
என்பதற்கு மங்கலியம் என்றும் சீரிலன் = மல்லொழுக்கமுடையவன் இது முதலிரண்டு
குளகம் எல்லா விடுமபையினுங் கலன்கழி யிடுமபை பெரிதாவின் விதந்தன்ன அதனை
“மக்க ளிழந்த விடுமபையினு மனையா ளிழந்த விடுமபையினு - மிக்க விடுமபை யோவாத்
விதவை யிடுமபை யெனவினவித் - தக்க வதனா லெனகமுத்திற ளுலி நீதந் தருளெனது-
தொக்க மணிநீண் முடியானைத் தொழுது பின்னு மிலை சொல்லும்” என்றா பிறரும். (1)

பால வெண்ணீற் றொளிபழுத்த சுவேதாச் சுவனும் பாசுபதன்
சால வருமா தவம்புரியு மரசன் முன்னாத தானனுகி
மாலோ வீசன னுள்போற்றி வரம்பெற நன்னீன் டரம்பொருத்
வேலோ யெனனத் துறப்பித்து விழுமா மறையு மொ ன்றுறைத் து. 111.

(இ-ள்.) பாலம் வெள் நீறு ஒளி பழுத்த=நெற்றியின்கண் வெள்ளிய திருநீற்றின் விளக்க மிகுத்த, சுவேதாச்சுவன் ஆம் பாசுபதன் = சுவேதாச்சுவ னென்னும் பாசுபத சமய முனி யொருவர், சால அரு மா தவம் புரிபும அரசன் முன்னா அணுகி=நெடுகளாக அரிய பெரிய தவத்தைச் செய்கின்ற சசிலன் முன்னாச் சென்று, அரம் பொருத வேலோய் = அரத்தால அராவப்பட்ட வேலெந்திய அரசனே, ஈணி = இவ்விடத்தில், மாலோன ஈசன் தாள் போற்றி=பெருமைபை யுடையராய சிவபெருமானது திருவடிகளை (யானும் முன்னா) வழிபட்டு, வரம் பெற்றனன் எனன் = (மேலாய) வரங்களைப் பெற்றனனென்று கூறி, துறப்பித்தது=(உலகப் பற்றுக்களை)விடுவித்தது, விழு மா ஒன்று மறை யும் உரைத்தான்=சிறந்த பெருமை யுடைத்தாய ஒரு மந்திரத்தையு முபதேசித்தனா

பாசுபதம் - அகச்சமய மாறனு ளொன்று அத னிலக்கணத்தைப் பின்னர் வரும் உத்தரகாண்டக்கண் செவ்வனே விளக்குதும் மாலோனீசன்-என்பதனைத் தவறுதவனாகக் கொள்ளலுமாம் மறை = இரக்கிப் பொருளுடையது, மந்திரம் “நிறைமொழி மாந்த ராணையிற் கிளந்த - மறைமொழி தானே மந்திர மெனப் ” என்றா ஆசிரியர் தொல் காப்பியனும் துறப்பித்தலாவது அகடபுறப் பற்றுக்களை வெறுப்பித்தல். (கந)

அருமா மறையா லுள்ளதெருளுந் தன்னே னுக்குத் தவம்புரிந்தான
மருடா கேள்வி யறித்தான் னெவபோ லுலக மகிழ்தாங்கப்
பெரியோ ரேத்தும பிராசினப் பருகிச் செனபோன தனைப்பயந்தான்
நெருளா லவனுங் கடலுயிர்தத் தெரிவை முலையிற் றினைத்தனனா.

(இ ள்) அனனோன்=சசிலன், அரு மா மறையால்=அரிய பெருமையை யுடைய மந்திரோபதேசத்தினால், உளம் தெருள் உறறு = மனத் தெளிவடைந்து, அங்கு தவம் புரிந்தான் = அவ்விடத்திலே யிருந்து தவத்தைச் செய்நனன், மருள தீர் கேள்வி அவிர்த தானன் எனபோன = மயக்க நீங்கிய கேள்வி யறிவுள்ள அவித்தான னெனபவன், உலகம் மகிழ் தாங்க = உலகத்தார்க்குக் களிபெருக, பெரியோர் ஏத்தும் பிராசின பருகிச் செனபோன் தனை பயந்தான்=உயர்ந்தாராற் புகழப்படும் பிராசின பருகிச்சு எனபவனைப் பெற்றனன், அவனும்=அப்பிராசின பருகிச் செனபவனும், தெருளால் = தெளிவுடனே, கடல் உயிர்தத் தெரிவை முலையில் தினைத்தனன்=முத்திராறு பெறப்பட்ட பெண்களின் நனைகளிற் றேயந்தான்

உவிரத்தானன் அக்கினியின் குமரிபான் திஷ்டனை யென்பாளைச் சோரந்து பிராசின பருகிச்சைப் பெற்றன னெனக் முதல் சிறப்பி னிமித்தம் பிராசினபருகிச்சைக் கூறின னேனும், அவனுக்குத் துணைவராகச் சுககிரன், கபன், கிருட்டிணன், விசயன், அகிஷன் என்னு மைவரையும் பெற்றா னென்றுயத்து உணாக பிராசினாகிரங்களுள் தருப்பை களைப் பூமி பெய்கணும் பரப்பி எககியங்களைச் செயதமையாற் பிராசின பருகிச்சு எனப். அவன் சமுத்திரன் பெற்ற மகளாகிய சாவன்னி யெனபவனை மணஞ் செய்தான் அது “தெனடினைக் கடலைப் புணர்ந்து சாவன்னி யெனாம்கடனைச்சிறந்த தளித்தாளா-விண்டவன் புகழ்ச்சோ தருபிரா சின பருகிச்சின் விரைப்புய மனைது” எனனுந் சைவ புராணக் கூற்றி னறிக் சுவாணை யென்று மிவட்குப் பெயருணடு தினைத்தனன் எனனும் வினை முற்றினை யெச்ச மாககி வருந் செயபுளொடு முடித்தனுமாய். (கசு)

இமையோர் பரவும் புகழ்ப்பிரசே தசராம பெயரி னொருபதினம்
தமையாக் களித்தா னமமைந்தா பதினம் தாமும் தவலருஞ்சீ
ரமையார் தடந்தோண மாரிடையை யன்பின் வதுவை யாற்றிநுறும்
குமுதச் செவ்வாயப் புத்தமுதங் கூட்டுண டமர ரென்குகளித்தார்.

(இ ள்) இமையோ பரவும் புகழ பிரசேதசா ஆம் பெயரின் = தேவரானுந்
துதிக்கப் படுகின்ற கிர்த்தியைக் கொண்ட பிரசேதசா எனலும் பெற்றான், ஒரு பதின்
மா தமை ஆங்கு அளித்தான் = பத்து மைந்தர்களை யட்பொழுது பெற்றான், அ மைந்தா
பதின்மா தாமும் = அந்தப் புத்திரர்கள் பதின்மரும், தவல அரு சோ அமை ஆர தடம
தோள் மாரிடைபை=கெடுதி லிலலாத சிறப்பினை புடைய மூங்கில போலும் பெரிய தோளி
னைக் கொண்ட மாரிடை என்பவளை, அன்பின் வதுவை ஆற்றி = அன்புடன் விவாகஞ்
செய்து, நறு குமுதம் செம் வரய புது அமுதம் = நறிய வாழ்வுப் புப்போன்ற சுவைந
வாயினினை றாறும் புதிய அமிரதத்தை, கூட்டு உண்டு = சோத்துப் பருகி, அமரா என்
களித்தாள்=தேவா போலப் போக வின்பங் கொண்டனா

பிராசீன பருகி-சென்பான சாவனனி யென்னும் பெண்ணைச் சோகது பிராசேத
சர் எனலும் பத்துப் புத்திரர்களைப் பெற்றான் பின்னா அவர்களைப் பாடித் தமைந்தா
காள்! சிவபெருமானை நினைத்துத் தவருசெய்து பிரசைகளை விருத்தி செய்யுங்க ளென்று
கூறப், பிதாவின் சொற்படி யவாகளும் பதினாயிரம் வருடஞ் சமுத்திர சலத்துணை மூழ்கி
யருந்தவங் கிடந்து, சிவபெருமான நிருவருளைப் பெற்று வர, பிதா நாரத முனிவரின் உப
தேசத்தால் அரசு துறந்து சிவஞான நிடடையி லமர்ந்திருந்தான் அப்போது அரசனின்
மையால் மழை குறைந்து குழிகள் பயித்த தொழில் செய்யா ராயினர் அதனால் மரங்க
ளெல்லாம் லிணைகள் வியாந்து கிளைத்துப் பூமியை மூடிவிருந்ததைக் கண்ட பிரசேதசா
கள் கோபங் கொண்டு தங்கள் முகத்தி னினதும் வாயுண்டாயும் அகலினையு முண்டாக்கி
அவைகளை யெல்லாம் முரிப்பித்து எரிப்பிரிகக், அகலினிச் சவாலையால் நடத்தித் திரை
கள் நலிவதை நோக்கிய சந்திரன் அவர்களைத் தடுத்தது, விருக்கங்களுக்கு முங்கட்குஞ் சந்தி
செய்கின்றே நென்று தான் வளர்த்து வந்த மாரிடைத் (மாரிடை) என்னும் கண்ணியை
மனைவியாக கொடுத்தா ளென்க

மாரிடையின் சரித மாவது - கண்டு வென்னும் முனிவர் கோமதி நதிக்கரைவீத்
றவரு செய்ய, அத்த கிடைபுறக் விந்திரன் பிரமீலோசை யென்னும் தேவமகனை யனுப்பி
னன் அரம்பை யங்கனே சென்று முனிவனை மயக்கி, சொள்ளாயிரத் தேழியாய்மும்
ஆறுமதியும் மூன்று தினமும் அவனுடன் போகப் புரிந்து கருப்ப முற்றனை இவள்
சூதறிந்த விருடியுறர் வெருண்டு துரத்தினாராகத் தேவலோக நோக்கி யோடுகின்றாள்
கருப்பங் கலங்கி மயங்குகா றேறும் வியாவையா பொழுக வலுறை மரங்க டரித்தன.
அவை வாயுவாற சோக்கப்பட்டுச் சந்திரனால் வளாகப்பட்டி மகவாயுத் தோன்றின் அம்
மகவே மாரிடை யென்பபடுவள இவளை விருக்கங்களைச் சந்தி செய்யப் பொருட்டிச் சந்திரன்
கொடுப்ப மன்றல செய்து கொண்டனா என்று புராணங் கூறிற்று (கரு)

களிக்கும் வேந்த ரொருபதினமாக் கலந்து கடவு ளருங்கமழிப்
றுளிக்குந் தேனாரா நறுங்குந்த நுவாவாயத் தீஞ்சொன் மாரிடையாய்
களித்தா டககன் றனைமகவா யென்னு மவனின் மிதித்ததெவன்
மெளித்தனை மிரைத்தி யெனலோடுந் திருமா லெனை யுரைசெய்வான்.

(இ-ள) கடவுள் ஒரு கற்பின = தெய்வத் தன்மை பொருந்திய ஆரிய கற்போடு,
தேன துளிக்கும தா நறு கூந்தல் = தேன சிந்தும் பூமலை யணிந்த வாசனை யமைந்த
அளகதையும், துவர் வாய்=பவளம் போன்ற வாயினையும், தீம் சொல் மாரிடை=இனிய
சொற்களைப் புடைய மாரிடை யென்பவள், களிக்கும் வேந்தா ஒரு பதின்மர் கலந்து=
தருகக் முற்ற பிரசேதசர் என்னும் அரசர் பதின்மரையுஞ் சோகது, தக்கன் தனை மகவாய
அளித்தான் எனலும் = தக்க னென்பவனைப் புத்திரனாகப் பெற்றான் என்று சொல்லு
தலும், அவன் ஈனடி உதித்தது எவன் = (பிரமா வணகியே சோகதுள்ள) தக்கன் இவ்

உட்தப பிறந்து எயாடி, ஈண்டு தெளித்து உரைத்தி எனலும் = இப்பொழுதே தெளிவு படுத்திச் சொல்லி யருள வேண்டுமென்று (இந்திரனுதியர்) வேண்டிதலும், திருமால் அதனை உரை செய்வான் = கூரம் மூர்த்தி கூறுவா ராயினா.

பத்துப் புருடரைக் கலந்தானைக் கடவுளருங் கற்பின னெனக் கழறினமை சிறந்தனரே வென்றி, சிறந்த தெனக் எனனை? விவாக காலத்து அக்கினி முதலிய சாட்சிகளால் அப்பதின்மரும் ஒரு மணவாளன டோன்று நியமிக்கப்பட, அவனும் ஆண்டக கொருவராச சோரது, அவ்வவரிடத்தும் ஒரு படித்தாய் நீங்காத அன்பு வைத்து இல லொழுக் கியன்று ளாகலின் இங்ஙனமே ஐம்புலனகள் போல வைவரையுங் கொண்ட திரௌபதியையும் அருந்தி நிகர்த்த பெருங் கற்பான் என்று மாபாரதத்தும் பேசப் பட்ட தறிக் தம்மிச்சை வயத்தாற் சேறலினி டுரிமையிற் கூடலொப்பாகும். (கக்)

கடவுட் பொன்னங் குடுமிநெடுங் கயிலை வரையி னமராதொழ்வுடலக கண்ண னொடுநகக னுவப்பி னெயதி முககண்ணே முடியின் வணங்க வவாக கியன்ற முகம் னேடு மருளபுரிய விடைகொண டேகித தத்தமது பதியின் விரைவிற சென்றடைந்தா||

(இ-ள்) தக்கன = தக்கனென்பவன், உடலம் கண்ணன் ஓடு = சரீரத்திற் கண்களை யுடைய இந்திரனுடன், அமராதொழ்வு = தேவர்கள் வணக்கி வர, கடவுள் பொன் அம் குடுமி நெடு கயிலை வரையின் = செய்வத தன்மை பொருந்திய பொன்மயமான அழகிய சிகரங்களை யுடைய நீண்ட வெள்ளி மலையி னிடத்து, உவப்பின் எயதி = மகிழ்வுடன் சென்று, முககண்ணே முடியின் வணங்க = திரிநேத்திர ராகிய சிவபெருமானைத் தந்தலை தாழ்த்திப் பணிய, அவர்க்கு இப்பன்ற முகமன ஓடு அருள உம் புரிய = (பெருமான) அவ வவர்க்குத் சூருந் உபசார மொழிகளுடன் நிருவருளையுஞ் செய்ய, விடை கொண்டு ஏகி = (அவரிடத்தி னின்று) ஆதாமதி பெற்று நீங்கி, தம் தமது பதியின் விரைவின் சென்று அடைந்தா|| = தங்கள் தங்கள்து நகரத்திலு வேகத்துடன் டோய்ச் சேரத்தனர்.

இந்திரற்கு உடலத்தில் ஆயிரங் கண்கள் வந்தமை கௌதம விருடியின் மனைவியாகிய அக்லிகை மாதின் கற்பித்த காரணத்தால் எனக். அதனை “சின்றவாசவன் முகத்தினை நெடுந்தவ னேகி - யின்று சாமபலசெய் திடுகுவு னிறதிர னு - யொன்று வேட்டுவந் தாய்க்குடன் முழுவதும் யோனி-நன்று மேவுக் வெனட பெருஞ் சாபநாட டுன்னால். திருத்தரு மந்திரஞ் செவியி னேற்றம் - வருத்திய சாபமுன் மருவி னுலெனப்பொருத்திய பயனதாயட் புரையி னெல்லையோ - துருத்தருய யோனிக ளொளிரகண னுயினுள்” எனனும் பார்க்கவ புராணச் செய்யுள்களால் லறிக (கஎ)

காம னுடலம் நெடுந்தொழிய நுதற்கண விழித்த காபாலி மாம னென்னு மதித்திலன்னு னுள்ள மாழகு மமையுத்திற் றேமென கூந்த லுலகின்ற செலவி தாழை மனையெய்த்த தூமம் பிறக்கத் தனிநோக்கிச் சொல்லாச் சுடுசொற் பலசொன்னான்.

(இ-ள்) காமன் அம் உடல் வெந்து ஒழிய = பன்மதனது அழகிய சரீரம் நீறும் வெந்து அழிய, நுதல் கண விழித்த காபாலி = நெற்றிக் கண்ணைத் திறந்த சிவன், மாமன் எனவும் மதித்திலன் என்று = (தனது) மாமன் எனநேனும் (என்னை) உபசரித்தா னல்லனென்று, உள்ளம் மாழ்கும் அமையத்தில் = (தக்கன்) மன வருத்தமுற் திருக்கும்போது, தோ மென கூந்தல் உலகு ஈன்ற செலவி = தேனமைந்த மெல்லிய அளகத்தினை யுடைய வுலகக்கண்டபெற்ற உமை யமையாரா, தாழை மனை எய்து = தந்தையாகிய தக்கனது ஜிய

லிற்கு வர, தாமம பிறக்க தனி கோக்கி - (வாய கலாணென்னு மிவைகளின்) கோயப புகை யுண்டாகத் தேவியை பெதிராகப் பார்த்து, சொல்லா சுடு சொல்ல சொன்னுன் சொல்லுதற்குத் கடுஞ்சொற்கள் பலவற்றைச் சொன்னான்

காபாலி=பிச்சா பாத்திரமாகக் கபாலத்தைக் கொண்டவன் சுடுசொல் - வினைத் தொகை தக்கன மகளாகப் பிறந்து நாக்காயினி, சுதி என்ன பெயர் பெற்ற அம்மையை மணம் புணர்ந்தமை நோக்கி மாமன் என்ற தாம் தக்கன கயிலைஞ்ச சென்ற போது சிவ பெருமான் சாலவு மதியாமையால் மனவருத்தம் கொண்டு, அவரை யிகழ்ந்து ஓர் யாகஞ் செய்யத் தொடங்கினான் அந்நேர நாரதரா லறிந்த தேவிபாா டுருமானிடம் விடை பெற்று விருப்புடன் போகத் தக்கன இகழ்ந்தான் எனக் கொள்க (கவு)

திங்கட் கண்ணி முழுமுதலை யிகழ்ந்த மாற்றறச் செவிப்பட்டு மங்க ணீங்கி யுலங்கை வனனை யிமவரன் மகளாகிக் கொங்கு விரிக்கும் பசங்கொன்றை நறவூர் றிருப்பக குாரி தாங்குங் கங்கை வேணி யனிளமருங்கின மகிழ்வி னேடுங் கலந்தாளாள்

(இ ள்) கண்ணி திங்கள் முழு முதலை=இளம் பிறை சந்திரனைத் தரித்த முழு முதற் பொருளாகிய சிவபெருமானை, இகழ்ந்த மாற்ற ம் செவிட்டலும்=நிகழ்த்த வார்த்தைகள் (தமது) செவிகளிற பொருநதுதலும், லுக்கு ஈன்ற உனனை = உலகங்களைப் பெற்ற தாயாகிய உமாதேவியார், அககண் நீங்கி=அல்லிட்டுத் தி னின்று மகன்று, இம்வான் மகள் ஆகி=இமய மலையரசன் புத்திரியாகி, கொங்கு விரிக்கும் பசு கொன்றை = வாசனையைப் பரப்பும் டசிய கொன்றை மாலைபின், நறவு ஊற்று இருப்பு- தேனுற்றானது நிலை பெற, குளிர் தாங்கும் கங்கை வேணியினிள மருங்கின = குளிர்ை கொண்ட கங்கை நதியைத் தரித்த சடாமுடிபை யுடைய சிவபெருமானது இடப் பாகத்தில, மகிழ்வின ஓடு கலந்தனன்=உவகைப்புடன் சோந்திருந்தனா ஆல-அசைநின் (கவு)

உலக மீன்ற பொலங்கொடியைத் தக்கன முனிந்த ஷுரைகேளா வலகில சோதி யெம்பெருமான சிற்ற மெய்தி யவளினிதனி லிலகு மவுலி மானுடவேந் தாகிப் பிறக்க வெனச்சபித்தான புலவு வேற்கண் மாரிடைபா லதனாற் புதலவ னுயினான்.

(இ-ள்) அலகு இல சோதி எம் பெருமான = அளவிடப்படாத ஒளிவடிவுள்ள எமது கடவுளாகிய இறைவன், உலகம் ஈன்ற பொலம் கொடியை=புலனாகளைப் பெற்ற டொற்கொடி போன்ற தேவியை, தக்கன் முனிந்த உரை கேளா = தக்கன் கோபித்துச் சொல்லியவற்றைக் கேட்டு, சிற்றம் எய்தி=கோபமுற்று, அவ்வி தனில்=பூமியின்கண், மவுலி இலகு மானுட வேந்த ஆகி பிறக்க=கீர்டம் விளங்கும் மானுட வரசனாகிப் பிறக்கக் கடவன், என சபித்தான்=என்று சாபஞ் சொற்றனர், அத்தால் = அக்காரணத்தால், புலவு வேல்கண் மாரிடை பால்=நினம் வாயந்த வேலாயுத்தை யொத்த விபிகையுடைய மாரிடையினிடத்து, புதலவன் ஆயினான்=புத்திரனாகத் தோன்றினான்

சிவபெருமான் தக்கன் மறுத்தேவியை யிகழ்ந்தமையைக் கேட்டு, மானுடவேந்த னாய் பிறக்கும்படி சாபஞ் சொற்றமையால் மாரிடைவயிறில மகனாகிப் பிறந்தான் என்பதாம் “அலகில சோதிய னம்பலத்தாடுவான்” என்றா பேரியபுராணத்தும் ( )

ஈரைந் தரசிற் கொருத்தியயிற் றுதித்த தக்க னிழைத்தவைகள் பாரின் விளங்க ஷுரைத்தியெனப் பகரு மயிரா வுதப்பாகல்

மேரு முதுநான் மறைவடித்த தெய்வ முனிவன் கேட்டிடலும்
காரிற் கரிய திருமேனிக் கருணைக் கடலாண் மிரைசெய்வான்.

(இ-ள்) பகரும் அயிராவதம் பாகன=சொல்லப்பட்ட ஐராவத யானையை வாகனமாகச் செலுத்து மிந்திரனும், மேரும் முது நான் மறை வடித்த தெய்வம் முனிவன்=ஆராயப்படுகின்ற பழைய நான்கு வேதங்களுக்கும் தெளிவாக வறிந்த தெய்வத்தன்மையை யுடைய நாரத விரும்பும், ஈர் ஐந்து அரசின்கு ஒருத்தி வயிறு உதித்த தக்கன் = பத்து அரசர்களுக்கு (மனைவியான) மாரிடை யென்னு மொருத்தியி னுதரத்தி னின்றும் தோன்றிய தக்கன், இழைத்தவைகளா = செய்தவைக ளெல்லாவற்றையும், பாரின் விளக்க உரைத்தி என = பூமியினக ளுள்ளாரும் அறியுமாறு புகலவேண்டு மென்று, கேட்டிடலும்=கேட்குதலும், காரின் கரிய திரு மேனி = மேகத்தினுள் கரிய அழகிய தேகத்தை யுடைய, கருணை கடல் ஆண்டு உரை செய்வான்=கிருபைச் சமுத்திரமாகிய திருமால் அப்போது கூறுவான் என்க.

இழைத்தவைகள் என்பதற்குள் விசுதி பலவற்றையு மறிதற்கு உரிமைப்பட நின்றது, “கள்ளொடு சிவனு டவவியற் பெயரே-கொள்வழி யுடைய பலவறி சொற்கே” என்ற சொல்லதிகாரச் சூத்திரத்தா னடையும் ஒருத்தி யென்பது ஒருமை யென்னு மெண்ணினை யுணர்த்தும் ஒருவரென்னு ம பொதுமையி னின்றும் நீங்கிய பெண்பாலுணர்த்துந் சொல் “ஒருமை யெண்ணின பொதுப்பிரி பாற்சொல் - லொருமைக் கலல் தென்னு முறை நிலலாது” எனவும், “பெண்ணை கூட்டிய வெல்லாப் பெயரு - மொன்றற்கு மொருத்திக்கு மொன்றிய நிலைய” எனவும், தொல்காப்பியனும் ஏனைநூலாரும், விதித்தமையானும், மகேஉப் பெயர்கள் டகர தகராக விரட்டியும், இச்சப பெற்றும், இடைநிலை பெற்றும் இயலும் என உரையாசிரியர் உரைத்து நிறுத்தமையானும், பெறப் படும பார்-கடல் என்பன ஆகுபெயர்கள் செய்-துணைவினை. (உக)

தக்கனைச் சபித்த அத்தியாய முற்றிற்று

ஆகத் திருவிருத்தம்—சு௦.

பதினைந்தாவது

தக்கன் வேள்வியழித்த அத்தியாயம்.

அஃதாவது சிவபெருமானை யிகழ்ந்து தக்கனும் செய்யப்பட்ட யாகத்தை வீரபத்திரச் கடவுள் தோன்றி யழித்த சரித்ததைக் கூறிய பகுதி யென்க. தக்கன்-தச்சன் என்னும் வடமொழித் திரிபு

அறுசீர்க் கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

கணாபொரு கடலந் தானைக் காவலன் தக்க னென்போ
ஹரவுநீ ருலக மேழுந் தனதடிப் படுத்தி யொன்னா
தருகிறை யளப்ப விண்ணோர் தனித்தனி யேவல் கேட்ப
வரியனைப் புறத்து வைகி யாழியொன றுருட்டு நாளில்.

(இ-ள்) கணா பொரு கடல் அம் தானை காவலன் = கரையோடு மோதுகின்ற சமுத்திரம் போன்ற அழகிய சேனைகளை யுடைய அரசனாகிய, தக்கன் என்போன் = தக்

கன் என்று சொல்லப்படுவோன, உரவு நீர் ஏழு உலகமும் = ஒலிகின்ற நீர்க் கடலாம் குழப்பப்பட சத்த லோகங்களையும், தனது அடி டடுத்தி=தனது ஆட்சிக் குட்படுத்தி, ஓன னார் தரு திறை அளபு = பகைபரசாகன் கொடுத்தற்குரிய பகுதிப் பொருளை யளந்து கொடுக்கவும், விண்ணோர் தனி தனி ஏவல் கேட்பு=தேவர்கள் வெவ்வேறாயுள்ள பணிகளைக் கேட்டுச் செய்யவும், அரி ஆனை புறத்தின் வைவி = சிங்காசனத்தி னிடத்து வீற்றிருந்து, ஒன்று ஆழி உருடமே நாளில் = ஏகச் சககிராதிபதித்துவஞ் செயதுவருங் காலத்தில

நாளில் என்பது வருஷச் செய்யுட்கணுள்ள தொடங்கினான் என்னுஞ் சொல்லின் முதனிலை கொண்டு முடியும். நீர் எனபது ஆகுபெயராய்க் கடலை யுணர்த்திற்று. (க)

முன்னைய பவத்தி லீசன வைதமை யுளத்தின் முன்னி
யென்னையா னுடைய முக்கட் கடவுளை யினி யோங்கும்
பின்னலவென முரைதாழ் கங்காத் துவாரத்திற் பெடபி னெய்தித்
துன்னரும் வேளவி மறறொன ழுற்றுவான் றொடங்கி னானே.

(இ-ள்) ஈசன = சிவபெருமான், முன்னைய பவத்தில் = முன்னர்ப் பிறவியில், வைதமை உளத்தில் முன்னி = நிந்தித்தமையைத் தனமனத்தி னினைத்து, எனனை ஆள் உடைய முக்கண் கடவுளை இனறி=என்னே யடிமையாக வுடைய திரிநேத்திர ராகிய சிவ பெருமானே வெறுத்து, ஓங்கும் பின்னல வென் திரை தாழ் = உயர்ந்த வரிசையாகிய வெள்ளிய அலைகள் மறிகின்ற, பெடபின் கங்கா துவாரத்தின் எய்தி = விருப்புடனே கங்கை நதியின் முகத்துவாரத்தைச் சாராத, துன்ன அரு வேள்வி ஒன்று=செய்தறகரிய யாகமொன்றை, ஆற்றுவான் தொடங்கினான்=செய்ப்புமடி. யாரம்பித்தான்.

கங்காத் துவார மெனபது அரித்துவாரம் அதன வரலாற்றைப் பின்வரு மாவலி ழுவடி. மண்ணளித்த அத்தியாயத்தில் ௨௭-ம் செய்யுளிற காண்க அரித்துவாரத்தின்க ணுள்ள கனகல மெனனு மிடத்தில் ஆயிரம் போசனை யகலமும நீளமுமுள்ள சாலை யொன்றியற்றிப் பரிமேத வேள்வி செய்தனை எனக “அரிய மாதவ ரமாதகக் காத்துவா ரத்திற் - றரையின் மிக்ஞயா கனகல மெனுந்தல மதனிற் - புரவி மேத நன கியற்றுவா நெண்ணினன் புகுநதான்” என வாயுச்சங்கிதையிற் கூறப்பட்டது. மறு - ஏ அசைகள். (உ)

குறுமுய லரத்த மேய்க்குங் கோசிகந தாழ்ந்த வல்கு
லிறுமருங் குமையாள பாக னினறியா னுற்றும் வேளவிக்
கறிதுயி லம், நத மாயோன முதலிய வமரா யாரு
முறுகென முடங்கல போகக யாவரு மொலலை யுற்றா.

(இ-ள்) குறு முயல அரத்தம் ஏய்க்கும்=சிறிய முயலினது இரத்தத்தை நிகர்த்த, கோசிகம் தாழ்ந்த அல்குல் = செம்பட்டாடை கிடக்கும் நிதம்பத்தையும், இறு மருங்கு உமையாள்=தேய்க்க இடையினையு முடைய உமையவளை, பாகன இனறி = ஒரு பாகத்தி லுடைய சிவனை யில்லாமல், யான் ஆற்றும் வேள்விக்கு = நான் செய்யும் யாகத்திற்கு, அறிதுயில் அமாந்த மாயோன் முதலிய அமரா யாரும் = யோகநித்திரையை விருப்பிய திருமலை முதலாக நின்ற தேவர்கள் எல்லாரும், உறுக என = வரக்கடவர்க ளென்று, முடங்கல போகக=ஒலை யனுபப, யாவரும் ஒல்லை உற்றார்=எல்லாரும் விரைவாக வந்து சேர்ந்தனர்.

ஏயக்கும் என்பது ஒட்ட, ஒயீங்க, நிகர்ப எனறும் போல உவமையும் பொருளு மொன்றென வுணர்வு தோன்ற நின்ற மெய்யுயம வருட்டைச்சொல் முடக்கல்-ஒலித்ரு முகம்) எனலும் பொருள் பதிதலை “ஏறபயந் தோரககிம் மணனுடை முடக்கல் - பொற புடைத் தாகப பொருளுரை பொருந்தியது” எனவற்றில் அடியார் கீழ் நல்லார் உரைத் ததனுது மோக முயலிர்த்த மறையவற்றினுஞ் சாஸ்சிவப்பாகலின் உவமை கூறினர்.

தாக்கணங் கமாந்த மாபிழ மணமுழாய் முகுந்தன வெள்ளைக்
கோக்களி றாரும் விண்ணோ கோனமுத லமரா நானுந்
தீக்குண வறுத்தி யுண்ணு முனிவர ரியக்கா சித்த
ரேககற வெய்த வீங்கு மிளமுலை யமரா மாதா.

(இ-ள்) தாக்கணங்கு அமர்ந்த மாபிண = (வந்தார யாவரெனின்) இலக்குமி வீற்றிருக்கும் மாபிண யுடைய, தன் துழாய் முகுந்தன = குளிர்ந்த துழாய் மாலைபை யணிந்த விட்டுணவும், வெள்ளை கோ களிறு னுரும=வெண்ணிறமுடைய ஐராவத மென னும் அரச யானையை வாகனமா நடாத்தும், விண்ணோர் கோன முதல் அமரா=தேவேந திரன்முதலிய தேவாகளும், நானும் தீக்கு உண அருத்தி உண்ணும் முனிவரர்=நாடோறும் அககினிக்குப் பலியூட்டிப் புசிக்கின்ற விருடி சிரோடாகளும், இயக்கா சித்தா = இயக்கா களஞ் சித்தாகளும், ஏக்கறவு எய்த வீங்கும் இள முலை அமரா மாதா = (கலாடா) மிக்க ஏக முண்டாகுமபடி பெருத்த விளமை தங்கிய தனக்களை யுடைய தேவ மகளிரும் (சு)

குவினாநான் மலரை வென்று குழைபொரு தலைக்கு மொணகட்
வெரிதழக கமலை வாணி பழமறை யினிது தொக்க
வவையினிற் பாலவெண ணீறு கண்டுகை யணிந்து மிகு
தவமொரு வடிவு மன்ன ததீசிமா முனிவர வந்தான.

(இ-ள்) குவினாநான் மலரை வென்று = நீலோற்பலத்தின் அனறலாந்த புதிய புட்பதையும் வெற்றி கொண்டு, குழை பொருது அலைக்கும் ஒரு கண = குண்டலங்க ளோடு மோதி வருத்தா நிறகு மழகிய விழிகளையும், அவா இதழ் கமலை வாணி=பவளம் போலும் அதரங்களை யு முடைய இலககுமியுஞ் சாசவதியும், பழ மறை=பழமை யாகிய வேதங்களும, இனிது தொக்க அவையினில் = உவகையோடு கூடியிருக்குஞ் சபையி னிடத்து, பால வெண நீறு கண்டுகை அணிந்து=பாலபோலும் வெண்ணிறமுடைய திரு நீறறியையும் உருத்திராகக் மாலையிளையும் தரித்து, மிகு தவம் ஒரு வடிவு உற்று அனன் = மேலாய தவமே யொரு உருக்கொண்டு வந்தாற்போல, மா ததீசி முனிவர வந்தான = பெருமை பொருந்திய ததீசி முனிவர் வந்தனா

திருமான் முதல் வேத மீறாகக் கூடியிருந்த தக்கன் சபைக்கண் பிவசின்ன மணிந்த தவமொரு வடிவு கொண்டு வந்தாற்போலத் ததீசி முனிவர வந்தனா என்பதாம் பதிவிர தைக்கு நீங்காக கலனபோலச் சிவனடியார்க்கு மிவை நீங்காக கலன்க ளென்க அது “பரமசிவ னமலன பததர்க்குச் சினன - முருவுடலிற் கண்டியு நீறும்” எனனுந் சைவ சமயநேறித் திருச் செய்யுளாற் போதரும் (டு)

தொள்ளைபூத் தலாந்த நெஞ்சிற் நக்கனீ கேட்டி தூய
வள்ளிலைக் கமல வீட்டி லந்தண னாதி யாரு
மெள்ளருந் தருக்க வீரா வியைய்த்திடு முயிர்கட் கெல்லா
முள்ளுரை சோதி தனனை யிகழ்ந்ததென் னுரைத்தி யெனனு.

(இ-ள்) தொள்ளை டூத்து அலாந்த நெஞ்சின = வெளிற்றறிவே விரிந்த பரந்த மனத்தை யுடைய, தக்கன் நீ கேட்டி=தக்கனே நீ கேட்பாயாக, ஹய அள இலை கமலம் வீட்டில அந்தன்ன ஆதி = சுத்தமாகிய நெருங்கிய இலைகளை யுடைய தாமரைப் பொருட்டாகிய வீட்டினக் கணிருக்கும் பிரமன் முதலாக, யாரும் என் அரு தருக்கள் ஈரு = எவரானு மிகமுதற்கரிய தாவரங்க ளிறுதியாக, இபைநதிமீம் உயிரகட்டு எல்லாம்=பொருந்தியுள்ள ஆனம் வாக்கங்களுக் கெல்லாம், உள் உறை சோதி தனனை இகழ்ந்தது எனச் சந்திரியாயிய விபாபித திருக்கின்ற பரஞ்சோதி யாகிய சிருபெருமானே நிரித்தது எனனை, உரைத்தி எனனா=சொல்வாயாக வென்று

தொள்ளை என்னும் திசைச்சொல் வெறுமைப் பொருள் பட நின்றது தொள்ளைகாது என்னும் வழக்கானு முணாக நெஞ்சிற்கு வெறுமை யாவது அறிய வேண்டிவனவற்றை யறியாமை இது முத லிரண்டு ஞானம் “சோதி தனனை யிகழ்ந்ததென” எனச் சந்திரி முனிவர் வினவியமை அறிவுறுத்தப் பயனாகிய வினா வாதலால் அவ னறிவு தான்கண்டு மெய்யவற்குக் காட்டலி னடங்கும் அதனை “செப்பும் வினாவும் வழாஅலோம்பல்” என்னும் நொல்காப்பியச் சூத்திரத்தானறிக (ஈ)

தவத்துறை படிந்த நெஞ்சிற றதிசிமா முனிவன் சாற்ற
வ்வப்புடன் மறைகள் யாவு முருத்திர பாகம் தனனை
நிவப்புட னுரைத்த நிலலை நீயவை கேட்டி யெனது
வவத்துறை போய நெஞ்சக் கக்கனா கறைநதிட் டானே.

(இ-ள்) தவம் துறை படிந்த நெஞ்சின = தவவழியி னிலைபெற்ற மனத்தை யுடைய, மா ததிசி முனிவன் சாற்ற=பெருமைபெய்யுடைய ததிசிமுனிவர் கேட்ப, ஆங்கு=அப்போது,அவம் துறை போய நெஞ்சம் தக்கன்=தீயவழியிற் புகக் க மனத்தினை யுடைய தக்கனென்பான், மறைகள் யாவும் = (முனிவரே) வேதங்களெல்லாம், உருத்திர பாகம் தனனை = உருத்திரனுக்கு அலிப்பாக முண்டென்பதனை, உவப்பு உடன் நிவப்பு உற உரைத்தது இல்லை=விருப்புடனே யுயாவு பொருந்தச் சொல்ல வில்லை, நீ அவை கேட்டி எனனா=நீவிரே அவ வேதங்களைக் கேட்டீராக வென்று, அறைநதிட்டான்=சொன்னான்.

பழுதுணர் தக்க னாகுப பகாதலு நடுக்க மெய்தி
யிழுதைநீ மடமை நெஞ்சத் தியைந்தவா றிவசத்தி கொல்லே
மழவிடை யூதி யினறி மகமபுரிந் திடநீ தெனனத்
தொழுதகு மறைகள் யாவுஞ் சொல்லியான டகனற மாதோ.

(இ-ள்) பழுது உணர் தக்கன் ஆங்கு பகாதலும் = பொருளெல்லாதவற்றைப் பொருளுன்னற்றித் தக்கன் அவ்வாறு கூறுதலும், தொழு தகு மறைகள் யாவும்=வணக்கத்தருந்த வேதங்களெல்லாம், நடுக்கம் எய்தி=நடுக்க முற்று, இழுதை நீ=அறிவியியாய தக்கனே நீ, மடமை நெஞ்சத்து இப்பைந்த ஆறு இசைத்தி கொல்லோ = அறியாமை கொண்ட மனத்திற றேனறியப்படி சொல்கின்றாயோ, மழ விடை யூதி இனறி=இனமை பொருந்திய இடப்பவாகனராகிய சிவபெருமானே யில்லாமல்,மகம் புரிந்திடல தீது என்ன=வேள்வி செய்தல் கொடுமை யாகும் என்று, சொல்லி = இடித்துச் சொல்லி, ஆண்டு அகன்ற=அவ்விடத்தை விட்டுப் போயின

மாதோ வியப்பிடைச்சொல். வேதங்கள் சிவதூண்டத்தைச் சகிக்காமையால் நடுங்கிய வெகை இகவனமே பிரமதேவன் அகங்கரித்த போதும் இருக்கு முதலிப் பானகு வேதங்களும், குழிப்பும் வெள்ளிப்பட்டுச் சிவபெருமானே பரமபதி யானது சாட்சி கூறின, அவை வரு மாறு=

வதம் உரைத்தது

இருவர் மொழியுங் கேட்டிகழா விருக்கு வேத மாங்கெய்திப்
பருவ முகிலபோ னிறத்தோயும் பனகே ருகமே லுறைவோயும்
விரியும் புவன மனைத்தினுக்குங் கடவு ளல்லீர் விரிகடலிற
கருகும் விடமுண் மையளித்த கருணைக் கடலே முதலாவான்.

யகந் வேதம் இயம்பியது.

என்னு விருக்கு மறைபகர விரண்டாம வேத மாங்கெய்தி
யொண்ணர் புரமன் றெருங்கெரிய முதவல கோட்டு மொருமுதலே
முன்னேன் முனனே னெனமேறகோள் காட்டி முதிர்ந்த முதுகுகுறைவார்
மனனாத்த தமும்ப முறையிட்டிக கனமபோ லதிர்ந்து சாறறியதே.

சாமவேதஞ் சாற்றியது.

இறந்தும் பிறந்து மெவ்வயிரு மொழியா துலவி யெஞ்ஞன்றும்
கறங்கு போலத் திரியவெவ னியறறக கருணைக் கடலாவன
சிமந்த வந்தச் சங்கரனே தேவ தேவ னெனபதல்லான
மறந்தும் பிறரை யெண்ணறக வென்று சாமம வழங்கியதே.

அந்நீ வணவேதம் அறைந்தது.

ஒன்றாய்ப் பலவா யுயிர்க்குயிரா யுலக மனைத்துந் தானுகி
நின்றும் கவறறிந் பொருந்தாத நீறு புத்த செழுமபவனக்
குன்ற யனப ரிதயமலர்க் கோயி றேறு மினிதமரும
பொன்றாழ சடையோன முதலவனென நானகாம வேதம் புகன்றதுவே
குடிலை கூறியது

என்று கமலத் திறைகூறக குடிலை பெழுந்து டுகைகோட்டி - நன்று சொன்ன
யெனவெள்ளி நாதன் டரையோ முகையதிடுத - நன்று மாபோ லிருபு தலலாற ரேயந்
தும் தோயான் பரைகண்ணி-குன்ற விலலி யெஞ்ஞன்றும் பிரம சாரியெனககுறிப்பாரா -
இயிலே நிவர்த்தா னெனவுரைத்தா யெனதும் தரும் மாதலினு-லமலனதனி னினிதுறைந்
தா னன்றிச் சுடலை யாடியெனக் - கமல யோனி யிகழும் துரைத்தாய் புவன முழுதுங்
கனறறிய நாள் - விமல லுறையப புறங்காடே யனறி வேறே ரிடனுண்டோ. (அ)

மன்பெருஞ் சிறப்பு வாய்ந்த மலரயன் முதலி னோத
மெனபணிக் தீமத் தாடி யேறிவார் தைய மேறகும்
கொன்படு சூல வேற்கைக் கூத்தனுங் கருத்தன கொல்லோ
பொன்புனை யறுவை யாடாத பூவைமே னியனை யல்லால்.

(இ-ள்) பொன் புனை அழவை உர்த்து=பொன்னாற் செய்த உடையை யணிந்த,
பூவை மேனியனை அல்லால்=காயசம்பூப் போன்ற வடிவினராகிய திருமாலையணி, மன
பெரு சிறப்பு வாய்ந்த = நிலைபெற்ற பெரிய சிறப்பினைக் கொண்ட, மலர் அயன முதலி
னோர் தம் என்பு அணிந்து = தாடரை மலராசனனாகிய பிரமன முதலிய தேவர்களது
எனும்புகளைத் தரித்தது, மாம்து ஆடி = சுகிகாட்டிற் கூத்து ஆடி, ஏறு இவர்களு=இட
பத்தி லேறி, ஐயம் ஏற்கும=பிச்சை யெடுத்துண்ணும், கொளபடு சூலம் வேல் கை கூத்
தனும்=அசுரத்தை விளைகுகும் சூலாயுதத்தைத் தாங்கிய கையினை யுடைய உருத்திரனும்,
கருத்தன கொல்லோ=கடவுளாவானே.

இம்மனங் கூறியவற்றிற் கெல்லாம் ததிசி முனிவிரங்கி யுறுநி பொருந்த வுரைத்த
வுத்தரங்களைக் கந்தபுராணத்திலே ததிதி யுத்தரப் படலம், கயமுக னுற்பத்திப்படல
முதலியவுற்றிற் கண்டு டெளிக.

என்னவென் தக்கன கூற விருந்தவ முனிவா தாமு
மன்னுயி ரனைத்துங் காக்கு மணிநிற வண்ணன யாகரு
முன்னையோ நென்ன நெஞ்சின முதுககுறை வனைத்து நீங்கித்
துன்னிய மாயை யுள்ள மறைப்பமா ழாந்து சொன்னா.

(இ-ள்) என்ன வெம் தக்கன கூற = என்றிவ்வாறு கொடிய தக்கன சொல்லு
தலும், இரு தவம் முனிவர் தாமும=அந்நன் மிருந்த பெரிய தவத்தை யுடைய இருடியா
களும், நெஞ்சின் முதுககுறைவு அனைத்தும் நீங்கி=மனத்தின்கண்ணுள்ள பேரறி வெல்லா
மிறந்து, துன்னிய மாயை உள்ளம் மறைப்ப = நெருங்கிய மாயையானது மனவுணர்ச்
சியை மறைக்க, மாழாந்து = அந்நல்ல மயக்க முறையு, மன உயிர் அனைத்தும் காக்கும்
மணி நிறம் வண்ணன்=நிலை பெற்ற வயிர்க்கெல்லாவற்றைப்புக காத்தருளுமா நீலரத்
தினம் போன்ற நிறவடிவின்ராகிய விடநிலை மூர்த்தியே, யாக்கும முன்னையோன
என்ன=எவாக்கும் முதன்மையாய் பதிப்பொருளாவானென்று, சொன்னா=கூறினர் ( )

என்றவன் ததீசி நெஞ்ச மெரியெழுக கன்னு சிறிக்
குன்றவிற கடவு டனனை யிகழ்ந்திடுங் குற்றம் தன்னுற்
பொன்றிவென் நரகம் தன்னிற் புகுநதுநெஞ்சு சூழிதி ரெனனது
துன்னிய முனிவ ருள்ளஞ் சோர்வுற முனிந்து வைதா .

(இ-ள்) என்றவன்=என்றவ்வாறு (முனிவார்களும்) கூறுதலும், ததீசி = ததீசி
முனிவா, நெஞ்சம் எரி எழ கன்னு சீறி=மனத்தினினதும் அக்கினி பெருமையக கோபித்
துப் புழுக்கி, குன்றம் வில கடவுள் தனனை = மேருமலை யாகிய விலலை யுடைய பரம
பொருளை, இகழ்ந்திடுங் குற்றம் தன்னுல = நிமித்தித அநிபாதகத்தினுல, பொன்றி=
(நீவிர் யாவரும்) அழிந்து, வெம் நரகம் தன்னில புகுநது=கொடிய நரகங்களில விழுகது,
நெஞ்சு அழிதி. எனனா=மனவருந்தமுறக் கடவிரென்று, துன்றிய முனிவா உள்ளம்=
வந்திருந்த முனிவார்களது மனங்கள், சோர்வு உற முனிந்து வைதான் = வாட்டமடையு
மாறு கோபித்துச் சபித்தனா

ததீசி முனிவர் கோபித்துத் தக்கனாகும் முனிவா தேவா முதலாயினோர்களு
கொடுத்த சாபங்களின விரிவாவது.—

அக்கனமே முனிவரன்றன் பெருஞ்சிற்றம் தனைகோக்கி யாதோ வென்னு
லெக்குவரி மெக்கிரியு மெக்கடலு மெவவுலகும் யாவும் யாருந்
தக்க நெருவன பொருட்டாற றளாந்திடுமோ வெனமுனிவு தனின்ற தற்கு
மொகக்கலோடு மவனெழுந்து சிறுவிதியின முகநோக்கி யொன்று சொல்லான்.

சங்கரனை விலக்கி யின்று புரினிற மகஞ்சிதைத் தக்க நினனே
டிக்குறையு மமரரொலா மழிவுறவின நேயெனனு விசைத்துப் பின்ன
ரங்கனாறு மறையோர்தம் முகநோக்கி யந்தணரி லழிதாவான்
ருங்கள்குலத் தலைமைதனை யிழந்திட்டிர் கேண்மினென வுரைக்க லுற்றான்.

பேசரிய மறைக் ளெலாம் பராபரன் யெனவணங்கிப் பெரிது போற்று
மீசனையு மனபரையு நீற்றொடுகண் டுகையினையு மிகழந்து நீவிர்
காசினியின் மறையவரா யெந்நாளும் பிறந்திற்று கதியு றாது
பாசமத் விடைபட்டி மறையுரையா நெறியதனிற் பதிதி ரெனாறன்.

என்று கந்தபுராணத்தி லுறாப் பட்டனவாம்.

மெல்லிய வண்ணவைச் செம்பொன் மேருவோ டிணைத்து நோக்கும்
புலலறி யா ளா போலப் பூவைபோன மேனி யானை
யெல்லையில் குணக்குண ருய விசனாக் கிணையென ரேறுதுங்
கலவியின் மடமை நெஞ்சக கடவுளா தமமைச சீறி.

(இ ள்) மெல்லிய அணுவை செம் பொன் மேரு ஓடி இணைத்து = (அஃதிறந்த பிரமன், தேவர்களா) துடபமாகிய அணுவொன்றைச் சிவந்த பொன்மயமாகிய மேருமலையுடன் ஒப்பிட்டு, நோக்கும் புலலறிவாளா போல = அறிவின்ற சிற்றறிவினரைப் போல, பூவை போல மேனி யானை = காயாமப்பூ போலும் வடிவுடைய மாயவனை, எலலை இல குணம் குன்று ஆய ராசனாகு = அளவைக கடங்காத குணமலையாகிய சிவபெருமானுக்கு, இணை என்று ஒதும் = ஒப்பென்று மொழிந்த, கலவி இல மடமை நெஞ்சம கடவுளா தமமை சீறி = கலவியறிவில்லாத மூட மதியுடைய தேவர்களைக் கடந்து (கஉ)

விழுவிய ரலலார் கேணமை வெந்துயாப் படுத்து மென்ன
வழிமதுக் கமழ்நடு செய்ய மரைமலாப் பொருட்டில வாழும்
பழமறைக் கிழவ னீங்கப் பனியிரு விசம்பி னீங்கி
யுழையுழை தேவா யாருந் தனித்தனி யுள்ளுஞ் சோர்ந்தார.

(இ - ள்) வழி மது கமழும் = தேங்குகின்ற தேன கொண்டு வாசனை வீசும், செய்ய மரை மலா பொருட்டில வாழும் = செந்தாமரைப் பூப்பொருட்டின்க ணிருக்கும், பழ மறை கிழவன் = பழமை யாகிய வேதங்களை யறிந்த பிரமதேவன், விழுவியா அலலார கேணமை = கீழோர் நட்பு, வெம் துயா படுத்தும் என்ன = வெவ்வித துன்பத்துள் மூழ்கச் செய்யும் என்று, நீங்க = (அவ்விடத்தை விட்டு) போக, பனி இரு விசம்பின் நீங்கி = குளிராத பெரிய சுவாக்க லோகத்தி லிருந்து வந்து, உழை உழை தேவா யாரும = (தக கன்) அருகிருந்த தேவாக ளெல்லாரும், தனி தனி உள்ளம் சோர்ந்தார = தாந்தாமே (ஆலோசித்து) மனத்தளர்ச்சி யுற்றனா. (கங)

வருவன வெண்ணி வேதன போயது மனக்கொண் டிள்ளம்
வெருவர ணீன்றித் தககன வேள்வியை யிழற்ற னோககி
யருமறை வடித்த செஞ்சொற் றதீசிமா முனிவ னங்கட
கருமிடற் றெந்தை செம்பொற் கழலினை நினைபு மேல்வை.

(இ-ள்) வேதன் = பிரமன், வருவன எண்ணி போயது மனம் கொண்டு = பின் சம்பலிப்பனவற்றை நினைத்துச் சென்றதை யறிந்தும், தககன உள்ளம் வருவரல இனறி = தக்கனாவன மனத்துப் பயப்பா டிலலாமல், வேள்வி இயற்றல் = யாக்கூர் செய்வதை, அரு மறை வடித்த செம் சொல் = அரிய வேதங்களி னின்றும் தெளிவாக்கி யெடுத்த செவ விய சொற்களையுடைய, மா ததீசி முனிவன் = பெருமை வாய்ந்த ததீசி முனிவா, நோக்கி = பார்க்கு, ஆககன = அவ்விடத்து ின்று, கரு மிடறு எந்தை = கரிய நிருக்கண்டத்தினை யுடைய எம்பிதாவாகிய சிவபிரானது, செய் பொன கழல் இணை நினைக்கும் ஏலவை = சிவந்த பொன்னுறையெய்யப்பட்ட வீரக் கழலை யணிந்த இரு நிருவடிகளையும் தியானிக்கும் காலத்தில. (கசு)

முன்னைய பவத்தி லெனனை யிகழநீ முனிந்த தக்கன
மன்னுமிப் பவத்து ினைனை யிகழ்ந்தரு மகஞ்செய கிளரூ
னன்னவ னுற்று மெசு மழித்திட லெண்கி மென்ன
வென்னையா ளானை கூற விழைவனு மதனை நோந்தானா.

(இன்) என்னை ஆன அன்னை = என்னை யறையாக கொண்ட மாதா வாகிய உமையம்மையார் (எழுந்து இறைவரே!) என்னை முன்னாய் பவத்தில் இகழ்=என்னை மும்பிறப்பிலே நித்திக்க, (ஆதலால்) நீ=நீ வீர், முனிந்த தக்கன் = சாபங் கொடுத்த தக்க னென்பவன், மனனம் இப் பவத்தும் நினைவே இகழ்வு=தோன்றிய இகழ்ப் பிறவியினும் னம்மை நிந்தித்து, அரு மகம் செய்கின்றான் = அரிய யாகத்தை யிறாற்று இன்றான், அன் னவன் ஆற்றும் எச்சம்=அவன செய்யும் யாகத்தை, அநித்திட வேண்டும் எனன் கூற= அழிக்க வேண்டு மென்று பிரார்த்திக்க, இறைவனும் அதனை நோர்நான் = தலைவ ராகிய சிவபெருமானும் அதனை ஒப்புக்கொண்டனர் (கடு)

ஆயிர மௌலி யண்ட முகட்டினை யளப்பச் செய்யி
ராயிரம் கமலப் பொற்றா ளகனில மளந்து செல்ல
வாயிரம் தடவதோ ளெட்டுத் திகையு மளப்ப முவொ
ராயிரம் கணக னாழி யறதிகை பரப்பி மண்ட.

(இன்) ஆயிரம் மௌலி அண்டம் முகட்டின் அளபு = ஆயிரம் கிரீடங்களும் அண்டத்தி னுச்சிபைத் தொட்டு நிறவுமா, செய கமலம் பொன இர ஆயிரம் தாள செ ர தாமரை மலர் போன்ற அழகிய வீராயிரம் நிறவும்களும், அகனிலம் அளந்து செல்ல- பொரிய பூமியைத் தாண்டி யப்பாற போகவும், தடம் ஆயிரம் தோள் = பெருந்த இரண டாயிரம் புயங்களும், எட்டு திக்கையும் அளப்ப = அட்ட திசைகளையும் கடந்து தோன்ற வும், மூ ஓர் ஆயிரம் கண்கள்=மூவாயிரம் விழிகள், ஊழி அழல சிதை பரப்பி மண்ட= உகமுடிவிற றேன்றும் அககினிக கொழுகதை விரித்து நிறைக்கவும்

இது முதன மூன்று குளகம். வீரபத்திரக கடவுட்கு ஆயிரம் நிரு முக மௌவோ ராயிரம்தோள் எனல் அமைய மாகலின் “ஆயிரம் தடவதோள்” என்றும், அவர்க்கு முக மொன்றிற்கு மூன்று கண்க ளுளவாகலின் “மூவொராயிரம் கண்கள்” என்றும் கூறப்பட்டது. இஃது “இராயிரம் கொள் புயமெண் திசை யெலாஞ் செறியவே” எனவும், “மூன்று கண்களாமுக மாயிரம மெவி” எனவும் கந்தபுராணத்திலும் பேசப்பட்டது (கக)

பொழிகதிர் னேமி சங்கம் கப்பணம் புகையு மொள்வா
ளெழுவழல் கவிழ்க்குஞ் சூலம் தோமர மெறியும் வைவேன
மழுமுதற் படைகள் யாவுங் கரந்தொ ளும் வயங்கித் தோன்ற
முழுமதி வகிரந்தா லன்ன முன்னொயிற் றொளினில் வீச.

(இன்) கரம் தொறும் = கைகடோறும், கதிர பொழி னேமி சங்கு கப்பணம் = ஒளிபைக் காலுவின்ற சக்கரமுஞ் சங்குந் கைவேலும், புகையம் ஓள வான் = புகைக் கின்ற ஒளி கொண்ட வானும், எழு=பரிகாயுதமும், கூடல் கவிழ்க்கும் சூலம் = அககினி யைக் காலுவின்ற சூலமும், தோமரம்=பெருஞ்சவளமும், எறியும் வை வேல்=வீசுகின்ற கூரிய வேலாயுதமும், மழு முதல் படைகள் யாவும்=கோடரி முதலிய ஆயுதக ளெல்லாம், வயங்கி தோன்ற=விரகாச முறதுக காணப்பட்டும், முழு மதி வகிரந்தால் அன்ன=பூரண சந்திரனைப் பிளந்து வைத்தாற் போன்ற, முள் எயிறு ஒளி வில் வீச = மயி லிறகி னடி முருத்தை நிகர்த்த தந்தங்களி னொளியானது வில்லைப் போல விட்டெறிகவும், (கஎ)

புவன கோடிகளும் தீயக்கும் புராரிவெரு சிற்றத் தீயிற்
கவைப்பி சூல வைவேற் காய்கின வீரன் றேனறிந்
துவரிதற்க கனிவாய்த் தீஞ்சொற் றேகையோர பங்கன் றாளி
னுவகையின வணங்கிச் சூழ்போந் தினையன வுரைக்க லுற்றான்.

(இ-ள்) புவனம் கோடிகளும் தீயக்கும புராரி வெம் சீற்றம் தீயில் = உலகங்க ளெல்லாவற்றையும் தகிக்கின்ற சிவபெருமானது வெவவிய கோபாக்கினிக்க ணின்றும், கவை படுவை குலம் வேல் காய் சினம் வீரன தோன்றி=கிளைபட்ட கூரிய சூலாயுதத்தால் (எதிர்த்தாரை) கொல்லும் கோபத்தை யுடைய வீரபத்திரக் கடவுள் அவதரித்து, துவர் இதழ் = பவளம் போன்ற வுதடுகளையும், வாய் கனி தீம் சொல்=வாயி னின்று வருக கனிந்த தித்திப்பாகிய சொற்களையு முடைய, தோகை ஓர் பங்கன் தாளில்=மயிலபோன்ற உமா தேவியை யோர் பாகத்துடைய சிவபெருமானது திருவடிகளில், உவகையின் வணங்கி = மகிழ்வுடன் பணிந்து, சூழ போந்து = வலம் வந்து, இனையன உரைக்க லுற் றுன=இவற்றைச் சொல்லுவா ராயினர். (கஅ)

கலிநீலைத்துறை.

அண்ட கோடிகண் மிகக்குமலை யாழி யொருகைக்
கொண்டு மறழவை பொதிந்தகனல் கொட்பு றல்செயு
மண்டு காலதனை முறறுமவெளி முற்று மடைவே
யுண்டு மீளவு மளித்திடுவ னெநதை யுரையாய்.

(இ-ள்) எந்தை=எம்பிதாவோ கோடி. அண்டங்கள்=அளவிலலாத அண்டங்களை யும், மிகக்கும அலை ஆழி = பொங்குகின்ற திரைகள் செறிந்த சமுத்திரங்களையும், ஒரு கை கொண்டு=ஒரு கையினு ளடக்கி, மறழவை பொதிந்த கனல் = அவற்றைத் தன்னு ளடக்கி யுள்ள அகசினியையும், கொட்புறல் செய்யு மண்டு கால் = சுழலுதலைச் செய்யும் நெருங்கிய காற்றினையும், அதனை முற்றும் வெளி = அக்காற்றினைச் சூழ்ந்திருக்கும் ஆகா யத்தையும், மற்றும்=ஏனைபவற்றையும், அடைவே உண்டு = ஒருசேர வாய்ப் பெயது, மீளவும் அளித்திடுவன் = பின்னரும் (அவற்றை) வெளிப் படுத்துவேன், உரையாய்= பணித்தருள்வாய்

எமது தந்தையே! அண்டங்கள், சமுத்திரங்கள், அகசினி, வாயு, ஆகாய முத லிய எல்லாவற்றையும் விழுங்குவேன், அவற்றைப் பின்னரும் வெளிப் படுத்துவேன். இவையிற்றுள யான செய்வதைப் பணித்தருள வேண்டும் எனது வீரபத்திரக் கடவுள் வேண்டினர் என்பதாம்.

இக்கருத்தைய “மால் யன்றனைப் பற்றிமுன் நந்திடோ மறவென்கால னுவியை முடித்திடோ வசுரரைக் களைகோ-யேலை வானவா நம்மைபுற தழுகிடோ வேலை-ஞாலம் யாவையும் விழுங்குகோ வுலகெலா நடுககோ மன்னு யிரதொகை துடைத்திடோ வரம பில வாசித-துன்னு மண்டங்க டகர்த்திடோ துமதுது மலாததாள்-செனனி யிறகொடே யாவதொன நென்னினுல் செய்வ-னெனனை யிகஞரீர் நல்கிய தெப்பணிக் கென்றான்” எனக் கூறப்பூராணத்துநீ சொல்லப்பட்டது (கக)

என்று கூறலு நகைத்துலகம் யாவு மழியேல்
வெனறி வீரவுயா தககனழல் வேள்வி விரைவிற்
கொன்று போதுக வெனாவிடை கொடுப்ப வவனு
நன்று வீரமென நானொடு நடந்த னனரோ.

(இ-ள்) என்று கூறலுய்=எனறிவ்வாறு (வீரபத்திரக்கடவுள்) வேண்டுதலும், நகைத்து = (சிவபெருமான) புன்முறுவல் பூத்து, வெனறி வீர=வெற்றியைக் கொண்ட வீரனே! உலகம் யாவும் அழியேல் = உலகங்க ளெவற்றையும் அழியற்க, உயர் தக்கன அமுல் வேளவி=அகங்கரித்த தக்கன் அகசினி கொண்டு செய்யும் யாதத்தை, விரைவின்

கொன்று போதுக என = கணப்பொழுதில் அழித்து வரக்கடவா யென்று, விடை கொடுப்ப = அறுமதி செயய, அவுலம் = வீரபத்திரக் கடவுளும், வீரம் என்று என = (எனது) ஆண்மை என்று நனநென்று, நான் ஒடு நடந்தனன = வெடகத்துடன் சென்றனர்.

அரோ-அசை தக்கனது யாகத்தை யழித்தல தம் வீரத்திற் கிலககலலாமையால் வீரத்தை யழித்து வெட்கமுற்றா என்றபடி. அழல வேளவி-மூன்றாவதனுர்பும் பயனும் உடன் ரொக்க தொகை (௨௦)

மாலை வெள்ளாருவி தாழிமய வலலி கழுகிற்
கால னுஞ்சமரி னஞ்சவரு காளி யையுயிர்த்
தால முண்டெரி கவிழ்த்துமுடை நானு மழலவாய்ச்
சூல நல்கவிடை கொண்டுகொழு தேகி னளரோ.

(இ - ள்) மாலை வெள் அருவி தாழ் இமயம் வலலி = ஒழுங்கு பட்ட வெள்ளிய அருவி நீர் தூங்கு மிமயமலைக் கொடியாகிய பார்வதி தேவியா, கழுகிற் = விரைவில், சமரின் காலனும் அஞ்ச வரு காளியை உயிர்தது = யுத்தத்தில் யமனும் பயமுறத் தக்க காளி தேவியைத் தோற்றவித்து, ஆலம் உணடு எரி கவிழ்த்து = நஞ்சினைப் பருகி யக்கினிப்பைக் கக்கி, முடை நானும் அழல வாய சூலம் நல்க = புலால் கமழும் வெவ்விவ வாயினையுடைய சூலாயுதத்தை யளிக்க, தொழுது விடை கொண்டி ஏகினள் = வணங்கி யதும்பி பெற்றுச் சென்றனள்

அரோ அசை காளியைத் துணையாக விடுத்த தெற்றிற்கு? சிறுவிதி மகளு சிதைக்க வீரனா வியலாதோவெனின, அறறன்று ஆணடுத் தேவர் முனிவரது தேவிமாரு முற் றுள்ள ராகலானும், அவரியானையும் வீரனும் தானையும் வெகுள வியலபன ருகலானும் அவரை யடர்க்க விடுத்து விடுத்தார் எனக் (௨௧)

எரிக விழ்க்குமயில கபபண முசுண்டி யெறிவேல்
குருதி ககருகதை கொண்டுகண நாதா தொடர
நரைவி டைக்கணவரு காளியொடு மேறி நகைகால்
பரிதி வேலுழுவன விண்ணவாகள பால ணுகினான்.

(இ-ள்) நகை கால் பரிதி வேல் உழவன் = ஒளி கக்குஞ் சூரியனைப் போன்ற சூலா யுதத்தை யேந்திய போரில் வலல வீரபத்திரக் கடவுள், எரி கவிழ்க்கும் அயில் = அக்கினி யைக் காலும் வேலாயுதமும், கபபணம் முசுண்டி = இருடபுமுளனும் வளைதடியும், எறி வேல் = எறிக்கின்ற வேலாயுதமும், குருதி கக்கு கதை கொண்டு = இரத்தத்தைக் கொப் புளிக்கின்ற தண்டாயுதங்களைப் பறித்து, கணம் நாதர் தொடர = உருத்திர கணத்தலைவா கள சூழ்நதுவர, வரு காளி ஒடு = வந்த காளி தேவி யுடன், நரை விடை கண் ஏறி = வெள் ளிய இடப் வாகனத்தி லிவாந்து, விண்ணவாகள் பால அணுகினான் = தேவாகளிருக்கும் இடத்திற்குச் செலவா ராயினர். (௨௨.)

சேட்டி னாமபரிதி கோடிகதிர் சிந்தி யெனலா
மோட்டு மாமணி யணிந்திடு முகுந்தன் முதலோர
கூட்ட மெய்துமுயா சாலையிடை சென்று குறுகி
வாட்டி மற்குரிசி நக்கனாள் மாழ்க நவிலவான.

(இ-ள்) வாள் திறல் சூரிசில=வாட போரில் வல்ல வீரபத்திரக் கடவுள், சேரி இளம்பரிதி கோடி கதிர் சிந்தி எனல ஆம்=உயர்வாயுள்ள இளஞ்சூரியன் கோடிகிரணங்களைக் கான்றதென்று சொல்வதற்கு லக்ஷகாகிய, மோடு மா மணி அணிந்திடும் முகுந்தன முதலோர்=பெருமையாகிய சிறந்த கௌத்துவ ரத்தினத்தைத் தரித்த திருமால் முதலாயினோர், கூட்டம் எய்தும் உயர் சாலை இடைசென்று குறுகி = கூட்டமாகச் சோந்திருந்த யாகசாலையி னிடத்துப் போய் (அவர்களைச்) சமீபித்து, தக்கன் உளம் மாழ்க நலில் வான் = தக்கனது மனம் வருந்தச் சொல்வாரா (௨௩)

எகதை பூசனை யிகழ்ந்துனது வெள்ளை யறிவி
னந்து மாமக நடந்துதிக்கொ லென்ன நகையா
வந்தின் மந்திர மறைந்ததிலை யென்று மறையோ
ருயந்தி டாதவழி தக்கனாரை யாடி பொழுதின.

(இ-ள்) உனது வெள்ளை அறிவின் = (தக்கனே) நினது வெளிற்றணர்வினால், எகதை பூசனை இகழ்ந்து=எமது பிதாவாகிய சிவபெருமானுக்குரிய பூசையை(செய்யாது) நிகழ்த்து, நந்து மா மகம் நடத்துதி கொல் என்ன = பெரிய பரிமேத யாகததைச் செய்கின்றனையோ வென்று கூற, தக்கன்=தக்கனானவன், ஓர் மறை அந்தில் மந்திரம் அறைந்தது இலை என்றும்=வேதங்களின் இடத்துள்ள மந்திரஞ் சொல்ல விலலை யென்று, உயர் தீடாத வழி உரையாடி பொழுதின = பிழைக்கா வண்ணம் வாந்ததைக்கோச் சொல்லும் போது.

அந்தில் என்பது “வருமே சேயிழை யந்தில்” என்றா போல இடப் பொருளில் வந்தது, “அந்திலாங்க வசைநிலைக் கிளவியென்-ருயிரண் டாகு மியற்கைத் தென்ப, என்னுந் தெரீல்காப்பிய விதியாற் கொள்க மறையோர் உயர்திடாதவழி எனப் பிரித்து, (அங்குள்ள) வேத வொழுக்கத்தவராய தேவா முனிவர்கள் உயராத வண்ணம் என்றும் கொளப (௨௪)

அடைவின வேதமுதன மந்திர மனைத்து முதவுங்
குழிலை தக்கனை வெகுண்டிரமுன வந்து குறுகி
விடைவ லாநெழிய நீகடவு ளோவி டைவலா
னிடம ருங்குதையு மங்கையுனை யனறி யெவரே.

(இ-ள்) அடைவின் வேதம் முதல் மந்திரம் அனைத்தும் உதவும் = முறையாக வேத முதலிய மந்திரங்க் கெவற்றையுந் தோற்றுவிக்ரும, குழிலை தக்கனை வெகுண்டு=பிரணவ மாளது தக்கனை முனிந்து தேசி, அரி முன் வந்து குறுகி=விட்டுணு மூத்திக்கு முன்னர்ச் சென்று சமீபித்து, (விண்மீலே) விடை வலான ஒழிப நீ கடவுளோ = இடப வாகனத்தை யுடைய சிவபிரானை யன்றி நீ பதிப்பொரு ளாவையோ, விடை வலான்=சிவ பெருமானது, இடம் மருங்கு உறையும் மனகை = இடப்பாகத்தினக ணிருக்குஞ் சத்தி, உனை அனறி எவா=நினை யல்லாமல் வேறியாவா

தக்கன் சிவபெருமானுக்கே அவிப்பாக முரித்தென்று வேத முதலியற்றிற் கூறப் பட விலலை பென்று சொல்ல, பிரணவம் தோன்றித் தக்கனை வெகுண்டு, அவனாற் கடவு ளாகக் கொள்ளப்பட்ட திருமால் முன்னரித்து, விண்மீலே! நீ கடவு ளல்லையே பதிப் பொருளாய சிவபெருமான் சத்திகளுள் நீயு மொன்றன்றோ வெனந்து, விட்டுணு சிவசத்திகளுள் ஒன்றென்பதனை முன்னர்க் காட்டினம் (௨௫)

என்று கூறுதலும் விண்ணவாகுள யாரு மிகழா
நன்று நனநென விலாவிற் நகைப்ப மிடல்சூர்

வென்றி வீரனும விழிககடை சிவபப மூனியா
வனறு சாலையழ லுண்டிட வளித்த னனரோ.

(இ-ள்) என்று கூறுதலும்=என்றிங்கனக் கூறுதலும், விண்ணவாக் யாரும் இகழா=தேவர்க ளெல்லாரு மிகழந்து, நனறு நனறு என விலா இற நகைபட= நல்லது நல்லது என்று விலாவெலுட்பு ஒடியுமாறு சிரிக்க, மிடல கூர் வென்றி வீரனும= வலிமை மிகுத்த வெற்றிப்பாடுடைய வீரபத்திரககடவுளும், விழி கடை சிவபப மூனியா = கண்ணினகடை சிவப்புமக் கோபித்து, அனறு=அப்பொழுதே, சாலை ஆழல் உண்டிட அளித்தான்=யாகசாலையை யககினி யொகிருமபடி செய்தனர் (௨௬)

அறுசீர்க் கழநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

இரும்பு குதட்டி விலாழியுமி நிவுளி வீககு மணியூபங்
கருந்தா தெனனக் கார்ப்பிருந்த கரத்தான முரித்தோர குறும்பூதம
பொருந்து மனிகள் பெயகுழிசி புடைத்தாய குடைத்து முக்தழற்கும
பருந்திற் படுத்த சயனமிசைப பருஉத்தா எதறா புடைத்ததே.

(இ-ள்) ஓர் குறு பூதம்=ஒரு குறிய பூதம், இரும்பு குதட்டி விலாழி உமிழ இவுளி வீககும=இருபடிக கடிவாளத்தைக் கறித்து வாயுறையைக் கசுசு குதிரை கட்டப்பட்ட, மணி யூபம்=அழகிய தப்பத்தை,கருந்தாது என்ன காயபடி இருந்த கரத்தால முரித்து=இரும்பென்று சொல்லுமபடி தழும் பேறிப கைபிலை ஓடித்து, பொருந்தும் அவிகள் பெய் குழிசி புடைத்து உடைத்து=சோககப்படட ஆவிசள பெயத் குடககளை யடித்துடைத்து, மு தழற்கும் பருந்தின படுத்த சயனம் மிசை = மூவகை யககினிகளுக்கும் (அவியூட்டிமாறு) பருந்துப் பறவை போலச் செய்யப்பட்ட பாயலினமீது, பருஉதாள் அதனால் புடைத்தது=பருந்த காலா லுதைத்தது (௨௭)

உரறு சீற்றம் தெரிஞ்சுக குறுததாட் பூத முமிழகனற்கட்
டிருகு சினத்த பேயககணங்குள செருவேற் தெதிராது திசையளகு
மிருதோள் கொட்டி மகமாற்று முனிவாப பற்றி பெறிதிரைய
விரிநீரக கங்கை யிடையமிழத்தி விளையாட டயாந்து துள்ளுமால்.

(இ ள்) உரறு சீற்றத்து=மிக்க கோபத்தையும், எரி குஞ்சி=அககினி போன்ற குமியிடையும், குறு தாள் பூதம்=குறிய காலகளை யு முடைய பூதங்களும், கலை உமிழ கண் திருகு சினத்த பேய கணங்கள்=அககினியைக் காலுகின்ற கணகளையும் மாறுபட்ட கோபத்தையு முடைய பேயககணங்களும்,செரு ஏறுஎதிராது=யுத்தஞ் செய் தெதிராது, திசை அளக்கும் இரு தோள் கொட்டி=கிசுகளை யெட்டிகின்ற (தத்தமது)இருபுயங்களை யுத் தட்டி, மகம் ஆற்றும் முனிவா பற்றி = யாகத்தைச் செய்யும் இருபுகளைப் பிடித்து, எறி திரைய விரி நீர் கங்கை இடை அமிழத்தி=மோதுகின்ற அலைகளை யுடைய பரந்த நீர் கொண்ட கங்கையாற்றி னிடத்து ஆழத்தி, விளையாட்டு அபாந்து துள்ளும் = விளையாட லைச் செய்து துள்ளா நிற்கும்.

ஆல்-அசை எமககெமக் கெனறு முந்துவதிற பூதங்களுக்குப் பேய்க்கும் யுத்தம் விளைந்தெனக் கொள்க. குறுந்தாள-வலிந்து நின்றது. (௨௮)

கடவுட் சாலை தனிமமர களிப்பக குணிகு மாமகனி
ரு-லுறு கூற்றும் கணபுதைப்ப வொறுக்குங் கணங்கு வரவெருஷி

வடிவே னெடுங்கண் புதைப்பவவை குடங்கைக் கடங்கா வாற்றினாற்
படர்கூர்ந் துள்ள நடுங்கவயி தறுக்கி மயிலிற் பதைபதைப்பாரா.

(இ ள்) கடவுள் சாலை தனிலு=தெய்வத்தன்மை பொருந்திய யாகசாலையினிடத்து,
அமர் களிப்ப குணிக்கும் அரமகளிரா = தேவர்கள் மகிழ்வடைய நடனஞ் செய்யுந் தேவப்
பெண்கள், உடலும் கூற்றும் கண புதைப்ப ஒறுக்கும்=வருத்துகின்ற யமனும் (பயந்து)
கண்களை மூடுமபடி தண்டஞ் செய்யும், கணங்கள் வர வெருவி = கணங்கள் வருதலைக்
(கண்டு) பயந்து, வடிவேலு நெடு கண புதைப்ப = கூரிய வேலாயுதத்தைப் போன்ற
(தமது) நெடிய விழிகளை மூட, அவை குடங்கைக்கு அடங்கா ஆற்றிலை=அவைகள் உள்
ளங்கைகளுக்கு அடங்காத தன்மையினால், உள்ளம் படர் கூர்ந்து நடுங்க=மனத்திற் றுளப
மதிகரித்து நடுக்கம் கொள்ள, வயிறு அதுகி = வயிற்றைப் பிசைந்து, மயிலிற் பதை
பதைப்பார்=மயிலைப்போலத் துடிதுடித்து வருகுவார்கள். (௨௬)

அஞ்சி லோதி சுவலபிறழ வம்மென் சிலம்பு கிடந்தலற
வஞ்சி மருங்குல போயொளிப்ப வளாமென முலைமே லுத்தரியம்
பஞ்சி யூட்டு பதம்பிணிப்பப் படாதற கரிதென் றிடைவிழரது
நஞ்சு மமிழ்துங் கலந்தனன நகுவே னெடுங்கண பணித்தயாவார்.

(இ-ள்) அம் சில ஓதி சுவல் பிறழ=அழகிய சில் வட்ட மொத்த கூந்தல் பிடரிற்
றுங்கவும், அம் மென சிலம்பு கிடந்து அலற = சிறந்த மிருதுவாயி சிலம்புகள நின
றெலிக்கவும், வஞ்சி மருங்குல போய ஒளிப்ப=கொடிபோன்ற இடை யிலலாது மறைய
வும், வளர் மெல் முலைமேல் உத்தரியம் = வளநாத மிருதுவாய தனங்களின மீதனியப்
பட்ட உத்தரியமானது, பஞ்சி ஊட்டு பதம் பிணிப்ப=செய்யுந் குட்டிய காலகளைக் கட்ட
வும், படாதறகு அரிது என்று இடை வீழ்ந்து=போதற கியலாதென்று அவவிடத்திலேயே
விழுந்து,நஞ்சும் அமிழ்தும் கலந்து அன்ன=விடத்தையு மமிதத்தையுங் கலந்தாற்போல,
நகு வேலு நெடு கண பணித்து அயாவார்=ஒளிகின்ற வேலாயுதத்தைப் போன்ற நீண்ட
கண்களி னின்றும் நீர் சொரிந்து சோவாரா

கண்களுக்கு நஞ்சு மமிதமும் கலந்த குணமாவது - நோக்கினார விடம்போல
மயக்கி வருத்தலும், அமிர்தம் போலப் போகும் விளைத்தற குறியா லவை தீர்த்தலுமாம்
அதனை “அணியு மமிதுதுமென னுலியு மாபவன நிலலைச் சிந்தா - மணியும் பராரதி
யாமரை யோனடி வாழத்தலரி-பிணியு மதற்கு மருந்தும் பிறழப் பிறழினனுட-பணி
யும் புரைமருந் கும்பெருந் தோளி படைக்கண்களே ” என்னுந் தீநூக் கோவையார்க்
குறிப்பறித்தற றுறையிற் கூறி யருளப் பட்டதறை கொண் டோனர்க (௩௦)

பாழி நெடுந்தோட் காளியெதுரா படர வெருவிக்க கடைகாண்பா
ஊழி யூழி யளந்திடினு முலவாத தடககட புலோமசையு
மாழை பொருங்கட டிருமகனும் வயவார் வயிரப் பையோனே
யாழித தடககைத் துளவோனே யலமந் தோடித் தழீஇக்கொண்டார்.

(இ-ள்) பாழி நெடு தோள் காளி = பருத்த நீண்ட புயங்களை யுடைய காளிதேவி,
எதிர் படர்=எதிர்த்து வர, கடை காண்பான்=எலிலையைக் காணும்படி, ஊழி ஊழி அளந்
திடினும் உலவா தடம் கண புலோமசையும்=பல ஊழிக்க காலங்கடோறு மளவை செய்யி
னும் அறியப்படாத கடிதடப் பரப்பினை யுடைய இந்திராணியும், மாழை பொரு கண் திரு
மகனும் = பாம்பினின் வடிப் பொருகின்ற விழிகளை யுடைய இலக்குமியும், வெருவி-

(கண்டு) பயந்து, வயம் வாள் வைரம் படையோனை=வெற்றி பொருந்திய வாளா யுத்தையுடைய குலிசாயுத்தையுடைய மேந்திய இந்திரனையும், ஆழி தடம் கை துளவோனை=சக்கரம் தாங்கியபெரிய கையினை யுடைய விண்ணவையும், அலமகது ஓடி தழீஇ கொண்டார் = சுழன் றோடிச் சென்று சேர்த்துப் பிடித்தனர்.

காளி யெதிரில் வந்ததைக் கண்ட இந்திராணியும் இலக்குமியும் பயந்து ஓடிச் சென்று, தக்கடங்கள் நாயகரைச் சோததுப் பிடித்தார எனபதாம். “அல்குறோள் கண்ணென மூவழிப் பெருகி” என்ற ராகவின, தக்ககண் என்பதற்குக் கடிதடப் பரப்பென்றும் விழி யெனக் கோடல் அத்துணைச் சிறப்பன்று இகமனமே ஆசிரிபன் “செங்கரமவருந்த மலரயன் வகுத்த திகிரியோ செய்ய பொற்றடடோ - வங்கர வலகு லதன்னவுரைகி னுடவ ரவாவின் தளவே.” என்று நடைதீர்த்தும் நவின்னுள்ள (நக)

தண்ணவ கமலத திருவுமலாத தடங்கட் செவ்வாய்ப் புலோமசையு நண்ணுந் துயரந தனேநோகடி நகையாச் சின்னி யிதழதுகுகி கண்ணின வடவைக கனலொழுக கன்னு கடைவாய்ப் புகைதவழ வண்ண லைரா வதப்பாக நமரா தொடர வமரேற்றா.

(இ ள்) தன அம் கமலம் திருவும் = குளிர்த அழகிய செந்தாமரைப் பூலின் கணிக்கும் இலக்குமியும், மலா தடம் கண் செம் வாய் புலோமசையும் = (குவளை) மலர் போலும் நீண்ட விழிகளையுடைய வந்த வாயினையு முடைய இந்திராணியும், நண்ணும துயரம் தனை நோகி=அடையுக் துன்பங்களைப் பார்த்து, நகையா சின்னி இதழ் அதுக்கி=சிரித்துக் கோபித்து உதிகளைக் கடித்து, கண்ணின் வடவை கனல் ஒழுக கன்னு=விழிகளினின்று வடவா முகாக்கினி சிறந்த வுகிரம் கொண்டு, கடை வாய் புகை தவழ=கடைவாயினின்று புகை தோன்ற, அண்ணல் ஐராவதம் பாகன் = பெருமையிற் சிறந்த ஐராவத யானை வாகனனாகிய இந்திரன், அமரா தொடர அமா ஏற்றான் = தேவர்கள் சூழ்ந்து வர யுத்தத்திற் கெதிர்த்தான் (நஉ)

செருவேட் பிறங்காப் பகடுகைக்குத் தறுகண் மறலி தீங்கடவுள் வெருவாத் தானைத் திறலவருண் னுலவை வேந்த னீரான னிருதி யுயாபுட் பகடவு நிதிககோன முதல புத்தேளிர் குருதி கவிடுக்கு முதலவேற் கூற்றின் கூற்றத் தெதிராசென்றார்.

(இ ள்) செரு வேட்டு உறகன் = யுத்தத்திற்கு அவாவிக் கண்படை கொள்ளாத, பகடு உகைக்கும் தறுகண் மறலி=எருமைக் கடாவை வாகனமாச் செலுத்தும் அஞ்சாமை யுள்ள யானையும், தீங்கடவுள்=அக்கினி தேவனும், வெருவா தானை திறல வருணன் = பயப்படாத சேனைகளை யுடைய வலிய வருணனும், உலவை வேந்தன் = வாயுதேவனும், ஈரானன்=சாண குத்திரனும், இருதி=நிருதியும், உயா புடபகம் நடவும் நிதி கோன்=மேன்மையாகிய புட்பக விமானத்தை யுருக குபேரனும், முதல புத்தேளிர் = முதலாய தேவர் களும், குருதி கவிழ்க்கும் முத தலை வேல்=இரத்தத்தைக் கக்கும் மூன்று தலைகள் வாய்ந்த சூலாயுத்தை யேந்திய, கூற்றின் கூற்றத்து எதிர சென்றார் = யானைக்கு மியமனன வீர பத்திர மூர்த்தியை எதிர்த்து வந்தனா (நக)

கலிநீலத்தூறை.

மண்டு வெஞ்சும ருடற்றவெதிர வந்த னிராகொலோ கொண்ட லூர்திமுதல் விண்ணவாக் கொன்று குறுகிய னண்ட கோளகை வெடிப்பவய லண்ட முழுதும விண்டு மோழைப் பவீரனகை யாடி வெகுளா.

(இ-ள்) வீரன்=வீரபத்திரக்கடவுள் (அவர்களை நோக்கி) கொண்டல் உன்றி முதல் விண்ணவர்கள்=மேகவாகன னுகிய இரத்திரன முதலிய தேவர்களே, மண்டி வெம் சமர் உடற்ற = நெருங்குக கொடிய போரினைச் செய்ய, எதிர் வந்தனார் ஓ = எதிர்த்து வந்திருக்கோ, என்று குறுகி = என்று (அவர்க்கு) சமீபித்துப் போய், அண்டம் கோளகை வெடிப்ப=அண்டச் சுவரானது பிளக்கவும், அயல் அண்டம் முழுதும்=(அதற்கு) அப்பா உள்ள அண்டங்க ளனைத்தும், விண்பி மோழை பட=பிளவு பட்டு வெடிப்புறவும், நகை ஆடி வெகுளா=வீர நகை செய்து கோப முற்று.

விண்ணவர்கள் - அண்மை விளி கொல் - அசை நிலை எள்ளல், இளமை, பேதைமை, மடன் எனனு நால வகைப்பட்ட நகையுள் ஈண்டு வீரபத்திரக் கடவுட்குத் தோன்றியது, “நகுதக் கனரே நாமிகக் கூறுநர்” என்றா போல வந்த வீரத் தெழுந்த வெகுளி நகையாகியுள்ள னகையாம். (௩௪)

கள்ளு லாநறிய கம்பக நகாக்கி னைவனை
யள்ளி மணணிடை களிற்றொடு மரைத்த தொருகை
பிள்ளை வெண்பிறை யெயிற்ற பிலவாய் மறலியை
யுள்ள மெனபுதசை நைந்திட நெரித்த தொருகை.

(இ ள்) ஒரு கை = (வீரபத்திரக்கடவுளின்) ஒரு திருக்கரமானது, கள் உலாம் நறிய கம்பகம் நகாக்கு இறைவனை = தேன் விளையும் வாசனை பொருந்திய கம்பக தருவுள்ள சவாக்காதிபனாகிய இரத்திரனை, அள்ளி=வாரி யெடுத்தது, மண இடை களிறு ஒடும் அரைத்தது=பூமியி னிடத்து ஐராவத யானையோடும் தேய்த்தது, ஒரு கை=ஒரு திருக்கரமானது, வெண் பிள்ளை பிறை எயிற்ற = வெள்ளிய இளம பிறைச் சந்திரனைப் போன்ற பறகிளையும், பிலம் வாய் மறலியை=குழிந்த வாயினையு முடைய யடனை, உள்ளம் என்புதசை நைந்திட=நெஞ்சம் எலும்புகளுந் தசையும் நசியும்படி, நெரித்தது = நெரித்தலைச் செய்யா நின்றது

மண்ணிடைக் களிறு எனபது சந்தனோக்கி யில்பு கையரைத்தது எனக் கூறியது, வார் எறியும என்றா போலக் கருவியைத் தானே செய்வதாக கூறிய கருவிக்குத் தாவாம. மறவைக்கு மிலக்கண மிதுவே. (௩௫)

ஆர முற்கடவு னைக்களை யகழ்ந்த தொருகை
காரி நறத்திரு திககடவுள் கைகள் விழிந்தோ
ளீருளை மூளைகுடா சிந்திட வெறிந்த தொருகை
வாரி திக்கிறையை வாரியின் மடுத்த தொருகை.

(இ-ள்) ஒரு கை=(வீரபத்திரக்கடவுளின்) ஒரு திருக்கரம், ஆர் அழல் கடவுள்=அரிய வக்கினி தேவனது, நாககளை அகழ்ந்தது = நாககளைப் பிடுக்கிற்று, ஒரு கை = ஒரு திருக்கரம், கார் நிறத்த நிறுதி கடவுள்=கருடையாகிய நிறத்தினை யுடைய நிறுதியினது, கைகள் விழி தோள்=கைகளுவ கண்களும் புயங்கனும், ஈருள் மூளை குடர் சந்திட எறிந்தது=ஈரலும் மூளையுட குடலுஞ் சிதறுமபடி வீசெறு, ஒரு கை=ஒரு திருக்கரம், வாரி திககு இறையை=சமுத்திரராசனாகிய வருணனை, வாரியில் மடுத்தது=சமுத்திரத்தில் எறிந்தது.

வீரபத்திரக் கடவுளது ஒரு திருக்கரம் அக்கினியின் நாக்களைப் பிடுகிற்று, ஒன்று நிறுதியின் கை முதலிய உறுப்புக்கள் சிதறும்படி யெறிந்தது. ஒன்று வருணனைச் சமுத்திரத்தி லெறிந்தது எனபதாம் குடல் எனபது குடர் எனப போலியாயிற்று.

அக்கினி தேவனுக்கு நா ஏழாகவின “அழற்கடவு ளுக்களை” என்று கூறப்பட்டது. அவையாவன.—காளி, கராளி, மஞ்சைவை, சுலோகிதை, சுதாமபர வருணை, புலிகிணி, விசுவருபி யென்பனவாம் அவியைத் தனக் பெய்யின அவற்றை யெல்லாஞ் சிவததுக்கு ஆக்குதல் அக்கினிக்கு நியதமாகவும், அந்னைச் செய்பாது அவற்றை வீருமபித் தனனுவாற் றுணை’ சவைத்துண்ட பாதகத்திற்காக நாக்கள சேதிககப பட்டன.

அதனை “கறுத்திடு மிட்டுடைக கடவுட டேவனா - மறுத்தவ னாகிய வரம்பி லுண்டியும் - வெறுத்திலை யுண்டியா லென்று வீரனா - மறுத்தன னெழுதிற் தழுவி ளாக ளே.” என்னுங் கந்தபுராணத் திருவிருத்தத்தா னறிக (உஎ)

மண்ட மாகக்கலை யுகைத்தெகிா வளிககி மைவனை
யண்ட கோளகை முகட்டினி லடித்த தொருகை
கண்டெ றிததுயிர சிதைந்திட நிதிகக டவுளைச
செண்ட டித்தன வெறித்தெகிா திரித்த தொருகை.

(இ-ள்) ஒரு கை=ஒரு திருக்கர மானது, மணை அமா கலை உகைத்துச்செருறகும் போர்த் தொழிலில் வல்ல கலைமானை வாகனமாச- செலுத்தி, எதிர வளிக்கு நுறைவனை = எதிர்த்துவந்த வாயுராசனை, அண்டம கோளகை முகட்டினில் = அண்டச்சுவரி னுச்சியில், அடித்தது=எறித்தடித்தது, ஒரு கை=ஒரு திருக்கரமானது, கண தெறித்து உயிர் சிதைந்திட=விழிகள் பிதுங்கிப் பிராணன அழியும்படி, நிதி கடவுளை=இருநிதிக்குந் தலைவனாகிய குபேரனை, செண்டு அடித்து அன எறிநது = செண்டடித்து வினையாடுவது போலத் தாக்கி வெறிநது, எதிர் திரித்தது=எதிராகச் சுழற்றா கின்றது

கலை பென்னும் விலங்கி னுண்பாற்பெபா, முசுவிறகு வருதல் சிறு வரவிறறக ளானும், “கலையென் காட்சி யுழைக்கு முரித்தே” என ஆசிரியா தொல்காப்பியனா் விதந் தாங்கு மானேற்றங்கு வருதல் பெரு வரவின வாகலானும், வாயுதேவறகு வாகன மது வாகல னுத் துணி டாகலானும் மானே நெளறும். இரு நிதி-சககிதி, பதுமநிதி ( )

பாயொ எரிப்பகன விழித்துணை பறித்த தொருகை
யாய்க் திராத்தொகை பரப்பரிய மாவி னிருதோள
சேய வெயுருருதி சிந்திட வொடித்த தொருகை
காய்க் திராககடவுள் பற்றெகை கடிந்த தொருகை.

(இ-ள்) ஒரு கை=ஒரு திருக்கரம், பாய் ஒளி பகன துணை விழி=பரந்த ஒளியை யுடைய பகன என்னுஞ் சூரியனது இரு கண்களையும், பறித்தது= பிடுகிறது, ஒரு கை=ஒரு திருக்கரம், ஆய் கதிர் தொகை பரப்பு அரியமாவின் = துண்ணிய கிரணத் தொருதி யை விரிக்கும் அரியமா வென்னுஞ் சூரியனது, இரு தோள = இரு புயககளையும், சேய வெம் குருதி சிந்திட ஓடித்தது=செக்திறமாகிப் வெவ்விப இரத்தக கக்கு ாறு முரித்தது, ஒரு கை=ஒரு திருக்கரம், காய் கதிர் கடவுள் டல் தொகை கடிந்தது=சடுகின்ற கிரணக் களை யுடைய பூடா வென்னுஞ் சூரியனது பற றெகுதிகளை யுடைத்தது

பகன என்னுஞ் சூரியன் பதினோராயிரக கிரணங்களை யுடைவன. அரியமா வென்பவன பதினாயிரக கிரணங்களை யுடையவன பூடா ஆறாயிரக கிரணங்களை யுடையவன பகன பூடா எனனும் ஆதித்தியர்க்கு முறையே விழிகளையும், பறகளையும் கடிந் தார எனபதனை “உண்ணப் புருந்த பகனெளித் தோடாமே - கண்ணைப் பறித்தவா றுநீ பற - கருக்கெட நாமெலா முக்திபற” எனவும், “சூரியனா தொணடை வாயினி டற

களைவாரி நெரித்தவா றுந்தீபற - மயங்கிறு வேள்வியென றுந்தீபற'' எனவுந் திருவா
சகந்தீபி நிருவாய் மலாந்தருளப் பட்டதனுநிக. (௩௮)

மருத்து வத்தலைவர் வாய்குருதி கக்கி மறிய
வுருத்து மென்கனியி னொருயிர் பிழிந்த தொருகை
செருக்க எத்தெழு வசுக்களிரு நால்வா சிதைய
நெருப்பெ முமபடி பிசைந்துட னெரித்த தொருகை.

(இ-ள்) ஒரு கை=ஒரு சிருக்கரமானது, மருத்துவ தலைவர் வாய் குருதிக்கக்கி
மறிய = பரிமருத்துவர்களது வாயினின்று பிரத்தஞ் சொரிநது ஒடுமபடி, உருத்து=
கோபித்து,மென் கனியின் ஆற உயிர் பிழிந்தது=பிருதுவாய பழத்தைட்டோல அரிய உயி
ரைப் பிழிந்தது, செரு களத்து எழு வசுக்கள் இருநால்வர் = யுத்தகளத்தி லெதிரத்த
வசுக்க ளென்மரும, சிதைய=அழியுமாறு,நெருப்பு எழும்படி பிசைந்து=அக்கினி தோன்
றப் பிசைந்து, உடல நெரித்தது=சீரத்தை நெரித்தது

பரிமருத்துவர் இருவராவார் தத்திரன, நாதத்தியன் எனபவராம் வசுக்களை
முனனுரைத்தாம். எழு வசுக்கள்=வினைத்தொகை. (௩௯)

இன்ன வாறுதிறல் வீரனுயர் கைக ளெவையு
மனனும் வானவ ரியக்காமுனி வோரகன மறிய
முனனி யோரிமை யொடுங்குமுன முடித்தி டி தலுவ்
கனனி யடுத்துளவ மாயனது கண்டு வெகுளா.

(இ-ள்) இன்ன ஐறு திறல் வீரன் = இவ்விதமாக வலிமையை யுடைய வீரபத்
திரக் கடவுளது, உயா கைகள் எவையு ம்=நீண்ட திருக்கரங்கள் யாவும், மனனும் வான
வர் இயக்கா=நிலைத்திருந்த தேவர்களும் இயக்காகளும், முனிவோரகள் மறிய=இருடியர்
களும் வீழ்ந்திருக்கும்படி, முனனி = முறபட்டு, ஓர் இமை ஒடுங்கும முன முடித்திடு
தலும் = ஒரு இமைப்பொழுது முடியு முன்னா அழித்தலும், கனனி அம துளவம்
மாயன் = வாடாத அழகிய துழாய் மாலைபை யணிந்த திருமால், அது கண்டு வெகுளா=
அதனைப் பார்த்துக் கோபித்து

வெகுளா என்னு முடன் பாட்டு வினை யெச்சம் வருகு செய்யுட்கணுள்ள எதிர்த்து
என்பதன் முதனிலையையும், அது உடறறினன என்பதன் முதனிலையையும் கொண்டு முடி
யும் இவகன மிவர்க்குச் செய்த தனறி, சந்திரனைத் தமது நிருவடி யொன்ற லுறைத்து
வீழ்த்தி யுடலைத் தேய்த்தும், அக்கினியின பாரியான சுவாகையை வலப பக்கத்து நாசி
யைக் கிள்ளியும், உருத்திர கணங்களை யோட்டியும், ஈசான ருத்திரரை வைது விடுத்தும்,
சோணித புரத்து வேர்த்தது தலையைக் கொய்தும், யாகதேவன (எச்சன) பயந்து மான
போல வுருவக கொண்டு போதலும் ஒரு கணையால அவன் சிரமற விழுத்தியும், பின
னர்த் திருமா லெதிரக்க வவற பொருவா ராயினா பத்திரகாளி தக்கன மனைவி மகளி
ராய் தேவதல்லி முதலிய பெண்களது தலைகால கர முதலியவற்றைக் களைந்தும், தேவர்
முனிவர்களின் மனைவியரைக் கொன்றும் உயிர் போக்கினள். இவர்களுடன் வந்த பேய
பூதம் காளி யென்னு மிக்கணங்களை செய்தவற்றைக் கூறுதல் விரியும் என்று விடுத்தாம்
அவற்றைக் கந்தபுராணம் யாக சங்காரப் பட்டத்திற் காண்க (௪௦)

மறிதி ரைககடல்க ளொன்றின்மிசை யொன்று மறியச்
சிதைய டுத்தொரு கணத்தினிடை யெண்டி. சைசெ லு

மேறுழவ ஷிக்கலுழன மேலினி திவரந்து முனியா
வுறுசு மூத்திடை யெதிருதம ருடற்றி னனரோ.

(இ-ள) திரை மறி கடல்கள்=அலைகள் போதுகின்ற சமுத்திரங்கள், ஒன்றின் மிசை ஒன்று மறிய=ஒரு கடலின் மீது ஒருகடல் சென்று பாயும்படி, இறை ஆடித்து=சிறகுகளை வீசி, என்ன திசை ஒரு கவந்து இடையின் செலுதம்=அட்டிக்குகளினும் ஒரு மாததிரைப் பொழுதினுட் பறக்கின்ற, எதுழ் வலி கழுமுன மேல் = மிக்க வலிமையை யுடைய கருடப் பறவையாகிய வாகனத்தின் மீது, இவ்விது இவாந்து=விரைவாக வேறி, முனியா=பெரிதுவ கோபித்து, உறு சமத்திடை எதிராந்து = பொருந்திய யுத்தகதைதி னிடத்து வந்து எதிர்த்து, அமர் உடறறினன=போர செய்தனர். அரோ அகா-

திருமால் கருடவாகனத்திலேறி யுத்தகளைச் சேர்ந்து வீரபத்திரக் கடவுளோடு போர் செய்யத் தொடங்கினா என்பதாம்

“எதுழ் வலி யாரும்” என்ற உரிச்சொல்லியற் சூத்திரப்படி, எதுழ் என்னும் உரிச் சொல் வலியாகிய குறிப்புணர்த்தலின, எதுழ்வலி என்பதற்கு மிக்கவலி யென்றும்.

மாயி ரும்புவி யருந்துமணி வண்ணன் வரவேற்
சேயின் மிககற்றல் வீரனெதிர சென்று சின்வா
வாயி ரங்கதி ரொருங்கெழுவ தெனன வுலகால்
பாயொ ளிப்பரிதி வெம்படை பணித்த னனரோ.

(இ-ள) மா இரு புவி அருந்தும் மணி வண்ணன் = கருமையாகிய பெரிய மண் ணையுண்ட நீல ரத்தினம் போன்ற நிறத்தின் சாயிப் திருமால், வடிவேல் சேய இன் = கூரிய வேலாயுதத்தை யேற்றிய குராரக் கடவுளைப் போன்ற, மிகக் கற்றல் வீரன் எதிர் சென்று=மேறப்பட வலிமையை யுடைய வீரபத்திரக் கடவுளாக கெதிர் வந்து, சின்வா = கோபம் கொண்டு, ஆயிரம் கதிர ஒருங்கு எழுவது எனன் = ஆயிரஞ் சூரியர்கள் ஒன்று சேர்ந்து உதித்தாற் போல, அமுல் கால் = அக்கலையைக் கக்கும், பாய ஒளி வெம் பரிதி படை=பரந்த ஒளியை யுடைய வெவ்வித சக்கரா யுதத்தை, பணித்தனன்=ஏவினா.

எனதையாகிய கந்த நாத னேந்தி யருளும் வேலாயுத்தின் பெருமையை:—

சோகெழு செந்திலுஞ் செகுகோடும வெண்குளறு
மேரகழு நீங்கா விறைவனகை வேலனேறே
பாரிரும் பௌவந்தி லுள்புகுபு பண்டொருநாட
ஞாமா தழுகத் சுடரிடைய வெள்வேலே

அணிமுகக்க ளோராறு மீராறு கையு
மிணையினறித் தானுடையா னேந்தியவே லன்றே
பிணிமுகமேற கொண்டவுணர் பீடழியு வணண்
மணிவிசும்பிற் கோனேந்த மாறட்ட வெள்வேலே.

சுவணப்பூம் பள்ளியதைத் தாயமா றறுவர்
திருமுலைப்பா லுண்டான் நிருககைவே லன்றே
வருகிசியி யோனவுணன் மார்பம் பிளந்து
குருகுப பெயர்க்குன்றம் கொன்ற நெயிலேலே.

எனச் சிலப்பதிகாரத்துச் செப்பப்பட்டமை காண்க.

(சுட.)

ஊழி வெங்கனலு மாலமு முயிர்ப்ப துட-லும
பாழி வாய்மற லியைக்கொலை பயிற்று வதுவெஞ்
சூழ்சு டாப்பரிதி யன்னதொரு சூல மதன
லாழி யமபடை செருக்கற வகற்றி னனரோ.

(இ ள்) ஊழி வெம் கனலும் ஆலமும் உயிர்ப்பது=உக முடிவினகட் டோற்றும் வெவ்விய தீயையும் நஞ்சியோயு முண்டாக்குவதும், உடலும் பாழி வாய் மறலியை கொலை பயிற்றுவது = வருத்துகின்ற பருத்த வாயினே யுடைய யமனுக்குக் கொலைத் தொழிலைப் பழக்குவதும், வெம் சூழ் சுடர் பிரிதி அன்னது = வெப்ப முள்ள சுற்றிய கிரணங்களைக் கொண்ட சூரியனை யொத்ததும் (ஆகிய), ஒரு சூலம் அதனால்=ஒரு சூலப் படையினால், ஆழி படை செருக்கு அற அகற்றினன்=சககராயுதத்தின் வலிமை நீங்க வழித்தனர்

அம் என்பதனைச் சாரியை யாககாது அழகெனக் கோடலுமாம். வீரபத்திரக்கட லுள் அழிப்படைச் செருக்கை யகற்றினர் எனக. (சுங்)

கேமி வெமபடை யகற்றிரிக ரற்ற விறலோன்
மும ரைக்கடவு ளோடுலகு தந்த முகிலை
காமா மென்சிறை யினிறப்பொரு திறங்க லுழனை,
தூம வெங்கனை தூந்துட றுனைத்த னனரோ.

(இ-ள்) நிகா அற விறலோன்=ஒப்பிலலாத வீரபத்திரக கடவுள், வெம கேமி டடை அகற்றி=வெவ்விய சககராயுதத்தைச் சிதைத்து, தாமரை கடவுள் ஓமி=தாமரைப் பூம்பொகுட்டினக் கணிகுக்கும் பிரமனுடனடி லகு தந்த முகிலை=பிரபஞ்சமகனையும் தோற் றுவித்த மேகமாகிய திருமாலினையும், காமா மென சிறையினில் பொரு = அழகிய மிருது வாய சிறகரற் போர் புரியும், திறல கலுழனை=வலிய கருடனையும், தூமம் வெம் கனை தூந்து = புனை காலும் வெவ்விய பாணங்களைச் செலுத்தி, உடல துளைத்தனன்=சரீரங் களைத் துவாரப் படுத்தினா.

ரண்டு உலக மென்றது, பிரகிருதி தத்துவத்திற் குடபட்ட தத்துவ தாத்துவிக மாய சகங்களை யென றுணாக திருமலை முகில என்றது உருவக் மனநி யுண்மை யானு மாம். என்ன? அவன, கயிலையி லமலாந் தருளுங் கண்ணுதற பரனாகிய சிவபெருமானை மேகமாய நின்று ஆயிரந் தேவ வருடம் வரைபுஞ் சுமந்து திரிந்தான் என்றும், அதனால் பெருமான கிருபை கூடாது பிரமனையும் உலகங்களையும் பெறுஞ் சத்திமைக் கொடுத்தார் என்றும், அந்தக் கற்பம் மேக வாகன கற்பம் எனப் பெயர் பெறு மென்றுஞ் சரித மிருத்தலா லெனக் இதுனை “உறைசெயு மேக வாகன கற்பத் தொளிகள ராழிய நடக் கைக்-கருமுகில் வண்ணன் விரிதிறை பருகு கருவிமா முகிலுருத் தாங்கி-யருவியஞ் சாரற் கயிலையம் பொருப்பி லமர்ந்துறை கடவுளை யமரா-பருவம் னாஞ்ஞா றுளங்குழை தரு கிப் பழுத்தபே ரனபினிற் சுமந்தான்.” எனவரும் இலிங்க புராணத் திரு விருத்தத்தா னறிக.

வினதை புத்திரனாய் கருடன் அயிர்த மெடுப்பான் சென்று தேவர்களை யலைத்துக் கவர்ந்து வரும் வழி, அவாக்காக வெதிர்த்த விண்ணவையும் பொருது வென்ற விறலான எனபது தோன்ற “திறற் கலுழை” எனருள. (சுசு)

வரைபெர யாந்துகலு முனசிறை வழங்கு வளியாற்
சருகி னிழறிநிய வோடியெதிர் சென்று தளரா

செருவி னேத்தகண நாதரை யுடனறு சினவிக்
சுருதி கககும்வனே வாய்கொடெதிரா குத்தி யிடலும்.

(இ-ள்) கலுழன் = (அ) போது கருடன, சிறை வழங்கு வளியால் = சிறகுளா
லுண்டாகுங் காற்றினால், உரை பெபாநது = மலைகள் யாவு மெடுபட்டு, சுருதின் திரிய ஓடி
எதிரா சென்று = சுருகைப் போலச் சுழலுட்படி யோடி யெதிர் வந்து, சினவி தளரா =
கோபித்துச் சொ வுறாமல், செரு வினேத்த கணநாதரை உடனறு = போரா செய்த கணத
தலைவரை வருந்தச் செய்து, சுருதி கககும் வனே வாய் கொடு = இரத்தம் பொழிபா நின்ற
வனேந்த (தனது) வாயினால், எதிரா குத்தி யிடலும் = தாக்கிக் கொடுத்துதலும் (சுடு)

கலுழன வெஞ்சம ருடற்றவது கணடு வெகுளா
வலகில வீரனுயா புள்ளரசொ ராயி ரமவருட
துலகம் யாவையுமு ணுண்டவன் லுராகி யுடனே
மலைக வென்னவவை சென்றமா மலைந்த பொழுதின.

(இ-ள்) அலகு இல வீரன் = அளவிடப்படாத வீரபத்திரக கடவுள், கலுழன் =
கருடன, வெம் சமா உடற்றவது கண்டு வெகுளா = கொடிய யுத்தத்தைச் செய்வதை
யறிந்து கோப முற்று, உயா ஓர் ஆயிரம் புள் அரச வகுத்து = உயாவாய ஆயிரம் கருடப்
பறவைகளை யுண்டாக்கி, முன் = முன்னாக் காலத்தில், உலகம் யாவையும் உண்டவன் =
உலகங்க ளெவற்றையு முண்ட நிருமாலினது, நல னாதி உடனே = சிறந்த வாகனமாகிய
கருடப் பறவை யுடன, மலைக என்ன = போரா செய்க வென்று கூற, அவை சென்று =
அப் பறவைகள் போய், அமா மலைந்த பொழுதின = யுத்தத்தைச் செய்த காலத்தில்.

அரசு என்னுஞ் சொல் “அரசுவா வீழ்ந்த களத்து” என்றற போல அஃறிணைப்
பொருளை யுணர்த்திற்று அங்ஙனமாதலை “குடிமை யானமை” எனலும் கிளவியாக்கிச்
சூத்திரத்திலும் உரைத்துள்ளாரா நச்சினுக்கினியர் இது முதலிரு செய்யுள் குளகம். (1)

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

திருகு சேற வெந்துபபின வீரன விடுத்த திறம்புள்ளேற்
றரசி யாவு மணிவண்ண னிவரும் புள்ளேற் றினையடாப் ப
வெருவம் தமரி னாற்றாது மேக வண்ணன நனைவிழந்தி
யிரியல் போக வதுநோக்கி யிகழ்ந்து வீர னிவைவெய்வான.

(இ-ள்) வீரன் = வீரபத்திரக கடவுள், திருகு சேறம் வெம் துப்பின = மாறு
பட்ட கோபத்தினை யுடைய வெவவிய பகையினால், விடுத்த = ஏவிய, திறல் ஏறு புள் அரசு
யாவும் = வலிமை மிக்க கருடப் பறவைகள் எல்லாம், மணி வண்ணன இவரும் = நீலநிறத்
தின ராகிய விண்ணு ஏறி யிருந்த, புள் ஏறினே அடாப்ப = கருடனைச் சாட, வெரு வந்து =
(அது) பயமுற்று, அமரின ஆற்றது = போர் செய்தற கியலாததாய், மேக வண்ணன தனை
வீழ்த்தி = மேகம் போன்ற வடிவினராய் திருமலைக் கீழே விழுத்தி, இரியல் போக =
பறந்து செல்ல, வீரன் அது நோக்கி = வீரபத்திரக கடவுள் அதனைப் பார்த்து, இகழ்ந்து
இவை செய்வான் = நகை செய்து இவை பிறறைச் செய்வா ராயினர். (சுள்)

ஆண்ண லேற்றுப் புள்ளரசு வீழ்த்த வாவி தீர்ந்தானபோற்
றண்ணா துளவோன கிடந்திடலூ தகக நெதிர்போய்ச் சிவனின்றி
நண்ணும வேள்வி யாற்றியது நனறு நனறென நிகழ்ந்துரையாத்
துண்ணொன் துடலம் வெருக்கொளாள் சாரிமென குஞ்சி பற்றினாள்.

(இ-ள்) தன் அம் துளவோன் = குளிர்மை யாகிய அழகிய துழாய் மாயையை யணிந்த விட்டுணுமூர்த்தி, அண்ணல் ஏறு புள் அரசு வீழ்த்த = பெருமை யாகிய ஆண் டன்மை வாய்ந்த கருடனாகிய பறவை வேந்து விழுத்த, ஆவி தீர்த்தான போல் கிடந்திட லும்=உயிர் நீங்கினார் போலக் கிடத்தலும், தக்கன எதிர்போய் = தக்கனுக்கு எதிரே சென்று, சிவன் இன்றி நண்ணும் வேளவி ஆற்றியது நன்று நன்று என்று = சிவபரம் பொருளை யில்லாமல் பொருந்திய யாகததைச் செயயத் தொடங்கியது வியப்பு விஃபா யிருக்கிற தென்று, இகழ்ந்த உரையா = இழித்ததுக் கூறி, உடலா துண் என்று வெரு கொள்ள = (அவனது) சரிசந திடவென்று பயமுற, சரி மென் குஞ்சி பற்றினான் = சுருண்ட மிருதுவாய் குடுமியைப் பிடித்தனர்

துண் என்பது விரைவுப் பொருடரு மோர் குறிப்பிடைச் சொல். (சுஅ)

சுரிமென் குஞ்சி யொருகையாற் பற்றி யவன்றன றலைதுமிப்பான பரும வடிவா னுறைகழிப்பப் பணிமென சமலப் பொருட்டிறையு மருமா மறையோன வந்தெய்தி வீரற் போற்றி யளியேழ்காக் கருணை கூர்ந்திங் கிவனாவி கடியே லென்னு மேல்வைதனில்.

(இ-ள்) சுரி மென் குஞ்சி = சுருண்ட மெல்லிய குடுமியை, ஒரு கையால் பற்றி= ஒரு திரு கரத்தாற் பிடித்து, அவன் தலை துமிப்பான=அத்தகனது சிரத்தை வெட்டும் படி, பருமம் வடி வான் உறை கழிப்பு= ஒப்பனை யமைந்த கூரிய வாளாயுதத்தை யுறையி னின்றி யெடுபப, பணி மென் கமலம் பொருட்டி உறையும் = குளிர்மை யாகிய மெல்லிய தாமரைபூம் பொருடபுன்க ணிருக்கும், அரு மா மறையோன வந்து எய்தி = அரிய சிறந்த வேதங்களில் வல்ல பிரமன அங்கன வந்தடைந்து, வீரன போற்றி=வீரபத்திரக கடவுளைத் துதித்து, அளியேன ரு ஆ கருணை கூர்ந்து = (ஐயனே) எளிபவனாகிய என பொருட்டாகத் தயை சிறந்து, இவரு இவன் ஆவி = இப்போது இவனது உயிரை, கடி மேல் என்னும் ஏலவையினில்=நீக்கா தருளவேண்டும் என்று பிரார்த்திக்குத் சமயத்திலு.

வீரபத்திரக் கடவுள், தக்கன் குடுமியை பொரு திருக் கரத்தாற் பிடித்து அவன் றலையை வெட்ட வாளை யெடுக்குப் போது, பிரமன வந்து பணிந்து, அடிகளே! அடியேன் பொருட்டாக விவன் உயிரை நீக்காது காத்தருள வேண்டு மென்று பிரார்த்தித்தான்

உலகர்க்கு மக்க ளாசை பெரிநாதலிற் பிரமனும் தன் மகனாய் தக்கனைத் தழுத்தற் றுஞ் சகிக்காது வேண்டினான் எனவும், வேண்டியும நீரபத்திரக கடவுள் கொண்ட வெகுளி துனியுப் பொருட்டி, சிவன யின்றிய இருத யாகததை யா னொப்பாது அகன்று, தேவர்க்கு அடியவனு யிருக்கின்றே னாகலின், அடியவனாய் என்பொருட் டாலாயினும் கொல்லாது காத்தருள வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க, அத்தன சிறிது தாழ்த்தினர் எனவும் கொள்க (சுக)

எண்ணோன் முக்க ணைமபெருமா னிமய முயிர்த்த வல்லியொடுந் தொண்டார் குழுவி னெடுமெய்தி உ தகன செனனி துமித்திடேல விண்ணி முதலாம் தேவாகளும் விளியா தளித்தி யெனவுரைப்பத் திண்ணோள் வீர னுயர்தககன் பங்கி விடுத்திச் செருவொழித்தான்.

(இ-ள்) எண் தோள் முககண் எம் பெருமான் = எட்டுப் புயங்களையும் திரிகேத் திரங்கனையு முடைய எமது சிவபெருமான், இமயம் உயிர்த்த வல்லி ஓடும் = இமய மலை யரசன் பெற்ற கொடி போன்ற உமா தேவிபா ரோடும, தொண்டு ஆ ருமுனின் ஓடும் = எல்லா முயற் கணததவர்க ளோடும், எய்தி-அந்ருத தோன்றி, தக்கன் செனனி துமித்

திடேல் = (வீரனே!) தக்கன் நிலையை யரியற்க, விண்டு முதல் ஆம் தேவர்களுள் = திருமால் முதலாகிய தேவர்களும், விளியாது அளித்தி = இறவாமற் காப்பாயாக, என உரைப்ப = என்று திருவாய் மலர்நருள், தின்ன தோள் வீரன் = தின்னிய புயத்தினராகிய வீரபத்திரக் கடவுள், உயர் தக்கன் பங்கி விடுத்து = உயர்வுடைய தக்கனது குழியியை விட்டு, செரு ஒழித்தான் = யுத்தத் தொழியையும் நிறுத்தினார்.

வீரபத்திரக் கடவுள் தக்கன் நிலையை வெட்டி, அங்கு அலமந்திருந்த அக்கிலிபை விளித்து இதனைத் திற்பிறியென்று கொடுக்க, அவன் ஓர் கணத்தி லெரித்தா னென்றும், பின் னாச் சிவபெருமானது ஆற்றுகளுட்படி யிறந்தவர்களைப் பெலனாம் எழுப்பிய காலத்துத் தக்கன் நிலை யெரித்தமையால் ஆட்டுத் தலையை வைத்தெழுப்பினா னென்று, தேவாரம், திருவாசகம், கந்த புராணம், இலங்க புராணம் முதலியவற்றில் வெள்ளிடை மலையோற் றெள்ளிதின் விளக்கி யிருப்பவும் எண்ணிக் கூறிய வெள்ளெனில், புராணங்கள் முறப்பட்ட கஉப விருத்தாங்கங்களைச் சுருக்கியும், பிறப்பட்ட கமப விருத்தாங்கங்களை விரித்தும் பேசா பேதங்க டோன்ற விளக்குவன வாகலானும், இப்புராணம் திருமால் முன் இறந்திரத்தி டுமரனுக்கு உரைத்த இலக்குமி கமாப விருத்தாங்கங்களையே பிறப்பட்ட பதம் கமபத்திலே கூடா முப்பாய் ரின்று நாரதேந்திராசியாக்கு மலிவற் றாகலானும், அதனையே பின்னர் சுவேத வராக கமபத்திற் சூதமுவிவா னைமிக வளத்துள்ள முனிவாகடகு உபதேசித்தன ராகலானும் கமப வேறுபா டெனக் அதனை “முன்னுட கமபம் களிலவகுத்த படியே முளரி நான்முகத்தோன் - மன்னு ரின்ற கறாங்க டலிது முறையே வகுத்திரிவா - னிநரா னெய்தும் பருவமபோ லெய்தும் பருவ மெவைகளிலும் - துன்னு ரிற்கும் பலவு முன் போற்றேனற் வெடுத்திங் குரைத்திடினே” என்றும் வாயு சங்கிதைச் செய்யுளானு முணாக ஆகவே முந்திய கமபத்தில் அவன் நிலையை யரிபாது விட்டதும், பிற்திய கமபத்தில் அரிந்து ஆட்டுத்தலை கொடுத்தும் எல்லா முடைய பெருமானார் திருவினையாட் டாக, “அருவு மாகுவ னருவமு மாகுவ னருவு-முருவு மிலலதோர் தன்மைபு மாகுவ னுழின் - கரும் மாகுவ விமித்தமு மாகுவன் கண்டாய் - பரம னுடலை யாவரே பகாந் திடற பாலார.” என்று திருவாக் கிருத்தலின் அதனை யாற்றினாரென்று விமிகக் (௧௦)

வெயிலேற நெழந்த முத்தலைவேல வீர னமர ரூபிரளிப்பத் துயிலேற ரவாபோன முகிலவண்ண முதலாந் தேவா துனைவினெழத் துயிலேற முலத் தொடுகின்றி யமிரிதற் பற்கு மரிநெடுங்கண மயிலேற நிருந்த விடைப்பாகன பாத்த முறையின் வணங்கினா

(இ ள்) வெயில் ஏறறு எழற்கு முத்தலை வேல வீரன் = ரூபிப கிரணத்தோடும் எதிர்த்து ஒளியெய்யு மொன்று தலைகிளையுடைய ரூவாயுத்ததைத் தரித்த வீரபத்திரக் கடவுள், அமரர் உயிர் அளிப்ப = (சிவபெருமானது ஆற்றுகளுட்படி) தேவர்கள் யாவர்க ளும் உயிர் கொடுப்ப, முகில வண்ண முதல் ஆம் தேவா = மேகநிறத் திருமால் முதலாகிய தேவர்கள், துயில் ஏறறவா போல துனைவின் எழுகது = நித்திரைவிட்டெழு வாரைப் போல விசைவாக வெழுகது, அயில் ஏறறு = வேலாயுத்ததை யெதிர்த்து, ஆலத்து ஒடு சினவி = நஞ்சுடன் பகைத்து, அமிரிதின் பற்கும் அரி நெடு கண = அமிர்த்துடன் ஹ்ருவு கொள்ளும் அரிபரந்த நீண்ட யிழிகளை யுடைய, மயில் ஏறறு இருந்த விடை பாகன் = மயில்போன்ற உமா தேவியை (வாமபாகத்திற்) கொணடு விளங்கிய இடபாருடராகிய சிவபெருமானது, பாத்த முறையின் வணங்கினுள் = திருவடி களை விதிப்படி பணிந்தார். (1)

சூடந்தம் பட்டுச் சூழ்பொந்து சூழந்து வழந்தி நின்றபா த மடைந்த தேவ ரிழைத்தபிழை பொறுத்தி யெனன லாழகொழுஞ்

கடைந்த மணிச்செப் பெனவிற்குங் கதிரமென கொமமை முலைக்கனிவாய்
மடந்தை வேண்ட மதிக்கணணி மறையோ நிதனை வழங்குவான்.

(இ-ள்) அழகு ஒழுமும்=சந்தரந் துலங்கப் பெற்ற, கடைந்த மணி செப்பு என
வீங்கும்—ஒப்பனை செய்யப்பட்ட இரத்தினச் செப்பு என்று (கண்டார்)சொல்லப் பூரித்த,
கதிர் மென கொம்மை முலை = ஒளிவாயநத மிருதுவாய இளமுலைகளையும், கனி வாய்
மடந்தை = (கோவைப) பழம் போலும் வாயினையு முடைய உமையம்மையார் (இறை
வனை நோக்கி) குடந்தம் பட்டி=வணக்கம் பட்டு, குழ போடது=வலம் வந்து, குழைந்து
வழுத்தி=உருகித் துதித்து, நின் பாதம் அடைந்த தேவர்=நாமது திருவடியை (சரணாக்)
புகுந்த தேவர்கள், இழைத்த பிழை பொறுத்தி என்ன = செய்த குற்றங்களைப் பொறுத்
தருள்வீராக வெனது, வேண்ட = குறையிரக்க, மதி கண்ணி மறையோன = பிறைக்
கொழந்தைத் தரித்த வேத முதலவராகிய சிவபெருமான், இதனை வழங்குவான்=இதனைக்
கூறி யருள்வாராயினர்.

குடந்தம் பட்டி என்பதில்,குட என்பது தட வென்றது போல வளைவை யுணர்த்து
வதோ றுரிச்சொல் லாகலின், அதனடியாகப் பிறந்த பெயருமா மென்றும், அதற்கு வழி
பட்டி, வணக்கம் பட்டு எனவரை கொள்ப வென்றும்,பத்திப் பாட்டில், ஆறதுப்படைத்
தெட்டர்க்கண் ஆசிரியர் நச்சுநூர்க்கினிய ருரைத்தன னுணர்க (௫௨)

அவுணர்ச செகுத்த சுடர்நேமி யண்ணன முதலோ ரிழைத்தபிழை
துவாவாய்ப் பேதை நினனருளாற பொறுத்தே மெனதை தொழுதிறைஞ்சு
முவணப புள்ளேற் றுயாபறவை யுயர்த்தோன முதல தேவாகளு
நவையற் றிடவின னருளபூத்து நாத னினிதின விடையளித்தான்.

(இ-ள்) துவர் வாப் பேதை=பவளம் போலும் வாயினையுடைய நங்கையே, அவு
ணர் செகுத்த சுடர் நேமி=அசுரர்களை மாய்த்த ஒளிபொருளிய சககரத்தை யேந்திய,
அண்ணல முதலோர இழைத்த பிழை = பெருமையை யுடைய வினவி முதலாயினோர்
புரிந்த குற்றங்களை, நின் அருளால் பொறுத்தேம்=உனது இரக்கத்தினும் பொறுத்தனம்,
என்னு=எனது, நாதன=சிவபெருமான, தொழுது இறைஞ்சும=கைகூப்பி வணங்குப,
உயா புள் ஏறு உவணம் பறவை உபாததோன முதல=உயர்ந்து செல்லும் பறவைகளுக்கு
அரசனாகிய கருடப் பட்சியைக் கொடியாகத் தூக்கிய திருமால் முதலாகிய, தேவர்களும
நவை ஆற்றிட=தேவர்களுங் குற்ற மில்லாதவராக, இன அருள புத்து=மேலாய திருவரு
ளைச் செய்து, இனிதின் விடை அளித்தான்=மகிழ்வுடன் விடை கொடுத்தனர்.

அண்ணன முதலோர் என்பதற்கு (நினக்கு) மூத்தோனாகிய திருமால் முதலாயி
னோர் எனப் பொருளுரைத்தலுமாம் திருமால் மூத்தோன எனபதனை “நின்மலை தனக்கு
மூத்த நீலமா மலைக்கும வேதப - பொனமலை தனக்கு நாப்பட் புரைதவிர் பதும் ராக-
மனமலை நின்ற தென்ன மாறுகொண் டவர்தம் மிதராஞ் - சொனமலை வுறது வண்ணந
தோன்றிய சுடரைக கண்டார் ” எனனுஞ் சீவராத்திரிபுராணத் திருவிருத்தத்தினறிக.

எரிகொப் புளிகு மணிமவுலித் தக்கன முகம்பாற் தெம்பெருமா
னரிகொப் புளிக்கு மதாநெடுங்க ணணங்கின னருளா லெமதுகணத்
தொருவ னுக்கி கற்பாந்தத் துறைதி யென்ன வரநலகி
மருவும் வீரன் முதற்கணங்க ளோடு மறைநது போயினனல்.

(இ-ள்) எம் பெருமான்=எமது கடவுளாகிய சிவபெருமான், எரி கொப்புளிக்கும்
மணி மவுலி தக்கன முகய பார்த்து = ஒளியைக் கா லுக்கிற இரத்தினங்க ளிழைத்துச்

செய்யப்பட்ட கிரீடத்தை யணிந்த தக்கனுடைய முகத்தை நோக்கி, அரி கொப்புளிக்கும் மதர் நெடு கண் அணங்கு இன அருளால் = செவ்வரி பரந்த மதர்த்த நீண்ட விழிகளை யுடைய சத்தியின் இனிய கிருபையால், கற்ப அந்தத்து = கற்ப முடிவில், எமது கணத்து ஒருவன் ஆகி = நமது கணங்களுள் ஒருவனாகி, உறைதி என்ன வரம் நல்கி = வாழ்வா யென்று வரங் கொடுத்து, மருவும் வீரன முதல சணைகளை ஒடு = ஓட்டிந்து நின்ற வீரபத் திரக் கடவுள் முதலிய கணங்களுடன், மறைந்து போயினன் = மறைந்து சென்றனர்.

ஆல்-அசை கற்பாந்தம் - வடதுன் முடிபு அஃநாவது பிரகிருதி மாயைக்குள் அண்டமொடுங்குக காலம் அதனைப் பிராகிருதப் பிரளய ம என்ப. (ருச)

வள்ளக கமல் வட்டவண்ணக் கடவு டக்கன் முகநோக்கி
யெள்ள லீசன நனைமறந்து நெடுமா லீச நெனுமவாக
ளுள்ளி லொருவா திருநெடுமா லுமைபோ லீச னுயாசத்தி
வெள்ளை யறிவின மாயோனை யிகழி லீசன் வெஞ்சுடிடுமால்.

(இ-ள்) வள்ளம் வட்டம் கமலம் அனை கடவுள் - கண்ணம் போல வட்டமாகிப் தாமரை மலராசனனாகிய பிரமன், தக்கன் முகம் நோக்கி = தக்கனது வதனத்தைப் பார்த்து, ராசன் தனை மறந்தும் எள்ளல் = (புத்திரனே!) சிவபெருமானை மறந்தேனு மிக முற்க, உள்ளில் = நனைக்கு மிடத்து, நெடு மால் ராசன் எனும் அவர்கள் ஒருவா = நீண்ட வடிவினராகிய விண்டு சிவபெருமா னென்னு மவரிருவரும் ஒருவரே யாவா, திரு நெடு மால் = (அனறியும்) அழகிய நெடுமால், உமை போல ராசன் உயர் சத்தி = உமா தேவி யாரைப் போலச் சிவபெருமானது (ஆன்மைச்) சத்தியே யாகும், (ஆகலால்) வெள்ளை அறிவில் = அறிவின்றமையால், மாயோனை இகழில் = விட்டுணுவை (யாவரேனும்) நிர்தித் தால், ராசன் வெஞ்சுடிடும = சிவபெருமான கோபமுறுவா ஆல் அசை

சிவபெருமானை நிர்திப்பது அகிபாதகம் எனபதற்கும், அது செய்தார் கொடிய நரகத்திற் கிடந்து வருந்துவா எனபதற்கும் பிரமாணம்

சிவதருமோத்தரம்

தாரகன் நன்னைச் சாத்த தடங்கடற் நளாவா தமமைப்
பாரகன் நனையும் பாரும் படைத்தவன் நனையும் பாங்காந
காரகன் நனை வாக்குங் கடவுளைக் கயந்த நெஞ்சா
நாரகர் நீந் நாளும் பிறிதிய னவிறறு வாமே

சிவபெருமானும் விட்டுணுமாத்ரியும் ஒருவரே யெனபதற்குப் பிரமாணம்.

கந்தபுராணம்.

அன்னதோர் பரிசா லீச னருமபெருந் சத்தி யெனவிற
பின்னமன் நவநகி யானும் பெரிதுமன புடைபேன் முக்கண்.

பா ர த ம்

ஓலிடு புராரியு முராரியு முணர்ந்தோக்
கேலுற வொரோபொரு ளெனும்படி தெளிந்தான்.

சிவபெருமானுக் குரிய அழித்தற சத்தி தூக்கை, சிறைச் சத்தி காளி, இப்ப சத்தி உமையம்மை, ஆன்மைச் சத்தி விட்டுணு வெனக் கொள்க, அது பின்வருவனவுற றுற் றெளியப்படும்.

கந்தபுராணம் - யாதகங்காரப்படலம்

இறுதிசெய்திடலே சீதற மின்பமே யான்மை பென்னு
வறைதரு சத்தி நான்கா மரன்றனக கையை காளி
முறைதரு கவுரி யினனோர் மும்மையும் பெற்றா ரேனைப்
பெறலருஞ் சத்தி யாணிப் பெற்றியு மறைகள் பேசும்.

தேவாரம்—நான்காந்திருமுறை

எரியலா லுருவ மிலலை யேறலா லேற வில்லைக்
கரியலாற போாவை யிலலைக காணடகு கோதி யார்க்குப்
பிரியிலா வமரர் கூட்டிப் பெருந்தகைப் பிரானென நேறும்
அரியலாற் நேவி மிலலை யையனை யாற ஞாக்கே

சத்தியுஞ் சததனும், மரமும் வைரமும் போலக் குணகுணி பாவமா நிலைத்த
லானும், ஒளியினரிசு சூரியனும், சூழன்றி அகிலிபும் விளங்காவாறு போலச் சத்தியை
யினறிச் சத்தன விளங்காத தனமையானும் பேதமன நெனக.

சிவஞான சித்தியார்.

வரும்வழி வெல்லாஞ் சத்தி சத்திதான மரமும் காழ்ப்பு
மிருமையும் போல மன்னிச் சிவத்தினோ டிபைந்து நிற்கும்.

வாயு சங்கிதை.

விரிந்திடு மொளியை நீக்கியே மதியு ஞாயிறும் விளக்கிட மாட்டா - திருத்திய
வொளியு மன்னவை தம்மை நீங்கியே சோந்திடா ததுபோ - விரும்ந்தம் மிறையு மிறை
வியு மொன்று யுறைகுல ரிறைவியா லிறைவன - பொருந்திடப் போக முத்திரை குதவிப்
பொற்புது சத்திமா னுவன. (௫௫)

தன்னை யிகழ்தல் பொறுத்திடினும் தனநிற் கிழத்தி தனையிகழின
மன்னுஞ் சீற்றமிரு மெவர்க்கு மற்றுங் கதுபோன மாயோனை
யுன்னிச் சிறிதே யிகழ்ந்திடினு மொறுக்கு மீச னாதலாம்
கன்னித் துளவோ னிறைவனெனப் பிரித்தோ திடுதல கடனன்றே.

(இ-ள்) தன்னை இகழ்தல் பொறுத்திடினும் = தன்னை நிந்திப்பதைச் சகித்துக்
கொண்டாலும், தனது இல கிழத்தி தனை இகழின = தனது மனையானே (ஒருவா) நிந்
திப்பாராயின், எவாக்கும மன்னும் சீற்றம் மிகும் = யாவாக்கும் நிலைபெற்ற கோபமதி
கரிக்கும், ஆககதுபோல = அதைப் போல, மாயோனை உன்னி சிறிது இகழ்ந்திடினும் =
திருமலை நினேதது (யாவாயினும்) சற்று நிந்திக்கினும், ராசன் ஒதுக்கும் = சிவபிரான்
றண்டனை செயவிக்கும், ஆதலால் = அக்காரணத்தினால், கன்னி துளவோன் இறைவன்
என பிரித்து ஒதிடுதல் = புதுமையாகிய துழாய் மாலையை யணிந்த திருமாலெனதுஞ் சிவ
பெருமா னென்றும் வேறுபடுத்திச் சொல்வது, கடன் அன்று = முறை யல்லவாம்

மற்று-அசைநிலை ஏ யிரண்டனாள் முன்னையது இசைநிறையும், பின்னையது ஈற
றையுமாம் ஒதுக்கும் எனபதிற பிறவினை விசுதி தொக்கது கிழத்தி யெனனுஞ் சொல்
கிழவன் என்றும் ஆனபாற் சூரிய பெண்பாற பெயர். இல் கிழத்தி = லனைக்குரியவன்,
மனைக்குத் தலைவியுமாம்

யாவரேனும் தம்மை யிகழ்தலைச் சகித்தாலும், தம் மனையானே யிகழ்வதைச் சகிக
காது வைரங் கொள்வா. அதுபோலச் சிவபெருமான றமது சத்தியாகிய திருமலை நிக
தித்தாரைத் தண்டிப்பிப்பா எனபதாம், இது எடுத்துக்காட்டுவமையணி.

“ஆறல்லவடி வாட்டடங்கை யவுணரா னு மகல்விசு படி தனிபுரக்கு மமரராலு-
மாற்றரிதா பெவவுயிர்க்கு மயக்கஞ் செய்யு டாபையினக களிநதனமெம் மிடப்பா னீயோ -
யூறறிருந்து நறவொழுஞ் துவவத தாரோ யுனையிகழ்ந்தோ ரெமையிகழ்ந்தோ ரென்ன
வோதி - யேறறையிருந கொடியுபாத்த ககைவேணி யிறைவனுயர் தடங்கயிலை பெய்தி
னானை ” எனனும காசிகாண்டத் திருவிருத்தபட்டி. திருமலை யிகழ்ந்தோர் சிவபெரு
மானை யிகழ்ந்த டாவத்திற கிலககாவா ரெனக இங்மன சுறட பட்ட விட்டுணு பிரமாண
டக்கணுள்ள விட்டுணு வாகாது, குண தத்துவத்துக்கு மேறப்பட மாகேர மூர்த்தியின
சத்தியாய் எண்ணப்பட்ட விட்டுணுவாம். (ருசு)

என்று கூறிச் செழுங்கமலப் புத்தே எகல வீற்றுனீன்று
சென்ற வண்டு பொறையுயிர்த்துச் செழுந்தோட்டகட்டி னடைகிடக்கு
மன்றல் கமழும் துணாககொன்றைத தொடையோன செய்ய மலரடியி
னென்று முள்ளத தொடுந்தககன பன்னாள் வழிபட்டுறைந்தனனால்.

(இ-ள்) செழு கமலம் புத்தேள்=வளைய முடைய தாமரையாசனனாகிய பிரமன்,
என்று கூறி=என நிவவாறு சொல்லி, அகல்=போக, தககன்=தககனென்பவன், சென்ற
வண்டு = மொய்த்த வண்டுகள், ஈற்று உனீன்று = கருப்ப வேதனைப்பட்டு, பொறை
உயிர்த்து=அன்று, செழு தோடு அகட்டின அடை கிடக்கும=செழுமை யாகிய இத்தகளி
விடத்து அடை கிடக்கின்ற, மன்றல் கமழும் கொன்றை துணா தொடையோன=வாசனை
வீசுக கொன்றைப் பூங்கொத்துக் ளானுய மாலைபை யணிந்த சிவபெருமானது, செய்ய
மலர் அடியின ஒன்றும் உள்ளத்தொடும = செந்தாமரை மலர் போன்ற திருவடிக்க
னெருப்பட்ட மனத்துடன், பல ளாள் வழிபட்டு உறைந்தனன் = பல ளாள் உபாசித்து
இருந்தனன்.

தக்கன் பிரம னுபதேசத்தால் நல்லறிவுற்றுக் காசியம் பதிகக் ணுள்ள மணிகள்
றிகை பென்னு மாலயத்தி னோர் பக்கத்திற ககைக்க கரையில் ஆலயமொன்று செய்வித்
துச் சிவபூசை செயது தன் பாதககணீங்கி யருள் பெற்றனன் இதுனை “சென்றனன்
காசியிற சிறந்த தொன்மணி-கன்றிகை யொருபுடை ககை வேலையிற-பொன்றிகழ் செஞ்
சடைப் புனிதம் காலப் - மொன்றுமுன் விதித்தன ணுனாவு சோகதுளான்” என வருக
கந்தபுராணத் திருவிருத்தத்தா னறிக (ருசு)

கொண்ட சிறந்த தொடுமுனிவது ததீசி வைத குலமுனிவா
மணி கலியி னல்குரவின மறையோ ராகி யுடனீத்துப்
புண்டோய் நரகத் தழுக்திமலாப புத்தே ளருளா லுளகதெருணி
பண்டு போல முனிவராயப் பரமன பாதம் பழிச்சினா.

(இ-ள்) ததீசி=ததீசி முனிவா, கொண்ட சிறந்தது ஒடு முனிவது=வந்த கோபுத
தினம் கடிந்த பேசி, வைத குலம் முனிவா=சபித்த கூட்டமாகிய விருடிகள், மணி கலி
யின=கெருங்கிய கலியுத்தில, நல்குரவின மறையோ ஆகி=வறுமை பிடித்த பிராமண
ராய்ப் பிறந்து, உடல் நீத்து = உடலைத் துறந்து, புண் தோய நரகத்து அழுந்தி = புண்
பட்ட நரகத்தின மூழ்கி, மலர் புத்தேள் அருளால் = (பின்னர்)தாமரை மலரில் வீற்றிருக்
கும் பிரமதேவனது கிருபையினால், உளம் தெருணடு=மனம் தெளிவுற்று, பண்டு போல
முனிவராய்=பழமை போல முனி சிரேட்டர்களாய், பரமன பாதம் பழிச்சினா = சிவ
பெருமானது திருவடிகளைத் துதித்து வழிபடுவா ராயினா. (ருஅ)

தக்கன வேளவி யிவ்வாறு புகன்றேந் தக்கன முனமீன்ற
மக்கன மரபினை நிரைத்துமென மகதி வீணை முனிவோற்கு
நக்க வைரப் படைக்கடவுண் முதலா நாகத திமையோர்கு
மைக்காரா நிறத்த மணிவண்ணன மகிழவி னோடு மிவையுரைப்பான்.

(இ-ள்) இவ்வாறு தக்கன வேள்வி புகன்றேம் = இவ்வளமே தக்கன் யாகத்தை யழித்த சரித்திரைக் கூறினோம், தக்கன முனமா என்ற மக்கள் மரபு = தக்கன முற்பிறப்பிற் பெற்ற சந்திகளின் வரலாறு முறையை, மரபினை உரைத்தும் என = இப்பொழுது கூறுவே மென்று, மகதி வீணை முனிவோனாகு உம = மகதி யாழினை யுடைய நாரதமுனி வருக்கும், நக்க வைரம் படைக் கடவுள் முதல ஆம் பிரகாசிக்கின்ற சூரியாயுதத்தை யேந் திய இத்திரை முதலாக மின்ற நாகத்து இமையோர்க்கும் = சுவாகக் லோகத்து வசிக்ஞர் தேவாகட்கும், மைக்காரா நிறத்த வண்ணன் = கருமேகம் போன்ற அழகிய நிறத்தினையுடைய திருமால், மகிழவின ஓடு இவை உரைப்பான் = உவகை யோடு மிவற்றைக் கூறுவாராயினான் (ருக்)

தக்கன் வேளவி யழித்த அத்தியாய முழுவற்ற
ஆகத் திருவிருத்தம்—சூக

பதினாறாவது

தக்கன் வமிசமுரைத்த அத்தியாயம்.

அஃதாவது பிரமனிடத்துத் தோன்றிய தக்கனது வமிச வரலாற்றைக் கூறிய பாகமாம். ராண்டையது பிரசேதசூருக்கும் மாரிடைக்கும் மகவாயுத தோனி வைவ் சதன என்னும் பெயர் பெற்ற தக்கனது சந்ததிக் கிரம மன்று

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

தாளதா மரையி னரசுவீர நிருக்கு மந்தணன் தக்கனை நோக்கி
மீளவு முயிக ளளித்தியொன் றுரைப்ப விதித்தவை மல்கிடா வுதன
லாளவுழக் கறநீன டம்பலே தொழுகு மரிமதா வடுக்கனா ரமைமொன்
றோளினை தழுவிப் பெறுமக வல்லாண் மல்கிடா தெனவுள்ள துணிர்தான்.

(இ-ள்) தாள தாமரையின் அரசு வீற்றிருக்கும் அந்தணன் = நாளத்தினையுடைய தாமரைப் பூவின் கண தலையையுடைய வீற்றிருக்கின்ற பிரமன், தக்கனை நோக்கி = தக்கனைப் பார்த்து, மீளவும் உயிர்கள் அளித்தி என்று உரைப்ப = பின்னரும் உயிரகோப படைப்பா யென்று சொல்லவும், விதித்தவை மல்கிடா அதனால் = சிருட்டித்தவைகள் பெருகாத காரணத்தினால், அள் வழக்கு அற நீண்டு = ஆளு வழுக்கிலலாமல நீண்டு, அம்பு அலைத்து = கணையை வருத்தி, அரிஞ்ஞரும் மதர் வடுகனா = செவ்வரி பரந்த மதாத்த மாவடுப் போலும் கண்களை யுடைய மகளிரது, அமைமென் இளை தோள் தழுவி பெறுமகவு அல்லால் = மூங்கிலொத்த மிருதுவாய இரு புயங்களை யுஞ் சோகது ஈனுகின்ற சந்ததியை (பெருகுவது) அல்லாமல், மல்கிடாது என உளம் துணிர்தான் = மற்றைய படைப்புயிர் வாக்கம் விருத்தி யாகாதென்று மனத்தில் நிச்சயித்தான் எனக (க)

மாரனை யழகு மறலியை விறலும் கவர்ந்திடு மலையுற்ற தடந்தோள்
வீரணப் பிரம னரிதினும் பயங்க வேய்ப்பசுந் தோளடுக கினிதான்

னோகுடி யிருந்து சுணங்குபூத தலாந்த விளமுலை யினனலம் பருகிப்
போகெழு திறலவேற்றககன மெனகுதலைப் புதலவரா யிரவரைபயந்தான்.

(இ-ள்) டோ கெழு திறல வேல தககன் = போந்ததொழிலைக் கொண்ட வலிய
வேலாயுத்ததைத் தரித்த தகக னென்பவன், மாறேன் அழகும = மனமத்தனை அழகினாலும்,
மறலியை விற்றும் கவாகத்திடு = யமனை வலிமையினாலும் வென்ற, பலை உறழ் தடம் தோள்
வீரணப் பிரமன் = மலையை நிகுத்த பெரிப் புறங்ககோ யுடைய வீரனைப் பிரசாபிதி, அரிதின்
பயந்த = அருமையாகப் பெற்ற, வேய பசு தோள் அசிக்வினி துள = முங்கில போ லும் பசிய
தோள்களோ யுடைய அசிக்வினி பென்பவனது, பா குழ இறந்து = அழகு தககி யிருக்கப்
பெற்று, சுணங்கு புத்தது அலாந்த = தேமல செறிந்துபாறா, இள முலை இன் தலம் பருகி =
இளமை வாய்ந்த தனம்களான வருமினிப் வின்பதற்குக் கொண்டு, மென் குதலை ஆயிரம்
புதலவரை பயந்தான் = மிருதுவாப் மழுலைச் சொற்களை வசன்கிலுற ஆயிரம் புத்திரரைப்
பெற்றான்

தககன் வீரணப் பிரசாபதின மகளாயிப் அசிக்வினியைச் சேர்ந்து ஆயிரம் புத்
திரரைப் பெற்றான் என்பதாம்

(உ)

ஆயிர மகவு நாரத னுணாவி னகனறுமெய யுணவுற்றிடுச சேர
வேயமருள் பகந்தோ ளளிக்வினி யென்னும் வேற்றடங் கண்ணியோ பாரடி
மாயிரு ஞால முழுந் தாப் பலக மீட்டுநான் மறைபயி மககன்
காயெரி களிமுசுரம் பூணகம் தொலகு மறுபது கண்ணியாப் பயந்தான்.

(இ-ள்) ஆயிரம் மகவும் ஆயிரம் பிள்ளைகளும், நாரதன் உணாவின் ஆகனறு =
நாரத முனிவரது உபதேசத்தினால் (தககன் சொல்லிக்) கடந்து, மெய உணாவு உற்றிடு
சேர = சிவஞானத்தைப் பெற்று (முத்தி) யடைய, நால் மறை பயில் தககன் = நான்கு
வேதங்களைப் பாராயந் தறிந்த தககன், மீட்டிம் = பின்னரும், வேய ாருள் பசு தோள்
அசிக்வினி என்னும் = முங்கிலும் மறளுகின்ற பசிய தோள்களோ யுடைய அசிக்வினி யென்
னும் பெயர் கொண்ட, வேல தடம் கண்ணியோடு ஆடி = வேறுபட்ட போன்ற நீண்ட
வியியளுடன் சேர்ந்து, மா இரு ஞாலம் முழுவதும் பலக = சிறந்த பெரிய உலகத்துயிர்
வருகுகள்கள் விருத்தியாகும்படி, காய எரி கவிழ்க்கும் புலன் சமனது ஒன்றும் = சமிகின்ற
அகவினிவி னெனியையுள் கீழ்ப் படுத்த மாபரணங்களைத் தாங்கி மெல்லிவற, அறுபது
கண்ணியாப் பயந்தான் = அறுபது டென்களைப் பெற்றான்

முன்னாப் பெற்ற ஆயிரம் பிள்ளைகளும் நாரத முனிவரி னுபதேசத்தாற் சிருட்டித்
தொழிலே விருப்பாது சிவஞானத்தான் முத்தி யடைய, பின்னரும் தககன் அறுபது
பெண்களைப் பெற்று னெனக்

தககன் மைந்தரைப் பெற்று, அவரை நோக்கி நீயிர் தவடு செயது சிருட்டிக்கும்
வலிமையைப் பெற்று வருவீ ரெனன், அவருப் மானத் தடாகக் கரைசென்று ரோற்
றுழி, நாரத முனிவர ஆணைத் கேளனி, மைந்தர்கள் ! ஆணவம், மாயை, கனம்
என்ன மூமடலத் தடைசுர மறத் தவரு செயது சிவஞானப் பேற்றைப் பேரானத்தப்
பெருவாழ்வு புகாமற் குறையிகழ் படைப்புத் தொழிற் காசை வைத்தீர் ஆதனால் நமக்கு
மீட்டிம் மீட்டிம் பிறப்பு நுன்பமும் இறப்பும் உண்டாகும் அது வன்றி நம்போலத்
தவரு செய்து தடைப்புத் தொழில் பணனும் பிரமதேவா தந்தலையைச் சிவபெருமான
கிள்ளு விகக, அடினைப் படைகளும் வல்லமை யிலலா ராயினர், ஆகலின் பெருமானது திரு
வடிக்கி யிருத்த லாய வாழ்வே பேரின்ப மெனப்படும அடினை யடைந்தவரே மேலோர்.
என் தின்னவா றுறுதி கூற, அவர் கருதி யவ்வா றுறறனா என்று பதின் ழன்றம் புர
ணங் கூறிற்று, பின்னரும் ஆயிரம் புத்திரரை யளித்து விடுகதா னெனதும், தககனோடு

மவ்வாதே யிருடியனார் உணர் வளித்து வீடுறு வித்தா ரென்றும், அதனை யறிந்த தக்கன் கோபம் கொண்டு மாரதன் உலகத்தோறு முழுந்து திரிபக கடவ னென்று சபித்து, இனிப் புத்திரரை வேண்டே னென்று புதல்வியரைப் பயந்தான என்றஞ் சரிதம் (௩)

ஆங்கவர் தம்மில் பதினமரைத் தரும தேவதைக் களித்தன னருளா னீங்கரு முவப்பிற் காசிபற் கொருபான் மூவரை நெறிவழா தீந்தா னீரங்கதிடத் திங்கட் கடவுளுக கிருபா னெழுவரைச் சிறப்பொடு வளித்தான் கோங்கிளமுலையார் நாலவரையரிட்ட நேமிலைக் கொள்கெனக் கொடுத்தான.

(இ-ள்.) ஆங்கவர் தம்மில் பதினமரை = அவ்வறுபதினமருட் பத்துப் பெண் களை, தரும தேவதைக்கு அளித்தனன் = தரும தேவதைக்கு (மனைவிய ராகக்) கொடுத்தான, அருளால் நீங்கு அரு உவப்பின் காசிபன் கு = கிருபையுடன் பிரிதலிலலாத பகிழ வினை யுடைய காசிப முனிவருக்கு, ஒருபான் மூவரை நெறி வழாது ஈந்தான = பதின மூவரை வேதவிதி தவறாமல் விவாகஞ் செயலித்தான, ஈர கதிர் திங்கள் கடவுளுக்கு = குளிர்மை யாகிய கிரணங்களை யுடைய சந்திரனுக்கு, இருபான் எழுவரை சிறப்பு ஒடு அளித்தான் = இருபத்தேழு பெண்களைச் சிறப்புடனே கொடுத்தனன், கோங்கு இள முலை யார் நாலவரை = கோங்க முகை போலும் இளமை யாகிய தனங்களை யுடையராய் நான்கு பெண்களை, அரிட்ட நேமி கை கொள்க என கொடுத்தான் = அரிட்ட நேமி பெண்பவன கையில் ஏறாதுக் கொள்க வென்று (தத்தஞ்) செய்து அளித்தனன்

பதினமர்-மர், பலர் பாற் பெயர் விசுதி ஈனக னுருபுகள் கொடைப் பொருட் கண் வந்தன சிறப்பொடு அளித்தான் என்பது, “இறுதியு முதலு முயிர்சிலை வரினே- யுறுமென மொழிப ஷட்பபி மெய்யே” எனவும், “உடம்பபி மெய்யெ யகார வகார-முயிர் முதன மொழிவருந் காலே யான” எனவும் அநந்தியத்திற் கூறி யருளியபடி உடம்பபி மெய் பெற்று முடிந்தது (௪)

வருமுலை சுமந்து தேம்புநான் மருங்குள் மதியுழற் றிததில் முறுவ லிருவரை வெகுபுத் திரம்வினி தளித்தா னிருவரைப் பிருச்சுவற் கீர்தா னரிமதா நெடுங்கண னிருவரை மடிமுபூத தங்கிரா வினுகளுங் தளித்தான் பொருவரு மிவாதம பெயருமத றவாதம புதலவாநா மமுமினிப் புகலவாம.

(இ-ள்.) வரு முலை சுமந்து தேம்பும் தன் மருங்குல் = வளராரின்ற தனங்களைச் சுமந்து வருகதுகின்ற துண்ணிப் இடையையும், மதி ரித்திலம் உறற் முறுவல் இருவரை = கூதிரனையும் முதலினையு மொத்த புகழையுடைய இருபெண்களை, வெகுபுதிரன் கு இனிது அளித்தான் = வெகுபுதிரன் என்பவனுக்கு பகிழவுடன் கொடுத்தான், இருவரை பிருச்சுவன கு ஈந்தான் = இரு புதலவியரைப் பிருச்சுவனுக்குக் கொடுத்தான், அரி மதர் நெடு கண இருவரை = செவ்வரி பரந்து மதாத தீண்ட விழிகையுடைய இருபெண்களை, பகிழ் புத்த அங்கிராவினுக்கு = துண்கத் முற்ற அங்கிரா முனிவருக்கு, உவந்து அளித் தான் = மகிழ்ந்து கொடுத்தான், பொரு அரு இவர் தம் பெயரும = ஒப்பிலலாத விவாகனது பெயர்களையும், மற்றவா தம் புதலவர் நாமமும = அவர்களுது புத்திரர்களின் பெயரையும், இனி புகலவாம் = இனிமேற் கூறுதும். (௫)

அருந்ததி யிலங்கை சியாமிசய் கழ்பை யருண்மருத் துவதிநல் விசுவை முருந்திள முறுவடி சாத்தியை பாணு முருத்தையம் வசவெனத் தருமன் பொருந்திய மடவாா பெயரினி துரைப்பார் புணாமுலை விசுவைதன் புதலவர் திருக்கொழில் விசுவ தேவர்காத் திலையதன் சிறுவாசாத் தியவெனத்தெரிப்பார்.

(இன்) தருமன பொருதிய மடவார் பெயர் = தருமன சேர்ந்த பெண்களின் பெயர்கள், அருந்தி இலங்கை சியாமி சங்கமபை = அருந்தி இலங்கை சியாமி சங்கமபை, அருள் மருத்துவதி = காருணிய முடைய மருத்துவதி, லல விசுவை = லல விசுவை, முருந்து இள முழுவல சாத்தியை பானு முகூடத்தை = மயிலிறகி னடிபோனது இளம் பறக்கையுடைய சாத்தியை பானு முகூடத்தை, அம் வசு என இனிது உரைப்பார் = அழகிய வசுவென்று (மேலோர்) தெளிவாகச் சொல்வார், புணாமுலை விசுவை புதலவர் = பொருதிய கொங்கைகளை யுடைய விசுவையின் புத்திரர், திருந்து எழில் விசுவதேவர் = திருத்த மாகிய அழகிய விசுவதேவர்களாம், சாத்தியை தன் சிறுவர் = சாத்தியை பெண்பவளின் புத்திரர், சாத்தியர் என தெரிப்பார் = சாத்தியர் என்று கூறுவார் (சு)

அருந்தி மைந்த தருந்தவர் வசுவின் மைந்தரென வசுக்களென நறைவார் பொருந்திய பானு மைந்தர்பாணுககன முகூடத்தை புத்திரமுசூடத்தா கடிருந்தெழிலியை யுடைய புதலவனென்கோடன சியாமி தன்மைதாபோ தெரிகுகின் மருந்தினுமினிய நாகவீதியென நுரைப்பாரான மறைமுழுதுணர்ந்தோர்.

(இன்) அருந்தி மைந்தர் அருந்தவர் = அருந்தியின் புத்திரர்கள் அருந்தவர் எனவும், வசுவின் மைந்தர் = வசு எனவும் பெயருடையவளின் புத்திரர், என வசுக்கள் என்று அறைவார் = அட்டவசுக்களெனவும் கூறுவார், பொருந்திய பானு மைந்தர் பாணுக்கள் = அழகமைந்த பானுவென்பவளின் புதலவர்கள் பாணுக்களாம், முகூடத்தை புத்திரர் முகூடத்தாக்கள் = முகூடத்தையின் சிறார்கள் முகூடத்தாக்களாம், திருந்து எழில் இலங்கை புதலவன் = திருத்தமாகிய அழகுவாய்ந்த இலங்கை பெண்பவளின் புத்திரர்கள், சகோடன் = சகோடன எனவெனையாம், சியாமி தன் மைந்தர் போ தெரிகுகின் = சியாமி யினது புதலவரின் நாமங்களைச் சொல்லுகால, மருந்தம் இனிய நாகவீதியா என்று = அருமருதினுக்கு சிறந்த நாகவீதியா என்று, நான் மறை முழுது உணர்ந்தோர் உரைப்பார் = நான்கு வேதங்கள் முழுவது மாராயந்தறிந்த தெரியோர் கூறுவர்.

என்றி அருந்தி பெண்பது வட்டினது மனைவியார் ஊர்ச்சையென்று இவளிடத் தில் பூமியைச் சோந்த பொருள்கு போன்றின்வென்று சிலநூல் கூறும் முகூடத்தை குறுக்கல் விகாரம் சகோடன, சகோஷன் என்பதன்றிரிபு சியாமிக்கு ஐராமியெனவும் பெயர் நாகவீதியா = சுவாக்கலோகத்திறஞ்ச் செல்லும் மார்க்கக்கணுள்ள ஒருவகைத் தவ சாதியாரெனத் தெனிக நாகம் = சுவாக்கலோகம். (எ)

சூலிகமென செப்பு முலைமருத் துவதி குமராகோடிகன்மருத் துவதி ரில்குசங் கமபை மைந்தாசங் கமப ரெனனற நருமதெய வத்தி னலகுறு புதலவர் பெயரினி துரைத்தே மாங்கவர் தமமினென வசுக்கன மலைவறு நாமம் யாவரு முணர் மகிழவுட னினிதெறித் துரைப்பாராம்.

(இன்) சூலிகம் செப்பின மென் முலை = சா திலிக்கச் செப்பின யொத்த மிருது வாய தன்மை யுடைய, மருத்துவதி குமராகோடிகள் = மருத்துவதியின் பிள்ளைகள் கோடிகள் என்பவரும், மருத்துவதர் = மருத்துவதர் என்பவருமாம், இலகு சங்கமபை மைந்தர் = விளங்காரினது சங்கமபை பெண்பவளின் புதலவர், சங்கமபர் = சங்கமபராம், என்ன = என்றிவவாறாக, லல தரும தெய்வத்தின் = லலமையுள்ள தருமதேவனின், அலகு உறுபுதலவர் பெயர் = அளவுற புத்திரரின் அபிதானத்தை, இனிது உரைத்தேம் = தெளிவாகச் சொற்றனம், ஆங்கவர் தமயின் = அவர்களுள், என் வசுக்கள் மலைவு அறு நாமம் = அட்டவசுக்களது சந்தேக மற்ற பெயர்களை, யாவரும் உணர் = ஏவரு மறியுமாறு, மகிழ்வுடன எடுத்து இனிது உரைப்பாராம் = உவகை யுடன் விரித்துத் தெளிவுறச் சொல்லுவார்.

ஈண்டைய மருத்துவதி, முனிவர் வமிசமுரைத்த அத்தியாயத்திற் கூறப்பட்டவ ளல்லன் 'மருத்துவதா' என்பார் தேவாக்கு வியாதியைப் பரிகரிப்பவர் என வுரைத்தல் சாலுமென்க "தக்கனூஞ் சரத்தினை யுடலிற் குக்கினன் - றெக்கிடத் தலைவலி யரிபுந் துக் கிதன் - மிககுறச் சலோதரம் வருணன் வீறில்-னுக்குடற் பழுதுள் னுதய பானுவும" என னூஞ் சிவதருமோத்தரத் திருவிருத்தத்தானும், "குருடன் புகரா மாத்தானுடன் குட்ட ரோகியாமெவஞ் - புரு ண் றலையோ புரந்தரமரூப புயத்தில வாதந் தக்கனுக்குச்-சர னோ யுண்டு கயரோகஞ் சோமனுக்கு நீரிழிவு-வருணற் சிவவா மமராககு நோயுண் ணெட்டே மருத்துவரும்" எனனும் விருத்தத்தானும், "வலாரிதோள் வாத நோயன் வண்மதி கயனோ யாளன்-சலாவறு வெப்பு நோயிற் றொட்கஞ்ஊடான நக்க னென்பா-னுலாவறு காலி லாத முடவனே யுரங்கொண் மந்தன் - சலோதர நோயக்கோட பட்டான நண புரை கரைபன் மாதோ" எனனும் தண்ணைப் புராணத் திருவிருத்தத்தானும் தேவர் கட்டு நோயுண்டென்பதும், பரிகரிக்க மருத்துவதா உண்டென்பதும் பெறப்பட்டது (அ)

குங்கும மெழுகும் குலவரைந் தடந்தோ ளாபனவேற் றுருவனற் சோமன் றிற்களங் களிகைந் தரனுப ரனில னனலனமெய தெளிபிரத் யூடன் றுங்கவேற பிரபா சனனென வுரைப்பா சொல்லுமாங் கவரிலா பன்றன பங்கமில் புதலவா சிராந் தன வைத்ததன் சிரமனற் றுனியெனப் பகாவா.

(இ ள்) குங்குமம் மெழுகும் குலம் வரை தடம் தோள் ஆபன் = செஞ்சாக் கு பூசப்பட்ட குலமே போன்ற பெரிப புயங்களை யுடைய ஆபனும், வேல துருவன்=வேலா யுதத்தை யேந்திய துருவனும், நல சோமன் = நன்மை மிக்க சோமனும், அம் நிககள் களிகை தரன் = அழகிய சந்திரவட்டக் குடைபை யுடைய தரனும், உயர் அனிலன் அன லன்=மேலாய அனிலனும் அனலனும், மெய தெளி பிரத்யூடன்=உண்மைப் பொருளைத் தேர்ந்த பிரத்தியூடனும், துறகம் வேல பிரபாசன் என = பெருமை பொருந்திய வேலா யுதத்தை யேந்திய பிரபாசனும் என்று, உரைபடர் = (அறிவுடையோர்) கூறுவா, சொ லும் ஆங்கவரில் = சொல்லப்பட்ட அவர்களுள், ஆபன் தன் பங்கம் இல் புதலவா=ஆப னது குற்றமில்லாத புத்திராகன், சிராந் தன் வைத்ததன் சிரமன் நல துனி என பகாவா = சிராந் தன் வைத்ததன் சிரமன் நன்மைபுள்ள துனி யெனது கூறுவா

வசுக்களாவா புவலோகத்தின்கணுள்ள விசுவ வரத்த னெனனும் வாயுபதக்கன லீற்றிருக்கும் முப்பான முக்கோடி தேவர்களுள் ஒருவகையா எனக. (க)

துருவனமெய்ப்புதலவன் பொருவிலசீர்க்காலன் சோமனற் சேயருள்வாச்சன் றரனியா னமைந்தன் திரவிண னானிலன் றனமகன் புரோசவ னோடு வருள்விக்கி யாத கதியன் லனசேய தேவசே னாபதி யாகும் வருபிரத் தியூடன் குழவிதே வலன்பர பாசனசேய் விசுவ கர்மன்

(இ-ள்) துருவன் மெய புதலவன்=துருவனது உண்மைமிகக் கமைந்தன், பொரு இல சீர் காலன் = ஒப்பில்லாத சிறப்பின்புடைய காலனாகும், சோமன் நல் சேய் அருள் வாச்சன்=சோமனது நல்ல புத்திரன் கருணரெறிந்த வருச்சனும், தரன் இயல் மைந் தன் = தரனுடைய அழகமைந்த புதலவன், திரவிணன் = திரவிணனும், அனிலன் தன் மகன்=அனிலனது குமாரன், புரோசவன் ஓய் அருள் விக்ஷிபாத கதி=புரோசவனுடன் கிறுபைமிகக் விக்ஷிபாத கதியுமாம், அனலன் சேய் தேவ சேனாபதி ஆகும் = அனலனது குமாரன் தேவசேனாபதி யாகும், வரு பிரத்தியூடன் குழவி = பொருந்திய பிரத்தியூ னது மைந்தன், தேவலன்=தேவ முனிவனும், பரபாசன் சேய் விசுவகர்மன் = திர பாசனது குமாரன் விசுவகர்மனாகும்.

காலன் என்பவன் பமனுக்கு மந்திரியா யுபிகளி ஸீறுதியறியுத் தொழிலை யுடையவன் வருச்சன் என்பவன் சகல சனங்களுக்கும் வாசலா ளென்று மோவகைப் பிரகாசமுண்டாகுவோன் தான் என்பான் மனோகரை யென்றுப் பெண்ணைச் சேர்ந்து திரவிணனோடு சிரிசன், இராமனன், பிராலாள், உதவகன் என்னும் புத்திராகளைப் பெற்றனனென்றும் கூறுமோர்புராணம் அனிலன் ஏவை என்னாடா டோரது இருவர் ப்பயத்தனன் என்க அனலன் என்றால் அககிலி தேவசேனாபதி = மாரககடவுள் அனலன் சிவபெருமானிடத்தி னினதும் தோன்றிப் பொறிகலாச் சுமந்து சென்று சரவணவாவிபிற மங்க விட்டமையால் தேவசேனாபதியைப் புத்திரனென்றதாம் அஃது உமாதேவியாரை மலைமகள், தக்கன்மகள், மலயத்துவசன் புதலவி பொன்பன் போலவும் முருகவேளைக் காந்திகேயன், கங்கைக்கைமதன் என்பன் டோலவும் உபசாரமணி யுணமையானது. பிரத்தி பூடனுக்குத் தேவல விருடி தோன்றினர் அவ் விருடிகேக பிரகற்பதியாகிப் தேவகுருவும், ஒரு புத்திரியும் பிறந்தனர் அவனையே பிரபாசன் மணமபுணாநான் என்க கொள்க (க௦)

அதிதிவேற் மடங்கட டுதிதனு சிறந்த வலமுலைக் கந்தரு வரிட்டை மதாவிழிச் சரசை சுரபிவாா கூந்தல வினதைதாம் பிணாவனப் பொழுதுங் கதாமுலைக்குரோத வசைமுனி யிளாபொழ கமலைநோகிரீடையென றுரைக்கு மெதிரறு மிவாக னொருபதின மூவா காபிபன் மனைவிய ரென்பார்.

(இ-ள்) அதிதி = அதிதியும், வேல தடம் கண திதி = தனுவேற் டடை டோனற விழிகளை யுடைய திதியுத் தனுவும், சிறந்த அலா முலை கதரு அரிட்டை = சிறப்புற பரந்த தனங்களை யுடைய கத்துறவும் அரிட்டையும், மதா விழி சரசை சுரபி = மதாத்த கண்களை யுடைய சரசையுஞ் சுரபியும், வார கூந்தல வினதை தாமபிரை = நீண்ட அளகத்தினை யுடைய வினதையும் தாம்பிரையும், வனப்பு ஒழுமும் கதிர் முலை குரோத வசை முனி இளை = அழகு விளங்குக காமபிராயிப தனங்களை யுடைய குரோத வசையும முனியும் இளையும், பொன் கமலை நோ கிரீடை = அழகிய இலக்குமியையொத்த கிரீடையும், என்று உரைக்கும் = என்று சொல்லப்பட்ட, எதிர அறம் இவர்கள் ஒருபதின் மூவர் = நிகரற்ற விவாகன் பதின மூவரும், காபிபன் மனைவியா என்பார் = காசிபமுனிவரின் இல்லக் கிழத்தியா என்று சொல்லப் படுவாரகன் (கக)

அள்ளிருள் பருகு மங்கிசன் றுதா வலாகதிப பகனுயா துவட்டா வொள்ளொளி விரிககு மித்திரன் வருண னரியமா விவச்சுவா னுலகந் தெள்ளுந் சவிதா விசைகெழு பூடா விரதிரன் விட்டுணு வெனனத் தெள்ளி ன் டிரைத்த பன்னிரு வரையு மதிதிதன் சிறுவரென றுரைப்பார்.

(இ-ள்) அள் இருள் பருகும் அங்கிசன் தாதா = செறிந்த இருளைக் குடிக்கும் அங்கிசனுந் தாதாவும், அலா கதிா பகன் = பரந்த கிரணங்களை யுடைய பகனும், உயா துவட்டா = மேலாய துவட்டாவும், ஒள் ஒளி விரிக்கும் மித்திரன் = அழகிய சுடரைப் பரப்பும் மித்திரனும், வருணன் அரியமா விவச்சுவான் = வருணனும் அரிபமாவும் விவச்சுவானும், உலகத்து என் அரு சவிதா = உலகத்தின்கண் நிகரித்த விஸலாத் சவிதாவும், இசை கொ டா = கோத்தி மருவிய பூடாவும், இரதிரன் விட்டுணு என்ன = இரத்திரனும் விட்டு மென்று, ஈண்டு தெள்ளி உரைத்த பன்னிருவரையும் = இவ்விடத்துத் தெளிவாக் கூப சொற்ற பன்னிருவரையும், அத்தி தன் சிறுவா என்று உரைப்பார் = அதிதி யெனவ ன்று புத்திராக் கென்று கூறுவார் (கஉ)

சாகுட மவ்வத் தரத்தினிற் றுடிதப் பெயரொடுஞ் சார்ந்தன ரிவர்கள் வீக்கிய கழற்கால விறல்கெழு வடிவேல விளங்குநை வச்சுத மதுவின்

காக்குடா எதிதி புதல்வரா தலினு தித்தியப் பெயரொடுங் களிப்பிற்
போக்கருஞ் செலவத் தொடுமிரு விசமபிற் புங்கவ ரேத்தவாழ் கின்றார்.

(இள.) இவர்கள்=இப்பன்னிருவரும், சாக்குட மர் வந்தரத்தில்=சாக்குட மறு வந்தரத்திலே, துடிதப் பெயர் ஒடு சார்ந்தனர்=துடிதா என்னும் பெயருடன் இருந்தனர், கழல் வீக்கிய கால விறல் கெழு வடி. வேல் விளங்கிப் = வீரக்கழலைப் புட்டிய பாதங்களை யுடைய வலிமை கொண்ட கூரிய வேலையுதற் துலங்கும், வைவச்சுத மதுவின காக்கும் நாள்=வைவச்சுத மதுவின அரசாட்சித் காலத்தில், அதிதி புதல்வர் ஆதலின்=அதிதிக்குப் புத்திரரா யுதித்த காரணத்தினால், ஆதித்தியப் பெயர் ஒடும்=ஆதித்தியர் என லும் நாமத்தோடும், களிப்பின போக்க அரு செல்வத்து ஒடும் = மகிழ்வுடனே நீக்குதற் கூரிய செல்வத் தோடும், இரு விசமபிண=பெரிய ஆகாயத்தின்கண், புங்கவர் ஏத்த வாழ் கின்றா=தேவர்கள் யாவரும் துக்கிக் கிள்கின்றனர்

சாகுட மறு, துவதிந் என்னும் வடமொழிகள் சாக்குடமறு, துடிதர் எனத் திரிந்தன. அதிதியின் புத்திரரானமையால் ஆதித்தியர் எனப்பெயர். அவர்கட்குரிய செல் வந்தையும் தேவர் முதலாயினோ ஏத்துதலையும் பின்வரும் ஆதவாச் சிறப்புரைத்தஅந்நி யாயநீதிற் காண்க இதனால் அதிதியின் புத்திரா இணைவர் எனபதும் அவர்களது பெய ரின் காரணமும் கூறப்பட்டது (கக)

கருங்கடல் போழ்ந்து வல்லவா குளித்த கதிமாமணி நித்திலத் தாங்கி
மருங்குறேயத் தகல்வான் போககற வீங்கும் வருமுலைத் திதியெனு மடந்தை
யருந்தவம் புரியும் காசிப னருளா லாடலவே லிரணியன் நனையும்
பருந்துவிழ் நெடுவே லிரணியாக்களையும் விண்ணவா வெருவுதப் பயந தாள்.

(இள.) கரு கடல் போழ்ந்து=கூரிய சமுத்திரத்தைக் குடைந்து, வல்லவா குளித்த கதிர் மணி நித்திலம் தாங்கி=மூழ்க வல்லாரால் முழுநி் பெருகப்பட்ட ஒளிபொருந்திய அழகிய முத்துக்களைச் சுமந்து, மருங்கு றேய்த்து=இடையிலையுங் குறைத்து, அகல வான் போகு அற வீங்கும் வரு முலை = அகன்ற ஆகாயத்தில் இடையிலே பொனைப புரித்த வளர்ந்த தனக்கோ யுடைய, திதி எனும் மடந்தை=திதி யெனனும் பெண்ணைவள, அரு தவம் புரியும் காசிபன அருளால் = அரிய தவத்தைச் செய்யும் காசிபமுனிவரின் கிருபை யினால், ஆடல் வேல் இரணியன தனையும் = வெற்றியைக் கொண்ட வேலாயுதத்தை யேந் திய இரணியன் என்பாணையும், பருந்து வீழ் நெடு வேல் இரணியாக்களையும்=பருந்துகள் மொய்க்கின்ற நெடிய வேலாயுதத்தை யுடைய இரணியாக்க னென்பவனையும், விண்ணவர் வெருவுத டயந்தாளா=தேவர்கள் டயமடையுமாறு பெற்றாள்.

இரணியனே இரணியகசிபு என்றும் கூறப இதனால் திதியெனவளின் புத்திரர் இணைவரென்பது கூறப்பட்டது குளித்தல்=கடலுண்முழ்கி யிப்பி பெடுத்தல். (கச)

ஆங்கவர் தம்மின் மறங்கனிற் தொழுகு மாடல்வே லிரணிய னென்போள்
வீங்கொளி விரிக்கும் வெள்ளிநல் லருளால் விரிசிகை யைந்தழ னாப்பா தை
டேங்கமழ் கமலப் பொகுட்டி ஸ்வீற் றிருக்குந் தேவனைத் தனதுளத் திருநி
நீங்குமமம் புலனு மொருவழிப் படுததி நினைவரு மருந தவம் புரிந்தான.

(இள.) ஆங்கவர் தம்மின்=ஆவ்விருவருள், மறம் கனிந்து ஒருதும். ஆடல் வேல் இரணியன் எனப்போன=வீரமுதிர்ந்து தேங்கும் போர்த் தொழிற் றரிய வேலாயுதத்தை யோடிய இடையின என்ன சொல்லப் படுகோன், வீக்கு ஒளி விரிக்கும் வெள்ளி நல்

